ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந யோகஜந்யஜ்ஞாநங்களைவிட
ஆயிரமடங்கதிஸயித்த
பகவத்ப்ரஸாதஜந்ய தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவிததமாய்
ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
மஹாப்ரபாவரான

நம்மாழ்வாருடைய

பகவதநுபவ பரீவாஹ ரூபமான, த்ராவிடவேதஸாகர ஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

மூலமும் அதின் வ்யாக்யாநாதிகளும்.

இவை,
ஸ்ரீமத்-உபய-ஸ்ரீமான்-ஆழ்வார்திருநகரி, வடபத்ரஸாயி

அரையர்ஸ்வாமி அவர்களாலும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளியாகிய,

கா. ராமஸ்வாமிநாயுடு அவர்களாலும்

அநேகப்ரதிகளைக்கொண்டு பரிஸோதிக்கப்பட்டு
சென்னை. ராமாநுஜஸித்தாந்தஸபாத்யக்ஷராகிய
ஸ்ரீமான்,

முதலியாண்டான் முன்னிலையில்

கண்ணபாளையம் - ஐயாபிள்ளை அவர்கள் குமாரர்
ஸ்ரீரங்கபிள்ளை
புலியனூர் - இரங்கசாமிமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்
கிருஷ்ணஸ்வாமிமுதலியார்
செஞ்சி - கோதண்டராமமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்
இராகவராமாநுஜதாசர் இவர்களால்

சென்னை. ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார்திருவவதாராதிவர்ஷங்கள் - சகூஅ0 - பஹுதாந்யவர்ஷம்.
Madras. July 1878. 1 st Edition. 600 Copies.

Registered Copyright.

இதிலடங்கியிருக்கிற
வ்யாக்யாநவிவரம்.

யதிராஜாபேரருளால

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

அன்போடுஅழகியமணவாளஜீயரருளிச்செய்த

உரையென்கிற

பன்னீராயிரப்படி.

தெள்ளியதாநம்பிள்ளைசெப்புநெறிதன்னை,
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஏறியருளப்பண்ணின

ஈடு. முப்பத்தாறாயிரப்படி.

குணகரம்பாககம்.

ராமாநுஜஜீயர்சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கம்.

திருவாய்மொழியினோரொருதஶகார்த்தஸங்க்ரஹமாக

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகரருளிச்செய்த

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

இதற்குண்டான வ்யாக்யாநம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி

இதற்குப்பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்வ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்.

அழகியமணவாளனருளிச்செய்தது

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தேரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

(ஸ்ரீசைலேசதயாதி) “ நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே | ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலிநே ” (நமஸ்ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே| ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஸாலிநே) என்றும், “ பரம்ப்ராப்யபராங்குசபதாம்புஜவிஷயவிவிதகைங்கர்யகரணசதுராயார்யஸ்ரீசைலவரதேசிகாதீச ” (பரம்ப்ராப்ய பராங்குச சரணாம்புஜவிஷயவிவிதகைங்கர்யகரணசதுராயார்யஸ்ரீசைலவரதேசிகாதீச) என்றும், “ அநந்தன் திருமலையாழ்வாரென வந்தவதரித்து ” என்றும் அவதாரவிசேஷமாகச்சொல்லப்படுமவராய், சரமபர்வமான ஆழ்வார்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யவரருளாலே லபித்தவருமவராய், அதிலும் அவர்திருவடிகளான எதிராஜர் செம்பொற்பாதமிரவுபகல் மறவாமலிறைஞ்சியேத்து மெழிலையுடைய * திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளுக்கு ஏற்றகலமாயுள்ளவரை. “ ஸர்வஸ்ரீசைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே” (பவ்யஸ்ரீசைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே) என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீசைலபூர்ணர்கருபையாலும் ஸ்ரீசைலதேசிகர் தயையாலும் * இராமாயணமென்னும்பக்திவெள்ளமும், * தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழியும், யதீந்த்ரப்ரவணரிடங்களிலே குடிகொண்டு தேங்கிற்று. இவரும் * தன்பக்தியென்னும் வீட்டினுள் வைத்தபின்பிறே பெருகி வெள்ளமிட்டுவிளைந்தது; “ ஸ்ரீராமாயணதுக்தாப்தி: ” (ஸ்ரீராமாயணதுக்தாப்தி:) “ பாலோடமுதன்னவாயிரம் ” இராமாநுசனிறே யிவரும். (தீபக்த

வ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

பாதிகுரோஶம்) மதிநலங்களிவருக்குப் பிள்ளையருளாலுண்டாயிற்று "ப்ர
க்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாம்நி" (ப்ரக்ருஷ்ட-விஜ்ஞாநபலைகதாமநி) என்றும்
"லக்ஷ்மணஸ்ய ஸதீமத:" (லக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:) "நதேவலோகாக்ரம
ணம்" (நதேவலோகாகரமணம) என்று தொடங்கி "த்வயாவிநா ராகவநந்தந" (த
வயாவிநாககாமயே) என்றுமிறே ஏதத்பூர்வாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிக
ள் பூர்ணமாயிருப்பது * ஆராவனபிள்ளையவனிறே * அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹாதிகளுண்டிறேயிங்கே அவ்வவதாரத்திற்குறைகளும் தீரக்க அவதரி
த்தவிடத்திலும் பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கநுரூபமாகப் பெரியஜீயருடைய
அந்தரங்கமாகிஸ்ளிரட்டித்திறேயிருப்பது "நிர்மலபுண்யமணிகணவருணாலய
ய," (நிர்மலபுண்யமணிகணவருணாலய) "ய்யாஸ்ரா நிஜசேஷம்," (தார
தாநிஜலதே:) "குணாநாமாகர:" (குணாநாமாகர:) என்னக்கடவதிறே
"ஸௌமித்ரிஸ் ஸ்வயம் [illegible] ஜாமாத்ருயோகீ" (ஸௌமித்ரிர
மேஸகலுபகவாநஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ) என்றும் "யதிவரஸ் ஸ்வயம்
தார" (யதிவரபுநரவதார:) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே இனி நம்பெரு
மாளிடத்தில் பராவணயம் எல்லையான எம்பெருமானார் விஷயம் வாத்திபடிசொ
ல்லுகிறது ஸாதயவிவருக்குதியாய்க்கொண்டு சரமபர்வம் வரக்கடவதாயிருக்கும்
(யதீந்த்ரப்ரவணம்) அந்தப்ராவண்யந்தான் "யதீந்த்ர ப்ரவணாய ஶ்ரீ
வரமுநயே நம:" (யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸமசக்ரவ்ருணையா ஜிநே) என்று
விஶேஷஜ்ஞரான வேதாந்தாசார்யரும் விக்ருதராய் பேசி யநுபவிக்கும்படியா
யிருக்கும் இவர்தாம் * நிஜசேஷிகஸந்தாஹிதஸம்பந்தாரந்தாங்கித ஸகலஜ்ஞப
ரவரவரமுனிவரிறே அவர் * பராங்குஶபாத பக்தர் இவர் யதீந்த்ரப்ரவணர் அந
த்ப்ராவணயமிறே இவரையிவரும் காலகட்டுகிறது (வந்தேரம்யஜாமாத்ருமு
நிம்) "வந்தே [illegible] யதீந்த்ரயாநு" (வந்தேமுகுந்தபரியாந) என்கிறதெல்லா
மிவருக்கு இவ்விஷயத்திலேயாயிற்று "ஶ்ரீமத்ரம்யஜாமாத்ருமுநீந்த்ரம்
மஹாந்தம்" (ஸ்ரீமத்ரம்யஜாமாத்ருமுநீம்ப்ரவிதநேமம்) என்னுமாபோலேதி
ருநாமத்தை யநுஸந்தித்தத் திருவடிகளிலேவிழுகிறார் இவருடையஅநுஸந்தாந
விஷயமான மந்த்ரமும் ஸந்தியாநுமமுமிருக்கும்படி தோற்றுவாயிற்று "வந்தே
நியமதாரத்தி" (வந்தேநியதோமுநிம்) என்கிறபடியே ஶேஷஶேஷிகளு
டைய ஸந்தாஸமருத்திகளிவராலே [illegible] பாதினைகளாயிருக்கும்படியைப்பற்ற முநி
யென்கிறது)

இப்படிக்காலேற்றங்களையுடைய இவர்ஸ்வரூபமான இவர் தனியன்றான
"யஸ்ஸ்வாத்மஸ்வரூப வேதாந்தவேத்யோநந்யத்ரதிஷ்டித" (யந்வேதா
ந்தௌஸ்வர பரோகஷ்தோவேதாந்தேசபரிஷ்டித:) என்று * வேதாந்தத்துக்கும் எ
ன்னுமாபோலே த்ராவிடவேத தத்கோபாங்கங்களென்ன ஏதத்வ்யாக்யாநவி
ஶேஷங்களென்ன ஏதத்ஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களென்ன இவற்றினுடைய ஆத
யந்தங்களிலே அகிலதிவ்யதேஶவிலக்ஷணராலும் அநுஸந்திக்கப்படுமதாயிருக்கு
ம் இவருடைய ஸகலதிவ்யப்ரபந்த ப்ரவர்த்தகத்வம் பண்டுபலவிடங்களிலே கண்
டுகொள்வது அதுக்குமேலே * உபயப்ரதாநப்ரணவமான வுறைகோயிலிலேயி
றே யிவருதித்தருளிற்று இவருக்கிவ்வைபவம் ஜந்மஸித்தம் இது ப்ரணவார்த்த

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

மாதாபிதா புத்ர ரக்ஷ்ய ரக்ஷக சேஷ சேஷி ஸம்பந்தத்ரயமும் விவரித்திலேதாஸ்தி க்கையாயிருக்கையாலே அகாரஸ்சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே உகாரஸ்சித்ஸ்வரூபாயாஸ்ஸ்ரியோ வாசீ ததாவித: | மகாரஸ்து தயோர்தா ஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம் (அகாரஸ்சித்ஸ்வரூபஸ்யவிஷ்ணோர்வாசகஇஷ்யதே உகாரஸ்சித்ஸ்வரூபாயாஸ்ஸ்ரியோவாசீததாவித: | மகாரஸ்துதயோர்தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்) என்கையாலே அகாரம் பகவத்வாசகமாயும் மகாரம் சேதந வாசகமாயும், உகாரமுபயஸம்பந்தப்ரகாசகமாயுஞ் சொல்லும் அவனவ ளாகுமவனானவரெல்லாமுவனானவரடிமையென்றுரைத்தார் என்னக்கடவதிறே * விளக்குப்பொன்போலே - நடுநிலத்தீவமிறே ஜநஜீவநேவா (மத்ய தீபகாம) "ஸ்ரியோ வடக்ஷாவத" (ஸ்ரீயோகடகபாவத) ஸ்ரியா வடக்ஷயா (ஸ்ரீயாகடகயா) என்றே தத்ஸாபேக்ஷமாயிறே இருப்பது ஜகத்தோஹிதவிந்நாநயோஜாகரஸ்த்வஶேஷஶாயிந: | ஸுவக்தாரோஷ்டந்தம்வி லஸம்ஸ்ருவார் ஸ்ம்ருதி: (ஜகத்தோஹிதசிந்தாயைஜாகரதஸ்ஸேஷசாயிந: | அவரோஷ்வயதமம விதத்திஸ்ஸம்யுவரமுநிம) ஸூக்தாரோஷ்டீஹவஸிஹ்வ ஞாநீர்ஸ்வாஸிதாத (ஆத்மாரோஷ்டீபல்ஸிபகவர்காத்ரஸ்ஸ்வாஸிதாதவம்) "தேவீ லக்ஷ்மீர் வஸிஷ்டயாவ ரமதே நவத (தேவீலக்ஷ்மீப வஸிதயஸ் வதஸ்வதவேசத்வம்) ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரூலவெ ஹஸ்வாஞ் ஸௌம்யஜாமாத்ரு யோமீ (ஸௌமித்ரீமேஸகலுபகவாந் ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ) என்னக்கடவதிறே இப்படி முப்புரியூட்டியிறே யிவரவதாரமிருப்பது

இன்னுமிஸ்லோகத்திலே பதங்கள்தோறு மிவ்வர்த்தங்காண்லாயிறே யிருப்பது எங்ஙனேயென்னில் ஸ்ரீஸைலேச என்கையாலே - அகாரவாச்யனை ஸர்வேஸ்வரனைச்சொல்லி தயாபாத்ரமென்கையாலே - பகவந்நயாஹ்ரேஸ ஷபூர்ணனசேதநன அவனகருபைகருபாத்ரமென்னுமதைச்சொல்லுகிறது அடியில பதத்தில் - ஆசார்யனை அவளருளுகச்சொல்லுகிறது விசேஷார்த்தமுட்டாந்த தாலே * தத்குணஸாரத்வாத்தத்வ்யபதேசம்போலே ஜ்ஞாநயாஜ்ஞரா யாஸ (அஜ்ஞாநத்வாந்தரோத்தாத) இதயாத் குவாஸ்ஸ்வஹரிபிராக்ஷாஸ (ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸாக்ஷாத்) தீபகத்யாதிருஞானவமென்கிறஇப்பதத்தாலும்- தாமரையாளகேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு என்றும் ஆதியாஞ் சோதிக்கேயாராதகாதல் என்றும் உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாள் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அகாரோதிதபகவச்சேஷத்வத்தை பக்தியாலேசொல்லுகிறது ஸ்வரூபமும் * உன்னித்தாமரைக்கண்புருகி நிற்குமதிறே அகிஞ்சித்கரஸ்ய சேஷத்வாநுபபத்தே ஜ்ஞாநமாவதி * தத்ஜ்ஞாநமிறே பகவத்தேகாவலம்பியாயிறே ஜ்ஞாநமிருப்பது வைராக்யமாவது தேவதாந்தரத்யாக பரதந்த்ரமாயிறேயிருப்பது (யதீந்த்ரப்ரவணம்) யதீந்த்ரரானைபாவது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்தத் தருமபுநருக்திருக்குமவர்களை * திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியடிமைசெய்விக்கை தம்மளவிலும் யதிஸபதமவிஸிஷ்டமாகையாலே தந்த்ரத்தைப்பற்ற ப்ரவணராகிறார் பகவந்நயாஹ்ரேஸஷத்வம் ததீயாந்தமிறே அன்றிக்கே

ஸவயாகயாநஙகளானதனியனகள்

(யதீநதரப்ரவணம்) அஸாதாரணமானராமாநுஜஸமபநதபாயாயவாசகமாயிறே யி
ததிருநாமமிருபபது அதுவும பரணவாததம ராமஸமபநததாலே—அகாராாதத
மும அநுஜஸமபநதததாலே - தசசேஷதாநுவாதகியாயிருககிற ஆதமஸவருபமுமிறே
சொலலுகிறது ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா (ராமாநுஜ
மயதிபதிமபரணமாமிமூாதநா) எனறிறே பராவணயமிருபபது (வநதேரமயஜா
மாதரமமுநிம) இததாலும உகதாாததமேசொலலுகிறது ரமயஜாமாதருஸமப
ததாலே - அகாரவாசயனைசசொலலி முநிஸமபநதததாலே - ததநயாாஹஶேஷதவ
ஜ்ஞாநததையுடைய பரமசேதநனைசசொலலுகிறது ரமயஜாமாதாமநநம கரோ
திதி-ரமயஜாமாதருமுநி ஆக இவையெலலாவறறாலும பரணவாததமாக அநு
ஸநதிககததடடிலலை

" அயோத்யா மதுரா மாயா (அயோதயாமதுராமாயா) எனறும
வடதிசை மதுரை அயோததி எனறும அவதாரஸதலததைச சொலலுகிறபடி
யே கோயிலுககு வடககாயிருககிற வடதிருவேஙகடாடடில * ஏராாபெருமபூ
தூரிலே யெமபெருமானாா வடமொழியையும தெனமொழியையும வெளியிட அவ
தரிததருளினாா நாணனைககாடடிய வேதஙகளிபபுறதது தெனதருகைவளள
வாடடமிலாவணடமிழமறைவாழநதது எனனககடவதிறே அரஙகநகருமபெ
யதிருநகரியும வாழவநதமணவாளமாமுனி எனகிறபடியே * தெனனுடேதிரு
தமான தெனகுருகூரிலே பெரியஜீயா தெனமொழியை வெளியிடவே அவதரிதத
ருளினாா விரவுதமிழமறைமொழியுமவடமொழியுமவெளியாயசெயயுமவிசி
ரவயாகயாநஶேஷன எனனககடவதிறே த்ராவிடம் ச ஶ்ரீஶைலநாதாத் (த்
ராவிடசசீஶைலநாதாத) இதயாதி இவருககுமிரணடினுடைய பரவாதசககவமுண
டேயாகிலும உறறதைபபறறவொனறிலேயாதுகிறது உடையவருடைய அவ
தார விஶேஷமாகையாலும மறறும ஸாவதாஸாமபததாலும * யதிவரபுனரவதார
மாகையாலே திரககஸாரஞகதியை * ஈனற முதறறாயினுடைய * மாதாபிதாபோ
லே, * யோகிதயமும * ஸ்ரீஶைலேஶமும நடநதுசெலலுகிறது இவரும ஜநமபூமி
யைவிடடுவநது * காவிரிநடுவுபாடடிலே * கருமணியைககணடு ஏகமதயஸதகராய
வைஷணவஸ்ரீயோடேவாழநதுகொணடிருநது ஸ்ரீரஙக ஸ்ரீயையும ஸருதிஸாக
ததையும தராவிடவேதஸாகரததையும பெருகபபணணிப பெருமாளோடேசேர
போநதாா அவா * எலலாவுயிாகடகும நாதனாரஙகனெனனும பொருளைசுராதா
இவா * பலலுயிாககும விணணினதலைநினறுவீடளிபபான * அவனதனுலகுமவாழ
பபிறநத எதிராசமாமுனிவனெனனுமாததமதை யருளசசுரநதாா ஜீயரவதரி
தது வெளியிடாதபோது கணணுநதாரகமாயிறே யுடையவாவைபவமிருபபது
* இராமாநுசமுனிசெயய குனறிலேறறியதீபமிறேயிவா நரநாராயணாவதாரப
போலேயிறே யிவாகளுடைய அவதாரமும நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் (நாராயணமநமஸகருதயநரஞசைவநரோததமம) ஸா
க்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் (ஸாக்ஷாநநாராயணோதே
வஃகருதவாமாததயமயீநதநும) யோ(அ)த்யாபி ஸாஸ்தே (யோதயாபிசாஸதே
" த்வயம் ஹி ஜாகர்த்தி (தவயமஹிஜாகாததி) இரணடுககுமுணடான தாட
யைகயமுமபபடியே ஸமபநதமுமபபடியே, அவாநாராயணவைபவபரகாஶகா

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

இவர் ராமாநுஜவைபவப்ரகாசகர் அவ்வவதாரத்திலும் இவ்வவதாரத்துக்கேற்றமுண்டு, பிறப்பாயொளிவரு நாராயண, ராமாநுஜ என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது இவர் சதுரக்ஷரிற்றலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார் ‘ ஏத்தியிருப்பாரைவெல்லுமேமற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவம் ’ த்வந்மாமத்பக்தபக்தாஶ்சபூஜனீயாவிஶேஷத: (த்வந்மாமத்பக்தபக்தாஶ்சபூஜனீயாவிஶேஷத:) அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே நம்புவார்பதிவைகுந்தங்காண்மினே ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமானதிருவடிகள் ராமாநுஜனைப்போலே அந்தராமாநுஜனை இவர்க்கும் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரிலும் சரமமானசரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணனிறே ஆகையால் சரமபர்வமான ஜீயர்விஷயமான இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான ப்ரபத்திபோலே நிரந்தராநுஸந்தேயமாகக்கடவது க

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம்வந்தேகுருபரம்பராம்

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமித்யாதி) இத்தனியன் ஸர்வார்த்தமஹிதைஷியாய் ஆப்ததமராய குருத்தமரான கூரத்தாழ்வான் ஆனவர்க்கும் குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தாலேயுஜ்ஜீவநமுண்டாம்படி யருளிச்செய்ததாயிருக்கும் ஆகையாலிறே ஸர்வஶிஷ்டர்களுமித்தை யங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டுபோருகிறது

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) அதில்முற்பட ஶ்ரீதராயாதிகுரவே (ஸ்ரீதராயாதிகுரவே) என்று ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதகத்வத்தாலே ப்ரதமகுரு ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமானுடையாலே முற்படவருளிச்செய்கிறார் “ நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன் என்றும், தன்னடியார் திறத்தகத்துத்தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தாரென்பர் என்றும் பார்த்தனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொருதேர் முன்னின்று குருமுகமாய் பண்டேபரமன் பணித்தபணிவகை என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே குருஸ்த்வமேவ (குருஸ்த்வமேவ) குருரபி (குருரபி) பக்தமுக்தகமுக்தாஹாரமம குரும் (பக்தமுக்தகமுக்தாஹாரமம குரும்) பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து அறியாதனவறிவித்தவத்தா என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய் மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய் என்றிறே அநுஸந்தித்துப்போருவது பெரியபிராட்டியார்க்கு முற்படவாயிற்று ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே த்வயத்தையருளிச்செய்தது த்வத்தைவமயாஶ்ருத: (த்வத்தைவமயாஶ்ருத:) என்றாளே அவனும் புராமந்த்ரத்வயம் ப்ராஹ்மம் விஷ்ணுலோகே மஹாபுரே । தஸ்மிந்நந்த:புரே லக்ஷ்ம்யை மயா தத்தம் ஸநாதநம் (புராமந்த்ரத்வயம்ப்ராஹ்மம் விஷ்ணுலோகேமஹாபுரே । தஸ்மிந்நந்த:புரேலக்ஷ்மயைமயாதத்தமஸநாதநம்) என்றருளிச்செய்தானிறே, அத்தாலும் கடகத்வத்திலே முற்பாடுடையளாகையாலும் மற்றையார்க்குக்கடகத்வமவளடியாகையாலும், ‘ லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் ’

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்று - மிதுநச்சேதத்தியாக வருளிச்செய்தது. " இறையுமகலகில்லேன " என்கிறபடியாலே பிரிநதறியில்லை, லக்ஷ்மீகருலக்ஷ்மீத நதரத்திலே ப்ரபத்திபரவாதுத்தகதவமுணடிறே. ஸமாரம்பாமென்று- இவர்கள்தொடக்கமாக குருபரம்பரையைசசொலலுகையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலேபகவானாலே பரபத்யுபதேசமபண்ணப்பட்டதாகச சொல்லபபடுமவருமாய், " [illegible] " (தத்த்வஸ்த்ரோசி தபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்தயா) என்று - * பூவளருந்திருமகளாலேயருள்பெறறு, அததாலே " 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑍇 " (ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே) என்னும்படி கைங்கர்யஸ்ரீயையுடைய சேனைமுதலியாரும், " திருமாலாலருளபபட்டசடகோபன்," " திருமாமகளாலருளமாரி " என்னுமபடியான பரபந்நஜந கூடஸ்தருமஸஞ்சிதர். சேனைமுதலியாரும், விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாதிகளிலே கஜாநநாதிகளுக்கு ப்ரபத்தியை வெளியிட்டருளினாரிறே, இபபடிவெளியிட்டபரகாரத்தை, " [illegible] " (இரயுகத்வாநஜகநநாதேரா தவிரதாநநமாம்ப்ரதி) என்றுதாமேயருளிசசெயதார். அததைபபறறவாயிறறு " [illegible] " (நமஸ்ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாம்யதாயிநே) என்று அதயாதமசிந்தையிலே யருளிச்செய்தது. அவ்வளவனறிககே, ஆழவாரவதாரவைபவத்தை ஸநத்குமாரா மாககண்டேயபுராணததிலே யொரு அதயாயமெல்லாஞ்சேர வருளிசசெயததாராகையாலே யிவாகளுளவும விவக்ஷிதம்.

இநதகுருபரமபரையில் ஆதிமதயாவஸாநஙகளை யருளிசசெய்கிறவாராகையாலே நாதயாமுநாகளை மதயமபதஸததராக வருளிசசெயகிறா (நாதயாமுநமதயமாமெனறு) நாதயாமுநாகள - நாதமுநிகளும யாமுந முநிகளும். அவாகளதாம பரமஹமஸாிறே, " நாதயாமுநா போலவாரையனனமெனறும " எனகிறே ஆசாரயஹருதயததிலே யருளிசசெயதது ; அவறும * அனனமாகியிறே யருமறைகளை யருளிசசெயதது. ஏவம்விதரான இவாதான மதுரகவிகளினுடைய திவ்யபரபநதாநவரதாநுஸநதாநததாலே * ஆழவாருடைய அருளபெறறநாதமுநியானுா, அநதநாதமுநி யருளாலேயிறே யமுனைததுறைவ ரவதரிதது தாஸநததை யாளவநதாரானது, " [illegible] " (நாதோபஜ்ஞமபரவருத்தமபஹுபிருபசிதமயாமுநேயபரபநதைஃ) எனனககடவதிறே. அவவளவனறிககே, " [illegible] " (விஷ்ணுபகதிபரதிஷ்டாாத்தமஸ்ஸேஸ்யா வதரிஷ்யதி) என்று ஸ்ரீஸேநாபதியாழவாரவதாரமாகநமமாழவாரைச சொலலிறறிறே. ஆளவநதாருககு பரபதயாததோபதேசமபண்ணுகைககடியானவுயயக்கொண்டாருமமணககாலநம்பியு மிவாகளிடையிலே யடைபடககடவரா யிருபபாகள். நாதயாமுநமதயமாமெனறு - ஆழவானநுஸநதாநகரமமாயிறறிது ; இவரையொழிநதமறறையாா " [illegible] " (அஸ்மதகுருஸமாரமபாமயதிமேதகரமத்யமாம | லக்ஷ்மீவல்லபபர்யநதாமவநதேகுருபரம்பராம்) என்றுமிறே யநுஸநதிததுப்போருவது ;

உடையவர்தாம் குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமிறே. அவர்தாமாழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யராகையாலே (அஸ்மதாசார்யபர்யந்தமென்கிறது) "அஸ்மத்குரோர்ப⁴க³வதோஸ்ய த³யைகஸிந்தோ⁴ராமாநுஜஸ்ய" அஸ்மத்குரோர பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோராமாநுஜஸ்ய) என்னக்கடவதிறே, "ராமாநுஜாங்க்⁴ரிஶரணோஸ்மி" (ராமாநுஜாங்க்ரிஶரணோஸ்மி) என்றுமநுஸந்தித்தார். இதிலே * யமுனைத்துறைவ னிணையடியாங்கதிபெற்றுடைய விராமாநுசனுகையாலே – ஆளவந்தாருக்கு சரணத்வயமென்னலாம்படியான பெரியநம்பியும்ஸூசிதர். "இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்தவநந்தரத்திலே, 'இளையாழ்வீர், பெருமாள் ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்துக்கெழுந்தருளும்போது * மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணையம்வைத்துப்போய வானோர்வாழவெழுந்தருளினாற்போலே, மேலைவானோர் வாழ இவருமத்தமக்கடியானுனவடியேனை யப்படியுமக்குவைத்துத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார், என்று அவரருளிச்செய்தார், அத்தைப்பற்ற 'யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதி பெற்றுடையவிராமாநுசன்' என்று அமுதனாருளிச்செய்தார்" என்றுதிருநாராயணபுரத்தில திருவாய்மொழியாசார்யரருளிச்செய்தார். உடையவரை குருபங்க்திஹாரநாயகமாகநடுவே யநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, யதாபாடமெல்லாரு மநுஸந்திக்கிறது – "ஆழ்வானதிவ்யஸூக்தி" என்னுமது எல்லாருமறிகைக்காக இதிலே, ஆசார்யாபிமாநயுக்தரா யிவ்வருகிலுமுண்டானஅனைவரும் ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்போது நாதயாமுனர்களை நடுவாகச்சொன்னது – யதிவரர்க்கு முபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டுகொள்வது. அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம வந்தேகுருபரம்பராம என்கிற இத்தால் – * ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்என்று – எம்பெருமானார் திவ்யஸங்கல்பத்தாலே வர்த்தித்துக்கொண்டு போருகிற ஆசார்ய பரம்பரையானது ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸேவிக்கப்படுமதென்கிறது. "எம்பெருமானிற்காட்டில குருபரம்பரையதிகம், குருபரம்பரையைக்காட்டில ஸ்வாசார்யனதிகன" என்னக்கடவதிறே. அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாமென்கையாலே – இவ்வருக்குள்ளார்க்குத்தேஶ்யராய் ப்ரபத்திமார்க்கப்ரவர்த்தகரான கூரத்தாழ்வான், * அவர்செல்வத்திருமகனாரானபட்டர்நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர், கூரகுலோத்தமதாஸநாயன், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பெரியஜீயர்முதலாக "ஸர்வே ஸ்வகு³ரவ:" (ஸாவகுருபட:) என்னுமவர்களெல்லாரு மநுஸந்தேயராம்படி ஸூசிதர்.

வேதாந்தாசார்யரானஅண்ணவும் "ஸ்ரீமத்³ரம்யஜாமாத்ருமுநீந்த்³ரசரணாம்பு³ஜம் । ஶ்ரிய:காந்தாயகல்யாணகு³ணைகநிதயே நம: । ..." (பதயுஸ்ரீடபதாப்ஜாப்யாம் ப்ரயுஞ்ஜாநாயமங்களம் । ஸ்ரீமத்கருணாமயஸுதாஸிந்துஸரோதோவகாஹிநே। அஸ்துமங்களமார்யாயரம்யஜாமாத்ருயோகிநே) என்றுதொடங்கி, "யதீந்த்³ரப்ரவணாயாஸ்மத்³கு³ரவே கு³ணஶாலிநே। ப்ரயுஞ்ஜே மங்க³ளம் ரம்யஜாமாத்ருவரயோகி³நே" (யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்மத்குரவேகுணஶாலிநே। ப்ரயுஞ்ஜேமங்களம்ரம்யஜாமாத்ருவரயோகிநே) என்றுநடுவாகவும், "ஸ்ரீமத்³ராமாநுஜார்யாய ... । மங்க³ளம்ரம்ய

ஜாமாத்ருமுநீந்த்ராய தயாளவே | பவ்யஸ்ரீசைலநாதார்ய பரிபூர்ண க்ருபாஜுஷே | ரம்யஜாமாத்ருமுநயே மஹாபாகாய மங்களம் " (ப்ராவாசார்யேஷு ஸர்வேஷு பூர்ணபரே மாநுபதந்தே | மங்களம் ரம்யஜாமாத்ருமுநீந்த்ராய தயாளவே | பவ்யஸ்ரீசைலநாதார்ய பரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே | ரம்யஜாமாத்ருமுநயே மஹாபாகாய மங்களம்) என்று - ஸ்ரீய:பதியைத் தொடங்கி, ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யர் நடுவாகவும், ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரரான பெரியஜீயரளவாக வேகரிகையாலே யிதுவே ஸத்ஸம்ப்ரதாயம், மற்விபரீதம்போலே, [illegible] புறம்பானது அஸம்ப்ரதாயம் உபாயாந்தரோபதேஷ்டாக்கள் - ஸத்குருவான குருக்கள், ஆகையாலிறே " குருரேவ ஸர்வகாமாம்ச ஸத்யஜ " (குருரேவ ஸர்வகாமாம்ச ஸத்யஜ) என்றது. ஸாக்ஷாத்பல்கலக்ஷ்ய [illegible] யாலே மந்த்ரரத்நத்தையுபதேசிக்கு மவர்களிறே-ஸத்குருக்களாகிறார், "[illegible] திருடைய அர்த்தத்தையும் திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தத்தையுமுபதேசிக்கி றவன் யாவனொருவன். அவனுக்கேயிறே ஆசார்யத்வபூர்த்தியுள்ளது" என்று பட்டமேயாத்தத்திலே யருளிச்செய்தார். ஏவம்விதமான குருபரம்பரையிறே ஸேவ்யமெ ன்கிறது. மேலும், குருகுலதுர்யரான வரவரமுநியாயருடைய பரம்பரயா " அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் " (அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம) என்று தொடங்கிச்செல்லுமவ து, "அஸ்மத்குருபரமகுருவாதிசம் நமாமி" (அஸ்மத்குரும்பரமகாருணிகம் நமாமி) என்றுதொடங்கி, "ஸௌம்யோபயந்த்ருமுநிம்" (ஸௌம்யோபயந்த்ருமுநிம) என்றிறேதலைக்கட்டியருளினார். " நமோஸ்மத்குருப்யஸ்ச " (நமஸ்மத்குருப்யஸ்ச) என்றுதொடங்கி, " நமோ ராமாநுஜாயேதம் பூர்ணாய மஹதே நம: " (நமோராமாநுஜாயேதம்பூர்ணாயமஹதேநம:) என்றும்யாகவும், " ஸ்ரீதராய ஆதிகுருவே நமோ ஸ்ரீமதே நமோ நம: " (ஸ்ரீதராயாதிகுரவேநமோபூயோநமோநம:) என்று எம்பெருமானளவாகவும் - வாக்யகுருப ரம்பராக்ரமத்தாலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீய ரருளிச்செய்தார் ; இந்த க்ரமத்தை " முந்தைவினையகல முன்னருளுமாரியரை | [illegible] ருள்சேர் | தந்தயிலச்சி | பொற்பாவைதன்னருளால் பொன்னரங்கர் [illegible] தாநற்பாலடைந்தயந்தேருன" என்றும், "அஸ்மத்குருப்யாநந்த்யம் ப்ரதிஷ்டாமீ ஸ்ரீயாநுய: | ஸம்ப்ரதாயவிஜ்ஞானோலக்ஷ்மீபதிபதத்வயம் " (அஸ்மத்குருப்ரமுகப்யோக்ரநாதாநந்தாரகரியாநவய: | லப்யலப்தவிஜ்ஞாநோலக்ஷ்மீபதிபதத்வயம) என்றுவிவரணமாலையினடியிலும் தத்வதீபாதியிலு மருளிச்செய்தார்.

இந்தக்ரமம், " ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்த: ஸஆசார்யவம்ஸோஜ்ஞேய: " (ஆசார்யாணமஸாவஸாவித்யாபகவத்த:ஸசாசார்யவம்ஸோஜ்ஞேய:) என்கிறஸ்ருதியையும், " குருபரம்பரயா பரமகுரும் பகவந்தம் ப்ரணம்ய " (குருபரம்பரயாபரமகுரும்பகவந்தம்பரணம்ய) என்கிறபாஷ்யகாரவசநத்தையும் பற்றியிருக்கிறது ; " ஆசார்ய ஸ்வீயான் ஸர்வாசார்யவர்யான் ஸ்ரீபராங்குச நாதமுநி யாமுந ராமாநுஜ [illegible] நாராயணாயாவதீர்ணம் | [illegible]

ஸௌராஜீவநேத்ரம் வந்தே நாதம் ச நீத்வா வகுளதரம் நாதமுநிம் லக்ஷ்மீ நாதம்' (ஆசார்யாத் ஸமதியாத் பரமகுரூந் ஸர்வமாசார்யவர்க்கம் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யம் முநிமபி ஜநோத்தாராயாவதீர்ணம் | பூர்ணார்யம் யாமுநேயம் ஸ்ரீவரமத்தௌராமராஜீவநேத்ரௌ வந்தே நாதம் முநீந்த்ரம் வகுளதரசடாராதலக்ஷ்மீமுகுந்தான்) என்னக்கடவதிறே. "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்கிற இத்தனியனில் குருபரம்பராக்ரமத்தையும், "தென்னரங்கனருந்திருமகளுமாதியா, வன்னவயற்பூதூர் மன்னுநிடையா — என்னையருவாரியனேதானளவா வன்னகுருமுறையின், சீரியதாள்சேர்ந்துய்ந்தேனே" என்றும் அவதாரமேயருளிச்செய்தார். இந்தக்ரமம் "திருவருள்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்" "நாதம்பங்கஜநேத்ர" (நாதபங்கஜநேத்ர) என்கிற தனியன்களிலும், "ஆதிமுதல்மாயனைமலர்மகளைச்சேனைத்தலைவன்" என்றும், "சேனைநாதனருள்மாறன் நாதமுனி தாமரைக்கண்ணிராமாவாழு, சீர்சிறந்தயமுனைத்துறைக்கிறைவர் சென்தொடைக்குதிபரருளினால், ஞானமானதவெதிராசகூரமவரு தலைவாதிபுனைபட்டர்பின், தலைமையானமாதவச்சியாநம்பிள்ளை தழைத்தகண்ணிருவகையினு, நீனமினறியிருளுலகவாகிரிய நினியகூரகுலதாதருக, இனபமேவுதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிவாகக்குத்தானடிமையாகவே, யானவாழ்வுபெறவருள்வரர்கோலமணவாளமாமுனிவன்" என்றுஞ்சொல்லிற்றிறே. இப்படி ஆரோஹாவரோஹக்ரமங்களிரண்டாலும் குருபரம்பரையை யநுஸந்திக்கக்குறையில்லை. "ஈச்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம்" (ஈச்வரஸ்யசஸௌஹார்த்தம்) இத்யாதியாலே எம்பெருமான் செய்த ஆசார்யஸம்பந்தபர்யந்தமான வுபகாரபரம்பரையை யநுஸந்தித்தால், குருபரம்பரைக்குத் தலையான எம்பெருமானை முந்துறப்பற்றவடுக்கும்; "ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய" (ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய) இத்யாதியாலும், "நாராயணன் திருமால்" இத்யாதியாலும் ஆசார்யன் பண்ணின பகவத்ஸம்பந்தகௌரவத்தை யநுஸந்தித்தால், "அஸ்மத்குருப்யோ நம:" (அஸ்மத்குருப்யோநம:) என்று ஆசார்யனை முந்துற அநுஸந்திக்கவடுக்கும். "குருபரம்பரையை முன்னிடவே பரஞ்சுதன் குறைதீரும், பிராட்டியை முன்னிடவே பரணியன் குறைதீரும்" என்றிறே யாச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே யருளிச்செய்தது. "ஜபத்வயம்குருபரம்பரையும் த்வயமும்" என்றிறே யருளிச்செய்தது. குருபரம்பராபூர்வகமல்லாத த்வயாநுஸந்தானமும் *நாவகாரியமிறே, இப்படி ஆதிமத்யாவஸாநஸஹிதயான ஸத்குருஸந்ததி, ஸர்வஸந்துக்களாலும் ஸதாநுஸந்தேயமென்றாயிற்று... உ

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி தருணாய மேநே | அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே || ௩

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணிதருணாய மேநே | அஸ்மதகுரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்யசரணௌ சரணம்ப்ரபத்யே. ௩

(யோநித்யமித்யாதி) ஃ ஸ்ரீராமாவரஜமுநீந்த்ரலப்தபோதராய், "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந" (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நர்) என்று நிரூபகத்தையுடையரான கூரத்தாழ்வான்.

ஸ்ரீராமாநுஜதர்சநத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி ராஜகோஷ்டியிலேசென்று, "நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம" (நாராயணபரமப்ரஹ்ம) என்றும், "நாராயண பரா வேதா:" (நாராயணபராவேதா:) என்றும், "நாரணனைக்காட்டியவேதம்" என்றும், "நாராயணத்வயி ந த்ருஷ்டி வைதிகா:" (நாராயணதவயிநத்ருஷ்டிவைதிகா:) என்றும், "நாரணனேயாவதிதனறெனபாரார" என்றும், "ந்யாயமந்யாயம்" என்று அறைகூறிவென்று, "கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோகேட்பரோதான்" என்னும்படியவர்கள் தர்சநமஸஹ்யமாய், அத்தர்சநத்தை வேண்டாதேமீண்டெழுந்தருளி தர்சநப்ரவர்த்தகரான எம்பெருமானார் தர்சநத்தையபேக்ஷித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அவரும் "இனியறிந்தேனீசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம் - நற்கிரிசைநாரணனீ" என்று ✻ திருவில்லாத்தேவரெல்லார்க்கும் மேலாக மேல்நாட்டிலே திருநாராயணனை ஸ்தாபித்து மீண்டெழுந்தருள், "அரங்கனல்லால்தெய்வமில்லை" என்றறுதியிட்டு அரங்கனூர்க்காள் செய்துகொண்டிருக்கிறவர், ஆழ்வான் கண்ணழிவுகண்டு கண்கலங்கியருளி, "பேரருளாளர், நேத்ரபுத்ராதிகளான ஐஹிகபுருஷார்த்தத்தையும், பெரியவிசும்பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்தத்தையுங்கொடுக்குமவராகையாலே நேத்ரவிஷயமாகவொரு ஸ்தோத்ரத்தைச்செய்யும்" என்றருளிச்செய்க்க, அப்படியே "அஸ்து" (அஸது) என்று ஸம்மதிபூர்வகமாக ஸ்தவம்பண்ணுகிறவர், "நேத்ரஸாத்குரு கரீசஸதாமே" (நேத்ரஸாதகுருகரீசஸதாமே) என்றும், "கரீசபஸ்யேமபரஸ்ய தம்ஸமா:" (கரீசபஸ்யேமபரஸ்சதம்ஸமா:) என்றும், அங்குத்தையிலநுபவபரிகரமான அப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸையபேக்ஷிக்க, அப்படியேபேரருளாளரானபெரியபெருமாளும், "பஸ்யந்தி ஸதா தேவ நேத்ராணி ஜ்ஞாநேநவாமரா:" (பஸ்யந்திசஸதாதேவநேத்ராணிஜ்ஞாநேநவாமரா:) "ஸர்வம் ஹ பஸ்ய: பஸ்யதி" (ஸர்வமஹபஸ்ய:பஸ்யதி) என்னும்படியான இமையாதகண்ணையிவர் பெறும்படி பெரியவீட்டுக்குவிடைகொடுத்தருள, அவருமதிபரீதராய் ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்க, இத்தையெம்பெருமானார்கேட்டருளி, "அறப்பதறினார்" என்று பதறிக்கொண்டு இவரிருந்தவிடத்தேறவெழுந்தருள, அவரும், ✻ பரந்தாமமென்னும் திவந்தருவதற்காக அவர்க்குமறுக்கவொண்ணாதபடி அவர்விஷயத்தில் ப்ரபத்தியான இச்ச்லோகத்தை "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலேவிழ, அவருமிவரபிப்ராயமறிந்து தம்முடைய ஸ்வம்மானபரபத்தியை "திருநாரணனருள காலம்பெறச்சிந்தித்துய்யுமினோ" என்னும்படி "ஸ்ரீமந்நாராயண த்வச்சரணாரவிந்தயுகளம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே" (ஸ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம்சரணமஹம்ப்ரபதயே) என்று குறைவற அவர்வலத்திருச்செவியிலே ப்ரஸாதித்தருளினாரிறே; அதடியாக, ஸ்ரீவைகுண்டத்தயத்திலே அவர்பராரத்தித்தருளினபேற்றையிவரும் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்திலே ப்ரார்த்தித்துப் பெற்றே தலைக்கட்டினார்; அப்பேற்றுக்கு ஆசார்யாதீநமாகையாலே அவரையடியிலே சரணம்புகுகிறார்.

(யோநித்யம்) இதில - பகதிவிரக்திஜ்ஞப்திகுருத்வாநுகம்பாதிக்ய குணத்தாலே முக்திப்ராப்தவசக்தியை யுடைய வுடையவர் திருவடிகளை யுபாயமாகப்

பற்றுகிறார். (யோகிதயம்) "திசையனைத்துமேறுங்குணன்" என்று சொல்லப்படுகிற குணவத்தாபரத்தையுடையராய், நாடோறு மாஸ்ரிதரை நழுவுதலின்றிக்கே ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகளவ்யாமுகத்தையாலே தத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் த்ருணவத்பரித்யக்திபண்ணியிருப்பாராய், அடியேனுக்கு ஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணு மாசார்யராய், அதுக்கடியான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையருமாய், அகதிகள் விஷயங்களில் "ஐயோ" என்றிரங்கு மாந்ருஶம்ஸ்யத்தை யுடையருமாய். சரண்யராய், முன்வந்துநிற்கிற இந்த்ராமாநுசனுடைய சரணங்களை ஶரணமாக அடைகிறேனென்கிறார்.

(யோகிதயம்) ய: என்று - "வைதிகோத்தமர்" எனனும் ப்ரஸித்தியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. நித்யமச்யுதபதாம்புஜ யுகம்ருக்மவ்யாமோஹத: என்று - "ஸர்வேஷு தேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத । கிங்கரோஸ்மி" (ஸர்வேஷு தேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத । கிங்கரோஸ்மி) என்றும், "அச்யுதபக்திதத்த்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி" (அச்யுதபக்திதத்த்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே * பரண்தாந்திஹராச்யுதரானபேரருளாளர ஸப்ருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகப்ரேமத்தாலே, "த்வத்பாதகமலாதந்யந்ந மே" (த்வத்பாதகமலாதந்யந்ந மே) என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கு சலான அனைத்தையும் த்ருணஸமமாகவெண்ணி யிருப்பரென்கிறது. "நிரஸ்தேதரபோகாஶோ வரதம் ஶரணங்கத:," (நிரஸ்தேதரபோகாஶோ வரதம் ஶரணங்கத:) "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ் பூண்டவன்பாளனிராமாநுசன்" என்று வரதநாராயணனை யாயிற்று, "யோகிந்த்ரம் ஸத்தமம் த்யாயேந்நாராயணமநந்யதீ:" (யோகீந்த்ரம் ஸத்தமம் த்யாயேந்நாராயணமநந்யதீ:) என்று நிரவதிகப்ரேமத்துடனே நித்யதிருவாராதநமாக நடத்திப்போருவது; அந்தப்பக்த்யைஸ்வாயமத்தாலே, "த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:," (த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:) "கொள்வதெண்ணுமோதெள்ளியோர்குறிப்பு" என்னும்படி பண்ணியிருப்பராயிற்று, "கதாஹம் பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா நிரஸ்தஸமஸ்தேதரபோகாஶோபகதஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவ:" (கதாஹம் பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா நிரஸ்தஸமஸ்தேதரபோகாஶோபகதஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவ:) என்றாயிற்று இவர் ஸ்ரீஸூக்தியுமிருப்பது. (ய:) "திகழுறக்கீர்த்தி யிராமாநுசன்" என்று ப்ரஸித்தரானவர். (நித்யம்) நாடோறும் (அச்யுதபதாம்புஜயுகம்ருக்மவ்யாமோஹத:) அச்யுதனுகையாவது-குணவிக்ரஹவிபூதிகளை நழுவுதலின்றிக்கே யிருக்குமவனென்னுதல், ஆஸ்ரிதரை நழுவவிடாதவனென்னுதல், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் நின்றும் நழுவாதவனென்னுதல். "வீவிலின்பம்மிகவெல்லை நிகழ்ந்த நம்மச்சுதன் வீவிலசீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்" என்றும், "ஆதுமில்காலத்தெந்தையச்சுதனமலன்" என்றும், "அயர்வாங்குநமன்றமர்க்கருநஞ்சினை யச்சுதன்றன்னை" என்றும், "நத்யஜேயம்" என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிற்றிவர் பரவணராயிருப்பது. அந்த அச்யுதபதாம்புஜயுகம்ருக்மவ்யாமோஹம், ஆச்சாவதாரந்தொடங்கி பர்யந்தமாகவெங்கும் நித்யமாகவுண்டாயிறே யிவர்க்கிருப்பது. அதெங்ஙனேயெனனில்; அத்திகிரிப்பச்சைநிறத்தச்சுதனுடைய பதாப்ஜங்களிலும், வேங்கடத்தச்சுதனுடைய தாங்குதாமரையன்ன பொன்னாரடியிலும், அரங்கமாநக ரச்சுதனுலகமளந்த

பொன்னடியிலும், கணித்தொழுமவர் நச்சுவார் முனிவர் நாராயணனைச் சொன்னு
டைய துளங்குசோதித்திருப்பாதத்திலும், தயரதற்குமகனுனவசந்தன் காமிறை
ந்தபொன்னடியிலும், கோவிந்தன் சுதன் பொற்றுமரையடியென்று பேசும்படியா
ய கானில்கன்றின்பின்போன பொன்னடியிலும், அச்சுதனனந்தஸயனன் செம்பொ
ற்றிருவடியிணையிலும், வேயின்பமலிகவென்விழிசமுகத்தமமலர்கதருள விண்ணோர்
பிரானுர் மாசின்மலரடியிலுமாயிற்று இவர்மயக்கொண்டிருப்பது. இதுதான் "ஆ
ரவமொழிந்தச்சனிணைவா" என்னும்படியிறே பிரபந்தேச்சை நடத்துசெல்லுவது. "தெ
ன்னத்திருப்பூரா கழலிணைக்கீழ்பூண்டவன்பாசம்" அரங்கன் கழல் சென்னிவைத்துத்
தானதில் மன்னும்" "பருகித்திருவடிப்பின்னே தன்காதலன் பாதமடைந்தேன்" "தி
னறவணைக்கீழத்தியும் கீள்புனலும் கிலைசேர்க்கடைப்பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடு
குலவியபாற்கடலும் முன்றனைக்கொதுவே யிசைபாடுமே" என்னச்சடவதிரே. ஆவா
தாமும் "[illegible]" (பரணதாதிஹா,) "[illegible]
[illegible]," (பரஹமணிஸ்ரீநிவாஸே,) "[illegible]" (ஸ்ரீரங்கஸாயிநம)
என்றும், "[illegible]" (க்ருஷ்ணாஸ்ரயஹாரிணம்) என்றும், "கா
குத்ஸ்த" (காகுத்ஸ்த) "[illegible]" (ஸேஷிணேஸே
ஷஸாயிநே) "[illegible]" (ஸ்ரீவைகுண்டநாத) என்றுமிறே அ
ருளிச்செய்தது. ஆகையாலே பூயாகமலங்களிலும், கமலைகழலிணையிலும், கா
குத்தன்றனடியிலும், பாற்கடலுடையபெருமையின் பரமனடியிலும், வைகுந்த
ச்சேவடியிலும், ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணசரணங்களிலுமாயிற்று ப்ராமு
க்தராயிருப்பது. இப்படி பஞ்சாவஸ்தாவஸ்திதனுன ஸர்வேஸ்வரனுடைய சர
ணாரவிந்தயுகள மகரந்தரஸாஸ்வாத மதுவ்ரதமாயநுபவித்து அதிலே மக்நராய்,
அத்தாலே, தத்ராங்களாய ஆவிர்ஞசாதமங்களமான பாஞ்சபௌதிகவிஷயப்ர
சகத்தையும், அதுக்குமேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் தருணவத்பாதீர்ப்பு ப
ணியிருப்பாராயிற்று. இப்படி பக்திவிரக்தியுடைய இவர்திருவடிகளே ப்ராப்யமப்
டி பரத்வாதிகளெல்லாமாக அறுதியிட்டுடைய பாசகிறார்.

(அஸ்மத்குரோ:) கீழச்சொன்ன ஆசார்யபக்தியாலே தத்துரப்பணீர் துரு
வதகரிகையாலுமாயிற்று இவரை யாசாயவரமம் பண்ணுகிறது. "[illegible]
[illegible]" (சிசூத்பாத்த்தவாரிதாநகப்ருயாதா
யதாஸிம்) என்னும்படி தத்துவத்ரயத்தையும் முமுக்ஷுகளையாலே அலகலாக
வாராயந்து "[illegible]
[illegible]" (ப்ராத
மேவிதஸ்வாதிபத்ஞசிஞசஸ்வாதமாயுப்ரதிரித்யாகிலமுகதிருகதா। ஸர்வந்தா
ஷஜலஜோஷமஹ்ஞஜாஷேஷய) என்று தத்சேதவய விஷய வைராக்யத்தையும்,
"[illegible]" (தவதாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:) என்று தத்தவைக
ரஸ்ய பக்தியையுடையராகையாலே, தமக்குருணமாக (அஸ்மத்குரோ:) என
கிறார். "[illegible]" (ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரோ) "அந்தகா
[illegible]" (அந்தகாரநிரோதித்வாத்குருரித்ய
பிதீயதே,) இவர்க்கு இரண்டுக்குமடி யெம்பெருமானரிறே; "[illegible]
[illegible]" (ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யபாதகமலேக...

ஸதாத்மவித்ரய:) என்றுயிற்றிருப்பது. இவராயாயிற்று பாதாந் ஶிஷ்யராக ப்ர தமம் பெரிய திருமந்த்ரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை ப்ரஸாதித்தருளிற்று. நரநாராயணாவதாரமென்னலாம்படியிறே ராமாநுஜ கூராதியர்கள் கூட்டாயிருப்பது. எல்லாருமொருதட்டு மிவரொரு தட்டுமாகவிறே யெம்பெருமானார் எண்ணியிருப்பது, அதைப்பற்ற. "ஒருமகனையுடையேன்" என்றாரிறே, இப்படி அதவிதீயமாயாயிற்றிரண்டு விஷயமுமிருப்பது. "கலையறக்கற்றமாந்தர்" என்னலாம்படியான இவருக்கு ஸகலார்த்தமும் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது (பகவத: என்று) "சொல்லார் தமிழொருமூன்றும் ச்ருதிகள் நான்கு மெல்லையில்லா அறநெறியாவுந்தெரிந்தவன்" "உண்மைநன்ஞானமுரைத்த" "இராமாநுசன் மெய்ம்மதிக்கடல்" என்னும்படியிறே ஜ்ஞாநவைபவமிருப்பது. "ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணம் ஸர்வஜ்ஞாநோபப்ருஂஹிதம்। ஆசார்யமாஶ்ரயேத் தீமாந் ஶரண்யோ தத்ஸமாஹித:" (ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணம் ஸர்வஜ்ஞாநோபப்ரும்ஹிதம் | ஆசார்யமாஶ்ரயேத்தீமாந் ஶரண்யோ தத்ஸமாஹித:) என்னக்கடவதிறே; பகவச்சப்தம் - ஸர்வகல்யாணகுணங்களையும் பரிபூர்ணஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே, அவற்றுக்குறைவற்ற விஷயமாயிருக்கை. இத்தால் - தமக்கு ஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகைக்குடலான ஜ்ஞாநவைபவத்தைப்பேசினார். இனித்தம்முடைய ஆகத்தி கண்டிரங்கும்படி தயாபூர்த்தியைப் பருளிச்செய்கிறார் (அஸ்ய தயைகஸிந்தோ: என்று) ஈடுபடுகிறார். அஸ்ய - ராமாநுஜஸ்ய என்று மேலிலபதத்தோடே சேர்த்தி. தயைகஸிந்தோ: என்று - கேவலக்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றபடி. "பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான் குன்றமாமணிமாடமதிள் குருகூர் நம்பி" என்றிறேயிருப்பது. "பாடுநன்னருள் எண்டிசைவலைச் சினில்மிக்கதே" "எண்டிசையும் அறிய வியம்புகேன்றொண்டமிழ்ச் சடகோபனருளை" என்னுமாபோலே, "நிகரின்றி நின்ற வென்னீசதைக்குன்னருளின் கணன்றிப் புக லொன்றுமில்லை யருட்குமஃதே புகல்" என்றும், "உன் பெருங்கருணை தன்னை" என்றும், "வண்மையினாலும் தன் மாதகவாலும்" என்றிறே யிவர் க்ருபையின் பெருமையிருப்பது. * அருளாழியம்மானுடைய, "தயாஸிந்தோ பந்தோ" (தயாஸிந்தோ பந்தோ) என்னும்படியான ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபை மறுத்தகாலத்திலும் மோதுங்கலாம்படியானகருபை; அவனைகவிட்ட ஸம்ஸாரிகளையும் "வ்ருத்யைவ ஹவத்தாயாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததி: । தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்மஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ" (வ்ருத்தைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜநமஸந்ததி: | தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்மஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ) என்றுபேக்ஷித்துத் திருத்துமவரிறே. மேற்சொன்ன ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யம், நிரவதிகதயையாகிற இந்தக்குணங்களெல்லாம் கேட்டேபோகாமே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி ப்ரத்யக்ஷமாய முன்வந்து நிற்கும்வரை (அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய) என்றநுபவிக்கிறார். இந்த ராமாநுஜனுடையவென்று - இவர்க்கிப்போது விஷயமிருக்கிறபடி. (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே என்று) நாராயண சரண ஶரணவரணத்திற்காட்டிலும் ராமாநுஜசரண ஶரணவரணம் ஸ்வரூபாநுகுணமுமாய அமோகமுமாயிருக்குமாகையாலே, அவர் திருவடிகளை ஶரணமாகப்பற்றுகிறார். "பழுதாகாதொன்றறிந்தேன்" இத்யாதி. "மாறுயதானவனை - வேறுக-வேதத்திருப்பாணைவெல்லுமே மற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவம்". "பாறகட்லுமுன்றனக்

செத்தனை யின்பந்தரும்" என்று * செழுந்திருப்பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன்றிருவடிக்கீழ் விழுந்திருப்பாரிறே * வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாயன்று வாளவுணன் கிளர்ந்த பொன்னாகங்கிழித்தவன் கீர்த்திப்பயிரெழுந்து விளைந்திடுஞ்சிந்தையிராமானுசனைக்கண்டிறைஞ்சி மற்றவரைச்சாத்தி யிருக்கப்பாக்கின்றார், எம்பெருமானார்தம் - தம்ஸம்பந்தவாசனையயான பரபத்தி. இவர்தம் - "எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்" என்னுமாசார்யாபிமானம், "ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ருதம்" (ராமாநுஜார்யவிஷயீக்ருதம்) என்றே. அவர்தத்தைக்காட்டிலுமிவர் தம்வென்றதாயிற்று, அவர்க்குமுன்னேயிறே யிவர்க்குப்பேறுஸித்தித்தது; "ஸித்யந்தி வ்ருத்திவாநேதி ஸம்ஶயொவ்ருத்தஸேவிநாம் | நிஸ்ஸம்ஶய ஸ்துத்தஸ்த்வபரிசர்யார்த்தாத்மநாம்" (ஸித்திப்பவதிவாநேதி ஸமஸ்யோஸ்யுக்தஸேவிநாம் | நிஸ்ஸம்ஶயஸ்துத்தபக்தபரிசர்யார்த்தாத்மநாம்) "நம்புவார்பதி வைகுந்தங்காண்மினே" என்னும்படி * வைகுண்டப்ரியதாஸம் பண்ணினார்.

இந்தராமாநுஜபரபத்தியிலே நாராயணபரபத்யாத்தமெல்லா மநுஸந்தேயம்; கீழ்ப்பக்திவிரக்திஜ்ஞபதி கருணைதையாகிறவிவை - முக்திபரதஸக்தி ஸாதநங்களாயிருக்கும், இதிறேபுருஷகாரபாவத்துக்க கருத்துணமான ஸ்ரீமத்பதார்த்தமும், இவையுமீஶ்வரவஶீகரண ஹேதுவானகுணமிறே, புருஷகாராநந்தரமிரபேக்ஷமாயிறே யிவவிஷயமிருப்பது. இனி, வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகள், ஸௌகர்யாபாதகங்களாயிருக்கும் நாராயணபதத்திறபோலே; "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:) என்றுஇஸ்ஸம்பந்தத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளநுஸந்தேயமங்கு, "இத்தாயிராமானுசன்" "எந்தையிராமானுசன்" "எம்மையனிராமானுசன்" "ஏலப்புனைந்தென்னைமார்" என்னைமார்-ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுமாபோலேயிங்கு. எல்லாரோடுமுண்டான ஸௌபாத்ரம், "கோயிலண்ணனிராமானுசன்" "அடியேனுக்கிருப்பிடம்" "இராமானுசன்சரண்" "இராமானுசன்சரணேகதி" என்கையாலே; தோஷபோக்யத்வமாகிற - வாத்ஸல்யமும், ஸ்வத்திணுடையலாபாலாபம ஸ்வாமியதாம்படியாய ஸ்வத்தைநோக்குகிற-ஸ்வாமித்வமுமாகிற இவை ராமாநுஜஸம்பந்தத்தாலு மநுஸந்தேயம், தாழ்ந்தவர்களோடே தனபேறுக்கக்கலக்கையாகிறஸௌஶீல்யமும்.ஆஶ்ரயிப்பார்க்குத்ருஷ்டிகோசரமாயபுரோவர்த்தியாயநிற்கிற-ஸௌலப்யம், ஜ்ஞாநமாவது-ஆஶ்ரிதர்க்குத்யாகஸ்வீகாரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ்டங்களையறிகைக்குடலான அறிவு, ஶக்தியாவது-அநிஷ்டங்களைப்போக்குகைக்குமஇஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்குமுடலாய, அஶக்தரானவர்களை யக்கரையேற்றவல்லஶக்தி, பூர்த்தியாவது-இவனிட்டதுகொண்டுதருப்தனுக்கவேண்டாதபூர்த்தி,ப்ராப்தியாவது-தன்பேறுக்ச்செய்துதலைக்கட்டுகைக்குடலானஸம்பந்தம்,காருணிகத்வமாவது-ஸம்பந்தமில்லாவிடிலும்,குருடன்குழியிலேவிழுந்தால் எடுக்கைக்குஸம்பந்தம் வேண்டாதாற்போலே பிறர்நோவுகண்டால் "ஐயோ!" என்னவேண்டும்படியானதயை, "அந்த:பதந்நபி ஸ்வயம்ரொ-கேவலம் த்வநுகம்பயா" (அந்த:பதநகபிஸ்வயரோ-கேவலமத்வநுகம்பயா) என்னக்கடவதிறே, ஔதார்யமாவது - கொள்வாரைத்தேடிக்கொடாவிடில் தரியாமற்கொடுக்கும் கொடையுடைமை, இந்தஸௌகர்யாபாதக குணசதுஷ்டயமும், கார்யாபாதககுணஷட்கமுமிங்கு மநுஸந்தேயம். அதெங்ஙனேயென்னில்,

" இப்படியைத்தொடருமிராமாநுசன் " என்னும்படி * அவர்பின் படருங்குணனாய் " நிம்பனிவனென்று நினைத்தென்னையிகழாதொழிராசரன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால் " என்கிற - வாத்ஸல்யமும், " அண்ணலிராமாநுசன் " என்னும்படியுடையவராகையாலே * பலனுயிருக்கும் வீடளிப்பானாய் விண்ணின்றலைநின்றும் மண்ணின்றலத்துதித்தபடியாலே ஸ்வதந்த்ரவிட்டத்தேவந்து நோக்கும்படியான ஸ்வாமித்வமும், " என்னருவினை யின்திறங்குசெற்றிரவும்பகலும் விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான் " என்னும்படி ஒருநீராகக்கலந்த - ஸௌசீல்யமும். " என்கண்ணுளளுமநெஞ்சுள்ளும்நின்ற " என்றுசொல்லும்படியான - ஸௌலப்யமும், " மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன் " " கதிராமாநுசன் " " உண்மைநன்ஞானமுரைத்தவிராமாநுசன் " என்று - * அறியாதனஅறிவிக்கைக்கும் அவர்களுக்குச்செய்யவேண்டுமதுவும் தவிர்க்கவேண்டுமதுவு மறிகைக்கு மீடானஜ்ஞானமும், * நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியைநினைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் எனபெயவினைதென்புலத்தில் பொறித்தவப்பொத்தகச் சும்மைபொறுக்கியும்பேருகிற - பாபவிமோசகத்வசக்தியும், " சலியாப்பிறவிப்ப வந்தருநீவினை பாற்றித்தரும் பரந்தாமமென்னுமதிவந்தரும் " என்னும்படி - விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தியை யுண்டாக்கிக்கொடுக்குமதான சக்தியும், பகவத்விஷயத்தையண்டைகொண்ட - பூர்த்தியும், " எந்தையிராமாநுசன் வந்தெடுத்தனனின்றென்னை " என்கிற - ப்ராப்தியும், " காரேய்கருணை " என்கிற - காருணிகத்வமும், " கொண்டலனையவண்மை " " உன்னுடைய கார்கொண்டவண்மை " " உன்வண்மையென்பாலென்வளர்ந்ததுவே " என்று - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்குமௌதார்யஸ்வபாவமுமாகிற ப்ரபத்த்யபேக்ஷித குணங்களெல்லாம் குணந்திகழ் கொண்டலிராமாநுசனிடத்திலே கண்டநுபவிக்கலாம்படியாயிருக்குமிறே. இப்படிகோடித்வயகுணயுக்தரான ராமாநுசனுடைய சரணங்களை யுபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே என்று) * குலந்தரும் நலந்தருஞ்சொல்லான நாராயணாவென்னும் நாலெழுத்துப்போலே ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதநமன்றிக்கே, கேவலம்மோக்ஷைக ஹேதுவாயாயிறறிந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது; " 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌚𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀 " (சதுராசதுரக்ஷரீ) என்றுமேயிவாதாமே, " 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 " (யதாநாராயணாயேதிஜகாதசதுரக்ஷரம) நாராயண, ராமாநுஜ, என்றிறேவிகல்பிக்கலாயிருப்பது. இத்திருநாமந்தான் யுகந்தோறுமுண்டா யிருக்குமாயிற்று இளையபெருமாளிடத்திலும், நம்பிமூத்தபிரானுக்குத்தம்பியான க்ருஷ்ணனிடத்திலும், இப்போதிளையாழ்வாரான இவரிடத்திலும் போபெற்றிறேயிருப்பது, ஏதத்பூர்வாவதாரத்வயமும், ஸாதுபரித்ராணத்துக்கும் துஷ்க்ருத்விநாசத்துக்கு முடலாயிருக்கும்; இவ்வவதாரமும், வைதிகமார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கைக்கும், அவைதிகமார்க்கத்தைநிரோதிக்கைக்கும், ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப்பெருக்கி வளர்க்கைக்கு முடலாயிருக்கும்; அவ்வவதாரங்களிலும்படியே, " 𑌸 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌗𑌾𑌢𑌂, " (ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம) " 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜, " (மாமேகமஶரணமவ்ரஜ) " 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑌾 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃, " (நிரஸ்தேதரபோகாஶாவரதமஶரணங்கத:) என்றிறேயிவர்கள், ப்ரபத்தியைவாத்திப்பித்தது. அவர், ஸ்ரீமந்நாராயணவிஷயத

தில் ப்ரபத்தியைகத்யமுகேந வெளியிட்டார்; இவர், ராமாநுஜவிஷயத்தில ப்ரபத்தியை யிப்பத்யமுகேந வெளியிடுகிறார். அங்கு, ப்ரமேயபூதர் வெளியிட்டார்கள், இங்கு, ப்ரமாதாவானவர் வெளியிட்டார் (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே என்று) அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ என்று - "இராமாநுசன் பொன் பாதமும் என் சென்னித்தரிக்கவைத்தான்" என்னும்படி திருவடிகளிலே தலையை மடுத்து ப்ரஸாதயாசிக்கிறார். ராமசரணாகதி, "ப்ரஸாத்யாஸ்தோயஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா" (ப்ரஸாத்யாஸ்தோயஸ்ய வசநம் நக்ருதம் மயா) என்று பலித்ததில்லை; ராமாநுஜசரணாகதி அவ்யபிசரிதமாக பலிக்குமிறே. "ஸ்வாமிபாதௌ சரணௌ" (ஸ்வாமிபாதௌ சரணௌ) என்னும்படி, "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ" (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ) என்று - வேறு த்வயம் வேண்டாதே, அடியே த்வயமாயிருக்கை. லோகவிக்ராந்தசரணம்போலே * மாறிடப்பனவாயிறே இராமாநுசன்றன் இணையடியிருப்பது. நாராயணசரணங்களளவுஞ் செல்லவேண்டாதபூர்த்தி. விக்ரஹைகதேசத்தைச் சொன்னது - விக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணமாக, "கையில் கனியென்னக் கண்ணனைக்காட்டித்தரிலும் உன்றன் மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன்யான்" என்னும்படியாயிருக்கும். (சரணம் சரணம்) "இராமாநுசன் நம்மை நம்வசத்தே விடுமே சரணமென்றால்" என்கிற - உபாயாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்யே என்று - உபாயஸ்வீகாரஞ் சொல்லுகிறது. "நையுமனம் உன்குணங்களை உன்னி யென்னாவிருந்தெம்மையன் இராமாநுசனென்றழைக்கு மருவினையேன் கையுந்தொழும்" "வாசா யதீந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத் பாதாரவிந்த யுகளம் பஜதாம் குரூணாம் | கூராதிநாத" (வாசா யதீந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத் பாதாரவிந்த யுகளம் பஜதாம் குரூணாம் கூராதிநாத) என்னும்படி த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுகிறார். "இராமாநுசனை யுன்னும் திண்மை" என்று - எல்லார்க்கும் மானஸாத்யவஸாயமாகலாம், இவர் பூர்ணாதிகாரியாகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் பூர்ணப்ரபத்தி பண்ணுகிறார். இந்த ஸ்வீகாரம் ப்ராப்யமாகையாலே, "ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன்" என்று வார்த்தமானமாய் நடக்கிறது.

இவர் * திக்கற்றவர்கையாலே, எல்லார்க்கும் தாம்பண்ணின ப்ரபத்தியே தஞ்சமாம்படி கொழுந்துவிட்டுப்படரும்படி பண்ணுகிறார்; அதைப்பற்றவிறே "ப்ரயாணகாலே ராமாநுஜார்யம் நமத" (ப்ரயாணகாலே ராமாநுஜார்யம் நமத) என்றது. இத்தால் - இவர் சரமகாலத்திலே பண்ணின சரமப்ரபத்தியே * இவர் ஸம்பந்திகள் சரமபர்வநிஷ்டரெல்லாம் அவ்யபிசரிதமான உபாயமாய்ப்பேறாகும் தலைக்கட்டுமென்றதாயிற்று. "ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான எம்பெருமானார், தம்முடைய பெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுன்பே சென்று பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, 'ப்ரபந்நஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும் பெரும்பிழைக்கும் ப்ரபத்தியே யிவர் ஸம்பந்திகளான சரமபர்வநிஷ்டரெல்லாம் ப்ராயச்சித்தமாகக்கடவது' என்று ப்ரார்த்திக்க, புருஷகாரபலத்தாலே 'பொறுத்தோம்' என்ன, இந்தப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான ஏகாந்தத்திலே ஸேவித்து, அனைவர்க்கும் தஞ்சமாக 'நமோ நம:' (நமோ நம:)

இத்யாதி ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார்" என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயரும், * பகவந்தம் யதிவரம் பரணிபத்ய யதீந்த்ராங்க்ரி கரியாநவயராணர்; அத்தைப்பற்றபின்புள்ளாரும் "𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯" (பரஸாதாசசரீரஸ்ய) என்றார்கள்; ஈட்டுக்குபரவாத்தகரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள ப்ரஶிஷ்யரான நாலூர்பிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிறே; * யதிவரபுநரவதாரமாய யதீந்த்ரபரவணரான ஜீயரும் தம்ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ராமாநுஜநாமத்தையுண்டாக்கி நடத்தியும், நூற்றந்தாதியை யநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிம்ஶதியிலே ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நரடியாக, "𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌣𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍂𑌰𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥" (வாசாமகோசரமஹாகுணதேஶிகாக்ர்யகூராதிநாத) என்றும், "𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌕𑍂𑌰𑌨𑌾𑌥𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌖𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌰" (குருத்தமகூரநாதபட்டாக்யதேஶிகவர) என்றும், ஶ்ரீஶைலநாதரிடத்திலே ஸேசரித்தது. ஏவம்விதஸம்பந்தயுக்தராய் குருகுலதுர்யரான பெரியஜீயர் ஸம்பந்தமேயிறே பரபலம்; இத்தால - விஶிஷ்டபக்ஷத்திலே யூன்றின ஶிஷ்டராய், அத்தாலே ஶ்ரேஷ்டருமாய், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஹங்கார ரஹிதரான ஆசார்யர்கள ஸம்பந்தமே ஆதரணீயமென்றதாயிற்று..... ....௫

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥ ௬

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்| ஆத்யஸ்யந꞉குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஶ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா. ௬

(மாதேத்யாதி) இந்த ஜ்ஞாநமதிக்ருதாதிகாரமாய்ப் போகாமே ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராமிடியான ப்ரஹ்மஸம்ஹிதையை "மயர்வறமதிநலம்" என்கிறபக்தியாலே வாசிகமாக்கி, "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல்லாலே யருளிச்செய்கையாலும், பெரியமுதலியார்க்கிந்தஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரதாநமாழ்வாராகையாலு மவர்திருவடிகளிலேவிழுகிறார். "உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவெத்திறம" என்றும், "நெய்யுணவார்த்தையுளனனைகோல்கொள்ள" என்றும், "எல்லாங்கண்ணன" என்றும், பெரியமுதலியாரையும் ஶ்ரீபராஶரபகவானையும்போலே க்ருஷ்ணவித்தராயிருக்கிறபடியையும் நினைத்து ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஶரணம்புகுகிறார்.

(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னேவரங்கிடந்து பெறுகைக்குவருந்தி, பத்துமாஸம் கர்ப்பதாரணம்பண்ணி, ப்ரஸவவேதனையநுபவித்து, அஶக்திகளையுமறியாதே பாலயத்னஶீலாதரித்து வளர்த்து, பகவனுக்கு பின்பு பருஷபாஷணம்பண்ணினாலு மவற்றைப்பொறுத்து, அகலவிசையாதே யிவனப்ரியத்தையேவேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே யுபகாரகராயிருக்கை. (பிதா) அவள்பாத்ரமாத்ரமென்னும்படி யுத்பாதகனாய், என்றுமொக்க ஹிதைஷியான பிதாபண்ணுமுபகாரத்தைப்பண்ணுமவரென்கை. "𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾." (கரீயாநபா

ஹ்மதஃபிதா.) (யுவதயஃ) இவ்விருவரையும்மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை. (தநயாஃ) அவர்களுடைய யௌவநத்தை யழியமாறிப்பெற்றவராய், பால்யத்தில் லாலகராய், பக்வதசையில் ரக்ஷகராய், நிரய நிஸ்தாரகரான புத்ரர்பண்ணுமுபகாரத்தைப் பண்ணுமவரென்கை. (விபூதிஃ) விபவமில்லாதபோதிவையெல்லா மஸத்ஸமமாகையாலே, இவை யெல்லாவற்றையும் நன்றாக்குமைஶ்வர்யம்போலே யுத்தேஶ்யராயிருக்குமவரென்கை. (ஸர்வம) அநுக்தமான ஸர்வைஹிகங்களுமாயிருக்கை. அதாவது - மோக்ஷோபாயமும் முக்தப்ராப்யமும். (யதேவ) அவதாரணத்தால - “ சேலேய்கண்ணியரும பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் மேலாத தாய்தந்தையுமவரே ” என்றிருக்கு மாழ்வாரநிலைவுக்கே. (நியமேந) என்றுமொக்க. அவர்க்கு பரியமென்று போமதொழிய, ப்ராமாதிகமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கை. (மதந்வயாநாம) “ வித்யாஜந்மாநாவா ” (வித்யாஜந்மநாவா) என்கிற உபயஸந்தாநஜாதாக்கு. (ஆத்யஸ்யநஃ) வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு பரதமாசார்ய ரென்கை. (குலபதேஃ) ஸதீக்கு பர்த்ருகுலம்போலே கோத்ரருஷியுமவரே. (வகுளாபிராமம்) திருமகிழமாலையாலே யலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. இத்தால - திருவடிகளில பரிமளத்தாலவந்த போக்யதையைச சொல்லுகிறது. திருத்துழாயாலே யலங்க்ருதமான பகவச்சரணாரவிந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. “ நலலடிமேலணிநாறுதுழாய. ” (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நித்யஸமயுக்தமாயிருக்கை; “ அநுரக்ஷ தஸ்ரீமாநு ” (அந்தரிக்ஷகதஸ்ரீமாந) “ ஸ து நாகவரஸ்ரீமாநு ” (ஸ நாகவரஸ்ரீமாந) என்று - பகவத்பரத்யாஸத்தியை ஐஶ்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கூறுள்ள ஐஶ்வர்யத்தை யுடையவரென்னவுமாம். (தத்ங்க்ரியுகளம்) அதுவென்னுமதத்தை யொழியப்பேசி முடியவொண்ணாதென்கை. (யுகளம) சேர்த்தியாலவந்த அழகை யுடைத்தாயிருக்கை. (ப்ரணமாமிமூர்த்நா) ஆழ்வாருடையபடிகளை நினைத்தவாறே, (நமஃ) என்று நிற்கமாட்டாதே அவர் திருவடிகளிலே தலையைச சேர்க்கிறார்...... ....௭

பட்டரருளிச்செய்தது.

ஸாதம் ஸர்வம் ஹ்ருதயநாஹ்லாதநாய ஸ்ரீஸூக்திஸ்வாராதநம்மேஸ்வர யோகிவாஹாநு | ஸந்தாநிஶரணாவாஶ்ரயதீந்த்ரஸ்ரீநுஸ்ரீ ஶடாரா ஜஸஸஸந்தீந்தே ணதோத்தீமித்ரம் ॥ ௫

பூதம்ஸரஸ்ய மஹதாஹ்வயபட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஶேகர யோகிவாஹாந் | பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந ஸ்ரீமதபராங்குஶமுநிம்பரணதோஸ்மிநித்யம். ௫

இழுபகாரகரை யாஶ்ரயித்ததித்தால் செய்ததாயிற்றது - முமுக்ஷுவுக்கு பகாரகர ஶேஷித்வப்ரதிபத்திவிஷயபூதரும் ஸ்துத்யருமென்னுமிடஞ்சொல்லுகிறது. ஒருவனுக்கு ஶேஷிகளிருவருமாமபடி யெங்ஙனேயென்னில் ; ஶ்ருதிஶேஷித்வம் யாகாதிகளுக்கும புரோடாஶாதிகளுக்கு முண்டானாற்போலே ஈஶ்வரன பாதாநஶேஷியாய் பாகவதர் த்வாரஶேஷிகளாயிடத்தில் விரோதமில்லை. அத

வா, ஈஶ்வரன் நிருபாதிகஶேஷியாய், தத்ஸம்பந்த மடியாக வந்ததாகையாலே பாகவதஶேஷத்வம் ஸோபாதிகமென்றுமாம். "தமக்குஸ்தோத்ராரம்பஹே துவான பக்த்யாதிகள் பிதாமஹோபாத்தநம்" என்கைக்காக - முதலிலே பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞாநபக்திகளுடையஆதிக்யஞ்சொன்னார். நான்காம்ஶ்லோகத்தாலே - இவ்வாத்தம் த்ராவித்யவ்ருத்தாநுமதமென்கிறது. ஐந்தாம் ஶ்லோகத்தாலே - இந்தஜ்ஞாநமிவர்க்கு ஆழ்வார்களாலேவந்ததென்கை. "அக்ர்யம்யதீந்த்ரஶிஷ்யாணாமாத்யம்வேதாந்தவேதிநாம்" (அக்ர்யம்யதீந்த்ரஶிஷ்யாணுமாதயம்வேதாந்தவேதிநாம்) என்று ஆழ்வான அக்ரகண்யராகையாலே - "அஸ்மத்குரோ:" (அஸமதகுரோ:) என்றார். அப்படிப்பட்ட பாரதந்தர்யத்தை "இவ்வாத்மவஸ்து அவர்க்குஶேஷமாகிலவருடைய விநியோகப்ரகாரங்கொண்டு கார்யமென" என்றார்; ஏவம்விதஸ்வரூபராகையாலே, உடையவரும் "ஒருமகள்தன்னையுடையேன" என்றார். இப்படிஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் பாரதந்தர்யத்தாலும், "நாம்பெற்றலோகம் நாலூரானும்பெறவேணும்" என்றுபராத்திக்கையாலும், "ஶிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு ஸீமாபூமிகூரத்தாழ்வான்." என்றார்கள், "ஆசார்யவிபவஸ்ய ஶிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதி தேஶிகவரை: பரிதுஷ்யமாணம்" (ஆசாரயவர்யவிபவஸய சஶிஷ்யவ்ருததேஸ்ஸீமேதிதேஶிகவரை: பரிதுஷ்யமாணம) என்னக்கடவதிறே, அதைப்பற்ற உடையவரும் "யத்ஸம்பந்தாத்" (யதஸமபந்தாத) என்றுபராத்தித்தருளினார், நூற்றந்தாதியிலும் * மொழியைக்கடக்கும்பெரும் புகழானடியாக விரும்பியருளினார். மற்றையாரான இவ்வருகிலுள்ளாருமல்லாவழியைக்கடப்பதவர்களாலேயிறே, அவர்கள்தாம் * யோநித்யம் * த்ராவிதயாதிகளடியாக அடியுடையராயிருப்பார்கள்; "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன" "ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி" (ராமாநுஜாங்கரிஶரணேஸ்மி) இத்யாதி மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலேநடக்கிற க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யர்கள ஆழ்வானடியாயிருப்பார்கள், "ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்ய:" (ஶ்ரீவதஸசிஹ்நபவத:) இதயாதி. "ஆரியர்காள்கூறும்" என்கிற எழுபத்துநாலுமுதலிகளுக்கு முடையவரடியான ஆசாரயதவம், அதில்முக்யமாழ்வான் ஸம்பந்தம், பட்டரடியாகவிறே அஷ்டஶ்லோகீமுகேந ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸம்பந்தம். திருவாய்மொழியு மடியாயிருக்கும், ஒன்பதினாயிரம் பன்னீராயிரத்திலே பாயவஷித்தது; பெரியபட்டருடைய பரஶிஷ்யரானநம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டராஶ்ரயித்தது, அவரும்ராமாநுஜநாமாவிறே, அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக்கும்; நம்பிள்ளைகுமாரரும் ராமாநுஜனிறே, அவரும் ஸாரஸங்கரஹஞ்செய்தருளினார்; தத்வமஶ்யரும் கோயிலுடையவர்க்குச்சிறிது கைங்கர்யங்களுஞ்செய்தார்கள். வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் * வகுளபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான வசநபூஷணதிரஹஸ்ய ப்ரபந்தகர்த்தாவாய், தம்முடையப்ரதாநஶிஷ்யரான எம்பெருமானார்க்கு "கூரகுலோத்தமதாஸர்" என்றுதிருநாமஞ்சாத்தினார், "என்னாரியர்க்காக எம்பெருமானார்க்காக" என்றிறே அககோஷ்டியில பரிமாற்றமிருப்பது.

(பூதம்ஸரஸ்ய) பட்டர்திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, நஞ்ஜீயர்புருஷகாரமபிறக்க அவர்க்காக ஆழ்வார்களை யநுஸந்தித்ததாயிருக்

கு மிப்ஸ்லோகம். ஆண்டாளை "நீளா" என்று - தனித்துஸரணம்புகுகிறதா
யிருக்குமப்ஸ்லோகம். * ஆழ்வார்கள் தருசெயலைவிஞ்சியிறே அவளவைபவம்ப்ரு
ப்பது. (பூதம்ஸரஸ்யேதயாதி) நிரவதிகபகவத்ப்ரேமயுக்தரான ஆழ்வார்கள் ப
தின்மரையும், அவர்களுக்குஸேஷபூதரான மதுரகவியதிவராக ளிருவரையும் தாம
நித்யஸேவை பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார். "மேவினேன்அவன்பொன்னடி
மெய்ம்மையே" என்னும்மவராகையாலே ஆழ்வாரைச்சொன்னபோதே அதிலேய
வருமந்தாபபூதர்.

(பூதம்) பூதத்தாராகிறார் - "மாதவன்பூதம்" என்று நிருபிக்கும்படியா
ன மஹத்தையையுடையராய், மாமல்லையில் மாதவிந்குஸுமத்திலே யவதரிக்கை
யாலே "கடல்மல்லைப்பூதத்தார்" என்று நிருபகமானவரென்கை. ஸரஸ்ய என்று-
"மல்லையாயமதிட்கச்சியூராய" என்கிறபடியே மல்லைக்கந்தரபாவியாக வெடு
ப்பதான * கச்சிவெஃகாவில் பொய்கையிலே, "பூவிலநான்முகனைப்படைத்த"
என்கிறபடியே பொற்றாமரைப்பூவிலே யவதரித்த பொய்கையாரென்றபடி. மஹ
தாஹ்வயராகிறார் - "மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி" என்னும்படியான அநந்தே
ஸத்துக்கு ஸமமாயிருப்பதான * மாடமாமயிலையில் ‹ மாவல்லிக்கேணியில் செவ்
வல்லிப்பூவிலேயவதரித்து, "யானுமோர்பேயன்" "பித்தரென்றேபிறர்கூற"
என்றுபேசும்படியானபேயார். இவர்கள் மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபக்திபரஜ்ஞ
ஞாந பரமபக்திகளையுடைய ராயிறேயிருப்பது, அதில்சரமதஸையான பரமபக்தி
யையிறேயிவர் பராய்தரானது. பட்டநாதராகிறார் - "வேதாந்தவிழுப்பொருளி
ன்மேலிருந்த விளக்கைவிட்டுசித்தன்விரித்தனன்" என்கிறபடியே - வித்வத்கோ
ஷ்டியிலேசென்று, அவர்களைவென்று, பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி "பட்டர்பிரான்"
என்றுபேர்பெற்றவரென்கை. இவரும் "சோராதகாதல்பெருஞ்சுழிப்பாற்றொலிலை
மாலையொன்றும்பாராதவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்" என்னும்படி நிரவதிக
பகவத்ப்ரேமயுக்தராயிறேயிருப்பது, பட்டநாத, ஸ்ரீ. என்று-பிந்நபதமாய், லக்ஷ்மீ
துல்யையான ஆண்டாளென்னுதல், அன்றிக்கே, பட்டநாதஸ்ரீயென்று-பெரியாழ்
வார்க்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளென்றநுஸந்திக்கவுமாம் "திருமகள்போலவளர்த்தே
ன்"என்றாரிறே. மேல (பக்திஸாரவென்கிறது) அன்றிக்கே, பட்டநாதானந்தரம்
"ஸ்ரீஸக்திஸார" (ஸ்ரீபக்திஸார) என்றுசொல்லுகிறது - பெற்றகரியநின்ன
பாதபக்தியான பாசனம்பிறாக்கரியமாயனே யெனக்குநல்கவேண்டுமே" என்றப
ராத்தித்து பக்தியைப்பெற்று, "பக்திஸாரர்" என்று நிருபகமானவரென்கையை
யபற்ற வாயிற்று, "பொன்னிசூழரங்கமேயபூவைவண்ணா" என்றிறே யிவரு
டைய முடிந்தஅவர்வுக்கு விஷயமிருப்பது. குலசேகரராகிறார் - "அங்கையாழி
யரங்கனடியிணை தங்குசிந்தைத்தனிப் பெரும்பித்தன்" என்னும்படி பெரியபெரு
மாள் விஷயத்திலே நிரவதிகப்ரேமத்தை யுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாளெ
ன்கை ; * மால்அடிமுடிமேல் கோலமாங்குலசேகரனிறே. "எம்பெருமானற்ற சரி
தை செவியாற்கண்ணுறப்பருகுவோமின்ன முதமதியோமன்றே" என்றிறேபெருமா
ள் விஷயத்திலுமிவர் ப்ரேமமிருப்பது. யோகிவாஹராகிறார் - முநிவாஹநரான
* பாண்பெருமாளென்கை. இவரும் "இலங்கைக்கிறைவன்தலை பத்துதிரவோட்டி
யோர் வெங்கணையுய்த்தவன்னோதவண்ணன், அரங்கத்தம்மான்" என்றும், "அணி
யரங்கனென்ன முதனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்றும், அ
வவிஷயத்திலஸ்தமிதாந்யபாவராயிருக்கும்படி யாயிற்று இவர்பக்தியும். பக்தாங்

கரிரோணுவாகிறார் - “ எல்லையிலடிமைத்திறத்தினில் என்றும் மேவுமனத்தனும் ” என்றும், “ அடியாகவென்னை யாட்படுத்தாய ” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே எல்லையான ததீயசேஷத்வமே நிலைநின்றஸ்வரூபமென்று அறுதியிட்டு, அதுவே நிரூபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரென்கை ; “ துளபத்தொண்டாய தொல்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி ” என்றும், “ தொடையொத்த துளபமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றிய தோள் தொண்டரடிப்பொடி ” என்றும், தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இவர்தாம் “ தன்பால் ஆதரம் பெருகவைத்த அழகன் ” என்று பேசுகையாலே பகவத்பரஸாதாயத்தபக்தியையுடையவரென்னுமது தோற்றுகிறது.

பரகாலராகிறார் - “ மருவலர்தமுடல் துணியவாள் வீசும் பரகாலன் ” என்கிறபடியே - பகவத்விட்டுக்களான பாஹ்யர்கள் கேளாராகையாலே யவர்களைத்தோள்வலியாலும் நிரஸித்து, அதுக்குமேலே ஶாஸ்த்ரீயமாக்க பரவாதத்தகராய் வந்த ஶத்ருக்களை ஸ்வோக்தி ஶாஸ்த்ரங்களாலும் நிரஸித்து, “ ரங்கபுரே | மணிமண்டபவப்ரகல்ப்தவிததே பரகாலகவி: ” (ரங்கபுரே | மணிமண்டபவப்ரகல்பவிததேபரகாலகவி:) என்னும்படி காயிககைங்கர்யங்களையும், “ அரங்கமாலைச்சொல்லினேன் தொல்லைநாமம் ” ; “ என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேன் ” என்றும் - வாசிககைங்கர்யங்களையுஞ் செய்துபோந்தவரென்கை. “ காமபிரான் திருவேங்கடப்பொருப்பன் காதலையருளெனக்கு ” என்று ப்ரார்த்தித்து, “ பத்திமைக்கன்புடையேனாவதே பணியாய் எந்தாய் ” என்னும்படியாசைதான் பெரியதாயிற்று , “ அரங்கமென்பதிவளுடைய காசை ” என்னக்கடவதிறே. ததீயசேஷத்வத்திலும் “ நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை ” என்றிறேயிருப்பது. யதீந்த்ரமிஶ்ராகிறார் - “ ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா ” (ஸமஸேவிதஸம்யமிஸப்தஶத்யா) என்னும்படி யதிகளாலே ஸேவிக்கப்படும் * எதித்தலைநாதனான எம்பெருமானாரென்கை. மிஶ்ரஶப்தம் - பூஜ்யவாசி ; “ ராமாநுஜாசார்யா ” என்னுமாபோலே. மிஶ்ராந் என்கிற பஹுவசநம் - எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய், இதிலேயநுகதரான மதுரகவிகளையும் கூட்டியநுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். “ மதுரகவியாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள் ” என்றிறே சோதித்திருப்பது. அன்றிக்கே, மிஶ்ரஶப்தம்-பெரியோரைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே-* சடகோபனைச்சிந்தையுளளே பெய்தற்கிசையும் பெரியவரான மதுரகவிகளைச்சொல்லுகிறதென்னுதல்; அன்றிக்கே, இவரும் * பொன்னரங்கமென்னில் மயலேபெருகுமிராமாநுசனும், ரங்கேஶகைங்கர்ய துரந்தரராயிறேயிருப்பது ; * அச்யுதபதாம்புஜ யுக்மருக்மவ்யாமோஹ மிவர்க்குமுண்டிறே. (ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) “ யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ” (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்) என்று- கீழுக்தரானவர்களெல்லாருமொருதட்டும், ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநியென்கையாலே - ஆழ்வாரொருவருமொருதட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது ; எல்லாரையும் அவயவபூதராயுடையராயிறே ஆழ்வார்தாமிருப்பது. ஸ்ரீமத் என்கையாலே-* ஒழிவில்காலத்தில் ப்ரார்த்தித்தகைங்கர்யரூப ஸம்பத்தையுடையவரென்கை. பராங்குஶரென்கையாலே - “ மதாவலிபதாகங்குசமிட்டு ” என்னும்படியிருக்கை ; “ வித்யாமதோ தந்மதஸ்தமிதி யோபிஜநோமத: ” (வித்யாமதோதநமதஸ்தமிதி யோபிஜநோமத:) என்றுசொல்லப்படுகிற முக்குறும்பையடக்குமங்குஶமாயிறே

யிவரிருப்பது. "ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னுவென் சவிப்பார்மனிசர்" என்றும், தத்ராஹித்யமுடையவர்களை "முழுதுணர்நீர்மையினார்" என்றும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக்கொள்ளென்று தமமோடும்," என்றும், "பெருஞ்செல்வமுமவரே" என்றும், "பரமனைப்பயிலுந்திருவுடையாராயவரேலும்" என்றும், "சண்டாலசண்டாலர்களாகிலும் வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள் கலந்தாரடியார் தம்மடியாரெம்மடிகள்" என்றுமிப்படி ஸௌஸீல்யத்தாலே அஜ்ஞருடையமும்மதங்களை ✶ அருளென்னுந்தண்டாலே தமிதஞ்ஜாட்டினபடி. அன்றிக்கே, பராங்குசன் என்று - நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனை ஸௌஸீல்யத்தாலே வசீகரிக்கவல்லரென்னவுமாம், "வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடை மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேற்கு" என்றுதாமுமருளிச்செய்தார், "சக்ரஹஸ்தே ஸஹஸங்கம்" (சக்ரஹஸ்ததேபசகரம) என்றுபின்புள்ளாருமபேசினார்கள். முநிபதத்தாலே - மநநசீலரென்கிறது. ✱ எண்ணுந்தனவெண்ணும் நன்முனிவரிறே. பரக்ஷணமேயாயிற்றிவர்சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது, ஸர்வேச்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸம்ரக்ஷணத்திலேயாயிற்றிவர் திருவுள்ளமூற்றிருப்பது. "ஆளுமாளார்" "தனிமையும்பெரிதுனக்கு" "அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொள்" என்றும், "உலகினதியல்வே," "இவையென்னவுலகியற்கை" என்றும், இவர்களதார்த்தியைக்கண்டு "மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்றுபதேசித்தது திருத்திப்போருமவரிறே; இவரும், ✶ மதிநலமருளப்பெற்று ✱ ஆராதகாதலையுடையராயிறே யிருப்பது. பரகாலயதீந்த்ரமிச்ரான் ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் என்கையாலே -"கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்" என்றுஆழ்வாராலே யிருவரும் ஸூசிதரென்னுமதுவும், "பராங்குசபரகாலயதிவராதிகள்" என்கிறபரபந்நஜநகூடஸ்தத்வமுந்தோற்றுகிறது. "திருவிக்கிரமனடியிணைமிசை" என்றும், "எந்நாளோநாமண்ணளந்தவிணைத்தாமரை" என்றுமிந்நிர்தேசித்து, "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும்; "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்" என்றும்; "லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேவராஜமஹிபோ" (லோகவிக்ராந்தசரணௌசரணந்தேவராஜமவிபோ) என்னுமடியிறே யிவர்கள் பரபத்திபண்ணும் க்ரமமிருப்பது. இந்தக்ரமமாழ்வார்களெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. "த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்." (தரிவிகரமகரமாகராநதம) இவர்கள்தாம் ஸர்வேச்வரன்பக்கல் தாங்கள்கற்றதையிறே பேசியோதச்சொல்லுகிறது, "பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்" "மனமுடையீர் மாதவனென்றோதுமின்" என்று, "த்வயார்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹஸதைவம்வக்தா" (தவயமாதரநுஸந்தானேநஸஹஸதைவமவகதா) என்றுடையவரும் பெரியபெருமாளிடத்திலே கேட்டுபதேசித்தும், "பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லா மாரியர்காள்கூறும்" என்றுபேசியும்வரம்பறுத்துச் செய்தருளினாரிறே. உடையவர் தாம்த்வயத்தைஜ்ஞாநாதிகர்க்கு பரீதயத்வத்தாலே புநஃபுநஃ ப்ரஸாதிக்கையும், அஜ்ஞர்க்கு அவர்களநாத்தத்வத்தாலே யருளவிஞ்சிப்ரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டிறே; ✶ எட்டுமிரண்டுமறிவித்த வெம்பெருமானாரிறே. "யதீந்த்ரமிச்ரான் ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம்" (யதீந்தரமிஸ்ராந்ஸ்ரீமதபராங்குசமுநிம) என்கையாலே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளாலு

ம தாஸ்ரத்தைநடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு சரணவத்பரதந்த்ரராய், “மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன” என்றும், “சடகோபர்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தி னியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசனை” என்றும் ஆழ்வார்திருவடிகளுக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அணைமையாகவருளிச்செய்தது. ஆழ்வானும் “ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே” (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று அநந்தரஶ்லோகத்திலே “தத்ஸம்ஶ்ரயே மவகுளாபரணைக ஹார்யம்” (தத்ஸமஶ்ரயேமவகுளாபரணைகஹார்யம்) என்று ஆழ்வாரையநுஸந்தித்தருளினார். “யதீந்த்ராய ஶடத்விஷே” (யதிந்த்ராயஶடத்விஷே) என்றிறேசோதிதிருப்பது.

“பூதம் ஸரஸ்ய” (பூதமஸரஸ்ய) என்றுதொடங்கி-ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும “யதீந்த்ர மிஶ்ராந் ஶ்ரீமத் பராங்குஶமுநிம்” (யதீந்த்ரமிஶ்ரான்ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்றுஸஹபடித்தது - இவர்கள் பாரதந்த்ர்யத்தோற்ற. “யோநித்யம்” (யோநித்யம) “மாதா” (மாதா) என்கிற இரண்டு தனியனுலும் - விஶேஷித்து ஆசார்யர்களநுஸந்தித்தார்கள், குருபரம்பரையிலும தவயத்திலும் எம்பெருமானை யநுஸந்திக்குமாபோலே. அதிலுமுடையவர் பாரதந்த்ர்யத்தாலே - *ஶோகித்யமமுறபட்டிருக்கும். ஆகையால், யதிவரசரமராயவரோடும தஶமரானதேஶிகர்களையும், தேஶிககுலகூடஸ்தரான சடரிபுசரணங்களையும் பரணதோஸ்மிநித்யமென்று-நித்யஸேவைபண்ணும்படிசொல்லுகிறது. உபகாரத்துக்காகில “தஸ்மை நம:” (தஸ்மைநம:) என்றுஒருகாலநுஸந்திக்குமதேயுள்ளது, பாரப்யத்யாஸ்தாவிறே. “பராங்குஶ பாதபக்தம்” ... (பராங்குஶபாதபக்தைரபயாசாரயைஸமுபஸத்திதம) “அத்ர பரத்ர சாபி” (அத்ரபரத்ரசாபி) என்று அங்குமநுவாத்தமுண்டாகவிறே யருளிசசெய்தது. ப்ரணதோஸ்மி என்று-ததீயவிஷயத்தில “நிப்ருத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வ:” (நிப்ருத:பாணத:ப்ரஹ்வ:) எனகிறபடியே த்ரிவிதகரணப்ரவணதையாலே ப்ரணாமம் பண்ணுகிறேனெனகிறார். இததால் - பகதிபாரவஶ்ய பரபந்நரான ஆழ்வார்களும் அவர்களோடு விகல்பிககும்படியான ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும், ஸாவ்வதா பஜநீயரென்றதாயிற்று. “ஶ்ரீமத் ... (ஶடரிபுகலிஜித்ஸரோபூதவேதாளகோதாகுருநமுநிவஹுலஶோகரௌபகதபத்ரேணுபகதயர்ணவெள ... மதுரகவிமதோயதீந்த்ரமதத்தாநயாநஶேஷாநகுருநஶரியமபிவஸௌதாஞ்சநீளாஞ்சவைகுணடநாதம்ஶ்ரயே) என்றிறேஆழ்வார்களைததொடங்கி ஸேவிககுமக்ரமமிருப்பது. . ... *

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான

திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது

𑌨𑌾𑌥𑌂𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌲𑌧𑌿𑌂𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑍂𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑍌 ।
𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍌
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌮𑌾𑌧𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃𑌕𑍋𑌲𑍇𑌶𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥

நாதம்பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸத்வயமாலாதராந்
யோகீந்த்ரம்குருகேஸசந்த்ரஜலதிம்கோவிந்தகூராதிபௌ
பட்டார்யம்நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸக்ருஷ்ணத்வயௌ
வந்தேமாதவபத்மநாபஸுமந:கோலேஸதேவாதிபாந்.

மணவாளமாமுநிகளருளிச்செய்தது

திருவருண்மாலசேனைமுதலிசடகோபனாதமுனிசீருய்யக்கொண்டார்மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தார், குருமாலாதரர்குருகைப்பிரான்பராசரகோவிந்தர்கூரேசபட்டர்வேதாந்திமுனி, இருகண்ணாகக்கனபுடையநம்பிள்ளைவியாக்கியானீட்டைத்தந்தமாதவர்பத்மநாபரிவரருளாளர், திருவடிபூன்றியதேவப்பெருமாளைக்கொண்டருளும்திருமலையாழ்வார்பதங்களுமுனைப்பென்னுடைசோர்ந்தனவே.

"𑌨𑌾𑌥𑌂𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰" (நாதம் பங்கஜநேத்ர) என்கிற தனியனிலும், "திருவருள்மால" என்கிற திருநாமத்திலும் - திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதாயத்தை யடியேதொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யளவும் தாபித்த படிசொல்லுகிறது. "𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃" (நமோஸ்மதாசார்யபரம்பராப்ய:) "𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍" (வந்தே குருபரம்பராம்) என்கிறபடியே, நாதாதியாக தேவாதிபரளவுமுண்டானவர்களை "வந்தே" என்று - குருபங்க்திநமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறது (நாதமித்யாதியால)

நாதரானவர் - "ஸ்ரீரங்கநாத" என்னும் நாமதேயத்தை யுடையராய், "𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯" (ஆத்யாயகுலநாதாய) என்னும்படியான ஆழ்வாரை நாதராகவுடையராய், "𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌃𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁" (வ்யோமந:பரஸ்மாத்ஸவிதம்ஸமேத்யலக்ஷ்ம்யா நியோகாத்குருகாதிராஜ: । ஸமந்த்ரராஜத்வயமாஹயஸ்மைநாதாய தஸ்மைமுநயே நமோஸ்து) என்று, * திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன் * அருள்கொண்டா

பிரானின்றமிழ்பாடினான் என்கிறபடியே அந்த ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாத முனியென்கை. ஆழ்வாரைத்திருப்புளியடியிலே * மயர்வறமதிநலமருளிவிசேஷக டாக்ஷம்பண்ணினாற்போலே, அவ்விடந்தன்னிலே யாழ்வாரும விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினார், "தாம் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றதிலே சேர்க்கிறார்" என்ன க்கடவதிறே, ஆழ்வாருடைய பக்தியோடு விகல்பிக்கலாம்படியான * அகாதபக வத்பக்தியிறேயிவரது. இத்தால - "முனிவரை யிடுக்கியும்" என்னும்படி ஸத்வா ரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக நடந்துவந்த ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில், அத்வாரகபக வத்ப்ரஸாதமடியாக ஆழ்வாராலே யவதரித்தவேற்றத்தையுடைய திருவாய்மொ ழியை அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறது; ஶாஸ்த்ரப்ர வர்த்தநத்துக்கடி - வ்யாஸப்ரஸாதமாகையாலே - ஆர்ஷமூலமாயிருக்குமது, "நா ராயணாத்ஸநவ்யாஸம்" (நாராயணாத்ஸமவ்யாஸம) என்றிறே; "ப்ர ஹ்மருத்ராத்ஸநவ்யாஸ" (ப்ரஹ்மருத்ராத்ஸநவ்யாஸ) என்று - அநுபாஸ்ய ராகவெடுக்கப்பட்டதிறே யவர்களை. அதினதாதப்யமான இதுக்கு "திருவருள மால்சேனைமுதலிசடகோபன" என்கையாலே - ஸர்வேஶ்வரப்ரஸாத ஸாக்ஷாத் க்ருதஜ்ஞானரான ஆழ்வாரடியாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே "லக்ஷ்மீநாதஸமா ரம்பாம்" (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம) "திருவருளமால" என்று அடியிலேயெ டுத்தருளிற்று. நாதமுனிகள்தாம * தண்டமிழ்க்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பப்பண் டையுருவால பன்னீராயிரமுருவுரைசெய்ய, * ஒண்டமிழ்மாறனதிருவுள்ளமுகந் து திவ்யஞானம் நாதமுனிக்கு நயந்தருளபுரிந்தாரிறே.

பங்கஜநேத்ரராகிறார் - "சீருயக்கொண்டார்" என்னும்படியானசீர்மை யையுடையவர் அவர்தாமபுண்டரீகாக்ஷரிறே, "புண்டரீகாக்ஷஶிஷ்யநாமா" (பு ண்டரீகதருஶேஷ) என்றுயிற்றருளிச்செய்தது. அவர்க்குச்சீராவது - ஶரணுகதி க்கும திரக்கஶரணுகதிக்கும ப்ரவர்த்தகராம்படியானபெருமை; "ஸாஹிஶ்ரீ ரம்ருதாஸதாம்" (ஸாஹிஶ்ரீரம்ருதாஸதாம) என்னக்கடவதிறே; பரமயோகி களான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், குருகைக் காவலப்பனை யோகரஹஸ்யத்திலே யூன்று வித்து இவரை ப்ரபத்திப்ரவர்த்தநத்திலே நியோகித்தருளினாரிறே.

ராமராகிறார் - ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். அவர்தாம் "ஸமாத்வாதஶாத்ராஹம்ரா வவஸந்நிவேஶநே" (ஸமாதவாதஶத்தராஹமராகவஸ்யநிவேஶநே) என னும்படி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசார்யர் திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணி * படி யாயக்கிடந்து "மணக்கால்நம்பி" என்னுந்திருநாமத்தையுடையரானவரென்கை.

யமுநாவாஸநவயராகிறார் - * "தூயபெருநீர்யமுனைத் துறைவர்திருநாம ததை யிங்கே நம்முடையபேரனை 'யமுனைத்துறைவர்' என்றும்முடையருளாலு கந்துசாத்தும்" என்று நாதமுனிகளாலே நாமநிர்தேஶம்பண்ணப்பெற்று, அவ ரை ஜநமநாசவித்யாசபிதாமஹராகவுடையவரெனகை, அவரும் "பிதாமஹ ஞாயநாதமுநிம்விலோக்ய" (பிதாமஹநாதமுநிமவிலோகய) என்றார். இப்படி யவராலே சாத்தப்பட்டதிருநாமம், "எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவன" எ ன்று பின்பும் பேர்பெற்றது. * அடியாரக்கின்பமாரியும் * நாதமுநிநாமஜீமூதமு மவர்ஷித்தால், "தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவர்" என்னும்படியான யாமுநதீர் த்த மெல்லார்க்கு மவகாஹிக்கலாமிறே, "யாமுநாயஸ்யநாமதேயோஸ்திவிவ ஶாஹ்" (யாமுநாயஸ்தாமபோதி மவகாஹ்ய) "ஞானத்துறைபடிந்தா

டி" என்னக்கடவதிறே, இவரும் "𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂" (நாதாயநாதமுநயேத்ரபரத்ராபிநித்யம் யதீயசரணௌ சரணம் மதீயம்) என்றும், "𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾" (ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்றும் - உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே திருவடிதொழுகையா லடியுடையராயிறே யிருப்பது. யமுநாவாஸ்தவயரென்றதை - "மணக்காலநம்பிசென்றுமாளவந்தார்" என்கிறது. மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தாராவது - வாதத்திலே யாழ்வானவரை யடக்குகையாலே "ஆளவந்தார்" என்று திருநாமத்தையுடையராய் - ராஜ்யத்தையாளவந்தாராயிருக்கையாலே இத்தை மணக்கால்நம்பிகேட்டு இவர்பாடே பலகால்நடந்து பச்சையிட்டிறேயிவனை * பச்சைமாமலைபோல மேனியிலேமூட்டிற்று; ஆகையாலே, அவர்யத்நவிஶேஷத்தாலே யானவரென்றபடி, * பூருவத்தமிழ்புகுந்தநுபவியுமென்று ஆறுபடைசூழரங்கன்காட்டினாரிறே. அவரும் "மதிளரங்காவண்புகழ்மேலான தமிழ்மறைகளாயிரமும்" என்னும்படி, திருவாய்மொழிமுதலானவற்றையும் திருமாலையாண்டான் முதலானோர்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார்; "நடமினோநமர்களுள்ளீர்" என்றநுபவிக்கும்படியிறே யக்காலத்திலே நடந்துபோந்தது.

மாலாதரராகிறார் - "குருமாலாதரர்" என்னும்படியான திருமாலையாண்டான். "குருமாலாதரர்" என்கிறவிஶேஷணம் - திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தநத்தாலுண்டான குருத்வத்தைச்சொல்லுகிறது, உடையவர்க்குத் திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யுபதேஶித்தாரிறே யிவர்தாம், இது அறியாக்காலத்திலே யறியலாம். மாலாதரரென்று - * நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்வரான ஆழ்வார் திருநாமமாயிற்று; "செந்தொடைக்கதிபர்" என்றிறே பர்யாயநாமமிருப்பது, சொல்மாலைகள் சொல்லும்படிக்குமாலையிட்டபடி.

(யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்) அதாவது - * குருகைப்பிரான்சன்பரமேதிராசரென்றபடி, திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை, ஆழ்வார்திருநாமஞ்சாத்துகையாலேயும், "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌃" (ப்ரதீக்ருதோ பாஷ்யக்ருதாஸ்வயம்ய꞉) என்கிறபடியே - குமாரராக அபிமானித்தருளுகையாலும் "𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌵𑌪𑍁𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃" (யதிராஜாபதிசந்த்ரமா꞉) என்று - அவரைக்கண்டபோதெல்லாம் சந்த்ரோதயத்தில் மஹோததிபோலே பரீவாஹத்தையுடையராயிறே யுடையவர்தாமிருப்பது. * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் * உறுபெருஞ்செல்வமுந்தந்தையுந்தாயும் * எழ் அனைத்தும் ராமாநுசனிறே, * வளர்த்தவித்தத்தாயிராமாநுசனுகையாலே, ஆழ்வார்திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஸம்பந்தம் பிள்ளானளவும் வெள்ளமிட்டது. இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடத்திலே தேக்கினபடியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும் - தெள்ளாருஞானத்திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் எதிராசர்பேரருளால்" என்றுதொடங்கி, "அன்று ஆத்தத்தின்பமிகுமாறாயிரம்" என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதங்களான உபயவேதாந்தத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகராயிற்றிவர்தாம், ஆகையாலிறே "𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍌" (குருகேஶ்வரபாஷ்யக்ருதௌ) என்றது.

கோவிந்தகூராதிபாராஶ்ரு - "கோவிந்தா, கூரேஶா" என்னும்படி தா ஶநத்துக்கு த்ருஷ்டிபூதரானவர்களாய், உடையவர்க்கு மத்தாலே யத்யந்தமபிம தவிஷயமானவர்கள். இவர்களையாயிற்று பரபத்திஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகராகக் கூறி த்தருளிற்று ; ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸநத்துக்கு நடத்துராழ்வானையிறே 'யதிஷ்டடா தாவாகவியருளிற்று, ஆழ்வான திவ்யஸூக்திகளெல்லாம், பரபத்த்யர்த்தப்ரகாஶ கமான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களை யடியொற்றியாயிற்றிருப்பது. இங்கிவ் விருவரையும் இடுக்கிச்சொன்னது - இருவரும் பட்டருக்காசார்யர்களாகையாலே; பட்டர்க்குத் திருவாய்மொழியிலாழ்வானோடுண்டானஸம்பந்தம், * எண்பெருக்க நலத்தினீட்டிலேகண்டுகொள்வது ; எம்பார், பட்டர்க்கு பகவச்சரணவரணநு ஷ்டானபரகாஶகமான தவயோபதேஶமுகேந ஆசார்யரென்னுமது, "உதி ஶ்ரீஹேஶ்" (மதவிஶ்ரமஸத்தலீ) என்கிறஅவர்ஸூக்தியிலேகாணலாம் ;" பட்ட ர் ஆழ்வானதிருவடிகளிலே யாஶ்ரயித்தது, எம்பார்பக்கலிலே ஜ்ஞாநோபஜீவநம்ப ணணினார்" என்றும் பரமேயரதநத்திலேபேசிற்று , " பட்டர்தாம் எம்பார்பக் ரஹஸ்யங்கேட்டாராயிறேயிருப்பது" என்றுதனிதவயத்திலேயருளிச்செய்தார், இவர்கவர்பக்கல் திருவாய்மொழியிலநவயமுணடென்னுமதுக்கு "பூவியல்பொ ழிலும் தடமுமவனகோயிலுநகண்டாவியுட்குளிர" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக யானஞ்செய்தருளுகையில சீராமபிள்ளையருளிச்செய்த வார்த்தையைஸமரிப்ப து ; அதுதோன்ற, "ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்ய:" (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேபய:) "ராமாநுஜபதச்சாயா" (ராமாநுஜபதச்சாயா) என்றிரண்டு ஶ்லோகத் தையும ஸஹபடித்தருளிற்று ; "பட்டார்யவத்ஸதிலகஸிம்ஹவாஶஜ்ஞா விஶாநாயவைளஞான்ஶ்ரீபாஷ்ய நாநவியதிவாஜெயதாஜ் ஹவஸ்ாநு । யஶ்வோசிகேதாயதிவரவரணாயநாரொவ ர்வ்ஹஜாவிநாவ்லெத்ஸமஶஜஜ்தஜ்நவேராமஸ்ீவெ" (பட் டார்யாயபராசரமஹாயதிஸத்தவரமதராவிடாமநாயமௌளேராத்தம ஸ்ரீபாஷ்ய மநயாநபிசயதிவராசேஶதோாத்தாநரஹஸ்டாந| யஶ்சோகதோதேஶிகேநதரோ யதிவரசரணச்சாயநாமாயவாயஸதங்கோவிந்தாய மஸமத்குலகுரு மமிதஜ்ஞாந வைராக்யபீடே) என்னக்கடவதிறே.

(பட்டாரயம்) அவராஶ்ரு - "பட்டர்" என்னும்படியான "ஸ்ரீபராஶ ரபட்டர்" என்னுமபிதானத்தையுடையராய், "ஶ்ரீரஜராஜகஜோலவஜோலித் கூம்" (ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாலிதத்வம) என்னும்படி-பெரியபெருமாளுக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகியாருக்கும குமாரராய், அதுக்குமேலே, உடையவரும் "இவனை ந ம்முடையாரெல்லாரும தம்மைக்கண்டாற்போலே கண்டுவாருங்கோள்" என்று பெருமாள ஸந்நிதியிலே விஶேஷாபிமானம்பண்ணும்படியான பெருமையையுடை யவரென்கை. இவர்தாம் அஜஸ்ரமஸஹஸ்ரகீதயநுஸந்தாநத்தபரராய பகவத்குண ங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு, திருநெடுந்தாண்டகத்திலும மணடியிறேயிருப்பது; இவருடையதிவ்யஸூக்திகளுமருளிச் செயல்லை 'யடியொற்றியிறேயிருப்பது ; அரு ளிச்செயல் நாலாயிரத்துக்கும பட்டர்நிர்வாஹமேயிறே அதிஶயித்திருப்பது.

நிகமாந்தயோகியாஶ்ரு- வேதாந்திமுநியான வேதாந்திநஞ்சீயரென்கை; "நமோவேதாந்தவேத்யாய" (நமோவேதாந்தவேத்யாய) என்னக்கடவதி றே. பட்டர் நெடுநாளுஞ்சென்று தேடித்திருத்தியெடுத்தவிஷயமாயிற்றிவர்தாம.

ஏவம்விதரானவிவர் * பட்டாநலலருளாலேயாயிறறு ஒனபதினாயிரமாகத திருவாய்மொழிக்கொரு வயாக்யாநமுஞ்செய்தருளி, நூறுதிருவாயமொழியை ஸ்ரீவஹிதது அத்தாலே ஸதாபிஷேகமுஞ்செயதருளினா, எனனுமது ஜகதபரஸித்தமிறே.

ஜகதாசாரயராகிறா - "அனனுபுகழககநதாடைததோழபபா" இதயாதியிற்படியே யுண்டானதிருநாமததினேறறததையுடையரான, இருகண்ணாககன்புடையநம்பிள்ளையெனகை. "நம்முடையபிள்ளை திருககலிகன்றிதாஸா" எனறிறே நஞ்சீயராலேயிவர் நாமநிததேஸம்பணணபபட்டது, "காருண்யபூரணமகலிவைரிதாஸம்" எனனக்கடவதிறே. இவர்தோறறியிறே திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநதங்களுக்கெல்லாம வயாகயாநமுணடாயிறறு. " 'இவாதாமாழ்வாரவதாரம்' என்னுமதுதோற்ற, காரத்திகையில காரததிகைததிருநக்ஷததிரததிலே கலியன் திருமங்கையாழ்வார் திருவீதியெழுநதருளும்போது, திருககலிகன்றிதாஸரானஇவர திருமாளிகைவாசலிலே திருககாவணமிடடலங்கரிக்க, அஙகேயெழுநதருளித திருபபணியாரவகைகளு மமுதுசெயதருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவாசளுககு ப்ரஸாதிதது, அவரை அதயாபியுபலாலிதது அவவருகேயெழுநதருளுவா" எனறுபெரியோர்களருளிசசெயவாகள, ஆகையாலிறே "நமமாழவார" எனறுமோபாதி, "நமபிளளை" எனறு போருகிறது ; அவரை "பரதமாசாரயா" எனறுமோபாதி இவரை "லோகாசாரயா" எனறும், அவரை "திருநாவுடையபிரான" எனறுமோபாதி இவரை "வீறுடையார்" எனறும்போருகிறது , "ஆழவாரகமமுடைய அவதாரம்போலே யோரவதாரவிஶேஷமாயப பெருமாளுககு பராஙகுஶரானநமபிளளையை" எனறிறே ஜஞாநாதிகையான தோழபபா தேவிகளுமருளிசசெய்தது. "வார்த்தாஞ்சவ்ருத்த்யாவபி" (வாரததோஞ்சவருததயாபி) எனறுதொடஙகி, "தஸ்மை நமஸ்ஸூக்திமஹார்ணவாய" (தஸமைநமஸஸூகதிமஹாாணவாய) என்றிறே நமபிளளையைபவமிருபபது.

(ஸகருஷ்ணத்வயெள) அவாகளாகிறா - "இருகணணா" எனனும்படி ஸௌப்ராதரததையுடையராய, "நமபிளளைககு நயநதவயம" எனனலாம்படி ஸூக்ஷமதர்ஶிகளாயிருககிற பெரியவாச்சானபிளளை, வடககுததிருவீதிபபிளளை, என்கை. இருகணணர்ககனபுடைய நமபிளளையெனகையாலே, "ஸ்நேஹநக்ருபயாவாபி" (ஸநேஹநகருபயாவாபி) எனகிறபடியே - ஸநேஹபூரவகமான க்ருபையாலே யாயிறறு ஸகலாததஙகளையும பரஸாதிததருளிறறு. இவாகளும படியே, "மாறன்மறைபபொருளைச்சொனன திருபததுநாலாயிரம" "நனகுரைததீடு முபபததாறாயிரம" எனனும்படியிறே திருவாயமொழிககு வயாகயாநமுமீடு மருளிச்செயதது , அததைபபறற, "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே பஜேயதநுகம்பயா ! விஹாதிவிஶதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா" (ஸ்ரீகருஷ்ணதவயபாதாபஜே பஜேயதநுகம்பயா । விபாதிவிஶதம்லோகே தராவிடபரஹ்மஸம்ஹிதா) எனறநுஸந்திததாகள். "பெரியவாசசானபிளளை பினபுள்ளவைக்கும்" எனனும்படி மறறமூவாயிரததுக்கும வயாகயாநஞ்செயதருளினாரிறே, திருவாயமொழிககு வடக்குததிருவீதிபபிளளையிலும பரதமபரவாததகா ஆச்சானபிளளையாகையாலே "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமதகருஷ்ணஸமாஹவாய) என்றும், "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே" (ஸ்ரீகருஷணபாதபாதாபஜே) எனறும் இரணடுதனியனுமடைவே யிருவருக்குமுண்டாயிறறு; அதுதோனற "முந்தினதனியன்ஆச்சானபிள்ளையது" எனறருளிச்செய்வாகள, "பெரியவாசசானபிள்ளை"

"தென்னாரவடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்றிறேயெடுத்தருளிற்று; ஆச்சானபி ள்ளை ஸந்நிதியிலே தாம் சில அர்த்தவிசேஷங்களைக்கேட்டதாகவு மருளிச்செய்தாரி றே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை "ஆசார்யஸம்மதி" என்கிற ரஹஸ்யத்திலே. அங்ஙு னன்றிக்கே, முந்தின தனியன் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், மற்றைத்தனி யன் ஆச்சானபிள்ளையதாகவு மருளிச்செய்வார்கள்; திருவாய்மொழியீட்டின் பரா தாகயத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செய்தருளின ஆசார்யஸம்மதியினடி யிலும் "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய) என்றெழு தியிருக்கையாலும். இதனை வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தனியனாகவும் "ஸ்ரீக்ரு ஷ்ணபாதபாதாப்ஜே" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜெ) என்கிறது ஆச்சானபிள்ளை யதாகவுமேஸித்தாந்தம், அப்போது, "ஸாவஸிஷ்டப்ரஸூநம்" (ஸாவஸிஷ்டப்ர ஸூநம்) என்கிறது ஸரஸமாயிருக்கும், அவர்ரஹஸ்யப்ரபந்தங்களினடியிலே யெ ழுதியிருக்கிறதும்படியே;

மாதவபத்மநாபர்களாகிறார் - இவரீட்டினைத்தற்கேய்ந்த மாதவார்யபத்மநாபரெ ன்கை. இவர்களில் ஸ்ரீமாதவராகிறார் - "சீமாதவனடிக்கன்பு செய்யுமதனுக்கதொ ருவன்" என்றும், "மாதவஸிஷ்யபாதௌ" (மாதவஸிஷ்யபாதௌ) என் றுஞ்சொல்லும்படியான நம்பிள்ளை, தம்முடைய ஆசார்யரான நஞ்சீயருடைய திரு நாமஞ்சாத்தும்படியான பெருமையையுடையராய், அவர்க்கத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷய மாயிருக்கிற * ஈபுணணிசிறியாழ்வானப்பிள்ளை என்று நிரூபகத்தையுடையரான ஸ்ரீமாதவரென்கை. "யத்வசஸ்ஸகலம் ஸாஸ்த்ரம் யத்க்ருபாவைதிகோவித்: । ய த்கடாக்ஷாஜ்ஜகத்ரக்ஷா தம்வந்தே மாதவம்முநிம்" (யத்வசஸ்ஸகலம்ஸாஸ த்ரம்யத்க்ருபாவைதிகோவித்: । யத்கடாக்ஷாஜ்ஜகத்ரக்ஷாதம்வந்தேமாதவம்முநி ம்) "ஸ்ரீபராஸரபட்டார்யஸம்ஸ்ரயாய ஸ்ரீமாதவ ஸ்ரீயாய நம:" (ஸ்ரீபராஸரபட்டார்யஸம்ஸ்ரயாயஸ்ரீமாதவஸ்ரீயாயநம:) என்னக்கடவதி றே. ஏவம்விதரானஇவர்க்கு ஈபேவந்தவரலாற்றை, "சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள் ளை" என்றுதொடங்கியருளிச்செய்தாரிறே; அதனைப்பற்ற "வரதார்யதயாபா த்ரம்ஸ்ரீமாதவகுருமாஸ்ரயே । குருகாதீஸவேதாந்தஸேவாநந்தீக்ஷிதவே தநம்" (வரதார்யதயாபாத்ரமஸ்ரீமாதவகுருமாஸ்ரயே। குருகாதீஸவேதாந் தஸேவாநந்தீக்ஷிதவேதநம்) என்கிற தனியனுண்டாயிற்று.

பத்மநாபராகிறார் - "ஆங்கவர்பாற்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை தாங் கொடுத்தார் தம்மகனார் தங்கையில்" என்றும், "மாதவாத்மஜஸ்ய" (மாதவா த்மஜஸ்ய) என்றும்பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்மநாபப்பெரு மாளென்கை. இப்படிநம்பிள்ளையாலே மஹார்த்தமான திருவாய்மொழியினீட் டைப்ராப்தரான ஸ்ரீமாதவர், தங்குமாரரான பத்மநாபர்க்கு ஈட்டைப்ரஸாதித்து நம்பிள்ளைநியமநத்தின்படியே * ஓராண்வழியா யுபதேசித்துப்போரும்படி யுபதே சிக்க, அவரும்படியே யநுஸந்தித்து ஸ்ரீகோஸத்தைக்கோயிலாழ்வாரிலே திருவா ராதநமாக ஏறியருளப்பண்ணி நிதியைநோக்குமாபோலே நோக்கிக்கொண்டுபோ ந்தாரிறே பெருமாள்கோயிலில் பட்டர்கள் திருவீதியிலே திருமாளிகையிலே; "யேநாவமாஹ்விஸேஷோ ஸாஸ்த்ரார்ணவம் ... யஸ்யாவமாயா । ஸ்ரீபத்மநாபவர்ணாஜ்யயோத்தாயஸ்ரீவத்ஸநா

[illegible] " (ஏநாவகாஹ்யவிமலோஸமிஸடாரிஸூரோர்வாண் கஞாததபரிபோதஸுதாபகாயாம | ஸ்ரீமந்முகுந்தசரணாம்புஜமத்வரதாய ஸ்ரீபத்மநாபகுரவேநமஆசராம:) என்றிறே கோலாலாபமிருப்பது.

(ஸுமநஃகோலேஸதேவாதிபாந) கோலேஸராகிறார் - " கோலவராஹப்பெருமாள் " என்று திருநாமத்தையுடையரான நாலூர்பிள்ளையென்கை. இவர் அருளாளர் திருவடிபூனறியவரன்றிறே - இவர்க்கு நிரூபகம் அதாவது - பத்மநாபப்பெருமாள் திருவடிகளையாஸ்ரயித்து, அவரை ப்ரணிபாதநமஸ்கார பரியவாகரஙகளாலே * குருக்களுக்கநுகூலராயவரை மிகவுமுகக்கப்பண்ணு, இப்படிபலஸாதநஸுஸ்ருஷையையுடையராயிருக்கிற நாலூர்பிள்ளைக்கு, ப்ரணிபாதபரஸநராயிருக்கிறஅவர், ஈட்டைஇவரொருவருக்கு மேயோராணவழியாக முன்புநடந்துபோநதபடியே ப்ரஸாதிப்பதாக இவரைப்பேரருளாளப்பெருமாள் திருமுன்பேகொண்டுபுக்கு, " பரமாணபுரஸ்ஸரமாகக்கூறவுகொண்டு சொல்லவேணும் " என்று ஸ்ரீசடகோபனை அர்ச்சகமுகேந இவர் திருமுடியிலே பூனறுவிக்க, அவர் இதனை வெளியிடாமைக்கு ஊனறுவிக்கிற ஆகாரத்தை பாவஜ்ஞரான இவரறிநதுபெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, தந்திருமுடியிலேவைத்த ஸ்ரீசடகோபனை " அருளாளர் திருவடிபூனறினவர் " என்னும்படி தந்திருக்கையாலே பூனறி ஸமஜ்ஞைபண்ண, அதஸாவஜ்ஞரானபெருமாள் திருவுள்ளத்திலேயுற்று, " இததைச்சொல்லலாகும் ப்ரகாசிப்பியும் " என்றர்ச்சகமுகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அததைக்கேட்ட பத்மநாபரும் எண்ணினவாறாகாமையாலே " திருவுள்ளமானபடி " என்று பின்புக்கப்புடனே ப்ரஸாதித்தருளினானென்கை ; " பாநகுடனே நாலூர்பிள்ளைக்கவாதாம " என்னக்கடவதிறே. இவர் " இததையெல்லாக்கும் வெளியிடவேணும் " என்கிறதம்முடைய பரஸமருதயேக பரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப்பெருமாளைக்குறித்து ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளைப் பண்ணியும், அநதிகரமணஹேதுவான சரணாகரஹணத்தைப்பண்ணியும் மாயிறறியவராத்திததது, அவரும் *அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதராமபடி செய்தருளினார். இப்படி ஈவருளபூஷணவாகம்ருதமாதரமன்றிக்கே, வசநபூஷணததுக்கும ப்ரவாத்தகர் பேரருளாளப்பெருமாளிறே. நாலூர்பிள்ளை தாணிப்படியீட்டை யாததித்துப்பெறறபடியாலே - " [illegible] " (ஸுமநஃகோலேஸ) என்று ஸவிஸேஷணமாக அருளிச்செய்தது. " [illegible] " (சதுாகராமோதபவமஸ்ரீமதராமாவரஜகிங்கரம | ஸாவதாதவயஸநிஷ்டம்கோலாஹ்வயமஹமபஜே) " [illegible] " (ஸ்ரீமதராமாநுஜதாஸபாதயுகமமுபாஸமஹே | ஸடகோபாயவாண்நாமாததததாதபாயஸிததயே) என்றிறே யிவர்விஷயத்தில தனியன்களிருப்பது. இப்படி திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவாத்தகரான மாத்ரமன்றிக்கே, பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெரியதிருமொழிமுதலான வற்றுக்கும ஸபதார்த்தவயாக்யாநமுஞ்செய்தருளினார், அதிலே ஸ்ரீவசந பூஷணவாக்யத்தையும ஸமமதியாகவெடுத்தருளினார். " [illegible]

பி மஹ்யம் ஸ துஷ்டோ பவாய꞉ | தத்தேவராஜகுரவே ஹ்ருதி பத்மசக்ஷு꞉பூர்வா ஸேசகோலவரதேஶிகமாஶ்ரயேதம் ” (யঃபதமநாபகுருதஸமஸஜிநமூர்ந்தா ஸ்ரீஸூக்திபாஷயமதிகம்யஸமருததபோதঃ | தததேவராஜகுரவேஹ்யதிமச்ச அக்ஷபூர்வாஸேசதகோலவரதேஶிகமாஶ்ரயேதம) என்றுமிறேயிவா ஸம்பரதா யகரமமிருபபது,

தேவாதிபராஙகுா - தேவபபெருமாள. அவாதாம் - ராமாநுஜாாயதாஸ ஸுதரானதேவராஜா. நாலூாபபிளளைதாம, தமமுடையதிருவுளளககருததினபடியே பெருமாள தலைககடடியருளுகையாலே, பெறறுபபேரிடுமபடியான அநதவுபகாரததுககு, தமககுககுமாரா திருவவதரிததவுடனே “ தேவபபெருமாள ” என்றுதிருநாமஞசாதத, இபபடிபோபெறறு ஸகலகலாபூாணராய வளாநதுபோருகிற குணஶாலியாய * நல்லமகனுரான நாலூராச்சானபிளளைககு, “ இததைவாததியபிததுககொணடுபோரும ” என்று, ஈடடைபரஸாதிததருளினுா, “ ஸத்தம்கோலவராஹஸ்யகுருகாதிபபூர்வஜம் | பாந்தம் ஸ்துத்வ்ருந்தம் தேவராஜமஹம்பஜே ” (ஸததமகோலவராஹஸயகுருகாதிபபூாவஜம் | பாநதமஸதவருததநிரதமதேவராஜமஹமபஜே) “ நமோஸ்து தேவராஜாய ” (நமோஸ்துதேவராஜாய) என்னுமபடியிறே நாலூராசசானபிளளை வைபவமிருபபது. அன்றிககே, “ (இவரருளாளா திருவடியூன்றினவா என்கிறதுககு) இவரொன்று - கீழபரஸததுதரான பதமநாபனைசசொலலி, அருளாளரொன்று - அவருடையஅருளையுடையவரொன்று நாலூாபபிளளையைசசொலலி, திருவடியூன்றின தேவபபெருமாளென்று - ஈடடைபரகாசிககும்படி பேரருளாளபபெருமாளாலே திருவடியூன்றபபடட நாலூராசசானபிளளையைச்சொலலி, அப்படிதிருவடியூன்றின தேவபபெருமாள கைககொணடருளுநதிருமலையாழவாரொன்று - திருவாயமொழிபபிளளையைசசொலலுகிறது ” என்றுமருளிசசெயது போருவாகள ; இந்தயோஜநைபே- ‘‘மேலோாக்கிநதாரவ’ோமிககு) என்கிறத்துககு மிகவும சோததியாயிருக்கும். தேவாதிபாந என்கிறபஹுவசநத்தாலே - கீழுகதரானவாகளை யெலலாருஞசொலலுகிறது , (திருமலையாழவாாபதஙகள முனபென்றுட்சோநதனவே) என்னக்கடவதிறே. “ நாதம் பங்கஜநேத்ர ” (நாதமபஙகஜநேதர) என்கிறதனியனும், “ திருவருள்மால ” என்கிறதமிழத திருநாமததனியனும், ஈடுக்குமு மறறஅருளிசசெயல வ்யாகயாநஙகளுககும தனியனுகை, முபபததாறுயிரப பெருககரான பெரியஜீபரநுஸநதிததுப் போருமதாயிருககும. “ நாதம ”(நாதம)என்றுதொடஙகி, திருவருளமால - திருமலையாழ்வாரிலே சாறறுமபடியாயிருக்கும. ரஹஸயஙகளினுடைய வரலாறறையும, “ லோகம் குரும் குருபி꞉ ” (லோககுருமகுருபிঃ) என்றுதொடஙகி,“ த்ரய்யாந்தகுருஞ்சபஜேஹம் ” (திரயயாநதகுருஞசபஜேஹம ” என்றுதலைககட்டின தனியனுலே யநுஸநதிததருளினுா தேவாதிபாந என்று சொலலுகிறவிடததிலே - ஈடடிலாததததுககுபயுகதமாக ✕ வகுளபூஷண ஶாஸ்தரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணம், “ தவயாததம தீாககஶரணுகதியென்றது ஸாரஸஙகரஹததிலே ” என்னுமபடியான ஸாரஸஙகரஹம முதலானவறறை யருளிசசெயத லோகாசாாயகுருவும, திருவாய்மொழி வ்யாகயாந மிருபததுநாலாயிரத்துககு பரவாததக்ரான அபயபரதராஜபுதரும, அவாஶிஷயராய திருவாயமொழிககுளை பனனீராயிரமாக அருளிச்செயத ஸுநதரஜாமாதருமுமியு

ம், த்ராவிடாம்நாய ஹ்ருதயதர்ஶியான ஸுந்தரஜாமாத்ருதேவரும ஸஞ்சிதா, ஆகையாலிறே மேலிவர்களை தனியன்களையநுஸந்திக்கிறது ; இவைகளுக்கு மேலாகவாயிறு "நமோஸ்து தேவராஜாய" (நமோஸ்துதேவராஜாய) "நமஶ்ரீஶைலநாதாய" (நமஶ்ரீஶைலநாதாய) என்று நடத்திப்போருவது.

தேவாதிபரான நாலூராச்சான்பிள்ளை மேலோரக்கையாவது - இதிலவர்களைப் போலே* ஓராண்வழியாயாழ்வாரைத் திருப்புட்குழியிலே கைக்கொண்டருளி, அங்குநின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே யெழுந்தருளி யவர்தொடக்கமாக ஆய், பிள்ளை, உள்ளிட்டார்க்கும பரஸாதித்தருளினபடியெனகை. அதனைப்பற்ற "கோலாதிபாத்ப்ரவாஹஸஹஸ்ரகீதிபாஷ்யம் மஹீபூர்வதரதேஶிகவாக்ப்ரபந்நம் | த்ரேதா ப்ரவர்த்தயிதுமுர்வ்யாம் ய: ப்ரயாஸம் சகார தம் தேவராஜகுருமாஶ்ரயே ப்ரபத்யே" (கோலாதிபாதபிதாரவாபயஸஹஸரகீதாபபாஷயமஹிபூரவதரதேஶிகவாயகுபதம் | தரோதாபரவாததயபுவியம்பரதயாருசகாரத நதேவராஜகுருவாயமஹமபரபதயே) "ஶ்ரீஶைலநாதமுனிபுங்கவதேஶிகேந்த்ர ஶ்ரீஸூக்திதேஶிகவரேண்யதயைகபாத்ர: | க்ருத்யம் ததேவ ..." (ஶ்ரீஶைலநாத குருமாத்ரு குருத்தமாப்யாம ஶ்ரீஸூக்திதேஶிகவரேணயஸ்த்ரிதைவம் | வயக்தஶபடாரிகருதிபாஷ்ய ஸுஸம்பரதாயோவிஸந்தார மேதிஸஹிவைஷ்ணவபுங்கவேஷு) "தேவாதிராஜகுருணா ஶ்ரீஸஹஸ்ரகீதிபாஷ்யம் ப்ரயத்நாத் ... ஶ்ரீஶைலநாத ..." (தேவாதிபாதஸமதிகம்ய ஸஹஸ்ரகீதோபபாஷ்யமதிகூடமதய:பரதயாருசகார | குருப்ரோக்தவ மநும்பரணமபஜேதம ஶ்ரீஶைலநாத முருபகதி பருதம்படாரேள) "தேவாதிராஜகுருதஸ்ஸஹஸ்ரகீதிபாஷ்யம் ... ஸூக்திதேஶிகம்" (தேவாதிபாததிகதம்பாஷ்யமபாராரநஞ்ஶ்ருதே: | பராவாததயதயஸேவேதமபடஜிதஸூக்திதேஶிகம்) "ஶ்ரீதேவராஜகுரோ: ... ஶ்ரீஶைலநாதம் ..." (ஶ்ரீதேவராஜகுருதோதரவிடாகமாந்தபாஷ்யமஹாபகாபாய புவிய:ப்ரதயாஞ்சகார | தமயாதவாதரிபதிமாலயஸமாபபன்னகதிஷைடமபரேணய ஜநநீகுருமஸ்மதாரயம) என்னக்கடவதிறே ; இப்படி நடந்துபோருகிற ராமானுஜ லாற்றை "சீரார்" "ஆங்கவாபால" என்கிற இரண்டுபாட்டிலும் விஶதமாக அருளிச்செய்தருளினாரிறே பெரியஜீயர், அவ்வளவுமன்றிகே, திருவாய்மொழிக்கும மூவாயிரத்துக்கும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு நாலூராச்சான்பிள்ளை அர்த்தம் பரஸாதித்தருளினதுக்குத்யோதகமாக, "மாறாத்தாய" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே பெரியஜீயர்தாமே ஸங்க்ரஹித்தருளினார், பிள்ளைசெய்தருளின பெரியாழ்வார் திருமொழிவ்யாக்யானம் பலவிடங்களிலும "நாலூர்பிள்ளை பரஸாதித்ததாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர்" என்றிறேயருளிச்செய்தது ,

பிதாபுத்ரர்களுக்குத் திருவாய்மொழி முகேநவுண்டான ஶிஷ்யாசார்யஸம்பந்தம், கூராதிபபட்டாரியர்களிடங்களிலும், அபயப்ரதராஜ தத்புத்ரர்களிடங்களிலும், க்ருஷ்ணபாதலோகாசார்யரிடங்களிலும், மாதவபத்மநாபர்களிடங்களிலும், கோலேஶதேவாதிபரிடங்களிலும், தாஶ்ரிக்கலாயிருக்கும்.

இப்படி தேவாதிபராலே யதிகருத்யராமாத்தரான ஸ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகரும், "ஸ்ரீஶைலநாதகுருபக்திப்ருதம் ஸ்மராமி" (ஸ்ரீசைலநாதகுருபக்திபருதமஸ்மராமி) என்னும்படி ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய், "ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே" (ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே) என்று சொல்லுகிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளில் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்து, அவருடைய * அமுதமென்மொழியான திருவாய்மொழியே தமக்கு தாரகாதிகளெல்லாமாக அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து போராநிற்க; அப்படியநுபோக்தாவான * அந்தத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால்வாழும்மணவாளமாமுனிவனென்றும், "ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்" (ஸ்ரீசைலேஶதயாபாத்ரம்) என்றும் பேசும்படி பெரியஜீயரும் அவர் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்து, "அஶிஶ்ரயத்யம் பூய ஸ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகம் | அஶேஷாந் ஶ்ருணோத் திவ்யாந் ப்ரபந்தாந் பந்தநச்சித:" (அஶிஶ்ரயத்யம்பூய ஸ்ரீசைலாதீஶதேஶிகம்| அஶேஷாஞ்ஶ்ருணோத்திவ்யாந்ப்ரபந்தாந்பந்தநச்சித:) என்கிறபடியே திருவாய்மொழி முதலான அஶேஷதிவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையு மவருபதேஶமுகத்தாலே லபித்தருளினாரிறே.

பின்பு, ஸர்வலோகப்ரசாரமுண்டாம்படியிறே யிவரீட்டை நடத்தியருளிற்று. அதுக்குமேலே பிள்ளைக்குப்பெருமாளருளப்பாடிட்டருளித் தந்திருவடியூன்றுவித்திறே திருவாய்மொழியினீட்டைப் ப்ரவர்த்திப்பித்ததும்; "ஶரண்யஜநஸம்ரக்ஷணாய த்ராவிடோபநிஷத்கிராம்" (சரண்யஜநஸம்ரக்ஷண, தாத்பர்யந்தாக்ரஹாந்தாந த்ரமிடோபநிஷத்கிராம்) என்னக்கடவதிறே, அத்தாலே முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்க ரென்றுயிறறிவர் பேர்பெற்றது.

"ஆர்யாச்ரீஶைலநாதாத்திகதஸடஜித்ஸூக்திபாஷ்யோ மஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோயமிதிச கதிதோயோரஹஸ்யப்ரபந்தாந் | வ்யாக்யாதவாந்நாதரியோகிப்ரவரவரதநாராயணாத்யைஸ்ஸ்வஶிஷ்யைஶ்சாதாந்திதஸம்ப்ரதாயம் வரவரமுநிம் ஸௌமிதம் துங்கபோதம்" (ஆர்யாச்ரீசைலநாதாத்திகதஸடஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோயமிதிச கதிதோயோரஹஸ்யப்ரபந்தாந் | வ்யாக்யாதவாந்நாதரியோகிப்ரவரவரதநாராயணாத்யைஸ்ஸ்வஶிஷ்யைஶ்சாதாந்திதஸம்ப்ரதாயம் வரவரமுநிம்ஸௌமிதம் துங்கபோதம்) என்னும்படியிறே பெரியஜீயர் ப்ரபாவமிருப்பது. பின்பும், "யேநாபயஸௌம்யவரயோகிவராச்சடாரிஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யமததத்ப்ரதிதம் விதேநு: | தாந் பட்டநாதமுநிவாநமஹாத்ரியோகிவாதூலவம்ஶ்யவரதார்யமுகாந்பஜாம:" (யேநாபயஸௌம்யவரயோகிவராச்சடாரிஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யமததத்ப்ரதிதம்விதேநு: | தாந்பட்டநாதமுநிவாநமஹாத்ரியோகிவாதூலவம்ஶ்யவரதார்யமுகாந்பஜாம:) என்னும்படி ஸௌம்யஜாமாத்ருமுநிவராயா ஸம்ப்ரதாயம் நடந்துபோரும்படி யிதுவாயிற்று.

[தாநபட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரியபட்டாபிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தவ்யாக்யானங்களையும் ஸ்வாசார்யமுகே நலபித்தார். அதுக்கு த்யோதகமாக அந்தைஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, "பணிமானமபிழையாமேயடியேனைப் பணிகொண்டமணிமாயன்" என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும்; "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும், "நாவகாரியம்" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவரருளிச்செய்த வார்த்தைகளையும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யானத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தையகன்று போவானொருவைஷ்ணவன் விஷயமாக, தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; "'நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்' என்னும்அது திருவிருத்த வ்யாக்யானத்திலே ஸாபஷ்டம்" என்றும்; "நமபுவார்பதிவைகுந்தம்" என்கிறவிடத்தில், "கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரவதரித்தபின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கும் இடைச்சுவர்தள்ளி யொருவிபூதியாயிற்று" என்று கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புவ்யாக்யானத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும், "அவர்பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்" என்று "பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிசேஷம்" என்னுமதை ஆசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யானப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும்; "வாண்தாமிகள் தாஸவருத்திகள்" என்கிறவிடத்துக்கு திருநாராயணபுரத்திலாயி யருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர் துறைவேறிட்ட கதையையும், மற்றுமநேகமைதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யும் சேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் "ஸூத்ராஹாரோ ... கும்" (அஸமதாசார்யோக்தம்) என்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவமவிதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளை யாச்ரயித்தருந்த திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், "ஸாக்ஷாத்யோவதீர்ணவிவஸ்வமூர்த்தி ... நூ" (பூர்யோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்) என்னும்படி வரவரமுநிவர்யாபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அநேத தாழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும். ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அசேஷரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும் தாமே ப்ரஸாதித்தருளினார். "பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன்மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே யவாஸந்நிதியிலே ஆதரமநுஸந்தித்தருளினார்" என்று அஸமதாசார்யோக்தம்.

அநந்தரம், [வாநமஹாத்ரியோகியென்று] ப்ரஸித்தரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த ராமாநுஜன் பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாச்ரயித்த சுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும், ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யானங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும்டபடி தந்தாம் சிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராம்படி ப்ரஸாதிக்க, அத்தாலே ஆத்யாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாச்ரயராய், * வாதூலவம்சவரதார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு "ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர்" என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரவண்ணனும், பட்டாபிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, "அழகியமணவாளபபெருமாள்நாயனூர்" என்றுதிருநா மததையுடையரான திருபபதியிலழகிய மணவாளசீயா முதலானோககு ஈட்டை யும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும பரஸாதிததருளி, "திருவாயமொழிநாயனூர்" என்னும தவே நிருபகமாம்படி ஜீயரைவிஶேஷாயிமாநம்பணணியருளினூர். முனபுதிருவா யமொழியினீடு ஏகமுகமாய, அநநதரமதரேதாவாய, பெரியஜீயராலே பராகசது ரதத்தாவாய, அநநதரம் ஸஹஸ்ரமுகமாய பரவஹிககும்படியாயிறறு. மறறுமுண டான ஆசாரயாகள ஸமபரதாயஙகளையும அவ்வவஸமபரதாயஸ்தத ருபதேஶமூல மாககக்கண்டுகொள்வது. இப்படியுபதேஶமாலையாய துறையுண்டுவருகிற இததனிய னகளிரணடையும, திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநத வயாகயாநாரமப வேளையிலும அவைசாறறும ஸமயததிலுமநுஸநதிததுககொணடு போரும்படியரு ளிச்செயதாராயிறறு ௧

இந்தத்தனியனில், "𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌨𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍌" (நிகமாந்தயோகிஜநதாசார்யௌஸகருஷ்ணதவயௌ) என்று - நஞ்சீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும், வடக்குததிருவீதிபபிள்ளையை யு மெடுததிருககச்செயதேயும, இனிமேல் பரதயேகமாகவுமிவாகள் தனியனகளை யநுஸந்திக்கிறதுககுககருதது - நஞ்சீயரொன்பதினுயிரபபடி வயாக்யாநமருளி ச்செய்கையாலும், நம்பிளளையீடு முப்பததாறுயிரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலு ம, பெரியவாசசானபிளளை யிருபததுநாலாயிரப்படி வயாக்க்யாநமருளிகசெயகை யாலும், * வடககுததிருவிதிபபிளளை யிநதநாடறியமாறன் மறைபபொருளைநனகு ரைதத நீடுமுபபததாறுயிரபபடி யாகையாலும.

மேல்தனியனகளெல்லாம

அவரவாஶிஷயர்களாலருளிசசெயயபபட்டன.

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 ॥

நமோவேதாநதவேதயாயஜகநமஙகளஹேதவே
யஸயவாகமருதாஸாரபூரிதமபுவநதரயம.

நஞ்சீயரதான இநததததனியனுககாததம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினு யிரப்படி வயாகயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினுலே லோகமெல்லாம் பரிபூரண மாயிறறது, ஜகததுககு மஙகளாவஹராயகொண்டிருககிற அநதவேதாநதி நஞ்சீ யரினபொருட்டு நமஸகாரமாககககடவது.. ௨

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌶𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌂 ॥

வேதாநதவேதயாமருதவாரிராஶோவேதார்ததஸாராம்ருதபூரமகாயம்
ஆதாயவாஷநதமஹம்ப்ரபதயேகாருணயபூரணமகலிவைரிதாஸம

நம்பிளளையதான இநதத்தனியனுககாததம்-வேதாநதிநஞ்சீயராகிற அமரு தமயமான ஸமுதரததிலநின்றும வேததினுடைய ஸாராாததமான திருவாய மொழியாகிற அமருததததைவாஙகிககொண்டு, லோகத்தவாகளெல்லாருமுஜ்ஜீ விககும்படியாக வாஷியாநிறகிற, கருபாபூர்ணரான திருககலிகனறிதாஸராகிற தாஸ்யநாமததையுடையரான நம்பிளளையை, பரபத்யே - பறறுகிறேன்.........௩

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌲𑌭𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥

[தாநபட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரியபட்டர்பிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்யருகே நலபித்து. அதுக்கு த்யோதகமாக அதனை ஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, "பணிமானமபிழையாமேயடியேனைப் பணிகொண்டமணிமாயனே" என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும்; "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும், "நாவகாரியம்" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை, வடுகநம்பி, இவரருளிச்செய்தவார்த்தைகளையும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தையகன்று போவாரொருவைஷ்ணவன் விஷயமாக, தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; "'நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும்போருவர்' என்னுமது திருவிருத்த வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்பஷ்டம்" என்றும்; "நம்புவார்பதிவைகுந்தம்" என்கிறவிடத்தில், "கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரருளிச்செய்த பின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கும் இடைச்சுவர்தள்ளியொருமிடறாயிற்று" என்று கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடுதாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; "அவர்பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்" என்று "பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிசேஷம்" என்னுமதனை வ்யாசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும்; "வாணதாமிகள் தாஸவருத்திகள்" என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்தாயி யருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர் துறைவேறிட்டகதையையும், மற்றும் நாநைதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யுமசேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் "[illegible]" (அஸ்மதாசார்யோக்தம்) என்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவம்விதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளையாஸ்ரயித்துத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானோர்க்குப் ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், "[illegible]" (ஸ்ரீயோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்) என்னும்படி வரவரமுநிஸர்யபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அநேக ஆழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும், ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அபேக்ஷிதரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும் தாமே ப்ரஸாதித்தருளினார். "பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன் மேலநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே யவர்ஸந்நிதியிலே ஆதரமநுஸந்தித்தருளினார்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

அநந்தரம், [வாநமஹாத்ரியோகியென்று] ப்ரஸித்தரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாஸ்ரயித்த ராமாநுஜன் பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாஸ்ரயித்த ஸுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும், ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களுமப்படி தந்தாம் சிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராம்படி ப்ரஸாதிக்க, அத்தாலே அத்யாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ரம்யஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாஸ்ரயராய், ‡ வாதூலவம்ஸ்யவரதார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு "ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர்" என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணாவும், பட்டர்பிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, "அழகியமணவாளபபெருமாள்நாயனா" என்றுதிருநாமததையுடையரான திருபபதியிலழகிய மணவாளச்சீயர் முதலானாககு ஈட்டையும் ஸ்ரீபாஷயததையும பரஸாதிததருளி, "திருவாயமொழிநாயனா" எனனுமதுவே நிரூபகமாம்படி ஜீயரைவிஶேஷாபிமாநம்பணணியருளினா. முனபுதிருவாயமொழியினீடு ஏகமுகமாய், அநநதரமததரேதாவாய, பெரியஜீயராலே பராகசநரததாவாட, அநநதரம் ஸஹஸரமுகமாய பரவஹிககும்படியாயிறறு. மறறுமுணடான ஆசாரயாகள் ஸமபரதாயஙகளையும அவ்வவஸம்பரதாயஸ்தத ருபதேஶமூலமாககககண்டுகொள்வது. இபபடியுபதேஶமாலையாய துறையுணடுவருகிற இததனியனகளிரணடையும, திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநத வயாக்யாநாரமபவேளையிலும் அவைசாறறும ஸமயததிலுமநுஸநதிததுககொணடு போருமபடியருளிச்செயததாராயிறறு ௧

இநததனியனில, "𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌨𑍍𑌵𑌯𑍌" (நிகமாநதயோகிஜகததாசாாயெளஸகருஷணதவயௌ) எனறு - நஞசீயரையும, நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும், வடக்குததிருவீதிபபிளளையையு மெடுததிருக்கச்செயதேயும, இனிமேல் பரதயேகமாகவுமிவாகள தனியனகளையநுஸநதிக்கிறதுககுக்கருதது - நஞசீயரொளபதினாயிரபபடி வயாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நமபிளளையீடு முப்பததாறுயிரததுக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், பெரியவாசசானபிளளை யிருபததுநாலாயிரபபடி வ்யாக்க்யாநமருளிக்செயகையாலும், * வடககுததிருவீதிபபிளளை யிநதநாடறியமாறன மறைபபொருளைனகுரைதத நீடுமுபபததாறுயிரபபடி யாகையாலும்.

மேல்தனியன்களெலலாம்

அவரவாஶிஷயாகளாலருளிசசெயயப்பட்டன.

𑌨𑌮𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 ||

நமோவேதாநதவேதயாயஜகநமங்களஹேதவே
யஸயவாகமருதாஸாரபூரிதம்புவநதரயம.

நஞ்சியரதான இநததனியனுககாததம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாகயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினாலே லோகமெலலாம் பரிபூரணமாயிறறது, ஜகததுககு மஙகளாவஹராயகொணடிருக்கிற அந்தவேதாநதி நஞசீயரினபொருட்டு நமஸகாரமாககடவது................. .... ௨

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌶𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 |
𑌆𑌦𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌂 ||

வேதாநதவேதயாம்ருதவாரிராஶோவேதாாததஸாராமருதபூரமகர்யம்
ஆதாயவாஷநதமஹமப்ரபதயேகாருணயபூாணம்கலிவைரிதாஸம

நம்பிளளையதான இநதத்தனியனுககாததம்-வேதாநதிநஞசீயராகிற அமருதமயமான ஸமுதரததிலநின்றும வேததினுடைய ஸாராாததமான திருவாயமொழியாகிற அமருததததைவாஙகிககொண்டு, லோகததவாகளெல்லாருமுஜஜீவிககும்படியாக வர்ஷியாநிறகிற, கருபாபூர்ணரான திருக்கலிகனறிதாஸராகிற தாஸயநாமததையுடையரான நம்பிளளையை, பரபதயே - பறறுகிறேன்.........௩

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃𑌸𑌦𑌾 ||

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோயாமுநஸூநவே.
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ்ஸதா.

பெரியவாச்சானபிள்ளையுடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடையகடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரானவர்களுக்கு ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வகாலமும் ஸுலபனாயிருக்கிறான், யாமுநருடையகுமாரராய க்ருஷ்ணனென்கிற திருநாமத்தையுடையரான பெரியவாச்சானபிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது..... .... .௪

[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீகருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமிஶிரஸாஸதா
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடைய ப்ரஸாதாதிஶயத்தினாலே யெனக்கு ஸமஸ்தபுருஷார்த்தஸித்தியுண்டாயிற்று, அப்படிப்பட்டிருக்கிற வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸர்வகாலமும் தலையாலே ஸேவியாநிற்கிறேன். ௫

[illegible]
[illegible]

லோகாசார்யாயகுரவே கருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம:.

பிள்ளைலோகாசார்யருடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது ௬

[illegible]

ஶ்ருத்யர்த்தஸாரஜநகம் ஸ்ம்ருதிபாலமித்ரம் பத்மோல்லஸத்பகவதங்க்ரிபுராணபந்தும்। ஜ்ஞாநாதிராஜமபயப்ரதராஜபுத்ரமஸ்மத்குரும் பரமகாருணிகம் நமாமி.

நாயனா[illegible]ர்த்தம் - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஹாஸங்களுக்கு ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகராய், ஸ்ம்ருதிக்கு பாலமித்ரராய், விகஸத்பத்மஸத்ருஶபகவச்சரணங்களுக்கு புராதநபந்துவாய், ஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்யஸம்ருத்தராய், பெரியவாச்சான்பிள்ளைகுமாரராய், பரமகாருணிகராய், அஸ்மத்குருவுமான நாயனாராச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கிறேன்.. .... .௭

[illegible]
[illegible]

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம் குருபர்வக்ரமாகதம்
ரம்யஜாமாத்ருதேவேந தர்ஶிதம் க்ருஷ்ணஸூநுநா.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாருடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - வடக்குத்திருவீதி[illegible]குமாரரான

அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனாராலே, ஆசாரயபரம்பராப்ராபதமான ஆசாரயஹ்ருதயமானது ஸாக்ஷாதகரிபபிக்கபபட்டது . ... அ

ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநே: ப்ரபத்யே சரணாம்புஜம்
ஸம்ஸாரார்ணவ ஸம்மக்ந ஜந்து ஸந்தார போதகம் ||

ஸுநதரஜாமாதருமுநே: ப்ரபத்யே சரணாமபுஜம
ஸமஸாராாணவஸமமகநஜநதுஸநதாரபோதகம்.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயரதான இநததனியனுக்காததம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுதரததிலே யழுந்தாநிறகிற சேதநரை அக்கரைபபடுததுகிற வோடமாய்க்கொணடிருககிற, வாதிகேஸரியழகியமணவாளசீயருடைய திருவடிகளைபபறறுகிறேன்.

“பிளளைலோகாசார்யா, நாயனாராசசானபிளளை, அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனா, வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயா, இவாகள நாலவரும் ஈட்டுஸமபரதாயததுக்கு பரவாததகராகாமலிருககசசெயதேயும், பிளளைலோகாசார்யரீட்டிலாததுக்க ருபயுகதமாக * வருளபூஷணஶாஸ்தரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணதிவயஶாஸதரததை யருளிசசெயகையாலும ; நாயனாராசசானபிளளை, பெரியவாச்சானபிளளை யருளிசசெயத இருபததுநாலாயிரப்படி வயாக்யாநத்துககு ப்ரவாததகராகையாலும ; அழகியமணவாளபபெருமாளநாயனார், திருவாயமொழியினுடைய சநததிரட்டான ஆசாரயஹ்ருதயமருளிசசெயகையாலும்; வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயா, பனனீராயிரபபடியுரையும், திருவிருததததுககு ஸவாபதேஶமுமருளிசசெயகையாலு மிவாகளுடைய தனியனகளு மநுஸநதிக்கிறார்கள நமமாசாரயாகள” எனறு சிரோபாஸித ஸதவருததஸம்பரதாயஸ்ததர்களருளிசசெயவர்கள.. . .. .௯

நமோஸ்து தேவராஜாய சதுர்க்ராம நிவாஸிநே
ராமாநுஜார்ய தாஸஸ்ய ஸுதாய குணஶாலிநே ||

நமோஸதுதேவராஜாயசதுாகராமநிவாஸிநே
ராமாநுஜாாயதாஸஸயஸுதாயகுணஶாலிநே

நாலூராச்சானபிளளையதான இநததனியனுககாததம - “ஸ்ரீராமாநுஜதாஸா” எனகிறநாலூராபபிளளையுடைய குமாரராய், ஶமதமாதிகுணஙகளாலே விளஙகாநிறகிறவராயககொணடிருககிற நாலூாதேவராஜரெனகிற ஆச்சானபிளளையினபொருட்டு நமஸகாரமானதாககடவது... .. . .௰

நம: ஶ்ரீஶைல நாதாய குந்தீநகர ஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்த பரம ப்ராப்ய கைங்கர்ய ஶாலிநே ||

நம: ஶ்ரீஶைலநாதாயகுநதீநகரஜநமநே
பரஸாதலபதபரமபராபயகைஙகாயஶாலிநே.

“தொணடாககமுதுணணச் சொனமாலைகளசொன்னேன” என்கிறபடியே பூஸுராராஎன ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்கு போகயமாக அவதரிதததிருவாய்மொழியிலே யவகாஹிதது, அதில் ஶபதரஸம், அர்ததரஸம, பாவரஸம், இவறறையநுபவிதது தத்தேகநிஷ்டராய, ததவயதிரிகத ஶாஸதரங்களை தருணவதபாதிபதது பண்ணியிருககையாலே திருவாயமொழியோட்டை ஸம்பநதததையே தமககுநிருபகமாகவுடைய திருவாயமொழிபபிளளையதான இநததனியனுக்கர்ததம - ஆழ்வார், மலையாளததிலே யநுபதுஸமவத்ஸரம் நம்பெருமாளமுதலான ஸ்வாமிக

ளோட்டேசேரத் துலுக்கவலசையாகவெழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன்முடிந்துபோனவாறே திருநகரியைநோக்கி மீண்டெழுந்தருளுகிறவர், “திருக்கணம்பி” என்கிற க்ராமத்திலே யெழுந்தருளினவாறே, திருநகரியூரின்னவிடமென்றும், கோயிலின்னவிடமென்றுந்தெரியாதபடி காடாய்ப்போனபடியைக்கேட்டருளி, “நமக்கும் நம்மடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத்தருவது” என்று பிள்ளைக்குத் திருமுகமனுப்பியருள, பிள்ளையும், ஸிஷ்யர்களும் தாமுமாகவெழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையுமூரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையினாலே மிகவும் விளங்காநின்றவராய், குந்தீநகரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய், “திருமலையாழ்வார்” என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானதாகக்கடவது. ௧௧

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

“வாழி திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழும் மணவாளமாமுனிவன்” என்றுபேசும்படி பெரியஜீயரும், “ஸம்ஸ்ரயத்யஸ்ய ஸ்ரீசைலாதீசதேசிகம் । அசேஷாந்ஸ்ருத்யந்தவ்யாக்யாபந்தாந்பந்தசிந்தக:” (ஸம்ஸ்ரயத்யஸ்ய ஸ்ரீசைலாதீசதேசிகம் । அசேஷாந்ஸ்ருத்யந்தவ்யாக்யாபந்தாந்பந்தசிந்தக:) என்கிறபடியே - திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளையாஸ்ரயித்து, திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தார்த்தங்களையு மவருடைய உபதேசமுகத்தாலே லபித்தருளி, “தாமதிகரித்த அர்த்தத்தையெல்லாருங்கேட்டுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்” என்று திருவுள்ளம்பற்றிக்கொண்டிருக்கிற இவரை, நம்பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந அழைத்தருளி, “திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை நாமும் நம்மடியார்களுங்கேட்டு வாழும்படி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்” என்று தந்திருவடிகளை பூணுவித்தருளப்பாடிட்டு நியமித்தருள, இவரும் அப்படியே நடத்துகிறவளவிலே, பெரியபெருமாளும் ஈடு தொடங்குகிறவன்று முதல் சாற்றுகிறவன்றும் தாமெழுந்தருளி, உயாவறவுயாகலந்தொடங்கி, “அவாவறச்சூழ்” என்கிற சாற்றுப்பாட்டளவாக இவருபந்யஸிக்கிற உபந்யாஸத்தைக்கேட்டருளி மிகவுமுகந்து “முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்கர்” என்று இவருக்குத் திருநாமஞ்சாற்றியருளித் தனியனு மநுஸந்தித்தெழுந்தருளினார். இப்படி பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத்தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்த திருநாமம் - “நாமார் பெரியதிருமண்டபமார் நம்பெருமாள், தாமாக நம்மைத் தனித்தழைத்து - நீமாறன், செந்தமிழ்வேதத்தின் செழும்பொருளை நாளுமிங்கே, வந்துரையென்றேவுவதே வாய்ந்து”.

இப்படி நம்பெருமாளருளிச்செய்த பெரியஜீயர்தான் இந்தத்தனியனுக்கார்த்தம் - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய கருணைக்கு விஷயபூதராய், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்ய மஹோததியாய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தையுடையராய்க்கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகியமணவாளச்சீயரை ஸேவிக்கிறேனென்றபடி. ௧௨

பிள்ளைலோகம் ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

வ்யாக்யாநத்துடன்.

நாதமுநிகளருளிச்செய்தது.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥

பக்தாம்ருதம் விஸ்வஜநாநுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம் நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(பக்தாம்ருதம்) "பத்தராகக்கூடும்," "தொண்டர்க்கமுது" என்றபடி. (விஸ்வஜநாநுமோதநம்) "பாவரின்கவி," "அடியார்க்கின்பமாரி" என்கிறதைச்சொன்னபடி. (ஸர்வார்த்ததம்) "எல்லாப்பொருளும்விரித்தானை" என்னும்படி ஸகலார்த்தப்ரதமாயிருக்கை. "மிக்கவிறைநிலை" தொடங்கி, "மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுணிறுத்தினன்" என்கிறபடியே, அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாவற்றையு மறிவிப்பிக்குமென்றபடி. (ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம்) "குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" என்றபடி. (ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) ஸஹஸ்ரஸாகை - ஸாமவேதமாய், தத்ஸாரம் - சாந்தோக்யோபநிஷத்தாய், அதின்ஸாரம் - உத்கீதமென்றதாய், அத்தையாயிற்றிப்படி பாடியருளிற்றென்றபடி. ✻ வேதநல்வரும்பொருள்நூல்களை ✻ வண்டமிழ்நூலாக்கினபடி. ✻ எய்த்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்தமிழால்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபனிறே. (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) ✻ அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்துள் ✻ பத்தர்பரவும்படி சொல்லிற்று.

கடலையும் சடகோபன்சொல்லையும் ஸமாநமாகச்சொல்லுகிறது (பக்தாம்ருதம்) "விண்ணவரமுதுண்" என்னும்படி ✻ விண்ணின்மீதமரர்கட்காயதேவபோக்யமான அம்ருதத்தையுடைத்தாயிருக்குமது, இது "பாலோடமுதன்னவாயிரம்" என்னும்படி ✻ அவனித்தேவரான பூஸுரர்க்கு போக்யமான அம்ருதமாய், ✻ ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும். (விஸ்வஜநாநுமோதநம்) ஸர்வஜநாபிமதப்ரதமாகையாலும், தாஸ்யமாகையாலும். ஸமுத்ரம் ஸர்வஜந ஸந்தோஷவேஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும், இதுவும் ✻ முதல்பத்தா வானவொன்னமமான பாவரவென்னும்படி ஸேஸ்வரவிபூதி யோக்யமாயிருக்கும். (ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம்) அதில் அம்பஸ்ஸு அகஸ்த்யவாங்மயமாயிருக்கும், இதில் சந்தஸ்ஸு சடகோபவாங்மயமாயிருக்கும்; ✻ திருவாய்மொழியிறே. (ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) அது, ஸர்வஸாகாஸாரமான சந்த்ரஸாகாஸமாகமத்தை ஸமீபத்திலேயுடைத்தாயிருக்கும், இது, ஸர்வவேதஸாகாஸாரமான வுபநிஷத்தினுடைய திரட்சியாயிருக்கும். (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) அந்த ஸாகரம் "𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿" (அஞ்சலிம்ப்ராங்முக:க்ருத்வா) என்னும்படி அஸரண்யனுக்கு

ஸாரஸ்யமாயிருக்கும்; * வண்டமிழ் நூல்களானவிது, * சடகோபன் பாட்டென்றவாறே நாடடையக்கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும்; "நாரஸிம்ஹம்" (நாரஸிம்ஹம்) என்று - நாடெல்லாமநுஸந்திக்கக் கடவர்களிறே "வந்தே ராமாயணார்ணவம்" (வந்தேராமாயணார்ணவம்) என்னுமாபோலே.

"ஶ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம் ஸர்ககல்லோலஸங்குலம் | காண்டக்ராஹமஹாமீநம் வந்தே ராமாயணார்ணவம்" (ஸ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம்ஸர்ககல்லோலஸங்குலம் | காண்டக்ராஹமஹாமீநம்வந்தேராமாயணார்ணவம்) அங்கு சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரம். இங்கு * சீர்த்தொடையாயிரம் * தீர்த்தங்களாயிருக்கும். அங்கு ஐந்நூறு ஸர்க்கம், இங்கு "பத்துநூறு" என்னும்படியாயிருக்கும். அங்கு ஷட்காண்டமாயிருக்கும், இங்கு ஷட்பதார்த்த ப்ரதிபாதகமாய பத்துப்பத்தாயிருக்கும். அது ராமாயணார்ணவம், இது த்ராவிடவேதஸாகரம். அது ரகுவம்ஶசரித்ரமாயிருக்கும், இது "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னலாயிருக்கும். அது "வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:) என்னும்படியான வால்மீகிப்ரோக்தம், இது * குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிருக்கும். அது மஹாபாதகநாஶநமாயிருக்கும், இதுவும் * அருவினைசீறு செய்யுமதாயிருக்கும். அது "ஸம்ஸாரம் ஸம்விஹாய கச்சதி புமாந் விஷ்ணோ: பதம் ஶாஶ்வதம்" (ஸம்ஸாரம்ஸம்விஹாயகச்சதிபுமாநவிஷ்ணோ:பதம்ஶாஶ்வதம்) என்று பலமாயிருக்கும். இதுவும் "வானின்மீதேற்றியருள் செய்து முடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே" என்று * திருவடியையடைவிக்கும். ௧

ஈஶ்வரமுநிகளருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றும்தென்குருகூரென்றும்
மருவினியவண்பொருநலென்றும் - மருமறைக
ளந்தாதிசெய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும்
சிந்தியாய்நெஞ்சேதெளிந்து.

(திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) ஆழ்வார் திருவடிகளை, அவர்ஸம்பந்தமுடைய நாட்டோடு ஊரோடு ஆற்றோடு வாசியற எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ப்ரஸந்நமான மநஸ்ஸாலே அநுஸந்தித்துப்போருவென்கிறது. * வைகுந்தச் செல்வனார் சேவடியோபாதி * வைகுந்தவானாடும் * இறந்தால் தங்குமூரான * கண்ணன் விண்ணூரும் * அமுதவிரசையாறும் உத்தேஶ்யமாமாபோலே, இங்குமிவையுத்தேஶ்யமாகிறபடி.

திருவழுதிநாடென்று மித்யாதியாலே - ஆழ்வார்திருவடிகளைச் சிந்திக்கும்படி சொல்லுகிறது, "கவளயானைக்கொம்பொசித்த கண்ணனென்றும்" என்று தொடங்கி, "பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாள்" என்னுமாபோலே. (திருவழுதிநாடென்றும்) "வாய்ந்தவழுதிவளநாடன்" என்று நிரூபகமாகவிறே அதுதானிருப்பது, அவர்ஸம்பந்தத்தாலவரோபாதி அதுவுமநுஸந்தேயமாயிருக்குமாகையால திருவடிகள் நாட்டோடே நடக்கிறது. (தென்குருகூரென்றும்) "குருகூர்நகரான்" என்று - அவரிருக்குமூராகையாலே, அதுவுமப்படியேயாயிருக்கை. (மருவினியவண்பொருநலென்றும்) மருவ இனிதான வண்பொருநலென்றபடி. பொருநல் சங்கணித்துறைவனிறே. இதுவுமிவரிறங்குந்துறை, அவர்திருவடிகளுமிறங்குந்துறை.

*நன்ஞானத்துறையிறே. * வண்சடகோபனைப்போலேயிதுவும் வண்மையையுடைத்தாயிருக்கை, "ஸவித்ரீ ப்ரஸூதா நாம்." (ஸவித்ரீ ப்ரஸூதாநாம்) இப்படிவிலக்ஷணமான நாடும் நகரும் துறையுமென்றநுஸந்தித்து (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே எப்பொழுதும் சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து) அதாவது - * எய்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின்தமிழாற்செய்தற்குலகில்வரும் சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளே சிந்தித்துப்போருமென்கை. "குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத்" (குருபாதாம்புஜந்த்யாயேத) என்கிறபடியே திருவடிகளையே சிந்தித்துப்போரு, மற்றொன்றிலே மருளாலே தெளிந்த அவ்வடியையே யநுஸந்திக்கப்பார்.

அன்றிக்கே, வேதத்திலே "வைகுண்டபுவநலோகம்" (வைகுண்டபுவநலோகம்) என்று நாட்டையும், "யோவைதாம் ப்ரஹ்மணோ வேத அம்ருதேநாவ்ருதாம் புரீம்" (யோவைதாம்ப்ரஹ்மணோவேத அம்ருதேநாவ்ருதாம்புரீம்) என்று - அம்ருதவாஹிநியான விரஜையாற்றாலே யாவ்ருதமான வைகுண்டநகரத்தையும், "விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (விஷ்ணோ: பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:) என்றும், "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" (தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) என்றும் - அவன்றிருவடிகளையு முபநிஷத்தோதிற்றுப்போலே ; அந்த அருமறையின் தாத்பர்யமான அர்ச்சாவதாரமான ஆதிப்பிரான்தான் திருவழுதித்திருநாட்டையும், "திருக்குருகூரதனுள் நின்றவாதிப்பிரான்" என்னும்படியவன் வர்த்திக்கிற வூரையும், ஊருக்கு வடக்கான வண்பொருநலாற்றையும், அங்கே நின்ற ஆதிப்பிரானுடைய நீள்கழலையுமிறே திருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்று ; இது - மற்றையுகந்தருளின நிலங்களிலாற்றுத்துறைக்கு மூருக்கும்நாட்டுக்கு முபலக்ஷணம். "(குட்டநாடு) என்றிறே நாட்டையு மருளிச்செய்துபோருவது ; "தேறுநீர் பம்பைவடபாலைத் திருவண்வண்டூர்" என்றும், "தண்புனல் சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாய்" என்றும் - ஊரையுமாற்றையு மருளிச்செய்தது. இப்படியாயிற்று திவ்யதேஶதிவ்ய நகரதிவ்யநதிகளின் வைபவத்தையும் திருவாய்மொழிமுகேந ப்ரகாஶிப்பித்தது. ஆக, * மூதறிவில் பண்ணியதமிழானபடி. திருநாமப்பாட்டுக்கள்தோறும் - தமக்கு நிரூபகமாகவும் ஊரையும்நாட்டையு மாற்றையும்பாடுகையாலே - அதுதான் * மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அத்தைப்பற்ற, திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவினியவண்பொருநலென்று மருமறைகளந்தாதியாகச்செய்தானென்றிங்ஙனே சொல்லுகிறதாகவுமாம் திருவழுதிநாடென்றும் - அருமறைகளந்தாதி செய்தானென்னுதல். ததீய வைபவமிறே வேதத்தாத்பர்யமாயறிவது. இப்படிவேதத்தைத் த்ராவிடமாகச்செய்த த்ராவிடோபநிஷதாசார்யருடைய அங்க்ரியுகளங்களை "தெளிவுற்றசிந்தையர்" "தெளிந்தவென்சிந்தை" என்னுமாப்போலே, "உபாதேயம்" (உபாதேயம்) என்றுதெளிந்த மநஸ்ஸோடே ஸ்மரித்துப்போரு என்று ஆழ்வார்திருவடிகளே யநுஸந்தேயமாகச்சொல்லிற்று.. .. ..௨

சொட்டைநம்பிகளருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும்வாயாலும்வண்குருகூர்பேணு
மினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன் - தனத்தாலு
மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசடகோபன்
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

(மனத்தாலும்வாயாலும்) இதில் - ஆழ்வார்திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாகிறபடியை அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் தர்ஶிப்பிக்கிறது.

(மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர் பேணுமினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்) மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுகையாவது - "திருக்குருகூரதனையுளங்கொள் ஞானத்துவைம்மின்" "திருக்குருகூரதனைப்பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள்" என்றுழ்வாருபதேஶங்கேட்டபடியே, மனஸ்ஸாலேநினைத்தும் வாயாலேசொல்லியும்போருகை. பேணுகை - விரும்புகை. "யந்மநஸாத்யாயதி தத்வாசாவததி" (யத்மநஸாத்யாயதி தத்வாசாவததி) என்னக்கடவதிறே. இப்படியாழ்வார்ஸம்பந்தமுடையதேஶத்திலே விருப்பமுடையவர்களை யல்லாதபஜித்தேன். ஆழ்வார்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையொழிய அந்யரையாதரித்து பஜியேன். (வண்குருகூர்பேணுமினத்தார்) "நலலார்நவில்குருகூரிறே. (இனத்தார்) ஸமூஹமாயுள்ளவர்கள். அன்றிக்கே, ஸஜாதீயரென்றுமாம். இத்தால் - "குருகூர்ச்சடகோபன் பாட்டானதிருவாய்மொழியிலே அந்வயமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்தையென்றபடி. *குழாங்கொள் தென்குருகூரிறே. இத்தால் - திருவாய்மொழியிலே அதிப்ரவணரானவர்களையொழிய அந்யரையாதரியேனென்றதாயிற்று. இப்படியந்யரையநாதரிக்கைக்கடியுடைமைசொல்லுகிறது (தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேனென்று) "யந்தீய நவபாதபங்கஜம்" (தந்மதீயந்நவபாதபங்கஜம்) என்கிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளைப்பற்றினநமக்கு "விபூதிஶ்ஶ்வர்யம்" (விபூதிஸ்ஸர்வம்) என்னும்படி. தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன் - ஒன்றுங்குறையுடையேனல்லேன். (எந்தைசடகோபன) "அன்னையாய்த்தனய" "மாதாபிதா" (மாதாபிதா) என்னும்படி. எனக்குஜநகரான ஆழ்வார். (பாதங்கள்) ப்ராப்யப்ராபகமானவர்திருவடிகள். (யாமுடையபற்று) தச்சேஷபூதரான நமமுடையபற்று. "தகையானசரணமதமாகடகோர்பற்று," யாமுடையபற்றுவாயிற்று. ௩

அநந்தாழ்வானருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுநிதன
வாய்ந்தமலர்ப்பாதமவணங்குகின்றேன - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீராச்சடகோபனசெந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும
பேராதவுள்ளமபெற.

இனி, "சடகோபனபாதங்கள" என்றதைவிவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாய்மொழி ஹ்ருத்கதமாம்படி, ஆழ்வார்க்குபாதந்த்ரரான வுடையவர் திருவடிகளைத்தொழாநின்றேனென்கிறது.

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுநிதன வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேனென்று) (ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுநிதன்) "ஏறுமபெரும்புகழ் வானவரீசன" என்னுமாபோலே அங்குத்தைக்கநுரூபமாயப்பொருந்தியிருக்கிற பெரியபுகழையுடைய எம்பெருமானார் தம்முடைய (வாய்ந்தமலர்ப்பாதம வணங்குகின்றேன்) ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியிருப்பதாய மலர்போன்ற திருவடிகளை ப்ரணிபண்ணுகின்றேன. "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌஸரணம்ப்ரபத்யே) என்கிறபடியே, ப்ராப்யபுத்த்யா - வாத்தமாநமாயச்சொல்லுகிறது. இப்படிவணங்குகிறதே,

க்காகவென்னில (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற) (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார்சடகோபன்) "ஆய்கொண்டசீர்" என்றும், "ஆய்பெரும்புகழ்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஆய்ப்படும் விலக்ஷணமாய நிரவதிகமான கல்யாணகுணங்களால பூர்ணரான ஆழ்வாருடையதாய் அதிஸுலபமானத்ராவிடவேதத்தைத்தரிக்கும்படி நிஶ்சலமானமநஸ்ஸைப்பெற.

அன்றிக்கே, ஆய்ந்தபெருஞ்சீரானென்று - * செந்தமிழ்வேதத்துக்கு விஶேஷணமாகவுமாம்; * சீர்த்தொடையாயிரமிறே. இந்தப்ப்ரபந்தத்தாரனாத்தமாகவாய்ந்தமலர்ப்பாதம வணங்குகின்றேன். * தீமனங்கெடுத்து * மருவித்தொழுமனத்தை ஆசார்யன தரவேணுமிறே, ஆகையால "தங்குமனமநீயெனக்குத்தா" என்னும்படி, பேராதவுள்ளம்பெறவென்று - எம்பெருமானாரைப்ரார்த்திக்கிறது. அதாவது - இவர்தான், * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவராய் "மாறன்பணித்தமறையுணர்ந்தோனை" என்றும், "தென்குருகைப்பிரான்பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னைத்தன் பத்தியென்னும் வீட்டினகண்வைத்தவிராமாநுசன" என்றும், * பண்டருமாறன் பசுந்தமிழானந்தம் பாய்மதமாகவுடையராய, * திருவாய்மொழியினினிசைமனனுமிடந்தொறுமிருக்கு மவராய, * உறுபெருஞ்செல்வமும் மாறன்விளங்கியசீர் நெறிதரும்செந்தமிழ்ஆரணமேயென்றறிதரநிற்குமவராகையாலும், அவர்திருவடிகள் ராமாநுசனாகையாலு மிவரை ஆதரிக்கிறது. "மற்றையாழ்வார்களதிவ்யப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய இவருடைய த்ராவிடவேதமான திவ்யப்ரபந்தமொழிய தத்திரக்ரந்தங்களில் சபலமானமநஸ்ஸு சலியாமலதொன்றிலுமே யுறநில்நிற்கவேணும" என்று அவரை ஆதரிக்கிறதென்கை ௪

பட்டாருளிச்செய்தது.

வானதிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மே
லான்றதமிழ்மறைகளாயிரமு - மீன்ற
முதல்தாய்சடகோபன்மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாயிராமாநுசன்.

இனி, இதில - திருவாய்மொழியினுடைய உத்பாதகரையும் வர்த்தகரையுஞ் சொல்லுகிறது.

(வானதிகழுஞ்சோலையென்று) (வானதிகழுஞ்சோலையாவது) வானிலே - ஆகாஶத்திலே. திகழுகிற - ப்ரகாஶிக்கிறசோலையென்றபடி. "வ்ருக்ஷஷண்டமிதோதாஹாதி," (வருக்ஷஷண்டமிதோபாதி) "வானேநதுசோலை." * சோலையணிதிருவரங்கமிறே. (மதிளரங்கர்) "திடகொடிமதிள்சூழ," "மதிள்திருவரங்கம." அதுவும் * வானையுந்துமதிளாயிருக்கை. (வான்றிகழுஞ்சோலை) உயர்ந்தசோலையையும மதிளையுமுடையகோயிலே நிரூபகமான பெரியபெருமாளுடைய ஶ்லாக்யமான கல்யாணகுணவிஷயமாய விஸ்த்ருதமாயிற்று ஆயிரந்திருவாய்மொழியும். "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னக்கடவதிறே. அதுதான் * சீர்த்தொடையாயிரமென்று - சீர்கலந்தசொல்லாயிறேயிருப்பது. "நலமுடையவன்" "ஏறிலவண்புகழ் நாரணன" என்றுபக்ரமித்து, "வாழ்புகழ்நாரணன" என்றிறே தலைக்கட்டியருளினார். பெரியபெருமாள்தான - * நலந்தி

கழ்நாரணனிறே ; " நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம " (நாராயணபரமபரஹ்ம) " நாராயணபராவேதா: " (நாராயணபராவேதாः) என்னக்கடவதிறே ; அத்தாலே (மதிளரங்கரவண்புகழ்மேலானதமிழ்மறைகளாயிரமுமென்கிறது) இவ்வித்தான திருவாய்மொழிப்பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கிற, "பரபரன்" என்கிற-பரத்வமும "சோராதவெப்பொருட்குமாதி" என்கிறகாரணத்வமும, "ஒரு நாயமுமூழியன்றுய" என்கிறவ்யாபகத்வமும, "மறுகலிலீசன" என்கிற-நியந்த்ருத்வமும, "ஆவாவென்றருள்செய்து" என்கிற-காருணிகத்வமும, "ஏறுசேவகனாரென்னையுமுளன்" "வரங்கொள்பாதமல்லாதில்லையாவாக்குமவனசரண" என்கிற-ஸரண்யத்வமும், "எண்ணிலாப்பெருமாயனே" என்கிற-ஸக்திமத்த்வமும, "தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார்" என்கிற-ஸத்யகாமத்வமும, "எண்டிசையுமகீழுமமேலும் முற்றவுமுண்டபிரான" என்கிற-ஆபத்ஸகத்வமும, "கரிகுழலகமலக்கட்கனிவாயக்காளமேசம" என்ற-ஆர்த்திஹரத்வமுமாகிற அதிலபத்தாத்தமும ; பெரியபெருமாளை ப்ரதிபாதிக்கிற * கங்குலும் பகலுமம் காணலொயிருக்கும் ; " வடிவுடைவானோர்தலைவனே " என்று - பரத்வமும், " முன்செய்திவ்வுலகம " " விண்ணோர்முதல " என்று - காரணத்வமும, " கடலி " " என்றுடையாவி " என்று - வ்யாபகத்வமும், "பாலதுன்பங்களின்பங்கள் படைத்தாய," " காலசக்கரத்தாய," " மூவுலகாளி " என்கையாலே - நியந்த்ருத்வமும, " இவளதிறத்தருளாய் " என்று-காருணிகத்வமும், "பற்றிலாப்பற்றநின்றுனே" என்று-ஸரண்யத்வமும், " அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே " என்று-ஸக்திமத்த்வமும, "மன்திருமகள்சேர்மார்பனே," " நிலமகள்கேள்வனே " " ஆய்மகளன்பனே " என்று - ஸக்தியாலே நித்யமாகக்கற்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்யகாமத்வமும், " இவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய " என்று - ஆபத்ஸகத்வமும, " முந்நிலவண்ணனடியடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன " என்று - ஆர்த்திஹரத்வமுமருளிச்செய்தாரிறே ; ஆக, எல்லாவற்றாலும " மதிளரங்கர வண்புகழ்மேலான தமிழ்மறைகளாயிரம " என்னத்தட்டில்லையிறே. ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார்ப்போலேயான்றுபோலே, எம்பெருமான்களில நம்பெருமாள்திகராயிறேயிருப்பது, அதுதோன்றப்பறவுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிப்பெரியபெருமாள் விஷயமாகவே ப்ரதிபாதிக்கிறதிருவாய்மொழியை (என்றமுதற்றுயசடகோபன மொய்மபாலவளாத்தவிதத்தாயிராமானுசன) நெடுங்காலமுமநோற்றுப்பெற்ற முந்தினமாதா ஆழ்வார், "வண்டமிழ்நூறகநோற்றேன " என்றாரிறே, வருந்திப்பெற்றபிள்ளையை வளர்த்தெடுக்கும் மாதாவைப்போலே, திருவாய்மொழியைவளர்த்த இதத்தாய-வாத்ஸல்யமிக்க மாதா எம்பெருமானாராயிற்று. * ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூமி ஆழ்வார். தத்வாத்தகா எம்பெருமானார், இப்படியாயிற்று ஜ்ஞாநஸந்தாநம வளர்ந்தபடியோடே நடந்துசெல்லுவது. " பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னுநின்றடியேனுக்குற்றானுயவளர்த்த " என்னுமாபோலே. மொய்மபாலவளர்த்த இதத்தாய்வது - ஈன்றதாய பெற்றுப்பொகட்டுப்போனால், வளர்க்குந்தாய தன்மிடுக்காலே காத்துநோக்குமாபோலேயாயிற்று இவருமதத்தைக்காத்து வளர்த்தபடியும. * தேவகிபெற்ற வுருவுகரியவொண்மணிவண்ணனை வளர்க்குந்தாயானயசோதை தனமிடுக்காலேயெடுத்து, " ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தாரோதேனுமபேச நான்கேட்கமாட்டேன " என்றும, " தாசனுஞ்சொலலும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டருமநின்றவிடத்திலின்று " " போதாகண்டாய " " தாய்ச்சொல்லுவது நருமங்க

ணடாய்" என்று - கூறருசொலலுமவாகளையும் தனசொல்லாலே வாயப்புடைபு டைததுததன்வசமாககி, "தியவுநதிககஞசன" என்று கருததைககுலைதது "காப்பாருமிலலை" என்று இரநது "அசோகை-வளாககினற செயததலை நீலகிறததுச சிறுபிளளை" என்னுமபடி ஈறம்பெறவளாதது பரமேயஸாரததைவாததிபபிததாறபோலே, பரமாணஸாரததை வாததிபபிததபரகாரமும். அதெங்ஙனேயெனனில; இவரும ஆழவாரவதரிபபிதது * அவாவறறு வீடுபெறறெழுநதருளினபினபு, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலே * பாஷாகாநமான திருவாயமொழி அபிபூதமாயவருகிறபடியைககணடு, பாஷ்யஸூக்திகளாலே யத்தைவிரோதிதது அத்தையிதுககுககாவலான வேலியாகக்கறபிதது, திருவாயமொழியைததம் கைவசமாககி, திருககுருகைப்பிரானபிளளானைக்கொண்டு இதினாததததை வெளியிடுவிதது வாததிபபிததுக்கொண்டுபோநதாரிறே. "மாறனடிபணிநதுயநதவன" என்னுமபடியான அடியாராகையாலே, ஆணடவனிட்டபயிரைவாததிபபிககவேணுமிறேயடியானுக்கு. ௫

மிக்கவிறைநிலையுமெய்யாமுயிர்நிலையும்
தககநெறியுநதடையாகித - தொககியலு
மூழவினையுமவாழவினையுமோதுங்குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதததியல.

(மிககவிறைநிலையிதயாதி) "ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸமாஸ்ரித: । அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்ய ப்ராப்திஞ்ச குருதே ஸ்வயம்" (ஸ்ரீபதிஸசேதநஸ்யாஸ்யஹேததவேநஸமாஸ்ரிதஃ। அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்யபராப்திஞசகுருதேஸவயம்) என்று ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான திருமந்தரததில பததரயததாலும பரதிபாதிககபபடுகிற அாததபஞசகததை, "திருமாலாலருளபபட்டசடகோபன்" என்னுமபடி ஸ்ரீயஃபதியான ஸாவேஸ்வரனாலே * மயாவறமதிநலமருளபபெறற ஆழவாரருளிசசெயத * திருமாலவனகவியான திருவாயமொழிபரபநதம் பரதிபாதிதத பரகாரததை யிததனியனிலே சொலலிததலைககட்டுகிறது.

(மிககவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிாநிலையுமதக்கநெறியுமதடையாகிததொககியலு மூழவினையுமவாழவினையுஙகுருகையாகோன் யாழினிசைவேதததியலோதுமெனறு) மிககவிறைநிலையாவது - "இறைநிலையுணாவரிது" என்னும்படியான ஸாவஸமாதபரதவம். "தமீஸ்வராணாம்பரமம்மஹேஸ்வரம் தம்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்" (தமீஸ்வராணுமபரமமமஹேஸ்வரம தநதேவதாநாமபரமஞசதைவம) "நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" (நாராயணபரோஜயோதிஃ) என்றும், "தத்வம்நாராயணஃபரஃ" (தததவம்நாராயணஃபரஃ) என்றும, "மனிஸாககுததேவாபோலததேவாக்குநதேவாவோ" என்றும, "தேவதேவனை" என்றும, "பரஞ்சோதிநீபரமாய" என்றும, "மிகுஞ்சோதி" என்றும, "மூழுதுணடபரபரன" என்றும், "வானேரிறை" என்றும, "கழிபெருநதெயவம்" என்றும, "பெருநதெயவம்" என்றும, "பெரியவபபனைப பிரமனபபனை யுருத்திரனபபனை" என்றும், "திருவுடையடிகள்" என்றும, "திருமகளார்தனிககேள்வனபெருமையுடையபிரானா" என்றும, "திருமாமகளகேள்வாதேவா" என்றுஞ்சொலலப்படுகிற ஸர்வஸமாதபரனையாயிறறு. (மிககவிறையெனகிறது) "திருமஙகைநினறருளுநதெயவம" "திருமாலையல்லதுதெயவமெனறேத்தேன" "திருவிலலாததேவரை

த்தேறேன்மினதேவு" என்னக்கடவதிறே. இதுவாயிற்று பரஸ்வரூபம். இறைநிலையாவது - ஸௌலப்யத்துக்கவவருகில்லாதபடி முடிந்தநிலமான ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தோடேநிற்கிற அர்ச்சாவதாரமென்கை. அதுதையாயிற்று "எளிவரும" இத்யாதியிற்சொன்னது. இதிறே ஈஶ்வரஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்.

மெய்யாமுயிர்நிலையாவது - "உருவியந்தவிந்நிலைமை" என்றும் "எனைப்பெருக்கநலத்தொண்பொருள" என்றும், "உணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்றும், "நின்றவொன்றை" என்றும், "உயிர்விடுடையான" என்றும் - ப்ரக்ருதேः பரனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய ஜ்ஞாநகுணகனாய நித்யனாய் ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரவத்பாரதந்த்ரனானபடியைச் சொல்லுகிறது. மெய்யாமுயிரென்கையாலே - "ஸத்யஞ்ச" (ஸத்யஞ்ச) என்றும், "உள்ளதும" என்றும், "மெய்ம்மையே" என்றுஞ்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸ்வபாவத்திற்காட்டிலாத்மஸ்வரூபநித்யத்வஞ்சொல்லிற்று. அன்றிக்கே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே - "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) என்கிறபடியே "உளதவுரு" என்றுஶரீரஶரீரிபாவஞ்சொல்லிற்றாகவுமாம். உயிர்நிலையாவது - "மெய்ம்மையேமிகவுணர்ந்து" என்கிறபடியே, "தம்மடியாரடியோங்கள்" என்றும், "தொண்டன்சடகோபன்" என்றும், "சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டார்" என்றும், ததீயபாரதந்த்ரமான நிலை. இதிறே ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்.

தக்கநெறியாவது - அத்யந்த பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமானவுபாயம். அல்லாதது தகாதநெறியாயிறேயிருப்பது, "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்னக்கடவதிறே. "நீயம்மாகாட்டும்நெறி" "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்"; ஶரீரரக்ஷணம் ஶரீரிக்கேபரமிறே; [மாஶுச:] (மாஶுச:) என்னுடம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ வென்றிறேயவனவார்த்தை. "எம்மையாளும்பரமர்" என்றுததீயஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், "நன்மைபெறுத்தெம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பர்" என்றவர்களேயுபாயமாகவும் வேணுமிறே; (தக்கநெறி) ததீயோபாயமாகவுமாம். உபாயயாதாத்ம்யமிதுவிறே.

தடையாகித்தொக்கியலூழ்வினையாவது - விரோதியாயத்திரண்டு வர்த்திக்கிற ப்ராக்தநகர்மமென்கை. "முன்செய்தமுழுவினை" "பாரமாயபழவினை" என்னக்கடவதிறே. ஊழ்மை - பழமை. வினை - கர்மம். "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்," "அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்." (அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்.) * பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியிறேதேஹம். விரோதிஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்-அஹங்காரமமகாரங்கள்; "யானேயென்னை யறியகிலாதேயானேயென்ற னதேயென்றிருந்தேன்" "நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதன்மாய்த்து" "பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்.) "முன்னமே" என்னும்படி அநாதியாயிறேபோருவது. இதுதானநுகூலர்பக்கல அநாதரத்தைப்பிறப்பிக்குமதாயிருக்கும், அதுதான தேஹாத்மப்ரமமூலமாகையாலே ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்திலஜந்மநிரூபணத்திலே முட்டியகாத்ததிலே பர்யவஸிக்கும்; "அதிலேஒன்றவர்கள்பக்கல ஜந்மநிரூபணம" என்றுரிறே. "மன்பக்கல்சேவிப்பார்க்கன்பு செய்வார் ஜன்மநிரூபணமாவிக்குநேரேயழுக்கு" என்றுயிற்று அதின க்ரௌர்யமிருப்பது, "அமரவோரங்கம" இத்யாதி.

வாழ்வினையாவது - வாழ்வையென்றபடி. வாழ்வினையென்று - முழுச்சொல். வாழ்வாவது -* நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று * வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவாழ்வர் என்றபடி. " தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே " " உன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும " என்றுஅவனுகந்த படியைச் செய்தாநந்திக்கை அன்றிக்கே, " அவனடியார் நனிமாக்கலவியின்ப மேநாளும வாய்க்குநங்கட்கே " என்கிறபடியே, " அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை " என்றுஞ்சொல்லுகிறசரம ப்ராப்யமாகவுமாம். இதிறே ப்ராப

(குருகையர்கோனயாழினிசைவேதத்தியலோதும்) இந்த அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஓதுகையாவது - " ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் " (ப்ராப்யஸ்யபரஹ்மணோரூபம்) இதயாதியில " ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகாத்மந: ... " (முநயஸ்சமஹாதமாநோவேதவேதாந்தவேதிந:வதந்தி) என்கிறபடியே, சடகோபமுனியானஇவர் திவ்யஸூக்தியும் * இமையோரதிபதியடியேன்மனனே பொயமயாவுமிறநதருளினன் விண்ணபம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகத்தையு மடியிலேயாயிற்று சொலலிற்று ; " உயாதிண்ணணையொன்று பயிலேறுகணகருவிடுசொனஞ் லொருகவொணடநோற்ற நானுமெம்மாவொழி நெடுவேய என்கிறஇருபதிலே விஸ்தமாகவி எணபதிலே பரப்புகையாலே அஞ்சையும " என்றிறே ஆசாரயஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது. குருகையர்கோன் யாழினிசைவேதமாவது - ஸம்ஸ்க்ருதவேதம்போலே தான்ஸ்ரேன்றியன்றிக்கே, " எயதற்கரிய மறைகளையாயிரமின தமிழாறசெயதற் குலகில்வரும் சடகோபன் " என்னும்படியாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்ட அதிசயத்தையுடைத்தாய், " யாழினிசையே " என்றுகாநஸ்வரூபியான ஸர்வேஸ்வரனை ப்ரதிபாதிக்கையாலே " பண்ணார்பாடல் " " பணபுரையிசைகொள்வேதம " என்னலாம்படி " பண்கொளாயிரம " என்றுஸாமவேதம்போலே ஸரஸமாயிருக்கை. இதினுடையவேதஸாம்யமெலலாம ஆசாரயஹ்ருதயத்திலே விசதமாகஅருளிச்செயதார், அதிலேகண்டு கொளவது. " விண்மீதிருப்பாய " என்கிறபாட்டிலே பரஸ்வரூபங்காணலாம், ஆத்மஸ்வரூபம * அடியார்ந்தவையத்திலேகாணலாம, உபாயஸ்வரூபம் * உழலையிலேகாணலாம், விரோதிஸ்வரூபம் " அகற்றநீவைதத " என்கிறதிலேகாணலாம், பலம் உற்றேனிலேயுணரலாம. அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தாலேயிறே " அந்தமில்பேரினபத்தினபுறுகையும் " என்று அறுதியிட்டருளிற்று. * எண்பெருக்கந்நலத்திலும், " எனக்கேயாட்செய் " " ஒழிவில்காலம் " " வேங்கடங்கள் " " சீலமில்லா " " கனிவாய " " ஞாலத்தூடே " என்கிறபாட்டுக்களிலும் - திருமந்த்ரார்த்தமகாணலாயிருக்கும். அகாரத்தாலும, மகாரத்தாலும் - ரக்ஷகனையும், ரக்ஷ்யத்தையுஞ்சொல்லி, சதுர்த்தியாலு முகாரத்தாலும் - ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையுஞ்சொலலுகிறது ; ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்திலே - ஸர்வஸ்மாத்பரன்திருவடிகளில கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுகையாலே, திருமந்த்ரம்-அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமென்னுமிடம ஸ்பஷ்டமிறே ; ஆகையாலே திருவாய்மொழியில்

ப்ரதிபாதிகுமர்த்தமெல்லாம அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரார்த்த மென்னததட்டிலலை. “ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நஸ்ஸ்ராஸ” (ஸ்ரீபதிஶ்சேதநஸ்யா ஸ்ய) என்கிறஶ்லோகத்திலே யருளிச்செய்தஅர்த்தபஞ்சகமும், இதிலிரண்டிரண டுபத்தாலே ஓரோவர்த்தம்பரதிபாதிக்கப்படுகிறது” என்றுதிருவாயமொழியின் உரைப்ரவேஶத்திலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரருளிச்செய்தாரிறே..கு

திலதமுலகுக்கானதிருவேங்கடத்தானை, யலகிலபுகழந்தாதியாயிரமு - முலகி -
லுரைத்தான்சடகோபனுத்தமர்களநெஞ்சில், விரித்தானபெருமபூதூராவேந்து.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

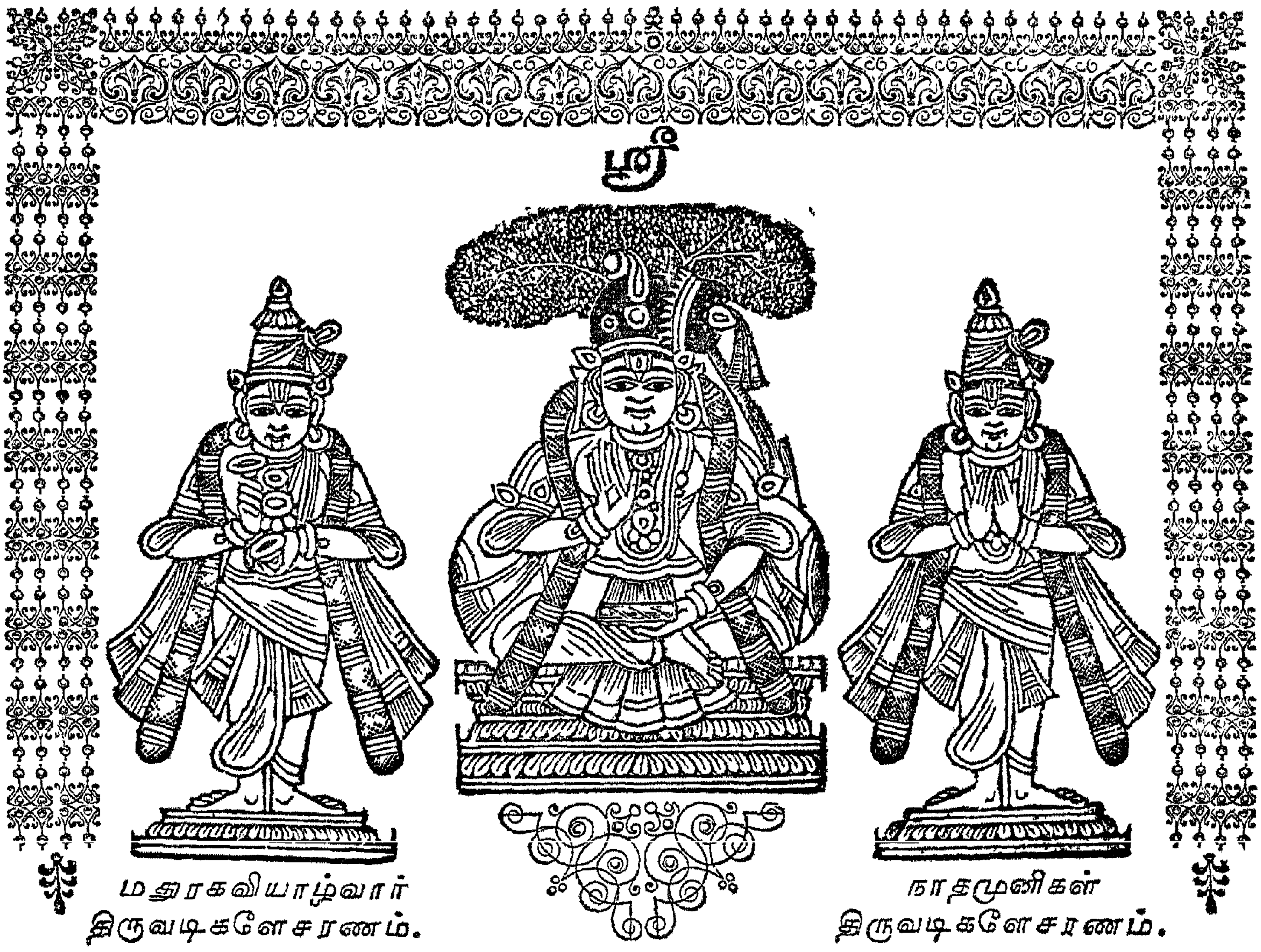

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி

வ்யாக்யாநமாகிய

ஸ்ரீ பகவத்விஷயம்.

பன்னீராயிரப்படி.

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible]

[illegible]

ஸாங்கோபப்ருஹ்மண ஸகலவேதவேதாந்த ஸாரார்த்த ப்ரகாசகமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக ஸவிபூதிக பகவதநுபவ பரவருத்த பரபக்திஸிந்து பரீவாஹரூபமாய், ஸாம்ஸாரிக ஸகலதாபதாவாநல நிர்வாபண ஸரஸாம்ருத ப்ரவாஹபூராத்மகமாய், நித்யபரத்யகராநிரவதிகாதிசய பரமாநந்த ஸந்தோஹஸமவாத்தகமாய், ஸகலஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் தன்பரமகாருணிகத்வத்தாலே ஸ்வஹ்ருதயத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்க ஸர்வாதிகாரி யோக்யமான த்ராமிடபாஷா ஸந்த

ர்ப்பத்தாலே ப்ரதமாசார்யரான நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களில், திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிவ்ருத்தியை யபேக்ஷித்து, திருவாசிரியத்திலே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க் கநுபாவ்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவித்து, திருவந்தாதியிலே அநுபவஜநிதமான அபிநிவேசாதிசயத்தைப்பேசி, திருவாய்மொழியிலே அபிநிவேசாநுரூபமாக பூர்ணமான பகவத்விஷயத்தை யநுபவித்து இவர்க்ருதார்த்தரானார். இதில் சரமமான திருவாய்மொழியாகிற திவ்யப்ரபந்தம் "ஸ்ரீபதிஸ் சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுஸ்த்வேந ஸமாஸ்ரிதஃ। அநிஷ்டஹா நிஷ்டஸம்ப்ராப்தி வக்தா வேதேஷ்வயம்" என்று, ஸ்ரீயஃபதியானவன சேதநனுக்கு உபாயத்வேந ஆஸ்ரிதனாய்க்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வப்ராப்தியையும் தானேபண்ணிக்கொடுக்குமென்று, அநுயாயியான மஹாவாக்யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இப்ரபந்தம் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரோப ப்ருஹ்மணம்பண்ணுகிறதாகையாலே ஸகலவேதஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகமு மிப்ரபந்தத்திலுடைய மஹாவாக்யார்த்தத்திலே அந்தர்ப்பூதம், (ஸ்ரீபதிஃ) என்று, ப்ராப்யமானப்ரஹ்மத்தினுடையஸ்வரூபமும், (சேதநஸ்ய) என்று, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமும், ஹேதுத்வேந என்று, உபாயஸ்வரூபமும், அநிஷ்டஹாநிம்என்று, ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்தியும், இஷ்டஸ்வப்ராப்தி என்று, ப்ராப்திபலாவாப்தியுமான அர்த்தபஞ்சகமும்ஸூசிதமாகிறது. இப்ரபந்தத்தில்முதலிட்டு நாலுபத்தாலே ஸித்தரூபமான பராவராத்ம யாதாத்ம்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, முடிவிட்டு நாலுபத்தாலே ஸாத்யரூபமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது, நடுவிட்டிரண்டுபத்தாலே ஸித்தஸாத்யரூபமான நிரபாயோபாயவரணத்தைப்ரதிபாதிக்கிறது, ஸித்தமான வுபாயத்தினுடையவரணம் ஸாத்யமென்றுகருத்து. அதில்ஸித்தரூபமான பராவராத்மயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான முதல நாலுபத்தில், முதற்பத்து மிரண்டாம்பத்தும், ப்ராப்யமான பரஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. மூன்றாம பத்தும் நாலாம்பத்தும் ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அஞ்சாம்பத்து மாறும்பத்தும் ப்ராப்த்யுபாய ஸ்வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஏழாம்பத்து மெட்டாம்பத்தும் ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஒன்பதாம்பத்தும் பத்தாமபத்தும் ப்ராப்திபலஸித்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அதில் முதற்பத்து பரனான சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் இரண்டாம் பத்து போக்யத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. மூன்றாம்பத்து பகவதேகசேஷபூதனான ஆத்மாவினுடைய ததேகாநுபவத்வத்தையும், நாலாம்பத்து ததேகப்ரியத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. அஞ்சாமபத்து நிரபாயமான வுபாயவேஷத்தையும், ஆறும்பத்து தத்வரணப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஏழாம்பத்து அநிஷ்டமானவிரோதி ப்ரகாரத்தையும், எட்டாம்பத்து தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம்பத்து பலப்ரகாரத்தையும், பத்தாம்பத்து ததவாப்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஆக இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தினுடைய அவாந்தரார்த்தபேதத்தாலே இப்ரபந்தத்தில் பத்துப்பத்துக்கும வாக்யார்த்தம சொல்லிற்றாயிற்

௫. அதில் சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபரமானமுதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி ரக்ஷகதவோபயுக்தமான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வததையும், இரண்டாந்திருவாய்மொழி ஸாவஸமாஶ்ரயணீயதவததையும், மூன்றாந்திருவாய்மொழி ததநுகுணமான ஸௌலப்யத்தையும், நாலாந்திருவாயமொழி ஆஶ்ரிதாபராதஸஹத்வத்தையும், அஞ்சாந்திருவாய்மொழி ஸௌஶீல்யாதிசயத்தையும், ஆறாந்திருவாய்மொழி ஸ்வாராததையையும், ஏழாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரயணதஙிலத்யாநதஸ்வாரஸ்யத்தையும், எட்டாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரிதவிஷயமான வார்ஜ்ஜவகுணத்தையும், ஒன்பதாந்திருவாயமொழி ஸாதம்யபோக ப்ரதத்வத்தையும, பததாந்திருவாய்மொழி நிர்ஹேதுகமஹோபகாரிதவததையுஞ் சொல்லுகையாலே பரமசேஷியினுடைய ரக்ஷகதவபூர்த்தியை ப்ரதிபாதிததாயிற்று. அதில பரத்வ பரகாசகமான முதற்றிருவாயமொழியில் தநுபபாதகமான விலக்ஷணகுணவிபூதி விக்ரஹயோகத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யததையும், அபரிச்சிந்நமான லீலாவிபூதி ஸம்பந்தததையும், அநந்தரம் மூனறுபாட்டாலே விபூத்யநதர்க்கத ஸமஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபஸத்திதி ப்ரவ்ருதயாதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னு மிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸதபதார்ததங்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸாமாநாதிகரண்யததாலே ததாதீநமெனனு மிடததையும, ரக்ஷணரூபையானஸ்த்திதி, வையதிகரணயத்தாலே ததாதீநையென்னுமிடததையும், ஸர்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் ஸாமாநாதிகரணயததாலே ததாதீநங்களென்னுமிடததையும், தநுபபாதகமான சரீராதமபாவ ஸம்பந்தத்தையும், அநந்யேஶ்வரத்வததையும், அவைதிகரால் அப்ரகம்பயதவத்தையும், அகில வ்யாபகத்வத்தையுஞ்சொல்லி அசேஷசேஷித்வரூபமான பரதவததை ஸ்ததிரீகரிததருளுகிறார்.

௧ ௬.

மஹாப்ரவேஶம் - முதல்ஶ்ரிய꞉பதி.

ஶ்ரிய꞉பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஜன்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்" என்று முதலிலே தன்திருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளினான். "வ்ருந்தாவநம் ஸ்ருஹவதாக்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா । ஶுபேந மநஸாத்யாதம் கவாம் வ்ருத்திமபீப்ஸதா" என்கிறபடியே ஶ்ரீப்ருந்தாவநத்தை "உத்பந்நநவஶஷ்பாட்யம்" என்னும்படி கடாக்ஷித்தாற்போலே தத்வங்களை விஶதமாக அறியவல்லராம்படி கடாக்ஷிததான். இதரதர்ஶநங்களில் தத்வங்களைப்பதினு

றென்பார், ஆறென்பாராய் பஹுப்ரகாரங்களிலே விப்ரதிபத்திபண்ணுவர்கள்.

எங்ஙனேயென்னில், லோகாயதிகன், ப்ருதிவ்யாதி பூதங்கள் நாலினுடைய கூட்டரவிலே சைதந்யமென்றொரு தர்மம்பிறக்கும், அதுக்குண்டான சுகதுக்கங்களே ஸ்வர்க்கநரகங்கள், அவற்றினுடைய பிரிவிலே சைதந்யம் நசிக்கும்; அவ்வளவுகொண்டுமில்லையென்பதவனுடையஸித்தாந்தம். ஆர்ஹதன், கார்யகாரணரூபத்தாலே ஜகத்து நித்யாநித்யமும் பிந்நாபிந்நமும ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும்; ஆத்மாக்கள காமரூபமான சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே தனக்குப்பரிமாணமாகக்கொண்டிருக்கும்; ஸம்ஸாரமநாதி, மலதாரணாதிகளாலு மாத்மத்யாநத்தாலும் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராய் ஊர்த்வகதியை ப்ராபியாநிற்கை மோக்ஷமாகிறதென்றான். பௌத்தமதங்களில வைநதுககொண்டு வைபாஷிகன், பரமாணுஸங்காதமாய் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கும ஜகத்து; தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம்; வேறோராத்மாவில்லை; இதில் ஸ்திரத்வபுத்தி-ஸம்ஸாரம், க்ஷணிகபுத்தி-மோக்ஷமென்றான். ஸௌத்ராந்திகனுக்கும் ஸித்தாந்தமதுவேயாயிருக்கச்செய்தே அநுமாநஸித்தம் ஜகத்தென்றான், அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். யோகாசாரன் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் ப்ரமம், ஜ்ஞாநமேயுள்ளது, அதுவும் க்ஷணிகமென்றிருக்கை மோக்ஷமென்றான். மாத்யமிகன் ப்ரமாணமும், ப்ரமேயமும், ப்ரமாதாவுமிவை யுண்டென்றறிகை ப்ரமம, சூந்யத்தாலே சூந்யமென்றறிகை மோக்ஷமென்றான்.'' நையாயிக வைசேஷிகர்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம் பரமாணுக்கள், ஆநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஈஶ்வரோபாஸநியாலே சுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கை மோக்ஷமென்றார்கள். பாசுபதன் பரமாணுக்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம், ஆகமஸித்தேஶ்வரன்நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஆகமோக்தமான கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பசுபதிசாரூப்யத்தைப்பெறுகை, மோக்ஷமென்றான். சாங்கயயோகிகள் ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாயக்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறது, அந்த ப்ரக்ருதியோடாத்மாவுக்குண்டான வநாதிஸம்பந்தம் ஸம்ஸாரம், ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் மோக்ஷமென்றார்கள். பாட்டப்ராபாகரர்கள் நித்யரா யநேகராய் ஸாவகதராய் அநாதிகாமத்தாலே ஸம்ஸரிக்கிறார்கள்ஆத்மாக்கள், ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம், கர்மாபூர்வமே ஆத்மப்ராப்திரூபமோக்ஷஹேது, ஈஶ்வர ஸத்பாவமில்லையென்றார்கள். மாயாவாதி, நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாசபளமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கை ஸம்ஸாரம், ''தத்வமஸி'' இத்யாதிவாக்யஜந்ய ஜ்ஞாநக்

தாலே அந்தப்ரமம்போகை மோக்ஷமென்றான். பாஸ்கரீயன், அந்தப்ர மந்தானே ஸத்யோபாதி மிஶ்ரமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கைஸம்ஸாரம், வா ணாஶ்ரம தர்மோபேதமாய் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநபூர்வகமாயுள்ள உபாஸ நாத்மகஜ்ஞாநத்தாலே உபாதிநிவ்ருத்திக மோக்ஷமெனறான். யாதவப்ர காசன், அந்த ப்ரமந்தானே ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகமாய்க்கொண் டு ப்ரமிக்கிறது, அதுக்குண்டான பேதஜ்ஞாநம் ஸமஸாரம், ஜ்ஞாநகர் மஸமுச்சயத்தினாலே பேதஜ்ஞாநம்போகை மோக்ஷமென்றான். ப்ரமம் ஜகத்காரணமென்கிற வைதிகஸித்தாந்தத்திற்காட்டில் ஏகாயநன்ப்ரமத் தை சக்திமயசக்திவிசிஷ்டமாகக்கொண்டானததனே, அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். ஆகஸித்தாந்தங்கள பதினேழும் பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டி களுமாகையாலே வ்யர்த்தங்கள். நந்தாஶநத்துக்குத் தத்வங்கள்மூன் று; அவையாவன, சித்துமசித்து மீஶ்வரனும். ப்ரகார ப்ரகாரிகள ஐக யத்தாலே ஒன்றென்னலாய், ஸ்வரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிரு க்கும். அசித்தாகிறது குணத்ரயாத்மகமாய் நித்யமாய் விபுவாய் ஸததப ரிணாமியாய் ஹேயதயாஜ்ஞாஸ்யமாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற அசித் திலே போக்யதாபுத்திபண்ணி ஸம்ஸாரத்தைத்ருடமாக்கிக்கொள்ளவே ணுமென்றிருக்கு மவனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்கவேணும், இ து த்யாஜ்யமெனனும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய் இத்தைக கழித்துக்கொள்ள வேணுமென்றிருக்குமவனுககும ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்கவேணும், "ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷ ஹேது:" என்றும் "தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா । மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந் தரந்திதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நான்பிணைததபிணை யொருவ ராலவிழ்க்கப்போகாது, எனனையே காலகட்டி யவிழ்த்துக்கொள்ளவே ணுமென்றானிறே. அதுதன்னையே யிவரும் "பொல்லாவாக்கையின்பு ணர்வினையறுக்கலுறச்சொல்லா யானுன்னைசசாரவதோர்சூழச்சி" என் றாரிறே. "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை ஒருவராலவிழ்க்கப்போகிறதில்லை, ஸாவஶக்தி, காமாநுகுணமாகப்பிணைததபிணையை யவனையே காலகட்டி யவிழ்த்துகக்கொள்ளுமித்தனைகாண்" என்று பிளளை திருநறையூ ரரையா வார்த்தை. சேதநன் நித்யனாய் அணுவாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் ஏகரூபனாய் பகவச்சேஷபூதனாயிருக்கும். இப்படியிரு க்கிற ஆத்மாவினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து "ஜராமரண மோக்ஷாய" என்கிறபடியே ஆத்மாநுபவ மமையுமென்றிருக்குமவனுக் கும் ஸர்வேஶ்வரனையுபாஸிக்கையு மந்திமஸ்ம்ருதியும்வேணும், ஆத்மா

நுபவத்தைநெகிழ்ந்து ஸர்வேஶ்வரனுடையகுணாநுபவம்பண்ணவேணு மென்றிருக்குமவனுக்கும் அவன்றன்னையே உபாயமாகப்பற்றவேணும். இவற்றிலொன்றை யறியிலும †"ஒண்டாமரையாள்கேள்வனொருவனை யே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவ ஸித்தன்றி நில்லாது. ஜ்ஞாநமாகில் ஶ்ரிய:பதியைப்பற்றியல்லது நில்லா து. பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைப்பற்றிப்பிறக்கும ஜ்ஞாநமெல்லா மஜ்ஞாநகல்பம், "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" "தத்கர்ம யந்ந பந்தாய ஸா வித்யா யா விமுக்தயே ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தையொழியக் கற்றவையெல் லாம் செருப்புக் குத்தக்கற்றவோபாதி. இப்படியிருக்கிற சித்சித்ஶ்வ ரர்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யறியக்கடவாரொருவருமில்லை, இவற்றையு ள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்றிவவாழ்வார்.

இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை, நித்ய ஸூரிகளிலுமில்லை. தம்படிதாமுமறியார்; ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள்; ஸர் வேஶ்வரனுமறியான். ஒருஸாதநத்தை யநுஷ்டித்து இந்நன்மை நமக் குவருமென்றிருக்கவந்த தல்லாமையாலே தாமுமறியார், இவரைப் போலே யிருப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் காணாமையாலே ஸம்ஸாரிகளுமறி யார்கள், தன்குணங்கள் புறம்பொருவ்யக்தியி லிப்படி பலிக்கக்காணா மையாலே ஸர்வேஶ்வரனுமறியான். ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரான வோபாதி நித்யஸூரிகளிலும்வ்யாவ்ருத்தர், ‡"அடியார்நிலாநின்றவைகு ந்தமோவையமோ நும்நிலையிடம்" என்று உபயவிபூதியிலுமடங்காதிருப பர், *"விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்னும்படியாயிற்றிவர்நிலை; பகவதநு பவத்துக்குப பாங்கான தேசத்திலே இருந்து அநுபவிக்கிறவர்களைப் போலன்றே அவ்வநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிரு ந்தநுபவிக்கிறவர்கள். "கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம்। நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:" என்கிறபடி யே கலிகாலத்திலே பகவத்ருசியொருவர்க்கும்பிறக்கிறதல்ல. "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:। நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே முதல்தன்னிலே மநுஷ்யஶரீரம்கிடையாது, பெற்றாலும் ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யனென்று அவனைப்பெறுகைக் கநுரூபமாயிருப்பதொரு உபாயத்தைப்பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்னும் ருசிஒருவர்க்கும்பிறவாது, இதுண்டாகிலுமுண்டாம், பாகவத ஶேஷத்வம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே.

" உத்பத்திஷ்ஷ்யமானானாம் ஸம்ஸாரோ யேஷு ஜந்துஷு । யதா நாஸ்தி ஸ்தானாம் ஸ்புரிதம் சாஸ்த்ரம் ததா ॥ " என்று ஸர்வேச்வரன்றானு மருளிச் செய்தான்.

இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார்வந்தவதீர்ணரானவி துசேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்று. "ததோ஽கிலஜகத்பத்ம போதாயாச்யுதபாநுநா" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரன்வந்தவதரித் தாற்போலேயாயிற்று ஆழ்வாரவந்தவதரித்தபடி. ஆதித்யன் பாஹ்ய மான அந்தகாரத்தைப்போக்கும், இவனுந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிகொண்டாயிற்றிருபபது. அப்படியேயிவரும் "ஊருநாடுமுலக முந்தன்னைப்போல்" "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்றும் * பாலேதமிழ ரிசைகாரர் பத்தர்பரவும்படியாயும் "கேட்டாரராரவானவர்கள்" என்று ம் "பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித் தென்னா வென்னுமென்னம்மான்" என்னும்படி யிப்படியே தம்முடையநன்மை யெங்குமுண்டான வெல்லாக்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயி ற்றிருப்பது. "ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ கதிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம் । தத்ஸர்வம் தர்மவீர்யேண யதாவத் ஸம்ப்ரபச்யதி ॥" என்கிறபடியே (ப்ரஹ்மா வின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்க ரித்தாற்போலேஇவரும) பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையராயிருப்பர். "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" ஐஸ்வர்யம், ஆத்மலாபம், ஏதேனுமொருபுருஷார்த்தமாகவு மாம் நம்பக்கலிலேகொள்ளுமவர்கள் உதாரர், ஜ்ஞாநியானவன் எனக் கு தாரகனென்று ஸர்வேச்வரனருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கக்ரேஸரரா யிருப்பர். "ஸ்ரீ ராம: ப்ரப்ருதி ஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த்தந:" என்றுபால்யந்தொடங்கி பெருமாள் திருத்தொட்டிலோடணையத் திருத் தொட்டி விடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் பருவம்நிரம்புவதற்குமுன்பே பகவத்குணைகதாரகராயிருப்பர். "அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைகண்அன்புசெய்வித்து" என்றும் † "மூ லையோமுழுமுற்றும்போந்தில'- பெருமானமலையோ திருவேங்கடமென் றுகற்கின்றவாசகம்" என்றும்சொலலுகிறபடியே. "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகவ । முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ" உம்மையொழிந்தவன்று பிராட்டியுமில்லை, அடியேனுமில்லை, ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம்; என்போலே? என்றால், ஜலாதுத் த்ருத மானமத்ஸ்யம் நீரசையறுமளவும் ஜீவிக்குமாபோலே; நீரிறுத்திப்

போகிறோமென்கிறவர்த்தை யுமுடையதிருவுள்ளத்திலே உண்டென்றறியுமளவுங்காணும் நாங்கள் ஜீவிப்பதென்றாரிறே. அந்தநிலையில் நினைவாலேயிறேயித்தலைஜீவிப்பது, ‡ "எத்தேவர்வாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையும்போதொழியும" என்கிறபடியே அவனினைவில்லாதவன்று இவையுமில்லையிறே. அப்படியே யிவரும் "நின்னலாலிலேன்காண்" என்றிருப்பாரொருவர். "[Grantha] । [Grantha]" "வானவர்நாடு" என்கிறபரமபதம், ஆத்மலாபம், லோகாநாமைஶ்வர்யம், இவையித்தனையும் உமக்குப்புறமபாய்வருமன்று வேண்டேனென்ற இளையபெருமாளைப்போலேயிவரும் †"திருவொடுமருவியவியற்கைமாயாபெருவிறலுலகமூன்றினொடுநல்வீடுபெறினுங்கொள்வதெண்ணுமோ" என்றும். "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்" என்றும், "பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் இதரபுருஷார்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவுமஸ்வபாவருமாயிருப்பர். "[Grantha] । [Grantha]" என்று பெருமாளையே யெல்லாவுறவுமாகப்பற்றின இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமு நன்மக்களுமேலாத் தாய்தந்தையுமவரோ" என்று பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர். "[Grantha] । [Grantha]" என்றிளையபெருமாள் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களுஞ்செய்தல்லது தரியாதாற்போலே, இவரும் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும" என்று எல்லாவடிமைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாததன்மையராயிருப்பர்.

"[Grantha]" "[Grantha]" என்றுஞ்சொல்லுகிற அர்ஜுந தசரதாதிகளைப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம" என்னும்படியே ன்மேலெனப்பெருகிவருகிற ஆராதகாதலையுடையராயிருப்பர்.

"[Grantha] । [Grantha]" என்று ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானை சாதுக்களுக்கெல்லா முபமாநபூமியாகச் சொல்லுகிறபோலே எல்லார்க்கும் தமமுடைய ஓரோ வகைகளாலே உபமாந பூமியுமாயிருப்பர்.

"ஸஹஸ்ராவரோஹாதா ஸ்ஸெளஹார்த்ர உபாமதः".
என்று குணங்களுக்குத்தோற்றடிமைபுக்க இளையபெருமாளைப்போலே
யிவரும் பகவத்குணங்களிலேதோற்று "உயாவறவுயர்நலமுடையவன்
றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்றார்.

இப்படி பகவதஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விசதவிசததர விசத
தமமாகவநுபவித்து அகங்குளளடஙகாமைவழிந்து புறப்பட்டசொல்லா
யிற்றிப்ரபந்தஙகள.

இஙஙனேயாகில, இப்ரபநதஙகளுககுப் பாட்டும் ஸங்க்யையும்
பாட்டுக்கு நாலடியாகையும அக்ஷரங்கள ஸமமாகையும் "எழுத்தசை
சீரபந்தமடிதொடைபாவினம" என்றாற்போலே சொல்லுகிற ப்ரபநத
லக்ஷணஙகள் சேரவிழுந்தபடியெங்ஙனேயெனனில், சோகவேகத்தாலே
பிறந்த "மாநிஷாத" இத்யாதிஸ்லோகமானது "உவாஹ ஹ" என்
கிற ஸ்லோகததின்படியே அத்திககாயி லறுமானபோலே பகவத்விபூதி
யிலேகதேஸஸதததுன ப்ரஹ்மாவின பரஸாதததாலே ஸர்வலக்ஷணோ
பேதமானாறபோலே பகவதப்ரஸாதமடியாகபபிறநத இப்ரபந்தங்களுக
கு இவற்றில கூடாததில்லை.

இவையெனன கோடியிலே யடைககப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ? இவை
பிறநதபடி யெஙஙனே ? இவற்றுககு மூலமென ? ஒன்றை மூலமாகச்
சொன்னால் அதுமூலமென்றறியுமபடி யெஙஙனே ? இவை ப்ரமாணமெ
ன்றறிவதெத்தாலே ? இவற்றுககு பரதிபாத்யரார ? இப்ரபநதஙகள் கற்
கைககதிகாரிகளார ? இவற்றுககு போகதாக்களார் ? இவையெதுககாகப்
பணணபபடடன ? என்று சில அவயுத்பந்நாகேட்க; இவை புருஷார்
த்த ப்ரகாஸகமான ப்ரபநதஙகளில பரதாநப்ரபந்தங்கள, பகவதகுணா
நுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகாஷ பலாத்காரம் சொல்லுவிககபபிறந்தன, பக
வதப்ரஸாதலப்தமான திவ்யசக்ஷுர்மூலமாகப பிறந்தனவென்னுமிடம்
ஸ்வரவசநவயக்திகளாலே யறியலாம, வேதார்த்தவித்துககளான ஸர்வ
ஸிஷ்டாகளும பரிக்ரஹிககையாலும்ஸமஸாரததிலுதவேகம்பிறந்தார்க்கு
ஜ்ஞாதவ்யமான வேதார்த்தஙகளேயிப்ரபந்தஙகளிலே காண்கையாலுமி
வை யுத்க்ருஷ்டதமமான ப்ரமாணமென்றறியலாம், எல்லார்க்கும் பரம
ப்ராப்யபூதனுன ஸ்ரிய:பதி யிப்ரபந்தஙகளுககு ப்ரதிபாத்யன, ஸம்ஸா
ரததில் ருசியற்று எம்பெருமானறிருவடிகளிலே எப்போதபட்டவடிமை
களும செய்யவேணுமென்றிருககுமவனிவைகற்கைககதிகாரி, முமுக்ஷு
க்களும் முக்தரும நித்யரு மெமபெருமான்றானு மிவற்றுககுபோகதா
க்கள, பகவத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஸயபுருஷார்த்தமிவைபடிப்படிரு

க்குமென்று அறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்று சிரோபாஷித ஸத்க்ருததராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

நிஷித்தபாஷையாகையாலும், இப்ரபந்தங்களை வேதாநதிகாரிகளப்யஸிக்கக் காண்கையாலும், கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாத சதுர்த்தவர்ணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே பராதேஶிகங்களாகையாலும், அவைதிக பரிக்ரஹிகையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே புருஷார்த்தமாய் சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைக் காற்கடைக்கொள்ளுகையாலும், இப்ரபந்தங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டாவென்று வைதிககோஷ்டியிலப்பழக்கமில்லாதார் சிலவர்த்திகேடாவந்து ப்ரத்யவஸ்த்தாநம்பண்ண; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே, பாஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுள்ளகைஶிகாதிகளைத் தன்னுட்டினின்றும்போகவிட்டராஜாவைக்குறித்து "ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம। பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்" என்ற யமவசநத்தின்படியே பாஷாநிஷேதம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே யாகையாலும், அங்ஙனன்றியே பாஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களை யங்கீகரிக்கில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையான பாஹ்யஶாஸ்த்ராதிகளப்யஸிக்கவேண்டுகையாலும், ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேதாநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளும் இழவாதபடி வேதார்த்தத்தை த்ராவிடபாஷையாலே யருளிச்செய்கையாலும், எதிராஜர்முதலாக அநேகஜந்மங்க ளெம்பெருமான்றானே தொடாந்து விஷயீகரிக்கைக்கடியான பாக்யத்தையுடையராய், நிரந்தர பகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய், தத்வஹிதங்களில நிபுணராய், அவற்றினுடைய வுபதேஶத்திலும் ப்ரவ்ருத்தராய், விதுர ஶபர்யாதிகளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார்பக்கலிலே யிப்ரபந்தங்கள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஶிஷ்ட ப்ரசுரமான தேஶங்களெங்குமுண்டாய பாஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாருமிவற்றின வைலக்ஷண்யத்தைக்கேட்டு இவற்றை யப்யஸிக்கைக்கிடான விப்பாஷைநடை யாடுநதேஶத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே! யென்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக்கண்டு வேதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாத அவைதிகருங்கூட பரிக்ரஹிக்கை ஶ்லாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்று முபாஸநமென்று முபநிஷத்துக்களிற்சொல்லுகிற பக்தியை இவற்றில காமமாகச்சொல்லுகையாலும், ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷத்தாலே யாகையா

லும், பரதிபாத்யனான வெம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், எம்பெருமானை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், பக்திக்குத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பன்னையான பக்திக்கு வர்த்தகங்களாகையாலும், ஶ்ரவணாதிகளிலப்போதே நிரதிஶயப்ரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச்சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தாலும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாந்மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலு மிப்ரபந்தங்களை த்ருடதரப்ரமாணங்களாக வுபபாதித்து வைதிககோஷ்ட்டியி லபியுக்தரானவர்கள பரிஹரித்தார்கள்.

பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே யவனை யநுபவித்து பரிபூர்ணராயிருக்கிற விவர்க்கு எம்பெருமானைப பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக்கூப்பிடுகையுங்கூடினபடி யெங்ஙனேயென்னில்; ஓரோகுணத்தையநுபவித்தா லநுபூதகுணங்களிலுண்டான ப்ரியத்வப்ரகர்ஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில வைராக்யத்தைப்பிறப்பித்து குணாந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும், "யுஸோதுமியோஸ்நோவிஸ்நோவுஸோதுமி" என்றும், ‡ "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்றும், சொல்லுகிறபடியே; பின்னையக்குணங்களில் க்ரமப்ராப்தியற்றது; யாதொருபோதாசைமிக்கது, அபபோதாசைபபட்டபொருள் கிடையாமையாலும், பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஸ்மரணாதிகளாலுமாக பகவத்விஷயத்திலநுபவித்த அம்ஶத்தையுமிழந்து "எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்றும் "பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் "போரவைத்தாய்புறமே" என்றும் "கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ" என்றும கூப்பிடாநிற்பர். அவனை யநுபவிக்கப்புக்கால் "அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றும் "பருகிக்களித்தேனே" என்றும் "உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை" என்றும "தொண்டரோலலீரும்வாரீர தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்" என்றும "எமாகிழமே லேழுபிறப்பு மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைய வாழ்வுவாய்க்கின்றவா" என்றும் தாமுந் தமமுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமாய்க்கூட்டக்களிப்பர. இப்படி பஹுகுணனான வெம்பெருமான்பக்கலிலே நிரதிஶயபக்திமான்களாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுக்காய், அவனை யல்லதறியாதபடியாய பகவதநுபவஸுகம் மிக்கபோது இதரபதார்த்தங்களுமெல்லாம் தம்மைபபோலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாகவும, விஶ்லேஷமென்றொரு வகையுண்டென்றுமறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்கமறந்து விஶ்லேஷவ்யஸநம்மிக்கா

ல் ஸம்ஶ்லேஷ ரஸமுண்டென்று மறியாதே விப்ரலம்பதாபந்தங்களுமெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு "நீயுந்திருமாலாலெனெஞ்சங்கோட்பட்டாயே" இத்யாதியாலே யவற்றுக்குமாகத்தாம் நோவுபடாநிற்பர். இவர்க்கு பரிமாணிமயங்களொருக்காலும முடியாதே பர்யாயேண வுண்டாயிருக்கையாலே யிவர்க்கு சிந்தயந்திப்படி நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே யிவரை நிமக்நசிந்தயந்தியென்றுயிற்று நம்முதலிகளருளிச்செய்வது.

ஆனால் சேதநர்க்கு ஸதரியந்பாராங்கிகளோ ப்ராகப்ராரப்தங்களாகப் போக்யங்களாய்ச்செல்லாநிற்க, இவரைபகவதநுபவரஸோ ணவாம்மோ! என்னில்; திருவயோத்யையிலும கோஸலஜநபதத்திலுமுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுடைய ராமகுணைகதாரகங்களாயிருக்கும்படியை யநுஸந்தித்து இதுவுமகூடுமென்றுகொள்வது,

இப்படியிருக்கிறவிவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷமாவது - ப்ரத்யக்ஷஸமானாகாரமான ஜ்ஞானஸாக்ஷாத்காரம். விஶ்லேஷமாவது - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபண்ணி அது பெறாமையாலே மாநஸாநுபவத்துக்குவந்தகலக்கம்.

ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் ஸர்வநியந்தாவாய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருந்த வெம்பெருமா னிவருடையவநுபவத்தைமுடியநடத்தாதே இவ்வநுபவத்தை விச்சேதிப்பதற்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்தபிரிவுபோலேயிவர்க்கநுபூதகுணங்கள ஸாதமிக்கைக்காகவும மேன்மேலெனநுபூயமானமாயிறக்கைக்காகவும், எம்பெருமான்பக்கலபிறந்த வாசைமுதிர்ந்து நினைப்பரிய பெருவிட்டவாறேபோகமோஹங்கள்பிறக்கும். இப்படிமுள்ளபோகமோஹங்களாலும பிரிவாலுமஆழ்வார்க்குவந்ததசையந்யாபதேசப்பேச்சைப்பேசுவிக்கும்.

இப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள ப்ராப்யனான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபப்ரதிபாதகபரமாயிருக்குமவையில ; ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மவிஷயமாயிருக்குமவை; ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லுமவை; பலத்தைச் சொல்லுமவை; ப்ராப்திவிரோதியைச் சொல்லுமவை; அவரிஷ்டமான வையிவற்றுக்குப்பாதகங்களாயிருக்கும். இவற்றிலுமர்த்தபஞ்சகம், தத்தர்த்தமாக மற்றுள்ளனவாத்தருமசொல்லுகிறது.

இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே - ஸ்வதநுபவவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று, எம்பெருமானையர்த்திக்கிறார்; திருவாசிரியத்தில் - நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க்குபோக்யமான தனனுடையவடிவழகைக் கலம்பகமாலையைப் பணியாக

வெடுத்துக்காட்டுமாபோலே காட்டிக்கொடுக்கக்கண் டநுபவித்தாரபூர்ணமாக; பெரியதிருவந்தாதியில - நிரதிசயபோகயனான எம்பெருமானை யநுபவிக்கையாலே ததநுகுணமாக த்ருஷ்ணைபிறந்து த்ருஷ்ணாநுகுணமாகப்பேசியுமநினைத்துமதரிக்கிறார்; திருவாயமொழியில - இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாயத் தனக்குத்தகுதியான திவயதேஹத்தையுடையனுமாய் திவயபூஷணபூஷிதனுமாய சங்கசக்ராதிதிவ்யாயுததரனுமாயபரமவ்யோமத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்தாநரத்நமண்டபத்திலே பெரியபிராட்டியாருநதானும் பிராட்டிமாருமகூடதிவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே ஏழுலகுந்தனிக்கோலசெல்லவீற்றிருந்தருளி *அஸ்த்ராநேபயஸஙகிகளான *அயாவருமமராகளாலே அநவரதபரிசாயமாண சரணநளிநனாய்க்கொண்டு, அங்கனனே செல்லாநிற்க ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸவரூபஸ்தகிதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகமான ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும தனக்குசரீரதயாசேஷமாகவுடையனாய் அந்தராதமதயாசேதநாசேதநஙகளைவ்யாபித்துதத்கததோஷைரஸமஸ்பருஷ்டனாய் நாராயணாதிநாமஙகளைத தனக்குவாசகமாகவுடையனாய் ஏவம்விதனாக "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள" எனகிறபடியே உபநிஷத்வேத்தனுமாய், இப்படிவிஸஜாதீயனுமா யிருநதுவைத்து ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாயவந்துதன்னுடையபரமக்ருபையாலேதிருவவதாரமபண்ணும ஸ்வபாவனுமாயதன்னுடையஅவதாரங்களிலுமுதவபபெறாதகாபபநிரபபாகயாகரும்இழக்கவேணடாதபடிஸர்வாபராதஸஹனாய பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாய்க்கொண்டு ஆஸ்ரிதர்க்கத்யந்தபாரதந்த்ரனாய் அவர்களுடைய இச்சாநுகுணமான போஜநஸயநாதிகளையுடையனாய் ஸமஸ்தகலயாணகுணபரிபூர்ணனானதானே ஆஸ்ரிதஸௌலப்த்வாததமாகக் கோயில்களிலேவநதுநின்றருளியும், இப்படியுள்ளஸர்வேஶ்வரதவத்துக்கும ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்குமஏகாந்தமானபடிகளால் பரிபூர்ணனானவெம்பெருமான் தன்னை நிர்ஹேதுகமாககாட்டியருளககண்டநுபவித்துத் தமமுடைய ப்ரக்ருதிஸமபந்தமாகிற ப்ரதிபந்தகமறறு எமபெருமானைபபெற்று முடிக்கிறார். இனிசசொலலவேண்டுமவையெலலா மவ்வவதிருவாய்மொழிகள்தோறும் சொலலககண்டுகொளவது.

முதற்றிருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்றுவதுநாநாரதநபரிபூரணமாயபரிசசேத்யமானகடலைமுந்தறதநிரளக்கண்டாற்போலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே பரிபூரணனாய் எலலாப்படியாலு மெல்லாரிலும்மேறபட்டு ஸாவேஶ்வரனாய ஸ்ரீயஃபதியாக அபௌருஷேயமான ஸௌத்ருடப்

ரமாணஶ்ருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்படடுள்ள எமபெருமானை பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயழாம்படி யவன்ப்ரஸாததநாலே ஸாக்ஷாத் கரித்தநுபவிதது, அவவநுபவஜநித ப்ரீதியுள்ளடங்காமை யநுபவிததப டியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப்பேசி ஏவம்விதனானவன் திருவடிக ளிலே அடிமைசெயது உஜ்ஜீவியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்கருதித் தரு ளிசெய்கிறார்; கடலைத்திரளக்கண்டாலொருவனிலுண்டான முத்துமா ணிககாதிகளையும தனித்தனியேகாணுமாபோலே முதற்றிருவாய்மொ ழியிலே திரளவநுபவிககபபட்ட எமபெருமானுடைய குணஙகளை யோ ரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாயமொழியாயசெலலுகிறது இரண்டாந் திருவாய்மொழிதொடஙகிமேலெலலாம். இபபடிசெய்தா ரியரேயலலா, பாரதராமாயணாதிகளைபபண்ணின வயாஸாதிகளும் ஸமக்ஷேபவிஸ்தரங் களாலே தஙகள்ப்ரபந்தங்களை ப்ரபந்தீகரித்தாரகள.

பரஸ்வரூபம் அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தாலும கல்யாணைகதாந த்வததாலும் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணமாய், விபுத்வாத்தேஶதঃ பரிசசேதரஹிதமாய் நித்யத்வாத்காலதঃபரிசசேதரஹிதமாய் ஸர்வமும தனக்குப்ரகாரமாகத தான்ப்ரகாரியாய்த தனக்கொரு ப்ரகாராந்தரமில் லாமையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமுமாய ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்ஜ்ஞாந பலைஶ்வர்ய ஶீலாதயநந்த கல்யாணகுணகணமஹோததியாய் ஶ்ரிய:பதி யாய் ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும்வ்யாபிககுமிடததில அப்ராக்ருதமாய ஶுத்தஸத்வமயமாய் ஸ்வாஸாதாரணமாய் புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய புண்யகந்தவாஸிதாநந்த திகந்தராளமாய் ஸாவாபாஶ்ரயமாயிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலேவயாபித்துதரித்து நியமித்து இபபடி ஸர்வப்ரகா ரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு சேஷியாயிருககும்; ப்ரக்ருதிஸ்வரூப மும் மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய் நித்யமாய த்ரிகுணாத்மிகையாய் சுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணையாய் அநேகப்ரஜைகளுக்கு ப்ரஜநநபூதையாய எம்பெருமானுக்கு சரீரதயா சேஷமாய் சேதநா கர்மாநுகுணமாகஇச்சி கக இந்தஇசசாநுகுணமாகபகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதிதத்வமா ய்க்கொணடுவிவரிககககடவதாய்இப்படியெம்பெருமானுககுஇஷ்டவிநி யோகார்ஹமாயிருக்கும; ஆத்மஸ்வரூபம் அணுபரிமாணமாய் தேஜோத்ர வ்யமாய் ஜ்ஞாதாவாய ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாய் நித்யமாகையாலேகால பரிச்சேதரஹிதமாய் ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே வஸ்து பரிசசேதரஹித மாய் அப்ருதக்ஸித்யாஹ்ருதங்நிர்தேஶாநர்ஹாநந்யார்ஹ ஶேஷமுமா ய் பரஶேஷதைக ரஸமுமாய அத்யந்தபாரதந்த்ரமுமாயிருககும் எம்பெ ருமானுக்கு; இத்தைப்புள்ளபடியறிவாரில தலைவராயிற்றிவர.

இவ்வாழ்வார்திருவாய்மொழிப்ரபந்தத்தாலசெய்ததாயிற்ற அாத்தமேதென்னில்; முதற்றிருவாய்மொழியிலே "உயர்வறவுயாநலமுடையவன்" என்றுதொடங்கி "உணர்முழுநலம்-மிருநனையிலன்" நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" ஆமவையாயவையாய்நின்றவவா" என்று சொலலிக்கொண்டுபோந்து "கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசைவானவில் திறல்வலியளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்று தலைகட்டுகையாலே நாராயணனே பரததவமென்கைககாக நாராயணஶப்தார்ததத்தையருளிசசெய்தார், ஸாவாதிகத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமிறே நாராயணஶபதார்த்தம்; இதினுடையஶேஷமிறே *ஒன்றுந்தேவும் * திண்ணன்வீடும்; அநந்தரத்திருவாயமொழியிலே இவ்வர்த்தத்துககுவாசகமானதிருநாமந்தன்னை "வண்புகழ்நாரணன்" என்றருளிச்செய்தார்; வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தை யறியலாயிருக்குமே, அங்ஙனன்றிக்கே யிதுவேவாசகமென்று தந்திருவுள்ளத்திலே யறுதியிட்டவாகாரந்தோற்ற "செல்வநாரணன்" திருநாரணன்" "நாரணனமுழுவேழுலகுக்குநாதன்" காராயினகாளநன்மேனிய நாராயணன்" "திண்ணம்நாரணன்"என்றுதரித்துககொண்டுபோந்து "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று வழிபோக்கில் வார்த்தையுமிதுவேயாய்த்தலைககட்டுகையாலே யிதுவேவாசகமென்கிற நிரூபந்தத்தை யருளிச்செய்தார்; இனி "மலர்மகள்விரும்புநமருமபெறலடிகள்"என்றுதொடங்கி "திருவுடையடிகள்" என்றும் "மையகண்ணாளமலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன" என்றும் "நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பன்"என்றும் "கோலததிருமாமகளோடுனனைக்கூடாதே" என்றுமசொல்லிக்கொண்டுபோந்து "திருவாணையென்றும்" "கோலமலாபபாவைககன்பாகிய வென்னன்பே" என்றுதலைககட்டுகையாலே ஸ்ரீமானனநாராயணனேபரதத்வமென்றும்சொலலிற்று. இததாலநம்மாசார்யாகளரஹஸ்யததிற்பததவயத்தாலுமருளிசசெயதுகொண்டுபோருமாத்ததது ககடியிவ்வாழ்வாராயிருக்குமெனறதாயிற்று; ஆஶ்ரயணவேளையிலே "மலாமகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்"என்றுதொடஙகி, போகவேளையிலே "கோலமலாப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" எனறுமசொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடுவாசியற வொருமிதுநமேயுத்தேஶ்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிறறு;இபபடிபரஸ்வரூபமநிர்ணீதமாயிற்று, பரஸ்வரூபபரதிஸம்பந்தியானஸ்வஸ்வரூபமிருக்குமபடி யென்னென்னில; "உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றுசரீராத்மபாவத்தைத்தாமநுசந்தித்துப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடத்திலே "உமருயிர்வீடுடையானிடை"

என்று அந்த்சரீராத்மபாவந்தன்னையேயுபதேசித்து, இந்தசரீராத்மபாவ த்தாலபலிக்கிறது அநந்யார்ஹஶேஷத்வமென்னுமிடத்தை "தனக்கேயா கவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றும "அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான்" என றுமசொல்லி, இதுதச்சேஷத்வத்தளவிலேநிற்பதொன்றல்ல, ததீயசேஷ த்வபாயந்தமானுலாயிற்று தச்சேஷத்வஸித்தி யென்னுமிடத்தை * பயி லுஞ்சுடரொளி * நெடுமாறகடிமையிலே பரக்கவருளிச்செய்து "அடி யார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றுப்ரார்த்தித்து, ப்ரார்த்தித்தபடியே "அடியரோடிருந்தமை" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே பாகவதஶேஷத்வபாயந்தமான பகவச்சேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்னுமி டம்சொல்லிற்று. ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமிருக்கும்படி யென் னென்னில்; "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றுதொடங்கி "வ ழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம" என்றும "பலிமானமபிறையாமே யடியேனைப்பணிகொண்ட" என்றும "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" என்றும இப்படிகளாலேயடிமையே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தை நிர் ணயித்து, இதுதான்ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல, ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்றுசெய்யுமளவல்ல, ராகப்ராப்தமென்றுசொல்லுகைக்கா க அடியிலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்றுகொண்டு ப்ராப்ய மான குணங்களைச்சொல்லி, "சுவையனதிருவினமணாளன்" என்றும "தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி" என்றும் குணவிஶிஷ்டவஸ்துவினுடை யபோக்யதையையுஞ்சொல்லி, "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாரா வமுதம்" என்றும் "ஆராவமுதே" என்றும "ஆராவமுதானாயே" என் றும் இந்தபோகத்தினுடைய நித்யாபூர்வதையைச்சொல்லி, "உகந்துப ணிசெய்துனபாதமபெற்றேன்" என்று குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தைச்சொல்லி, இதுதான்யாவதாத்ம பாவியான புருஷார்த்தமென்கைக்காக "ஈதே யினனம்வேண்டுவதெந் தாய" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே பகவத்குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகை ங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றருளிச்செய்தார்; இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே "வீடுமினமுற்றவும" என்றுகட்டடங்கச்சொல்லி அதுதன்னையேமேல மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்தருளிச்செய்தார்—அவையவை யென்னில், அஸேவ்யஸேவை த்யாஜ்யமென்றார், சொன்னால் விரோத *த்திலே, ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் த்யாஜ்யமென்றார் * ஒருநாயகத்திலே, ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவரும் பரிக்ரஹங்கள்த்யாஜ்யமென்றார் * கொ ண்டபெண்டிரிலே; அங்ஙனேசொல்லலாமோ? ஶாஸ்த்ரஸித்தமான

வைஸ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமாகத்தட்டென்னென்னில்; பரம
புருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு *ஐங்கருவிகண்ட
வின்பமாகையாலும், தெரிவரிதாயளவிறந்திருந்ததேயாகிலும் பகவதநு
பவத்தைப்பற்ற சிற்றின்பமாகையாலும, முமுக்ஷுவுக்கிவைத்யாஜ்யமெ
ன்றார், ஆகத்யாஜ்யவேஷத்தையருளிசசெயதார்; தயாகபரகாரமிருக்கும்
படியென்னெனனில்; த்யாஜ்யமென்றுலவிடுமத்தனையன்றோ; த்யாகப்ர
காரமிருககும்படி அறியவேணுமோவென்னில; வேணும், விஷயங்களி
னின்றும்தானகடக்கவர்த்திககவோ? அனறியேவிஷயங்களைநசிப்பித்துவ
ர்த்திக்கவோவென்றால, இரண்டுமொணணாது, கடக்கவர்த்திக்கவென்று
நினைததால் லீலாவிபூதிககவவருகேபோகவேணும்; நசிபபித்துவர்த்திக்
கவோவென்றால பகவத்விபூதியையழிககையாய்விடும்; இரண்டுமொழிய
விஷயஸந்நிதியினின்றும் நிர்மாநுஷ்யமானகாட்டிலே வர்ததித்தாலோ!
என்றால, ஸர்வததையும்விட்டுக்காட்டிலேயிருந்த ஆதிபரதனுக்குமானின்
பக்கலிலேஸஙகமுணடாய் ஜந்மாந்தரமும்பிறந்தது, ஸௌபரிநீருக்குள்
ளேமுழுகிககிடககசசெய்தே அஙகேசிலமதஸ்யஸஞ்சாரத்தைககணடுவி
ஷயபரவணனானன், ஆகையாலேதயாகபரகாரமிவையல்ல; ஆனாலேதா
வதெனனில, "நீருமதெனறிவைவோமுதல்மாய்ததிறைசோமின்" என
றுதேஹத்திலாதமபுத்தியையும, தேஹாநுபந்திகளான பதார்த்தங்களில்
மமதாபுத்தியையுந்தவிருகைத்யாகப்ரகாரமெனறு பிறர்க்குபதேசித்தார்,
"யானேயென்னையறியகிலாதே யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்"
என்று தாமுமநுஸந்தித்தார், "நிவ்ருத்தராமஸ்ய ஜ்ருஹஞ்ஜொவநம்"
என்று- நிவ்ருததராகனாயிருக்குமவனுக்குத்தானிருந்ததேசமேதபஸ்ஸு
க்கேகாந்தஸ்ததலமெனறதாயிற்று; இப்படியெங்கேகண்டோமென்னில்,
ஸ்ரீஜநகராஜன்பககலிலும் ஸ்ரீகுலசேகரபெருமாளபக்கலிலுங்கணடுகொ
ளவது; ஆகையாலேபுத்திதயாகமேத்யாகமென்றபடி; இவ்விரோதிநிவ்ரு
ததிக்கும புருஷார்த்தஸிததிக்குமுபாயமேதென்னில; தனைவர்ணிகாதி
காரமானபகதியும அகிஞ்சநாதிகாரமானபரபததியுமென்றிரண்டிறே வே
தாந்தஸித்தமானவுபாயம், இதில ப்ரபத்தியேயுபாயமென்று தமக்குஸி
த்தாநதமென்னு மாகாரந்தோற்ற வுபாயவேஷத்தை யருளிசசெய்தார்,
"நோற்றநோன்பிலேன்" என்றுதொடஙகி "ஆறெனககுநின்பாதமேசர
ணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றும், "உழலையென்பிற் பேய்ச்சிமுலையூட
வளையுயிருண்டான்கழல்களவையேசரணாககொண்ட" என்றும், "நாம
ங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேற்சேமஙகொ டென்குருகூர்ச்சட
கோபன்" என்றும், "நாகணைமிசைநமபிரான்சரணேசரணமக்கு" என்

றும்சொல்லிக்கொண்டுபோநது. "ஆவிகசோரபறுக்கொம்புநின்னலா லறிகின்றிலேன" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே திருவடிகளேயுபாயமென் றருளிசசெய்தார்; இத்தைப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடததிலும "திருநார ணன்றாள்காலம்பெறசசிந்திததுய்ம்மினோ"என்றூர, "ஆறெனக்குநின்பா தமே" என்றும், "கழல்களவையே" எனறும "சரணேசரணமககு" எ ன்றுமவதரிக்கையாலே உபாயபூர்த்தியையருளிச்செய்தார்; இவவுபாய த்துக்கதிகாரிகளாவாராரென்னில்; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என் றவிடத்திலெனக்கருளினனென்கைக்குத் தம்மைக்காணுமையாலே ஆகி ஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, உபாயநிரணயவேளையிலே "நோற்றநோ ன்பிலேனுண்ணறிவிலேன்" என்று தனைவர்ணிகாதிகாரமான உபாயாங் தரங்களிலநந்வயரூகத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைபபேசி, ஆஸ்ரயணவேளை யிலே "புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்றுசொல்லிபோகவேளையிலத மக்குண்டானதடங்க பகவத்ப்ரஸாதலபத மென்கைக்காக "நீரனேனி றையொன்றுமிலேன்" என்றுகருந்தனையைப்பேசி, "ஒபபிலாந்தீவினை யேனையுய்யக்கொண்டு" என்றுஸாபராதஜநதுக்களுககும புகுரலாமென் றுதோற்றுகையாலே ஸாவாதிகாரமென்றதாயிற்று; அதிகாரியைப்பெ ற்றாலும், உபாயம்ஸித்தமானாலும், ஸ்வீகாரமிலலாதபோது ஜீவிககை யாகாமையாலே அந்தஸ்வீகாரவேஷததை "கழல்களவையேசரணாகக் கொண்ட"என்றும், இதினுடையஸாங்காநுஷ்டாநவேளையிலே "அடிக கீழமர்ந்துபுகுநதேன்" எனறுமருளிசசெய்தார்; இந்தஸ்வீகாரவிருத்தா னுமவனாலேயென்னுமிடத்தை "நின்பாதமேசரணாகத் தந்தொழிந்தா ய்" என்றும், "அதுவுமவனதின்னருளே"என்றுமருளிச்செயதாா; இந் தஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அதயவஸாயவேஷததை "களைவாய்துன்பங்க ளையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், "நாடொறுமேகசிந் தையனாய்" என்றுமருளிச்செய்தாா; இவ்வுபாயத்தைப் பிறாககுபதேசி க்கிறவிடத்திலே "சிற்றவேண்டாசிநதிப்பேயமையும" என்றுபாயஸௌ கர்யத்தையருளிச்செய்து, இதுதன்னைஸப்ரகாரமாக வருளிசசெய்கிறவி டத்திலேஇதுபக்த்யங்கமன்று, ஸ்வதந்த்ரோபாயமெனகைககாக "சரண மாகும்" என்றுதொடங்கி "மரணமானாலவைகுந்தங்கொடுககும்பிரான" என்னுப்ராப்திபர்யந்தமாகமுடியநடத்துமெனறருளிசசெயதார்; இவ்வு பாயாத்யவஸாயமபண்ணியிருககுமவனுக்குக் காலக்ஷேபப்ரகாரமிருககு ம்படியென்னென்னில; "தொண்டாககமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொ ன்னேன்" என்றுதிருவாயமொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகாரமென்றருளிச செய்தார்; இப்படிஉபாயததைஸ்வீகரிதது இதுவேபோதுபோக்காகத்தி

ரியுமதிகாரிக்கு பலவேஷமிருக்கும்படியென்னென்னில்; ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமமாய் கைங்கர்யஸித்தி சரமமாயிருக்கு மித்தனையுமுபாயபலமென்னுமிடத்தையருளிச்செய்தார். ப்ரதமத்திலேயிழியும்போது ஜிதேந்த்ரியனாய்க்கொண்டிழியவேணுமுபாஸகனுக்கு; ஜிதேந்த்ரியத்வமு முபாயபலமிவ்வதிகாரிக்கு. எங்ஙனேயென்னில்; " என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்"என்று-ஜிதேந்த்ரியத்வமவனாலேயென்னுமிடத்தைச்சொல்லி. ஜிதேந்த்ரியனானவாறே பகவதநுபவத்துக்குபகரணமானபக்த்யாதிகள் தனக்குத்தானேயுண்டாகிறதோ? என்னில, "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று - பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுந்தானே தந்தானென்கையாலே பக்த்யுத்பத்தியுமவனாலே யென்னுமிடமுமசொல்லிநின்றது; ஆனாலுத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகராரென்னில்; " காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகாரமாமேனிநங்கண்ணன்" என்று அவனேவர்த்தகனென்னுமிடஞ்சொல்லி, வ்ருத்திக்கெல்லை யேதென்னில, " அதனிற்பெரியவென்னவா" என்றுதத்வத்ரயங்களையும் விளாக்குலைகொள்ளும்படிபெருகினபடிசொல்லி " என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய் " என்று தந்திருவாயாலே யருளிச்செய்கையாலே சரீரஸம்பந்தத்தையறுத்துதேசவிசேஷத்திலேகொண்டுபோய் ஸம்ச்லேஷித்துத் தீக்கட்டினானென்றதாயிற்று, ஆக இவ்வைந்தாத்தமுமே திருவாய்மொழியால்ப்ரதிபாதிக்கிறது, அல்லாதவை யாநுஷங்கிகஸித்தமாய்வந்ததித்தனை, எங்ஙனேயென்னில்; பரதத்வம ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், அநந்யார்ஹசேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும, குணாநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்காரமமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவ்ருத்திக்குமகைங்கர்யஸித்திக்கும ஸாவஸநபனான ஸர்வேச்வரனதிருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வந்தொடக்கமாககைங்கர்யபர்யந்தமாக உபாயபலமென்றும்சொல்லிநின்றது; " ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம்ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந꞉। ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதிச ॥ வதந்தி ஸகலாவேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகா꞉। முநயச்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந꞉"என்று ஸகலவேததாத்பர்யமிவவர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவருளிச்செய்தார்.

ஈடு - மஹாப்ரவேசம் - இரண்டாம்ஸ்ரிய꞉பதி.

ஸ்ரிய꞉பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன், " மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து " என்

றபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோளமாறித்திரிகிற விவரை இவ்வா
த்தபஞ்சகத்தையும் விஶததமமாக அறியவல்லராம்படி முதலடியிலே நி
ர்ஹேதுகமாக விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினான். நம்மாழ்வார் திரு
வாய்மொழி ப்ரபந்தத்தாலே தத்வவிவரணம்பண்ணுகிறார். இதில் முத
லிட்டு மூன்றுபத்தாலே உத்தரார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூ
ன்றுபத்தாலே பூர்வார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தா
லே உபாயோபயோகியான குணங்களையும், ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக
கு நசையற்றபடியையும், அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிக ஸம்ப
ந்தத்தையு மருளிச்செய்தார்; மேலிற்பத்தாலே தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே
பெற்றபடியைச் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். இதில் முதற்பத்தாலே "உ
யர்வறவுயர்நலமுடையவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன் - துய
ரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக
னாய், ஸர்வபோக்யனானவன்றிருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்த
மென்று நிர்ணயித்து, உத்தமமானவர்த்தத்துக்கும் வக்ஷ்யமாணமானவர்
த்தத்துக்கும் ப்ரமாணம், "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று நித்
தோஷமான ஶ்ருதியே ப்ரமாணமென்றும், ஏவம்விதனானவனென்ன,
"வண்புகழ்நாரணன்" என்றும் "திருவுடையடிகள்" என்றும் "செல்
வநாரணன்" என்றும் விசேஷித்து, "தொழுதெழென்மனனே" என்று
பக்ரமித்து "அயர்ப்பிலனலற்றுவன்தழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே" எ
ன்று த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பகவ
த்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தாலே
இந்த கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையுங்கழித்
து, ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய இக்கைங்கர்யத்துக்கு தேசிகரான அ
டியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ என்று தாமும் ப்ரா
ர்த்தித்து, "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று பிறர்க்குமுபதே
சிக்கையாலே "இவர்க்கு பரமபதத்திலே நோக்காயிருந்தது" என்றீ
ஶ்வரன் பரமபதத்தைக்கொடுக்கப்புக, "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்ப
ம்" என்று - எனக்கதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, "தனக்கேயாகவெனைக்
கொள்ளுமீதே" என்று - உனக்கேயாயிருக்குமிருப்பே யெனக்குவே
ண்டுவதென் றிப்புருஷார்த்தத்தை யோடவைத்தார்; மூன்றும்பத்தாலி
வர்க்கு கைங்கர்யத்திலுண்டானருசியையும் த்வரையையுமக்கண்ட ஈஶ்
வரன் கைங்கர்யத்துக்கேகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக்காட்டிக்கொ
டுக்கக்கண்டு "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றுப்ரார்த்தித்து,
ப்ரார்த்தபடியே பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாக வாசிகமாக வடிமைசெய்
து தலைக்கட்டுகிறார். நாலாம்பத்தா லிப்புருஷார்த்தத்துக்குபாயம் *

நாரணன்றாளென்றும், விரோதி "குடிமன்னுமின் சுவர்க்கம" "எல்லாம் விட்டவிறுகலிறப்பு" என்று ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை விரோதியென்று பிறர்க்குபதேசித்து, "ஐங்கருவிகண்டவின்பம தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்று தாமநுஸந்தித்தார்; அஞ்சாம்பத்தால், இந்த இஷ்டப்ராப்திக்கு மநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய" என்று தன்றிருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்தானென்றார்; அவன்தந்தவுபாயத்தை கடகனைமுன்னிட்டுப் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா வுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன" என்றுஸ்வீகரித்தார் ஆறாம்பத்தால. ஏழாம்பத்தால், இப்படி ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம்பண்ணியிருக்கச்செய்தேயும் சடக்கெனப்பலியாமையாலே விஷண்ணராய "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினாய" என்றுதொடங்கி உபாயோபயோகியான குணங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட "கூராராழி வெண்சங்கேந்திவாராய்" என்றிவரா சைப்பட்டபடியே * வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்திவந்தவிது மாநஸாநுபவமாத்ரமாய பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம கிடையாமையாலே விஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; எட்டாம்பத்தால், கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே "உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகி யுன்றனக்கன்பரானா ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்னையை" என்று - இப்படி யாஶ்ரிதாதீநஸ்வரூபஸ்திதியாதிகளை யுடையவன் நமக்குத்தன்னைக்காட்டி மறைக்கைக்கடி ஆத்மாத்மீயங்களிலேதேனும் நசையுண்டாகவேணுமென்றதிசங்கைபண்ணி, அவற்றில் நசையற்றபடியை யருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாம்பத்தால், "நீயொன்றிய அதிசங்கைபண்ணிப்படுகிறீர்படி" என்று தன்னுடைய நிருபாதிகபந்தத்தையுங்காட்டி, "நானநாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறோம" என்றருளிச்செய்ய, "சீலமெல்லையிலான" என்றவனுடைய சீலகுணங்களிலே யாழங்காலபட்டார். பத்தாம்பத்தால், ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையைக்கண்டு திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாக வந்து தங்கி, இவருக்கர்ச்சிராதி கதியையுங் காட்டிக்கொடுத்து, இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்று இவர் திருவாயாலே யருளிச்செய்யும்படிப் பேற்றைப்பண்ணிக்கொடுத்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

௩௫ - மஹாப்ரவேஶம் - மூன்றாம் ஸ்ரீயஃபதி.

ஸ்ரீயஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்

இறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸமஸாரியாய்பபோந்தவிவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பததிருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்" என்று தன்றிருவாயாலே யருளிசசெய்யலாமபடி முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷததைபபண்ணி யருளினான் முதல் தன்னிலே சித்ஸ்வரூபமாதல, அசிதஸ்வரூபமாதல், ஈஸ்வரஸ்வரூபமாதலறியாதேயிருக்கிற இவர்க்கு அசிதம்ஸம் தயாஜ்யமென்னுமிடத்தையும், சேதநனுபாதேயனென்னுமிடத்தையும், தானுபாதேய தமனென்னுமிடத்தையும, அவன்றனே காட்டிக்கொடுக்கககண்டு, அவனோட்டை யநுபவதத்துக்கிதத்தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, தவதநுபவவிரோதியான இத்தேஹஸமபந்தத்தையறுத்துத் தநதருளவேணுமென்றார்த்தித்தார திருவிருத்தத்தில; ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று ஒருதேசவிசேஷத்திலேபோனால் அநுபவிககககடவதன்னுடைய மேன்மையையும நீர்மையையும வடிவழகையும பரப்பற ஏழுபாட்டாலே அநுபவிக்கலாம்படியிங்கேயிருக்கசசெய்தே ஒருதசாவைசஷ்யத்தைப் பண்ணிக்கொடுகக அவ்வழகை யநுபவித்தார திருவாசிரியத்தில் ; இப்படியநுபவித்தவிஷயத்தில் விஷயாநுரூபமானவாசை கரைபுரண்டபடியைசசொன்னார் திருவந்தாதியில ; ஆமத்தையறுத்துப் பசியைமிகுத்துச சோறிடுவாரைப்போலே தமக்குருசியைபபிறபபித்தபடியையும், அந்தருசிதான் பரபக்தி பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளாயக்கொண்டு பகவமானபடியையும், பின்பு பரக்ருதி ஸமபந்தமுமறறுபபெறறேடே தலைககட்டினபடியையும் சொல்லுகிறார் திருவாய்மொழியில. கைங்கர்யமநோரதம்பண்ணிககொண்டு வரக்கொள்ளக கைகேயி "ராஜன்" எனறசொற்கேட்டு ஸ்ரீபரதாழ்வான்பட்டபாடுபோலே யிருககிறதாயிற்றுத் திருவிருத்தத்தில் நிலை; அவன்திருசசித்திர கூடத்திலே பெருமாளெழுந்தருளி யிருந்தாரென்று கேட்டு "ஜஹிஸ்த்ரஸர்வெஸ்ஞாந்ஸ" எனகிறபடியே - என்னொருவன்கண்ணிலகண்ணீர்பொறுககமாட்டாதவரிததனைபேராற்றுமைகண்டாலமீளாதொழிவரோ! [ஸிரஸாயாசிதோயயா] என்னபிமதம் தந்தலையாலேயிரநது செய்யக்கடவர நானெனறலையாலே யிரந்தகாரயத்தை மறுப்பரோ ! (ஹாதா:) நான் தமபின்பிறந்தவனல்லேனோ! [ஸிஷ்யஸ்ய] பின்பிறந்தவனென்று கூறுகொள்ளவிருககிறேனோ ! மந்த்ரஸமபந்தமும் தம்மோடேயன்றோ! [தாஸஸ்ய] ஸிஷ்யனாய் க்ரயவிக்ரயார்ஹனன்றிககேயிருக்கிறேனோ! [ப்ரஸாதம் கர்த்துமர்ஹதி] ஆனபின்புஎன்பக்கல்ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளாரோ! என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதை தரிப்புப்போலே திருவாசிரியத்தில்நிலை ; ஸ்ரீநந்திக்ராமத்திலே "ஜடாம

[illegible]" எனகிறபடியே பதினாலாண்டு மாசைவளர்த்துக்கொண்டிருந்தாற்போலேயிருக்கிறது திருவந்தாதியில்; மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம்பண்ணியருளி, அவனும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறுபெற்றாற்போலேயிருக்கிறதிவர்க்குத்திருவாய்மொழியில்பேறு.

திருவாய்மொழிககாகஸங்க்ரஹம் முதற்றிருவாய்மொழி; முதற்றிருவாய்மொழியினுடைய ஸங்கரஹம்முதல்மூன்றுபாட்டு; முதல்மூன்றுபாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதறபாட்டு; முதற்பாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதலடி; என்போலென்னில்; "[illegible]" என்கிறபடியேஸகலவேதஸ்ங்க்ரஹம்திருமந்த்ரமாய், அதினுடையஸங்கரஹம்பரணவமாய், அதினுடையஸங்கரஹ மகாரமானாற்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும்ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலேசெய்தார்களிறே...... *

ஈட்டினவதாரிகையிலுதஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற

தமிழ்ப்ரமாணத்திரட்டு.

முதற்றிருவந்தாதி - ௬௭ - ம் பாட்டு.

இபபடியறிவில தலைநின்றவாகளவனையாசைபபடுகைககடி, யறிவுக்கு கநதவயபூமி ஸ்ரீயஃபதியலலதிலலாமையாலேயென்கிறார்.

பெயருங்கருங்கடலேநோக்குமாறொண்பூ
உயருங்கதிரவனேநோக்கு - முயிருந்
தருமனையேநோக்கு † மொண்டாமரையாள்கேள்வ
னொருவனையேநோககுமுணர்வு.

காற்றுவளத்திலே கொநதளிததுககிளரக்கடவதாய் பரப்பையுடைத்தான கடலையாறுனதுநோககாநிறகும, அழகியதாமரைபபூவானது உச்சஸ்ததலவர்த்தியான வாதிதயனையேநோககாநிறகும், பகவதபரரில்லாதநாட்டிற ப்ராணிகளடங்கலும் சரீரவிஶ்லேஷாநநதரததில தாமராஜனன யமனையேசென்று கிட்டாநிறகும்; இவை நியதமானாறபோலே ஜ்ஞாநமானது அழகியதாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாாகககு வல்லபனான ஸாவேஶ்வர னொருவனையுமேசென்றுபற்றிநிறகும். ஜஞாநமாகில ஸ்ரீயஃபதியைப்பற்றியல்லது நிலலாதென்கை. பகவதவ்யதிரிக்தங்களைபபற்றிபபிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநகல்பம். "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

திருவிருத்தம் - ௭௫-ம் பாட்டு.

உலாகின்றகெண்டையொளியம்பெம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர்குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மா‡னடியா
நிலாகின்றவைகுந்தமோவையமோநுந்நிலையிடமே.

(உலாகின்ற) இவருடையவாஸவாஸாதிஸயங்கண்டவன்புடையார் "இவர் திவ்யராயிருந்தாரோ! இந்தவிபூதியிலே இவ்வதிஸயத்தைப்பெற்றவரோ" என்று விஸ்மிதராய்ச்சொன்ன பாசுரத்தை, தலைவன் பாங்கியுடன்தலைவியை யெதிர்ப்பட்டு வியந்துரைத்த பாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (உலாகின்ற கெண்டையொளியம்பெம்மாவியை யூடுருவக், குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர்) குழையளவுஞ்சென்று மீளுகையாலே யுலாவாநிற்பதாய், கெண்டையானவொளியையுடைய வம்புகளானவை என்னுடைய ப்ராணந்தோறும்புரையிலோடாதே யுள்ளுருவும்படியாக வளைந்து வ்யாபரிக்கிற புருவமாகிற கொடியசிலையையுடைய ஒளியிருக்கிற முகத்தையுடையவர்களே. (குனிசங்கிடறிப்புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மான) குனிசங்கைக்கீழ்ப்படுத்தி மேலேபாய்ந்த வேற்றத்தையுடைத்தான திரைகளிப்பதையுடைய கடலை யழகியபடுக்கையாகவுடைய ஸ்வாமியானவனுடைய. வேலையென்று, கரையாகவுமாம். (அடியாநிலாகின்ற வைகுந்தமோ) சேஷத்வபாரதந்த்ரியங்களேவடிவாகவுடையவர்கள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற வழிவற்றதேசமோ. (வையமோ) அவனுடையலீலாவிபூதியோ. வையமென்று-விபூதிக்கு பலக்ஷணம். (நுந்நிலையிடமே) உங்களுடைய வாஸஸ்தாநமானது. வைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தால் நித்யவிபூதியென்னலாயிராநின்றது, இங்கேகாண்கையாலே இந்தவிபூதி யென்னலாயிராநின்றதென்கை. இத்தால் உலாகின்ற வித்யாதியாலே - நித்யவிகாஸப்ரவ்ருத்திசீலமாய், சீதலஸ்வபாவமாய், ப்ரகாசத்தையுங் கூர்மையையு முடைத்தாயிருக்கு மிவ்வாழ்வாருடைய ஜ்ஞாநமென்றபடி. எம்மாவியித்யாதியாலே இந்தஜ்ஞாநத்தை யன்புடையார்நெஞ்சிலே யவகாடமாம்படி ப்ரதிபாதிக்குமளவில் ப்ருவிக்ஷேபாதியான முகவிகாஸத்தை சூசிப்பிக்கிறது. குனிசங்கித்யாதியாலே - சேஷத்வநிரூபித ஸ்வபாவரான சுத்தஸ்வபாவரை கீழ்ப்படுத்தி தன்னுடைய தௌராத்ம்யமே கந்திக்கும்படியான மேலெழுச்சியையுடைய ஸம்ஸாரஸாகரத்தை தன்னுடைய நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தத்தாலே கைவிடாமல் கிடக்கிற ஸ்வாமியானவனென்று, லீலாவிபூதியோகம் சொன்னபடி. அடியாரித்யாதியாலே - ஸ்வரூபப்ரகாசமுடையார்க்கு தேசம் நித்யவிபூதியென்றும், இந்தவிபூதியிலேயானாலும் "நேமிப்பிரானமர்போந்தார்" என்று, அங்குள்ளாரிங்கேவந்தீரென்று சொல்லவேண்டும்படியா யிருக்குமென்றதாயிற்று.

(உலாகின்ற) கலந்திருக்கிறதலைமகன்கொண்டாடுகிறபடியிலேயொருவகையாதல்; அன்றிக்கே யியற்கையிலே ஐயமாதல். (உலாகின்றகெண்டை) உலாகின்ற, கெண்டைபோலேயாயிற்று கண்களின் மௌக்த்யமிருக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) இவன்பார்த்தபோதுபாராதே, பாராதபோது பார்க்கையாலே, வரவுதெரியாதப

டி காணுக்கோலாகவாநதுதைக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) கண்கணடு தப்பவொண்ணுதிருககிறபடி. (எம்மாவியையூடுருவ) இதுதான புறமபொருவர்மேலேதையாதே நமமேலேதைபபதுமாயிருநதது; அதுதன்னிலும் தோறபுரைபோமதன்றிககே, பராணனிலேதைபபதுமாயிருநதது, அது தனனிலும தொறறம்பன்றிக்கே மறுபாடுருவத தைபபதுமாயிராநினறது. (குலாகினறவெஞ்சிலை வாணமுகததீர்) எப்போது மொககவளைநதபடியே யிருபபதாய ஒருவயாபாரம்பண்ணவேண்டாதே காகூதியிலே யிலக்காணுரமுியுமபடியாய, அலலாதவிறகளோபாதிகையிலே யிருக்கையனறிககே முகததிலேயிருககுமதானவில வாததியாநினறுள்ள முகததையுடையீர்; அன்றிக்கே, வாளெனறு-ஒளியாய் வெஞ்சிலையையு மொளியையு முடைத்தான முகததையுடையீரொனனுதல; முகம்பமுகினவிறகாணுமிவனை நலிகிறது. (குளிசங்கித்யாதி) வலமபுரிதொடககமானசங்குகளையிடறி. புலாகின்ற-புலம்புகினற. ஶப்தியாநினறுளள திரைககிளாததியையுடையகடலாகிற அழகியபடுக்கையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய; (புலாகினற) அச்சங்குகளினுடையவொளியாலேயெபபோதுமொகக ப்ரபாதசமயமேயாயிருககிறகடலெனனவுமாம. (அம்மானித்யாதி) நித்யவிபூதியிலே போதுபோககி ஓலக்கஙகொடுததிருக்கையன்றிக்கே தன்சந்நிதாநததாலே கிளாநதுவருகிற திருப்பாறகடலிலே யுகநது குடில்கட்டி நோக்கிககிடபபாரைப்போலே இஜஜகதரக்ஷணாததமாகவநது கண்வளர்நதருளுகிற இந்நீர்மைககுத் தோறறிருககிற நிதயசூரிகள்நிதயவாசமபண்ணுகிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ, அன்றிககே, மாணுவிசசோலைபோலே ஆவதழிவதாய காதாசித்கமாக அவன்வந்து முகங்காட்டிப்போரும லீலாவிபூதியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்த்தாநம். "வானவாநாடு" எனகிறபடியேயவர்களிட்ட வழக்காயிருக்குமிறே அவ்விபூதி; அஹங்காரமமகாரங்களாலே ஈஶ்வரஸவாதந்த்ரியம நடையாடாதபடி பணணிக்கொணடிருப்பாகளிறே யிங்குளளார். பிள்ளை திருநறையூரரையர், அடியார்நிலாகினற வைகுநதமோ? அனறிககே, அவனதானவையமோவெனறு பணிப்பராம. இத்தாலாழ்வாரிருக்கிற விருபபைககணடார்கது உபயவிபூதியிலும் இவாபடிக்கொப்பில்லையெனறு சொல்லும்படியிருக்கிறபடியைச் சொலலுகிறது. அங்குள்ளாா நிரநதரபகவதநுபவமே யாதரையாயிருபபர்கள, இங்குளளார் இதரவிஷயங்களினுடையலாபாலாபங்களே யாதரையாயிருப்பாகள; இவாபடி உபயவ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருபபது, நிரநதரமானபகவதநுபவமுமினறிககே அநநபாநாதிகளாலதரிக்குமதுவுமினறிககேயிறேயிருக்கிறது. இரணடுவிபூதியிலுமகைக்கடங்காதபடியாயிருககிறவிருபபைசசொலலுகிறது, இஙஙனனருகிலிரண்டிடததிலும் ஐயங்கூடாதிறே.

திருவிருத்தம் - எகூ - ம் பாட்டு.

வேதனைவெண்புரிநூலனைவிண்ணோாபரவுகின்ற
நாதனைஞாலமவிழுங்குமநாதனைஞாலநததும்
பாதனைபபாறகடறபாமபணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவாா * விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே.

வேதனை - இபபடியார்தயதிசயததாலே யீடுபட்டவர் "இவவிஷயத்தையநுபவிக்கபபெறறவர்கள சூரிகளிலும் விலக்ஷணரானவாகளிறே" எனறு தம்மு

டைய இழவை யருளிச்செய்தார், இது நாயகிவார்த்தையாகவுமாம். (வேதனை) வேதங்களாலே சொல்லப்படுமவனை, (வெண்புரிநூலனை) வைதிகபுருஷனென்கைக்கடையாளமான சுத்தயஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனை, (விண்ணோர்பரவுகின்றநாதனை,) வேதப்ரதிபாத்யர்களான அல்லாத தேவதைகள் தந்தாமுடையபதஸித்திக்காக ஸ்தோத்ரங்களைப்பண்ண அவர்களுக்கு அபிமதப்ரதாநம்பண்ணி அவர்களுக்கு ஸ்வாமியாய்நின்றவனை, (ஞாலமவிழுங்குமநாதனை,) அந்தேவதைகளோடவர்களுக்கு இருப்பிடமான ஜகத்தோடு வாசியற ப்ரளயங்கொள்ளப்புகக்கால வயிற்றிலே வைத்துநோக்கித்தன்னைநோக்குகைக்கொருவர்வேண்டாதவனை, (ஞாலந்தத்தும்பாதனை,) அந்தஜகத்துக்குத்தானே சேஷியென்றுமிடந்தோற்றத் தன்கீழே யாக்கிக்கொள்ளுந் திருவடிகளையுடையவனை, (பாற்கடற்பாம்பணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையேதொழுவார்) ஜகத்துக்குப்பின்னையு மிடர்வந்தால ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, திருப்பாற்கடலிலே பிரியவொண்ணாத போகத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே ரக்ஷணசிந்தைபண்ணிக் கண்வளர்ந்தருளுகிற சீதளஸ்வபாவனானவனை, அநயவிழுக்கராயக்கொண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள். (விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே) நித்யாநுபவம்பண்ணப்பெற்ற பரமபதவாஸிகளிலும் கனத்தவர்கள். இவ்விடத்தில் சீதனென்று "தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்" என்றனுபவிக்கப்பெற்றார் ரார்த்தித்திருகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே நாராயணத்வப்ரயுக்தமான சௌசீல்ய சீதலத்தையைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

(வேதனை) பகவத்விஷயமென்றால் தளராதேநின்றநுபவிக்குமவர்களும் சிலரோதானென்கிறார். வேதனை - புக்கிடமும் பிறப்பிடமுமறியாதே தாம்பட்டதுபடும் வேதத்தை நினைக்கிறார். (வெண்புரிநூலனை) "மைவரைபோற்பொலியுமுரு" என்கிறவவ்வடிவையிறே வேதங்களும் ப்ரதிபாதிக்கிறது, அவ்வடிவுக்குப ப்ரகாசமான திருயஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனை. (விண்ணோர்பரவுகின்றநாதனை) நித்யஸூரிகளு மடைவுகெட்டுக்கிடந்து கூப்பிடுவது மவ்வடிவையிறே. (ஞாலமவிழுங்குமநாதனை) குறைவறாசிலர் கொண்டாடவிருந்தோமென்று மேன்மைபார்த்திராதே குறைவாளரான சம்சாரிகளை ப்ரளயம் நலியாதபடி வயிற்றிலே யெடுத்து வையாநின்றால் "நீயிதுசெய்யக்கடவையல்லை" என்று சிலரால சொல்லவொண்ணாதிருக்கிறவனை. (ஞாலமித்யாதி) புழுக்குறித்ததெழுத்தானாற்போலே யொருக்கால் ரக்ஷித்துவிடுகையன்றிக்கே ஜகத்தையடையவளந்துகொண்ட திருவடிகளையுடையவனை. (பாற்கடலித்யாதி) எல்லாஞ்செய்தாலு மொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென் றிவற்றினுடைய ரக்ஷணசிந்தைபண்ணிக்கொண்டு கிடக்கிறபடியாதல், இதரானுகிறந்தத்தைக்கொடுத்துத தான் திருப்பாற்கடலிலே கிடக்கிறபடியாதல். (சீதனை) திருப்பாற்கடலில் கிடக்கிறபடியை நினைத்தால் தாபமடையத்தீரும்படி யிருக்கிறவனை. "தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்" (சீதனையேதொழுவார்) அவனைத்தொழுது வேறொரு ப்ரயோஜநத்தைக் கொள்ளவிருத்தல், அவனைப்ரசங்கிததமாத்ரத்திலே நெஞ்சுதளர்தல்செய்யாதே தொழுவார்கள். (விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்) நிரந்தர பகவதநுபவமேயாத்ரையான வத்தேசத்திலன்றியிலே அப்படி

கு விரோதியான சம்சாரத்திலேயிருந்தே யதுவே யாதனையாயிருக்கையாலே இவர்கள் நிதயசூரிகளிலும சீரியா.

திருவிருத்தம் - சுஎ - ம் பாட்டு.

† முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலமொயபூங்குழல்குறிய
கலையோவரையில்லைநாவோகுழறுங்கடன்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கணிவளபரமேபெருமான்
மலையோதிருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே.

முலையோ - இபபடிபார்ஶ்வஸ்த்தரும் ரபெடும்படியானவிவருடையவார்த்தியைக்கண்டபரிவரானவர் "ஈஶ்வரனுடைய அநந்யஸாதயதவதநை யறியாதே அவனைலபிக்கைககுபாயமான பகதயாதிகள் பூர்ணமனறியிலே யிவருககுநடககிற த்வரையானதுஎன்னுயிருக்கிறது"என்றுசொலலுகிறபாசுரத்தை, தலைவியீடுபாடுக ணடு தோழி அறதொடுநின்றுரைககககேட்டசெவிலி "பேதைப்பருவத்தளான விவளுக்குத தலைவனிடம் விருவும்படியானபுணர்சசியறிவுவந்தவா றென்னுயிருந தது" எனறுசொனனபாசுரததாலே யருளிசசெயகிறுா (முலையோமுழுமுற்றும் போநதில) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும்முழுக்கத்தோறறினவி ல்லை. முழுமுற்றுமென்று - மீமிசையாயமிகுதியைககாட்டுகிறது. (மொய்பூஙகு ழலகுறிய) செறிநத பூவையுடைததான குழல். பூக்களைச்செறியச்சொருகுமள வொழிய முடிகூடினவிலலை. (கலையோவரையில்லை) பரிவட்டமானது அரையிற் பொருந்த வுடுககுமளவனறு. (நாவோகுழறும்) நாவானது வார்த்தையைததி ருநதசசொல்லாது. (கடனமணணெல்லாம் விலையோவெனமிளிருங்கண்) கடல் சூழநத பூமியும மறறுமுள்ளலோகங்களும் இவறறுக்குத தகுதியோ வென்னு ம்படி கணகளமிளிராநிறகும். (இவளபரமே) இப்படிபேதைப்பருவத்தையுடைய ளான விவளுககுத தலைவருமதே. நாயகனை வசீகரிப்பது முலையழகாலேயாதல், மயிாககுடியழகாலேயாதல், உடையழகாலேயாதல், உக்திசாதுர்யததாலேயாதல், சாபிப்ராயமாகக்கடைககணிககும்பாாவையில வைஷமயததாலேயாதலாயிருகக, முலையுமரும்பியாதே, குழலுமமுடிகூடாதே, பரிவட்டமும செபபெனவுடுக்கவறி யாதே, சொல்லும்மழலையாய், கணணுமொதுககிபபாராமல் செவவேநோககும்ப டியான இநதபபேதைககு இப்படி யவனிடம் விருவுதலுண்டானவாறென்கொலெ னறதிசயப்பட்டாராயிறறு. (பெருமானமலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கினற வாசகமே) "ஸவாமியானவனுடைய மலையோதிருவேங்கடம்" என்று சநதைசொ ல்லுவாரைப்போலே பலகாலுமபயசிககிற பாசுரமிவள்தலையிலே கிடப்பதொன் றே என்குளாயிற்று. இததால பரிவரானவாகள பகவதப்ராப்திசாதனமான பக் தயாதிகளினறியேயிருக்க இவவாழ்வார் அவனுடையதேசததை பராபிககத்வரிக் கிறவிதென்னேவெனறு பரிவாலே கலஙகியுரைத்தார்களாயிருக்கிறது. முலையாவ து - போகோபகரணமானபக்தி ஸூசகமாகையாலே, அந்தபக்தியானது பராப்தி ஸாதநமான பரமபக்தியாம்படி பரிணமித்ததில்லையென்றபடி. குழல் குறியவெ னறு - முடியழகில்லையெனறபடியாலே " நைஸுஜஞ்ஞ " என்கிறபடியே தலை

யாலே வசீகரிக்கிற ப்ரஸங்கமில்லையென்றபடி. உடையழகில்லையென்றபடியாலே "ஹஸ்ஃவஹிகாரஞ்ஞ" என்னுமாபோலே "யதஞ்ஸூத்ரஸவர்தா:" என்று - கட்டியுடுத்துக்கிளம்பும் வ்யவஸாயமில்லையென்றபடி. இவள் பரமே என்கையாலே - கேவலமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ரியமுடையார்க்கு சாதநமில்லாமல் த்வரையை தலையிலே யேறிட்டுக்கொள்ளுகை யோக்யமோவென்று வ்யதிரேகஞ் சொன்னபடி. பெருமானித்யாதியாலே - "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றபடியே அவனெழுந்தருளிநிற்கிற திருமலையே போக்யஸ்தாநமென்றதாயிற்று.

முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில - "தளப்பருநீண்முறுவற்செய்யவாய்தடமுலைவளப்பெருநாடன், மதுசூதனன்" என்னுமென்றுளே; ப்ராப்தயௌவனையாய் பருவம்நிரம்பினவன்றிவளிதுசொல்லக்கேட்கவேணுமோ! பால்யமேபிடித்து இவளுக்கிதுவன்றோ யாத்ரையென்கிறுள் (முலையோவித்யாதி) இவையெல்லாம் நிரம்பினால் சொல்லுகை ப்ராப்தமிறே; முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில - முலைகள் சமையவளர்ந்தனவில்லையென்று சொல்லுமளவல்ல முலையெழுமெல்லையின்னதென்று கொண்டைக்கோல நாட்டிற்றுமில்லை. (மொய்பூங்குழல்குறிய) செறிந்தழகிதாயிருந்துள்ள குழல்களானவை குறிய - நாயகன் பேணிச்சூழியக் குறிஞல் இவள்விணக்கெட்டாதே குலைத்தால் அதுக்கவன்கால் பிடிக்குமளவல்ல. (கலையோவரையில்லை) உடுக்குமிடமறியாள். (நாவோகுழறும்) தாய்மாரும் சொற்றெளிவுண்டாய்ப் பொருளுடைத்தான சப்தங்களைச்சொல்லி அவ்யக்தமான வற்றை யவள்பக்கலிலேகேட்கு மத்தனை. அய்யா ஆச்சியொன்று சிலவற்றைக் கற்பிப்பார்களிறே, அவர்களுடைய தெளிந்தசொற்களே குற்றமாம்படி இவளுடைய கலங்கினசொல்லே நன்றாயிருக்கும். (கடலித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யாநிற்க "அல்லாத வவயவங்களினுடைய நிரம்பாமையைச்சொல்லிவைத்து இதினுடைய பெருமையைச்சொன்னால விரூபமாகாதோ" என்று ஜீயர்கேட்க, இதிலும் சிறுமையேகாணும் சொல்லுகிறது, இங்ஙனே சொல்லலாவது தானுமின்று நாளையேகாணும், பின்னை யிதுதானுஞ் சொல்லப்போகாதென்றருளிச்செய்தார். கடல்சூழ்ந்தபூமிப் பரப்படங்கலும் விலையாகப்பொருமோவென்னும்படிக் கீடாகவாயிற்று கண்கள்மிளிருகிறபடி. மிளிரும் - திரைமோதிக்கரையிலும் வழிபோகவொண்ணுதபடியா யிராநின்றது. கள்வுகலந்து நாயகனை யொதுக்கிப்பார்க்குமதன்றியிலே ஸர்வஸாதாரணமாக ஜநநியோடு காந்தனோடு வாசியறப்பார்க்கிறவளாயிற்று. (இவளபரமே) இவள்பருவத்துக்குத் தகுவதோவிது. (பெருமான்மலையோதிருவேங்கடமென்று) பரவ்யூஹாதிகளை விட்டுத் திருவேங்கடமுடையான் பக்கலிலேயாய், அவன்றன்னளவிலன்றிக்கே திருமலையே யுத்தேஸ்யமென்று சொல்லுகிறபாசுரமிவள் பருவத்துக்குத்தகுவதோ. அநந்தகுணத்தைப்பேசப்புக்கிறே வேதங்கள் நிலமல்லவென்று மீண்டது, இங்குத்தை சீலப்ராசுர்யம் நிலமல்லவென்கைக்கும் நிலமல்லவிறே, அபரிச்சிந்நவஸ்துவைப்பேசப்புக்கிறே அவைநிலமல்லவென்று கைவாங்கிற்று. (கற்கின்றவாசகம்) சொல்லுகின்ற பாசுரமென்னுதல், அன்றிக்கே இவள் வாயாலேசொல்லும்படி கேட்கைக்காகவே தாங்களிவை தன்னைக்கற்பியாநிற்பர்களிறே, "இவள் வாயனகள் திருந

தமே" என்னக்கடவதிறே. பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கறகின்ற வாசகமிவள்பரமே என்னுதல்; அன்றிக்கே பெருமானமலையான திருவேங்கடமென்று கறகின்றவாசகம இவள்பரமே. ஓ-இதென்ன ஆச்சர்யம். இததால் "ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்வ்யஸநம்" என்றும் "அறியாககாலததுளளே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே இவர்கது பகவதவிஷயததிலுண்டான பராவண்யாதிசயம் சத்தாபரயுக்தமானபடி சொல்லுகிறது.

நாலாந்திருவந்தாதி - ௩அ - ம் பாட்டு.

சேதநாகது கர்மாநுகுணமாகபாஹ்யஸமயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மதிகெடுககக்கடவ ஸர்வேஶ்வரனலபமுபேக்ஷிக்குமாகில இவையெல்லாமதரோத்தரமாமெனகிறார்.

அளைபயின்மனிசரையாறுசமயம
புகைத்தான்பொருகட்னீரவண்ண-னுகைக்குமே
‡ லெத்தேவாவாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையு
மப்போதொழியுமழைப்பு.

அளவில்லாதமநுஷ்யரைகர்மாநுரூபமாக, சார்வாகார்ஹத பௌத்தஸாங்கயவைசேஷிக பாசுபதரூபமானபாஹ்யஷட்ஸமயங்களிலும் மூட்டினவனுய்திரைபொராநின்றுள்ளகடலில் ஜலமபோலே ஶ்ரமஹரமானவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுபேக்ஷித தேறவாங்கிநிறகுமாகில, எததனையேனும தங்களைப்போரப்பொலிய நினைததிருககும ப்ரஹ்மாதிதேவாகளுடைய முசுகுவாலெடுத்தாறபோலே யுண்டானகாவமும், அவாகளைக்குறிததிங்குளளவாகள் பஹுவிதமான யாகாதிஸாதநங்களையநுஷ்டிககுமதுவும், அவவோகாமஙகளையநுஷ்ட்டிககுமிடத்திலே "ப்ராஹ்மணோவாஹயாமி" என்றுறபோலேயுண்டான தத்தத்தேவதாஹ்வாநஙகளும, அவனேவாங்கின அநதக்ஷணததிலே யின்றிககேபோயவிடும். அளைப்பிலமனிசா-எழுசசியில்லாதமனுஷ்யா. இததாலளவிலிகளானமநுஷ்யரொன்றபடி.

திருவாசிரியம் - உ - ம் பாட்டு

உலகுபடைத் துண்டவெந்தையறைகழற், சுடர்பூந்தாமரை
சூடுதற்கவாவா, ருயிருருகியுக்கநேரியகாத, லனபிலன்பீன்றே
றலமுத, வெள்ளத்தானுஞ்சிறபபுவிட்டொருபொருட், கசை
வோரசைக † திருவொடுமருவிய, வியற்கைமாயாப்பெருவிறலு
லக, மூன்றினொடு நலவீடுபெறினும, கொள்வதெண்ணுமோ
தெளளியோர்குறிப்பே.

"ஆஜ்ஞா த்வத்பாதஸேவாஸ்து" என்றுகொண்டு அநததயேயமாகச்சொல்லுகிறவிவனுடையவிகரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொன்னார் முதறபாட்டில்; அநததயேயவஸ்துவினபககலபிறக்கும் பகதிதொடங்கிப்ராப்யாந்தாக்கதமாயிருக்கையாலே தத்விஷயபகதியே யமையுமெனகிற திரண்டாம்பாட்டு. முதறபாட்டில் வடிவழகும் மேனமையும் நீர்மையுஞ்சொல்லிறறு; அவை கர்மஜ்ஞாநங்களினு

டையஸத்தாநேயாயந்தரமபிறக்கும் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை ப்பெறும்பேற்றுக் கவ்வருகல்லாத ப்ராப்யங்களெல்லாமென்கிறார். ஜ்ஞாநகர்மங்களினுடைய ஸத்தாநத்தில் அவனுடையவடிவழகும மேன்மையும்நீர்மையுமாக வநந்தரமபிறக்கும் பரபக்த்யாதிகளையிறே உத்தேஶ்யமாகச்சொல்லிற்று; அநந்தஜ்ஞாநகர்மங்களினுடையஸத்தாநத்திலே நிற்கிறவற்றை அநுபாஷிக்கிறார் (உலகுபடைத்துண்டவெந்தையறைகழற்சுடர்ப்பூந்தாமரை என்கிறவிவ்வளவிலே) உலகுபடைத்துண்ட - “ பஹு-ஸ்யாம் ” என்கிற சங்கல்ப மாத்ரத்தாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையுமுண்டாக்கி உண்டானவிவற்றுக்கு ப்ரளயாபத்துவர விவற்றையடைய வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து பண்ணினவ்யாபாரத்தாலே கண்ணழிவற்றமேன்மை சொல்லுகிறது. எந்தை - ஸ்வாமித்வ ப்ரயுக்தமான மேன்மையையுடையனுமிருந்துவைத்து எத்தனையேனும் தம்மைத்தாழ நினைந்திருந்தபடியாலே தம்மை விஷயீகரித்தவத்தாலேவந்த நீர்மைசொல்லுகிறார். மூவுலகளந்த விதினுடையவெல்லை தாமாகநினைத்திருக்கிறார். அறை - த்வநியாயிருந்துள்ள வீரக்கழலையுடைத்தாய அத்யுஜ்வலமாய நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளை. இத்தாலழகுசொல்லுகிறது. (தாமரைசூடுதற்கு) தாமரைபோலேயிருக்கிற திருவடிகளென்றவாறே “ கஊாவ-நீ: ” என்னவேண்டியிருக்குமிறே. (சூடுதற்கவாவாருயிர்) அத்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்தால் அவன்பக்கல் ருசிபண்ணியல்லது நில்லானிறேசேதநன். சூடுதற்கவாவாருயிருருகி - சூடுகையிலே அவாவியிருக்கிற ஆருயிர் - ஆசைப்படுகிற ஆத்மவஸ்து. (உருகியுக்க) அத்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே அசேத்யமானவாத்மவஸ்து த்ரவத்ரவ்யமாய் ஓரவயவியாக்கிக்காணவொண்ணாதபடி யுருத்தாயிற்று. (நேரியகாதல) அந்த அவாவானது விலக்ஷணமாயிருப்பதொருஸங்கத்தையும் பிறப்பித்தது; “ ஸங்கா த்ஸஞ்ஜாயதே காம: ” அந்தஸங்கந்தானொரு அன்பைப் பிறப்பித்தது, “ பர-வாந்-ஸ்யூதி: ” இத்யாதிகளை நினைக்கிறது. விஷயம் குணாதிகவிஷயமாகையாலே அந்த அன்பிலேயோ ரனபுண்டு - இனிமை. அதென்பட்டது? அதுதான் து:காத்மகமான விஷயத்தைப்பற்றி வந்ததன்றிக்கே “ ஸு-ஸு-ஸுங்காத்-ஸவ்யம் ” என்கிறபடியே ஸ்மர்தவ்யவிஷயத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே யிதுதானே ரஸிக்குமிறே. அதுதானென்போலவென்னில்; (ஈனறேறல்) அம்ருதஸமுத்ரத்திற்கடைந்த அம்ருதம்போலே போக்யமாயிருக்கும் விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலே. அதுதான் “ ஆநந்தோயம் ” என்கிறவிஷயத்தைப்பற்றி வருகையாலே யொருரஸஸாகரமாயிருக்குமிறே; விலக்ஷணவிஷயமாகையாலு மிவனுடைய ருசியாலும் ஒருகடலிலே ஏகாகிவிழுந்தாற்போலே யிருக்குமிறே. (அமுதவெள்ளத்தானாம்) இன்பவெள்ளத்திலேயுளனாகையாகிற சிறப்புவிட்டு - இந்தபரபக்த்யாதிகளையுடையனாகையாகிறதிறே ஐஶ்வர்யம்; அத்தைவிட்டு. (ஒருபொருட்கு) இதனைவிட்டா லினிப்பெறநினைப்பது இவவருகே சிலவையிறே; அவையாகிறன தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களிற் சொல்லுகிறவையிறே. அவற்றையொன்றாகநினைத்திராத அநாதரந்தோற்ற ஒருபதார்த்தமென்கிறார். (அசைவோரசைக) அவைதா

ணிதுபோலே ஸுலபமாயிராது, யத்நித்துப்பெறவேண்டுமதாய், பெற்றால் ப்ரயோஜநமல்பமாயிருக்கும். அவற்றுக்கு ஆசைப்படுவார் அங்ஙனே கலேசப்படுக, "க்லேசோऽதிகதரஸ்தேஷாம்" என்கிறபடியே. நிரூபித்தால் துஃகாத்மகமென்றாலும் நாட்டிலே சிலபுருஷர்கள் அவற்றிலே விரும்பாநின்றார்களே ! என்ன; அறிவுகேடாயபடியோ ! நான் சொல்லுகிறது, புத்திமான்களிவற்றை ஸ்வீகரிப்பதாக மநோரதிப்பார்களோ (திருவொடு இத்யாதி) ஐச்வர்யம் நிலைநின்று அது தானே யாதனையாயிருப்பது. இத்தாலும்பலமில்லையிறே போக்தாவுக்கு சக்தி வைகல்யமுண்டாகில், அவனுமொருநாளு மழியாதபடிக்கை யுடையனாவது, ஐச்வர்யந்தான பராதேசிகமாவதன்றிக்கே தனாலோகயமும் விஷயமாவது இத்தோடே அடுத்த (நலவீடுபெறினும்) நல்வீடென்று - உத்தமபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாலே நடுவில கைவல்யபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லிற்றாகிறது. இது தான பெறக்கடவதென்றிருக்கையன்றிக்கே இதிலே தோள்மாறும்படியானாலும் (கொள்வதெண்ணுமோ) இவை ஸ்வீகரிக்கக்கடவதான மநோரதசமயத்திலேதானுண்டோ, ஐச்வர்யம் அஸ்த்திரமாகையாலே கழியுண்டது, ஆத்மலாபம் பரிச்சிந்நமாகையாலே கழியுண்டது, பகவத்புருஷார்த்தம ஆசைப்பட்டவுடம்பையொழிய வேறொருடம்புகொண்டுபோ யநுபவிக்குமதாகையாலே கழியுண்டது; அவ்வுடம்போடேயிருக்கச்செய்தே பிறக்கக்கடவதான பரபக்த்யாதிகளொழிவையொவவாதென்கிற விடம் விசாரவிஷயமோ. ஆனாலும சிலபேர் நினையாநிற்கிறார்களே ! என்னில் (தெள்ளியோர்குறிப்பேயெண்ணுமோ) ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருப்பார்க்குமநோரதத்துக்கும்விஷயமல்ல. ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞர்நல்லதுக்கும் தீயதுக்கும் தாமிட்டுப்பிறந்திருப்பார்கள் "ஸாராஸார விவேகஜ்ஞா கரீயாம்ஸ:" "கூடுமாசை" இத்யாதி.

மூன்றாந்திருவந்தாதி - ௭௪ - ம் பாட்டு.

கீழே "ஐம்புலனுந்தம்மிறசெறிவென்னுந்திணகதவம்செம்மி" என்று இந்த்ரியஜயம்பண்ணுகை யரிதென்றது, இந்த்ரியஜயம்பண்ணினார்க்கல்ல திவனைக்காணமுடியாது, கண்டாலல்லது இந்த்ரியங்களைஜயிக்கமுடியாது, ஆனபின்பு அஜிதேந்த்ரியரானவர்கள் தரவனையிழக்குமித்தனையோவென்னில்; அஜிதேந்த்ரியரானார்க்கும் கண்ணால்கண்டு ஆச்ரயிக்கலாம்படி திருமலையிலேவந்து ஸுலபனானபின்பவனையெளிதாகவாச்ரயிக்கலாமென்கிறார்.

‡ மாறுபான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையார்தோள்கைவிட்டு
நூற்பான்மனம்வைக்கநொய்விதாம் - நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான்விண்ணோர்முடிதோயும்
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து.

நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனுமாய் - இப்படி யோலைப்புறத்திலேகெட்டுப்போகாதே கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி திருமலை

யிலேவந்துநிற்கிறஸௌலப்யத்தையுடையனாய், இப்படிஸௌலப்யனானநிலைதன்னிலே நித்யஸூரிகளுந் திருவடிகளிலே தலைமடுத்தாஶ்ரயிக்கலாம்படி மேன்மையையுடையனானவன்றிருவடிகளையாஶ்ரயித்து, ஸர்வேஶ்வரனபக்கலிலே மநஸ்ஸூப்ரவணமாக, போகயோக்யமான பருவத்தைக்காட்டித்துவக்குக்கடவஸந்நீகளுடைய தோளோடேயணைத் தநுபவிக்கவேணுமெனனும் நசையை ஸவாஸநமாகவிட்டு, வேதாதிஶாஸ்த்ரங்களிலே மநஸஸைவைக்கக்கைக்கெளிதாம்.

ஜீயாரும்பதத்தில் - ஈட்டினவதாரிகை.

ஶ்ரிய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன் "வைகுண்டே து பரே லோகே" இத்யாதிப்படியே ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்த்தாநமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே *ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செலலவீற்றிருந்தருளி *அஸ்த்ராபேயஶங்கிகளான *அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளிநனாய் நித்யமுக்தரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதிஶயாநந்தியாயப்போராநிறக, அந்நித்யமுக்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும தனதிருவடிகளையாஶ்ரயித்து அடிமைசெய்து வாழலாயிருக்க அத்தையிழந்துநோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு வயாகுலனாய், ஸ்வசரணகமலஸமாஶ்ரயணத்துக்குடலாக கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணியும். ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணிவடிவழகைக்காட்டியும், தர்மஸம்ஸ்தாபநம்பண்ணியும்செய்தவிடத்திலும்கார்யகரமல்லாமையாலே "விஜாதீயரான நம்மாலிவர்களைத்திருத்தவொண்ணாது ஸஜாதீயரைக்கொண்டுதிருத்தவேணும்" என்றுபார்த்து தனனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலேஸஜாதீயபுத்திபண்ணலாம்படியானவாழ்வாரைத் திருவவதரிப்பித்தருளினான். இவ்வாழ்வாராகிறார் ருஷிகளையும்மற்றையாழ்வார்களையும்போலே காமாதிஸாத்யஜ்ஞாநாதிகரன்றியே, லௌகிகஜ்ஞாநம்நடையாடாநிறக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயொருகாலவிசேஷத்திலேபிறந்த தத்வஜ்ஞாநருமன்றியே, திருத்துழாய்பரிமளத்தோடே யங்குரிக்குமாபோலே பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்த ஸஹஜஜ்ஞாநபக்திவைராக்யாதிகளையுடையராகையாலும், "அஜ்ஞஸ்ய ந: ப்ரபோதக:" என்றுதத்வஜ்ஞாநப்ரவர்த்தநத்தில் ப்ரதமாசார்யராக விலக்ஷணபரிக்ருஹீதராகையாலும ஈஶ்வரன்றானே "லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக இவராவர்" என்றங்கீகரித்து இவரைக்கொண்டுப்ரபந்தங்களைப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும் அத்யந்தவிலக்ஷணராயிருப்பாரொருவராயிற்று. இப்படிவிலக்ஷணரானவாழ்வார் பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூத்யாதிகளை விஶதத்தமமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிறபாசுரமானது "ஊர்ஜிதஸ்ய" இத்யாதிஶ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி, என்கிற நாலுப்ரபந்தமாய ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று.

இவற்றில் சரமப்ரபந்தமானதிருவாய்மொழிக்குப் பரமகாருணிகரானநம்பிள்ளைவ்யாக்யாநம்பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ரபந்தஸ்ஸர்வக

கும்பரிகராஹ்யமெனகைக்காக ப்ரபந்ததத்வக்ருதப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செயகிறார் மஹாபரவேஸததாலே. அதில்பரதமம வகதருவைலக்ஷணயத்தைஅருளிசசெய்கிறா "ஸ்ரீயஃபதியாய"எனறுதொடங்கி "தொழுதெழென்மனனேயெனகிறா" எனனுமளவாக. மேல "இபபடி பகவசஸவரூபரூபகுணவிபூதிகளை" எனறுதொடஙகி "அநயாபதேசபபேச்சைபபேசுவிக்கும்"எனனுமளவாக பரபநதவைலக்ஷணயததையருளிசசெய்கிறா. அநநதரம. "இபரபநதஙகளில ஸஙகதிகள"என்றுதொடங்கி "பெரியவங்கிபுரத்துநமபி திருவாயமொழிககுவாக்யாரத்தமாகவருளிசசெயததா" எனனுமளவாக ப்ரதிபாதயவைலக்ஷண்யததை யருளிச்செயகிறா. அநநதரம இரணடாமஸ்ரீயஃபதியாலேதிருவாயமொழியினுடையததவயாரததவிவரணரூபதவததையருளிசசெயகிறார். மூனறுமஸ்ரீயஃபதியால இப்ரபநதசதுஷ்டயததுக்கும் முகயதாதபாயார்ததகதநபூரவகமாக இபரபநதசதுஷ்டயத்திலும் இவாக்குணடானதசைவைஸதருஷடாநதமாகவருளிசசெயகிறார். "மஹாபரவேஸததுக்கெலலாம் பரபநதவைலக்ஷண்யமொன்றிலேநோககு" என்று சொலலுவாருமுணடு. இவவைலக்ஷண்யதரயமுமாழவாருககு விவக்ஷிதமென்று "மாதவனபாறசடகோபன" எனகிறபாட்டில் பூரவாசாரயர்களாலே வயாக்யாதமாயிறறிறே. இவவைலக்ஷணயதரயமும் "[illegible]" இத்யாதியாலும "[illegible]" இதயாதியாலும, "[illegible] [illegible]" இதயாதியாலும், ஸ்ரீராமாயணததிலுமசொலலிறறிறே.

அதில பரதமம் ஸாவேஸ்வரனுழவாரை விசேஷகடாக்ஷம்பணணி யருளினபடியையருளிசசெயகிறா (ஸ்ரீயஃபதியா யிதயாதிமுதலவாகயததாலே) இவவாகயததால் பகவநநிாஹேதுககடாக்ஷலபததிவயஜஞாநவதவரூபவைலக்ஷணயம் சொல்லபபட்டது. இததாலாப்த தமதவம் பலிதம. ஆபததமதவம்நாம-யதார்த்ததாஸிதவேஸதி யதாதருஷ்டார்ததவாதிதவம, இநதவாகயததிலே விசேஷகடாக்ஷமும ததபலபூதா பரிசசேதயாநநதபரவாஹாவகாஹநமும சொலலுகையாலே "ஸ்ரீயஃபதியாய" இதயாதி விசேஷணசதுஷ்டயமும கடாக்ஷாபயோகிதவேநவும, கடாக்ஷததினுடையபலாவயபிசாரோபயோகிதவேநவும அநுஸநதேயம. எங்ஙனேயெனனில், நிதயஸமஸாரிவிஷயததில ஸவதநதரனனஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷம லக்ஷமீபுருஷகாரமனறியிலேகூடாது, அததாலேசொலலிறறு ஸ்ரீயஃபதியாயெனறு, இவவிடததில "[illegible]" "[illegible]" இதயாதிகமநுஸநதேயம, பிராட்டிபுருஷகாரமானாலும சேதநனிடமபசசையையபேக்ஷிததிருக்குமபூாணனுகில நிர்ஹேதுககடாக்ஷம கூடாதே' எனன, அதுககாக சசொலலுகிறது "அவாபதஸமஸதகாமனாய்" எனறு, இபபடிபூாணனனாலும் இத்தலையில்தோஷமகண்டிருககசசெயதே இவனுககாகவைதமாக கிரபபநதரூபேணக டாக்ஷிககுமோ? என்ன, அதஉக்தம (ஸமஸதேதி) தோஷபோகயதவரூப வாத்ஸல்ய ஸௌஸீல்யாதிகல்யாணகுணாத்மகனென்றபடி. தோஷபோக்யதவாதிஹேதுபூதஸம்பநதம்சொலலுகிறது "ஸர்வேஸ்வரன" எனறு; ஸ்வாமிதவம்ஸம்பந்தம். "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. யதவா, வயகதிவிசே

க்ஷத்திலே நிர்ஹேதுககடாக்ஷம்கூடுமோ? என்ன, நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாகையாலே கூடுமென்கிறார் "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று; இவ்விடத்தில் "பட்டத்துக்குரியவனையும் அரசுசெய்யுமவையாராயாது" "நாஸௌ புருஷகாரேண" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம், ஸ்வாதந்த்ரியம் காமாநுகுணோபேக்ஷைக்கும் ஹேதுவன்றோ? என்னுமிடத்தில், அதைக்கீழ்ப்படுத்தி யுதபவியாநின்றுள்ள தயாதிகுணவிசிஷ்டனென்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியாலே) இப்படி தயாதிகுணவிசிஷ்டனானாலும் அபூர்ணத்வேந சேதநனிடம் பச்சையையபேக்ஷிக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, பூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேத்யாதியாலே) பூர்த்திக்கு ஹேதுசொல்லுகிறது "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்று. இப்படி கடாக்ஷாபயோகித்வத்திலாரோஹாவரோஹ வ்யாவர்த்யசோத்யங்களை கண்டுகொள்வது. அநந்தரம் "ஶ்ரிய:பதி" இத்யாதி விசேஷணங்கள் கடாக்ஷத்தினுடைய பலவ்யாபகத்வோபயுக்தங்களான பக்ஷத்திலே, கடாக்ஷம் பலவ்யாபகமாகைக்கடி ஸ்வேச்சாக்ருதகார்யத்தில் பரவருத்தினிஹிதநிரங்குசஸ்வாதந்த்ரியமென்கிறார் "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று; கேவலம் ஸ்வாதந்த்ரியம் கார்யகரமாகாதே! பலப்ரதத்வௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும் வேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதி) ஆனாலும் அபூர்ணனாகில் நிர்ஹேதுக பலப்ரதாநம்கூடாதே! என்ன, அதுவேண்டா, ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேத்யாதியாலே) இந்தப்பூர்த்திகாதாசித்கையாகில தன்மூல பலப்ரதத்வமும காதாசித்கமாகையாலே கடாக்ஷபலம் அநியதமாகாதோ? என்னுமிடத்தில். பூர்த்திநித்யதாஹேதுபூதலக்ஷ்மீ வைசிஷ்ட்யம்சொல்லுகிறது "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்று. அதவா, ஶ்ரிய:பதித்வம் ஸார்வாதிகலக்ஷணமாகையாலே ஸர்வாதிக கடாக்ஷத்துக்கு ப்ரதிஹதி யில்லாமையால் கடாக்ஷம் பலவ்யாபகமென்கிறார் "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்று, ஶ்ரிய:பதித்வம் ஸார்வாதிகத்வப்ரயோஜகமென்னுமிடத்தில ப்ரமாணம் "ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதிராஸ்தே" "ஶ்ரிய: ஸ்ரியம் ஹிதம் தேஜ:" இத்யாதி; ஸார்வாதிகத்வேந தத்கடாக்ஷம் பலவ்யாப்தமானாலும் தீயமானபலம் பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, "வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்" இத்யாதிப்படியே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வாநுகுணவிபூதித்வயவத்தாயாதபூர்த்திமானென்கிறது (அவாப்தேத்யாதியாலே) ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகநிரஸநபூர்வக பலப்ரதத்வாநுகுண ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிசிஷ்டனாகவேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறது (ஸமஸ்தகல்யாணேதி) பூர்வோக்தாகாரத்ரய விசிஷ்டனானாலும் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனாகையாலே யாஶ்ரிதராலே ப்ரதிருத்தமாய கடாக்ஷம் பலியாதிருக்குமோ! என்னில், அதில்லை, "ந தத் ஜயம் க்ஷயம் வ ந" என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனென்கிறது "ஸர்வேஶ்வரன்" என்று, அதாவது ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனானாலும் "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட" இத்யாதிவத் ஆஶ்ரிதனை யநுஸரித்து ம்கார்யம்செய்யும்ஸ்வதந்த்ரனென்றுகருத்து. இப்படி "குணசதுஷ்டயமும் கடாக்ஷாபயோகித்வபக்ஷத்தில் ஸௌலப்யபரம்; கடாக்ஷத்தினுடைய பலாவ்யபிசாரித்வோபயோகித்வபக்ஷத்தில பரத்வபரம்" என்பார்கள். இவ்வாக்யத்தில் பிராட்டி ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதாநநிரூபிகையாகையாலும், ஸர்வப்ரகாராதிஶய ஹேதுவா

கையாலும், புருஷகாரத்வேந பகவத்கடாக்ஷத்திலும் தத்பலாவ்யபிசாரித்வத்திலு ம பரதாநப்ரயோஜநகையாகையாலும், பராரிபலித கரநத்த்திலுடைய நிஷ்ப்ரத்யூஹபரிஸமாப்தி கடகதயா மங்களரூபையாகையாலும, "ஸ்ரீயஃபதியாய" என்கிறதுக்கு ப்ராதமயம், விபூதித்வயமுமமிதுநசேஷமாகையாலே விபூதித்வயவத்தாரூபாவாபதஸமஸதகாமத்வதத்துக்குத்தாநந்தாயம; பூரணனுடையவேகுணங்கள் கல்யாணகுணங்களாயும நிர்ஹேதுகமாக காயகரஙகளுமாகின்றனவென்று ததாநந்தாயம் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகதவத்துக்கு; உசதாகாரதரய நிரூப்யமாகையாலும் விஸேஷ்யஸமர்ப்பகமாகையாலும் ஸாவாநதர்யம்ஸாவேஸ்வரனென்கிறதுக்கென்றுவிஸேஷணசதுஷ்டயததுக்கும் க்ரமம. இன்னமும்இந்நாலுகுணங்களும் உபாயத்வோபயோகியானஸௌலப்யத்துக்குமுடலாய், உபேயத்வோபயோகியான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணோபேதமானபரதவததுககுமுடலாயிருக்கும். எங்ஙனே? என்னில், ஸ்ரீயஃபதித்வம் "ஶ்ருத்வா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ:" "யஸ்யாஸ்தே" இத்யாதிபபடியே ஸௌலபயததுக்குமுடலாய "ஸஹ ஶ்ரியா ஜகத்பதிரிதி" இத்யாதிப்படியே பரதவத்துககுமுடலாயிருக்கும் ; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தி கைவாங்காதே மேலவிழுகைககுடலாமததனையாகையாலே ஸௌலப்யத்துககுமுடலாய் பரதவததுககுமுடலாயிருக்கும ; ஸமஸ்தகலயாணகுணாத்மகத்வமும் ஜ்ஞாநாதிகுணஙகளபரதவஹேதுவாய வாதஸலயாதிகுணங்களஸௌலப்யத்துக்குமுடலாயிருககையாலே பரதவஸௌலபயங்களுக்குடலாயிருக்கும்; ஸாவேஸ்வரதவமும் "ஸம்பந்த்ஸ்யாத்" என்று ஸம்பநதங்கொண்டுவிடுகைககுடலாய ஸாவாதிகனுகையாலே பரதவததுக்குமுடலாயிருக்கும். இன்னமும் "ஸவிஶே" இதயாதிஸ்லோகமஸாஸ்தரஸங்க்ரஹமானுறபோலே இச்சூர்ணையுமித்திருவாயமொழியால் பரதிபாதிககப்படுகிற அாததபஞ்சகத்தையும் த்வயாாததததையும் ஸஙக்ரஹேண சொல்லுகிறது. எங்ஙனே ! என்னில், "ஸ்ரீயஃபதியாய்" இதயாதியாலே ப்ராபயப்ராபகபூத பரஸ்வரூபமும்சொலலிறறு; "மாறிமாறி" எனறுதொடங்கி "நிதயஸம்ஸாரியாயபபோநத" என்னுமளவாலேவிரோதிஸவரூபமும், "அடியையடைநது" என்றுதொடஙகி "மூழகினன்" என்னுமளவாலேபலஸவரூபமும், "இவனை" என்றும் "யான" எனறுமசொல்லுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும, "விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணி" எனறும "அருளினன்" என்றும் சொலலுகையாலே உபாயஸவரூபமும்சொலலிற்று. அபபடியே "ஸ்ரீயஃபதியாய" இதயாதிவிஸேஷணசதுஷ்டயததாலே பூாவோத்தரவாகயகத ஸ்ரீமநநாராயணஸபதாாததமும் "மாறிமாறி" இத்யாதியாலே நமஸஸப்தநிவாதயாவித்யாதிபாஹ்யவிரோதிகளும, "அடியை" என்றுசரணஸப்தாாததமும், "அடைநது" என்று கரியாபதார்த்தமும், "விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினன" என்றுஸரணஸப்தாாததமும; "யான" என்று "பரபதயே" எனகிற உததமபுருஷனுலாக்ஷிப்தனுனவதிகாரியும், "ஈறிலினபததிருவெள்ளம்மூழகினன" என்றுசதுாதயாததமும, "உள்ளநதேறி" என்று ஸவபோக்தருத்வபுத்திராஹிதயரூப நமஸ்ஸப்தார்ததமும் சொல்லிறறு. இனனமுமிச்சூர்ணையாலே "ஸ்ரீயஃபதியாய்" இதயாதியால்வஸ்துநிர்த்தேஸமும், "அடியையடைந்து" எனகையாலே நமஸ்காரமும், "ஈறிலின்ப

த்திருவெள்ளம்யானமூழ்கினன்” என்று ஸவலாபாநுஸந்தாநமபரோபதேசகர்ப்ப மாகையாலே “எம்பெருமானதிருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிமலாநந்தகோரணராயநி த்யாபரிச்சேத்யாநந்த ப்ரவாஹத்தில்மூழ்குங்கோள்” என்றுமர்த்தம், பலிதமா கையாலே அவிகடபரிஸமாபதிப்ரசயகமநாரதமாக ப்ரபந்தாரம்பத்தில்பண்ணக் கடவஸ்து நிர்த்தேஶநமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களாகிறத்ரிவிதமங்களமுமாசரிக்கப்ப ட்டது. ஸர்வேஶ்வரனவிஶேஷகடாக்ஷமபண்ணியருளின்னென்றந்வயம். ✓

கடாக்ஷாதஶர்ஷஸித்யாத்தமாகத்தபூர்வாவஸ்தையிலிவருடையவாகார த்தையருளிச்செய்கிறார (மாறிமாறியித்யாதிபோந்தவிவணையென்னுமளவாக) இத தால்கடாக்ஷத்திலுடையநிர்ஹேதுகத்வமும்ஸூசிதம். தோளமாறுகையாவது-ஒவ் யாரொருதோளநொந்தால் மற்றொருதோளிலே மாற்றிக்கொள்ளுமாபோலேயொ ருஜந்மம்போனவுடனே ஜந்மாந்தரத்தையடைகை. இவ்விடத்தில் “ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு” “வாஸாம்ஸிஜீர்ணாநி” இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். நித்யஸம்ஸா ரியாய்ப்போந்தவிவரானகையாலே - நித்யமுக்தேஶ்வரர்களிலேயொருவராழ்வா ராகவவதரித்தாரென்னுமது இவருடையப்ரபாவாதிஶயநிபந்தநமென்று கருத்து.

கடாக்ஷபலத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதிசொல்ல வல்லராம்படியாகவென்னுமளவும்.) அடியையடைந்துள்ளந்தேறியென்கையா லே-கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேமநஸ்ஸுநிர்மலமாயீஶ்வரனைஸாக்ஷாத்கரித்தவாக விவ்யாவ்ருத்தி; இதுக்குத்ருஷ்டாந்தமாக “ஸாத்வம்ஸத்வாஸாத்ரவிஶோஷ த்வா ஶோகேநஸம்ஹ்ருதஶரீரஹாவா । உந்மீலிதவாக்ஷஸ்தவாஸ்தாரா ஶாஸ்ரதணாத்ஷ்ணுஸந்மிதாக்ஷம்” என்றத்தையருளிச்செய்வர். “உள்ளந்தே றியென்று - ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகையாலே ப்ராமாண்யமும், மூழ்கினனென்று குமிழ்நீருண்ணுமபோதில ஶப்தம்போலே இப்ரபந்தமென்றுஸூசிதமாகையாலே பக்திவழிந்தசொல்லென்றுதோற்றுகையாலே க்யாதயாதிமூலத்வாபாவமுமஸித திக்கிறதென்று திருவுள்ளம்” என்றுபரிஷ்காரம்.

ஈறிலவ விருவெள்ளமென்றந்வயம். அதுதானென்றுநிரர்த்தகாவ்யயபதம். ஈறு - நாசம். இல் - இல்லாமை. ஆகநித்யமென்றபடி. இத்தால்ஸ்வர்க்காத்யைஶ் வர்யவ்யாவ்ருத்தி. இருளென்று-பெருமையாய அபரிச்சேத்யதாவாசி. இத்தால்கை வல்யவ்யாவ்ருத்தி. இருவெள்ளமென்கையாலேமூழ்கினனென்கிறது. முதலிலே- ஸம்ஸாரத்திலே. பக்த்யங்குரத்தையாகவுமாம். கர்மயோகம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, பரபக்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமபக்தி, மூர்த்தந்யநாடியுத்க்ரமணம், ஆர்ச்சிராதிகதி ப்ராப்தி, தேஶவிஶேஷப்ராப்தி, பகவத்ப்ராப்தி, கைங்கர்யப்ராப்தி. ஏதநந்தர ம்சொல்லும்வார்த்தையை ப்ராக்ருத-விக்ரஹத்தோடேஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச் செய்தேதானேஅதிலும்பக்த்யங்குரத்தையிலேதானே அதிலும்பரபக்தியிலேதா னேயென்றபடி. சொல்லவல்லராம்படியென்றது-விஸ்மயாதிஶயம்சொன்னபடி.

(முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்குமுதலடி-ஸாதநத்வ்ச. நிர் ஹேதுகத்வேதாத்பர்யம். இங்கே “நாஸௌபுருஷகாரேண” இத்யாதிக மநுஸந்தேயம்.

(விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினான்) விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது - "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தையுடையராம்படி ஸங்கல்பிக்கை யத்வா, கடாக்ஷமாவது - இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாக பகவதநுபவைக பரத்வரூபஸ்வோஜ்ஜீவநமாத்ரஹேதுவாயிருக்குமதாய், விசேஷகடாக்ஷமாவது - ப்ரபந்தநிர்மாணமுகேந லோகோஜ்ஜீவயித்ருத்வாபாதகமாயிருக்குமதென்னவுமாம்.

இப்படி அவன்கடாக்ஷம்பலித்தவிடமுண்டோ' என்ன, உண்டென்கைக்கும், கடாக்ஷம்பண்ணி'இன்னதுக்காக'வென்றும், பின்பவர்தாம் இன்னபடியானாரென்றுமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருந்தாவநமித்யாதி) புத்திஸமாதாநார்த்தம் த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ:. அயம்ஶ்லோக: ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாம்ஶே ஷஷ்ட்டேத்யாயே. இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், ப்ருந்தாவநம்-நெருஞ்சிக்காடு. பகவதா-விசித்ரஶக்திமானாய். அக்லிஷ்டகர்மணா-க்லேஶமின்றி பலவத்கர்மஸாதகனாய். க்ருஷ்ணேந- "க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக: । விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ணோ பவதி ஸாத்வத" என்று சொல்லப்பட்டிருந்துள்ள குணயோகத்தையுடைய க்ருஷ்ணனாலே. ஶுபேந-அவ்யாஹதேந. மநஸா-ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநேந. த்யாதம்-விஷயீக்ருதம். கவாம்வ்ருத்திம்-பசுவ்ருத்தியை. அபீப்ஸதா-ஆபிமுக்யேந வாஞ்சைபண்ணுமவனென்றபடி. இத்தால் கோவ்ருத்தியே பலமென்றதாயிற்று.

(உத்பந்நேத்யாதி) உத்பந்நஶஷ்ப: கோமலத்வாநுவ்ருத்திபர:. நவஶப்த: அந்யத்ராத்ருஷ்டத்வபரஸ்ஸந் தத்தலாந்தரீயகோமலஶஷ்பாந்தர வைலக்ஷண்யம் வ்யஞ்சயதி. இந்தவசநத்தையிங்கே யெடுக்கையாலே இவருடையஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யாஸாதிபரமருஷிகளுடையஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைலக்ஷண்யமும், அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பகவதநுராகாந்தரிதத்வமும் தோற்றுகிறது.

(ஶைஷபாட்யமென்று) தத்தாநுவாதமாதல், ப்ருந்தாவந விசேஷணத்வவிவக்ஷயாவாதல் நபும்ஸகலிங்கப்ரயோக:. நிர்ஹேதுகத்வ ப்ரகாஶநார்த்தமாகவும் கோவ்ருத்திவ்ருஜ்ஜகத்ரக்ஷணம் ஈஶ்வரனுக்கபிமதமென்கைக்காகவும் கோவ்ருத்த்யர்த்த ப்ருந்தாவநகடாக்ஷமே த்ருஷ்டாந்தத்வேநோபாத்தம்.

ப்ருந்தாவநகடாக்ஷத்துக்குப்போலே பரம்பராப்ரயோஜநம் தார்ஷ்டாந்திகத்திலுண்டோ' என்னவருளிச்செய்கிறார்- (தத்வங்களைவிஶதமாகவென்று) விஶதமாகவறிகையாவது - பரோபதேஶாநுகுணவைஶத்யயுக்தமாம்படி யறிகை. இத்தாலாழ்வாருக்குஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி தந்முகேந ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தத்வஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி தது ஜ்ஜீவநரூபஸ்வப்ரயோஜநலாபார்த்தமாகவும், "தென்னாவென்னும்" இத்யாதிப்படியே தனக்காழ்வாரருளிச்செய்தப்ரபந்தஶ்ரவணஜநிதாநந்தார்த்தமாகவும், "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" இத்யாதிப்படியே தத்ப்ரபந்தமுகேந ஸ்வாஶ்ரிதர்களை க்ருதார்த்தராக்குகைக்கும் கடாக்ஷித்தானென்றபடி.

"தத்வங்களைவிஶதமாகவறியவல்லராம்" என்கைக்கு தத்வங்களில் ஸந்தேஹமுண்டோ? என்ன, தத்வவிஷயமானவிப்ரதிபத்திகளையருளிச்செய்துகொண்டு "நந்தர்ஶநத்துக்குத்தத்வங்கள்மூன்று" என்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தையுமருளிச்செ

யகிருர் (இதரதர்ஸநங்களிலித்யாதி.) "பதினாறு, ஆறு" என்றது-வக்ஷ்யமாணத த்வத்ரயவிருத்தாகாரம். ப்ரமாணப்ரமேய ஸம்ஸயப்ரயோஜநத்ருஷ்டாந்த ஸி த்தாந்தாவயவதர்க்க நிர்ணயவாதஜல்பவிதண்டாஹேத்வாபாஸச்சலஜாதி நிக்ரஹ ஸ்த்தாநங்களாகிறதத்வங்கள்பதினாறென்பர்கள் நையாயிகர்கள். த்ரவ்யகுணகர் மஸாமாந்யவிஸேஷஸமவாயங்களாகிற தத்வங்களாறென்கிறவனவைஸேஷிகன.

(பஹுப்ரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணதத்தநமதப்ரகாரங்களிலே. இதரா லிவிடத்தில் பஞ்சவிம்ஸதிதத்வவாதிகளானஸாங்க்யர்; இத்தோடே ஈஸ்வரனையும் கூட்டி ஷட்விம்ஸதிதத்வவாதிகளானயோகிகள்; அந்தவிருபத்தஞ்சோடே நியதி, காலம், ராகம், வித்யை, கலை, மாயை, சுத்தவித்யை, ஈஸ்வரன், ஸதாசிவன், ஸக்தி, சிவன், எனகிறபதினொன்றையுங்கூட்டிக்கொண்டு முப்பத்தாறுதத்வமென்கிற பா சுபதர்; பஞ்சஸ்கந்தம், த்வாதசாயதநம், அஷ்டாதஸதாதுக்கள், தத்வமென்கிற பௌத்தர்; ஜீவன், தர்மாதர்மங்கள், புத்கலம், காலாகாசங்கள், தத்வமென்கிற ஜைநர்முதலாகமற்றுமுண்டானதத்வஸங்க்யாவிவாதகாகளெல்லாரும்விவக்ஷிதர்.

(விப்ரதிபத்தி) விருத்தப்ரதிபத்தியாதல். விவிதப்ரதிபத்தியாதல். இங்கு தத்வவிப்ரதிபத்திசொன்னவிது - உபாயோபேயவிஷயவிப்ரதிபத்திகளுக்கு உபல க்ஷணம், மேல் உபபாதநகரந்தானுகுணமாக. இங்குவிப்ரதிபத்தி-வாதிவிப்ரதிபத் தியைச்சொன்னபடி.

(லோகாயதிகன்) சார்வாகன். அவன்மதத்திலாகாஸத்தோடேகூட பூத பஞ்சகவாதிகளுமுண்டு, ஆகையாலே தத்வசதுஷ்டயபஞ்சகவிஷய க்ரந்தங்களு க்குவிரோதமில்லை.

(கூட்டரவு) ஸமுதாயம். * கிண்வாதிப்யோ மதஸக்திவத் - க்ரமுகபலதா ம்பூலதளாதயவயவஸமுதாயே ராகோதயவத்பூதசதுஷ்டயஸமுதாயத்தில் சைத ந்யமென்றொருதர்மம்பிறக்குமென்றபடி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) " ஸுராநரஸுரேந்த்ரா: ஸ்ருஷ்டாத்ருஷ்டா வ ஷ்டவாச: ஸம்ஸாரஸ்ய கூடஸ்தா நாஹி நிஷேவணம் । நரா கா நரமாவொவேஸோந்ரயத் வராயராவஸு வ:" என்றதைப்பற்ற. அ துக்கு - கூட்டரவுக்கு.

(சைதந்யம்நசிக்கும்) சைதந்யநாசமேமோக்ஷமென்றபடி.

(அவவருகொன்றுமிலலை) என்றவநந்தரம் - என்றுமென்றுமேஷம். இல் லையாகில் லோகாயதிகனென்கிற ப்ரதமாந்தஸப்தமந்வயியாது.

இப்படியவன்சொன்னது பரவ்யாமோஹார்த்தமோ? என்னவருளிச்செய் கிருர் (என்பதவனுடையஸித்தாந்தமென்று) இதைப்பற்றவிறே யவனுக்குலோ காயதிகனென்றுபேராயிற்று, லோகே ஆயதம்-விஸ்த்ருதம் ஸர்வத்ரப்ரத்யக்ஷபரி த்ருஷ்டமேவமதம் யஸ்யஸ:லோகாயதிக: - என்றுவ்யுத்பத்தியாகையாலே.

(ஆர்ஹதனித்யாதி) ஆர்ஹதன்-ஜைநன. ஸத்யாஸத்யம்-விகாரித்வாவிகாரி த்வங்கள். ஸத்வாஸத்வமென்னவுமாம். இல்லையாகில் நித்யாநித்யமென்றத்தோ டுபுநருக்தமாம். " ஸ்வதர்மஸ்வதர்மாஜாதம் ஸத்வஸத்யாதகைதிக வத்யா

நாஸ்த்யேகக்ஷணிகத்வாத் ப்ரத்யபிஜ்ஞா பாதயந்தி, ப்ரத்யபிஜ்ஞாநாம ததேவேதம். ப்ரத்யபிஜ்ஞா-ஜ்ஞாநப்ரவாஹவிசேஷ:" என்றபாஷ்யகாராதிவ்யஸூக்தியை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு அவன்மதத்தையுபந்யஸிக்கிறார் (காயகாரணரூபத்தாலே இத்யாதி.)

(ஆத்மாக்களித்யாதி) " ஜீவாஸம்ப்ருக்தத்ரவ்யேஷு ஹிம்ஸாவர்ஜநஜீவிதவ்ருத்தி: " இத்யாதித்ரஷ்டவ்யம். தனக்கு - தங்களுக்கு. கொண்டிருக்கும் - கொண்டிருப்பார்கள்.

(மலதாரணாதிகளாலும்) என்கிறவிடத்தில் ஆதிசப்தத்தாலே ஹிம்ஸாநிவ்ருத்தி திகம்பரத்வவிஷய வைராக்யாதிகளை நினைக்கிறது. மலதாரணாதிகளாலும ஆத்மஜ்ஞானத்தாலுமென்றது - " உபயாநுக்ருஹீதாப்யாம் ஜ்ஞாநேந மோக்ஷப்ராப்தி:" என்கிறஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலேயென்றபடி. ஆத்மஜ்ஞானம - தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞானம். " மோக்ஷோநாம ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகோ மதிப்ராப்திரேவ" என்றத்தைப்பற்ற (ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராயித்யாதி.)

(பௌத்தமதங்களில) நாலுவிதமானபௌத்தமதங்களில். (பரமாணுஸங்காதமாய) பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயபரமாணுஸங்காதரூபமாய. (ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய) க்ஷணிகமாயிருக்குமென்றத்யாஹாரயம, " ஜ்ஞானமும்" என்கிறவிடத்தில் ச்சப்தத்தாலே. வேறொருதமாவில்லை- ஜ்ஞாநஸந்தாநமேயாத்மாவென்றபடி. ஸம்ஸாரம்-ஸம்ஸாரஹேது. க்ஷணிகபுத்தி-க்ஷணிகத்வபுத்தி. "இதில" என்றத்தையநுஷங்கிப்பது. இதில-ஜகத்தில. மோக்ஷம-மோக்ஷஹேது. ஜகத்விஷயக்ஷணிகத்வப்ரகாரகபுத்திமோக்ஷஸாதநமென்றுனென்றபடி.

(அநுமாநஸித்தம்ஜகத்து) கடமஸ்வாகாரத்தைஜ்ஞானத்திலேகொடுத்துப்போகையாலே ஜகத்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேயமென்றபடி. இவ்விடத்திலே " யோமாமாத்மாஜ்ஞம் வேத்தி" இத்யாத்யநுஸந்தேயம.

(பரமம்) பரமஸித்தங்கள. மோக்ஷம-மோக்ஷஹேது.

(சூந்யத்தாலே) ஜ்ஞாநமுமசூந்யமாகையாலே. சூந்யத்வஸாதகஹேதுவ்யத்தாங்கீகாரத்தில பாதனாலே சூந்யத்தாலேயென்றுகருத்து. சூந்யேந ஸாதநேநவென்றபடி.

(நையாயிகவைசேஷிகாகள்) இவர்களிருவர்க்குமர்த்தாந்தரத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டானாலும் இவ்விடத்தில வக்ஷ்யமாணாத்தத்தில விப்ரதிபத்தி யில்லாமையாலே யிவர்களைஸமுச்சித்யோபாதானமபண்ணுகிறார். உபாதாநகாரணம்-ஸமவாயிகாரணம். பரமாணுக்கள்-பார்த்திவாதிசதுஷ்டயபரமாணுக்கள். ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸாவஸித்தாந்தஸம்மதம். ஈச்வரோபாஸ்தியாலே - அநுமாநிகேச்வரோபாஸதியாலே. "ஸுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள்" என்று பாடமானபோது ஸுகமும் துக்கமும்ஜ்ஞாநமும்நசிக்கை மோக்ஷமென்றுபொருள. ஸுகதுக்கங்கள்நசிக்கை மோக்ஷமென்றது - " ஏகவிம்சதிப்ரபேதபிந்நதுக்கத்வம்ஸோ மோக்ஷ:",

என்றதைப்பற்ற. ஸ்வகத்துக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கையாவது - பாஷாணகல்பமென்றபடி.

(பாசுபதன்) பசுபதிமதநிஷ்டன். இவர்களிலேசிலர் பரமாணுக்களே ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமென்கையாலே ப்ரக்ருதியுபாதாநகாரணமென்கிற ஶ்ருதப்ரகாசிகையோடுவிரோதமில்லை. அப்படியே ஈச்வரன் - நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலர்சொல்லுகையாலே யாதுமாகிலேச்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிறவேதாந்தத்திபத்தோடும்விரோதமில்லை. ஆகமம்-பாசுபதாகமம்.

(காமாநுஷ்டாநத்தாலே) முதரிகாஷ்டகத்தாரணத்தாலே. "கண்டிகாரு-சகமெஞ்சுவ" இத்யாதி கண்டுகொள்வது.

ஸாங்க்யா-கபிலாகமநிஷ்டர். ஸேச்வரஸாங்க்யனையும் நிரீச்வரஸாங்க்யனையும்சொன்னபடி. யோகிகள்-பதஞ்சலிமதநிஷ்டராதல். ஹிரண்யகர்பமதநிஷ்டராதல். "ஸாங்க்யஸ்ய வக்தா கபில: பரமர்ஷி: ஸ உச்யதே। ஹிரண்யகர்போ யோகஸ்ய வக்தா நாந்ய: புராதந:" என்னக்கடவதிறே. ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம்- ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தபுருஷவிவேகம்.

"பாட்டப்ராபாகராகள" இத்யாதியாலே குதருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணுகிறார். "பாஷண்டிநோ விகர்மஸ்தாந் பைடாலவ்ரதிகாந் சடாந்। ஹைதுகாந் பகவ்ருத்தீம்ச்ச வாங்மாத்ரேணாபி நார்சயேத்" என்றதைப்பற்ற (நித்யராயநேகராயித்யாதி)

ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யமென்கிறவிடத்திலே "ந கதா சிதநீத்ருசம் ஜகத்" "நாஸதோ வித்யதே பாவ:" இத்யாதிகள்கண்டுகொள்வது

(கர்மாபூர்வம) காமஜந்யாபூர்வம், அவர்கள்மதத்திலே அபூர்வமிரண்டுவிதம், நித்யாபூர்வமென்றும் அநித்யாபூர்வமென்றும், நித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிதமான நித்யகர்மஜந்யாபூர்வம அநித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்த்யாநுஷ்டிதமான காமஜந்யாபூர்வம. அவற்றில் நித்யாபூர்வ மிவ்விடத்தில கர்மாபூர்வசப்தத்தால்சொல்லப்படுகிறது.

ஈச்வரஸத்பாவமில்லையென்றாக ளென்றது - "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:। ந தேவதா ஸ்வதந்த்ராஸ்தி கர்மைவேதி ..." என்றதைப்பற்ற. ஸத்பாவம் - ஸத்தை.

இப்படி பூர்வபாககுதருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணி மேல் உத்தரபாககுதருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணுகிறார் (மாயாவாதீத்யாதியாலே) (நிர்விசேஷசின்மாத்ரம்) விசேஷமாவது - பேதம். அதாவது ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதங்கள். ஸஜாதீயபேதமாவது - ஜீவப்ரஹ்மபேதம். விஜாதீயபேதமாவது- அசித்ப்ரஹ்மபேதம். ஸ்வகதபேதமாவது - ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணங்களுக்குமுண்டானபேதம். நிர்விசேஷமாவது - இவையன்றிக்கேயிருக்கை. இம்மூன்றுபேதமுமில்லையென்று "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னுமவன்

(சிநமாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்சப்தத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமும், மாத்ரசப்தஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வரூபதர்மாபாவமும், ஏகதேஶவிஜடத்வராஹித்யமும்சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் கார்த்ஸ்நயேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றபடி. இப்படி ப்ரஹ்மம் நிர்விஶேஷமானால் ஶஶவிஷாணம்போலே துச்சத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்கிற சங்கையிலே "ஸ்நாதநம்" என்கிறது. அதுதான் துச்சத்வவ்யாவர்த்தகமிறே.

(மாயாசபளம்) மாயாமிஶ்ரம். மாயை - அவித்யை. இதுதான் ஆச்சாதிகாவித்யையென்றும் விக்ஷேபிகாவித்யையென்றும் த்விவிதம். ஆச்சாதிகாவித்யையாவது-ப்ரஹ்மதிரோதாநத்தைப்பண்ணுமது. விக்ஷேபிகாவித்யையாவது-திரோஹிதமானப்ரஹ்மத்தை தேவாதிநாநாரூபஹாகாரகப்பண்ணுமது.

(தத்வமஸீத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே) தத்-அந்தப்ரஹ்மம். த்வம்-நீ. அஸி-ஆகாநிறகிறாய். என்றுசொல்லுகிறவாக்யஜஞாநத்தாலேயென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தாலே "ஸோऽஹமஸ்மி" "தத்வா அஹம் ஸோ ஸௌ யோ ஸௌ ஸோऽஹம்" இத்யாதிவாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

"அந்தப்ரஹ்மந்தானே"என்றதச்சப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தையேபராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்வாதிகளைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று, ப்ரஹ்மம் ஸகுணமென்று அவனங்கீகரிக்கையாலே.

உபாதியாவது - தேஹேந்த்ரியாதிகள். உபாதிக்குஸத்யத்வமாவது- பாரமார்த்திகத்வம். ஸ்வமதாநுகூலஸாதகப்ரமாணஸித்யர்த்தம் பந்தமோக்ஷாதிவ்யவஸ்தாஸித்யர்த்தமுச உபாதிகளும் தத்காரயபூதப்ரபஞ்சத்துக்கும் பாரமார்த்திகத்வமங்கீகரித்தான் பாஸ்கரீயன்.

வர்ணாஶ்ரமதர்மமாவது - வர்ணாஶ்ரமோசிதமானதர்மமென்றபடி. வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது - "தத்த்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநம். உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது- "ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" இத்யாதிவாக்யவிஹிதமாய ஜீவப்ரஹ்மபேதஹேதுபூதோபாதிநிவர்த்தகமாய அவிச்சிந்நஸம்ருதிஸந்தாநரூபமாய வேதநத்யாநாதிஶப்தவாச்யமானஜ்ஞாநமென்றபடி,

உபாதிநஶிக்கைமோக்ஷமென்றது-உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதிநஶித்து அதினாலே உபஹிதாம்ஶமான ஜீவதத்வத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஶமானப்ரஹ்மத்தோடேயேகீபாவம் - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாம்ஶமாவது - கடாகாஶம்போலே யுபாதியினாலே யவச்சிந்நமானஅம்ஶம.

(யாதவப்ரகாஶனித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மந்தானேயென்றதச்சப்தம் - பாஸ்கரமதத்திறபோலேப்ரஹ்மமாத்ரத்தையேபராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்தைப்பராமர்ஶிக்கிறதன்று. அதுக்கடி அந்தப்ரஹ்மம் சிதசிதீஶ்வரரூபேணபரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூபவிஶேஷமவனங்கீகரிக்கையாலே.

ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகமெனகிறது - ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மபரிணாமம் ப்ரபஞ்சமென்றவனுக்கபிமதமாகையாலே. ஸத்யமான - பரமார்த்தமான.

ப்ரமமாவது-ஸ்வஸமாநபிந்நமான சிதசிதீஶ்வரர்களிடத்திலேபேதபுத்தி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மத்துக்குண்டானதாத்ருஶபேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்றபடி.

ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயநத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவென்ன - “வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச” என்றத்தைப்பற்ற. ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிற விடத்தில் - ஸமஸமுச்சயமாயிருக்கையன்றிக்கேயல்லது அங்காங்கிபாவேந ஸமுச்சயமன்று. கர்மத்தாலே ப்ரீதனானவன் ஜ்ஞாநேந ப்ரஹ்மப்ராப்தி: என்கிறபடியே உபாஸநத்துக்கு ப்ரீதி அங்கமாகையாலே ஜ்ஞாநமும் கர்மமும் ஸமுச்சிதமாகவே மோக்ஷஸாதநமென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் “வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ। அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமச்நுதே” என்கிற ச்ருதி. இச்ச்ருதியில் ஸாதந த்வித்வபரம் பூர்வகண்டம். உத்தரகண்டம் அங்காங்கிபாவபரமென்றபடி. இதில் பூர்வகண்டோக்தமான ஜ்ஞாநகர்மங்கள் அங்காங்கிபாவேநவென்று பாஷ்யகாரருக்கும் பரமாசார்யருக்கும் ஸம்மதம். ஸ்வர்ண ஜாதிகளைப்போலே நிஷ்பந்நமான ஜ்ஞாநரூபகாரணத்துக்கு ப்ரீதிரூப ஸம்ஸ்காரத்வாரா ஸஹகாரிகர்மம் அங்கமென்று ஸம்மதம். பக்தியை ப்ரபத்தியை ஜ்ஞாநோபாதகத்வாதங்கமென்று பாஷ்யகாரமதம்.

பேதஜ்ஞாநம்போதை மோக்ஷமென்றது - காமஸாத்யப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபூர்விகையாய ஜ்ஞாநஸாதநமான பரஹிம்ஸாபாவஸ்வரூபமாய் வ்யாப்யமேயாய் ஜ்ஞாநம்போகைமோக்ஷமென்றபடி,

(ஏகாயநனிதயாதி) லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனான நாராயணனைப் பரமனென்று அங்கீகரியாமையாலே ஏகஏவாயநம் - ப்ராப்யமஸ்யஸஏகாயந இதியத்யந்தமாதவமதநிஷ்டனென்றபடி. மிதுநசேஷத்வமங்கீகரியாமையாலே இவன் ஏகாயநனென்று மிதுநாயநர சொல்லுவர்கள்.

அதுவேயென்றது- பிராட்டியோட்டை ஸம்பந்தமில்லையென்றபடியே. விசேஷமென்றது - நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தைப்பற்ற. ஆபிமுக்யவிசிஷ்டமாகக் கொண்டானென்றது “நாயிகாஸஹஸ்ரநாராயண ஸ்வயம்வ்யக்த” என்று ஸக்திஸம்பந்தவாச்யையானவிவளையொழிய ஸர்வஷட்குணயதோ ஸர்வகல்யாணவிசிஷ்டனாக அங்கீகரித்தானென்றபடி.

உதாஹ்ருதமதங்களை பாஷ்யாதிகளிலே தூஷித்தமையாலும் ஸந்க்ஷேபார்த்தாய பத்தாது மவற்றில் தூஷணங்களைவிட்டு தத்தூஷணபரிஹாரமும் செய்கிறார் (ஆகஸித்தாந்தங்களிதயாதி) (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகள்) லோகாயதமதந்தொடங்கி யோகிமதபர்யந்தமபூர்வஹ்யமதங்கள். பாட்டபரபஞ்சாந்தரமாக ந்யாயந்தம் குத்ருஷ்டிமதங்கள். (வ்யாப்தங்கள்) “யாவேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோயாஸ்ச காஸ்ச குத்ருஷ்டய: । ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹிதா: ஸ்ம்ருதா:” என்கிறமநுவசநமிவவிடத்தில் அநுஸந்தேயம். ப்ரேத்யநிஷ்பலா - பாரலௌகிகப்ரயோஜநஸூந்யங்கள்.

ஏவம்பரமதநிரஸந ஸவஸித்தாந்தமாஹ (ஸத்கர்ஸநத்துக்கிதயாதி) ஸத்தர்ஸநத்துக்கு - பரமவைதிகத்வேந பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதவ்யாவ்ருத்தமான ஸத்தர்ஸநத்துக்கு. அவையெவையென்னுமபேக்ஷையிலே “ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம்” இத்யாதிஸ்ருதிச்சாயையாலேயத்தேசிக்கிறார் (அநவாப்தனவிதயாதி) “ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி” “ஸநகஏவாத்விதீயம்” இத்யாதியாலே ஸ்வமோவயை

ன்றுசொல்லாநிற்கக் கூறனென்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாரேத்யாதி) ஐக்யம் - அப்ருதக்ஸ்திதி. ப்ரகாரவாசிசப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகையாலே "ஸர்வம் ப்ரஹ்ம" என்றும் "ஏகமேவ" என்றும் சொல்லலாம். ஆகையாலே ஜாத்யாதிவிசிஷ்டம்போலே ப்ரகாரவிசிஷ்டப்ரகாரியொன்றாகையாலும் - ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கு வாஸ்தவபேதமுண்டாகையாலும் ஒன்றென்றும் மூன்றென்றும் சொல்லலாமென்றபடி.

அநந்தரோத்திஷ்டமாகையாலே புத்திஸ்தமான அசித்தை முந்துற நிரூபிக்கிறார் (அசித்தாகிறதித்யாதி) ஈச்வரனைப்பற்றப் பேசும் நிரூபியாமையாலே நிரூபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதமிதுவேயிறே. குணத்ரயாத்மகமாய் - குணத்ரயஸ்வபாவகமாய். ஆத்மசப்தம்-ஸ்வபாவபரம். குணத்ரயஸ்வரூபமென்னில் ஸாங்க்யமதப்ரஸங்கம் வரும். "த்ரிகுணம்" "த்ரிகுணாத்மிகாம் க்ஷேத்ரம்" இத்யாதிப்ரமாணம். நித்யமாயென்றது- "அஜாமேகாம்" "நித்யஸததவிக்ரியா" இத்யாதியைப்பற்ற. விபுவாயென்றது - ஸ்வகார்யபூதமஹதாதி ஸர்வகார்யவர்க்கவ்யாப்தியையவலம்பித்தாதல், விவிதம்பவத்யஸ்மாத் கார்யஜாதமென்கிற வ்யுத்பத்தியையவலம்பித்தாதல். ஸததபரிணாமியாயென்றது - "ஸததவிக்ரியா" என்றத்தைப்பற்ற. "ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாம்" இத்யாதியைப்பற்ற ஹேயத்யாஜ்யத்வயமாயென்றது.

உத்தேசக்ரமாநுஸாரேண மேல் ஈச்வரஸ்வரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது சேதநாசித்ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே ததுபயநியந்த்ருத்வேநார்த்ததா ஈச்வர ஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாதமாகையாலேயென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவசித்திலேயித்யாதியாலும், இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதியாலும்) இப்படியிருக்கிறவசித்திலேயித்யாதிவாக்யம் - அசித்தினுடையதாதர்த்யபரம். இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதிவாக்யம் - சித்தினுடையதாதர்த்யபரம்.

உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் தர்சயதி- (ஸம்ஸாரேத்யாதி) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச: ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேது:" என்று ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிக்கும் ஸம்ஸாரபந்தமோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவென்று சொல்லுகிறது. ஸத்திதியாவது - ஸம்ஸாரத்தைப்பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை.

(தைவீஹ்யேஷேதி) கீதாயாம்ஸப்தமேத்யாயே. தைவீ - க்ரீடாப்ரவ்ருத்தேநமயாநிர்மிதா, குணமயீ-ஸத்வரஜஸ்தமோகுணப்ரசுரா. மமைஷா-மத்ஸம்பந்திநீ. இயம்மாயா - விசித்ரகார்யகரீ. துரத்யயா - ஸர்வைரபிதுஸ்தரா. மாயாதரணோபாயமாஹ (மாமேவேத்யாதி)

தைவீத்யாதி ச்லோகார்த்தமாஹ (நானபிணைந்தபிணையித்யாதி) நானபிணைந்தபிணை - தைவீமாயா. அவிழ்க்கப்போகாது - துரத்யயா. கால்கட்டி - ப்ரபத்யந்தே. அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி.

உபாத்தப்ரமாணாநுகுணம் அநுஷ்டாநோபபத்திம் தர்சயதி (அருளொன்றே பேயிவருமித்யாதிவாக்யத்வயேந) (பொல்லாவித்யாதி) பொல்லாவாக்கைப் புணர்வினை - பொல்லாத சரீரத்தின் கூட்டத்தை. அறுக்கலறு - அறுக்கவேணுமென்றும் எனக்கு அவிழ்க்கப்போகாது. யானுன்னைச்சேரவநோக்குமிழச்சிசொல்லாய-

ரினானுன்னைக்கிட்டுவதோருபாயம் நீயேசொல்லாயென்றபடி. குருவி - ப்ரேக்ஷம். வைஷம்யாதிகளவாராமைக்காக (காமாநுகுணமாகவென்றது)

“ நித்யோநித்யாநாம்” என்றதைப்பற்ற (நித்யனுயென்றது) அணுவாயென்றது - “தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தம்” “ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்” இத்யாதியைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனுயென்றது - “விஜ்ஞாநமய:” “ஜ்ஞாநமேகலக்ஷணம்” என்றதைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனுய - ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வங்களை ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாகவுடையனுய். ஜ்ஞாநகுணகனுயென்றது - “விஜ்ஞாதாரம்” “ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ:” இத்யாதியைப்பற்ற. (ஏகரூபனுய) அசித்துபோலேவிகாரிக்கையின்றிக்கேயிருக்குமவனுய். “அவிகார்யோயம்” இத்யாதி. பகவச்சேஷபூதனுயென்றது- “தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந:” என்றதைப்பற்ற.

பகவதேகநிர்வாஹ்யத்வரூபஸ்வபாவாநந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) “ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தி யே । தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்” இதி கீதாஸப்தமாத்யாயே ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்குமுபலக்ஷணம். ஆக ஜராமரணமோக்ஷாயவென்றது - ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபதர்சநாயவென்றபடி. ஆத்மஸ்வரூபதர்சநாயமாமாச்ரித்ய யதந்தி, தேதத்ப்ரஹ்ம, க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மஞ்ச, அகிலம் கர்ம ச விது என்றந்வயம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மசப்தம் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஸ்வரூபவாசி. அத்யாத்மமென்றது - ஆத்மஸம்பந்தியான மந்யாத்மமென்று பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸனைகளைச் சொல்லுகிறது. கர்மமென்று - த்யாஜ்யோபாதேயாதிகர்மேண “ஏவம்த்ரைதர்ம்யமநுப்ரபந்நா:” இத்யாதிஸித்தயோஷித்புருஷஸம்பந்தரூ சொல்லுகிறது. ஆகப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தின்பொருட்டுயாவர்சிலர் என்னையாச்ரயித்துயத்நம்பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் அந்தப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஆத்மநி ஸம்பந்தித்திருக்கிற பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸனைகளையும் அகிலமான த்யுபர்ஜநயாதிக்ரமத்தையும் அறிவார்களென்றபடி. இத்தால் ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தையும் தத்ப்ராப்திவிரோதிகளையும் அறிவார்களென்றபடி. ஆத்மாநுபவத்தைநெகிழ்ந்தித்யாதிவாக்யம் - ப்ராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல்.

ஆனுல் ஈச்வரஸ்வரூபத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்யாதே இப்படி அருளிச்செய்கிறதென்னென்ன (இவற்றிலொன்றையித்யாதி) இந்தவாக்யம் சித்சித்துக்களினுடைய அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரத்வப்ரதிபாதநபரம். அதாவது ப்ரகாரவாசிசப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தஸ்வார்த்தாபிதாநம்பண்ணுகையாலேயென்றபடி. (ஒண்டாமரையாளித்யாதி) ஸுந்தரியாய் பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனுனஸர்வேச்வரனொருவனையே நோக்குமுணர்வென்று பொருள். (ஸர்வேச்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றிநில்லாது) ஈச்வரன்ப்ரகாரியாகையாலேயென்று கருத்து. உபாத்தப்ரமாணார்த்தம் (ஜ்ஞாநமாகிலித்யாதி)

ஒருவனையேநோக்குமதேயுணர்வென்றந்வயித்து அவதாரணத்துக்கர்த்தம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் பஞ்சமா

தயாயததில பரவித்யையில் வசநத்தையும், ப்ரதமாம்ஶததில் பததொன்பதாமத் யாயத்தில் பரஹ்லாதசரிதத்தில வசநததையும்ப்ரமாணமாக அருளிசசெய்கிறூர (ததஜ்ஞாநமிதயாதி) "ஸஂஜ்ஞாயதெயெந தத்ஸ்தொஷம் ஶுத்தம் பரம் நிர்மலமேகரூபம் । ஸம்த்ருஶ்யதெவாப்யவகம்யதெவா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" இதுக்காததம், அஸததோஷம்-விகாரரூபதோஷரஹிதம். இத் தால பரகருதிவ்யாவ்ருத்தி. ஶுத்தம்-காமவஶ்யதவாத்யஶுததிரஹிதம. இத்தா லகாமவஶ்யா ஶுத்தபத்தஜீவவயாவ்ருததி. பரமநிர்மலம்-மலஸம்பநதாாஹதவ தோஷரஹிதம். இதததால்முக்தவயாவருதநி. ஏகரூபம் - ஸமாபயநிகரஹிதம். இத் தாலநித்யஸித்தவ்யாவருததி. ஏவம்விதமததபரஹமயேந - ஆகமோகதஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயதே, ஏநஸாக்ஷாதகாரலக்ஷணேநஜ்ஞாநேநதருஶயதே, ஏநபரமபகதிரூபா பநநேநப்ராப்யதே, ததஜ்ஞாநம்-ததேவஜ்ஞாநஶப்தாபிதேயம. ததோநயத் அஜ் ஞாநமென்றபடி. "ஸஜ்ஞாயதே" என்றுபாடமானுல ஸ: - ஈஶ்வர: ஏந-தத்ததத ஶாபநநேநஜ்ஞாநேந, ஜ்ஞாயதேஸாக்ஷாதகரியதேபராபயதே, தத்ஜ்ஞாநம்அஸத தோஷம் ஶுததம்பரம்நிர்மலமேகரூபம்- ஏகரூபமாயிருககும். தத - ததேவஜ்ஞா நமஜ்ஞாநஶபதவாச்யம. அதோநயதஜ்ஞாநமுகதமிதயநவய:. அஸத தோஷத்வா திகமபரஹ்மததுககுவிஶேஷணமானபோது ஏகவாகயம. ஜ்ஞாநததுககுவிஶேஷ ணமானபோது வாகயபேதேநயோஜநீயம். "ஸூர்யேநைவவிஶேஷாஹி நிராகாராதயாபியாம்" எனகிறநயாயததாலே ஜ்ஞாநததுககு அஸ்ததோஷாதிக தவமவிஷயவிஶேஷகருதம். "தத்கர்மயந்நபந்தாய ஸாவித்யாயாவிமுக்தயே। ஆயாஸாயாபரம்கர்மவித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" இதுககர்ததம,காத ரஹிவிதயேதயதராஹ (ததகர்மேதி) யாவிமுக்தயே - ஸாவிதயா. அந்யாவித்யா- ஆததஶாஸதராதிவிதயாசிலபநைபுணம். யநபநதாய - விதயாங்கத்வேந மோ க்ஷாயயத, தககாம. அபரம் - பரவருததிரூபங்காம ஆயாஸாயஎனறபடி. இவவி டததிலே "ஞாநாஸ்ஸநாநி" இதயாதிகமநுஸநதேயம். "வித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" எனறதுககாதத மருளிசசெயகிருா (பகவதவிஷயததை யொழியவிதயாதி) பரகாரமாதராவகாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகலபமென்றபடி.

மேலவைலக்ஷணயாநதரமருளிசசெயவரராக "ததவஙகளைவிசதமாக அறி யவலலராமபடி" எனறுமுனபுசொனனஜ்ஞாநாதிகயததைநிகமிககிருா (இபபடி யிருககிறவிதயாதி) முதலாழவாா முதலானஜ்ஞாநாதிகருமுணடே? என்ன (இவ றறையிதயாதி) "தபோஸ்தஶுத்தாவிவர்ணயந்தெ ததந்யதா" என்பாரி ல் தலைவரொனறபடி.

பூர்வோத்தரகரநதபரதிபாதய ஸாவபரகாரபரிபூர்த்தியால்வநதஅநுபமத வரூபவைலக்ஷணயததைஅருளிச்செய்கிறுா (இவாக்கு இதயாதியால) இவாககு- ததவதரயயாதாத்மயஜ்ஞாநபூரவக பகவதநுபவாநநதஸாகரததில்முழுகினவிவா க்கு. இவ்விடததில "மலககுநாவுடையேறகுமாறுளதோவிமமணணினமிசையே" "யாவாநிகரகல்வானததே"இதயாதிகணடுகொளவது.

அதனையுபபாதிக்கிறார் (தமபடியித்யாதி) யதவா, அவர்கள் ஸ்வரூபத்தை புவாநதரம (தமபடியித்யாதி) தாமும - பகவதநுபவஸாதகமான விசேஷத்தையுடையதாமும பரிச்சேதிக்கதரியமாட்டாரென்றபடி.

உபபாதநம (ஒருஸாதநததையித்யாதி) "வரவாறொன்றில்லையால்" இத்யாதயநுஸநதேயம.

நித்யஸூரிகளில்வ்யாவருத்தரென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளில்வ்யாவருத்தரொனுமிடம் கிமபுநந்யாயஸித்தமாயிருக்க விபபடிவிசேஷித்தது க்ருஷ்டாநதார்த்தமென்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளிலித்யாதி) உகதார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணத்வயம (அடியாரித்யாதி) இநதபக்ஷத்தில் பரமாணத்வயத்தாலேகலையியுமபிரிவும் மாறிமாறிவருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே பகவதநுபவம பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரிவ்யாவ்ருத்திக்குஹேதுத்வயம பலிதமாகிறது. அதவா, நித்யவிபூதியிலேயிருக்க உபயவிபூதியிலும அடங்காததன்மையராகக்கூடுமோவென்னை (விண்ணுளாரித்யாதி) யாதல. அடியாரித்யாதிக்கு - நாஸ்பூநநாயநதுக்கு ஸ்ரீ வைகுண்டமோபூமியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்தாநமென்னுமபொருள. "பாறகடலபாமபணைமேறபள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையேதொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்" எனகிறபாசுரத்துக்கு திருப்பாறகடலிலே திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கைமேலே கணவளாநதருளும சீதனைததொழுமவர்கள நித்யஸூரிகளிலும ஸ்ரேஷ்டராயிருப்பாகளென்று பொருள. எடுத்தபாசுரத்துக்குஅர்த்தம (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி) அதவா, ஸம்ஸாரிகளுக்கு அநயபரர்களோ தாங்களாகையாலே அவர்களைபபறற வ்யாவருத்தராகிறார், நித்யஸூரிகளைபபற்ற வ்யாவருத்தரானபடி யெங்ஙனேயென்ன அருளிசசெய்கிறார் (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி) என்னவுமாம்.

தேசதோஷத்தாலே பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமானவளவன்றிக்கே காலஸ்வபாவத்தாலும்மேட்டுநிலமெனகிறார் (கலெள ஜகதபதிமித்யாதி) அதவா ஏவமபூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வாரவதரித்தது இந்த தேசமான கருதபல மெனகைக்காக ஸம்ஸாரதோஷபூயஸ்தவத்தைபஹுமுகமாகவுபபாதிக்கிறார் (கலாவித்யாதி) ஆதல. இநதவசநம ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டேம்ஸே பரதமேத்யாயே. ஜகதபதித்வாதிவிசேஷணங்களபரத்யேகமர்ச்சநஹேதுக்களாயபராபத்தவ, தேசகாலாதிததவோபகரணஸமபநநயபாவா, காருணிகத்வஸாமாத்ய, ருபாநாசசநஹேதுரிவாரகங்கள. பாஷணடா:-பாபஷணடா:. யதவா, காணுநபாகயாதிபாஷண்டைருபஹதா:-ததஸஹவாஸாதிநா பாதிஹதபுத்தய: என்றபடி. "யத்ராவதீர்ணம் க்ருஷ்ணாக்யம் பரம் ப்ரஹ்ம நராக்ருதி | தத்தேவ வாஷம் தேநாஜோ யாஸ்யந்தி க்ஷேத்ரிணோ ஹி க்ஷுத்ராதா:" இத்யாதி.

கலௌ என்று விசேஷிக்கவேணுமோ ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்தில் பகவதருசி அல்பமென்னுமிடத்தில பாகவதே ஏகாதசஸ்கந்தே ஸ்ரீநிவேதநாயாபேக்ஷித்ததம ஶ்லோகம் பரமாணயதி (அல்பமித்யாதி) இவ்விடத்தில "ஜந்தூநாம் ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரேஷ்வபி ஸத்தம | கஶ்சிந்மோக்ஷமந்விச்சேத் மோக்ஷமுபயாந்தி" என்ற தநுஸநதேயம. "வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்" என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம், அதாவது வைகுண்டனென்று - ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸர்வேஸ்வரவிஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநம். அதாவது அவனை உபாயோபேய

மெனகிற ஜ்ஞாநமென்னுதல், வைகுண்டபரியர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய அவர்கள் விஷயதாஸநம - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள ஶேஷிகளெனகிற ஜ்ஞாநமெனனுதல், தாஸநம் - ருசிரூபஜ்ஞாநம். இவ்வாததவயததையுங்கூட்டி அருளிசசெயகிறா (ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபயனித்யாதி) இனனமும், வைகுண்டபரியன - ஸர்வேஶ்வரனாய அவன் விஷயமான தாஸநமெனறும் வைகுணடனவிஷயமான பரியமானதாஸநததை யுடைததானவனென்றும் பாகவத தெளாலபயபரமாகவும, ஆத்ததவயமுணடு, அநத ஆததத்வயமிங்கே அருளிச்செய்யவிலலை. கீழசொன்ன ஆத்ததவயமும் ஸாப்தம். ததராபி - அதிநாலபக்ஷணபநகுர தேஹயோகிஷ்மநுஷயேஷ்வபி.

ருசிதெளர்லபயத்துக்கு பரமாணநதரம் (மநுஷ்யாணமித்யாதி) இதங்கிதாஸாஸபதமேதயாயே. அஸயாாததஃ, மநுஷயாணம - ஶாஸ்த்ராதிகாரயோக்யாநாம ஸஹஸ்ரேஷ கஶ்சித் தேவஸித்திபாயந்தம் யதநமகரோதி. ஸித்தாநாம யததாமபி-ஸிததிபர்யநதம் யதமாநாநாம் ஸஹஸ்ரேஷ கஶ்சித் தேவமாம் ப்ராபகதவேநவேத்தி. மாம்ப்ராபகதவேநவி திதவாமததஸ்ஸித்தயே யதநமகரோதி யாவத். புநஃ "தத்வதஃ" இதிவிஶேஷணாத மதவேதருணும் ஸஹஸ்ரேஷ கஶ்சித்தேவமாநததவதோவேத்தி - ப்ராப்யதவேந ப்ராபகதவேந சவேத்தி. நகஶ்சிதிதயபிப்ராயஃ. "ஊரதவெஉநகஷ்டந" இதிஹிவக்ஷயதீதயர்ததஃ.

ஏவம்பூதமான ஸமஸாரததிலே ஆழவாா திருவவதரிக்கைக்கடி யேதென்ன, சேதநருடைய ஸுகருதமெனகிறா (இபபடியிருக்கிற ஸமஸாரததிலே யித்யாதி) ஸுகருதபலமாயிற்றெனறவிடததிலே - "ஸவஸயாஹி தத்ஜநஹாம யெயவெஹவஹாவிதாவதாணெந வாஉகூாணிகெநஹமவதாஹாஷகாரெண" என்ற தநுஸநதேயம. யதவா, அயஞசேதநஶப்தோ பகவத்பர்யநத சகலசேதநபரஃ. ஸுகருதஶபதமும யதாயோகயம சோபநகாமபரம. "இபபடியிருககிற ஸம்ஸாரததிலே" என்றுதொடஙகி "எல்லாக்குமுணடாம் படிபணணிகொண்டாயிறறிருபபது" என்னுமளவுககு பரபந்தததினுடைய ஸர்வோபஜீவ்யதையிலேநோககு" எனறு பரிஷகாரம்.

ஸுக்ருதபலமென்றததை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிசசெயகிறார் (ததோ கிலேதயாதி) "ஜைவகீவஎவஸநா யாஉவிஹஎதஉஹாதநா" இதயுததராாததம். இதம்ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞசமேமஶேதருதீயேதயாயே. சேதநர்பண்ணின ஸுகருதபலமாயிறறென்ற விடததில சேதநஶப்தம பததசேதநபரமானால் ஶ்லோகததில் ஜகச்சபதமும் பததசேதநபரம, அது பகவதபர்யநதாகி லசேதநபரமானலிதுவும கச்சதி - ப்ராபநோதிஸவாபீஷ்டானென்கிற வ்யுத்பததியாலே யகிலசேதநபரம. போதஃ - பதமபக்ஷவிகாஸஃ. சேதநபக்ஷ - ஆஹ்லாதரூபம் ஜ்ஞாநம. போதஜநகதவம் பததசேதநவிஷயே ரஜஸ்தமோமூலபாப நிபாஹணபூாவகஸதவ விவர்த்தநேநகீதா பரபநதாதிபிஸ்ச்ச, நிதயமுக்தவிஷயேமங்களாஶாஸநபரஸம்பாதநாத குணசேஷடிதாதிபிஸசச, ஸவஸயாஹலாதகரதவம் சேதநோஜ்ஜீவயிதருதவமுமகேந.

ஸூர்யனிலு மிவனுக்கு ஏறறமுண்டென்று "உஹாதநா" என்ற பததைக் கடாக்ஷிததருளிசசெயகிறா (அதித்யனித்யாதி) பாஹ்யரிவாச்யுத இதயுபமி

தஸமாஸ:, அந்யதா அச்யுத ஏவபாநுரிதிரூபகஸமாஸே “ உஹாத்ஞநா ” என்கிற விசேஷணத்துக்கு அந்வயம்வரும், விசேஷ்ணநாம் ப்ராதாந்யேநவயவயுத்பத்தே:. இனி இவ்விடத்தில மஹாத்ம்யமாவது - தத்நிவர்த்யாந்தகார நிவர்த்தகத்வமேயென்றபடி. (ஆந்தரமான அந்தகாரத்தையிதி) பத்தசேதநபரந்வேப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் வந்த அஜ்ஞாநாந்தகாரம. நித்யமுக்த பாத்வே அகாலகால்யமானவஸ்து, காலாதிநவிரோதி ஷஹைளதேஸத்திலிருக்கிறதேன வருகிறதோவென்னும்பரோமகார்யாந்தகாரம். அதை ஸௌசீல்யவீர்ய பராக்ரமாதிகளாலே நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி. பகவத்பரத்வே யென்னுடைய சேதநோஜ்ஜீவநார்த்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ரூபக்ருஷிபலிக்கிறதோ ' இல்லையோ ! என்று மாருலஹ்ருதயதவரூபாந்தகாரம். அதை நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி.

(அப்படியே இவரும்) என்கிறவிடத்தில் “ தமோபாஹும் விநஶ்யந்த்யாவகாஜிதம் ஸந்நியௌ । ஸஹ்யாஹ்ந: ஸம்வெளஷ்வஷ்டஸக்த்ருஸந்நியௌ ” என்கிறபடியே பாஹ்யாப்யந்தரதமோநிரஸநபூர்வகமாக ஸவாதிசயத்தை யெங்குமுண்டாக்கிக்கொண் டிருப்பனென்கிற வார்த்தங்கண்டுகொள்வது, த்ருஷ்டாந்தாநுகுணமாக. இவ்விடத்தில பாஹ்யதமஸ்ஸாவது - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜ்ஞாநகல்பமான யதார்த்தஜ்ஞாந விரோதிபூதபாஹ்ய குத்ருஷ்டி ஸாஸ்த்ரஸ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம். (ஊருநாடுமிதயாதி) குக்ராமஸ்தரும தேஸஸ்தரும் லௌகிகஜநமும் பகவத்ப்ரேமாந்தரான தம்மைப்போலே தத்ஜ்ஞாநப்ரேமாந்தராம்படி. அசேதநமான வ்ருக்ஷங்களும ஜ்ஞாநப்ரேமாந்தயத்தாலே ஆந்தரமாய சிதிலமாய்க்கூப்பிடும்படி. பாலபோலே இனியதமிழில் நிருபகருமிசையறியுமவர்களும் பக்தருங்கொண்டாடுமாயிரம். இப்ரபந்தத்தைக்கேட்டு நித்யரும முக்தரும த்ருப்தரானார். ஸ்வரத்தால பூர்ணமானபாட்டு ரூபமான இனியகவிகளை தனக்கு ப்ரகாரபூதனை யானையக்கொண்டு ஸ்தவ்யனை தன்னை ஸ்தோதாவாயக்கொண்டு தானேபாடி திருமாலிருஞ்சோலையானாயிருக்கிற வென ஸ்வாமியானவன் பாட்டில் ரஸாதிஸயத்தாலே தென்னாவென்றுளத்தை வையாநிறகுமென்றுபொருள். (என்னும்படி) என்றுசொல்லும்படி. தம்முடையநன்மையாவது - ப்ரபந்தநிர்மாணத்தால் வந்தவதிசயம். அதெல்லாருக்கும உண்டாம்படி பண்ணுகையாவது - அந்தவதிசயம நாகரஜாநபத லௌகிகஜநவிஷயத்திலும் ஸ்த்தாவரவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநரூபப்ரேமம், நித்யமுக்தேஸ்வர விஷயத்தில நிரதிஸயாநந்தரூபம, பத்தவிஷயத்தில ஜ்ஞாநநிரதிஸயாநந்தரூபம, தரவிடஞ்ச ராகநிஷ்ட்டவிஷயத்தில ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஸயாநந்தரூபம். இப்படி ஸவப்ரபந்த நிர்மாணஜநிதமான ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஸயாநந்தரூபஸ்வ ஸம்பந்தயதிஸயம் யதாயோக்யம் ஸகலதேசவார்த்தி ஸகலசேதநர்க்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருப்பனென்றபடி. “ சேதநாபண்ணின ஸுக்ருதபலம ” என்கிறவிடத்திலே சேதநஸப்தமும் “ தமேதாவிமு ” இத்யாதிவாக்யகத ஜகச்சப்தமும் பத்தசேதநமாத்ர பரமானபோது “ கேட்டாரார்வானவர்கள் ” “ தென்னாவென்னுமென்னம்மான ” என்கிறவிரண்டும் அதிசயபரம். இப்படி “ ஸ்ரீய:பதியாய் ” என்றுதொடங்கி “ இவ்வாழ்வார் ” என்னுமளவாலே ப்ரபந்தத்துக்கு தத்வஜ்ஞாநமூலகத்வமும் க்யாத்யாதிமூலகத்வாபாவமுஞ்சொல்லி ப்ரபந்தத்தினுடைய உபாதேயத்தை ஸமர்த்தித்து “இப்படியிருக்கிற” என்றுதொடங்கி “ பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது ” என்னுமளவாக ஸர்வோபஜீவ்யத்தையை ஸமர்த்தித்தருளினார்.

மேல் ப்ரபந்தமூலதயா ப்ரதமவாக்யவிவக்ஷித ஜ்ஞாநபக்திவைபவ த்தை யுபபாதிக்கிறார். (ஹஸிதமித்யாதி) " என்று பரிஷ்காரம். யத்வா, ஜ்ஞாந வைபவத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி) பாலகா ண்டே த்ரிதியேஸர்க்கே. ஹஸிதம் - ஹாஸநம். பாஷிதம் - பாஷணம். நப்ம்ஸகே பாவேக்தஃ. தாமவீர்யேண - சதுர்முகஸங்கல்பாநு க்ருஹீதத்போபலேந.

அநந்யப்ரயோஜநத்வரூபவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநீத்வித் யாதி) அன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிக்யத்தால் பலிதாம்ஸத்தை அருளிச்செய்கிறாராதல் (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) " ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப - உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம் " இதி கீதாஸு ஸப்தமே. ஜ்ஞாநீ - பகவத்ப்ராப்திகாமஃ. ஸ்லோகத்தையெல்லாங் கடாக்ஷித்து அர்த்தம ருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யமித்யாதி) ஆர்த்தஃ - ப்ரஷ்டைஸ்வர்யகாமஃ. அர்த் தார்த்தி - அபூர்வைஸ்வர்யகாமஃ. ஆக இரண்டு மேகாகாரமாகையாலே ஐஸ்வர் யமென்கிறார். ஜிஜ்ஞாஸுஃ - ஆத்மப்ராப்திகாமஃ என்றாத்தமாகையாலே (ஆத் மலாபமென்கிறது) [உதாராஃ] ஸர்வ ஏவைதே மாமேவோபாஸதே இத்யுதாராஃ - வதாந்யாஃ. ஏமத்தோயத்கிஞ்சிதபிக்ருஹ்ணந்தி, தேஹிமமஸர்வஸ்வதாயிநஃ. [ஜ் ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் - ஆஸ்திதஸ்ஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங்கதிம்] தத்தாயத்தாத்மதாரணோ ஹமிதிமந்யே, யஸ்மாந்மயா விநாத்மதாரணே ஸம்பாவந யாமாமேவா நுத்தமம்ப்ராப்யமாஸ்திதஃ, அதஸ்தேந விநாமமாப்யாத்மதாரணம் நஸம்பவதீத்யதோமமாத்மாஸ இத்யர்த்தஃ.

மேல் பக்திக்கும் தத்தேகதாரகத்வத்துக்கும் வைராக்யத்துக்கும் தத்தே கஸர்வவிதபந்துத்வத்துக்கும் கைங்கர்யமநோரதத்துக்கு மிவர்க்கிளையபெருமா ளோடுள்ள ஸாம்யத்தையடைவே யருளிச்செய்கிறார். (பால்யாத்ப்ரப்ருதி என் றுதொடங்கி எல்லாவடிமைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாததன்மையரா யிருப்பதொ ன்னுமளவாக) " பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த்தநஃ" இத்யுத்தராத்தம். இதம்பாலகாண்டே அஷ்டாதஸே. லக்ஷ்மீவர்த்தநஃ - கைங்கர் யவர்த்தநஃ. " ஸுஸ்நிக்தஃ " இதி பதகதோபஸர்க்கார்த்தமாக (பெருமாளித்யா தி) " ந ச தேந விநா நித்ராம் லபதே புருஷோத்தமஃ " என்றே ததுப பாதகக்ரந்தத்திலே சொல்லுகிறதிறே. (அறியாளிதயாதி) பேஷத்வஜ்ஞாநத் துக்கு ஸம்பாவனையில்லாதகாலத்திலே தத்பலமான பேஷவ்ருத்தியிலே யாதரத் தைபபிறப்பித்து. (முலையோவித்யாதி) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மி கவும முழுக்கத்தோற்றினவில்லை, ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கட மென்றப்யஸிக்கிற பாஸுர மிவளதலையிலே கிடப்பதொன்றே.

தத்தேகதாரகத்வமாக (நசஸீதேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சா ஸே. ஸீதாசநேதி - தருஷ்டாந்தத்வேநோக்தம். தவித்யச்சகாரோ அவதார ணே. அபிஸப்தோயத்யர்த்தகஃ. கோராகவ, தவயாஹீநாஸீதாசந, அஹமபிநைவ, யதிஜீவாவஃ, முஹூர்த்தமித்யந்வயஃ. "பிராட்டியுமில்லை யடியேனுமில்லை" என்று வாக்யபேதேந யோஜனைக்கும் " ஜீவிதத்தோமோ " என்றபியினுடைய யத்யர்த்த த்துக்கும் " அஹமபிமுகூர்த்தமபி " என்கிற விபரீதவ்யாவ்ருத்தி நிமித்தம. நீர் நசை - ஆர்த்ரதை.

இவர்ஸ்நேஹத்தாலே தத்தேசதாரகராயிருக்கிற மாத்ரமன்று, தத்வஸ்த்திதியுமப்படியே யென்கிறார் (அதத்தலேயில் தியாதி) "அதத்தலேயில் நினைவாலேயிறே" என்கிறவிடத்தில் "ஊாதஸ்யவாசக்ஷரஸ்யஷுமாஸ்மைநமாஸ்ஸ்ரா ஸஂஜூஉவெளஷவெஷிஷ்டத:" இதயாதி பரமாண ப்ரஸிந்திவிவக்ஷிதம். உத்தாரத்தத்துக்கு பரமாணம் (ஏதத்தேவரிதயாதி) எவ்வகைப்பட்ட தேவதைகளுடைய கர்வமும் அவர்களைக்குறித்துப்பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் "ஐஂ ஊரூமஹஷரிவக்ஷமஹ" என்கிற வாஹ்வாநமு மிவையெல்லா மப்போதேயொழியும் ஸர்வேஶ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி. பாட்டடி - "அகைப்பில்மனிசர" இதயாதி. அகைப்பு - ஜ்ஞாநம். உகைக்குமேல் - உபேக்ஷிக்குமாகில். கர்வாதி ராஹித்யஞ்சொன்னது ஸத்தாநிராஹித்யத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று மபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (இவையுமில்லேயிறே) என்று. அப்படியே - அந்தப்ரமாணத்தின்படியே. யதவா, இளையபெருமாளைப்போலே. (நின்னலாலிலேன்காண்) நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னையொழிந்தா லெனக்கு ஸத்தை யிலலைகாண்.

வைராக்யாதிஶயமாக (நதேவேதி) அயோத்யாகாண்டே ஏகத்ரிம்ஶே. "தெவாநாம்வஸ்ரயோயு:" என்றத்தைப்பற்ற தேவலோகமென்று - பரமபதத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரத்வம் - கைவல்யம். ஶ்லோகார்த்தம் (வானவர்நாடிதயாதி) (உமக்குப்புறம்பாயிதி) த்வயாவிநா - தவசேஷத்வஸஹத்ருதபாரதந்த்ரயம்விநா. (திருவொடிதயாதி) ஐஶ்வர்யத்தோடேகூடின ஸம்யக்ஸவபாவம். மாயா - நித்யமாய். பெருவிறல் - ஐஶ்வர்யாத்யபேக்ஷயாமஹத்தாய் ஆத்மாவுக்கு நித்யவிநாஶரூபமானகைவல்யம். உலகமூன்றிறைடு - தனைலோக்யைஶ்வர்யத்தோடே. ஆக ஐஹலௌகிக பாரலௌகிகைஶ்வர்யகைவல்யங்களோடே. நலவீடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபித்தாலும் - தெளிவோர்குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருக்கு மவர்களுடைய விசாரபரிகரமான மநஸ்ஸு. கொளவதெண்ணுமோ - ஸ்வீகரிக்கநினைக்குமோ. (எம்மாவீடுதிறமும் செப்பம) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷப்ரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம. பல - பஹுமுகமான சிறநினபம். ஐஶ்வர்ய கைவல்யாதிகள். காட்டி - ப்ரகாஶிப்பித்து. நீ - அவற்றைக்கழிக்கவல்ல ஶக்தியுடையநீ. பாவியேனை - பாபத்தைப்பண்ணினவென்னை. படுப்பாயோ- முடிக்கநினைக்கிறாயோவென்றபடி. வெருவும - பயப்படும.

தத்தேகபந்துத்வமாக (அஹந்தாவத்தியாதி) இதமயோத்யாகாண்டே அஷ்டபஞ்சாஶே ஶ்ருங்கிபேரபுராதாகதஸுமந்த்ரேண தஶரதம் பரத்யுக்தம். "அஹஂஸ்ரூஂகுரிஷ்யாமி" இத்யபித்தகாண்டே ஏவராமம பரதிலக்ஷ்மண:. எல்லாவுறவுமாக - ஸர்வவிதபந்துவுமாக. (சேலேயகண்ணியருமிதயாதி) மத்ஸ்யமபோன்ற கண்களையுடைய ஸத்ரீகளும அதிசயிதமான ஐஶ்வர்யமும் குணதிகாரனபுத்ரர்களும் பரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும்-இனி - அவனை ஆஶ்ரயித்தபின்பு-அவரே யாவாரென்றபடி. (பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர்) பகவதேக ஏவப்ராப்யஇதிஅந்த: - நிஶ்சயோயஸ்யஸ: பகவதேகாந்த:. தஸ்யபாவ:- பகவதைகாந்த்யம். தஸ்யஸீமேதியாவத.

கைங்கர்யைகமநோரதத்வ ரூபவைலக்ஷணமாக (அஹம் ஸர்வமித்யாதி) ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ்ச என்று - ஸர்வாவஸத்தாஸம்பவத கைங்கர்யஞ்சொல்லுகிற

து. ஸர்வஶப்தத்தால் - ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸம்பவத்கைங்கர்யஞ் சொல்லுகிற து. (ஒழிவிலித்யாதி) அஸாதாரண ஶேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாதகால மெல்லாவற்றிலும் ஸர்வதேஶத்திலுமுடனாய ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாமல்நி ன்று ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணும். "வே ண்டும்" என்கிறபார்த்தனை ஆஶாதிரேககார்யமாகையாலே கைங்கர்யாலாபத் தில் ஸத்தாதாரணு ஸாமர்த்யமபலிதம்.

க்ஷணே க்ஷணே அபூர்வவ த்தநுபவிக்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விஸ்தரேணே த்யாதிநா) இதம் கீதாஸூதஶமே. "ஸூர்யாம்ஸுதப்தஸ்ய த்ருஷ்ணார்த்தஸ்ய ஜலம் வரிஷ்டம்" இத்யுத்தரார்த்தம. [நத்தர்பப] இத்யயோத்யாகாண்டே சதுர்த தே. "யஸ்யாஹி த்ருஷ்ணாவர்த்தந்தே ஸ்நாயுஜ்ஞாதிவச்சஜா:" இத்யுத்தரார்த்தம். ஆ த்மநோயோகம் - த்வஸ்ருஷ்ட்யாதி கல்யாணகுணயோகம். விபூதிம்யமநம்சபூய:- விஸ்தரேணகத்ய: த்வயோச்யமாநம த்வநமாஹாத்ம்யா ம்ருதம ஶ்ருண்வதோ மே த்ருப்திர்நாஸ்திஹீத்யர்த்த:, "ஆஜாநதஶரதாதிகளைப்போலே" என்கிறது க்கு கீழிரண்டு ஶ்லோகத்திலு முத்தரார்த்தத்திலேநோக்கு. விஸத்ருஶமாக குண யோகாதிகளைக்கேட்டும் த்ருப்தியில்லையென்ற வர்ஜுநனைப்போலவும் "நத்த்ருப வ" என்று வெயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷுகவலாஹகங்களைக்கண்டால த்ருப்திபிறவாதாப்போலே பெருமாளை ஸேவித்தால் அத்ருப்தனாயிருக்கும் சக்ரவர் த்தியையும போலவும் இவருமென்றபடி. (அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாரா வமுதம்) அப்போதைக்கப்போதெனக்கு அத்ருப்திகரமானவம்ருதம். மேன்மே லன - உத்தரோத்தரம. ஆராத - அபூர்ணமான. காதல - ஆசை.

ஸர்வோபமாந பூமித்வத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம (தர்மாத்மேத்யாதி) ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ப்ரஹ்லாதசரிதேயமஶ்லோக:. கீழ "இவருக்கொப்புச்சொல்ல லாவார" இத்யாதி வாக்யத்திலே யுபமாநராஹித்யத்தைச்சொல்லிவைத்து இங்கே சிலரை யுபமாநமாகச்சொல்லுகை வ்யாஹதமன்றோ என்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த் தமாக (ஒரோவகைகளாலே யென்றது) ஏகைககுணத்தாலேயென்றபடி.

குணக்ருததாஸ்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அஹமஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந் தாகாண்டே ஹநுமந்தம் ப்ரதிலக்ஷ்மணோக்த ஶ்லோகோயம். "க்ருதஜ்ஞஸ்ய பஹுஜ்ஞஸ்ய லக்ஷ்மணாநுஜநேஷு:" இத்யுத்தரார்த்தம். "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" இத்யாதி வாக்யத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்ததாஸ்யம், இங்குகுணக்ருததா ஸ்யமென்று கண்டுகொள்வது. அடிமைபுக்க - தாஸ்யத்திலேயகப்பட்ட. (உயர்வ றவித்யாதி) இதரோசசாயமறும்படி யுச்ரிதமான ஞானத்தையுடையவனுடைய து:கநிவர்த்தகமாய நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவடிகளையாஶ்ரயித் துஜ்ஜீவி யென்றாத்தம்.

வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தவைலக்ஷண்ய த்தை ப்ரஸங்கிக்கிறுர், (இப்படிபகவத்ஸ்வரூபேத்யாதி) இப்படி - ஏவம்பூர்வோ க்த ப்ரகாரேண. (விஶதவிஶததரவிஶததம) பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்தி கள். ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:கத்வம் - பரபக்தி:. ஸ்புடஸாக்ஷாத் கார: - பரஜ்ஞாநம். விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநிபிறக்கை - பரமபக்தி:.

ஶததவாதிகள் பரபக்தயாதிகார்யமாகையாலே பரபகதி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக ளாலே விஶதவிஶததரவிஶததமமாக அநுபவித்தென்றபடி.

"ஸர்வேஷு: ஸர்வார்த்தாக்ஷரைஸ்ஸ்வராக்ரயோஜநா । ஆக்ஷேப ஸ்யஸமாஸாநம் ஸ்யாஸ்யாநம் ஸம்ஸலக்ஷணம்" என்கையாலே ஆக்ஷேபஸமா தாநங்களைப்பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகில்தயாதி) பகவதநுபவபரீவாஹரூபமா கில். எழுத்து - அக்ஷரங்கள. அசை - அவ்யயம. சீர் - கணங்கள. பநதம்-பநத ங்கள். அடி - பாதஙகள. தொடை - ஸநதாபபவிஶேஷம. பா - உகதிகள. இன ம் - சந்தஸஸமூஹம்.

பாலகாண்டேதவிதீயே "ஶாநிஷாதப்ரதிஷ்டாம்த்வமகமஶ்ஶாஶ்வதீஸ்ஸமா: । யத்க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதீ: காமமோஹிதம்" தத்ரைவ "ஶ்லோகஸ்ஸேவ த்வயா பத்தோ நாத்ரகார்யா விசாரணா । மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ". மச்சநதாதேவ - மதப்ரஸாதாதேவ. "உதாரம்வைராக்யவதீ" என்றதைப்பற்ற (அததிககாயிலறுமானென்றது) அறுமான - கொசுகு.

இனிமேல் சிலவைலக்ஷணய விஶேஷஙகளை ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஶ்நோததர முகததாலே யருளிச்செயகிறா (இவையென்னகோடியிலேஇதயாதி) "ப்ரதிபந்நப்ரகாரேண ஹிப்ரஸ்நாப்ரோஹர்ணீய:" என்கிற நயாயததாலே தத்வஹித புருஷாரதத ப்ரதிபாதக ப்ரபநதங்களில வைத்துககொணடு என்ன கோடியிலே என்றபடி.

(இவைபிறநதபடியெஙஙனே) ஸவவஶமாயோ ? பரவஶமாயோ ? பிறந தபடி யெஙஙனேயென்றபடி.

(இவற்றுககுமூலமென) ஸவதபோபலமோ ? பகவதப்ரஸாதமோ ? என றபடி.

(ஒன்றைமூலமாகசசொனனு லிதயாதி) பகவதப்ரஸாதமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொனனால் இவற்றுககிது மூலமென்னுமிட மெததாலே யறியலாமெ ன்றபடி.

(இவற்றுககு ப்ரதிபாதயரார) ஏகாயநரைபபோலே கேவலேஶ்வரனோ ? ஶ்ரிய:பதியோ ? என்றபடி.

(அதிகாரிகள்) ஆர்ததஜிஜ்ஞாஸுககள.

(போக்ததாககள) ஶபதார்ததரஸிகா. "கற்கைககதிகாரிகளார" என்று வைத்ததிரியவும "போகததாககளார" என்கிறதென கற்கைதவிர புஜிக்கையு முண்டோ' என்ன ; இப்ரபநதததுக்கு "திருவடியேயடைவிக்கும" என்கையா லே மோக்ஷஸாதநதவமும் "கேட்டாரார்" என்றும, "தொண்டாக்கமுதுண்ண" என்று சொல்லுகையாலே போக்யத்வமுமுண்டாகையாலே ஸாதநபுத்யா கற்கை ககதிகாரிகளாரென்றதுகீழ ; இதிலேபோகயதா புதயா இழிநது போக்த்தாகக ளாயிருக்குமவாகளாரென்கிறதாகையாலே விரோதமில்லை.

எதுககாகப பணணப்பட்டனவென்றது. "யாதார்த்தாகாமமோக்ஷாக்யா: புருஷார்த்தா உதாஹ்ருதா:" என்று புருஷார்த்தங்கள பஹுவிதங்களாகையா லே எநதபுருஷாரததததை ப்ரதிபாதிககைக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றபடி.

கீழ்பண்ணின ப்ரஸ்நங்களுக்குத்தரம் (இவைபுருஷார்த்தபரகாஸகமான

"இவற்றுக்குமூலமென்" இத்யாதியிலசொன்ன ஸங்காத்வயத்துக்கும் தந்த்ரேண பரிஹாரம (பகவத்ப்ரஸாதேத்யாதி) ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலேயென்றது - "ஸ்வரேணாவர்ணநிர்ணயம்" என்கிறபடியே ஸ்வரத்தாலும் வசநவ்யக்திகளாலும் என்றபடி. வசநவ்யக்திகளாவன - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகள். அவையாவன - "அருளினன" "திருமாலாலருளப்பட்ட" "யானுய்த்தனனேத்தானபாடி" "தான்றன்னைகீர்த்தித்தமாயன" இத்யாதிகள். (ஸவரேதி) ரேபம்ப்ரதமபுஸதகலேககதோஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன நிர்வஹித்தான.

வேதார்த்தவித்துக்களான ஸ்ரீஷட்டராவார - வேதத்துக்கு ஸ்வதஃப்ராமாண்யவாதிகளான ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநி நாதமுநி பரப்ருதிகள். (ஜ்ஞாதவ்யமானவேதார்த்தங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிகளை.

"திருமாலவன்கவி" என்றத்தைப்பற்ற ஸ்ரீயஃபதி ப்ரதிபாத்ய(

"தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், "கேட்டாரார்" என்கையாலே முக்தரும் நித்யரும், "தென்னாவென்னுமென்னம்மான" என்கையாலே எம்பெருமான்றானுமென்றபடி.

புருஷார்த்தமின்னபடிபபட்டிருக்குமென்றது - "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றத்தைப்பற்ற. அறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்றதுக்கு - இந்தபுருஷார்த்தமேவம்ப்ரகாரமாயிருக்குமென்று ஸாஸ்த்ராந்தரங்களிலே யதிஸ்பஷ்டமாகாதென்று கருத்து. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தனென்றது - சிரமுபாஸிதாஸ்ஸத்வ்ருத்தாயை ஸ்தேதோகதாஃ என்று சிரகாலம் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸத்வ்ருத்தர்களையுடையவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறா - மோர்முன்னுக முபபதிநுண்டாசாரயஸம்ப்ரூஷைபண்ணின ஐயனபோலவார.

விஜிகீஷுப்ரஸ்நத்தையநுவதிக்கிறா (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) யதவா, பாஷாரூபத்வாதிகளாலே சிலமந்தமதிகளுக்கு விஸ்வாஸமாந்த்யம் பிறக்குமென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசிவிஸ்வாஸங்கள பிறக்கைக்காக விபரபந்தங்கள ஸ்தருடபரமாணங்களென நிதிநுடைய ப்ராமாண்யாதிஸயத்தை ஆக்ஷேபஸமாதாநரூபேண தருடீகரிக்கிறா (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) என்னவுமாம். "இவைபரமாணமென்றறிவதெத்தாலே" என்கிற பரஸ்நோத்தர கரந்தத்தோடே இந்தவாக்யத்துக்குஸங்கதி. "ஹாஷாமாநம்நமாதவ்யம்" இத்யாதிநாநிஷித்தமாகையாலே நிஷித்தபாஷையென்கை.

வேதத்திலநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலே யன்றோ-என்றபடி.

ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாதவென்றது-"வேதாம்ஸ்ரூரவணேநஹீவ்ருத்திர்வேஷுருதே" என்கிற வேதாந்த ஸ்ரவண ஜநிதஜ்ஞாநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதவென்றபடி. கலிகாலமாகையாலும வர்ணத்தாலும ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லையென்று ஸங்காஹ்ருதயம.

(தேஶாந்தரங்களிலிதி) ப்ரமாணமானால ஸ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ஸர்வத்ர உண்டாகவேணுமென்று கருதது.

அவைதிகர் - ஶாகயாதிகள். அவர்களும் விஜயார்த்தமாக "ஆழியெழச்சங்கு" முதலானவற்றை அப்யஸிப்பார்களிறேயென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸம்ருதி விருத்தமானவிதி) "ஶாந்தோ தாந்த:" "காமிநோ வர்ணயந்தி காமாந்" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸம்ருதி விருத்தமானவென்றபடி. (காமபுருஷார்த்தத்தை) அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக நாலுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷார்த்தத்தை யென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸ்மருதிகளிலே யித்யாதி) காமம்போலே தருபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்தமேயாகிலும் தேஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான வைஶ்வர்யம "ஷண்ணாம் த்ரைவர்ணிகாநாம்" என்றும் "வ்ருத்திர் ஹ்யாஹிதாய ஸமார்ஜயேத்" என்றும்விஹிதமென்றபடி. "ஸ்வர்ககாமோ யஜேத" "வ்ருஷ்டிகாமோ யஜேத பஶுகாம:" "ஜராமரணமோக்ஷாய" "யேதக்ஷரம் நிர்தேஶ்யம்" "யோகிநாம் த்ருவம் ஸ்தாநம்" இத்யாதிகளுங்கண்டுகொள்வது. பழக்கம் - பரிசயம். அறிவுகேடர் - அஜ்ஞாநிகள்.

ப்ரதமஹேதோரஸித்திமாஹ (மாத்ஸயேதி) "மாத்ஸ்யபுராணத்திலே" என்கிறதுக்கு "யமவசநத்தினபடியே" இத்யநேநாந்வய:. ஹேதோரேதத்தம, ஹரிகீர்த்திம்விநைவப்ராஹ்மணேந ஸமஸ்க்ருதவ்யதிரிக்த பாஷாகாநம் ந கர்த்தவ்யமித்யர்த்த:. அல்லாதபோதநிஷ்ட்ட ப்ரஸங்கங்காட்டுகிறார் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) (பாஹ்யஶாஸ்த்ராதித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே குத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களைச

இரண்டாமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (ஆழ்வார்தம்முடையவித்யாதி) இழவாதபடி - நஶியாதபடி. "ஶ்ராவயேச் சதுரோ வர்ணாந் க்ருத்வா ப்ராஹ்மணமக்ரத:" என்கிறபடியே சதுர்த்தாவர்ணிகருபயா ப்ரவ்ருத்தேதிஹாஸ புராணங்கள் போலே இதுவும் ப்ரமாணதமங்கள. இத்தால வேதாநதிகாரிகளப்யஸிக்கிறது ப்ரபந்தத்துக்குக் குறையென்று, ஸ்ரீஜநமாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிஶயத்தாலே அப்படிபண்ணுகையாலே என்றபடி.

மூன்றாமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (எதிர்சூழல் புக்கித்யாதி) எதிர்சூழல்புக்கு - திருவவதரித்து. "தானே" என்கிற அவதாரணத்தாலே ஸ்வக்ருதஹேதுத்வம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது. (பாக்யத்தையுடையராய்) "விதிசூழ்ந்ததால" என்றுசொல்லப்பட்ட பகவத்க்ருபையை யுடையராய. "எங்குமபக்கநோக்கறியான்" என்றதைப்பற்ற (நிரந்தரபகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாயென்றது) அத ஏவ, தத்வஹிதங்களில் நிபுணராயென்ற த்யாஹரித்துக்கொள்வது. இத்தால யுகவர்ணப்ரயுக்த ஜ்ஞாநமாந்த்யஶங்கை பரிஹ்ருதையாயிற்று. இவ்விடத்திலே "கௌஶல்யாத்மந்ஸ்யாஸ்ய ஶ்லோகஸ்யாஸ்ய ...। யஸ்யைதஸ்மாவிம

தொஹஹுயெயவஸ்ந்நாவந்யதஃ " என்ற தநுஸந்தேயம். த்ரைவர்ணிகர்க்க ளன்றே வுபதேஷ்ட்ருத்வமென்ன (விதுரேத்யாதி) ஆதிஶப்தேந ஸூத்ரதர்மவ்யா தாதயோவிவக்ஷிதாः. விதுராதிகளில விலக்ஷணரென்றது - சதுர்த்தவர்ணஜாகரு ம் ஜ்ஞாநயோக்யதையும் ததுபதேஶயோக்யதையுமுண்டென்கைக்காக. " கிஃ வந்த்ராஹிஜாயதேநயொதிநஹுயொநிஷ்ட | ஹ்ரத்ஷ்யாத்நாயா நாம்தெநஷாமேத்ங்கரமாதிகம் " ஊவிவொநிஷ்ஷ்யாவஸ் யா யாதஃ ஜுதம் | ஸஃ கூதவதாநாத்ரஶங்கநீயஉவனுவஃ " இத்யாதி கம் த்ரஷ்டவ்யம். உபப்லவः - உபத்ரவः. குலாதிதோஷமென்றபடி.

" தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே " இத்யாத்யாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (இப்பா ஷை நடையாடியித்யாதி) பாஷாந்தரங்களிலே - பாஷாந்தரவத்தேஶேஷு. ஏத த்பாஷாரஹித தேஶங்களிலேயென்றபடி. விலக்ஷணர் - லோகசாரங்கமுநி ப்ரப்ரு திகள்.

நன்மை - சேதநருச்யநுகுணபலப்ரதத்வம், அநயாபதேஶரூபதயாபோக் யத்வம், ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நத்வம் முதலானவை. (அவைதிகருங்கூடவிதி) வை திகபரிக்ரஹமின்றிக்கே அவைதிகர் பரிக்ரஹித்தால் ஆயிற்று தோஷமாவது; வை திகபரிக்ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிக பரிக்ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமா யணாதிகளைப்போலே ப்ரத்யுத ஶ்லாக்யதாஹேதுவென்றபடி.

" ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தை " என்றதுக்குத்தரம் (வேதநமென்றுமித்யாதி) " யஜுஷெஉயஹெஷ " இத்யாதிகளில் வேதநம். " ஷெஷெவொவாஸீத " இத்யாதாவுபாஸநம். பக்தியைகாமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - உத்தமஸ்த்ரீகளுக்குத்தமநாயக விஷயாநுராகம் போலே தமக்கு பகவத்ப்ராவண்யாதிஶய ஸூசநார்த்தமாகவும், குடஜிஹ்விகாங் யாயேநவிஷய பரவணருக்கு மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே ருசிபிறக்கைக்காகவும்.

" ஶ்ருதி ஸம்ருதிகளிலே " இத்யாதிக்குத்தரம (ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை யித்யாதி) வேதம் த்ரைகுண்யவிஷயமாகையாலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைவிதித் ததென்றபடி.

விஜிகீஷுபரஶ்நபரிஹாராநந்தரம ஸ்வபக்ஷஸாதகமாக பின்னையும் சில வைபவாதிஶயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யனுனவித்யாதி) " எம்பெ ருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்" என்றவிடத்திலே " யஸ்ராவிஜீவஹஹி ஷுதஃமமெஃ " இத்யாத்யநுஸந்தேயம. இத்தாலிப்ரபந்தத்தி லேகாம்ஶத்தி லும் ஆர்த்தவாதஶங்கையில்லையென்று இந்தஹேதுவுக்குபாவம்.

எம்பெருமானை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்கிறதுக்கு-அவி ளம்பேந ப்ரதீதிஜநகத்வமாத்ரம்.

பக்திக்குத்பாதகங்களென்றது " இப்பத்தாற்பத்தராவர் " என்றத்தைப் பற்ற.

" உருகாநிற்பாரீராயே " என்றத்தைப்பற்ற (உத்பந்நையானவித்யாதி) இந்தஹேதுத்வயமும் பரம்பரயாபுருஷார்த்தபர்யவஸாயித்வபரம்.

(ஶ்ரவணாதிகளிலிதி) ஆதிஶப்தேநோச்சாரணாதிரபிதீயதே. இவ்விடத்தி லே ஶ்ரவணாதிவேளையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸ்பஷ்டார்த்தபோத ஜநத்

வாராப்ரீதி ஜநகத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால் ஜடிதிப்ராமாஜநசத்வரூப பராமாண்யாதிஶயம சொலலுகிறது.

“கேட்டாரார” “இன்பம்பயக்கும்” என்றதைப்பற்ற (நிரதிஶயப்ரீதிஜநகஙகளென்றது.)

வேததநில - வேதததை. யதவா, இவற்றில்சொல்லுகிற அாத்தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதததில் பலவிடங்களிலும சொல்லுகையாலு மிதயந்வயஃ. அதாவது “சுடாமிகுசுருதியுள்” “முதுவேதமுதலவன” “வேதநீரன” இதயாதியைநிளைககிறது.

ப்ரஹ்மகாரணவாதமெனறது - “தாளேருருவேதனிவித்தாய்” “வோமுதலாய்விததாய்” இத்யாதியைநிளைதது.

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநநமோக்ஷமெனறது - “சிநதித்துய்மினோ” “சிநதிப்பேயுமையும்” இதயாதியைப்பறற.

பூர்வோக்தமஹாவாக்யததிலே “எதிர் சூழல்புகக” இதயாநயமஶநதையவலம்பிதது சஙகிக்கிறா (பகவதபரஸாதத்தாலேயிதயாதி) விஶதவிஶததரவிஶத தமமாக வநுபவிதது பரிபூர்ணரான இவர்க்கென்றபடி. இசநாலிவாககு ஸம்ஶ்லேஷமாவது-மாநஸாநுபவமேயிறே. இதுகர்மமடியாக வநதுநன்றிக்கே பகவத ப்ரஸாதமடியாக வநததாகையாலே விசசேதநகூடாதெனறு ஶஙகாதாதபாயம.

(ஓரோகுணத்தையிதி) ஸமுதாயேநவநுபவித்தவளவனறிககே தனிததனியே யநுபவிததாலென்றபடி. ஸ்பருஹையை - ஸ்பருஹையையும். உகதத்துக்கு ப்ரமாணம் (பரமாதமநிமாறபாலிதயாதி) “ஸதௌஷ்ணாவிநிர்முக்தஸதோஷம்ஹோத்ருநிஹ்ருதி” இதயுத்தராாததம். இதமபாாஹஸபதயஸம்ருதௌ. அபரமாத்மநி - பகவதவயதிரிக்த க்ஷுத்ரவிஷயே (மாறபாலிசயாதி) ஸர்வேஶ்வரன பக்கலிலே ஹ்ருதயம ப்ரவணமாக ஸதரீகளுடைய தோளிணைகளில நசையறறு இத்யாத்தஃ. சுழிப்பவெனறு - குணநதரஸபருஹாஜநகதவமும ஸூசிதம். ஸ்ப்ருஹாமாதரமொழிய வநுபவமிலலையோ ? என்ன (பினனையிதயாதி) (பரகருதிஸம்பநத ஸ்மரணுதிகளாலுமிதி) அத்ராதிஶபதேநஸமஸாரஸமரணம் விஷயஸ்மரணந்தொடக்கமானவறறைசசொலலுகிறது. இவவிடத்திலே “க்ஷுதேதவத்ருஹாஸாநிவேதநஹீக்ஷணயநக்ஷேயகஶ்சித்திஜாநாதிஃ। ஆஸ்வதந்தேஶாணி ஸம்ஹூவம்திஹ்மிஜ்ஞுஷ்ட ஸ்வயஸாஹைமேஷவந்தி” எனகிற தநுஸநதேயம். பரக்ருதி ஸம்பநத ஸமரணத்துகக்கும், விஷயஸமரணத்துககும், ஸம்ஸாரஸ்மரணததுககும், பகவதவைலக்ஷணயததைஸமரிதது அதுகிடையாமையால வநதவாாததிக்கு மடைவேநாலுஶநதை (எநநாளிதயாதி) நானுன்னை யினிவநதுகிட்டுவதெநநாள். பலவிஷயங்களை நீகாட்டிமுடிககபபாாககிறுயோ. உனககுப் புறம்பான விஷய ப்ரசுரஸம்ஸாரததிலே போரவிட்டுவைததாய. என்னையழைததுககொளளுங்கால மினனம் ஸமீபியாதோ விதயர்ததஃ.

விஶ்லேஷபரஸங்காநுபஸததிதம் ஸம்ஶ்லேஷமாஹ (அவனையநுபவிககவிதயாதி) அடியே னிதயாதிக்கு - ஶேஷபூதனான நான முதனமுன்னமே - ப்ரப்ரதமமேயடைந்தேன. பருகி - நிரம்பபுஜிதது. களிதேன - நிரதிஶயாநநததைபபெற்றேன. உண்டுகளிததேற்கு - நிதயாநுபவம்பணணி யாநநதித்தவெனக்கு. உமபா - மேலொருதேஶவிஶேஷத்திலேபோயபபணணு மநுபவததில். எனகுறை-

குறைகிடந்ததேது. தொண்டீர் – பகவத்பாகவதவிஷயத்தில் சபலரானவர்களே. எல்லீரும்வாரீர் - இப்போகத்தையிழவாதேயெல்லாரும் வாருங்கோள். தொழுது தொழுதுநின்று – ப்ரீதிபரவஶராய்க்கொண்டு நிரந்தரபகவதநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணிநின்று. ஆர்த்தும் – ஸஹர்ஷகோலாஹலம்பண்ணுவோம். (எமரித்யாதி) கீழேழு, மேலேழு, ஆத்தாத்மத்தேயேழு, ஆகவிருபத்தொரு ஜன்மங்களிலும்–எமர் – மதீயரானவர்கள் கேசவன்றமரானார்கள், இதுமாசதிர்பெற்று – நிர்ஹேதுகபகவதங்கீகாரமாகிற இந்த மஹாதிஶயத்தைப்பெற்று. நம்முடையவாழ்வு–நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஶ்ரீயானது. வாய்க்கின்றவா – வளருகிறபடியென்னென்று பொருள்.

உக்தஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களினுடைய சரமாவதியை அருளிச்செய்து கொண்டு நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) “பக்திமான்களாய” என்றவனந்தரம் அத ஏவ என்ற த்யாஹாரியம். “அவனை யல்லதறியாதபடியாய” என்றவநந்தரமிருக்கிற விவென்று மத்யாஹார்யம். விஶ்லேஷதஶையில் “நீயுந்திருமாலானே ஞ்சங்கோட்பட்டாயே” என்றிருக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலும் “தம்மைப்போலே யெம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாக” என்றர்த்தாத்ஸித்தமாதல், யத்வா, * மாயக்கூத்தனில் “நன்றும்” என்றதுக்கு “எம்பெருமானையநுபவிக்கிற நாடுகாண், இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ” என்றபிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற முக்யமாகவுமாம். ஸுகிக்கிறனவாகவும்” என்றவநந்தரம் நின்றது மென்ற த்யாஹாரியம். (நீயுந்திருமாலாலிதி) நீயும் ஶ்ரியஃபதியாலே நெஞ்சுபறித்துக்கொள்ளப்பட்டா யென்றபடி.

சிந்தயந்தியில வ்யாவருத்தி (இவர்க்கித்யாதி)

“தத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகதுஃகராய் அவனை யல்லதறியாதபடியிருக்கிற” என்று பகவத்குணைகதாரகத்வஞ்சொல்லிற்று, அநந்யதைக்ரேஹஸ்திபூத ஸத்மாஸ்தேயென்கிறபடியாலே லோகத்ருஷ்டாசாரவிருத்தமாகப் பகவத்குணைகதாரகத்வமென்னக்கூடுமோவென்கிற வபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார் (ஆனாலித்யாதி)

நஹித்ருஷ்டேநுபபந்நநாமேத்யபிப்ராயேண பரிஹரதி (திருவயோத்யையிலுமித்யாதி) ஸ்தாவரஜங்கமங்களிலே யிந்தவாகாரங்கண்டாலாழ்வார்க்கு கிமுதவென்று கருத்து. “ராமகுணைகதாரகங்கள்” என்கிறவிடத்திலே “அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:” “ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:” உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச। பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச” “ந ச ஸர்பந்தி ஸத்த்வாநி வ்யாலா ந ப்ரசரந்தி ச। ராமஶோகாபிபூதம் தந்” “நஷ்டசேஷ்டா நராஹ்யந்த [illegible]” இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

குணாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், குணாந்தராநுபவாலாபம் விஶ்லேஷமென்று “ஓரோகுணத்தை” இத்யாதிவாக்யத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடி யன்றிக்கே மாநஸாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து அதுபெறு

மையாலே மானஸானுபவத்துக்கு வந்த கலக்கம் விச்லேஷமென்று ப்ரகாராந்தரேண விக்ரஹப்ரயுக்த ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) இப்படியிருக்கிற விவாகத்து - பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற விவர்க்கு.

"ஸாவஜ்ஞஞ்ய" இத்யாதிவிசேஷணங்களுக்குக்கருத்து - அஜ்ஞத்வாஸக்தத்வ பரதந்த்ரத்வ நித்யத்வ நிஸ்ஸம்பந்தத்வாதிகளன்றோ விசேஷ்யத்தக்கவென்று.

கீழ்சங்கைக்கிரண்டுவகையாக வுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இருவயோத்தையிலுமித்யாதி) அநுபூதகுணங்கள் ஸாதமிக்கைக்காகவு மென்றது - "ஆற்ற நல்லவகைகாட்டுமம்மானை" என்றதைப்பற்ற. "காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" இத்யாதியைப்பற்ற (மேன்மேலனத்ருஷ்ணைபிறக்கைக்காகவுமென்றது) பிறக்கைக்காகவுமென்ற வநந்தரம் விச்சேதிப்பித்தானென்று கூட்டுவது.

இப்படி ஹிதபுத்யா செய்தானாகில் சோகமோஹங்களுண்டாகிறபடி எங்ஙனேயென்ன (எம்பெருமான்பக்கலித்யாதி) இவ்வாக்யத்தினடியிலே ஆகையாலே யென்று கூட்டுவது.

இந்தஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களோ யந்யாபதேசப்பேச்சுக்கு ஹேதுவென்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியிலந்யாபதேசம் * கருமாணிக்கமலையும * வேயமருதோளிணையும் * அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவை பிரிவிலந்யாபதேசம். ஆக "இப்படிபகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை" இத்யாதிவாக்யந்தொடங்கி யிவ்வளவாலே ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸ்தாவித்து, ப்ரஸ்துதமான வைலக்ஷண்யத்தை யாக்ஷேபஸமாதானமுகேந த்ருடீகரித்து, அநந்தரம் விஸ்லேஷோபபத்தி தத்காரியாகாரப்ரகாரம், தத்பரிகோடிப்ரவேசோபஸத்தித ஸம்ஸ்லேஷஹர்ஷம், தத்பரமாவதி, தத்ப்ரயோஜனநாமவிசேஷம், ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷஸ்வரூபம், தத்பரிபாவருத்தசங்கா பரிஹாரங்களுமெல்லா மருளிச்செய்து நிகமித்தார்.

இனிமேலிப்ரபந்தங்களர்த்தபஞ்சகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறனவென்று ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்ரபந்தங்களிலித்யாதி) "சில, சில" என்றது "உயர்திணையொன்று" இத்யாத்யாசார்ய ஹ்ருதயோக்தியிலேவிசதம். அதாவது - * உயர்வற * திண்ணன்வீடு * அணைவது * ஒன்றுந்தேவுமாகிற நாலுதிருவாய்மொழிகளும் ப்ராப்யபகவத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரம், * பயிலுஞ்சுடர் * ஏறாளும் * கண்கள் * கருமாணிக்கமாகிற நாலும் ப்ரத்யகாத்மவிஷயம், நோற்றநோன்பு * ஆராவமுது * மானேய்நோக்கு * பிறந்தவாறுகளாகிற நாலுமுபாயபரம், எம்மாவீடு * ஒழிவில்காலம் * நெடுமால் * வேயமருவென்கிற நாலும் பலப்ரதிபாதகம். வீடுமின் * சொன்னால் * ஒருநாயகம் * கொண்டபெண்டிரென்கிற நாலும் விரோதிஸ்வரூபபரமென்றபடி, மற்றவெனப்பது திருவாய்மொழியு மிவ்வர்த்தபஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவசிஷ்டமானவை யிவற்றுக்குப்பாதகங்கள்) என்கிறார். புருஷார்த்தப்ரதிபாதகமென்று கீழ்சொல்லிவைத்து இங்கே அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதகமென்றால் வ்யாஹதமன்றோ? என்ன.

(இவற்றிலுத்தேஶ்யமித்யாதி) உத்தேஶ்யம-ஆகாங்க்ஷிதம். (தத்தமா கவிதி) கைங்கர்யத்துக்கு காஶரயபூதபரத்யகாத்ம ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யாவாபதௌததது ருபோபாய ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், ஏதாதருஶ கைங்கர்யத்தின் விரோதிஸ்வ ரூபஞ்சொல்லவேணுமாகையாலே மற்றநாலர்த்தமுமே தத்பயுக்த தயாவநதத்தெ னறபடி.

இப்ரபந்தங்களுக்கு பரதயேகம ப்ரதிபாதயார்த்தமேதென்ன (இவற்றில பரதமப்ரபந்தமானவித்யாதி) "உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோபூர்வதா பலம் । அர்த்தவாதோபபத்தீ ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே" என்கிறபடி யே "இனியாமுறாமை" "அழுந்தார்" என்றுபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிரண்டி லும பரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே இதுவே திருவிருத்தத்து க்கு ப்ரதாநதாத்பர்யம். ஸ்வதநுபவவிரோதியானவென்றது - கைவல்ய வ்யாவ ருத்யர்த்தமாக.

வடிவழகையென்கிறவிடத்தில - அவயவஸௌந்தர்யமும ஆபரணஸௌந் தர்யமும சொல்லுகிறது. "செக்கமாமுகிலுடுத்து" இத்யாதியைப்பற்ற (கலம் பகமாலை) நாலுவாணங்களான புஷ்பங்களைத்தொடுத்தமாலை. பணியாக - வகு பபாக. போகயமாகவென்றபடி.

"நற்பூவைப்பூவீன்றவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற (நிரதிசயபோகய னென்றது) (எம்பெருமானை யநுபவிக்கையாலே) அநுபவித்துப்பிரிகையா லே என்றபடி. த்ருஷ்ணைபிறந்தென்றது - "அன்பேபெருகமிகும்" என்றதைப பற்ற. "நாவீன்றுலைகிளவியுடபொதிவோமியற்றுவாயெம்மொடுகூடி" "ஏதத முயல" "நீகதியாயநெஞ்சேநினை" இதபாதியைப்பற்ற (பேசியும்நினைத்துமெ ன்றது)

(திருவாய்மொழியிலிதி) "இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக" என்றது க்கு "நிர்ஹேதுகமாகக்காட்டியருளக்கண்டு" என்கிறத்தோட்டவயம். ஸ்ரிய:ப தியென்றது - "உளனசுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றதைப்பற்ற. "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" இத்யாத்யுக்தமான ஸ்ரிய:பதித்வத்தைநினைத்து "உளனசுட ர்மிகுசுருதியுள்" என்றது என்றுரிறே யாருயிரத்திலேபிள்ளான். "நலமுடைய வன்" என்றதைப்பற்ற (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனென்றது) "சுடரடி" என்றதைப்பற்ற (திவ்யதேஹத்தையுடையனென்றது) "சுடரடி" என்றவி க்ரஹயோகத்திலே திவ்யபூஷணயுதங்கள் அந்தர்பூதங்கள். யதவா, "அந்தாம த்தன்பு" இத்யாதியைப்பற்ற (திவ்யபூஷணேதி) "சங்குவில்வாள்தண்டுசக்கர க்கையர்க்கு" "ஒண்சங்கதத்தை" இத்யாதியைப்பற்ற (சங்கசக்ரேதி) ஆதல. பரமவ்யோமநிலயத்வமும திவ்யமஹிஷீவிசிஷ்டத்வமும "அயர்வறுமமரர்கள்" என்றத்திலேஸித்தம். தனிக்கோல் - ஏகாஜ்ஞை. அமரர்களாலே என்றது - "மற்றமரராட்செய்வார்" இத்யாதியைப்பற்ற.

(ஸவஸங்கலபாயத்தேதி) ஸவரூபாதிகளினுடைய ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம்பாட்டுத்தொடங்கி மூன்றுபாட்டிலே கண்டுகொள்வது. சரீரதயாசேஷம் என்றது - "உடன்மிசையுயிரென" என்றதைப்பற்ற. வ்யாப்தியும் தோஷாஸம்ஸமும் "புலனொடுபுலனலன" என்றதைப்பற்ற. நாராயணரூ நாமவாச்யத்வம் "வண்புகழ்நாரணன்" என்றதைப்பற்ற. ஏவமாதிகள் - என்று மேலேயும் மேலேயும் கடாக்ஷித்தது. (சுடர்மிகுசுருதியுளுள்ள) சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யனென்றபடி. "அவிபொறையாயநின்றபரன" என்றதைப்பற்ற (இப்படி விஜாதீயனுமாயென்றது)

இப்பரத்வத்தைச் சொல்லி மேல் விபவத்தைச்சொல்லுகிறது (ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமகருணையாலேயும் தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய இத்யாதி) பத்துடையடியவரில் பரமேயம். (திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய என்றது)

இனி, * அஞ்சிறையமடநாரைதொடக்கமான திருவாய்மொழிகளினாத்தரு சொல்லிக்கொண்டுபோகச்செய்தே யாசசாவதாரத்தையருசொல்லுகிறது (தன்னுடைய வவதாரங்களிலுமென்றுதொடங்கி) காப்பதிரப்பாகயொன்றாத "கருவிலேதிருவிலாதீர்" என்கிறபடியே காப்பபரப்பருதி கிரப்பாகயொன்றுதல், அவதார காலத்திலே காப்பஸத்தையாகிற பாக்யமில்லாதவாகவொன்றுதல். "இழக்கவேண்டாதபடி" என்றதுக்கு "வந்துநின்றருளியும்" என்றநோக்கயம். அபராதஸஹத்தை * அஞ்சிறையமடநாரையிலும், ஸவாராதத்தை * பரிவதிலீசனிலும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம் * ஓடும்புள்ளிலும், அவகிஷடங்கள் * பொருமாநீள்படையில் * நமபியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற வென்றதிலும் கண்டுகொள்வது.

ஆகவாயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான முதற்பத்தை லாத்தத்தை யருளிச்செய்து "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்றதோடே சேர்த்துநிகமிக்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) "ஸ்ரீயப்பதியாய" என்றுதொடங்கி "இப்படி விஜாதீயனுய இருந்துவைத்து" என்னுமளவும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கே காரணமானபடிகள் சொல்லிற்று, "ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே" என்றுதொடங்கி கோயில்களிலேவந்து நின்றருளியும்" என்னுமளவும் ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்கே காரணமானபடிகள் சொல்லிற்று. "வரவாறென்றிலையால்" "வெறிதே யருள்செய்வர்" "என்னவா வறச்சூழ்ந்தாய" இத்யாதியைப்பற்ற (நிர்ஹேதுகமாகவித்யாதி) முடிக்கிறார்-தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பத்தில் பரமேயத்தைமபோருமோ மற்றத்திருவாய்மொழிகளாத்த மேதென்ன (இனிச்சொல்லவித்யாதி)

முதற்றிருவாய்மொழியெல்லாத்துக்கும் சங்க்ரஹமென்று விவக்ஷித்து தத்துருணமாக தருஷ்டாந்தமும் தார்ஷ்டாந்திகமு மருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) திரள் - ஸமுதாயாகாரேண. முதற்பாட்டில் ப்ரமேயம் (ஸவரூபரூபகுணேத்யாதி) "யவன" என்று ஸ்வரூபமும், "சுடரடி" என்று ரூபமும், "உயர்வற" இத்யாதியாலே குணங்களும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்று விபூதியுஞ்சொல்லுகிறது.

"மிருநாரையிலன" என்றதைப்பற்ற (எல்லாப்படியாலு மெல்லாரிலும் மேற்பட்டு என்கிறது)

மூன்றாம்பாட்டுதொடங்கி நாலுபாட்டிலும் ஸகல வஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகள் பகவதத்தீநமென்கையாலே (ஸர்வேஶ்வரத்வ என்கிறது)

"உளன சுடர்மிகுசுருதியுள" என்கையாலே (ஶ்ரிய:பத்யாகவித்யாதி)

"சுரரறிவருநிலை" "உளனெனிலுளன" என்கிற விரண்டுபாட்டையும் பற்ற (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலவிசால்யமாம்படியென்றது) வ்யாப்திஸௌகர்ய ப்ரதிபாதகமான பத்தாம்பாட்டில் ப்ரமேயமும் "ஸர்வேஶ்வரத்வ" என்றதிலே ஸூசிதம்.

"அணிபொறையாயநின்றபரன" என்றதைப்பற்ற (ஸவிபூதிகனுனவித்யாதி) (ஏவம்விதனானவன திருவடிகளிலே யடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்) என்கையாலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில் க்ரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது" என்று அருளிச்செய்வர்.

ஸ்வரூபரூபாதிகளை முதற்றிருவாய்மொழியிலேதானே சொன்னால் குறை திருவாய்மொழிகளுக்கு விஷயமேதென்ன (கடலிதயாதி) ஓரோவகைகளிலே என்றது - பரத்வம், பஜநீயதை, ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி.

இப்படி ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படிசெய்தாரித்யாதி) இது ஶிஷ்டாசார ஸித்தமென்று கருத்து.

ப்ரபந்தீகரித்தார்கள் - பண்ணினார்கள். ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண ப்ரபந்தீகரணம். ஶ்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்த்தம்; இவ்விடத்தில் "விஸ்தீர்ணோக்தஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ஸங்க்ஷிப்யாபிதாநவீக்ஷ: । இஷ்டம் ஹி விதுஷாம் லோகே ஸமாஸவ்யாஸதாரணம்" என்கிறது அநுஸந்தேயம்.

முன்பு ஸங்க்ரஹேண சொன்ன தத்வத்ரயத்தையும் புநஶ்ச விவரிக்கக்கோலி முன்பு பரஸ்வரூபத்தை விஶதமாக வருளிச்செய்யாமையாலத்தை முந்தறவருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்வரூபமித்யாதி) கத்யத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீக" இத்யாதிநாணையை ஹ்ருதீகரித்தருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தமயமாயென்னுமளவும்) அகிலமென்று - தன்னையாஶ்ரயித்தவாகளைச் சொல்லியவாகள் ஹேயங்களுக்கு ப்ரத்யநீகன - நிராஸகனென்று, பாத்யபாதக பாவலக்ஷண விரோதஞ்சொல்லுதல், அகிலமான ஹேயமென்று த்ரிவிதாசேதநாநஸ்வரூபவிகாரம், த்ரிவிதசேதநகதஜ்ஞாந ஸங்கோசஸங்கிதவது:கித்வங்கள், சேறுதோயநதுகமூவினவாகாரம், அணுத்வ பாரதந்த்ரயங்களாகிற இவற்றைச்சொல்லி ஏதத்ப்ரத்யநீகனென்று - ஸஹாநவஸ்தாநலக்ஷணவிரோதத்தைச்சொல்லுதல். பாரதந்த்ரயமாத்மாலங்காரமாகிலும் ஸ்த்ரீக்கும் புருஷனுக்கும் ஶம்ஶருஸ்தநோதபேதங்களைப்போலே ஸ்வதந்த்ரேஶ்வராபேக்ஷயா ஹேயமாகலாமிறே.

கல்யாணைகதாநத்வமாவது - கல்யாணகுணநாமே காஸ்பதத்வமென்னுதல், யத்வா, பாவப்ரதாநநிர்த்தேஶமாய கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்தத்வஸ்யைகாஶ்ரய

மெனனுதல் ; கல்யாணஸபததாலே - கலயாணபரததவததை விவக்ஷிதது "ஆ ஸ்ரிதருக்கு கலயாணபரததவததில ஜாகரூகனெனனுதல, "ஆஸரிதாநாம்கல்யாணப்ரததவேஜாகரூகஃ" இதிகதயவயாகயாநததில ஸருதபரகாசிகாகாரரருளிச் செய்தார. ஜாகரூகஃ-ஏகாகரஃ. "ஏகதாநோநயவருததிரேகாகரைகாயநாவபி" நயமரஃ.

"நிதர்ம்விஸ௱ம்ஸர்வமதம்" எனகிற ஸருதி பரக்ரியையாலே யநநதஸபதாாததமான தரிவிதபரிச்சேதராஹிதயததை யருளிசசெயகிறா (விபுதவாதி தயாதி) வஸது பரிச்சேதராஹிதயமாவது - ஸதருஸவஸதுவநதரராஹிதயமும ஸாவவஸதுஸாமாநாதிகரணயார்ஹதவமுமாகையாலே யுபயததையும தநதரோணவருளிசசெயகிறா (ஸாவமுமிதயாதி)

ஜஞாநாநநதமயதவமாவது - ஆநநதரூபஜஞாநஸவருபதவம, அநநயாதீந ப்ரகாசதவாஹ்லாதகரதவ ரூபஜஞாநதவததையே ஸவரூபமாக வுடைததானவனெனறபடி. கீழ "கலயாணைகதாந" எனறது பாவபரதாந நிாதேசமானபோது ஜஞாநாநநதமயமாயெனறது தகவிவரணமாதல, ஸவபராபேக்ஷயா அநுகூலதவபரமாக விஷயவிபாகமபணணுதல. கலயாணகுணபரமானபோது. (ஜஞாநபலேதயாதி) தத்விவரணம்.

கீழ்ச்சொன்னவாகாரம்காடடி லெரிததநிலாவாகாமைககாக ரூபோகதரியைசசொல்லுகிறது (ஸ்ரியஃபதியாயிதி)

(அபராகருதமாய) அதஏவ (சுதநதஸவயமயமாய்) எனறபடி. "நதவஸ்ஸ்ராக்ஷ்தாரேஸ்ஸ்ஹி" இதயாதீஷ் ப்ரமாணஸிதரஷ்டவயாஸ். (ஸவாஸாதாரணமாய) ஏதாதருஸவிகரஹமொருவாககுமிலலையெனறபடி. (புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய) புஷ்பஹாஸமாவது - புஷபததினுடைய விகாஸம. அபபுஷபததிறகாட்டில ஸுகுமாரதரம, ஆகபுஷபததினுடைய விகாஸமபோலே ஸுகுமாரமாயெனனுதல; யதவா, புஷபஹாஸசபதம - விகாஸாஸரயதவததாலே புஷபததினுடைய பாயநததிலுணடான வவயவபரமாய அதுகளபோலே ஸுகுமாரமெனறபடி. இவவிடததில "ஸஹஸ்ராவிஜோவநஸ்ராம்" இதயாதயநுஸநதேயம. "ஸர்வநுஃ" இதயாதியைபபறற (புணயகந்தேதயாதி) ஸாவாபாஸரயமாயெனறது "வஜெஸ்காஸ்ஜோஸ்ஜாநக்ஷிணம்வார்ஸாஸிதாநி" இதயாதியைபபறறவாதல, அஸதரபூஷணதிமுகேநவாதல. விகரஹமபோலே-விகரஹததைப்போலேயெனறபடி.

"யொகொகஸ்யஸாவிஸ்" இதயாதிபரகாரேணஹ (வயாபிதநுதரிதது நியமிததிதி) (சேஷியாயிருககும) இபபடி சரீரதவேநசேஷியாயிருககுமெனறபடி.

அநநதரம் பரக்ருதிஸவரூபததையருளிசசெயகிறா (பரக்ருதிதி) ஆதிசப்தத்தாலே யஹங்காரதநமாதராதிகள் விவக்ஷிதங்கள. "அஜாம்" இதயாதியைபபறற (நிதயமாயிதயாதி) அதஏவ (சுக்லக்ருஷ்ணரகதவாணமாய.) விவரணம

(சுக்லகருஷ்ணேதயாதி) ஆதல " வெஹ்வீம்ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம் " இதயாதியைபப றற (அநேகபரஜைகளுககிதி) " மஹதாதிவிகாரஙகளையுடைததாய் " இதிஸமஷடிஸருஷடிஃ, " அநேகபரஜைகளுககு " இதயாதிநாவயஷ்டி ஸருஷடிஃ

" யஸ்யாவ்யக்தம்ஶரீரம்யஸ்யாக்ஷரம்ஶரீரம் " இதயாதியைபபற்ற (சரீரதயாசேஷமாயெனறது) (சேதநாகாமாநுகுணமாகவிதி) சேதநருடைய காமாநுகுணமாக புருஷாாததோபயோகிகரணஙகளைபராதிக ளுண்டாயிருககவெனறு ஈஶ்வரன ஸவயமிச்சியாதினறுகொணடு, தாதருமேச்சாநுகுணமாக ஸவயமேவ " வஹுஸ்யாம் " எனறு ஸஙகலபிகக, வந்தஸஙகலபததாலே சதுாவிமசதிததவமாயககொணடு விகாிககபபடவதா யிருககுமெனறபடி. " ப்ரயாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிஃ " "ஜஜ்ஞத்ரிம்ஶரீரஜ்ஞ " இதயாதியைபபறற (இஷடவிநியோகாாஹமாயிருககுமெனறது) அநநதரமாததமஸ்வரூபமாஹ (ஆதமேதி) (அணுபரிமாணமாயிதி) முனபுததையில லக்ஷணவாகயததிலே " அணுவாய " எனறுவைதது இங்கே அணுபரிமாணமாயெனறது - " ஏஷோணுராதமா " எனகிற ஸுதரஸிததமான " ஙஹேஷாணுஃ " எனகிற ஸவசப்தமும், உதருதயமாநம - உநமாநமென்றுய " வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய " " ஆராக்ரமாத்ரஃ " இதயாதயுகதமான உநமாநமுமாகிற வணுதவஸாதகஹேதுதவயததைபபறற. வாலாகரம - வாலநெல்லினுணி. ஆராகரம - ஆயுதாகரம.

தேஜோதரவயமாயெனறு - ஜ்ஞாநஸவரூபதவஞ்சொனனபடி. " ஆதமாயம் ஸ்வயம் ஜ்யோதிர்ப்பவதி " இதயாதி. ஜ்ஞாதாவாய - ஜ்ஞாநகுணகனாய. " விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத் " இதயாதி. (ஜ்ஞாநாநநதகுணகனாய்) கீழ " ஜ்ஞாதாவாய் " எனறு ஜ்ஞாநகுணகத்வமாதரஞ்சொலலுகையாலே ஆநநதகுணகதவமும சொலலுகைககுத திரியட்டுமனுவதிககிறுர் எனறபடி, ஆகையாலே புநருகதியிலலை.

(ஜ்ஞாநதரவயமாகையாலே) ஜடவஸதுககளில் வயாவருததமெனறபடி. இததால சிததெனறபடி.

திருமநதரததில் பதத்ரயாாததததையும வ்யுதகரமமாக வருளிசசெய்கிறுா (அபருதகஸிதயாஹேதயாதி) அநயாஹசேஷமுமாயெனறு - பரணவாாததம். பரசேஷதை கரஸமுமாயென்று - சரமபதாாததம. அதயநதபாரதநதரமுமாயெனறு - நமஃபதாாததம். அபருதகஸிதயாஹமாவது - பிரிககைககு யோகயமனறியிலே யிருககை, ப்ரதகஸிததசாநாஹமாகையாவது - பிரியசசொல்லுகைக்கு யோகயமனறியிலே யிருககை. சேஷதைகரஸதவம - கைங்கரயபோகதவம். சேஷதா - கைங்காயம. ததவபரஸஙகாத ததவிஷயஜ்ஞாநாதிகயருபவகதருவைலக்ஷணயததை ஸ்மரிபபிக்கிருா (இததை யுள்ளபடி யிதயாதி) இததை - ததவதரயததை.

" ஸங்க்ஷிப்தஸ்யவிஸ்தாரோவிஸ்தரஸ்யவஸம்ஹாரஃ " எனகிறநயாயததாலே கீழ் ஸங்க்ரஹேணோகதமான வாததபஞ்சகததை விஸதரிககிருர் (இவவாழவாரித்யாதிநா) செயததாயிற்றவர்த்தம்-ப்ரதிபாதிதமாய்த தீாந்தபொருள.

அதில்முதல பரஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக்கோலி அந்தப்பரனுகிறுன் நாராயணனென்கைக்காக நாராயணசப்தார்த்தத்தை முதற்றிருவாய்மொழியாலே யருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிருர் (முதற்றிருவாய்மொழியிலேயென்றுதொடங்கி) "உயர்திணணே" இத்யாதியாலே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கு மடியிதுவாயிற்று - (உணர்முழுநலம) முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான. (மிகுநரையிலன்) மிக்காரையுடையனல்லன. நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊர்தவலோகத்திலுமுண்டான. உருவினனருவினன-ரூபவத்தானவசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன (ஆமவையாயவையாயநின்றவவர) ஆகாமிகளாயும அதீதமாயுமுள்ள வஸ்துக்களுந் தாமேயாயநின்றவா. (கரவிசும்பித்யாதி) ஸௌக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடையவாகாசம, அக்நி, வாயு, ஜலம, பூமி, இவற்றினமேலேயுண்டாயிவற்றுக்கு ஸ்வபாவமான ஸ்ரேஷ்டசப்தம், தாஹகத்வசக்தி, பலம், குளிர்ச்சி, தாரகத்வம, இத்தாமங்களோடு தாமிகளோடு வாசியறத் தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸமர்த்தபரனென்றுபொருள். இவை நாராயணசப்தார்த்தமானபடியென்னென்ன (ஸர்வாதிகத்வமித்யாதி) "மிகுநரையிலன்" இத்யாதியாலே ஸர்வாதிகத்வமும், "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" இத்யாதியாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும், "ஆமவையாயவையாய" இத்யாதியாலும் "கரவிசும்பெரிவளி" இத்யாதியாலும் "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறத்தாலும் உபயவிபூதிநாதத்வமுஞ்சொல்லிற்றிறே. ⁑ திணணன்வீடிலும் * ஒன்றுந்தேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே' என்ன (இதினுடையவித்யாதி) திணணன்வீடு என்றது * அணைவதரவணைக்கு முபலக்ஷணம.

இவ்வர்த்தத்துக்கு - ஸர்வாதிகத்வாத்யர்த்தத்துக்கு. (வண்புகழ்நாரணன) அழகியகுணங்களையுடைய நாரணன - ஆர்த்தத்தமபோராதோ ' வாசகசப்தமுஞ்சொல்லவேணுமோ ' என்ன (வ்யாபகாந்தரங்களிலுமித்யாதி) வ்யாபகாந்தரங்கள - வாசுதேவ விஷ்ணுநாமங்கள். இதுவேயென்கிற வவதாரணம் பராதாந்யபரம அஸக்ருத்துக்தியாதரகார்யமென்று தோற்றுகைக்காக பலசந்தைகளையுமெடுக்கிருர் (செல்வநாரணனித்யாதி) (செல்வநாரணன, திருநாரணன) ஸ்ரீமானானநாராயணன். (நாரணனமுழுவேழுலகுக்குநாதன) நாராயண சப்தவாச்யன ஸமஸ்தமான ஏழுலகுக்கும் நாதனானவன. (காராயினவித்யாதி) காளமேகமபோலே ஶ்யாமளமாய அப்ராக்ருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனான நாராயணன. (திண்ணமநாரணன) நிஶ்சிதமாக திருநாமமான நாராயணசப்தமேயெண்ணுங்கோள். (வாழிதி) ஆநந்தாவஹமான குணங்களையுடைய நாராயணன. வழி - ஆசீரர்திமாகக்கம. தலைக்கட்டுகையாலே யென்கிறதுக்கு - "உலகுரொலவஸம்ஹாரள" இத்யாதியிலேநோக்கு.

இனி - இதுக்குமேலே. வஸ்துவுக்குபரத்வம் சொல்லுமளவில் ஶ்ரிய:பதித்வமு மதுக்குடலாகச்சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிருர் (மலர்மகளித்யாதி) இப்பாசுரங்களுக்கர்த்தம். தாமரைப்பூவிற்பிறந்த பிராட்டி விரும்புமபடியான, பெறுதற்கரியநம ஸ்வாமியானவன், (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானான ஸ்வாமியினுடைய. (மையவித்யாதி) மையணிந்தகணணையுடையவளாயத

தாமரைப்பூவில் வஸிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மார்பையுடையவன. (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும், பத்மவாஸிநியானபிராட்டிக்கும் ஆநந்தஜநகனானவனை. (கோலவித்யாதி) அழகியபிராட்டியோடேகூடியிருக்கிற வுன்னைக்கிட்டாதே. (திருவாணை) பிராட்டியுடையவாணை. (கோலமலரித்யாதி) அழகியபுஷ்பவாஸிநியான பிராட்டிக்கனுபாவ்யத்தாலே யென்பக்கலி லுமனையுடையவனே.

(இத்தாலநம்மாசார்யர்களித்யாதி) ரஹஸ்யத்தில் - த்வயத்தில். பதத்வயத்தாலும - பூர்வோத்தரகண்டாதியில "ஸ்ரீமத், ஸ்ரீமதே" என்கிறபதத்வயத்தாலுமென்றபடி. அருளிச்செய்துகொண்டுபோருமர்த்தம் - புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்கள். உக்தவிவரணம (ஆஸ்ரயணவேளையிலேயித்யாதி)

ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தமாகவும் ஸங்கதி ஸ்ப்புரணார்த்தமாகவும் வ்ருத்தத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு வாக்திஷ்யமாணாகாங்க்ஷையை யுத்க்ஷேபிக்கிறார (இப்படிபரஸ்வரூபமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும படி யென்னென்னிலென்றது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. (உடன்மிசையித்யாதி) சரீரத்திலாத்மா வ்யாபிக்குமாபோலே மறைந்து எங்கும் வ்யாபத்தனாய. முதற்றிருவாய்மொழி ஸ்வாநுபவரூபமாகையாலே (தாமநுஸந்தித்தென்றது) (உமருயிரித்யாதி) உங்களுடையவாத்மாவை வீடாகவுடையவன். (தனக்கேயித்யாதி) எனக்குந்தனக்கும் பொதுவாகையன்றிக்கே தனக்கே பாரதந்த்ரமாம்படி யென்னை யங்கீகரிக்குமிதுவே. (அடியேனித்யாதி) சேஷத்வைகநிரூபணீயமான வென்னாத்மாவிடத்திலு மந்தராத்மாவாய் நில்லாநின்றான் ஹேயமான சரீரத்தினுடைய ஹ்ருதயாம்பரத்திலேயும் வர்த்தியாநின்றான. (அடியாரித்யாதி) நித்யதாஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸூரிகளுடைய ஸங்காதங்களையொரு நீராம்படி யுடன்கூடுவதென்றோ. (அடியரோடிருந்தமை) நித்யஸூரிகளோடுகூடி யிருந்தப்ரகாரத்தை.

மேல் புருஷார்த்தஸ்வரூபமாஹ (ஸ்வரூபாநுரூபேதி) (புருஷார்த்தமிருக்கும்படி யெங்ஙனே யென்னில) புருஷார்த்தமிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனேயென்னில. என்றபடி. (பணிமானமித்யாதி) அடிமையிலோரளவுந்தப்பாதபடி அடியேனை அடிமைகொண்டு (முகப்பேயித்யாதி) திருமுன்பேயழைத்தடிமைகொண் டருளவேணும.

ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்றவிடத்திலே - "யோ ஹோ ஹாநயவானஸ்ராநக்ருத்தாஸ்த்வ தாரூடம் । ஸம்நிஸ்யாதி நாகாஸூஷ் ஏகஸேஷ்விஜாயதே" என்றதநுஸந்தேயம். ப்ராப்யமான - போக்யமான. (சுவையனித்யாதி) ரஸிகனான லக்ஷ்மீபதியானவன. (தூயவித்யாதி) பரிசுத்தமான வம்ருதமானவனை நிரந்தரமாக வநுபவித்தது. (ஆராவமுதானாய்) த்ருப்திபிறவாத வம்ருதமானாய். (உகந்தித்யாதி) ப்ரீதிபரீதனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்துன் றிருவடிபெற்றேன். (ஈதேஇத்யாதி) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையு மபேக்ஷிதம், எனக்கு நிருபாதிகபந்துவானவனே.

விரோதிஸ்வரூபமாஹ (இயபுருஷார்த்தத்துக்கு இத்யாதி) இடைச்சுவர் – மத்யருச்யம். ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. கட்டங்க – ஸாதகல்யேந.

ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (ஐங்கருவி யித்யாதி) ஐங்கருவி – பஞ்சேந்த்ரியம். அளவிறந்தது – அபரிச்சிந்நம். ஐங்கருவிகண்டவின்பமென்றது – பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே யநுபவிக்கப்பட்ட ஐஹிகஸுகமென்றபடி.

ஜிஜ்ஞாஸுப்ரம்ஶம (தெள்கப்பரகாரமித்யாதி) தட்ஸ்தப்ரம்ஶம (தயாஜயமென்று லித்யாதி) விவரணம (விஷயங்களினின்றுமித்யாதி) ஜ்ஞாநப்ரமஸம்பிறந்ததென்றவிடத்திலே – "யம்யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் । தம்தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித:" என்றதநுஸந்தேயம். விஷயப்ரவணரென்றது – "நிர்வேஷடகாமோஸ்மி நரேந்த்ர ந்ருணாம் ப்ராயஸ்ஸோப்ராணயம் விஷயாக்ஷி:" என்றதைப்பற்ற.

(நீருமித்யாதி) நீங்கள், உங்களது, என்கிற அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விவறறை வேரோடேமுதலறுத்து. (யானேயித்யாதி) நானுந்நேயென்னுடைய யாதாத்ம்யத்தை யறியமாட்டாதே நான், என்னது, என்றஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநாத்தாவஹமாம்படி யிருந்தேன்.

நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாரனுக்கு வஸ்தவ்யதேசநியமாபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தராகஸ்யேத்யாதி) இதிஹாஸஸமுச்சயேத்ரயோதஶாத்யாயே இதமவசநம. "வநேபி தோஷா: ப்ரபவந்தி ராகிணாம் க்ருஹேஷு பஞ்சேந்த்ரியநிக்ரஹஸ்தப: । அகுத்ஸிதே கர்மணிய: ப்ரவர்த்ததே

ர்வாம்ஶ:. ஸ்ரீஜநகராஜன் பக்கலிலும் என்கிறவிடத்திலே "மிதிலாயாம் ப்ரதீப்தாயாம் ந மே கிஞ்சித் ப்ரதஹ்யதே" என்றதைக்கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் பக்கலிலுமென்றது – "ஊனேறுசெல்வத்துடற்பிறவி" இத்யாதிகளைப்பற்ற.

(அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும) இவ்விடத்திலே "ப்ரயதபாணி: ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" "ப்ரஹ்மக்ஷத்ரவிஶஶ்ஶூத்ரா: ஸ்த்ரியஶ்சாந்தரஜாதய: । ஸர்வ ஏவ ப்ரபத்யேரந் ஸர்வதாதாரமச்யுதம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ப்ரயதபாணி: – உபாயாந்தரஸ்பர்ஶரஹிதயாதவிஶுத்தஹஸ்த இத்யர்த்த:. இரண்டிறேயென்றவிடத்திலே – "ஸக்ருத்ப்ரயோகவாபி ப்ரபத்த்யா வாஸஹாஸநே । ப்ராப்நோதிநந்த்யாப்ராப்யாப்ராப்யகேதோ முக்திஶிஷ்ட்டி:" இத்யாத்யநுஸந்தேயம. வேதாந்தஸித்தமானவென்றது – "நிக்ஷிப்யாவஸித:" "ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத" "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத்யாதியைப்பற்ற. அதில் ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றுதமக்கு ஸித்தாந்தமென்கையாலே – பக்தியுபாயமன்றென்றபடி. ப்ரபத்தி: – ஈஶ்வர:. "த்ராதாஸ இதி ஶ்ரூயதே" என்றிருக்கையாலே. (கோற்றவித்யாதி) பலவ்

யாப்தமாம்படி அநுஷ்டித்தகாமயோகமுடையேனல்லேனென்றபடி. (ஆறெனக் கித்யாதி) எனக்குபாயந்தருமிடத்தில் உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்துவிட்டார். (உழலையித்யாதி) உழலைத்தடி சேர்த்தாற்போலே இருக்கிற வெலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையினகவாயிலவள் ப்ராணங்களையுண்ட க்ருஷ்ணனுடையவந்தத்திருவடிகளையே யுபாயமாகப் புத்திபண்ணிக்கொண்டு. (நாமங்களித்யாதி) நாமஸஹஸ்ரத்தையுமுடைய நம்முடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின்மேலே க்ஷேமகரத்வபுத்திரூப வ்யவஸாயத்தையுடையாரா யழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார். (நாகணையித்யாதி) திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியுடையதிருவடிகளே யுபாயம் நமக்கு. (ஆவிக்கோரித்யாதி) என்னாத்மாவுக்கபாஶ்ரயமாயிருப்பதொரு உபகரணமுன்னையொழிய நானறியேன்.

தாமசதுராத்தவாணத்திலே யவதரிக்கையாலே பக்தியதிகாரமில்லாமல் ப்ரபத்திநிஷ்டரானதாலே பக்தியுபாயமன்று. ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றதோன்றுமோ? என்ன (இந்தைப்பிறர்க்கித்யாதி) (திருநாரணனித்யாதி) ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளைக் காலவிளம்பம்பிறவாமல் சடக்கென வநுஸந்தித்துஜ்ஜீவியுங்கோள்.

(அவதரிக்கையாலே) அவதாரணமாக வருளிச்செய்கையாலே. உபாயபூர்த்தியென்றது - ஏகஶப்தார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து. உபாயபூதனான ஈஶ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸமஸாக்காஸஹத்வரூபபூர்த்தியை யென்றபடி.

கீழே "அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும்" என்கையாலே இங்கே "இவ்வுபாயத்துக்கதிகாரிகளாவாராரென்னில்" என்கிற சங்கைக்குத் திதியில்லையென்னில், அங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யவலம்பித்து தத்ஸ்வரூபகதநம்பண்ணினபடி, இந்தசங்கை திருவாய்மொழியை யவலம்பித்துண்டானது, ஆகையாலே சங்கிக்கலாம்.

ஆகிஞ்சந்யமாவது - உபாயாந்தர ஶூந்யதையும், கத்யந்தரஶூந்யதையுமென்று விவக்ஷித்து உபயத்தையும் க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (உபாயநிர்ணயவேளையிலேயித்யாதி) (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கத்யந்தரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதனான நான். (நீசனேனிறையொன்றுமிலேன்) அத்யந்த நீசனான நான் குணபூர்த்தியொன்றுமில்லாதவன். கருந்தரை - பாழ்நிலம். ஶூந்யதையென்றபடி. (ஒப்பிலாவித்யாதி) ஒப்பற்றிருக்கிற க்ரூரபாபத்தையுடையவென்னை யுஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு. இது ஸர்வாதிகாரமாயிருக்க, உபாயம் ஸித்தோபாயமாயிருக்க, ஸர்வர்க்கும் முக்திவரவேண்டாவோ? என்ன (அதிகாரியையித்யாதி) ஸ்வீகாரமில்லாதபோது என்றவிடத்திலே - "ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஹி விஶ்வேஶஸ் ஸதா காருணிகோऽபி ஸந் । ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்றதநுஸந்தேயம்.

(ஜீவிக்கையாகாமையாலே) ஜீவநஹேதுவாகாமையாலே. அமர்ந்து - அநந்யப்ரயோஜநராய்ப்பொருந்தி.

இப்படியானால் நிர்ஹேதுகதவபங்கம வாராதோவென்ன (இநதஸ்வீகார ஸித்தியித்யாதி) (அதுவுமவனதினனருளே) அநதவிசசைதானு மவனுடையநிர்ஹேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே.

(களைவாயித்யாதி) துக்கத்தைபபோக்குவாயபோக்காதொழிவாய் சத்யந்தரம் வேறில்லாதவனுயிருநதேன. (நாடொறுமேகசிநதையனுய) நாளதோறுமேகப்ரகாரமான சிநதையுடையனுய். (சிறறவேணடாவித்யாதி) பாககவாயாஸிக்கவேணடா, சிநதாமாதரமேயமையும்.

(ஸபரகாரமாக) " அடைநதாரக்கெல்லாம் " எனறு ஸாவாதிகாரதவபரகாரஸஹிதமாக. (சரணமாகுமித்யாதி) தனறிருவடிகளை அடைநதவாகளுககெலலாம உபாயமாம், அவர்களுககு மரணமானால பரமபததததைககொடுககும்.

(இவ்வுபாயாத்யவஸாயமிதி) கைங்காயமேபுருஷாாததமெனறும, அதுக்கு உபாயமவன்றிருவடிகளேயெனறு மருளிசசெயததாராகையாலே இத்திருவாயமொழியெதுக்காகவெனறு இச்சஙகாவாகயததுககுத தாதபாயம. காலக்ஷேபப்ரகாரம் - காலக்ஷேபஸாதநம். (தொணடாககித்யாதி) அவனடியார்ககுகநதநுபவிக்கலாம்படி ஶபதஸநதாபபருபமானவறறைசசொனனேன.

உபாயத்தை - ஸித்தஸாதநத்தை. இதுவே - இததிருவாய்மொழியே. போதுபோக்காக - காலக்ஷேபஸாதநமாக. " பரீதிகாரிதகைஙகாயமே புருஷாாத்தம்" என்று கீழேயருளிச்செய்து " பலவேஷமிருககுமபடி யெனனெனனில " எனறுலவ்யாஹதமன்றோவென்னில ; பலததினுடைய பரதமசரமாவதியை தாபிப்பிககிறுர். (பலவேஷமித்யாதி) அவாநதரப்ரதாநபலவேஷமிருக்கும்படி யெனனெனனிலென்றபடி. யதவா, கீழே பலஸவரூபம சொலலியிருகக மீளவும பலப்ரஶநம் உபாஸகரிறகாட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசிசொலலுகைககாக, அத்தை சஙகாபூாவகமாக வருளிச்செய்கிறுர் (பலவேஷமித்யாதி)எனனவுமாம். ஜிதேநத்ரியதவம் ப்ரதமாவதி, கைங்காயம் சரமாவதி. இவனுககு விசேஷமேதென்ன (ஜிதேநதரியத்வமித்யாதி) ஜிதேந்தரியதவமுபாய பலமென்றததைககாடடுவாராக ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யுதபோக்ஷிக்கிறுர (எஙஙனேயித்யாதி) எஙஙனே - எஙஙனேயருளிச்செய்தாரென்றபடி. (எனனைத்தீமனஙகெடுததாய) என்னுடையதுஷ்டமான மனஸ்ஸைப்போக்கினுய. (மருவியித்யாதி) அநநயபரயோஜநமாய்பபொருநதி அடிமைசெய்யும் நெஞ்சைததநதாய. (காதலித்யாதி) அபிநிவேசத்தைககடலபோலே ஸம்ருத்தமாய் விளையுமபடி பணணின வாஷ்ஙகவலாஹகஸவபாவத்தையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடையக்ருஷ்ணனே. (அதனிறபெரியவெனனவா) அவா - அபிநிவேசம். அதிறகாட்டில பெரியவெனனபிநிவேசம். விளாக்குலைகொள்ளுகை - தன்னிலே அநதாப்பவிககும்படிபண்ணுகை.

உக்தார்த்தநிகமநம் (ஆகவித்யாதி) "யநிஹாஷிதஉநநதுயடுஹாஷிநத்துவித் " இதிப்ரகாரேணபரமதநிராஸாதேரப்யதராஶா திதரநிஷேதமெப்படி பண்ணுகிறதென்ன (அலலாதவையித்யாதி) ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய-அநுஷங்கஸிதகமா॥

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் ஸங்க்ரஹேண (எங்ஙனேயென்னில் தயாதி) அர்த்தபஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னி லென்றபடி.

உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிபுரத்து நம்பியோஜனையை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி) "இந்தப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்துநம்பியருளிச்செய்தது" என்றும்பத்துக்குமேல யிருக்கிறது, "ஹாரீதஸம்ஹிதாயாம் த்வாதசாக்ஷராஜாபீஸம்வாதே ஜாஜ்ஞீவ்ரதிஸங்க்ஷேபாத்:" இதி ப்ரமாணத்திரட்டிலிருக்கிறது. ஸகலவேதசாஸ்த்ரதாத்பர்ய மிவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிப்புரத்து நம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்தாரென்று க்ரமேணான்வயமாகவுமாம்; ஸகலவேதாந்ததாத்பர்யமிவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும் வங்கிப்புரத்துநம்பி யருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்.

இப்படி திருமந்த்ரவிவரணத்வாருண மஹாவாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்தார் கீழ், மேல த்வயவிவரணரூபத்வாருண மஹாவாக்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்வாராக தாத்ருஶப்ரபந்தநிர்மாண ஸாமர்த்யஹேதுவான வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ர ப்ரக்ரியயாக்ரமேணார்த்தபஞ்சக. ப்ரதிபாதகத்ரயோஜநாத்ரயாபிப்ராயேண ஶ்ரிய:பதித்ரயமென்றும் சொல்லுவர்கள், அதவா, ஶ்ரிய:பதித்யாதிவாக்யத்ரய மருளிச்செய்தது மத்யமத்யேவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல்; மஹாபாஷ்யத்தில் பூர்வதிவஸோபந்யஸ்தாநுவாத பூர்வகமாக திவஸத்ரய முபந்யஸிக்கையாகிற வாஹ்நிகத்ரய ப்ரக்ரியையாலேயாதல்.

திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவு மார்த்தமென்னு மத்தை ஹ்ருதிகரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழி த்வயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) யத்வா, கீழர்த்தபஞ்சகயோஜனையை யருளிச்செய்து த்வயயோஜனையு மருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) என்னவுமாம்.

(முதலடியிதி) த்வயார்த்தத்தை க்ரமத்திலேயருளிச்செய்யாதே உத்தரவாக்யார்த்தம் முன்னாகவருளிச்செய்தது - அநுஷ்டாநதசையில்போலே உபாயம் முற்பட்டுபலம் பிறபடுகையன்றிக்கே வ்யுத்பத்திதசையில் "ப்ரயோஜநாநுத்திஶ்ய ந மந்தோऽபி ப்ரவர்த்ததே" இதி ந்யாயேந பலமுற்பட்டு உபாயமபிற்பட வேண்டுகையாலே; "வ்ருத்தகாலே கோஜ்ஞாதிஶேஷோऽநுபஜத" என்னக்கடவதிறே. "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினாய்" என்றத்தைப்பற்ற (உபாயோபயோகியானகுணங்களையென்றது.) "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்றத்தைப்பற்ற (ஆத்மாத்மீயங்களில்தமக்கு நசையற்றபடியென்றது) "நாராயணனம்மள்பிரானவன்" என்றத்தைப்பற்ற (அவனோடுதமக்குண்டான விதி) "தொழுதெழு" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று பெற்றபடியையச் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறாரென்றபடி. உக்தவிவரணம் (இ

தில் முதறபததாலேயிதயாதி) (அயாப்பிலனிதயாதி) அநயயபரயோஜநனுயய பொருநதி மறபபிலலாதவனுய அக்ரமமாக குணஙகளைச்சொல்லுவன, ஸமஸ்லேஷிபபன், தலையாலேவணஙகுவன. இபபடி கரணத்ரயததாலு மநுபவிப்பேன. முதற்பததாலே பகவதகைஙகாயமே புருஷாரதமென்றறுதியிட்டாரென்றது- "உபக்ருதொவஸம்ஹாராவஹ்ராவெஸாவ-ஞ்தாமஹ்யம் । ஸர்வாத்மனா வபத்தவிம்ஶந்தாத்யாந்திரணயெ" என்கிறபடியே "தொழுதெழு" என்றுபகரமித்து "சொறபணசெயாயிரம" என்றுபஸஹரிக்கையாலும், "அயாபபிலன்" இதயாதயபயாஸததாலும, இநதவாரத்தம பரந்யக்ஷாதி பரமாணுபராபதத வேநா பூரவமாகையாலும், "தொழுதெழு" என்கிறவிதால் பலாநதவாதங்கள் ஸிததிககையாலும், "தொழுதெழு" என்கிற இநதவிதேயாரததிலே "உயர்வறஉயர்நலம" இதயாதிகள் ஹேதுகாபபவிஶேஷணமாகையாலே யுபபததியுண்டாகையாலும, முதறபதது பகவதகைஙகாயமே புருஷாரதமெனறுயிடததை பரதிபாதிககிறததிலே தாதபாயமெனறபடி.

(இரணடாமபததாலிதி) பரகருதிஸம்பநததைதயுங கழிததெனறது- "களிப்புங்கவாவுமறறு" இதயாதியைபபறற. (ஒளிக்கொணடசோதியுமாய) தேஜோருபமான விகரஹததையுடையனுய. (நலமநதமிலதயாதி) நனமைககுமுடிவிலதிககே யிருககிறநாட்டிலே புகவேணடியிருப்பீர். (ஒடைவநதார) நிஷகாஷிததார்.

(மூனறுமபததாலிதி) "ஈதேயானுனைககொள்வது" எனறததைப்பறறருசி. "ஒலலை" என்றுதவனை.

(நாலாமபததாலிதி) (குடிமனனுமிதயாதி) முடியிருபபுடைய ஸஙகோததரமான ஸவாககம். (எலலாமிதி) ஆதமவயதிரிகதஙகளையெலலாம் விட்டவனுய ஆதமமாதரததிலே பாயவஸிததமோக்ஷம். இறுகல - ஸஙகோசம். இறப்பு- மோக்ஷம். (ஐஙகருவியிதயாதி) ஜநநிநதரியங்களிலும பரிசசேநித தநுபவித்த வைஶ்வாயஸுகமும, இநதவிநதரியஙகளுககு கரஹிநதநுபவிகக வரிநாய இநதஜஶ்வர்யஸுகததிறகாடடில நிதயதவாதிகளாலே அபரிசசிநநமாய் ககவதநுபவாபேக்ஷயா அதயல்பமான வாதமாநுபவஸுகமும.

கடகளைமுனனிட்டெனறது * வைகல * பொனனுலகாளீர்களில தூதபரேஷணமுகேந ஆசாாயாகளை முனனிடடெனறபடி.

விஷணணராய எனறது - * உணணிலாவியில பாமேயது (கடலிதயாதி) கடல சூழநதபூமியைரக்ஷிதத உஜவலமான திருவாழியையுடையபாய. (கூாரிதயாதி) கூாமைமிககதிருவாழியையும வெளுததசங்கையும எநதிககொணடுவாராய. (வெளளையிதயாதி) வெளுததநிறததையும் சுரியையுமுடைய சஙகோடேதிருவாழியையும்தரித்து. விஶ்லேஷிததபடியெனறது * பாமருமூவுலகு * எழையராவிகளைப்பறற.

கீழ்ப்பிறநத ஸம்ஶ்லேஷமெனறது-* ஆழியெழசசஙகு * கறபாரிராமபிரான்களைபபறற. (உமருகநதித்யாதி) உனககு சேஷபூதரானவர்கள எபபோதுமுகநத ருபமே யுனககு ருபமா யுன்னளவிலே அனபை யுடையரானவர்களாதரித்த

நயபரயோஜநமாக வடிமைசெயகைக கொயிருககிற உனனுடைய சேஷடிதஙக ளை. அவறறில நசையறறபடியை எனறது - " உஙகளோடெஙகளிடையிலலை " எனறதைபபறற.

(ஒனபதாமபததுக்கு * ஓராயிரத்திலேநோககு. எனறிய - எதுக்காக.) திருமோக்ஷிதயாதிககு - * தாளதாமரையிலேநோககு அரசமிராதிதயாதிககு * குழவிசும்பிலேநோக்கு. (எனனவாவறச்சூழ்நதாய) எனனபிரிவேசமகெடும்படி ஸமஸ்லேஷிததாய். ஆகமுதறபததாலே உததரவாகயகத பரதம தவிதீயபதாரத் தம் சொல்லபபடுகிறது, இரணடாமபததால நமஸ்சபதாாததம, மூனறும்பததா ல இநதகைங்கரயம பாகவதசேஷதவபாயநதமென்று நிஷகாஷிதது நிஷகருஷ் டாரததாநுகுணமாக ஸவாநுஷ்டாநம் சொலலுகிறது, ஆகக்கீழமூனறு பதது முததர கண்டாரததம் ; நாலாமபததால பூாவகண்டாஸதத பததவயாாததமும, ஐ நதாமபததால் கரியாபதாாததமும, ஆறும்பததால உபாயததினுடைய ஸாங்கஸ் வாநுஷ்டாநமும், சொலலுகையாலே மேல மூனறுபததாலும பூாவகண்டார்த தம் ; மேல நாலுபததும இதுககுசேஷமெனறபடி.

ஸ்ரீபராஙகுசவாரை த்ருஷ்டாந்தீகரிககைககாக புநஸ்சபரபநதசதுஷ்டயத்து; க்கு மர்ததமருளிச்செய்வாராக மீளவும் வசத்ருவைலக்ஷணயத்தை யருளிச்செய கிறா (ஸ்ரியஃபதியாயிதயாதி) யதுவா, இப்ரபந்த சதுஷ்டயததிலு மிவருககுணடா னதசைககு ஸ்ரீபராஙகுசவானுடைய தசையை தருஷ்டாநதீகரிககிறமுகேந திருவா யமொழியினுடைய பகதியோகபரதிபாதந பரதவததை யருளிச்செயவாராக தாத் ருஸப்ரபந்த நிமாண ஸாமாதயஹேதுதவேநமீளவும் வகதாவினுடைய ஜஞாநாதி கயரூப வைலக்ஷணயததை யருளிசசெயகிறா (ஸ்ரியஃபதியாயித்யாதி) என்னுதல்

சேதநனுககுபாதேயதவம் " அடியேன் " எனறததைப்பறற.

தன்னுடையமேன்மை இதயாதிக்கு - முதறபாட்டிலேநோக்கு. பரப்பற- ஸஙக்ரஹமாக.

" ஆமததையறுதது " எனறுதொடஙகிச்சொனன தருஷ்டாநதத்ரயத்துக் குமடைவே தாாஷ்டாநதிகதரயததைககாட்டுகிறா (தமக்குருசியையென்றுதொ டங்கி) ஆமத்தையறுதது என்றதுககு தாாஷ்டாநதிகம * மயாவறமதிநலமருளு கை - எனறுகணடுகொளவது.

இப்ரபநத சதுஷ்டயததிலும் இவாககுண்டானவவஸ்ததைகள் ஸ்ரீபராஙகுச வானுடைய வவஸதைகள்போலே யென்கிறா (கைஙகாயமநோரதமித்யாதி) (ராஜன் எனறசொற்கேட்டு) " உத்திஷ்டாத்ர ஷகிமேஸ்மேஷ ராஜ நந்து உஹா யஸ: । தத்யாநஹி ஸ்மாவந்தி ஸந்தவ டிவி ஸந்தா: " எனகிறசொலலைககே ட்டு. அயமஸ்லோகோ யோதயாகாணடே மாதுலகுலாதாகதம் பரதம ப்ரதி கைகேயயுக்திஃ.

மறப்பரோ - திரஸ்கரிப்பரோ. கூறு - பாகம். (மநத்ரஸம்பந்தமும் த ம்மோடேயன்றேஷிதி) அதரவஸிஷ்டா பெருமாளுக்கு மந்தரங்களை யுபதேசித தாா, பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக குபதேசிததாரெனறு கண்டுகொள்வது. (ஏபிஸ் சேத்யாதி) அயம்ஸ்லோகோ யோத்யாகாண்டே. இதுபெருமாள் ஸமக்ஷததி லே விண்ணப்பஞ்செயததேயாகிலும் வழியிலும் நினைவிதாகையாலே மநோரத பரமாக வயாக்யாநமுபபநநம்.

“ [illegible] ” இதிஸங்க்ஷேபே.

அவனும் - ஸ்ரீபராதாழவானும்.

முதற்பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாம்போது விக்ரஹவிபூதிகளெங்கே சொல்லுகிறதென்ன, விக்ரஹவிபூதிகள் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே “ நலம் ” என்றுநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹவிபூதிகளும் மாத்தாதஸித்தங்கள்..... ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியில்

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible] ॥ க ॥ [illegible] ॥ உ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ க ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥

“ ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்திவ்யகண்டாவதாரமாகவும் ஸுப்ரஸித்தராய், “ [illegible] ” என்றும் “ [illegible] ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே “ இருபதுதிருக்கூரத்திலே அதிகத ஸகலவித்யர் ” என்றும் “ முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ஸாதித்தருளினார் ” என்றும் ஸர்வஜ்ஞர்களாலே ஶ்லாகநீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞாலப்தமான வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையராய், கவி

கதககுஞ்சர கண்டீரவனென்று ப்ரதிதிஸம்ப்ரக்யாதவைபவராய், ஸர்வதந்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வதந்த்ரரான சீரின்றதுப்பில திருவேங்கடமுடையான அகிலஜகச்சேஷியாய அகிலஜகதந்தர்யாமியாய அகிலஜகதாதாரனாய அகிலஜகதேககாரணபூதனாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநனாய அபாரகாருண்ய ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யௌதார்யைச்வர்ய ஸௌந்தர்யமஹோததியான ஸ்ரீய:பதியாலே *மயர்வறமதிநலம்பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக வருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை ஸ்வாச்ரிதஜநங்கள் ஸுகமாக வநுஸந்தித்து வாழும்படி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்கமங்களான பத்யங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்யக்கடவராய், அடியிலே யாழ்வாருடைய திவ்யஸூக்தி தானே ஸகலகல்யாணகுணவிசிஷ்டனான வெம்பெருமானை விசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதென்று கொண்டு தத்ஸ்தோத்ரரூபமான மங்களத்தை யாசரித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது ஸரஸ்வதீவிலஸிதங்களுக்கெல்லாம ஸாரம். “யதாஸஹஸ்ருதந்த்ரஜ்வாஜீத” என்றும “ஹ்ருஜ்ஜ்ராதஞ்ஸம்ஸாரம்” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வோபாதேயசாஸ்த்ரஸாரமென்றபடி. ஸாந்த்ரஸத்துக்காவாஸபூமி: இதராஸங்கள் ததுபயுக்தங்களாய் ப்ரதிபாதிக்கப்படும். ஸாத்ராந்தஸீமா என்கையாலே -ஸாந்தியானது ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியைவிட்டந்யத்ரசலியாதென்று ஸூசிக்கப்படுகிறது. அதிகங்களான ரஜஸ்தமோகுணவிஸ்தாரங்களாலே யெல்லாரையும் பந்தியாநிற்கிற ப்ரக்ருதியைப் பாநம்பண்ணிப் போடாநிற்கிறது. நிவாரணம்பண்ணுகிறதென்றபடி. இதை யத்யயநம்பண்ணினவர்கள் ப்ரக்ருதிவேதாளீபரவசராகாரென்றதாயிற்று. பரம்பராபவஸாகரத்திலே ப்ராப்தமஜ்ஜநரான ஜனங்களுக்குக் கரையாகிறது. இவற்றை யாச்ரயியாதபேர்கள் ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே நித்யமாக மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பரென்றபடி. ஏவம்ரூபையான வாழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி, தத்ஸம்ப்ரதாயஸக்தரான நமக்கு நிரதிசயப்ரகாசயுக்தனாய பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத வெம்பெருமானுகிற நிதியை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவது. ந:ப்ரத்யக்ஷயேத என்கையாலே - ஏதத்ஸம்ப்ரதாயரஹிதராயுபாயு பரிஸஞ்சரியாநிற்கிற விதரஜநங்கள் நந்தகுணவிபூதி விசிஷ்டமான விமமஹாநிதியைக்காண மாட்டார்களென்று சொல்லிற்றாயிற்று. க.

திருவேங்கடமுடையான விபுதர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்ததில் ஸாரமான வம்ருதத்தை யவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினாற்போலே நாமுமிந்தலோகத்தில விபுதர்களாலே ப்ரார்த்திதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருப்பாற்கடலைக்கடைந்ததிலேயுண்டான தத்த்வார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரு மநுபவிக்கும்படி பண்ணுகிறோமென்றருளிச்செய்கிறார். = அந்தர்த்தகாதார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை யநுபவிக்கிறதிலே யநுரக்தரான பெரியோர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட வேங்கடநாததேசிகர் தம்முடைய ஜ்ஞாநமாகிற மந்தசைலத்திலே ப்ரஸித்தகுணருடைய ருசியையுடைத்தான; அதவா, ப்ரஸித்தகுணஸோபையை யுடைத்தான ஸம்ப்ரதாயத்தை யோக்த்ரமாக்கி, நித்யனுகையாலே ப்ரளயகாலத்திலும யுவாவாயிருக்கிற வெம்

பெருமானுக்கு வாஸஸ்தாநமாகையாலே திருப்படுக்கையாயிருக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தாகிற திருப்பாற்கடலை மதியாநின்றுகொண்டு, அதிமதுரங்களான காதைகளாகிற வாயிரமலைகளினின்று முத்பந்நங்களாய ஸதர்த்தங்களான வெம்பெருமான் திருக்கல்யாணகுணங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரும் ஹ்ருதயத்திலே தரித்தநுபவிக்கும்படி மாலாரூபமாகப்பண்ணியருளினார். உ.

ஆழ்வார் புருஷராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தத்வோபதேஷ்டாவாய் எம்பெருமானை ஸர்வதா அநுபவியாநிற்க இவர்க்கு ஸ்த்ரீபாவமும், வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும், கதாசித்விரஹமும், அபேக்ஷிதத்தைக்கேட்டெம்பெருமான் பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு அஸம்பாவிதங்களான பக்ஷிகளை தூத்யத்திலே நியோகிக்கிறது மத்யந்தாநுபபந்நமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்.— "பொம்ஸாஜ்ரா: வஜவைத்ராக்ஷ்ராஸ்லாயஜ்ராஜவநம்வநம் । யாஸ்த்ரியோ த்ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பாவம் மநஸா யயு:" என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய காத்ரஸோபையைக்கண்ட ப்ரஹ்ருஷ்டஹ்ருதயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு புருஷபாவத்திலே யபிலாஷமுண்டானாற்போலே நிரதிசய ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாய ஸ்ரிய:பதியாய் ஆஸ்ரிதரிடத்திலேயத்யந்தபரவசனான வெம்பெருமானிடத்திலே ஸ்த்ரீகளைப்போலே பாரதந்த்ர்யத்தை பஜியாநிற்கிற வாழ்வாருடைய வநுராகாதிசயத்தாலே பக்திதானே ஸ்ருங்காரவ்யாபாரமாக பரிணமியாநிற்கிறது. இவர்தான யோகதசையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷ ஸாபேக்ஷராய் அதுகிடையாமையாலே கிந்நராக அந்தஸ்ஸாக்ஷாத்காரம ஸங்குசிதமாம்; அதுதானிவர்க்கு விரஹமென்று சொல்லப்படும். அந்த ஸமயத்திலே கடகரான வாசார்யர்களைத்தானே தத்தத்குணயோகத்தாலே ஹம்ஸஸாரஸாதி பக்ஷிகளாக நிரூபித்து தூதராகப்ரேஷியாநிற்பர். இப்படியாகையாலே யெல்லாமுபபந்நமென்றுகருத்து. ௩.

ஸ்த்ரீசூத்ராதிகளுக்கொழிய ப்ராஹ்மணருக்கு பாஷாகாநம நிஷித்தமாயிருக்க வித்தை ஸர்வோபாதேயமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிருக்க விதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்றும், வரும் சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்.—எம்பெருமானிடத்திலே பாஷாகாநம் ப்ரஸஸ்தம், அந்யத்ர நிஷித்தமென்றபடி; "ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம । பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத்பாபம் த்வயா க்ருதம்" என்கிற மாத்ஸ்யபுராணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே யெம்பெருமானை யுபசரிக்கச் சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரத்தாலேயும். ராஜஸந்தோஷார்த்தமாக ராஜஸேவகரெல்லா பாஷையாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவர்களிறே. அந்தபாஷைகளிலே த்ரமிடபாஷையானது அகஸ்த்யருஷிநிர்மிதத்தையாகையாலே ப்ராஹ்மணாதி பூமிகாபேதயுக்தரான ஸர்வவர்ணங்களுக்கும் யோக்யையென்றாசார்யர்களாலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகலருஷிகளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸபுராணங்களாலே வேதங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான கார்யம் யாதொன்றுண்டு, அந்தகார்யத்திலே ஸத்வநிதியான சடகோபருடைய ஸ்ரீஸூக்திதானே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே யுபப்ருஹ்மணமாகிறதென்றபடி. ௪.

இப்ரபந்தந்தான் வேதோபப்ரும்ஹண மாத்ரமன்று, வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை யிப்ரபந்தந்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார்.— அடியிலே யிருபத்தொரு காதை வேதாந்தஸாஸ்த்ரார்த்தக்ரமத்தை விசதமாகச்சொல்லுகிறது. இந்தஸங்க்ரஹந்தான் ஏகவிம்சதிஸாகைகளாகப்படிக்கப்படுகிற ருக்குக்களுடைய பேதத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறது. இதில் காதாஸஹஸ்ரத்தாலே கீதத்தோடுகூடி ஸமக்ரமான ஸாமஸாகாஸஹஸ்ரமும் பின்சொல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்யமான வோரர்த்தத்தோடேகூடியிருக்கிற தசகங்களாலே ஏகசதஸாகமான யஜுஸ்ஸு காணப்படுகிறது. சாந்திப்ரதானமான விப்ரபந்தத்திலே யதுக்குப்யுக்தமாக வித்ராவணங்களெட்டும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே அஷ்டசாகமான அதர்வணவேதமுந் தோன்றுகிறது. இப்படியாலிது ஸர்வவேத ஸங்க்ரஹமென்றபடி. ௫.

இப்படி நிரவதிகவைபவமான விப்ரபந்தத்திலே யெம்பெருமானுடைய வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களையும், தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையு மாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்றருளிச்செய்கிறார் — ஆழ்வார் ப்ரதமசதகத்திலே ஸேவ்யத்வாநுகுணமாக எம்பெருமானை மோக்ஷோபாயமென்றத்யவஸித்தருளினார். த்விதீயசதகத்திலே யவனுடைய போக்யதையை விஸ்தரித்துக்கொண்டு முக்தப்ராப்யனுமவனே என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனுக்கேயென்று த்ருதீயசதகத்திலே யருளிச்செய்கிறார். நாலாம்சதகத்திலே எம்பெருமானையொழிய வேறுப்ராப்யாந்தரமில்லை என்று தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினார். அஞ்சாம்சதகமுதலாக தம்முடைய வநந்யோபாயத்வாதிகளை யருளிச்செய்யத் தலைக்கட்டினார். ௬.

இப்படி எம்பெருமானே யுபாயமென்றும், உபேயமென்றும், உக்தமானவர்த்தத்தை யின்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் — காதாஸஹஸ்ரத்தையுடைத்தான திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமானான நாராயணனை ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயமாவனென்று ப்ரதாநமாயிருப்பதோ ரர்த்தத்தை யாழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, தத்ஸாதகங்களான ஸேவ்யத்வமுதலான பத்தர்த்தங்களைப் பத்துசதகங்களாலே தனித்தனியே யருளிச்செய்தார். அந்த ஸேவ்யத்வாதிகள் பத்துமோரொன்றாக நூறுதசகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களுடைய வதீநங்களாகிறன. பத்துப்பத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகள் நூறும் தத்தத்காதாப்ரதிபாத்யங்களான வாயிரங்குணங்களைப் பின்செல்லாநிற்கிறன. இத்தாலேயென்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில், ஆயிரம்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமோதயத்குணத்வாதிகளான வாயிரங்குணங்கள் நூறுதசகங்களிலே பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களை ஸத்தாபியாநிற்கிறன, பத்துசதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸேவ்யத்வாதிகளான பத்துகுணங்கள ஸ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தௌ ஸ்வயமேவோபாயபூதனென்ன ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதாநமான வர்த்தத்தை ஸத்தாபியாநிற்கின்றனவென்றாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ௭.

இபபடி ஸ்ரீயஃபதியினுடைய வுபாயதவோபேயதவததை ஸததாபியாநிறகி ற ஸேவ்யதவாதிகளான பத்தாத்தஙகளேதெனன வருளிச்செயகிறா.— ஆழ்வாரிபரபநததில் பரதமசதகததிலே ஸேவயதவததையும, தவிதீயசதகததிலே போகயதவததையும, தருதீயசதகததிலே சுபாஸ்ரய திவயவிகரஹவததவததையும், சதுாததசதகததிலே ஸாவபோகயாதிகதவததையம, பஞசமசதகததிலே புருஷாாத்த ததுபாயஹேதுதவததையும, ஷஷட்டசதகததிலே ப்ரபததஸௌலபதவததையும், ஸபதமசதகததிலே ஆஸ்ரிதாநிஷட நிவாததகதவததையும, அஷ்டமசதகததிலே ஆஸ்ரிதசசநதாநுவாததிதவததையும், நவமசதகததிலே நிருபாதிக ஸௌஹ்ருதவததையும, தசமசதகததில ஸதபதவீஸஹாயதவததையும, அருளிசசெயதுகொணடு, ஏவம்பூதகல்யாணகுணஙகளை யுடையனுகையாலே எமபெருமான ஸவபராபதியிலே ஸவயமேவோபாய பூதனெனறு பரதிபாதிததருளிறுனெனகிறா. அ.

இபபடி ஸேவயதவம் முதலான பததுகுணஙகளையும் பரதிபாதிததருளி, அநநதரமே ததஸததாபகமானபரதவாதிகுண சதகததையும். ததஸாதகமானகாதா ப்ரதிபாதயகுண ஸஹஸரததையும பரதிபாதிககிறேமென றருளிசசெய்கிறா.— யோகிகளுககெல்லாம தலைவரான வாழவார்திருவாயமொழியிலே காதாஸஹஸ்ரததையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணகாபயமாக வருளிசசெயதார் ; அபபடியே நாமுமநதககாதைகளை பரதயேகமடரதிதங்களான பகவதகுணஙகளை யுடைததானதாக ஸ்பஷ்டமாககாணுகினறேம, அதிலே அபுநருகதஙகளாக தததத்தசகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கபபடுகிற பரதவாதிகுண சதகததினுடைய ஸத்தாபநததிலே யோக்யங்களாய, ததேகபரதவ நிபபநதங்களாய, புநருகதஙகளானுலுமுபயோகாதிசயமுண்டாகையாலே தோஷரஹிதங்களாய, தததகாதைகளாலே ப்ரதிபாதிககபபடுகிற ஸஹஸராகுணஙகளையும் ஸங்க்ரஹித்துசசொல்லுகிறேம். கூ.

இப்படி உகதப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய வாததபராகாசிகையாகத்தாமருளிசசெயகிற இநதததாதபர்யரதநாவளியை ஸத்தவஸ்ததரெலலாரும் தரிககககடவாகளென்கிறா்.— தனனை யாஸ்ரயிதத பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்யதுாதயாதிகளைபபணணி அததாலே ஆஸ்ரிதபாரதநதரயருபகுணததை யெலலாரும் விஸ்வஸிககும்படி பரகாசிப்பிதத கருஷ்ணனருளிசசெயத சரமஸ்லோகததில் ஸிததிததவாய, சகரவாத்திருமகனிடததிலே நயஸததபாரையானபிராட்டி "[illegible]" என்றும் "[illegible]" எனறுஞ்சொலலுகிறபடியே ரக்ஷணதவக் கவனகையைப்பார்த்துக் கொணடு நடததிககாட்டின வகநயோபாயதவா நங்யபரயோஜநதவங்களாலே பரிசுத்தரான பரமைகாந்திகளாலே ஸ்லாகயகுண ஸம்பநதாநுவ்ருததியை யுடைத்தாய் ஸமஸ்ததராஸஹாரிணியாய் "[illegible]" என்கிறபடியே பகவத்ப்ரவணப்ராதுர்ப்பாவபூமிதவேந பரஸிததவைபவ தாம்ரபர்ணீதீர நிகேதந சடகோபமுநி த்ருஷ்டஸாவாதிகாரியோகய த்ரமிடவேதகாதா தாத்பர்யரத்நாவலியான விது ஹ்ருதயததிலே தரிக்கப்படுவது. ௧௦.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி — முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன்யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே.

ஆறாயிரப்படி.

(உயர்வறவுயர்நலம்) அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூபபூஷணாயுத மஹிஷீபரிஜநஸ்தாநவிசிஷ்டனாய, நிகிலஜகதுதயவிபவாதிலீலனாயிருந்த பரமபுருஷனையுள்ளபடியே ஆழ்வார் தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனையநுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாய், "தேயேஷாதம்" (தேயேஷாதம்) இத்யநுக்ரமத்தினாலே நிரதிசயதசாசிரஸ்கமான வப்யஸ்யமாநமாயிருந்த வாநந்தாதயஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததியாய், இந்தவாநந்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான தான் மேலே பொன்னுமாய் நாறினாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வெனக்குத தன்றிறத்தி லஜ்ஞாநகந்தமில்லாத தொருபடிதன்னை யுள்ளபடியறிவித்துத் தன்றிருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கின விம்மஹாகுணத்தையுடையனாய் இந்தக்கல்யாணகுணங்களையுடையனான தன்னை ஸ்வபாவத ஏவநிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் அஸ்கலிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள சேஷசேஷாசந வைநதேய ப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய திவ்யபுருஷர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமௌதார்யத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதஜநஸமஸ்ததுஃகாபநோதநஸ்வபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டில் பரத்வப்ரதிபாதகமான நிரவதிககல்யாணகுணயோகத்தையும் நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தையும் நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வத்தையும் நித்யமங்கள விக்ரஹயோகத்தையுமுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளிலே நிரந்தரசேஷ வ்ருத்தியைப் பண்ணென்று தந்நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

(ஆனந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) உயர்வு - அல்லாதவுயர்த்திகள். அற - அஸத்கல்பமாம்படி. உயர - அவாங்மனஸகோசரமாயுயர்ந்த. நலம் - ஆனந்தத்தை. உடையவன் - உடையனாய். யவனவன் - பரமாணுபரிமிதஞானவன் யாவனொருவன். மயர்வு - ஸம்சயவிபர்யயாதிரூபமான அஜ்ஞானம். அற - நிச்சேஷமாம்படி. மதிநலம் - ஞானபக்திரூபமானதை. அருளினன் - தன்னருளாலே தந்தருளினவனாய். யவனவன் - "ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ" (ப்ரஜ்ஞாசதஸ்மாத்ப்ரஸ்ருதாபுராணீ) என்கிற ப்ரஸித்தியையுடையவன் யாவனொருவன். அயர்வு - விஸ்மரணப்ரஸங்கம். அறும் - இல்லாத. அமரர்கள் - நிரந்தராநுபவயுக்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு. அதிபதி - நிரவதிகசேஷியானவன். யவன் - யாவனொருவன். அவன் - அவனுடைய. துயரறு - ஸமாச்ரித துக்கநிவர்த்தகமாய். சுடர் - நிரந்தரோஜ்ஜ்வல்யவிசிஷ்டமான - அடி - திருவடிகளைக்குறித்து. தொழுது - "பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" (பத்தாஞ்ஜலிபுடா:) என்கிறபடியே சேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி. என்மனனே - என்மநஸ்ஸே. எழு - நித்யோஜ்ஜீவனரூபமான உஜ்ஜீவனத்தைப்பெறு என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அநுஸாஸித்தருளினாராயிற்று.

இதில் முதலடியில் "நலம்" என்று ஆனந்தகுணத்தையாதல், ஆனந்தஹேதுவாக வுபநிஷத்திற்சொன்ன புவத்வாதிகுண விபூதிகளையாதல் சொல்லுகிறது. இரண்டாமடியில் "நலம்" என்று பக்திரூபஸ்நேஹத்தைச்சொல்லுகிறது. இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் "யவன" என்கிற பதத்தோடே "அவன்" என்று தொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அந்வயித்து மூன்றுவாக்யமாகவும் சொல்லுவர்; முதலடியில் "யவனோடே" "அவன்" என்றுதொடங்கி யிரண்டாமடியைக்கூட்டி வாக்யமாக்கி, அவ்விரண்டாமடிதன்னை ஆவ்ருத்தித்து யச்சப்தத்தாலே நிர்த்தேசிக்கப்பட்டதை "அவன்" என்றுதொடங்கி மூன்றாமடியோடேகூட்டி அதனை யுமாவர்த்தித்து "யவன்" என்று நிர்த்தேசித்து அதனோடே "அவன்" என்றுதொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும்சொல்லுவர், அங்ஙனன்றியே, "ஸ யச்சாயம் புருஷே யச்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக:" (ஸயச்சாயம்புருஷேயச்சாஸாவாதித்யேஸஏக:) என்கிற கணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமாய ப்ரஸித்தியைக்காட்டி, அதனை "அவன்" என்றுதொடங்கி நாலாம்பதத்தாலே பராமர்சித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர். இப்பாட்டு ஸர்வசாஸ்த்ரோபப்ரும்ஹணமான விப்ர

பந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமான மந்த்ரரஹஸ்யா
ர்த்ததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயெனில், “ உயர்நலமுடை
யவன ” என்கிற ஸர்வாதிக சேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வநந்யார்ஹ
சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், “மதிநலமருளினன” என்று க்ருபாகார்ய
மாகச்சொன்ன வுபகாரத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான வுபாயபாவத்தையும்,
“ அமரர்களதிபதி ” என்று நித்யஸூரி ஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான
ப்ராப்யத்வத்தையும், “ தொழுதெழு ” என்கையாலே சதுர்த்யர்த்தமான கைங்
கர்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. . ...*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி
யுபகரித்தான், அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டும்படி
யாயிருக்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தா
ன், இப்பேற்றுக்கு கனபக்கல் சொல்லலாவதொன்று மின்றிக்கேயிருக்க
நிர்ஹேதுகமாகத்தானே யுபகாரகனானான், ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கி
றவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், தன்
னுடைய திவ்யவிக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தானென்று
அவன்பண்ணின வுபகாரங்களடையச்சொல்லி, இப்படி யுபகாரகனானா
வன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கவாராயெ
ன்று தந்திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார். ஆறுகிண்ணகமெடுத்தால் நேர்
நின்றமரங்கள் பறிபுண்டுபோய்க் கடலிலேபுகும், நீரவஞ்சி தொட்டக்க
மானவைவளைந்து பிழைக்கும்; அதுபோலே பகவத்குணங்களினுடை
ய வெடிப்பிருந்தபடிகண்டோ மூக்கு எதிரே நானென்று பிழைக்கவிரகி
லலை, அவன்றிருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப்பிழைக்க வாராய் நெஞ்சே
யெனகிறார் - உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் றுயரறுசுடரடிதொழுதெழ
ப்பாராயென்கிறார். “ 𑌅𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ” (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்
னுமாப்போலே இளையபெருமாளை “ நீரிவர்க்கென்னாவீர்” என்ன; “ பெ
ருமாளுமொருபடிநினைத்திருப்பர் ” நானுமொருபடிநினைத்திருப்பேனெ
ன்றார் ”; அவர் “ நினைத்திருக்கும்படியென், நீர்நினைத்திருக்கும்படியெ
ன் ” என்ன; “ அவர் தம்பின்பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர் குண
ங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன் ” என்றாரிறே ; அப்படியே
யிவரும் “ உயர்வறவுயர்நல முடையவன் றுயரறுசுடரடி தொழுதெழப்
பாராய்நெஞ்சே ” என்கிறார். இவர்தாம் முற்பட்டகுணங்களிலே யிழிவா

னென்னென்னில்; தாமகப்பட்ட துறை யதுவாகையாலே. இவரை குணத்தையிட்டாயிற்று வணங்குவித்தது.

(உயர்வித்யாதி) பகவதாநந்தத்தைப்பேசப்புக்க வேதங்கள் மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ராஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று பின்னையுமவ்வருகே யுத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று பின்னையும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதே "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே, குணங்களெல்லாமிப்படியே யிறே யிருப்பது; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறேயிவர்.

உயர்வு - வருத்தம். எல்லாக்குறையாத்தியுண்டாம்போது வருத்தமுண்டு; அப்படிவருந்தவேணுமோ! என்றால் உயர்வறவுயர்நிற்கும்; இதைப்பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது. பகவத்வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துகதமான ஸாவயரகாரத்தாலுண்டான உச்ச்ராயத்தை உயர்வென்கிறது; அற - இன்றியிலேயொழிய. இத்தால் அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறதன்று; பின்னை யென்சொல்லுகிறதென்னில்; தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையுமிவற்றையும் பார்த்தால் ஆதித்யஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலவும், மேருசிகரத்திலேநின்றவனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிகளிருக்குமாப்போலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே யில்லையென்னலாம்படி யிருக்கை. இப்படியல்லாதவற்றை யில்லையென்னலாம்படி பண்ணினால் தனக்கோரெல்லை யுண்டாயிருக்குமோ! என்னில் (உயர்) காலதத்வமுள்ளதனையும் மநுபவியாநின்றாலும் அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களாலே பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி யுயர்ந்திருக்கும். ஆனால் "ஸர்வேக்ஷயாந்தா நிசயா: பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா: | ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்ச ஜீவிதம்" (ஸர்வேக்ஷயாந்தாநிசயா:பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா: | ஸம்யோகாவிப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்சஜீவிதம்) என்கிறபடியேயிருக்கிறதோ! என்னில்; அன்று, இயத்தாராஹித்யத்தைச்சொன்னபடி.

இப்படி கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜனமாயிராதே! காடுபட்டுக்கிடக்குமோ வென்னில் (நலம்) கண்டிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே யெங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். நலமென்று - ஆநந்தகுணமொன்றையுஞ்சொல்லுகிறதென்னுதல்; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல்; ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல்.

(உடையவன்) இக்குணங்கள் தன்னை ஆஸ்ரயித்தன்று விளங்கு வன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்கும். அதாவது - ஆகந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்திபாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வானபிள்ளை பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பாரைமிடற்றைப்பிடித்தாற்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன' என்றபடி கண்டாயே" என்றருளிச்செய்தான். இத்தால "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" என்றபடி; "வாஷாயுதைஃ" (வாஷாயுதைஃ) இத்யாதி, "யாத்ருநா மிவமேகம் ரூபாணாம் தாராகணோராஃ" (தாதுநாமிவமைமலேநத்ரோ குணாநாமாகரோமஹாந்) "வைஹவோ ருபகல்யாணகுணைஃ பூதாஸ்ய ஸந்திதே" (பஹவோருபகல்யாணகுணாஃபுதாஸ்ய ஸந்திதே) "ஸ்வாபாவிகாநவதிகா திஸயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணஃ" (ஸ்வாபாவிகாநவதிகா திஸயாஸங்கயேயகல்யாணகுணகணஃ) என்றதுக்காளவந்தா ரருளிச்செய்யும் சந்தை.

இப்படிகுணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தா லிக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாம்படியிருக்குமோ! திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்னில்; அங்ஙனி ராது, அஸ்வரூபத்தைப்பற்றி குணங்களுக்கு நிறம்பெறவேண்டும்படியிருக்குமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறது (யவனென்று) "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதாவைஸ்தவகந்) என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைப்பற்ற "யவன்" என்கிறார்.

இத்தால் குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூப ப்ரஸித்தியைச்சொல்லுதல்; குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைசசொல்லுதல். (அவன்) இதுக்கவ்வருகே யோருபகாரத்தைசசொல்ல நினைத்துக் கீழ்நின்ற நிலையை யமைத்து மேலே தோள்படிகொள்ளுகிறார்.

அந்தவுபகாரந்தானேதென்னில்; (மயர்வற) ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹாத்மாபிமாநம். அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - தேவதாந்தரசேஷமென்றிருக்கை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடையஜ்ஞாநம்." என்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர். தமவாயாலே "மயர்வற" என்றுசொல்லலாம்படி காணுமவன்றானிவாக்கஜ்ஞாநத்தை வாசனையோடேபோக்கினபடி.

(மதிநலம்) "ஜ்ஞாநபக்திகளிரண்டையுந்தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே "நலமானமதியைத்தந்தானென்றாய்

முளைக்கும்போதே வயிரம்பற்றி முளைக்கும் பதார்த்தம்போலே பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைத் தந்தாரென்கிறார்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. காமஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்தத்நந்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாயிற்று வரது. "ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ! பக்திநிஷ்டரோ!" என்றெம்பாரைச் சிலர் கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபந்நர், பக்தி இவர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷம்" என்றருளிச்செய்தார், என்போலவென்னில், நாமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாசத்துக்கு ஜீவநம் தேடுகிறாப்போலே; உண்ணுஞ்சோறும் பருகு நீரும் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனிறே இவர்க்கு.

(அருளினன்) நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை. என்கருளினனென்றொழிந்தது பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மை யஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) இத்தலை யார்த்திக்கவன்றிக்கே மூலைக்கடுப்பாலே தாயிலே பீச்சுவாரைப்போலே யருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை, "தாதுः ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்" (தாதுःப்ரஸாதாநமஹிமாநமீசம்) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை.

இத்தலையில் நினைவின்றிக்கே யிருக்கவந்தருளினவன் தன்னருள் கொள்வாரில்லாதாரொருவனோ? என்னில் (அயர்வறுமமரர்களதிபதி) தானருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கே யிருப்பாரை ஒரு நாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது - விஸ்ம்ருதி. அதின்றிக்கே யிருப்பார்கள். ப்ராகபாவத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது, பரத்வம் ஸ்வாபாவிகமென்றேயுக்தமாக.

(அமரர்கள்) பகவதநுபவவிச்சேதத்தில் தாங்களுளராகாதிக்கே யிருக்குமவர்கள், "நசஸீதா த்வயா ஹீநா நசாஹமபி ராகவ" (நசஸீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ) என்கிறபடியே. (அமரர்கள்) நித்யவிபூதியோகத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே ஓலக்கமிருந்தாயிற்று அவர்களுக்கு மவனுக்கும் வாசியறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலேயாதல், சேஷியென்றறியுமத்தனை.

ஆனவிப்படியிருக்கிற விவர்கள் பலராயத்தானொருவனானால், இவர்களை யநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய சேஷித்வமாம்படியிருக்குமோ! என்னில் (அதிபதி) இவர்களுக்கும் தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொள்ளென்னவேண்டும்படி ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து வருமாயிருக்குமென்னுதல்; ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

இதுக்கவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொல்ல வொருப்பட்டுக் கீழ்நின்ற நிலையைக்குலுக்கி "அவன்" என்றவ்வருகே போகிறார் (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ள முதலிகளருளிச்செய்யும்படி - ஸமஸ்த து:கா²பநோத³நஸ்வபாவமான திருவடிகள் - ஸகலாத்மாக்களுடையவும் து:க²த்தைப்போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி; "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்⁴ருஶம் ப⁴வதி து:³கி²த:) என்றால் து:க²நிவ்ருத்தியுமவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரறத்தான் துயர்தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன் துயரற்றபடி.

(சுடரடி) நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (சுடர்) பஞ்சசக்திமயமான புகரைச்சொல்லுகிறது. (அடி) சேஷபூதன் சேஷிபக்கல் கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே. ஸ்தநந்தய ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே யிவரும் "ஊன்றேனே மலருந்திருப்பாதம்" என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார். (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த விழவெல்லாந்திரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்து. (எழு) "असन्नेव स भवति" (அஸந்நேவ ஸ ப⁴வதி) என்னுமதிலே கழிந்து "सन्तमेनं ततो विदुः" (ஸந்தமேநம் ததோ விது³:) என்கிறவர்கள் கோடியிலே யெண்ணலாம்படியாக உஜ்ஜீவிக்கப்பார். அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசந்தீரும்படி அடியிலே தொழுது உஜ்ஜீவியென்கிறார்.

(என்மனனே) இப்போதாயிற்று தம்மைக்கண்டது; "அருளினன்" என்று நின்றவித்தனையிறே முன்பு. இருவர்கூடப் பள்ளியோதியிருந்தால், அவர்களிலே யொருவனுக்குக் க்ஷேமமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கவனோடே ஒரு ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாப்போலே "मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः" (மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் ப³ந்த⁴மோக்ஷயோ:) என்கிறபடியே நெடுநாள் பந்தஹேதுவாய்ப்போந்தது இப்போது முந்துற்றநெஞ்சாய் முற்பட்டுநிற்கிறபடியாலே அத்தோடே தமக்கொரு ஸம்பந்தத்தையாசைப்பட்டு "என்மனனே" என்கிறார்.

பாட்டைமுடியச்சொல்லி "அவன்" என்னவமையாதோ? அடிதோறுஞ்சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்தாமித்திருவாய்மொழிதன்னில் ஈஶ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறது; அந்த

வீஶ்வரத்வத்துக் கோரோகுணங்களிலே நிரபேக்ஷமாகப்போந்திருக்கை யாலே சொல்லுகிறார். உயர்வறவுயர்நலமுடையவனியவன், அவன்மயர் வறமதிநலமருளினன் என்று இங்ஙனே வாக்யைகவாக்யமாவததாலே யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன், அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனேயென்று வாக்யபேதம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம், "நக்ஷ:பு...ஸ்தாதவ்ருஷ்டதௌ" (நக்ஷ:புரஸ்தாதவ்ருஷ்டதஸ்தே) என்னுமாபோலே.

ஆனால் உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி மயர்வறமதிநலமருளினன் என்னவேண்டியிருக்க, "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்" என்றவநந்தரம் "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றவ்வளவும்போகமாட்டாமை உபகார ஸ்ம்ருதியாலே "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறார். குணமில்லை, விகாரமில்லை, விபூதியில்லை, என்று சொல்லுகிறவர்களெல்லாரும நிரஸ்தர் இப்பாட்டாலே, அவர்களையெதிரிகளாக்கிச்சொல்லவேண்டாவிறே, ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்கவே பரபக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே; நெறிசெய்யப்புற்றேயுமாபோலே தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே யவர்கள். "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே - ப்ராப்யவேஷம் சொல்லிற்று, "மயர்வற" என்கையாலே - விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று, "அருளினன்" என்கையாலே - அவனேஸாதநமென்றது, "தொழுதெழு" என்கையாலே - ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லிற்று, "என்மனனே" என்கையாலே - பரிசுத்தாந்த:கரணனே யதிகாரியென்னுமிடஞ்சொல்லிற்று... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இப்படி யவதரிப்பித்த ப்ரபந்தத்தில் பாட்டுக்களை யடைவே விவரிப்பதாக உபக்ரமிக்கிறார் (முதற்பாட்டிதி) முதற்பாட்டு - வ்யாக்யாயதே என்றபடி. இப்படி யெங்ஙனக்கண்டுகொள்வது. வாக்யைகவாக்யயோஜநாநுகுணமாக வவதாரிகை (தாநஸமஸ்தேத்யாதி) "தொழுதெழு" என்றகைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமாகவேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேநோபகார பரம்பரைகளை யருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது, "அருளினன்" என்றதை ப்ரதிவாக்யமநவயித்து "உபகரித்தானுபகரித்தான்" என்கிறாராதல், இப்ரபந்தமநுபவபரீவாஹரூபமாகையாலே யுபகரித்தமை யாத்தாத்ஸிததமாதல். தான ஸமஸ்தேத்யாதிக்கு - "நலம்" என்றதிலேநோக்கு. அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்ற என்கிறவிடத்திலே - "குணயுத்தம்" இத்யாதிஶ்லோகம்ச, ஹேமாரவிந்தபரிமளந்யாயஶ்சாநுஸந்தே

யஃ. மங்களபதம்-மங்களபதபர்யோகஃ. ஸ்ரீபூயம்-ஸ்ரீபதவம், ஸ்ருதிவாத் என்றது- "ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஃ" (ஜயோதிஷாம்ஜயோதிஃ) என்றத்தைப்பற்ற. அக்குணங்களுமித்யாதிக்கு - "யவன" என்றவிசேஷயாம்ஸத்திலேநோக்கு. (இப்பேற்றுக்கித்யாதி) "அருளினன" என்றத்தைப்பற்ற. (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயித்யாதி) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றத்தைப்பற்ற. (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய) தங்களுடையவபஹதபாப்மத்வாதயஸாதாரணாகாரத்தையடைந்தவர்களாய். "துயரறுசுடரடி" என்றத்தைப்பற்ற (தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹேதயாதி) கூட்டுகை-உபதேசிக்கை. உபகாரத்துக்குத்தோற்றுல, "ஸ்ரீயோநமஃ" (பூயோநமஃ) என்றுறபோலே தாம்தொழாதே நெஞ்சுக்குசசொல்லுகிறது - ப்ரீதயதிசயத்தாலே யுசாவவேண்டி, அதுக்கிவவீபூதியிலாளில்லாமல், * முந்துற்ற நெஞ்சாகையாலே. (திருவுள்ளத்தோடேகூடுகிருர்) என்றுபாடமாகில் "என்மனனே" என்று உறவுகொண்டாடுகிருரென்றபடி. இந்தபாடத்தில "உஜ்ஜீவிக்கவாராய" என்றது நானுஜ்ஜீவிக்கும்படிவாராயென்றபடி.

வாக்யபேதயோஜனைக்குச்சேர வவதாரிகாந்தரம (ஆறுகிணணகமித்யாதி) இதுக்கு "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்கிறபதத்திலேநோக்கு. யத்வா, "தானஸமஸ்த" இத்யாதிவாக்யத்திலே உபகாரங்களை யநுஸந்திக்கில்வஸ்யந் தொழவேணுமென்கிருராய், இதில்நேரே நாநதொழாதொழியிலும குணோதரேகம் தொழுவித்துக்கொள்ளுமென்கிருர என்று யோஜிக்கவுமாம. கிணணகம் - ப்ரவாஹம. நேர - எதிர. (நீரவஞ்சியிதி) அதர "ஜிதாஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸிம்ஹேஹத்திஸாப்ரி ஷ்ருதவேதஸீம்" (ஆத்மாஸமரக்ஷிதஸ்ஸிமஹைர்வருத்திமாஸ்ரித்யவைதஸீம) என்றதநுஸந்தேயம. எடுப்பு - அதிசயம். ஔதத்தயம்வா. குணங்களுடைய வெடுப்பு என்கிறவிடத்திலே - "த்ருஷ்டாக்ருஷ்ணம்ததா" (த்ருஷ்ட்வாக்ருஷ்ணம்ததா) இத்யாதயநுஸந்தேயம். கண்டோமுக்கு - கண்டநமக்கு. உக்தார்த்தஸ்யஸம்பத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வறவித்யாதி.)

குணக்ருததாஸ்யஸ்யதருஷ்டாந்தஃ (அஹமஸ்யேத்யாதி) உபபாதகம் (இளையபெருமாளித்யாதி) நீரிவாக்கெனனுவீரெனன வென்றதுக்கு - "ராஜ்யாத் ப்ரஷ்டோவநேவஸ்தும்மயாஸார்த்தமிஹாகதஃ। பார்யயாவஸஹாதேஜஸ்வீ தயாநுகதோவஸீ" (ராஜயாதபரஷ்டோவநேவஸதும் மயாஸார்த்தமிஹாகதஃ | பார்யயாசமஹாதேஜாஸ்ஸீதயாநுகதோவஸீ)என்கிறபடியே பித்ருவசநத்தாலே யவர்வந்தார, பார்யையாகையாலே பிராட்டிவந்தாள், இரணடுநிமித்தமுமின்றிக்கே யிருக்க "மயாஸார்த்தம" (மயாஸார்த்தம) என்றுநீர் வந்ததுக்கு நிமித்தபூத ஸம்பந்தமேதென்று தாத்பர்யம். பாரதந்த்ர்யமாவது - தோள்தீண்டியான வாகாரம். தாஸத்வமாவது - க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வம. ஒருவனுக்கே விஷயத்தைக்குறித்து இந்த உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப ப்ராதந்த்ர்ய தாஸத்வபுத்திகள் விருத்தங்களாகையாலே பிந்நபுத்யதீநங்களாக வருளிச்செய்கிருர். (பெருமாளுமித்யாதி) ஏதந்நியாமகம் - "யதிஸ்ரீ திரு ஹாராஜயத்ருஷ்டா ந்ருராஜ்ஞா தாஸ்யே" (யதிப்ரீதிர்மஹாராஜயத்யநுகராஹ்யதாமயி) என்றது; ப்ரீதி - பாரதந்த்ர்யநிபந்தனை. அநுக்ராஹ்யதை - தாஸத்வநிபந்தனை. "கஸ்ஸ்ரீவரோ தாஸஹஜ்ஜே

ஸாமத:" (அஸயாவரோயராதா அஹஙகுணோதாஸயமுபாகத:) என்று ஸப்தநிர்வாஹம்" என்று பிள்ளையருளிசசெயவா பரகருததிலே யேதெ ன்ன (அப்படியே

கதயததில "அகிலஹேய" (அகிலஹேய) இதயாதியபடியே ஸவரூ பம் முன்னுகசசொல்லாதே குணததிலிழிவானெனனெனறபடி. முறபட -ஸவரூ பாபேக்ஷயாவென்றபடி. தவிதீயாவதாரிகைககுச சேரபாவாநதரம (இவனையித யாதி) சாடுவுக்குகுணம - கயிறு. குணததையிட்டிறே தனுஸஸஸவணஙகுவிபப தெனறபடி.

ஶ்ருதியானு மபரிச்சேதயமானவாநததததை "உயாவற" இதயாதியாலே வர்ணிதது நிலமாகபபேசுகையால வநதஜஞாநாதிகயததிலே வயாகயாதா ஈடுப டுகிறார். (பகவதாநததததை யிதயாதிநிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறே யிவனொனனுமள வாக) அதாவது - வேதததைபபோலே பரிசசேதிககவெனறிழிநது நிலமல்லா மைமீளுகையனறிக்கே முதலிலே அபரிசசிநநமெனறு சொலலவிழிகையாலே நில மாயபபேசததட்டிலலையெனறபடி ; அதவா, ஆநந்தகுணு பரிச்சேதயதைககு பர மாணம் (பகவதிதயாதி) "யுவாஸ்யாத் ஸாது யுவாத்யாயக: ஸைஷ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த:" (யுவாஸ்யாதஸாதுயுவாதயாயக: ஸஏகோமாநுஷஆநநத:) என்றுதொடங்கி "ஸ ஏக: ப்ரஜாபதேராநந்த:" (ஸஏக:பரஜாபதேராந ந்த:) என்னுமளவும் கடாக்ஷிதது (மநுஷயாநநதநதொடஙகி பரஹமாநநதத ளவும சென்றெனகிறார்.) ; பினனையுமவவருகே யுதபரோக்ஷிதெனறவிடததிலே - "உபாயுபாயபஜபுவோ பிபூருஷாந்" (உபாயுபாயபஜபுவோ பிபூருஷாந) "மாத்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோத்பரோக்ஷ்யமீமாம்ஸமாநா" (மாதயோததாயம்விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோதபரோக்ஷயமீமாம்ஸமாநா) இதயாதயநுஸந்தேயம. "யுவாஸ்யாத்" (யுவாஸயாத) இதயாதியாலே மநுஷ்யாத்யஸமபாவிதாகாரததைச் சொனனபோதேபரஹமாவையும மநுஷய ஸ்த்தாநே கலபிககை ஶ்ருதிககு விவக்ஷிதமெனறபடி. (ஆநநதகுணமொனறிறு மிறே) மறறகுணஙகளின பரிசசேதயதை சொலலவிலலையேயெனனிலெனறு ச ங்கையைபபூரிபபது. குணஙகளெலலாமிபபடியே யிறேஎனறது - ஆநநதாபரிச சேதயதாஹேது, குணவிபூதயபரிசசேதயதையாகையாலே ஆநநதமபரிசசிநநமெ ன்றபோதே ததபரிச்சிநநதவஹேதுவான குணநதராபரிச்சேதயதையும அாதத ஸிததமெனறபடி. இது "யுவாஸ்யாத்" (யுவாஸயாத) இதயாதி ஶ்ரு திவ்யாக்யாநததிலே வயகதம. ஆனலிவா பரிசசேதிததுபபேசுமபடி யெனனெ ன்னில (இககுணங்களெலலாமிதயாதி) எனறிஙஙனே யோஜிககவுமாம். ஈததஶ்ரு யகே (யுவாஸயாதஸாதுயுவாதயாயக: ஆஶிஷ்டோதரடிஷ்டோ பலிஷ்ட: தஸ்யேயம பருதிவீஸாவாவிததஸய பூர்ணாஸயாத ஸஏகோமாநுஷ ஆநநத:தேயே ஶதமிதயாதி) யுவா - பஞ்சவிமஶதிவாஷிக:. ஸாது - ஸவரவாஞநியமாஹி தம. யுவாதயாயக:-ஸ்வஸமவயஸகாநாமஸாவேஷாமதயாயக:. ததிகஜஞா இத யர்த்த:. ஆஶிஷ்ட:-அஶநக்ஷம:. அரோகஇதயாதத:. தரடிஷ்ட:-காயபலவான. பலிஷ்ட: - மநோபலவான. விததஸ்யபூர்ண-விததேநபூர்ண. (ஸஏகோமாநுஷ ஆநந்த:) ஏவங்குணஸமுதாயம் விபூதி பௌஷகலயஞசோசதவா "ஸஏகோமாநு

க்ஷஆநந்தঃ" இதிதத்ஸமுதாயமாநந்த ஸபதேநநிர்திஶ்யத ஸ்யாநந்தஸ்ய நிரதிஶயத்வபரதிபாதநத் ஸாவகுணநாம விபூதேஶ்சாந வதிகாதிஶயத்வம் பரதிபாதிதம் பவதி. நசஜ்ஞாநபிநலஸ்ய குணவிபூத்யாதேঃ கதமாநந்தத்வமிதிஶங்கயம், அநுகூலத்வம்ஹ்யாநந்தத்வம. தச்சஸவத ஏவேஷ்டத்வம். தச்சகுணவிபூத்யோரபி ஸம்பவதி. ஶ்ருத்யாஸவர ஸதஸதஸ்யைவாநந்தத்வமுக்தம். அநுகூலஜ்ஞாநத்வமேவஹி-ஆநந்தத்வமிதி குணவிபூதிவிஷயஜ்ஞாநஸ்யாநந்தத்வேபிதஸ்யாநந்தஸ்ய நிரவதிகாதிஶயத்வோக்த்யாகுணவிபூத்யோரபயநவதிகாதிஶயத்வமாத்தாநுக்தம் பவதி, த்தாநந்தயஸ்யகுண விபூத்யாநந்தய நிபந்தநத்வாத. ஏவம் "ஸவணகோடிந—ஷஆநந்தঃ" (ஸஏகோமாநுஷஆநந்தঃ) இத்யாரப்ய "ஸவணகঃப்ரஜாபதேராநந்தঃ" (ஸஏகঃப்ரஜாபதேராநந்தঃ) இத்யநந்தேநக்ஷேத்ரஜ்ஞாநந்தாதிஶய உக்தঃ; "ஸவணகோப்ரஹ்மணஆநந்தঃ" (ஸஏகோப்ரஹ்மணஆநந்தঃ)

'பகவதாநந்த உச்யத இதி "யதோவாசோ" (யுவாஸ்யாத்)

ரவ்யாக்யாநம

உயர்வென்று - வருத்தமாதல், உச்ச்ராயமாதல். அதில் ப்ரதமத்தை யருளிச்செய்கிறார். (உயர்வுவருத்தமென்று) வருத்தத்துக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன (எல்லாருகுமித்யாதி) "யுககோடிஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூঃ । புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ரும:" "மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோபபூவ" (யுககோடி ஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூঃ | புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ரும:) (மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோபபூவ) இத்யாதிப்படியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டென்றபடி. (உயர்வற வுயராநிற்கும) வருத்தமறவுயராநிற்கும். இந்தவாத்தத்தில் "அற" என்று அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லி, வருத்தமற்றென்றபடி. வருத்தமற்றிருக்குமென்கையாலே- ஸ்வாபாவிகமென்றபடி இந்தவருத்தத்துக்காளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தைப்பற்றவித்யாதி) வருத்தமற உயராநிற்கும் என்கிற இவ்வாத்தத்தைப்பற்றவிறே யென்றபடி. ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும் ஸந்தையாவது - "ஸ்வாபாவிக" (ஸ்வாபாவிக) இத்யாதி ஸந்தையென்றபடி. இதுமேலே சொல்லுகிறதிறே.

உயர்வென்று - உச்ச்ராயமாகவர்த்தாந்தரம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) இவ்வாத்தத்துக்கு "அற" என்றதல்பதையிலே தாத்பர்யம். பூர்வயோஜநையில் வ்யாவ்ருத்தி (இத்தாலித்யாதி) இவ்விடத்திலே "வாணௌக்ருஷீத்வாவிதூரம் ஸாத்யஸிநசமஹாயஶா: । ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்யவத்ராஜந் குரூந்ப்ரச்சாதயந்ஶ்ரியா" (வாணௌக்ருஷீத்வாவிதூரம் ஸாத்யகிஶ்சமஹாயஶா:— ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்யவத்ராஜந்குருந்பரச்சாதயந்ஶ்ரியா) என்றதநுஸந்தேயம்.

"உயர்" என்கிற வாத்தமாநாத்தம் (காலத்தவமித்யாதி)

மந்தஶங்கை (ஆநுலித்யாதி) இதம்வசந மயோத்யாகாண்டேபரதம் ப்ரதிராமঃ. ஆனால்-அதயுச்ச்ராயமானு லென்றபடி. அதயுச்ச்ராயঃபதநஹேதுঃ என்று விவக்ஷிதம். நலபதத்தைப்பாராமல் சங்கித்து அதுக்கு நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்து

பரிஹாரம் (அன்று இத்யதேத்யாதி) இதுக்கு த்ரவ்யகதோசச்ராயம்பதநஹேது, குணகதோச்ச்ராயம் பதநஹேதுவன்றென்று பரிஹாரம்.

குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவனென்னுமில் வரும் ஶங்கையை யநுவதித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற பதத்தை யவதாரிப்பிக்கிறார். (இப்படி கனாகட்டாவித்யாதி) குணங்களநந்தங்களாகையாலே ஸமூஹகதேஶமான வோரோகுணங்களிலேயப்போகயதையும் ப்ரஸங்கிக்குமிறேயென்று சங்கா தாத்பர்யம். உயர்நலமென்னுதே " உயர்நலம் " என்றதுக்கு வாஸனை (கண்டிடமித்யாதி) உபாதேயமாயிருக்குமென்றது- " நலம் " என்ற ஶப்தத்தினுடைய மூன்றுபொருளுக்கும் ஸமுதாயம்.

ஸமூஹவாசித்வ பக்ஷத்தில " ஏகோ வ்ரீஹி: " (ஏகோவ்ரீஹி:) இதிவத் " நலம் " என்று - ஜாத்யேகவசநம். " நலந்தானொன்றுமிலேன் " என்னக்கடவதிறே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு " ஆயுர்க்ருதம் " (ஆயுர்வைக்ருதம்) என்றாற்போலே கார்யவாசி ஶப்தத்தாலே காரணமான விபூதியை நினைக்கிறது. ஆநந்தகுண மொன்றையுஞ் சொன்னபோதுமற்ற குணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். பற்றப் பற்றி. விவக்ஷிதமென்றபடி.

" பூமநிந்தாப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகேதிஶாயநே | ஸம்பந்தேஸ்திவிவக்ஷாயாம் பவந்தி மதுபாதய: " (பூமநிந்தாப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகேதிஶாயநே | ஸம்பந்தேஸ்திவிவக்ஷாயாம பவந்திமதுபாதய:) என்கிறவற்றில் வைத்துக் கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயாவன்றிக்கே நித்யயோகே மதுப்பு என்கிறார் (இக்குணங்கள தன்னையித்யாதி) இத்தால " உடையவன " என்கிற மதுப்பு நித்ய யோகத்தைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

குணங்கள ஸ்வரூபாநுபந்திகளாயிருக்குமென்கையாலே குணமில்லையென்கிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்றென்கைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூக்தியையருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வானித்யாதி) யத்வா, நலஶப்தஸ்ய குணபரத்வே ஸம்மதிமாஹ (ஆழ்வானித்யாதி) ஆதல.

" நலம் " என்று குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் ஸமஸ்தேத்யாதி) வைஷ்ணவே புராணே " ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ ஸ்வஶக்திலேஶாத்ருதபூதஸர்க: | இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ ஸம்ஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ " (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌஸ்வஶக்திலேஶாத்த்ருதபூதஸர்க: | இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஸ்ஸம்ஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ) மஹாபாரதே பீஷ்மபர்வணிகர்ண: " வார்ஷ்ணேயஸ்ய குணாந் ஶக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை: | மஹாத்மநஶ் ஶங்கசக்ராஸிபாணேர் விஷ்ணோர் ஜிஷ்ணோர் வஸுதேவாத்மஜஸ்ய " (வாஷ்ணாயதைாயஸய குணாநஶக்யாவக்தும ஸமேதைரபிஸர்வலோகை: | மஹாத்மநஶ்ஶங்கசக்ராஸி பாணோர்விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதேவாத்மஜஸ்ய) கிஷ்கிந்தாகாண்டே பஞ்சதஶேவாலிநம் ப்ரதிதாரா " நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம் " (நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம) இத்யாரப்ய " யாதஸாமிவ ஸமுத்ரோ குணாநாமாகரோ மஹாந் " (தாது

நாமிவஶைஶலேநத்ரோகுணநாமாகரோமஹாந) அயோதயாகாண்டேதஶரதம ப்ரதிராஜாநஃ " தேஷாஹிவக்ஷுஹாதாநம் வஹுஜாநவதெஹ்ஹ | வ ஹவஃ " (தேதமுசர்மஹாதமாநம பௌரஜாநபதைஸஸஹ | பஹவஃ) இத்யாதி " ஸவாபாவிகாநவதிகாதிஶயாஸஙகயேயகலயாணகுணகணஃ " இதியாமுநாசார்ய வசநம்.

(ஸமஸதகல்யாண குணாத்மகோஸௌ) அஸ்யார்தத தவயம், ஸமஸ்தாஶ்சதே கலயாணகுணாஶ்ச ஸமஸதகல்யாணகுணஃ, தேஆத்மாஸ்வபாவோயஸ்ய ஸ இதிவா ; அதாவது - ஸமஸ்தகலயாண குணங்களை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென றபடி. அஸமிநர்ததே குணஶபதோ குணபரஃ , ஆதமஶப்தஃஸவபாவவாசீ. அன றிககே கலயாணஶப்தம் பாவப்ரதாநமாய, கல்யாணதவததை குணமாக - ஸ்வபாவமாகவுடைய திவயாதமஸ்வரூபம் யாவனொருவனுககு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாண குணாதமகனென னுதல். குணம - ஸவபாவம. ஆதமஶபதம் ஸவரூபபரம். ஸமஸத கலயாணதவமாவது - ஸமஸ்தபரதேஶமும கலயாணமாயிருககை. அதாவது-சட்டஙக அநுகூலமாயிருககை. ஆநநதமயனெனறபடி. திவயாதம ஸவரூபமென்று ம, அததையுடையவனென்று பிரணடில்லாமையாலே யுடையவனெனகிற பஹுவரீஹி ஔபசாரிகம். ஶிலாபுதரகஸ்ய ஶரீரமிதிவத் - அம்மிக்குழவியினுடைய சரீரமெனனுமாபபோலே.திவயாதமஸ்வரூபமேவஸதெளதி [ஸவஶகதிதி] ஸ்வஶக்தி லேஶாத-ஸ்வாம்ஶலேஶாத. யத்வா, ஶகதிஃ - ஸாமாதத்யம. ஸ்வகுணலவதருதபூதஜாதஇதயாததஃ - பூதஸாககஃ - பூதஸமூஹஃ. யத்வா, ஸருஜ்யதஇதிஸாக்கஃ. காரயவஸ்துஜாத மிதயாததஃ. விகரஹவைலக்ஷணயமாஹ (இசசேதி) இசசாகருஹீதமெனகையாலே - அபிமததவம. அபிமதமெனகையாலே - அநுரூபதவம். அதாவதாரோணஸாதயம் விக்ரஹப்ரயோஜநமாஹ [ஸமஸாதிதேதி]

(வாஷாயுதைரிதயாதி) விஷ்ணோகுணஸஸர்வலோகை ஷஸமேதைரபி வாஷாயுதைர்வகதும்நஶக்யா இதயநவயஃ.

" தானுநாம் " எனகிறதுககு முனனே (ஜஞாநவிஜஞாநஸம்பந்நோ நிதேஶோபிரதஃபிதஃ) எனகிறவிடததில ஜஞாநவிஜஞாநஶப்தங்கள் அலௌகிக லௌகிக ஜஞாநபரஙகள , " மோக்ஷேதீர்ஜ்ஞாநமந்யத்ர விஜ்ஞாநம்ஶில்பஶாஸ்த்ரயோஃ "

(மோக்ஷேதீஜஞாநமநயதர விஜ்ஞாநம்ஶில்பஶாஸதரயோஃ) இத்யமரகோஶஃ.

" நலமுடையவன " எனகிறவிடததில ஸாமாநயேந தர்மிஸவரூபம் ப்ரதிபந்நமாயிருக்கசசெய்தே திரியவும் பரஸிததிபர யசசபத ப்ரயோகபாவ மருளிச் செயகிறார் (இப்படி குணஙகளிதயாதி) ஸ்வரூபம குணநிரபேக்ஷமாய் போகயமாயிருககுமெனகைக்கு ஶ்ருதியை தாஶிபபிககிறார (யதேதயாதி)

யத்வா, " யவன " என்ற யசசபதததா லெநதப ப்ரஸிததியைச் சொல்லுகிறதென்ன (யதேதயாதி) எனனுதல். இயம் ஶ்ருதிஃபுருஹதாரண்யகே மைதரேயீபராஹ்மணே. " யதாஸைநதவகநோநநதரோபாஹ்யஃ க்ருதஸநோ ரஸகநஏவ | ஏவமவா அரேயமாத்மாநநதரோபாஹ்யஃ க்ருத்ஸ்நஃபரஜ்ஞாநகநஏவ " " விஜ்ஞாநகநஏவ " (யதாஸைநதவகநோநநதரோபாஹ்யஃகருதஸநோ ரஸகநஏவ | ஏவமவா அரேயமாத்மாநநதரோபாஹ்யஃ கருத்ஸ்நஃபரஜஞாநகநஏவ) " விஜ்ஞாநகநஏவ " (விஜ்ஞாநகநஏவ) (அநந்தரஇதி) அந்தரங்கவயதிரிக்த தர்மபூதஜ

ஞானம் தார்ஷ்டாந்திகே உச்யதே. (அபாஹ்ய:) பஹிரங்கவ்யதிரிக்த:. அந்தரங்க ஆத்மோச்யதே. ஆக, அநந்தரோபாஹ்ய: என்று - தாமஸாமிகளைச்சொல்லுகிறது. க்ருதஸ்வரூபத மவிரண்டுக்கு மேகதேசஜடத்வ ஸங்காவ்யுதாஸார்த்தம். இத்தால் தாமஸாமிகளெல்லாம ஜ்ஞானஸ்வரூபமா யிருக்குமென்றபடி. இந்த ஸ்ருதி "ஸஹ்ருதயஸமுத்தாய" (பூதேப்யஸ்ஸமுத்தாய) இத்யாதிமேலில பதஸாமாத்த்யத்தாலே ஜீவபரமேயாகிலும், பாகாரவாசிஸபதம் ப்ரகாரி பர்யந்தாபிதானம் பண்ணுமென்னுமதைப்பற்ற பரமாத்மபரமாகக் கண்டுகொள்வது.

(இத்தால) "யவன" என்கிறவித்தால. குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப பரஸித்திபரமானபோது யவனுயாவற வுயர்நலமுடையவன என்றநவயிப்பது; மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அந்வயம். (குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை) வைலக்ஷண்யகத்பரஸித்தியை.

(அமைக்கை) "அவன" என்று பராமர்சிக்கை. கீழ்நின்ற நிலையாவது- கல்யாணகுணயோகமும் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும். தோளபடிகொள்ளுகையாவது - ராஜாவானவனக ஜாரோஹணத்தைஸயில ஸாமந்தர் தோளைபபடியாகககொள்ளுகை; அதிஷ்டிக்கையென்றபடி.

(ஜ்ஞாநாநந்தமித்யாதி) ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு தத்வதரயோக்தலக்ஷணமொழியவிங்கே லக்ஷணாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது.

வாஸனையோடே போகைக்கு ஸப்தமில்லையே' என்ன (தம்வாயாலே இத்யாதி)

பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு கேசவசந ஸ்வாரஸ்யமு மாத்தாபிப்ராயமுமுண்டு. இத்தைக்கடாக்ஷித்திறே "ஸௌஹார்த்ரூபா" (ஸௌமுஷீபகதிருபா) என்றது. ஜ்ஞானமுண்டாய பக்தியுண்டாகவேண்டாவோவென்ன, (முளைக்குமபோதே என்றுதொடங்கி) முளைக்குமபதார்த்தம் - கருங்காலிமுதலானவை.

இவர்பக்திக் கடியேது, தத்விநியோகந்தானேதென்ன (காமஜ்ஞாநேத்யாதி) (பக்திஸத்தாநத்திலே) பரமபக்த்யாதிஹேதுபூதபக்த்யங்குரஸந்தாநத்திலே.

பக்திகைங்கர்யோபகரணமென்னு மதுக்கு ஸமவாதம் (ஆழ்வாரித்யாதி) தேஹயாத்ரையென்றது - அநுபவகைங்கர்யங்களை.

(ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு) "ஆண்டுக்கு மாறுமாஸத்துக்கும" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். இதுதேவமாத்ருக நதீமாத்ருகதேசவிபாகத்தைப்பற்ற, தேவமாத்ருகமொரு பூவிளைகையாலே வர்ஷாவதிக்கு ஜீவநந்தேடுவார்கள், நதீமாத்ருகமிரண்டுபூவிளைகையாலே ஆறுமாஸத்துக்கு ஜீவநந்தேடுவார்களென்றபடி. அப்படி யநுபவ கைங்கர்யங்கள தேஹயாத்ரையா யிருக்குமோ! பக்தி யிதுக்குசேஷமா யிருக்குமென்கைக்கென்ன (உண்ணுஞ்சோறித்யாதி) கண்ணனிறேயென்று - க்ருஷ்ணாநுபவ தாரகத்வாபிதானம தஜ்ஜநித கைங்கர்யத்துக்கு முபலக்ஷணம்.

நிர்ஹேதுகமாகவென்றது - ஹேத்வநுக்தி ஸித்தார்த்தம். எனக்கருளினன் என்னாதே "அருளினன்" என்றதுக்குத தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வ மிரண்டு விதம், அதில் முந்தினது (எனக்கருளினன என்னாதித்யாதி) அதாவது அங்கீகாரஸாதநம் தமபக்கலில்லையென்றபடி. இத்தா லுபாஸகவ்யாவ்ருத்தி. இரண்டாவது (இத்தலையாத்திக்க வன்றிக்கேயித்யாதி) அதாவது பரபக்தியுந் தமமிடத்திலில்லை யென்றபடி. இத்தால ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தி. அன்றிக்கே, கீழேயெனக்கு

என்னுதற்குப் பாவமாய், “அருளினன்” என்றபதமாத்ரத்துக்கு பாவம் (இத்த ஸயித்யாதி) என்னுதல். பீசுவார் - கற்பார்.

நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (தாதுப்ரஸாதாதித்யாதி) “யம் ஏவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய:” (யம்ப்ரஜாபதிர்வேத ஸபுண்யோபவதி) என்னக்கடவதிறே. தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணே “அணோரணீயாந்” (அணோரணீயான்) இத்யாரப்ய “தமக்ரதும் பச்யதி வீதசோகோ தாது: ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீசம்” (தமக்ரதுமபச்யதிவீதசோகோ தாது: ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீசம்) அஸ்யார்த்த: - அக்ரதும் - க்ரதுவநாராதிதம். யத்வா க்ரது: - ஸங்கல்ப: - அக்ரதும் - ஸங்கல்பரஹிதம். அவாப்த ஸமஸ்தகாமமித்யாவத். மஹிமாநம் - மஹிமவிசிஷ்டம். ஈசம் - பரமாத்மாநம் தாது:ப்ரஸாதாத் - ஸர்வேச்வரஸ்ய நிர்ஹேதுக க்ருபயா யதா பச்யதி, ததா வீதசோகோ பவதீதி.

“யவன” என்றயச்சபதம் “ப்ராஜ்ஞாத்மந: ஸ்ருதாவ் ஸ்ருதாநி” (ப்ராஜ்ஞாசத்ஸமாத் ப்ரஸ்ருதாபுராணீ) என்கிற ச்ருதிப்ரஸித்திபரம். “யச்சப்தம் ‘யாதுப்ரஸாதாந்மஹிமாநம்’ (தாது:ப்ரஸாதாந்மஹிமாநம்) இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திபரம்” என்று இருபத்துநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம். எனக்கருளினன் என்னுமையாலே - பக்த்வயா வ்ருத்தியும், ப்ரபந்நவயா வ்ருத்தியும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமும், பக்திக்கயோக வ்யவச்சேதமாகிற நாலர்த்தமும் ஸித்தம்.

அவதாரிகை (இத்தலையில நினைவின்றிக்கே இத்யாதி) அயர்வறுகையாலே அமரர் என்று விவக்ஷித்து பாவம் (தானருளாதவித்யாதி) அதாவது - அருளாதவன்றமரர்களன்றென்றபடி. பஹுவசநதாத்பர்யம் (ஒருநாடாகவென்று)

ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத: அன்றோ! அவர்களுக்கு விஸ்ம்ருதிப்ரஸக்திதானுண்டோவென்ன (ப்ராகபாவத்தை யித்யாதி) “ஈச்வரன் நித்யநித்தோஷனாயிருக்கச்செய்தேயும் ‘அபஹதபாப்மா’ (அபஹதபாப்மா) இத்யாதியாலே ஹேயங்களைக் கழித்தாற்போலே யிங்கும் ப்ராகப்யபாவ: - ப்ராகபாவ: என்றுய அத்யந்தாபாவத்தைச் சொல்லுகிறது” என்று ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணாநிர்வாஹம். “ப்ராகபாவத்தைப்பற்ற” என்று விசேஷிக்கிறதென்னென்ன (பரத்வமஸ்த்யாதி) அயர்வுண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி.

அயர்வறுகையாலே யமரர்கள் என்று விவக்ஷித்து அந்வயமுகத்தாலே யருளிச்செய்தாரிழ; அயர்வுண்டாகில் அமரரன்றென்று வ்யதிரேகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவேத்யாதி) இதுக்கு ப்ரமாணம் (நசஸீதேத்யாதி)

பஹுவசநாத்தம் (த்ரிபாத்விபூதியித்யாதி)

“அமரசப்தத்தாலே” ‘அஜரா அமரா தேவா:’ (அமராநிர்ஜ்ஜராதேவா:) என்று அமரசப்தபர்யாயமான தேவசப்தத்தை விவக்ஷித்து, “யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:” (யத்ரபூர்வேஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:) ‘ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:’ (பச்யந்திசஸ்தாதேவம்) ‘ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:’ (ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:) என்கையாலே உபயர்க்கும் தேவசப்தம் த்யோதமாநத்வாதி குணஸாம்யத்தைப் பற்றவென்று ஸாம்யாபத்தி தோன்றுகையாலே, இப்படி ஸாம்யாபந்நரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன

(பரமஸாம்யாபந்நராயித்யாதி)" என்று ராமாநுஜம்பிள்ளை ; " ஜநஸாரஸ்சந்த்ரஸமஜநு: " (ஜனஸாரஸ்சந்த்ரஸமஜனு:) என்றிருக்க " ஸம்ஶ்லிஷ்டம் " (ஸம்ஶ்லிஷ்டம்) என்று சந்த்ரஸம்பந்தபர்யாய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே கர்ப்பூரத்தை நிர்தேஶித்ததும், " கழுக்காணிக்கண்ணால " என்று உலக்கை, வேங்கை, புலி, புண்டரீகம், தாமரை, என்றிவ்வளவு பர்யாய தமிழாச்சொன்னது மிதற்குதாஹரணம்.
" 'அதிபதி' என்று - அதிக:பதி: என்று விஶேஷிக்கையாலே ஸாம்யம் ப்ரஸக்தமாகையைப்பற்ற (பரமஸாம்யேத்யாதி)" என்று அப்புள்ளார்வாஹம் " 'ஸவஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கு மவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான்' என்று அவதாரிகையில் சொன்ன வுபகாரமேற்றமாம்படியைக் காட்டுகிறார் (பரமஸாம்யேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே)" என்று அழகப்பங்காரிராவாஹம்.
ஒலக்கமிராதபோது அறியும்படியென்னென்ன (பிராட்டிமாரித்யாதி)

" அதி " என்கிறஉபஸர்க்கார்த்தம் (ஆனவித்யாதி) ஆனால் என்றதின விவரணம் (இப்படியித்யாதி) யத்வா, " அமரர்கள் " என்ற பஹுவசநத்தையும், " அதிபதி " என்ற ஏகவசநத்தையும், ஸ்ருதிகரித்து ஸங்கிக்கிறார் (ஆனவித்யாதி) என்னுதல். அதிபதியென்றது - அதிக:பதி: என்றதாய அபரிச்சேத்யனுயிருக்குமென்னுதல் ஸ்வாமியென்னுதல். இரண்டர்த்தத்தையும் ஈரமண வருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்குமித்யாதி) ஆனைக்குக்குதிரைவைத்தென்றது - பிடிகொடுக்குமாப்போலே யிருந்து பிடிகொடாமையைப்பற்ற. ஆனைக்குக்குதிரைவைக்கையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையைமுன்னடத்தி ஆனையைப்பின்னடத்துவார்கள், ஆனையும் கிட்டுகையாலே குதிரையைத் தொடும்படி கிட்டக்கிட்டச்சென்று பின்னையுந் தொடமாட்டாதொழியும், அப்படியே பரமஸாம்யாபந்நரா யிருக்குமவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்குமென்றபடி.

(இதுக்கு) தரிபாத்விபூதியோகத்துக்கு. (ஒருபபட்டு) உதயோகித்து. (கீழ்நின்றநிலையை) நித்யவிபூதியோகாநுபவத்தை. (குறுகக்) விக்ரஹவைலக்ஷண்யாநுபவத்துக்கு மிடமுண்டாம்படி பண்ணி.

(துயரறுக்கும) ஆஶ்ரிதருடைய துயரறுக்கும்.

எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில (துயரறு) தான துயரறுமென்றபடி. அதாவது - ஆஶ்ரிதருடைய துயரடியாகத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயாதீர்ந்தால தனக்கு து:கநிவ்ருத்தியுண்டாகையும குணமாமித்தனையென்று எம்பெருமானார் நிர்வாஹம்.

து:கநிவ்ருத்தி ஆஶ்ரிதரதாயிருக்கத் தன்னதானபடியென்னென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதி) " உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி " (உத்ஸவேஷு சஸர்வேஷு பிதேவபரிதுஷ்யதி) இதயுத்தரார்த்தம். இதமயோத்யாகாண்டே த்விதீயே ஸர்கம் பரதிராஜாந: பௌரஜாநபதாஶ்ச.

பலிதம் (இவர்துயரறவித்யாதி) ஏதத்விவரணம (இத்தாலித்யாதி)

" அடி " என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதி) தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ [பஞ்சஶக்தீதி] பகவச்சாஸ்த்ரே " பரமேஷ்டீ புமாந்விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வ இத்யபி । பஞ்சோபநிஷதஸ்த்வேதா: காரணம் பஞ்சஶக்தய: " (பரமேஷ்டிபுமாநவிஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸாவஇத்யபி । பஞ

சைதேஸ்த்யக்தபரோக்தாபரஸ்யபரமாத்மந:) இத்யுக்த பஞ்சோபநிஷத்: பஞ்ச ஶக்திஶபதார்த்த:

விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகில் திருமேனியன்றோ "அடி" என்கிற தென்னென்ன (சேஷபூதனித்யாதி) இத்தால் ப்ராப்தியாலும் போக்யதையாலும் திருவடிகளில் வாய்வைக்கிறோனென்றபடி. கணிசிப்பது - ஆசைப்படுமது.

இப்படி இங்கே ரஸாஸ்வாதத்துக்கு விஷயமுண்டோவென்ன (இவருமித்யாதி) (உன்றேனேயித்யாதி) உன்னுடைய மத்ஸ்யநதியாய் விகாஸியான திருவடிகளை.

"தொழுதெழு" என்கிற பதச்சேதத்தியாலே பலித்த தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேத்யாதி).

ச்லோகத்தி (அடியிலேயித்யாதி) அடியிலேதொழாமையென்றது - சாடு. அடியிலே - பூர்வகாலத்திலே.

கீழ்னக்கருளினன்னுதவர் இப்போது "என்மனனே" என்பானென்னென்ன (இப்போதாயிற்றித்யாதி) இப்போதாயிற்று- அருளினபின்பாயிற்று.

"[illegible]" (த்வய்யக்ஷாஸ்துபவேநம்ருத்யு:) என்றும் மமகாரம் நிஷித்தமன்றோவென்ன (இருவாகூடவித்யாதி) இத்தால் பகவத்பரவணவிஷய மமகாரமுத்தேஶ்யமென்று கருத்து. இவ்விடத்திலே 'த்ரோண'ருபதத்தைநினைப்பது. பளிமோதி-அக்ஷராப்யாஸம்பண்ணி. (மநஏவேதி) "[illegible]" (பந்தாயவிஷயாஸங்கி முக்த்யைநிர்விஷயம்மந:) இத்யுத்தராத்தம். இதம்வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேம்ஶே ஸப்தமேகாண்டிகயம ப்ரதிகேஶித்வஜோக்தம்.

அடிதோறும "மனனே" என்றதுக்கு "தான ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனுய" இத்யாத்யவதாரிகா வாக்யத்திலே யோரோவுபகாரமே தொழுகைக்கு ப்ராப்தமென்று ஸித்திக்கையாலே இங்கே தாத்பர்யாந்தரம் (பாட்டையித்யாதி) த்ருதீயபாதாந்தத்தச்சப்தமேபோருமே! தத்பூர்வ தச்சப்தத்வயங்கிமர்த்தமிதிஶங்காபிப்ராயம். (இவாதாமித்யாதி) தத்தத்பாதோக்தாகார ஸித்தேஶ்வரத்வபரமென்றும், இரண்டாம்பாதத்தால் பலிதமானமோக்ஷப்ரதத்வமீஶ்வராஸாதாரணமென்றுங்கருத்து.

வாக்யைக வாக்யயோஜனையை யருளிச்செய்கிறார். (உயர்வறவித்யாதி யோஜிக்கவுமாமென்னு மளவும).

வாக்யபேதயோஜனைக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்வாராக அந்தயோஜனையு மருளிச்செய்கிறா (அன்றிக்கேயித்யாதி) இப்படி பலகாலும் தொழுகைக்கடியென்னென்ன (நம:புரஸ்தாதித்யாதி) ஆதராதிஶயத்தாலே யென்றபடி. கீதாஸவேகாதஶே "[illegible]" நமோநமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:புநஶ்ச பூயோபிநமோநமஸ்தே। நம:புரஸ்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்தேநமோஸ்துதேஸர்வதஏவஸர்வ.

ஶங்காந்தரத்தை யுத்பாவிப்பித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஆனுலித்யாதி) முதற்பாதம்போலே த்ருதீயபாதமும் பகவத்பரமாகையாலே முதற்பாதாநந்தரம், த்வி

தீயபாதத்தபூர்வம், த்ருதீயபாதம் சொல்லவேண்டி யிருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி. இது யோஜநாந்வயத்திலுங் கூடும்.

இப்பாட்டால ப்ரஹ்மத்துக்கு குணாதிக ளில்லையென்கிறவர்கள் நிரஸ்தரென்கிறார் (குணமில்லையித்யாதி) அவர்கள பக்ஷவ்யவஸ்தாநமபண்ண வில்லை நிரஸித்தாரோவென்ன (அவர்களையித்யாதி) (எதிரிகளாகி) ஏதந்மதங்களை பூர்வபக்ஷத்வேநோபந்யஸித்து. நெறிசெய்யப்புலதேயகையாவது - கத்திலேநெறிபடுக்கப்படுக்க தலையிலே முளைத்தபுல்லும் தன்னடைப்போகை. யத்வா, நெறிசெய்ய - நெறியிருக்கு நீர்கட்ட.

அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதநபரமான ப்ரபந்தத்தில ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாட்டில் அர்த்தபஞ்சகம ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உயர்வறவித்யாதி)

இப்படி ப்ரபந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்த்ரரஹஸ்யார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனே யெனனில், "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்கிற ஸர்வாதிகஶேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வநந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும, "மதிநலமருளினன" என்று க்ருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயபாவத்தையும், "அமரர்களதிபதி" என்று ஸ்ரீஸெவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராபயத்வத்தையும், "தொழுதெழு" என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையுஞ் சொல்லிற்று.

இப்பாட்டில் ப்ரேக்ஷாவத ப்ரவ்ருத்யங்கத்வேந வக்தவ்யமான விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி ரூபாநுபந்த சதுஷ்டயமும் உக்தம்.

இன்னமும் அவிக்ந பரிஸமாப்தி ப்ரசயசமநார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்திற பண்ணக்கடவ வஸ்து நிர்த்தேஶ நமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களும "அடிதொழுதெழு" என்கையாலே யிதிலேயுண்டு.

வாக்யைகவாக்யபக்ஷத்தில உயர்வறவுயர்நலமுடையவன யவன், அவன மயர்வறமதிநலமருளினன. மயர்வறமதிநலமருளினனயவன, அவனயாவரு மமரர்களதிபதி. அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன, அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்றநவயம் ; இந்தயோஜனையில் உத்தரவாக்யத்தில பூர்வவாக்யத்தையநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைக வாக்யமென்கிறது. வாக்யபேதயோஜனையில உயர்வறவுயர்நலமுடையவன யவன, அவன்றுயரறுசுடரடி. மயர்வறமதிநலமருளினனயவன், அவன்றுயரறுசுடரடி. அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன, அவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனமனனே யென்றநவயித்து மூன்றுவாக்யமாகக்கடவது. அங்ஙனன்றியிலே, "[illegible]" (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸ ஏக:) என்கிறகணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமா யதிப்ரஸித்தியைக்காட்டி, அத்தை "அவன" என்று நாலாம்பாதத்திலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே யேகவாக்யமாகவுஞ் சொல்லுவர்கள். ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

மனனகமலமறமலர்மிசையெழுதரு
மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையில
னினனுணர்முழுநலமெதிர்நிகழ்கழிவினு
மினனிலனெனனுயிர்மிகுநரையிலனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மனனகம) இந்தகுணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயாவுள்ள விஸஜாதீயத்வம சொல்லுகிறது.

பாஹ்யேந்த்ரிய ஜந்யஜ்ஞாந விஷயமான வசேதநத்திற்காட்டில் யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருக்கும், அப்படியே யோகாப்யாஸ பரிசுத்தாந்தஃகரண ஜந்யஜ்ஞானைக விஷயமான பரிசுத்தாதம ஸ்வரூபத்திறகாட்டிலும் விஸஜாதீயனாய் காலத்ரயத்திலு மொருபடியாலு மொப்பில்லாதானாய், ஸமாப்யதிகரஹிதனாய், பரிபூர்ணஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய எனக்கு தாரகனுமாயிருந்த வெமபெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத்தொழுதெழெனமனனேயென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, "யவன" என்றுசொன்ன ஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வேதரஸமஸ்த வைலக்ஷணயத்தை யருளிசசெயகிறார.

மனனகம - மநஸஸினிடத்து. மலம் - மலமானகாமக்ரோதாதிகள். அற - கழிய. மலர் - அததால மலாநது. மிசை - மேலே. எழுதரும் - வளர்நதுவரககடவதான. மனனுணாவு - மாநஸஜ்ஞாநமாகிற யோகஜ்ஞாநததாலே. அளவிலன் - அளவிடபபடுமாதமாவினபடியனறியே அளவிறநதிருப்பானாய. பொறியுணர்வவையிலன - பாஹ்யேநதரிய ஜநிதமான ஜ்ஞாநஙகள தனபககல் தட்டாதபடியாலே இநதரியகோசரமானவஸ்ததில் வ்யாவருததனாய். இனன் - இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனானவனாய். உணாமுழுநலம - முழுவுணாவும் முழுநலமுமான ஜ்ஞாநாநநத நிரூபணீயனாய. எதிா - எதிரானபவிஷ்யதகாலததிலும். நிகழ் - நிகழானவர்த்தமாநகாலததிலும. கழிவினும - கழிவானபூதகாலத்திலும். இனனிலன்மிகுநரையிலன - இனததிருப்பாரையும மிகுததிருப்பாரையு முடையனல்லனானவன். எனனுயிா - எனககு தாரகபூதன்.

அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனறு கீழில் பாட்டில் வினையோடே அநவயம். இப்படிப பததுப்பாட்டிலு மநவயமாகக்கடவது. இத்தாலே போதகமான ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யததிலே ஸதயபப்தார்ததமான சேதநாசேதந வைலக்ஷணயததையும், ஜ்ஞாநபபதாாததமான வஸங்குசித ஜ்ஞாநாநந்தரூபத்வத்தையும்,

அநந்தரப்பாட்டத்தில் காலபரிச்சேதரூபமான நித்யஸமாப்யதிகராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. முதல் "இனன்" என்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. அநந்தரம் "இனனிலன்" என்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி... .

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

"யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோ வா இமாநி) இத்யாதி ச்ருதி பரக்ரியையாலே கார்யாகாரமான ஜகத்தைப்பிடித்து ஜகத்காரணவஸ்து உபாஸ்யமென்னுதல், அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தை முறபடச்சொல்லிப் பின்னை விபூதியிலே போருதல் செய்யாதே முறபடக்குணங்களிலே யிழிவானென்னென்னில்; ஸர்வேச்வரன் தம்மை வசீகரித்தது குணங்களைக் காட்டியாகையாலே தாமகப்பட்ட துறையிலே முறபடவிழிந்து பேசினார், அக்குணங்கள் தான் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியல்லது நில்லாமையாலே அவற்றுக் காச்ரயமான ஸ்வரூபத்தை "அவன்" என்று ப்ரஸங்கித்தார் முதற்பாட்டில்; அங்கு ப்ரஸ்துதமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாணகுணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாயிருக்குமென்று அந்தஸ்வரூபத்தை யநுபவிக்கிறாரிப்பாட்டில்.

(மனனகமித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் பகவத்ஸ்வரூபம் விலக்ஷணமென்கிறார். ஆனால் "மனனகம்" என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யநுபவிக்கிற விவருடைய ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி.

மனனென்றது - மனமென்றபடி. (அகம்) நிரவயவமாயிருக்கிற மநஸ்ஸுக்கு ஓருள்ளும் புறம்புமில்லாமையாலே மனனகமென்றது - மநஸ்ஸிலேயென்றபடி. அன்றியே, பராக்த்வவிஷயமாயும் ப்ரத்யக்த்வவிஷயமாயும் போருகையாலே பராக்த்வத்தைத்தவிர்ந்து ப்ரத்யக்த்வவிஷயமானத்தை அகமென்கிறதாகவுமாம். (மலமற) மனனகத்திலுண்டான மலமுண்டு - அவித்யாதிகள். அவையற. (அவையாவன "காமஃக்ரோதஶ்ச லோபஶ்ச ஹர்ஷோ மாநோ மதாகுணாः । விஷாதஶ்சாஷ்டமஃப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோ மலாः") (காமஃக்ரோதஶ்ச லோபஶ்ச ஹர்ஷோமாநம்தாகுணாः । விஷாதஶ்சாஷ்டமஃப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோ மலாः) ஆத்மஸ்வரூபமும் நித்யமாய், ஜ்ஞாநமும் நித்யமாகையாலே இதம் ஸ்வரூபகதமுமல்ல, ஜ்ஞாநகதமுமல்ல, ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு த்யாஸ்தமய வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறது ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரத்தைப்பற்றவாயிற்று; ஆக ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரமான மநஸ்ஸைப்பற்றிக்கிடக்கிற தோஷமானது. யோகசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லு

கிரக்ரமத்திலே பாஹ்யவிஷயப்ரவணமான நெஞ்சை ப்ரத்யக்விஷயமாக்கி யமநியமாதி க்ரமத்தாலே யநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே கழியக்கடவது.

அற்றென்றது - அறவறவென்றபடி. அநந்தரம், மலர - விகஸிதமாய். மிசை - மேலேநோக்கி. எழுதரும - கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலனக்கிளராநின்றுள்ள. மனனுணர்வுண்டு - மாநஸஜ்ஞாநம். இப்படி விகஸிதமாய்க் கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலனக்கிளராநின்றுள்ள மாநஸஜ்ஞாநகம்யனாயிருக்குமாத்ரமல்லன் - அதினளவல்லனீஸ்வரன். மாநஸஜ்ஞாநகம்யமாயிருக்கும் ஜீவாத்மஸ்வரூபம், பகவத்ஸ்வரூபமிங்ஙனிராதென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில், ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லையென்கை. பொன்னுக்கும் கரிக்கும் மத்யந்தம் வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே க்ராஹிகைக்கு ஸாமக்ரியொன்றாயிருக்குமிறே, அப்படி ஏகப்ரமாணகம்யத்வஸாம்யமுமில்லையென்கை.

ஆனால் "மநஸா து விஶுத்தேந" (மநஸாதுவிஶுத்தேந) என்று பரிசுத்தமான வந்தக்கரணத்தாலே க்ராஹ்யகலாமென்கின்றதே, அதோடு விரோதியாதோவென்னில்; * "நேதி நேதி" (நேதிநேதி) என்று க்ராஹிக்குமத்தனையல்லது இதந்தயா, இயத்தயா, பரிச்சேதித்து க்ராஹிக்கப்போகாதென்கை. முதலிலே ஜ்ஞாநவிஷயமன்றென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. அணுத்ரவ்யத்தை க்ராஹிக்குமாபோலே விபுத்ரவ்யத்தை க்ராஹிக்கப்போகாதென்கை. (பொறியுணர்வவையிலன்) பொறியென்று - சக்ஷுராதிகரணங்கள்.

அவற்றாலறியப்படும் பதார்த்தங்களின்படியல்லன். "யமாத்மா ந வேத" (யமாத்மாநவேத) "யம் ப்ருதிவீ ந வேத" (யம்ப்ருதிவீநவேத) என்கிறபடியே. இவ்வோபாதி ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் விலக்ஷணனென்றதுவுமென்கை, ஜாத்யந்தன் பதார்த்ததர்சநம்பண்ணிற்றிலனென்பதும், கண்ணில் வைஶத்யமுடையவனும் கண்டிலனென்பதும். காணாமைக்கு இருவருமொக்குமிறே. அப்படியே அசித்விலக்ஷணனென்றவோபாதி சித்விலக்ஷணனென்றதுவுமென்கைக்காகச்சொல்லுகிறது. இப்படி உபயவிலக்ஷணனாயிருக்குமாகில் அவனை ப்ரதிபத்திபண்ணும்படியென்னென்னில் (இலன்) ஏவம்விதனென்னுமித்தனை. உக்தத்தைச் சொல்லவுமாம், வக்ஷ்யமாணத்தைச்சொல்லவுமாம். எப்படிப்பட்டவனென்னில் (உணர்முழுநலம்) உணர்வென்று - ஜ்ஞாநம். நலமென்று - ஆநந்தம். முழுவென்று - இரண்டிடத்திலும் அந்வயிக்கிறது. கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்தமுமாயிருக்கும். இத்தால் ஸ்வரூபத்தி

லப்ரகாசமாயாதல், அநநுகூலமாயாதலிருக்கு மிடமில்லையென்கை. அன்றிக்கே, ஆநந்தமாகிறதும் ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே ஆநந்தத்தைச் சொன்னபோதே ஜ்ஞாநத்தையுஞ்சொல்லிற்றாயவருமிறே, ஆகையாலே (இனனுணர்முழுநலம்) நோக்கொடு நோதனை யறியப்போகாமையாலே என்று மொக்க இன்னாலே - உபமாநத்தாலே அறியப்படுவதான முழுநலமாயிருக்கும். “[illegible]” (யதாஸைந்தவகந:) என்கிறபடியே. நிரதிசயாநந்தமாயிருக்கும், “[illegible]” (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) என்றும் “[illegible]” (ஆநந்தமய:) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே; [கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை] கடியும், நாற்றமும், இரண்டும் - பரிமளம். ஆலையென்பது - மது. ஸர்வரஸத்துக்கு முபலக்ஷணம். ஸர்வகந்தத்துக்கு முபலக்ஷணம் - நாற்றம். “கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலை யின்பத்துன்பக்கழிநேர்மையொடியாவின்பப்பெருமையோன” என்று - பூவில் கந்தத்தையும், மதுவில் ரஸத்தையுமபிடித்து, அவைதன்னிலுமல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக்கழித்து, ஸ்த்திரமாக்கிச்சேர்த்துப் பார்த்தால் சிறிதொப்பாமென்னுமாப்போலே ஒருபமாநத்தாலே அறியலறியலாமத்தனை, தன்னையேபிழிந்தறியப்போகாதென்றபடி (உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வுமாய, முழுநலமுமாயிருக்கும். கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய கட்டடங்க வாநந்தமுமாயிருக்கும். அநுகூலஜ்ஞாநமேயாயிலு மாநந்தமாகிறது பிரித்துவ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே.

(எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன) காலத்ரயத்திலும், இன்றுண்டு - ஒப்பு. அதிலலாதான. சிதசித்தீச்வர தத்த்வத்ரயமேயாயிற்று ஸந்தாநத்துக்குள்ளது, அதில் சிதசித்விலக்ஷண னென்னுமிடம் முன்பே சொல்லிற்று, இங்குசொல்லிற்றுகிற தென்னென்னில்; “திரளவொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலேதா னொப்புண்டோவென்னில, அதுவுமில்லையென்கிறது” என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அங்ஙனன்றிக்கே, பட்டர் “ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிற திங்கு” என்று, வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தத்துக்குதாஹரணம் “[illegible]” (நபரேஷ்மஹௌஜஸஸ்சலாதபக்ராவந்திமஹீம் லுசாஇவ) (என னுயிர்) இப்படி யிருக்கிறவன் எனக்கு தாரகன். “[illegible]” (யஸ்யாத்மாசரீரம) என்கிறபடியே. இதனைத் தனக்கு சரீரமாகக் கொண்டு தான் சரீரியாய் தாரகனாயிருக்குமென்னு மாத்ரமுஞ் சொல்லவேண்டுவதொன்றிறே. (மிகுநரையிலனே) மிக்காரையுடையனல்ல

ன். தான ஜீவாத்மாவை சரீரமாகக்கொண்டு தாரகனாய் நியாமகனாயிருக்கிறாப்போலே தன்னையும் நியமிக்கக்கடவதொருவஸ்தவந்தரமுண்டோவென்னில்; தனக்குமேற்பட்டாரையுடையனல்லன்; "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" (நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே) என்னுமாப்போலே. மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன், இனிநிகழ்வினுமினனிலன், மிகுநரையிலன், உணர்முழுநலம், இனன்என்னுயிர் என்றந்வயம். அன்றிக்கே, என்னுயிரானவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனமனனே என்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்வயம்...............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு (மனனகமித்யாதி) புத்த்யாரோஹண க்ரமத்தைப்பற்ற (யதோவாஇத்யாதி) அதாவது, இமாகியென்று - பரிதருஶ்யமானஜகத்தைப்பிடித்து, இதுக்குக் காரணபூதமான ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகை புத்த்யாரோஹண க்ரமம். "ஸதிதாமிணிதாமாஸிதயநதே" (ஸதிதாமிணிதாமாஸிதயநதே) என்று ஸ்வரூபாதி ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரக்ரமத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார். (அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தையித்யாதி) ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணம் "ஸதேவ" (ஸதேவ) இத்யாதி, "அகிலஹேய" (அகிலஹேய) இத்யாதி ஆக பருகுவல்லியில விபூதியைச்சொல்லி ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லிப் பின்பிறே "ஆநந்தமயமாத்மாநம்" (ஆநந்தமயமாத்மாநம) என்று குணத்தைச்சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்தில "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி" (ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி) என்று ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூதஃ" (ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூதஃ) என்று விபூதியைச்சொல்லி "அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ" (அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ) என்று குணத்தைச்சொல்லிற்று; இப்படி யன்றிக்கே யிங்கு குணத்தை முற்படச்சொல்லுவா னென்னென்னி லென்றபடி.

குணங்களை தம்மை வஶீகரித்தபடியாலே முந்துறக்குணத்தைச் சொல்லிற்றென்றபடி. இஸ்ஸங்கை யுதிக்கைக்கடியேதென்னில், இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மூன்றும் பாட்டுதொடங்கி விபூதியைச்சொல்லுகையாலே ஶ்ருதிச்சாயையாலே குணங்களை யநந்தரஞ் சொல்லவேண்டாவோவென விரண்டாம்பாட்டிலே ஸங்கையுதிக்குமிறே. குணங்களைக்காட்டி யென்கையாலே - ஸ்வரூபத்தால திருநதினயோகிவ்யாவ்ருத்தி.

ஹேயப்ரத்யநீகதையாலுமென்றது - "முழுநலம்" என்று கல்யாணைகதாநத்வஞ் சொன்னபோதே ஸித்தம்.

“ மனனுணர்வளவிலன ” என்னுமளவுக்கு தாத்பர்யமாய பதாவதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி) (ஆனுலித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை “ மனனகம ” என்று தொடங்கி இத்தனை வாணிக்கவேணுமோ ! என்றபடி.

(ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை) பரஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை. (பாதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி) பரிஶுத்தமனோ க்ராஹ்யமாயிருக்கும் ஜீவஸ்வரூபமென்று ஜீவஸ்வரூபவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லி, இதோபயதிகவிலக்ஷணம் பரஸ்வரூபமென்றுல புத்தயாரோஹக்ரமம ஸித்திக்குமென்றபடி. பாதிபத்திக்ரமம்- அநுபவ ப்ரகாரம். யதாநுபவஞ் சொன்னுரென்றபடி.

மனமென்றபடி யென்றது-“ மனக்கொழுறிவரும் ” என்றத்தைப்பற்ற. உழறுகை - மாறுகை. ஆனுல் கீழே “ என்மனனே ” என்றவிடத்தில இப்படி ஶிக்ஷியாதொழிந்தது - சேதநஸமாதியாக வுபதேஶிக்கையாலே ; இங்கு ஸ்வரூபகதநமாகையாலே சொல்லுகிறுா.

நிரவயவமென்றது - ஸௌக்ஷ்மயத்தைப்பற்றவாதல, தாரகத்திகமதாநுஸாரேணவாதல. அகமென்றது - ஸ்பதமயாதத வாசகமென்றதுக்கு “ கணகாலபுறமகம் ” இத்யாதி தொலகாப்பியத்திலே கண்டுகொள்வது. அகமனமென்றநவயித்து அஹமாத்தக்ரஹணேநமுகமானமநஸ்ஸிலேயென்றாததாநதரம (அனறியேயித்யாதி) (அவித்யாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே காமவாஸநாருசிகள சொல்லப்படுகிறது.

அவித்யாதிகளாத்மகத்தங்களாதல, ஜ்ஞாநகதங்களாதலானுலோ வென்ன (ஆத்மஸ்வரூபமித்யாதி) ஸ்வரூபகதமுமலல ஜ்ஞாநகதமுமலலவென்றது - ஸாத்திகதம், மஹாப்ரளயத்தில மநஸ்ஸிலலாமையாலே. யதவா'மநஸஸ அவித்யாதி தோஷேணதுஷ்டமாகையாலே மநோகதங்களென்கிறது. ஆகமநோஜந்யப்ரகாஶப்ரதிபந்தகத்வாத மாநாதோஷமென்கிறது. (ஸ்வரூபகதமுமலல) கதஶப்தஃ-ப்ரயுக்தத்வபரஃ.

ஜ்ஞாநம் நித்யமானுல் உதயாஸ்தமயவ்யவஹாரமெப்படியென்ன (ஆத்மாவினுடையவித்யாதி) ஜ்ஞாநப்ரஸருதித்வாரத்தை - ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதிமுகத்தை

(அறவற) க்ரமத்திலே போகப்போக.

(விகஸிதமாய) விஷயாவகாஹநோநமுகமாய. (மேலநோக்கி) ப்ரகாராந்தராவகாஹநோநமுகமாய. (மேனமேலனகிளராநினறுள்ள) தத்ப்ரகாராவகாஹநபூர்வகம்புநஃ ப்ரகாராந்தராவ காஹநோநமுகமாகாநினறுள்ள. ஆக “ மலர் ” இத்யாதி விஶேஷணத்ரயத்தாலு மாத்மவிஷயக ஜ்ஞாநத்தினுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக விஶேஷஞ்சொல்லுகிறது.

மனனுணர்வென்று - ஜ்ஞாநகமயாத்மபர்யநதம் விவக்ஷிதம். அளவு- ப்ரகாரம். ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமு மொருப்ரகாரமிறே.

(மாநஸேத்யாதி) ஜீவேஶ்வராகளுக்கு அநேகாகாரங்களாலே யத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்க, அவவாகாரங்களாலே வைஷம்யஞ்சொல்லாதே மாநஸஜ்ஞாந கோசரத்வ ரூபவைலக்ஷண்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்று ஶங்காபிப்ராயம்.

லோகத்திலே அந்யோந்ய வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் சிலபதார்த்தங்களுக்கு ஏகபரமாணுகம்யத்வ ஸாம்யமுண்டாகக் காணுகையாலே அவ்வாகாரத்தாலேயும் ஸாம்யமில்லையென்னுமாத்ரமுஞ் சொல்லவேண்டுகையாலே யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஏகோத்தரியகராஹ்யத்வமுமில்லையென்கையென்று) ஏகோத்தரியகராஹ்யத்வம் - ஏகபரமாணுகம்யத்வம். இத்தால ஜீவனிற்காட்டில் அத்யந்தவிலக்ஷணம் ஈஶ்வரஸ்வரூபமென்றதாயிற்று. உத்க்ருஷ்ட நிக்ருஷ்ட வஸ்துக்களுக்கு ஏகபரமாணகம்யத்வ ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (பொன்னுக்குமித்யாதி) ஸாமக்ரீ - சக்ஷுரிந்த்ரியம்.

விஜாதீய மநோக்ராஹ்யத்வமுண்டேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (ஆனால மநஸாத்ருஷ்டி) "நசக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா" (நசக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபிவாசா) மநஸாத்விஶுத்தேந" இதிஶ்ருதி:. இங்கே ஜீவாத்மாவைப்போலே யஷ்டாங்கயோகமாத்ரத்தாலன்றிக்கே விவேகாத்யநுக்ருஹீத மநஸ்ஸாலே அதுதன்னிலும் "நேதிநேதி" என்று க்ரஹிக்குமத்தனையென்று பரிஹாரம் கண்டுகொள்வது. ஈத்ருக்த்வா இயத்தா வென்றது - ஸ்வரூபதஸ்ஸ்வபாவதஶ்ச என்றபடி. ப்ருஹதாரண்யகே "அதாத ஆதேஶோ நேதி நேதி நஹ்யேதஸ்மாதிதி நேத்யந்யத்பரமஸ்தி" (அதாத ஆதேஶோ நேதிநேதி நஹ்யேதஸ்மாதிதி நேத்யந்யத்பரமஸ்தி) இதி அஸ்யார்த்த:, ஆதிஶ்யதே நேநேதி கரணவ்யுத்பத்த்யா ஆதேஶ: - நியந்தா. பரமாத்மா. இதிந - ஏதாவந்மாத்ரம். அஸௌ பரமாத்மா பூர்வம் யதாவர்ணித:. ஏதாவந்மாத்ர மிதிப்ரதமநேதிஶப்தஸ்யார்த்த: (இதிந) நேதி - இத்தமித்தாஹிதமவஸ்த்வந்தரம். ந - நாஸ்தீதி த்விதீயநேதிஶப்தஸ்யார்த்த:. இமமர்த்தம் மந்த்ரவாக்யே ஶ்ருதிர்வததி [நஹ்யேதஸ்மாதிதி] ஏதஸ்மாத் - ஆதேஶாத் இதிநேதி - இதிநேதிப்ரகாரேண அந்யத் பரம - உத்க்ருஷ்டம் நாஸ்தீதி.

"மன்னுணர்வளவில்லன" என்கிறதுக் கருத்தாக மநோகம்யத்வாபாவமே சொல்லுகிறதென்ன வொன்றுந்தோவென்ன (முதலிலேயித்யாதி) பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (அணுத்ரவ்யத்தை யித்யாதி) அபரிச்சேத்யதைக்கு "நேதிநேதி" என்கிற வாக்யம் ப்ரமாண ப்ரதர்ஶகம்; அணுத்ரவ்யேத்யாதிவாக்யம் உபபத்தி ப்ரதர்ஶகம்.

பொறியுணர்வவையென்றது - உணரப்படும் பதார்த்தங்களென்றபடி. (படியல்லன) பொறியுணர்வவை யாவிலனென்ன றநுஷங்கித்தவ்யம். சித்விலக்ஷணமென்றால அசித்வைலக்ஷண்யம் தன்னடையே ஸித்தியாதோவென்ன, அநுத்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (இவ்வோபாதியித்யாதி) இந்தவாக்யம் பரோபதேஶ கர்ப்பதாநிமித்தம், உபயவிலக்ஷணமாகத் தாமநுஸந்திக்க இது த்ருஷ்டாந்தமாகவேண்டாவிறே. இவ்வோபாதியென்பானென், ஜீவனுக்கு வாஸியில்லையோவென்ன (ஜாத்யந்தரித்யாதி) பதார்த்தம் - நிக்ஷேபம். இத்தா லவதாரிகையிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷண்யமும், இங்கே ஏகபரமாணுகம்யத்வமு மில்லையென்றும் தாத்பர்யத்வயம். என்பதுமென்ற வந்தரமோகுமென்றத்யாஹார்யம். இத்தால சிதசித்துக்களுக்கு பரஸ்பரவைலக்ஷண்ய முண்டாயிருந்தாலும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை விசாரித்தால ஜீவகதவைலக்ஷண்யம் வைலக்ஷண்யமாய்த் தோன்றாதென்றபடி.

“ ஏவமவிதன ” என்றதைதப்பற்றவென்ன (உக்தசசையித்யாதி) உக்தவசூயமாணங்களிரண்டையுஞ் சொல்லவுமாமென்று கூட்டிக்கொள்வது.

நோகொடுநோ - ஸாக்ஷாத். தவிதியாதத்தே, இன்ன - உபமானம். அத்தாலே உணர் - உணரப்படும். முழுநலமென்றறியப்படுமெனகை. உபமானத்தாலே யறியும்வகை யெப்படியென்ன (யதாஸைந்தவேத்யாதி) இயம ஶ்ருதிஸ்ஸார்த்தாபூர்வமேவலிகிதா. ஆநந்தரூபதைக்கு பரமாணங்கள் (ஆநந்தோப்ரஹ்மேத்யாதி) தைத்திரீயகே “ ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் ” (ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்) ஏதத்பூர்வாநுவாகே “ அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய: . ”

உபமானவேத்யதைக்கு பரமாணாந்தரம (கடிசேரித்யாதி) சப்தாந்தரத்தை யருளிச்செய்து பின்னையு மநவயாநுகுண தாதபர்யங் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தையெடுக்கிறார் (கடிசேரித்யாதி) கடி நாற்றத்தாலேயுள் துன்பங்கழிந்த வின்பமேன்மைசேரொடியாவின்பப் பெருமையோ னென்றநவயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பூவிலித்யாதி) மதுகந்தங்களைச் சொல்லுகையாலே யாஶ்ரயதவேந புஷ்பம் ஸித்திக்கும். பிடித்து - எடுத்து. நேமைசேர - ஸூக்ஷ்மாம்ஶத்தோடொத்த. ஆக ஸகலலோகங்களிலுமுண்டான ஸகலகந்தங்களையும் ஸகலரஸங்களையுந் திரட்டி அதிலல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக்கழித்து ஸத்திரமாக்கி இப்படிநித்யமாய் நிரதிஶயமான கந்தரஸங்களை யநுபவிக்கையால் வந்தவானந்தம் சிறிதொப்பாமென்னுமாப்போலே யிருக்கிற நித்யமாய் நிரதிஶயமான வாநந்தத்தையுடையவனென்றபடி. உபமானத்தாலே யறியவேணுமென்றதுக்குக கருத்தேதென்ன (தன்னையேயித்யாதி)

மூந்தின்வர்த்தமே முக்யமெனகைக்காக அதை விவரிக்கிறார் (முழுவுணர்வுமாயித்யாதி) விவரணம் (கட்டடங்கவித்யாதி) ஜ்ஞாநமே ஆநந்தமாகையாலே பூர்வயோஜனைகூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன (அநுகூலேத்யாதி) கேவல ப்ரகாஶத்தையும ஆநுகூல்யத்தையுமபற்ற பேதவ்யவஹாரமென்றபடி. (வ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே) ஶாஸ்த்ரங்களிலே இதிசேஷ: .

(காலேதி) காலத்ரயத்திலு மிதில்லாதா னென்றநவயம் “ இனனுணர்முழுநலமின்னிலன ” என்கிறவித்துக்கு “ ஶம்ஸ்ரூஶாயஹோ ஹாகீஞ்ஶாயஹோஹா தாஞ்ஶாயஹோஹா விஶ்ஶாயஹோஹா ஸம்ஶாயஹோஹா ” (ஈதருஶாயஸ்வாஹா கிதருஶாயஸ்வாஹா தாதருஶாயஸ்வாஹா விஸதருஶாயஸ்வாஹா ஸம்ஸதருஶாயஸ்வாஹா) என்கிற ஶ்ருதிப்ரக்ரியையிலே தாத்பர்யம். இந்த ஶ்ருதிக்கர்த்தம், [ஈதருஶாயஸ்வாஹா] “ யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே ” (யதாஸைந்தவகந:) என்றுசொல்லி யிப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [கீதருஶாயஸ்வாஹா] நேரே உபமானமில்லாமையாலே கீதருஶனென்னுமித்தனை, ஒன்றினபடியுமல்ல னென்றபடி. [தாதருஶாயஸ்வாஹா] “ ஆகாஶவத் ஸர்வகத்ஶ்ச நித்ய: ” (ஆகாஶவத்ஸர்வகதஶ்சநித்ய:) என்றாற்போலே பின்னையோராகாரத்துக்குப் பின்னை யொன்றைச்சொல்லி இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [விஸதருஶாயஸ்வாஹா] உபமானஶூந்யனென்றபடி. [ஸம்ஸதருஶாயஸ்வாஹா] ஸவதாமய தருஷ்டாந்தஶூந்யனென்றபடி ; ஸௌஸாதருஶ்யமவைதாமயாபாவநியதமிறே. ஆக, ஈதருஶாயதாதருஶாயவென்று - ஓராகாரத்தைப

பற்ற வுபமாநத்தாலே நிரூபிக்கப்படுமவனென்று சொல்லி, ஸதருஸாயவென்று - உபமாநராஹித்யத்தைச்சொல்லி, திரளவு முபமாநமில்லையே யாகிலும் ஓரோரா காரத்தாலே யாகிலு முபமாநமுண்டாகலாமிறே, அதுவுமில்லையென்கிறது விஸத்ருஸாயவென்று, "விஸதருஸாய" என்றவநந்தரம், ஸுஸத்ருஸாயவென்றது - வயாஹதமல்லாமைக்காக விதுக்கு வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தா பாவத்திலே நோக்கென்பர்கள்.

(வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிறது) ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமாவது - அதுபோலிருக்குமிதுவென்கிறது. அதுபோலல்லவிதென்கிறது - வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமு மில்லையாவது - சிலவாகாரங்களாலே ஸாதர்ம்ய முண்டாநலிறே வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தஞ் சொல்ல ப்ரஸங்கமுள்ளது, ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத:, சண்டாலனைப்போலல்ல வஸிஷ்டனென்று தான சொல்லப்போமோ; ஆகையா லத்யந்தவிலக்ஷணமாகையாலே ஈஶ்வர ஸ்வரூபமிவற்றினபடி யல்லவென றெடுத்துக்கழிக்கவும் யோக்யதை யில்லையென்றபடி (நபரேஷவிதி) "ப்ரஹித: ப்ரய நாயகாயவா நஹகாகாரயிதும் மஹீ ஹ்ருதா" (பரஹித:பரதநாய மாதவாநஹமாகாரயிதும் மஹீபருதா) இதிபூர்வார்த்தம். இதம் மாககாவ்யே அஷ்டசோர்க்க கைஶ்வர்ய முண்டாநலெப்படி ப்ரஹிம்ஸை பண்ணுவார்களோ. அப்படி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டாநல் பரக்ஷணம்பண்ணுவரென்று "நவரேஷ:" (நபரேஷ:) இத்யாதிக்குப்பொருள்.

என்னுயிர் - எனக்கு தாரகனென்னுதல்; ஸகலாத்மாக்களுக்கு முபலக்ஷணமாதலென் றிரண்டாத்தம். ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யகதந ப்ரகரணத்திலே "என்னுயிர்" என்பானென்னென்ன (இத்தையித்யாதி.)

மிக்குநரை - மிக்காரை. ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத இத்யதாராஹ (தான ஜீவாத்மாவையிதி) மிக்குநரையிலனென்றது - "இனனிலன்" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். அதாவது - மிக்காரில்லாதாற்போலே ஸமருமில்லையென்றபடி.

தாரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழென றந்வயம். ஸகலாத்மோபலக்ஷணமானபோது ப்ரகாராந்தரேணாந்வயமென்கிறார் (மனனகமித்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே "யஸ்ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" (யஆதமநிதிஷ்ட்டந ஆதமநோநதரோயமாதமாநவேதயஸயாதமாஶரீரம்யஆதமாநமநதரோயமயதிஸத ஆதமாநதாயாம்யமருத:) இதி. ஶ்வேதாஶ்வதரே "ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்யதே ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே । பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (நதஸ்யகார்யம கரணஞ்சவித்யதே நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சதருஶ்யதே। பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச) இதி. ஶ்ருதித்வயஸ்யாப்யர்த்த:, ஆத்மநி திஷ்டந்நித்யுக்தே - வேத்யாத்மகிஸதிஷ்டதி, தில்தைலந்திஷ்ட்டதீதிவத் பஹிரபஹிஸ்ஸததிதி ஸாதாரண்யம் ஸ்யாதிதிதத்வைஷம்யார்த்தமாஹ [ஆத்மநோந்தர இதி] யமாத்மாநவேதேதி - இயந்தயாவேதநநிஷேத:; பகவத்ப்ரஸாதேநவிநாதத்ஜ்ஞாநஸ்யஶக்யத்வ நிஷேதோவாக்ரியதே. அந்தரோயமயதீத்யநேந-ஶரீரிலக்ஷணமுக்தம், தஸ்மாந்நியாம்யஞ்சச ஶரீரமித்யர்த்த:. [நதஸ்யேதி] கார்யம-

ஶரீரம். கரணம் - இந்த்ரியாதி தத்தஸம்பந்தேயாதிரா-ஸமாபயத்திந்திருஷ்ட. பராஸ்யேதயாதிரா - ஜ்ஞாநஸந்தயாதிநாம ஸ்வாபாவிகத்வ ப்ரஸக்தே. ப்ரிடா-ப்ரியமந்தி. இப்பாட்டால் போதகவாக்யமான ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தவாக்யத்தில் ஸத்யபதார்த்தமான சேதநாசேதநவைலக்ஷண்யமும் ஜ்ஞாநபதார்த்தமான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாதிரூபதையும், அநந்த பதார்த்தமான காலாத்யபரிச்சேதரூபநித்ய ஸமாப்யதிக ரஹிதத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. பொறி - இந்த்ரியம். முதல், இனனென்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. யதோ. இன்னை - உபமாநம். அந்தரம் இனனிலனென்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி.

மூன்றாம்பாட்டு.

இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ
னிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன
புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பரந்தவந
நலனுடையொருவனைநணுகினமநாமே.

ஆறாயிரப்படி.

(இலனது) இப்படி ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண ஸ்வரூபகுணவிபூதிகனான எம்பெருமானுடைய ஜகதைஶ்வர்யம் சொல்லுகிறது. ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாய், ஸர்வஜகதாத்மபூதனாய், தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய், ஸ்வஶரீரபூத ஜகந்நியமநரூபைஶ்வர்யத்தையுடையனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஜாதீயனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம்பெற்றோம் - அவன் துயரறுசுடரடிதொழுதெழென் மனனே என்கிறார்... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் வஸ்துபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கும் தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கு முபபாதகமான லீலாவிபூதியோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இலனது-விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே அஸந்நிஹிதமான வஸ்துவை யுடையனல்லன். உடையனிது-ஆஸந்நத்தையாலே ஸந்நிஹிதமான வஸ்துவையுடையவன். என - என்று சிலவஸ்துவாலே பரிச்சேதித்து. நினைவரியவன் - நினைக்கவரியவனாய். நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலும். உருவினன் அருவினன்-ரூபயோக்யமான அசித்தத்தையும், ரூபரஹிதமான சித்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனாய். புலனொடு - இப்படி ப்ரமாண பரிச்சித்தயா புலப்படும் பதார்த்தங்களோ

டேகலந்து நிறக்கச்செய்தே. புன்லன் - அவற்றில் ஸ்வபாவம் தனக்குடையவனல்லனாய். ஒழிவிலன்பரந்த - ஒன்றுமொழியாமல்பரந்து - வ்யாபித்திருக்குமவனாய். அந்நலனுடை-கீழ்ச்சொன்ன * உயர்வறவுயர்நலத்தையுடையனான. ஒருவனை- ...யனை. நாம் நண்ணினம் - நாம் கிட்டப்பெற்றோம்.

இப்பாட்டில் முதற்கூற்றால் வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யத்தைச்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்தையுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று; ஆகவிப்பாட்டில் லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லுகிறது. .. . . . *

---

௩௫ - மூன்றாம்பாட்டு.

மூன்றாம்பாட்டு. முதற்பாட்டிலே பரத்வயோக கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுமநுபவித்து, அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சிதசித்விலக்ஷணமுமாய் ப்ரமாணரஹிதமுமாயிருக்குமென்று இரண்டாம்பாட்டாலே யருளிச்செய்து நின்றார், அவற்றோடே சேர வொரு கோவையாய்த் தோற்றுமிறே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியுமிவர்க்கு, "நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" (நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்) என்னுமிறக்கச்செய்தே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியுமுத்தேஶ்யமாகா நின்றதிறே முக்தனுக்கு; இவர்க்கும் கர்மநிபந்தநமான வாகாரமுங் கிடக்கச்செய்தே மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவராகையாலே ததீயத்வாகாரமுந் தோற்றியநுபவிக்கிறார். ராஜாக்களுக்கு நாடெங்குஞ் செல்லாநிற்கச்செய்தே மஹிஷிகளுந் தாங்களுமாகச் சில பூந்தோட்டங்களைக் குடநீர்வார்த்து ஆக்குவதழிப்பதாய் லீலாரஸ மநுபவிக்குமாபோலே "திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடை மூவுலகு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனும் பெரிய பிராட்டியாருமாகக் கடாக்ஷித்தபோதுண்டாய் இல்லையாகில் இல்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாயிருக்கிற லீலாவிபூதியை யநுபவிக்கிறார் (இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவன்) அதிலன், இதுடையன், எனநினைவரியவன். அநுபூதமாயிருப்பதொன்றைச்சொல்லி அதிலனென்றவாறே அதொழிந்தத்தையுடையவனென்று தோற்றும், ஒன்றைக்காட்டி யித்தையுடையவனென்றவாறே இதொழிந்ததில்லையாய்த் தோற்றும், இலனது என்றால் பரிச்சிந்ந விபூதிகனும், உடையனிது என்றால் இதொழிந்ததில்லாமையாலே அல்பவிபூதிகனும், இரண்டுவழியாலுமாக ஐஶ்வர்யம் குறைந்துதோற்றும். என - இப்படியிருக்குமென. (நினைவரியவன்) அநுபபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே, ஒருவூசிநிற்கிறதாகவும், அதின்மேலே கலசமிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே மஹா

மேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி யநுபபங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலா மிறே; அப்படியே தான் மநோரதத்துக்கு விஷயமா யிருக்குமோவெ ன்னில், மநோரதஸமயத்திலும் பரிச்சேதிக்கவரியனா யிருக்கும். ஆனால் வனைஸ்வர்யத்தைப் பேசும்படியென்னென்னில் (நிலனிடையாதி) பதிம ஐஸ்வர்ய என்னுமித்தனை. நிலனிடையென்கிறவிது - பாதாளத்தளவும நினைக்கிறது. விசும்பிடை என்கிறவிது - பரமபதத்துக் கிவவருகுள்ளத தை யெல்லாம்நினைக்கிறது. (உருவினன) உருக்களையுடையான். (அரு வினன்) அருக்களையுடையான். "இன்ன" என்ன உடையவனென்று காட்டுமோவென்னில்; "காராயின காளநன்மேனியினன" என்றால - மேனியையுடையவனென்று காட்டுமாப்போலே. ஆகக் கீழ்மேலுண்டா ன சேதநாசேதநங்களை யுடையானென்றபடி. இத்தால பராதேசிகமான வைஸ்வர்யமுடையவாகள் தன்று லீலாவிபூதி; ஸர்வாதிகனதென்கை. இ ப்படி ஸர்வத்தையுமுடையனாயத் தான் போகத்திலே அந்யபரனாய்க்கோ யிறசாந்தப்புசி நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமோ' என்னில் (புலனொடு) இ வைபட்டத்தைத் தானுமபட்டு உடன்கேடனாய்நின்று நோக்குமென்கிற து. புலன்என்கிறது - புலப்படும் பதார்த்தங்களை. "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத்" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத்) என்கிறபடியே பரமாணகோ சரங்களான பதார்த்தங்களை. (ஒடு) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" (தத்ஸ்ருஷ்டவா) என்கிறபடியே இவற்றை யுண்டாக்கி, ஜீவதவாரா அநுப்ரவேசித்து, பி ன்னை யிவற்றுக்கு வஸ்துத்வநாம பாகத்வங்களுண்டாம்படிபண்ணி, "அ ந்த꞉ப்ரவிஷ்ட꞉ ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜ நாநாமஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வாந்தராத்மாவாய்நிற்கும்படியை ச்சொல்லுகிறது. ஆனால் பின்னை தான் ஸர்வாத்மாவாய்நின்றால அசித்தி னுடைய பரிணாமாதிகளாதல், சேதநருடைய ஸுகித்வ துக்கித்வங்களாத ல், தனக்கு ஸ்பர்சிக்கும்படி யிருக்குமோ' என்னில் (புலனலன்) தத் தர்மாவல்லன். "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமானம் வ்ருக்ஷம் பரி ஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய꞉ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" (த்வாஸுபர்ணாஸயுஜாஸகாயாஸமாநமவருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய꞉பிப்பலமஸ்வாத்வத்தயநஶ்நந்நயோ அபிசாகஶீதி) என்று தா னொட்டற்றுநின்று விளங்காநிற்கும். (ஒழிவிலன்பரந்த) ஒருவஸ்துக்க ளொழியாமே யிப்படி வயாபித்திருக்குமென்னவுமாம்; அன்றியே, கா லபரமாக்கி, எல்லாக்காலத்திலு மெல்லாவஸ்துக்களிலும வ்யாபித்திருக் குமென்னவுமாம். (அநநலனுடையொருவனை) கீழிரண்டுபாட்டாலுஞ் சொன்ன குணவிசிஷ்ட ஸவரூபத்தை நினைத்து "அநநலனுடையொரு

வனை ” என்கிறார். (கணுகிளம) “ மயாவறமதிநலமருளினன் ” எனகிற ஜ்ஞாநமாதரமனறிககே கிடடபபெறறோம. (நாமே) இதுபொயயோ “ 𑌕𑌿𑌂𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 ” (கிந்நுஸயாசசிததமோஹோயம்) இதுவேதேனும பரமஸ்வபநாதிகளோ வெனறாற்போலே. இவரீஶவரோ ஹமெனறு லவனுககும் குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே யிருபபது; அஹமெனறால அவனளவிலே பாயவவிகக வேண்டுமபடியாயிருகக, தேஹததளவிலே யாமபடியாகவிறே முனபுபோந்தது [𑌨𑌯𑍇𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌯𑌮𑌪𑌰𑌾𑌵𑍀𑌤] (நயேப்ராபதாஸ்மதந்தேஶம பரத்வாஜாயமபராவீத) கைகேயி “ ராஜன ” எனறு ஸமபோதிககுமபடி பிறந்து, ஸ்ரீபரதவாஜபகவான் “ அவளமகனுயக கிழ்வயிற்றுககழலையறுககவருகிறானோ ” எனறு [𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑌿] (கசசிந்நதுஷ்டோ வரஜஸி) எனனுமபடியான நான் அவனசொனன ஆஶ்ரமததிலேபுகுந்தேனோ ' எனறு சஙகியாநின்றே னென்றானிறே. [𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃] (வாநராணுமநராணுஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம:) காடடிலே வர்ததிககககடவ தூரஙகுகளுககும, நாகரிகரான சகரவாததிபிளளைகளுககும, ஒருசேர்த்தியுணடானபடி யெஙஙனேயெனன; [𑌰𑌾𑌮𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌯𑍋𑌰𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤] (ராமஸுகரீவயோரைக்யம்தேவ்யேவமஸமஜாயத) பெருமாளும மஹாராஜரும் சேர்ந்தசேர்த்தி, பின்னே பிறநத இளையபெருமாள் நிற்க அடியே னந்த:புரகார்யத்துக்கு வருமபடியாகவிறே ; நானுமிங்ஙனே கூடிககொண்டு நிற்ககககண்டேனித்தனை.

(நாமே) இவ்வநுபவத்துககுப் புறமபானநாம். பகவத் கதாகந்தரஹிதரானநாம. (நாமே) இதுபொயயோ.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூனறும்பாடடு. (இனைத) போகயமான கலயாணகுணயோகாதிகளையும், அவறறுக காஶ்ரயமான திவயாதமஸவருபவைலக்ஷணயததையு மநுபவியாநிறகிற விவாககிப்போது ஹேயமான லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவிகக ப்ரஸக்தியேதெனன, உததரம் (முதறபாட்டிலேயிதயாதி) அவறறோபாதி லீலாவிபூதியுமுதரேஶ்யமாயத தோறறுமோ வெனன (நோபஜநமிதயாதி) சாந்தோக்யே “ 𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 ” (ஸஉததம: புருஷ:ஸதத்ரபர்யேதி ஜக்ஷத்க்ரீடநரமமாண ஸ்த்ரீபிர்வாயானைர்வாஜ்ஞாதி பிர்வா நோபஜநமஸ்மரந்நிதம ஶரீரம்) அஸ்யார்த்த:, ஸ: - பரஜயோதிஶ் ஶப்தவாச்ய

ஈஶ்வர: உத்தம:புருஷ: ஸ: - ஸ்ரீஶ:, ஜக்ஷத் - “ஜக்ஷஹக்ஷணே” (ஜக்ஷபக்ஷ
ணே) இதிதாது:, ஸம்ருத்தபோகாந்புஞ்ஜாநஸ்ஸந். ஸ்த்ரீபி: ஸ்த்ரீ_நயாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா ரமமாணஸ்ஸந் உபஜநம் - ஜநஸமீபேஸ்தித்தமித்தம் ஶரீரம் ஸ்மரந் ஸந்தத்ர - ஈஶ்வரேபாயேதி - இத்யேதத்ஸஸஞ்சரதி. ஸ்மரணநிஷேதம் காமநிபந்தநத்வாகாரேணவாதல், “யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி” (யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி) இத்யாதிப்படியே யதுபாவவிஷய போக்யதாதிஶயத்தாலேயாதலுமாம். (உத்தேஶ்யமாகாநின்றதிறே) “ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி” (ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி) என்றுத்தேஶ்யமாகா நின்றதிறே யென்றபடி. ஆனுலிவா முகத்ரோவென்ன (இவாக்குமித்யாதி) இத்தால் லீலாவிபூதி, ஸ்வரூபேண ஹேயமானாலும் ததீயத்வாகாரேண போக்யமென்றதாயிற்று.

இதுக்கெவ்வாகாரத்தாலே ததீயத்வமென்ன (ராஜாக்களுக்கித்யாதி) யத்வா. ததீயமானவிதுக்கு விநியோகமேதென்ன (ராஜாக்களுக்கித்யாதி) ஆதல். (திருவிண்ணகரித்யாதி) திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேஶ்வரன் வைத்த லீலோத்யாநங்கிடகோள் ப்ரஹ்மாத்யுத்க்ருஷ்ட தேவாஸ்ரயுடைத்தான த்ரைலோக்யமும்.

விவரணம் (அநுபூதமாயித்யாதி) இத்தால் பலித்ததேதென்ன (இலனது வென்றுலித்யாதி)

எனவரியவனென்னுதே “நினைவரியவன்” என்றதுக்கு பாவம் (அநுபபந்நங்களையித்யாதி) ததேவவிவருணோதி (ஒருஞ்சியித்யாதி) சால - கடவிஶேஷம். பரகுதேசிமாயாதமித்யதராஹ (அப்படியேயித்யாதி) இத்தால் ஸூசயாதியிலே அப்படியாரோபங்கூடும், அந்யதராநுபூதத்துக்கு அந்யதராரோபம் ஶக்யமாகையாலே; இவ்விடத்திலேயோவென்றால், ப்ரஹ்மம ஸமாயமாணமாகிறபோது ஶாமிக்ராஹகப்ரமாணத்தாலேயபரிச்சிந்நவிபூதிகமாகவே ஸமாயமாணமாகையாலே அப்ரஹ்மாத்மக வஸ்துவில்லாமையாலே ப்ரஹ்மவிபூதய ந்தாக்கத் வஸ்துவாரோபம் ஶக்யமன்றென்றபடி. நினைவரியவன் - நினைக்கவரியவன்.

வாக்யதாத்பர்யம் (பதிமித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (நிலனிடையித்யாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே. விசும்பிடை - விசும்பிலே.

ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நம் (இனனென்னவித்யாதி) ப்ரயோகாந்தரத்தாலே பரிஹாரம் (காராயினவித்யாதி) காளமேகம்போலே ஶ்யாமளமாய விலக்ஷணமான விக்ரஹத்தையுடையவன். பலிதம் (ஆகவித்யாதி)

வ்யதிரேகாந்வய ப்ரயோகம்பண்ணினதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறுர் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இத்தால் - ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய ஸௌரிஸேவ்யனாயிருக்குமவன சேதநாசேதந ஸ்வாமியென்கையா லென்றபடி. (ப்ராதேஶிகமானவைஶ்வர்யம்) தத்தத்ப்ரதேசமாத்ராதிபத்யாகதேஶ்வரபாவமென்றபடி.

கோயிற்சாந்து - அநர்க்கமானசந்தநம். இது போகோபகரணங்களுக்குமுபலக்ஷணம். புலனென்றதுக்கு முக்யார்த்தம் - இந்த்ரியங்கள். புலப்படும் பதார்த்தங்கள் லக்ஷணயா சொல்லப்படுகிறது. வாக்யார்த்தம் (இவையித்யாதி) இவை

பட்டத்தைத தானும்பட்டு இதயதர - " வ்யஸநேஷ மநுஷ்யாணாம் " (வ்யஸநேஷு மநுஷயாணும) இதயாதயநுஸந்தேயம். உடனகேடன - கூடக்கெடக்குமவன. ஸமதுःகஸுகோ இதுக்கு ப்ரமாணம் (தருஸ்யதேயித்யாதி) த்ருஸ்ய தே ஸ்ருயதேயென்றது - பரதயக்ஷகமயாசிதத்தையும், ஶாஸ்த்ர கம்யாதமானவையு மாதல , தேவமநுஷ்யர்களையாதல.

" அநேநஜீவேந " (அநேநஜீவேந) இதயாதி விவக்ஷயா ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஶிதனெறது. அன்றிககே, " தத்ப்ரவிஶ்ய " (ததநுப்ரவிஶ்ய) எனறதநுவாதமனறிககே " இவையமவையும " எனகிறபாட்டிறபோலே நிய மநாததாநு பரவேஶபரமாதல. " அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய " (அநேநஜீவேநாதமநாநு பரவிஶ்ய) ' தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத் ' (ததஸ்ருஷ்ட்வாததேவாநுபராவிஶத) எனகிறவிவையிரண்டும ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த மான வநுப்ரவேஶததைசசொலலுகிறது, ' அந்தःப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ' (அநதःப்ரவிஷடஶ்ஶாஸதாஜநாநாம்)எனறதுஸததியாததாநு பரவேஶத்தைச் சொலலுகிறது " எனபாகள். வஸததவநாமபாகதவஙகளெனறது - " ஸச்சத்யச்சாபவத் " (ஸசசதயசசாபவத) எனறதைபபறற. ஸத் - சேதநம். தயத் - அசேதநம். ப்ரஹ்மநதானே சேதநாசேதநநாமருபபாகபவதியென்றபடி.

புலனொடுபுலனலன - புலபபடும பதாாததஙகளோடே கலநது நிறகச்செ யதே தததததாமததையுடையவனலலனெனறு ஶப்தாாததம. முநதின " புலன் " எனசிறஶபதம பரமாணமாதரோபலக்ஷணமாய பரமாணகோசரபதார்ததங்களை லக்ஷிககிறது. இரணடாம " புலன " எனகிறஶபதம பரமாணகோசரபதார்தத கததாமததை லக்ஷிககிறது. அவறறினுடைய தாமமிவனுககில்லை யெனனுமிதுக்கு பரமாணம (தவாஸுபாணுமிதயாதி)ருகவேதே "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி அநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி " (தவாஸுபாணுஸயுஜா ஸகாயாஸமாநம வருக்ஷம் பரிஷஸவஜாதே [தயோரநயःபிபபலம்ஸவாதவததி அநஶ்நநநயோஅபிசாகஶீதி) அஸயாாததः, தவா - ஜீவேஶவரௌ. ஸுபாணு - ஸம்யஜ்ஞாநருபபக்ஷவநதௌ. ஸயுஜா - ஸமாநாபஹததபாப மதவாதிகுணகௌ. ஸகாயா - ஶேஷஶேஷிதவருப பாநதவயுகதௌ. ஸமாநம்வருக்ஷம் - ஏகமஶரீரம்பரிஷஸவஜாதே. அநயः-ஜீவः. பிபபலம் - கர்மபலம. அபிசாகஶீதி - ஸவயமநஶ்நதவாத ஆஶரித்ருத்வாச்சப்ரு ஶதரம்பாதீதயாாததः. " அநஶ்நந் " (அநஶ்நந) இதயாதியைபபறற (தானொ -ற்றிதயாதி)

ஒழிவிலனபரநதவெனறதுக்கு - விடாதவனுய்ககொண்டு வ்யாபித்திருக்கு மென்று ஶபதார்த்தம். இன்னத்தைவிடாதவனென்று நிர்ததரியாமையாலே வஸ் துக்களைவிடாதவன், காலததைவிடாதவனெனறு இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்

கிறார் (ஒருவஸ்துக்களித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இன்னவஸ்துவிலேயென்று மையாலே (எல்லாவஸ்துக்களிலுமென்கிறார்) அந்நலனுடையொருவனை - கீழிரண்டுபாட்டிலும் சொன்னகல்யாணகுண விசிஷ்டஸ்வரூபனை வதவிதீயனென்று ஸபதார்த்தம்.

(ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெறவேணும்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தமாத்ரமாகாமே யநுபவபர்யந்தமாகப்பெறவேணுமென்றபடி.

நாமேயென்றது - பிரிநிலையேகாரமாய் (இதுபோயயோவென்கிறார்) பிரிநிலை - வ்யதிரேகம். “தேற்றமவினாவேபிரிநிலையெண்ணேயீற்றசை யிவ்வைந்தேகாரமே” என்னக்கடவதிறே. தேற்றம் - நிஶ்சயம். வினாவே - ப்ரஶ்நம். பிரிநிலை - வ்யதிரேகம். எண்ணே - ஸங்க்யை. ஈற்றசை - பாதபூரணம். அவ்யயமென்றபடி. இவற்றுக்குதாஹரணம் ஏகாரத்துக்கார்த்த மருளிச்செய்கிறவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது.

இப்படி ஸங்கிதத்துக்குதாஹரணத்ரயம் (கிந்நுஸ்யாத், மந்யேப்ராப்தாஸ்ம, வாநராணாம், இத்யாதி) “கிந்நுஸ்யாச்சித்தமோஹோऽயம் பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம் । உந்மாதஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா” (கிந்நுஸ்யாச்சித்தமோஹோயம் பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம் । உந்மாதஜோவிகாரோவாஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா) இதி ஸுந்தரகாண்டே சதுஸ்த்ரிம்ஶே ஸர்க்கே ஹநுமத்தாஸநாநந்தரம் ஸீதா. சித்தமோஹோந்மாதஜவிகாரங்களுக்கு பேதமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோவென்று) வாதகதியாவது - வேணுரந்த்ரங்களிலே காற்றுவரும்போது தைவாத்வாண ஸாரூப்யப்ரோற்றலாமிறே. ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகாவென்றது - சொன்னவற்றிலேதேனுமொருப்ரகாரத்திலே ப்ரமமாயித்தனையல்லது ப்ரமையாகமாட்டாதிறேயென்றபடி. யத்வா, ம்ருகத்ருஷ்ணிகையுமொரு ப்ரமப்ரகாரமுண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே கலக்கத்தாலே யநுதாளேவென்று ஸங்கிக்கிறாளென்னவுமாம்.

இப்படி ஸம்ஶயிக்கைக்கடியேதென்ன, ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநமும் தேஹாத்மாபிமாநமுமென்கிறார் (இவரீஸ்வரோஹமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (குடிவாங்கவேணும்படியாயிறே) ஸந்நிவேஸநிக்கமநம் பண்ணவேணும்படியிறே (மந்யேயித்யாதி) “ஸத்ருக்நாப்யாம் வீதஸ்ருஷ்டந்த்ரம் ஸர்வஶ: । மந்யே ப்ராப்தாஸ்ம தந்தேஶம் பரத்வாஜோ யமப்ரவீத்” (சத்ருக்நஞ்சாப்ரவீத்தருக்ஷஸ்தாந மாத்யாமஸ்சஸர்வஶ: । மந்யேப்ராப்தாஸ்மதந்தேஸம் பரத்வாஜோயமப்ரவீத்) இத்யயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடமாகக்கே பரதவசநம். மந்யேயென்றது - ஸங்கேயென்றபடி. “மந்யே ஸஜ்ஜயுத்தம் ப்ராயஸ்ஸம்ஶயாத்ருஷ்டவாந்தே” (மந்யேஸஜ்ஜகேதருவம் ப்ராயஸ்ஸம்ஸயாத்ருஷ்டவாநத்தே) இதி தண்டே (ஸ்ரீபரத்வாஜபகவாநித்யாதி) “கச்சிந்நதஸ்யாபாபஸ்ய பாபம் கர்த்துமிஹேச்சஸி” (கச்சிந்தஸ்யாபாபஸ்யபாபகாத்துமிஹேச்சஸி) இது பா

தியிலேநோக்கு. (அவள்மகனாய) கைகேயியினுடைய புத்திரனை யநுவர்த்திக்கிறவ னாய (கீழ்வயிற்றுக்கழலை) அதஃ தத்விவரணம் (கச்சிந்நதுஷ்டோவ்ரஜஸி) என்றது ஸுஹ்ருத்வசநமேயாகிலும் பரதவாஜோகதிதுலயாரத்தகமாகையாலே யப்படிய ருளிச்செய்யக்குறையில்லை.

" க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க³꞉ கத²ம் ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் । வாநராணாம் நராணாஞ்ச கத²மாஸீத் ஸமாக³ம꞉ " க்வதேராமேணஸம்ஸர்க்க꞉ கதஂஜாநாஸிலக்ஷ்மணம் । வாநராணாம்நராணாஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம꞉) இதிஸுந்தரகாண்டே பஞ்சத் ரிம்ஶே ஹநூமந்தம்ப்ரதிஸீதா. ஏதத்பரிஹாரபரஶ்லோகத்வயம் " ததோ நிஹத்ய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே । ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்கா⁴நாம் ஸுக்³ரீவமகரோத்பதிம் । ராமஸுக்³ரீவயோரைக்யம் தே³வ்யேவம் ஸமஜாயத" (ததோநிஹத்யதரஸாராமோ வாலிநமாஹவே । ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்கா⁴நாம் ஸுக்³ரீவமகரோத்பதிம் । ராமஸுக்³ரீவயோரைக்யந்தேவ்யேவமஸமஜாயத) " கத²மா ஸீச்ச " (கதமாஸீச்ச) இத்யத்ரகதம்ஶப்த꞉ப்ரகார பரோஹேது பரஶ்சேதிஹ்ருதி க்ருத்வா ஏவம் ஶப்தஸ்யபாவத்வயமாஹ (பெருமாளுமித்யாதி வாக்யத்வயேந) " நராணாம் " (நராணாம்) இதிபஹுவசநம் கௌரவிகம், யத்வா, இவர்க ளோட்டைச்சேர்த்தியே ரகுவம்ஶத்திலுள்ளார், திருவயோத்யையிலுள்ளா ரித்த னைபேரோடும் சேர்ந்த சேர்த்தியாகையாலே நராணுமென்கிறதாதல். கதம்ஶப்த ஸ்யார்த்தத்வய பரத்வம் " எங்ஙனே " இதிபதேநஸூசிதம். எங்ஙனே - கிம்ப்ர காரம், எவ்வளவு ஸ்நேஹமென்றபடி. என்னஹேதுவென்றபடி. திருவடிவாக்யம் (ராமஸுக்ரீவயோரித்யாதி) கிம்ப்ரகாரமென்றதுக்குத்தரம (இளையபெருமாளி த்யாதி) என்னஹேதுவென்றதுக்குத்தரம் (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) இச்சேர்த் திக்கு ஹேதுவறிந்திலனென்றபடி. இந்தவர்த்தம் " ஸமஜாயத " (ஸமஜாயத) என்கிற ப்ரதாநார்த்தபரத்யயத்தாலே தோற்றுகிறதென்றுபாவம். ஏவம் - " ததோ நிஹத்ய " (ததோநிஹத்ய) இத்யாரப்ய " ஸுக்³ரீவமகரோத்பதிம் " (ஸு க்ரீவமகரோத்பதிம்) இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேணவென்றபடி. " ஏவம் " (ஏவம்) என்றது - ப்ரக்ருதபராமர்ஶியன்று, புத்திஸ்தபரமென்கிறார் (நானுமிங்ஙனேயி த்யாதி) " ஏவம் ஸமஜாயத " (ஏவமஸமஜாயத) என்கையாலே திருவடிஶக் தித்தமை தோற்றுகிறது. (வாநராணாமநராணாஞ்ச) என்கிறஶ்லோகம் ராமஸுக் ரீவயோரைக்யமென்றதுக்கு உபோத்காதமாகவந்த தித்தனை, (ராமஸுக்ரீவயோ ரைக்யம தேவ்யேவமஸமஜாயத) என்றவிதுவே இவ்விடத்துக்குவேண்டுவது.

" இவஸ்ஸ்வரோஹம் " (இவஸ்வரோஹம) இத்யாதிவாக்யத்வயவிவ ரணம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி 'வாக்யத்வயத்தாலே) யத்வா, " நாம் " என்ற துக்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (பகவத்கதேத் யாதி)

"நாமே" என்கிறஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு தாத்பர்யம் (இதுபொய்யோவென்று).

இப்பாட்டில் முற்கூற்றாலே ஸ்வரூபரிச்சேத ராஹித்யமுஞ்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேதராஹித்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அக்விப்பாட்டால் லீலாவிபூதியோகஞ்சொல்லுகிறது.* ஆகவிவ்விரண்டுபாட்டாலும் "ஸத்யம் ஜ்ஞானமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ஸத்யம்ஜ்ஞானமநந்தம் ப்ரஹ்ம) என்கிற ஸ்வரூபசோதக வாக்யார்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. "இலனது" என்று தொடங்கி "நாமேநுனினம்" இத்யந்தம். .... *

நான்காம் பாட்டு.

நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவ
டாமவரிவருவரதுவிதுவுதுவெது
வீமவையிவையுவையவைநலந்தீங்கவை
யாமவையாயவையாய்நின்றவவரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாமவன்) இனி யித்திருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாட்டை விஸ்தரிக்கிறது.

விவிதநிர்த்தேசங்களாலே நிர்திஶ்யமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களி னுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்று சொல்லுகிறது..... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் மூன்றுபாட்டாலே விபூத்யந்தர்கத ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதிகள் பகவததீநங்களென்கிறார். அதில் முதற் பாட்டில் ஸமஸ்த பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபமும் தததீநமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நாம் - மேல் சொல்லுகிற தாரதம்யபாதிகளுக்கு த்ருவமானதாமும். அவன்-அதுக்கு தூரஸ்தனும். இவன் - அந்திகஸ்தனும். உவன்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டனும் என்று புல்லிங்கஸம்பந்த நிர்திஷ்ட பதார்த்தமும். அவள்-ஸ்த்ரீலிங்கஸம்பந்த நிர்திஷ்டையான தூரஸ்தையும். இவள்-ஸந்நிஹிதையும். உவள்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டையும். எவள் - வினவப்படுமவளும். தாம் - கௌரவயத்யாபூஜ்யரும். அவர் - அவர்களில் விப்ரக்ருஷ்டரும். இவர் - அந்திகஸ்தரும் உவர்-அந்திதூரவர்த்திகளும். அது-இது - உது - நபும்ஸக லிங்கஸம்பந்த நிர்திஷ்டமான தூராந்திகாவிதூரஸ்தமும். எது - வினவப்படும் வஸ்துவும். வீமவை-நஶ்வரமாய அபக்ருஷ்டங்களான. இவை - உவை - அவை - ஆஸந்நாநதிதூரவிப்ரக்ருஷ்டவஸ்துக்களும் நலந்தீங்கவை - உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப தர்மங்களும். ஆமவை - ஆயவை - ஆகாமி களாயும், அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம்விதவஸ்துக்களும். ஆயநின்றவவர் - தாமே

டாயநின்றவவா. இதாகீநதநங்களான விவ்வஸதுகக்ளுமாளுரென்றதாயிற்று. எவ ன், எவா, என்று இலலாதவிடஙகளுக்கு அழைத்துச ... மிக்கொள்ளுவது. இ ததால காலதரயவாத்தி ஸகலபதாரத்தங்களும ... *

ஈ டு - நான் காம் பாட் டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே ததீபத்வாகாரத்தாலே அவன குணங்களோபா தி யுத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுகையாலே லீலாவிபூதி யோகததை யநுபவி ததார ; இனிமேலிற்பாட்டுக்களெல்லாம லீலாவிபூதிவிஷயமா யிருக்கிற து. நிதயவிபூதியில வநதால அவ்விபூதியார்ஜ்ஜுமாய் அவனுடைய சந்த ததைப பின செல்லுமதாயிருக்கும, " ஒண்டொடியாள திருமகளும நீயு மேநிலாநிறப " எனனுமபடியாயிறே யிருப்பது ; காமநிபநதநமான வநி தஸமஸாக்கத்தோடே கூடி யீஸ்வரஸஙகல்பத்தைப பின செல்லுமதாயி ருக்கு மிநதவிபூதி. அநத விபூதியில வநதாலவவிருப்புக் கணடுக்கு ம துக்கவ்வருகொன்றுமில்லை ; அநயஶேஷத்வ ஸவஸ்வாதந்த்ரயங்கள ந டையாடுகிறதிவ்விபூதியிலே யாகையாலே யிரண்டையுந தவிரத்து பகவ த்தீநமென்று சொலலவேண்டுவ திஙகேயாயிருநதது. இனியொருமூன றுபாட்டாலே இதினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவருத்திகள பக வத்தீநமாயிருக்குமென்று, ஜகத்துக்கு மீஸ்வரனுக்கும ஸமபநதம் ஶரீ ராத்மபாவமென்று, குதருஷ்டிகளை நிரஸித்து, ஶூந்யவாதியைநிரஸித் து, வயாபதிஸௌகாயத்தைசசொலலி, பலத்தைச சொலலி, தலைக்கட் டுகிறார். அதில ஸ்வரூப மவனதீநமென்கிறு ரிப்பாட்டில. அதாகிறபடி யெஙஙனேயெனனில ; ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வநதவாறே இவற்றையுண் டாக்கி ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஶித்து வஸ்துத்வநாமபாகத்வஙகளுமுண் டாமபடிபணணியும, இதடஙகலு மழிநதவனறு ஶக்தயவஸ்தத ப்ரஜைப போலே தன்பக்கலிலே ஸூக்ஷ்மரூபேண கிடக்குமபடி யேறிட்டுக கொ ணடுதரித்தும், காரணத்தைஶயோடு காரயத்தைஶயோடு வாசியறத தன்னை பபற்றி ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகளாம்படியிருக்கையாலே ஸ்வரூபமவனதீந மென்கிறது. அதில், லோகத்தில் ஸகல பதாரத்தங்களையும தனித் தனி யே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூப மவனாலே, இதினுடையஸ்வரூபமவ னாலேயென்னில பணிப்படுமிறே ஜீவாநந்யததாலே ; இனி ப்ரயோஜ கத்திலே சொலலிவிடுமென்று, ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது ; ஆகையா லே தேவாதிபதாரத்தஙகளை நாலுமூன்றுவகையாலே சேரத்து அவற்றி னுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமெனகிறார். (நாமவனித்யாதி) நானென்று ம், நாமென்றும், யானென்றும, யாமென்றும், தந்தாமைச சொல்லக்க

டவது. ஸந்நிஹிதமென்ன, தூரஸ்தமென்ன, அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமென்ன, வினவப்படுகிறதென்ன, (அவளிவளுவளெவள்) ஸ்த்ரீலிங்க நிர்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. தாம் - பஹுமந்தவ்யனை.

அது-நபும்ஸகலிங்க நிர்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. (வீமவை) நச்வரபதார்த்தங்கள் (நலந்தீங்கு) நன்மை, தீமை, என்னுதல நன்றானவை, தீதானவை, என்னுதல. (ஆமவையாயவை) கழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலு மடைப்புண்ணுமிறே வர்த்தமானம். (ஆயநின்ற) ஆய்நின்றபதார்த்தங்கள். இவற்றை பதார்த்தத்தளவிலே கொண்டுபோது மேகையஞ் சொல்லப்போகாது; அசித்தும், அசித்ப்ரதியான ஜீவனும், ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுமான இஸ்ஸங்காதமித்தனைக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது இச்சப்தம் (அவர்) இவையாய் நிற்கிறாரவர். ஐதாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் (இதமஸர்வம் ப்ரஹ்மகலு) என்னுமாப்போலே. "தத்த்வமஸி" என்றாப்போலே யிருக்கிறது. முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுஞ்சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையுஞ்சொல்லிற்று; த்ருதீயபத்தம பரகதந்த பராமர்சியாகையாலே "அவர்" என்று கல்யாணகுண விசிஷ்ட வேஷத்தைச் சொல்லி, "ஆய்நின்ற" என்று அசிஜ்ஜீவவிசிஷ்ட பரமாத்மாவைச்சொல்லி, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஐக்யஞ்சொல்லுகிறது. ஆகஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸக பேதத்தாலும், பூஜ்யபதார்த்தங்கள் நச்வரபதார்த்தங்களென்கிற பேதத்தாலும், விலக்ஷணாவிலக்ஷணபேதத்தாலும், பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமாந காலபேதத்தால வந்த விசேஷங்களாலும், ஸகல சேதநா சேதநங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீந மென்றதாய்விட்டது............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (நாமவனிதயாதி) லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறதென்றது-ஸ்வரூபஸ்திதியாதி பரங்களாகையாலே. நித்யவிபூதியை யொருபாட்டிலும், லீலாவிபூதியை பலபாட்டுக்களிலு மருளிச்செய்வானென்னென்ன (நித்ய விபூதியிலிதயாதி சொல்லவேண்டுவ திங்கேயா யிருந்ததென்னுமளவும்) விபூதியென்றது - விபூதிஸத்தனை. சந்தத்தை - அபிப்ராயத்தை. அவ்விபூதிசந்தாநுவர்த்தி யென்னு மதுக்கு ப்ரமாணம (ஒண்டொடியாளிதயாதி) விலக்ஷணமான முனைகைசரியையுடைய பிராட்டியும் நீயுமே யொருபடிப்பட்டு வர்த்திக்கக் கடவதாக நியாத்தலைத்த நல்ல விரகைக்கண்டு. இவ்விபூதி யிருக்கும்படி. யென்னென்ன (க

மதிபந்தநேத்யாதி) ஈச்வரஸங்கல்பத்தை - கர்மாநுகுணமான ஈச்வரஸங்கல்பத்தை. பின்செல்லுமென்ற விடத்திலே - "அஜ்ஞோ ஜந்துரநீசோயம்" (அஜ்ஞோஜந்துரநீசோயம) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இஸ்லோகத்தில "ச்வப்ரம்" (ஶ்வபரம்) என்கிறது - நரகம். ஆகையாலே "அந்தவிபூதியில" என்று கூட்டிக்கொள்வது. அவ்வருகொன்றுமில்லை - பரிக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை. சொல்லவேண்டுவது - உபதேசிக்க வேண்டுவது. (சொல்லவேண்டுவதென்றது) இவர்க்கு பரோபதேச காப்யஸ்வாநுபவமென்றும், ஸ்வாநுபவகார்ய பரோபதேசமென்றுமாகாரத்வயமுண்டு, அதில் இத்திருவாய்மொழி கேவலாநுபவமன்றிக்கே பரோபதேசாப்ரமாகையாலே பரக்கச் சொல்லவேணுமென்றபடி.

புத்திசௌகர்யார்த்தமாக மேலிற்பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியொரு மூன்றென்றதொடங்கி)

(அதாகிறபடி) ஸ்வரூபமவனதீநமாகிறபடி. வஸ்துத்வமென்றது - ரூபமாய், ரூபநாமங்களுண்டாம்படி பண்ணியென்றபடி. ஸத்தாவஸ்தப்ரபை, விகாஸாவஸ்தப்ரபை, என்று த்விவிதம்; ஸத்தாவஸ்த்தப்ரபையாவது - பொடிமூடினதணல்.

பணிப்படும் - யத்நகௌரவமாம் - ப்ரயாஸமாமென்றபடி. ப்ரயோஜகம்- ஸங்க்ஷேபம். நாலுமூன்றுவகை - ஏழுவகை. அதாவது - ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகம் மூன்று, பூஜ்யபதார்த்தமொன்று, ஈச்வரபதார்த்தமொன்று, நன்மைதீமையொன்று காலபேதமொன்று, ஆகவேழு. நாலுமூன்றென்று சாடு.

"அவனிவன்" என்றால் நானென்றதே "நாம்" என்கிறதென்னென்ன (நானென்றுமித்யாதி) தூரஸ்த்தத்வாந்திகஸ்த்தத்வாதூரவிப்ரக்ருஷ்டத்வங்கள் ஸ்வாபேக்ஷயா வாகையாலே "நாம" என்று தம்மை முந்துறச் சொல்லுகிறது. அவன் - தூரஸ்த்தன். இவன் - ஸந்நிஹிதன். உவன் - அதூரவிப்ரக்ருஷ்டன். எவன் - வினவப்படுமவன். இப்படி மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொள்வது. "எவன்" என்றும் "எது" என்றுமிருக்கையாலே வாக்யாந்தரங்களிலும் எவன், எவர், எவை, என்றுங் கூட்டுவது.

பஹுமந்தவ்யா - பூஜ்யர். "தாம" என்கிறதுக்குள் விபாகம் "அவா" இத்யாதி.

"வீமவை" என்கிறவிதுக்குள் விபாகம "அவை" இத்யாதி.

(நலந்தீங்கு) முந்தினது தாமபரம்; இரண்டாவது தாமிபரம். பதார்த்த ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற விபக்ஷதவ்யம்.

ஆமவை - ஆகக்கடவனவை. ஆயவை - பண்டேயானவை. வர்த்தமாநஞ் சொல்லாதொழிவானென்னென்ன (கழிந்தவித்யாதி) அடைப்புண்ணும் - அந்தர்ப்பூதமாம். பவிஷ்யத்காலாபேக்ஷயா பூதார்த்தாபவந்தி, பூதகாலாபேக்ஷயா பவிஷ்யதர்த்தாபவந்தி என்றபடி.

ஆய்நின்றவென்றது - ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களைச்சொல்லி, இவற்றுக்கந்தர்யாமியான ஈஸ்வரபர்யந்தஞ்சொல்லி, ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கந்தர்யாமியாய் நின்றவனென்னுதல், அன்றிக்கே, அவராமவை யாயவையான பதார்த்தங்களெல்லாமாய் நின்றானென்னுதல். அந்தராத்மதயாஸத்தாஹேதுவாய் நின்றானென்றபடி. முந்தினவாக்யத்திலே ஆய்நின்றபதார்த்தங்களுக்கந்தர்யாமியாய் நிற்கிறவனென்று ஈஸ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லுகிறதென, பதார்த்தமாத்ரஞ் சொன்னதுலோவென்ன (இவற்றையித்யாதி) இவற்றை - ஸந்நிஹிதவாதி பதார்த்தங்களை. (ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) "ஆய்நின்றவர்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் வந்தவைக்யம் மேற்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மவஸ்துவுக்கு இவற்றுக்குஞ்சொல்லப்போகாதென்றபடி. ஆனால் ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஶப்தம் ஈஸ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லுமபடி யென்னென்ன (அசித்ரமித்யாதி)

"அவர்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் பலித்ததென்னென்ன (இவையாயித்யாதி) முந்தினவாக்யத்துக்கு ப்ரமாணம (இதம்ஸர்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதி) அவரிவையெல்லாமாய் நின்றானென்றாந்தராவிவக்ஷையாப்ரமாணம் (தத்வமஸியென்றது) சாந்தோக்யே சாண்டில்யவித்யாயாம் "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாந்" (ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாந) இதி. ஶ்வேதகேதுவித்யாயாம் "ஐதாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்வமஸி ஶ்வேதகேதோ" (ஐததாத்ம்யமிதம்ஸர்வம தத்ஸத்யம ஸஆத்மா தத்வமஸிஶ்வேதகேதோ" இதி.

அங்கு "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்) என்று ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஹ்மம ப்ரஸ்துதமாகையாலே "தத்" (தத்) என்கிறநிர்தேஶங்கூடும, இங்கப்படி ப்ரக்ருதபராமர்ஶங்கூடுமோ' என்ன (முதற்பாட்டிலேயித்யாதி) ஜகத்காரணத்வாதிகுணவிஶிஷ்ட ப்ரக்ருதபராமர்ஶமுபபந்நமென்றபடி. இதனால பேதஶ்ருதிகளெல்லாமிங்கே காபித [illegible]

"நாலுமூன்றுவகையாலே" என்றதை மூதலிக்கிறார் (ஆகவித்யாதி) "அவர்" இத்யாதியும், "அவை" இத்யாதியும, "அவன" இத்யாதியோடும, "அது" இத்யாதியோடும, புநருக்தமன்றேவென்னில, "அவர்" இத்யாதி - சேதநாசேதநவிபாகம் "அவை" இத்யாதி - ஸ்வாவாந்தர விபாகமென்று தாத்பர்யம்... *

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவர் தமதமதறிவறிவகைவகை
யவரவரிறையவரெனவடியடைவர்க
ளவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர்
அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே.

ஆறாயிரப்படி.

காமங்களுக்காராத்ய ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்று சொல்லுகிறது.

(அவரவர்) ஸ்வர்க்காதி ஸாதநபூத ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மநிஷ்டரான அவ்வவபுருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநாநுகுணமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளைத் தந்தாமுடைய காமங்களுக்காராத்யராகவும் ஸ்வாபிலஷித பலப்ரதராகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்தக்கர்மங்களாலே ஆஶ்ரயிப்பர்கள் - ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்ராதிதேவதைகளும் தத்ஸமாராதகாபிலஷிதபல ப்ரதாநத்திலே குறையுடையருமல்லர். எத்தாலேயென்னில், ஶாஸ்த்ரோக்தமாகையாலே அந்தந்தப்புருஷர்களிந்த்ராதிகளை யாஶ்ரயித்து ஸ்வாபிலஷித பலங்களைப்பெறும்படி பரமபுருஷனொருவனே அந்த இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கந்தராத்மதயா நின்று ஸகல காமபலப்ரதனாய ஸர்வகாமஸமாராத்யனாயிருக்கையாலே. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதென்னில்; "இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்ய நாபி:" (இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதாஜாதம ஜாயமாநம விஶ்வம் பிபர்த்திபுவநஸ்யநாபி:) "சதுர்ஹோதாரோ யத்ர ஸம்பதம் கச்சந்தி தேவை:" (சதுர்ஹோதாரோயத்ரஸம்பதம்கச்சந்திதேவை:) "யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி" (யோயோயாமயாமதநும பக்தஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி) "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" (அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச) "போக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம்" (போக்தாரமயஜ்ஞதபஸாம) "யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந்" (யேயஜந்திபித்ரூந்தேவாந்) என்று தொடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதி ஸ்மருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயிற்றேதென்னில், எம்பெருமான் ஸர்வதேவதாந்தராத்மதயா ஸர்வகாமஸமாராத்யனாய ஸகலபல ப்ரதனாயிருக்கையாலே ஜகத்ரக்ஷணமும் தத்தீநமென்கிறது...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ரக்ஷணரூபையான ஸத்தித்தை, தத்தீநமென்று வையதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வோபுருஷார்த்தங்களுக்காக, அவரவர் - அதிகாரிகள். தமதமது - தந்தாமுடைய - அறிவறிவகைவகை - அறிவினறிவினவகையாலே. அவரவர் - ருசிக்கிடானதேவதைகளை. இறையவரென - பலப்ரதருமசேஷிகளாக. அடியடைவார்கள் - ஆஸ்ரயிப்பார்கள். அவரவர் - அவ்வவதேவதைகள். இறையவர் - பலங்கொடுத்த ஸ்வாமிகளாக. குறைவிலர் - குறையில்லை. இறையவர் - ஸர்வஸ்வாமியானவர். அவரவர் - அவ்வோவதிகாரிகள். விதிவழி - விதிமார்க்கத்தாலே. அடைய - பலத்தையடையும்படி. நின்றனர் - அத்தேவதைகளுக்கந்தராத்மாவாய் நின்றார்.

அன்றியே, (அவரவர்விதிவழியடையவென்று) அவ்வோதேவதைகள் தந்தாமுடைய பலப்ரதத்வாதிபதவித்தையாதமாக விதியுக்தமாகக்ததாலே ஆஸ்ரயிக்கும்படி இறையவராஸ்ரயணீயராய் நின்றொன்றுமாம். . .. . *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸ்வரூபமவனதீநமான வோபாதி ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திமவனதீனமென்கிறார் (அவரவரித்யாதி) ஒருவனொருக்ருஹத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருக்ராமத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருஜநபதத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் த்ரைலோக்யத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் சதுர்தசபுவநத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும்; ஆக சதுர்தசபுவநத்துக்குக் கடவனானவனோடு, ஒருக்ருஹத்துக்குக் கடவனானவனோடு வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை ரக்ஷ்யமாயுபகாரங்கொண்டதாகிறதும், ஸர்வேஸ்வரனந்தராத்மாவாய்நின்று நடத்துகையாலே; அவனிப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவன்று இவர்கள் ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்கிறார். [நஸம்பதாம் ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோ த்ருஶ்யதே கஶ்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம் ॥ நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்] (நஸம்பதாம ஸமாஹாரேவிபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஸ்யதேகஸ்சித்தம விநாபுருஷோத்தமம ॥ நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம ருதே ஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்] எல்லாநன்மைகளையும்பண்ணித்தரவல்லனுமாய் விரோதிகளையும்போக்கவல்லனானவனை யொழிய வேறொருவர் பக்கலிலிந்த ரக்ஷகத்வங்கிடவாது. [யத்வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித:] (யத்வேதாதௌஸ்வர:ப்ரோக்தோ வேதாந்தேசப்ரதிஷ்டித:) செப்பிலேகிடந்த வாபரணத்தைவாங்கிப்பூண்டு, பின்னையு மவ்வாபரணத்தைவாங்கிச் செப்புக்குள்ளேயிட்டு வைக்குமாப்போலே அத்யந்தபீஜமாயிருக்கிறது யாதொன்று. [தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய] (தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) அது தன்னுடைய ப்ரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாகிறது - அகாரம். அதுரக்ஷகனைக்கா

ட்டுவதொன்றிறே. [யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்](யஃபரஸ்ஸமஹேஸ்வரஃ) அதுக்கு வாச்யதயா பரனாயிருக்கிறான் யாவனொருவன், அவன் ஸர்வேஸ்வரனென்றபடியிறே.

(அவரவர்) தம்முடையவனாதரமும், அவர்களுடையவை வித்யமுந்தோற்றுகிறது (தமதமது) குணபேதத்தாலவந்த பலபேதத்தைச் சொல்லுகிறது. (அறிவறி) அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது. (வகைவகை) மார்க்கபேதங்களாலே. (தமதமதறிவறிவகைவகை) சேதநபேதந்தோபாதியும் போருமாயிற்று ருசிபேதங்களும். தந்தாமுடைய குணாநுகுணமாகப் புறம்பேயாஸ்ரயிப்பாரும் ஆஸ்ரயணீயராயிருப்பாருமாயிருக்குமிறே. ரஜோகுணபரசுராயிருப்பாரும் தமோகுணபரசுராயிருப்பாரும் அளவனுன ஸத்வத்தையுடையராயிருப்பாருமாயிறே யிருப்பது, அப்படியே குணாநுகுணமாகப் பிறந்த ஜ்ஞாநமும் அறிந்தவறிந்தவகைகளாலே.

(அவரவரிறையவரென) அவ்வவராஸ்ரயணீயரென்று (அடியடைவர்கள்) அவ்வவதேவதைகள் தான் துராராததேவதைகளாய், "ப்ரஜையயறுத்துத்தா, ஆட்டையறுத்துத்தா," என்னுநிற்கச்செய்தேயும், ஆஸ்ரயணமாவது - அவற்றின் காலிலே குனியுமதுக் கவ்வருகில்லையென்றிருக்கிறாரிவர் ஸ்வகோஷ்டிப்ரவிஷ்டியாலே ; "அஞ்ஜலியாதய வஸ்துவோடேயிறே தமக்குவாஸனை, "அஞ்ஜலி:பரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ" ; (அஞ்ஜலி:பரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ) [க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத்பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத்] க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத்பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்] இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷத்தைக்கேட்டு மஹாராஜர்கழுத்தில மாலையையறுத்துப்பொகடடுக்கற்பேயுமாய்ச் சில வ்யாபாரங்களைப்பண்ணி, அருகேநின்ற திருவடியைப்பார்த்து "இவ்வளவில நமக்குச்செய்யப்படுவதென" என்ன ; "அபராதகாலத்திலே யநுதாபம்பிறந்தும் மீண்டோமாய எளியனசில செய்கிறோமல்லோம், தீரக்கழிய வபராதம்பண்ணினபின்பு இனி, அஞ்ஜலிநேராமறபோகாது" என்றானிறே. இப்படி குணாதிகனாய ப்ராபதனாயிருக்கிறவனோட்டை வாஸனையாலே "அடியடைவர்கள்" என்கிறார். மாமலர்நீர்சுடர் தூபங்கொண்டு தொழுதெழுதுமென்னுமிதுமிகையாயிறே யிவர்பற்றினவிஷயமிருப்பது.

(அவரவரிறையவர்குறைவிலர்) ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுடைய இறையவரெனனுதல், அவ்வவராஸ்ரயணீயரானவர்களென்னுதல. அவர்க

ளுக் காச்ரயணீயரானவர்கள் அவர்களுக்கு பலப்ரதாநஸமர்த்தர்கைக்குக் குறையுடையரல்லர். அதுக்கடியென்னென்னில (இறையவர்) பொதுவிலே "இறையவர்" என்கிறார் அவர்களோடு, அவர்களாச்ரயிக்கிற தேவதைகளோடு, தம்மோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே; "பதிம் விச்வஸ்ய" என்கிறபடியே எல்லார்க்குமொக்க ஸ்வாமியானவர்.

(அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே) அவ்வவராச்ரயணீயர் தந்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே விதித்துவைத்த ப்ரகாரங்களிலே யடையும்படியாக நம்மிறையவர் அந்தராத்மாவாய் நின்றார். அன்றிக்கே, ஸர்வேச்வரன் காமநாதிகாரத்திலருளிச்செய்தபடியே அவர்களடையும்படியாகவென்னுதல்.

ஸர்வேச்வரன இராமடமூட்டுவாரைப்போலே முகம்தோறும் அந்தராத்மாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவர்களுமாச்ரயித்தார்களாய், இவர்களும் பலப்ரதாநஸமர்த்தராகிறார்களித்தனை; அவனையொழிந்தவன்று இவர்களாச்ரயிக்கவும் மாட்டார்கள், அவர்கள் பலப்ரதாநம்பண்ணவும் மாட்டார்களென்கிறார். "அயனைப்பாழியிலானை போகக்குறித்தாம" என்றாயிற்று அவ்வோதேவதாமாத்ரங்களுக்கு பலப்ரதாநஸமர்த்தியுள்ளது.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அவரவரிதயாதி) ஸ்தநிதி யவனநிலை என்கிறதென, பிரதாதிகளன்றோ ரக்ஷகராகிறார்களென்ன (ஒருவனிதயாதி) கருஹாதிஸம்பதங்கள் - தத்ரத்யாகனைச்சொல்லுகிறன.

அவர்கள் ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்கைக்கும், ஈச்வரனே ரக்ஷகனென்னுமிடத்துக்கும், ப்ரமாணம் (நஸம்பதாமித்யாதி) (நஹீதி) "ஹி பாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்" (ஸத்ரிதேசஸதத்ரி மமஹாத்மா நம்பவத்யந்யஸ்யகஸ்யசித்) இத்யுத்தரார்த்தம். இதம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரதமே மம்ஶே த்வாவிம்ஶேத்யாயே. ஶ்ருதிக்கு முன்னே புராணவசநத்தை ஸபஷ்டார்த்தமாகையாலே. "புருஷோத்தமம், ஹரிம்" (புருஷோத்தமம், ஹரிம்) என்றபதத்வயார்த்தம் (எல்லாநன்மைகளையு மித்யாதி) அதாவது "ஷண தாநே" (ஷணுதாநே) என்று தாதுவாய், புரு - பஹு ஸநோதீதி புருஷ: என்றாய், பஹுப்ரதனென்றபடி. "ஹரணாத்தேவது:காநாம் ஹரிரித்யபிதீயதே" (ஹரணாத்தேவதுக்காநாம ஹரிரித்யபிதீயதே) என்கிற நிருக்தியாலே விரோதிநிவர்த்தகனென்றபடி.

பரமார்த்தம் (யத்வேதேத்யாதி) வேதாந்தே என்று வேதாந்தேச என்றது- வேதாத்யயநாதியிலும், அத்யயநாந்தத்திலு மென்றபடி; அல்லது "அநந்தா வை வேதா:" (அநந்தா வை வேதா:) என்று வேதத்துக்காத்யந்தங்களில்லையி றே. இங்கே "ப்ரஹ்மண: ப்ரணவ: ஸந்தாநோ ஹ்ரஸ்வ: ஸ்ரவதி பூர்வத: | ஸ்ரவத்யநோங்க்ருத: பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விசீர்யதே" (ப்ரஹ்மண: ப்ரணவங் குர்யாதாதாவந்தே ச ஸர்வதா | ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விசீர்யதே) என்றநுஸந்தேயம். ப்ரஹ்மண: - வேதஸ்ய. "ஓமித்யாத்மா, அந்தே ப்ரதிஷ்டித:" (ஆத்மா பரோக்ஷ:, அந்தே ப்ரதிஷ்டித:) என்றிறே தாத்பர்யம் (செபயிலேயித்யாதி) ப்ரணவத்தையுச்சரித்து, வேதத்தை யநுஸந்தித்து, பின்னையும் ப்ரணவத்தை யுச்சரிக்கக்கடவதிறே, அதில் ப்ரதமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாண வேதார்த்தங்களெல்லா மிதுக்குள்ளே யிருக்கிறதென்று ஸூசிப்பித்து, அந்த வர்த்தங்களை வேதமுகத்தாலே யநுஸந்தித்து, அவ்வர்த்தமெல்லா மிதுக்குள்ளே யென்று த்விதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிப்பிக்கையாலே செபயிலாபரணஸமாதி தோன்றுகிறதென்றபடி. ஆத்யந்தபீஜம் - ஆத்யந்தோச்சார்யமாண பீஜம். (ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ஸ்ய) ப்ரணவத்துக்குக் காரணமான அகாரத்திலே லீநமான ப்ரணவமாவது-அகாரமென்றபடி. ஸ்வர:-ப்ரணவ:. யச்சபதஸ்ஸந்தஸ:.

(அவரவரித்யாதி) (அதுக்கடியான) பலபேதத்துக்கடியான. ராஜஸராயும், தாமஸராயும், ஸாத்விகராயுமுள்ள அவ்வோசேதநர் தந்தாமுடைய பலபேதங்களுக்கடியான ருசிபேதங்களுக்கநுகுணமான ஸாதந பேதங்களாலே என்று மப்ரார்த்தம். ஆக குணாநுகுணமான ருசிகளும், ருச்யநுகுணமான பலங்களும், பலங்களுக்கீடான ஸாதநபேதங்களுமென் றாத்தக்ரமம். அவரவர் - அடியடைவாகவென்றந்வயம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநமநுரூபமென்றும் "அறிவறி" என்கிற வீப்ஸை யால் பலித்த வர்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (சேதநபேதேத்யாதி) இந்த ருசிபேதத்துக்கடியேதென்ன (தந்தாமுடையவித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (ரஜோகுணேத்யாதி) அளாவனுன - மிஸ்ரமான. ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிறவழியாலே யதிகாரிபேதமும் ஸித்திக்கையாலே யதை ருசிபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி)

"அறிவறிவகைவகை" என்றதுக்காத்தாந்தரம் (அறிந்தவறிந்த வகைகளாலேயென்று) அவ்வோவதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பலவிஷயமாக வறிந்தவறிந்த மார்க்கபேதங்களாலே யென்றபடி. ஏகபலவிஷயமாகவும் அநேக ஸாதநங்களுண்டாகையாலே (அறிந்தவறிந்தவென்கிறது) அப்போதைக்கு, உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. முந்தினவர்த்தத்திலே, பலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொள்வது. "அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று- பலத்துக்கடியாகவும் கீழே யருளிச்செய்கையாலே.

ஆராதிப்பாகவென்னுதே "அடியடைவர்கள்" என்கிறதென்னென்ன (அவ்வவதேவதைக ளித்யாதி) ஸ்வகோஷ்டீ-பரமவைதிக ப்ரபந்நஜநகோஷ்டீ.

பரிஹாராந்தரம் (ஓரஞ்சலிமித்யாதி) தம்முடைய வாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறாரென்றபடி. யத்வா, ஸ்வகோஷ்டியில பரஸித்திக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஓரஞ்சலிமித்யாதி)

அஞ்சலி ஸாத்யஸௌலப்யத்துக்கு ப்ரமாணத்வயம் (அஞ்சலிரித்யாதி) இதம் பரத்வாஜஸம்ஹிதாயாம (க்ருதாபராதஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே தவாதரிம்ஹோ ஸுக்ரீவம் ப்ரதிஹநுமத்வசநம். “ யச்சீலஸ்வாமீ, தச்சீலோ தாஸ: ” (யச்சீலஸ்வாமீ, தச்சீலோதாஸ:) என்கையாலே ‘ க்ருதாபராதஸ்ய ” (க்ருதாபராதஸ்ய) என்கிற ஸர்வலோகேஸ்வரனஞ்சலிஸாத்யனாயிருக்குமென்றதுக்குப் ப்ரமாணம். க்ருதாபராதஸ்யபதே அஞ்சலிம்பத்தவா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத நந்தரேணவென்றன்வயம். “ க்ருதாபராதஸ்ய ” (க்ருதாபராதஸ்ய) என்றதுக்கர்த்தம். (இளையபெருமாளித்யாதி) “ க்ருதாபராதஸ்ய ’ (க்ருதாபராதஸ்ய) என்ற ப்ரதீகத்தேஸத்துக்கு பாவம் (நிரக்கழியவித்யாதி) நிரக்கழிய-அத்யந்தாதிக்ரமமாக நேராமல் - பண்ணுமது. (போகாதென்றுவிறே) திருவடி சக்ரவர்த்தி பிள்ளைகளுடைய பாவஜ்ஞனையாலேயென்றபடி. நேராமற் போகாதென்று - ஸுகரமான அஞ்சலியை துஷ்கரமாகச் சொன்னவிது “ நிகளகத்தேரயபுகுகிற ” என்றுபார்மபதாரூபாயத்தாலே. உக்தார்த்தநிகமநம் (இப்படியித்யாதி)

அஞ்சலிஸாத்யனென வர்த்திகுக்கே யருச்சிதான மிகையாயிருக்குமென்கிறார் (மாமலரித்யாதி) ஸ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும் ஆகயாதிஜலத்தையுமதீபதூபங்களையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தொ[illegible]காக வுத்யோகிப்போமென்னுமிது உன ஸீலாதிஸயத்தாலே மிகையா யிருத்தலாவென்றபடி. தொழுதெழுதுமென்றந்வயித்தார.

இன்னருக்கென்றுதே “ இறையவர ” என்றதுக்கு பாவம் (பொதுவிலேயித்யாதி) விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார (பதிம்மயாதி) (விதிந்த[illegible]) * மாமுபாஸவபோலே விதித்ததைத்த. அடையும்படியாக - ஆச்ரயித்து பலமடையும்படியாக.

ஆத்தாந்தரம் (அவரிக்கேயித்யாதி) சாமநாதிகாரத்திலருளிச்செய்தபடியே) ஸர்வேஸ்வரன காமநாதிகாரத்தில விதித்தபடியே. அதாவது - கீதாயாம ஸப்தமே “ யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ச்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி । தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ச்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் । ஸ தயா ச்ரத்தயா யுக்தஸ் தஸ்யாராதநமீஹதே । லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹிதாந் ” (யோயோயாம்யாந்தநும்பக்தஸ் ஸ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி । தஸ்யதஸ்யாசலாம்ஸ்ரத்தாம் தாமேவவிததாம்யஹம் । ஸதயாஸ்ரத்தயாயுக்தஸ்தஸ்யா ராதநமீஹதே । லபதேசதத:காமாநமயைவவிஹிதாநஹிதாந்) இத்யாதி “ அவரவர்விதிவழியடைய நின்றனர ” என்றதுக்கு - அந்தவந்த வாச்ரயணீயதேவதைகள் தந்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே * மாமுபாஸவபோலே விதித்த பாகாரங்களிலே தங்களையாச்ர

யித்து பலமடையும்படியாகவும், ஆஶ்ரயணீயர் அவர்களுக்கு பலப்ரதாந ஸமர்த்தராகவும், ஆஶ்ரயணீயர்களு மாஶ்ரிதர்களு மந்தர்யாமியாய - நின்றனர் என்று ப்ரதமயோஜநைக்கும், அந்தவந்தவதிகாரிகள் காமநாதிகாரமான "யோயோ யாம்யாம்" (யோயோயாம்யாம) இத்யாதியிலேயீஶ்வரப்ரதிக்ஞை பரகாரத்திலே தத்தத்தேவதைகளை யாஶ்ரயிக்குமபடி யப்யர்களு மந்தராத்மாவாய் நின்றார் என்று த்விதீய யோஜநைக்கும், விஷக்ருஷ்டமானபொருள். முந்தினவர்த்தத்தில தேவதாந்தர்யாமித்வமும், இரண்டாமர்த்தத்தில சேதநாந்தர்யாமித்வமுஞ்சொல்லுகிறதெனனுமபாடடு போஜநேயோடு விரோதிக்கும்.

இத்தவாதத்ர யபரதாம பலிதம் (ஸாவேஶ்வரனித்யாதி) இராமடமூட்டுவாரைபபோலே - விஷயபரவணரான பிள்ளைகளை வாத்ஸல்யத்தாலே ராத்ரியில ஸத்ரங்களிலே தாங்கள் அவர்கள் கணபடாமல புஜிபபிக்கும்மாதராதிகளைபபோலே எனறபடி.

மாட்டார்களெனகிறதென, "வாயவ்ய(ம்)ஶ்வேதமாலபேத" (வாயவ்யம ஶ்வேதமாலபேத) இத்யாதிகளிலே பலவடதேவதைகளன்றோ பலப்ரதாநமபண்ணுகிறார்கள் சொல்லுகிறதென்ன (அயபனித்யாதி) அயயன - சாஸ்தா. பாழி - தலஸந்தாநம். கரமேணுவயம .. ..*

ஆறும்பாட்டு.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்
நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்திரிந்திலர்
ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரியவ
ரென்றுமோரியலவொடுநின்றவெந்திடரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நின்றனர்) சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பரமபுருஷ ஸங்கல்பாதீநமென்று சொல்லுகிறது.. ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளுந் தத்ஸங்கல்பாதீநமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர் - நிற்றலும் இருத்தலும் கிடத்தலும் திரிதலுமாகிற ப்ரவ்ருத்திகளாஶ்ரயமான பதார்த்தங்களும். நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் - நிவ்ருத்திகாஶ்ரயமான பதார்த்தங்களுமாய், இத்தாலே

என்றும் - என்றுமொக்க. ஒரியல்வினர் - ஒருஸ்வபாவத்தை யுடையவர். என - என்று. நினைவு - நினைக்கைக்கு. அரியவர் - அரியராயிருப்பர். என்றும் - என்றுமொக்க. ஒரியலவொடுநின்ற - ஸ்வேதரஸமஸ்த வ்யாவ்ருத்தமான. எந்திடர் - நம்முடைய த்ருடப்ரமாண ஸித்தர்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளான தாமஸங்களினுடைய ததீநத்வத்தைச் சொல்லாநிற்க தர்மிபராயத்தமாகச் சொல்லிற்று, இத்தாமங்க ளாஸ்ரயத்தை யொழிய ப்ருதக்ஸ்திதியுண்டாக வொண்ணாமையாலும், கீழே தர்மிஸ்வரூபம் ததீநமென்று சொல்லுகையாலும். தர்மிபராயத்த மபத்மேயாகிலும் தர்மத்திலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி யீஸ்வராதீனையானாலும் எற்றட்டடி விஷயக்கு ப்ரேரகர் வேண்டாதாப்போலே நிவ்ருத்திக்கு ததபேக்ஷையல்லவோ' என்னில் தர்மஸ்க்கு நிவ்ருத்திக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே நிவ்ருத்திக்குமீஸ்வராபேக்ஷை யுண்டு. இப்படி பாபாதிகளில் ப்ரவ்ருத்தருடைய நிவ்ருத்திக்கு மீஸ்வராபேக்ஷை யுண்டாகையாலே ஸர்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு மீஸ்வராபேக்ஷையுண்டு. .*

௬ - ஆறாம் பாட்டு.

லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்திதியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்றார் கீழ்; அதினுடைய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்கிறாரிதில்.

(நின்றனரித்யாதி) நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், திரிதல், என்றும்; நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை, என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே - ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளை. பகவத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்த வஸ்துக்களுடையவும் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறதிப்படமையால். ஆக்ருதி வாசகபதம் வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்து நிற்குமாப்போலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான பதமும்; அபர்யவஸாநவ்ருத்யா அவனளவிலே சென்றல்லது நில்லாது.

“ஸா-ணயாவிஜாக்ஷ்யா ஸோமங்க்ரீணாதி” (அருணயாபிங்காக்ஷ்யா ஸோமங்க்ரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே குணவிசிஷ்டவஸ்துதோற்றுகிறச்செய்தேயும் ஆருண்யமகத்திலே தாத்பர்யமாயிருப்போலே, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு ஆஸ்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமென்று முன்னேசொல்லுகையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஸத்திலே நோக்கென்று சொல்லுவாருமுண்டு; அப்போது ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது; ஆக ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான விபக்தம் அவற்றுக்காஸ்ரயமான சேதநனைக்காட்டி, அவன்றனக்கு ஈஸ்வரனையொழிய ப்ருதக்ஸ்திதியாதல் உபலம்பமாதலில்லாமையாலே அவனளவுங்காட்டுகிறது; ஆகவிசிஷ்டவஸ்துவையே காட்டுகிறது. “ப்ரவ்

ருத்தியவனதிகையாகிறது வேணுமாகில் நிவ்ருத்திககவன்வேணுமோ!" என்றெம்பாரைககேட்க "ஸ்வாககத்தினின்றும் விழுகிற த்ரிஸங்குவை சகதிமான நிறகசசொல்ல நிறகவேண்டிற்றுககண்டாயே, அப்படியே நிவ்ருததிககு மவன்வேணுஙகாண" என்றருளிசசெயதார.

(என்றுமோரியலவினரொனநினைவரியவா) இபபடி யநேக ப்ரகாரரா யிருககையாலே காலததவமுள்ளதனையும ஆராயாநின்றாலும் இன்னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவததையுடையவனென்று நினைககவுங்கூடவரியவர்.

(என்று மோரியலவொடுநினற) வ்ருக்ஷவிவாஹ மந்த்ரம்போலே என்று மோரியல்வொடு நின்றவராவதென்னென்னில்; என்று மொருபடிப்பட்ட ஸ்வபாவததை யுடையவரென்று நினைககவரிதான நிலையென்னு மொருபடிப்பட் டிருக்குமென்கை. (எந்திடர்) அபௌருஷேயமான வேதபரதிபாதய னுகையால் வந்த தாரட்யத்தைச் சொலலுகிறது. இபபடி ஸூத்ருடப்ரமாண ஸித்தரானநிலை தமமுடைய லாபமாயத் தோற்றுகையாலே (எந்திடரென்கிறுா.) நின்றனரிருந்தனா கிடந்தனர் திரிந்தனா நின்றிலரிருநதிலா கிடந்திலா திரிநதிலரான விவையெலலாம், என்று மோரியல்வினரெனநினைவரியவராய என்று மோரியல்வொடு நின்றவெந்திடரானவர்................ ....*

ஸ்ரீயா அரும்பதம்

ஆறுமபாட்டு. (நினறனரிதயாதி) உகதாநுவாத பூர்வகமாக விப்பாட்டில பூர்வாரதததததைக் கடாக்ஷிததவதாரிகை (லீலாவிபூதியினுடைய விதயாதி வாகயதவயததாலே)

மூலததில் விஸேஷ்ய பாயநதமா யிருககச செயதேயும் நாலாம்பாடடில ஸவரூபதாதநீயமுக்தமாகையாலே பரவருத்தி நிவருததிமாதரததிலே தாதபாயமெனகிறுா (நிறறலிதயாதி.) யதவா, பரவருததி நிவருததிக ளிஙகுததோறறுகிறதோவெனன (நிறறலிதயாதி) எனனுதல.

பஹுவசநதாதபாயம் (பகவதவயதிரிகதேதயாதி)

பரவருததி நிவருததிதாதநீயஞ்சொலலுகிறதாகில தாமிபர்யாநதஞ்சொலலுவானெனனெனன (ஆகருதிதயாதி) ஆகருதிः - ஜாதிः. அபர்யவஸாந வருததிः - பாயவஸாநரஹிதபோதஙஸகதிः.

அருணாதிகரணததில பாஷ்யகாரஸித்தாநத பரகரியையாலே யருளிச செயத பூரவபக்ஷமதாநுஸாரேண சொல்லுகிறபக்ஷநதை யநுவதிககிறுா (அருணயேதயாதி) "𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿" (குணேதரவயவயபேக்ஷநது தரவயேசகுணகாஙக்ஷிணி) என்று நஷ்டாஸ்வதக்தரதநயாயேந பரஸ்பரஸாகாஙக்ஷதையாலே விஸிஷ்டராமிஸவரூபம்பர

தீதமத்தனை; "மவாகீரணாதி" (கவாகீர்ணாதி) என்று கோஸவரூபம் முன்னே ப்ரதிபன்னமாகையாலே யருணாதிஸபதங்கள ஆருண்யாதி தர்மமாத்ரவாசகங்களென்று பூர்வபக்ஷ்யபிப்ராயம். குணமென்று-விசேஷணம். த்ரவ்யமென்று - விசேஷ்யம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது) "எநதிடா" என்றபதத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது. ஆகருதீத்யாதி வாகயோகத ஸவஸித்தாநதமாஹு (ஆகவித்யாதி) ப்ரவருததி நிவருத்திகளுககு வாசகமாந - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்யம ஸத்திலே தாதபாயமான. உபலமபம் - தோறறரவு. பக்ஷாநதர நிராகரணத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகவிஶிஷ்டவென்று) விஶேஷணமஸத்திலே யூறறமானாலும் விஶிஷ்டத்துக்கே வாசகமென்றபடி.

நிர்வ்யாபாரதாரூபநிவருத்திகளுமவன் வேணுமோவென்கிறஶங்கையை அபியுக்தோக்தியாலே பரிஹரிக்கிறார் (ப்ரவருததிஇதயாதி) ஸ்வாரகததினின்றும விழுகையாகிற ப்ரவ்ருத்திக்கு விழாமை நிவருததியிறே, அது ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தன்னால் முடியாதே ஶக்திமததீநமாகவேண்டிறறென்னுதல. பதநமேநிவருததியாய் அதுதானும் சக்திமதப்ரதிருத்தமாயிறறென்னுதல.

(அநேகப்ரகாரராயிருக்கையாலே) "நின்றனா" இதயாக்யநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே. "என்றுமோரியல்வினரென நினைவரியவா" என்றதை * முடிச்சோதியிலே வடிவழகுவிஷயமாக வெடுக்கையாலே யிதுஸாவப்ரகாரா பரிச்சேதயத்தைக்கு முபலக்ஷணம்.

கீழே "நினைவரியவா" என்றுவைதது "வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரவை" (வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரம்போலே) என்றுகூட்டுவது. வருஷலவிவாஹமநதரமாவது - "அரசாணியைததொட்டுததொட்டிலேன. பாய்நதிட்டுபபாய்நதிலேன,சொல்லிட்டுச்சொல்லிலேன".

த்ருட்தவமாவதெனனென்ன (அபௌருஷேயமானவித்யாதி) "எம்" என்றதுக்குததாதபாயம் (இபபடி யிதயாதி)

ஶ்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்த்தமநவயம் (நின்றனரிதயாதி) இவையெல்லாம் - ஸங்காதாத்மகமான விவையெல்லாம். இவையெல்லாமென்றது - அநவிதமாகைக்காக ....*

ஏழாம்பாட்டு.

திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசைப
படர்பொருண்முழுவதுமாயவையவைதொறு
முடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்துளன
சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்டசுரனே.

ஆறுயிரப்படி.

(திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திகள பகவததீநமென்னு மிடத்தைஸாமாநாதிகரண்யத்

தாலே சொல்லிற்று ; இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்யமானது ஜகதீஸ்வர யோஸ்ஸரீராத்ம பாவநிபந்தநமென்று சொல்லுகிறது.

இந்தஸரீரத்தை இவ்வாத்மாநியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருந்தாற்போலே எம்பெருமானும் அபாதித ப்ரமாணஸித்தமான ப்ருதிவ்யாதிபூதபஞ்சகங்களையும் ததாரப்தங்களான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்கும்.

இப்படி கார்யகாரணோபயாவஸ்த்தா சித்வஸ்துவிற்காட்டிலும் பத்தமுக்த நித்யஸித்த த்ரிவிதசேதநரிற்காட்டிலும் விலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனாய், ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநாபரிமிதகுண விபூதிகனாய், அகிலபுவநநிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரணாதி லீலாவிநோதனாய், ஸர்வ ஜகதாத்மாவாய், ஸர்வஜகச்சரீரனாய், ஸ்வதந்த்ரகர்ம வஶ்யனாகையாலே ஸ்வஶரீரபூத சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துகத ஸுகதுஃக விகாராதி ஸர்வதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருந்த பரமபுருஷன், " [illegible] " (ஸத்யமஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம) " [illegible] " (ஆநந்தோப்ரஹ்ம) " [illegible] " (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) " [illegible] " (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச) " [illegible] " (மநோமயஃப்ராணஶரீரோபாரூபஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ ஆகாஶாத்மாஸர்வகாமாஸர்வகாமஸ்ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதரஃ) " [illegible] " (தஸ்யநாமமஹத்யஶஃ) " [illegible] " (அதபராயயாதத்க்ஷரமதிகம்யதேயத்தத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம்தத்பாணிபாதம் | நித்யம்விபும்ஸர்வகதம்ஸுஸூக்ஷ்மம் தத்வ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்திதீராஃ) " [illegible] " (அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்பஃ) " [illegible]

“[illegible]” (யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) “[illegible]” (ஸர்வேநிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத: புருஷாததி) “[illegible]” (ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்) “[illegible]” (ஆதித்யவர்ணந் தமஸஸ்துபாரே) “[illegible]” (நீலதோயதமத்யஸ்தாத் வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா) “[illegible]” (மஹாரஜநம் வாஸ:) “[illegible]” (ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ) “[illegible]” (அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ) “[illegible]” (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்) “[illegible]” (யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:) “[illegible]” (யத்ராஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:) “[illegible]” (தத்விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாம்ஸஸ்ஸமிந்ததே விஷ்ணோர்யத் பரமம் பதம்) “[illegible]” (தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:) “[illegible]” (யோவேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமந்) “[illegible]” (யோ அஸ்யாத்யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்) “[illegible]” (ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேஶ:) “[illegible]” (க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:) “[illegible]” (ஸ காரணம் கரணாதிபாதிப:) “[illegible]” (த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி) “[illegible]” (ஸமாநே வ்ருக்ஷே புருஷோ நிமக்நோ அநீஶயா ஶோசதி முஹ்யமாந: । ஜுஷ்ட

ம்யதாபஶ்யதயந்யமீஶமஸ்யமஹிமாநமிதிவீதஶோக:) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (ப்ருதகாத்மாநம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா) "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா) "ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய" (ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய) "ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வா ஆநந்தீ பவதி" (ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி) "ததா வித்வாந் நாமரூபாத் விமுக்த: பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்" (ததாவித்வாநநாமரூபாத்விமுக்த: பராத்பரம்புருஷமுபைதிதிவ்யம) "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (ததாவித்வாநபுண்யபாபேவிதூயநிரஞ்ஜந:பரமமஸாமயமுபைதி) "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி" (ஸோஶநுதேஸாவாங்காமாமத்ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதேதி) "ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் - ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" (ய:ப்ருதிவயாமதிஷ்டடநப்ருதிவயாஅநதரோயமப்ருதிவீநவேதயஸ்யப்ருதிவீஶரீரம- யஆதமநிதிஷ்டடநாத்மநோநதரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாதமாஶரீரம யஆதமாநமநதரோயமயதி ஸதஆதமாநதாயாமயமருத:) "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" (ஏஷஸாவபூதாநதராதமாபஹதபாபமாதிவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:) "அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (அநத:ப்ரவிஷ்டஶஶாஸதாஜநாநாமஸர்வாதமா) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸதேவஸோமயேதமகரஆஸீத) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயநதே) "ப்ரஹ்ம வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்" (ப்ரஹமவாஇதமேகஏவாகரஆஸீத்) "ஸர்வாணி ஹ வா இமாநி பூதாந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே" (ஸர்வாணிஹவா இமாநிபூதாநயாகாஶா தேவஸமுதபதயநதே) "ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்" (ஆதமாவாஇதமேகஏவாகரஆஸீத) "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி" (ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்நபரஹமாநேஶாநோநே மேத்யாவாபருதிவீநநக்ஷத்ராணி) "ந தஸ்யேஶே கஶ்சந" (நதஸ்யேஶேகஶ்சந) "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (பதிம்விஶ்வஸ்யாதமேஶ்

வரம்) " 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌵𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 " (யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஸ்யதேஸ்ரூயதேபிவா । அந்தர்பஹிஸ்சததஸாவம் வயாப்யநாராயண ஸ்த்திதஃ) " 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 " (ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷரஃ பரமஸ்ஸ்வராட்) இத்யாதியாய, " 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 " (அவிகாராயஶுத்தாய) " 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 " (ஶுத்தேமஹா விபூதயாகயே) " 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 " (ஸாவபூதப்ரகருதிம்விகாராந்) " 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌾𑌭𑌂𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌧𑍀𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 " (ருகமாபமஸ்வப்நதீகம்யம) " 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌨𑍃𑌪𑌯𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂𑌰𑍂𑌪𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍 " (ஸமஸதாஶ்ஶகதயஶசைதா நருபயத்ரபரதிஷ்ட்டிதாஃ। தத்விஶ்வரூபவைரூபயம ரூபமந்யத்தரோ மஹத) " 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 " (பூஷணாஸ்தரஸ்வரூபஸ்ததம) " 𑌨𑌭𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌘𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 " (நபூதஸஙகஸம்ஸ்த்தாநோதேஹோஸ்யபரமாதமநஃ) " 𑌤𑌮𑌸𑌃𑌪𑌰𑌮𑍋𑌧𑌾𑌤𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌜𑌯𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 " (தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ । ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநிதய ஸ்ரீரஜயயஶ்ஶாஶ்வதோ தருவஃ) " 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑍈𑌷𑌾𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 " (நித்யைவைஷாஜகந்மாதாவிஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ) " 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌮𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 " (தேஷாந்தத்பரமமஸ்ததாநம யத்வைபஶ்யந்திஸூரயஃ) " 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌜𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌗𑌮𑍈𑌰𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 "(திவ்யம்ஸ்ததாநமஜாரஞ்சாபரமேயம துர்விஜ்ஞேயஞ்சாகமைராக்கமயமாத்யம்) " 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌤𑍁𑌪𑌰𑍇𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 " (வைகுண்டேதுபரே லோகேஶ்ரியாஸாாத்தம்ஜகதபதிஃ ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்தயாத்மாபகதைர்ப் பாகவதைஸ்ஸஹ) " 𑌕𑌲𑌾𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑌃 " (கலாமுஹூர் த்தாதிமயஶ்சகாலஃ) " 𑌕𑌾𑌲𑌂𑌸𑌪𑌚𑌤𑍇 " (காலம்ஸபசதே) " 𑌪𑍂𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌏𑌵𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌯 " (பூஃபராணிநஸ்ஸாவஏவகுஹா ஶயஸ்ய) " 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 " [(ஸர்வம்ஸமாப நோஷிததோஸிஸர்வஃ) " 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 " (தாநிஸாவாணி தத்வபுஃ) " 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑍈𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃 " (தத்ஸர்வம்வைஹரேஸ்த

நு:) " ஸவஸவஸவ-ஹூ-ஞ-தா-த்மாவிஸ்வரூ-ஶுவொபமொவஹ்யஃ " (ஸர்வஸர்வபூதாத்மாவிஸ்வரூபோயதோவ்யயஃ) " ஜமதஂவ-ஶரீரஂதெ " (ஜகத்ஸர்வமஶரீரந்தே) " ஜமஜு்ாவாரவஜஂப்ரகரணாநுஸந்நிஹித கூவாவு " (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ப்ரகரணுதஸந்நிஹிதத்வாச்ச) " ஶொம ஶாகூஸாஶு்ஜாவு " (போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச) " ஜமஜு்ாவார வஜஂஸஶாநொஜு்ாதிஷா " (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ஸமாநோஜ்யோதிஷா) " உஂ ஜாநவொஸ்ரு தூ்ஶஸாயஶு்ஶாமதாஃ। ஸமெ-வீநொ வஜாயதெவுஉயநவ்யதிவ " (இதமஜ்ஞாநமுபாஸ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ । ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச) "விஷ்ணோ ஸுகாஶாநு-ஷஂ " (விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்) இத்யாதி ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணோப ப்ருமஹிதமாய, அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்த்தோஷமாய, அபாதிதப்ராமாண்யரூபதேஜஃப்ரசுரமாயிருந்த ஶ்ருதிகளிலே உளனென்கிறார். ஆதலால் லோகாயதமாயாவாதபாஸ்கரீய யாதவப்ரகாஶாதி வேதவிருத்த ஸமயங்களெல்லாம நிரஸ்தமாயின.... .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தர மிநத ஸாமாநாதிகரண்யம ஶரீராதமபாவஸம்பந்த நிபநதநமென்கிறார்.

திடம் - பூதாநதரங்களிறகாட்டில சிலகாலம நிற்கையாகிற திண்மையுடைத்தான. விசும்பு - ஆகாசமும. எரி - அக்நியும். வளி - வாயுவும. நீர் - ஜலமும். நிலம் - பூமியும. இவைமிசை - இவையாஶ்ரயமாகக்கொண்டு. படர்-பரந்த. பொருள்முழுவதும்-பௌதிகபதார்த்தங்களுமெல்லாம. ஆம் - தாஞம்படி அவறறுக்கு பாதாநமாய. அவையவைதொறும்-அவவோபதார்த்தங்கள்தோறும். உடன்மிசை-சரீரத்தில். உயிரென-ஆத்மாவயாபிக்குமாபபோலே. கரநது - கரந்து-வ்யாபித்து. எஙகுமபரநது - இபபடிஸகலபதாரத்தங்களிலும வ்யாபதனுய. சுடர் - ஸ்வதஃப்ராமாண்யௌஜ்வல்யத்தாலும். மிகு - மிககிருபபதாய். சுருதியுள் - கேளவியாலே வருவிக்கப்படுவதான ஶ்ருதியினுடைய. உளன் - உள்ளானபொருளாய்க்கொண்டு தோற்றுமவன. இவையுண்ட - இபபதாரத்தங்களை ஸம்ஹ்ருதிகாலத்திலே " அத்தாவராவரஹுஹணாத் " (அத்தாசராசரக்ரஹணுத) என்று தன்னுள்ளேவிழுங்கின. சுரன் - தேவஶபதவாச்யன.

" தமஃபரெஜெவஏகீஙவதி " (தமஃபரேதேவ ஏகீபவதி) என்னக்கடவதிறே. விசும்புகககநதரம வளியையெடாதே எரியையெடுத்தது - தைத்திரியோபநிஷத்திலே " ஆத்ம நஆகாஶஸஂஹூதஃ " (ஆத்மநஆகாஶஸ்ஸம்பூதஃ) எனகிற ஆகாஶபராதமயமும், சாநதோக்யத்தில் " தத்தெஜொஸ்ருஜத " (தத்தேஜோஸ்ருஜத) என்கிறதேஜஃப்ராதம்யமும, தோறறுகைக்காக. இததால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களும் அதுப்ரவேஶங்பநதநமான வந்தராத்மதவமும் ததநீநமென்றதாயிறறு...*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு

(திடவிசும்பெரியாதி) கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொன்னவிது-பாவிப்ரதிஸந்தாநந்யாயத்தாலேயாய், அத்தால பலித்தஸம்பந்தம் சரீராத்மபாவமென்கிறாரதல, அன்றியே, கீழே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் வையதிகரண்யத்தாலுஞ் சொன்னார், அப்படிசொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தநம் சரீராத்மபாவமென்கிறாரதல.

"அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (அநேகஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்யநாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்கிறபடியே த்ரிவ்ருத்கருதமானவஸ்துக்கிலே ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசித்து வஸ்துத்வநாமபாகத்வங்களுண்டாம்படி பண்ணி, இவைதானென்னலாம்படி யிருந்தால மருதாத்மகோகட: என்னும்படி யிருக்கையன்றிக்கே, "அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாமஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸாவேஷாமாத்மாவாய், இவற்றை நியமிக்குமிடத்திலிந்த சரீரத்துக்கு இந்தவாத்மாதாரகனும் நியாமகனும் சேஷியாயிருக்கிறபோலே "யஸ்யாத்மாஸரீரம்" (யஸ்யாத்மாஸரீரம்) "யஸ்ய ப்ருதிவீஸரீரம்" (யஸ்யப்ருதிவீஸரீரம்) என்கிறபடியே தானிரண்டுக்கும் தாரகனும் நியாமகனும் சேஷியாயநின்று நடத்திக்கொண்டு போருமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் சரீராத்மபாவமென்கிறார்.

வருக்ஷத்திலே தேவதத்தன் நின்றானென்றாலங்கு சரீராத்மபாவமில்லை, ஜாதிகுணங்களை வ்யக்தியிலேகிடக்கதென்றாலங்கு சரீராத்மபாவமில்லை, விஸிஷ்டத்திலேயிறே சரீராத்மபாவங் கொள்ளலாவது.

(திடவிசும்பு) இது தானல்லாதவற்றிலுமேறி, த்ருடமான எரி, த்ருடமான காற்றென்றுகிடக்கிறதாகவுமாம்; அன்றிக்கே "ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:" (ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:) என்றுசொல்லுகிறபடியே அல்லாதபூதங்களுக்கு முன்னேயுண்டாய், அவையழிந்தாலும் சில நாள நிற்ககடவதாகையாலே த்ருடமானவிசும்பென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, "ஸத்வாரோவபூதாநி" (சத்வாரோயேவபூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறாராகவுமாம். ஆக பூதபஞ்சகங்களையுஞ்சொல்லுகிறது.

இவைமிசைபடர்பொருள் முழுவதுமாய்) இவற்றை யடியாகக் கொண்டு மேலே விஸ்த்ருதமாகாநின்றுள்ள பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையுமுண்டாக்கி: ஆய் என்றது - ஆக்கி என்றபடி. "ஆய்" என்பானென்னென்னில், "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம) என்கிறதன் விகாஸமேயாகையாலே வைதிக நிர்த்தேஸமிருக்கிறபடி.

(அவையவைதொறும) அவ்வோபதார்த்தங்கள்தோறும். அவ ற்றிலே வ்யாபிக்குமிடத்தில பலதுணுககாக ஒருஉத்திரங்கிடந்தாற்போ லேயன்றிக்கே, ஜாதி, வ்யக்திதோறும பரிஸமாப்யவாததிக்குமாப்போ லே எல்லாவற்றிலும தனித்தனியே குறைவற வயாபித்துநிற்கும். இப்ப டி வயாபித்துநிற்குமிடத்தில (உடன்மிசையுயிரென) இசசரீரததுக்கா தமா தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருக்கிறுபபோலே இசசரீராத்மா ககளுககுத்தான தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருக்கும. (கரந்து)இ பபடியிருககசசெயதே " யமாத்மா நவேத " (யமாதமாநவேத) என்கிற படியே அநயைரதருமயனுயிருக்கும. (எஙகுமபரந்து) அந்தாபபஹிஸ் சவ்யாபிதது.

இதில் பரமாணமெனனெனனில் (உளன் சுடாமிகு சுருதியுள்) அபௌருஷேயமாய நிரததோஷமாயிருக்கிற வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக் கபபட்டிருக்கும. பரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள்போலே ஹேத்வந்தரத்தா றகழிககவொண்ணாத வொளியையுடைத்தாயிருக்கை. சுருதி - பூர்வபூர் வோசசாரணகரமததைபபறறி உத்தரோததரோசசாரய மாணதவததை ப்பறறசசொலலுகிறது. இததால முதற்பாட்டுதொடஙகிசசொனன வ ாத்தங்களுககெலலாம் ப்ரமாணம நிரத்தோஷஸ்ருதி என்கிறது.

(இவையுண்டசுரன்) இவற்றை ஸம்ஹரிததவேன். முன்பே ஸ்ருஷ்ட்டிஸ்த்திதிகளவனதீநமென்று சொலலிற்று ; ஸம்ஹாரம் வேறொ ருசேதநாதீநமாகி விதுதனனதல்லாமையால வருமைஸ்வாயககுறையுமி றே ; அதுககாக ஸம்ஹாரமு மவனிட்டவழககென்கிறார். இததால் ஸ்ரு ஷ்டி ஸம்ஹாரஙகளை பரஹ்மாதிகளே நடததுகிறார்களெனகிற குத்ருஷ் டிகளை நிரஸிக்கிறா. " திடவிசும்பு " எனகிறவித்தால் அவைதிகமர்யா ஞையிலே நடககிற லோகாயதிகளை நிரஸிககிறா. " உடன்மிசையுயிர " எனகிறவித்தால ஸ்வருபேணதாதாத்மயஞ் சொலலுகிறவாகளை நிரஸிக் கிறுர். " சுடாமிகுசுருதியுள " என்கையாலே நாராயணுநுவாகாதிகளி றசொலலுகிறபரத்வம், லக்ஷ்மீஸமபந்தம, இவையெலலாவற்றையு மங கீகரிததாராகிறுர்............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (திடவிசுமபிரயாதி) இபபாட்டிலே மரீராதமபாவஞ்சொ ல்லுகிறதுக்கு இரண்டுவகையாக வருளிசசெயகிறா (கீழ ஸாமாநாதிகரணயமி த்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொலலுகிற விடததில்

ஹ்ருதிச்ருதமான ஶரீராத்மபாவத்தை யிங்கே வெளியிடுகிறாரென்று முதலினவாத்தம். (பாவிபாதிஸந்தாநந்யாயத்தாலே) இந்தப்பாட்டிலே ஶரீராத்மபாவத்தை யருளிச்செய்யப்புகுகிறாரென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு கீழே "நாமவன" என்கிறபாட்டிலும் "நின்றனர்" என்கிறபாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தார் ; அங்கருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று தெரியவருளிச்செய்கிறாரென்றபடி. அத்தால் - ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே. பலிதஸம்பந்தம் - காரணதயா பலிதஸம்பந்தம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலுமித்யாதி) "நாமவன" "நின்றனர்" என்கிற பாட்டுகளிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும், "இலனது" "அவரவர்" என்கிற பாட்டுகளிலே வையதிகரண்யத்தாலுஞ் சொன்னாரென்றபடி இந்தப்பேதாபேதங்களிரண்டுங்கூடும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையிலே கடகஶ்ருத்யர்த்தமான ஶரீராத்மபாவத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (அப்படிசொன்னவித்யாதி) அப்படிசொன்ன - வையதிகரண்ய நிர்த்தேஶஸஹசரித ஸாமாநாதிகரண்ய ஸித்தமான வென்றபடி அப்படிசொன்ன வைகயத்துக்கும் - பேதத்துக்கும் "நிபந்தநம்" என்றுகூட்டுவது. ஆக்கீழ "தத்த்வமஸி" (தத்த்வமஸி) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) இத்யாத்யபேதஶ்ருத்யர்த்தமும், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச" (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்ச) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்" (ப்ருதகாத்மாநம்ப்ரேரிதாரம்) "நித்யோ நித்யாநாம்" (நித்யோநித்யாநாம்) "பதிம் விஶ்வஸ்ய" (பதிம்விஶ்வஸ்ய) இத்யாதிபேதஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லிற்று, இப்பாட்டில் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) "ய ஆத்மநி திஷ்டந்" (யஆத்மநிதிஷ்டந்) இத்யாதியான கடகஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லுகிறது இங்கே "ஆத்மேதி து உபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச" (ஆத்மேதிஉபகச்சந்தி) "பேதஶ்ருதீநாம்" (ஆத்மைக்யபேதஶ்ருதீநாம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்

ப்ரமாணத்தை முன்னிட்டுக் காட்டின விவரணம் (அநேநேத்யாதி) சாந்தோக்யேஸத்வித்யாயாம் "ஸேயம் தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாங்கரவாணி" (ஸேயந்தேவதைக்ஷதஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோதேவதாஅநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபேவ்யாகரவாணீதி தாஸாந்த்ரிவ்ருதந்த்ரிவ்ருதமேகைகாங்கரவாணி) என்றதைப்பற்ற (த்ரிவ்ருத்கருதமான வஸ்துவிலே யென்கிறார்) இந்த ஶ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோபந்நங்கள்மூன்று மாகாஶவாயுக்களுக்கு முபலக்ஷணமாய், பஞ்சீக்ருதமான வஸ்துவிலேயென்றபடி. இமாஸ்திஸ்ரோதேவதாஃ அஹமநேந ஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதிஸேயம் தேவதைக்ஷத இத்யந்வயஃ. [ஸேயந்தேவதா] அந்தவீஶ்வரனான பரதேவதை. ஐக்ஷத - பார்த்தது. ஸங்கல்பித்ததென்றபடி. திஸ்ரஃ - ப்ருதிவ்யப்தேஜாம்ஸி. இவை தேவதைகளென்கிறது - அக்ந்யாதிதேவதாதி

ஷட்டித்தங்களாகையாலே. ஜீவேநாத்மநா-ஜீவஶரீரகேணமயா. "ஸிம்ஹேந ஸஹ ஸிம்ஹோ ஹஸ்தீ வா பஹவோ மயா ஹதா:" (ஸிம்ஹேநபூதவா பஹவோமயாததா:) இதிவத் [ஸிம்ஹேநபூத்வா] ஸிம்ஹஶரீரகேணபூத்வா. ஜீவஸ்வரூபேணமயாவென்றொழிந்தது - இந்தவாக்யம் ஶரீராத்மபாவபரதாஶங்கபரமாகையாலே. "அநேந ஜீவேந" (அநேநஜீவேந) இத்யாரப்ய "இவையாமெல்லாமபடியிருந்தால்" என்னுமளவும் இப்பாட்டில் பூர்வார்த்தார்த்தத்தை உபபாதிக்கும்படி; "அந்த:ப்ரவிஷ்ட:" (அந்த:ப்ரவிஷ்ட:) இத்யாதியாலே மூன்றும் பாதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. இவைதானெல்லாம்படியென்றது- "ஸச்ச த்யச்சாபவத்" (ஸச்சத்யச்சாபவத்) என்றதைப்பற்ற. "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) என்கிறவித-ஸர்வாத்மஶப்தவிவரணம். "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) இத்யநேந்நருபநோபவ்யாவ்ருத்தி:. ஶரீராத்மபாவலக்ஷணமாகப்பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஆதாராதேயபாவ, நியந்த்ருநியாம்யபாவ, ஶேஷஶேஷிபாவங்களாகிற மூன்றும் "உடல்மிசையுயிரென" என்கிறவிதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்திலென்று தொடங்கி ஶேஷியாயின்று நடத்திக்கொண்டுபோருமென்னுமளவாக) ப்ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணே "ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி-ய ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோ(அ)ந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி" (ய:ப்ருதிவ்யாம்திஷ்டன் ப்ருதிவ்யாஅந்தரோயம்ப்ருதிவீநவேதயஸ்யப்ருதிவீஶரீரம ய:ப்ருதிவீமந்தரோயமயதி-யஆத்மநிதிஷ்டந்நாத்மநோந்தரோயமாத்மாந வேதயஸ்யாத்மா ஶரீரம யஆத்மாந மந்தரோயமயதி) இதி ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்கிறதென்றது - "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும், தாரயிதுஞ்ச ஶக்யம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்ய ஶரீரம்" (யஸ்யசேதநஸ்யயத்த்ரவ்யமஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தேநியந்தும, தாரயிதுஞ்சஶக்யம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்யஶரீரம) என்றபாஷ்யவாக்யத்தைப்பற்ற.

அப்ருதக்ஸித்தபதவ்யாவ்ருத்த்யமாஹ (வருக்ஷத்திலேயிதி) ப்ருதக்ஸ்தித்யார்ஹமாகையாலேயென்றபடி. த்ரவ்யபதவ்யாவ்ருத்த்யமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்கள் த்ரவ்யங்களாகையாலேயென்றபடி. ஆறுலெங்ஙனேயென்ன (விஶிஷ்டத்திலேயித்யாதி) த்ரவ்யத்வேஸதி ப்ருதக்ஸித்த்யநார்ஹாதாராதேயபாவ நியந்த்ருநியாம்யபாவஶேஷஶேஷிபாவ விஶிஷ்டத்திலேயென்றபடி. இத்தால் தாரகத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஆத்மபாவமும், தார்யத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஶரீரத்வமுமென்றபடி. அவிஶிஷ்டம் ப்ரமாணத்திரட்டிலே வ்யக்தம்.

(இதுதான்) "திடம்" என்கிறவிசேஷணந்தான். த்ருடத்வத்தை மூன்று வகையாகவருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி) இரண்டாமர்த்தத்துக்கு த்ருட-

மென்கிறது-சிரகாலஸத்தாயித்வத்தைப்பற்ற. "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ் ஸம்பூத:" (தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ் ஸம்பூத: ஆகாஶாத்வாயு:) இத்யாதி தைத்திரீயகே. சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே யென்றவிடத்தில் "ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே" (ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே) இத்யாதிலயஶ்ருதிர்விவக்ஷிதா. மூன்றுமாத்ததில். த்ருடமென்று-ஶ்ருதியிலே த்ருடமாகச் சொல்லப்படுகிற விதத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே "சத்வாரியேவபூதாநி" (சத்வாரியேவபூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறாரென்றபடி. "சத்வாரியேவபூதாநி ஸம்ஸம்பத்தாநி ஸமாஸாதிதசைதந்யாநி தாந்யேவாத்மா" (சத்வாரியேவபூதாநி ஸம்ஸம்பத்தாநி ஸமாஸாதிதசைதந்யாநி தாந்யேவாத்மா) என்கிறவன் - லோகாயதிகன்.

(இவைமிசை) இவற்றின்மேலே. இவற்றையடியாகக்கொண்டு-பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு. ஆய என்கிறபதம் உண்டாகியென்கிற வர்த்தத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (ஆயென்றதித்யாதி) ஆக்கியென்றபடியென்றவிரு-பலிதார்த்தம்.

ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நம் (ஆயித்யாதி) உத்தரம் (பஹுஸ்யாமித்யாதி) பஹுஸ்யாமென்று - வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. ப்ரஜாயேயவென்று - ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி. (வைதிகநிர்த்தேஶம்) வைதிகநிர்த்தேஶம்போலேயென்று கூட்டுவது. தாத்பர்யார்த்தம் (அவற்றிலேவ்யாபிக்குமிடத்திலித்யாதி) அவையவற்றிலென்னுமல "அவைதோறும்" என்றதின் தாத்பர்யம் (ஜாதீத்யாதி) கரந்து - வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதே.

ஶ்ருதிக்குத்தேஜ:பராயணத்தை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறார் (அபௌருஷேயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (ப்ரத்யக்ஷாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே யநுமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களிந்யாநிவாக்யம்- "சுடர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம். ஜ்வாலாபேதாநுமாநத்தாலே ஐக்யக்ராஹிப்ரத்யக்ஷமும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலே வஹ்ந்யநுஷ்ணத்வாநுமாநமும் பாதிதமிறே. ஶ்ருயதேநித்யமிதி - ஶ்ருதி: என்று, க்ஷணத்வம்ஸியான ஶப்தத்துக்கு நித்யத்வமெப்படியென்ன (பூர்வபூர்வேத்யாதி) க்ரமநித்யத்வம் விவக்ஷிதம். இப்பாட்டிற் சொன்னவர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதென்றால் வேதங்களென்று சொல்லிற்று, முதற்பாட்டுத்தொடங்கிச்சொன்னவர்த்தங்களிலே ப்ரமாணமேதென்ன (இத்தாலித்யாதி.)

(இவற்றைஸம்ஹரித்ததேவன்) "தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" (தம:பரேதேவஏகீபவதி) என்கிற ஶ்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞைக்காக "சுடர்" என்கிறதென்கிற திருவுள்ளத்தாலே "தேவன்" என்கிறார். "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச" (யஸ்யப்ரஹ்மச) இத்யாதிஶ்ருதியில *ஓதநோபஸேசநஸூசிதாத்தாவை ஸூத்ரகாரர் "அத்தா" என்று ஸூத்ரத்தில் நிர்த்தேஶித்தாற்போலே "உண்ட" என்கிறார். ஶரீராத்மபாவப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹாரத்தையுஞ்சொல்லுவானென்னென்ன (முன்பித்யா

தி) முன்பே - “படர்பொருள் முழுவதுமாய்” “சுரந்தெங்கும்பரந்து” என்றவிடத்திலே. (இது தன்னதல்லாமையால் வருமைஶ்வர்யம்) ஸம்ஹாரந் தன்னதல்லாமையாலே ஸம்ஹாரம் தததீநமென்று வருகிறவைஶ்வர்யம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழியில் ஈஶ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே இதைச்சொல்லாதொழியில் ஐஶ்வர்யங்குறைந்து தோற்றுமிறேயென்றபடி. ஶரீராத்மபாவ ப்ரதிபாதகமான விப்பாட்டில் ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுவானென்னென்னில், ஶரீராத்மபாவமநுப்ரவேஶகாரணமாகையாலும், ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணத்திலேயநுப்ரவேஶஞ்சொல்லுகையாலுஞ் சொல்லுகிறது.

(இத்தால்) “படர்பொருள்முழுவதுமாய்” என்றும் “உண்டசுரன்” என்றுஞ்சொல்லுகிறவித்தாலென்றபடி. பரபக்ஷநிரஸநமு மித்தாலே ஸ்வபக்ஷஸ்தித்தியுமுண்டாயிற்றென்கிறார் (திடவிசும்பித்யாதி) ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யவாதிந:-யாதவீயா:. பூர்வபூர்வோச்சாரணத்தைப்பற்றி யென்கிறவிடத்திலே - “ஏதத்தேவ வேதஸ்யாபௌருஷேயத்வம் நித்யத்வஞ்ச - யத்பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமஜநிதஸம்ஸ்காரேண தமேவ க்ரமவிஶேஷம் ஸ்ம்ருத்வா தேநைவ க்ரமேணோச்சார்யமாணத்வம்” (ஏதத்தேவச வேதஸ்யாபௌருஷேயத்வம் நித்யத்வஞ்ச - யத்பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமஜநிதஸம்ஸ்காரேண தமேவ க்ரமவிஶேஷம் ஸ்ம்ருத்வா தேநைவ க்ரமேணோச்சார்யமாணத்வம்” என்கிறபாஷ்யவாக்யமநுஸந்தேயம். ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யஞ்சொல்லுகிறவர்களை யென்கிறவிடத்திலே - “ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஸ்வரூபைக்யநிபந்தநத்வே ப்ரவ்ருத்திநிமித்த பேதாபாவாத் ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணஹாநி:, பதாந்தரப்ரயோக வையர்த்யம், பர்யாயத்வஞ்ச ஸ்யாத், ப்ரஹ்மணஸ் ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி கல்யாணகுணைகதாநதா, அகிலஹேயப்ரத்யநீகதா ச பாத்யேத” (ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஸ்வரூபைக்யநிபந்தநத்வே ப்ரவ்ருத்திநிமித்த பேதாபாவாத்ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணஹாநி:, பதாந்தரப்ரயோகவையர்த்யம், பர்யாயத்வஞ்சஸ்யாத். ப்ரஹ்மணஸ்ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி கல்யாணகுணைகதாநதா, அகிலஹேயப்ரத்யநீகதாசபாத்யேத) என்கிறபாஷ்யவாக்யமநுஸந்தேயம்.

இவையுண்டசுரன் திடவிசும்பென்றுதொடங்கி, சுடர்மிகுசுருதியுளன இத்யந்வய: ....*

எட்டாம்பாட்

சுரரறிவருநிலைவிண்முதன்முழுவதும
வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன்
புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறிவியந்
தரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சுரரறிவருநிலை) இப்படி ஶ்ருதிப்ரஸித்தனாகிற ஸர்வேஶ்வரனொருவன் ப்ரஹ்மாவாகப்படுகைக்கும், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனாகையாலேயென்றுதல் ருத்ரனாகப்படுகைக்கும், ஸம்ஹாரக்ஷமனாகையாலேயென்றுதல் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில், "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌣𑍍𑌡𑍇𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃" (தஸ்மிந்நண்டே பவத்ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ:) "𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌰𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃" (கல்பாதாவாத்மநஸ்துல்யம் ஸுதமப்ரத்யாயதஸ்தத: | ப்ராதுராஸீத்ப்ரபோரங்கே குமாரோ நீலலோஹித:) "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌹𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍀 । 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍" (யஸ்யப்ரஸாதாதஹமச்யுதஸ்ய பூத: ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோந்தகாரீ | க்ரோதாச்ச ருத்ரஸ்ஸ்திதிஹேதுபூதோ யஸ்மாச்ச மத்யே புருஷ: பரஸ்மாத்) "𑌏𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌜𑍌 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 । 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍌 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍌" (ஏதௌ த்வௌ விபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ | ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ) "𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 । 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍" (யந்நதேவா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஶங்கர: | ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) "𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍" (அஹம்பவோ பவந்தஶ்ச ஸர்வம் நாராயணாத்மகம்) "𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌮 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌃" (தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:) இத்யாதிவாக்யங்களிலே அண்டத்துக்குள்ளே ப்ரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அந்த ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும், சொல்லுகையாலே அண்டாந்தர்க்கதரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள் அண்டாத் பஹிர்ப்பூதமான ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி பதார்த்தங்களை யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை எம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், "𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍" (யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்) என்றும் "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃" (விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸ:) என்று

மிப்படி ப்ரமாணங்களாலே சதுர்முக ருத்ராந்தர்பூதனாய்க்கொண்டு அ மரஜ்ஜஞாந ப்ரதாநமும் த்ரிபுரதஹநமும்பண்ணினாற்போலே அண்டா ந்தர்கதமான பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்பு சொன்ன ந்யாயத்தாலே சதுர்முக ருத்ராந்தர்பூதனாய், அதவ்வதத்வாசக ஶப்தவாச்யனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கு தெரியாதபடிநின்ற வெம்பெருமானன்றே செய்தருளுகையாலு மெம்பெருமானே ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு மீஶ்வரனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரத்தாக்களான ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் ததீநரென்கிறார்.

சுரர்-தேவர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும். அறிவரும - அறியவொண்ணாத. நிலை-நிலையையுடைத்தான. விண்முதல்-ஆகாஶமுதலாயுள்ள. முழுவதும-ஸமஷ்டிரூப ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும. வரன்முதலாய- வரிஷ்டமான காரணமாய. அவை-அவற்றை. முழுது- நிஶ்ஶேஷமாக. உண்ட - உபஸம்ஹரிப்பதும்செய்கையாலே. பரபரன் - வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகர்த்தாக்களாய்க்கொண்டு பரரானப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும பரனானவன். அரன் - ருத்ரனும. அயன் - ப்ரஹ்மாவும். என-என்று ப்ரஸித்தமாம்படி. புரமொருமூன்று - அத்விதீயமான புரத்ரயத்தை. எரித்து-தஹித்தும. அமரர்க்கு - தேவர்களுக்கு. அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை. இயந்தும - உபதேசித்தும. உலகு - அண்டாந்தர்வர்த்தி லோகங்களை. அழித்து - ஸம்ஹரித்தும். அமைத்து - அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்தும. உளன் - அவர்களுக்குள்ளே ஆத்மாவாய் நிற்குமவன். விண்ணென்று - "கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச" (கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச) என்றுகாரகவித்யையிற்சொல்லுகிற கணக்கிலே மூலப்ரக்ருதியாகவுமாம். இயத்தல்-கொடுத்தல். இத்தால ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் பக்கலிலே பரத்வஶங்கைபண்ணுகிற க்ஷுத்ரத்ருஷ்டிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது......*

அ - எட்டாம்பாட்டு

(சுரரித்யாதி) ஶ்ருதிஸித்தனவனேயென்றும், ஸர்வ ஶரீரியாய் நிற்கிறானவனேயென்றுஞ் சொல்லாநின்றீர், அல்லாதாருமோரோகார்யங்களிலே அதிகரித்து அவையும் நடத்தினன்றோ போருகிறது - ப்ரஹ்மா ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவனாய், ருத்ரன் ஸம்ஹாரத்துக்குக்கடவனாயன்றோ போருகிறது, இவற்றை யொருவ்யக்தியிலே யேறிட்டால் நீர் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னீராகீரோவென்ன; ஒருவ்யக்தியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொல்லுகிறேனல்லேன், ப்ரமாணகதிகளை யாராய்ந்தால் அவை யவர்கள்பக்கலில் கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேனென்கிறார்.

(சுரரித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாலறியவரிய ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாயிருக்கிற விண்ணுண்டு-மூலப்ரக்ருதி. அது தொடக்கமாகவுண்டான

வெல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்டமான காரணமாய. "அக்ஷராம்பராந்தத்ருதே:" (அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதேः) என்று அம்பராந்தமென்று சொல்லக்கடவதிறே; கார்க்கி வித்யையிலே "கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஒதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச" (கஸ்மிந்நுகல்வாகாஶஓதஶ்சப்ரோதஶ்ச) என்று ஆகாஶபதத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஶபதத்தாலே மூலப்ரக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்; ப்ரக்ருதிகார்யமான வாகாஶவாசிபதத்தையிட்டு காரணமான மூலப்ரக்ருதியை யுபசரிக்கிறது. (வரன்முதலாய) காரணதசையிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்துத் தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், கார்யமாமளவிலேவந்தவாறே அவ்யக்தம், மஹாந், அஹங்காரமென்கிற விவற்றிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்தும், காரணபரம்பரையோடு கார்யபரம்பரையோடு வாசியறத் தானேநின்று நடத்திக்கொண்டு போருகையாலே வரிஷ்டமான காரணமாயென்கிறது.

(அவைமுழுதுண்ட) ஸம்ஹாரத்திலும் வந்தால் முழுக்க ஸம்ஹர்த்தாவாகிறானு மவனே. [யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்] (யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபே பவதஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்), யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்மக்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற விதெல்லா மோதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யுவுபஸேசநகோடியிலே நிற்கிறான்; [க இத்தா வேத யத்ர ஸ:] (கஇத்தாவேதயத்ரஸः) அப்படியிருக்கிறவன பெருமை ஒருவர்க்கு மறியவொண்ணாதென்னா நின்றதிறே.

(பரபரன) ப்ரஹ்மாதிக ளதிகாரிபுருஷர்களா யிருக்கையாலே நம்மைக்குறித்து அவர்கள பராயிருப்பதொன்றுண்டிறே, "பர: பராணாம்" (பர:பராணாம்) என்கிறபடியே அவர்கட்குங்கூட பரனாயிருக்குமவன். "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந் தேவா" என்னக்கடவதிறே.

(புரமெரிசெய்து) ருத்ரன் த்ரிபுரதஹநம்பண்ணினானென்றும்; (அமரர்க்குமறிவியந்து) அறிவையியந்து. அன்றிக்கே, வியத்தல் - கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக் கொடுத்தென்னவுமாம். ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணினானென்றும், ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே நாட்டிலே யவர்களுக்கு; அங்ஙனன்றோ? என்னில; அவற்றையாராய்ந்தால் "விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸ: । தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஸம் ஸ விஷேஹே மஹேஶ்வர:" (விஷ்ணுரா

த்மாபகவதோபவஸ்யாமிததேஜஸ: । தஸ்மாத்தநாஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶமஸவிஷேஹேமஹேஶ்வர:) என்றுகின்றார்களிறே அத்தையடியறிவார், “நன்ஞானகரம விழநணிமலை சிலைவளைவு செய்தஙகழனிறவமபதுவானவனே” என்றுநின்றார்களிறே * மயாவரமதிலை மருளப் பெற்றவர்கள்; தானபூட்டினநாணி, தன்கழுதனதை யறுத்துகொண்டு போகாதொழியும் போது மீஶ்வர னந்தராதமாவாய் நிற்கவேணும். ப்ரஹ்மாதேவர்களுககு ஜஞானபரதாநம பணணிறுனென்றொரு பரஸித்தியுண்டு, அதுக்கடி யாராயநதால “யொப்ரஹ்மாணம்விதய்திபூர்வம்” (யோப்ரஹ்மாணமவிததாதிபூர்வம) எனகிறபடியே அவனடியாயிருககும. (அரனித்யாதி) அரனசெயதான, அயன்செயதானென்ன உலகழித்தமைத்துளன். சுரரறிவருநிலைவிண்முதல முழுவதும வரனமுதலாய அவைமுழுதுண்டபரபரன அரனெனபுரமொருமூனறெரித்து உலகத்தையழித்து, அயனென அமரர்கரு மறிவியந்து உலகத்தையமைத்துளன்.

“ஏதௌ த்வௌ விபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ । ததா தர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ” (ஏதௌதவௌவிபுதஶ்ரேஷ்டௌபரஸாதகரோதஜௌஸ்மருதௌ। ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸமஹாரகாரகௌ ” என்கிறபடியே பரமாணகதிகளிருந்தபடியால ஏகதேஶஸருஷ்டியு மேகதேஶஸமஹாரமுமே ப்ரஹ்மாதிகளுக்குள்ளது; அதுதானுமிவர்களுக கந்தராதமாவாயநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைபபணணுகிறுன ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே சொன்னேனத்தனை, ஒருவயகதியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொனனேனல்லேனென்று குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிககிறுர் . ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (சுரரிதயாதி) “ வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன ” எனகிறபதங்களையும. “ அரனயனெனவுலகழிததமைததுளன் ” எனகிறபதஙகளையும கடாக்ஷிதது பரஶ்னோததரரூபேணஸங்கதி (ஶ்ருதிஸிததனவனேயித்யாதி) ஶ்ருதிஸிததனவனேயென்று மென்றது - “ சுருதியுளுளன ” என்றதனைப பற்ற. ஸர்வஶரீரியாயிதயாதியாலே-ஶரீரபூதபரஹமாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரதயா காதருத்வமில்லையென்றுபலிதம். தத்ரஶஙகதே (அல்லாதாருமிதயாதி) விவரணம் (ப்ரஹ்மாவிதயாதி)

“ சுரரறிவருநிலை ” என்கிறவிஶேஷணம-ப்ரஹமருத்ரர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸமஹாரஙகள ஸாவத்ரிகஙகளன்றென்றறிவிககைககாக. ஶப்தார்த்தம் (ப்ரஹ்

மாதிகளாலேத்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம். (விண்ணுமூலப்ரக்ருதி) ப்ரஹ்மாதிகளால் அறிஜ்ஞேயஸ்வபாவமான ஆகாஶமென்றபோதே மூலப்ரக்ருதி பரமென்று ஸித்தம். முழுவதும்-முழுவதுக்கும். அர்த்தஸௌகர்யார்த்தமாக ஶ்ருத்யந்தரம் ஸூத்ரமநுஸந்தேயம். ஆகாஶஶப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொன்னவிடமுண்டோவென்ன (கார்கீத்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே கார்கீப்ரஶ்நே "யதூர்த்வம் கார்கி திவோ யதவாக் ப்ருதிவ்யா யதந்தரா த்யாவாப்ருதிவீ இமே யத்பூதஞ்ச பவச்ச பவிஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே ஆகாஶே தத் ஓதஞ்ச ப்ரோதஞ்சேதி கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி" (யதூர்த்வங்கார்கிதிவோயதா வாக்ப்ருதிவ்யாயதந்தராத்யாவாப்ருதிவீ இமேயத்பூதஞ்ச பவச்ச பவிஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே ஆகாஶ ஏவ தத் ஓதஞ்ச ப்ரோதஞ்சேதி கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி) ஆகாஶஶப்தவாச்யமான மூலப்ரக்ருதி யெவனிடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறதென்ன, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மத்திலே ஓதமும் ப்ரோதமுமாகக் கிடக்கிறதென்றிறே ப்ரக்ருதியென்றபடி. இஶ்ஶ்ருதியிலாகாஶவாசிஶப்தம் மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமென்னுமதுக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உத்தரமீமாம்ஸாயாம் ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்ருதீயபாதே தஶமஸூத்ரம். "கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ:" என்ற ஆகாஶவாசிஶப்தம்-மூலப்ரக்ருதி வாசியென்னுமதுதோற்ற அம்பராந்தமென்றிறே ஸூத்ரகாரரென்றபடி. அம்பராந்தம்-அம்பரகாரணம். ஆகாஶகாரணமவ்யாக்ருதம்- தஸ்ய த்ருதே: - தத்தாரதயாஸ்யாக்ஷரஸ்ய வ்யபதேஶாத் அக்ஷரம் பரம் ப்ரஹ்மேதி ஸூத்ரார்த்த:. "விண்" என்று மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமானக்ரமமேதென்ன (ப்ரக்ருதிகார்யமானவித்யாதி) "அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே: என்று" என்றவாக்யாந்தரம் ஆகாஶஶப்த நிர்திஷ்டத்தை என்று ஶேஷம். உபசரிக்கிறது-காரணே கார்யோபசாரம்.

காரணத்துக்கு பரத்வமாவதென்னென்ன (காரணத்தையிலுமித்யாதி) ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (யஸ்ய ப்ரஹ்மேத்யாதி) கடவல்லியாம் "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:" (யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:" இதி. ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரஞ்ச என்றது-ஸம்ஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். ம்ருத்யுவைச் சொன்னது ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். ஸ்வயமத்யமாநம் ஸத் பராதநஹேது:- உபஸேசநம். உபஸேசநம்-தத்யாதி ஸ: யத்ர-யஸ்மிந் ப்ரகாரே ஸ்தித:, தம் ப்ரகாரமித்தா-இத்தமிதி கோ வேதவென்றபடி, ஸ: யத்ர - மஹிமநி ஸ்தித:, தம் மஹிமாநமிதி கோ வேதேதி வா.

"பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தித: । ரூபவர்ணாதிநிர்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜித:" (பர:பராணாம்பரம:பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தித: । ரூபவர்ணாதிநிர்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜித:" இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே.

பராணும்பரயஃபரஃ ஆதமஸமஸ்தநிநஃ-தனக்குத்தானேயாதாரம். ப்ராக்ருதரூப வாணுதிரஹிதஃ. ஸம்வாதம் (மனிசாகக்தயாதி) மநுஷ்யாகளுக்கு தேவதைகளு ததேஶ்யமானவோபாதி, தேவாகளுக்கு ருதத்தேஶ்யதயா ஆஶ்ரயணீயனுயிருக்

“ சுராறிவருநிலே ” இதயாதியாறசொன்ன ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸமஷ்டி ஸம்ஹாரஙகள் பகவததீநஙகளாகிலும், வ்யஷ்டி ஸருஷ்டி வயஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் ப்ரஹ்மருதராதீநஙகளென்றாசிரு ப்ரஸித்தியென்ன; அவறறையும் ததநதர்யாமியாயீஶ்வரனே செயகிருனெனகிரூ (புரமொருமூனறெரித்திதயாதி) என்று மேலுகெகெல்லாம ஸஙகதிகணடுகொளவது. இநதஸஙகதிககு “ அரனயனென்ன வுலகழிததமைததுளனே ” என்றதிலேநோககு. ஆனுல “ புரமொருமூனறெரித்த மராகருமறிவியநது ” எனகிறபதஙகளுககுக கருததென்னென்னில ; அவாகளுககு அநதராதமாவாயநினறு திரிபுர ஸம்ஹாரததையும ஜ்ஞாநபரதாநததையுநதானே நடத்தினுறபோலே வயஷ்டி ஸருஷ்டயாதிகளையும தநதராதமாவாயநினறு தானே நடததினுனென்று கருததுராநதாராததமென்று கணடுகொளவது. “ ருத்ரன திரிபுரதஹநமபணணினுனென்றும ” என்றசஶப்தம “ தேவாகளுககு ஜ்ஞாநபரதாநம் பணணினுனென்றும ” என்றததை ஸமுசசயிககிறது. அறிவு இயநதென்றுபிரிதது, இயநது என்றது ஈயநது என்றதாய, கொடுததென்றுதல , அன்றிக்கே, அறி, வியந்தென்று பதபேதமானபோது வியநதல - கடததலும, கொடுத்ததுமாகையாலே யறிவைககொடுததென்றபடி. அாததபேதமில்லை, பதபேதமேயுளளது. அடியறிவார - வயாஸாதிகள். “ விஷ்ணுராத்மா ” (விஷ்ணுராதமா) இதயாதிஶ்லோகோபாரதேகர்ணபர்வணி. ததைாவநாராயணீயே நாமநிாவசநாதயாயே “ ஸ ஏஷ ” (ஏஷைஷவை) இதயாதிஶ. ப்ரமாணுநதரம (நணுனிதயாதி) ஶதருககளுடைய திரிபுரமாகிறபடைவீடு நஶிக்கும்படியாகபபெருத்தமேருவான வில்லைவளைதது, அநநகரங்களிலே நெருபபுநிரமபுமபடி யமபுகககூரமையாயப புக்கு அழியசசெயது, அநதவிஜயாபதாநததை யவனசெய்தானென்று விருதுதி ததிரியுமபடிபணணினவனே. “ [illegible] ” (தஸமாதததுர்ஜயாஸமஸ்பாஶ மஸவிஶேஷஹே) என்றதுககுததாதபாயம் (தான பூட்டினவித்யாதி)

பரமாணகததாாததமாக வுகதாநுவாதம (ப்ரஹ்மாதேவாகளுக்கித்யாதி) “ யொவைவெதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை ” என்னுமளவும் விவக்ஷிதம். இயமஶ்வேதாஶ்வதரோ “ தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே ” (தம்ஹதேவமாதமபுததிபரஸாதம்முமுக்ஷுாவைஶரணமஹம் ப்ரபதயே) இதயநதம். ஆதமபுததிபரஸாதம் - ஆதமபுத்திப்ரஸாதகம். அவனடியாயிருக்குமென்றது-தான் பரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநமபண்ணி, அவனுக்கநதராதமாவா யவனையிட்டு தேவாகளுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநம்பண்ணினுனென்றபடி. அழிககை - ஸமஹாரம். அமைக்கை-ஸருஷ்டி.

இப்படி பதங்களினுடைய வர்த்தங்களை யருளிச்செய்து வாக்யயோஜனையை யருளிச்செய்கிறார் (சுரரிதயாதி)

கீழே த்ரிபுரதஹநத்துக்கும ஜ்ஞானப்ரதாநத்துக்கு மடியவனென்னு மதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கு மடியவனென்னு மதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ஏதௌத்வாவிதயாதி) யத்வா, "ப்ரமாணகதிகளையாராய்ந்தால" என்று அவதாரிகாவிலக்ஷித ப்ரமாணத்தைக்காட்டுகிறார் (ஏதௌத்வாவிதயாதி) ஆதல். "சுரரறிவருநிலை" இத்யாதிவாக்யத்திலே அந்வயமருளிச்செய்கையாலே யந்த்வாக்யத்திலே பாட்டுக்கந்ய ... கண்டுகொள்வது. "உளன்"-ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குள்ளே யந்தராத்மாவாயிருக்கு மவனென்றபடி. ... ... *

ஒன்பதாம்பாட்.

உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுக
ளுளனலனெனிலவனருவமிவ்வருவுக
ளுளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையி
லுளனிருதகைமையொடொழிவிலன்பரந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(உளனெனிலுளன்) இப்படி வேதாவலம்பி குத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமுமில்லை, ஸர்வமும் ஶூந்யமாகையாலே வேதமும், வேதவேத்யனான ஈஶ்வரனும், அவனுடைய ஐஶ்வர்யமான ஜகத்துமில்லையென்கிற ஶூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது.

ஶூந்யவாதியான வுன்னைக்கேட்போம், ஈஶ்வரனுடைய இல்லாமையை ஸாதிக்கிற நீ ஈஶ்வரனுளனென்றோ? இலனென்றோ? ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவது; இவை யிரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் நீ நினைக்கிற இல்லாமை ஸம்பவியாது. எத்தாலேயென்னில், லோகத்தில பாவாபாவ ஶப்தங்களும் பாவாபாவ ப்ரதீதிகளும் வித்யமானவஸ்துவினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷ கோசரமாகக் காண்கையாலே. ஆதலாலீஶ்வரனுளனென்னில், அஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாயவரும்; ஈஶ்வரனுளனலனென்னில், நாஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாயவரும். இப்படி ஈஶ்வரவ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களையுமுளவென்னில் இவையுமஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டங்களாய்க்கொண்டுளவென்று சொல்லிற்றாயவரும், தத்வ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களை யில்லையென்னிலும், அ

வை நாஸ்தித்வதாம விஶிஷ்டங்களென்று சொல்லிற்றாய்வரும, அந்த அஸதிநாஸதிரூப பதாாததஙகளு மவனுககு ரூபமாயிருககும, கீழசசொனன பரமாணங்களாலே. இபபடி அஸதிதவ நாஸ்திதவஙகளாகிற குணஙகளையுடையனெனறு சொலலுகையாலே அஸ்தியென்னிலும உளன், நாஸ்தியென்னிலும் உளன், உளனுமிடதது ஸாவாநதராதமாவாயக்கொண்டுளனெனகிறார். இபபடி ஶூந்யவாதியை நிரஸிததது. . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம ஈஶ்வரததவததை யிசையாதே வேதபாஹ்யரில் பரதமககணய ராய ஸாவஶூநயவாதிகளான மாதயமிகபௌததரை நிராகரிக்கிறார.

உளனெனில - ஸவமதததாலே உளனெனிலும. உளனலனெனில் - பரமதததாலே உளனலனெனிலும. உளன - ஸதபாவாஸதபாவ தாமங்களுககாஶ்ரயவிஶ்ரஸததிநி யிலலாமையாலே பாதிஜ்ஞாவேளையிலுமுளனெனறாய ஸத்பாவஙகொளளவேணும.—ஆனபினபு. உளனெனவிலனெனவிவை - உளனெனறு மிலனெனறுஞ்சொலலுகிறவிவறறை. குணமுடைமையில் - குணமாகவுடையனாகையாலே. இவவுருவுகள, இவவருவுகள - ரூபவததாயுமரூபவததாயுமுளள விஜ்ஜகததில வஸ்துககள. அவனுருவம, அவனருவம - தனககு பரகாஶரூபமாயு மபரகாஶரூபமாயுமுள்ள பரகாரமாயிருககிற. இருதகைமையோடு - இரணடுஸவபாவததோடும. உளன் - உளனாய. பரநது - அவறறை வயாபிதது. ஒழிவிலன - ஒழிவின்றியேநிறகுமவன. .. . .*

---

௯ - ஒன்பதாம் பாட்டு.

ஸாவஶூந்யவாதியை நிரஸிககிறார். நிரஸிககிறபடிதானென்னென்னில், பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தகரமததிலே. இவவாழ்வாா தாமடியாக பாஷ்யகாராககு அவனைநிரஸிககலாம், இவர்தாமவனை நிரஸிககைககடி யெனனெனனில ; அதுவு மிவவாழ்வாாதம பககலிலேயுண்டு. புறம்பே சிலா பரஹ்மாதிகள பககலிலே ஈஶ்வரத்வ ப்ரதிபத்தியைபபண்ணி, பரமாணஙகளையு மதுககிடாக நியமிததுக கொண்டுவநதுதோறற, தாமஙகீகரித்தவனே ஸர்வஸமாதபரனென்றும், ஜகதது அவனுககு ஶரீரதயாஶேஷமென்றும, ததபரதிபாதகபரமாணம வேதமெனறும், தமமுடையமதத்தை யுபநயஸிததுநின்றாகிழ ; இவையிததனையு மிலலையென்னும்போது பூாவபக்ஷமாக இவறறை யங்கீகரித் தநுபாஷித்து ககழிக்கவேணுமிறே, அதில இவறறை யஙகீகரித தநுபாஷித்து அவனையில்லையென்னப்போகாது ; முதலிலே ஶூந்யமென்னில் ஸாவ ஶூந்யவாதம ஸிததியாது.

இனி யுன்னைக்கேட்போம், நீதானீஸ்வரனுளனென்கிற சொல்லாலே அவனில்லாமையைஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! இல்லையென்கிறசொல்லாலே யில்லாமையை ஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! என்ன. இங்ஙனவிகல்பிக்கைக்குக் கருத்தென்னென்ன; உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்னானுனக்கபிமதமான அபாவம ஸித்தியாதவோபாதி, இல்லையென்கிற சொல்லாலுமுனக்கநபிமதமானதமே காண் ஸித்திப்பது, ஆனபின்பு நீ இல்லையென்கிற சொற்கொண்டே அவனுண்மையை ஸாதிப்பன. லோகத்தில பாவாபாவரூபதங்களுக்கு யாதொருபடிபொருள்கொள்ளுகிறோம், அப்படிகொள்ளில நீநினைக்கிறவாதத முனனல ஸாதிக்கப்போகாது; அங்ஙனேகொள்ளாயாகில வாதந்தன்னி லுனக்கதிகாரமில்லை.

(உளனெனில) ஈஸ்வரஸ்வபாவம் முதலிலே யில்லையென்கிறநீ அவனுண்மைக கிசையாயிறே; நானுளனெனகிறபபோலேசொலலில தானேயுளன. (அவனுருவமிவ்வுருவுகள) ஈஸித்வயசிர்ம்பக்ஷமாகவனறிறே யீஸ்வரனுளனாவது, அவனுளனாமிடத்தில "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம) "யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" (யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம) எனகிறபடியே ஜகத்தவனுக்கு ஶரீரதயாஶேஷமாயுணடாம. உளனலனென்பாயோ, அப்போதபாவதாமியாயத தோற்றும. (அவனருவமிவ்வருவுகள்) அப்போது நாஸ்திரூபதவாசயமாய அவஸ்தாநதரபாக்காய்கொணடு இவற்றினுண்மைதோற்றும. கடோஸ்தி யென்றால வாயும வயிறுமான வாகாரந்தோற்றும, கடோநாஸ்தி யென்றால் நாஸ்திதவதாமவிஶிஷ்டமாயத் தோற்றும, இங்கில்லை யென்றதாகில வேறோரிடத்திலேயுணடாம, இப்போதில்லையென்றதாகில வேறொருகாலவிஶேஷத்திலேயுண்டாம; எங்குமெப்போது மொருபரகாரத்தாலும கடமில்லையென்னக்கூடாமையால நிருபாதிக நிஷேதமில்லையிறே.

(உளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையில்) உளனென்கிறவித்தையும, இலனெனகிறவிதத்தையும், இவையிரணடையுங் குணமாகவுடையனாகையாலே. இவையிரண்டு மிரணடு தாமமாயிற்று. (உளனிருதகைமையோடு) உளனென்கிறசொல்லாலு மிலனெனகிறசொல்லாலுஞ்சொன்ன, இரணடுஸ்வபாவத்தாலு முளனானான். (ஒழிவிலனபரந்தே) நானுளனென்கிற சொல்லாலே யுண்மையைஸாதித்தேன, நீயிலனெனகிறசொல்லாலே யுண்மையை ஸாதித்தாய, ஆக இருவருமாக வுண்மையை ஸாதித்தோம்; இனி அவனுளனானால் உளனுமாப்போலே ஸவிபூதிகனுயே யுளனாக வமையாதோவென்கிறார்...................... .....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (உளனெனிலித்யாதி) பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தக்ரமத்திலேயென்றது - "ஸர்வஶூந்யவதத்து" என்ற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து. "பாஷ்யகாரரிதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களொருங்கவிடுவர்" என்றிருக்க, பாஷ்யத்தில் நிரஸநக்ரமத்தை த்ருஷ்டாந்திகரிப்பானென்னென்னென்ன ; பாஷ்யகாரருக்கநேசரகாலீநரான வ்யாக்யாதாவுக்கு த்ருஷ்டாந்திகரிக்கலாமென்று பரிஹாரமாதல், க்ரமைக்யமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாதல்.

ஸங்காந்தரம் (இவ்வாழ்வாராமடியாகவித்யாதி) ஆழ்வார்பக்கலிலேயுண்டென்றது - மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே நிரஸிக்கவறியலாமென்றபடி. நிரஸிக்கும் ப்ரகாரமேதென்ன (புறம்பேயித்யாதி) யதவா, இவ்வாழ்வாராமவனை நிரஸிக்கைக்கடியென்னென்னிலென்றது-ஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கைக்கு ப்ரஸங்கமேதென்றபடி. அதுவுமிவ்வாழ்வார் பக்கலிலேயுண்டென்றது-அந்த ப்ரஸங்கமுமிவர்பக்கலிலேயுண்டென்றபடி. ப்ரஸங்கமுண்டென்றதை யுபபாதிக்கிறார் (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுடைய வுண்மையையும் வேதப்ராமாண்யத்தையு மிவர்கீழே ஸாதிக்கையாலே யவர்களப்ரத்யவஸ்தாநம்பண்ணுகிறார்களென்றபடி. என்றிங்ஙனே ஸங்கதியாதல். அதவா, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஆதல். உபயஸித்தமின்றாகிழ-ஏழாம்பாட்டிலும் எட்டாம்பாட்டிலு முபயஸித்தமின்றொன்றபடி.

(இவையித்தனையுமென்று தொடங்கி ஶூந்யவாதம்ஸித்தியாதென்றுமளவும்) ஸ்வகதமாக வாழ்வாருடைய விசாரம். இவையித்தனையுமென்றது-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாத்ருப்ரமாணப்ரமேயங்களை. (கழிக்கவேணுமிறே) வெறுமனே ஶூந்யமென்றுசொல்லப்போகாதே ? என்றுகருத்து. இல்லையென்னப்போகாதென்றது-அநுபாஷித்தில்லையெனுமபோது, இப்போதில்லை, இங்கேயில்லை, இன்னப்ரகாரத்தாலில்லை, என்னவேணுமிறே, அதில் இப்போதில்லையென்றால் காலாந்தரத்திலேயுண்டாம் இங்கில்லையென்றால் தேஶாந்தரத்திலேயுண்டாம், இன்னப்ரகாரத்தாலேயில்லையென்றால் ப்ரகாராந்தரத்தாலேயுண்டாம், ஆகலோகத்ருஷ்டப்ரக்ரியையைப்பார்த்தால் பாவாந்தரம் அபாவமாகையாலே நிரஸ்யப்ரதியோகிகமாகவில்லையென்னப்போகாதென்றபடி. (முதலிலேஶூந்யமெனனில) உலலோகமாக ஶூந்யமெனனில,ஸர்வஶூந்யவாதம ஸித்தியாதென்றது-ஶூந்யத்வப்ரதீதிக்குப் ப்ரமாத்ரயமங்கீகரிக்கையாலேயென்றபடி. அன்றிக்கே, முதலிலேயித்யாதிக்கு-அங்கீகரித்ததநுபாஷியாதே வெறுமனே ஶூந்யமெனனில, ஶூந்யபூர்வமான ஸஶேஷோத்திகமே ஶூந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஶூந்யவாதம ஸித்தியாது, ஸர்வத்தையும் ஆஶ்ரயித்தவேந அங்கீகரித்து அவற்றிடஶூந்யத்வத்தை ஸாதியாமையாலே என்றதாத்தமாதல. அதர "ஸர்வத்ரஸித்தி" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

கீழ்ஸ்வகதமாக விசாரித்து இனியவனை யபிமுகீகரித்து விகல்பித்து தூஷிக்கிறார் (இனியுனனையித்யாதி) இனி - ஏவம்ஸ்வமதே உபந்யஸ்தேஸதீத்யர்த்த:.

பூர்வவிகல்போ நுகதோபாலம்பஃ கலவிதயாஸங்கய தருஷ்டாநதார்தத இதிபரிஹாரதி (இஙஙனவிகலபிககைககிதயாதி) ஸிததியாதவோபாதியெனகிற விடததில-அநபிமதஸிததியும் விவக்ஷிதம. தாஷ்டாநதிகததில் அபிமதாஸிததியும விவக்ஷிதம். (இலலையெனகிற சொலலாலுமிதயாதி) கடோநாஸநியெனருல பருதபுதகோதரா காரம்போய கபாலாவஸததமா யிருககுமாபபோலே, அவஸததாநதராபநநமாய ஸிததிககையாலே யுணககநபிமதாாததமே ஸிததிககுமெனறபடி.

ஸாதிககிறபடியைககாட்டுகிருர் (லோகததிலிதயாதி) இனனவஸது இங கேயுணடு, இபபோதுணடு, இனனபரகாரததாலே யுணடெனகிறது-பாவம, இங கிலலை, இப்போதிலலை, இன்னபரகாரததாலே யிலலையெனகிறது-அபாவம. இபபடிகொளளில பாவாபாவஙகளிரண்டாலு முணமை ஸிததிககையாலே நிரீசுவரகிற வாததம் உனனுல ஸாதிககபபோகாதெனறபடி. (அஙஙனேகொளளாயாகில் விதயாதி) பாவாபாவஙகளுககிபபடி யாததஙகொளளாதே வெறுமனேயிலலையென றபோது நீசொலலுகிறது உலலோகமாகையாலே வாதநதனனிலுனககதிகார மிலலையெனறபடி. இஙகே "ஸவஷ்ஞாஸஷ்வோயா நாம வாஷோஷஃஷுவாநு தே । அபிகாரோநஷ்வோயகூாநுவாஷஸுநவாஷிநஃ" (ஸாவதாஸதுபாயாநாம் வாதமாாககஃபரவாததே । அதிகாரோநுபாயதவாந நவாதேஸஙநயவாதிநஃ) என்கிற பாட்டவசந மநுஸநதேயம.

"எனில" என்கிற யதிஸபதததுககுத தாதபாயம் (ஈஸ்வரஸதபாவமித யாதி) ஸாமவ்ருதிக ஸதயதையை யிட்டு அவனுககுமுளனெனறு சொலலலாமி றே, அததை வயாவர்ததிககிருர (நானுளனிதயாதி) ஸமவருதி - ஜஞாநம சொல்லிறருனேயெனறு - முழுச்சொலலாய, சொலலிலெனறபடி.

அவனுருவம-அவனவடிவு. உரு - ஸதூலரூபமவஸ்து. அரு - நாமரூப விபாகரஹிதம் ஸூக்ஷ்மரூபமவஸது. இவவுருவுக ளவனுருவமாயக கொணடே யுள வெனறு, உளவெனறததை யதயாஹரிததநவயம. அவனுளனுகில இவையுமுளவா கவேணுமோவெனன (ாஸிதவயேதயாதி) இவவுருவுக ளெனறு - சேதநாசேத நாதமகமான ஜகதததைச்சொலலுகிறது. ஸரீரதயாவெனறது - உருஸபதாாததம. ஸேஷமாயெனறது - "அவன" எனகிற ஷஷ்டயாததம்.

உளனல லெனபாயோ வெனகிற விடத்தில - எவம விகல்போபிபரேதஃ; ஸோபாதிகநிஷேதமேபணணுகிறதோ, நிருபாதிகநிஷேதமோ. ஸோபாதிகநிஷேதபக்ஷத்திலும். ப்ரகாரோபாதிநிஷேதஃ க்ரியதே, உததேஸோபாதிநிஷேதஃ, காலோபாதிநிஷேதோவா, இதிதரேதாவிகல்பஃ. ஏததவிகல்பதரயஸயாபி நிருபாதிக நிஷேதபக்ஷஸயாபி க்ரமேணதூஷணமாஹ (அபபோது அபாவதாமியாயத தோறறுமித்யாதிநா) அபாவதாமியாய - அபாவரூபதாமவிஶிஷ்டமாய.

(இவவருவுகளவனருவமுள) நாஸதிஸபதவாச்யமாய் ஸூக்ஷ்மரூபமான சிதசிதாதமக பரபஞசமான விவையவனுக்கவஸ்ததாநதரபாககாய அபரகாஸரூப மாய்க்கொண்டு ஸேஷமாயத்தோறறுமென்றபடி. (அவனுருவ மிவ்வுருவுகளுள)

அஸ்திஶப்தவாச்யமாய வஸ்துஸ்வரூபமாய சேதநாசேதநாத்மகமான விவ்வஸ்துக்களவனுக்கு ஶரீரதயாஶேஷமாய ப்ரகாரரூபமாய்க்கொண்டு தோற்றுமென்றபடி. இப்படி ஶப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. அப்போது - அபாவதாமிதவேநவவனுடையஸத்பாவந்தோற்றும்போது. உண்மைதோற்றும ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறா (கடோஸச்யெனறு விதயாதி) (நாஸதிதவதாமவிஶிஷ்டமாய)கபாலாவஸதத்மாய. பாகமஸாபாவததைபபற்ற நாஸதியெனனபபோகாதென்றா கீழ்; தேஶாதி பாலுணடான ஸமஸாககாபாவததாலும் நாஸதியெனனககூடாதெனகிறார். (இஙகிலலையிதயாதியால்)

(குணமாகவுடையனுகையாலே) ஆகையாலே யென்கிறது - ஃ இல் ஶப்தார்த்தம. (குணமுடைமை) எனறு சொல்லலாமோவெனன, இரணடுமிரண்டுதாமமாய் ஸிததிக்கிற ப்ரகாரமுபபாதிதமாகையாலே சொலலலாமெனகிறார் (இவையிரணடுமெனறு)

(உளனிருதகைமையோடிதயாதி) உளனெனகிற விததாலே-ஒருகுணமும், இலனெனகிறவிததாலே - ஒருகுணமும் ஸிததிககையால் நான் அவனுளனெனறு சொலலுகையாலே விபூதிவைஶிஷ்டய ரூபஸவபாவமும், நீ " இலன் " எனகையாலேஸூக்ஷ்மாவஸததவஸதுவைஶிஷடயரூபஸவபாவமும ஸித்திததது; ஆகையாலிலனெனறு - ஸூக்ஷமவஸது விஶிஷ்டனெனறுசொலலாதே, உளனெனறு-ஸததூலஸூக்ஷம ஸமஸதவஸது வயாபியாயககொண்டு ஸவிபூதிகனாயிருக்குமெனன வமையாதோவெனறு வாக்யாாததம. தகைமை - ஸ்வபாவம். ஒழிவிலனுயரகொணடு பரநதேயுளனெனறநவயந திருவுளளமபறறி யருளிசசெயகிறா (நானுளனென்கிற சொலலாலே யிதயாதி) இனி எனகிறது - ஹேதுபரம். (அவனுளனானுளனாமாபபோலே) நானுளனென்றாலுளனாமாப்போலே யென்றபடி. (ஸவிபூதிகனேயுளனாக வமையாதோ) நீ யிபபடி யஙகீகரிககவமையாதோவென்றபடி. யதவா, (அவனுளனானுலிதயாதி) ஸயதாபவதி ததாவிபூதிரபிஸ்யாத். அதாவது-அவன அஸதிதவதாம விஶிஷடனானால் விபூதியும் அஸ்திதவதாமவிஶிஷ்டையாககடவது, அவன நாஸதிதவதாமவிஶிஷடனானால விபூதியும் நாஸ்திதவதாமவிஶிஷடையாககடவது எனறபடி.

உளனெனிலுளன, இவவுருவுகளவனுருவமாயுள, உளனலனெனிலுளன், இவவருவுகளவனருவமுள, உளனென விலனென விவைகுணமுடைமையில் இருதகைமையோடொன, ஒழிவிலன பரநதே யுளனிதயநவயஃ ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

பரந்ததண்பரவையுணீர்தொறும்பரந்துளன்
பரநதவண்டமிதெனநிலவிசும்பொழிவறக்
கரநதசிலிடநதொறுமிடநதிகழ்பொருடொறும்
கரநதெங்கும்பரந்துளனிவையுண்டகரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(பரந்த) ஸமுத்ரஜலபரமாணுக்களிலும், ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி லோகாந்தராவர்த்தியாயதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்த வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து அவற்றினுள்ளே ப்ரகாசிக்கிறசித்வஸ்துக்களிலும், ஸ்தூலமாண்டத்தில் வ்யாபித்தாற்போலே அநாயாஸத்தாலே அஸங்குசிதனாய அநவரதத்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸம்ஹாரத்தாவுமாய ஸ்ருஷ்டபரமாணவிதத்தனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனேயென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பரந்த - எங்குமொக்கப்பரந்த தண் - பூதாந்தரகார்யமான விகாரமில்லாமையாலே ஸ்வதாமமான ஸைத்யத்தையுடைத்தான. பரவையுள் - காரணஜலரூபமான ஏகார்ணவத்தின் நீர்தொறும்-அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமாணுக்கள்தோறும். பரந்தவண்டமிதென-மஹாவகாஸமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாப்போலே. பரந்துளன் - அஸங்குசிதமாகவிருக்குமவனாய. இப்படி - நிலம் - பூமியிலும். விசும்பு - ஊர்த்வலோகங்களிலும். ஒழிவற - ஒன்றொழியாமே. கரந்த - அதிஸூக்ஷ்மமாய. சிலிடந்தொறும - அல்பமானஸ்தலங்கள்தோறும். இடம் - அந்தஸ்தலங்களிலே. திகழ் - ஸ்வயம்ப்ரகாஸதயா உஜ்ஜ்வலமான *பொருடொறும - அதமவஸ்துக்கள்தோறும். கரந்து வ்யாப்யவஸ்துக்களுமறியாதபடிமறைந்து. எங்கும்-எங்குமொக்க பரந்துளன - வ்யாபதனாயிருக்கும். இவையுண்டகரன-இவ்வஸ்துக்களை ஸம்ஹாரதஸையிலும் தனக்குள்ளேஅடக்கித் நாஸத்திரனாயநின்றவன்.

இத்தால் காரணதஸையோடு கார்யதஸையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலு மஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்குமென்றதாயிற்று.

ஈடு - பத்தாம் பாட்டு

(பரந்ததண்பரவையாதி) ஜகத்தை ஸரீரதயா ஸேஷமாகவுடையனாயெங்கும் வ்யாபித்து தாரகனாய நியாமகனாய ஸேஷியாயிருக்குமென்று கீழே சொன்னார்; இப்படிவ்யாபித்து நின்றால அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம்பிறவாநின்றதிறே, அப்படியே யவனுக்கு மிவற்றோடை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸங்கோசம்பிறக்குமோவென்னில ; அது செய்யாது, அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்து நிற்குமென்று வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(பரந்ததண்பரவையித்யாதி) பரந்து குளிர்ந்திருந்துள்ள கடல ஜலபரமாணுக்கடோறும் வ்யாபித்திருக்கும். நீர்ச்செறிவாலே திரண்டு தோற்றுகிறவித்தனையிறே, பரமாணுஸங்காதமிறே. "ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாச்" (ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத்) என்கிறவஸ்து, ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபியாநின்றால் பாவகாஶமாய நெருக்குப்பட்டிருக்குமோவென்னில (பரந்தவண்டமிதென) அந்த ஜலபரமாணுக்கள் தானபரந்த வண்டமிதெனவாயிற்று வ்யாபித்திருப்பது. ஓரண்டத்தைச்சமைத்து, அதிலே யோரேகாகியை வைத்தாற்போலேயிருக்கும். இப்படி ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபித்துவிடுமித்தனையோவென்னில (நிலவிசும்பொழிவற) பூமியந்தரிக்ஷங்களிலும்படியே. இவைமூன்று மநுக்கு முபலக்ஷணமாய, அநுசாலுமாரப்தமான வண்டத்தளவும நினைத்து, மேல காரியமான பதார்த்தங்களில வ்யாபித்திருக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(கரந்தசிலிடந்தொறும) இமையோடிமைபொருந்தும்போதைக்காற்றிலே முடியும்படியான ஸூக்ஷ்மமான அல்பஶரீரங்கள்தோறும (இடந்திகழ்பொருடோறும்) அவ்வவஶரீரங்களிலே ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாயக்கொண்டு மிளிருகிறவாத்மாக்களதோறும். (கரந்து) வ்யாப்ய பதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதபடி. அந்யைரத்ருஷ்டனாய. (எங்கும்பரந்துளன) சேதநன ஶரீரத்திலே வ்யாபிக்கும்போது அதிலேகதேஶத்திலேநின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும வ்யாபிக்கக்கடவனாயிருக்கும, இவனங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும வ்யாபித்திருக்கும். விபுத்வத்தை யவனுக்குச்சொல்லி, அணுத்வத்தையிவனுக்குச்சொல்லி, இதுக்குள்ளே யவன்குறைவற வ்யாபித்திருக்குமென்று லத்துகூடுமோவென்னில (இவையுண்டகரனே) சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியவற்றையெல்லாந் தன்வயிற்றிலே வைத்தால "தயிருண்டபொனவயிறிவ் வேழுலகுமுண்டுமிடமுடைத்தால்" என்கிறபடியே பின்னையு மவ்வயிறே யிடமுடைத்தாம்படியிருக்கவல்ல ஸாவஶக்தி, சிறியவற்றிலே குறைவறவிருக்கமாட்டானோ! என்கிறார். (கரன) இப்படி ஸூதருடப்ரமாணஸித்தன. இவையுண்டகரன பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும பரந்தவண்டமிதென பபரந்துளன், நிலவிசும்பொழிவறப்பரந்துளன், கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடோறு மெங்குங்கரந்து பரந்துளன் என்றந்வயம ......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (பரந்ததண்ணித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னதொன்றது - ஏழாம் பாட்டிலேசொன்னதொன்றபடி. சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம - ஜ்ஞாநஸங்கோச

ம். சேதநஜ்ஞாநஸங்கோச மீச்வரஸ்வரூபஸங்கோசத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (ஸங்கோசம்பிறக்குமோ) விபுவானவீச்வரஸ்வரூபத்துக்கு கார்யரூபஸங்கோசம்பிறக்குமோ. (அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்துநிற்கும்) விபுவான ஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால் விபுவான வாகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராதென்றபடி

“ கரந்தசில் ” என்றுமேலே கார்யத்தைச்சொல்லுகையாலே “ பரவை ” என்றது - காரணமான ஏகார்ணவத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜலஸமுத்ராயமொழிய பரமாணுக்களுண்டோவென்ன (நீர்செறிவித்யாதி) செறிவு - நிபிடதை.

சாந்தோக்யே சாண்டில்யவித்யாயாம் “ 𑌏𑌷 𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ” (ஏஷமஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந்ப்ருதிவ்யாஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந்திவோஜ்யாயாநேப்யோலோகேப்ய:) இதி “மே அந்தர்ஹ்ருதயே ஏஷ ஆத்மா ப்ருதிவ்யாதிப்யோ ஜ்யாயாநித்யந்வய:. விவரணம் (ஓரண்டத்தை யித்யாதி)

ஒழிவற - ஒழியாதே. நிலவிசும்பொழிவற - பூமியிலு மந்தரிக்ஷத்திலுமொன்றொழியாதே ஸ்திதபதார்த்த:.

இவைமூன்றிலுமோ வ்யாப்தியுள்ளதென்ன (இவைமூன்றுமித்யாதி) ஆகாசம் ஸாவயவமாகையாலே பரமாணுஸங்காதாத்மகமாயிருக்கும்.

கரந்தவென்று - ஸூக்ஷ்மமாய், சிலவென்றும் - ஸூக்ஷ்மமாய், இடமென்று - சரீரமாய், அத்யல்பசரீரந்தோறுமென்றபடி. இதின் சரமாவதி (இமையோடிமையித்யாதி) இமை - பக்ஷ்மம். மிளிருகை - ப்ரகாசிக்கை. எங்கும்பரந்துளனென்று - பஹிர்வ்யாப்தியுஞ்சொல்லுகிறது.

“ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 ” (நித்யம்விபும்) “ 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ” (ஏஷோணுராத்மா) இத்யாதியைப்பற்ற ‘ விபுத்வத்தையு மணுத்வத்தையுஞ்சொல்லி ” என்றது. இவை - ப்ரத்யக்ஷமானவை. “ இவையுண்ட ” என்கிறமாத்ரத்துக்குபாவம் (சிறுவடிவையித்யாதி) (தயிரித்யாதி) தயிரையுண்ட ஸ்ப்ருஹணீயமானவயிறு இந்தஸப்தலோகங்களையும் புஜித்தும் பின்னையு மவகாசமுடைத்தாயிருக்கும், ஆல - ஆச்சர்யம். கரன் - கரண. த்ருடன். த்ருடப்ரமாணஸித்தனென்றபடி. பாட்டுக்கந்வயம் (இவையுண்டவித்யாதி) ... .

பதினொன்றாம் பாட்டு.

கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை
வரனவிற்றிறல்வலியளிபொறையாய்நின்ற
பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிரனிறையாயிரத்திவைபத்தும்வீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(கரவிசும்பு) லீலோபகரண போகோபகரணோபயவிசிஷ்ட விபூதிவிஶிஷ்டனான எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியெனகிற விப்பொருளை ஔசித்யத்தாலே அவன் திருவடிகளை ப்ரதிபாதிக்கிறதெனகிறார் - இத்திருவாய்மொழியின சொற்களினழகையும, ஸந்தாபபத்தினழகையும, பொருளின்சீர்மையையும, இசையினழகையும, இச்சேர்த்திகளினுடைய நிரதிஶயப்ரேம காபபத்வத்தையும், இவை * பொய்யிலபாடலாயிருக்கிறபடியையும் பார்த்து, இப்படியாலே * தமிழிசைகாரா பத்தா பரவும்படி நிரதிஶய கல்யாணமாயிருப்பன எம்பெருமானுக்கு கிப்பாயந்தமாக வேணுமென்று தம்முடைய வபிநிவேஶத்தாலே ஆயிரமென்றருளிச்செய்கிறார்........... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸ்ரீப்ரதிபாதித்த பரத்வத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு இத்திருவாய்மொழிக்கு பலம் மோக்ஷமாக வருளிச்செய்கிறார்.

கரம் - ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடைய. விசும்பு - ஆகாஶம். எரி- அக்நி. வளி - வாயு. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றையாஶ்ரயமாகவுடைத்தாய இவற்றுக்கு ஸ்வபாவங்களாயுள்ள. வரன்-ஶ்ரேஷ்டமான. நவில் - ஶப்தம். திறல் - தாஹகத்வம். வலி - பலம். அளி - தண்ணளியானகுளிர்த்தி. பொறை - தாரகத்வம். ஆய்நின்ற - இத்தர்மிகளோடு தாமங்களோடு வாசியறத்தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற. பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரனுடைய. அடிமேல் - * துயரறுசுடரடிவிஷயமாக. குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியைப் பிறப்பிடமாகவுடையராய ஶடரான பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை வெல்லும் ஸ்வபாவரானவாழ்வார். சொல் - அருளிச்செய்ததாய. நிரனிறையாயிரத்து - சொல்லும்பொருளு மியலுமிசையும் தாளமும் மிநயமு மொன்றுக்கொன்று சேருகையாலே நிரந்துநிறைந்தவாயிரத்து. இவைபத்தும் - பரத்வப்ரதிபாதகமான விவைபத்தும். வீடே - பரனடிமேல்விடப்பட்டன, ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன வென்றபடி.

இவைபத்தும் வீடான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குகையாலே " வீடு " என்று காரணத்திலே கார்யோபசாரமாகவுமாம் " வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி: " (வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:) என்று அநுபவத்தாலும் ஜ்ஞாநாதிவைபவத்தாலும் அவனுக்கு பூர்த்திசொன்னாற்போலே " குருகூர்ச்சடகோபன் " என்று ப்ரபந்த கர்த்தாவான வாழ்வாருடைய ஆப்திசொல்லுகிறது. " நிரனிறை " என்று அடைநிறைந்தவென்றுமாம். " ஆயிரம் " என்கிற ஸங்க்யாநிர்தேஶத்தாலே கர்த்தாவானவிவருடைய பகவத்தீநத்வம் ஸூசிதமாகிறது. இத்திருவாய்மொழி நாற்சீராய் அளவடிநான்கு மொத்திருக்கையாலே கலிவிருத்தமென்பது.............. ....*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுஞ் சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே இவற்றுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்றும், மூன்றாம்பாட்டிலே நித்யவிபூதியோபாதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யவனுக்கு அந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவித்தார், நாலாம் பாட்டிலே அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமென்றார்; ஐந்தாம்பாட்டிலே அதினுடைய ஸ்திதியுமவனதீனையென்றார், ஆறாம்பாட்டிலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீநமென்றார்; ஏழாம்பாட்டிலே ஶரீரஶரீரிகளுக்கு உண்டான லக்ஷணம் ஜகத்துக்கு மீஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதுக்குமவனுக்குஞ் சொன்ன வையதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்றார்; எட்டாம்பாட்டிலே குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்தார்; ஒன்பதாம்பாட்டிலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தார்; பத்தாம்பாட்டிலே வ்யாப்தி ஸௌக்ஷ்ம்யத்தை யருளிச்செய்தார்; இப்படிகளாலே யவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்தாராய் நின்றாகிழ்; இத்திருவாய்மொழியி லந்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்ற பேறே பேறென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(கரவிசும்பு) கரமான விசும்பு. திருட்மான் விசும்பென்றபடி. அன்றியே (கரவிசும்பு) கரந்தவிசும்பு, அசக்ஷமான விசும்பென்னுதல். "சக்ஷுர்ஸ்ருஶ் பததி" (அதர்கருத்ர: பததி) என்று நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்குமிறே. எரி - தேஜஸ்தத்த்வம். வளி - காற்று. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றின்மேலேயுண்டான. வரன்-வரனான. ஶ்ரேஷ்டமான. (நவில) வரிஷ்டமான ஶப்தம், அக்நியினுடைய தாஹகத்வஶக்தி, காற்றினுடைய திட்கு, ஜலத்தினுடைய தண்ணளி, பூமியினுடைய பொறை. இப்படி ஸ்வபாவமான பூதபஞ்சகங்களையுஞ் சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூதியைச் சொல்லிற்றாய், ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்த்வமேயாயிருக்குமிறே நித்யவிபூதி, அதுக்கும் இதுதானே யுபலக்ஷணமாய், ஆக உபயவிபூதி யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வஸ்மாத்பரன் திருவடிகளிலே.

இவைபத்தும் பரனடிமேலவீடு - அவன் திருவடிகளிலே விடப்பட்டன. ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. (குருகூர்ச்சடகோபன்) "வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:) என்னுமாப்போலே ஆப்தி தோற்றுக்குடலாக வருளிச்செய்கிறார்.

நிரலநிறை எனனுதல, நிரனநிறையெனனுதல். நிரல்நிறை என்ற போது - ஶபதங்களும நிறைநது. அர்த்தங்களும்புஷ்கலமாயிருககை. நிரனநிறை எனறபோது - நேரேநிறுததபபடுகை. " ப்ரமாணஸ்தரிபிரங்கிதம் " (ப்ரமாணஸ்தரிபிரங்கிதம்) " பாதபதகோக்ஷரஸம்ஸ்நந்தரீலயஸமகவிதஃ " (பாதபதகோக்ஷரஸம்ஸ்நந்தரீலயஸமகவிதஃ) எனகிற படியே லக்ஷணஙகளிற குறையாமே, எழுததுஞ் சொலலும பொருளு மந்தாதியும் கரமததிலே நிறுத்தபபடுகை. (ஆயிரம்) " காவ்யமராமாயணம் க்ருதஸ்நமித்ருஸைஃ கரவாண்யஹம் " (காவ்யமராமாயணம கருதஸ்நமித்ருஸைஃ கரவாண்யஹம்) எனனுமாபபோலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெறறவராகையாலே மேலுளள தடையததோறறுகின்றது; வாவஃக்ரவர்த்தி க்ஷாசு (வாசஃகரமவாததித்வாத) அடைவேசொலலுமத்தனையாகையாலே " ஆயிரம " எனகிறது. அனறிககே, ஆயிரமுஞ்சொல்லியலலது நிறகவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவத்தாலே சொலலுகிறாரதல். (இவைபத்தும்வீடே) இவைபததும் பரனடிமேல விடபபட்டனவெனனுதல ; அனறிககே, இசசெய்யடையநெலலெனறால் நெல்லைவிளைககுமதென்று காடடுமாபபோலே, இவைபததும வீடென்றது-வீடடைவிளைககுமென்றபடியாய மோக்ஷபரதமெனகிறாரதல். பகவதபரஸாதததாலே தமககு பரத்வஜ்ஞாநம் பிறநதபடியையும, அநத ஜ்ஞாநததுக்கு பலம மோக்ஷமெனனுமிடத்தையும, இப்ப்ரபந்ததிலேதேனு மொருபடியங்வய முடையார்க்கு பலம் தமமுடைய பலமெனனு மிடததையு மருளிசசெய்கிறார.

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமததில (கரவிசுமபிதயாதி) ஶ்ரோதருபுததி ஸமாதாநார்த்தமாகபபாடடுககளி லாததங்களை ஸங்க்ரஹேண வருளிசசெய்கிறார (முதறபாட்டிலே யிதயாதி) தாம்பெறறபேறே பேறெனறது - " அவாவறறு வீடுபெறற " எனறு தாம் பெறறபேறென்றபடி ; " தொழுதெழெனமனனே " எனறு உபகரமிதத " நண்ணினநாமே " என்றதாதல. " தருடமான " எனறதாடயம - சிரகால வாத்திதவமாதல, பரமாணதாடயமாதல. அசசமானபடி யெனனெனன (அதரகருதரஃபததிதயாதி)

(இவறறினமேலேயுணடான) இவறறினுடையகுணங்களானவெனறபடி.

" ரஜஸதமஸஸ்ஸாக்களைகடறிதது " இதயாதியாலே விஶேஷித்தது - ப்ரக்ருதிமணடலததுக்குளளே நிதயவிபூதியெனகிற யாதவபரகாஶாதிமத வ்யாவ்ருத

திக்காக "𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍇" (தமஸஸ்துபாரே) "𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍" (தமஸஃபரஸ்தாத்) என்னக்கடவதிறே.

ஸ்வப்ரஶம்ஸை பண்ணலாமோ வென்ன (வால்மீகிரித்யாதி) பாலகாண்டே சதுர்த்தே "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 । 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥" (ப்ராப்தராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷிஃ । சகார சரிதம் க்ருத்ஸ்நம் விசித்ரபதமாத்மவாந்.) 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 (தத்ரைவோ பரிஷ்டாத்) "𑌪𑌾𑌠𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍇𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 । 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂" (பாட்யே கேயே ச மதுரம் ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்விதம் । ஜாதிபிஸ்ஸப்தபிர்யுக்தம் தந்த்ரீலயஸமந்விதம்) 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 (தத்ரைவத்விதீயே) "𑌪𑌾𑌦𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾" (பாதபத்தோக்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்விதஃ - ஶோகார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோமே ஶ்லோகோபவதுநாந்யதா) இதி.

முந்தினவாத்தத்தில், நிரல், நிறை, என்றிரண்டும் பௌஷ்கல்யபரம்; இரண்டாமாத்தத்தில் நிரலென்று - நேராய், நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை. நேரே - க்ரமத்திலே. விவரணம் (ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரித்யாதி)

𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 "𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑌂" (தஸ்யபுத்திரியம்ஜாதாவால்மீகோப்பாவிதாத்மநஃ । காவ்யம்ராமாயணம்க்ருத்ஸ்நமீத்ருஶைஃகரவாண்யஹம்) அப்படி தோற்றினாலொருக்காலே சொல்லலாகாதோவென்ன (வாசஃக்ரமவர்த்திதவாதித்யாதி) ப்ரதமநிர்வாஹ விவரணம் (அன்றிக்கேயித்யாதி)

"இவைபத்தும்வீடு" என்றதுக்கு "ஆயிரங்களுந்தம்" என்றதைக்கண்டுகொள்வது.

முதற்பாட்டிலர்த்தத்தோடே யிப்பாட்டிலர்த்தத்தைச் சேர்த்து நிகமிக்கிறார் (பகவத்ப்ரஸாதேத்யாதி) "கரவிசும்பு" என்று தொடங்கி "ஆயநின்றபரன்" என்றதைப்பற்ற (பரத்வஜ்ஞாநம்பிறந்தபடியையுமென்றது) "இவைபத்தும்வீடு" என்கையாலே (அந்தஜ்ஞாநத்துக்குபலம் மோக்ஷமென்னுமிடத்தையுமென்றது) "இவைபத்தும்" என்கையாலே (இப்ப்ரபந்தத்திலேதேனுமித்யாதி) இப்ப்ரபந்தத்தில் - இத்திருவாய்மொழியிலே. க்ரமேணாந்வயஃ......................*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(உயர்வற)

நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாதமிதரஸதயாநந்தலீலாஸ்பதத்வாத் ஸ்வாயத்தா
ஶேஷஸத்தாஸ்திதியதநபிதா வைபவாத் வைஶ்வரூப்யாத் । த்ர்யக்ஷ
ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் ஸதஸத்வகதேஃ ஸர்வதத்த்வேஷு வ்யாப்தேஃ பஶ்ய
ந்யோகீவரஸ்த்வத்பதகமலயுகம் ஸ்வாந்தஹ்ருத்ஸ்தம்॥ (க)

இப்படி பத்துஸ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்பாவித ஶங்காபரிஹார பூர்வகமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரமடைவிலே தத்தத்ஸாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய ப்ரதம ப்ரதமஶதகத்தில் ப்ரதமதஶகார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.— நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாத்-உயர்வறவுயர்நலமுடையவன். இதோபயுத்க்ருஷ்டமில்லாதபடி யுத்க்ருஷ்ட கல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலும். அமிதரஸதயா - முழுநலம். நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபனாகையாலும். அநந்த லீலாஸ்பதத்வாத் - நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன். பாதாளமாரப்ய பரமபதபர்யந்தமாக வுண்டான சேதநாசேதநவிபூதிகளுகையாலும். ஸ்வாயத்தாஶேஷ ஸத்தாஸ்திதியதநபிதா வைபவாத் - இதுக்ரமேண, நாமவனிவனுவன், அவரவர்தமதமது, நின்றனரிருந்தனர், என்றமூன்று பாட்டினார்த்தம். விவிதநிர்த்தேஶ நிர்திஶ்யமாந ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்றும், எம்பெருமான் ஸகலதேவதாந்தராத்மதயா ஆராத்யனாய் ஸகலபலப்ரதனாகையாலே ரக்ஷணமும் தததீநமென்றும், சேதநாசேதந ஸமஸ்தவஸ்துப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் தத்ஸங்கல்பாதீநமென்றும், கார்த்ரயத்திலே சொல்லுகையாலே * ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதனாகையாலும். வைஶ்வரூப்யாத் - திடவிசும்பெரிவளி. ஜகத்துக்குந் தனக்கு மைக்யஞ் சொல்லுகிற ஶ்ருதருஷ்டிபக்ஷமஸங்கதமென்று தோற்றும்படி "தானஶரீரியாய் ஜகத்தை ஶரீரமாக வுடைத்தாகையாலும். த்ர்யக்ஷ ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் - அரனயனென. இந்தஜகத்துக்கு நிர்வாஹகத்வேந ஶங்கிதரான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கையாலும். ஸதஸத்வகதேஃ - உளனெனிலுளன். ஏவம்பூதனை ஸ்வரூபனில்லையென்று ஶூந்யவாதிகளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி யவஸ்தாபேதத்தாலே ஸதஸச்சப்தவாச்யனென்று அறியப்படுகையாலும். ஸர்வதத்த்வேஷு வ்யாப்தேஃ - பரந்ததண்பரவையுள். சேதநன் ஶரீரைக தேஶத்திலே நின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபிக்கும்படியன்றிக்கே ஸர்வவஸ்துக்களிலேயும் ஸ்வரூபேண எங்குமொக்க வ்யாபித்திருக்கையாலும். பஶ்யந்யோகீபரம் - எம்பெருமானை ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாக்ஷாத்கரியா நின்றுகொண்டு யோகிஶ்ரேஷ்டரான வாழ்வார் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்த தவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ப்ரதமஶதகத்திலே யருளிச்செய்தாரென்கிறார்.... ... . (க)

ஸவ்யாக்யாநமான

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில்

இத்திருவாய்மொழிக்கான பாட்டு.

உயர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாந் தான்கண்
டுயர்வேதநேர்கொண் டுரைத்து - மயர்வேதும்
வாராமன் மானிடரை வாழ்விக்கு மாறன்சொல்
வேராகவே விளையும் வீடு. (க)

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னும்படி ஆழ்வாருக்கு 'மயர்வற மதிநலமருள, இப்படி நிர்ஹேதுககடாக்ஷபாத்ரபூதரான ஆழ்வாரும் "அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்பாடினன்" என்னும்படி திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை பண்ணார் பாடலாம்படி பாடியருளி, அநந்தரம் தம்முடைய நிரவதிகக்ருபையாலே மதுரகவிப்ரப்ருதிஸஜ்ஜநங்களுக்கு "அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேன் ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மினீர் தேர்ந்து" என்னும்படி உபதேஶித்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே * ஊருநாடுமுலகமுந்தம்மைப்போலேயாம்படி * செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்தவநந்தரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இத்திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸங்குசிதமாய்ப்போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்காவாரார் என்று பார்த்து நாதமுனிகளை "அருள்பெற்ற நாதமுனி" என்னும்படி தம்முடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே கடாக்ஷித்தருளி, இவர்க்கு திவ்யஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி, அந்த திவ்ய சக்ஷுர்மூலமாகவே ஶரணாகதி புரஸ்ஸரமாக தீர்க்கஶரணாகதியான திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார். இப்படி ஆழ்வாருடைய திவ்ய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுனிகளும் "அழித்ததுற்றவன் றிசைகளாக்கினன்" என்னும்படி இத்தமிழ்மறைகளை இயலிசையாக்கி நடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யக்கொண்டார் தொடக்கமான வாஸ்திகளுக்கு இத்து, ப்ரபத்யாத்தஸஹிதமாக இத்தைப் ப்ரஸாதிக்க, அவர்களுமப்படியே அவர் திருப்பேரனாருக்கு மணக்கால்நம்பிமுகேந ப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு "ஆளவந்தாரென்னும் வைவளர்த்தோன்" என்னும்படி அவருமதனை வர்த்திப்பிக்க, அவர்கடாக்ஷ லக்ஷ்யபூதராய் * மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானார் "வளர்த்த இதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு * ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாஶ்ரயணஶாலிகளான கோவிந்தகூராதிப குருகாதிப பட்டார்ய நிகமாந்தமுனிபர்யந்தமாய் உபதேஶபரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யாநமாக நடந்துசென்றவிது * திருமால்சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த * இன்பத்திருவெள்ளமுழ்கின நம்மாழ்வாரவதாரமாய் நம்பிள்ளையென்று போபெற்ற லோகாசார்யராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி * தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி விஶதவ்யாக்யாநரூபமாய் ப்ரவஹிக்க, அது "ஆங்கவர்பால்" என்று தொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்த்ருதமாயிற்று. இப்படி தீர்க்கஶரணாகதியான திருவாய்மொழி நாதயாமுநயதிவராதிகளாலே வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோந்தமையைப்பற்ற "திருவருள்மாலை" என்றும் "நாதம்பங்கஜநேத்ர" என்றும் இத்தனியன்களாலே வந்தவிந்த ஸம்ப்ரதாய க்ரமம் தேவாதிபரளவும் தாஶிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயா நடந்துவந்த திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதாயக்ரமந்தான் அதுக்குதேஶிகரான தேவப்

பெருமாள்கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிறே " [illegible]" (காநதோபயநதரூயமிஈஃகருணைகஸிநதோ:) என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே " மணவாளமாமுநியான வேரிதேங்கி " என்னும்படிதேங்கிறது. அதததைபபறறவிறே " [illegible]" (ஆர்யாச்சரீலைலநாதாததிகதஸ—ஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோ யமிதிஹிகதிதஃ " என்றும், " திருவாயமொழிப்பிள்ளை திருத்தாள்சேர்ந்தங்குரைகொள் தமிழமறைகளும் மறைவெள்ளததுககு மோடமா யாரியர்களிட்டாலை யுள்ளுணர்ந்தது " என்றும, " தமிழவேதமாகிய வோதவெள்ளங்களைகண்டகோயில் மணவாளமாமுநி " என்றுஞ்சொன்னார்கள். இப்படி முப்பததாறுயிரபபெருக்கராகையாலே " மதிளரஙகர்வண்புகழ்மே லான்றதமிழமறைகள் " என்னும்படி தம்விஷயமான திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடததிலே கேட்கவேணுமென்று பெருமாள் தாமுநதிருவுள்ளமாய " [illegible]" (ஶ்ருதவாகூடமஶடரிபுகிராமாதததத்வம்த்வதுக்தம்) என்னும்படி யாழங்காறபடடுக்கேட்டருளினாரிறே. அதின்பினபு ஸ்ரீபட்டநாதமுநிவாகமஹாதரியோகிதொடக்கமான வாசாரயாகளாகிறகால்களாலே புறப்பட்டு ககாடுஙகரமபுமெங்குமேறிப் பாய்நதுபலிததது. இபபடி ஈஶ்வரிதவயவிபாகமற ஸ்வஸூக்தியாலே வஶீகரிக்கவல்ல வைபவமானது " மணவாளமாமுநிதோற்றியபினனல்லவோ தமிழவேதநாலங்கியது " எனறும, " மணவாளமாமுநிவநதிலனே லாறறிபகளைததபுளியலலவோ தமிழாரணமே " என்றும், அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசபபடடது. இவாதாமும் " எநதைதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால வநதவுபதேசமார்ககம் " எனறும் " மாறன்கலையுணர்வாகப்பெறறோம் " எனறும் " [illegible] " (வகுளபூஷணவாகம்ருதாஸ்வம்) என்றும், தாமருளிசசெய்தார். ஏவம்விதமஹாதம்யயுக்தரான விவர் தம்முடைய வநுபவததுக்குப்போககு வீடாகவும, திருவாய்மொழியினுடைய அர்க்ரஹமான வாததங்களை யெல்லாருமறியுமபடி ஸுக்ரஹமாக ஸுவ்யக்தமாகவும், " சொல்லும்பொருளுந தொகுததுரைததான் " எனனும்படி ஸங்கதியாக விப்ரபநததத்திலே யருளிச செயகிறார். ஈட்டில ஸஙகதியேயாயிற திவர்தாமிப்படி ஸங்கரஹிததருளிசசெயகிறது. இபரபநததுக் கநேகமிரப்பநதங்களுண்டாயிறேயிருபபது, அதெங்ஙனேயெனனில ; வெணபா எனகிற சந்தஸஸாகையும், இப்படியானவிபபாட்டில்முறபாதியிலே யொரோதிருவாயமொழியின தாதபர்யமும ததஸங்கதிகளடைகையும், பாடடுககளதோறுமாழவார்திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாத்பர்யங்களை ததபாயந்தமாகபபேசுகையும, அந்தாதியாய் நடககுகையுமாகிற வைந்துநிர்பபந்தமுணடாயிருககுமாயிறறு. இநதான * பாலோடமுதனனவாயிரமான திருவாய்மொழியின ஸாரமாகையாலே " திருவாயமொழிநூறறநதாதியாந்தேனை " என்னும்படி ஸரஸமான நிரூபகமாய், ஆயிரததின்ஸங்கரஹமாகையாலே யொரோதிருவாய்மொழியினாததததை யொரோபாட்டாயருளிசசெயகையாலே அதுதான் நூறுபாட்டாய, * அலலுமபகலுமநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஶயபோகயமாய, அவவளவுமனறிககே உடையவா நூறறந்தாதியோபா

தி ஆழ்வார் நூற்றந்தாதியு முத்தேஸ்யமாகையாலே ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ப்ரேமமுடையார்க்கநவரதம் ஸந்தேயமுமா யிருப்பதொன்றாயிற்று. இதில் சரமபர்வமானவாழ்வார் திருவடிகளையிறே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக நிஷ்காஷிக்கிறது, அதுதான் ✣ ப்ராங்குஶபாதபக்தராய * சடகோபர் தேமலர்த்தாட் கேய்ந்தினிய பாதுகமாமெந்தை யிராமாநுசனளவும் வந்திருக்குமிறே. ஆழ்வார் தாம் திவ்யஸூக்திகளுடையவும், திவ்யஸூரிகளுடையவும், முக்தருடையவும், முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிகளையுடையராயிருக்கையாலே யுடையவரு மிவ்விஷயத்திலே யாயிற்றீடுபட்டிருப்பது.—

(உயர்வேபரன்படியித்யாதி) இதில் ஸர்வஸ்மாத்பரன் திருவடிகளிலே தொழுதெழப்பாராயென்று பரத்வப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியானவித்திருவாய்மொழியடியாகவே சேதநர்க்கு மோக்ஷலாபம் என்னுமர்த்தத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால பரிபூர்ணனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் அபௌருஷேயமான ஸ்வதஸ்ப்ரமாண ஶ்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள வெம்பெருமானை பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி யவன்ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவித்து, அநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப்பேசி, ஏவம்விதனானவன் திருவடிகளிலே “ குணைர்தாஸ்யமுபாகத: ” (குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னும்படி அடிமைசெய்துஜ்ஜீவியென்று தம்திருவுள்ளத்தை அநுஸந்தித்தருளிச்செய்த முதற்றிருவாய்மொழியி னர்த்தத்தை யநுவதித்து, ✣ உயர்வேபரன்படியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை. (உயர்வேபரன்படியை யுள்ளதெல்லாந்தான் கண்டு) பரத்வத்தில் பரத்வமாயிற்றித்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது, “ ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர் ” என்றும், “ முழுதுண்டபரபரன் ” என்றும், “ அளிபொறையாய்நின்ற பரனடிமேல் ” “ என்றும் பரத்வத்தையாயிற்றித்திறசொல்லுகிறது. உயர்வேபரன்படியாவது - “ தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் ” (தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம்) என்றும் “ பர: பராணாம் பரம: ” (பர:பராணாம்பரம:) என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையாயிற்று “ உயர்வறவுயர்நலம் ” என்றருளிச்செய்தது. அத்தை யடியொற்றியாயிற்றிவர்ப்படி யருளிச்செய்கிறது. உயர்வே என்கிற அவதாரணத்தாலே - அல்லாதாருயர்த்திகளைப்போலே தாழ்கையன்றிக்கே மேன்மேலென என்று முயர்த்தியேயாயிருக்கை. “ நேதி நேதி ” (நேதிநேதி) “ நைதமதோதிஶேரதே ” (நோதயமதோதிஶேரதே) “ நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன் ” “ அயர்வறு மமரர்களதிபதி ” “ தேவாக்குந்தேவரவோ ” என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, உயர்வென்று - உச்ச்ராயமாய், ஏ என்று - ஏய்கையாய் - பொருந்துதலாய், அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநநுரூபமா யிருப்பதன்றிக்கே, ஏயபரனென்று - அநுரூபமாய்ப்பொருந்தி யிருக்கிறபரனென்றுமாம். இப்படி யுயர்த்தியாயிருக்கிறபரன்படியாவது - பரத்வைகாந்தமான ஸ்வபாவம். உள்ளதெல்லாமாவது - முதற்பாட்டில கல்யாணகுணயோகமும் நித்யவிபூதியோகமும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யமும், இரண்டாம்பாட்டில் வுறுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்றாம்பாட்டில் நித்யவிபூதியோபாதி நித்யத்வாகாரத்தாலே யவனுக்கந்தரங்கமாயத்தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகமும், நாலாம்பாட்

டில அநந்தலீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமென்னுமதுவும், ஐந்தாம்பாட்டில் அதினுடைய ஸத்திதியு மவனதீநமென்னு மதுவும், ஆறாம்பாட்டி லதினுடைய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியு மவனதீநமென்னுமதுவும், ஏழாம்பாட்டில் ஜகத்துக்கு ஈஸ்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவமும், எட்டாம்பாட்டில இதுக்கிசையாத குத்ருஷ்டிநிரஸநமும் தந்நிஷ்டாத்விஸாம்யவாத நிரஸநமும், ஒன்பதாம்பாட்டில் ஶூந்யவாதி நிரஸநமும், பத்தாம்பாட்டில வ்யாப்திஸௌகர்யமுமாகிற விவை. இப்படி உள்ளசெல்லாவற்றையும், தானகண்டு - "திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோகமைஶ்வரம்" (திவ்யந்ததாமிதேசக்ஷு: பஶ்யமேயோக மைஸ்வரம்) என்னுமபடி மயர்வறமதிநலமருளி அவன், ப்ரஸாதத்தாலே காட்டக்கண்டு. இப்படி யவன் காட்டின வைகளெல்லாவற்றையும (உயர்வேதநோக்கொண்டுரைத்து) அபௌருஷேயமாய நித்ய நிரஸ்ததோஷமாய ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள் போலே ஹேத்வந்தரங்களா லழிக்கவொண்ணு தாகையாலே ஸர்வப்ரமாணோத்தமான ஶ்ருதிச் சாயையாலே யருளிச் செய்தது. அதாவது - "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" (ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்) என்று கல்யாணகுணயோகத்தை "நலமுடையவன்" என்றும், "யத: ஸர்வாணி பூதாநி" (யதஃ பரஸர்வாணிமஹிமாநம்) என்கிற க்ருபாவைபவத்தை "அருளினன்" என்றும், "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" (ததவிஷ்ணோ:பரமமபதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:) என்கிற விக்ரஹவிபூதியோகத்தை "அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்றுயரறுசுடரடி" என்றும், "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ஸத்யமஜ்ஞாநமநந்தமப்ரஹ்ம) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (ஆநந்தோப்ரஹ்ம) "ஆநந்தமய:" (ஆநந்தமய:) என்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை "உணர்முழுநலம" என்றும "பாதோऽஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி" (பாதோஸ்யவிஸ்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி) என்று உபயவிபூதியையுஞ்சொல்லி "பதிம் விஶ்வஸ்ய" (பதிமவிஸ்வஸ்ய) என்றுசொன்ன அநந்தவுபயவிபூதிநாதத்வத்தாலே லீலாவிபூதியு மவனதென்னுமதை "இலனது" என்றுதொடங்கி நிரூபித்தும், "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" (ஸர்வமகல்விதம்ப்ரஹ்ம) "நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" (நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந) "ஸர்வா ஹ்யஹங்காரயந்த்ர தேவதா:" (ஸ்ர்வாமாஅங்காரயந்த்ராதேவதா:) என்கிற ஸர்வப்ரகாரித்வத்தையும ஸர்வாந்தர்யாமித்வேந ஸர்வஸமாநாத்யத்வத்தையும "நாமவன்" "அவரவர்" என்கிறபாட்டுக்களிலே ப்ரகாஶிப்பித்தும், "தேந விநா த்ருணாக்ரமபி ந சலதி" (தேநவிநாத்ருணாக்ரமபிநசலதி) "ஈஶ்வர: ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேऽர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா" (ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶே ரஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயமதஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா) என்றப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் தததீநமென்னுமதை "நின்றனரிருந்தனர்" என்றும் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் - யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம-யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம) என்றஸர்வஶரீரத்வத்தையும் "அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா

நாராயணஸ்ஸ்தித:" (அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:) என்ற ஸாவவ்யாப்தியையும் "ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்நயௌ) என்ற ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும் "திடவிசும்பு" என்கிறபாட்டாலே காட்டியும், "தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம் தம்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்" (தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்) "நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்த்வம்நாராயண:பர:" (நாராயணபரம்பரஹ்மதத்வந்நாராயண:பர:) என்ற ஸாவஸ்மாத்பரத்வத்தை ஸாதித்து த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை நிவர்த்திப்பித்தபடியை * சுரரறிவருநிலையாலே ஸு-வ்யக்தமாக்கியும், வேதபாஹ்யருன பரூந்யவாதியை "உளனெனில" இத்யாத்யுக்தியாலே நிரஸித்தும், "அணோரணீயாந்" (அணோரணீயான) என்கிற வ்யாப்தி ஸௌக்ஷ்ம்யத்தை * பரந்ததண்பரவையிலே பேசியும், இப்படி வேதமார்க்காநுஸாரியாயிற்று முதற்பாட்டுத்தொடங்கி யருளிச்செய்தது; அதைப் பற்றவிறே (உயர்வேத நேர்கொண்டுரைத்து) என்றிவரருளிச்செய்கிறது. "சுடர்மிகுசுருதி" என்றிறே ஶ்ருதிப்ரமாணத்தை யங்கீகரித்தருளிறது. "அஹஞ்ஞாப்ரஹ்மண்ஸ்தஸ்ய" (அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய) என்று ஸ்வரூபாநந்தாப்பாவ முண்டாகையாலே ஸ்வரூபம் புக்கிடத்தே ஸ்வரூபநிரூபக பூதையான பிராட்டியுமுண்டாகக்குறையில்லை. (மயர்வேதும்வாராமல்) மயர்வாவது - அஜ்ஞாநம். அது அத்யல்பமும்வாராதபடி. "மயர்வற" என்று தம்முடைய அஜ்ஞாநத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸவாஸநமாகப் போக்கினாற்போலே யிவர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி யிப்படி பரத்வவிஷயமான வஜ்ஞாநகந்தமவாராதபடி. (மானிடரைவாழ்விக்குமாறன்சொல்) பரோபதேஶ காபபஸ்வாநுபவப்ரகாஶகமான ஶ்ரீஸூக்தியாலே மநுஷ்ய ஜந்மாக்களா யுள்ளவர்களை வாழவிக்கும். வாழ்விக்கையாவது-பகவதேகபரராக்கி "ஸந்தமேநம்" (ஸந்தமேநம) என்னும் படிபண்ணுகை தம்மை தொழுதெழப்பண்ணிறாபோலே. (மாறன்சொல்வேராக வேவிளையும்வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜ்ஜீவந தத்பரரான வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியடியாக பகவத்ஜ்ஞாநமுண்டாய், அதடியாக மோக்ஷலாபமாமென்றபடி, ஸூக்திமூலமாகவே முக்திபலிக்குமிறே. "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்நிரனிறையாயிரத்திவைபத்துமடியே" என்றதைக் கடாக்ஷித் தருளிச்செய்தபடி. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கிறு ராகவுமாம், தத்ஸூக்தியாதல், தத்விஷயமானவுக்தியாதலாகலாமிறே. "தென்குருகூர்நம்பிக்கன்பனாய மதுரகவிசொன்ன சொல்நம்புவார் பதிவைகுந்தம் காண்மின்" என்னக்கடவதிறே. .. .. *

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி. க— பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

வீடுமின்முற்றவும் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறுயிரப்படி.

(வீடுமின்முற்றவும்) இபபடி பரமபுருஷ யாதாதம்யாநுபவ ஜநித நிரவதிகப்ரீதியானது பகவதேகபோகரா யிருப்பார் பலரோடேகூட் பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணசேஷ்டித விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்டு மநுபவிக்கவேணுமென்னு மபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கைபாலே யந்தவபேக்ஷாநுகுணமாக வநுபவிககைக்கு இந்தலோகத்தி லாத்மாக்களில் பகவதேகபோகரா யிருப்பா ரில்லாமையாலே “ இவாகளை பகவதேக போகராககிக்கொண்டாகிலு மநுபவிககவேணும் ” என்று இந்தவாத்மாக்களைக்குறித்து பகவதேக போகதவோபாயமான பகதியோகத்தை பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக வுபதேஶிககிருர்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஸமாதபரனனவனே ஆஶ்ரயணீயனுகையாலே ஆஶ்ரயணரூபமான பகவதபஜநததுக குபயுகதமான ததிதர ஸகலதயாகததையும் பஜநபரகாரததையும், அஸததைாயததையும, தயாகப்ரகாரததையும், தயாகபூாவகமாக வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸவரூபவைலக்ஷண்யததையும், அதிஶயித புருஷாாததத்வததையும், ஸாவஸமதவததையும. விலக்ஷணஸ்வரூபமான வாஶ்ரயணபரகாரததையும், ததபலமான அநிஷட நிவ்ருததியையும், ஆஶ்ரயணீயனுடைய வபிமதபலரூபதவ பூாததியையுஞ சொல்லிககொண்டாஶ்ரயணரூப பஜநத்தை பரோபதேஶமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிருா.

இதில முதறபாட்டில ஸகலேதர பரிதயாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயமான வாத்மஸமாப்பணத்தை விதிக்கிருா... . ...*

ஈடு.

(வீடுமின்முற்றவும்) தத்வபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிறேமோக்ஷஶாஸ்த்ரங்கா ளிருப்பது, அதில் தத்வபரமாகச் சொல்லவேண்டுவ

தெல்லாஞ் சொல்லிற்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே; உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேணுமவற்றுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்கிற இத்திருவாய்மொழி. இத்திருவாய்மொழிதன்னை யாளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் ப்ரபத்திவிஷயமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்து, எம்பெருமானாரு மப்படியே யருளிச்செய்துகொண்டு போந்து, பாஷ்யந்தலைக்கட்டினபின்பு பக்திவிஷயமாக வருளிச்செய்துகொண்டு போருவர்; பின்பு எம்பாருமப்படியே யருளிச்செய்தார்.

இவருடைய பக்திப்ரபத்திகள் தான் விகல்பிக்கலாயிறே யிருப்பது; "மயர்வறமதிநலமருளினன" என்றிவர் தாம்பெற்றது பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநமாயிருந்தது; தாம்பெற்ற தொன்றும், பிறர்க்குபதேசிப்ப தொன்றுமாகவொண்ணாதே; அப்போது விப்ரலம்பககோடியிலேயாவரே. "உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய" (உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய) என்கிறபடியே கர்மஜ்ஞாந ஸம்ஸ்க்ருதாந்தஃகரணனுக்குப் பிறக்குமதிறே பரபக்தி; அந்த ஜ்ஞாநகர்மங்களினுடைய ஸ்தாநே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அதடியாக வந்ததாம் விளைந்ததிறே யிவருடைய பக்திதான். இதுதான் வேதாந்தவிஹிதையான பக்திதானேயானாலோ வென்னில்; ஸாதேஸ்வரனருள விவர்பெற்றாராகிற வேற்றம்போம, அபஶூத்ராதிகரண ந்யாயமும் ப்ரஸங்கிக்கும், ஆனபின்பு தாம்பெற்றதையே பிறர்க்குபதேசிக்கிறாராக வமையும்.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்து ஒரு பெரிய திருநாள்போலேயிறே போந்தது, இவரிப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறர்க்குபதேசிக்கிறபடி யெங்ஙனேதான; தாமநுபவித்த விஷயத்தை யெல்லைகண்டோ, அன்றிக்கே தாமவ்விஷயத்தில் விரக்தராயோ, என்னில்; விஷயமோ! என்றால், "தனக்குந்தன்றன்மை யறிவரியான" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நவிஷயம், * கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளமிறே. இனித்தம்மபிநிவேஶமோ! என்றால், "காதல்கடலின மிகப்பெரிதால்" என்றும், "மணடிணிஞாலமுமேழ்கடலு நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகியிருந்தது. ஆகிலு மொருக்கா லொன்றிலே யபிநிவேஶமபிறந்தால அப்படிப்பட்ட விஷயந்தானே காலாந்தரத்திலே விரக்தி பிறக்கக்காணாநின்றோம், அப்படியே, சிலகாலமநுபவித்து பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவென்னில; அங்ஙனுஞ் சொல்லவொண்ணாது, "எப்பொழுதுநாடிங்களாண்டூழியூழிதொறு மப்பொழுதைக்கப்பொழுதென் னாராவமுதம்" என்னும்படிநித்யாபூர்வமாயிருக்கும். இனி ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகவன்று; க்யாதிலாப பூஜைகளுக்காகவன்று; "ப்ரப்ருயாத்" (ப்ரப்ருயாத்) என்றொருவிதி பரதந்த்ரராயன்று. ஆனாலிது

ன்னை யெத்தாலே யாவதென்னில ; ஸ்வாநுபவப்ரகர்ஷ மிருக்கிறபடி. தாமநுபவித்தவிஷயம் தனியே யநுபவிக்கு மதன்றிக்கே யிருந்தது ; இனிநமக்கு ‑ போதயந்தஃபரஸ்பரத்துக்க காளாவாரரென்று ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே கண்வைத்தார ; தாம பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணரா யிருக்கிறபடிபோலே அவர்கள் ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருந்தார்கள் ; இவர்களநாத்தம பரிஹரித்தலலது நிற்கவொண்ணாதா யிருந்தது ; “ ஒருவனுக்கு வைஷ்ணவத்வமுண்டு, இல்லை, என்னுமிடந்தனக்கே தெரியுங்காண் ” என்று ஜீயரபலகாலுமருளிச்செய்வர ; பிறரநாத்தங் கண்டால ஐயோ ’ என்றிருந்தானாகில “ நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு ” என்றிருக்கவடுக்கும, இத்தனை புமபட்டிடுவானுகென்றிருந்தானாகில “ நமக்கு பகவத்ஸம்பந்த மில்லையென்றிருக்க வடுக்குமென்று. இவர்களையிவர் மீட்கப்பார்க்கிறவழிதா னென்னென்னில ; இவர்கள சேதநரா யிருந்தார்கள, ஶப்தாதிவிஷயங்களில் வாசியறிந்து, தீயவை கழித்து, நல்லவைபற்றிப் போருகிறதொன் றுண்டாயிருந்தது, அவற்றினுடைய ஹேயதையையும, ஸர்வேஶ்வரனுடைய வுபாதேயதையையு மிவர்களுக்கறிவித்தா லவற்றைவிட்டு இவனைப்பற்ற வடுக்குமென்று பார்த்து, ஸர்வேஶ்வரனுடைய நன்மையையும், இவர்கள் பற்றினவிஷயங்களல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டங்களென்னு மிடத்தையும், பற்றுமிடத்தில்வருமந்தராயபரிஹாரத்தையும், பற்றுமிடத்தி லின்று புதிதாகச் செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை - பழையஸம்பந்தத்தை யுணர வமையுமென்னுமிடத்தையும், பற்றுவார்க்கநுஸந்திக்கப்படு மந்த்ர மின்னதென்னு மிடத்தையும், அவனுடைய பஜநீயதையையு மருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இதரவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக பகவத்பக்தியைப் பண்ணி யாஶ்ரயியுங்கோளென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

வீடுமின்முற்றவும பரவேஶ, கீழ்றதிருவாய்மொழியோ டித்திருவாய்மொழிக் கிரண்டு விதமாக ஸங்கதி. அதிலவேதாந்தஶாஸ்த்ரப்ரக்ரியயாஸங்க்ஷேபேணமுந்தினஸங்கதி (தத்தவபரமாயுமென்றுதொடங்கி பிறர்க்குபதேஶிக்கிறாரகவமையுமென்னுமளவும) கீழ்தாமநுபவித்தார, இதில பரோபதேஶம் பண்ணுகிறாரென்று விஸ்தரேண விரண்டாம ஸங்கதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே யென்றுதொடங்கி) மோக்ஷஶாஸ்த்ரமானவேதாந்தஸூத்ரம நாலத்யாய மாகையாலே யதுக்கு பூர்வத்விகமென்று முத்தரத்விகமென்று மிரண்டுவகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி யவற்றிற்சொல்லுகிற ப்ரமேயங்களை யருளிச் செய்கிறார் (தத்தவபரமாயுமித்யாதி) தத்தவபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிறேயென்றது- “ஶே ஷாஶேஷாவைஶ்வாநிரவயிக நிவ்ருத்யஹிர்ஹுஷநார்ஜாதாயஃ.

ஶக்திவஶரீரகஶ்ச ॥ ஸ்ரீயம் தத்ஸ்ரீயம் தத்வஸுந்தராஸ்ஸமீஹி ஷட்திவ்யசத்ராவீத்யசதிராஸீஜதிநீ ” (ஸவஶேஷாஶேஷார்த்தோ ஷவிநதிகர்ப்பாதமஹிமாபலாநாம தாதாயஃபலமிதிசஶரீரகமிசஃ ॥ ஸ்ரியம்தத்ஸ ர்த்ரீமே தத்துபஸ்தநதராஸ ஶமகீமபிஷ்டௌதிஸ்துதயாம வித்தமதிராயாமுநமுநிஃ) என்று சதுஶ்ஶ்லோகீ வ்யாக்யாநோப க்ரமத்தில பிள்ளை யருளிச்செய்தபடியே ஸ மந்வயாவிரோத ஸாதநபலரூபார்த்த ப்ரதிபாதகாத்யாய சதுஷ்டயாத்மகமான வேதாந்தஶாஸ்த்ரந்தான பூர்வத்விகத்தாலே தத்தவபரதிபாதகமாயும், உத்தரத்வி கத்தாலே யுபாஸந பரதிபாதகமாயுமிறே யிருப்பதென்றபடி. (உபாஸநபரம்) உ பாயபரம். பூர்வத்விகத்தில பரதிபாதித்த பரமேயங்கள - ஸாவவேதாந்த வாக்ய ங்களும் ப்ரஹ்மத்திலிடத்திலே நன்றாகச்சேருமென்னுமதுவும், அப்படி நிர்ணயித் தவஸ்துவுக்கு பாஹ்யகுதருஷ்டிகளா லொருபாதை யில்லாமையும். இரண்டத்யா யத்துக்கும் ஸமந்வயமென்றும அவிரோதமென்றும பேர். அதில முதலேழுபாட் டாலே ஸமந்வயாத்யாயத்தி லர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டது ; “ சுரரறி ” “ உளனெ னில ” என்கிற விரண்டுபாட்டாலும பாஹ்ய குதருஷ்டிகளால வரும பாதையில லாமை சொல்லப்பட்டது, இதவிரோதாத்யாயார்த்தம் உத்தரத்விகத்துக்கு, ஸா தநாத்யாயமென்றும், பலாத்யாயமென்றும பேர். ஸமந்வயாவிரோதபரதிபாதக மான பூர்வத்விகம் தத்தவபரம் ; உபாயபலபரதிபாதகமான உத்தரத்விக முபாய பரமென்றபடி. பலபரத்தையுமுபாயபரமென்றது-பலமுபாயஸாத்யமாகையாலே.

“ நாநாஶப்தாதிபேதாத்பரபதபஜநேஸஞ்சிதேஸஞ்சதரகா ரௌ ” (நாநாஶப்தாதிபேதாதபரபதபஜநேஸஞ்சிதேஸஞ்சதரகாரௌ) என்று வேதாந்தஸித்தோபாயம த்விவிதமாகையாலே யெந்தவுபாயத்தை யித்திருவாய மொழி சொல்லுகிறதென்ன (இத்திருவாயமொழி தன்னையித்யாதி) இத்தால் ப்ரபத்யுபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. (தலைக்கட்டினபின்பித்யாதி) ப்ரப த்தி, வேதகுஹ்யமான ரஹஸ்யோபாய மாகையாலேயுபக்ரமத்திலே வெளியிட வொண்ணாதென்று ப்ரபத்யப்ரர்யாயமான ஸாத்யபக்தியாலே மறைத்தருளிச செய்துகொண்டு போநதாரென்றபடி. பக்தி-ஸாத்யபக்தி. அதாவது - ப்ர
“ ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ” (ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ) என்னக்கடவதி றே. “ திணகழலசோ ” என்றது - ப்ரபத்திபரதைக்கு ஸூசகம் ; “ புலகுபற்ற றறே ” என்றது - பக்திபரதைக்கு ஸூசகம். யதவா, பாஷ்யந தலைக்கட்டினபின பித்யாதிக்கு - பாஷ்யத்திலே விவேகாதிஸாதந ஸப்தகஶமதமாத்யங்கத்தவமுபா ஸநத்துக்கே யென்று “ ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்திஃ ” (ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்திஃ) “ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத் ” (ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத) இத்யாதி வாக்யங்களையிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே ப்ரபத்திக்கு தத்தங் கத்வம திருவுள்ளமல்லவிறே, ஆகையாலே “ வீடுசெய்து வீடுசெய்மின ” என கிறவாக்யத்தாலே “ ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத ” (ஸ்நாதவாபுஞ்ஜீத) என்னுமாபபோ லே அங்காங்கிபாவந தோற்றுகையாலும் , “ ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாக ” “ அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே ” என்கையாலே ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தராக வத்ய வஸிதரானவிவா ப்ரபந்நரோ ' பக்தரோ ! என்று ஸம்ஶயிக்குமபடி விஷயாந்த ரவைதருஷ்ண்ய பரீக்ஷகருதையான பக்தியை “ மயர்வறமதிநலமருளினன் ” எ

ன்கையாலே யவனகருபையாலே யுடையராயிருக்கையாலும், இவருடைய பரப
த்தி, வைராகயஸஹசரிதையாகையாலும, இவருடைய உகத்யநுஷ்டாநங்களா
லே ஸமதமாத்யநுஷ்டகையா யிருக்குமென்று ஸஙகிககவருமென்று திருவுள்ளம்ப
றறி, பராப்யபக்திபரமாக நிர்வஹித்தருளிறுரெனறபடி. பிதநோபஹதனுக்கு நா
கசிலதிறறிய பிததநதைப்போககி பாநமபணணுவிக்கிலிறே க்ஷீரம் ரஸிப்பது, ஆ
கையாலே, “ வீடுசெயதுவீடுசெயமின் ” எனகிறதென்றும, இவருடையவைராக்
யம்விஷயதோஷதாஸநததாலவநததிததனையென்றும், கருததென்றுதிருவுள்ளம்.

ஒனறில பக்திபரமாகவேணும, இல்லாவிட்டால் ப்ரபத்தி பரமாகவேணு
மொழிய நினைததபடி நிர்வஹிக்கக கூடுமோ வென்ன (இவருடையவிதயாதி) அ
தாவது - ஆழவாருடைய ப்ரபததி, பகதிபாரவஶ்யததாலே வந்ததாகையாலே
காரயகாரணஙகளையபேதேந வயவஹரிககலாமெனறு கருத்து. இவர்க்கு பகதியு
ணடோவெனன (மயர்வறவித்யாதி)

அன்றியே ஸாதநபகதியை யுபதேசிக்கிறுராறுலோவெனன (மயர்வறவித்
யாதி) எனனவுமாம். தாம்பெறறது ஸாத்யபகதியாறுலும் பிறர்க்கு ஸாதநபக்தி
யை யுபதேசிககிறுராறுலோவெனன (விபரலம்பகேதயாதி)

காமஜ்ஞாநஙக ஸடியாகவனறே பகதியுண்டாம், இவாக்கு பக்திவநதபடி
யெனனென்ன (உபயபரிகாமிதேதயாதி) ஆதமஸித்தெள யாமுநாசார்ய வசநம்
“ உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய ஐகாந்திகாத்யந்திக பக்தியோகலப்ய: ” (உபயபரிகாமிதஸ்வாந்தஸயைகாநதி காதயநதிகபகதியோகைகலப்ய:)
இதி. அஸ்யாாததஃ - காமஜ்ஞாநஙக ளிரணடாலும அலங்க்ருதமான ஸவாநதஃகர
ணததை யுடையவனுககொரு விஷயததிலே நியதமாயிருப்பதாய் நிதயமாயிருக்கி
ற பக்தியோக மொன்றுலும் லபயனெனறபடி. (அநநதரம்) அநந்தரக்ஷணஏவ.
அநந்தரம் விளைநததாகையாலே ஸாதயபகதியென்றபடி.

விபாயயே அநிஷ்டஙகாட்டுகிறுர் (இதுதானிதயாதி) இதுதான் - இவரு
டையபகதிதான். சாாவேதவனெறிபரவேஶததிறபடியே. நயாயம் பரஸங்கிகரு
ம் - நயாயவிரோதம ப்ரஸஙகிக்கும். “ ஶூத்ர ” (அபஶூதர) இத்யாதிவா
கயத்தைமுநதற வநுஸநதிதது, விதுராதிகளைபபோலே யிவருடைய ப்ரபாவததா
லே யுபதேஶிக்கக் கூடாதோவென்ன (ஸாவேஶவரனருள விதயாதி) என்று
கண்டுகொள்வது. அபஶூதராதி கரணமாவது - “ ஶ்ரவணாத்யயநார்த்த ப்ரதிஷேதாத் ” (ஶ்ரவணாத்யயநார்த்த ப்ரதிஷேதாத்)”(ஶூத்ரஸய ததநாதரஶ்ரவணத்ததாரவண

கள இநதராஜாவினிடத்திலநுக்ரஹத்தாலே “ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கொண்டுகார்யமில்லை
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்” என்றெண்ணி யிரண்டுஹம்ஸரூபிகளாய் அந்த
ராஜாவினமேலே பறந்துகொணடுபோகிறவிடததிலே பல்லாக்ஷனை பல்லனென்கி
றவன் “ ஜாநஶ்ருதிமேலே நிழல்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் ” என்ன,

பல்லாக்ஷனென்கிறவன் “நிழல்பட்டால் வந்ததேது, ரைக்வனுக்குப் புக்கிருனே” என்று அநாதரம்பண்ணிக்கொண்டுபோக, அதைக்கேட்டு ஜாநஸ்ருதி து:கிதனாய் ரைக்வனைத்தேடி, சிரங்குச்சொறிந்துகொண்டு காரப்பண்யத்தோடே ப்ரச்சந்நனாயிருக்கிற வவனைக்கண்டு அநுவாதித்து “ப்ரஹ்மவித்யையை யுபதேசிக்கவேணும்” என்ன, “ஸுச்ரூஷாஹீநனுக்குச் சொல்லப்போகாது” என்ன, “ராஜ்யரக்ஷணதத்பரனானவெனக்கு ஸுச்ரூஷைக்கவகாசமில்லைகாணென்” என்ன, ஆதரபரீக்ஷார்த்தமாக, “ஆனால் பஹுத்ரவ்யங்கொண்டுவா” என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையுங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, அந்தராஜாவினுடைய வாதரங்கண்டு ரைக்வன் “ஆஜஹாரேமா: ஶூத்³ர அநேநைவ முகே²நாலாபயிஷ்யதா²:” (ஆஜஹாரேமாஸ்ஸூத்ரா நேநைவமுகேநாலாபயிஷ்யதா:) என்றதுக்கு பாஷ்யம்பண்ணுகிற பாஷ்யகாரர் உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரமுடையவனுக்கொழிய ப்ரஹ்மவித்யோபதேசத்துக்கு யோக்யதையில்லை, பின்னை ஸூத்ரனென்றதுக்குக் கருத்தேதென்று ஸங்கித்து, ஸோகநாச்சூத்ர: என்று - ஸோகமுடையவனாகையாலே ஸூத்ரனென்கிறதென்று நிர்ணயித்தார். அந்தஸோகமாவது - பல்லாக்ஷருடைய வநாதரத்தாலும் ப்ரஹ்மவித்யாராஹித்யத்தாலு முண்டான ஸோகம். ஆக அந்தவதிகரணத்திலே ஸூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாயோக்யதையில்லையென்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே யந்தவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றபடி. “நியாயமும்” என்கிறவிடத்தில் ஸப்தம் - “ஏற்றம்போம்” என்றதோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆக ஸாதநபக்தியென்றால் பாதகத்வம் வருகையாலே ஸாத்யபக்தியேயென்று கருத்து. பூர்வோக்தஹேத்வநுவாதபூர்வகமாகத் தாம்பெற்ற பக்தியை யுபதேசிக்கிறாரென்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதி) ஆனபின்பென்று - “உப⁴ய” (உபய) இத்யாதிவாக்யார்த்தத்தை பராமர்சிக்கிறது. தாம்பெற்றதையே - ப்ராப்யபக்தியையே. ஆகவிந்தப்பத்துப்பாட்டாலும் ஸங்க்ரஹேண பரபக்திஸரீரமும், தத்ப்ரயுக்தார்த்தங்களையுஞ்சொல்லி, பரபக்தியிலே தாத்பர்யம் பர்யவஸிக்கிறதென்றுளவந்தார் நிர்வாஹம். ப்ராப்யருசிக்குப்ரயுக்தமான வார்த்தங்களைச்சொல்லி, ப்ராப்யருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பாஷ்யகாரர் நிர்வாஹமென்றதாயிற்று; இந்த வாதத்தில் வீடுசெய்மினேயாவது - அவன்பக்கலிலே புத்தியை வையுங்கோளென்றபடி. பாஷ்யந்தலைக்கட்டினபின்பென்றதுக்கு - காலவிசேஷபரதாஸங்கமேபலமாகவுமாம்.

இரண்டாம் ஸங்கதி (கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேயித்யாதி). (தனக்குமித்யாதி) தனக்குந்தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யறியவரியவன். (கொள்ளவித்யாதி) அநுபவிக்கவெல்லைகாணவொண்ணாத வானந்தஸமுத்ரம். (காதலித்யாதி) ஆசையானது கடலிற்காட்டிற்பெரியது. (மண்டிணியித்யாதி) மண்செறிந்த பூமியும், அதைச்சூழ்ந்த வேழ்கடலும், எல்லாத்துக்குமிடங்கொடுக்கும் மஹாவகாசமான வாகாசமுந் தனக்குள்ளே யாம்படி யவ்வருகே பெருத்திராநின்றது. (சூழ்ந்தித்யாதி) அந்த தத்வத்ரயத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு அதுக்கும்பெரிதானவென்னுடைய வபிநிவேசமானது.

விஷயந்தானே - விஷயந்தன்னிலே. இங்கே “தமேவ ப்ரீதயே பூ⁴த்வா புநர்து³:கா²ய ஜாயதே” (ததேவப்ரீதயே பூத்வாபுநர்து:காயஜாயதே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம் (எப்பொழுதுமித்யாதி) எல்லாக்ஷணம், எல்லாநாள், எ

எல்லாமாஸம், எல்லாவாண்டு, எல்லாவகைப்பட்ட கல்பம் கல்பந்தோறு மவ்வோவ் வவ்வோகாலங்களிலெனக்குள்ளே கலந்து அநுபதிகரமான வம்ருதமானவன்.

“ஏபாவம்பரமே” என்கையாலே டாசாரியபதர்த்திரவஹணாத்தமாக வன்று. “நீசனேன” “பெருஞ்செல்வநெருப்பாக” “தொண்டர்தொண்டன்” “ஓதவல்லபிராக்கள” என்கையாலே க்ஷுயாதயாதிகளுக்காகவன்று. “வீடுமின்முற்றவும்” என்று பலனாகக்குறித்துபதேசிக்கையாலே “ப்ரப்ரூயாத்” (ப்ரப்ரூயாத) என்றெருவிதி பரதந்த்ரராயல்லவென்றபடி. ப்ரப்ரூயாத் என்றது - “ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்” (ப்ரோவாசதாமதத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்) என்கிற முண்டகோபநிஷச்ச்ருதியில் “ப்ரோவாச” (ப்ரோவாச) என்கிறதுக்குக்காத்தத்தவேநசொன்ன வேதார்த்தஸங்க்ரஹவாக்யத்தையாதல்; “நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத்” (நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத) என்றதையாதல்.

விவரணம் (தாமநுபவித்தவிஷயமித்யாதி) “மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம் | கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச” (மச்சித்தா மத்கத ப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம் | கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச) இதிகீதாஸாரமஸ்லோகத்திம வசநமவலம்பய “போதயந்த: பரஸ்பரம்” என்றது. ஆழ்வார்கள் உசாத்துணையாவார்களோவென்ன (தாம்பகவத்விஷயத்திலே யித்யாதி) ஆனவர்களுக்குபதேசிப்பானென்னென்ன, தம்முடைய தயாதிஸயத்தாலே யென்கிறார் (இவர்களநர்த்தமித்யாதி)

பிறரநர்த்தம் பரிஹரிக்கவேணுமோவென்ன (ஒருவனுக்கித்யாதி) அதாவது - “ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்” (ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்) என்றவனிருந்தால் “யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலோ தாஸ:” (யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலோ தாஸ:) என்றிவனுக்கிருக்கவேணுமிறே யென்றுகருத்து. அடுக்கும் - ப்ராப்தம். இத்தனையும்படிடுவானுக்கு - இவ்வளவனர்த்தமும் படக்கடவன். பகவத்வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநகந்தமில்லாதவர்களை யவ்வழியாலே ஸப்தாதிவிஷயங்களினின்றும் மீட்கப்பார்க்கிறேனென்கிற ஸங்கையை யநுவதிக்கிறார் (இவர்களைமீட்கவித்யாதி) ஸப்தாதிவிஷயங்களில் ரஸிகத்வஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிறேனென்று ஸங்கைக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் சேதநராயித்யாதி)

“எல்லையிலந்நலம்” என்றதைப்பற்ற (ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையுமென்றது) “மின்னினிலையில” என்றதைப்பற்ற (அல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷதுஷ்டமென்றது) “அதுசெற்று” என்றதைப்பற்ற (அந்தராயபரிஹாரமென்றது) “அடங்குகவுள்ளே” என்றதைப்பற்ற (ஸம்பந்தத்தை யுணருமையுமென்றது) “வண்புகழ்நாரணன்” என்றதைப்பற்ற (மந்த்ரமின்னதென்கிறது) “இறைசேர்மின்” என்றதைப்பற்ற (பஜநீயத்தையையுமென்றது) “வீடுமின்முற்றவும்” என்றத்தைப்பற்ற (இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாகவென்றது) “அந்நலம்புல்கு” என்றதைப்பற்ற (பக்தியைப்பண்ணியென்றது)..........*

ரண்டாந் திருவாய்மொழி

முதற்பாட்டு.

வீடுமினமுற்றவும, வீடுசெய்தும்முயிர
வீடுடையானிடை, வீடுசெயமினனே.

ஆறாயிரப்படி.

பகவதவயதிரிகத ஸாவவிஷய ஸஙகததையும் விடடு இவ்வாதமா க்கள ஶேஷதவேந ஸமாப்பியுஙகோள ! ஸமர்பபிக்கு மிடததி லித்தை யுடையவன்பக்கலிலே ஸமர்பபியுஙகோள - ஸமர்ப்பணமாவது - இவவாத்மா அவனுககு ஶேஷமென்று ஸமவதிககையெனகிறார்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

முறறவும் - பஜநவிரோதியான ஸாதயஸாதநஙகளெலலாவறறையும். வீடுமின் - ஸவாஸநமாகவிடுஙகோள். அவவளவிலநிலலாதே வீடுசெய்து - அவறறைவிட்டு. உமமுயிர - உஙகளுடையவாதமாவை. வீடுடையானிடை - மோக்ஷநிர்வாஹகனான ஸவாமிபககலிலே. வீடுசெயமின் - விடுதலைபபண்ணுஙகோள.—வீடிசைமின்னே யென்றுஞ் சொலலுவர..... ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு

இதரவிஷயங்களைவிடடு, உஙகளுக்கு வகுத்தவிஷயத்தைப்பற்றப்பாருஙகோளெனகிறார்.

(வீடுமின) "வீடுமின்" எனறொரு சொல்லாயக் கிடககவுமாம் விடுமினென்றததைநீட்டி "வீடுமின" எனறுகிடக்கிறதாகவுமாம். முதலிலே "வீடுமின" எனபானெனனென்னில்; சிறுபராஜைகையிலே ஸாப்பத்தைப்பிடிததுககொண்டு கிடநதால, பொகட்டுககொடு நிறகசசொல்லி, பினனை "ஸாபபம" எனபாரைபபோலேயும, ஒருவனகருஹத்துககுள்ளேகிடந்துறஙகாநிற்க, நெருப்புப்பற்றிபபுறம்பேயெரியாநின்றால "புறப்படடுககொளகிடாய" எனறு, பின்பு "நெருப்பு" எனபாரைப்போலேயும, முநதறவிடுஙகோ ளென்கிறார். ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவைதான் நோவுபடுகிறது. "𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚" (த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராமஶ்ச) என்றும், "𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾" (பரித்யக்தாமயாலங்கா) என்றும், விடுகைமுன்னாகவிறே முன்புபற்றினவர்களும்பற்றிற்று. "வீடுமின்" என்கிறபனமையாற் சொல்லுகிறதென்னென்னில்; ஒருவன்தாந்தனுய்வந்துநிற்க வவனுககுபதேஶிககிறான்

றே, ஸம்ஸாரவெக்காய மெலலராகருமொத் திருக்கையாலே ஒருவரல லாவொருவருக்காகிலும் ருசிபிறககுமோவெனறு எல்லாரக்குமுபதே ஶிககிருர.

எத்தைவிடுவதென்னில் (முறறவும்) சண்டாலரிருபபிடத்தை ப்ராஹ்மணாககாக்குமபோது சிலகூட்டிசசிலகழிததன்றேகொளளுவது, அப்படியே அஹஙகாரமமகாரஙகளாலே தூஷிதமானவறறிலே சிலகூ ட்டிகொள்ளவொண்ணுதே! ஆகையாலேகடடடஙக விடுஙகோளெ னகிருர்.

(வீடுசெய்து) "வீடுமின்முறறவும" என்றுராகில திரிய "வீ டுசெயது" என்கிறவிதுக்குக கருதமெதன்னென்னில; மேலொருபேறு பெறுவதிலும் இவற்றைவிட்டு நிறகும் நிலைதானேபேருகப்போருகையா லே'விடுகையாகிற பேற்றைப்பெறறென்கிறபடி, ராஜபுத்ரன் அழுகுசி றையிலேகிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம்பண்ணுவதிலும் சிறைவிடுகைதா னே பரயோஜநமாயிருககுமிறே.

(உம்முயிர்வீடுடையானிடை) இதுக்குபபலபடியாக வருளிச செய்வர். "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶ ரீரம், யஸயப்ருதிவீஶரீரம்) எனகிறபடியே, உம்முயிரையும, அதினு டைய வீட்டையும், உடையவனென்னுதல்; உம்முயிரைவீடாகவுடைய வனென்னுதல; உமமுயிரை, வீடுமிடத்தில - ஸமர்பபிககுமிடததில. உடையான்பக்கலிலேயென்னுதல்; வீடுடையான் - பரமபதநிலயன்பகக லிலேயென்னுதல்.

(உமமுயிர) அநித்யமான ஶரீரததுக்கு நனமைபார்ககச்சொல் லுகிறேனே? நிதயமான வாத்மவஸதுவுக்கனறே நான் நன்மைபார்கக ச்சொலலுகிறது; 'அதுதானு மெனனுயிரககோ? உமமுயிரக்கனறே. (உடையாணிடை) பொதுவிலேயுடையவனென்கிரு; ருசிபிறந்து "அவனர்" என்றல் "வண்புகழநாரணன்" என்பாராக. அவனுடை யவனும் உங்கள ஸத்தையை நோக்கிககொண்டு போராநிறக, நீங்களும் "நான எனனது" என்றகலபபாராதே யுஙகளை யவன்பககலிலே ஸமர்ப் பிக்கப்பாருங்கோள். அவனுடையவனுனபின்பு அவனோடேவிவாதமேயுங் களுக்குவேண்டுவது; [யமஃ] ப்ராதேஶிகமான நியமநத்தையுடையவ னையன்று சொல்லுகிறது, "பூ⁴ஸவதிஸம்யமநோ நமாமபிவிஷ்ணு:" (பர பவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு:) என்று அவன்றன்னையும் நியமிக்குமவ னையிற்றிவன். [வைவஸ்வத:] [வைவஸ்வத:] விவஸ்வானுடைய குல

த்திலே பிறந்தவனென்னுதல், ஆதித்யாந்தரவஸ்த்திதனென்னுதல். [ரா ஜா] [ராஜா] அவனைப்போலே "ஈஶ்வர" (தஸ்ய) என்கையன்றிக்கே எல்லார்க்கும் இனியனாயிருக்குமவனாயிற்றிவன். [யஃ] அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில் ப்ரஸித்தி. [தமேவம் ஹ்ருதிஸ்திதஃ] [தவைஷ ஹ்ருதிஸ்திதஃ] அவனெங்குற்றானென்ன; கண்டிலையோ? உன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து ஆட்சியிற்றொடாச்சி நன்றெனறிருக்கிறான். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில் [தேநவேதவிவாதஸ்தே] [தேநசேதவிவாதஸ்தே] உடையவனாயிருக்கிறவனோடே யுனக்கு அவிவாதமுண்டாகில். இத்தால் பேறென்னென்பாயோ? [மாக்ஙாம்மாகுருந்கமஃ] [மாகங்காமமாகுருநகமஃ] ஒருதீர்த்தந் தேடிப்போதல், புண்யக்ஷேத்ரந்தேடிப்போதல், செய்யவேண்டா; அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்கப் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகையாவது, ஸிஷித்தத்ரவ்யத்தையுள்ளேவைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதியிறே. உடையவனுக்கு முடைமைக்குந்தக்கபடியிறே ப்ராயஶ்சித்தமும்; உடையவன் - ஸர்வேஶ்வரன். த்ரவ்யங்களில் ப்ரதானமான வாத்மத்ரவ்யத்தையிறே யபஹரித்தது. அபஹரித்தத்ரவ்யத்தைப்போகட்டு ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணவேணுமே. போகடுகிற த்ரவ்யம் தானாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகைக்கு வேறதிகாரியுமில்லையே. ஆகையாலே நீங்களுமுடையவன்பக்கலிலே வீடுசெய்ம்மின்னே. வீடு - ஸமர்ப்பிக்கை. அதாகிறது-இசைகை..... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு (வீடுமினித்யாதி) "வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய்துடையானிடை வீடுசெய்ம்மின்னே" என்னுமளவும கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இதரவிஷயங்களை யித்யாதி) வருத்த விஷயத்தை யென்றது - "உடையான்" என்றத்தைப் பற்ற. (ஒரு சொல்லாய)" வீடுமின் " என்றொரு ஶப்தமுண்டாய். விடுமினென்றதை நீட்டியென்றது - "நீட்டுவழிநீட்டல், குறுக்குவழிக்குறுக்கல்" என்ற தமிழர் மர்யாதையைப்பற்ற. இரண்டாலும் பலித்தார்த்தமொன்று.

(முதலிலே) த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லாதே முதலிலே என்று கூட்டுவது. பரிஹாரம் (சிறுபரஜ்ஜயித்யாதி) த்யாஜ்யவஸ்துக்களினுடைய க்ரௌர்யாதிஶயந்தோற்றுகைக்காகவென்றபடி. இவர்களுக்கநர்த்தமேதென்ன (ஜந்மமரணேத்யாதி)

த்யாகத்த பூர்வகமாக த்யாஜ்யத்தைச்சொன்ன விடமுண்டோவென்ன, (த்யக்த்வேத்யாதி) "ஸோஹம்ஸர்வஸுக்ருதம்ந்த்யாஜ்ஜவலாவஸ்ரீதஃ!

த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணம் கத:" (ஸோஹம்பருஷிதஸ் தேந தாஸவச்சாவமாநித: | த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச ராகவம்ஶரணங்கத:) இத்யுத்தகாண்டே ஸப்ததஶே விபீஷணவசநம் (இதியுத்தகாண்டே ஸப்ததஶே விபீஷணவசநம்) "பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச | பவத்கதம் மே ராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநி ச" (பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிசதநாநிச | பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநிச) இதி தத்ரைவ கோநவிம்ஶே விபீஷணவசநம் (இதிதத்ரைவகோநவிம்ஶே விபீஷணவசநம்.)

உபதேஶமஷ்டாக்ஷரமாக வேணுமிருக்க, பஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலர் தாத்பர்யாதிக்ரமங்களைச் சொல்லாமையாலும், அநாத்தம், ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், எல்லாரையும் நோக்கிச் சொல்லுகிறானென்னுமத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (வீடுமினென்கிறவித்யாதி) பன்மை - பஹுவசநம். வெக்காயம் - ஔஷணயம்.

முற்றவும் - கட்டடங்க. ஸாகல்யேந. இப்படி ஸகலபரித்யாகத்தி லடியே தென்ன (சண்டாலரித்யாதி) இங்கே "அஹம் மமேதி சண்டால:" (அஹம்மமேதிசண்டால:) "அஹங்காரஸ்து சண்டால:" (அஹங்காரஸ்துசண்டால:) இத்யாதிவிவக்ஷிதம். இத்தால பகவத்வ்யதிரிக்த ஸாத்யாந்தரஸாதநாந்தரத்யாகத்தைச்சொன்னபடி.

(மேலொருபேறித்யாதி) விடுகைதானே பலமென்கைக்காக "வீடுசெய்து" என்றநுவதிக்கிறதென்றபடி. விடுகைதானே ப்ரயோஜநமாமோவென்ன, இதுதான் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமென்னுமத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தர்ஶிப்பிக்கிறார் (ராஜபத்ராணீத்யாதி) "நகராணாம் ப்ரயாயேந" (நகராணாம் ப்ரயாணேந) இத்யாதி. அழுக்குசிறை - அழுகியேபோம்படியானசிறை.

(பலபடியாக) நாலுவிதமாக. (அருளிச்செய்வர்) நஞ்சீயரிதிஶேஷ:. ப்ரக்ருதிஸ்ரீயமஹி ஶரீரமென்னு மபிப்ராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்யப்ரக்ருதிஶரீரமென்று) அதினுடையவீடுடையுமென்றபடி. மூந்தினவாத்தத்திலே யுடையவனென்றது-ஶரீரமாக வுடையவனென்றபடி. தீயோஜநையில, உமமுயிர்-வீடுசெய்யினென்றந்வயம்.

"உயிர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அநித்யமானவித்யாதி) "உம்" என்றதுக்குபாவம் (அநாதாநுபித்யாதி) நாராயணனென்றதே பொதுவிலே "உடையான" என்றது - ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்காக. இவ்விடத்திலே "ஜநமேஜயனை வைஶம்பாயநர் 'ஸாகல்யேந பாரதகதையைச் சொல்லுகிறேன்கேள்' என்ன, 'அவகாஶமில்லை' என்ன, 'ஓரத்யாயந்தானகேள்' என்ன, 'அதுக்குமவகாஶமில்லை' என்ன, 'ஒருஶ்லோகந்தானசொல்லுகிறேன' என்ன, 'ஆறச்சொல்லும்' என்ன, "க்ஷீணபுண்யௌ நிவ்ருத்தௌ ரோஹாயணநிஶாநநௌ | மோஹவநஹஸ்ருஷ்டாயாஸ்ய பாந:பாந:' (தவாவிமௌபுருஷௌமூடௌ த்யோதந்நஶாநனௌ | கோகாஹமவநபங்கஞ்ச த்ருஷ்ட்வாயுத்தம் புந:புந:) என்

று ஸாகாங்க்ஷமாகச்சொல்ல, அதிலே ருசிபிறந்து ‘கோக்ரஹணமேது, வநபங்கமேது’ என்ன, “ருசிபிறந்தபின்படி தொடங்கிப் பாரதமெல்லாஞ்சொன்னாற்போலே ருசிபிறக்கைக்காக” என்பர்கள். பொதுவிலே - திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லாமல்.

முந்தினவர்த்தத்தையு மிரண்டாமர்த்தத்தையுந் திருவுள்ளம்பற்றி “வீடு செய்மின” என்றதுக்கர்த்தம் (அவனுடையவனுயிதயாதி) உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டென்றது - உயிரைவீடாகவுடையவனென்கிறதைப்பற்ற. ஸமர்ப்பணமாவதென்னென்ன (அவனுடையவனுனபின்பிதயாதி) உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (யமஇதி) “யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி ஸ்தித꞉ । தேந சேதவிவாதஸ்தே மா கங்காம் மா குரூந் கம꞉” (யமோவைவஸ்வதோராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்தித꞉ । தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காமமாகுருந்கம꞉) இதிமநவே தர்மஶாஸ்த்ரே. யமயதீதி - யம꞉. நிருபாதிகநியமநம் யஸ்மிந்-ஸ꞉ யம꞉ என்று விவக்ஷிதமென்னு மபிப்ராயேணாஹ (பராதேஶிகேதி) பரபவதீதி “அஹமமரவராரச்சிதே நதாதரா ஸமஇதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த꞉ । ஹரிகுருவஶகோஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர꞉ ப்ரபவதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு꞉” (அஹமமரவரார்ச்சிதேநதாத்ரா ஸமஇதிலோகஹிதாஹிதேநியுக்த꞉ । ஹரிகுருவஶகோஸ்மிநஸ்வதந்த்ர꞉ப்ரபவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு꞉) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணோக்தரீதியே ம்ஶோயமகிங்கரஸம்வாதே. வைவஸ்வத꞉ என்றதுக்கு-கோத்ராபத்யத்தில அண்ப்ரத்யயமாதல், ஸம்பந்தார்த்தே அண்ப்ரத்யயமாதல், என்றிரண்டர்த்தமுங் கண்டு கொள்வதென்கிறார் (விவஸ்வானுடையவிதயாதி) ராஜ்சயதீதி ராஜேதயபிப்ராயேணாஹ (அவனைப்போலேயிதயாதி) “ஏஷ꞉” (ஏஷ꞉) என்றதுக்கர்த்தம் (கண்டிலேயோவென்றது) ஆட்சியாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாந பூர்வகமான வடிமையைக்கொள்ளுகை. தொடர்ச்சியாவது - ஹ்ருதயாந்தரவஸ்தத்தி.

“அவிவாதப்ரஸங்கேந” (அவிவாதப்ரசேநமாகம꞉) என்கையாலே விவாதிக்கில் கங்காதிகமநமுமகிஞ்சித்கரமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரேதயாதி) சேசபதஸூசிதோயமாதத꞉ அத்ர “க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத்விஶுத்தி꞉ பரமா மதா” (க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாதவிஶுத்தி꞉ பரமாமதா) “யே த்வஷ்டமஹாதாநம் நஸ்மரந்தி கேஶவம் । நதேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதிஸ்ஸம்ஸாரிணாமபி” (யேதவிஷ்டமஹாதமாநம் நஸ்மரந்திகேஶவம் । நதேஷாமபுண்யதீர்த்தேஷுகதிஸ்ஸம்ஸாரிணாமபி) இத்யநுஸந்தேயம். மெழுக்கூட்டினவென்று பாடமானால், மெழுக்குகை - பூசுகை இத்யர்த்த꞉. இதுபாபவிமோசகமானமாத்ரமன்றிக்கே வேறிதுக்கு ஸத்ருஶப்ராயஶ்சித்தமுமில்லையென்கிறார் (உடையவனுக்கிதயாதி) ப்ராயஶ்சித்தமுண்டாகிலு மதிகாரியில்லையென்கிறார் (அபஹரித்தவிதயாதி) “த்ரவ்யங்களில் பரதாநம்” என்கிறவிடத்தில் - “மணிவரஜ்வஸ்த்ராணி தாம்ரம் ஹ்ருதயோபிஜீவ꞉” (மணிவரஇவஶௌரோர்நிதய ஹ்ருதயோபிஜீவ꞉) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். “த்ருணகாஷ்டாதி ஹரணே யோ தோஷஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்தித꞉ । ஸுவர்ணஸ்தாவஹாரேரவஸ்தாவா

ஜைவஸ்வேத்யம் | ஸ்வாகத்ரவ்யஹரணே" (தருணகாஷ்டாபஹரணே யோதோஷபரிகீர்த்தித: | ஸ்வாணரத்நாபஹாரேபிதாவாநேவபவேத்கதம | ஸ்வ பாகத்ரவ்யஹரணே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். போகடுகிறத்ரவ்ய மித்யாதிக்கு- போகடுகிற த்ரவ்யந்தானுகையாலே யுடையவனாயிருக்கிற வீஸ்வரன்பக்கலிலே போகடுகையாவது-அவனதென்றிசைகையானபடியால, பின்னையிசைந்தால் தான வனதிறனுய, தானென்றொரு ஸ்வதந்த்ரனில்லாதபடியாலே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரி யில்லையென்றபடி.

ஆகையாலேயென்றதுக்கு - " அவனுடையவனானபின்பு " என்ற பூர்வத்ந வாக்யத்தோடே ஸங்கதி. ஆத்தத்தத்வமிதுவானபின்பு நீங்களுமிப்படியே செய யுங்கோளென்னுமாஸயத்தாலே யருளிச்செயகிறார (நீங்களுமித்யாதி) நீங்களுமெ ன்ற ஸமுச்சயம் - ஸ்வதவேநாநுஸந்திக்கிற வீஸ்வரனோடே. " வீடுஇசைமின் " என்றிருபத்து நாலாயிரத்தில்பாடம் ; " வீடுசெய்மின் " என்றிவ்விடத்தில்பாடம்.

இத்திருவாய்மொழியில ப்ரமேயம் - பகவதாஸ்ரயணம் , இப்பாட்டுக்குப் ப்ரமேயம் - ஸகலேதரபரித்யாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயத்திலாத்மஸமர்ப்பணம். முற்றவும. வீடுமின, வீடுசெய்தித்யாரப்யகரமேணாநவய: ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

மின்னின்நிலையில, மனனுயிராக்கைகக
ளென்னுமிடத்திறை, யுன்னுமினீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(மின்னின்நிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விட முடியு மோவென்னில், இவ்வாத்மஸமபந்தியான ஸரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்க ளினுடைய அஸ்த்திரத்வாதிதோஷங்களை நீங்களே யாராய்ந்துணருங் கோள ; உணரவே எளிதாகவிடலாமெனகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் த்யாகபுத்தி ஸௌகர்யத்துக்காக த்யாஜ்யங்களுடைய நிலையா மையை யருளிச்செய்கிறார.

உயிர - ஆத்மா. மன - தனக்கபிமதமாகச் செறிந்த. ஆக்கைகள - பந்தஸ ரீரங்கள். மின்னின - மின்னிலுங்காட்டில. நிலை - தோன்றியே மாய்க்கடவதான நிலையையும். இல - உடையவல்லவா யிருக்கும. என்னுமிடத்து - என்றுசொல்லு மபடியாதலில. நீரே - நீங்கள. இறை - ஸ்வாமியை. உன்னுமின - மநநம்பண்ணு ங்கோள. " மனனுயிராக்கைகள " என்று - ஆத்மாவுக்கு மாறிமாறிவரு மாக்கை களென்றுமாம். " இறையுன்னுமினீரே " என்று - " நீரே நிலையாமையைச்சிந்தி த்திருப்பியுங்கோள " என்றுஞ் சொல்லுவர், இது பூர்வோத்தரமான விரணபோட் டிலுஞ்சொல்லுகிற பகவதாஸ்ரயண ப்ரயநத்தைக்குச்சேராது......................*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமான் பக்கலிலே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணப் பாருங்கோ ளென்றார் முதற்பாட்டில்; பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களை விடச் சொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம் வாஸநைபண்ணிப் போந்தவற்றை யிப்போதாக விடப்போமோ! என்ன; அவற்றினுடைய தோஷதர்ஶநம் பண்ணவே விடலாமென்கிறார் இதில்.

(மின்னினிலையில) மின்னுபாதியும் நிலையுடைத்தல்ல.

அல்பமாய அஸ்திரமா யிருக்குமிறேயது, இதுவு மஸ்திரமாயிருக்கச்செய்தேயும ஸ்திரபுத்தியைப பிறப்பித்து, அநர்த்தத்தோடே தலைகட்டுவித்துவிடும். சந்தநப்ராந்தியாலே நாற்றங் குளிர்த்தி மென்மைகளைக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தின்மேலே கையை வைத்துக்கொண்டு கிடந்து றங்காநின்றால், ஒருதார்மிகன் "இது ஸர்ப்பங்காண்" என்றறிவித்தால், பின்னை யதினின்றுங் கைவாங்கி யல்லது நிற்கவொண்ணாதிறே; அப்படியே யிதரவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்திபண்ணிப்போருகிறவிவனுக்கு "இதுஅல்பம், அஸ்திரம்" என்றிதினுடைய தோஷதர்ஶநத்தைப் பண்ணுவிக்கவே விடலாயிருக்குமிறே. (மன்னுயிராக்கைகள்) உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகளென்னுதல், நித்யமான வாத்மவஸ்து பரிக்ரஹிக்கிற தேஹங்களென்னுதல். திறந்துகிடந்த வாசல்கடோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலேயிறே யிவன் திரிவது; + மகிழலகொன்றேபோல மாறும் பலயாக்கையிறே; ஓரலகுதானே காணிஸ்தாநத்திலே நிற்பது கோடிஸ்தாநத்திலே நிற்பதாமிறே, அப்படியே யோராத்மா தானே கர்மபேதத்தாலே தேவாதிதேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்குமிறே. அன்றியே "உயிர்" என்கிற ஏகவசநம் ஜீவாநந்த்யத்துக்குப் பலக்ஷணமாய், ஆத்மாக்கள் பரிக்ரஹிக்கிற ஶரீரங்களென்னவுமாம்.

(என்னுமிடத்து) பகவத்குணங்களை பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாதாயிற்று தோஷப்பரப்பு. இவ்விடையாட்டத் தென்றபடி. (இறையுன்னுமின்) இதிலே அல்பத்தை யாராயுங்கோள். (நீரே) இது தனக்கொரு ப்ரமாணாபேக்ஷை யில்லை. ஸதாசார்யோபதேஶமும் வேண்டா... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னினித்யாதி) கீழ்த்யாஜ்யத்தையடங்கவிடுங்கோளென்றுசொல்லி யநந்தர மல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷங்களைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - ஸம்ஸாரிகளுக்குப்பிறந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கையென்கிறார் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி)

"எலலையே உவனமேநகம" என்று தம்முடைய சொன்னபடியே பஞ்சமிக்கு ஏகார்த்தமுண்டாகையாலே விவக்ஷிதநிரூபமாகத்தே பஞ்சமியென்கிறார் (மின்னோபாதியுமித்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம்.

நிலையுடைத்தல்லாமை யெப்படியென்ன (அல்பமாயித்யாதி) யத்வா, மின்னிறகாட்டிலென்றர்த்தாந்தரமாதல "மேஹோ விலீயதே ஹுதுயோ ஜாயதே நாசு ஜீவ" (காபபேபிலீயதேப்பூயோ ஜாயமானோஸ்தமேதிச) இத்யாதி. மின்தோற்றிமறையும, அதுவுமில்லை நிதுகவென்று வயாக்யாநத்தி லர்த்தம். போக்யதால்பதை - அல்பதையாவது. யத்வா, அல்பமாயித்யாதிகத்து - அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷமுண்டா யிருக்கச்செயதேயம், தத்பரகாஸகத்வகுணமுண்டிறே மின்னுக்கு, இதுக்குமந்த தோஷமுண்டாயிருக்கவும் தத்பரகாஸகத்வரூபகுணமுமில்லையென்றபடி.

தோஷதர்ஸநம்பண்ணினால் விடலாமோவென்ன (சந்தநேத்யாதி) அநாதிகாலவாஸிதமான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை தாஸித்தால ஸுஸகமாக விடலாமென்றபடி. இதுக்கவதாரிகையோடே சோததி.

உயிரமன்னுகிறவாக்கைகள - ஆத்மாவைப்பற்றிவிடேனென்றிருக்கிறஸரீரங்கள். தவிதீயார்த்தத்துக்கு, மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதல; நித்யமானவென்றபடி.

"உயிர" என்றேகவசநமாயிருக்க "ஆக்கைகள" என்கிற பஹுவசநஞ் சேரும்படி யென்னென்ன (திறந்தவிட்டுவித்யாதி) நுழைந்து - பரவேஸித்து. திரியும்பதார்த்தம் - ஸ்வர். ஓராத்மாவே யநேகஸரீர பரிக்ரஹம பண்ணுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம (மகிழலகித்யாதி) மகிழலகு - மகிழமவிரை. உக்தார்த்தத்தை யுபாத்த ப்ரமாணருடமாக வருளிச்செய்கிறார (ஓரலகுதானேயித்யாதி) அதாவது - ஜ்யோதிர்விதநுக்கள மகிழமவிரையை பலகாக வைத்தெண்ணக் கடவாகளிறே, அவர்களமுந்தறகாணிஸ்தாநத்திலேவைத்து, பின்னை பத்துஸ்த்தாநத்திலேவைத்து, நூறுஸத்தாநத்திலே வைத்து, கோடிஸத்தாநத்திலே வைத்து இப்படி வரக்கடவதிறே; அதனைச்சொன்னபடி. அதர "வடேகவராடிகேவக்ஷூ ஸ்தாநேஷு யோ காகணிகாஸஹஸ்ரகோடிஷு" (படேகவராடிகேவகலபதாஸத்தலயோ காகணிகாஸஹஸ்ரகோட்யோ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். (தேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்குமிறே) அதர "வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி" (வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி) இத்யாதி த்ரஷ்டவ்யம. இறே இதி - ஸ்ருதிஸம்ருதிப்ரஸித்திர் விவக்ஷிதா. மகிழலகு த்ருஷ்டாந்தேந தத்தஸ்தாந ப்ரவேஸயாநயாதீநத்வம் ஸூச்யதே.

"அன்றியே" என்கிறயோஜனையும், "உயிரமன்னுகிறவாக்கைகள" என்கிற ப்ரதமயோஜநாபேக்ஷம. யோஜநாத்வயஸ்யமூலம் - ஏகவசந ஸ்வாரஸ்யஞ்ச ஸ்த்தாநத்வயம்ச. (ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்சஸ்த்தாநவயம்ச.) த்விதீயயோஜநாயாம் நித்யத்வோக்தேஃ ப்ரயோஜநம் (தவிதியயோஜநாயாமநித்யத்வோகதேஃ ப்ரயோஜநம்) தேஹாத்மவிவேகஃ. தேஹாத்மவிவேகஃ.

என்னுமிடத்து - என்னுமிவ்வர்த்தத்திலே. " என்னுமிடம " என்னும்போ தே தோஷபரிஹாரமம ஸூசிதம். " என்னுமிடத்திறையுன்னுமின " என்றததால பலிதம் (பகவத்குணங்களை யித்யாதி) (இவவிடையாட்டத்து) அஸமிநவிஷயே இதிலே.

(அல்பத்தையிதி) த்யாஜ்யமாத்ரேண விடலாமென்றபடி. " நீரே " என்கி ற ஏவகாரார்த்தம (இதுதனக்கித்யாதி) தோஷம பரத்யக்ஷமாகையாலே யென் று கருத்து.

உயிர்மன்னுக்கைகள் மின்னினிலையில, என்னுமிடத்து நீரே யிறையுன்னுமி ன், இத்யந்வயः. ....*

மூன்றாம் பாட்டு.

நீருமதென்றிவை, வேர்முதன்மாய்த்திறை
சேர்மினுயிர்க்கத, னோர்நிறையில்லே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீர்) ஆத்மநாஶகரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமா கவிட்டு ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயியுங்கோள ; இவவாத்மாவுக்கத்தோடொ த்த சீரியதொன்று மில்லையென்கிறார்... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம த்யாகப்ரகாரத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

நீர்நுமதென்றிவை-ஆத்மாத்மீயங்களி லுண்டான வஹங்காரமும் மமகா ரமுமாகிற விவற்றை. வேர்முதலமாய்த்து - ருசிவாஸனைகளாகிறபக்கவேரோடே முதலறுத்து. இறை - ஸவாமியை. சேர்மின - சேருங்கோள. உயிர்க்கு - ஆத்மாவு க்கு. அதனோ - அத்தோடொத்த நிறையில்லை - நிரப்பமில்லை ....*

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

தோஷத்யாஜ்யமபண்ணவே விடலாமென்றீர ; காலமநாதி, மேல் அநந்தமாயிராநின்றது, பற்றினகாலமெல்லாம வேணுமிறே விடுகைக்கு மென்ன ; த்யாஜ்யாம்ஶத்தைச சுருங்க வருளிச்செய்கிறார - ஸமஸாரபீ ஜமின்னதென்றும அதுக்கு பேஷஜ மின்னதென்று மருளிச்செய்கிறா (நீர்நுமது) அநாத்தகரமான அஹங்காரமமகாரங்கள. நான், என்னது, என்னுமதைப் பிறாக குபதேஶிக்கும்போது " நீர்நுமது " என்றிறே சொல்லுவது ; நான், என்னது என்று தமவாக்காலே சொல்லமாட்டா ரே ! நாக்குவேமென்று. " என்னுடைமை " என்னுமது, வேணுமாகில் தவிருகிறுன் " நான " என்னுமது தவிரும்படி யென்னென்னில ; இவ

னஹமென்றால ராவணாதிகள் நானென்றாற்போலே பிறருடையநானைத்த விர்த்துககொண்டிறே யிருப்பது, தேஹாதிலஹமபுததிபண்ணிபோரு மது தவிரவேணுமே ! (இவை வேர்முதலமாயத்து) இவைவேர்முதல் மாய்க்கையாவதென்னெனனில் ; இது அபுருஷார்த்தமெனனும் ப்ரதிப ததியைச சொனனபடி. இரண்டு வ்ருக்ஷநதனனிலே சேரநின்றால், ஒன் றிலேதொளைத்துப பெருங்காயத்தைவைக்கச சிலநாளொன்றுபோலே நின்று, பின்னை பட்டுப்போகா நின்றதிறே, அப்படியே அஹங்கார மம காரஙகள் த்யாஜ்யமெனனும் ப்ரதிபததி யுண்டாகத தன்னடையே ஸம் ஸாரமடியற்று நிற்கும “அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி: । அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத் த்விதா ஸ்திதம் ” (அநாதமநயாத்மபுத திரயா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதிஃ அவிதயாதருஸமபூதிபீஜமேதத்விதாஸ்த் திதம்) என்று ஸமஸாரபீஜமாக சொல்லி, “ அச்யுதாஹம் தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஜம் ” (அசயுதாஹநதவாஸ்மீதி ஸைவஸம்ஸார பேஷஜம) எனறு பரிஹாரமாக சொலலிற்றிறே ; ரக்ஷகனானவனவஸர ப்ரதீக்ஷகனாயிருக்க, இவனபககலிலே விலககாமையுண்டானால் விரோதி போகைககுத தட்டிலலையென்கை.

(இறைசேர்மின்) அப்ராபத விஷயஙகளைவிட்டு வகுத்த சேஷி யானவனைப் பறறப பாருஙகோள். “ சேர்மின ” எனகிறாகானும் கெ டுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே யிருககையாலே ஸம்ஸாரிககு பகவ த்ஸமாஸ்ரயணம்.

(உயிரககதனோர்நிறையிலலே) இததோடொதத சீரியதில்லையெ ன்னுதல ; நேரெனறு - ஒப்பாய, நிறையெனறு - மிகுதியாய், உயிர்க்கி த்தோடொததது(ம்) மிககதுமிலலையென்றுமாம. ப்ரதமத்தில் (ஔஷத மபோலே ஸமஸாரிகளுககு பகவதஸமபந்தம) ஹிதமுமாய, உதர்க்கத் தில பரியமுமாயிருககும். நிதயமாய ஜ்ஞாநாநநதலக்ஷணமான வஸ்துவு ககு இததோடொக்கு(ம்) சீரியதிலலை, “ ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ” (ஸ மஸாராரணவமகநாநாம) இதயாதி. [விஷ்ணுபோதம்] (விஷ்ணுபோ தம) இககரையுமக்கரையுமொன்றாயநினறு அவவருககுகடததுமோடம்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (நீர்நுமது) அஹங்காரமமகார நிவருததியையும் பகவ தஸமாஸ்ரயணததையுஞ் சொலலுகிறதுககு ப்ரயோஜநததை ஶங்காபரிஹாரமு கேந தாஶ்ரிபபிககிறார் (தோஷதாஶநமிதயாதி) (காலமநாதி) அநாதிகாலார்ஜி தமானதை விடககூடாதிறே யெனறுஶங்கை, 'அநாதிகாலமாக வார்ஜித்ததாகை யாலே விடுகைக்கததனைகாலம் வேணுமென்கிறீரோ, அஙகிலநததகாலமுண்டேயெ னன, அததையநுவதிதது, உணடெனகிறதுமெயயே, அதிறகுறையில்லை, அதுவி

டுகைக்கே போருமத்தனை, ஆஶ்ரயணத்துக்குக்காலமெங்கேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (மேலந்தமாயித்யாதி) சுருங்க - ஸங்க்ரஹமாக.

சுருங்கவருளிச்செய்தபடியைக்காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரபீஜமித்யாதி) "நீர் நுமது" என்கையாலே - ஸம்ஸாரபீஜம். "வேர்முதலமாய்த்து" என்கையாலே-பேஷஜம். அதுக்கு - ஸம்ஸாரத்துக்கு.

நான், எனது என்றன்றோ அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதென்ன (நானெனதித்யாதி) பரிஹாராந்தரம் (நானென்னதென்றித்யாதி) வேம் - தக்தமாம். இதுகொளாயாபிப்ராயம்.

ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதவிஷய மமகாரம் விடலாம், நானென்னுமது ஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே அஹங்காரத்தைவிடும்படி யென்னென்று ஶங்கிக்கிறார் (என்னுடைமையித்யாதி) (தவிரும்படியென்னென்னில) நானென்னுமது அஹமர்த்தாநுபந்தியாகையாலே தவிரும்படி யென்னென்னிலென்றபடி.

பரிஹாரம் (இவனஹமென்றுலித்யாதி) நானென்றுறபோலே - ஸ்வதந்த்ரோஹமென்றபோலே. பிறருடைய - ஈஶ்வரனுடைய. "உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" (உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:) "பிறானன்பொருள" என்னக்கடவதிறே. ஆகவித்தால "ஆத்மந்யேஷந்தோஷாயஸம்ஸாரஹேதிதியோத்விஜ | அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாராவாப்திலக்ஷண:" (ஆத்மந்யேஷந்தோஷாயஸம்தோஹமிதியோத்விஜ | அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸம்தோவாபாரந்திலக்ஷண:) என்கிறபடியே தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ரூபத்விவிதா ஹங்காரநிவ்ருத்திவேணுமென்றபடி.

(இவைவேர்முதல மாய்த்து) இவற்றைருசி ப்ரக்ருதிகளாகிற ஊசிவேரோடும்பக்க வேரோடும் மாய்த்து. "வேர், முதல" என்கிறவிரட்டிப்பாலே-ஸவாஸநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது.

ப்ரதிபத்திமாத்ரம்போருமோவென்ன (இரண்டுவருக்கும்மித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகத்தில் அஹங்காரமமகாரங்களொருவருக்கும், ஆத்மாவொருவருக்குமென்று

அவதாரிகைக்குச்சேர ப்ரமாணத்வயம் (அநாத்மநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேம்ஶே காண்டிக்யம்ப்ரதி கேஶித்வஜோக்தமிதம். அநாத்மநி-தேஹேயா ஆத்மபுத்திரஸதி, அஸ்வேஸ்வமிதியாமதிரஸதி, தவித்ராஸ்தத்திதமேதத (அவித்யாதரு ஸம்பூதிபீஜம) அவித்யா - வித்யாஙயமானகாமம. காமமாகிறவருக்ஷத்திலுடைய வுத்பத்திக்கு விளையாயிருக்குமென்றபடி. நசயாவயதீத்யச்யுத: என்றதைப்பற்ற (ரக்ஷகனென்றது) "த்வாஶ்ரி" (த்வாஸமி) என்றதைப்பற்ற (விலக்ஷணமென்றது)

"நீர்நுமது" இத்யாரப்ய "சேர்மின" இத்யந்தஸ்யபாவமாஹ (அப்ராபதேத்யாதி) பற்றுமின என்னாதே "சேர்மின" என்றதுக்கு பாவம் (சேர்மினென்கிறாரித்யாதி) (கெடுமரக்கலம) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசேர்ந்தாற்போலேயென்றபடி. இத்தால், மரக்கலத்தை யாலம்பநமாகக்கொண்டன்றே வாயுவஶாத் கரைசேருகிறது, அப்படி விஷ்ணுபோதமான ஈஶ்வரனை க்ருபாவாயுவையக்கொண்டு கடத்துமென்றபடி. மரக்கலம - ஓடம்.

(இதநோடொத்தவித்யாதி) நேரொன்று - ஒப்பாய், நிறையென்றத்தாலே- சேர்மையாய, விலக்ஷணமான பாதமவஸதுவகது இதநோடொதத சீரியதிலலையெ னறபடி. ஆதததவயபலிதம (பாதமததில்ரயாதி) இததால " விஷயேந்த்ரிய ஸம்யோகாஜ் ஜாத்ரேதாவஸம் | வஸிணாஜ்விஷமிவதத்ஸுவம்ராஜஸம்ஸ்ம்ருதம் " (விஷயேந்த்ரியஸமயோகாத்ததக்ராமருதோபமம் | பரிணாமேவிஷமிவததஸுகமராஜஸமஸமருதம) என்றவிஷயங்களை வயாவர்த்திக்கிறது. உதாககததில - உததரகாலததிலே. முநதினயாததததிலே நோககாக " உயிர்க்கு " எனறபததததுக்கு வாஸனை (நிதயமாயிதயாதி)

ஸிமஹாவலோகநந்யாயேந ' மரககலஙகளைசேரநதாறபோலேயிருக்கை" என்னுமதுககு பரமாணம (ஸமஸாரேதயாதி) " ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் " (ஸமஸாராாணவமகநாநாம் விஷயாகராநதசேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநாநாயதகிஞசிதஸதிபராயணம) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே. " விஷ்வக்ஸ்ரோதஸ் " (விஷவகஸ்ரோதஸ் , எனகிறதாகவாததம (இககரையுமிதயாதி) க்ரமேணுரவயஃ.

நான்காம்பாட்டு.

இல்லதுமுள்ளது, மல்லதவனுரு
வெல்லையிலநலம, புல்குபற்றற்றே.

ஆறுயிரப்படி.

(இல்லதும) தயாஜ்யமாகச் சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷய ங்களிறகாட்டில் ஸமாஶ்ரயணீயமாகச சொலலபபடுகிற விஷயம நன்று யிருககிலன்றே இததைவிட டததைப பற்றலாவதென்னில.

ஹேயப்ராதயநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா விந்த சேதநாசேதநங் களிறகாட்டி லத்யந்த விலக்ஷண ஸ்வரூபனாய், நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்டனாகையாலே நிரவதிக போகயபூதனாயிற இவனிருபபது; ஆ தலாலிநத ஹேயமான விஷயஙகளில ஸஙகததைவிடடு அவனைப புல்கு என்கிறார்... . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதர மிபபடி தயாகபூர்வகமாக பஜநீயமான வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூ பவைலக்ஷண்யததை அருளிசசெயகிறார்.

இலலதுமுள்ளதும் - ஸவரூப பரிணாமததாலே யொருபடிபபடட வஸதித் வமில்லாமையாலே அஸதய ஶபதவாசயமாயும் ஏகரூபத்வததாலே யொருபடிப் வஸதிதவததை யுடைததாகையாலே ஸதயஶபத வாச்யமாயுமுள்ள அசித்

திறுடையவும் சித்திறுடையவுமபடி. அல்லது - அன்றியே. அவன் - அவனுடைய. உரு - ஸ்வரூபமானது. எல்லையில் - அபரிச்சிந்நமான. அந்நலம் - கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும். பற்றற்று - அதனை, இதர விஷயங்களில் பற்றற்று. புலனு - ஸ்நேஹயுக்தமாகச்செறி.

புலனுதலாவது - ஸஸ்நேஹமான செறிவாகையாலே பஜநத்திறுடைய அத்யாத்தபரியத்வரு சொல்லுகிறது. "புல்கு" என்றுஞ் சொல்லுவர். கீழ்மூன்று பாட்டிலும் பன்மையாலே உபதேஶித்து, இப்பாட்டுத்தொடங்கி ஒருமையாலே யுபதேஶிக்கிறது. த்யாஜ்யங்கள் பரஸ்பரவிருத்தங்களாய்க்கொண்டு பலவாதலாலும், ஸத்த்வாதிகுண பேதத்தாலே ருசயாதிவிஶிஷ்டரான வதிகாரிகள் ஒன்றொன்றொவ்வாத புத்திபேதத்தை யுடையராகையாலும், இதர த்யாகத்தில் பன்மையாலே யுபதேஶிக்கவேணும்; பகவத்பஜநத்தில் புத்த்யைக்யத்தாலும், புருஷார்த்தைக்யத்தாலும், அதிகாரைக்ய முண்டாகையாலே ஒருமையாலே யுபதேஶிக்கலாம்.... ... ...

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

விடுகிறவைபோலே அபோக்யமுமாய், ஸதோஷமுமாயிராதென்று பற்றப்படுகிற விஷயத்திறுடைய போக்யதையையருளிச்செய்கிறார்.

(இல்லதும்) ப்ரமாணயோக்ய மல்லாமையால் வரும் துச்சத்வத்தைப் பற்றவாதல், ப்ரதிதிமாத்ரமாய் பாதயோக்யமான மித்யாத்வத்தைப் பற்றவாதல் "இல்லது" என்கிறதன்று, விநாஶித்வத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. (உள்ளதும்) இல்லாதான வஸ்துவில் வ்யாவ்ருத்தியைப் பற்ற "உள்ளது" என்கிறது; "யதஸ்தி யந்நாஸ்தி" (யதஸ்தியந்நாஸ்தி) என்றும், "ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச" (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே சித்சித்துக்களை. அன்றியே, ஆத்மாவுக்கிருப்பிடமான ஶரீரத்தின்படியும் அத்தை யிருப்பிடமாக வுடைய வாத்மாவின்படியு மல்லவென்றுமாம். (அல்லதவனுரு) ஸ்வாமா யிருக்கிற வசித்தின்படியுமன்று, அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே "ஸுகம்ஸுகீ, து:கம்து:கீ" (அஹம்ஸுகீ, அஹமதுஃகீ) என்கிற சேதநன்படியுமன்றவன் ஸ்வரூபம்.

ஆனாலெங்ஙனே யிருக்குமென்னில் (எல்லையிலந்நலம) "ஆநந்தமய:" (ஆநந்தமய:) என்றும், "உணர்முழுநலம" என்றும், "அடியாவின்பப்பெருமையோன்" என்றும், "சுடர்ஞானவின்பம்" என்றும், "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்றுஞ் சொல்லலாம்படி யிருக்கும். (புல்கு) அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமா யிருக்குமிறே குணஜ்ஞாநமுடையவனு

க்கு குறுதிகவிஷயாநுபவம். (பற்றற்றே) அதுசெய்யு மிடத்தில இரு கரையனுகை யன்றிக்கே, புறம்புள்ள பற்றற்றே புலகு. * பற்றிலாயற்ற நின்றானிறேயவன், ஆசையால பற்றற்றே புலகவேணும்.......... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காமபாட்டு. (இதையத்யாதி) விடுகிறவை - சித்சித்துகள். அபோகயத்வ ஸதோஷத்வங்கள அசித்வாத்ரவிலே, ஸதோஷத்வமாத்ரம் சித்வஸ்துவிலே, ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணத்வேந போகயத்வாதத்தாய. ஸதோஷத்வம நரகாவஹத்வாதி.

ஸஸவிஷாணமெனகிற ஸஞநடவாதியையும, ஸாக்திகாரஜிதமென்கிறமாயாவாதியையும போலே யில்லையெனகிற தலைவெனகிறா (பரமாணயோக்யமித்யாதி) பரமாணஸமபந்தாநாஹத்வம் - துச்சத்வம. பரீக்ஷதவேஸதிபாதயோக்யத்வம்-மித்யாத்வமிநிலக்ஷணத்வயமத்ரவிவக்ஷிதம். (இல்லாதானவஸ்துவில்) அநித்யமான வஸ்துவில. (வயாவ்ருத்தியைபபற்ற) அவிநாஶித்வத்தைபபற்றநத்வஸத்வமாத்ர மவலம்பய எனறபடி. அபபடி யசித்தை அஸதயஶப்தவாச்யமாகவும், சித்தை ஸதயஶபதவாசயமாகவுஞசொன்னவிடமுண்டோவென்ன (யதஸ்தீத்யாதி) “ ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுர் புவநாநி விஷ்ணுர் வநாநி விஷ்ணுர் கிரயோ திஶஶ்ச । நத்ய: ஸமுத்ராஶ்ச ஸ ஏவ ஸர்வம் யதஸ்தி யந்நாஸ்தி ச விப்ரவர்ய ” (ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்புவநாநிவிஷ்ணுர் வநாநிவிஷ்ணுர்கிரயோதிஶஶ்ச । நத்யஸ்ஸமுத்ராஶ்சஸஏவஸர்வமயதஸதியந்நாஸ்திசவிப்ரவர்ய) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேம்ஶே தைத்திரீயகே (இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயம்ஶே. தைத்திரீயகே) “ ஸச்ச த்யச்சாபவத் ” (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்சஸத்யமபவத்) அஸதஶபதவாசயமான வாத்மவர்க்கம் யாதொன்றுண்டு, நாஸ்திஶபதவாசயமான வசித்தத்த்வம யாதொன்றுண்டு, ஸாவமும் தத்திநமெனறபடி. புவநாநியென்றவிடம - காயாவஸததை. (ஸத்யஞ்சேத்யாதி) ஸதயஶபதவாசயமான வாத்மவாசகமும, அந்ருதஶபதவாச்யமான வசிததும, ஸதயஶபதவாசயனை விஶ்வரனுயிறறு.

தவிதீயாரதததுக்கு இலலானது முள்ளானது மெனறபடி. இல்லென்றுக்குறும். உள்ளானது - ஆத்மா.

இவை இரண்டையும்பற்ற பகவதஸவரூபம் வயாவ்ருததமாயிருக்கும ப்ரகாரத்தை விஶதமாக வருளிசசெய்கிறா (நஶ்வரமாயிருக்கிறவித்யாதி) பூர்வயோஜனையில் நஶ்வரமாயெனகிறவிது-ஶபதஸாமர்த்தயலப்யம், அசிதஸமஸர்க்கத்தாலே யெனகிறவிது-அர்த்தஸாமாத்த்யலபயம. தவிதீயயோஜனையிலமாறுடியிருக்கும. அதாவது-ஶரீரத்துக்கு நஶ்வரத்வமாதத ஸாமாததயலப்யம், ஆத்மாவுக்கசிதஸமஸாக்கம ஶபதஸாமாத்யலபய மெனறபடி. அவனுரு - அவனுடைய ஸ்வரூபம்.

எல்லையில்நலம் - அபரிச்சின்னமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வானந்தத்தை வடிவாகவுடைத்தாயிருக்குமென்று ஸபதார்த்தம் (ஒழியாவித்யாதி) நஶ்ரியாதவாநந்தம மிக்கிருக்கிறவன். (சடரித்யாதி) கல்யாணகுணோஜ்ஜ்வலமான ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணஸ்வரூபத்தை யுடையவனே. ஸமஸ்தகல்யாண தவமகுணஃ - ஸ்வபாவோஸ்ய வென்கிற பாவப்ரதாந நிர்த்தேஶபரமானவாதத மிவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்.

பற்றென்றுதே "புலகு" என்றதுக்கு பாவம் (அநந்யேத்யாதி) புலகுதலாவது - ஸநேஹயுக்தஸமஶ்லேஷம். "குணாதிகவிஷயாநுபவம்" என்கையாலே நலமென்று - குணங்களையுடைத் தென்னவுமாம். கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் தருதீயாத்யாயத்தில் ஸமஸாரதோஷ ப்ரதிபாதக ப்ரதமபாதார்த்தத்தைச் சொல்லிற்று, இப்பாட்டில்கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக தவிதீய தருதீய பாதார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது, "நஸ்தாநதோபிவாஸ்ய" (நஸ்தாநதோபிபரஸ்ய) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

"பற்றற்றே" என்கிற ஏவகாரத்தாலுகாத்தம் (அதுசெய்யமிடத்திலித்யாதி) உபாயாந்தர ஸமஸர்க்கமற்று என்றாத்தாந்தர விவக்ஷயா பரமாணம் (பற்றிலாரித்யாதி)

இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையில்நலம், பற்றற்றேபுலகு. இத்யந்வயஃ. சித்சித்தின்படியன்றியே அவனுடைய ஸ்வரூபமானது அபரிச்சின்னமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வானந்தத்தை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கும். அத்தை யிதரவிஷயங்களிற் பற்றற்றுஶ்ரயியுங்கோ ளித்யாத்தஃ தைத்திரீயகே "அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ" (அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ) "ஸமஸ்தகல்யாணகுண" (ஸமஸ்தகல்யாணகுண) இத்யாதி பூர்வமேவலிகிதம். .. ..*

ஐந்தாம்பாட்டு.

அற்றதுபற்றெனி, லுற்றதுவீடுயிர்
செற்றதுமன்னுறி, லற்றிறைபற்றே.

ஆறுயிரப்படி.

(அற்றது) விஷயத்தில் ஸங்கத்தைவிடுமளவில் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய ஸ்வரூபமாயிருந்த வாத்மாதோன்றும், அதிலகப்படாதே பவச்சேஷதைகரஸமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று நிலைநிற்கவேண்டியிருக்கில், முதலிலே விஷயஸங்கத்தைவிடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதென்கிறார் .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநீயனுடைய வதிஶயிதபுருஷார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பற்று - புறம்புள்ளபற்று. அற்றதெனில் - அற்றதென்றபோதே. உயிர் - உயிரானது. வீடு - மோக்ஷத்தை. உற்றது - உற்றதாம். அது - அந்தவாத்மப்ராப்

திமோக்ஷத்தை. செற்று - செலுத்தி. மன்றுயில் - நிலைநின்றபடி பகவத்விஷயத்தைக்கிட்டப்பார்க்கில். அற்று - இதரஸாசத்தையுமறுத்து. இறை - ஈச்வரனை. பற்று - ஆச்ரயி.

பற்றற்றதெனனினுயிர்வீடுடைத்தென்று ஸாமாந்யத்தாலே சொல்லி அந்தப்பற்றைச்செற்று நித்யபுருஷார்த்தத்தைக்கிட்ட வஹ்நியுடையயாயிறையை யாச்ரயி, என்னுமாம் . . ..*

௫ - ஐந்தாம் பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தையருளிச்செய்கிறார்; "இந்த்ரபதத்தைக்கோலுமவனிவ்வருகுண்டானவைச்வர்யத்தைக்கோலான், ப்ரஹ்மபதத்தையாசைப்படுமவனிவ்வருகுண்டான இந்த்ரபதத்திற்கண்வையான், ஆத்மாநுபவத்தை யாசைப்படுமவன் ஐச்வர்யாதிகளிற்கண்வையான், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாயிருக்குமவனைப்பற்றுமவனிவையித்தனையிலும் கண்வையான்; ஆக இங்ஙன் வருமந்தராய பரிஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(அற்றதுபற்றெனில்) ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களிலுண்டான பற்றற்றதென்னுமளவிலே. (உற்றதுவீடுயிர்) ஆத்மமோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது.

விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வரூபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதாநத்தைப்பண்ணுகிறது அசித்ஸம்ஸர்க்கமிறே; யோகாப்யாஸத்தாலே கழிந்தவாறே ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும்; அதுநித்யமாய ஜ்ஞாநைகலக்ஷணமாயிருக்கையாலே "இதுதன்னையேயநுபவிக்கவமையாதோ!" என்று தம்பக்கலிலே காலதாழப்பண்ணும் (செற்றது) அத்தைச்செற்று அதத்தைமுகமசிதறப்புடைத்து. (மன்னுறில்) மன்னவுறில். தன்னைப்பற்றினால் "இன்னமுமதுக்கவ்வருகேயொரு அநுபவமுண்டு" என்றிருக்கவேண்டாதபடியான நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பார்க்கில்.

(அற்றிறைபற்றே) ஆச்ரயணகாலத்திலே அவனுக்கென்றற்றபவலித்து, சேஷியானவவனைப்பற்றப்பாருங்கோள். அன்றியே, வியக்தியை மாற்றி, இறையைப்பற்றிப்பிதத்தையறப்பாரென்னுதல், "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்னுமாப்போலே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அற்றவித்யாதி) "செற்றதுமன்னுறில்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்திலித்யாதி) நித்யபுருஷார்த்தமான ஆத்மாநுபவத்தை யந்தராயமென்கிறதென்னென்ன, பகவத்ப்ராப்தி

ரூபாதிஶப்த புருஷார்த்தாபேக்ஷயா ந்யூநமாகையாலே யந்தராயத்வங்கூடுமெ ன்னுமதத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாககாட்டுகிறார் (இந்த்ரபதத்தையித்யாதி) உத்த ரோத்தரபுருஷார்த்தங்களை யிச்சிக்கிறவன பூர்வபூர்வபுருஷார்த்தங்களை யபேக்ஷி யாதொழிகையாலே நீயும கைவல்யத்தை யிச்சியாதேகொள்ளென்றபடி. அத்தைய பேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரமென்றுகருத்து (பற்றுமவன) ப்ராப்யத்யாப ற்றினவன. இவையித்தனையிலும் கண்வையாவென்றவிடத்திலே - "போகா இமே விதிஶிவாதிபதஞ்ச" (போகாஇமேவிதிஶிவாதிபதஞ்ச) இத்யாதியும, "வாஸுதேவமநோ யஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதிஷு । தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம் பலம்" (வாஸுதேவமநோயஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதிஷு । தஸ்யாந்தராயோமைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம்பலம்) இத்யாதிசாநுஸந்தேயம். (இன்னவரும) ஏவம்ப்ரகாரேணவரும. அந்தராயம்-கை வல்யம.

பற்று அற்றதெனில, உயிர்வீடுற்றது, இத்யந்வயஃ. ஶப்தார்த்தம். (ஆத்மே த்யாதி) (மோக்ஷத்தைப்ராபித்தது) ப்ராபிக்கவொருப்படும். இச்சிக்குமென்ற படி. இங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபித்ததென்றார்த்தமானால அத்தை முகஞ்சித்தறப்புடை க்கைகூடாதிறே.

"அத்தைச்செற்று" என்கைக்கு - தன்பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷ ண்யமாத்மாவுக்குண்டோவென்ன (விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையுமித்யாதி) கழிந்தவா றே - திரோதாநங்கழிந்தவாறே. (ஸ்வரூபம்ப்ரகாஶிக்கும) ஸ்வரூபம் போக்ய மாக ப்ரகாஶிக்கும. ஏவம்பூதமான வாத்மாநுபவம பகவதநுபவத்துக்கு அந்தராய மாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுநிதயமாயித்யாதி) (கால்தாழப்ப ண்ணும்) தன்பக்கலிலே யகப்படுத்திக்கொள்ளும்.

"கைவல்யமந்த்யம்" என்கிற பக்ஷவ்யாவருத்த்யர்த்தமாக, மன்னுறிலெ ன்றதுக்கு - நித்யபுருஷார்த்தத்தைப ப்ராபிக்க வேண்டிலென்றதே, பொருந்தவு றிலென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தனனைப்பற்றினலித்யாதி) மன்னவுறில - பொ ருந்தவுறில். நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பார்க்கிலென்றபடி. ஸ்வாநுபவ மேயமையுமென்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே யபேக்ஷையுண்டாகு மோவென்ன ; ஸர்வேஶ்வரனுக்கடிமைசெய்தவர்க்குள்ளாகவிருக்கிறபடியைக்கே ட்டு இவனுக்கு மபேக்ஷையுண்டாகும். பிறந்தாலும தத்க்ரது ந்யாயத்தாலே யீஶ்வ ரனத்தையே யநுபவிப்பிக்குமென்றபடி. (நிலைநின்ற) அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேன்மேலன புருஷார்த்தங்களில ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற.

இறை - ஶேஷியானவனை. மூந்தினவர்த்தத்தில, அற்று - அதநீரந்து. த்வி தீயார்த்தத்தில, இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய, அறப்பாரென்றபடி. (விப க்தியைமாறுடி) "அற்று" என்கிறவியப்பை "பற்று" என்கிறதிலேயும், "பற று" என்றதில விதியை "அற்று" என்கிறதிலேயும, மாறுடி. ஆக, பற்றியறு, எ ன்றபடி. பற்றி - ப்ராப்யத்யாபற்றி. இத்தை - கைவல்யத்தை.

பகவதவிஷயப்ரீதியா லிதரவிஷயப்ரீதி நிவருத்திக்கு த்ருஷ்டாந்தம (மா ற்பாலித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனபக்கலிலே மநஸ்ஸு ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகளதோ

ளோடு அணைகையி லாசையைவிட்டு. மகனையாதோல் கைவிடுகையாவது-ஸம்ஸா ரநிவருத்தியென்று மொருயோஜனையுண்டென்ற திருவுள்ளம்.

பற்றற்றதெனில. உயிர்வீடுற்றது, அதுசெற்று மன்னுறில், அற்றிறையைப பற்று, இதிவர், இறையைப்பற்றி. அற இதிவர் ஆகவட: ... .*

ம் பாட்டு.

பற்றிலனீசனு, முற்றவுநின்றனன
பற்றிலையாயவன, முற்றிலடங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(பற்றிலன) எமபெருமானை நாம பற்றினால அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன ஸர்வேஶ்வர னல்லனோ வென்னில்; ஸர்வேஶ்வரனே யாகிலும ஆஶ்ரிதரெல்லாரபக்கலிலு மொக்க ஸ்நேஹ ஸ்வபாவனாயிருக்கும; ஆதலால நீயுமவனபக்கலிலே ஸ்நேஹஸ்வபாவனாய அவனுடைய ஸர்வஶேஷ வருத்தியிலும புகுவெனகிறார.. .. . .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம பஜநீயனுடைய ஸர்வஸமத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார.

ஈசனும - ஸர்வேஶ்வரனு மிருக்கச்செய்தேயும. பற்றிலன - பூர்வாஶ்ரிதரான மஹிஷீபரிஜநாதிகளில ஸங்கமற்று. முற்றவும - அபூர்வாஶ்ரிதரான நமபக்கலிலே தாரகத்வ போஷகத்வ போக்யத்வாதிக ளெல்லாமாக. நின்றனன - நிலைநின்றான. பற்றிலையாய - நீயும ஸாமஸாரிகஸங்கத்தைவிட்டு. அவன - அவனுடைய. முற்றில - தாரகத்வாதி ஸமஸ்தஸ்வபாவங்களிலும அடங்கு - அநுபவிக்கப்பார்.

அன்றியே, ஸர்வேஶ்வரனு மிருக்கச் செய்தேயும் நமபக்கல ஸங்கத்திலே யுளனாய "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" (ஸமோஹம ஸர்வபூதேஷு) என்ற ஆஶ்ரயணீயத்வத்தில தாரதம்யமற்று நின்றான, நீயுமவனபக்கலில ஸங்கத்திலே நிலையுடையையாய அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூத்யாதி ஸமஸ்த ப்ரகாரானுபவத்திலே அநுபவி, என்னவுமாம. .. ..,. ....*

ஈடு - ஆறாம் பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரஞ் சொன்னார் கீழ்; நீர பரிஹாரஞ் சொல்லுகைக்கு அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் ஸாபேக்ஷியா யிருக்கிறவனன்றோ நமக்குக் கைபுகுந்தானென்று! என்ன; அவன்பக்கல் திருத்தவேண்டுவதொன்றில்லை, அவன ஸங்கஸ்வபாவ னெனகிறார்.

(பற்றிலன்) பற்றுண்டு - ஸங்கம். அத்தை வாஸ்ஸ்தாநமாகவுடையவன். பற்றிலானென்னுமத்தை "பற்றிலன்" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது. "இன்னுனிங்குண்டோ?" என்றால், "இங்கில்லையவன், அகத்திலான்" என்னக்கடவதிறே. (ஈசனும்) ஈஶ்வரத்வம் கழற்றவொண்ணுமையாலே கிடக்குமித்தனை. இஸ்ஸங்கம் குணமாகைக்காகக் கிடக்கிறது, பயப்படுகைக்கு உடலன்று. பெரியவனெளிமையிறே குணமாவது ; [ஶ்ரீ ஸாத்வாஸாஞ்ஜநாய] (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ) தண்ணளியேயிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பது, மேன்மைகழற்றவொண்ணுமையாலே கிடந்தவித்தனை. இரண்டு மவர்ஶ்ரயகத்மா யிருக்க, தண்ணளியேயுள்ளதென்றறிந்தபடி யென்னென்னில [ஐஶ்மஹாஸ்ஸுவாமநௌ] (மமகேஹ்ஸுபாகதௌ) ஶேஷிகளாயிருப்பார்க்கு ஶேஷபூதரையழைத்துக் காரியங்கொள்ளலா யிருக்க, நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் நானிருந்தமுடிக்குத் தெருத்தேடி வந்தபோதே ப்ரஸாதமேவிஞ்சியிருக்குமெனனுமிடம் தெரிந்ததில்லையோ. [யத்ருச்சாஹம்] (தங்யோஹம) என்றுமொக்க ஸஞ்சரிக்கிற வழியிலே நிதியெடுப்பாரைப் போலே. [ஆவ்யிஷ்யாமி] (ஆசசயிஷ்யாமி) என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வருத்தியிலே யங்வயித்து அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப் பாராநின்றேன். [இத்யாஹ] (இதயாஹ) * சூடுநன்மாலைகடியனவேந்திநிறபார் சொல்லக்கடவபாசுரத்தையிவன்சொல்லுவதே ' என்றுருஷிகொண்டாடுகிறுன்.

[ஶாஶ்ரவஜீவநஃ] [மாலயோபஜீவநஃ] பூவிலக்கணைவைத்துத்தொடுக்கில சாபலமிறக்குமென்று கண்ணை மாறவைத்துத்தொடுத்து, பூவிற்று ஜீவிக்குமத்தனைபுலகியன்சொல்லும் வார்த்தையே ' ரதெனகிறுன. (முற்றவுநின்றனன) " ஸஶோஹம்ஸஶ்ஸு-தேஷு " (ஸமோஹமஸாவபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஶ்ரயணீயதவேஸமனுயநினமுன். இத்தலையிருந்தபடியிருக்கத்தானெல்லாக்கு மொத்திருக்கை.

(பற்றிலையாய) நீயுமபற்றிலையாய- நீயுமபற்றையுடையையாய. ஸங்கத்தையுடையையாய். (அவனமுற்றிலடங்கே) " அஹம்வஶீகரிஷ்யாமி " (அஹமஸாவஙகரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடையவெல்லாக்கைங்கர்யத்திலு மங்வயி. அதவா, பட்டரருளிச்செய்யும்படி (பற்றிலனீசனும) " வாஸுதேவோஸிபூர்ண: " (வாஸுதேவோஸிபூர்ண:) என்கிறபடியே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய ஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வருபனாய திரைமாறினகடல்போலே ஈஶிதவ்யரான நித்யஸூரிகளையுடையனாய் பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்கள்பக்கல பற்றுடையவனல்லன். அவர்கள் பக்கல் பற்றுடையவனன்றிக்கே யிருந்

தால் குறைபட்டிராநேறவென்னில (முற்றவுமினறனன) அவர்களெல்லாராலும் வருமேற்றமும இன்றும்ஶ்ரயிக்கிறவிவனாலே யாமபடிநின்றான்; [த்யஜிஷ்ஸாவநேக்ஷம் கிம் கார்யம் ஸீதயா மம] [நவர்கிநுசித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யமஸீதயாமம] என்றுமாப்போலே - இன்றுமஶ்ரயித்ததொருதிரயக்குக்கொரு வாட்டமவரில நித்யாஶரிதையான பிராட்டியாலும் காரியமில்லை, அன்றின்றகனறினபககல வாதஸல்யததாலே முன்னணைக்கன்றையும் கொம்பிலேகொளளுமாபபோலே.

(பற்றிலையாய) விடவொண்ணாதானை நீயொருதலையாகவிட்டானவன, அவனொருதலையாலை விடலாமவற்றை விடத்தட்டென்னுனககு. (அவனமுற்றிலடங்கே) அவனையேயெல்லாமாகப பற்றப்பார்; 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' (வாஸுதேவஸ்ஸர்வம) என்கிறபடியே, 'மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:' (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்சதிநாராயண:) "ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாய கேஶவ:" (ஏகைகபலலாபாயஸாவலாபாயகேஶவ:)".*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அரும்பதம். (பற்றிலனித்யாதி) "ஈசனும" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (அவாப்தேதயாதி) கைப்புகுந்தாறே - கைபபுகுரும்படி நின்றுறே. நீர் பரிஹாரஞ்சொல்லி, நாங்களு மாஶ்ரயிக்கைக்கு அவனிப்போது கைப்புகுரும்படி நின்றுனே என்றபடி.

பற்றென்று - ஸங்கமாய, இலலென்று-வாஸஸ்தாநமாய, ஸங்கஸவபாவனென்னுதல ; பற்றிலானென்றதைப பற்றிலனென்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய, அகத்திலான என்னுமாபபோலே முழுச்சொல்லாய, பற்றிலேயானவன் - பற்றிலான என்றாய, ஸங்கத்தையுடையவ னென்னுதல. இரண்டாததத்தையுமடையேயருளிச்செய்கிறார (பற்றுண்டித்யாதி வாக்யத்வயததாலே) ஆத்தத்வயத்துக்கும், பற்று - ஸங்கம. பற்றிலான என்று லோகத்தில ப்ரயோகமுண்டோவென்ன (இன்னுனித்யாதி)

ஈஶ்வரனன்றோ அவன என்கிறஶங்கையிலேயுத்தரம (ஈசனுமென்று) "ஈசனும்" என்றஶபதம் - ஸமுச்சயார்த்தவாசயேதரேதரயோக ஸமாஹாரங்களிலந்வாசயத்தைச சொல்லுகிறது. ஸங்கம ப்ரதமோபாத்தமாகையாலே ஈஶ்வரத்வம் தத்பஸார்ஜந மென்று கருத்து. ஈசனும - ஈஶனுமாகிறுன. கழற்றவொண்ணாதே கிடந்தாலும் பயஹேதுவோ வென்ன (இஸ்ஸங்க மித்யாதி) குணஹேதுத்வமெப்படியென்ன (பெரியவனித்யாதி)

ஸங்கமே ஸ்வபாவம, ஈஶ்வரத்வமது குணமாகைக்காக வந்ததென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஸாதேத்யாதி) "ப்ரஸாத பரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாகதௌ । தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ மால்யோபஜீவந:" (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ । தநயோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ

மாலயோபஜீவந:) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்சே ஏகோநவிம்சோத்யாய. (இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்சே ஏகோநவிம்சோத்யாயே.) (தண்ணியே யிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பதென்றது - பரமஸாத்தாரத்தம) இரண்டும - பரத்வ ஸௌலப்யங்கள். (நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடி) ஆகதௌ, உபாகதௌ, கேஹமுபாகதௌ, மமகேஹமுபாகதௌ, என்றுபிரித்து, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலின்றும * இருள்தருமாஞாலத்திலே யெழுந்தருளின படியையும, ஸத்ருபூயிஷ்டமான மதுரையிலே யெழுந்தருளினபடியையும, அதிலும வீதியிலேபோகையன்றிக்கே க்ஷுத்ரக்ருஹத்திலே யெழுந்தருளினபடியையும், அநுஸந்தித்து, அதிலும் ராஜவீதியிலே யிருக்கிற க்ருஹத்திலே யன்றிக்கே க்ஷுத்ரரானம நுஷ்யர்க்கு மருவருக்குமபடியான வெண்ணத்திலே வருமபடியே' என்றீடுபடுகிற வார்த்தங்களை யெல்லாம ஹ்ருதீகரித்து (நானிருந்தமுடுக்குத்தெருத்தேடியென்கிறார்) உபாகதௌ - ஸமீபாகதௌ. மஹாநிதிஸமீபாகமநமென்று தாத்பர்யம. தநயோஹம-தநவான. "என்றுமொக்க" என்கிறவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம - என்னுடையஸ்வரூப மநாதியாயிருக்கவிழந்தநாணிபோது நிர்ஹேதுகமாகக்காணப்பெற்றேனென்று. (நிதியெடுப்பாரைப்போலே) "தநக்ஷணம்லப்த்வா" (தநக்ஷணம்லப்தா) என்கிற ஸூத்ரத்திலே திருவுள்ளம. "தநம்லப்த்வா - தநிக:, க்ஷணம்லப்த்வா - க்ஷணிக:" (தநமலப்தா - தநய:, கணமலபதா - கணய:) என்றிறே தத்வ்ருத்தி. "தநிக:" (தநய:) என்கிறவிடத்தில் ஈஸ்வரனை தநத்வேந சொல்லுகையாலே தநஸமாதியாலே சொல்லுகிறார் (அழித்திட்யாதி) அழிக்கை - க்ரயவிக்ரயம்பண்ணுகை. கெடுக்கை - அவஸ்தாநதாபத்தி. இத்தால - யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி. ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந சேதயாத்த:. தநத்துக்காபரணத்திருபேண ப்ராப்யத்வம், அபீஷ்டவஸ்துக்ரய ஸாதநத்வேந ப்ராபகத்வம். அழித்து - ஸ்வபோகயமழியாதே ஸாதநமாக்கி. கெடுத்தென்று - ஆபரணமாக்கிப்பூணுகை. அத்தால் ப்ராப்யத்வஞ் சொல்லுகிறது (சூட்டுநன்மாலைகளித்யாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்லமாலைகளை பரிஸுத்தமானவற்றைத் தரித்துக் கொண்டுநிற்கிறநித்யஸூரிகள். தூவிற்று-தூவிக்ரமபண்ணி. புல்லியன-க்ஷுத்ரன.

(முற்றவும) எல்லாவற்றுக்கும. (நின்றனன) ஆஸ்ரயணீயத்வேந ஸமனாய்நின்றான. "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமே த்வேஷ்யோஸ்தி நப்ரிய: । யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம்" (ஸமோஹம ஸர்வபூதேஷுநமேதவேஷயோஸதிநப்ரிய: । யேபஜந்திதுமாமபக்த்யாமயிதேதேஷுசாப்யஹம) இதி ஸ்ரீகீதாஸு நவமே. (இதிகீதாஸுநவமே) மயிதேதேஷுசாப்யஹம் - அவர்களென்னிடத்திலே நிரதிஸயப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கிறபோலே நானுமவர்களிடத்திலே நிரதிஸய ஸ்நேஹயுக்தனு யிருப்பனென்றபடி. "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" (ஸமோஹமஸர்வபூதேஷு) என்றதுக்கர்த்தம் (இத்தலையித்யாதி) இத்தலை யிருந்தபடியிருக்க - ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநஸாஹித்யராஹித்யவேஷேண விருந்தபடியிருக்க.

முற்றில - ஸகலத்திலென்றும், எல்லாக்காலத்திலுமென்னவுமாம். என்றப "ஸஹஸ்ரம்ஶவஹ்வம்" (அஹமஸ்மி) இத்யாதி பூர்வமேவ ஸித்தம்.

நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் நித்யஸம்ஸாரியான நம்மையங்கீகரிக்குமோவென்னில்; இன்றாஶ்ரயித்தாரு மொருதலையானால் நித்யாஶ்ரிதர் பக்கல் ஸங்கத்தைவிட்டு நம்மையே தாரகாதிகளாக நினைத்திருப்பானொருவனென்று தவிதீயநிர்வாஹஸ்ய ஸங்கதி:. ஈசனும் - பற்றிலனென்றவம்ஶம் விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (வாஸுதேவோ வீத்யாதி) "பூர்ணம்" (பூர்ண:) என்று - குணைஶ்வர்யபூர்த்தி. "ஈசன" என்றதைக் கடாக்ஷித்து (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதி) நிரமாதிக்கடலென்று - "நிர்த்தரங்கார்ணவோபம:" (நிஸ்தரங் கார்ணவோபம:) என்றதைப்பற்ற. கடல்போலே - எழுந்தருளியிருக்கிறவித்யநித்ய: (பற்றிலன்) பற்றுடையவனல்லன். ஸங்கமில்லாதவனென்றபடி.

அவர்கள்பக்கல் - நித்யஸூரிகள் பக்கல். (முற்றவும்) முற்றவுமாக. தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாமாக. நின்றனன் - நின்றான். ஏற்றம் - அதிஶய:. அப்படி நின்ற விடமுண்டோ வென்ன (த்வயிகிஞ்சித்யாதி) "ஜ்ஞாதீநாம் ஸ்வாமிநோ வீரஸ்வம் வியூஷீ ஜிதம் । க்ஷமிஷ்ந்தி வைஶேஷிகம் மௌலீ த்யாஜோ । ஸுரஸ்தீஹ ரக்ஷோ வ்யாம் ஶத்ருக்நே க்ஷமவீர்யவாந் । ஶத்ருக்நே ச ஶத்ருக்ந வைதேஹ்யேவ வாத்மந: " (இதாநீமமாசநுதா விரஏவமவிதமசிந்தித । தவ யிகிஞ்சிதஸமாபந்நேகிமகாயமவீத்யாமம । பரதேநமஹாபாஹோ லக்ஷ்மணேநயவீயஸா । ஶத்ருக்நேந ச ஶத்ருக்ந ஸ்வஶரீரேணவாபுந:) இதியுக்தா காண்டே ஏகசத்வாரிம்ஶஸர்கே ராவணமகுடபங்கம் க்ருத்வாஆகத ஸுக்ரீவம்ப்ரதிராம:. ஶ்லோகார்த்தம்) (இன்றாஶ்ரயித்தநித்யாதி) "இன்றாஶ்ரயித்ததொரு நிரயகருக்கொரு வாட்டம்வரில் பிராட்டியாலும் காரியமில்லை" என்றதுக்கு பிராட்டிநிமித்தமாகவிறே யுமக்குகிஞ்சித வமதிபடவேண்டுகிறது, இதுக்கு நிமித்தபூதையான வவளையும் வேண்டேன், அவளிலும் பரியதமரான விளையபெருமாள் நிமித்தமாக வுமக்கொருவாட்டம் வரில அவரையும்வேண்டேன், அவரிலும் பரியதமரான பரதன் நிமித்தமாக வுமக்குவாட்டம்வரில அவனையும்வேண்டேன், அவனுக்கும் பரியனான ஶத்ருக்நன நிமித்தமாக வுமக்கு வாட்டம்வரில அவனையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல, இவர்களித்தனைபேர் நிமித்தமாகவு மொருவாட்டம்வரில இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன், இவர்களுக்கெல்லாம ஜீவநமிறே திருமேனி அதனையும் வேண்டேன், ஆனபின்புமக்கொரு வாட்டம வராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவதென்று கருத்து. ஸ்வஶரீரேண - ஸ்வேஷாம்ஶரீரேண. ஸ்வகியரான பிராட்டி முதலானவித்தனைபேருக்கும ஜீவநமான தம்முடைய திருமேனியாலென்றபடி. ஸ்வஶப்தம் - பிராட்டி முதலானோரைச் சொல்லுகிறது. தம்மைச் சொல்லுகிறதல்ல, தம்முடைய திருமேனியென்கிறவாத்தும ஶரீரமென்றபோதே ஸித்தமிறே. உக்தார்த்தத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலும ஸமர்த்திக்கிறார் (அன்றின்றவித்யாதி)

(பற்றிலையாய) பற்றில்லாதவனாய. ஸங்கமில்லாதவனாய. (விட்டொண்ணாதாரையித்யாதி) நியொருதலையும் நித்யஸூரிக ளொருதலையுமானால் நித்யஸூரி

கள் தலையிட்டு என்றலையைப் பற்றினவன், இப்படி மாணிக்கத்தை விட்டு கரியைப் பற்றினாற்போலே நித்யஸூரிகளைவிட்டு என்னைப் பற்றினால் நீயும் விட்டான பரக்ருதிப்ராக்ருதங்களான கரியைவிட்டு பரமப்ராப்யமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென்னுனோ என்றபடி. (அவனொருத்தலையாலுதிதயாதி) பகவான் ஸ்வீகாரத்தவ்யனோ, விஷயங்களோ, என்று கோடித்தவயே ஸந்திக்தாபகவாநேக கோடியாலென்றபடி.

(அவன்முற்றிலடங்கு) அவனுகிற முற்றிலடங்கு (அவனையேயெல்லாமாகப் பற்றப்பார்) தாரகபோஷகபோக்யத்வேநவும், ஸர்வவிதபந்துத்வேநவும், பற்றப்பாரென்றபடி. அவனப்படி யெல்லாமாக விருக்குமோவென்ன (வாஸுதேவ இதயாதி) "வஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே। வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:" (பஹூநாமஜந்மநாமந்தேஜ்ஞாநவாநமாம்பரபத்யதே। வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மாஸுதுர்லப:) இதி ஸ்ரீதாஸுவஸ்ஸந்தௌ (இதுகீதாஸுபஸ்பதமே.) (மாதாபிதேதயாதி) ஸுபாலோபநிஷத். (ஸர்வஸ்பாய) ஸர்வவிதபோக்யத்வமும் விவக்ஷிதம். "பித்ருமாத்ரு ஸுதப்ராத்ருதாரமித்ராதயோபிவா। ஏகைகபலம்" (பிதருமாதருதப்ராதருதாரமித்ராதயோபிவா। ஏகைகபல) இதயாதி

ஈசனாயிருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்கத்தையுடையனாய் எல்லாவற்றுக்கும் ஆஸ்ரயணீயத்வேஸமனாய் நின்றான், நீயும் அவன்பக்கல் ஸங்கத்தையுடையையாய் அவனுடைய வெல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அந்தர்ப்பவியென்று பரதமாதத:, பட்டாயோஜனையில், ஸர்வேஸ்வரனாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸூரிகள்பக்கல் ஸங்கமில்லாதவனாய் இன்றுஸ்ரயித்த தவன்பக்கலிலே தாரகத்வாதிகளெல்லாமாக நிலைநின்றான், நீயும் ஸாம்ஸாரிக ஸங்கத்தை விட்டவனாய் அவனுடைய தாரகத்வாதி ஸமஸ்தபாவத்திலு மந்தர்ப்பவிக்கப் பாரென்றார்த்தம். இதுவே யநவயம். . *

ஏழாம் பா

அடங்கெழில்சம்பத், தடங்கக்கண்டீச
னடங்கெழிலஃதென், றடங்குகவுள்ளே.

ஆறாயிரப்படி.

(அடங்கெழில) ஸ்நேஹஸ்வபாவனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்தலீலோபகரணமான ஜகத்விபூதியையும், போகோபகரணமான வப்ராக்ருத மஹாவிபூதியையுமுடையனாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோவென்னில்; அந்தஸம்பத்தெல்லாம் என ஸ்வாமியுடைய ஸம்பத்தென்றநுஸந்திக்கவே கூசாதே சென்றணுகலாம்; அப்படி அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கூசாதேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்விபூதிமஹத்தையைக் கண்டிருக்கையாதே அவனுக்கதோ டுண்டான ஸம்பந்தத்தை யநுஸந்தித்து அதிலுள்ளே சொருகப்பாரென்கிறார்.

அடங்கெழில் - கட்டடங்கவழகிதான. சம்பந்து - ஸம்பந்தத்தை. அடங்க- ஒன்றொழியாமல். கண்டு - அநுஸந்தித்து. ஈசன - ஸர்வேச்வரனுக்கு. அஃது - அது. அடங்கெழில் - அடங்கெழிலாய - அதிசயகரமான சேஷமாயிருக்கும். என்று - என்றுஸம்பந்தத்தை யறிந்து. உள்ளே - அதினுள்ளே. அடங்குக - விபூதியேகதேசமாகச்சொருக. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானாலுள்ளே யடங்கலாமிறே... . ..*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

ஸங்கஸ்வபாவனென்கிறார்கீழ்; அவன ஸங்கஸ்வபாவனானாலு மப ரிச்சிந்நோபயவித மஹாவிபூதியையுடையனாயிருந்தானவன், இவனதி க்ஷுத்ரனுய்க்ஷுத்ரோபகரணனாயிருந்தான், ஆனபின்பு அவனையிவனாலே கிட்டலாயிருந்ததோ; கடலிலேபுக்கதுரும்பானது இரண்டுதலையிலும் நி லையின்றிக்கேயிருக்கத் திரைமேல் திரையாகத்தள்ளுண்டுபோந்து கரை யிலேசேருகிறதில்லையோ, அப்படியே அவனுடையவைஸ்வர்யதரங்கமா னதுஇவனைத்தள்ளாதோவென்னில்; இந்தவைஸ்வர்யமெல்லாம் நமக்கு வகுத்த சேஷியானவனுடைய வைஸ்வர்யமென்றநுஸந்திக்கவே, தானு மதுவாயந்வயிக்கலாமிறே, ஆனபின்பு ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வேண்டுவதெ ன்கிறார். ஒருவ்யாபாரி, ஸ்த்ரீகர்ப்பிணியான ஸமயத்திலே அர்த்தார்ச்ச நம்பண்ணவேணுமென்று போவது; அவளும் பிள்ளைபெற்று, அவனு ம் பகவனாய்த் தனக்கும் தம்பப்பனுடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவனும்போய், இருவரும் சரக்குப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒருபந்தலி லேதங்குவது; அதிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பறுதெய் யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமானஸமயத்திலே, இருவரையுமறி வாரொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்" என்றறிவித்தால், கீழ்நந்தநாளைக்குசோகித்து, இருவர்சரக்குமொன்றாய், இவன்ரக்ஷகனா ய், இவன்ரக்ஷ்யமா யந்வயித்துவிடுமிறே; [ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வ ஜாதே] [ஸமாநம்வருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] ஜீவாத்மாவும் பரமாத் மாவும் தேஹமாகிற வ்ருக்ஷத்தைப்பற்றியிருந்தால், ஒருவன் கர்மபலங் களை புஜியாநிற்கும், ஒருவன் புஜித்து விளங்காநிற்கும். அவன்நியாமக ன், நாம் நியாம்யமென்னுமுறையறியவே பொருந்தலாமிறே. ராஜபுத்ர னொரு வுத்யாநத்தைக்கண்டு புகவஞ்சினால், "உன்றமப்பனதுகாண்" என்னவேநினைத்தபடி புக்குப் பரிமாறலாமிறே; ஆனபின்பு ததீயமென் னும் ப்ரதிபத்தியேவேண்டுவது, தானுமதுக்குள்ளே யொருவனா யந்வ யிக்கலாமென்கிறார்.

(அடங்கெழில்சம்பத்தடங்கக்கண்டு) போகபூமியாயிருக்கும் நித்யவிபூதி, கர்மநிபந்தநமாக அவனாலே நியாம்யமாயிருக்கு மிவ்விபூதி, அதில் ததீயமென்றநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே கர்மநிபந்தநமான வாகாரந் தோற்றுதே ததீயத்வாகாரமேயிறே தோற்றுவது. (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்கநன்றானஸம்பத்தையெல்லாங்கண்டு, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியானவனுடைய ஸம்பத்திதெல்லாமென் றநுஸந்தித்து, அவ்விபூதிக்குள்ளே தானுமொருவனாய் நவயிக்கப்பாப்பது; அப்போது ஶேஷிக்கதிஶயத்தை விளைத்தானாகலாமிறே; ஶேஷபூதனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, ஶேஷிபக்கல் கிஞ்சித்காரத்தாலேயாயிருக்குமே. (அடங்குகவுள்ளே) ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகத்தானு மவன்விபூதியிலே யொருவனா யந்வயிக்கலாமிறே; ஸமுத்ர மபரிச்சிந்நமானாலு மதினுள்ளில ஸத்த்வங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகக்கிட்டலாம்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடலகரையிலேயேறத்தள்ளுவது. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமபிறப்பிக்கையிறே கடக்க்ருத்யம்... ... . *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடங்கெழிலித்யாதி) ஸத்ருஷ்டாந்தவிவரணம (கடலிலேயித்யாதி) இரண்டுதலையிலுமென்றது - கடலுக்குமிதைத் தள்ளவேணுமென்கிறநினைவில்லை, தருமபுகருந்தள்ளப்போகிற தென்கிற நினைவில்லையென்றபடி. ஐஶ்வர்யதரங்கமிவனைத்தள்ளுகையாவது - அவனைவிட்டுத்தான், யானா, என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே பிற்காலிக்கை (தானுமதுவாய்) அவ்விபூதிக்குள்ளேயொருவனாய ஸம்பந்தஜ்ஞாநம - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநம.

ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானால கிட்டலாமோவென்ன த்ருஷ்டாந்தத்வயம (ஒருவயாபாரியித்யாதி) (அம்பறுத்தெய்யவேண்டுமபடி) அம்பைத்தூணியினின்றும் வாங்கியெய்யவேண்டும்படி. தார்ஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபரர்கள ஶரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்திலே ஸங்கதராயிருக்கச்செய்தே "த்வம்மே" (தவம்மே) என்றால் "அஹம்மே" (அஹம்மே) என்று ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநம பண்ணிப்போந்த வாஸநையாலே யவனோடே ஸ்பர்த்திக்க, அவனு மிவன்செய்த வபராதமடியாக "க்ஷிபாமி" (க்ஷிபாமி) "நக்ஷமாமி" (நக்ஷமாமி) என்று ஸ்பர்த்திக்க, இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே யிருவருடையவும ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை யறியுமாசார்யனவந்து "நீயிவனுக்குஶேஷபூதன, நீயிவனுக்குஶேஷி" என்று ஸம்பந்தத்தையுணர்த்தி, தன்னுபதேஶத்தாலே யிவனபிமாநமபோம்படிதிருத்தி, "தேவர்க்குஶேஷபூதமான வாத்மவஸ்துவை யபராதமடியாகத்தள்ளவொண்ணாது" என்று அவன்திருவடிகளிலேசரணம்புக்கு, இவ்வழியாலே யிரண்டுதலையுந் திருந்தினதடியாக விருவருங்கூடினால, "இப்படி ஸ்லபமான விஷயத்தை யநாதிகாலமிழந்து அநர்த்தப்பட்டோமே" என்று இவன ஶோகிக்க "நமக்குவர்ஜநீய ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதிகாலந்தள்ளிவிட்டோ

மே" என்று அவன்போகிக்க இப்படியிருவரும் பிரிந்ததானிகளுக்குப்போகித்து இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவேந சேருகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில், பந்தலாவது ஶரீரமென்னுமதத்தை ஸப்ரமாணமாகவருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஏதத்ப்ரமாணத்துக்காதத்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம்வ்ருக்ஷமித்யாதி) இதம்பூர்வம் லிகிதம். பூர்த்தல்ஸ்ததாநத்திலே, வ்ருக்ஷமென்கிற - தேஹம். ஒருவன் பழிப்பிதத்துவிளங்காநிற்குமென்றது - " ऋतं पिबन्तौ " (ருதம்பிபந்தௌ) என்கிற ஶ்ருதியைப்பற்ற. " पिप्पलं स्वाद्वत्ति - पिबन्तौ ' (பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்தி — பிபந்தௌ - இதிஹித்தவ்யாக்யா.

" ஸம்பந்தஜ்ஞாநமேவேண்டுவது " என்றவிடத்திலே ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்தார், இதில் நியந்த்ருநியாம்யபாவஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன நியாமகனித்யாதி) இதநால், " அபிசாகஶீதி " (அபிசாகஶீதி) என்றத்தால் பலித்தநியந்த்ருநியாம்யபாவ ஸம்பந்தமு மிப்பாட்டுக்குவிவக்ஷிதமிதித்ரஷ்டவ்யம். தருஷ்டாந்தாந்தரம் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) ராஜபுத்ரனித்யாதிவாக்யத்திலே - ஸர்வேஶ்வரனை ராஜாவாகவும், ஆத்மாவை புத்ரனாகவும், உதயாநம் பெய்தகாவாகவும், ஜ்ஞாபகனுசாரியனாகவும் த்ரஷ்டவ்யம். உக்தார்த்த நிகமநம் (ஆனபின்பித்யாதி)

கட்டடங்க நன்றானஸம்பத்தென்னலாமோ ' லீலாவிபூதி ஹேயமன்றோவென்ன (போகபூமியாயித்யாதி) போகேத்யாதி - தருஷ்டாந்தார்த்தம். இவனுக்கநுகூலமானபடியை யருளிச்செய்கிறார் (அதிலஶேஷியமித்யாதி) (ததீயத்வாகாரமேதோறறுவது) ததீயத்வாகாரமேயுத்தேஶ்யதாப்ரயோஜகமாகை.

ஶப்தாரசத்தத்துக்காகமிளவும் பரதிசோயாதாநம (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்க - ஸாகல்யேந. உபயவிபூதியுமென்றபடி. அஃதடங்க ஈஶ்வரனுடைய ஸம்பத்தென்று உளளேயடங்குக என்றந்வயம். அடங்குகை - அந்தர்ப்பவிக்கை. அந்வயித்தால பலமேதென்ன (அப்போதித்யாதி) அப்போது - தானுமவ்விபூதிக்குள்ளே யொருவனாயந்தர்ப்பவித்தபோது. ஶேஷிகதிஶயத்தைவிளைக்கை - கைங்கர்யம்பண்ணுகை.

ஶேஷிக்கதிஶயத்தைவிளைத்தால் ஶேஷபூதனுக்குபலமேதென்ன (ஶேஷபூதனுடையவித்யாதி) ஸ்வரூபஸித்தியேபலமென்றபடி. " परगतातिशयाधानेच्छयोपादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः परः शेषी" (பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம்-ஸஶேஷ:. பர:-ஶேஷீ) என்றபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்தியநுஸந்தேயம். பராதிஶயவபரமப்ரயோஜநம்யஸ்ய-ஸபரமபரதிஶேஷ:. என்று ஶேஷத்வலக்ஷணம். அன்றேயீஶ்வரவிபூதிகளுள்ளேயன்றோ விருக்கிறது, இனறடங்குகையாவதென்னென்ன (ஸ்வஸ்வாமிபாவேத்யாதி) அடங்குகை - ஸ்வஸ்யதத்விபூதித்வேநாநுஸந்தாநம்.

அவதாரிகையில " கடலிலேபுக்கதருமபு " இத்யாதிஶங்காவாக்யத்தைப் பரிஹரிக்கிறார (ஸமுத்ரமித்யாதி) ஸத்தவங்களும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ ஸம்பந்தத்தாலேயிறே ஸமுத்ரத்தைக்கிடக்கிறதென்றபடி. தருஷ்டாந்தத்தில் பிதாபுத்ரஸம்பந்தத்தைப்புணர்த்தினாறபோலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாபகாரொன்ன (ஸம்பந்தேத்யாதி) அன்றிக்கே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாம்

படியென்னென்ன (ஸமபந்தஜ்ஞாநமித்யாதி) என்று சேழ்வாக்யத்தோடே ஸங்கதியாதல்.

அடங்கெழிலென்றுதொடங்கி, அஃதடங்க நசனெழிலென்று உள்ளேய டங்குக என்றந்வயம். . . .. *

எட்டாம் பாட்டு.

உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையு
முள்ளிக்கெடுத்திறை, யுள்ளிலொடுங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(உள்ளம) என்ன உபகரணங்களைக்கொண் டடிமைசெய்வதென்னில்.

ஸம்பாதிக்கவேண்டாதேபண்டேஸம்பந்நமாயிருந்த வாங்மநஃகாயங்கள் மூன்றையும் பகவத்பரிசர்யாகரணார்த்தமாக பரிகல்பிதமென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து தத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்து பகவத்விஷயமாக்குவதென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் பஜநப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளம - மநநாதிகரணமானமநஸ்ஸும. உரை - ஸஹ்த்யாதிகரணமான வாக்கும். செயல - பரிணாமாதிகரணமானகாயமும. உள்ள - நமக்கென்னபடியிலேயுண்டாய். இம்மூன்றையும - ஸந்நிஹிதமான இம்மூன்றையும. உள்ளி - இவற்றினுடைய ஸருஷ்டி ப்ரயோஜநத்தை நிரூபித்து. கெடுத்து - இதரவிஷயாநவயத்தைத்தவிர்த்து. இறையுள்ளில - ஸ்வாமியான ப்ராப்தவிஷயத்திலே. ஒடுங்கு-ப்ர

"உரை, செயல" என்று - வ்ருத்திகளையிட்டு தத்தத்கரணங்களை லக்ஷிக்கிறது "உள்ளிக்கெடுத்து" என்று - இவற்றினுடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை யாராய்ந்து, அந்யபரதையைத்தவிர்த்து, என்றுமாம . . . .*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

அவனுக்குவிபூதியாயங்வயித்தால் பின்னை, தானும், தனக்கென்னசிலகரணங்களுமென்றுண்டாய பஜித்தானுகை யரிதாயிருந்ததே' என்ன; பஜநப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(உள்ளமுரைசெயல) பாஹ்யவிஷயங்களிலே 'ப்ரவணமாகிற மநஸ்ஸை ப்ரத்யக்ஷாக்கினவாறே பகவதநுஸந்தாநத்துக்குடலாமே, அவ்

வநுஸந்தாநம்வழிந்து "பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்" என்கிறபடியே சொல்லாயப்புறப்படுகைக்குடலாமிறே வாக்கு, "ஹ்ருதய ஆஸூ உவாமதிஃ" (குணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்கிறபடியே திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸகலகைங்கர்யங்களும்பண்ணுகைக்குடலாயிருக்குமிறே யுடம்பு. (உள்ளவிமமூன்றையும்) இவைதானின்றாக ஸம்பாதிக்கவேண்டாதே பேஷியானதானிவற்றையுண்டாக்கிவைத்தானே; இவையும் வேறே சிலவுந்தேடவேண்டாவே; இங்கே "தாமுளரே, "நாவாயிலுண்டே" இத்யாதிகளை யோஜித்துக்கொள்வது.

உள்ளவிமமூனறையுமுள்ளுவது. "இவைதானெதுக்காகக்கண்டது, இவைதானிப்போ திருக்கிறபடியென" என்றுராயந்துபாராததால் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே பரவணமாயிருக்கும் (கெடுத்து) கெடுப்பது- அவற்றினின்றும் மீட்பது (இறையுள்ளிலொடுங்கே) பாழிலே மேட்டிலே பாயகிறநீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சுவாரைப போலே ப்ராப்தவிஷயத்திலே யாக்கப பார்ப்பது. ஒடுங்கென்னுதல், ஒடுக்கென்னுதல்; மெல்லினமான ஙகரத்தை வல்லொற்றாக்கி ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல.

[தாமுளரே] தந்தாமைத் தேடவேண்டாவே. [தமமுள்ளமுள்ளுளதே] "எனக்குச சற்றுபபோது பகவதவிஷயத்தை நினைக்கைக்கு நெஞ்சுதரவேணும" என்று தனிசு வாங்கவேண்டாவே; தாமுளராறுலுண்டானநெஞ்சுமுணடே. [தாமரையின்பூவுளதே] கைக்கெட்டும் பூ வுண்டாக்கிவைத்தானே. "கள்ளார்துழாய" என்று அங்குத தைக்கஸாதாரணமான திருத்துழாயைச்சொல்லி, அத்தோடொக்க "கணவளா" என்று - காக்கணததையு மாம்பலேயுஞ் சொல்லுகையாலே யங்குததைக்காகாத தில்லையெனறபடி; ஆகையாலே, தாமரையின பூவுளதேயென்றது - எல்லாப்புஷபங்களுக்கு முபலக்ஷணமானவிதத்தை. [எத்துமபொழுதுண்டே] காலத்தையுண்டாக்கி வைத்தானே, அதுதனிசு வாங்கவேண்டாவே. [வாமன] இதெல்லாம வேண்டுவது அவனவனல்லவாகிலனறே! தனனுடைமை பெறுகைக்குத தானிரப்பாளனுவானொருவனுயிருந்தானே. [திருமருவுதாள] அவனுடைய வைஶ்வாய ப்ரகாஶகமானதிருவடிகளென்னுதல, * வடிவிணையில்லாமலாமகளமறறைநிலமகள் பிடிக்குமெல்லடி யெனனுதல்.

[மருவுசென்னியரே] மருவுகை - சேருகை. இபபடிப்பட்ட திருவடிகளிலே சேருகைக்குத்தலையாக்கி வைத்தானே. [வாமன்] அமரர்சென்னிப்பூவான திருவடிகளை நித்ய ஸம்ஸாரிகள தலையிலும வைப்பானொருவனுயிருந்தானே. இப்படி யிருக்கச்செய்தே [செவவேயருநரகம் சேர்வதரிது] இவர்கள் ஸமஸாரததுக்கு விலக்கடி தேடிக்கொண்டுபோகிறபடி யெஙஙனேயோ!.

[நாவாயிலுண்டே] இது முன்னம்புறம்பு தேடிப்போக வேண்டாவே. [நமோநாராயணவென்றோவா துறைகதமுறையுண்டே] ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலாமந்த்ரம்போலே யிருக்கையன்றிக்கே எட்டெழுத்தாய நடுவே விச்சேதியாதே சொல்லலாந் திருநாமமுண்டாக்கிவைத்தானே. (மூவாதமாக்கதிகட்செல்லும்வகையுண்டே) புநராவ்ருத்தியில்லாத ப்ராப்யத்தையுண்டாக்கி வைத்தானே. (என்றொருவாதிககதிகட்செல்லுந்திறம) இங்ஙனே யிருந்தபின்பு இவர் தண்ணியவழி தேடிப்போகிறபடியெங்ஙனேயோ.. ✻

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உள்ளமிதயாதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக வவன் விபூதிக்குள்ளே யொருவனு யநவயிப்ப தென்ற வநந்தரம் கரணத்ரயத்தையும அப்ராப்தவிஷயங்களிலே பரவணமாக்காதே பகவத்விஷயத்திலே பரவண மாக்குவ தென்றுசொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஸ்ங்கரபரிஹார கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறார். (அவனுக்கிதயாதி) (பஜநப்ரகாரத்தையென்றது) “ இறையுள்ளிலொடுங்கே ” என்றதைப்பற்ற. பஜநப்ரகாரம் - அவன் தனக்காகத்தந்த கரணங்களை யவனுக்குறுப்பாக்குகை.

“ உள்ளமுரைசெயல் ” என்றவிது ப்ரதிகோபாதாந மன்று. பாட்டுக்கெல்லாமுபாதாநம. மேல மஹாவாக்யதாத்பர்யம. இத்தால, ஏவம்விதமானபஜநம ஸுகரமென்றத்யோதிதம. த்ரிவித கரணங்களையுமிறை யுள்ளே யொடுக்குமபடியைக்காட்டுகிறா (பாஹ்யவிஷயங்களிலே யிதயாதி) (ப்ரத்யக்காக்கினவாறே) அந்தர்முகமாக்கினவாறே. வழிந்து - ஸ்ரவித்து. (போங்கேழிதயாதி) வாத்திந்துக்கிளம்புகிற குணங்களானவை வாக்விஷயங்களாக. உரையுமசெயலும் ஸ்வகாரணமான வாக்கையும காயத்தையும லக்ஷிக்கிறது.

உள்ளவென்றதுக்கு பாவம (இவைதானிதயாதி) பிரித்து மூன்றையும நிர்த்தேசித்திருக்க, புந: “ இம்மூன்றையும ” என்றதுக்கு பாவம. (இவையுமிதயாதி) உள்ளவிம்மூன்றையு மென்றதுக்கு ஸமவாதம் (இங்கே தாமுளரே யிதயாதி) ஆதிபதம் “ ஸாதொணௌஸஞ்சிவத்ராணீ ” (அரணயேஸந்திபதராணி) “ நாராயணேதிஸ்பெஹாஹ்ணி ” (நாராயணேதி ஸப்தோஸதி) இதயாதியைக் கடா

உள்ளுகை - விசாரிக்கை. உள்ளும் ப்ரகாரத்தையும, உள்ளிருலிருக்கும்படியையுங்காட்டுகிறா. (இவைதானெதுக்காக விதயாதி) எதுக்காகக்கண்டது-அவனை யாஸ்ரயிக்கைக்காகக் கண்டதென்று கண்டுகொள்வது. “ ஆராயநதுபாத்தால் ” என்றவநந்தரம் பகவதஸமாஸ்ரயணமாக ஸ்ருஷ்டங்களாயென்றதயாஹாரம். கெடுத்தென்றதுக்காத்தம. (கெடுப்பதென்று) உகதவிவரணம. (அவற்றி

பகவத்விஷயத்திலே கரணங்களை ப்ரவணமாக்கினதுவே ப்ரயோஜநமுமாய் ஸ்வரூப ப்ராப்தமுமா யிருக்குமென்னுமிடந் தோன்ற வருளிச்செய்கிறார் (பாழிலேமேட்டிலேயித்யாதி)

கரணங்களைக்கொண்டொதுங்கென்னுதல். அதாவது - கரணங்களைக்கொண்டு தானுஸ்ரயிக்கை. யதவா, கரணங்களை யொதுக்கென்னுதல். அதாவது - கரணங்களை பவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குகை. “ஒதுங்கு” என்று வொடுக்கென்று காட்டுமோவென்ன (மெலிவிலுமேலாவித்யாதி) ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதலென்றது - ஒடுக்கென்கிறவார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதென்னுதலென்றபடி.

கீழெடுத்தபாட்டுகளுக்கு வ்யாக்யாநம் (தாமுளரேயித்யாதி) “தம்முளம்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்குச்சற்றுப்போதித்யாதி) “உள்ளுளதே” என்றதுக்கு பாவம் (தாமுளராகிலித்யாதி) அன்றிக்கே வாக்யத்வயமும் - “உள்ளுளதே” என்றதுக்கு பாவமாதல். சற்றுப்போது - கிஞ்சித்காலம். தனிசு - கடன்.

கைக்கெட்டும்பூவென்றது - தாழ்நின்று ஸங்க்ரஹமாகையைப்பற்ற. கைக்கெட்டும்பூவென்கிறதென், ஸ்லாக்யபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணமாகாதோவென்ன (களாரித்யாதி) கணவலர் - காக்கணம்பூ. கூவிளை - பில்வம். ஆம்பல்-குமுதம். முளரி - தாமரை.

வாமனென்று - இரப்புமளப்புந்தோன்றும். இதெல்லாம் வேண்டுவதித்யாதியாலே - இரப்பையும், அமரர்சென்னியித்யாதியாலே - அளப்பையு மருளிச்செய்தார். (அவனவனல்லவாகிலன்றோ) வாமநனுடைய ஸௌலப்யமன்றிக்கே மேன்மையோடே யிருந்தானாகிலன்றோ. அவனவனாகையாவதென்னென்ன (தன்னுடைமைபெறுகைக்கித்யாதி)

திரு - ஐஸ்வர்யமும், பிராட்டியும். ஐஸ்வர்யப்ரகாஸக மென்றது - த்வஜாரவிந்தாதிரேகையைப்பற்ற. (வடிவிணையித்யாதி) வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்றப் பூமிப்பிராட்டியும் பிடிக்கும் ம்ருதுவான திருவடிகளை.

தாத்பர்யாந்தரம் (அமரர்சென்னியித்யாதி) அருநரகம் - ஸம்ஸாரம். விலக்கடி - ப்ராப்யப்ராபகாந்தரங்கள்.

(நாவாயிலுண்டே யித்யாதி) “வாயில” என்றதுக்குபாவம் (இதுமுன்னம்புறம்பித்யாதி) ஸஹஸ்ராக்ஷரீமந்த்ரமென்றும், மாலாமந்த்ரமென்றும், இரண்டுமந்த்ரம். “ஓவாது” என்கிறதின்பாவம் (விச்சேதியாதேயென்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌலப்யஞ் சொன்னபடி.

மூவாத - நஸியாத. புநராவ்ருத்தி யில்லாதவென்றபடி. கம்யதஇதி-கதிஃ என்றுய, ப்ராப்யமென்றபடி. கதிக்கண் - கதியிலே. செல்லும் வகையுண்டே-செல்லுகைக்கீடான வுபாயமுண்டே. ஓவாதுரைக்கு முரையென்று - கீழ்ஸாதநஞ் சொல்லுகையாலே, மூவாதவித்யாதி-ப்ராப்யபரம். “நாராயணேதிஸப்தோஸ்தி” (நாராயணேதிஸப்தோஸ்தி) இத்யாதி “வதந்தி கிமத்புதம்” (பதந்திதிகிமத்புதம்) இத்யந்தம். க்ரமேணாந்வய:..

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஒடுங்கவவன்க, ணொடுங்கலுமெல்லாம்
விடும்பின்னுமாக்கை, விடும்பொழுதெண்ணே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒடுங்க) இப்படியவன்பக்கலிலே கரணங்களை யொடுக்கப் பண்ணவே பகவத்கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்க ளெல்லாம்போய், பின்னையு மிவ்வர்த்தமான ஶரீரம் போனதனையும் பார்த்திரு ; அத்தனையே விளம்ப முள்ளதென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநபலமான விரோதி நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

அவன்கண் - ஸ்வாமியானவனிடத்திலே - ஒடுங்க - அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரதயா அநுஸந்திக்கவே. ஒடுங்கலும் - ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிஸ்வபாவ ஸங்கோசமும். எல்லாம் - தத்தேதுவான அவித்யாதிகளுமெல்லாம். விடும்-விட்டுக்கழியும். பின்னும் - “ कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते ” (க்ருதக்ருத்யா꞉ ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிறபடியே பின்னையும். ஆக்கை-ஆரப்த ஶரீரஶேஷத்தினுடைய. விடும்பொழுது - முடிவை - எண் - பார்த்திரு.

ஆக்கைவிடும்பொழுதெண்ணவேணுமோ வென்றுமாம். அன்றியே, “ பஜநத்துக்கங்கமென்று நினைத்துப்பின்னையுமந்திமதஶையிலே நினை ” என்று அந்திம ஸ்ம்ருதியைவிதிக்கிறதென்பாருமுளர்.. . ...*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாகவே தன்சிறுமைபார்த்து அகலவேண்டாவென்றும், பஜநமாவது - தான், அவன் தனக்காகத் தந்தகரணங்களை யவனுக்குறுப்பாக்குகையென்றுஞ்சொல்லி நின்றார்கீழிரண்டுபாட்டாலே; இதுதன்னாரசு நாடாய் ப்ராப்தவிஷயமவனல்லாமை பார்த்திருக்கிறோமோ ! பஜநவிரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றோ ! நாங்கள் பாராதொழிகிறதென்ன ; நீங்களவனைக் கிட்டவே யவையடைய விட்டுப்போமென்கிறார் இதில்.

(ஒடுங்கவவன்கண்) பரகாரபூதரான நீங்கள் பரகாரியான அவன் பக்கலிலே சென்று சேர. (ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும்) ப்ராப்தத்தைச் செய்ய அப்ராப்தமானவை யெல்லாந் தன்னடையே விட்டுப்போம். ஸ்வரூபாநுரூபமானத்தைச்செய்யவே ஸ்வரூபவிரோதிகளடங்க விட்டுப்போம். “ ஒடுங்கல் ” என்கையாலே - இது ஸ்வரூபத்திற்கிட்டப்ப தொன்றல்ல, ஸ்வரூபவிரோதியாய்க் கொண்டு வந்தேறியென்னுமிடந்தோற்றுகிறது ; அன்றிக்கே, “ ஒடுங்கல் ” என்கிற மெல்லொற்றை ஒடுக்கலெ

ன்று வலலொற்ருககி யிவனுககு ஸங்கோசததைப் பிறபபிககு மவையெ ன்னுதல. (எல்லாம் விடும்) அவிதயாகாம வாஸநாருசிகள் ஸவாஸநமா க விட்டுக கழியும. " வாரேனுமறிகடலோ " இதயாதி, " மாடேவரப்பெ றுவராமென்றேவல்வினையாா " இதயாதிகளை யோஜிததுக் கொளவது.

இவைபோமாகில் பின்பிவனுககுக் காத்தவயமேதென்னில் (பின் னுமாககைவிடும் பொழுதெணணே) " உபாஸநத்தால வந்தராஜகுலங் கொண்டு பலந்தபபாது, தன்னடையேவருகிறது " என்ருறியிருககை ய ன்றிககே, " ஹேதுவானவித்யாதிகள் கழிநததாகில் அவற்றின் கார்ய மான இஶ்ஶரீரமுமொருபடிபோய, தண்ணீதுரும்பற்று பராப்திகை ப்புகுந்ததாவ தெபபோதோ " என்று அதுககுவிரலமுடககி யிருக்கு மி த்தனை ; காமிநியானவள தன்னுடம்பி ழுககுககழறறி போகததிலே ய நவயிக்க வவஸரப்ரதீக்ஷையா யிருககுமாப்போலே ஶரீராவஸாநத்தைப பார்த்துக்கொண்டிருககை ; " கொங்கைமேற் குஙகுமத்தின்குழம்பழிய ப் புகுந்தொருநாள தங்குமே லென்னுவி தங்கும " என்று அழுக்குக்க ழறறியொப்பிததுப் பாாததிருந்தாளிறே, அப்படி " அழுக்குடம்பு என் கிற இவ்வழுககுககழன்று, பராப்யம கைபபுகுந்ததாவ தெப்போதோ " என்று பார்த்திருககு மித்தனை ; " ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம் " (ம்ருத்யு மப்ரியமிவாதிதிம்) என்றிருககுமிததனை , [க்ருதக்ருத்யா:] [கருதக் ருத்யா:] க்ருதகருதயராகிறுா - ஸித்தஸாதநபரிகரஹமபணணினவர்க ளிறே, [விது:க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்த்வதோயேதேஷாம் ராஜந்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:] [விதுஃகருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணுஸ்தத்த்வதோயேதேஷா மராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:] அவனையுளளபடி யறிந்தவர்களி றே எல்லாவறறையு மநுஷ்டிததுத் தலைக்கட்டினாகளாகிறுர் ; ஓரயநத் தினன்று குன்றத்துச்சீயர் எம்பெருமானுர் ஸ்ரீபாதததிலேபுக, அவரு டைய சிறுபேரைச சொலலி " சிஙகப்பிரான் இன்றயநங்கிடாய " என் ன, திருவுள்ளததிலோடுகிற தின்னதென்றறியாமையாலே அவாபேசா திருக்க, " இத்தேஹஸமநந்தரததிலே பராபதிகண்ணழிவற்றபின்புநடுவு விரோதியாயச்செலலுகிற நாளிலே ஓராண்டுகழியபபெறறவிது உனக் கொன்ருயிருந்ததிலலையோ ! " எனறருளிசசெயதாா. அன்றியே, எம் பாா ஒருருவிலே " (பின்னுமாககைவிடும்பொழுதெண்ணேயென்று) இங்ஙனே காரணமானது கழிநதபோதே கார்யமுந தன்னடையேகழிந் ததேயனறே ! " ப்ராபதியுமினிககைபபு குந்ததேயன்றே! ' இனிசிந்தா விஷயமுண்டோ !" எனறருளிசசெய்தார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒடுஙகவித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டு ப்ரமேயத்தை ய நுவதித்துககொண்டு, இப்பாட்டில் " ஒடுங்கலுமெலலாமவிடும் " என்கிறபதத்தை

க்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தஜ்ஞானமுண்டாகவே யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அவனைக்கிட்டவே - அவனையாஶ்ரயிக்கவே.

ஒடுங்க - சேர. அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமான விவனின்றுடுங்குகையாவதென்னென்ன (ப்ரகாரபூதரானவித்யாதி) "ஒடுங்க" என்று ப்ரகாரத்வாநுஸந்தானம் விவக்ஷிதம். ஒடுங்கவென்று - வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது.

அபராபதம்-வந்தேறி. விவரணம் (ஸ்வரூபேத்யாதி) இது-விரோதிஸமஷ்டி. (ஸ்வரூபத்திலகிடப்பதொன்றல்ல) ஸ்வரூபாநுபந்தியன்று. மெல்லொற்று-ம்ருதுவக்ஷரம். வல்லொற்று - கடினாக்ஷரம். ஒற்று - ஸம்யுக்தாக்ஷர மென்றபடி.

அவித்யா - அஜ்ஞானம். பகவத்ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் விரோதிகள் போமென்கைக்கு ப்ரமாணம் (வானோவித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. "வானோமறிகடலோமாருதமோதீயகமோ, கானோவொருங்கிற்றுங் கண்டிலமால் - ஆனீன்ற, கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம், வன்றுயரையாவாமருங்கு." "மாட்டேவரப்பெறுவராமென்றேவல்வினையார், காட்டானுமாதானுங் கைக்கொள்ளா - ஊட்டேபோய், பேரோதஞ்சிந்துதிரைக்கண்வளரும்பேராளன், பேரோதச்சிந்திக்கப்போந்து." ஆனீன்றவென்று தொடங்கி, தாள்பணிந்தோம் வன்துயரை மருங்குகண்டிலம், வானோவொருங்கிற்றும், மறிகடலோவொருங்கிற்றும், மாருதமோவொருங்கிற்றும். தீயகமோவொருங்கிற்றும், கானோவொருங்கிற்றும் [ஆ, ஆ, ஆல்,] இத்யந்வய꞉. பசுவீன்றகன்றை யெறிதடியாகத் தாமுயரவெறிந்துவிளங்காயை யுதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தோம், ப்ரபலது꞉கத்தைவிளைக்கும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தககர்மங்களை நம்முடைய ஸமீபத்திலேகண்டிலோம், இதாகாஶத்திலேபோயிற்றோ, திரைக்கிளப்பத்தையுடையகடலிலேபோயிற்றோ, காற்றிலேபோயிற்றோ. நெருப்பிலேபோயிற்றோ, காட்டிலே மஹாப்ரஸ்தானமாய்ப்போயிற்றோ, எங்கேயொருங்கிப்போயிற்றோ; ஆ, ஆ, ஆல, - ஹந்த. ஹந்த, இதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. துயரென்று - துயரைவிளைக்குங் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஊட்டேபோயென்று தொடங்கி, சிந்திக்கப்போந்து வல்வினையார் காட்டானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார், மாட்டேவரப்பெறுவராமென்றே, இத்யந்வய꞉. நடுவிலேபோய்ப்பெரியகடல்சிந்துகிறதிரைகள் தொட்டுத்தக்கண்வளர்ந்தருளும்பெருமையையுடையவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லவேணுமென்று மநோரதிக்க, நம்மைவிட்டுப்புறப்பட்டு பாபதி ப்ரதிபந்தகர்மத்திரளானவை தமக்குக்காட்டில மலையாதல் ஓரரண் தேடிக்கொள்ளுகிறிலா, இதுக்கடி பண்டுபோலே நம்மண்டையிலே வரலாமென்றோ. வந்தாராகில் தாமேபடுகிறோமென்று கருத்து. வல்வினையாரென்றது - அவித்யாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். (யோஜித்துக்கொள்வது) ப்

பின்னும் - அவித்யாதிகள் கழிந்தபின்னும். (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக்ருஹாவஷ்டம்பங்கொண்டு. ஹேதுவான - ஶரீரோத்பத்திகாரணமான. (தண்ணீர்துரும்பற்று) ப்ரதிபந்தகமபோய. "எண்ணே" என்கிறவேகாரம் - ஈற்றசை

யாதல், ஈறறசை - பாதபூரணம. உவயமென்றபடி. யதவா, தேறறேகாரமாய, எணணவேணுமென்றபடி. தேறறம-நிஶ்சயம கேவலனைபபோலே தேஹநிவருததியை யபேக்ஷிக்கிறதென்னென்ன (காமித்தியாதி) அதாவது - பராபததிககு அபபாகவென்றபடி.

இததகருஷ்டாநம் (கொங்கையிதயாதி) முலையினமேலேபூசின குங்குமக்குழம்பழியும்படி பரவேஶித்து ஒருநாள நிறகுமாகி லென்னுடைய பராணனது நிறகுமெனறபடி. பராண ரக்ஷணததுகொருநாள வநதனையமாகில தரிககலாமென்று கருதது. அலஙகரிக்கையாலே யழுகருக்கழிததமை ஸிததம.

“நாத்ய ஶ்ருணோத்யயம்” (நாயதரமாஜூதபடம) என்றிருக்கவிது பராாததயமாமோவென்ன (ம்ருத்யுமிதயாதி) “ப்ராயஶ்சித்தவான் க்ருதயோ ருத்விஜ தேஜஸ: । க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்” (பராயஶ்சிததவானம்ருதயோருதவிஜதேஜஸ: । கருதகருதயா:பரதிக்ஷநதே ம்ருத்யுமபரியமிவாதிதிம்) இதி மஹாபாரதே ராஜஸூயேதாமஸூதம் பரதிக்ருஷ்ண:. கருதகருதயா:மருதயும் டரியமதிதிமிவட்ரதீக்ஷநதே - இநதவதிகாரிகளுப புருஷாாததமெனறபடி. இஸலோகததிலே கருதகருதயாககளே இது உததேஶ்யமெனகிறதென்ன (கருதகருதயரிதயாதி) ஸிததஸாதநபரிகரஹமபணணினவாகள க்ருதகருதயரென்கைககுப பரமாணம (வி ஞரிதயாதி) “ஸர்வே வேதா: ஸர்வ வேத்யா: ஸஶாஸ்த்ரா: ஸர்வே யஜ்ஞா: ஸர்வ இஜ்யாஶ்ச க்ருஷ்ண:” (ஸாவேவேதாஸ்ஸாவவேத்யாஸ ஸஶாஸதராஸஸாவேயஜஞாஸஸாவஇஜயாஶசகருஷண:) இதிபூாவார்த்தம். (அவனையிதயாதி)

ஶரீரநிவருததி புருஷாாததமென்கைக்கைதிஹ்யம (ஓரயநததினிதயாதி) “எணணே” என்றதுக்கு - தேறறேகாரமாய, எணணவேணுமென்றோாத்தமருளிசசெயது, பிரிநிலை யேகாரமாய, எணணவேணடாவென்றாய, “இனிசிநதாவிஷயமுண்டோ” என்றிரணடாமாதத மருளிசசெயகிறா. (அனறியே யெமபாரிதயாதி) பிரிநிலை - வயதிரேகம்.

அவன்கணொடுங்க, ஒடுஙகலு மிதயாரப்யாநவட:. . . . .*

பத்தாம்பாட்டு.

எண்பெருககந்நலத, தொணபொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன, றிணகழலசேரே.

ஆறுயிரப்படி.

(எணபெருக்கு) இபபடி ஸகலஸமாஶ்ரயணீயனுகச்சொல்லபபடட ஈஶ்வரன்றனொன்னில்; அஸங்க்யேயராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபா

ஊராயிருந்த ஸாவாத்மாககளையும நிதயஸித்தகல்யாணகுணஙகளையுமு டையனுயிருந்த நாராயணன். அவனுடைய ஆஶ்ரிதரை யொருககாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிககும ஸ்வபாவமான திருவடிகளை யாஶ்ரயி என்கிருர்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம்ப ஜநீயனுடைய பராபயதவபூர்த்தியை யருளிச்செயகிருர.

ஆநநதவல்லியில சொலலுகிறகணககிலே எண - எணணுககு. பெருககு - அவவருகேபெருகியிருபபதாய. அநலத்து - அநதபரஹமாநநதஸநதோஹமாநமான ஆநநதாதிகுணததையுடைய. ஒண்பொருள - அகாமஹதஶ்ரோதரியபபதவாசயமாய்ஆவிரப்பூதஸ்வரூபமானவிலக்ஷணதமவாககமென்ன. ஈறில-அஸஙகயேயமாய அபரிச்சிநநமான. வணபுகழ - கலயாணகுணஙகளென்ன. இவறறையுடையனுகையாலே. நாரணன - நாராயணபபதவாசயனுன ஸவாமியினுடைய. திண-ஆஶ்ரிதரைக்கைவிடாதபடிஸதிரமான. கழல - திருவடிகளை. சேர - ஆஶ்ரயி.

விலக்ஷணகுணவிபூதி விஶிஷடனுன நாராயணனதிருவடிகள ஆஶ்ரயணீயமாகசசொல்லுகையாலே யிஙகுசொலலுகிற வாஶ்ரயணம பஜநபரபதநஸாதாரணமென்னவுமாம. இபபடிகீழிறபாடடுககளிலு முபயாகார ஸாதாரணயம நிரூ ணக ... ... *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

அழகிது, அபபடியேயாகிறது, பஜநத்துக்காலமபநமான மந்த்ரமேதென்ன; அதின்னதென்றும, அதினுடையவாததமநுஸநதேயமென றுஞ்சொலலுகிருர. இதுதன்னைப்புறமபுள்ளார் ஜபஹோமாதிகளாலே காரியங்கொள்ளாநிற்பாகள, நமமாசாரியாகள "ஸ்வரூபாநுஸநதாநததுக்கீடாயிருககிற விதினுடைய வாத்தாநுஸநதாநம் மோக்ஷஸாதநம" என்று தாஙகளுமநுஸந்திதது, தஙகளைககிட்டினுர்க்கு முபதேஶிததுக கொணடு போருவாகள. வேதங்களுககு மிவ்வாழவாாக்கும, இமமநத்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முனபே பபதத்தைசசொல்லி யநந்தரமாததத்தைசசொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அாத்ததததைசசொல்லி பினபே பபதப்ரயோகமபண்ணுதல், செயயககடவதொரு நிப்பந்தமுண்டாயிருக்கும, அதுககடி, அர்த்தாநுஸந்தாநமுததேஶ்யமாகையாலே; "யாவையும் யாவருந்தானுமமைவுடைநாரணன்" என்னுதல், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்" என்னுதல், செய்வதொருநிர்ப்பந்தமுண்டு; "அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:" (அநதாப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்வ்யாபயநாராயணஸ்ஸ்த்திதஃ) என்னுதல், "நாராயண பரோஜ்யோதி:" (நாராயணபரோஜ்யோதிஃ) எனனுதல், செயயும்

வேதம். (எண்பெருக்கநலமித்யாதி) இப்பாட்டாலே திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வா ரிப்பாட்டளவும வரப்பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே “ இத்தையும் தம்மாசார்யாகள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள ” என்ன, பட்டரும சீராமப்பிள்ளையுமெழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, “ இன்னபோதின்னாரிருப்பார், இன்னாரபோவார், என்றுதெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள ” என்று திருமந்த்ரத்தையுபதேசித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, “ இப்பாட்டை யிதுக்கர்த்தமாக நினைத்திருங்கோள் ” என்று பணித்தான்.

எண்பெருக்கென்கிறவித்தாலே - ஜீவாநந்த்யத்தைச சொல்லுகிறது. (நலத்து) இவ்வஸ்துக்கள் தான ஜ்ஞாநகுணாஸ்ரயருமா யிருக்கக்கடவதிறே, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே ஜ்ஞாநகுணாஸ்ரயருமாய் ஜ்ஞாதாவுமா யிருக்குமென்று சொல்லிற்றிறே. (ஒண்பொருள்) அசைத்யமசித்துக்கு ஸ்வபாவமாகா நிற்கசசெய்தே வஸ்துதான ஜடருமாயிருக்குமிறே - அஸமஜ்ஞாவத்தா யிருக்குமிறே ; அங்ஙனன்றிக்கே, வஸ்துதான் ஸ்வஸமைஸ்வயம ப்ரகாஸருமாய, தாமபூதஜ்ஞாநமானதுவும விஷயங்களை க்ரஹித்துத தன்னையு மறிவிக்கக்கடவதாயிருக்கும் , அத்தைப பறறசசொலலுகிறது. ஈறிலவென்கிறவிது - கீழும மேலுமநவயித்துக்கிடக்கிறது. ஈறிலவான ஒணபொருளையும, ஈறிலவானவண்புகழையு முடையனுகையாயிறறு - நாராயணனுகையாகிறது ; “ஸா வத்ரோ ஸர்வ பணாஹிநிஷ்ஸ்வபோ நஸ: ” (பாவதத்ரமங்களகுணஹிநிர்ஸநம்ந:) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்க ளோபாதி நித்யருமாய் ப்ரகாரருமாயிருக்கு மிவ்வஸ்துவென்கைக்காக குணங்களை நிதர்ஸநமாகசசொல்லுகிறது ; நித்யரான த்ரிவிதசேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகுணங்களையுமுடையனு யிருக்கையாயிறறு - நாராயணனுகையாவது.

அவனுடைய (திண்கழல்சேரே) இப்படி ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து நித்யமாயிற்றபின்பு, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவனொருநாளும்விடானிறே, ஆஸ்ரிதரை யொருக்காலும விட்டுக்கொடாத திண்மையைபபற்ற “ திண்கழல் ” என்கிறது. (சேர்) ஆஸ்ரயி. உன்னுடையதா யுனக்கு வருததாா யிருந்தபின்பு நீ கடுக ஸ்வீகரி ; நம: என்றபடி..ப்ரி*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (எண்பெருக்கித்யாதி) பஜநத்துக்காலம்பநமான மந்த்ரமேதென்னவென்றது - “ ஸாரோ ரக்ஷிஷ்ஸவஸஜ்ஞாஷ்ராவிஸாஜ்ஞாஸஹஸரொ

ஷயா। நவ்ரஸீஷதி வெவிஷ்ராவிநாஸஷவெஶஸதஃ' (ஶாஸ்தராதிஷ்ட
ஸதருஷடாபிஸாகாஸஹபலோதயா। நயாஸ்ததிவைவிதயாவிநாஸதுபதேஶதஃ)
என்றததைபபறற.

மந்தரமாத்ரமமையாதோ, அாததமு மருளிசசெயயவேணுமோ வெனன
(இது தன்னையிதயாதி) புறமபுளளாா - உபாஸகா. ஸ்வரூபாநுஸநதாநததுககி
டாகை. (அாததாநுஸநதாநம் மோக்ஷஸாதநமென்றது) அாததம-ஈஶவரனுகை
யாலே யவனேஸாதநமென்றபடி.

இவாகளுக்கு அாததபராதாநயஹேது ஆழவாாகள நிஷடையும வேத
முமெனகைக்காக, தநுகதயுபாதாநமபண்ணுவராக வதிஷடிகளையிடுகிறா (வேத
நகளுககுமிதயாதி) உகதநிாயபநதநதாஶயதி (யாவையுமிதயாதி) எலலாவசே
தநஙகளு மெலலாசசேதநஙகளுநதானேயாமபடியான வமைவையுடையநாரண
ன். (நாரணனிதயாதி) நாராயணஶபதவாசயனுய, அதினுடைய வாததமான ஸ
மஸதலோகததுககும ஸவாமியானவன. (அநதாயபஹிஶ்ச) பஹிவரீஹிஸித்த
மான ஸௌலபயம. (பரோஜயோதிஃ) தத்புருஷஸிததமானபரதவம "நாராய
ணபரஃ" எனகிறவிடததில விஸாஜநீயாபாவஶ்சசாநதஸஃ. நாராயணஃபரோஜ
யோதிஃஎனறபடி.

ஏததபரதிபாதயாாததததினுடைய வதயநதோத்தேஶ்யதமதவததைத தி
ருவுள்ளம்பறறி பரதமம பரதிபாதயம விஶிஷ்யதாஶயதி (இபபாடடாலேயித
யாதி) இபபாட்டுததிருமநதராாததமெனனுமதுககும், மநதராாததமாசாாயனப
க்கலிலே கேட்டறியவேணுமெனனு மதுககும ஐதிஹ்யம (ஆழவானிதயாதி) அதர
" யஷ்யாஶ்ரெதாதரெநாயஷெநவா। வெதரக்ஷிதொவா
வ்யஸ்ராதததாநஷொஹவெக" (யதருசசயாஶ்ருதோமநதரஶ்ச
சநநோாதசசலேநவா। பதரேக்ஷிதோவாவ்யாததஸஸயாதபரதயுதாநாததோப
வேத) இதயநுஸநதேயம. ஆழவானுடையமுநதின வாாகதைககு-கௌரவயதை
யிலேநோக்கு. பிநதினவாாததைககு-போகயதையிலேநோககு.

என்பெருக்கு - எணணுககவவருகே பெருகியிருககிற வெனறாததமாய ஆ
நநத்யததைச்சொலலுகிறது. என்பெருககு, அநநலம், எனறு பதபேதமாய, எண
ணுககவவருகே - பெருகியிருப்பதாய அநதபரஹ்மாநநததோடு ஸமாநமான வாந
நதாதிகுணத்தையுடைய வெனறுமையிலாததம். ஸவதாமபூதஜஞாந மநுகூலமா
கையாலே "நலம" எனகிறது. (நலதது) (அதது) சாரியைச்சொல. நலம - ந
லததையுடைய. நலதெனறு - ஜஞாநகுணகத்வமும், ஒணபொருளெனறு-ஜஞாந
ஸ்வரூபதவமுஞ சொலலுகிறது. ஜஞாநஸவரூபதவததைசசொனனுறபோராதோ'
ஜஞாநகுணகதவமுஞ்சொலலவேணுமோவெனன (இவவஸதுக்களதானிதயாதி)
" ஜஞாநகுணுஶ்ரயமுமாய் " என்றசஶபதம் - ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜஞா
நஸவரூபதையை ஸமுசசயிககிறது. அதாவது - ஜஞாநஸ்வரூபனுமாயிருக்குமென
றபடி. இதுககு நியாமகபரமாணம் (ப்ரணவத்திலித்யாதி) அதாவது - " ஜ்ஞா
தெ " (மஜஞாநே) எனகிறதாதுவிலேயாதல், " ஜ்ஞாநவெளாயெந "

(மருவவபோதத்தே) என்கிற தாத்பர்யத்தாலே. ஜ்ஞானவானாய், ஆநந்தானினன ஜ்ஞாநமென்று விசேஷியாமையாலே தர்மதர்மிரூபஜ்ஞாநத்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி. (ஜ்ஞாதாவுமாய்) ஸ்வயம்ப்ரகாசமுமாய். ஏதத்விஷயமாக "ஸ்வவித்ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாயதே " (வேதித்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்ஜ்ஞாயதே என்றபாஷ்யவாக்யத்துக்கு ச்ருதப்ரகாசிகையிலே "ஸ்வவிஷயஸாதகத்வம் ஜ்ஞாநத்வம் ஸ்வாச்ரயம் ப்ரதி ஸ்வஸத்தயைவ ப்ரகாசமாநத்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வம், நத்வயஸ்மை ஜ்ஞாநத்வம் ஸ்வஸ்மைத்வம் " (ஸ்வஸ்மைபாஸத இதிபாஸபரதிஸம்பந்தித்வரூபபாதகத்வாபிப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யுக்தம், நத்தாம்ரூத ஜ்ஞாநஸம்பூர்ணத) என்றவாக்யம். ஜ்ஞாதாவுமாயென்றது -ஸ்வஜ்ஞாதாவுமாயென்றபடியாய், ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசமென்றபடி.

ஆனந்தத்தை ஸ்வப்ரகாசத்வமிருக்கச்சொல்லவேண்டாவோவென்ன, அதுவுமிங்கே சொல்லிற்றென்கிறார் (ஒண்பொருளென்று) "நலத்து, ஒண்பொருள்" என்கிற விசேஷணத்வயத்துக்கும் வ்யாவர்த்யமேதென்ன (அசேதநமித்யாதி) அதாவது - ஸ்வரூபேண ஸ்வபாவத்தைச்ச ஜடமான அசித்தில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. அசேதநமாவது - அஜ்ஞாநாச்ரயத்வம். அசேதநஸ்வபாவவிவரணம் (அஸம்ஜ்ஞாவத்தாமித்யாதி) அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய - ஜ்ஞாநசூந்யமாய். "ஜடமுமாய்" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசமுமாயென்றது) இத்தால ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. "அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்கும்" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (தாமுந்ஜ்ஞாநமானதுவுமென்று தொடங்கி) அத்தைப்பற்ற-ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசத்வத்தைப்பற்ற. ஆகவிவ்வளவால், "ஒண்பொருள்" என்று ப்ரதிகோபாதாநம்பண்ணி னதின்தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. ஒண்மை - ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம்.

நாராயண சப்தத்துக்கர்த்தங்களநேகமுண்டாயிருக்க, ஆத்மாவுக்கநேதரம் குணங்களைச்சொன்னது - நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்த்ர்யங்கூடுமென்கிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்தேவேனென்கிறார் (பாவத்தேதயாதியாலே) "நிஸ்ஸம் நம்ஸ:" (நிதாஸமோஸ) என்றவுசிதம், ஸம்லோகத்தின்படியேயென்று விசேஷம். கீழ் "ஈறிலவன்" என்றவாக்யவிவரணம் (நித்யநானித்யாதி) ஈறு - நாசம். இல்லவென்று - இல்லாமை. ஆகநாசமின்றிக்கேயிருக்கிற. நித்யமாயிருக்கிறவென்றபடி.

ஸம்பந்தம் நித்யமாயிற்று பின்னென்றது - நித்யவஸ்துக்களுடைய ப்ரகார ப்ரகாரிபாவ ஸம்பந்தமாகைட்டாலே ஸம்பந்தமும் நித்யமென்றபடி. (விட்டாலிறே) ஆகையாலேயென்றுகூட்டுவது.

(உன்னுடையதாய்) உனக்கு யோக்யமாய். இது - "கழல்" என்றத்தைப்பற்ற. "நாரணன்" என்றபதத்தைக்கூட்டி தாத்பர்யம். (உனக்குவகுத்ததாயென்றது) யதவா, "உன்னுடையதாய்" என்றதுக்குவிவரணம் (உனக்குவகுத்த தாயென்று) இது "நாரணன்திண்கழல்) என்கிற ஸமபிவ்யாஹாரலப்யம். அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியிற்சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தைப்பிடும். தத்புருஷஸமாஸசொல்லு

கிற ஸ்வாமித்வத்தையும்பற்றச்சொல்லுகிறார் (உன்னுடையதாயிதயாதி) ஆதல. "சேர்" என்றது - நமஸ்ஸ்யதாரத்தமென்றபடி. எண்பெருக்கந்நலத் தீறிலவான ஒண்பொருளையும, ஈறிலவான வண்புகழையுமுடையநாரணன திண்கழலசேரென்றவயம்.............. ... . *

பதினொன்றாம் பாட்டு.

சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
சீர்த்தொடையாயிரத், தோரத்தவிப்பத்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(சேர்த்தட) பகவத்குண பரதிபாதகமாயிருந்த விவ்வாயிரத்தி லு மித்திருவாய்மொழி எம்பெருமானை யுணாந்துசொலலிற்று .. .. *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தர மித்திருவாய்மொழியினுடைய வுபாதேயதமத்வத்தை பலமாகவருளிச்செய்கிறார்.;

சேர - செறிதலையுடைத்தான. தடம - தடாகங்களையுடைய. தென - அழகிய. குருகூர - திருநகரியில. சடகோபன - ஆழவார. சொல-அருளிசசெய்த. சீர-ஸமபதலக்ஷணகதமானசீர்களினுடைய. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரதது-ஆயிரத்திலும். இப்பத்து - ஆஸ்ரயணோபதேஸபரமான இப்பத்து. ஓரத்த-நிரூபிக்கபபட்டன.

ஓரத்தவிப்பத்தைசேர என்று வினையாகவுமாம.

இத்திருவாய்மொழி இருசீராய குறளடி நாலகு மொத்திருக்கையால வஞ்

ஈடு - பதினொன்றாம் பாட்டு.

நிகமத்தில, முதற்பாட்டில வ்யதிரிகதவிஷயங்களைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலிலே ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கவிசையுங்கோளென்றார்; இரண்டாமபாட்டில வ்யதிரிகத விஷயங்களினுடைய தோஷதாரதம்யம்பண்ணவேவிடலாமென்றார்; மூன்றாமபாட்டில த்யாஜ்யாம்ஸத்தைச் சுருங்கவருளிசசெய்தார்; நாலாமபாட்டில பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை யருளிசசெய்தார; அஞ்சாம்பாட்டில பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தையருளிசசெய்தார்; ஆறாம்பாட்டில் அவன் ஸங்கஸ்வபாவனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் ஸமபந்தஜ்ஞான முண்டாகவே பொருந்தலாமென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் வேறுபகரணந்தேடவேண்

டா, அவனதந்த கரணஙகளை அவனுககாசகவமையுமென்ருா ; ஒனபதா ம்பாட்டில் அபபடிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள தன்னடையேவிடடுப போமெனருா ; பததாம்பாடடில பஜநத்துககாலமபநமான மநத்ரமின் னதென்ருா ; இதுதான் வாயவந்தபடி சொலவிறெருனறலல, சேதநரு டைய ஹிததத்துககிடாக ஆராய்நது சொலலபபட்டதென்னுதல் ; அன றிக்கே, இதுதான் ஹிததமமாயிருபபதொன்ருகையாலே யெபபோது மொககவோரபபடுவதொனறெனனுதல.

(சேர்க்கடமிதயாதி) "சோததடம" எனகிறவிதனதை சோத டமாககி, பொயகைககளோடு பொயகைகள சோநதிருககும்படியைசசொ லவிற்ருகவுமாம் ; அன்றியே, "தெனகுருகூா" என்று - ஊர்பரஸ்து தமாகையாலே தடாகங்கள் சோநதிருநதுளளதென்குருகூா என்று-ஊ ருக்கு விஶேஷணமாதல் ; அனறிககே, "சோ" எனகிறவிது - கரியாப தமாய்க்கிடத்தல. (தெனகுருகூாசசடகோபனசொல) ஹிதஞசொல்ல வென்றிழிந்து அஹிததத்தைசசொலலுவாஞெருவன வாாததையன்று, ஆப்ததமரானவர்சொனனவாாததையென்கை. (சீாத்தொடையாயிரம) "எழுத்தசைசீாபநதமடிதொடைபாவினம" என்று கவிககவயவமாயி ருபபனசிலவுணடு, அவறறைசசொலலுதல ; அன்றிக்கே, உபாஸகாநு காரஹத்தாலே யுபாஸ்யனுடைய கலயாணகுணஙகளைத்தொடுதத வாயிர மெனனுதல. (ஆயிரத்தோாததவிப்பததே) ஆயிரததிலும் வைததுக் கொண்டு, சேதநாககு ஹிதமாவதேதெனறு நிரூபிததுசசொலலபபட்ட தெனனுதல் ; அனறிககே, சேதநாககு ஹிததமமாயிருபபதொன்ருகை யாலே எபபோது மோரப்படுவதொன்றெனனுதல. ஓாததவிப்பததை- நெஞ்சிலேசோ - அநுஸநதி. பரோபதேஶம பலனைககுறித் துபகாமிக் கையாலே மேலேகவசநமானவிடம ஜாத்யபிபராயம்.....................*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம. (சேர்ததடவிதயாதி) (இதுதான) கீழசசொலலபபடடவாததம். அதமபரஶம ஸஙகூடுமோவெனன (ஹிதஞசொலலவிதயாதி) "ஆபத தமரானவா" எனகையாலே-திருநகரியிற பிறபபுமாபததாஹேதுவெனறுகருததது.
(உபாஸகாநுகாஹததாலே) உபாஸகனிடததி லாழவாருக்குணடானவநு

(ஆயிரததோாததவிப்பத்தே) ஆயிரததிபபததோரப்பட்டது -'ஆராயந துசொலலப்பட்டதெனனுதல், ஆயிரததிபபததோரப்படுவது - எப்போது மொக்க வநுஸநதிககபபடுவதெனனுதல, ஓாததவிபபததை - நெஞ்சிலேசோ, அதாவது - அநுஸநதியெனறுதல். இவவர்தததரயததையு மனடவே யருளிசசெயகிருா (ஆயி ரததிலும வைததுககொண்டிதயாதி)

(பலனைக்குறித்து) " வீடுமின் " என்று - பலனைக்குறித்து.
சொற்றடவென்றுதொடங்கி, இப்பத்தோராத்த, இத்யந்வயஃ

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வீடுமின்)

ஸ்வாமித்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்யாந் நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவித்ராஹ்யபாவாத் தா
த்ருக்ஸ்வாநுகூல்யாச் சயநவதிஸ்வபராப்ராப்யவைஷம்யவத்த்வாத் | ஸா
வத்யாபக்ஷபாதாத் ஸஹவிபவதயா மாநஸாத்யர்ஹபாவாத் ஸங்கோசோ
ந்மோசகத்வாஜ் ஜகதயநதயாப்யாஹ ஶௌரிஸ் ஸ்வயோகம் || (உ)

(ஸ்வாமித்வாத்) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும். (ஸ்வாதந்த்ர்யாத்) மின்னின்நிலையில - ஸவ்யதிரிக்தரெல்லாரும் அஸ்வதந்த்ரராய்த் தானொருவனே ஸ்வதந்த்ரனாகையாலும். (நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவித்க்ராஹ்யபாவாத்) நீறுமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்து - அஹங்காரமமகாரங்களாகிற விரோதிகளை விட்டபோதாலே ஸ்வீகரஹனாகையாலும். (தாத்ருக்ஸ்வாநுகூல்யாத்) எல்லையில்நலம் புல்குபற்றற்றே - அப்படி எல்லார்க்கும் அநுகூலனாயிருக்கையாலும். (சயநவதிஸ்வபராப்ராப்யவைஷம்யவத்த்வாத்) உற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னுறில் - ஈஶ்வரமான கைவல்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஸ்வபராப்திரூப மோக்ஷத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸாவத்யாபக்ஷபாதாத்) பற்றிலனீசனும் முற்றவுநின்றனன் - அநாதியாக வாஶ்ரயித்த ஸூரிகளிற்காட்டிலும் இன்றாஶ்ரயித்த சேதநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸஹவிபவதயா) அடங்கெழில்சம்பத்து - கட்டடங்கநன்றான ஸம்பத்தையுடைத்தாகையாலும் (மாநஸாத்யாஶ்யபாவாத்) உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - மநோவாக்காயங்களாலே பஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (ஸங்கோசோந்மோசகத்வாத்) ஒடுங்கவவனிலெல்லாம்விடும் - அவித்யாதிகளாலே யுண்டான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும். (ஜகதயநதயா) வண்புகழ்நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய் அந்தர்யாமியுமா யுபாயமுமா யுபேயமுமாய் நிற்கையாலு மெம்பெருமான் ஸ்வாராத்யனா யிருக்கும், அவனை பஜியுங்கோளென்று " வீடுமின்முற்றவும் " என்கிற தஶகத்திலே பலனைக்குறித்து ஆழ்வாருபதேஶித்தருளினாரென்கிறார். ... . (உ)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் நாரணன்றா
ணாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும் - நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (௨)

இரண்டாம்பாட்டு (வீடுசெய்து) இதில் தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே அநுபவத்துக்குத் துணையாய்த் திருந்தும்படி ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து பரோபதேஶம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், கீழெம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்தவர் அநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே * போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணி யல்லது தரிக்கமாட்டாதே துணைதேட்டமாய் தங்கிடோராசா ஸம்ஸாரத்திலே ஸாத்மையாலே அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராய் பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களின் தோஷபாஹுள்யத்தையும், பகவத்குணவைலக்ஷண்யத்தையு முபதேஶியா நின்றுகொண்டு, அப்ராப்த விஷயங்களைவிட்டு ப்ராப்தவிஷயமான வெம்பெருமானை பஜியுங்கோளென்கிற * வீடுமின்முற்றத்திலர்த்தத்தை (வீடுசெய்து) இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை (வீடுசெய்தும ற்றெவையும்) "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" (த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச) என்னும்படி பரிக்ரஹங்களையுடைய பரித்யஜித்து. வீடுசெய்து - வீடுகையைச்செய்து. (மற்றெவையும்) பகவத்வ்யதிரிக்தமா யிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. பஜநவிரோதிகளாய் அஹங்காரஹேதுவாயுள்ள தடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமிறே. "வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. "மின்னின்நிலையில மன்னுயிராக்கைகள் என்னுமிடத்திறையுன்னுமினீரே, நீருமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்றும், "அதுசெற்று" என்றும், "உள்ளவிம்மூன்றையு முள்ளிக்கெடுத்து" என்றும், ஸதோஷமாயிருக்குமதெல்லாம் த்யாஜ்யமாய், அத்தால ஸகுணமாயிருக்குமது உபாதேயமாயிறே யிருப்பது; அதைச்சொல்லுகிறது (மிக்கபுகழ்நாரணன்றாளென்று) "எண்ணில்வண்புகழ்நாரணன்" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. ஸம்ருத்தமான கல்யாணகுணஸஹிதனாய் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான நாராயணனுடைய சரணங்களை. (நாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும்) "வீடுசெய்மின்" "இறையுள்ளுமினீரே" என்று நாட்டாரைக்கிறே யாஶ்ரயிக்கும்படி யுபதேஶிக்கிறது, அதைநினைத்திறே "நாடுநலத்தாலடைய" என்கிறது. நலத்தாலடைகையாவது - "எல்லையில்நலம்புல்கு" "அவன்முற்றிலடங்கே" "ஈசனடங்கெழில் அஃதென்றடங்குகவுள்ளே" "இறையுள்ளிலொடுங்கே" "ஒடுங்க அவன்கண்" என்று அங்கபரிஷ்வங்கம்போலே அபிநிவேஶத்தாலே யாஶ்ரயிக்கும்படியை விதித்தபடி யென்கை. இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் பக்தியாலே பஜிக்கும்படி நன்றாக உபதேஶித்தருளும். உபதேஶத்துக்கு நன்மையாவது - நிர்ஹேதுகமாகவும். உபதேஶ்யார்த்தங்

களில் ஸங்கோசமின்றிக்கே உபதேஶிக்கையுமென்றபடி. திருவாய்மொழிதோறும் திருநாமப்பாட்டுண்டாகையாலே யதனையும் தத்பலத்தோடே தலைக்கட்டாக வருளிச்செய்கிறார் (நீடுபுகழ்வண்குருகூர் மாறனிந்தமாநிலத்தோர்தாம்வாழப் பண்புடனேபாடியருள பத்தென்று) அதாவது - ஸம்ஸாரிகள் வைமுக்யம்பாராமல் பரோபதேஶம்பண்ணுகையாலே நித்யமாய் நெடுகிப்போருகிற யஶஸ்ஸையுடையராய், தாஶநீயமான வுதாரமான திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்னுதல்; அன்றிக்கேவண்மை - "வண்டேன்குருகூர்வண்சடகோபன்" என்னும்படி யாழ்வார்க்கு விஶேஷணமாதல். இப்படியான தம்மௌதார்யத்தினாலே யிந்த மஹாப்ருதிவியிலுண்டானவர்க ளெல்லாரும் பகவத்பஜநத்தாலே ஸத்தை பெற்று வாழும்படி பண்புடனேபாடியருள பத்து. பண்பு - ஸ்வபாவம். தம்முடைய க்ருபாஸ்வபாவத்தாலேயாதல், ஔதார்யஸ்வபாவத்தாலே யாதல், பரப்பறப்பாடியருளினது பத்துப்பாட்டாயிற்று. "சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் சீர்த்தொடையாயிரத்தோர்த்தவிப்பத்து" என்றதைப்பின்சென்றபடி. "பாட்டுக்கு கரியையும், பத்துக்குக்கருத்தும்" என்கையாலே பத்துப்பாட்டுக்கு முயிராயபாட்டு ப்ரதாநமாயிருக்கும், அந்த நிதாநப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் மற்றப்பாட் டடங்கலும்; இது இத்திருவாய்மொழி திவ்யப்ரபந்தத்துக்கெல்லாமுள்ளதொன்றிறே. "வீடுமினென்று - த்யாஜ்யோபாதேயதோஷகுணபரித்யாக ஸமர்ப்பண க்ரமத்தை ஸாலம்பந மந்த்ரமாக வுபதேஶித்தது" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே நாயனாருமருளிச்செய்தார். இத்தை பக்திபரமாகயோஜித்தது பாஷ்யகாரர் பாஷ்யம் தலைக்கட்டியருளினபின்பு; பக்திபரமாக யோஜித்த க்ரமத்தைப்பற்றவாயிற்றாசார்யர்களெல்லாரு மப்படியே யோஜித்தார்கள்; இவருமப்படியே யருளிச்செய்தார். (௨)

முதற்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி—௨. பாட்டு - ௨௨.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

பத்துடையடியவர் – ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(பத்துடையடியவர்) ஏவம்விதபக்தியும் இதரவிஷய வைராக்யமும் எம்பெருமானை சக்ஷுராதிகரணங்களாலே யநுபவித்தாலல்லது பிறவாது, தாத்ருஶாநுபவந் தானும் பாஹ்யேந்த்ரியங்களுக்கும் யோகாப்யாஸ பரிஶுத்தமான மநஸ்ஸுக்கும் கோசரனல்லனென்று – "மனனகம்" என்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வெம்பெருமான் பக்கல் கூடாதாதலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதோ! என்றவஸந்நரானவர்களைக் குறித்து ....*

பன்னீராயிரப்படி.

மூன்றாந் திருவாய்மொழியில், முதற்றிருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டிலே "நீர்தொறும்பரந்துளன்" என்று – நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டில "வண்புகழ்நாரணன்" என்று நாராயண ஶப்த வாச்யதையைச் சொல்லுகையாலும், "தத்த்வம் நாராயண: பர:" (தத்த்வந்நாராயண:பர:) என்றும், "த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா" (த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா) என்றும் ஸகலஶாஸ்த்ர நிஷ்க்ருஷ்டமான க்ரமத்திலே தத்வஹிதங்கள் நாராயணனே யென்றதாயிற்று; இப்படி பரனான நாராயணன் பஜநீயனுமிடத்தில் பஜநஸௌகர்யாவஹமான ஶுபாஶ்ரயத்துக்கு ஏகாந்தமான அவதார பரயுக்தஸௌலப்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக தத்ப்ராப்தகமான நவநீத சௌர்யாபதாநத்தையும், அவதாரக்ருத ஸௌலப்யத்தினுடைய ஔஜ்ஜ்வல்யகரத்வத்தையும், அவதாராஶ்சர்யத்தினுடைய துரவபோதத்வத்தையும், அவதாரக்ருதரூப நாமங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதையையும், ஸுலபனானவனுடைய பஜநத்துக்குண்டான ப்ராமாணிகத்வத்தையும், அவதாரத்திலும் த்ரிமூர்த்திஸாம்ய விவேகிகளை யறிதென்னுமிடத்தையும், அதினுடைய விவேகப்ரகாரத்தையும், விவேகித்து பஜித்தவனுடைய விரோதிநிவ்ருத்தியையும், பஜநீய

னுடைய ஸௌஜந்யநிபந்தந மாத்ஸ்ருத்ய காரயத்தையும், அவதாரப்ரயோஜநத்தையும், உபதேஸித்து ஏவமவிதனான ஸர்வேஸ்வரனை நானுபவிக்கப் பெறுவதேயென்று பரிதாப ஸ்வப்ரகாரத்தாலும் அநுபவிக்கவுபக்ரமிக்கிறார்.

ஈடு.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார் முதற் றிருவாய்மொழியில், பரனுகையாலே பஜநீயனென்றார் இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், "பஜியுங்கோள்" என்று பலகாலு மருளிச்செய்யாநின்றீர், இருகை முடவனை "ஆனையேறு" என்றால் அவனாலே யேறப்போமோ! அப்படியே ஸர்வேஸ்வரனு யவாப்த ஸமஸ்தகாமனுயிருக்கிற வவனை இந்த க்ஷுத்ரனான ஸம்ஸாரிசேதநனாலே பற்றப்போமோவென்ன; அவ்வானை தானே அவ்விருகைமுடவனுக்கு மேறலாம்படி படிந்துகொடுக்குமன்று ஏறத்தட்டில்லையே, அப்படியே யிஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு பஜிக்கலாம்படி அவன் தன்னைக்கொண்டுவந்து தாழவிட்டு ஸுலபனுமாகி யிவனுக்கு பஜிக்கத் தட்டில்லையே! என்கிறார். அவதாரந்தன்னில் வந்தால் பாக்யஹீநர்க்கு ஸஜாதீய ப்ரதிபத்திபண்ணி அநாதரப்பட்டுப் போகவுமாய், பாக்யாதிகர்க்கு "அரியனெளியனுகப்பெற்றோமே!" என்று ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி யிரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே யிருப்பது; "ஸர்வேஸ்வரனரியனென்றால் ஸம்ஸாரத்தி லாளபற்றுதென்று அவனெளிமையை யுபபாதித்துக் கொண்டு போந்தோம், அதுதானே யிவர்களுக்கு இத்தனையெளியனோ' என்று விடுகைக்குடலாயிற்று, அவ்வெளிமைதானே யாதரிக்கைக்குடலாயிற்றது மக்கொருவருக்குமேயிறே" என்று எம்பாரைப்பார்த்து உடையவரருளிச்செய்தருளினாராம்; சில தார்மிகர் ஏரிகல்லினால் சேற்றிலே தலையைநொழுந்திப் பட்டுப்போகாநிற்பர் சிலர், விடாயரதிலே முழுகி விடாயதீர்ந்துபோகாநிற்பார்கள்; விளக்கையேற்றினால் அதிலே விட்டில்கள் சிலபதார்த்தங்கள் விழுந்து முடிந்துபோம், சிலரதினொளியிலே ஜீவியாநிற்பர்கள்; * வேதநல்விளக்கிறே, இவன்றான் * ஆயர்குலத்தினிற்றோன்றும் மணிவிளக்கிறே, * வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர் விளக்கிறே.

அவன்றான அன்றிய வாணனுயிரந்தோளுந் துணியவன்றுழிதொட்டது மிப்படிவந்தவதரித்து ஸுலபனான நிலைதன்னிலேயிறே, அப்படியே ஸிஸுபாலாதிகள், பூதநா ஸகட யமளார்ஜ்ஜுநாதிகளுக்கெதிரிட்டு முடியவுமாய் அநுகூலித் துஜ்ஜீவிப்பார்க் குஜ்ஜீவிக்கவுமாயிற் றவதாரந் தானிருப்பது.

பலகாலும் "அவனை பஜியுங்கோள்" என்னுநின்றீர்; கண்ணாலே கண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை, பஜித்தாலல்லது காணவிரகில்லை, ஆனபின்பு ஆஸ்ரயிக்கும்படி யெங்ஙனே யென்ன; "தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) என்றும், "விஸ்தேத த்நந்தரம்" (விஸதேததநந்தரம்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கிலவருத்தத்தோடே காட்சியாயத் தலைக்கட்டும் ஸாதநபக்தியை யன்றிக்கே சொல்லுகிறது, காணவேணுமென்னும் மாஸாலேஸமுடையாக கவனெளியனும்படியையாயிற்று. ஸ்வாதிகன தாழ்நிற்குமனறுநிவாரகரில்லை; "பஹுதி விஜாயதே" (பஹுதிமேவ்யதிதாநி) என்கையாலே அவதாரந்தனில புரையில்லை; இச்சைதானேயுண்டே; இதுதன்னை அவதார ரஹஸ்யத்திலே தானுமருளிச்செய்தானிறே [ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்] (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்) என்று என்னுடைய ஜந்மங்கள் கர்மமடியாகவன்று, இச்சையடியாகவா யிருக்கும். நாம்பிறவாநிற்கச்செய்தே பிறவாமையுங்கிடக்கும், தாழ்நின்ற நிலையிலே மேன்மையுங்கிடக்கும்; அப்ராக்ருதஸமஸ்தானத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிவந்து பிறப்பதோம்; இவற்றிலேயொன்றை யறிந்தவர்களுக்குப் பின்னை ஜந்மமில்லை, நானும்பிறந்து அவர்களும் பிறக்கவேணுமோ, 'ஈரிறையுண்டோ! என்று அவன் சதுரதாத்பர்யத்திலே யருளிச்செய்தபடிகளை யுபஜீவித்துக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸுலபனும், ஆனபின்பு ஆஸ்ரயணங்கூடும், ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார். அவதாரங்களை முன்னேட்டுக்கொண்டு, அவதாரங்களிலும் நீர்மைக் கெல்லையான க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யிழிந்து, அது தன்னிலும் பரத்வத்தோடொக்கச் சொல்லலாநிலைகளைக்கழித்து, நவநீத சௌர்ய நகரக்ஷேபத்திலே யகப்பட்டு இளமண்டபாயந்து, "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கிடக்கிறார்; பரத்வத்தையநுஸந்தித்தார், தெளிந்திருந்து பரோபதேசம்பண்ணினார்; ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்தார், "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கிடக்கிறார் .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்துடைப்ரவேசம். உபாஸநா பரதிபாதநாநந்தரம் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறதுக்கு ஸங்கதியேதென்ன, வருத்தாநுவாத பூர்வகமாக ஸங்க்ரஹ ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸாவஸமாதபரனென்று ரித்யாதி. அநுகூலித்தஜ்ஜீவிப்பார்க் குஜ்ஜீவிக்கவுமாயாயிற் றவதாரந்தானிருப்பதென்னுமளவாக) "பலகாலுமவனை பஜியுங்கோளென்னுநின்றீர்" என்றது - மேல்

விஸதரஸங்கதி. முநதினஸங்கதி "பலபிறபபாயெளிவரும" என்றதநதைக் கடா க்ஷிதது. ஸாவஸமாத்பரனென்ரா முதறறிருவாயமொழியில, பரனுகையாலே ப ஜநீயனென்ரு ரிரண்டாநதிருவாயமொழியில ; இபபடி பஜியுங்கோளென்று பல காலுமருளிச்செயயா நினறீா, இதுகூடாது, எழுநதிருககவுமாட்டாத மொணடி யை யானையேறெனருல அவனுலே யேறபபோமோ, அபபடியே ஸாவஸ்மாதபர னு யவாப்த ஸமஸ்தகாமனு யிருககிறவனை யிநத வதிக்ஷுதரனுனஸமஸாரியாலே யாஸ்ரயிககப்போமோ வெனகிற ஸங்கையிலே, ஸம்ஸாரிகளுககு மாஸ்ரயிகக லாமபடி ஸர்வஸ்மாதபரனுனவவனே தாழநினறு ஸுலபனுமாகில் இவனுககுமா ஸ்ரயிக்கத் தடையில்லையென்று அவனுடைய ஸௌலபயததை யருளிச்செயகிருரி த்திருவாயமொழியிலென்று பூாவோகத பஜநீயதவ வயவஸததாபகதயாஸஙகதிஃ என்றபடி. இருகைமுடவன - எழுநதிருககவுமாட்டாத மொணடி. "பறறிலனீச னும" என்கிற பாட்டிலே - ஆஸ்ரிததாலவ னவாபதஸமஸதகாமனுன ஸாவேஸ் வரன் நமக்கு முகங்கொடுதது நமமோடு கலசியிருககுமோ வெனகிற ஸஙகையி லே யவனபபடி யிருககுமெனருா, இஙகே - ஸாவேஸ்வரனுயிருககிறவனை நாமா ஸ்ரயிககக் கூடாதெனகிற ஸஙகையிலே யவன ஸுலபனென்று பரிஹரிககிரு ரென்று பேதம.

இபபடி ஸுலபனுனவெலலாருமவனை பஜிததுஜ்ஜீவியாதே "அவஜாநந் தி மாம் மூடா:" (அவஜாநநதிமாம்மூடாஃ) எனறவமதி பணணி யநர்ததபபடு வானென்னென்ன (அவதாரநதன்னிலிதயாதி) "நமாம் துஷ்க்ருதிநோ மூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா:" (நமாநதுஷ்கருதிநோமூடாஃ பரபதயநதே நராதமாஃ) "யேஷாம் த்வந்தகதம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம்" (ஏஷாம்தவந்தகதம்பாபம் நராணுமபுணயகாமணும) இதயாதிபபடியே யவா கள் பாகயஹாநியும பாகயாதிஸயமுமே ப்ரதிகூலித்து முடிகைககுமாஸ்ரயித து ஜ்ஜீவிக்கைககு மடியெனறபடி. ஸௌலபயமே விநாஸோஜ்ஜீவநங்களுககு ஹே துவெனனுமதுக்கு ஐதிஹ்யமும தருஷடாநத தவயமுங காட்டுகிருா (ஸாவேஸ் வ ாதி)

யெனறதுககு - "வாசததடம்" "மரதகமணிததடம" என்று கண டுகொள்வது. விட்டில் - தீயஸாமககிடம. (வேதநலவிளககு) வேதஙகளுககு ப் ரகாஸகமான விலக்ஷணவிளககு. (ஆயாகுலததினிற ரென்று மணிவிளககு) இ டையருடைய குலததிலே யாவிாபபவிதத மணிதீபம். (வெஙகதிரோனிதயாதி) ஆதிதயனுடைய குலததுக் கதவிதீயமான விளககு.

பரதிகூலா முடியவும் அநுகூலருஜ்ஜீவிககவுங் கணடவிடமுணடோ வென ன வருளிசசெயகிருர் (அவனருளிதயாதி வாகயதவயததாலே) அபபடியே-பா ணனைபபோலே. (அனறியவிதயாதி) பகைதத பாணனுடைய தோளகளாயிரமு ங்கழியுமபடி யனறுதிருவாழியையஸபாஸிதது. "ஸிஸுபாலாதிகள" எனகிற ஆ திஸபதததாலே - கம்ஸாதிகளும, (யமளாாஜுநாதீதி) ஆதிஸப்தத்தாலே தேநு காதிகளும சொல்லபபடுகிருாகள. (அநுகூலித துஜ்ஜீவிப்பார்) "அக்ரூர மாலாகாராதீந் பரமபாகவதாந் க்ருதவா" (அகரூரமாலாகாராதிந பரமபாகவ தாங்க்ருதவா) எனகிறபடியே அகரூரமாலாகாராதிகள்.

கிழ, பஜநீயவிஷய தௌர்லப்யத்தை யநுஸந்தித்து பஜிக்க விரகில்லையென்று ஸங்கிதர்களுக்கு அவதாரமுகேந உண்டான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்து பரிஹரித்து, பஜநதௌர்லப்யத்தைப்பற்ற பஜநம் கூடாதென்றவர்களுக்கு "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதைப்பற்ற பஜநம் கூடுமென்று பரிஹரிக்கிறார் (பலகாலுமித்யாதி) பலகாலுமென்றது - "வீடுசெய்மினே" "இறைசேர்மின்" "அறநலம்புலகு" "இறைபற்றே" இத்யாதிகளைப்பற்ற. (பஜியுங்கோளென்னுகின்றீரென்று) கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்ன பஜநம் ஸாதநபூதபரபக்தியென்று பரமித்துச் சொன்னபடி. கண்ணாலே - மநஸாலே. (கண்டாலல்லது) பரபக்திரூபஜ்ஞாநம் தர்ஸநஸமாநாகாராபந்நமானாலல்லது. (பஜிக்கவிரகில்லை) பஜநமாக விரகில்லை. உபாஸநமாக விரகில்லை. ஸாதநத்வாபந்நமாக விரகில்லையென்றபடி. (பஜித்தாலல்லது) ஸாதநத்வாபந்நமானாலல்லது. (காணவிரகில்லை) மோக்ஷதஸையில் பகவதநுபவரூபபலம் வர விரகில்லை. (ஆனபின்பாஸ்ரயிக்கும்படியெங்ஙனே) தர்ஸநஸமாநாகாராபந்ந பரபக்தி நங்களுக்குண்டாவதரிதென்று தாத்பர்யம். "கண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை பஜித்தாலல்லது காணவிரகில்லை" என்கிற வாக்யத்துக்கு - தர்ஸந ஸமாநாகாரமான பக்தியுண்டானாலல்லது இவன் பஜித்தானாகவிரகில்லை, இப்படிப்பட்ட பஜநத்தைப்பண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித்தி யுண்டாகாதென்று தாத்பர்யம். அதாவது-பஜநம் தர்ஸநஸமாநாகாரமாகவேணும், தாத்ருஸ பஜநம்பண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித்தியுண்டாகாது, ஆனபின்பு ஏதாத்ருஸபஜநமெங்களாற்செய்து தலைக்கட்டப்போமோவென்று பலிதார்த்தம். இந்த வாக்யத்துக்கிப்படி யர்த்தமானாலல்லது "தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) இத்யாதிமேலவாக்யம் ஸங்கதமாகாது. "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து "பலகாலுமவனை" இத்யாதி - ஸங்கத்யந்தரமாதல்.

(ஆஸ்ரயேஸமுடையார்க்கு அவனெளியனுமபடியையாயிற்று) என்றவநந்தரம், ஆனபின்பாஸ்ரயணம் ஸுகரம், ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார் என்று கூட்டிக்கொள்வது. (தஸ்மிந்த்ருஷ்ட இத்யாதி) "பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஸ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஸயா: । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்தி ஸ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஸயா:। க்ஷீயந்தே சாஸ்யகர்மாணி தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) இதி முண்டகோபநிஷதி, இதி முண்டகோபநிஷதி. "பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஸ்சாஸ்மி தத்த்வத: । ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஸதே ததநந்தரம்" (பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஸ்சாஸ்மி தத்த்வத:। ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஸதே ததநந்தரம்) இதி ஸ்ரீகீதாஷ்டாதஸே. இதிகீதாஷ்டாதஸே. ஹ்ருதயஸ்ய - மநஸோ க்ரந்தி: - ராகாதய:. யத்வா, ஹ்ருதயஸப்த: - ஹ்ருதஸ்தாநமயதீதி வ்யுத்பத்த்யா ஜீவபர:. தஸ்ய க்ரந்தி: - ஸரீரஸம்பந்த:. ஸம்ஸயஸப்த: - விபர்யயஸ்யாபி ப்ரதர்ஸநார்த்த:. தேஹாத்மாபிமாநரூபாவித்யேத்யர்த்த:. கர்மாணி - புண்யபாபரூபாணி. அவித்யா ஸஞ்சிதகர்மக்ருத ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்திர்த்தர்ஸநஸமாநாகாரோபாஸநேநேத்யர்த்த:. இது இந்தவாக்யத்துக்கெல்லாம பிண்டிதார்த்தம். பராவரே - அஸ்மதாத்யபேக்ஷயா பரரான ப்ரஹ்மாதிகளைத் தனக்கு ஸேஷபூதராக வுடையவன்.

யாவாநயஸ்சாஸ்மி - யாதொருபடி குணத்தையுடையனா யிருக்கிறேன். யாதொரு படி ஸ்வரூபத்தையுடையனா யிருக்கிறேன். ஏவம்விதம்மாம் - என்னை. பக்த்யா - பரபக்தியாலே. யஃ - யாதொருத்தன் தத்த்வதோபிஜாநாதி - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறா ன். பக்திஸ்பதேந-பரபக்திருச்யதே. அபிஜாநாதீதி-பரஜ்ஞாநம். மாந்தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா - ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணபரஜ்ஞாநே ந மாந்தத்த்வ தஸ்ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய. தத்நந்தரம் - ஸாக்ஷாத்காராநந்தரம் தத்ஏவ-பரபக்தேர்வ்ஹேதோஃ. விஸதே-ப்ரவிஸதி. மாமட்ராப்நோ தீத்யாத்தஃ. பரபக்தியாவது - ஸாஸ்தரமுகேந வந்த விஷயத்தை யிப்போதே காணவேணுமென்னுமிச்சை. பரஜ்ஞாநமாவது - ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான மாநஸாநுபவம். பரமபக்தியாவது - விஸ்லேஷாஸஹத்வம். “ பரபக்திர்த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸாக்ஷாத்க்ருதிஸேவநம் । பரஜ்ஞாநந்து தெஸ்யைவஸாக்ஷாத்காரஃஸ்ப்ருஷ்டஃ । புநர்விஸ்லேஷபீருத்வம்பரமாபக்தி ருச்யதே ” (பரபக்திரத்ருஷ்டார்த்த ப்ரத்யக்ஷாபிநிவேஸநம் । பரஜ்ஞாநந்தஸ்யைவஸாக்ஷாத்காரஃபரிஸ்புடஃ । புநர்விஸ்லேஷபீருத்வம பரமாபக்திருச்யதே) என்னக்கடவதிறே.

ஸர்வாதிகனானவன் ஆஸ்ரேஸமுடையாரைச் ஸுலபனாக்கூடுமோவென்ன (ஸர்வாதிகனித்யாதி) ஆக்ஸரானதேவர்களும் சக்திபண்ணுமளவிலேதிலே ஸர்வாதிகன் வந்தவதரித்தானென்று விதை ந்தராஜாவிகமன்றோவென்ன (பஹூநீத்யாதி) “ பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந । தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப ” (பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந। தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்தபரந்தப) இத்கீதாஸாசத்தாதே. “தவ”, என்று த்ருஷ்டாந்திகையாலே யவதாரத்தில பொய்யில்லை, ஸத்யமென்றுகருத்து. இவனுக்கு ஜந்மஹேது-கர்மம்; அவனுக்கு ஹேதுவேதென்ன (இச்சைதானேயித்யாதி) “ ஆத்மமாயயா ” (ஆத்மமாயயா) என்னக்கடவதிறே. இதில் ப்ரமாணம (இதுதன்னையித்யாதி) இதுதன்னை - பகவதவதாரத்துக்கு இச்சையேஹேதுவென்னுமதத்தை. திவ்யமென்று - அருளிச்செய்தானிறே யென்றந்வயம். தானுமென்றச்ஸப்தத்தால - ருஷிகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. திவ்யஸப்தார்த்தமாஹ (என்னுடை ... த்யாதி)

“ அஜோபி ஸந் ” (அஜோபிஸந்) என்கிற ஸ்லோகத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார (நாமபிறவாநிறக்கசெய்தேயித்யாதி) பிறவாமையுங்கிடக்குமென்றது - த்ருஷ்யத்தநதுஃகஸாஸலேஸாண்டராஹித்யத்தைப்பற்ற. “ ஏவம் யோ வேத்தி ” (ஏவமயோவேத்தி) இத்யாதிஸ்லோகஸேஷார்த்தம (இவற்றிலேயித்யாதி) ஜந்மாநிகாமாணியென்றதே “ ஜந்ம கர்ம ச ” (ஜந்மகாமச) என்கிற ஏகவசநத்தைப்பற்ற (ஒன்றையறிந்தவர்களுக்கென்றது) நானும்பிறக்கதென்றது- “ த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி ” (த்யக்தவாஜந்மநைதி) என்னவமைந்திருக்க, “ புநஃ ” (புநஃ) என்றதின் தாத்பர்யம். சதுர்த்தாத்யாயத்திலே யருளிச்செய்தபடிகளென்றது - “ அஜோபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஸ்வரோபி ஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ” (அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மாபூதாநாமீஸ்வரோபிஸந் । ப்ரக்ருதிம ஸ்வாமதிஷ்ட்டாய ஸமபவாமயாதமமாயயா) “ ஜ

ர்மச மெ திவ்யமேவம் யோவேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" ' ஜந்மகர்மச மே திவ்யமேவம் யோவேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந) இத்யாதிகளைப்பற்ற, உபஜீவித்துக்கொண்டு - ஆஸ்ரயிக்கொள்ளறநவயம.

பரோபதேசபரவ்ருத்தரான நாம "எத்திறம" என்று மோஹிப்பானென் னென்ன (அவதாரங்களையித்யாதி) முன்னேடிக்கொண்டு - ஆராய்ந்துகொண் டு. (இளமணற்பாய்ந்து) ஆதராஹர்த்யராயீடுபட்டு. பரத்வத்தைப்பற்ற -ஸௌ லப்யமீடுபடுத்துமோவென்ன (பரத்வத்தையித்யாதி) பரத்வாபேக்ஷயா ஸௌல ப்யமே யீடுபடுத்துமென்றபடி. . .. . *

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

முதற் பாட்டு.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன்மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண
டெத்திறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே.

ஆறாயிரப்படி.

எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையராயிருப்பா ர்க்குக் காணலாம்படி யெளியனும். ப்ரதிகூலர்க்கவனரியனும். அரியனுமி டத்து, ஆஸ்ரிதர்க்கெளியனான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கு அரிய னாயிருப்பானொரு விஸ்மயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய வாஸ்ரிதஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி மத்துறுகடைவெண் ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டுரலினோடிணைந்து உள்ளும் மெய யர்கட்டுண்டேங்கினபடியே யிருக்கிற வெளிமையைக்கண்டு, இவ்வதி மாத்ராஸ்ரித ஸௌலப்யமஹாகுணத்திலே யீடுபட்டு, ஆஸ்ரித ஸமாஸ்ர யணீயனாயிருக்கைக்கு தத்ஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளவமையாதோ ! இங்ஙனே யுரலிலேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ ! பிரானே! இதென்செய்தருளினாய், எதுக்காகச்செய்தருளினாயென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

பத்துடை - பக்தியையுடைய. அடியவர்க்கு - அடியார்க்கு. எளியவன் - எ ளியனாய். பிறர்களுக்கு - அதில்லாதபிறர்க்கு. அரிய - கிட்டவரியனாய. வித்தகன்- வித்தகனாய். இவையிரண்டாலுமுகந்து, மலர்மகள் - தாமரைப்பூவைப்பிறப்பி டமாகவுடைய லக்ஷ்மியானவள், விரும்பும் - விரும்பும்படியான. பெறல் - பெறு

தறகு. அரும் - அரிய. நமமடிகள - நமஸவாமியானவன. மதது-மததாலே. உற- உறறு-வருநதி. கடை - கடைநத. வெணணெயகளவினில - வெணணெயினுடைய களவினில. உரவிடை - மாரவினிடையிலே. ஆபபுணடு - கட்டுணடு. உரலினேடி ணைநதிருநது — உரலோடொககசசலியாதேயிருநது. ஏஙகிய - அசசததாலேயேங கின-குரலிரங்கமாடடாத. எளிவு - எளிமை. எததிறம - எனனபடியாயிருககிறது

பததியை பததெனறது - கடைககுறைததல. விததகன் - ஆஸ்சாயபூதன. உரவிடை - மாரபிடை. உரதத ஏறுபோலசசெருக்க னெனனவுமாம. எளிவு - எ

ஈடு - முதற்பாட்டு.

முதறபாடடில எமபெருமானுடைய ஸௌலபயததை யுபதேஸி க்கபபுக்கு அவனுடைய நவநீதசௌாயசாரிதரததிலே யகபபடடழுநது கிறார்.

(பதது) பகதி. பததென்று - பகதியைககாடடுமோவெனனில, "எட்டினேடிரண்டெனுங்கயிற்றினல மனநதனைககட்டி" எனனககடவ திறே; ஆகையாலே, பததெனறுபகதியைசசொலலுகிறதாய், அதுதன் னிலும் பரபகதியையனறிங்குசொலலுகிறது, பக்த்யுபகாரமமாத்ரததை. உபக்ரமமாதரமென்றித்தை நியமிபபாரார், அதினுடையசரமாவஸ்ததை யைககாடடினலோவெனனில; அதொணணது; இபபோதிங்குசொல விககொண்டு போருகிறவிது குணபரகரணமாகையாலும, ஸாவேஸ்வர னுக்கொரு உதகாஷருசொலலுகை இபபோதிவர்ககபேக்ஷிதமலலாமை யாலும், தந்தாமையொழியசசெலலாதாரககு ஸ்நேஹிக்குமது அலலா தாரக்கு முண்டாகையாலும, "மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதஞ்சந" (மித்ரபாவேநஸமப்ராபதம்நதயஜேயம்கதஞசந) எனனுமவ னுகையாலும், உபகாரமமாதரத்தையே சொலலிற்றாககடவது; ஆஸா லேஸமுடையார்க்குததன்னைக்கொடுபபதாக பகவதுகதியுமுண்டாயிருந ததிறே, "எதிர்சூழல்புக்கு" என்றும, "எனனின்முனனம்பாரிதது" என்றும் விலக்காமைதேடித்திரிகிறவனிறே (உடை) இநதவப்ரதிஷே தாத்வேஷமாதரத்தைககனததவுடைமையாகசசொலலுகிறது. "வின ணுளாரிலுஞ்சீரியா" என்று - இஙகே பகவதநுபவமபண்ணுவாரை நித் யஸூரிகளிறகாட்டில் கனககநினைததிருககும பகவதபிபராயததாலேசொ லலுகிறது. "இவாகள்பககலிலே யிமமாத்ரமுண்டானல், பின்னை இவர் களுடைய பரத்துகமெல்லாம் நானேகடவன்" எனறிருககுமாயிறறிவ ன்; ராவணபவநததைவிடடு ஆகாஸததிலே கிளமபினபோதே ஸ்ரீவை ஷ்ணவலக்ஷ்மிகுடிகொண்டபடியிறே "அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" (அநத ரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்) என்றது, "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" (லக்ஷ்மணேல

க்ஷமிஸம்பந்ந:) என்றதிறே இளையபெருமாளை, இதிறேயிவனுக்கு நிலை நின்றவைஸ்வாயம், இதனைப்பற்ற (உடை) என்கிறது. (அடியவர்க்கு) இது வும் பகவத்ப்ராப்த்தாலே; "த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிங்கார்யம் ஸீதயா மம" (த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யம்ஸீதயாமம) என்று-இன்று கிட்டி றநெருங்குரங்கை நித்யாஸ்ரிதையான பிராட்டிக்கு மவருக்காக நினைத்தா னிறே. ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானல்ல விவனுக்கு சேஷபூதராய்திஸ யத்தைப்பண்ணுகிறவர்கள், இவ் விலக்ஷணமையையுடையவர்களாயிற்று; உள்ள குணத்தையநுபவித்திருக்கு மித்தனையிறே யவர்கள், குணம் நிறம் பெறுவது இவர்கள் பக்கலிலேயிறே. (எளியவன்) அவர்கள் பாபத்தைப் போக்குதல், புண்யத்தைக்கொடுத்தல், தன்னைக்கிட்டலாம்படியிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே தன்னையவர்களுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்கு ம்; தன்னையொழிந்தொன்றைக்கொடுத்தல், தன்னையழைத்துக்கொடுத்த லசெய்யான், "இமௌ ஸ்ம முநிஸார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ" (இமௌஸ்மமுநிஸார்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ) என்கிறபடியே - "நா னுங்களடியான், என்னை, வேண்டினபடியே விநியோகங்கொள்ளுங்கோள்" என்னுகிறதும்; [ஸக்ருதாத் தநந்யாஸக்தோ ஹ்யேவம் ஸேவ்யோ ஜநார்தந] [பக்த்யாத்வநந்யயாஸக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந] பீஷ்மாதிகள் சொல்ல "பரம்ப்ரஹ்ம பரந்தாம" (பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம) என்று, கனக்கக் கேட்டிருந்தபடியாலே "நீயொருவன் பக்திக்கெளியவனுவதேன்" என்ன, "ஒருவன் கறுத்திருக்க ஒருவன் சிவந்திருக்கிறபடிகண்டாயே, அப்படியேயெனக்கு மிதுநிலைநின்ற ஸ்வபாவம்" என்றானிறே; [ஹஸ்தி க்ரீதோ ஜநார்த்தந:] [பக்திக்ரீதோ ஜநார்த்தந:] ஸார்வபௌமனான ராஜபுத்ரன் க்ஷாமகாலத்திலே அல்பத்ரவ்யத்துக்குத்தன்னை யெழுதிக்கொடுத்தால் பின்னை தன் செல்வக்கிடப்பு காட்டி மீட்கவொண்ணாதாப்போலே ஸர்வேஸ்வரனும் பக்திநிஷ்டனுக்குத் தன்னை யறவிலைசெய்துகொடுத்தால் பின்னை மேன்மைகாட்டி யகலமாட்டான், கழுத்திலேயோலையைக்கட்டி "தூதுபோ" என்னலாம்படி தன்னைக்கையாளாக்கிவைக்கும்.

இவ்வெளிமையுகவார்தாக்கும் பொதுவாகிறதோவென்னு மித்தைப்பரிஹரிக்கிறது மேல (பிறர்களுக்கரியவித்தகன்) பிறர்களாகிறார் - "இவனைக்கொண்டு கார்யங்கொள்வோம்" என்றிருக்குமவர்கள் (வித்தகன்) விஸ்மயநீயன்.

இங்குவிஸ்மயநீயமென்னென்னில், யஸோதாதிகளுக்கு பவ்யனு னநிலைதன்னிலே பூதநாஸகடயமளார்ஜுநாதிகளுக் கநபிபவநீயனாயிருக

கை; இன்னமும் பள்ளிகொண்டருளாநிற்கச்செய்தே அர்ஜுநனும் துர்யோதநனுங்கூடவர, அர்ஜுநனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனுக்குப்பங்களத்தைக்கொடுத்துவிட்டானிறே; நம்முடையவாக ளெம்பெருமானையே யுபாயமாகப்பற்றாநிற்க அல்லாதாரசேதநகரியாகலாயங்களைப்பற்றுகிறுப்போலே யிறே துர்யோதநனிலே; ராமாவதாரத்திலும "ஹிமவாந் மந்தரோ மேரு:" (ஹிமவாநமந்தரோமேரு:) இத்யாதி [ஸத்ருணாம் அப்ரகம்ப்யோபி லகுத்வம் அகமத் கபே:] [ஸத்ருணாமபரகம்ப்யோபிலகுத்வமகமத்கபே:] ராவணன ஸபரிகரனாயக்கொண்டெடுக்கப்புக்கவிடத்தில் நெஞ்சில ஸாரவத்தாலே யெடுக்கமாட்டிற்றிலன், திருவடிதனியனாயிருக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சில் செவ்வையாலே கருமுகைமாலைபோலேயெடுத்தேறிட்டுக்கொண்டு போனான்; இங்ஙனன்றாகில "ராவணனுக்குக்கனக்கவேணும" என்றும், "திருவடிக்குநொய்தாகவேணும்" என்றுமன்று, வஸ்துஸ்வபாவமிருக்கும்படி யாயிற்றிது.

(மலர்மகள் விரும்பும) இவ்விரண்டுக்குமடி - யிவனுடைய சே

புஷ்பத்தில பரிமளம்போலே புஷ்பத்தை யிருப்பிடமாகவுடையளாய, அதில பரிமளந்தானுருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய, நாட்டார்பரிமளத்தை விரும்புவார்களாகில, பரிமளந்தான "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னப்பிறந்தவன். (நம) "உனசூடாமித்தசுருதியுள்" என்கிற பரமாணபரஸித்தியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. நாராயணாநுவாகாதிகளோடேசேர; "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" (ஹ்ரீஸ்சதேலக்ஷ்மீஸ்சபத்நயௌ) என்னக்கடவதிறே, "உனசூடாயிச்சுருதியுள்" என்று - ஸ்ருதிவழியாலே யங்கீகரித்தலக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தைவெளியிடுகிறார். (அநமபெறலடிகள) பெறுதற்கரியஸ்வாமிகள (மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்) பெரியபிராட்டியார்விரும்பும்படி யிருக்கைபோலேகாணும ஸாவாதிகவஸ்துவுக்குலக்ஷணம, "அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ:" (அப்ரமேயமஹிததேஜ:) என்னக்கடவதிறே. (மதத்துறு) கீழ்ச்சொன்னவெளிமையை யுபபாதிக்கிறார் மேல். மந்தரத்தைப்பிடுங்கி, கடலில்நடுநெஞ்சிலேநட்டு, நெருக்கிக்கடைந்து, வெளிகொடுவெளியே தேவர்களுக்கமருதத்தைக்கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு கிடீபபோதிடைச்சேரியிலேவந்துபிறந்து, வெண்ணெய் களவுகாணப்புக்கு, கட்டுண்டு, அடியுண்டுநின்றனென்கிறார் (மதத்துறுகடைவெண்ணெய) தயிர்ச்செறிவாலே மத்தாலேநெருக்கிக் கடையப்பட்டவெண்ணெய. "கடைவெண்ணெய" என்றால் - காலத்ரயத்திலுள்ளதையுங்காட்டும். "மூப்போ

துக்கடைந்திணடிய வெண்ணெய” என்னக்கடவதிறே; இங்கு வார்த்தை மாத்திரத்திலே யொரு ஸௌகர்யமுண்டாகையாலே, “கடையாநிற்கச்செ [illegible] சோறுசமையப்பற்றும [illegible] த்துப்ப [illegible] வாயில்மப்பார்போலே, கடையப்புகுமல் நம்மேவ [illegible] யற றுசெய்யும்படியைச் சொல்லுகிறது” என்று பிள்ளான் பணித்தபடி. ([illegible]) கடைகிறபராக்கிலே கிழிலே பொருங்கிசாபலத்தாலேயுமா [illegible] யதான்போலேகாணும். (களவினில) களவிலேயாட்டத்திலே. உபகாரஸமயத்திலே கிடைரகப்பட்டது. (உரவிடையாப்புண்டு) உரமென்று-மார்வு (மார்விடையிலேயென்றபடி.) “பொன்பெயரோன்றன தாம்பிளந்து” என்னக்கடவதிறே. பெரியபிராட்டியார் நெருக்கியணைக்கும் மார்வைக்கிடா கயிற்றாலே நெருக்கிக்கட்டக்கட்டுண்டது. அன்றியே, மிடுக்கையுடைய ருஷபம்போலேயிருக்கிறவன் கிடார்கட்டுண்டான. (உரவிடையாப்புண்டு) உதரவிடையாப்புண்டு. உதரமென்கிறவிடத்தை “உரம்” என்றிடைக்குறைத்தலாயக் கிடக்கிறது. தாமோதரனென்று பிள்ளைபெறும் பேரிடும்படியிறே கட்டுண்டது. “தாமோ [illegible]” (தாமநாசோதரேபத்தவாபத்தயபத்நா துலூகலே) என்றும், “யஶோ [illegible]” (யசோதகோஷிகச்சத்தவமதிசஞ்சலசேஷ்டிதஃ । இதயுக்தவா தநிஜம்கர்மஸாசகாரகுடும்பிநீ) என்றுஞ் சொல்லும்படியிறே எளியனாயிருக்கும்படி; தான தாயானபரிவுதோற்ற விவனைக்களவிலே கண்டுபிடித்து, தாம்பாலே யொருரலோடே யடுத்துக்கட்டி, மறுக்கணியும்போதத்து “துருதுருக்கைத்தனமடித்துத்திரிந்த நீவலலையாகில் போயகலாய” என்று உறுக்கிவிட்டால், போகமாட்டாதேயிருக்கும்; “[illegible]” (பராஸ்யசக்திர்விவிதைவ ஸ்ரூயதே) என்றோதப்படுகிற வஸ்து இவனுக்கெளியதானபடியிறே யிதுவென்சொல்லலாகிறது; ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதி மோக்ஷஹேதுவானதானிறே யிப்படி கட்டுண்டிருக்கிறான், பரஹ்மாதிகளைத்தன் ஸங்கல்பத்தாலே கட்டுவது விடுவதாகிறவனிறே இப்போதொரு அபலைகையாலே கட்டுண்டிருக்கிறான்; “[illegible]” (த்யக்தவா தேஹம புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி) என்கிறபடியே நம்முடைய கட்டை விடுக்கவிறே தான்கட்டுண்டிருக்கிறது. (உரலினோடிணைந்திருந்து) “உரலுக்கொரு [illegible] க்ஷமதையுண்டாமென்று தனக்கொரு வ்யாபாரக்ஷமதையுள்ளது” என்[illegible] தோற்றவிருந்தபடி. (ஏங்கிய) உரலிறகாட்டில வ்ய [illegible] யேகாணும். அழப்புக்கவாறே “வாய்வாய” என்னுமே, பி [illegible] ட்டாதே யேங்கியிருக்குமித்தனை. எளிவண்டு - எளிவந்தபடி. (எத்திறம)

பிரானே! இதென்னப்ரகாரம். இன்னம் மேன்மைதனைக்காணலாம், நீர்மைதனைக்காணவொண்ணாதாயிருந்ததீ!, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கிற மேன்மையிலே போவென்னென்கிறார்; நியாமகனாயிருக்கிற இருப்பில நியந்தாவாயிருக்கிற இருப்புப்பேசலாயிருந்ததீ, பேசப்புக்க வேதங்களும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்றதும் மேன்மையிலேயிறே, நிலமன்றென்கைக்கும் நிலமன்றிறே நீர்மை. இதத்னை தாழ்நிலாமையாலே ஸம்ஸாரிகளப்பக்கல் காணவொண்ணாது, பரத்வத்திலிந்நீர்மையில்லை, இதென்னப்ரகாரமென்கிறார். பெரியவனாழ்ச்சியாகையாலே பொறுக்கமாட்டுகிறிலர். . . .. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பத்துடைத்யாதி) "வெண்ணெயுண்களவினிலுரவிடையாப்புண்டெத்திறம்" என்றத்தைக் காட்டுகிறதவதாரிகை (எம்பெருமானுடைய வித்யாதி)

(எட்டுணையித்யாதி) எட்டுணையிரண்டு - பத்தென்னுங்கயிற்றிலுல. பத்தென்று - பக்தியாய், பக்தியென்கிறகயிற்றிலே மனந்தன்னைக்கட்டி - மனஸ்ஸை பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்கி. பத்தென்று பக்தியைச்சொல்லுகிறபடியெங்ஙனேயென்னில, பத்தியென்று - பக்தியாய், அதில்காரங்குறைந்து, பத்தென்றிருந்தாலும், ஏகதேஶவிகாரந்யாயத்தாலே பந்நமாய பக்தியைச் சொல்லுமென்றபடி. (பக்த்யுபகரமமாத்ரத்தை) அபரிச்சேதாதவேக்ஷமாத்ரங்களை.

(சரமாவஸ்தத்தைய) பரபக்தியை. (குணப்ரகரணமாகையாலும்) ஸௌலப்யகுண ப்ரதிபாதந ப்ரகரணமாகையாலும், "புனபுலவழியடைத்து" என்கிறபடியே யுத்கர்ஷஞ்சொல்லுகை முதற்றிருவாய்மொழியிலேயிறே யபேக்ஷிதமென்றபடி உத்கர்ஷமபேக்ஷிதமானாலும், பக்த்யுபகரமமாத்ரஸம்பந்தமாத்ரமே-உத்கர்ஷமென்கிறார் (நந்தாமையொழியவித்யாதி) மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம் "

(மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத்தகர்ஹிதம்) இதியுக்தகாண்டே அஷ்டாதஶஸர்கः.

அபரிச்சேதமாத்ரங்கொண்டு காரியம் செய்யுமோவென்ன (ஆஶாலேஶ மித்யாதி) யத்வா, "மித்ரபாவேந" (மித்ரபாவேந) இத்யாதிவிவரணம் (ஆஶாலேஶேத்யாதி) ஆதல். பகவத்பக்தி - சரமஶ்லோகமாதல. "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து" (ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து) என்றதாதல் - உக்தியமென்ற வபிப்ராயம் - கீழ்ச்சொன்ன யுக்திகளோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. அநுஷ்டானங்காட்டுகிறார் (எதிர்சூழலித்யாதி) எதிரேதிருவவதரித்தது. (எனனிலித்யாதி) எனக்குமுன்னே பரித்தது. விலக்காமை - அபரிச்சேதம்.

" உடை " என்றது . . . . வைமைந்
" உடை " என்னும் பாட்டில் . . . .
றபடி. லோகத்திலே . . . . – உடையவனென்றும், தரித்ரனை – இல்லாத வனென்றும் சொல்லக்கடவதிறே; இப்படிக்கொத்த வுடைமையாகக் கூடுமோவென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி) பரமபதவாஸிகளிலும் சீர்மையுடையவாகளென்றபடி. அவனருளப்படி நினைத்திருக்குமோவென்ன (இவர்களித்யாதி) " ஸஹம்ஸ்வாஸ வஹ்வாவெஹ்ஹ்ஃ " (அஹம்தவாஸாவயாபேபயஃ) " ஸநந்ஹாஸ்த்ஷயஷஃ " (அநயாஸ்சிந்தயந்தஃ) இத்யாதயபிப்ரேதம்.

பகவதபிப்ராயமாத்ரத்தாலன்றியே வஸ்துகத்யாவு மாத்மாவுக்கிதுவே ஸம்பத்தென்கிறுர் (ராவணபவநேத்யாதி) யத்வா, லோகத்திலே ஐஶ்வர்யத்தை யன்றே வுடைமையாகச் சொல்லுகிறது, அச்சேஷத்வத்தை யுடைமையாகச்சொன்ன விடமுண்டோவென்ன (ராவணபவநேத்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மி - ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்கள். தம் ஐஶ்வர்யமாமதொழிய ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாகக்கூடுமோவென்ன, கூடுமென்னுமத்தை ப்ரமாணோபபத்திகளாலே ஸாதிக்கிருர (லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந இத்யாதி) " உதபாதஹஸ்வாணீஹு தஃஸிஹ்வஸிவெஹ்ஹ । ஸஹ்ரஸீவுதஹாவாகஹ்ம் ஜாதவெக்ராயொவிஷீஷணஃ । ஸஷிஸ்ஷஹஜ்ரீஊநாதாவெவாஸஷஹாயிவம் " (உத்பபாதக தாபாணிஶ்சதாபஸ்ஸஹவஸஹ । அபரிச்சத்தரவாக்யம் ஜாதக்ரோதோவிபீஷணஃ । அந்தரிக்ஷகதஶ்ஸ்ரீமாநபராதாவைராக்ஷஸாதிபம்) இதியுக்கொணெஷாமெஹ. (இதியுத்தகாண்டேஷோடஶே.) " ஸவஹ்ஸீயஹாஹ்ஹ ஹ்ராஷஹ்ராவிஸாரீரதஃ । லக்ஷ்மணொலக்ஷ்மிஸம்பந்நோஹிஃப்ராணஇவாபரஃ " (ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்யராமஸ்யாபிஶரீரதஃ । லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹிஃப்ராணஇவாபரஃ) இதிவாலகாண்ஷாஷஶெ. (இதிபாலகாண்டே அஷ்டாதஶே.)

அத்வேஷமாத்ரங்கொண்டு " அடியவா " என்னலாமோவென்ன (இதுவுமித்யாதி) அத்வேஷம் கனத்தவுடைமையான வோபாதி, இதுடையார் – அடியாரென்கிறவித்துவுமென்று – ஸம்பந்தார்த்தம். (தவயிகுசிதித்யாதி) " முற்றவுநின்றனன் " இத்யதரலிதம். தாவந்மாத்ரமன்றிக்கே தத்தவஸத்திபுமப்படியே யென்கிறுர் (ஒருதிருவடியித்யாதி) அதுக்கு ஹேதுவேதென்ன (உள்ளகுணத்தையித்யாதி) பராதிஶயாதாயகத்வரூப ஶேஷத்வ மிவர்களுக்கே யுள்ளதென்றபடி.

எளிமையின சரமாவதியைக்காட்டுகிருர (அவர்கள் பாபத்தையித்யாதி) இத்தால – ஐஶ்வர்யகைவல்ய பகவத்ப்ராப்திகாமனா வ்யாவர்த்திக்கிறது. விவரணம் (தன்னையொழிந்தவித்யாதி) (அழைத்துக்கொடுத்தலசெய்யான) தானே மேல்விழுமென்றபடி. அப்படி யிஷ்ட விநியோகார்ஹமாகக் வெங்கே கண்டோமென்ன (இமௌஸ்மேத்யாதி) " ஆஜ்ஞாவயயவெஷம் வெஷ்ஹாஸநஃஹ வாவகிம் " (ஆஜ்ஞாபயயதேஷ்டம வைஶாஸநம்கரவாவகிம்) இத்யுத்தரார்த்த

இதம பாலகாண்டே வாமநாஶ்ரமே விஶ்வாமித்ரம் ப்ரதிராமலக்ஷ்மணௌ.

இப்படி பக்திமான்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கை ஸஹஜமென்னுமதுக்கு உத்யோதக ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டாத்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாத்வநந்யயேத்யாதி, நிலைநின்ற ஸ்வபாவமென்றருளிச்செய்தனுமானவும்) “நாஹம் வேதைர் ந தபஸா ந தாநேந ந சேஜ்யயா। சக்ய ஏவம்விதோ த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸி மாம் யதா॥ பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய அஹமேவம்விதோ(அ)ர்ஜுந। ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டுஞ்ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்ச பரந்தப” (நாஹம்வேதைர்நதபஸா நதாநேநநசேஜ்யயா । சக்யஏவம்விதோத்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா । பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதுந்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப) இதி கீதாஸ்வேகாதசே. “பரம் ப்ரஹ்ம பரந்தாம பவித்ரம் பரமம் பவாந் । புருஷம் சாச்வதம் திவ்யமாதிதேவமஜம் விபும் । ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ் ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா । அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸஸ் ஸ்வயஞ்சைவ ப்ரவீஷி மே” (பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம பவித்ரம்பரமம்பவாந் । புருஷம்சாச்வதம்திவ்ய மாதிதேவமஜம்விபும் । ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா । அஸிதோதேவலோவ்யாஸஸ்ஸ்வயஞ்சைவப்ரவீஷிமே) இதிதசமே. பக்த்யாத்வநந்யயாவென்றது - அத்வேஷமாத்ரமென்றிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம். பரந்தாமவென்று - பீஷ்மாதிகள் சொல்ல என்றந்வயிப்பது. “ஏவம்விதஃ” (ஏவம்விதஃ) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஒருவனித்யாதி) பக்திலபயனுளனும் ஸ்வதந்த்ரனுகையாலேகதாசித்துலபனுமாயிருக்குமோவென்ன, (பக்திக்ரீதஇத்யாதி) “ப்ராம்யதாமத்ர ஸம்ஸாரே நராணாம் கர்மதுர்க்கமே। ஹஸ்தாவலம்பநோ ஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோ ஜநார்தநஃ” (ப்ராம்யதாமத்ரஸம்ஸாரே நராணாம்கர்மதுர்க்கமே । ஹஸ்தாவலம்பநோஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோஜநார்தநஃ) இதி வைஷ்ணவே தர்மே. “க்ரீதஃ” (க்ரீதஃ) என்றதுக்கு வாஸனை (ஸார்வபௌமனென்றவித்யாதி) செல்வக்கிடப்பு - ஸம்பத்ஸம்ருத்தி. அறிவிலை - ஸாத்தத்ரயம் பின்னை என் செய்யுமென்னில (கழுத்திலேயித்யாதி)

(பொதுவாகிறதோ) நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலேயென்றபடி. விஸ்மயநீயனாகையாவது - அநுகூலர்க்கெளியனான நிலைதன்னிலே ப்ரதிகூலர்க்கும் பவநீயனாயிருக்கையென்னுமதத்தை ஸங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (இங்குவிஸ்மயநீயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அர்ஜுநனும் ஸுயோதநனும் படைவேண்டிவந்தபோ திவ்வாகாரத்வயமுங் காணலாமென்கிறார் (இன்னுமித்யாதி) பங்களத்தை - பதனை. துர்யோதநன்படி உபாயாந்தரபரரோடொக்கச் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார் (நம்முடையவர்களித்யாதி)

இவ்வளவன்றிக்கே ராமாவதாரத்திலும் ராவணஸக்தியாலீடுபட்ட விளைய பெருமாளிடத்திலு மிவ்வாகாரங்காணலாமென்கிறார் (ராமாவதாரத்திலுமித்யாதி) “ஹிமவாந் மந்தரோ மேருஸ் த்ரைலோக்யம் வா ஸஹாமரைஃ। சக்யம் புஜாப்யாமுத்தர்தும் ந சக்யோ பரதாநுஜஃ” (ஹிமவாந் மந்தரோமேரு

ஸதாலோகயமவாஸஹாமனை: | ஸாயமுஜாபடமுத்ராத்தஸங்க்யேபாதா ரக:) இதியுத்தகாண்டே ஏகோநஷஷ்டிதமஸர்கே. "ஹிமவாந்மந்தரோமேரு:" (ஹிமவாநமந்தரோமேரு:) என்றவிடத்திலே - ராவணனொருவனையே ரேத்தானென்று சொல்லிற்றேயாகிலும், அநுவாதத்திலே "ஸத்ரூணாம்" (ஸத்ருணாம) என்று பஹுவசநமிருக்கையாலே (ஸபரிகரனயகொண்டேடுக்கவேண்டுமென்றது) "ஸ நக்ரோ நவிதேஜஸ்வீ லக்ஷ்மணம்ராவணாஹ்ருதம் | ஆநயத்ராகவாவாஸம் ஸ்வோஹம் ஸம்ப்ருஹ்ருதம் | வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்வேந பக்த்யா பரமயாசவ: | ஸத்ரூணாமப்ரகம்ப்யோபி லகுத்வமகமத்கபே:" (ஹநுமாநபிதேஜஸ்வீ லக்ஷ்மணம்ராவணாஹ்ருதம் | அநயத்ராகவாப யாஸம்பாஹுப்யாம்பரிக்ருஹ்யதம | வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந பக்த்யா பரமயாசஸ: | ஸத்ருணாமப்ரகம்ப்யோபி லகுத்வமகமத்கபே:) இதிசுரைவ. நெஞ்சில் ஸாத்ரவத்தாலேயென்றது. "ஸத்ரூணாம்" (ஸத்ருணாம) என்றதின் தாத்பர்யம். "லகுத்வமகமத்" (லகுத்வமகமத) என்றதுக்கார்த்தம (சருமுகையித்யாதி) "நெஞ்சிலசெவ்வையாலே" என்றது - "வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந" (வாயஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்தவேந) என்றதினதாத்பர்யம் (இங்கு ன்னாகில) ஆபிமுக்யமுண்டாகையுமில்லாமையமே ஹேதுவனறுகில. ஆனால வைதான ஹேதுவாமபடி யெங்ஙனேயென்ன (உஸத்ஸ்வபாவமித்யாதி) இந்த வஸ்துவின் ஸ்வபாவமென்றபடி.

ஸங்கதிமாஹ (இவ்விரண்டுகேருமித்யாதி) இரண்டுக்கும - எளிமைக்குமருமைக்கும். இவளோட்டைச்சேர்த்தி யருமைக்கடியென்கிறது- "அப்ரமேயம்ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" (அபரமேயம்ஹிததேஜா யஸ்யஸாஜநகாதமஜா) என்றதைப்பற்ற. "மலர்மகள்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம (புஷ்பதிலேத்யாதி) மகளென்று உத்பத்தியோன்றுகையாலே, பரிமளத்தினுடைய பரிணாமம்போலே யிருக்கிறாளென்று விவக்ஷிதமென்கிறார் (அதிலபரிமளமித்யாதி) தன்னீர்தண்ணீரென்னப்பிறந்தவளென்றது - "விரும்பும" என்றதுக்கார்த்தம். "பிறந்தவள்" என்றுதிருத்தி நிர்வஹிப்பதுமொருவகையுண்டு. "பிறந்தவன" என்றபோது, பரிமளந்தானென்று - பிராட்டியைச்சொல்லுகிறது. "பிறந்தவள்" என்றபோது, பரிமளமென்று - ஸர்வகந்தனான ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

(உளனித்யாதி) "நம" என்று - விஸிஷ்டபரஸித்திபரமென்று தாத்பர்யம். அந்தப்ரமாணமேதென்ன (நாராயணநுவாகேத்யாதி) அதிலே பரஸித்தியேதென்ன (ஹ்ரீஸ்சேத்யாதி) ஹ்ரீயென்று - பூமிப்பிராட்டி. இந்தபதத்துக்குப்ரயோஜநம (உளனகடரித்யாதி) ஸருதிப்ரதிபாத்யனென்கையாலே யங்கேப்ரதிபந்நமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை யங்கீகரித்தானென்று தோற்றுமிறே, அப்படியங்கீகாரவிஷயதயா உக்தமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை வெளியிடுகிறாரென்றபடி. "மலாமகள்" இத்யாதி ஸம்பிவ்யாஹாரலப்யம ஸவாநுபவகாப்பம பாவமாஹ (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி) லக்ஷ்மீவிஸிஷ்டனே ஸர்வாதிகனென்னுமிடத்தில ப்ரமாணம் (அப்ரமேயமித்யாதி) "அப்ரமேயம்ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா | நத்வம்ஸமர்த்தஸ்தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம்வநே" (அபரமேயமஹி

தததேஜோடஸயஸாஜநகாதமஜா | நநவமஸமாததஸ்தாமஹாததும ராமசாபாஸ்ரயாம்வநே) இதயாரணயகாணடே ராவணமபரதிமாரீசஃ.

(மநதரநதையிதயாத்) அம்ருதமதந வ்ருததாநதஞசொலலுகிறது- " மலர்மகள்விரும்பும் " என்று லக்ஷ்மீஸமபநதம பரஸகதமாகையாலே ததவதாரஹேதுபூத வயாபாரமும் ஸ்ம்ருதமாகையாலேயாதல, தயிாகடைகிறதுககு ப்ரதிகோடிதவேந புததிஸ்ததமாகையாலேயாதல (நடுநெஞசிலே) ஸாவதோமதயே. (வெளிகொடுவெளியே) ஸமநதாதபஹிஃ. செறிவு - நைபிட்யம (கடையபபட்ட)கடையபபட்டாகினற.

(கடைவெணணெயெனறுல) வாததமாநநிர்ததேஸததாலே. காலதரயததிலும் கடைகைககு பரஸகதியுணடோவெனன (முபபோதுமிதயாதி) காலதரயததிலும கடைநததிரணடவெணணெய. " கடை " என்று - காலதரயததையுங காட்டினறும, வாததமாநமாகக் நிாவஹிததா லாததாதிஸயமுணடெனகிறா (இங்கிதயாதி) வாததமாநததிலே யொருஸௌகாயம - ஆஸ்ரிதஸபாஸமுளளதொருதரவயததிலே யவனுககுணடான சாபலாதிஸயநதோறறுகிற ஸௌகாயம. சமையபபறறுமல - சமையபபொறுமல (வெநததுகொதநையாக) வெநததுமவேகாததுமாக. கொதநை-வேகாதது.

கடையாிறக களவுகாணுமபடியெனனெனன (கடைகிறபராக்கிலேயிதயாதி) (கிழவிலேயொதுஙகி) பினமாலேயே திருவிளககேற்றிவைததுத தயிாகடைவாகளாகையால விளககுகிழலிலே யொதுஙகியெனறபடி.

" உரவிடையாபபுணடு " எனகிறததுககு மூனறாததமருளிசசெயகிறா (உரவிடையிதயாதி) (பொனபெயரோனிதயாதி) ஹிரணயனுடைய மாாவைபபிளநது. " மலரமகளவிருமபும " எனறததைககடாக்ஷிததருளிச்செயகிறா (பிராட்டியாாிதயாதி) தவிதீயாாததததுககு, உரமெனறு - மிடுககு. விடை - வருஷபம். தருதீயாாததம (உதரவிதயாதி) (இடைககுறைததலாய) நடுவககுாஙகுறைநது. உதரததிலே கட்டுணடானெனவெனன (தாமோதரானிதயாதி)

கட்டுணடு ஸௌலபயததுககுபபரமாணம (தாமநாசைவேதயாதி) " [illegible] | [illegible] | [illegible] " (மநதா [illegible] பரதயபதநாதனாகவே | கருஷணமகலிஷ்டகாாணமாஹ சதமமாஷிதா | யசஸாகநோவிசசகநவமகிசஞசலசேஷடிதஃ | [illegible]) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞசமேமஸேஷஷ்டே. பநதநஹேதுகததநபூாவகமஸலோசாநதமாஹ (தானதாயானவிதயாதி) தாயானபரிவுதோறற - " இதுபிளளைககு ஜரியாது " எனகிறபரிவுதோறற. அடுததுககட்டி - சோததுககட்டி. " [illegible] " (தாமநாஉதரேஉலூகலேசபநத்வா ப்ரத்யபத்நாச்ச) இதயநவயவிவக்ஷயா (மறுகணணியும்பொததியென்றது) அருஅருக்கைததனமெனறது - ஏவ்காரதாதபாயஸிததம். அருஅருககைததனமடித்து-துர்மாாககம்பண்ணி. உறுக்கிவிட்டால்-மிரட்டிவிட்டால். ஸாவஸகதியை " யதி

ஹரேநாஷி" (யதிஹகரோஷி) எனகைக்கடியேதென்ன (பராஸ்யேத்யாதி) ஸ்வேதாஸ்வதரோ "நதஸ்யகார்யம்" (நதஸ்யகார்யம்) இத்யாதி "மிருநலையிலனே" இதயதரலிகிதம.

"எததிறம" எனறதககுத தாதபாயம (ஸமஸாரேதயாதி) ஙியமபிஸ்வேதாஸ்வதரே. "ஸ விஶ்வக்ருத் விஶ்வவிதாத்மயோநிர்ஜ்ஞ: காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்ய: । ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ: ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேது:" (ஸவிஸ்வக்ருதவிஸ்வகருதாத்மயோநிஃஜஞஃகாலகாலோகுணீஸர்வவித்யஃ। ப்ரதாநக்ஷேதரஜஞபதிர்குணேஸஸ் ஸம்ஸாரபநதஸ்திதிமோக்ஷஹேதுஃ) ஸஃ-பரமபுருஷஃ. விஸ்வகருத-விஸ்வகர்ததா. ஸமஷ்டிஸருஷ்டிஃ. விஸ்வக்ருதாதமயோநிஃ-விஸ்வகருதஙககளான பரஹ்மாதயாதமாககளுககுக் காரணபூதன். வ்யஷடி ஸருஷடிஃ. ஜஞஃ என்றும, ஸாவவித் என்றுஞ்சொன்னது - ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஜஞாநத்தைபற்றவாதல், ஸாவவித - "விதல்லாபே" (விதல்லாபே) என்கிற தாது ப்ரகரியயா அவாபதஸமஸ்தகாமதவததைச்சொல்லுகிறதென்னுதல். காலகாலஃ-காலநியநதா. குணீ-கல்யாணகுணவிஶிஷ்டஃ. ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிரிதி-ப்ரதாநபுருஷயோாநியாமயச்வம், பரமாத்மநோநியநதருதவம்சோச்யதே. ஶேஷம் பூாவமேவமஹாப்ரவேஶேலிகிதம். ஏததவிவரணம் (பரஹ்மாதிகளிதயாதி) ஸாவஶகதியானவ னிபபடி யபலைகையாலே கடடுணைக்கு ஹேதுவேதென்ன (த்யக்தவேதயாதி)

இணைநதிருநது - அசேதநமான வூரலோடே ஸமமாயிருந்து. "இணைந்திருநது" என்றதுக்குபாவம் - (உரலுகதிதயாதி) அழாதே யேங்குவானென்னென்ன (அழபபுக்கவாறேயிதயாதி) எளிவநதபடி - ஸௌலப்யம. இன்னம் மேனமைத காணலாமித்யாதி வாகயம - "எளிவெததிறம்" எனகிற ஸவரஸஙகிதமாதல் ஏகாரஸஙகிதமாதல். ஆகையாலே- "உயாவற" என்று கூட்டிககொளவது. உக்தவிவரணம் (நியாம்யனாயித்யாதி) பரதவததைபபேசப்புக்க வேதங்களும் "அபரிசசிநநம" என்று மீணடனவில்லையோவென்ன (பேசபபுக்கவிதயாதி) மேன்மைநிலமாகையாலே சிறிதுபேசி மீணடதிறேயென்றபடி.

ஸமஸாரிகளான பரஹ்மருதராதிகள பக்கலிலு மிநதஸௌலப்ய முண்டேயென்ன (இதததனையிதயாதி) அாஜுநன ருதரனை வில்லாலேயடிக்க வடியுண்டானிறே, அது ஜநமாதிகளா லுதகருஷ்டவிஷய பாரதந்தாயமாகையாலே விஸமயஹேதுவனறென்றபடி. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளும் மாதராதிவிஷயததில் ஸுலபராயிருக்கவில்லையோவென்ன (இதததனையிதயாதி) லோகததில் களவுகாண்பாரும் கட்டுணபாருமில்லையோ, இதுக்கீடுபடவேணுமோவென்ன (பெரியவனித்யாதி)

பததுடையடியவாககெனறு, தொடங்கி, உரவிடையாபபுணடிரலினேடிணைநதிருநதேங்கிய வெளிவெத்திறம, இதயநவயஃ ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

எளிவருமியலவினனிலைவரம்பிலபலபிறபபா
யொளிவருமுழுநலமுதலிலகேடிலவீடாம்
தெளிதருநிலைமையதொழிவிலனமுழுவதுமிறையோ
னளிவருமருளினோடகத்தனன்புறததனனமைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(எளிவரும) இப்படி யெமபெருமான் திருவவதாரம்பண்ணிக கொண்டு எளியனுமபடியைச சொலலபபுக்கு, அந்தஸௌலபதவ பரஸஙக ததாலே யுரலோடே கட்டுண்டு நடுஙகினபடியே யிருக்கிற நிரதிஶயஸௌலபத்வத்ஸை யநுஸந்திதது, அப்ரகருதிஙகதரான வாழவார நெடுமபோதுக்கு பரகருதிஙகதராய, பினனையும், பரஸ்துதமான ஸௌலபத்வத்தையருளிசசெய்கிறுர். ஸௌலபனுமிடததில ஜந்மசேஷ்டிதஙகளினுடைய உதகாஷாபகர்ஷமபாராதே ஆஶரிதஸஜாதீயனுயககொணடு அபாயந்தமான பிறவிகளைபபிறந்துவந்து ஸௌலபனும. பிறநதருளும்போது நித்ய ஸித்த கல்யாணகுண பரிபூரணநநத ஸ்வஸாக்ஷாதகாரரூப மோக்ஷபரதத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதி ஸாவகுணஙகளையு மொன்று மொழியாமே கொணடுவந்து பிறந்தருளும். இபபடி பிறநதருளி யாஶரிதாக்குஸ்நேஹமாக வாத்மதாநம்பண்ணிககொண்டெளியனும. அநாஶ்ரிதர்க்க கரியனுயிருக்குமென்கிறுா ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம பரஸகதமான அவதார வைலக்ஷணயததை யுபதேஶிககிறுா. ஜந்மவருததங்களிலேறறததாழவுகளபாராமையாலே நிலை - ஒருநிலையும், வரமபு- ஒருநியதியும், இல - இலலாத, பல - பலவகைபபட்ட, பிறபபாய-பிறபபையுடையனுய், முதலிலகேடில முழுநலம - முதலுமினறியே முடிவு மினறியே 'யுளளமுழுநலம், ஒளிவரும - ஒளிவருமபடியான, எளிவருமியலவினன - எளிவருதலையியல்பாகவுடையனுய, அவவளவிலும வீடாம - வீடாகிற, தெளிதரும - தெளிவைததரும, அது - அந்த, நிலைமை - நிலைமையை, முழுவதும - அடஙகலும், ஒழிவிலன - ஒழிவிலனுன, இறையோன - ஸவாமியானவன, அளிவரும - உபகாரஶீலமான, அருளினோடு - அருளோடே, அமைந்து - சமைநது, அகததனன - அடியவாககததனனுய, புறததனன - அலலாதாாககுப பறததனனுயிருககும்.

நலம - கல்யாணகுணஙகள. இததால் அவதாரதஶையில ஐஶ்வரமான ஸவபாவங்களுககு ஔஜஜவலயம மிகுநதிருககுமெனறதாயிறறு. ....*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

“எத்திறம்” என்று ஆறுமாஸம் மோஹித்துக கிடந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே; இவர் மோஹித்துககிடக்க, பெருமாளும் பிராட்டியும்

பள்ளிகொண்டருளினவிடத்தை ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் நோக்கிக்கொண்டு கிடந்தாற்போலே ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களடங்கலும் பலிதமான வ்ருக்ஷத்தைப் பக்ஷிஜாதங்கள் மொய்த்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே யிவரைச் சூழ்ந்துகிடந்தார்கள்; [ஃபெ௩ஃஹா ஹ ணாஸூா ஷீதாஷ் ஜுயெ ராத்ூஃ] (மங்யேஸா பராஹுஸு பதாஷ் தாஸ்மிஞ்சயநோத்தமே) வழிநடந்த விடாயாலே ஆபரணங்கள் கழற்றுதேயாயிற்று பள்ளிகொண்டது. " தத்ர தத்ர ஹ்ருஷ்யெஷு தாஃகநகவிந்தவஃ " (தத்ர தத்ர ஹ்ருஷ்யந்தே ஸக்தாஃ கநகபிந்தவஃ) பசியாக்ருத தந்தாம ஜீவநத்தைப் புகுந்திடுவாரைப்போலே, வந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு தந்தாம நோக்கிக்கொண்டு கிடந்த விடத்தைக்காட்டுகிறானிறே. அவ்விடத்தைக் கண்டவாறே " ஸத்ருக்நோந்தரஸ்திதஃ " (ஸத்ருக்நோந்தரஸ்திதஃ) என்னும்படி அவ்விடத்தைக் காணு மோஹித்துக் கிடந்தானாயிற்று ஸ்ரீபரதாழ்வான; அப்படியே மோஹித்துக்கிடந்தவிவர் " ஷிரேணஸஂஜ்ஞா ப்ரதிலப்யசைவ விசிந்தயாமாஸ விஸாலநேத்ரா " (சிரேணஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்யசைவ விசிந்தயாமாஸ விஸாலநேத்ரா) என்கிறபடியே அநுபவிதாக்கள் பாக்யத்தாலே காலமுணாத்த வுணர்ந்தார்; * நல்லார் நவில் குருகூரிறே; ஸத்துக்களடங்கலு மிவரைப்பற்றிப் படுகாடுகிடந்தது; உணர்ந்த வநந்தரம் " நானிங்கு சொல்லிற்றென் " என்று கேட்டார்; " 'பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்' என்று பரஸக்தாநுபரஸக்தமாகச் சிலவற்றைச்சொல்ல 'எத்திறம்' என்று மோஹித்துக்கிடந்தீர் " என்றார்கள்; தப்பச்சொன்னோம், அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணவேணுமென்கிறார் இரண்டாம்பாட்டில். ஆவதென்னென்னில்; பரோபதேஸம் பண்ணப்புக்குத் தாமநுபவித்தார் முதற்பாட்டில், இப்பாட்டுத்தொடங்கி பரோபதேஸம்பண்ணுகிறார்.

கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்கிறார் இதில்.

(எளிவரும்இயல்வினன்) எளிமையை யியல்வாக - ஸ்வபாவமாகவுடையவன். ஸ்நேஹிகளுக்கு ஸநேஹியாயிருக்குமென்னுமிது குற்றமன்றோ. எல்லார்க்கும் கதாசித்கமாக வெளிமைகூடும், இவனுக்கெளிமை ஸ்வரூபமென்கிறார். (நிலைவரம்பில) " இன்ன வவதாரம், இன்ன சேஷ்டிதமென்றில்லை " என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் இவ்விரண்டையும் நிலையில்லாமையிலேகொண்டு, " இனி வரம்பில்லாமையாவது - அவதரித்தெளியனாய்நின்ற நிலைதன்னிலே பரத்வந்தோற்ற நிற்குமிறேக்கும் " என்று. ஸாரஸ்ய வேஷத்தோடே தாழநிற்கச்செய்தே

ஸ்ரீவிஸ்வரூபததைக்காட்டியும, தான புதராத்தமாகப போகாநிறகச்செ யதே கண்டாகாணனுககு மோக்ஷததைககொடுத்தும், ஏழு திருநக்ஷத்ர த்திலே கோவர்த்தநகிரியை தரித்துககொண்டு நினறுஞ்செயதவை. இத தாற்சொலலிறருயிற்றது - ஒன்றினு மொருநியதியிலலை, ரக்ஷணத்துககு றுபபாமத்தனையே வேணடுவது, ஏதேனுமாக வமையுமிவனுககெனகை. (பலபிறப்பாய) தெளிவுடையதான்சொலலும்போதும "பஹுதா" (பஹுதா) என்றும், யதாபூதவாதியான வேதம "பஹுதா விஜாய தே" (பஹுதாவிஜாயதே) எனறும், அவனகொடுதத வறிவுகொண்டு சொல்லுவார "பலபிறப்பு" எனபர்கள. (பிறப்பாய்) "பராாதத மாகததாழநின்றும்" எனறு தனபககலினும புணாயினறிககேயிருககை; "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" (ஆத்மாநமமாநுஷமமநயே) "அஹம் வோபாந்தவோஜாத:" (அஹமவோபாந்தவோஜாத:.)

(ஒளிவருமுழுநலம) அபஹதபாபமதவாதிகள ஜீவாதமாவுககுமுண்டிறே, இஙஙனே யிருககசசெயதே ஜநமநிபநதநமான திரோதாநம பிறவாநின்றதிறே ஸ்வரூபதகதுககு. அவனுககு ஜந்மததால்வரும்விகாராதிகளுண்டு; இவன தனனைத தாழவிட்டுப பிறககப் பிறகக, கலயாணகுணங்கள் புகர்பெற்று வாராநிறகும. [ஸௌஸ்ரேயாநுபவதிஜாயமாந:] (ஸஉஸ்ரேயாந்பவதிஜாயமாந:) காமநிபநதன ஜந்மமாகிலிறே பிறககப பிறககப் புகாழிவது, அநுக்ரஹமடியாக வருகிற ஜநமமாகையாலே புகர்பெற்றுவாராநிறகும். ஸ்ரேயாந எனறபடி. அககுணங்களதானிருக்கும்படி யென்னென்னில (முதலிலகேடில) ஒருநாள வரையிலே தோன்றி யொருநாள வரையிலேமுடியுமவையனறே, ஸ்வரூபாநுபந்திகளாயுள்ளன. (வீடாநதெளியிதயாதி) இககுணம "ஒளிவருமுழுநலம்" என்றவிதிற் புகாதோ வெனனில; மோக்ஷபரததவமும தனியே சொலலவேண்டுவதொரு குணமாகையாலே சொலலுகிறார், அவதாரத்துககு ப்ரயோஜநமிதுவேயிறே (வீடாமிதயாதி) மோக்ஷமாகிறதெளிவு - பரமபதம. அத்தைததரும ஸ்வபாவமெனறு மொததிருககுமவன, அவனிஙகேவநதவதரிககிலும போகமோஹஙகளைப பணணுமிவவிடம, இவனஙகேசெல்லிலும தெளிவைபபணணுமவவிடம, "தெளிவிசும்பு" எனனக் கடவதிறே. (முழுவது மொழிவிலன்) கீழசசொன்ன விரணடையுஙகூட்டிச சொல்லுகிறார். (இறையோன) மோக்ஷப்ரததவமீஸ்வரனுககே யுள்ளதொனறிறே. அவதரிககசசெய்தே ஈஸ்வரதவததிற் குறையாதேநிற்கை. (அளிவருமருளினொடு) குளிர்ந்து பகவமான அருளோடே. நிர்ஹேதுகமானவருளோடே.

(அகததனன) ஆஸ்ரிதாககு, கழுத்திலேயோலைகட்டி "தூதுபோ" என்னலாம்படியிருககும். (புறத்தனன்) அநாஸ்ரிதர்ககு, அ

நிலைதனிலே கிடக்க வொண்ணாதபடி யிருக்கும். (அமைந்தே) இப்ப டியமைந்து. இறையோன அளிவருமருளினோ டகத்தனன்புறத்தனனு யமைந்து, முதலில்கேடிலவாமொளிவருமுழுநலம், வீடாந்தெளிதருநிலைமையது முழுவதுமொழிவிலனாய், நிலவரம்பிலபலபிறப்பாயெ ருமியல்வினன, என்றநவயம்...... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (எளிவருமித்யாதி) பெரியவர்களுடைய ஸ்தோத்ரமந்த்ர ஜபநாதிகளெல்லா மிவர்க்கு பகவத்பக்தி வர்த்தகங்களாய்க்கொண்டு த்ருசமாயிருக்கையாலும், காமிநிகளுடைய வ்யாபாரங்களெல்லாம் காமுகர்க்கவர்களிடத்தி லபிநிவேசத்தாலே போக்யங்களாயிருக்குமாபோலே யிவ்வாழ்வாரப் ககல தமக்குண்டான வபிநிவேசத்தாலே யிவருடைய மோஹாவஸ்தையுந் தமக்கு போக்யமாயிருக்கையாலும், அதில் தமக்குண்டான வாதராதிசயந்தோன்றும்படி, அவர் மோஹித்தபோது ஜ்ஞாதாக்களெல்லா மவரை நோக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யதிஷ்டங்கையருளிச்செய்கிறார். (இவர்மோஹித்துக்கிடக்கவித்யாதி) (பலிதமான வருக்ஷத்தையித்யாதி) பழுத்தமரத்தைப் பழத்தின் நசையாலே பக்ஷிகள் சூழ்ந்துகிடக்குமாபோலே ஸ்வோஜ்ஜீவநார்த்தமான வாத்தவிசேஷாநுஷ்டாந விசேஷஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யாதி ஸித்த்யர்த்தமாகவென்றபடி.

ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் நோக்கிக்கொண்டிருந்ததுக்கு நியாமக மேதென்ன (மந்யேஇத்யாதி) ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளுடைய வாஸ்ரமத்தினின்றும் பெருமாள் புறப்பட்டெழுந்தருளினதுக்கும், அங்கே பரதாழ்வானெழுந்தருளினதுக்கு மத்யே இருபத்திரண்டுநாள் வ்யவதாநமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் தச்சயநசிஹ்நங்களை யநுபவித்தபோதே ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இவ்விடத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தமை ஸித்தமென்றுகருத்து. “ஸாஹாய்யார்த்த…” (ஸாபராஜேஷ்டாமந்யே) என்னுமதுக்கு ஹேதுபூர்வகமபாவமாஹ (வழிநடந்தவித்யாதி) விடாயாலே - ஆயாஸத்தாலே. “ஸாஹாய்யார்த்தா” (ஸாபராணஸ்ய தா) என்றதுக்கு நியாமகமேதென்ன (தத்ரத்தரேத்யாதி) இதம் ஸ்ருங்கிபேரபுரே பரதவாக்யம், தன ஜீவந்தத்தை பரதாழ்வானுக்குக் காட்டுவானென்னென்ன (பசியாகக்கித்யாதி) பக்குந்து - பாகித்து.

நோக்கினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தங்காட்டி யவர் மோஹித்ததுக்கும் த்ருஷ்டாந்தம் (அவ்விடத்தையித்யாதி) புநருக்திபரிஹாரார்த்தமாக, அவ்விடத்தைக் காணுவென்றது - கண்டவநந்தரக்ஷணத்திலே யென்று கண்டுகொள்வது. அநந்தரஸ்தித: என்றது - தொட்டால் முடியுமென்னும்படியான வவஸ்தையைப் பார்த்து தொடவஞ்சிஸமீபத்திலே நின்றானென்றபடி. உத்தரார்த்தத்தில் “பரிஷ்வஜ்ய” (பரிஷ்வஜ்ய) என்றது - மோஹந்தெளிந்த வவஸ்தையைப்பற்ற. மந்யே ஸாபராணேத்யாதிக்கு பூர்வஸர்க்கத்திலே “தத்ர வ்ருக்ஷஸ்ய ஸம்ஸ்த்ரே…”

நந்தரூர்த்த: | வஸிஷ்டஜ்ஞ்ரோப்ரோஷிதோமூர்த்திஸம் ஜ்ஞாநகக்ஷித:" (தசவஸ்ரசந்தபராசமஸ்தருகரோகசரஸ்கதிக: | பரிஷ்வஜ்யருரோர்த்தாசனைர்ஸம ஜ்ரும்ஸோககாஸி:) உணர்ந்தனமகத்ருஷ்டார்த்தம (அப்படியே யாதி) (கிரேணேத்யாதி) ஸாந்தரகாண்டே தவாதிமஸோஸாகே ஸாகாந்த ஹநுமந்தம்தருஷ்டவாஸீதா. "ஸாவீக்ஷமாணாவ்யூஹஸூஹ்வகதுஸோ மேநந்தஸ்யயோதகாமம்" (ஸாவீக்ஷமாணுபருதபுகநவசதரமஸாகாம்ருதே நதரஸ்யயதோகதகாரம) இத்யாதி, "ஸாதாஸீதேக்ஷ்வஹர்ஷ்டஸமவிஸஜ்ஞா மதாஸாககே வைஹஷ்வஸீதா" (ஸாதமஸமீக்ஷ்யைவப்ருஸமவிஸமஜ்ஞா கதாஸாகல்பேவபஷ்வஸீதா) இதிபூர்வார்த்தம்.

அப்படி யநுபவிக்ககலோணடோவென்ன (நலலாரித்யாதி) மதுரகவிபர பருதி ஸஜ்ஜ்ஞாலகளாலே ஸததிக்கப்பட்ட திருச்சரிதையுடையவர். இதற்கர்த்தம் (ஸதஜ்தக்கரியாதி) படிரு - வெட்டவிழ்ந்தகாடு. நவிலுகை - சேருகை. ஸஹஜமாக சேருகி வாததிகளையென்றுமாம்.

அனுல் மேல பாபந்தம நடநதபடி யொனேனென்ன (உணாந்தவநத ரமிசயாதி) ப்ரஸக்தமென்றது - "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்" என்றது. அநுப்ரஸக்தமென்றது - அதைத யுபபாதிக்கைக்காக "மகனூ" இத்யாதி. சொவறுறைச்சொல்லாவென்றது - பாட்டை முடியச்சொல்லில மீளவுமமோஹிப்போன்று நினைத்து.

தப்பச்சொனனேனென்றது - தப்பச்செய்தேனென்றபடியாய், அதாவது - பரோபதேசமபண்ண விழ்நதததைவிட்டு ஸவாநுபவமபண்ணினேனென்றபடி. அழிந்து பரிஜ்ஞருபண்ணுகை-பரோபதேசமபண்ணுகை. பரிஜ்ஞாதார்த்தோப பாதநம (அவேனனன்னிவியாதி) ஆவதேனென்னலிலென்றது - அழிந்து பரிஜ்ஞருபண்ணுகையாவ தென்னென்னிலென்றபடி

இப்பாட்டுக்கவதாரிகை (இப்பரவஸ்துமானவியாதி) ஸபரகாரமாகஸம ஸ்தகல்யாண குணாத்மகதவ மோக்ஷபரதத்வ ஸர்வேஶ்வரதவ விஶிஷ்டனவ னவதரிக்கையாகிற பரகாரஸஹிதமாக.

"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதை வயாவர்த்திக்கிறார் (ஸ நேஹிகளுக்கித்யாதி) "இயலவினன" என்றதுக்கு பாவம (எலலாக்குமித யாதி) ஸவஸ்யாறுபந்தியென்றபடி.

"ஜந்தூகாமந்" (ஜநமகாமச) என்கிற விபாகத்தைப்பற்ற "நிலைமயி ல" என்றதுக்கர்த்தம (இனனவதாரமித்யாதி) உபபாதநம (ஸாத்தயவேஷ தோடேயித்யாதி) அவயவஸததிதவம விருத்தமனறேவென்ன (இத்தாலித்யா தி) இத்தால - "வரம்பில" என்றதால.

"பல" என்கிறதேன, இவ்வளவென்று ஸங்க்யையிலலையோவென்ன (தெ ளிவுடையவித்யாதி) அதாவது - ஈஶ்வரனோடு வேசகளோடாழ்வாகளோடு வாசியற முடிவுகாணவொண்ணாமையைப்பற்ற "பலபிறப்பாய" என்கிறதென்ற படி. அவனகொடுத்த வறிவென்றது - "மயாவறமதிநலமருளினன" என்றதை

ப்பர். “ஸஹ ஸ்ரியேவ த்ருஷ்டோஸி” (ஸஹ ஸ்ரியைவ த்ருஷ்டோஸி) இதி பூர்வமே உக்தம். “அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே.” (அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே.)

“ஆய” என்றதுக்கு பாவம் (பராத்பரமாகவிறே யாதி) பிறந்ததென்றதே “பிறப்பாய” என்கையாலே - பிறப்பிலுடைய வைபவம் தோற்றுகிறதென்றபடி. புணரின்றிக்கே யிருக்கை - தன் ஹ்ருதயத்திலும் பரத்வகந்தமில்லாமை. அப்படி தாழ்ந்த நிலையிலே பரத்வந்தோற்றுமேன்றதுண்டோவென்ன (ஆத்மாநமித்யாதி) ப்ரமாணத்வயம். “ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஸரதாத்மஜம் । யோஹம் யஸ்ய யதஸ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத் ப்ரவீது மே” (ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஸரதாத்மஜம் । யோஹம் யஸ்ய யதஸ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத் ப்ரவீது மே) இதி யுத்தகாண்டே ராவணவதாநந்தரே தரிசப்ராந ப்ரதிராம:. அஹம் ய:, யஸ்ய-நானெவன், எவனுடையவன். அஹம் யத:-யாதோரிடத்திலவன். தத் ஸ்வயம் பகவாந் ப்ரவீது. “நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தாநவ: । அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமிதோந்யதா” (நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தாநவ: । அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமிதோந்யதா) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஸே கோவர்த்தநோத்தரணாநந்தரே.

“பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலம்” என்ற பதச்சேர்த்தியாலே ஜீவவ்யாவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறார் (அபஹதபாப்மேத்யாதி) ஸ்வரூபத்துக்கு - ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு. தாம்பூதஜ்ஞாநத்துக்கும் விகாரமுண்டென்கிறார். (அவனுக்கித்யாதி) அவனுக்கு - ஜீவாத்மாவுக்கு. ஸாம்ஸாரிகப்ரவ்ருத்திகளிலே ஸுகித்வது:கித்வாதிகளுண்டென்றபடி. “நலம்” என்று ஜாத்யேகவசநம், கல்யாணகுண பரமென்று (கல்யாணகுணங்களென்கிறார்)

அவன்படி பிறக்கப்பிறக்க, கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெற்றுவருமோவென்ன (ஸ்ரேயாநித்யாதி) “யுவா ஸுவாஸா: பரிவீத ஆகாத் ஸ உ ஸ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந: । தம் தீராஸ: கவய உந்நயந்தி ஸ்வாத்யோ மநஸா தேவயந்த:.” (யுவா ஸுவாஸா: பரிவீத ஆகாத் ஸ உ ஸ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந: । தம் தீராஸ: கவய உந்நயந்தி ஸ்வாத்யோ மநஸா தேவயந்த:.) யுவா - தருண:. ஸுவாஸா: - ஸோபநவஸ்த்ரவாந். ஜாயமாநஸ் ஸ உ ஸ்ரேயாந் பவதி; தம் தீராஸ: - தீரா: கவய: மநஸா உந்நயந்தி - த்யாநம் குர்வந்தீத்யர்த்த:. ஜந்மமிருவர்க்கு மொத்திருக்க ஈஸ்வரனுக்கு கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெறுகைக்கு ஹேதுவேதென்ற ஸங்கையிலே ஸ்ருதிக்குத் தாத்பர்யம் (காமநிபந்தநேத்யாதி) “ஸ உ” என்றதுக்கர்த்தம் (ஸ ஏவேத்யாதி)

ஈஸ்வரகுணங்களானபோதே உத்பத்திவிநாஸரஹிதமாயிருக்க இப்படி விசேஷிக்கிறது - காதாசித்கோத்பத்தி விநாஸவத்தான லௌகிககுணவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாகவென்கிறார் (ஒருநாளவரையிலேயித்யாதி) ஸ்வரூபாநந்தரகத்தம் - ஸ்வரூபாநுபந்தி.

இக்குணம் - மோக்ஷப்ரதத்வம். மோக்ஷப்ரதத்வம் ப்ரதாநகுணமாகையாலேயிறே பாஷ்யகாரர் “[illegible]” (ஸத்தேமப்யங்காதி) என்கிறவிடத்தில

அதிஸப்ராந்தாக்கதமாக்காதே "விந்த" இத்யாதியாலே பிரித்தருளிச்செய்தது, ஹேத்வந்தரம் (அவதாரத்துக்கித்யாதி) தெளிவை விளைக்கிறதாகையாலே, வீடாகிறதெளிவென்றது - பரமபதம். "நிலைமை" என்றது - நிலையென்றபடி. தெளிவைவிளைக்குமென்னுமதனைக் காட்டுகிறார் (அவனிங்கேயித்யாதி) ஸ்வாகமோஹநங்களைப் பண்ணுமென்னுமது - அபிநயபரம். இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்.

கீழ்ச்சொன்னவிரண்டையும் - ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வம், மோக்ஷப்ரதத்வமென்ற விரண்டையும். "வீடாந்தெளிதரும்" இத்யாதியோடே கூட்டி தாத்பர்யம் (மோக்ஷப்ரதத்வமித்யாதி) ஈஸ்வரனாகையாலே மோக்ஷப்ரதனுமென்றபடி. "பிறப்பாய இறையோன்" என்று கூட்டி தாத்பர்யம் (அவதரிக்கச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாநிற்கச்செய்தே குணங்களுடைய தேஜிஷ்டத்தையாலும் மோக்ஷப்ரதத்வத்தாலும் ஈஸ்வரத்வத்திற் குறைவற்று நிற்குமென்றபடி.

"அளி" என்று - குளிர்த்தியும், பகவத்விஷயமாக்கி, உபயத்தையும் தந்த்ரேணவருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தித்யாதி) "குளிர்த்தி" என்றதால் பலிதம் (நிர்ஹேதுகமானவென்று) அருளுக்கு பகவதை - பலவ்யாப்தமாகை. யத்வா, அளிவருமருளினோடு - கருணையாலேவரும் கருணையோடு. என்றர்த்தாந்தரமாய், "நிர்ஹேதுகமானவருளோடே" என்கிறதாதல். அளி - கருணை. "[illegible]" (ஆத்மேஸ்வரம்) என்னுமாபோலே. அகத்தனன் - அந்தரங்கன்.

அந்வயங்காட்டுகிறார் (இறையோனித்யாதி) ... ... *

மூன்றாம் பாட்டு.

அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்
தமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையறநிலமதுவா
மமைவுடையமரரும்யாவையுமியாவருந்தானா
மமைவுடைநாரணன்மாயையையறிபவர்யாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமைவுடை) அவிகல ஸர்வநிரதிசய புண்யமாகக்கலிதமாய், இதர ஸர்வபுருஷார்த்தங்களிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராவாந்தர ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்கள் கைவந்திருக்கையாகிற ஐஸ்வர்யத்தையுடையராய் நிரபேக்ஷராயிருந்த ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்குமாத்மாவாயிருக்கையாகிற நிரபேக்ஷைஸ்வர்யத்தை யுடையனாயிருந்த நாராயணன் ஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு பிறந்தருளி யெளியனாயிருக்கிற விந்தவாச்சர்யமான குணமொருவர்க்கு நிலமோவென்கிறார்................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாராச்சர்ய மொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்கிறார்.

அமைவு - சமைவை. உடை - உடைத்தான. அறம் - தர்மத்தினுடைய. நெறி - வாவாறு. முழுவதும - எல்லாவற்றிலும். உயர்வற வுயர்ந்த - மிகவுமுயர்ந்த. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையவான. முதல்கெடல் - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை இடையொடிவு - இடையொடிவான அவாந்தரஸம்ஹாரம. இவை, அற - மிக மை நிலமைத்தவாம - நிலமான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையரான. அமரரும - ப்ரஹ்மாதிதேவாகளும. யாவையும் - எல்லாவசேதநங்களும. யாவரும் - எல்லாச்சேதநங்களும. தானும - தானேயாமபடியான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையனான. நாரணன - நாராயணனுடைய. மாயையை - அவதாராஶ்சர்யத்தை. யாரறிபவா - யாரறியவல்லாா.

அமைவு - திரபபம.. .. .., ...

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

எளியனென்றார், எளிமையை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார்; இவனுடைய வவதாரரஹஸ்ய மொருவர்க்கும நிலமல்லகிடீரென்கிறாரிதில.

(அமைவுடையறநெறியித்யாதி) ஒருதர்மத்தை யநுஷ்டியா நிற்கச்செய்தே இப்போதே பலம்பெறு தொழியிலு மொழியும, இடையிலே சிலவிக்நங்கள வரிலும வரும, அங்ஙனன்றியே, சக்ரவர்த்தி, நாலாஹுதிபண்ணிநாலு ரத்நத்தையெடுத்துக்கொண்டாற்போலே பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்கக்கடவ தர்மமாக்க மெல்லாவற்றிலும, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்று ஸர்வேஶ்வரன குணங்களாலுயர்ந்திருக்குமா போலே "இதுக்கிவனுக்கவருமொருவருமில்லை" என்னும்படி சமைந்திருக்கை. (அமைவுடைமுதலித்யாதி) ப்ரஹ்மா ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணினால "ஸர்வேஶ்வரனே" என்று ஶங்கிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. இப்படி சமைவையுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியென்ன, அப்படி யிருந்துள்ள ஸம்ஹாரமென்ன, இடையொடிவென்ன இடை - இடையிலே. நடுவே. ஒடிவு - ஸம்ஹாரம. அவாந்தரஸம்ஹாரமென்றபடி. இவை (அறநிலமைத்துவாம) இவை தங்களுக்கு நிலையிட்டுக் கொடுத்த ஸர்வேஶ்வரனையும மறந்துக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி மிகவும விதேயமாம்படிசமைந்த ப்ரஹ்மாதிகளும (யாவையும) அசேதநங்களும. (யாவரும) சேதநரும. (தானுமமைவுடைநாரணன) சேதநாசேதநங்களெல்லாம் தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாய்நிற்கும்படியான சமைவையுடையனாகையாலே நாராயணனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனுடைய. (மாயையையறிபவர்யாரே) இவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறிய நிலமல்லவென்கிறார். ப்ரகாரியானதான, ப்ரகாரமான வஸ்துவிலேயொன்று "என்மகன" என்றபிமாநிக்கும்படி வந்து பிறந்த

விலக்ஷணமாயொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறார். (தானுமமைவுடை நாரணன்) ஒருவனொருவனை "உனக்கு ஜீவநமென்னவேணும்" என்றால், ஸ்வபுத்ராதிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு "எனக்குக் கலநெல்லு வேணும்" என்றிருக்குமிறே, அப்படியே யிவையடங்கலும் தன்னுடைமை பதார்த்தங்களேயடங்கி, தானிவற்றுக் கபிமாநியா யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அறிபவர்யாரே) நித்யஸூரிகள் பரத்வாநுபவம் பண்ணுகையாலே யறியார்கள், ஸம்ஸாரிகள் நாஸ்திகராகையாலே யறியார்கள், ப்ரஹ்மாதிகள் தந்தாமறிவாலே யறியவிருக்கிறவர்களாகையாலே யறியார்கள், * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்கள் மோஹித்துக்கிடப்பார்கள், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான தானும் "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்" (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்) என்னுமாகையாலே யொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு (அமைவுடையித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலும் சொன்ன ப்ரமேயத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு பாட்டுக்கு ஸங்கதி (எளியனித்யாதி) "மாயையை" என்றதைப்பற்ற (அவதாரரஹஸ்யமென்றது)

அமைவு - சமைவாய், அவிளம்பபலப்ரதமானவென்றபடி. "அமைவுடை" என்றதுக்குபாவம் (ஒருநாமத்தையித்யாதி) (இப்போதே பலம்பெறு தொழிலிலுமொழியும்) காமகர்த்ருஸாதந வைகுண்யங்களாலே யநுஷ்டித்த போதே பலம் லபியாதேபோகிலும்போம். காமவைகுண்யமாவது - ஜந்மாந்தர க்ருதபாபம். கர்த்ருவைகுண்யமாவது - காமாதுஷ்டாநபோக்யதை. ஸாதந வைகுண்யமாவது - ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமாநநுஷ்டாநம். தாமமாகமெல்லாவற்றுமென்றது - தாமம் யஜ்ஞதாநதபோரூபேண மூன்று ராசியாயிருக்கையைப் பற்ற. முழுவதும்-முழுவதிலும். "உயர்வறவுயர்ந்து" என்றதுக்குபாவம் (உயர்வறவித்யாதி)

"அமைவுடை" என்கிறவிது - முதலிலும், கெடிலும், விஶேஷணமாகிறது. இந்த அமைவு-ஸாகஷித்தவம். முதலென்று - மஹாப்ரளயாந்தரகாலீநஸ்ருஷ்டியும், நித்யஸ்ருஷ்டியுஞ்சொல்லுகிறது. கெடலென்று-மஹாஸம்ஹாரமும், நித்யஸம்ஹாரமுஞ் சொல்லுகிறது அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றவிது - அவாந்தர ஸ்ருஷ்டிக்கு முபலக்ஷணம். அறநிலமதுவாய - மிகவும் விதேயமாய். மறுதரு - புநः. மூன்றும்பாட்டிலமைவுக்கு ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திமாத்ரம் காரமயாதநிலமைவுக்கு - "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா" (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம்) என்கிற ஸர்வவ்யாபகரூபசரித்ர்யர்த்தம்.

ஸர்வஸ்ரஹிதமானவாத்தம் (சேதநாசேதநங்களித்யாதி) நிலமல்லாமையேப்படியென்ன, "விதாவர்த்ரேண" (விதாபுநரேண) இத்யாதிப்ரமா

தியை ஏறிட்டுக்கொண்டு பாவம் (பரசாரியானவித்யாதி) [யொதியொநள] (யோதியோநௌ) [யொநளயொநள] (யோநௌயோநௌ.)

தத்புருஷஸித்தமானவார்த்தம (ஒருவர்க்கு நடக்கையித்யாதி.)

"யாரேயறிபவர்" என்றதுக்கு நித்யஸூரிகளோடே ப்ரஹ்மாதிகளோடே முமுக்ஷுக்களோடு ஈஸ்வரனோடு வாசியற ஒருவருமறியமாட்டார்களென்று விவக்ஷிதம். இவர்களறியாத ப்ரகாரத்தை ஸஹேதுகமாக அருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி) "அறிபவராரே" என்ற ஸ்வரத்தாலே - ஒருவருமறியார்களென்றபடி. (த்வயமெம்) "விலக்ஷணம்" என்று சொல்லுயிர்த்தவாறாகி. இன்னபடியென்று சொல்லமாட்டாரென்றபடி. க்ரமேணாந்வயம். ... . *

நான்காம்பாட்டு.

யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரியவெம்பெருமான்
யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான்
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம்பெருமான்
பேருமோருருவமுமுளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(யாருமோர்) ப்ரதிகூலர்க்கறியவரியனாமிடத்தில் அவர்களெத்தனையேனும் முதக்ருஷ்டரேயாகிலுமவர்களுக்கு "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவன்" என்றறியவரியன். அநுகூலர்க்கறியவெளியனாமிடத்தில் அவர்களெத்தனையேனுந் தண்ணியரேயாகிலும் "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன்" என்றறியவெளியன். "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன்" என்றறிய வெளியனாவதென்னென்னில்; அஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிசிஷ்டனுமாய், மற்றுமாச்ரிதபரித்ராணைகமாக அஸங்க்யேயதிவ்யரூபவிசிஷ்டனென்றறிய வெளியனாம். இப்படியோர்பேருமோருருவமும் தங்களுக்குத்தோற்றாமையாலே ப்ரதிகூலர் "இல்லை" என்ன; அநுகூலர்க்குத்தோற்றுகையாலே யவையவர் "உண்டு" என்ன, இப்படி விப்ரதிபந்நர்களாயிருக்குமென்கிறார் .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரகந்தமான அஸங்க்யேயரூப நாமங்களையுடையவனை ப்ரதிகூலரறியமாட்டாதே, அநுகூலரறியவல்லராய், நித்யவிவாதமாய் நடக்குமென்கிறார்.

பேரும - விசாலவாசகமான திருநாமங்களும். பிற - அநந்தநாமவாச்யங்களான மற்றவிக்ரஹங்களும். பலவாயிரம - அநேகமாயிரம். உடைய - உடைய

ய்க்கொண்டுதோற்றி. எம்பெருமான் - எனக்குநாதனானவனுடைய. யாரும் - எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதிகளாலதிகராகிலும் ஆஸ்ரிதரால். ஓர் நிலைமையன் - ஒருபடிப்பட்ட வுடையன். என - என்று. அறிவரிய - அறியவரியனுமபடியைக்காட்டி எம்பெருமான் - என்னையடிமைகொண்டநாதனுடைய. யாரும் - எத்தனையேனும் மறிவிலிகளான ஆஸ்ரிதர்க்கு. ஓர் நிலைமையன் - வ்யவஸ்திதஸ்வபாவன். என - என்று. அறிவெளிய - அறியவெளியனுமபடியைக்காட்டி. எம்பெருமான் - என்னையடிமைகொண்டநாதனானவனுடைய. ஓர்பேரும் - ஒருபேரும். ஓருருவமும் - ஒருரூபமும். உண்டில்லை - உண்டாயிருப்பதில்லையென்று ப்ரதிகூலர்க்கும். இலதில்லை-ஒருபேருமோருருபமுமில்லையாயிருப்பதில்லையென்று அநுகூலர்க்கும். பிணக்கு - நித்யபிணக்காயிருக்கும்.

இங்குப்பலவிடத்திலும் "எம்பெருமான்" என்றது - அந்தவந்தவுபகாரங்களாலுண்டானவுகப்பாலே . . . . . .

ஈடு _ நான்காம் பாட்டு.

இப்படியிருக்கிற அவதாரஸௌலப்ய மொருவர்க்கு மறிய நிலமன்றேயென்னில், ஆஸ்ரிதர்க்கத்யந்தஸுலபனு மநாஸ்ரிதர்க்கத்யந்த துர்லபனுமாயிருக்குமென்கிறார்.

(யாரும்) எத்தனையேனு மதிஸயிதஜ்ஞாநராயிருக்குமவர்களேயாகிலும் ஸ்வயத்நத்தாலே காணுமன்று "இன்னபடிப் பட்டிருப்பதொரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவன்" என்றறியவொண்ணாத என்ஸ்வாமியானவன்.

(யாரும்) இந்தயச்சப்தம் தாழ்ச்சிக்கெல்லையிலே நிற்கிறது. ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலோ ரளவுமில்லையேயாகிலும் தானேகாட்டக் காணுமவர்களுக்குத் தன்படிகளெல்லாமறியலாயிருக்கும். எங்கேக்கண்டோமென்னில், ஒருகுரங்கு, வேட்சி, இடைச்சி, இவர்களுக்கெளியனாயிருக்கக்கண்டோமிறே. (எம்பெருமான்) ஆஸ்ரிதர்க்கெளியனாய அநாஸ்ரிதர்க்கரியனான வென்னு மன்னிலையிருந்தபடி யென்னென்றெ றூதிக்கொடுக்கிறார், "நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூமயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூமயே" (நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோவாங்மநஸைகபூமயே) என்றாற்போலே.

(பேருமோராயிரம்) அநுபவிதாக்களுக் கிழிந்தவிடமெல்லாந் துறையாமபடி யநேகந்திருநாமங்களை யுடையனாயிருக்கை. குணத்துக்கு வாசகமாயும் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயும் வருமவற்றுக்கோரெல்லையில்லையிறே, "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" (தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) என்கிறபடியே.

(பிறப்பலவுடைய) அந்தநாமத்வாரா கானும் அநேகம் திருமேனி களையுடையனாயிருக்கை. "பிற" என்ன - திருமேனியைக் காட்டுமோ வென்னில் "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்) "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்று நாமத்தோடே சேர ரூபத்தையுஞ் சொல்லக்கடவது. அவ்வளவேயல்ல, இவர் தாமுமித்தை யநுபாஷிக்கிற விடத்திலே "பேருமோருருவமும்" என்றருளிச்செய்து வைத்தார்.

(பேருமோருருவமும்) இவற்றிலே யொருதிருநாமமும், ஒரு விக்ரஹமும். (உளதில்லை) அநாஶ்ரிதர்க்கு ஸ்தூலபரதிபத்தியுமரிதாயி ருக்கும். (இலதில்லை) ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாங் காணலாமாகையாலேயில் லையல்ல. (பிணக்கே) ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாங் காணுகையாலே மங்களாஶா ஸநம்பண்ணி நிற்பார்கள், அநாஶ்ரிதரிவை யில்லையென்றிருக்கையாலே முதலிலே கிடந்தார்கள், இரண்டுக்கும் நடுவே வஸ்துநிர்ணயமாகப் பெற் றோமே ' என்று தாமினியராகிறார். அன்றியே, (பேருமோருருவமுமு ளது) திருநாமமும் திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திருமேனியுமநித்யம். இலதில்லை. (இலைபிணக்கே) இவ்விடையாட்டத்தில் விவாதம் வே ண்டாவென்கிறார்.) ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஈனக்காம்பாடு. (யாருமோரித்யாதி) கீழ் "மாயை" என்ற அவதார ரஹஸ்யமாவது - அவதாரஸௌலப்யம்.

முந்தினயச்சப்தம் - உத்கர்ஷபரம். பிந்தினயச்சப்தம் - நிகர்ஷபரம் அவதாரிகையிற்சொன்ன வாஶ்ரிதாநாஶ்ரிதராகிறார் - ஸ்வயத்நபரரும் நிவ்ருத்தியரருமென்னுதல். யத்வா, ஆச்சர்த்தவ்யமாதல். நிலைமை - ஸ்வபாவம்.

யாரும் - யார்க்கும். ஶப்தார்த்தம் (ஜந்மவ்ருத்தேத்யாதி) ஸ்ரீரங்க்ஸ் ஸ்வமஹாராஜர் வேட்சி-ஶபரி. இடைச்சி-யஶோதையாதல், சிந்தயந்தியாதல்.

(எம்பெருமானென்று) பதசவயோபாதாநம். அப்படி யாஶ்ரிதர்க்கெளி யனு யநாஶ்ரிதர்க்கரியனு யிருக்கிறவ் ருபபிலே யீடுபட்டெழுதிக்கொடுத்த பேரு ண்டோவென்ன (நமோநமஇத்யாதி) (பூமயே என்றாற்போலே) இருக்கிறதெ ன்று கூட்டிக்கொள்வது.

ஆயிரமென்று - ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது, "ஶதம் ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்" (ஶதம்ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்) என்னக்கடவதிறே. உபபாதநம் (குணத்துக்கித்யாதி) "ஸஹஸ்ராஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸஹஸ்ரவர்ணோவிஹா: । ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்ஸஹஸ்ராங்க்ரிர் தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்" (ஸஹஸ்ராஸ்யஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸஹஸ்ரசரணோவி

டீ: | ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்ஸர்வஜ்ஞோ தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) இதி மஹாபாரதே பீஷ்ம:. ஸ்வருபத்துக்கு - ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹங்களுக்கு.

பிற - மற்றவை. திருநாமங்களுக்கு காயமாயிருக்கிற திருமேனிக ளென்றப டி. (நாமத்வாராகாணும்) நாமத்வாரா அறியப்படுகிற. "பேரும்" என்ற அனந் தரம் "பிற" என்கிறவிது - ரூபவாசியென்னுமதுக்கு நியாமகம் (பிறவென்னவி த்யாதி) "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் | வேத ஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ:" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ரு த்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் | வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ:) இத்ய த்ரமேமெப்ரபஞ்சமே. சாந்தோக்யே, "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவி ஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூ பே வ்யாகரவாணி) தேவாதிநாமபூதாநாம் நாமதேயம் ரூபஞ்ச க்ருத்யாநாம்ப்ரப ஞ்சநஞ்ச. க்ருத்யங்கள் - செயல்கள். ப்ரபஞ்சநம் - வெளியிடுகை. நியாமகாந்த ரம் (அநேநேத்யாதி)

ஓர்பேருமோருருவுமுமென்றவைபம். ஸத்ருஶப்ரதிபத்த்யபாவ:-நாமரூ பஜ்ஞாநாபாவ:. பிணக்கே - பிணக்குண்டோ. இல்லையென்றுபாதாத்தம். ஏகா ரம் - பிரிநிலையேகாரம் பிணக்கில்லையென்பதுக்கிறு ரெனகிறார (ஏஶ்ரிதரோவா மித்யாதி) பிணக்கு - விவாதம். அன்றிக்கே, பிணக்கே - பிணக்காயிருக்கும். இப் படியாஶ்ரிதர்க்கு மநாஶ்ரிதர்க்கும் நித்யவிவாதமாயிருக்குமென்றுமாம். நித்ய மாக - நிரவத்யமாக. காமேணுவடீ:. . . . . *

ஐந்தாம்பாட்டு.

பிணக்கறவறுவகைச்சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த
கணக்கறுநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன
வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்
டுணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

(பிணக்கற) இப்படி விப்ரதிபத்தி யுண்டாயிருந்தவிடத்தி லவ னுடைய வுண்மையை நிஶ்சயிக்குமபடி யெங்ஙனேயென்னில.

அந்த ப்ரதிகூல ஷட்ஸமயங்களுக்கு மநுகூலரான வைதிகர்க்கு மிப்படியுள்ள விப்ரதிபத்தி திருமபடி வேதமார்க்கத்தை யுள்ளபடியே ய நுஸந்தித்து, ஸாங்கமான ஸகலவேதங்களுக்கும் தாமே ப்ரதிபாத்யனெ ன்னுமிடத்தையும், அபௌருஷேயமாகையாலே நிரஸ்ததோஷமான வே தத்தோடே விரோதிக்கையாலே இதரஸமயங்கள் ப்ரமாணமன்றென்று

மிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாதி ஸகலகல்யாண குணோபேதனான தானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தருளினான். இப்படி வேதார்த்தத்தை யுள்ளபடியே வ்யக்தமாக்கின விமலஜ்ஞாநத்தையுடையனான வெம்பெருமானுரைத்தமான பக்தியோகத்திலே நின்று, பராக்ருதவிஷயங்களாகிற களையைக்கடிந்து, அவற்றின் ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள். எங்ஙனேவிடும்படியென்னில்; அவனருளிச்செய்தருளின ஸ்ரீகீதையாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனானவனை யுணர்ந்து, வ்யதிரிக்தஸங்கத்தை விடுவதென்கிறார்..... ....

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸௌலப்யனானவனை யாஸ்ரயிப்பதவனருளிச்செய்த நிரா பரிஷ்டப்ரமாணஸித்தமான பஜநத்தாலேயென்கிறார்.

அறுவகைச்சமயமும்பிணக்கற - அறுவகைச்சமயமும் தன்னிற்றானும் வைதிகரோடும் பிணக்கறும்படி. நெறி - வேதமார்க்கத்தை. உள்ளி-ஆராய்ந்து. உரைத்த - அருளிச்செய்த. கணக்கறு - எண்ணிறந்த. நலத்தனன் - ஔதார்யாஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய். அந்தமில - முடிவில்லாத. ஆதி - முதலாகையாலே. நித்யனாய அம் - ஹேயப்ரத்யநீகனாய். பகவன் - கல்யாணரூப மஹாநுபாவத்வாதிகுணவிசிஷ்டனான பகவானுடைய. வணக்கு - நமஸ்யாதிகளை. உடை - உடைத்தான. தவநெறிவழி - பக்திமார்க்கத்திலே. நின்று-நிலைநின்று. புறநெறி - “அந்யாவாசோவிமுஞ்சத” (அந்யாவாசோவிமுஞ்சத) என்கிற அல்லாதவழிகளாகிற. களை - களையை. கட்டு - அறுத்து. அவனுடை - அவனுடையவிஷயமான. உணர்வுகொண்டு - பக்திரூபஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு. உணர்ந்து - தர்ஸித்து. பசை - வாஸநாரூபமானபசை. அற - அறும்படி. உணக்குமின் - உலர்த்திவிடுங்கோள். ....*

ஈடு - ஐந்தாம் பாட்டு

பலகாலும் பஜியுங்கோளென்றுநின்றீர், பஜநோபாயமிருக்கும்படியை யருளிச்செய்யீரென்ன; இன்று நானுபதேசிக்கவேணுமோ; அவன்றானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(பிணக்கற வறுவகைச்சமயமும்) வைதிகஸமயத்துக்கும் பாஹ்யஷட்ஸமயங்களுக்கும் தன்னிற்றானுண்டான பிணக்கறும்படியாக (நெறியுள்ளியுரைத்த) தான்சொல்லிற்றே வேதார்த்தமாயிருக்கச்செய்தே, தந்தாமுக்கென்னவோரர்த்தம் போதியாதார் ஆராய்ந்துசொல்லுமாபோலே விசாரித்தருளிச்செய்தான். அதுக்குநினைவென்னென்னில்;

அஹ்ருதயமாகச்சொல்லிலும் நன்றாயிருக்கச்செய்தே, ப்ரஜைகளுடைய ஹ்ருத்திலுண்டான வாதராதிஶயத்தாலே, சடக்கெனச்சொன்னாலும் "வாய்வந்தபடி சொன்னான் என்று நிரூபியாதே" என்பார்களென்று ஆராய்ந்துசொன்னானென்றுக்கச்சொன்னபடி.

(கண்கற்கலத்தனன்) எல்லையில்லாத குணத்தையுடையவனென்னுதல், எல்லையில்லாத ஸ்நேஹத்தையுடையவனென்னுதல்; ஆதரிக்கச்செய்தான், தன் வாத்ஸல்யத்தாலே யருளிச்செய்தானித்தனையிறே வாத்ஸல்யத்தாலே சொல்லிற்றெல்லா மாத்தமாயித்தனையோவென்னில் (அந்தமிலாதி) ஆப்ததமன். எல்லார்க்கு முத்பத்தி விநாஶங்களாலேயிறே ஜ்ஞாநஸங்கோசமிறப்பது. இவனுக்கவையில்லாமையாலே அகர்மவஶ்யனென்கிறது. (அம்பகவன்) ஜ்ஞாநாதிகளால் பரமகாஷ்டையுடையவன்பக்கலிலே பகவச்சப்தம் வர்த்தியாநின்றதிறே; "अन्यत्र ह्युपचारतः" (அந்யத்ரஹ்யுபசாரத:) பகவச்சப்தம் முக்யமாகவர்த்திப்பதிவன்பக்கலிலே, அல்லாதார்பக்கல் ஔபசாரிகம்.

(அம்பகவன்வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று) "नमस्यन्तश्च मां भक्त्या" (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யா) என்று பக்திஶரீரத்திலே நின்றருளிச்செய்தானிறே. அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமாயிறே யிதுதானிருப்பது. (வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று) வணக்கத்தையுடைய பக்திமார்க்கமாகிற வழியிலே நின்று பக்திஶரீரத்திலே "मां नमस्कुरु" (மாம்நமஸ்குரு) என்கையாலே "வணக்குடை" என்கிறது. தபஸ்ஸத்தாலே-பக்தியைச்சொல்லிற்று, பக்தி ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே. "यस्य ज्ञानमयं तपः" (யஸ்யஜ்ஞாநமயந்தப:) என்கிற ந்யாயத்தாலேயென்னுதல், இவனுடைய பரமாதரத்தையே குவாலாக நினைத்திருக்கும் பகவதபிப்ராயத்தாலேயாதல்.

(புறநெறிகளைகட்டு) புறநெறியாகிற களையைக்கட்டு-பறித்து. கட்டல் - களைதல். பக்திவிஷயமானபோது, பலாந்தரத்திலே போம் விலக்கடிகளைத்தள்ளி என்கிறது, ப்ரபத்திவிஷயமானபோது, இதரஸாதநங்களைத்தள்ளி என்கிறது. (உணக்குமின்பசையற) "रसवर्जं" (ரஸவர்ஜம்) என்கிறபடியே பாஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தை ருசிவாஸனைகளோடே விடுங்கோள். இதெல்லாமென்கொண்டுதானென்னில் (அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து) தத்விஷயஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டென்னுதல், தது்க்தஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டென்னுதல், பக்திமார்க்கத்தைக் கொண்டென்னுதல், அவனருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்திற்படியைப்பற்றிநின்றென்னுதல்.. *

ஜீயர் அரும்பதம்

அந்தாம்பாட்டி (பிணக்கறவித்யாதி) (அவைநச்சமயமும்) ஸாங்க்யோ லூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலபதஞ்ஜலிமதங்கள்.

"உளரி" என்று விசேஷித்ததற்குபாவம் (தானசொல்லிறதித்யாதி) "வாக்விவ்ருதாஸ்ச வேதா:" (வாகவிவ்ருதாஸ்சவேதா:) என்றதிலேநோக்கு. ...ரியாதார் - தோற்றுதார். சடக்கென - ஸ்ரீக்ரமாக. ஆத்ராதிஸயத்தாலே - ஆ... சொன்னேனென்றபடி.

பரதமாத்ததத்துக்கு, "நலம்" என்று - ஜாதயேகவசநம். ஸ்நேஹமென் ...கைருபாவம் (ஆரிரக்கவித்யாதி) ஸ்ரீவிஷயஸ்நேஹமென்றது - வ்யாஜமாத்ரம்; "அஸ்தாநஸ்நேஹ" (அஸ்தாநஸ்நேஹ) இத்யாதி வாத்ஸல்யம்-ஸ்நேஹம்.

ஆத்தமாமித்தனையோ) யதாதாஸ்ரீத்வமும் வேண்டாவோவென்னிலென் ...படி. ஆஸ்யநத்ராஹித்யத்தாலே-யதாதத்தாஸ்ரீத்வமும ஸூசிதம். ஏதத்பலித்தம (...பகதமென்று) விவரணம (எல்லாக்குமித்யாதி) (உதபததிவிநாஸாங்களாலே) நிருபித்தபூதகாமங்களாலே (அவையில்லாமையாலே) அந்தககாமங்களில்லாமையாலே. அகாமவஸ்யன் - ஜநநஸங்கோசரூபகாமவஸ்யதையில்லை.

"பகவன்" என்னவமையாதோ, "அம்பகவன்" என்ன வேணுமோவென்ன (ஜநநாதிகளித்யாதி) "அம" என்றதின் தாதபாயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநயதோதயாதி) அம - அழகு. முகயதைபே - அழகென்றுகருத்து. "தந்வங்க்ஜத்வஜாந்தௌரவிஷ்டவிஹாஷாஸம்ஞ்ஞிதஃ । ஸம்யோய்யந்நாவஸாநேஷு ஹ்ரஸ்வத்ருஹ்யவாந்தஃ" (தத்ரபூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷாஸமந்விதஃ ஸப்தோயந்நோபசாரேண ஹயந்யத்ரஹ்யுபசாரதஃ) இதிஷஷ்டேம்ஸே பஞ்சமேபரவிதபாயாம பூஜ்யபதார்த்தோக்தி:-யோக:. பரிபாஷா-ரூடி:. தத்ராநாபடீண. "அந்யத்ர" (அந்யத்ர) இத்யாதிகருபாவம். (பகவச்சப்தமித்யாதி) அல்லாதார் - ப்ரஹ்மாதிகள்

வணக்குடைத்தாயிருக்குமோ தவநெறியென்ன (நமஸ்யந்தஸ்சேத்யாதி) "ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஸ்ச த்ருடவ்ரதாஃ । நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே" (ஸததமகீர்த்தயந்தோமாமயதந்தஸ்சத்ருடவ்ரதா:। நமஸ்யந்தஸ்சமாம பகத்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே) இதிகீதாஸந்நவமே. "மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயணஃ" (மநமநாபவமதபகதோமதயாஜீமாநமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸியுகத்வைவமாத்மாநமமதபராயண:) இதித்தனைவ. (பக்திஸாரத்திலேநின்று) பகதிஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறவிடத்திலேதானேநின்று. அமபகவன விஷயமான வணக்குடைத்தவ நெறியென்று கூட்டிபாவம் (அங்காபரிஷவங்கேத்யாதி) குணவத்விஷயமாகையாலே போகரூபமாயிருக்குமென்றபடி. ஸபதார்த்தமப ...ணுகைக்காக மீளவும் பாதீகோபாதாநம (வணக்குடையித்யாதி) வணக்குடைத்தாயிருக்குமென்னுமதுக்கு பரமாணுநத்ரம் (பக்திஸாரத்திலேயித்யாதி) பக்திபாதிபாதநஸாத்தலத்திலே யென்றபடி.

(பக்திஜ்ஞாநவிசேஷமானவையாலே) "தவத்துறைவரை" (தபஸ்ஸின் எல்லையிலே) இதிஹிதாஹரிதிஹாஸ:. முண்டகோபநிஷத் "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:." (யவனுக்கு ஜ்ஞாநமயமான தபஸ்ஸோ.) ஞானமே தபஸ்ஸாகவாதல், இச்சைமாகவாதல். பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாயிருந்தது - ப்ரத்யக்ஷபக்ஷத்திலே அநுஷ்டானத்தைப்பற்ற. ஸாத்யபக்தியானபோது ஸ்வரூபம். அன்றிக்கே, யோஜனையுமும் பக்திபரபக்தியோஜநாத்வபக்ஷத்தைப்பற்றவாதல்.

உடம் - பிறவி. விலக்குகள - காம்புகள. (பரபக்திவிஷயமானபோது) "தவநெறி" என்றவிடத்தில், உபாஸ்யத்தை - "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாந்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (தஸமாந்யாஸமேஷாமதபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்கிறபடியே பரபக்திபரம. மேலே "அவனுடையுணர்வுகொண்டு" என்றதோடு புநருக்தமாகாமைக்காக, "வெறிவழிகினென்றது - அத்யவஸிதமென்றபடி. பரபக்திவிஷயமானபோதெல்லைகடாலே பரமபக்திபரமாகப்போருகிறது. அப்போது, வணக்கமுடைத்தவநெறியென்று - "நமஸ்யுதேநமஸாம்" (கச்சகதவமே ஸம்ஸ்காரம) என்றபடியேயீக, "ஸ்வஸாத்ஹ்யாஸமஹிதாஸர்வே நஶ்யுக்ஞாநாந்" (தமௌபத்பாஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஸ்சகருராஜநாதத்நம) என்றதுஷட்டாந்தனஸ்யிலசொன்ன காயிகநமஸ்காரத்தையுடைத்தான, "தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்கிற தடஸ்ஸபதவாசயமானவத்வேஷருபப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது

பக்திபரமானபக்ஷத்தில், காமயபலங்களில ருசிவாஸனைகளைவிடுகைகோலென்கிறார் (ரஸவர்ஜமித்யாதி) "விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: । ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" (விஷயாவிநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸயதேஹிந:। ரஸவர்ஜமரஸோப்யஸ்யபரமத்ருஷட்வாநிவர்த்ததே) இதிகீதாஸூக்திரீயே. (ரஸவர்ஜமென்கிறபடியே) "ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" (ரஸோப்யஸ்யபரம்த்ருஷடவாநிவர்த்ததே) இதிஸ்லோகத்தின்படியே. இத்தால - நிராஹாராதிகளாலே விஷயராகத்தை நிவர்த்திபித்துக்கொண்டு, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ருசிவாஸனைகளைப் போக்கிக்கொள்ளுகைகோ லென்றபடி. பரபக்திபரமானபோது, உபாயாந்தரங்களில ருசிவாஸனைகளைப்பசையறவுணக்குமினென்று கண்டுகொள்வது.

நட்பாயதோகதாதந் நவயாநுருணயேநாந்தயம (தத்விஷயஜ்ஞாநேத்யாதி) உக்தார்த்தயம விவரணம (பக்திமாந்கேத்யாதி) தத்தஜ்ஞாநமென்றது - பரபக்தியை. தத்விஷயஜ்ஞாநமென்கிறது - பக்தியை.

பக்திபரமானபோது, கணக்கறுநலத்தனன அந்தமிலாதியம்பகவனறுவகைச்சமயமும பிணக்கற நெறியுளளியுளாதத வணக்குடைத்தவ நெறிவழிநின்று, ஈச்வரன் - உபகாரமதகஸ்ய லத்யவஸிதம். அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து-அநுஷ்டானத்தஸ்யில ஜ்ஞானத்தை பராபித்து. புறநெறிகளைகடுப பசையறவுணர்மினென்றவட:. அன்றிக்கே - பரபக்திபரமானபோது, அறுவகைச்சமயமு

பிணக்கறவென்று தொடங்கி, அம்பகவனுடைய வுணர்வுகொண்டுணர்ந்து வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று, புறநெறிகளை கட்டுப்பசையற வுணக்குமின்றபடியேயாவர். நெறி - வேதமார்க்கம். சமயமும் - சமயத்தகளும். பிணக்கு - விரோதம். உணக்குமின - உலர்த்திவிடுங்கோள். .. ..

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை
யுணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்கா
ளுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயனரனென்னுமிவரை
யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே.

ஆறாயிரப்படி.

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாத்ருத்வைக ஸ்வரூபமாய, ஜ்ஞாநஸ்வாபகமாய, ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாயிருந்த பரிஶுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடியே விஶதமாயுணரிலும் ஆஶ்ரித ஸமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதி ரூபேணவதீர்ணனான இந்த ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் ப்ரஹ்மாவோ, ருத்ரனோ, நாராயணனோ, என்றறிகை யரிது. ஆகிலெங்ஙனேயறியும்படியென்னில் ; அரியயனரனென்னுமிவர் திறமாக பஹுஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி பஹுஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணமநநங்களைப் பண்ணவே யவர்களிலொருவனீஶ்வரனென்று தோற்றும் ; அவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். .. . .

பன்னீராயிரப்படி.

காரணம். ப்ரஹ்மருத்ரமத்யஸ்தமான பரமாத்மா தத்ஸஜாதீயபுத்தி விஷயமாகையாலே விவேகிக்கவரிது, அதனாலே விவேகித்து ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

உணர்ந்துணர்ந்து - ஜ்ஞாத்ருத்வைகாகாரமாகையாலே பேரறிவேயாக வுணர்த்தியே ஸ்வயமாக வுடைத்து. இழிந்தகன்று - அந்தஜ்ஞாநம் தன்கருமவேறுபாட்டிலடியிறக்கிநிற்கையாலே [illegible] ஸ்வாராபத்துக்கதிதுய்மையாயிருக்கை. உரு - ரூபயோக்யமான அசித்திற்காட்டில். வியந்த - வேறுபட்டிருக்கிற. இந்நிலைமை - இந்த்வாதமாசின நிலைமையை. உணர்ந்து - ஶ்ரவணத்தாலேயுணர்ந்து. உணர்ந்து - அதுக்குமேலே மநநத்தாலேயுணர்ந்து. உணரிலும் - யோகத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்துணர்ந்தாலும். இறைநிலை - ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராளை நடுவே தன்னை மறைந்திருக்கிறநிலை. உணர்வரிது - விவேகித்தறியவரிது. உயிர்காள் - ஸம்ஸாரியாயிருக்கையாலே விவேகித்தறியும் அயோக்யரானவர்களே [illegible]

ரும்வனை - அரி, அயன், அரனென்று பரவித்தரானவர்களை. உணர்ந்துணர்ந்து - அவர்கள் குணவிபூத்யாதிகளையிட்டுப் பலகாலுமாராய்ந்து. உணர்த்துணர்ந்து - தத்பரிபூர்ணமான பரமாணங்களையும் பலகாலும் வ்யவஹரித்துப் பார்த்துப்பார்த்து. மனப்பட்டதொன்று - நெஞ்சிலே ஸ்வரூபப்பட்டதொருவஸ்துவை "வ்யாஹாரநநுவ்ருத்து" (வ்யாஹாரமாமநுஸரந்த, என்கிறபடியே. உணர்ந்துணர்ந்து - தத்குணவிக்ரஹாதிகளைப் பலகாலும் மநநம்பண்ணி. உணர்த்துணர்ந்து - தத்வாசகமான மந்த்ராதிகளைப் பலகாலும் வ்யவஹரித்து. இறைஞ்சுமின் - உபாஸியுங்கோள்.

இயத்தல் - வேறுபாட்டாலே விலக்ஷணமாயிருக்கை. "இறைமை" என்று உக்தப்ரகாரலக்ஷணமாய்மாவுக மொழியவில்லையென்கிற ஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிறது..

௬-ஆம் பாட்டு.

அவதாரத்திலே யாஸ்ரயியுங்கோளென்று கீழ்; "மத்யே விரிஞ்சகிரிஸம் ப்ரதமாவதார:" (மத்யே விரிஞ்சகிரிஸம் ப்ரதமாவதார:) என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே அவதீர்ணனாய் நிற்கிற நிலையாயிருந்தது ப்ரதமாவதாரம், அதில் மூவருமொத்த காயத்திலே அதிகரித்து நின்றார்கள், இப்படி நிற்கையாலே; மூவரும் பரதரோ! மூவரிலே யொருவன் பரதனோ! மூவர்க்கு மவ்வருக்கே யொருவன் பரதனோ! என்றிங்களால் விவேகிக்கப்போகாமையாலே யாஸ்ரயணத்திலே யருமைகூடும்படியாயிருந்தது, ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவை நிரூபித்துத் தரலாகாதோ! நாங்களாஸ்ரயிக்கும்படியென்ன; காணகிற தேஹமே ஆத்மாவென்றிருக்கும் நிலை தவிர்ந்து, தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு ஆத்மவஸ்துவுண்டென்றறிகை தானே யரிது; வருந்தியத்தை யறிந்தானே யாகிலும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸரீரமாகக்கொண்டு தான் ஸரீரியாய் நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனபடி தானேயறியப்போகாது; ஆனபின் பிவனழியே யிழிந்தாஸ்ரயிக்கப் பாருங்கோளென்று, ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும், ஆஸ்ரயிக்கும் ப்ரகாரமின்னதென்று மருளிச்செய்கிறார்.

(உணர்ந்து) உணர்வென்றே "உணர்ந்து" என்கையாலே, "ஜ்ஞப்திமாத்ரமேயுள்ளது, ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லை" என்கிற பக்ஷத்தைத் தவிர்க்கிறது. "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிற வீப்ஸைக்குக் கருத்து - "சைதந்யமாகந்துகம், முக்த்யவஸ்தையிலும் பாஷாணகல்பமாயிருக்கும்" என்கிற பக்ஷத்தைத் தவிர்த்து, சைதந்யம் நித்யமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே "ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வம் - ஜ்ஞாத்ருத்வம். அதுதானநித்யம்" என்கிற கரியாவாதியையும் நிரஸிக்க

கிறது (இழிந்தகன்றுயர்ந்து) இச்சேதநன் அணுபரிமாணனாயிருக்கச்செய்தேயும், ஈஶ்வரன் ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்குமா போலே ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்குமென்கிறது. “வாஷ்டெவெஉநா, ஶிரஸிஔவெஉநா” (பாதேமேவேதநா, ஶிரஸிமே வேதநா) என்றிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (உருவியந்தவிந்நிலைமை) உருவிற்காட்டில் வியந்து - வேறுபட்டிருக்கிற விந்நிலைமையுண்டு - இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம். அன்றியே, உருவு, வியந்த, என்று பதபேதமானபோது, இயத்தல் - கடத்தலாய், உருவிற்காட்டிலுங்கடந்திருக்கும் - வேறுபட்டிருக்குமென்னவுமாம். ஆகவிரண்டாலும் ஜடமான ஶரீரத்திற்காட்டில் வேறுபட்டிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை கேவல ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடிலும்; தேஹாதிரிக்தமாயிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யோகஶாஸ்த்ரத்திற்சொல்லுகிற க்ரமத்தாலே யிழிந்து வருந்தி யொருபடி யறிந்தாலும். (இறைநிலையுணர்வரிது) ஸர்வேஶ்வரன் பரஹ்ருத்ராகஜசக்நதராத்மாவாய் அவர்களை ஶரீரமாகக்கொண்டு தான் ஶரீரியாய் நிற்கிறநிலையறியப்போகாது. (உயிர்கள்) சைதந்யயோகமன்றிக்கே யிருப்பதொன்றுயத் தானிழக்கப் பெற்றதோ, சேதநரானபின்பு அதினகாயம் பிறக்கப்பெற்றதில்லையே, அறிவுகேடராய் நீங்கள்பட்டதென்.

எங்களறிவு மறியாமையுங்கிடக்கிடா, அறிந்த நீரருளிச்செய்யப்பிராங்களப்படி யாஶ்ரயிக்கவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் மேல (அரியனரின்னுமிவனையுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து) (உணர்ந்துணர்ந்து) ஒருவுணர்தி - ஸ்வரூபபரம். ஒருவுணர்தி - ஸ்வபாவபரம். உரைத்துரைத்து - ஸ்வரூபபரமான ப்ரமாணங்களையும், ஸ்வபாவபரமான ப்ரமாணங்களையும். விரோதிநிரஸநஶீலனாய ரக்ஷகனாயிருக்குமொருவன், ஒருவனை திருநாபிகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்தவனாயிருக்கும், ஒருவன் ஸம்ஹாரமொன்றுக்கே கடவனாயிருக்கும்; இவர்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்து பார்த்து, அவைதன்னைப் பலகாலுஞ் சொல்லிப்பார்த்து. விஷயத்துக்கே யுத்கர்ஷம் தோற்றும்படியாயிருப்பதொரு ப்ரபந்தம் பண்ணித் தரவேணுமென்பாரைப்போலே ஒருவ்யக்தியிலே பக்ஷபதிக்கப்பாராதே இவர்கள் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களைப் பலகாலுமாராய்ந்து பார்த்து, கோல்விழுக்காட்டாலே உத்கர்ஷங்கிடந்த வ்யக்தியைப் பற்றப்பார்ப்பது. இப்படி யாராய்ந்தவாறே ஒருவஸ்துவே பரதத்வமென்று உங்கள் நெஞ்சிலே தோற்றும், அவ்வஸ்துவை ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே “கைப்புகுந்தது” என்று விஶ்வஸிக்கலாமளவும் ஆஶ்ரயிக்கப்பாருங்கோள்.... ....

ஐயர் அரும்பதம்.

அருமபாடம். (உணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்து) "அரியயனரனென்னுமிவரை யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்று பட்டடைக் கடாக்ஷித்து ஸாதா ப்ராவகமாக வக்கறி (அவதாரத்திலே யிதுயாக) அவதாரிகையிலே "த்ரயோதேவாஸ்த்ரயோலோகா:" (த்ரயோதேவாஸ்த்ரயோலோகா:) இத்யாதிப்ரமாணமும் "ஏகோவிஷ்ணுர்மஹத்பூதம் ப்ருதக்பூதாந்யநேகச: | த்ரீந்லோகாந்வ்யாப்யபூதாத்மா புங்க்தே விச்வபுகவ்யய:" (மஹேசிவிஷ்ணு ஏகோ மஹத்பூதமாய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸாமாந்யத்தலேத்தகயிது மாவிசேஷஸ்வரூபம் | நித்யோபாஸ்ய ப்ரகாசஸ்தாமதோஸத்யபரவஸ்துக்கு பாபரிபாலகாதை) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்று தொடங்கி, "உணரிலும்" என்கிற பதத்தளவாக கடாக்ஷித்து பரமருளிச்செய்கிறார் (காணகிறதேஹமித்யாதி) "இறைநிலையுணர்வரிது" என்றதைப்பற்ற (வருகதியித்யாதி) "அரியயனரனென்னுமிவரை யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்றதைப்பற்ற (இவ்வழியேயித்யாதி) "மனப்பட்டதொன்றே" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்றதைப்பற்ற (ஆஸ்ரயிக்குமபரகாரமின்னதென்றது)

"ஸுருபரிமாதரமேயன்றே" என்கிறவை - யோகாசாரை. விபக்ஷ - நிருக்தி. "வெதந்ருதோமஹேட்ஷ்" (சைதந்யமாகந்தசம) என்கிறவர்கள் ஸ்தியாயிகளைப்பேஷிர்கள். மூகத்யவஸ்துசைதநு மாத்மபாஷாணகல்பமாயிருக்குமென்று ஆவர்கள் சொல்லுகையாலே. ஜ்ஞாநம் - "ஜாநாதி" (ஜாநாதி) என்கிறதாதவாத்மாகையாலே க்ரியையாயிருக்கும் க்ரியைதான் - சலநாத்மகமாயும், தாதவார்த்தரூபமாயும், தவிதமாயிருக்குமிறே. க்ரியைக்குத்பத்தி விநாசங்களுண்டாகையாலே. க்ரியாஸாரடத்வமான ஜ்ஞாதருத்வமும் நித்யமென்று சொல்லுகிற க்ரியாவாதியான மாயிலை நிரஸிக்கிறதென்றபடி. (ஜ்ஞாதருத்வம் நித்யமாகையாலே) ஜ்ஞாதருத்வம் நித்யமென்று நமக்கு பக்ஷமாகையாலே. ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாநாஸ்ரயபரிக்ஷப்கர்த்தாவாயிருக்கை.

"இழிந்தகன்றுயர்ந்து" என்றதுக்கிரண்டாதத்த மருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதநருளிப்பாட்டாலே) மூன்றினவார்த்தத்திலே, சேதநருடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற வ்யாவர்த்திகமான வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறது. த்விதீயார்த்தத்திலே, ஸரீர வ்யாப்தியைச்சொல்லுகிறது இதரவிலக்ஷணமாத்ரம் (பரிச்சேதேமித்யாதி) உரு - ஸரீரம். விபக்தல், இயற்கை இரண்டும் - யேறுபாடு. இந்நிலைமை - இவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை.

"உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும்" என்றதுக்கு ஜ்ஞாநஸஹித கேவலஸ்வரூபத்திலே யுணரிலுமென்றதும், த்வைதேக்யோக க்ரமத்தாலே யுணரிலுமென்றதலொ திரண்டர்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிரண்டாலுமித்யாதியாலும், தேஹாதிரிக்தேத்யாதியாலும்) ததவா, தேஹாத்யாதிவாக்யம் விவரணமாகவுமாம். "உருவியந்த" என்கிறவிடத்தில் பதபேதமொழிய வாக்யபேதமில்லையென்கிறார் (ஜடமித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறது - ஸ்ரவணமநநக

ம். (கேவலஶ்ரவணமநநாதிகளாலே) பகவத்விஷயமான ப்ரவ்ருத்திகளன்றிக்கே கேவலாத்மவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே

வருந்தமானத்தைக் காட்டுகிறது "இறையிலுணர்வரிது" என்கிறதுக்கு கருத்தும் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அதிந்த்ரிய தேவதாந்தரங்களிற் பரத்வஶங்கை உண்டாகாதென்றபடி. பரத்வநிர்ணயப்ரகரணத்திலே சைதந்ய விஶிஷ்டனாயைச் சொல்லி அம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்த்தபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சைதந்ய ப்ரகடமன்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே)

அரியயனரனித்யாதியாலே - தத்த்வநிஷ்கர்ஷம்பண்ணும் க்ரமத்தைச் சொல்லுகிறது. "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்கிற வீப்ஸைக்கு - விஷய பேதத்தாலே பேதமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு உணர்த்தியென்று தொடங்கி மூன்று வாக்யத்தாலே) "அரியயனரன்" என்றதுக்கு கருத்தும் (விரோதியித்யாதி) ரக்ஷக ருமிருக்க மொருவனென்றது - "நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" (நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்) இத்யாதியிற்படியே (அவயவதாரேணேதி) ஆத்ம - விஷ்ணோ: ஜாத: - அஜ: என்றபடி.

"உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிற வீப்ஸையாலே - ஸ்வரூபஸ்வபாவபரமான ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தென்றும், "உரைத்துரைத்து" என்றதுக்கு - பலகாலும் சொல்லியென்றர்த்தமாக்கி, இந்தவிரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவைகளையித்யாதி) பலகாலுமென்றது - வீப்ஸையைப்பற்ற. ஆராய்கையாவது - பக்ஷபாதமின்றிக்கே மத்யஸ்த புத்த்யா விசாரிக்கையென்கிறார். (விஶக்தக்கே யித்யாதி) ஒருப்ரபந்தம்பண்ணித்தரவேணுமென்பாரைப்போலேயென்றது - "[illegible]" (தஸ்மாத்பவந்தம் ப்ருச்சாமஸ்ஸூதபௌராணிகோத்தம । புராணஸம்ஹிதாம்புண்யாம் லிங்கமாஹாத்ம்யஸம்யுதாம்) என்றதைப்பற்ற. ப்ரமாணங்களை யாராய்கைக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (இவைகள் ஸ்வரூபேதயாதி) (கோலவிழுக்காட்டாலே) ஸ்வத: ப்ராப்தியாலே.

"மன்பட்டதொன்றே" என்றதுக்கு கருத்தும் (இப்படியாராய்ந்தவித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்" என்றது - ஶ்ரவணமநநாதிகளாலேயறுதியிட்டு, வஸ்துவுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப் பலகாலுமுச்சரித்து, ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. உரைத்துரைத்தென்றது - அஸக்ருச்ச்ரவணத்தை. உணர்ந்துணர்ந்தென்கிறது - அஸக்ருந்மநநத்தை. கைப்புகுருகை - பலோந்முகமாகை. இது - வீப்ஸாதாத்பர்யம்.

உணர்ந்துணர்ந்தென்று தொடங்கி, உயிர்கள் அரியயனரனென்னுமிவரையுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து, மன்பட்டதொன்றை உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின், இத்யந்வய:. முதலில், உணர்ந்துணர்ந்தென்றதுக்கு - ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வபாவனாகையாலே யென்றுமொக்க வுணருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையது யித்யர்த்த:.. *

ஏழாம்பாட்டு.

ஒன்றெனப்பலவெனவறிவருமவடிவினுள்நின்ற
நன்றெழில்நாரணன்நான்முகனரனென்னுமிவரை
யொன்றநும்மனத்துவைத்துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து
நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒன்றென) ஏகாதிஷ்டிதமோ, அநேகாதிஷ்டிதமோ, என்றறியவரிதானவடிவிலேநின்ற நன்றெழில் நாரணன் நான்முகனரனென்னுமிவருடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவஸ்திதமநஸ்ஸிகராய்ப்பண்ணுவது. அவர்களிலே யொருவனே யீஶ்வரனென்று தோற்றிவரும். தோற்றிவருமிடத்திலும் ப்ரஹ்மருத்ராகளுக்கு ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான கல்யாணகுணங்களையுடையவனான நாராயணனென்றே தோற்றிவரும். ஆனபின்பு தத்வ்யதிரிக்த ப்ரஹ்மருத்ராகள்பக்கல் லீஶ்வரத்வ ஶங்கையைவிட்டந்த நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராத்யுபகரணங்களுள்ளபோதே அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டடிமைசெய்வதென்கிறார்..... .. ....

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், விவேகப்ரகாரத்தை விஶதமாக வுபதேஶித்துச்சடக்கென வாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

ஒன்றெனப்பலவென - ஏகாத்மப்ரகாரமென்று மநேகாத்மாதிஷ்டிதமென்றும், ஒருவன் பரதந்த்ரனென்றும் தனித்தனியே பரதந்த்ரரென்றும். அறிவரும்-அறிவரிதான. வடிவினுள் - வடிவுகளிலே. நின்ற - வர்த்திக்கிற. நன்று - விலக்ஷணமான. எழில் - அபஹதபாப்மத்வாதிகுணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையருப. நாரணன் - நாராயணனுவாகாதிஸித்தனாய ஸமஸ்த சிதசித்ரக்ஷகனான நாராயணன். நான்முகன் - சதுர்வேதபாராயணத்துக்கும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் உபயுக்தமான முகபேதத்தையுடைய சதுர்முகன். அரன் - ஸம்ஹாரைகஸ்வபாவனான ஹரன். என்னுமிவரை - என்று தத்தத்ஸ்வபாவவைஶேஷ்யமறிகைக்கும்படி ப்ரமாணங்களாலே சொல்லப்பட்டவர்களை. ஒன்ற - ஒருவர்பக்கல் பராதீநயபக்ஷபாதமற-ஏகாகாரத்தயா. நும்மனத்துவைத்து - உங்கள்நெஞ்சிலேவைத்து. உள்ளி - அவர்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை ஸப்ரமாணமாகவாராய்ந்து. நும்மிருபசையறுத்து - உங்கள் ப்ரதிபத்திதோஷத்தாலே இருவர்பக்கலிலுமுண்டான ஈஶ்வரஸங்கத்தையறுத்து. அவனிடை - அந்த நன்றெழில்நாரணன்பக்கலிலே. நம்முடை - நம்முடைய. நாள் - ஆயுஸ்ஸுள்ளகாலத்திலே. "ஏகபக்தி:" (ஏகபக்தி:) என்கிறபடியே. நன்றென - நன்றான. நலம் - ஸ்நேஹத்தை. செய்வது - பண்ணுவது.. .. .. *

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

"அப்படியே செய்கிறோம்" என்றிருந்தார்கள்; அய்யோ! நீங்கள், உங்களுடைய ஆயுஸ்ஸினுடைய ஸ்திதியும், இழக்கிறவிஷயத்

தின் நன்மையு மறியாமையிறே ஆறியிருக்கிறது; நீங்கள் முடிந்துபோவதற்குமுன்னே நிர்ணயோபாயங்களாலே வஸ்து வின்னதென்று நிர்ணயித்து, நிர்ணீதனானவன பக்கலிலே கடுக பக்தியைப் பண்ணப்பாருங்கோளென்று கீழ்ப்பாட்டுக்கு மேலாயிருக்கிற இப்பாட்டும். நீங்களல்பாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே கடுகச்செய்துகொடுநின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேணும், "செய்கிறோம்" என்று செய்யவொண்ணாதென்கிறவித்துவே விசேஷம் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டில.

(ஒன்றென) மூவா பரதாநராய மூவர்க்கும் மூன்று சரீரமுண்டாயத்தோற்றுகையாலே, மூன்று சரீரத்திலு மொருவனே யதிஷ்டித்துக்கொண்டு நிற்கிறானோ', அன்றியே மூன்றிலும் மூன்றுசேதந ரதிஷ்ட்டித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்களோ! என்று அறியவரிய வடிவுகளையுடையராயநிற்கிற. ஏகாத்மாதிஷ்டிதமோ' அநேகாத்மாதிஷ்டிதமோ! என்று அறியவரிதான வடிவையுடையராயநின்ற. (நன்றெழில்நாரணன) அத்யபரமான நாராயணனுவாகாதிகளை நினைக்கிறார். எழிலென்று - "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா தேவ: ... நாராயண:" (அபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயண:) என்கிறபுகளை நினைக்கிறது. (நன்றெழில) ரூபஸ்ரீயைப்பார்த்தவாறே "கண்டவாற்றாலதனதேயுலகென நின்றான" என்கிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனிவனேயென்னலாம்.

(நாரணன) திருநாமத்தைப்பார்த்தவாறே தன்னை யொழிந்த தன்னுடைய ப்ரகாரமாயக்கொண்டு தான்ப்ரகாரியாயிருப்பா னொருவனென்று தோற்றியிருக்கும். (நான்முகன) ஒருவன், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வந்தால நாலுவேதங்களையு முச்சரிக்கைக்கு நாலுமுகத்தை யுடையனாய ஸ்ருஷ்டிகாரியமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். (அரன) ஒருவன ஸம்ஹாரத்ருத்வ மொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ... ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி ..." (ஸ்ருஷ்டிஸ்திதியந்தகரணீம ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந:) என்கிறபடியே. ஸம்ஜ்ஞைகளில வந்தாலொக்க வெடுக்கலாய விஷ்ணுசப்தத்தோடு பர்யாயமான ஜநார்த்தநசப்தத்தையிட்டுத் தலைக்கட்டுகையாலே தானே ப்ரதாநனென்று தோற்றும்படியாயிருக்கும்.

இப்படி விஸத்ருஸ ஸ்வபாவராயிருக்கிறவிவர்களை (ஒன்றுமமர்த்துவைத்து) அவனையொழிந்த விருவரிலே யொருவனுக்கு உத்கர்ஷமவேணுமென்றுதல, நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னே யிவனுக்கு உத்கர்ஷம வேணுமென்றுதல் பாராதே ஒருபடிபட்ட வுங்கள் நெஞ்சிலே வைப்பது. (உள்ளி) உள்ளுவது - ஸ்ருதிந்யாயங்களாலே பாராய்வது. அவ

ரங்களை ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை இப்படியாராய்ந்தவாறே, ஒருவஸ்து ப்ரதாநமாயிரண்டப்ரதாநமாய்த்தோற்றும், தோற்றினவாறே (நும்மிருபசையறுத்து) அவ்விரண்டிலும் நீங்கள் பண்ணுகிற நசையைத் தவிருவது. வஸ்துகதமாய் வருவதொரு வ்யதகாஷமில்லை, நீங்களேறிடுகிற விவற்றை நத்தவிருவது. (நன்றென நலஞ்செய்வதவனிடை) இப்படி நிர்ணீதனானவன்பக்கலிலே "இவன் நமக்குக் கைப்புகுந்தான்" என்று உங்களுக்கேற்றத்தேற்றம்பிறக்கும்படி அநந்யப்ரயோஜநமான பக்தியைப் பண்ணப்பாருங்கோள். க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்றிருந்தார்கள் (நமமுடைநாளே) கெடுவீர்காள்! , நம்முடையாயுஸ்ஸின் நிலையறிவீர்கோளே! கடுக வ்யாப்ரிக்கப்பாருங்கோள். "நமமுடைநாள்" என்னுங்காட்டில் - ஆயுஸ்ஸின் நிலையையறிந்தபடியென்னென்னில், முன்பே "மின்னின்நிலையில" என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஒருவனிரண்டுகத்தையுமுடைத்துக்கொண்டு கிடந்துறங்காநின்றால், நெருப்புப்பற்றியெரியாநின்றால், "அவிக்கிறோம" என்றாறியிருக்கலாமோ; [நந்தத்யுதித ஆதித்யே நந்தத்யஸ்தமிதேரவௌ। ஆத்மநோநாவபுத்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம்] (நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதேரவௌ। ஆத்மநோநாவபுத்யந்தே மநுஷ்யாஜீவிதக்ஷயம) ஆதித்யோதயத்திலேவந்தவாறே "த்ரவ்யார்ஜநகாலமவந்தது" என்று உகப்பார்கள், அவனஸ்தமித்தவாறே "அபிமதவிஷயங்களோடே ரமிக்கைக்குக் காலமவந்தது" என்றுகப்பார்கள், சாவிலெடுத்துநீபோலே தங்களாயுஸ்ஸு குறைகிறதென்றறியாதிரா நின்றார்களென்றருளிறறிறே. .. . . , ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (ஒன்றெனவித்யாதி) "நமமுடைநாளே" என்றதனைப் ப்ராதாந்யமாக்கிக்கொண்டு, "நலஞ்செய்வதவனிடை" என்னுமளவுங் கடாக்ஷிந்தறங்கதி (அப்படியே விதயாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) நன்மையுமென்றது - "நன்றெழிஞானன்" என்றதைப்பற்ற "நலஞ்செய்வது" என்றதைப்பற்ற (பக்தியைப்பண்ணப்பாருங்கோளென்றது) சிஷ்ரபாட்டில் நகர்விசேஷமில்லையோவென்ன (ந்தெவித்யாதி).

ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் நன்றெழிஞானனென்ன வமையாதோ, "வடிவிலானின்ற" என்னவேணுமோவென்ன, இது கோட்யுத்தாபநார்த்தமென்கிறார் (மூவாபரதாநாரா யித்யாதி) ஸரீரம் மூன்றுகையாலே மூவரென்னலாயிருக்கும்; அந்த வஸ்தஸரீரத்தை யதிஷ்டித்து, ப்ரபலமாய ஆலயமாயிருந்துள்ள மூன்றுகார்யங்களைச் செய்கையாலே ஏகைககார்யஸக்தியைப் பார்த்தால இவனே ஸர்வஸரீரன். இவனே ஸர்வஸக்தன்" என்று தோற்றுகையாலே யொருவனே 'யென்னலாயிருக்குமென்னுதாத்பர்யம. பொருந்தாதது (ஏகாத்மாதிஷ்டிதமோ

ப்ரியாதி) ஒன்று-ஒன்றாலேயதிஷ்டிதம், பல-பலராலேயதிஷ்டிதம். "அறிவருமவடிவினுள்" என்றதுக்கு முந்தின யோஜனையில - அறியவருமைக்கு ஹேதுவான வடிவிலென்றர்த்தம், த்விதீய யோஜனையில், அறிவருகைக்கு விஷயமானவென்றர்த்தம். வடிவு - ஸ்வபாவமாதல், ஶரீரமாதல்.

நன்மைக்கர்த்தம் (அநந்யபரமானவித்யாதி) எதிலென்றதுக்கர்த்தம் (அபஹதபாப்மேத்யாதி)

விக்ரஹத்தில நன்மையென்னென்ன என்றதநந்தரம் (ரூபஶ்ரீமயமித்யாதி) ஜ்ஞாநநன்மையேதென்ன (கண்டவாற்றாலித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான சேஷ்டிதப்ரகாரங்களாலே ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக லோகம் தனக்கே சேஷமென்று நாட்டாகச்சொல்லும்படி நின்றவென்றபடி. ஸுபாலோபநிஷத் "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:) அஸ்யார்த்த:, அந்தராத்மஶப்தஸ்ய - ஸத்தாவத்வஸ்துவாசித்வாத் உபயவிபூத்யந்தர்கத சித்சித்வஸ்துஜாதம் பூதஶப்தேநோக்தவா, தஸ்யாந்தராத்மத்வாஸத்தித்தேத்யர்த்த: அபஹதபாப்மா - ஸர்வாந்தராத்மத்வேபி வ்யாப்யகத தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட:. திவ்ய: - திவிஸ்தித:. பரமபதநிலயனென்னவுமாம். தேவ:-த்யோதமாநத்வாதிகுணோபேத:. ஏக: - அத்விதீய:. ஸமாப்யதிகரஹித: ஏவம்பூதனாரென்ன (நாராயணஇதி) "ரூபஶ்ரீயைப் பார்த்தவாறே" என்றவிடத்திலே "ரூபஶ்ரியா பரமயா பரமேண தாம்நா சித்ரைஶ்ச சித்ரசரிதைஶ்ச விசித்ரவேஷை: | சிஹ்நைர்நிஹ்நவபரைரபரைஶ்ச கைஶ்சிந் நிஶ்சிந்வதே த்வயி விபஶ்சித ஈஶித்ருத்வம்" (ரூபஶ்ரியா பரமயா பரமேண தாம்நா சித்ரைஶ்ச சித்ராப்பவத்ப்ரசரிதை: | சிஹ்நைர்நிஹ்நவபரைரபரைஶ்ச கைஶ்சிந் நிஶ்சிந்வதே த்வயி விபஶ்சித ஈஶித்ருத்வம்) என்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம். அநிஹ்நவபரை:- ஸ்வாபாவிகை:. அபரைஶ்ச கைஶ்சித - அதிமாநுஷஶீலத்யாகஸௌந்தர்யாதிபிரித்யர்த்த:. "ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநமாசஷ்டே" (ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநமாசஷ்டே) என்று ரூபத்தை மஹிமஜ்ஞாபகமாகச்சொல்லிற்றிறே.

பஹுவ்ரீஹியிலர்த்தம் (திருநாமத்தையித்யாதி) ப்ராஹ்மாவுக்கு ப்ரதத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது - "நான்முகன்" என்கிற நாமமென்கிறார் (ஒருவனித்யாதி) நாலுவேதங்களையுமென்றதுக்கு - ப்ரமாணநிந ஜ்ஞாநத்வத்திலேதாத்பர்யம். "அரன்" என்றதும - ருத்ரனுக்கு பரத்வ ஸூசகமான நாமமென்கிறார் (ஒருவனித்யாதி) "நாரணன்" என்றதுக்கர்த்தம - ஸமஸ்தமும் ப்ரகாரமாய்த் தான் ப்ரகாரியாயிருக்குமென்று சொன்னபோதே யவனுக்கு ப்ராதாந்யந் தோற்றுமிறே.

அவன் ப்ரதாநனென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தேத்யாதி) இதம்பரத்வமேமெ த்விதீயே "ஜநார்த்தந: என்கிறபடியே" என்றவநந்தரம், இதிஶப்தஶேஷமும் என்று வாக்யஶேஷம். அதெங்ஙனேயென்ன (ஸமஜ்ஞைகளி வித்யாதி) "ஒக்கவெண்ணுகலாய" என்றவநந்தரம், இருக்கிறவென்று வாக்யஶேஷம. "ப்ரதாநனென்றுதோற்றும்படியாயிருக்கும்" என்றவநந்தரம், அப்படியே

மிக்கு "நன்றெழில்" என்கிற விசேஷணத்தால் அவனே ப்ரதாநனென்று தோற்றுகிறது என்று வாக்யசேஷம்.

விஸத்ருசஸ்வபாவா-விருத்தஸ்வபாவா. ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்களாலே வைஸாத்ருச்யம். ஒன்ற - ஒருப்படிப்பட. ச்ருதிந்யாயங்களாலே - ச்ருதியாலும் ந்யாயங்களாலும். ந்யாயங்கள் - யுக்திகள். உள்ளி - விசாரித்து.

பசை - நசை. "நும்" என்றதுக்கு பாவம் (வஸ்துகதமாயித்யாதி)

ஏற - மனஸ்ஸிலேயேறும்படி. தேற்றம் - தெளிவு. (அநந்யப்ரயோஜநமான பக்தி) ஸாத்யபக்தி.

"நம்முடைநாள்" என்றதுக்கு-அஸ்த்திரத்வத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (கெடுவிகாளித்யாதி) கெடுவிகாள் - துஷ்டாத்மாக்களே. இவ்விடத்தில் "ஸம்பத்ஸ்வப்நஸங்காசாஸ்யௌவநம் குஸுமோபமம் | தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்ச கஸ்யஸ்யாஜ்ஜாநதோ த்ருதி:" (ஸம்பத்ஸ்வப்நஸங்காசாஸ்யௌவநம் குஸுமோபமம் | தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்சகஸ்யஸ்யாஜ்ஜாநதோத்ருதி:) என்றதநுஸந்தேயம். "நம்முடைநாள்" என்றதுக்கு அநாதரஹேதுவத்தாலு மாறியிருக்கப்போகாதென்று பாவாந்தரம் (ஒருவனித்யாதி) ஆயுஸ்ஸு தான் ஸ்வதந்த்ரமானாலும் ஸம்ஸாராபிவ்ருத்தியாகிறவனாதத விசேஷம் வருகிறபடியை யநுஸந்தித்தாலாறியிருக்கவொண்ணாது, அவனைக் கடுக வாச்ரயிக்கவேணுமென்றபடி.

ஆயுஸ்ஸினஸ்த்தைர்யத்துக்குப் ப்ரமாணம் (நத்தந்தீத்யாதி) இதமயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே பரதம் ப்ரதி ராமவசநம். மநுஷ்யா: ஆத்மந: ஜீவிதக்ஷயம் நாவபுத்யந்தே இதி பாவ:. "சாலிலெடுத்த நீர்போலே" என்றவிடத்தில், "ஆயு: பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்ப:" (ஆயு:பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்ப:) என்றதநுஸந்தேயம். சாலிலெடுத்த நீரென்றது - ஆயுஸ்ஸினுடைய வல்பத்தையும், க்ஷயத்தினுடைய ப்ரத்யக்ஷத்தையுந் தோற்றுகைக்காக. குளத்தில் நீர்வற்றுகிறமை தெரியாதிறே.

ஒன்றென வென்று தொடங்கி, நும்மிருபசையறுத்து அவனிடை நன்றென நலம்செய்வது நம்முடைநாளே இத்யந்வய:. (ஒன்றெனப்பலவென வறிவருமவடிவினுள்நின்ற) ஏகாத்மாதிஷ்டிதமென்றும் அநேகாத்மாதிஷ்டிதமென்றும்-ஒருவனே ப்ரதாநனென்றும், தனித்தனியே ப்ரதாநரென்றும் மதிப்பவரிதான வடிவுகளுள்ளே வர்த்திக்கிறவனென்று பதார்த்தம். (நன்றெழில்நாரணன்) விலக்ஷணமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய நாரணன் ....*

எட்டாம்பாட்டு.

நாளுநின்றடுநம்பழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளுமோர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி
நாளுநந்திருவுடையடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி
மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமாள்வதுவலமே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாளுநின்றடும) இப்படி யநந்யப்ரயோஜநராயக்கொணடு நந் திருவுடையடிகடநலஙகழலவணஙகவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு பாதகமா யநாதிகால ஸஞசிதமாய பகவதநுபவவிரோதியான நமமுடை ய கொடுவினையெல்லாம வணஙகின வபபோதேமாளும. இனியொருநா ளு மொருகுறையிலலை, நாமபேக்ஷிததபடி யெமபெருமானை யநுபவிகக பபெறலாம. இபபடி சிரகாலஙகூட பலவதஸாத்யமான பகதியோகததை ஸாதிககைககுககாலமும் பலமுமின்றியே அநதிமதஶாபநநராளுரிழநது போமித்தனையோவெனனில; அநத அநதிமதஶையிலேயாகிலும, ஓரஞ சலிமாதரமாதல, ஓருகதிமாதரமாதல, ஒருஸ்மருதிமாதரமாதலவனறிற ததிலேசெய்ய, அநதபகதியோகததிலும நனறெனகிறா. . ... *

பன்னீராயிரப்படி.

பரதிபநதகஙகளானவையெலலாம் குலையுமெனகிறா.

மனனகம் - மனனகததை. மலம் - தரிமூரததிஸாமயாஶஙகையாலுணடா ன ஸமஶயமாகிறமலம. அற - அறும்பமட கழுவி - விவேகததாலேபரிஶாததமாக்கி. நாளும - நமககபிமதமானநாடோறும. நம் - நமககேகூறுபடட. திருவுடை-ஸ்ரீமா ளுன. அடிகள்தம - ஸவாமியினுடைய. நலம - ஸாவஸமாஶ்ரயணீயமாயபோகய முமான. கழல - திருவடிகளை. வணஙகின - ஆஶரயிககில. நாளும் - நாளதோறு ம. நினறு - விடாதேநின்று. அடும - பரிதபிபபதாய. நம - நமபுததிபூர்வகமாக ரமகருததேடின. பழமை - அநாதிஸிததமாய. அஙகொடுவினை - மிகவும கரூரமா ன அகருதயகரணுதிபாபஙகள. உடனே - ஆஶ்ரயணஸமகாலததிலே. மாளும-நஶி கரும். ஓர்குறைவிலலை - ஸவாபிமதததில் குறைகிடபபதொனறுமிலலை.

இபபடியாஶ்ரயிககுமிடததில் மாளுமோரிடததிலும - ஶரீரவிஶ்லேஷத ஶயிலும. வணகொடு - ஆஶரயணததோடே. மாளவது - முடியிலுமதவே. வ லம - பரபலம. "ஹ்ருத்வா ஸ்ராத்தகாலே வ்ரஜ ஹாநிர்வாணஶ்ரேஷ்டதி" (ஶருதி தவாஸயாமநதகாலேபி பரஹமநிர்வாணமருசசதி) எனனுமாபோலே. " வணங கி " என றமபாடமாம-வணஙகவெனறு திருசதிசசொலலுவாருமுளா .. ..*

ஈ௫ - எட்டாம்பாட்டு.

ஒருநாளாகிலும முறபடடதுடலாக வாஶ்ரயிக்கசசொல்லாநின றீா, அநாதிகாலம நாஙகள் பண்ணிவைததபாபஙகள விலககாவோ ! இ னி காலந்தானுணடோவெனன; நீஙகளாஶரயணததிலே யொருபபட வே விரோதிகளடஙகலும் நஶிககும, ஸ்ரியஃபதி ஸமாஶரயணமாகையா லே காலங்கழிநததென்றிருக்கவுமவேண்டா, நீஙகள தண்டுகாலாவூன்றி யூன்றிததளாிநடககுமபோது அககோலோடேசாயவுமமையுமெனகிறா்

(நாளுநின்றடும்) நாடோறுமிடைவிடாதேநின்று ஹிம்ஸிக்கக்கடவதான. பரமாணுகதமான பரிமாண்டால்யாதிகள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், பகவத்ஸ்வரூபத்தோபாதிகுணங்கள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், நித்யவஸ்துவாய நித்யபரதந்த்ரமாய்ப் போராநிற்கச்செய்தே அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் நித்யமாய்ப்போருகிறதிறே. (நம) "விஷயந்தே:பாபகர்த்தாரம்" (தவிஷயந்த:பாபகர்த்தாரம்) என்கிறபடியே பிறராயசல் பிளந்தேறிடவந்ததல்ல, நெஞ்சுணர நாமே பண்ணிவைத்தவை. [ஸுக்ருதஸ்ருங்கிருமாபிவா] [அபூர்வமமபாவிகிமவா] என்கு, முன்பு அநுபவியாததாய, மேலநுபாவ்யமாயிருப்பதொன்றுண்டோ [ஸர்வம்ஸஹ] [ஸர்வமஸஹே] எல்லாம்பொறுக்கவல்லேன். [ஜேஸிராஜம்ஹிது:க்கம்] [மேஸமாஜமஹிதுஃகம] தன்காயபொருதகொம்புண்டோ! என்று சொல்லலாம்படியிறே நாமேபண்ணிவைக்கும் வையிருப்பது. (பழமை) அதுதானின்று நேற்றன்றியே பழையதாயிருக்கை. (அம) அம என்று - கௌரவத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (கொடுவினை) அநுபவவிநாஸ்யமாயிருக்கை. (உடனேமாளும) ஆஸ்ரயணகாலத்திலே நஸிக்கும்.

"யஸ்யேக்ஷித்ருஸம்ஸ்ருதௌ ஸர்வதேவஸ்ய ஸவ்வாவ்வாநந்தே" (யதேக்ஷிகதூலமக்னௌ பரோதம் பரதூயேதைவமஹாஸ்யஸாவேபாபமாந: பரதூயந்தே) "மேருமந்தரமாத்ரோபி" (மேருமந்தரமாத்ரோபி) என்றுசொல்லுகிறபடியே. விரோதிபோமளவேயோ! (ஓர்குறைவில்லை) மேலுமொருவிரோதங்கள் வாராதென்னுதல்; ஸர்வாபிமதங்களும் பூர்ணமாமென்னுதல். [கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்த:ப்ரணஸ்யதி] [கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்த:ப்ரணஸ்யதி] அர்ஜுந, இவ்வர்த்தத்தில் நம்மை விஸ்வஸித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணு; நம்மைப்பற்றினவர்களுக்கு நாசம் வாராதுகாண். பகவதாஸ்ரயணம்பண்ணுகைக்கும் விடைகிடக்கைக்கும் அகநிநாஸிநு சேதநபோலே என்ன சோதியுண்டு, அஸங்கதம். [துராசாரோபி] [துராசாரோபி] செய்யக்கடவதல்லாதவற்றைச் செய்துபோருவது. [ஸர்வாஸீ] [ஸர்வாஸீ] அபோஜ்யபோஜநங்களைப்பண்ணுவது. [க்ருதக்ந:] [க்ருதக்ந:] உபகரித்தவிஷயத்திலே அபகாரத்தைப்பண்ணுவது. [நாஸ்திக:] [நாஸ்திக:] வைதிகமாயாதையை யில்லையென்றுபோருவது.

[புரா] [புரா] இதுதான் பழையதாய்ப்போருவது. [ஸமாஸ்ரயேதியாதி] "இவனநுகூலிப்பதெப்போதோ" என்று ஏற்கவே ய

வசரம்பார்த்திருக்கிறவனைப்பற்றி யநுகூலிக்குமாகில பினனையவனை நிரத் தோஷனாக பரதிபததி பண்ணுவது. ஏனருனெனனில [பரபாவாதபர மாதமநஃ] இவனைக்குறைய நினைக்கையாவது - பகவதபரபாவததைக்கு றையநினைக்கையிறே. "நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம்வித்யதே க்வசித்" (நவாஸுதேவபகதாநாமஶுபம்விதயதேகவசித) என்னுமாபோலே.

இனிசசெயயவேணடுவதொன்றுண்டு (மனனகமலமறககழுவி) ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராகள நடுவேகலசிநின்றால், "இவனோ' கட வான, மறறையவாகளோ!" என்று ஸமஶயிக்குமதுதவிாந்து, "ஸர்வே ஶ்வரனேகடவான" என்கிற அநதஃகரணஶுத்தியுண்டாகவேணும். *தி ருவடிதன்னாமம்மறநதும புறநதொழாதொழியுமிததனையேவேண்டுவது. (நாலும) அபாவணிகடல் திணடலாதாதெனனுமாபோலே பொருநதி யநியிலலை. (நந்திருவுடையடிகளதம) ஸ்ரீமானானஸ்வாமியானவனுடை ய. இததால - நிதயயோகததைசசொலலுகிறது. "ஸர்வேஶ்வரனையாஶ் ரயித்தானாகில அவன் பலபரதனாகிறான, பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக பபறறவேணடுகிறதென்" எனறு நஞ்சீயர் பட்டரைககேடக, "'நாலு நந்திருவுடையடிகள தநகலங்கழல்வணஙகி' எனறு - அவள் முனனாக வாஶ்ரயிக்கவேணுமென்று நின்றதுகணடோ" எனறருளிசசெயது, "அ வனையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில இவன்குற்றம்பாராதே தனனிழலிலே இவ னைவைத்து, அவன்பக்கலமுகமபெறறவாறே குறறததைபபொறுப்பிக் குமவள முனனாகபபற்றவேணும.

இபபடிசிரகாலஙகூட பலவதஸாத்யமான பகதியோகத்தை ஸா திக்கைக்குக்காலமும பலமுமினறியே அநதிமதஶாபநராளுநிழந்துபோ மிததனையோவெனனில ; அந்த அநதிமதஶையிலேயாகிலும, ஓாஞ்சலி மாதரமாதல், ஒருகதிமாதரமாதல, ஒருஸ்ம்ருதிமாதரமாத வெனறிறத் திலேசெய்ய, அநதபகதியோகததிலும நனறெனகிறா ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்

எடடாம்பாட்டு. (நாலுமிதயாதி) "அங்கொடுவினையுடனேமாளும், வண ஙகொடுமாளவதுவலமே" இதயாதியைபபறற பரஶ்ரோதததாருபேணஸங்கதி (ஓ ருநாளாகிலுமிதயாதி) (விலக்காவோ) பரதிபநதகஙகளாகாவோ. (காலநதாழு ணடோ) வருநதியொருபடி யாஶ்ரயிக்கிறேமெனறாலும, இனியிருக்கபபோகிற தலபகாலமாகையாலே காலநதாழுண்டோவெனறபடி. ஆஶ்ரயணததிலேயொரு பபடவேயெனறது- "வணஙகி" எனறததைபபறற. விரோதிகளடஙகலும நஶிக் குமெனறது - "உடனேமாளும்" என்றததைபபறற. ஸ்ரீபஃபதி ஸமாஶ்ரயணமெ னறது - "திருவுடையடிகள" எனறத்தைபபற்ற. "மாளுமோரிடததிலும" இத

யாசியைப்பற்ற (நீங்கள்தண்டுகொலாயித்யாதி) தண்டத்தையே சாலாக்ப்பலத்தா லுனறிபுனறிந் தம்மாறி நடப்பதற்குமுனனே.

நாளுநின்றடுமென்று - விளைக்குமித்யத்தையும், நம என்று - பாரதந்த்ர்ய முஞ்சொல்லுகிறது, வினைதான அசித்ஸம்ஸர்க்கௌபாதிகமாகையாலே யநித்ய மாசிலிறே யிறநித்யமாவது, அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தா னுத்பாதந்த்ரமாயிறேயிருப்ப து, பாரதந்த்ர்யமும் நித்யத்வமும் பரஸ்பரவிருத்தங்களன்றோவென்ன, வ்யாக் யாதாவருளிச்செய்கிறார் (பரமாணுக்கேத்யாதி) யதவா, (நாளுநின்றடும) நித் யமுமாய பாரதந்த்ரமுமான வாத்மவஸ்துவை நாடோறுமிடைவிடாமல் நின்று ஹிம்ஸிக்கக்கடவதான என்று ஸபதார்த்தமாகையாலே, நித்யவஸ்துவுக்கு நித்ய பாரதந்த்ரயமகூடுமோவென்கிற ஸங்கையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகப் பரிஹரித்துக் கொண்டு, இப்படிநித்யமாய பரதந்த்ரமான வாத்மவஸ்துவையாகந்துககாமம் நசி கைக்கு ஹேதுவேதென்கிற ஸங்கையையும் பரிஹரிக்கிறார் (பரமாணுக்கேத்யாதி) பரிமாணமல்பம் - பரமாணுத்த பரிமாணம். நித்யமாய - அநாதியாய.

பாபமாகில் நமமதென்று ஸித்தமாயிருக்க, "நம" என்றுவிசேஷிக்கிறது கருபாவம (தவிஷ்ந்த இத்யாதி) ஸாட்யாநஸாகாயாம 'ஸஹஸ்ர' [illegible]" (ஸாஹஸ்ந்தஸாதுக்ருதயாம் தவிஷ்டத்ஃ பாபக்ருத்யாம) க்ருத்வா - வ்யாபாரஃ. "நாயேபண்ணினைத்தவை" என்றத்தா லபலிதத்தைத ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திமுகேந தாஸிப்பிக்கிறார் (அபூர்வபூர்வமித்யாதி) இதுக்காத்தம (எனக்கித்யாதி)

"நாளுநின்றடும" என்றிருக்க, "பழமை" என்றுவிசேஷிக்கிறதுக்கருபா வம் (அநாதாநித்யாதி) பாபத்துக்கழகாவது - "நலலபாம்பு" என்னுமாபோ லே கொள்ளாயத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (அமமென்றித்யாதி) கொளாயமே வளவென்ன (அநுபவவிநாஸ்யமித்யாதி) பழமையென்று - அடுக்கிறதிற்பழ மை விவக்ஷிதம.

ஆஸ்ரயித்தால் பூர்வாகமபோமென்னுமதுக்கு பரமாணங்கள (யதேஷீகே த்யாதி) சாந்தோக்யேவைஸ்வாநரவித்யாயாம. இஷீகதூலம - நாணற்பஞ்சு. பரோதம் - போடப்பட்டது. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே அஷ்டஸப்தத்யத்யாயே, "ஸக்ருத் [illegible] | [illegible] | [illegible] |" (ஸக்ருத ஸம்ருதோபி கோவிந்தோ நருணாம் ஜந்மஸஞ்சிதம் | பாபராஸிம்தஹத்யாஸு தூலராஸிமிவாநலஃ | மேருமந்தரமாத்ரோபி ராஸிஃபாபஸ்யகர்மணஃ | கேஸவம் வைத்யமாஸாத்ய ஹ்ரவ்யாதிரிவநஸ்யதி"

"ஓர்குறைவில்லை" என்றதுக்கு - பூர்வாகங்கள நஸிக்குமளவேயன்று, உ த்தராகமும் ஸ்லேஷியாதென்னுதல், அநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரமன்றிக்கே யிஷ்ட ப்ராப்தியுமுண்டென்னுதல். இதனையடைவே யருளிச்செய்கிறார் (மேலுமித்யாதி) இவ்விடத்திலே, "[illegible]

விநிவர்த்ததே" (யதா புஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்தே ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்ம ந ஶ்லிஷ்யதே) இத்யாதியோபநிஷத்து, "ஸர்வாபிமத நன்றும் ப்ராணமாம்" என்கிற விடத்தில், "[illegible]" (தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி) "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" (ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்) "ஸர்வாந் காமாந் ஆப்நோதி" (ஸர்வாந் காமாந் ஆப்நோதி) இத்யாதியோபநிஷத்துக்கள்.

உத்தராகாஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரமாணத்ரயம் (கௌநகேயேத்யாதி) (அநந்தரம் சொன்ன போலே) அக்நிகரும் ஸேசநத்துக்கும் போலே. அன்றிக்கே, பூர்வாகாஶத்துக்கு ப்ரமாணம் (தாராசாரோபி, நவாஸுதேவேத்யாதி) என்னும் மா பகவத்கீதாஸுநவமே "அபிசேத் ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக். ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக்வ்யவஸிதோ ஹி ஸ:। க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி। கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணஶ்யதி" (அபிசேத் ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக் । ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக்வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: । க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி । கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணஶ்யதி) பாரதே ஸாத்வதே ச, "[illegible]" (தாராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி । நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:) ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமத்யாயே, "நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம் வித்யதே க்வசித் । ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி பயம் வாப்யுபஜாயதே" (நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம் வித்யதே க்வசித் । ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி பயம் வாப்யுபஜாயதே) ஸம்யக்வ்யவஸித: - த்ருடாத்யவஸாயயுக்த:.

(இதுதான் பழையதாய்ப் போருவது) "[illegible]" (தாராசார ஸமாஶ்ரயேத) என்றபோதே பூர்வத்வம் ஸித்தமாயிருக்கச் செய்தே "புரா" என்கிறது - அநாதித்வாபிப்ராயமென்று கருத்து. ஏறச் சேயென்றது - ஆதிஶப்தார்த்தம். அவஸரம் பார்த்திருக்கிறவனையென்றது - "[illegible]" (திவகீடா) இத்யாதியிலே கத்யார்த்தமும் சொல்லுகையாலே, "[illegible]" (கத்யர்த்தா: புத்த்யர்த்தா:) என்றத்தைப் பற்ற.

(ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டிலே ப்ரஸக்தமாகையாலே ப்ரகரணாநுகுணமாக "மலம்" என்று இஸ் ஸம்ஶயத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம். தேவதாந்தர பரத்வபுத்தி தவிர வேணுமோவென்ன (திருவடியித்யாதி) ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தும் தத்வ்யதிரிக்த க்ஷுத்ரதேவதைகளைத் தொழாத மஹாப்ரபாவரானவர்களை. மேலே, "மாளுமோரிடத்திலும்" என்கையாலும், "[illegible]" (ஸகருதேவஹிம்ஸாஸ்தராத்த:) இத்யாதியாலும், "நாளும்" என்றது - காலனையத்யாபாவபரமென்கிறார் (அப

ரவணீதயாதி) அத்ர " [illegible] " (அஶ்வத்தமஶ்வி நாராஜஞ்சக்தியமஸேவேதாஸ்பருஷோத | மந்தவாரோஸ்பருஷேதபூர்வமபரமபர வர்ணிஸ்பருஷோத) என்றத்தநுஸந்தேயம். நாளும் - ஏதேனுமொருகாலத்திலே.

(நம்திருவுடையடிகள்) நம் - நமக்கு ஸ்வாமிநியான பிராட்டியை யுடையரான ஸ்வாமியானவனுடைய. இத்தால் - மதுப்பால். தத்ஸம்ஸாகோக்தி தவ மாதராத்யோர்வேதிபாவ:. புருஷகாரமவஶ்யாபேக்ஷிதமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம (ஸாவேஶ்வரீமாமித்யாதி) இங்கே, " [illegible] " (க்ரேஹாத வாரணம்காலேலாதக்ஷணமநுகரஹே | அஸ்திகாமாஹபலதேகருதயமேதத்தத்யமஶ்ரியை:)" என்றத்தநுஸந்தேயம். பரமாணமருளிச்செய்து உபபத்தியருளிச்செய்கிறார். (அவனைமித்யாதி) (பற்றவேணும்) என்றுபபத்தியு மருளிச்செய்தாரிதிபோஷ:.

நன்மைக்காத்தம (அவனித்யாதி) வணங்கவென்று காட்டும்படி யென்ன வென்னென (வணங்கியென்கிற வித்யாதி) வினையெச்சம் - க்ரியாஸங்கோசம். வணங்கியென்கிறது - க்ரியாரூபமாகையாலே, அத்தை ஸங்கோசித்து வணங்கவென்கிறதென்றபடி. அதாவது, வணங்கியென்றால் - க்ரியையினுடையயாவதநுஷ்டானந்தோன்றும், வணங்கவென்றால - க்ரியையினுடைய வுபக்ரமமாத்ரந் தோன்றுமென்றபடி. வணங்கவென்று ஶிக்ஷிதத்துக்கநுகுணமாக வநவயிக்கிறார (வணங்காருமித்யாதி) " ஆஶ்ரயணத்திலேயொருப்படவே " என்றவவதாரிகாநுகுணமாக," வணங்கவென்றதுக்கு - வணங்குகையிலே யொருப்படவென்றபடி.

(முடிகிறவொருக்ஷணத்திலும) இடமென்று காலத்தைச்சொல்லி, அத்தால் க்ஷணத்தைசசொல்லுகிறதென்றபடி. (சீரைப்பாயை) சீரையையும் பாயையும்.

விவரணம (ப்ரேரஷ்டமென்னுதலென்று) ரலயோரபேத:. த்விதீயாத்தம் (பலவத்தரமென்னுதலென்று) பவயோரபேத:.

ஏதத்புபாதநம (அவனையுமித்யாதி) பலிதம் (இத்தாலித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஷஷ்டதரிமஶே மால்யவந்தம ப்ரதிராவண: " [illegible] " (த்விதாபஜயேயமபயேவமநமேயநதகஸ்யசித | ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ ஸ்வபாவோதுரதிக்ரம:.) " மாளுமோரிடத்திலும " என்ற விடத்திலே, " [illegible] " (ஏஷாபராஹமீஸத்திதி:பாதத்தை நாம்பராப்யவிமுஹ்யதி | ஸ்த்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹமநிர்வாணம்ருச்சதி) என்றத்தநுஸந்தேயம. அந்தகாலேடயஸ்யாமவித்யாயாம்ஸ்த்தித்வாப்ரஹமாநந்தம். ப்ராபநோதீத்யாதத்ர:. நிர்வாணம - ஆநந்தம் " வணங்காளும் " இத்யாத்யநவயித்துவிடத்திலே, " [illegible] | த

ஸ்ருஷ்டியோஹ வெஷ்ணோஸ்ஸ்வாக ஸ்ருஷ்டி நாசக:" (நமஸ்தேஸ்து யோப்ரு யாமேதுபகதஸ்ப்ரத்தயாநவித: | தஸ்யாக்ஷயோபவேலலோகஸ் ஸ்வபாகஸ்யாபி ராத) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

மன்னுகமலமறக்கழுவினாளும் நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி. நானுந்தினறமே பழமையங்கொடுவினையுடனேமாளும், ஓர்குறைவில்லை, மாருமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமோளவதுவலமே, இத்யந்வய:. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத் துந்தித்
தலத்தெழுதிசைமுகன் படைத்த நல்லுலகமுந் தானும்
புலப்படப் பின்னுந்தன் னுலகத்திலகத்தனனாமே
சொலப்புகில் இவைபின்னும் வயிற்றுள இவையவன் துயக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(வலத்தனன) ருத்ரனுடையவும், சதுர்முகஸ்ருஷ்டமான லோகத்தினுடையவும், சதுர்முகன்றன்னுடையவும ஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்தி ஹேதுபூதனாய், பின்னையு மாஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே ஸ்வேச்சையாலே ஸ்வஸேஷபூதமான ஜகத்தினுள்ளே யாஸ்ரிதர்க்குக் காணலாம்படி வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளு மிவனுடைய குணங்களைச் சொல்லப்புகில் இவை பின்னையும் உள்ளுளளுமபாயந்தமாயிருக்கும். இந்தகுணங்களையுடையனானவனை யெல்லாருமொக்க வறிந்தாஸ்ரயியாதொழிவானென்னென்னில் ; தன்பக்கல ஸ்நேஹமில்லாதார்க்குத் தன்னை யுள்ளபடி யறியவொண்ணாததொருபடி யவர்களை மோஹிப்பித்துவைக்கு மெனகிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரஹ்மருத்ராதிகளு மிவனாலே லப்த ஸ்வரூபராயிருக்க, ஸர்வபூதயந்தாப்பூதனா யவதரித்து தத்தத்ஸஜாதியாதிகளாலே நெஞ்சுகலங்கப்பண்ணுமென்கிறார்.

எழுதிசைமுகன - சதுர்த்தபுவந நிர்வாஹகமான வெழுச்சியையுடைய திசைமுகன. படைத்த - ஸ்வஸ்ருஷ்டமான. நல்லுலகமுந்தானும - விலக்ஷணலோகமுமதானும். துந்தித்தலத்திடம்பெற - அஸங்குசிதமாகத் திருநாபியிலே யிடம் பெற்றிருக்க. திரிபுரமெரித்தவன - த்ரிபுரதஹநம்பண்ணின ருத்ரன். வலத்தனன்-
" வபொஹ்காஜஸ்ஸெஶா-ஊராதக்ஷிணம் வாஸ்ரேஶாஸ்த்ராநு " (பஸ்யைகா

தஸமேருத்ராந் தக்ஷிணம்பார்ஸ்வமாஸ்ரிதாந) என்கிறபடியே வலப்பார்ஸ்வத்தி லான், பின்னும் - ஈஸ்வராபிமாநிகளுக்கும் தன்திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறதுக்குமேலே. அவன் புலப்பட - காணவாராய என்றிருப்பார்க்குக் கண் ணுக்கிலக்காகைக்காக. தானே - தானே - காமாதிபரதந்த்ரனன்றியிலே. தன்னு லகத்தில் - தன்னுடையலோகத்திலுள்ளே. அகத்தனன் - அவதரித்துநிற்கும். சொ லப்புகில் - இப்படி சொல்லப்பார்த்தோமாகில். இவை - ஏவம்விதமான குணங்கள் பின்னும் - பின்னையும். வயிற்றுள - உள்ளேயுள்ளே யதார்த்தமாயத் தலையாது. இ வையவன்துயக்கு - இவையவன் ப்ரமிப்பிக்கும்படி.

" வயிற்றுள " என்று - ப்ரளயத்திலே வயிற்றுக்குள்ளேவைத்ததாகவுமா ம். தந்தி - நாபி... .... ,

---

கூ - ஒன்பதாம் பாட்டு.

கீழ், ப்ரஹ்மாதிகளுடைய அபரத்வமும், ஸர்வேஸ்வரனுடைய பரத்வமுஞ்சொன்னார்; இப்பாட்டில் அவர்கள் தாங்களிவனைப்பற்றி லப்த ஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முதல்பாதகனாய அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான ஸர் வேஸ்வரன் அவர்கள் தாங்களுங் காலிடமாட்டாத பூமியிலேவந்தவதரிக் கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; அவன்றானருளிச்செய்துவைத்ததுவே ஹேது, " பரித்ராணாய ஸாதூநாம் " (பரித்ராணாய ஸாதூநாம) எ ன்றன்றே-ஆஸ்ரயிக்குமவர்களுக்கிதிலே த்வரைபிறக்கைக்காகவும் ருசி ஜநகனுக்காகவும் வந்துபிறப்பன்; அதினபலமாய வரும்திறே துஷ்க ருத்துக்களுடையவிநாஸம், என்றருளிச்செய்ததுவே ஹேதுவென்கிறார்.

(வலத்தனதிரிபுரமெரித்தவன்) கீழ்ப்பாட்டுக்குக் கீழிரண்டு பாட்டாலுஞ் சொன்னவர்த்தத்தை யநுபாஷிக்கிறார். த்ரிபுரதஹநத்தா லே ஸமஜாதாபிமாநியான ருத்ரன் திருமேனியில் வலவருகைப்பற்றி லப்த ஸ்வரூபனாயிருக்கும். " பக்ஷம் ஸ்வகாத்ரே ஸமேருதராந் தக்ஷிணம் வா ஸ்ரிதாந் " (பக்ஷயைகாதஸமேருதராந தக்ஷிணம்பார்ஸ்வமாஸ்ரிதா ந்) என்கிறபடியே. (இடம்பெறத்துந்தித் தலத்தெழு திசைமுகனப டைத்த நல்லுலகமுந்தானும) எழுச்சியையுடைய திசைமுகனபடைத் தலோகமுந்தானு மஸங்குசிதமாகத் திருநாபீகமலத்திலே யிருக்கும். " ப்ரஹ்மாணமீஸம் கமலாஸநஸ்தம் " (ப்ரஹ்மாணமீஸமகமலாஸநஸ்தம) என்கிறபடியே. இவை - இவர்களுடைய ஸர்வப்ரகாரரக்ஷணத்துக்கு மு பலக்ஷணம். எழுச்சியாவது - சதுர்தஸ புவநத்துக்கும் நிர்வாஹகனான வளவுடைமை, ஈஸ்வரன் விரும்பிவந்தவதரிக்கையாலே " நலவுலகம '

என்கிறது. “ ஏருருமிறையோனும் திசைமுகனுமதிருமகளும், கூருரு ம்தனியுடமபன ” என்கிறபடியே-பிராட்டிக்கும பரஹ்மாதிகளுககுமோர ககத திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைததால, அநதஃபுரததிலுள்ளவ ரகளென்று அவர்களிருப்பிடத்தி லிவாகளுக்குநலியவொண்ணாதபடி கூ றுககொடுததுவைககும ஸௌவாபர்ஸ்ரயமாயிறே திருமேனிதானிருபப து. (இடம்பெற) ஸவிகாஸமாயிருககும. ருதரனுககு மிவவருககுள்ளா ரக்கும நிரவாஹகனுய சதுர்தசபுவந ஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகன் தா னுண்டாககின நன்முன லோகமுநதானும திருநாபிகமலததைபபற்றி ல பதஸவருபனுயிருககும. “உநதி” என்றும, “ துநதி ” என்றும- திருநா பிககுபபோ. (இடமபெறத்துநதி) இடமபெற, அதது, உநதிததலம, என்முயபதம், அதில, “அதது” எனகிறபதம- சாரியைசசொல்லாய பபொருளின்றியேபோய, “ இடமபெறஉந்திததலம ” என்கிறது. “ பூ தலம் ” என்னுமாபோலே. (திசைமுகனபடைதத நலவுலகமுந்தா னுமுநதிததலததனன்) ஸ்தநநதயபரஜைதாய மூலையயகலில நாககொ டடுமாபோலே, திருநாபிகமலத்தைவிடில தனஸததை யிலலையாமபடி யிருககை. இப்படியினனை ஸாவகாலமுமிவாகளிருபபாாகளோ வெனனி ல, ஆபததுககளிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுககும். அதுமஹாகு ணமாகையாலே ஆழ்வாாகளெபபோது மொகக வருளிச செய்துகொ ணடுபோருவாகள. ஸ்ரீநந்தர்க்குப்புறம்பே நாடுகளககவுணடாகிலும் மாளிகைக்குள்ளே செம்பாலேநாழியரிசியைத தஙகளுககு வரிசையாக நினைததிருபபர்களிறே, அபபடியேயிவாகளும திருமேனியிலபண்ணிவை ககுமபராபதிவிடாாகளிறே. ஒருகலகஙகளிலே அடையவனோந்தானுககு ளளே குடிவாங்கியிருந்து, கலங்தெளிந்தவாறே புறமபேபுறபபடடா லு மிவவிடமினறுாபற்று, இவவிடமினறுாபறறெனறு பினனுமபராப தி சொலலினவககுமாபோலே.

(பின்னும) பரஹ்மாதிகளுககுத தன்றிருமேனியிலே யிடங கொடுத்ததுககுமேலே. (தனனுலகததிலகததனன) தானுண்டாககின பரஹ்மாவாலே யுணடான லோகஙகளிலே வந்தவதரிககும. பரஹ்மருத்ர ரகளும தனறிருமேனியி லேகதேஸத்தைபபறறி லபதஸ்வரூபராமபடியி ருககிறவன அவாகளுஙகூடககாணட அருவருக்கிற ஸம்ஸாரததிலே வந் தவதரிககைககு ஹேதுவெனனெனனில (புலப்பட) காணவாராயென றென்று கண்ணுமவாயுநதுவர்நதிருககு மவாகளுககுததன் ஸங்கலபத் தாலே ஸம்விதாநமபணணவொண்ணுதே யவாகள்சக்ஷுராதிகரணஙகளு க்கு விஷயமாகவேணுமென்று. என, ஸஙகலபத்தாலே ஸம்விதாநமப ண்ணிலுலென் செயயுமென்னில், “ மழுங்காதஞானமே படையாகமல ருலகிற றொழும்பாயார்களித்தானுன சுடர்சசோதிமறையும ” எனபாக

ள். இதுதனக தத்தானடி யென்னென்னில (தானே) [ஆதமமாயயா | ஆதமேசசயா. ஒருகர்மமபரேரிககவன்று, இசசையாலே.

(சொலபபுகிலிவைபினனும்வயிற்றுள) அவனிப்படியவதரிந்துப்பணணும் ரக்ஷணஙகளிலேக தேஶஞசொலலில சொலலுமததனை, எலலாஞசொலலித தலைககடடபபோகாது. சொலபபுகிலுளளேயுளளேயாமித்தனை. அன்றியே, தனனுலேஸ்ருஷ்-டரான பரஹ்மாதிகளாலே ஸருஷ்டரானவாகளுககு “ எனமகன ” என்றபிமாநிககலாமபடிவந்துபிறநது, “ உனககுராஜ்யததைததநதேன், அதுதனனைவாஙகினேன, போ” என்றும, கையிலே கோலைககொடுதது “ பசுககளினபினனே போ” என்றுஞசொலலலாமபடியெளியனாயிருககிறதான, இவாகளுககோரரபததுவநதாலிவாகளை வயிறறிலேவைதது நோககுமபடியைசசொலலிறறுககவுமாம இபபடிஇதுவே ஆததமெனனுமிடம நீரருளிசசெயத போதுதெரிந்து, அலலாதபோதெஙகளுககுத தெரியாதபடியிராநினறதி; என்ன (இவையவனறுயககே) “ 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 ” (மமமாயாதுரத்யயா) எனகிறபடியே அவன்றனே ப்ரகருதியாகிற விலஙகையிடட பாகயஹீநரானவாகள தனபக்க லணுகாதபடி பண்ணி, அவாகளகலபபுககாலவனறுனநுமதி தானமபண்ணி ; உங்கள்பககலவனுதாவிநறுயிருககையாலே தெரியாதொழிகிறதேனகிறுா. துயககு-ஸம்ஶயம... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒனபதாமபாடடு. (வலததனனிதயாதி) கீழனறது - கீழபபாடடுககுககீழிரணடுபாடடிலுமெனறபடி. இபபாடடுககாதததவயாறு தணமாகவ ககிதயமாதல, யதவா , ஏகஸ்வகதியாய , பரஹ்மாதிகளுககுமிதயாதி - கீழவாகயவிவரணமாய, அவாகள லபதஸவரூபரா யிருககிறபடியையும, அவதாரததுககு ஹேதுவையுமருளிச்செயகிறாாதல.

இநதயோஜநையில, “ பரஹ்மாதிகளுக்கும் ” எனறதுககுககீழே, ஆனால எனறுகூடடிககொளவது. அருளிசசெயததுவைததுதானேதென்ன (பரிதராணாயேதயாதி) ‘ 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ” (பரிதராணாயஸாதூநாம விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம|தாமஸமஸததாபநாாததாயஸம்பவாமியுகேயுகே) இதிகீதாஶாசுரததே. “ 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯” (ஸாதூநாம்பரிதராணாய, தாமஸம்ஸததாபநாாததாய) எனறபததவயததுககுமாததம (ஆஶாயிக்குமவாகளுககிதயாதி) அதாவது-முன்பேருசியுடையாாககுதவளைபிறக்கைக்காகவநது பிறபபெனனுமது - “ 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 ” (பரித்ராணாயஸாதூநாம) என்றதுககாதநம். தனனுடையவாஶாயணததில் ருசியில

பேரார்கநு ருசியைப் பிறப்பிக்கைக்காக வந்து பிறப்பனென்கிறவிது - "யூத ஸம்ஸ்தாவந்தாய" (தாமஸமஸ்தநபாதத்தாய) என்கிறவிதுக்கருத்தம். "விநாஶாய சதுஷ்க்ருதாம்" (விநாஶாயசதுஷ்கருதாம) என்கிறதேயென்ன, அதாகுதக்கிமென்கிறா. (அதினபலமாயிதயாதி) "விநாஶாய" (விநாஶாய) என்றசுகாரம - அநவாசயத்திலே. அநவாசயமாவது அபராதாநம். "ஆநுஷங்கிகஞ்ச துஷ்க்ருதாம் விநாஶ:" (ஆநுஷங்கிகஸ்துதுஷ்கருதாமவிநாஶ:) என்றிறே பாஷ்யத்திலே பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தது. ஆகருசிஜநநமும் தவராஜநமும் துஷ்டிசிதாபஹாரி ஸங்கல்பத்தாய பாதாஶமின்றியிலே கூடாமையாலே யவற்றுக்கே பராதாநயம், துஷ்க்ருதவிநாஶம ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே செய்யலாமாகையாலே யிதபரதாநமென்றபடி.

ப்ரஹ்மாதயபரத்வம் கீழேசொல்லிறறேயென்ன (கீழிறபாட்டுகக்தயாதி) சொன்னவாத்தமாவது- இருவர்களுடையவபரத்வம். அப்படியிருக்குமோவென்ன (பஶ்யைகாதபேதயாதி) "ஆதித்யாதீந்தர்ஶாந ஸம்ஸ்ரிதாந்" (தவாதஶைவதாதித்யாந வாமபார்ஶ்வமஸமாஸ்ரிதாந) இத்யுத்தராத்தம. இதடமோக்ஷதாமே. "திரிபுரமெரித்தவன" என்றது - ருத்ராந்தரங்களுக்குமுபலக்ஷணம.

உந்தித்தலத்தென்றது - உந்தித்தலத்தென்றபடி. எழுச்சி - ஸம்ருத்தி. தோஸ்வேகாதபோ, "பஶ்யாமிதேவாம்ஸ்தவதேவதேஹே ஸர்வாம்ஸ்ததாபூதவிஶேஷஸங்காந் । ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்தம் ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாநுரகாம்ஶ்ச திவ்யாந்" பஶ்யாமிதேவாமஸ்தவதேவதேஹேஸர்வாமஸ்ததாபூத விஶேஷஸங்காந | பரஹமாணமீஶமகமலாஸநஸ்தமருஷீம்ஶ்சஸர்வாநுரகாம்ஶ்சதிவ்யாந) ஈஶம்பத: - பரதாநருத்ரபர: கமலாஸநஸ்தம பரஹ்மாணமித்யநவய:. கமலாஸநஸ்தம ஈஶம். இதி ஈஶவிஶேஷணமவா, கமலாஸநஸ்தம-ப்ரஹ்மணி ஸ்திதமித்யாதத:. அளவுடைமை - ஐஶ்வர்யம். ஜ்ஞாநாதிகயமவா.

"இடம்பெற" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம (ஏருளுமிதயாதி) வருஷபத்தையாருகிற ருத்ரனும், சதுர்முகனும், பிராட்டியுங்கூடிட்டு வயவஸ்திதமாகவாருகிறவதவிதியமான திருமேனியை யுடையவனிதி ஶப்தாத்த:. இவர்களுக்குக்கூருக்கொடுப்பானென்னென்ன (ஸர்வாபாஶ்ரயமிதயாதி)

பதங்களுக்காத்தமருளிச்செய்வதாகமீளவுமபரதிகோபாதாநம் (இடம்பெறவிதயாதி) "எழுச்சியையுடைய" இதயாதிவாசயவிவரணம் (ருத்ரனுக்குமித யாதி) உந்தியென்றிறே - காபிகருப்போ. ஆகையாலிடம்பெற வுந்தியென்றிறே சொல்லவடுப்பதென்ன (உந்தியென்றுமிதயாதி) "துந்தி" என்றும்சொல்லலாமென்றுகருத்து. இவ்விடத்திலும "உந்தி" என்றுபதமாகவுமாமென்கிறா (இடம்பெறத்துந்தியித்யாதி என்கிறதென்னுமளவும) "அத்து" இதயத்ரஅகாரலோப:. (என்ருயபதம்) என்றுபதபேதமாய். சாரியைச்சொல் - நிரர்த்தகபதம். ஶப்

தத்-க்குப்ரயோஜநம் (பூதலமித்யாதி) தலமென்கிறதென்றுஶேஷம் "-ரத்ந தலத்தன்ன" என்று நிரூபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (ஸத்நந்த்யேத்யாதி) நாக்கொடிமாபோலே - நாகருலருமாபோலே.

ஆழ்வார்களருளிச்செய்த மாத்ரமன்றிக்கே தாங்களும் தங்களுக்கித்தை பெருமையாக நினைத்திருப்பாரென்று பாவார்த்தம் (ஸாமந்தாகத்யாதி) செம்-தாமரநாழி. (செம்பாலேநாழியரிசியை) செம்புநாழியாலேநாழியரிசியை. வரிசையாக - பஹுமாநமாக. அவர்களொருக்காலிருந்துபோனது மவர்களிடமென்றுமதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம (ஒருகலங்களிலேயித்யாதி) அவையவனைநதான - ஏழாமபராகாரம். பறறு - இடம. ஸத்கலமென்றபடி.

கீழே, "திசைமுகனபடைத்த" என்றுவைத்து, "தனனுலகம்" என்கை வயாஹதமன்றோவென்ன (தானுண்டாக்கினவித்யாதி) அதாவது - தானுண்டாக்கின ப்ரஹ்மாவாலே யுண்டாக்கப்பட்டதாகையாலே தனனதென்னலாமென்றபடி. அருவருக்கிற -ஹேயமாகநினைக்கிற.

(ஹேதுவெனனென்னில) ப்ரயோஜநமென்னென்னில (காணவாராயித்யாதி) உனவடிவழகைக்காணும்படி வரவேணுமென்றென்று பலகாலும்பார்த்துக் கூப்பிட்டு, பார்க்கிறகண்ணும கூப்பிடுகிறவாயும பசையறவுலாநதுஎன்றபடி. (வி ஷயமாகவேணுமென்று) சக்ஷுர்விஷயத்வம ப்ரயோஜநதயாஹேதுவென்றபடி. ஸங்கலபத்தாலே ஸமவிதாநம்பண்ணுகை-குணவிஷ்காராதிகளாலே ஸமவிதாநம பணணுகை. (மழுங்காதவித்யாதி) அமோகமான ஸங்கலபரூபஜ்ஞாநமேபரிகரமாகவிஸத்ருதமான லோகத்திலேயுனக்கு ஶேஷபூதரானவர்களுக்குபகரித்தால. ஆர்த்த ரக்ஷணமபணணுகைக்கு மடிவினகளையிலே தவரித்துவநதாயெனகிற வுனனுடைய வதயுஜ்ஜவலமானதேஜஸ்ஸு திரஸ்க்ருதமாகாதோவென்றபடி.

இதுதனக்கு - அவதாரத்துக்கு. இதுகாரணபரஶ்நம. "புலப்பட" என்று ப்ரயோஜநத்தைசொல்லுகையாலே. "அடியெனனென்னில" என்றதுக்குக்கருத்து - காமத்தாலேயோவென்றபடி.

"புகல" என்றயதிஶப்தார்த்தம (அவனிபபடியித்யாதி) "இவை" என்று - ரக்ஷணபரகாரங்களைச்சொல்லுகிறதாதல, ப்ரஸ்துத லோகஸ்த்தரையாய, தஶரதாதிகளைச்சொல்லுகிறதாதல. வயிறறுள - (உளளேயுளளேயாம) வாசாமகோசர மென்றபடி. தவிதீயார்த்தத்தில, வயிறறுள - வயிறறுக்குளளே வைத்துக்கொணடாறபோலே யநதஸ்ஸிலும ரக்ஷிக்குமென்றபடி. ப்ரதமயோஜனையில, ரக்ஷணங்கள - பூர்வவாக்யதாத்பர்யஸித்தங்கள. தவிதியயோஜனையிலாதத்ங்கள - "உலகத்திலகத்தன்ன" என்றபதோபஸத்தாபிதங்கள.

(இவையவனறுயக்கே) அருளிச்செய்தபோது தெரிநது, அல்லாதபோது தெரியாமையுமானவிவை யவனுண்டாக்கின ஸமஶயம. அவன பரமிபபிக்குமபடியென்றபடி. இவ்விடத்திலே "ஶம்ஶாஞவிஷ்ஹாயோஷீ ஸுஸுஜரு தஃஸு ஜுஃ । கஊணாஶாஶஹதெகஹுடம் கீநாமஜவக்ஷூஶுகஃ । தெநவஜுடதெ ஜோகா நூயாயொநெகெஶஃ । யெதஜெவஹுவக்ஜெஜ நதெஜஹுஜாநவாஃ" (ஈஶ்வரபிஹாயோகிஸரவஸ்யஜகதஃபரபுஃ । கர்மாண்யார

பத்தோத்தமகிரோஸஇவதாபபலஃ। தேநவஞ்சயதேலோகாந்மாயாயோகேநகேஸவஃ। யேதமேவபரபத்யந்தே நதேமுஹ்யந்திமாநவாஃ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். (அநுமதிதாநமபண்ணி) இருக்கும் இதிஸேஷஃ. "உங்களப்பகல" என்கிறதுக்கு முன்னே அப்படியே யிதிஸேஷஃ. துயக்கென்று - மனந்திரிவுக்குப்பேர். அது - ஸம்ஸயமும், விபர்யயமும். இங்கே ப்ரகரணாநுகுணமாக, ஸம்ஸயம் விவக்ஷிதமென்கிறார் (துயக்கு ஸம்ஸயமென்று)

திரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறவலத்தனன, எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமுந்தானு மிடம்பெற வுந்தித்தலத்தனன, பின்னுந் தன்னுலகத்திற புலப்படத்தாளேயத்தனன, இவையினனும் சொலப்புகில வயிறறுள, இவையவனறுடகே, இத்யநவட்ஃ. இடம்பெற - அஸங்குசிதமாக...... . ...*

பத்தாம்பாட்டு.

துயக்கறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கு
மயக்குடைமாயைகளவானிலும்பெரியனவல்லன்
புயற்கருநிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போ
தயர்ப்பிலனலற்றுவனறழுவுவனவணங்குவனமர்ந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

(துயக்கறு) நிரத்தோஷாந்தஃகரணராய ஸம்யக்ஜ்ஞாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குக்கூட வறியவரிதாயிருந்த திவ்யாவதாரந்தொடக்கமாகவுள்ள மஹாஸ்சர்யங்களைச்செய்தருளவல்லனாய, காளமேகநிபமான திவ்யரூபத்தைப்புடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவுலகளந்த நல்லடிப்போதை யுபதேஸநிரபேக்ஷமாக நானென்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலு மநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண் டநுபவிக்கப்பெற்றேனாகாதேயென்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வபாவத்தைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடைய அஸங்க்யாதமான பராமகத்வங்கிடக்க, அவனழகையே யநுபவிப்போமென்று பாரிக்கிறார்.

துயக்கறு - ஸம்ஸயவிபர்யயமில்லாமையாலே கலக்கமற்ற. மதியில் - நெஞ்சிலேபிறந்த. நன்ஞானத்துள - நன்றான ஜ்ஞானத்தையுடையரான. அமரரை - தேவர்களையும். துயக்கும் - கலங்கப்பண்ணும். மயக்கு-பராமகத்வஸக்தியை. உடை- உடைய. மாயைகள - ஆஸ்சர்யமானவாகாரங்கள். வானிலும்- எல்லையில்லாதவாகாஸத்திலும். பெரியனவல்லன்-அதிஸயிக்கப்பண்ணவல்லனாய. அதனில, புயல- காளமேகம்போலே. கருநிறத்தனன் - கருகினநிறத்தையுடையனானவனுடைய. பெருநிலம் - பூமிப்பரப்பை. கடந்த - அநாயாஸேந அளந்த. நல் - விலக்ஷணமா

ன. அடிப்போது - திருவடித்தாமரைகளை. அமர்ந்து - ப்ரயோஜநாந்தரத்திற் பற்றற்று அமர்ந்து. அடாப்பில்லன - மறப்பில்லாதவனுடைய. அலற்றுவன - அக்ரமமாக குணங்களை வாயாலே சொல்லுவன. தழுவுவன - அத்யந்தப்ரேமயுக்தனாய்க்கொண்டு ஸம்ச்லேஷிப்பன. வணங்குவன - தலையாலே வணங்குவன. இப்படி கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிப்பேனென்கிறார். . .. .*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

அவன் விமுகர்பக்கல் பண்ணுமவை கிடக்கிடீர், அவன்காட்டின வழியே காணப்புக்க நாம் மனோவாக்காயங்களாலே நம்விடாய்கெடத் திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளை யநுபவிப்போமென்று பாரிக்கிறார்.

(துயக்கறுமதியில்) துயக்கற்றமதியையுடைய. ஸம்சயவிபர்யயரஹிதமான மதியையுடையராகையாலே (நன்ஞானத்துளமரர்) உள-மநமும், இடமும், மேலும். இங்கு, மேலானவமரரென்றபடி. நன்றான ஞானத்தையுடையரான வமரரையுங்கூட. (துயக்குமயக்குடைமாயைகள்) துயக்கு - மனந்திரிவு. அறிவுகெடும்படி தெரியாமையைப்பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடு கூடின வவதாரங்கள். (வானிலும் பெரியனவல்லன) ஆகாசத்தைப் பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப் போகாது. "அமரர்" என்கிறது - இந்த்ராதிகளை. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மிக்கிருக்கச்செய்தே, ஸத்த்வந்தலையெடுத்தாலும் அப்படியே கனத்திருக்குமிறே யவர்கள் தங்களுக்கு, அப்போது, "நங்கார்யம் நம்மாற்செய்யப்போகாது, அவனே நங்கார்யத்துக்குக்கடவன்" என்றிரா, அநந்தரக்ஷணத்திலே எதிரிடாநிற்பர்கள்; தங்களிருப்பிடமுமிழந்து, ஸ்த்ரீகளுமபிடியுண்டு, எளிமைப்பட்டவளவிலே யதைப் பரிஹரித்துத்தரவேணுமென்றிரந்து, பின்னை யிவனும்போய், நரகவதம்பண்ணி சிறைகிடந்த ஸ்த்ரீகளையும் மீட்டுக்கொடுத்துப்போராநிற்கச்செய்தே, புழைக்கடைக்கே நின்றதொரு பூண்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோர, வஜ்ரத்தைக்கொண்டு தொடர்ந்தானிறே. அன்றிக்கே, "நன்ஞானத்துளமரர்" என்கிறது-நித்யஸூரிகளையாய், ஜ்ஞாநாதிகனான பெரிய திருவடியும், "தேவரீரையும் நாய்ச்சிமாரையும் வஹித்தேன் நானன்றோ" என்றாற்போலே சிவியார்சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னானிறே.

அவனுடைய வ்யாபாரங்கள் நம்மால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ!, அதுகிடக்கிடீர், அவனநுக்ரஹத்தாலே காட்டின வடிவழகை யநுபவிப்போம் நாமென்கிறார் (புயற்கருநிறத்தனன்) வர்ஷுக வலாஹகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவன். (பெருநிலமித்யாதி) "மனோவாக்காயங்களாலே யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்" என்று பிள்ளா

ஏபணிக்கும்படி. "இவரருளேயநுபவிக்கப்பாரிக்கிறார்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி. (பெருநிலங்கடந்த) பரப்பையுடைத்தான பூமியையளக்கிறவிடத்தில், வஸிஷ்டசண்டாலவிபாகமறஎல்லாரதலையிலுமொக்கத் திருவடிகளை வைத்தான. இவர்கள நன்மை தீமைபாராதே, தன்னுடையபேற்றிற்கே யிவர்களுக்கு மாம்படிபண்ணினான. (நல்லடிப்போது) "படிகளவாகநிமிர்த்த நின பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்று ஆசைப்படவேண்டும்படியிறே யிருப்பது, "ஶ்ரீமாந்" (கதாபுர:) என்று ப்ராரத்திதுக்கிடக்குமதிறே, செவ்விப்பூச்சூட வாசைப்படுவாரைப்போலே. (அயர்ப்பிலன) மறக்கக்கடவேனல்லேன. (அலற்றுவன) அக்ரமமாகப்பேசக்கடவேன். (தழுவுவன) "ஸம்ஸ்பர்ஶ பரிஷ்வஜே" (ஸங்காடம்பரிஷஸ்வஜே) என்னுமாபோலே, கட்டிக்கொள்ளக்கடவேன. (வணங்குவன) நிரமமாயத திருவடிகளிலே விழக்கடவேன. (அமர்ந்தே) அநந்ய ப்ரயோஜநனாயிப்படி செய்யக் கடவேன்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாமபாட்டு. (துயக்கித்யாதி) கீழெல்லாம் பரோபதேசம பண்ணிப்போந்தவிவர்க்கே தாமநுபவிக்கக் கடவேனென்று சொல்லுகிறது. அவர்கள திருந்தாமையாலே. இதுக்குஹேது - அவனபண்ணிவைத்த மயக்கமென்றநுஸந்தித்தருளி, ஸ்வாநுபவத்திலே யிழிகிறானென்கிறார் (அவனவிழுகாபக்கவித்யாதி) (அவனகாட்டினவழியே) அவதரித்து வடிவழகைக்காட்டினவழியே.

மதி - அந்த:கரணம. தாமபூர்ஜஞாநமாகவுமாம. துயக்கறுமதியிலென்றது - ஹேதுகாபப விசேஷணமென்னுமிடந் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸமஶயேத்யாதி) மேலானவமரர - மநுஷ்யரிற்காட்டில மேலானவமரர. "துயக்கும, மயக்குடை" என்கிற புநருக்திக்கர்த்தம (அறிவுகெடும்படி யித்யாதி) துயக்குண்டாம்படி மயக்கத்தைப பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடேகூடின வவதாரங்களென்றபடி. "வானிலும்பெரியன" என்றதை யவதாரத்துக்கு விசேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ஆகாஶத்தையித்யாதி) அறிவுகேடு - ஸமஶயவிபர்யயங்கள. தெரியாமை - அஜ்ஞாநபாவம. மயக்கத்தைப்பண்ணுகையாலே, மயக்கென்று - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது.

ரஜஸ்தம:ப்ரசுரரை "நன்ஞானத்தமரர" என்னலாமோவென்ன (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களித்யாதி) அப்போது - ஸத்த்வமதலையெடுத்தபோது. அப்படியெத்திட்டவிடமுண்டோவென்ன (தங்களிருப்பிடமித்யாதி) பூணடை - பாரிஜாதத்தை.

உளரமரர - மேலானவமரர நித்யஸூரிகளென்றபடி. சிவியார - கைவர்த்தர. தண்டிகைமுதலானவை சுமப்பாரென்றபடி. "சொன்னானிறே" என்றவநந்தரம, அதனைச்சொல்லுகிறதென்னுதல, என்று வாக்யசேஷம.

அவிஸமரணாதத்தம் உக்தார்த்தாநுவாதம (அவனுடையவித்யாதி) "பெருநிலம்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷிதநுபாவம (அவனநுக்ரஹேத்யாதி) "அயர

பிலன்" இத்யாதியை - வாத்தமானார்த்தத்திலும் பவிஷ்யதாத்தத்திலும் சொல்லலாயிருக்கையாலே வர்த்தமானார்த்தமாக நிர்வஹிப்பார் பிள்ளான். "பெரு" இத்யாதிக்கு பலிதம் (வஸிஷ்டடேத்யாதி) நன்மைக்காத்தம் (இவாகளித்யாதி) "தன்னுடையஸ்ரத்தியே" என்கிறவிடத்தில் - கங்காபரவாஹாதிகள் த்ருஷ்டாந்தந்தவேந்தரஷ்டவ்யங்கள். "போது" என்றதுக்குபாவம் (படிக்களவாகவித்யாதி) நிருபாதிகபந்துவான நீ பூமிக்கநயாபிமாநம் வந்ததொருநாளிலே பூமிக்களவாம்படி நிமிர்த்தளந்துகொண்ட வுன்னுடைய திருவடித்தாமரையை யென்றலைக்கலங்காரமாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்றபடி. இதுக்கு ஸமவாதம் (கதேத்யாதி) "கஹாவ்ஸ்நஸ்ஜ" (கதாபுநஸ்ஸங்க) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரே. "கவஞ்ணாம்வுஜத்வயம்" (தவசசரணாம்புஜத்வயம்) என்றதுசக்குபாவம் (செவ்விபூவித்யாதி)

பஞ்சமேம்ஸே அஷ்டாதஸே, "ஸோபெஷ்நம்ஜவஜாவகுதவிஹெநவாணிநா। ஸம்ஸ்பர்ஸாக்ருஷ்டவஸ்தாஸமாஸம்வரிஷ்வஜெ." (ஸோபயேநமதவஜ்வஜராபஜ கருதசிஹ்நேநபாணிநா। ஸம்ஸபருஸ்யாக்ருஷ்யசப்ரீத்யாஸுகாடம்பரிஷ்ஸவஜே) துயக்கறுமதியை யுடையராகையாலே நன்ஞானத்தராயள்ளான வமரரைத் துயக்கும் மயக்குடைத்தாய வானிலும்பெரியனவான மாயைகள் வல்லனாய, புயற்கருநிறத்தனனவனுடைய பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போதை, அமாநதே ஆயாப்பில னலற்றுவன தழுவுவன, வணங்குவனித்யநவய:. அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடைமாயைகள வானிலும் பெரியனவல்லன் - தேவாகளையும் கலங்கப்பண்ணும் குணசேஷ்டிதங்களை யுடைய வாஸ்சாயாவதாரங்களை யெல்லையில்லாத வாகாஸத்திலு மதிஸயிக்கப் பண்ணவல்லனிதிஸப்தாாத்த:. மயக்குடை - பாரமகத்வ ஸத்தியை யுடையவென்றுஞ் சொல்லுவாகள். ....

பதினொன்றும்பாட்டு.

அமரர்கடொழுதெழவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
யமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவலக
ளமர்சுவையாயிரத்தவற்றினுளிவைபத்துமவல்லா
ரமரரோடுயர்விற்சென்றறுவர்தமபிறவியஞ்சிறையே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமராகள்) ஆஸ்ரிதஸமாஸ்ரயணீயத்வார்த்தமாக வண்டமத்யேவதீர்ணனாய், தேவாதிஸகலஜநங்களுக்கும் தாஸ்யாவஹமான அம்ருதமதநாதிதிவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ஸேஷவ்ருத்திரூபமாய நிரதிஸயரஸரூபமாயிருந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருவாயமொழிவல்லாரா, எம்

பெருமான் ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி திருவடிகளிற்கொண்டுபோகப்ப ற்றுமை, முந்தறதிருவடிகளிலேகொண்டுபோய, அநதயிலபேரினபதத டியரோடிருந்தபின்னை பரதிபநதகமான பரகருதிஸமபநதததைப்போக் கி யருளுமென்கிறார்... .... *

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், இததிருவாயமொழிவல்லவர்கள நிதயஸூரிகளோடொக்கவு யாதநிலையைப்போயப்பெறறு ஸம்ஸாரஸம்பநததததை யறுததவரொனகிறா

அமராகள - சாவாமைககுமருநதாசைபபட்டதேவாகள. தொழுதெழ - “தொழுதெழு” என்றதமமைபபோலே கையு மஞசலியுமாயககொணடுகிறேரும் படி. அலைகடல - அலைகிறகடலை. கடைநதவன்தனனை - ஆூபிதமாமபடிகடைநத அக்ஷூாப்யஸ்வபாவனைபபறற. அமா - பொருநதின. பொழிலவளம - பொழிலி னழகையுடைய. குருகூா - திருநகரிககுககடவ. சடகோபன - ஆழவாருடைய. குறறேவலகள - அநதரங்கவ்ருத்திகளாய. வாசிககைங்காயமாகையாலே சுவை - ரூபதஸாரஸயமு மாததஸாரஸயமும். அமா - பொருநதின. ஆயிரததவறறினுள - ஆயிரமானவைவறறினுள். இவைபததும - திருபபாறகடலில அம்ருத தடாகம்போ லேயிருககிற விவைபததையும். வலலாா - அபயஸிககவலலாா. உயாவில - உயர் ததியில. அமரரோடுசெனறு - அமரரோடொககசசெனறு. தமபிறவி - தமமுடை யபிறவியாகிற. அறுசிறையறுவா - சிககென்றசிறையறுவா.

இததிருவாயமொழி ஐஞசீராய நெடிலடிநானகு மொததிருககையாலே க லிததுறை. நேரசைபதினறே நிரையசைபதினேழே எனறடியெழுத தொவவாதி ருநதது - கட்டளைககலிததுறை யலலாமையால... .... *

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமததில், இத்திருவாயமொழியை யபயஸிக்கவல்லார் முற்பட நிதயஸூரிகள் வரிசையைப்பெற்று, பின்னைஸம்ஸாரமாகிற அறவைசசி றைவெட்டிவிடப் பெறுவர்களென்கிறார்.

(அமரர்கள்தொழுதெழ) கவிழ்ந்து “உபபுசசாறுகிளருவ தெ பபோதோ” என்றுகிடககிற தேவஜாதியானது எழுததுவாககும்படியா கவாயிற்று தோளுந்தோளமாலையுமாயொரு கடலொருகடலைகினறு க டையுமாபோலே கடைநதபடி. (தொழுதெழ) குணஙகளுககுததோ ற்று “தொழுதெழு” எனகிறதம்பாசுரமே யாய்விட்டது அழகுககு த்தோறற வவாகளுககுமெனகிறார். (அமாபொழில) சேர்ந்தபொழில. (வளங்குருகூா) வளபபத்தையுடைத்தாய - ஸமபததையுடைததானதி ருநகரி. (சடகோபன்குறறேவலகள்) இத்திருநகரிககுநிர்வாஹகரான ஆழவார்வாசிகமான வடிமைசெயதபடியாயிறறிதுதான். பூர்ணவிஷயத் தில வாசகமானவ்ருத்திககு மேற்படச்செய்யலாவதில்லையே, “தத்வ்ரா

ஷோவிஷந்த்வ:" (தத்விப்ராஸோவிபந்யவ:) என்று நித்யஸூரிகளுக்கு மிதுவேயிறே வ்ருத்தி. (ஆமாறுவையாயிரம்) ரஸகநமாயாயிற்றுயிருந்தானிருப்பது. இத்தால் - வாசிகமானவடிமை "முறை" என்று காரியபுத்தயா செய்யவேண்டாவென்றபடி. (அவற்றினுள்ளிவைபத்தும்) "விண்ணோரமுதுண்ணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட" என்னுமாபோலே, அவைதன்னிலே ரஸகநமாயிருக்குமாயிற்றித்திருவாய்மொழி. இவற்றையப்யஸிக்கவல்லார் நித்யஸூரிகளோடொத்த உச்சராயத்தையுடையராய், தங்களுடைய ஜந்மமாகிற விலங்கறப்பெறுவார்கள். இப்பத்தைக் கற்றபோதே யிவனை நித்யஸூரிகளிலே யொருவனாக நினைப்பிடும், ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறந்தால் போய்ப்புகுமித்தனை; ராஜாவொருவனுக்கு நாட்டால் க்ரமத்திலே போய்ப்புகுமித்தனையிறே. ராஜபுத்ரன் றலையிலே முடியைவைத்து, பின்னை விலங்குவெட்டிவிடுமாபோலே, நித்யஸூரிகளிலே யொருவராம்படியான தரத்தைப்பெற்று, பின்னை ஸம்ஸாரநிகள விச்சேதத்தைப்பெறுவார்கள். அன்றியே, (அமரரோடுயரவிற்சென்று) ஆதிவாஹிகரோடே விரஜையிலேசென்று. (அறுவார்தம்பிறவியஞ்சிறையே) ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதுரநம்பெறுவார்.) "த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி" (த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி) என்றருளிச்செய்ததுவே பலமாகக்கடவது.

முதற்பாட்டில் ஸுலபனென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில், கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில், அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறியநிலமல்லவென்றார்; நான்காம்பாட்டில், அப்படிகள்தா னாஶ்ரிதர்க்கறியலாம், அநாஶ்ரிதர்க்கறியப்போகாதென்றார்; ஐந்தாம்பாட்டில், இப்படிப்பட்டவனை யவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யாஶ்ரயியுங்கோளென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும், ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரமின்னதென்றும் மருளிச்செய்தார்; ஏழாம்பாட்டில், நீங்கள் மந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்கவொண்ணாது, கடுக வாஶ்ரயியுங்கோளென்றார், எட்டாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்குமென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேது வருளிச்செய்தார்; பத்தாம்பாட்டில், இப்படி ஸுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தார்; இத்தை அப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொன்னார் நிகமத்தில். ..*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம (அமரர்களிதயாதி) "அமரரோடுயரவில்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி) அறவைச்சிறை - தயநீயமான சிறை. து:க்கரூபமான சிறையென்றுமாம்.

அம்ருதபராஸநாநமரணராஹித்யார்த்தகள் - அமரர்களென்று திருவுள்ள ம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கவிழ்ந்திதயாதி) இத்தால் சாவாமைக்குப்பரிகரமான வம்ருதத்தி லிவர்களுக்குண்டான வபிநிவேஸமும், இப்படிக்கொத்தவர்களையு ம் தனக்கடிமையாக்கிக்கொள்ளவல்ல வவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிஸயமும் சொல்லுகிறது. உபபுச்சாறு - அம்ருதம். கிளருவது - உத்பந்நமாவது. எழுத்துவாங் குகையாவது - "ப₃த்₃த₄மௌலிர்விஶுத்₃தா₄த்மா உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் | தந்நாமக்₃ரஹணம்சைவ தா₃ஸ்யமேதச்சதுர்விதம்" (பத்யமகுளிவிச்சேத்:உரோவிந யஸ்தமக்ஷரம | தந்நாமகரஹணஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுர்விதம்) என்றதில "உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம்" (உரோவிநயஸ்தமக்ஷரம்) என்கிறதாஸயம. அதாவது ஸ்வாமிபேரை மார்விலேயெழுதிக்கொள்ளுகை. தோளுந்தோள்மாலையுமென்றது- ஜாத்தாதஸித்தம. "அலைகடல" என்றத்தாலே - அக்ஷுபதகருணமபுதி ஸூசிதமாகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகடலிதயாதி) அநந்யப்ரயோஜநரான தமக்கன்றோ "தொழுதெழு" என்னக்கூடுவது, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குக்கூடுமோ வென்ன (குணங்களுக்கிதயாதி)

(குற்றேவல) குறுகின ஏவல. அந்தரங்ககைங்கர்யம. இத்திருவாய்மொழி யிவருடைய குற்றேவலாம் பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநகருக்கிதயாதி) வாசிகமாத்ரம்போருமோவென்ன (பூர்ணேதயாதி) உக்தோபபாதநம் தத்விப்ராஸஇதயாதி) ருக்வேதே. விப்ராஸ: - மேதாவிந:. பகவதநுபவைக குஸலா இதியாவத. விபந்யவ: - ஸ்துதிஶீலா:. "வ நந்த்ரதள" (பநஸ்துதேள) இதிதாத:. வாசிககைங்கர்யபரா இதியாவத.

காயபுத்தயா - காத்தவ்யபுத்தயா. இதினுடைய போக்யதையே யிழியப் பண்ணுமென்றபடி. போக்யத்திலும போக்யாம்ஸமாகச் சொன்னதுக்கு ஸமவாதம (விண்ணவரிதயாதி) தேவர்கள அம்ருதத்தை புஜிக்க அந்த வமருதம கோதாமபடியதில நின்றும வந்துதோற்றின பெரியபிராட்டியாராகிற வம்ருதத்தை புஜித்தவெனஸ்வாமியானவனே யென்றபடி.

(அமரரோடுயாவிறசென்று) உயர்விலவந்தால, அமரரோடொத்த உச்ச்ராயத்தையுடையராய. சிறைக்கு அழகாவது - "நலலபாமபு" என்னுமாபோலே கரூரமாயிருக்கை. பிறவியற்று, "அமரரோடுயாவிறசென்று என்னவேண்டாவோவென்ன (இப்பதத்தைக்கற்றவிதயாதி) ஶரீரவிஶ்லேஷத்தையுடனே பிறப்பிக்கவொண்ணுதோவென்ன (ராஜாவிதயாதி) இவனபக்கலாதரத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே யொருவனாக நினைப்பிடுகையன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தினுடைய வநாத்தகரதவத்தாலும் நினைப்பிடுமென்னுமதத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக வருளிச செய்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) தரம - வரிசை.

அவதாரஸௌலப்ய பரதிபாதகமான வித்திருவாயமொழி கற்றவர்களுக்கு ஸ்ரீகிதையிற்சொன்னதுவே பலமென்கிறார (தயக்தவேத்யாதி) தேஹமதயக்தவாமாமேதி, புநாஜநமநைதிதயநவய:. அயமஸ்லோக: பரவேஸ்ஏவவிகித:.

ஸ்ரோதருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தம் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரமேயத்தை யருளிச்செய்கிறார (முதற்பாட்டிலிதயாதி)

அமரர்கள் தொழுதெழவிதயாரப்ய, பத்துமவல்லார் உயர்வி லமரரோடு சென்று தமபிறவி யஞ்சிறையறுவர் இத்யநவய:.......................................

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பத்துடையடியவர்க்கு)

பந்தாஹ்ருத்வாத் ஸ்வபக்ஷை: அதிகதரகுணாநந்தத்வயாவதாராத் ஸ
ர்வேஷ்வாஸக்திமத்வாந்நதஸுலபதயா ஸ்வபரபோதப்ரதத்வாத் । க்யாதா
பிக்யாதிசிஹ்நாத் ஸ்வருசிவிதரணாத் ஸர்வகாலாஶ்ரயத்வாத் ஶர்வாதேஸ்ஸ்வாங்கதா
நாத் பரஹிதபதயாऽத்ர ஸௌலப்யமாஹ ॥ (௩)

(பந்தாஹ்ருத்வாத்ஸ்வபக்ஷை:) கடைவெண்ணெய் களவினில் உரலிடையாப்புண்டு - பக்தஜநங்களாலே கட்டுண்ணும்படி பவ்யனாயிருக்கையாலும். (அதிகதரகுணாநந்தத்வயாவதாராத்) இரண்டுபாட்டிலார்த்தம். நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய், அமைவுடைநாரணனமாயை - அஸங்க்யேய கல்யாணகுண விஶிஷ்டனுடைய அப்ராக்ருத ஸம்ஸ்தாநத்தோடேவந்து அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போதும் ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கும் நியந்தாவானதான “ பித்ரம் ரோசயாமாஸ ” (பிதரம் ரோசயாமாஸ) என்கிறபடியே ஸ்வநியாம்யனானவொருவனுக்கு புத்ரனும்படி யாஶ்சர்யமாய் வந்து பிறக்கையாலும். (ஸர்வேஷ்வாஸக்திமத்வாத்) யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜகந்மங்ருத்தங்களாலெத்தனையேனும் தண்ணியரான குஹப்பரீவாநரகோபால மாலாகாராதிகளான வெல்லாரிடத்திலும் மஹாஸக்தனாகையாலும். (நதஸுலபதயா) வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று - வணங்கினபோதுகளாலேஸுலபராகுகையாலும். (ஸ்வபரபோதப்ரதத்வாத்) உணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்திறைஞ்சுமினை-ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகையாலும். (க்யாதாபிக்யாதிசிஹ்நாத், ஸ்வருசிவிதரணாத்) நன்னெறிழிலநாரணனை, உளனிறைமணிருபனையறுத்து - ஸுபால தைத்திரீய மைத்ராயணீய மஹோபநிஷத் ப்ரப்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் தாத்தமான நியந்த்ருத்வத்தையும் சிஹ்நமாகவுடைத்தாகையாலும், தன்னை மநஸ்ஸிலே சிந்தித்தவாறே இதரவிஷயத்தில் நசையைப்போக்கி ஸ்வவிஷயத்தில் ருசியையுண்டாக்குகையாலும். (ஸர்வகாலாஶ்ரயத்வாத்) மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாளவதுவலம் - ஆஶ்ரயணத்துக்குக் காலமத்ரிநதமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணாதபடி யந்திமஸமயத்திலும் ஆஶ்ரயமாகையாலும். (ஶர்வாதேஸ்ஸ்வாங்கதாநாத்) வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தன்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கையாலும். (பரஹிதபதயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி நிமநோந்நதவிபாகமற வெல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலுமெம்பெருமான் நிரவதிக ஸௌலப்ய விஶிஷ்டனென்று “ பத்துடையடியவர்க்கு ” என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்....................(௩)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனாம் பிறப்பால்
முத்திதரும் மாநிலத்தீர் மூண்டவன்பால் - பத்திசெயு
மென்றுரைத்த மாறன்றன் இன்சொல்லால் போம் நெடுகச்
சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை. (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (பத்துடையோர்க்கென்றும்) இதில், ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்த திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், “ஸர்வஸமாதரனுய அதீந்த்ரியனானவனை க்ஷுத்ரரான நாங்கள் கண்டு பற்றுகைக்கு உபாயமெங்ஙனே” என்று வெருவுகிற ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து, “பரனானவன் தன்னை அதீந்த்ரியமான வடிவைக் கண்ணுக்கிலக்காக்கிக்கொண்டு இதரஸஜாதீயனாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பற்றலாம்படி தன் கருணையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரித்து ஸுலபனானபின்பு பற்றத்தட்டில்லை” என்கிற பத்துடையடியவரிலர்த்தத்தை “பத்துடையோர்க்கு” என்றருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனாம்பிறப்பால்) பத்துடையோர்க்கு - பக்திமான்களுக்கு. பத்துடையோர் - “பத்தியுடையோர்” என்னுமாபோலே. ஆஸாலேஸமாத்ரத்தையே போரப் பொலிய வெண்ணியிருக்கு மீஸ்வராபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார், “பத்துடைய பவர்” என்னுமிறே. ஏவம்விதபக்தியுக்தர்க்கு. (என்றும்) ஸர்வகாலத்திலும். (பரன்) “யாவையும் யாவரும் தானாமமைவுடை நாரணன்” “மலர்மகள் விரும்பு நமரும்பெறலடிகள்” என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸமாதரனான ஸர்வேஸ்வரன். (எளியனும்) “வாயுஸூநொ” (வாயுஸூநோ:) “[illegible]” (இமௌஸம) இத்யாதிப்படியே யெளியனும். “பத்துடையடியவர்க்கெளியவன், மத்துறுகடைவெண்ணெய களவினிலுரவிடையாப்புண்டு உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய வெளிவெத்திறம்” என்னும்படி கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி யெளியனும் - ஸுலபனும். அது எத்தாலேயென்னில் (பிறப்பால்) அவதாரத்தாலே. “பலபிறப்பாயொளிவரும்” என்றதை நினைக்கிறது. (முத்திதரும்) அவதரித்தவிடத்தே பக்தர்க்கும் ரக்ஷ்யவர்க்கும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். “வீடாந்தெளிதருநிலைமையதொழிவிலன்” என்றதைப் பின்சென்றபடி. (மாநிலத்தீர்) அவனவதரிக்கைக்கீடான விஸ்த்ருத மஹாப்ருதிவியிலுள்ளவர்களே. (மூண்டவன்பால்பத்திசெயும்) விதிப்ரேரிதராயன்றிக்கே அத்யாபிநிவேஸயுக்தராய பரத்வஸௌலப்யாதி குணவிஸிஷ்டனானவன் திருவடிகளிலே பக்தியைப்பண்ணுங்கோள். (என்றுரைத்த) என்றருளிச்செய்த. இத்தால் - “நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை” என்றதை யநுபாஷித்தபடி. (பத்திசெயுமென்றுரைத்தமாறன்றன்னின்சொல்லால்போம்) அவதாரஸௌலப்யத்தை முன்னிட்டு ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று ஆழ்வார் ஸாரவ்யமாக வருளிச்செய்த இத்திருவாய்மொழியி னநுஸந்தானத்தாலே நிவ்ருத்தமாம் (நெடுகச்சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை) அநாதிகாலம் நிரக்கமாய்ப்போந்த ஜந்மமாகிற க்ரூரமான சிறை. “அறுவாதம்பிறவியஞ்சிறை” என்றதை யநுவதித்தானம்பண்ணினபடி. “த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந” (த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந) என்னக்கடவதிறே. . . . .(௩)

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௩ - பாட்டு - ௩௩.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

நான்காந் திருவாய்மொழி.

அஞ்சிறைய - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறுயிரப்படி.

(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிப்படி தாமஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநத்திலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷைபிறந்து, அதில் பராவருத்தராய், அதுகைவாராமையாலே அத்யந்தமவஸந்நராய், எம்பெருமானுடைய ஸ்வாபராத ஸஹத்வாதிகுணங்களை யநுஸந்தித்து, இப்படி குணவானானவன் நம்மைக்கைவிட்டானென்று பார்த்து, தூதவாக்யத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேஶத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ....

பன்னீராயிரப்படி.

நாலாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸாலம்பநய ஸாதரஞனபேக்ஷியை காரணத்ரயத்தாலு மநுபவிக்கவிழிந்தவர், அவனைக்கிட்டுகென முகங்காட்டாமையாலே அவஸந்நராய், போகவிளம்பஹேது பூர்வார்ஜிதாபராதங்களைப்பொறுத்து ரக்ஷிக்கைக்குறுப்பான பரிகரோச்சராயத்தையும், அமலங்களாக விழிக்கும் புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையும், அநந்யார்ஹமாக்கும்பதாநவைபவத்தையும், அதுக்கு ஸஹித ஸாதநமான வழகையும், ஸம்ஶ்லேஷமான ஸாவலோக ரக்ஷணத்தையும், ரக்ஷணத்வாக்கிட்டான பரிகரத்தையையும், ஆஶ்ரிததோஷத்தை அநங்கீகரிக்குமநவதிக்கருபையையும், தோஷமேபோக்யமான ப்ரத்யவாத்ஸல்யத்தையும், அதுக்கடியான நிருபாதிக பந்தத்தையும், ஆதரவாதத்வத்தையமுடைய ஞகையாலே, நந்தனஸ்ஸையடியாமல் விளம்பித்தானித்தன்னை யென்றறுதியிட்டு, கடக்முகத்தாலே ஸ்வாதத்தியறிவிக்கப்பாரத்து, நாயகனான ஸர்வேஶ்வரனைப்பிரிந்த நாயகியினுடைய அந்யாபதேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இவருடைய ஸ்வரூபமநந்யார்ஹஶேஷமாயும், அநந்யரக்ஷ்யமாயும், அநந்யபோக்யமாயும், ஶேஷிக்கு ஸாவபராகாரத்தாலும் பாரார்த்யவத்பரதந்த்ரமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸ்த்வாதிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை யநுஸந்தித்து சேதநர் ஆகத்து தாஸ்த்வ ஶேஷத்வ ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதி ஸ்வபாவங்க ளாவாஜந்யமாக

றுகையாலும், புருஷோத்தம விஷயத்தில் அவருடைய ப்ரணயம் நாயகன் பக்கலனா கி ப்ரணயித்வ ஸ்வரூபமாகையாலே நாயகி பாசுரத்தாலே யருளிச்செய்யக்கு றையில்லை. இதைப்பற்றிய தன்மையை ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலருளியிருக்கிறது....

ஈ ௫

பாரதந்த்ர்யத்தையும் பஜநீயதையையும் ஸௌலப்யத்தையு மநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்த் தாமாய்ப் பேசினார் கீழ்; இதில், தாமான தன்மையழிந்து ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலே சொல்லும் பாசுரம்போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும் பாசுரமாய்ச் செல்லுகிறது; "அயம் பரஃகாரக்யமஃ" என்னுமாபோலே, இப்போது தீதியொழியவே றென்றாயிறே யிருக்கிறது. முற்காலத்திலே அல்பம் விஶ்லேஷத்தையிருப் பாரொருவன், "வீதராகராயிருப்பார் பரிக்ரஹித்துப்போருகிற தொன்றாயிருந்தது, தத்வபரமாக வடுக்கும்" என்றித்திருவாய்மொழியளவும் வரவதிகரித்து, இத்திருவாய்மொழியளவிலே வந்தவாறே "இது காமுகவாக்யமாயிருந்தது" என்று கைவிட்டுப்போனானும்; "நித்யாஶ்ரிதவ்யஃ" (நித்யாஶ்ரிதவ்யஃ) என்று விதிக்கிற பகவத்காமமென்றறிந்திலன் பாக்யஹானியாலே.

"அயாப்பிலனலற்றுவன் றழுவுவன் வணங்குவன்" என்றவிது-"அநுபவிக்கிறார்" என்றுபிள்ளான் பணிக்குமென்றவிது, இவருக்கு முன்பேயொன்றாக அளவுபூளதுமாந ஸாநுபவமாகையாலே அததோடே சேரவிழுமிறே; அநுபவிக்கப்பார்க்கிறானென்கிறவிடம், இத்தோடே போரச்சேர்ந்திருக்கும். திருவுலகளந்தருளினவனுடைய திருவடிகளையநுபவிப்பதாக வொருப்பட்டுக்கட்டிக்கொண்டார், அதொருகாலவிஶ்லேஷத்திலேயாய், தாம்பிறபாடராய்த்தோற்றுகையாலே, துணுக்கென்று தாமான தன்மையழிந்து ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலே சொல்லும்பாசுரம்போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுர மாய்விட்டது. "க்ரோதவாயத்திவாஶ்ருதைஃ" "ஆர்த்தோவாயதிவார்த்தரூபதஃ" என்கிறவிஷயத்தையநுபவித்தவிவர்க்கு இழவுவருகைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்னில்; "ஆமத்திற சோறுபாதகம்" என்னுமத்தாலே நிதானஜ்ஞரான பிஷக்குகள் போஜநநிரோதம் பண்ணுமாபோலே, மேலவருமநுபவங்கள் ஸாதமிக்கைக்காக நாலடிபேர நின்றான், மருத்துவனாய் நின்றமாமணி வண்ணனிறே.

அநந்தரம் கலங்கினார். மயர்வறமதி நலமருளப்பெற்றவரிறே இப்படி கலங்கினார், அவன்றானே கொடுத்தவறிவும் விஶ்லேஷத்தில் கிஞ்சித்கரமாமபடியிறே யவனுடைய வைலக்ஷண்யம்; "த த்வஸ்யஶ்ஶ்ரூஷவே

ஸ’ (தத்தவம் பொருந்தும்படி வேத) என்றிருந்தவர் தானே வேணுயுபசார
நாதிகளிலே யொருப்பட்டாளிறே, "ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதா
வரீம் நதீம்" (ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணமும் வந்தே கோதாவரீம் நதிம)
என்றும், "அபோகபோகாந்வந்நபோகோபஹதசேதஸம்" (அ
போகபோகாபருந்தபோகோபஹதசேதஸம்) என்னுமிப்படியாக வார
த்தையும்.

பிராட்டிமார் தசையுண்டாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அந
ந்யார்ஹசேஷத்வத்தாலும், அநந்யசரணத்வத்தாலும், அந்வயத்தில் தரி
த்தும், வ்யதிரேகத்தில் தரியாதொழிகையாலும், நேதகபோகராகையா
லும், அவன் விஷயாநுகூல்யத்தில் ஸ்வாஹ்யமாகையாலும், பிராட்டி
மார் தசையுண்டாகத்தட்டில்லை. ஆனால் பிராட்டிதானாகப்பேசுவானென
னென்னில்; தாமரை, திருவடிகளுக்குப்போலியாயிருக்க. "வையமுகொ
ண்டநந்தாமரை" என்று - தாமரையாகவே திருவடிகளைப்பேசுகிறாப
போலே, இதுவும்பிராட்டியாகப்பேசுகிறது, முற்றுவமையிருக்கிறபடி.
ராஜர்ஷி, ப்ரஹ்மர்ஷியானபின்பு க்ஷத்ரியத்வம் பின்றொடிற்றில்லையிறே;
எந்தத்தலையில் புமஸ்த்வத்தை யழித்துப் பெண்ணுடையுடுத்தும்படியி
லே யவனுடைய புருஷோத்தமத்வமிருப்பது கூடுமிடமுங்குறிஞ்சி, அது
க்குபூதமாகாஸம்; பிரியுமிடம்பாலை, அதுக்குபூதம் தேஜஸ்ஸு; ஊடலு
க்குஸ்த்தானம் மருதம், அதுக்குபூதம் வாயு; பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய
தல், அதுக்குபூதம் ஜலம்; பிரிந்தாரிரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யா
கையாலே; பிராட்டி, தானும் தன்பரிகரமுமாக லீலோத்யானத்திலே பு
றப்பட்டாளாய், தோழிமார் பூக்கொய்கையிலே அந்யபரைகளாக, நாய
கனும் தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளுந்தானுமாக வேட்டைக்குப்புறப்பட்டு
வர, ஏவுண்டமருகம் இவளை இந்த வுத்யானத்திலே தனியேகொண்டுவந்
துமூட்டியது மறைய, தைவயோகத்தாலேயிருவர்க்கும் ஸம்ஸ்லேஷம
ப்ரவ்ருத்தமாய், கூட்டினதைவம்பிரிக்கப்பிரிந்து, "இனியிரண்டுதலை
யையுமழித்தாகிலும் கிட்டவேணும்" என்னுமாற்றாமைபிறந்து, தன்பரி
ஸரத்திலுள்ளார் "எம்மினமுள்ளனவனுக்குமாயவர்" என்கிறபடியேதள
ர்ந்து, காலநடைதருவாரில்லாமையாலே, அப்பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கி
ற சிலதிர்யக்குகளைப்பார்த்து, "இவைவார்த்தைசொல்லமாட்டாது"
என்னுமதறியாதே, "இவற்றுக்கு பக்ஷபாதமுண்டாயிருந்ததாகையா
லே கடுகப்போய் நங்காரியஞ்செய்யவற்று" என்று கமநஸாதநமான ப
க்ஷபாதமே பற்றாசாக, ராவணமாயையாலவரு மதிமங்கையுமில்லாமை
யாலே கண்ணாலகண்டவற்றையெல்லாம் தூதுவிடுகிறாள், "சக்ரவர்த்தி
திருமகன் திருவவதரித்தபின்பு வாநரஜாதிவீறுபெற்றாற்போலே காணு
மாழ்வார்கள் திருவவதரித்து திர்யக்ஜாதிவீறுபெற்றபடி" என்று பட்ட

ராசிரசெய்வர். இனி யிவர்க்கு யாத்ருச்சிக ஸம்ஸ்லேஷமாவது - அநாதிகாலமிவரைத் தன்னோடே சேர்விக்கைக்கவஸரப்ரதீக்ஷனாய்ப்போந்த வனிவ்யாபகங்களிலே அபாதிஷேத்மூண்டாவதொரு அவகாசம்பெற்று, அவனை யபாவற மதிநலமருளப்பெற்றவிது. இவர்க்கு விஸ்லேஷமாவது-அவன்கொடுத்த ஜ்ஞானம் பேறன்றோடே தலைக்கட்டப்பெறாமை. ஆனால் தூதுவிடுகைக்கு பற்றாசுதானேதென்னில்; தன்மேன்மையாலே யித்தலையில் தன்மைபாராதே வந்துகலந்தான், கிட்டினவாறே தோஷதர்சனத்தைப்பண்ணினான், பிரிந்தவளவிலே "இதுவன்றோ இருந்தபடி" என்றநாதரித்தான்; தோஷதர்சனம்பண்ணுமளவே யன்றிக்கே, தமக்கு அபராதஸஹத்வமென்றொரு குணமுண்டு நிரூபகமாயிருப்பதொன்று, அதனையறிக்க வருமென்று அந்த அபராதஸஹத்வம்பற்றாசாகத்தூதுவிடுகிறாள்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சிறையமடநாரை ப்ரவேசம். ஸம்ச்லேஷஸங்கதி (பாத்வசதையுமித்யாதி) தாமான தன்மை - புருஷபாவம். ஆற்றாமை - விரஹக்லேசம். நித்யபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம (அயம்பர இத்யாதி) நிஷ்டுராபாஷயாசயம. காமகார்த்ருகரணுகிருபேண காரகமநேகவிதமிறே. அங்கே "அபரகாரகமயம:" என்று பூர்வகாரக நியமாபேக்ஷயா உத்தரகாரக நியமம் விலக்ஷணமென்று சொல்லிற்றிறே அதுபோலேயென்றபடி.

நித்யந்த்ரமென்னுமதுக்கைக்ஷ்யம (முற்காலத்திலே யித்யாதி) விலக்ஷிதன - விதவான. தத்தவபரமானவிதிலே காமுகவாக்யமென்று விப்ரதிபத்திபண்ணுகைக்கடியேதென்ன (நிதித்யாஸித்வய இத்யாதி) பரிஹாரணயக்கமைத்தோ யிப்ராஹ்மணே, "ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" (ஆத்மாவா அரேத்ரஷ்டவ்யஸ்ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:) அரே, அயமாத்மா ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யோ த்ரஷ்டவ்ய: இதயந்வய: பக்திரூபாயமான உக்தியை காமுகவாக்யரூபேண சொன்னது - புருஷன் புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிக்குமதிலும் "காமமஷ்டகுணம் பவேத்" (காமமஷ்டகுணம்பவேத்) என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்கு புருஷவிஷயஸ்நேஹம் பன்மடங்காகையாலே தாத்ருசமான ஸமமுடைய வதிமாத்ரப்ராவண்ய ஸூசகமாகையாலும், குட்ஜிஹ்விகாந்யாயேந விஷய ப்ரவணரான ஸம்ஸாரிகள் பரிகரஹித்த ஸஜ்ஜீவிப்பாகவென்னுமதாலும்.

விஸ்தரஸங்கதி (அயாப்பிலனித்யாதி) ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுரமேதென்ன (அயாப்பிலனித்யாதி) என்னுதல். (அத்தோடே) பிள்ளான்பணித்த மானஸாநுபவத்தோடே. (இத்தோடே) இத்திருவாய்மொழியோடே. (போரச் சேர்ந்திருக்கும்) மானஸாநுபவமாகையாலே மானஸமாகவநுபவித்தது பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து தத்தாபத்தாலே தாமான தன்மையழிந்து என்றதயாஹரித்து நிர்வஹிக்கவேண்டுமே பிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப் பற்றப் போரச்சேருமென்

றபடி. " தழுவுவனவணங்குவன " இத்யாதிகளில் உக்தமானவர்த்தத்தை நினைக்கிற தமுன்னாயமிறே.

போரச் சொந்திருக்கு மென்றதனைக் காட்டுகிறார் (நீறுபடவிலங்கை செற்ற நீதி
யித்யாதி) நீறுக்கென்று - நிங்கக்கடுப் பபபடும். கலங்கினபடி. " க்ஷிதிர்
வாயுர்விவாஜ்ஞ்ஜோதிர் வைஶ்வாநரஹனோ மகா: | ஸர்வே ப்ராணாஸ் தத்ஸ்த்வ
க்ஷிதவ்யஶ்ச தாஜ்ஞநா " (ப்ருத்வீவாயுநிலாதநல ப்ரதேஶே ஸர்வேந்த்ரா: |
ஸர்வபராஸ்ந பரிதய ஜயா க்ஷிதவ்யஶ்ச தாஜ்ஞமா) பரேக்ஷம - பிரத்யாக்ஷேண கண்
டது. பெருமாள் திருவுள்ளத்தாலே யார்க்கும் ஸுகமாம். முதலிகள் திருவுள்ளத்தா
லே தருபதுஷ்கவுமாமென்றபடி. (தழும்பிந்தவிகாசந்து) தழும்பிரந்த அழும்பவி
ஶேஷத்தை யாசைப்பட்டவிவாகத்து. இழவு - விஶ்லேஷம் ஸமம். தமை - ஆதீ
தனத் தி. (போரினரான) போனாள். இவன் பிஷக்கேரகனை (மருத்துவனித்யாதி)
ஆசார்யாதிருபேண ஸம்ஸார பிஷக்காயநின்ற, நீலமணிபோன்ற நிறத்தை யுடை
யவன்.

அந்தரம் - பேரின்றகாந்தரம். (கலங்கிறா) கலங்கிப்பிராட்டிதன்ஸ
ஸ்ய பராபதராட்தர் ஆக்கிடுகிறா. " ஹந்த்ரா நாநவிவ்யத: | ஸர்வஸ்ய
ஜ்ஞாநாவ்யஸேநே: " (ஹத்யமாநாநவிவ்யத: | அப்ரமாநாவபஸ:) என
றிருக்கவேண்டாவோ. ஜ்ஞாநாதிகரான விவர் கலக்கலாமோவென்ன (படாவற
வித்யாதி) பகதிரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை யுடையராகையாலே கலங்கினொன்றபடி
பக்திமாத்ரமன்றிக்கே தத்வைலக்ஷண்யமும் கலக்கப்பண்ணுமென்கிறா (அவன
ருணித்யாதி) அக்ஞிசிதகரமாகை - " தத்வஸ்ய ஹஸ்யஸ்ஸ்ய ஸஹ்யவே " (தத்தஸ்ய
ஸத்ருஶ்யம்பவேத) என்றிருக்குமபடியன்றுஸம இப்படி ஜ்ஞாநாதிகராயக் கலங்
கினபேருண்டோவென்ன (தத்தஸ்யேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டத்திலே சோகசதவா
ரிமசிஶ ஹநுமாநதம பரதிஸீதா, " ஸமுத்ரஸ்ஸ்ய ஸ்ஸமுத்ராம் க்ஷீராஷ்ஷாம்ஸுர
வேஷாஸ: | ராம நயேத் ப்ரீகாஷ்டஸ்ய தஸ்ய ஹஸ்யஸ்ஸ்ய ஸஹ்யவே " (ஸமா
ஸுஸஸருலாமகருதவாலகாமபரபஸாரந்தத: | மாமப்பேதயதிகா தாஸத்தஸ்த
தஸ்யஸ்தருஶமபவேத) தத்தைவாக்ஷேபிமஶே. " ஐதீவ ரேவீவை ஹாய
விஶேஷ்-ஸீதாயவேண்ரஸ்ய த்ரௌம் ஹ்ரஹ்ஸா | உஞ்ஞ்யஸ்வேண்ரஸ்ய
ஶேஶநஸீவாஸ்ஹ்ம் ஹஷீதாரீயவேஶி க்ரம் " (தீதிவதேவிட ஹஸ்தாவில பயஸீ
தாச வேணயத்கரத்நமகருஹீதவா | உடபதயவேணயத்கரதநேந ஶ்ரீகரமஹமஶமிஷ்
யாமியமஸ பஷுலம.) " தத்வஸ்யஸஹ்யஸ்ஸ்ய ஸஹ்யவே ' (தத்தஸ்யஸத்ருஶ்யமபவே
த) என்றது - வேணயுதகரத்தாநந்தரத்திலேயாகிலும், வேணயுதகரத்தாதபூர்வமு
மிநதநினைவுண்டாகலா மாகையாலே விரோதமில்லை.

கலங்கி, பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதுக்கு தருஷ்டாந்தத்வயம் (ஹமஸேத்யா
) " க்ஷிப்ரம் ராமாய ஶம்ஸத்வம் ஸீதாம் ஹரதி ராவண: " (க்ஷிப்ரமராமா
யஶமஸத்வம் ஸீதாமஹரதிராவண:) இத்யத்ராத்தம். இதமாரண்யகாண்டே
கோதாவரீமப்ரதிராவணநீதஸீதாவாக்யம். ததஸா வஸீதா வியோகஸாதப்தோரா
ம: (அஶோகேத்யாதி) " க்ஷணாரா நம்ஸ்ர க்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸம்ஸ்ஸ்ய நே
நராம் " (தவநாமாநம்குருக்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸந்தாஶநேமாம) இத்யுத்தராத்த

ம், ஹம்ஸாயாதிக்கு - நீக்கு பக்ஷிகளைக்கொண்டு தேஶாந்தரஸ்தரேயாகிலும் மறி விப்பிக்கைக்கு ஶக்தியுண்டென்றிருக்கிறாளிறே கலக்கத்தாலேயென்று கருத்து அஶோகேத்யாதிக்கு - ஒருவன் ஶோகம் இருக்கைக்கு ஸ்தலம் - பிற ஶோகத்தைப் போக்குகைக்கென்றிறே தாமிருப்பதென்று கருத்து.

பகவத்விஶ்லேஷகாரியங்கள் பிராட்டிமாருடைய தாமிறே, அதிவாக்கக் கூடும்படி யெவ்வனேயென்று மாக்ஷேபத்தை யநுவதித்துப்பரிஹரிக்கிறார் (பிராட்டிமார்த்தஶய்த்யாதி) "அநந்யதைவத்வம்" (அநந்யதைவத்வம்; இத்யாதி யாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வமும், "தத்வஸ்யஸஹ்யாஶம்ஸஹவேச" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்) "தவஸ்மாநந்வாநுநாஸ" (த்வஸ்சாநுயாஸாத) இத்யாதியாலே அநந்யஶரணத்வமும், "நைஷாபஶ்யதி" (நைஷாபஶ்யதி) "யந்த்ராஃவஶ்ஜிநநாஶ்ரய" (ஶ்யாஃஶயதிமேதம) இத்யாதி யாலே ததேகபோகத்வமும், "யஸ்யாஸஹஸ்ராஃ" (யஸ்தவயாஸஹஸஸ்வர்க்கஃ) "நவஸீதா" (நசஸீதா) இத்யாதியாலே அநவயத்தில தரிப்பும வ யதிரேகத்திலேதரிப்பாமையும, "அநந்யாவணாஹம்" (அநந்யாராகவேணாஹம) இத்யாதியாலே ததேகநிர்வாஹத்வமும் பிராட்டிக்குக் கண்டுகொள்வது. சேதநர்க்கு இந்த குணஷ்டகம திருமந்த்ரத்தாலே கண்டுகொள்வது.

ஆனாலும் இஞ்சிஸ்வாதந்த்ர்யங்கொண்டிப்படி சொல்லலாமோவென்கிற ஶங்கையை யநுவதித்து, ஸௌலப்யத்தாலே சொல்லலாமென்று பரிஹரிக்கிறார் (ஆனலித்யாதி) பிராட்டி தானுகப்பேசுகிறதென்றது - "கிளிமொழியாளலற்றியசொல" என்றதனைப்பற்ற. (ஸ்வயமித்யாதி) பூமியெல்லா மளந்துகொண்ட விலக்ஷணமான தாமரைபோன்ற திருவடிகளுக்கே. அங்ஙனத்தா னெப்படியென்ன (முற்றுவமையித்தி) முற்றுவமை - ஸௌலப்யம். பூர்ணையென்றபடி.

புருஷகாரகையாலே புமஸ்த்வம் பிறந்ததோவென்ன (ராஜர்ஷியித்யாதி) விஶ்வாமித்ராநுக்கு என்றுகூட்டுவது. ஸ்த்ரீத்வம் ஸித்தமானாலன்றோ தத் விஶேஷமான பிராட்டி தலைமகளாவது, இவர்க்கு ஸ்த்ரீத்வதஶாபராப்தி ஹேதுவேதென்ன (எதிராதத்ஸ்யித்யாதி) "ஸமவஸாஸ்தேவோஸ்ஸாஸாக்ஷாத் புருஷஉவ்ருதே । ஸ்த்ரீப்ராயமிதராஸ்ஸர்வம் ஜகத்ப்ரஹ்மபுரஸ்ஸரம்" (ஸவாஸுதேவோபகவாந் ஸாக்ஷாத்புருஷஉச்யதே । ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம்ஜகத்ப ரஹ்மபுரஸ்ஸரம்) "ஸ்த்ரிஸ்ஸ்வாத்மகஶேஷிக ஸம்ஸாரஸ்த்ராஸ்திநாமதேவ ணாம் । ஸ்த்ரீஹ்ருத்ஸகஸக்ஷேஶேஷிகஸ்ஸ்ருஷ்டாயிநஃ" (ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸ்த்வாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணாஃ । ஸர்வேப்யோதாஸத்வதேஹத்வஶேஷத்வஸ்த்ரீத்வதாயிநஃ) என்கைகட்டவதிறே. "பாஞ்சால்யாஃபத்மபத்ராக்ஷ்யா ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம்கநம் । யாஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்யஸ்தாஃ பும்பாவம்மநஸாயயுஃ" (பாஞ்சால்யாஃபத்மபத்ராக்ஷ்யா ஸ்நாயந்த்யாஜகநம்கநம் । யாஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்யஸ்தாஃபும்பாவம்மநஸாயயுஃ) என்று - நரௌபதியினு

யுடைய பராங்குசநாயகி மனஸ்ஸு நாராயணனிடத்தேயகப்பட்டிருந்த படியாலும் பாடாபரியாய பராங்குசமானவடிவழகுபடைத்து. சொல்லவேணுமோ. திருப்பா ௪. பென்றுடையுந்ருமபடி - ஸ்ரீவஸுதேவ தாரணமடைனுமபடி.

அநந்தபுரத்திலிருந்து எழுந்தருளுகிற பிராட்டிகளுக்கு ஆச்சர்யங்களுடையதிருக்குணங் போலேயென்ன. தமிழ்நாஸமாகையாலே கூடுமென்கிறார் (கூடியிடமி-யாதி) அதாவது - நாயகனின் ஸம்ச்லேஷத்துக்கு போகமேவுடைய ஸமயமாகையாலே ஸமுத்ர பர்யந்தமேயென்கிற தமிழ்நாஸமாதியாலே, தாமிருந்த சித்ரஸ்தத்தில வாழ்த்திக்கின்ற பக்ஷிகளைத் தாட்டவிடுகின்றார்களென்றபடி. இதுவே ஸமவாதமாக "போகசிகலையமபாய் உடைத்தா நாகூர்திருசி. பாதகருக்கோட்டுடையமருமம் - சோகருடைகா. விசுவீந்தர்முகவி பிரகனை நதியால், சொல்லிருக்குமமபாறமென்கை." இயாக்கைப்பிரகத்தை முமபாதி பரஸங்காதத்தில நாக்கியம கிருபிக்கிறார் (கூடியிடமித்ருத்தி யாதியாலே) போகசெலாமென்ற தடனாக்கடன் போகமெனதும் சம்போ கமென்றுமுடையாகைபபறற. "கொடுங்கோட்சிலையா" என்றபாட்டில் தனி யிமாமபடியும், "நானிலமவாபகொணடு" என்கிற பாட்டிலே பணைததடன போசனையு மருளிச்செய்கிறீர். காடுசாரந்தலும் - முல்லை. நாடுசாரந்தலும் மருதம். மலைசாரவு - குறிஞ்சி. கடறசாரவு - நெய்தல். தீனியிலேவன்கழலுடைம் - பாலை. வேனில் - வெய்யில் தெறு - வுமஹரிக்கிற. ஊடல் - பரணப்பது. நெய்தலை நிலத்திலேயாகையாலே யென்றதுக்கு - "கனறுதண்டவறறையெ ல்லாம்" என்றதோடே யந்வயம்.

இவனுடையவிச்லேஷந்தான ஸமச்லேஷபூர்வகமாயல்ல நிராகமடாலே ஸம்ச்லேஷம் பரவருந்தமானபடியென்னென்ன, காந்தாவல்வாறு பாகிடையா லே யருளிச்செயகிறார் (பிராட்டிதானுமிதயாதி) உதயாநமென்றது - "புனலைய மபொழிலசூழ" என்றதைபபறற. ஏவுண்ட - எய்யப்பட்ட. தொழிமாரைத் துவிட்டாலோவென்ன (எமயினமுனனிடாதி) தெபமகிறவெனக்குமுன்னே "இவனுககவனுதவப்பெறுகிறதில்லை" என்றுசொன்ன பொருட்டுப்பட்டார் ிறபாக ள. செயயவறறு - செயயஸமாததம. பக்ஷபாதமென்கிறது - சாபேக்ஷாயமாக மமம. "வத்தீமதன" (பதலகதென) இதிஹிதாஸ:. தனனுறவுமைபறிக்க லாமபடி தனபரிஸரததிலே வாததிககிறபக்ஷபாதம. பறருசாக-ஆலம்பநமாக. பி ராட்டியைபபோலே யொன்றைச்சுதுவிட்டால ஆமையாதோவென்ன (ராவண மாயையிதயாதி)

ரிஸோகதி (சகரவாததியிதயாதி)

யாதருசசிகஸமச்லேஷத்துக்கு ஸவாபதேஸமருளிச்செய்கிறார் (இப்பி வர்ககிதயாதி) ஸவாபதேஸபரஸங்கத்திலே "பிராட்டிதானும" இத்யாதிக்கு - ஸவாபதேஸம - இச்சேதனன "ஆதத்ரோடிசைநதகாமம" என்கிறபடியேதாள ததரோடேகூட "பெயதகாவு" என்கிறலீலாவிபூதியிலே அநுபசாரங்களைவைசு வைத்தகனறவளவிலே, ஸாவேஸவரன "தனனேராயிரமபிளளைகள" என்கிறப டியேஸாமயாபநநரான நித்யஸூரிகளும்தானுமாக "காட்டைநாடுத்தேனுகளு ம்" என்கிறபடியேவிரோதி நிரஸநாததமாக லீலாவிபூதியிலே யவதரித்து இப பககலஅத்வேஷமாகிற வவகாஸம்பெறறவாறே யகிகரிக்கைவென்று.

பறுசேதெனகிறஸங்கைககுபபரிஹாரம் அபராதஸஹத்வமென்னப்பாரத் துபிரிவகககு ஹேதுவபராதமெனறுவிவக்ஷிதது, அபராதமுணடானுல் முன்புகல டானெனனெனகிற ஸஙகையிலெ பருளிசசெயகிறுா (தன்மேனமையாலே யித் யாதி) மோமெ - ஸவாதநதூயம கலநதவன் பிரியானெனனெனன (கிட்டின விதயாதி) தோஷாஸநதையபபணணி - பிரிநதானென்று கூட்டுவது. "எனபி ரநதநாள - தகவிலுககு" என்றதைபபற்ற அபராதஸஹதவமென்றது.........*

நான்காந்திருவாய்மொழி·

முதற்பாட்டு.

அஞ்சிறையமடநாராயளியததாயநீயுநின
னஞ்சிறையசேவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி
வெஞ்சிறைபபுளளுயாத்தாரகென்விடுதூதாயசசென்றக்கால்
வனசிறையிலவனவைககிலவைபபுண்டாலென்செயயுமோ.

ஆறுயிரப்படி·

எம்பெருமானோடுகலநது பிரிநதாளொருபிராட்டி, தன்முன்னே ஸம்ஶ்லேஷிதது வாததிககிற நாரைகளைக கணடு, தான் வ்யஸநாதிஶயத் தாலே யறிவிழநதிருககையால, "தன்வார்த்தைகளையறியா" என்னுமி டததை விவேகிககமாட்டாதே, அவற்றினுடைய ஸமஶ்லேஷ ஸ்வபாவ த்தைக காணகையாலே தனனோபாதி யளவுடையவாககொணடு, அவற் றைககுறித்து, தனனளவிலே வாாததைசொலலுகிறவிடததிற சேவலைக் குறிததுச சொல்லுகை யீடலலாமையாலே, அதைககுறித்துச சொல் லுகிற வார்த்தையையு மௌசிதயததாலே பேடையைநோககி; நினைத் தவிடததிலே நினைத்தபோதே செலலுகைககீடான உபகரணங்களையுடை யையாய, ஸம்ஶ்லேஷததையே தாரகமாகவுடையையாய், துஃகாஸஹிஷ் ணுவுமாயிருநதநீ, என்பககலிலே கருணைபண்ணி, ஆஶ்ரிதருடைய ஸம ஸ்த துஃகநிரஸநஸ்வபாவனான பெரியதிருவடியைதிவ்யவாஹநமாகவுடை ய வெம்பெருமானுககெனவிடு தூதாயசசென றென்திறத்தைசசொலல வேணுமென்றபேக்ஷிதது, பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே, சொன் னவாாததையை யவனங்கிகரியாதொழியிற் செய்வதெனனென்றுபோகா திருநதனவாகக கொண்டு, இப்படி ஆஶ்ரித வதஸலனானவ னஙகிகரியா தொழியுமோ, அவனெனவாாத்தையை யங்கிகரியாதொழிகையாகிறவன் சிறையிலவனுங்களை வைக்கில் அத்தனையுமெனக்காகப் பட்டாலாகாதோ வென்றே செயயவேணுமெனறு சொலலுகிறாள்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டு. தன் புறச்சோலையிலே [illegible] கிற நாரையைக் [illegible] கிறாள்.

அஞ்சிறைய - [illegible] சிறைய - நான்சொன்னகாரியத்தில் [illegible] நாராய - சேவலோடுண்டான [illegible] முடையநாராய். நீயும - சேவலுமொழிய [illegible] வலுமாய - [illegible] மாய. [illegible] என்று - [illegible] ணைக்கு கருணைப்படைப்பண்ணி. வெருவிற - விரோதிக்கிஷ்டத்தில [illegible] யுடைய. புள - பெரியதிருவடியை. [illegible] வெருத்தவருக்கு. [illegible] செல்றக்கால - [illegible] ச்சென்றக்கால. உங்கள் முகமாயாதது [illegible] வலியசிறைப்பில. அவனைக்கண்டால - [illegible] ண்டால - அதுக்கிசைந்திருந்தால. என்செய்யும - [illegible] யும. ஓ என்கிறது - கூடாதது கூடுமோவென்றபடி.

பிறர்க்காகச் சிறையிருக்கை - பெரியதோர்ணமை என்று கருத்து. [illegible] லே யுயாத்தப்பட்டவ ரென்னவுமாம. இவ்விடத்தில நாரைத்தாட்சகமானவற்றை தனதாகச்சொல்லிற்று-தடைக்ருடைய காடசேஷிக்கவ ஸெசாரசமாச சிறகை கொண்டாடிற்று - [illegible] பேடுமேசேவலுமா ன சேர்த்தி - [illegible] ... .. .

ஈடு - முதற்பாட்டு

தன்பரிஸரத்திலே வர்த்திப்பதொரு நாரையைப்பார்த்து, "என்றும் சேவலைக் காரியங்கொள்ளுவார் பேடையை ஏவுக காரியங்கொள்வேனும்" என்கிறதும் தமவர்லேயாலே பேடையை முன்னிட்டுச்சேவலைப்பற்றி, நீயுனதனபேடையும் ப்ரவித்து என்னையுமவனையுஞ்சேர்க்கவேணுமென்கிறாள்.

(அஞ்சிறைய) பரஜை, தாயினுடைய அவயவங்களெல்லாங்கிடக்க, முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே கமநீயமான சிறகிலேயாயிற்று முற்படக்கண்வைத்தது. நோபாயந்த பயிர்போலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்தால பிறந்த ஹர்ஷம் வடிவிலே தோற்றக்கொள்ளலாம்படி யிராநின்றது. சிறையென்று - சிறகு. ஆசார்யன ஜ்ஞானத்தையநுமித்து ஶிஷ்யனுபஸத்தி பண்ணுமாபோலே சிறகிலே கண்வைக்கிறாள். (மட) ஏவிக காரியங்கொள்ளலாம்படி பவ்யதைதோற்றவிருந்தது. ஸம்ஶ்லேஷத்

தாலே தவண்டு தாதுபோகைக்கு யோக்யமாம்படியிருக்கை. நான், மடம், அச்சமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், பிரிவில் வ்யஸநமறியும் தன்னிலமான பேடையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறானென்றுமாம். (நாராய) "அம்மே!" என்னுமாபோலே.

(அளியத்தாய) அவன் போகட்டுப்போன ஸமயத்திலே ஆற்றாமையறிவிக்கலாம்படி வந்து முகங்காட்டின உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை யிருந்தபடியென். அளி - கருணை. கருணைபண்ணத்தக்காயென்றபடி. "பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கத:" (பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கத:) போலே, வழிபறிப்பாரையிலே யகப்பட்டு நிற்கத் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே. (நீயும) "ஸபராதும் ஶரணாகதம் ஸ்ப்ருஷ்டம் ராகவநந்தந: | ஸீதோவாச" (ஸபராதும்சரணாகதம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ராகவநந்தந: | ஸீதாமூவாச) என்கிறபடியே - என்றும் சேவலைக்காரியங்கொள்ளுமவர் பேடையை முன்னிட்டுப்போலே காணும் காரியங்கொள்வது. (நின்னன்சிறைச்சேவலுமாய) பேடையையிட்டாயிற்று சேவலின்பக்கல் பரத்வத, "ஸ்ரிய:பதி" என்னுமாபோலே. (நின்னன்சிறைச்சேவலுமாய) "பெண்ணினைந்தவடிவு" என்று தோற்றுகின்றதாயிற்று. அதிட்டவழக்காணீயும், நீயிட்டவழக்கான சேவலுமாய் (ஆவாவென்று) ஐயோ! ஐயோ! என்று. மிதுநமாயிருக்கிறது - தன்னுடைய த்ரிபரிஹரிக்கைக்கென்றிருக்கிறாள். (எனக்கு) "ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி" (ஏஹிபஶ்யஶரீராணி) என்று விரஹத்தின்றதன வடிவைக்காட்டுகிறாள். அவனோடே கலந்து பிரிந்து, "கண்ணாலே காணப் பெறுவதுகாண்" என்னும் பேச்சோடே யிருக்கிறவெனக்கு. (அருளி) இரப்புக்குச் செய்ததாகையன்றிக்கே யுங்கள் பேறாக வருளி தயைபண்ணுகைக்கத்தலை குறைவற்றாற்போலேயன்றோ! தயாவிஷயமான வித்தலை குறைவறறபடி. பகவத்விஷயத்திலுபகரிப்பார் ப்ரத்யுபகாரத்துக்கல்ல வுபகரிப்பது, தங்கள் கருணையாலேயாயிற்று, உபயவிபூதியுக்தனை யவாகனுபகரித்தால், அவனுக்கு ஸத்ருஶமாக வுபகரிக்கலாவதில்லையே! இவனுக்கு. "விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம" (விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம) என்றாற்போலேயிறே யிவளிவற்றை ஸ்லாகித்தது.

எங்களை யிங்ஙன் கொண்டாடுகிறதென், உன்தமையைக் கண்டு போகட்டுப்போனவனெங்கள் வார்த்தைகேட்கப் புகாநின்றானோ! இனித்தான் "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி) என்கிறபடியே அங்குள்ளார் பரமஸாம்யாபந்நராயன்றோ விருப்பது, நாங்களவனுக்கு மவர்களுக்கும் வாசியறியும்படியென்னென்று

ன்றோ ! நாங்களிருக்கிறதென் றவற்றுக்குக் கருத்தாக மேல வார்த்தை சொல்லுகிறாள் (வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு) அவர்கள் பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே தனக்கு வ்யாவ்ருத்தி விசேஷணமாகப் பெரியதிருவடியைத் த்வஜமாகவுடையனாயிருக்கும். விரோதியைப் போக்கிக் கொண்டுவருகைக்கு அநுகூலமச்சாணுண்டென்கிறாளாதல், நிர்த்தயமாகப் பிரித்துக்கொண்டுபோகையாலே "அக்ரூர:க்ரூரஹ்ருதய:" (அக்ரூர:க்ரூரஹ்ருதய:) என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாளாதல். (புள்ளுயர்த்தார்க்கு) புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவரென்னுதல், புள்ளைத் த்வஜமாகவுடையவரென்னுதல். (என்விடுதூதாய்) அவனாயவரவிட விருக்கக்கடவனானன்றோ ! விடுகிறேன். (விடு) "க்ரியதாம்" (க்ரியதாம்) என்கிறபடியே நானேயவனன்றோ நீங்கள் போகிறது. பெருமிடுக்கரான பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனைத் தூதுவிட்டாற்போலேயோ !, அபலையாயதயாத்தையான நானேயவனன்றோ போகிறது. பரார்த்தமாகத் தூதுபோகை கிடைப்பதொன்றன்றோ. (சென்றக்கால்) எனக்கு முன்னே யுங்களுக்குத் தேஶ்யமன்றோ விதிக்கப்புகுகிறது. உங்கள் போக்கடிக்கழுஞ்சுபெறாதோ !.

(வன்சிறையில்) இவள் பாடு நின்றும் சென்றவற்றைச் சிறையிட்டுவைக்கிறானன்றே, இவர்களுக்கு முகங்கொடாதே அநுபவபரனாகையிறே- இவர்களைச் சிறையிட்டு வைக்கையாவது. ராஜபுத்ரர்களுக்கு ப்ராப்தகாலங்களிலே வெளியிலேயிடாதபோது மாற்றுவர்களிறே. (என்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் வன்சிறையிலவன் வைக்கில்) நீங்களே தேனுமவனுக்குத் தூதுபோகிறீர்களோ ! சிறைகட்டுதல், சிங்கவிளக்கேற்றுதல், செய்யிலசெய்வதென்னென்று கூசுகைக்கு, எனக்குத் தூதுபோனாரை "பரிஷ்வஜோஹநூமத:" (பரிஷ்வங்கோஹநூமத:) என்னுமாபோலே மார்பிலேயணைக்குங்காணுங்கோள். நானிளைய வாசைப்படுகிற மாரவனன்றோ ! உங்களுக்குப் பரிசிலாகப் புகுகிறது. (அவன் வைக்கில்) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" (வயஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்) என்றிருக்குமவனை வைக்குமோ !, ஸ்ரீராமவரிஷ்யானே' (வைப்புண்டாலென்செயுமோ) அதுபோலலாதோ ! கிடைக்குமாகில். பரார்த்தமாகச்சிறையிருக்கக்கிடைப்பதொன்றன்றோ !. ராவணன் தேவஸ்த்ரீகளைச் சிறையிட்டுவைக்கத் தானவர்கள் காலில் விலங்கைத் தன் காலிலே கோத்துச் சிறையிட்டவளிறே...............................

ஜீயர் அரும்பதம்

முதற்பாட்டு (அஞ்சிறையவித்யாதி) "மடநாராய" என்றுபேடையை முன்னிட்டுச் சொல்லுகிறதுக்குபாவம் (என்றுமசேவலைவிடுயாதி) இதனால் பகவத்விஷயத்திற்போலே யாசார்யவிஷயத்திலும் புருஷகாரம் வேணுமென்றபடி. சேவல் - பும்பக்ஷி. பேடை - ஸ்த்ரீபக்ஷி. (நீயென்தன்ஸபையறிவித்திதியாதி) பலிதம்.

அல்லாதவவயவங்கள் கிடக்கச்சிறகை சசொல்லுகிறதுக்குபாவம் (பாஜையிதியாதி) "அம" என்றதுக்குபாவம் (நிபாயந்தவிதியாதி) பரஸ்பரஸம்ச்லேஷம, தொடைகொள்ளலாம்படி - அறியலாமபடி. த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஸித்தகுத்ஸவாபதேசம (ஆசார்யனிதியாதி) ஆசாரயன - சேவல. "உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கேபக்ஷிணாம்கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மாப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாமயதாகேபக்ஷிணாம்கதி: । ததைவஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ப்ராப்யதேபுருஷோத்தம:) இத்யாதிகளையும், "ஆசார்யஸ்ய ஜ்ஞாநவத்தாம் அநுஷ்டாநஸ்த்தைர்யம் விந்தேத" என்றபாஷ்யவாக்யத்தையுங் கொண்டு (ஆசாரயனஜ்ஞாநத்தையென்றது) ஸ்வாபதேசத்திலே. சிறகென்று - ஜ்ஞாநகாமங்களும், "மட" என்று, தயாதயாதம குணங்களும் நாராயென்று - வெளுப்பாய். ஸாத்த்விகஸ்வபாவமும் தோன்றுகின்றது; அதுமத்யாதிகளையே தியாநமபண்ணிக்கொண்டிருக்குமாபோலே யாசாரயனுடைய பகவத்த்யாந பரதையுந்தோற்றுகிறது.

மடப்பம் - பவ்யதையாதல, துவட்சியாதல், ஸ்த்ரீத்வமாதல் துவண்டு - ஸரீரம்வாடி. லகுவாய. நாண - லஜ்ஜை. அச்சம்-பயம. மடம் - ஒடுக்கம. ஸ்த்ரீத்வம் சொன்னதுக்குப்ரயோஜநம (பிரிவித்யாதி) தன்னினம் - தன் கூட்டம்.

"நாராய" என்றஸ்வரத்துக்குபாவம (அம்மேயென்னுமாபோலேயென்று) அதாவது - ப்ரஜைஸங்காதிஸயத்தாலே "அம்மே" என்னுமாபோலே இவரு மிதன்பக்கல் ஸங்காதிஸயத்தாலே சொல்லுகிறவாறதையென்றபடி.

'யத்தாய் - என் நுக்ருபைபண்ணுகைக்குத்தகுதியான ஸ்வபாவத்தையுடையையாயென்று நாரைக்குவிசேஷணம. பொகட்டுபோனஸமயத்திலேமுகங்காட்டினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம (பம்பேத்யாதி) ஸங்க்ஷேபே, "ஸௌவர்ணராஜதஸ்ப்ரௌ(?)ஹ்ராதோஷஸம்யுதஜ: । பஸுதீரோஹந்தாஸங்கதோவாநரேணஹா." (ஸபாயாபூஜிதஸஸமய கராமோதஸரோதாதமஜ: । பம்பாதீரேஹநுமதாஸங்கதோவாநரேணஹா.) இதுக்குத்தாத்பர்யம (வழிபறிப்பாரித்யாதி) இவ்விடத்தில, வழிபறிப்பாகையிலே யகப்படுகையாவது - பிராட்டியுடைய கண்ணுக்கும், முகத்துக்கும் போலியான செங்கழுநீர். தாமரைப்பூமுதலானவற்றிலே நெஞ்சுபறியுண்கை. (விழுந்தாற்போலே) இருக்கிறதுருஷிகேனென்று தாத்பர்யம்.

சேவலுக்குமுன்னே "நாராய்நீயும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஸ்ப்ராத்ருதிஃ அபேக்ஷிதப்ராணனுடே ராமன் ...திலே ஸம்ஶ்லேஷம். "ஸீதாஹ்வாவாதீ

யஶஸாஸாவஜ்ஜேஹாவ்ருதம் ” (ஸ்ரீராமுவாசராஜ்யஸாராகவை நுசமறு: டராத்) இரயத்ராராந்த மதரவிவக்ஷிதம். பகீரதனை ஸ்வாரூபகதாபமாக ச்ருஜிக்கி-டகிறார் (என்றுமசேகலிமிதயாதி) “மினா” என்று சிறுமிருகைசதுபாடம் (பூடை யயிடமசயாதி) பாதிபகதி - விஶ்வாஸம். “ சினனஞ்சிறைய ” என்றவிடத்தி ல், “ அம ” என்றதகதுபாவம (பெண்ணைமாரத்திதயாதி) ஸம்சசயந்யபாரதர ம (அதிடவிரயாதி)

“ சிபும ” இதயாதி பதசசோதநிசதநராநபர்யம (மிதமிதடாதி) சா கரு - விரஹகலிஷ்டமான வடிவையுடைய வெனசவென்றபடை. அவிசகாரணேய றுமெனறு மாசையுடைய வெனகவென்றுதல, இரணடாசசாசைய மருளிசசெ யவிருர் (ஏஹிபஶயேதயாதிபாதும், அகிஞ்செட கலாசநதயாதியாலும்) துராபய காண்டேக்கேடே ராமமபரதிஞ்ஞா. “ ஸஹிவஶ்யஶரீராணி ஹ்ருதீநாம ஹாவிதாநாம | ஹதாநாமாராக்ஷஸைர்கோரைர் பஹுதா பஹுதா வநே ” (ஏஹிபஶ்யஶரீராணி முநீநாமபாவிதாதமநாம | ஹதாநாமராக்ஷஸை கோராபஹுநாமபஹுதாவநே) (இரபடகதியாதி) ஸ்வாதந்த்ரிய பேகஷ்பா ரதகதிரிசிராவன-தயாவென்று திருவுளளம்.

நீயம சினனஞ்சிறையசேவலுமா யெனகென்றுகூட்டிச்சாதபர்யம (தனயபணாஜுகைக்கிரயாதி) அததலைகுறைவறறிருக்கையாவது-மிதுனமாயிருக்கை. இததலைகுறைவறறிருக்கையாவது - ஆசிருதபரதநமயகதிசவைகளை யுடைததாயிருக்கை.

“ அருளி ” என்றதுககு ஸவாபதேசம (பகவதவிஷயததிலிதயாதி) அம மாதரமனறிககே யுபகாராநுகுண பரதயுபகாரமும கூடாதென்கிறார (உபயவிருததியாதி) இவவிடததிலே, “ ஸ்ருஹ்ருதோவா ஸுஹ்ருதோவாபி ஸ்நேஹாத் | ப்ரதிஸுஹ்ருதயவாசோ ஹ்ருதிதக்ருஷாந ” (பஹுமவிதயாபர தாநஸயதேவைரபிநஶகயதே | பரதிபரதாந மதவாததயாசசகதித ஆதராத) “ யோத்யாததுமவஜ்ஞாநம்கேநாசிதாத்ரேவவிஷவநம் | ஸுதாம்வாஸ்யி ஷிம்ஷ்வாநுத்தமம்கயஜ்ஞ ந” (யோதத்யாதபகவதஜ்ஞாநமுபாயாததாமோ பஸேவநம | கருதஸநாமவாபருதிகிநததயாநநததலயமகதருசந) என்றதுஸந தேயம. தாமோபஸேவநம - தாமாநுஷடாநம.

“ அஞ்சிறைய ” என்றுதொடஙகி ஶௌகிதததுககு தருஷடாநதம (விகரா நத இதயாதி) ஸுநதரகாணடே ஷடதரிமஶே ஹநுமாநதமபரதிஸீதா, “ தத ஸ்ஸா ஹ்ரீமதீபாலா பர்த்து: ஸந்தேஶஹர்ஷிதா | பரிதுஷ்டா ப்ரியம் க்ருத்வா ப்ரஶம்ஸத மஹாகபிம் | விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம | யேநேதம் ராக்ஷஸபதம் த்வயைகேந ப்ரதர்ஷிதம் ” (ததஸ்ஸா ஹ்ரீமதீபாலாபாதது ஸநதேஶஹர்ஷிதா | பரிதுஷடாபரியம் கருதவா பராஶமஸத மஹாகபிம | விகராநதஸதவம ஸமாததஸதவம பராஜஞஸதவம்வாநரோததம | யேநேதமராக்ஷஸபதமதவயைகேநப்ரதாஷிதம.) விகரமம-பராபிபவநஸாமாதத யம். ஸாமாதத்யம-காாயகரணஶக்தி. பராஜஞதை-இககுணஙகளையுடையவருக்கு பயிரிநது போவுபதிகிறவபிலலையை யுபேக்ஷிககககொணடிதெயனகிற ஜஞாநம.

மேலுக்கவதாரிகை (எங்கனேயென்னித்யாதி) "உன்றனைப்பையக்கண்டு" இத்யா திஸங்க்ரஹேண ப்ரமம் - "பாண்டியாநதார்க்கு, வெஞ்சிறை" என்கிறபதங்களைக்கடா க்ஷித்து. "எங்கனவாராதத்தைக்கேட்கப்புகாநின்றேன்" என்கிறமுந்தின ஸங்கையி லே - உத்தியிலை விரோதிகளுண்டேயென்கிற ஸங்கையும் கண்டுகொள்வது, உத்த ரானுமாக. இனித்தான - கிருச. முண்டோபநிஷத்தி, "ததாவித்வாந் புண்ய பாபெவிதூய நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி." (ததாவித்வாந்பு ண்யபாபே விதூயநிரஞ்ஜநஃ பரமஸாம்யமுபைதி.) த்விதீயஸங்காபரிஹாரம (அவர்களித்யாதி) இந்தபக்ஷத்துக்கு, புனர்ப்பவஜமாக வுடையவனென்ற வாதத் தைவேண்டுவது. ப்ரதமஸங்கையை த்விவிதமாகப்பரிஹரிக்கிறார் (விரோதியையித் யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "வெம்" என்று - சிறகுக்கு விசேஷணமாதல், பக்ஷிக் கு விசேஷணமாதல். விரோதியையித்யாதி முந்தினபரிஹாரவாக்யத்திலே - ப்ரதம ஸங்காவாக்யத்திற்சொன்ன ஸங்காத்வயத்துக்கும் க்ரமேண பரிஹாரங்கண்டுகொ ள்வது - அதாவது சிறகளிலிக்குமத்தையே வேண்டுவது, விரோதியைப்போக்குகை க்கு மங்கையாருண்டென்றபடி, த்விதீயபரிஹாரம - ஸ்வபுத்தயாவன்றிக்கே ப்ர ப்ரீதனுயப்பேறுகையாலே வருமென்று. இந்தவாக்யத்வயத்துக்கும், புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்று கண்டுகொள்வது. பஞ்சமேம்ஸேஷடாதஸோகாபயஃ க்ருஷ்ணஸ்யமஹாத்மநஸ்ஸாரமாதருஹ்யவா ஹுஹூஃ, "ஸுக்ருத்துஃக்ருத ஹ்ருதயஸ்ரீவஸ்ஸம்வேஷ்டயந்தஹயாநு வைநதேயோஸ்தக்ஷோ யோஷித்ஸுக்ருவாக ஹ்ருநஜாயதே" (அக்ரூரக்ருதஹ்ருதயஸ்ரீகரமடோரயந்தேஹயாந ! ஏவமா ரத்தாஸாயோஷித்ஸாகருபாகஸயராஜாயதே.)

"என்விடு" என்றதுக்கு அபிமதையான நான் விடுகிறேனென்றர்த்தமருளி ச்செய்கிறார் (அவருள வரவிட்டவித்யாதி) "விடு" என்றதுக்குபாவம் (கரியதா மித்யாதி) ஆரப்ரகாண்டே பஞ்சதஸே பஞ்சவட்யாம்ராமம ப்ரதிலக்ஷ்மணஃ, "பாவாநதஷிகாக்ருத்த்யிவஸ்ஸதாஷிதே ! ஸ்வயம்தாராவிரோஹெ ஹேகீர்யதாதிவோஃவஹ" பரவாநஸமிசாக்ருதஸத்தத்தவ்வர்ஷஸ்தம்ஸதிதே ! ஸ்வயமத்ருஸிரேஹஸோகீயதாமித்திமாமவத) நானேவநீங்கள் போகிறது ஸக்ரு பாருஹபமனறேவென்றபடி. "என்விடு" என்றதுக்கு - அபலையாயாதையான நானென்றாத்தாத்தரம (பெருமிடுக்கரானவித்யாதி)

சென்றக்காலென்றதுக்கு - க்ருஷ்ணறனறுபோலேயம, அக்ரூரயாநமபோ லேயமாக பாவத்வயமடைவே யருளிச்செய்கிறார் (பராந்தசமாகவித்யாதிவாக்ய த்வயத்தாலே) விவரணம (உங்களித்யாதி) ஆக. ப்ராந்தமாகப்போகை யடிக்க முருச பெறுமென்றும், எனக்குமுன்னே யுங்களுக்கு பலஸித்தியென்று மிரண்டா த்த உ. அடிக்கமுருசுபெறுகை - ஸ்லாக்யதை.

சிறையிட்டுவைக்குமோவென்ன (இவள்பாடித்யாதி) அவனைவமுக்ய்யமி வர்களுக்கு பாதகமென்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராஜபுத்ரர்களுக்கித்யாதி) மாந் தவா - கலேஸிப்பர். தாத்பர்யாந்தரம சொல்லுகைக்காக ப்ரதிகோபாதாநம் (எ ன்விடுதூதித்யாதி) ஸ்வரஸஸித்தம்பாவமாஹ (நீங்களித்யாதி வாக்யத்ரயத்தா

லே) அவனுக்கு - அவனனுபவிக்குமபடி. வன்சிறையில் - ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே கட்டுதல். சிறகவிளக்கொரிக்கையாவது - லோகத்திலே, விஹாராகாரப்ரதிமைய ண்ணி யதனைத்தலையிலே வைத்தெரிக்கையென்றவாறு. இப்பொருளிலே சிற யைக்கட்டியெரிக்கை. அவமதிப்பண்ணுகையென்று தாத்பர்யம். பின்னையென்செ- யுமென்ன (எனக்குத்தன்கிருபாதி ; இது “ வைக்கில ” என்றதின் தாத்பர்யம் யுத்தகாண்டே பரதமே, “ ஸதேவாஸுரஹுத்தவதீஷ்வேஜாஹ ந்ருத்த த்ஃ। யோகாஞ்ச்ரீஸ்வாஸ்ரவ்யத்ர ஹ்ருத்ரவஸ்யஹோத்ருநஃ ” எஷஸாவஸவபூதஸதட ஷவங்கோஹுணமதஃ। மயாகாலமிமம்பராப்யத்தஸதஸ்டமஹாதமஃ) “ ஸவ்வ ஹ்ருதஃ ” (ஸாவஸவபூதஃ) என்றதுக்குபாவம் (நானேயவிதயாதி) பரி ல் - ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே கொடுக்குமுசிதம்.

யதிசப்த்தார்த்தம் (வயஸநேஷவிதயாதி) இதம்வசநம் “ துயரஞ்சுடர டி ” இத்யத்ரலிகிதம். இத்தாலவன ஸ்வபாவத்தாலும வையாதென்றபடி. ஸர த்துக்கார்த்தம். (அதுபொல்லாதோவிதயாதி) அதுதஃகருபமன்றேயென்ன (பரா ர்த்தமாகவிதயாதி) “ கிடைப்பதொன்றே ” என்கைக்கு, தனக்குத்தேசயமாயி ருக்குமோவென்ன (ராவணனிதயாதி) இதுக்கு, “ ஸந்ருஸீரவஸநாயஸ்ய ஸஸர்வஸ்ரீஜ்ஞஃவஸராஜேயே। ஜஸாநநஸ்ஹவநெஜஸஹோஸாநவாஸ ஹ ” (ஸந்தீரருநாதஸயஸாரஸ்ரீதஃசாநதயே। தஸாநஸயபவநேதமா ஸாநுவாஸஹ) என்றதிலேநோக்கு . .. . *

இரண்டாம்பாட்டு.

என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கென்றூதா
யென்செய்யுமுறைத்தக்காலினக்குயில்காணீரலிரோ
முன்செய்தமுழுவினையாற்றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல
முன்செய்யமுயலாதேனகல்வதுவோவிதியினமே.

ஆறாயிரப்படி.

(என்செய்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள் போகாதிருக்கவாறே சிலகுயில்களைநோக்கி, தன்னழகாலே யென்னைத்தோற்பித்ததடிமையாக் கினவனுக்கு நீங்களென்திறஞ்சொன்னாற்றானென்செய்யுமென்றுசொல ல, அவையும் போகாதிருந்தவிடத்தில, சொல்லும்வார்த்தைகேட்டுப் போகைக்கு நின்றனவாகக்கொண்டு, என்னுடைய ஜந்மாந்தரபாபத்தா லே யுன்றிருவடிகளிலடிமைசெய்கைக்குப்பண்டுபாக்யம்பண்ணப்பெற்றி லேன், இனியுன்றிருவடிகளை நானகன்றுபோமதத்தனையோவென்றுசொ ல்லுங்கோளென்கிறாள்..*

பன்னீராயிரப்படி.

ஸம்ஸாரம், ப்ரஜைசொன்ன நானாகாரமுகாட்டில திரளாகையாலே கார்யகரமென்று பார்த்து, கிலேசப்படுகிற, என்னுடைய புண்டரீகாக்ஷனபக்கல தூதுக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள்.

இனக்குயில்காள் - திரளானகுயில்காள். நீரலிரோ - ப்ராப்யமானவாயவிடையுடைய நீங்களல்லீர்களோ. என் - எனக்கேசமமைஸ்வம்மாகச்சித்தந்த. செய்ய - சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோலும். கண்-கண்ணையுடையராய. பெருமானார்க்கு - பிளபெனக்கெட்டாமலுயர்ந்திருக்கிற ஸர்வாதிகருக்கு. என்தூதாய-என்னுடையதூதாய. உரைத்தக்கால் - வார்த்தைசொன்னல். என்செய்யும் - என்னதப்புச்செய்யும். முன்செய்த - முன்புசெய்த. முழுவினையால - பூர்ணபாபத்தாலே. திருவடிக்கீழ - ப்ராப்யமானதிருவடிகளிலே. குற்றேவல்-அந்தரங்கவருத்தி. செய்ய - பண்ணுகைக்கு. முன் - முன்புதனை. முயலாதேன் - ஸாதனத்தில்முயலாதநான். இனம - இன்னம். அகலவதுவோவிதி - அகலவதுவோ அறுதியிட்டது.

இவ்விடத்தில், கடகருடைய உக்திமாத்ராயமும் ஸமவாயமும் ஸூசிதம்......*

௩ டு - இரண்டாம்பாட்டு.

கிலநாரைகளை, தூதுபோகவேணும என்றிரந்தாள் கீழ், அங்குப்போனல சொல்லும்பாசுரத்தைக் குயில்களுக்குச் சொல்லாநின்றாள், "அநந்யபரத்வம்" (அநயதுபகராநதமங்யதாபதிதம) என்னுமபடியாய் வந்துவிழுந்தது ; இதத்னையும் கலங்கிறுயிலளாகில இவளபிரிந்தவிஷயத்துக்கும நாட்டாரபிரிந்தவிஷயத்துககும வாசியன்றிக்கே யொழியுமே, இப்படிகலங்கப்பண்ணுதவன்று குணுதிகவிஷயத்துக்கு நமஸ்காரமாயித்தனையிறே.

(என) பிரிந்தஸமயத்திலும் "என்னுடையவன்" என்றுசொல்லலாமபடிகாணும கலக்கிறஸமயத்திலே அவனிவளிட்ட வழக்காயிருந்தபடி. அன்றிக்கே, பிரிகிறஸமயத்திலே தானவருமளவும் இவள தரிக்கைக்காக "இங்கேயிருக்கிலென, எங்கேபோகிலென, உனசரக்கன்றோ!" என்றுசொல்லிப்போமே; அத்தாலேயாகவுமாம.

(என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானாக்கு) ஸ்வாபாவிகமான வைஸ்வர்யத்தாலும சிவந்திருக்கும, ஸ்வகீயவஸ்துக்களபக்கல் வாத்ஸலயத்தாலும சிவந்திருக்கும, மதுபாநமத்தனைப்போலே யிவளோட்டைக கலவியாலும சிவந்திருக்கும, பிரிவாலே அரையாறுபட்டுச்சிவந்திருக்கும; இவையெல்லா மிவளநுபவித்தவளிறே, முதற்றிருவாய்மொழியிலே ஐஸ்வர்யம, மூன்றுந்திருவாயமொழியிலே வாத்ஸலயம், இத்திருவாயமொழியிலே கலவியும பிரிவும். (பெருமானர்க்கு) பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யநங்யார்ஹையாக்கிப்போனபடி; ஸ்வாபாவிகமானவைஸ்வர்யத்துக்கு மேலே, இத்தலையி லொடுக்குமாட்டாலுண்டான

வைஷ்ணவ புண்டரீகாமிலே யிட்டுத்திருக்குமிறே. (என்றுதாய கடைசெறிவு—தாறுபோதொறாறு கிடக்கிறது. அவைதேடசைக்ந்த தீர்ந்து வெறுங்கையாயிருக்கிற வெனக்குத் தருமாய் (எாசெயுமானாத தக்கால) உபயவிருத்திபுகசண்டு தூககஞைக்கு திருத்தக்கத்திதிலனக்திகிருவா. (உனாததக்காய) அவனைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கச்சொல்லுமிறேறே; ஒரு உகந்தோதரா வெதசெய்யம (இனைத்துபிகசாசா, என்னைப்போலே தன்னிடிறாகதிகளாமோ. (இரவிரா) இமைக்கு தேசனைறே. நாறுமலருமானபோது செடடவாத்மைக்கு பரதிவசமபண்ணினவர்கள் அவனையிரசாவாறே வெஞசீசராணிகமோ.

(மூன்) நாளபாபம்பண்ணின போருதிறக்கை டோவதிபோ, (செய்த) வங்கவிட்டு விடவளவேயோ' (பூழுவினை) அதுதனிலே தோறுமகக்கு ஈரிப்படடதுண்டோ. என்றுபெரிஹரிக்கலாதல், தம்மாலபரிஹரிக்க வொன்றுதொழிதல செய்யிலனறே எனககிழககவேணுவது. திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான கோளரியாழ்வானுக்குத் திருநத்துறையிலே சொன்னவாாத்தை. "ஒருமூக்காலு மிரண்டுமூக்காலும் போகாதுகாண-தெறசாழ்வாாகையிற திருவாழியாலே வினையறுத்துக்கொண்டு போகிறித்தனை யொழிய வொன்றிரண்டு மூழுக்கால்போகாதுகாண நானபண்ணினபாபம்" என்று. (திருவடிக்கீழ) ப்ராஹ்மணா பிசசேதிறுமோதுதுச சொல்லுமாபோலே, இவாபிராட்டியாருலும பூலையாலகலாதவினையாா. திருவடிகளிலே யணைத்தேடுமதத்தனை. (குறறேவல) திருவடிகளிலே கிட்டியந்தரங்க வருந்திப்பண்ணவாசைப்படுமதத்தை (திருவடிக்கீழ்க்குறறேவலமுன செய்யமுயலாதேன்) எழ்கவேகேடலாத நாடினைநுதல, முன - "திருயதாகசொவ" ("கரியதாயிதிமோமவத") என்கிறபடியே இனனதைச்செய்யெனறேவதிருமுன்பே அடிமைசெய்யமுயலாதே னென்னுதல. (அகலவந்துவோவிதி) திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக்கு விடாபிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டடாநம எனறலையாறபண்ணுத நானஅகலேறேபோ மிதத்னையோ. முதலிலொதாா பலிசையிழக்குமித்தனை யன்றேவென்ன: முதலிலொதாரனறே' பரிசையிழப்பாா, அவனருளே முதலாக விருக்குமகோஷ்டியிறே யிவாகள கோஷ்டி; "களைகணமற்றிலேன" என்றும, "உனசரணலலால சரணில்லை" என்றும, "மைநதெழுந்த மாமுகிலேபோலத் திருக்குமறறவை" என்றும், "நெறிவாசல்தானேயாயநினறானை" என்றும், "விழிக்குமகணணிலேனின்கண்மறறலலால" என்றும, "வாழும் சோம்பா" என்றும, இப்படிகளிலேயிறே யிவாகளகோஷ்டியிலவாாத்தைகளுமிருக்குமபடி. (விதியினமே) விதியினை என்று - பாபத்தை

யுடையேனான நான் அகன்றே போமித்தனையோ' என்னுதல்; "இனம்" என்றவித்தை, இன்னமன்னாருகந்து - "எங்களிமத்தம் பெறுவைக்கெங்கள் பக்கலொரு நன்மையில்லாதபின்பும் தாழ்க்கும் இத்தனையோ' என்கிறாள்" என்று பிராட்டி திருநறையூர் நாயாபணிக தமபடி. விதிவினம் - பாவிபோம் என்றபடி. கீழே "முழுவினை" என்று சொல்லிற்றதேயன்றில; மற்ற பாபத்தைப் பண்ணினபாவியோமென்றபடி, 'பாவமே செய்து பாவியானேன்" என்னக்கடவதிறே. ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம் பாட்டு. (என்செய்யவித்யாதி) இரண்டாம் பத்தமேனகிறார் (ஶாடகேத்யாதி) "ஶோகேந ஸஞ்ஜவேஸஸ்ய ஸ்வாவிந்த்ருஷ்டிர் தியிவஸ்ஸ்திராஶதாஶ்ரி ஹரிஹரிக ஷவிசாவாஸ வாஜ்ந்த்ஶு ஸாநந்தாஶ்ரு வேசிகா" (ஶோகேந வாமுகஸ்தருஷம்கவாபிநருத்த மித்தம பிவத்ந்தரா காத । ஹரிஹரிதருபி நாராப்ருதாய ஸ்பகாரத்தமாயதாபதிதம்) "கப்ரூஷ்ய ஷேகஷிஞாமயதி, ஶுஶ்ரூஷை:கொவிதாராந்நாவஷே" (காணைவபருஷடே கடிஞசாலயதி, ஶுமராஶபருஷட:கோவிதாராநாசஷடே) இத்யாதயநுஸந்தேயம். இப்படி கலங்க லாமோவென்ன (இத்தனையுமித்யாதி) இத்தனையு கலங்கிற்றிலளாகி விவிக்ஷய தைப்பிரிந்த விவருக்கு மிதாவிஷபதைப்பிரிந்த நாட்டாரும் வாசியறிக கேயொழிபுமென்றவயிதஞ், ஆழ்வார்மமுடைய பராவண்யத்தாலே கலங்கினு சொன்றபடி. இதுக்குக்யாமகம, கலங்கிற்றிலளாகிலென்று - லங்காதருகரிதத்தே ரம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலுங்கலங்கினுளென்கிறா (இப்படியித்யாதி) ஆக இரண்டுவாகயத்தாலும் - இவர் பரமத்துக்கும் விஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கு மவத டமாமென்கிறுனொன்றபடி. நமஸ்காரமாமித்தனையென்றது - "ஜெயாய தமெஜெ நக:" (ஜேயாபதஸமைநம:) என்னுமாபோலே பரித்யாஜ்யமாய்விடுமென்ற படி.

பிரிந்துபொகட்டுப்போன ஸமயத்திலே "என்னுடையவன" என்கைக்கு ஹேதுவை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறா (பிரிதலமயத்திலு மித்யாதிவா க்யத்வயத்தாலே) இவளிட்டவழக்காய - இவளிட்டது. இது - தவத்திரவஸது. உனசரக்கு - உனபதார்த்தம்.

பிரிவிற்றிருக்கண்கள சிவந்திருக்குமோவென்ன (ஸவாபாவிகேத்யாதி) இத்தால - தாதாக்குநாயகனை யறியும்படி யடையாளஞ்சொன்னபடி. (அனையா ருபட்டுச்சிவந்திருக்கும) ஆர்த்தம சிவந்திருக்கும. இதெல்லா மிவளநுபவித்தா ளோவென்ன (இவையெல்லாமித்யாதி) எங்கேயநுபவித்தாளென்ன (முதலித்யாதி) வாத்ஸல்யமென்றது - "கணக்கறுநலத்தனன்" என்றதைப்பற்ற. இத்தி ருவாய்மொழியிலே கலவியும்பிரிவுமென்றது - பிரிவு - கலவிமுன்னாக வருமதாகை யாலே கலவியாததாதஸித்தமென்றதைப்பற்ற. பிரிவிலனையாருபட்டுச் சிவந்தி ருக்கும்படியை யிவளநுபவித்தாளோவென்னில் பெரியதிருவடியெடுத்துக்கொ ண்டுபோகிறபோது பிரிவாற்றாமையாலே புரிந்துபார்க்குமேயவன், அப்போதுக னிற்சிவப்பு அனாயாறுபட்டிருக்குமதனைக்கண்டநுபவித்தாளென்றபடி

"என்" என்றதைக்கண்ணுக்கு விசேஷணமாக்கினபாவம் (பிரிகிறபோதி த்யாதி) "என்" என்றதை "பெருமானாக்கு" என்றதிலேகூட்டி தாத்பர்யம (ஸ்வாபாவிகமானவித்யாதி) ஆக "பெருமானாக்கு" என்றதற்கு - பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யநந்யார்ஹையாக்கினவாக்கென்றும், இருக்கையில ஸாவஸ்வாபஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலே பெருமானுயிருக்கிறவர்க்கென்றுமிரண்டர்த்தம். (ஒடுங்குமாட்டால்) மாட்டைப்போக்கியென்றும், முட்டுக்கோலகொள்ளுகையாய, ஸ்ரீதேவமுதலானஸர்வஸ்வாபஹாரத்தாலுமென்றபடி.

மாடு - தநம். ஸாவஸ்வாபஹாரம.

விவரணம் (அவனேற்கட்டயித்யாதி) 'ஹுநொவத்ருஹீநீயம்' (ஸ்வரதோப்யர்த்தநிர்ணய:) என்கிற ந்யாயத்தாலே, உனக்குக்காலென்செய்யும - என்னபொல்லாங்குவரும்; ஒருபொல்லாங்குமவாராது, பாதயத விபூதித்வயத்தையும் தருமென்கிறா (உபயவிபூதியுமித்யாதி) "உனக்ககால" என்றதிலேநோக்காக, "என்செய்யும" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரம (அவசியமித்யாதி) (ஒரு உக்திநோக்குதால்) ஒருவார்த்தைசொன்னால. என்செய்யும-என்னவாறிவரும.

இனக்குயில்காள் - பிதுநமான குயில்காள். நீலமை-கறுப்பு. அர்த்தாந்தரம (நானுமவனுமித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்துக்கு, நீரென்று - நீலமையாய, நீலமையால பரவித்தரன்றோவென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்துக்கு நீரலிரோ - நீங்களன்றோ, வேறுசிலரானீர்களோ வென்றபடி.

"முழு" என்றதுக்கு-ஸாகல்யமும் மஹத்த்வமும் விவக்ஷிதம். அகலுசரிப்பட்டது - குறைந்தது. வினையின்விசேஷணங்களாலபலிதம (என்னாலித்யாதி) இவனாலபரிஹார்யமென்னுமதுக்கும, அவனால பரிஹரிக்கலாமென்னுமதுக்குமைதிஹ்யம (திருக்கோட்டியூரிலேயித்யாதி) "இந்தபுண்யதிவஸத்திலே பாபக்ஷயார்த்தமாக புண்யதீர்த்தஸ்நாநம்பண்ணவேணடாவோ" என்றுகேட்ட கோளரியாழ்வானுக்கென்றபடி.

ஸமபாலேஷிக்கவென்றே "திருவடிகீழ்குறுகாநேவல்" என்கிறதென்னென்ன (பராஹமணரித்யாதி) ஓத்து - வேதம. அணுக்க - ஸமபாலேஷிக்க.

முன - ஏற்கவேயென்றுதல், ஸந்நிதியிலேயென்றுதல். இவ்விரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேணவருளிச்செய்கிறா (ஏற்கவேயித்யாத்யாலும, கரியதாமித்யாதியாலும்) முயலுகை - ஒருப்படுகை. கோலாதநான-ஸாதநாநுஷ்டாநமபண்ணக்கோலாதநான். "முனசெய்யமுயலாதேனினமகலவதுவோவிதி" என்றநவயித்து தாத்பர்யம் (திருவடிகளிலேயித்யாதி) விதி - ஸங்கல்பம. ந்யாய்யமாதல். இனம் - இன்னம். ஏற்கவே ஸாதநாநுஷ்டாநமபண்ணாத நானின்னமகன்றேபோமதுவேயோ ஸங்கல்பமென்றுபொருள்.

அன்றிக்கே, விதியினம - "விதிர்விதாநம்" (விதிர்விதாநம) என்று புண்யமாய, அநந்தனமேற்கிடந்த வெம்புண்ணியனை யுடையோமாயவைத்து மகல்வதுவோவென்று விவக்ஷிதது தாத்பர்யம் (முதலிலலாதாரித்யாதி) இந்தயோஜனையில, விதியினம் - புண்யத்தையுடையோமென்றபடி. பலிசு - வருந்தி. இவர்கள - ஆழ்வார்கள. (கனைகணமறறிலேன்) வேறொருகதியுடையேனல்லேன. (உன்சரணல்லாலசரணில்லை) தேவாதிருவடிகளல்லது வேறுபாயமில்லை. (மைத்தெழுந்தவித்யாதி) ஆகாசத்திலே எழுந்தெழுந்த மேகங்களையே பார்த்திருக்கும

தசையை யல்லது நீர்நிலந்தேடிப்போக அறியாத பயிர்போலே. (நெறிவாசலித்யாதி) உபாயமும், தத்ஸாத்யமான உபேயமும், அநந்யஸாத்யனான தானே யாய்க்கொண்டு நின்ற ஸர்வேஶ்வரனை (விழிக்குமித்யாதி) உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறு நோக்குக்கைக் கொரு மறுவிழியையுடையேனல்லேன். (வாழுஞ்சோம்பர்) உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய ஸௌஹித்யத்திலே சோம்பினவர்கள். உபாயமீஶ்வரனேயாகை, பின்பு போகமேயுள்ளதாகையாலே ஸௌஹித்யத்தாற்சோம்பியிருக்குமிருப்புத்தானே வாழ்ச்சியான விருப்பாயிருக்குமென்றபடி.

அன்றிக்கே, "விதி" என்றதுக்கு பாபமென்றர்த்தாந்தரம். (விதியினேமித்யாதி) விதியினை - பாபத்தையுடையனான நானென்றபடி. இந்தபக்ஷத்தில், "மனக்களுழறிவரும்" என்றதைக் கண்டுகொள்வது.

"திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக்கு" இத்யாதியாற்சொன்ன முந்தின வர்த்தத்துக்கு விவரணம் (இனமென்றவித்தையித்யாதி) பிள்ளைத்திருநறையூரரையர் யோஜனையில், அகல்வதுவிதியோ - அகல்வது ந்யாயமோவென்றபடி.

"விதியினென்னுப" என்றவாக்யவிவரணம் (விதியினம்பாவியோமென்றபடியென்று) ஆகவிதியினமென்றதுக்கு - புண்யத்தையுடையோமென்னுதல், பாபத்தையுடையனான நானென்னுதல், இன்னமகல்வது ந்யாயமோ வென்னுதல், என்று மூன்றர்த்தம். *

(கிழேயித்யாதி) "முழுவினை" என்று சொல்லிற்றிறே, "பாவியோம்" என்னுலத்தோடு பொருந்தமன்றோ வென்னிலென்றபடி. (பாவமேசெய்து பாவியானேன்) பாபங்களையே பண்ணி, பின்னை பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியானேனென்றபடி.

இன்குயில்காள் முன்செய்தவென்றுதொடங்கி, முயலாதேனின்ன மகல்வதுவோவிதியென்று, என்செய்யதாமரைதொடங்கி, உரைத்தக்காலென்செய்யும், நீரிலிரோ இத்யந்வயம், இந்தபக்ஷத்திலே - இழந்தகாலவிஷயசோகமும் த்வரையும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. யத்வா, இன்குயில்காள், முன்செய்தவித்யாரப்ய, முயலாதேனான நான் விதியினம் - எங்களுக்குலமாக புண்யத்தையுடையோமாயிருக்க வகல்வதுவேயோ. என்செய்யதாமரைதொடங்கி, அந்வயமாதல்; இந்தபக்ஷத்தில் - ததேகரக்ஷ்யத்வாத்யவஸாயம் ஸூசிதம். யத்வா, இன்குயில்காள், முன்செய்த வித்யாரப்ய முயலாதேனாய அதஏவ விதியினை - பாபத்தையுடையேனான நானகல்வதுவோவென்று, என்செய்யதாமரைதொடங்க, உரைத்தக்காலென்செய்யும், நீரிலிரோ இத்யந்வயோவா, இந்தபக்ஷத்தில் - ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்கள் ஸூசிதங்கள். .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

விதியினாற்பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள்
மதியினாற்குறண்மாணாயுலகிரந்தகள்வர்க்கு
மதியிலேனவல்வினையேமாளாதோவென்றொருத்தி
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(விதியினால்) பாபம்பண்ணினால் அது மாளுந்தனையும் அநுபவிக்கவேண்டாவோவென்னில்.

என்னுடைய பாபமேயோ காலமெல்லாம் அநுபவித்தாலும் மாளாததென்றொருத்தி மதியெல்லாமுள்கலங்கி அறிவிழந்தாளென்று, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்று, பாக்யாதிஶயத்தாலே பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற சிலவன்னங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.. . .. .

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், ஸ்வப்ரியதாட்டில் நடைப்பழகையும் ஸாந்த்ரஸ்நேஹமுடைய சில வன்னங்களைக் குறித்து, என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவர்க்குத் தூதாகவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள்.

விதியினால் - பாக்யத்தாலே. என்னைப்போலே தனியாகாதபடியே பெடை - பேடையோடே கூட. மணக்கும் - போகஸக்தராயிருக்கிற. மென்னடையன்னங்காள் - அதனாலே மந்தகதிகளான அன்னங்காள். மதியினால் - இந்த்ரனுடைய அபேக்ஷையும் மஹாபலி யௌதார்யமும் அவிருத்தமாம்படியான புத்திஸாமர்த்த்யத்தாலே. குறள் - வாமநனான. மாணாய் - ப்ரஹ்மசாரியாய். உலகு-லோகத்தை. இரந்த-இரந்து, சிறுகாலைக்காட்டிப் பெருங்காலாலே யளந்துகொண்டகணக்கிலே தாழநின்றுகலந்து எட்டாதுநின்ற. கள்வர்க்கு - க்ருத்ரிமர்க்கு. மதியிலேன் - அன்றே யிரக்கவறியப்பெறாதே மதிகேடியான வென்னுடைய. வல்வினையேயோ - அநுபவவிநாஶ்யமல்லாத வலியவினையேயோ. மாளாதேன்று - சிந்தயந்தி ப்ரப்ருதிகளுடைய வினைகள் முடியச்செய்தே முடியாததென்று. ஒருத்தி - ஒருத்தி. மதியெல்லாம் - நீர்கொடுத்தமதியெல்லாம். உள்கலங்கி - ஆஶ்ரயத்தோடே கலங்கி. மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள். என்னீர் - என்னுங்கோள்.

ஒருத்தியென்றாலே - “அத்தவனையுணரும்’ என்னுமாபோலே தாமேயறிவொன்றுகருத்து. விதியினாலென்றது - போகஶாஸ்த்ரமர்யாதையாலேயென்று சொல்லுவர். இத்தால் - கடக்ருடைய ஆசாரவைலக்ஷண்யமும் ஸாரஜ்ஞதையும் தோற்றுகிறது.......... ....

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

“அகலவதுவோ” என்றாற்போலே சொல்லுகிற பக்திவாதங்கள் நமக்குத் தெரியாது, “அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்” (அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்) என்று சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்தே யறவேணுமென்றிறே ஸ்வாபிப்ராயமாகக்கொண்டு, நான்பண்ணின பாபமேயோ! அநுபவித்தாலும் மாளாததென்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரக்கிறாள்.

(விதியினால்) நீங்கள் சாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகிறபடியே சலங்கை கூடும் பிரிவின்றியே யிருந்தீர்கோள், இவனைவிட்டுச் சலங்கையிறே பொருந்தப் பிரிவாற்றத்தேனிருள உங்களுடைய பாக்யத்தாலே யென்னுதல், என்னுடைய பாக்யத்தாலே யென்னுதல். அபிமத ஸம்ச்லேஷம் புண்யபலம். அபிமத விச்லேஷம் பாபபலம்; (தங்களுடைய ஸுக்ருதத்தாலே) அன்றியே யிவைசேரவிருக்கிறவிருப்பு இவள் பாக்யமாகவுமாம். பெருமாள் பிராட்டியைப்பிரிந்து கடலும் மலையுமேறித்துக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களையிழந்த மஹாராஜரைக்கண்டு, அவரோட்டைப் பேற்றைத் தம்மிழவில நெஞ்சு சென்றது. அங்ஙனன்றிக்கே, இவை குறைவற்றிருக்கிற விதுதானிவள் காயமாயிருக்குமிறே; நீர்மையுடையாராகத் தந்தாமிழவிலும் பிறருடைய விழவிறே நெஞ்சில் உறைப்பட்டுப்படுவது. (பெடைமணக்கும்) பேடையோடே கலக்கும். (பேடையினுடைய கருத்தறிந்து) அதுதன்னையுகப்பிக்கை. (மென்னடையன்னங்காள்) இவ்வன்னடைகொண்டோ! என்காரியஞ்செய்யப்புகுகிறது. (மென்னடையன்னங்காள்) "ஹம்ஸவத்கதீ" (ஸாரஸ் சலந்தி) என்னுமாபோலே. இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷம்செவிப்பட்டவனந்தரம் மதுபானத்தாலே வந்த கலக்கமுந்தெளிந்து, கழுத்திலமாலையையுமறுத்துப்பொகட்டு, "இச்சீற்றத்துக்கு நாமுன்னிற்கவொண்ணாது" என்று தாரையைப்புறப்படவிட, அவள், கலவியாலுண்டான பாரவச்யமடங்கலும் நடையிலே தோற்றப் புறப்பட்டாற்போலேயிராநின்றதாயிற்று இவற்றின் நடையும். இளைய பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தில் சீவிட்டுத்தாரையை யிட்டாற்றவேண்டிற்றுகாணும். [ஸா] [ஸா] ஒருகலவியும் பிரிவும் வேண்டாதபடியான நடையழகையுடையவள். [ப்ரஸ்கலந்தீ] [ப்ரஸ்கலந்தீ] ஸம்ச்லேஷத்தாலுண்டான துவட்சியாலே தடுமாறி, அடிமேலடியாக இட்டுவந்தாள். [மதவிஹ்வலாக்ஷீ] [மதவிஹ்வலாக்ஷீ] மதுபானாதிகளாலே தழுதழுத்த நோக்கையுடையளாயிருந்தாள். [ப்ரலம்பகாஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா] [ப்ரலம்பகாஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா] அரைநூலவடமிழப்புண்டு வருமபடி படுக்கையில்கிடந்தபடியே பேணாதேவந்தாள். [ஸலக்ஷணா] [ஸலக்ஷணா] ஸம்போகசிஹ்நங்கள் காணலாம்படி வந்தாள். [லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம] [லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம] "தாயக்கொளிப்பதுண்டோ" என்று புறப்பட்டுவந்தாள். [தாரா] [தாரா] தாரையானவள். "இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்தில் சீவிட்டு எதத்தாலேயாற்றலாம்" என்று மஹாராஜரும் திருவடியுமாகவிசாரித்து, "வேறொன்றாலாற்றுமதல்ல, தாரையையிட்டாற்றவேணும்" என்று தாரையைவரவிட்டார்கள் [நமிதாங்கயஷ்டி:] [நமிதாங்கயஷ்டி:] உருகுபத்திலே வளைந்தவை மிகாக

வொன்றாதாப்போலே இத்துவட்சிநேபக மிவருக்கென்று தோற்றும்படியிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட நடையழகாலே யவரைத்துவக்கிக் காரியங்கொள்ளவற்றிவையு மென்றிருக்கிறாள். (மதியிலை) அவர் சால தூரதர்சிகளிடிகோள். "ராவணனைப்போலே தலையறுத்துவிட வொண்ணாதபடி ஔதார்யமென்றொரு குணலேசத்தையேறிட்டுக்கொண்டிருந்தான், இந்திரன் ராஜ்யத்தையிழந்து நின்றான், இரண்டுக்கு மிருத்தமாகச் செய்யலாவதென்" என்று, "கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்" (கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்) என்கிறபடியே கொடுத்துவளர்ந்த கையைக்கொண்டு நீரேற்று அவனுக்குக் கொடுத்தவிரகாகது. (குறள்) கோடியைக்காணியாக்கின்றபோலே பெரியவடிவழகைக் கண்ணாலே முகந்தநுபவிக்கலாம்படி சிறுக்கினபடி. (மாணிய) "உண்டு" என்றிட்டபோதோடு, "இல்லை" என்று தள்ளிக்கதவடைத்தபோதோடு வாசியற முகமலர்ந்துபோம்படி யிரப்பிலே தழும்பேறின வடிவை யுடையனானபடி. (உலகிரந்த) தன்ஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கின லோகத்தை "கொள்வனான்" என்றிரந்த. (கள்வர்க்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத்தொன்றைச்செய்தவர்க்கு" என்றருளிச்செய்வர். மஹாபலியை வஞ்சித்ததுமென்னை வசீகரிக்கைக்காக. கீழ்தான் "பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது" என்றிறேயாசைப்பட்டதும், "உலகங்கொண்டவடியனறிவருமேனிமாயத்தனாகிலுங்கொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றேகிடக்கும்" என்றும், "அன்றொருகால் வையமளந்தபிரான் வாரானென்றொன்றொருகால் சொல்லாதுலகு" என்றுமிறே யிவர்கிடப்பது; திருமங்கையாழ்வாரும், "முன்னங்குறளுருவாய் மூவடிமண்கொண்டளந்தமன்னன் சரிதைக்கேமாலாகிப் பொன்பயந்தேன்" என்று, இவர்களெல்லாரு மீடுபடுவதிச் செயலுக்கிறே.

(மயிதிலேன்) பிரிகிறஸமயத்திலே, "போகாதேகோள்" என்றேனாகில் இப்பாடுபடாதொழிய லாயிற்றே, அறிவுகேடியானேன், (வல்வினையேமாளாதோ) இவளொரு தீர்க்கசிந்தயந்தியாயிற்று. எல்லைச்சதிரியாய்க்குருதாஸநத்திலே முடிந்தாளிறேயவள்; [தச்சித்தவிமலாஹ்லாதே த்யாதி] அவன்பக்கலிலே நெஞ்சைவைக்கையாலே புண்யபலமநுபவித்தாள், அந்நினைவின்படி யநுபவிக்கப்பெறாமையாலே பாபபலமநுபவித்தாள், ஆகையாலே புண்யபாபங்களிரண்டுமொருக்ஷணத்திலே யநுபவித்தாளிறேயவள். (ஒருத்தி) "ஒருத்தி" என்றாலறியுமோ வென்னில்; எய்த்தவனைகையுணராதோ. "இனக்காட்டிலே மான்பேடைவவுடனே கி

டந்துழையாநின்றது ” என்றாரிலேவாராததையானால எய்தவன்கையுண ராதோ; “ நீயன்றே’ எய்தாய ” எனறுசொல்லவேண்டாவிறே, (ஒ ருத்தி) ஸம்ஸாரவிபூதியிலுள்ளாளிவளொருத்தியுமிறே. ஸம்ஸாரிகள புறமபேஅங்யபரா, நித்யஸூரிகளுககு விஶ்லேஷமிலலை, மற்றையாழ்வா ாகளிவருககவயவமாயிருபபாகள. (மதிகலஙகி) அறிவழிந்தாளென்னு ஙகோள. தன்னறிவழிநதாளாகிலும நாமகொடுததவறிவுண்டென்றிருப் பர்; (மதியெல்லாஙகலஙகி) நாமகொடுத்தவறிவுகொண்டு “ ததஸ்ய ஸத்ரும்பவேத ” (தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத) என்றிராளோ ! என்றி ருப்பா ; அறிவுதநதாராதாமன்றே ' என்றறிவியுஙகோள. தாம் மயர்வற த்துததந்த ஜ்ஞாநபபரப்பெலலாம் கலஙகுகைககுடலாயிறறென்னுங் கோள். மேலெழசசிறிதுகலங்கிற்றாகிலும், பின்னையும் நாம்கொடுத்தவ றிவன்றே ' அப்படிகலங்குமோ ' என்பர் (மதியெல்லாமுள்கலஙகி) தாமதந்த மயாவறுமதிநலமெலலாமடிமண்டியோடே கலங்கிற்றென்னு ங்கோள. அத்தனையோ ! நாமிருநதோமே ! பினபு நாம்போனவாறே அ றிவுகொடுததுககொளளுகிறோமென்றிராமே (மயஙகுமால்) “ மயங்கி னள ” என்னில, “ இனிபபோனால செயவதென் ” என்றிருப்பா; “மூ டியுமதஸமயாயிறறெனனுங்கோள. (என்னீரோ) உஙகளதலையில் பழி யைததுடைக்கபபாருஙகோள ; அறிவிததபினபு வாராதொழிநதாலவன தனறோ ! அவதயம. ஆத்ததவஙிபொறுககமாட்டான, அறிவியுங்கோ ள். (எனனீரே) உஙகளுககுஸ்வரூபம, அவனுககுகுணம், எனக்ஙஸத் தை, உஙகளுககுஒருஉகதி......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (விதியினால்இத்யாதி) ஸஙகதிமாஹ (அகல்வதுவோவித் யாதி) பகதிவாதஙகள் - பகதி கருதோபசாரோகதிகள. “ அவஶ்ய ந்ருபோகதவ்யம் க்ருதம்கர்மஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதேகர்ம கல்பகோடிஶதைரபி ” (அவஶ்யமநுபோகதவ்யம கருதம்கர்மஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதேகாமகலபகோடிஶதைரபி). “ கொணடு ” எனறவநநதரம ; ஏன, அரை க்ஷணம் விஶ்லேஷித்ததபோதே யநுபவித்தேனில்லையோ, ஆனபினபு என்று ஶேஷ ம். (நானபணணினவித்யாதி) இநதயநதியுடையவினை யநுபவிததால் மாளலா மோவெனறு தாதபாயம. இது - “ மதியிலேனவலவினையேயோமாளாது ” என் கிறவசவயததைபபறற.

“விதியதேநேநேதிவிதி:” (விதியதேநேநேதிவிதி:) என்று விதிஶப் தம்-ஶாஸ்தரவாசியாய், ஶாஸ்தரோக்த கரமத்தாலே கலக்குமெனறபடி.

“ உங்களுடைய பாகயததாலே ” எனறதினவிவரணம் (அபிமதேதயாதி) “ எனனுடையபாக்யத்தாலே ” என்றத்தை யுபபாதிபபதாக வநபாஷிககிறா (அ

ன்றியே யிவைசேரவிருக்கிற விதயாதி) இவள பாகயமானபடி யெபபடியென்ன (பெருமாளிதயாதி) என்றுறவுமைககுமேலே, நீஙகளுமபிரிநது, உஙகளைககூட்டு கையிலேயும் யதநம பண்ணவேணடா தொழிந்ததென பாகயமிறேயென்று பலி தார்ததம. அரிதது - தேடி. அஙஙனனறிககே - மஹாராஜரைபபோலே தாராதிக ளை யிழநதிருககையன்றிககே. தமமிழவுகிடகக, மஹாராஜா குறையை முறபடத தீரபபாரென னவென்ன (நீரமையுடையோராககிதயாதி)

மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம. கலபபது பேடையோடேயாயிருகக “ பெடை ” என்று விஶேஷிததததுககு பாவம் (பேடையினிசயாதி).

இவ்வனனநடை - ஜாதிபரயுகதமான மாநதயம் விவக்ஷிதம. மெனனடை - மெலிந்தநடை. “ பெடைமணககுமெனனடைய ” எனறுகூடடி தருஷடாநத மு கேந பாவாநதரம் (ஸாபரஸ்கலநதிதயாதி) கிஷகிநதாகாணடேதரயஸதரிம்ஶ. பாவாந்தரமாவது - தாரையுடைய, ஸமஶ்லேஷததாலுணடான நடையழகுபோ ன்ற நடையழகாலே யவளை வஶீகரிததுசசேரவிடுகை. ஶ்லோகததுக் கெலலாம் பாவம் (இளையபெருமாளுடையவிதயாதி)

தன பட்டமஹிஷியை முனனிடலாமோவென்ன, ரஸோகதியாக பரிஹார ம். (இளையபெருமாளுடைய விதயாதி) சிவிடகு - கோபமும், உஷணமும், சு ளுககும். சாடுவுக்கு, (தாரையை) தாரா - தைலதாரையும. ஒருகலவியுமிதயாதி க்கு பாவம - கலவியாலுணடான வழகே யனறிககே வெறும்புறததிலு மாகாஷக மான நடையழகை யுடையவளெனறபடி. பிரிவும வேணடாதவெனறது - வாரத தைப்பாடு தடுமாறி - வயதயஸிதது. தழுதழுதத - கலங்கின. ஸம்போக சிஹ்ந ஙகளோடே பரபுருஷஸமீபத்திலே வரலாமோவென்ன (தாயககிதயாதி) புறம பேபுறப்பட்டாளென்றுதே “ ப்ரஸ்கலந்தீ மதவிஹ்வலாக்ஷீ ” (லக்ஷ்மணஸநநிதாநம்) என்ற வால்மீகிககிறே கருததென்று திருவுள்ளம். “ தாராஜகாம ” (தாராஜ காம) என்று ஸத்ரீகபு ஸவாதநதரயம வரலாமோவென்ன (இளையபெருமாளித யாதி) ஹேதுசொலலாமையாலே சொலலுகிறா (உருகுபததிலேயிதயாதி) உ ருகுபதம் - ம்ருதுபகவம துவடசி - தமரதை. துவககிக காயஙகொளளுகை - ந டையழகாலே வஶீகரிதது, சொனனபடி செயயுமபடி பணணிககொளளுகை.

ஆதவாகயம் ஸபலமாமோவென்ன. ஹேதுதவேநாஹ (மதியினலிதயாதி) மதியினல - விசாரததால. சாலதுரதாஶி - மிகவும விசாரவான. உபபாதநம (ராவணனைப்போலேயிதயாதி) யுததகாணடே ஏகவிமஶஸமுதரம் ப்ரதிஶரண வரணகாலே, “ தக்ஷிணோ தக்ஷிணம் தீரம் ஸாகரஸ்ய மஹோததே: । ஶேஷம் ஸர்வஞ்ச தத்தைவ ராகவஸ்ய மஹாத்மந: ” (தக்ஷிணேதக்ஷிணமராமோம ஹாபரிகஸநநிபம் । கோஸஹஸ்ரபாததாதார முபதாயபுஜமமஹத) “ மதியினல ” என்கிறவிடததிலே - “ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதவிஷயாஶ்ரிதமாத்மவாதம் । ஸந்தர்காம்ஶ்ச ஸத்ரமாதராபாத ஞாநேஶ்ருகாலிஶ்ச தா ” (ஸமருதிரவயதீதவிஷ யாமதிராகாமிகோசரா । புததிஸதாதகாலிகிபரோகதா ப்ரஜஞாத்ரைகாலிகிமதா) என்றதநுஸநதேயம். அவனுககு - இநதரனுக்கு. விரகாக்கு - சதுராககு. ஹ்ரஸவ தவ ப்ரஹமசர்ய பரிகரஹஙகளுக்கு பரயோஜநம் (கோடியையிதயாதி) மாணு ய் - ப்ரஹமசாரியாய. முகநது - கரோடீகரிதது. தழுமபு - தகண.

(கொளவனுனித்யாதி) “மாவலி, நான்மூவடிகொள்வன” என்றிரந்த (வஞ்சகாகக.) வஞ்சநமாவது - “கொளவனுன்” என்ற முக்த ஜல்பிதங்களாலே யவனை வாயமாசப்பண்ணுகையும், சிற்றடியைக்காட்டிப்பெரியவடியைக்கொண்டளக்கையும். விவரணம (மஹாபலியையித்யாதி) பாஷ்யகாரர் யோஜனையில், (மதிபிறுவென்றதுககு) ஆரதாஸநமாவது - தன்னை வஸீகரிக்கையே பலமாகக்கொள்ளுகை. அப்படி இச்செயலிலே வஸீகருதராயிருப்பாரோவென்ன (கிழதாவித்யாதி) (உலகமித்யாதி) லோகத்தை யளந்துகொண்ட திருவடிகளையுடையவன், கருதரிமனென்று விவேகிக்க வரிதாமபடி யழகியவடிவையுடைய வாஸ்சர்யத்தையுடையவனேயாகிலும, மீட்க வரிதாமபடி கொடியவனென்னுசானது - இஸ்ஸ்வபாவஙகளையுடையவனே தஞ்சமென்று கிடவாநிற்கும். (அனறொருகாலித்யாதி) “அபஹரித்தவனறொருகாலத்திலே பூமியை யளந்துகொண்ட வுபகாரகனென்று வருகிறுனே” என்றுகிலு மொருவார்த்தையை யொருக்காற் சொல்லாதே லோகமுறஙகாநிற்கும். (முன்னங்குறளித்யாதி) முன்பொருகாலத்தில் குட்டைவடிவையுடையனுய மூவடியையிரந்து, அவ்வடிகளாலே லோகத்தையளந்துகொண்ட ராஜாதிராஜனுன வவனுடைய செயலிலே வ்யாமுக்தையாகி நிறமிழந்தேன். “பொன்பயந்தேனென்றும்” என்றவநந்தரம், இப்படியென்று ஸேஷம்.

மதியுண்டாளுல விஸ்லேஷம வாராதோவென்ன (ஷிரிகிறவித்யாதி) “வலவினையேயோமாளாது” என்றநவயித்துஇத்தால் - சிந்தயந்தியிலவ்யாவ்ருத்தி (இவளொருவித்யாதி) இந்தவநவயத்துக்கு நியாமகம - மேலிற்பாட்டினவதாரிகை, அவளுக்காகில் மாண்டதோவென்ன (எலலைசசதிரியித்யாதி) “மதியிலேன் வல்வினையேமாளாதோ” என்கையாலே - மதியுண்டானவொருத்திவல்வினைமாண்டதென்றபடி. எலலைசசதிரியாய் - சாதுர்யஸீமாபூமியாய், குருதர்ஸநத்திலே - மாமியார்முதலானுருடைய தர்ஸநத்திலே. முடிந்தாள் - ஸமஸ்தபரதி பந்தகங்களும்போய எமபெருமானைப்பெறறுளிறேஎன்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம (துச்சித்(த்யாதி) பஞ்சமேமஸேதரயோதஸே, “தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்ய சயா ததா । தத்ப்ராப்திமஹாது:கவிலீநாஶேஷபாதகா । சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்ச்வாஸதயா முக்திம் கதாந்யா கோபகந்யகா” தச்சித்தவிமலாஹலாதக்ஷீணபுண்யசயாததா । தத்ப்ராப்திமஹாது:கவிலீநாஶேஷபாதகா । சிந்தயந்தீஜகத்ஸூதிம்பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயாமுக்திம்கதாந்யாகோபகந்யகா) பக்திபரபக்திகளொன்று மறுஷ்டியாமலிருக்க முக்திவந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன, காமபலமெல்லாமநுபவித்துத்தீருகையாலே யென்கிறுன ருஷி ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திஹேதுவை யருளிச்செய்கிறுா (அவனபக்கலிலேயித்யாதி)

நாங்களபோய்ச்சொல்லும வார்த்தையேதென்ன (ஒருத்தியென்றுதொடங்கி) மானபேடை-பெணமான. ஏவுடனே - அம்போடே. உழையாநின்றது-க்லேஸியாநின்றது. விஸேஷியாதே, “ஒருத்தி” என்றதுக்குபாவம் (ஸம்ஸாரவிபூதியிலித்யாதி) “இவளொருத்தியும” என்கிறதென், அவனுடையவிஸ்லேஷத்திலே நோவுபடுவார் வேறொருவரில்லையோவென்ன (ஸம்ஸாரிகள்புறம்பேயித்யாதி)

மதிகலங்கி, எல்லாங்கலங்கி, உள்கலங்கி, என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (அறிவழிந்தாளித்யாதி) "தன்னறிவழிந்தாளாகிலும்" என்றது கீழ்வாக்யவிவரணம் (நாங்கொண்டதவித்யாதி) "இராளோவென்றிருப்பர்" என்றவனந்தரம், "மதியெல்லாங்கலங்கி" என்று பதோபாதாநத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, அநந்தரம் "அறிவுந்தந்தாராதாமன்றே" இத்யாத்யனுஸந்திப்பது. அறிவுந்தந்தாராதாமன்றேவென்றது - அறிவுமகிஞ்சித்கரமாம்படி விலக்ஷணரானதாமன்றேவென்னுதல், பக்திரூபாபந்நமான வறிவன்றே தந்தாரென்னுதல். "மதியெல்லாங்கலங்கி" என்றதுக்கு ஸம்பதார்த்தம் (தாமயாவருத்தித்யாதி) அடிமண்டி - அடிச்சேறு.

மேலுக்கவதாரிகை (அத்தனையோவித்யாதி) அத்தனையோ நாமிருந்தோமேயென்றது - அறிவுபோன வத்தனையன்றே, ஸத்தையுண்டே, நாமிருந்தோமேயென்னும்படி. மயங்கும் - மயங்காநிற்கும். "மயங்கும்" என்கிற வர்த்தமானத்துக்கார்த்தம் (முடியுந்தசையென்று) விதிக்குபாவம் (உங்களித்யாதி) பாவாந்தரம் (ஆர்த்தத்வனியித்யாதி) தயாவானுகையாலே வருமென்றபடி. "உங்களுக்குஸ்வரூபம், அவனுக்குக்குணம், எனக்குஸத்தை, உங்களுக்கொருஉக்தி" என்கிற வாக்யம் சில ஸ்ரீகோசங்களிலே யிருந்ததாகில், அதுவும் பாவாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது.

- அசை. க்ரமேணாந்வயஃ... . . . .*

நான்காம்பாட்

என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத
வென்னீலமுகில்வண்ணர்க்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ
நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொ
னன்னீலமகன்றில்காணல்குதிரோநல்கீரோ.

ஆறாயிரப்படி.

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப்பிரியிலொருக்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையென்னுமிடத்தை யறிந்துவைத்தென்பக்கலிலே கருணைபண்ணி, "இவள் நம்மைப்பிரிந்திருக்கைக்கீடல்லள்" என்று பாராதவர்க்கு நானென்னவார்த்தையைச் சொல்லுவதென்று எம்பெருமானைச் சொன்னாளாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அவளுடைய நல்லுயிரானது இனியவள் பக்கலொரு க்ஷணமாத்ரமும் தங்காதென்றொரு வார்த்தைசொல்ல வேணுமென்று சிலவன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல, அவையும்போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையுஞ்சொல்லவல்லீர்களோ மாட்டீர்களோவென்கிறாள்....... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவழகையுடையவனுக்குத் தூதாக விடுவதாக நிறத்தழகையுடைய சிலமகன்றில்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்.

ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே என்னீர்மை - என்னுடைய விஶ்லேஷாஸஹத்வ பாவத்தை. கண்டு - ஆலிங்கநஶைதில்யாதிகளில் அங்கவிகாரத்தாலே கண்டுவைத்து. இரங்கி - இவள் மறந்து பரகுதியென்றிரங்கி. இது தகாதென்னாத - இந்த விஶ்லேஷம் தருவதல்லவென்னாத. என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கு - காளமேகம்போலே யெனக்குக்காட்டியூட்டாதின்றவடிவை யுடையவருக்கு. என்சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச்சொல்லி. யான் - நான். சொல்லுகேனோ - வார்த்தைசொல்லுவது. ஆனாலும். நல் - உமக்காதரணீயமாம்படி நன்றான. நீர்மை - அவருடைய ஸ்வபாவம். இனி - இனிமேல். அவர்கண் - அவரிடத்து. தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதென்று. ஒருவாய்ச்சொல - ஒருவார்த்தைசொல்லுதல். நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்ல நீலநிறத்தையுடைய மகன்றில்காள். நல்குதிரோ - "வாஸாயுக்ஷேவாநுஷ்டுபு" (வாசாதர்மமவாப்நுஹி) என்று உபகரிக்கிறீர்களோ. நல்கிரோ - உபகரியீர்களோ.

"அவர்" என்கிற பஹுமாநோக்தி - நாயகியான கௌரவத்தாலே அவர் தங்களாராதத்தையாகச் சொல்லுகிறாள். இதில் - கடகருடைய ரூபவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ....*

ஈடு _ நான்காம் பாட்டு.

அநுபவித்தாலும் மாளாதது நான்பண்ணினபாபமேயோ! என்றினறதுகிழ; இவளநுபவித்தாளோ பின்னையென்னில்; அவனைக்கண்டு தாழ்ந்து முகமமாறவைத்தபோதே எல்லாமநுபவித்தாளிறே. இவ்வளவிலே சிலமகன்றில்கள், "நமக்கு கைஞ்சித்கரிக்க நல்லவளவு" என்று, "நாங்களிங்குத்தைக்குச்செய்யவேண்டுவதென்ன" என்றுவந்து முகங்காட்டிற்றினவாகக்கொண்டு, அவற்றைப்பார்த்து, என்தன்மையைக்கண்டு வைத்து இரங்காதேபோனவனுக்கு நானெத்தைச் சொல்லுவதென்று நிராசையாய், பின்னையுமசாபலத்தாலே, பலகால்சொல்லுமறுத்தார்க்குச் சொல்லுவாளைப்போலே, இத்தனையுஞ் சொல்ல வல்லிகளோ மாட்டிகளோவென்கிறாள்.

(என்னீர்மைகண்டிரங்கி) என்னீர்மையுண்டு - என்ஸ்வபாவம் என்மாத்தவம்.

(கண்டிரங்கியிது தகாதென்னாத) இதனைக்கண்டு தயைபண்ணி "நாம்பிரியுமது தகாது" என்னாதே போகட்டுப்போனவர்க்கு. பட்டரையொருதமிழன் "கேட்டிரங்கியென்னாதே 'கண்டிரங்கி' என்னப்பெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுத்தபடிகண்டால் பிரியத்தகாதென்றிருக்க வேண்டாவோ; "இப்படிகூடுமோ" என்னில்; "'புல்லிமித்யாதி, 'காதலாதொடு வுழியித்யாதி, உனக்கித்தமிழ்ப்போகாதோ" என்றார். (என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கென் சொல்லியா

ன் சொல்லுகேனே) இத்தசையிலும் "என்னுடையவன்" என்னும்ப
டிகாணும் முகங்கொடுத்தபடி, கலந்தபோது. அவர்க்கு நான் சொல்லிவிடு
வதேதைத்தயென்கிறாள். திருமுகம் மறுத்துப்போனவர்க்கு எத்தைச்சொ
ல்லுவதென்கிறாள்காணும். இங்ஙன் சொல்லுவானென்னென்னில்; கண்டி
ரங்காதவரோ! கேட்டிரங்கப்புகுகிறு ரென்னுமதாலே. கண்டாரோ!
பின்னையென்னில்; ஏன், கண்டிலரோ!, கலக்கிறஸமயத்தில கைநெகிழ்ந்
த விடமெல்லாம் வெளுக்கக்கண்டிருக்குமே. அன்றிக்கே, இவ்வளவிலே
ஸந்நிஹிதனாய் என்தசையைக்கண்டு தக்கொருபோக்கடிபாராதே, உங்க
ளபக்கலிலே கேட்டறியவிருக்கிறவர்க்கென்னவுமாம் (என்னிலைமை) அ
வனையநுபவிக்குமதிலும் அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதன் ஸ்வபாவத்
தைக்கட்டிக்கொண்டு கிடக்கவமைந்திரா நின்றதுகாணும். (கண்டிரங்கி)
": எத்திறம்" என்று மோஹித்து உடம்புவெளுத்துக் கிடக்கும்படிகண்
டால் பிரியப்பொருதென நிருக்கவேண்டாவோ (இது) தன்தசைதா
னுமதனக்கும் பேசக்குநிலமல்லகாணும். (என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு)
அடியிலே வடிவைக்காட்டிக் காணுமங்கயாராஹ மாககிற்று; இவ்வடிவில
புகரகவாயிலும் சிறிதுண்டாகப் பெற்றதில்லை. இல்லையோவென்னில்; யா
முடையாயனறன் மனங்கலவிறே. (என்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ)
என்னபாசுரத்தையிட்டு எதையுங்களுக்கு நான் சொல்லிவிடுவது. நான்
சொல்லிவிடவிருக்கிறவர் நீங்கள்சொல்லுமளவையோபார்த்திருக்கிறது.

கண்டிரங்காதவர்க்கு நானெத்தைச் சொல்லுவதென்று நிராசை
யாய், பின்னையும் சாபலாதிஶயத்தாலே வார்த்தைசொல்லுகிறாள். திருமு
கம் மறுத்தவன் கடையீடுக்குக் கேட்கப் புகுகிறாளே. ஸ்ரீகோபிமார்
[அதவாகிந்தாலாபை:] (அதவாகிந்தாலாபை:) என்றவநந்தரத்
திலே [அபி ஸௌமாதரம் ரக்ஷி ஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி] (அபயஸௌ
மாதரமதரக்ஷடுமஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி) என்னுமாபோலே. இக்ருஷ்ண
ன் பிறந்தொழிய வேறொன்றில்லையோ! என்று, கலந்தநாமன்றோ! வேண்
டாதது, பெற்றதாயைக் காணவாகிலுமிங்ஙனே யொருக்காலபோதாரோ
வென்பர்களிறே. (நன்னீர்மை) நல்லுயிர். (இனி) ஆனவளவும் கால்க
ட்டிப்பார்த்தாள் போலேகாணும்.

(அவர்கட்டங்காது) ஶேஷியானவும்முடைய பக்கலிலேதங்கில
தங்குமத்தனை. [நமாஸ்ய மாதா] (நசாஸ்யமாதா) பெருமாள்பக்கல் கு
றையேயாய், தன்பக்கல் குறைதோற்றுதபடி பிராட்டிவார்த்தை யருளிச
செய்தவாறே, திருவடி, "நாமோர்தானிங்கு நன்றுகச செய்தோம், பெ
ருமாளைப்பிரிந்த வநந்தரம்முடிந்ததென்னும் வார்த்தைகேட்கப்பெற்றதி
ல்லையே" என்ன; "மாதா" என்றும், "பிதா" என்றும பலர்பக்கலி
லே பரிவிபாயக்கடவதான ஸ்நேஹத்தைப் பெருமாளொருத்தி பக்க

விலு மொருமடை செயதுபோந்தார்; அவரிவ்வாற்றாமையாலே உண்ணு துறங்காதொலிகடலை யூடறுததுககொண்டு வரககொள்ள, விடாயன்த ண்ணீரபபநதலிலே வரககொள்ளசசாலுருணடு கிடநதாறபோலே யாக வொணணுமெதனறு நோககியிடடு வைததேனததனை; அவனாககணட பி றைநாளிருநதேனுகிலகாண் நீயிவவாரததை சொலலுவதெனறுளிறே. (ஒருவாயசசொல) ஒருஉகதிநேரவமையும. "வாசாமுதர்மவாபநுஹ்" (வாசாதர்மமவாபநுஹ்) (னனீலமிதயாதி) அவா நீலமுகிலவண்ண ராயிருநதார், நீஙகளும நீலமகன்றிலகளாயிருநதிகோள, செயலுமவரை ப்போலே யாகிறதோ! இததனையும செய்கிறிகளோ. முதலவாரத்தை யிலே, பதினகாலசொல மறுததாரைச சொலலுமாபோலே சொல்லு கிறுளிறே யாறறாமையின கனத்தாலே.......... .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (எனனீரமையிதயாதி) தடஸ்தஸங்கையை யநுவதிதது பபரிஹரிககிறார (இவளிதயாதி] அவனைககணம தாழநதிதயாதிவாகயததிலே- "ஸதயாஸஹஸ்ரைர்வீரைர் ...ஸஹாநுஜ: । யதாபதகோடிப்ரதிக்ஷணஸ்தே நவிநாஹவத்" (ஸததாஸஹகோபீரராமமதுஸஹாநுஜ: । யதாபத கோடிபரதிம:க்ஷணஸதேநவிநாபவத்) எனறததைக கண்டுகொளவது. தாழநது - விளமபிதது. மகனறில - அனறிலிலேபேதம். நிலமகனறிலகாள எனனுதே "நனனீலமகனறிலகாள" எனறததையும "என்சொலலியாள சொலலுகேனோ" என றத்தையும கடாக்ஷிததவதாரிகை (இவவளவிலேயிதயாதி) அவைகளிவளை உததே ஸ்யமாக நினைத்திருக்கையாலே (நமககுகிஞசிதகரிககவென்கிறார்) நல்லவளவு- நல்லஸமயம. "என்சொலலியானசொலலுகேனோ" எனறுததர மிருக்கையாலே "நாஙகளிஙகுத்தைககுச செய்யவேணடுவதெனனெனறு வநதுமுகஙகாட்டிறறின வென்றது) நிராசையானவள மீளவுமசொலலுகைக்கு ஹேதுவையருளிசசெய்கி றார (பினனையுமிதயாதி) சொலலுமறுததாாக்கு - சொறகேளாதவாகளுககு.

நீரமை - மாாதவம. இது - விஶ்லேஷமெனறு பரதமநிாவாஹம். த்விதீய நிாவாஹேது, நீரமை - துஃகாநுபவதனமு. இதுவெனறு - அநததையைச சொல் லுகிறது. கணடிரங்கி - ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே கணடிரங்கி. தகாதெனனுதே-பிரி நதுபோன வெனறுகூட்டுவது.

பராஸஙகிகமாக வைதிஹ்யம் (பட்டரையிதயாதி) நாயகஸநநிதியில வை வர்ணயம கூடாமையாலே கேட்டிரங்கியென்ன வேணடாவோ வென்றபடி. என னபபெறுமோவென்றது - அதயுகதியனறோ வெனறபடி. நாயகஸநநிதியிலும் வை வாண்யமுண்டாகையாலே "கணடிரஙகி" என்னபபெறுமென்று பரிஹரிககிறார (அணைததகையிதயாதி) "வேணடாவோ" எனறவாநதரம், என்கிறுளகாணென னருளிச்செய்தாாகாண் எனறுஶேஷம். இபபடிகூடுமோ வெனனிலென்றது - இப்ப டியதயுகதமாயசசொலலலாமோ வெனறபடி. கூடுமென்கைககு பரமாணதவயம் (புல்லியிதயாதி) "புலலிக்கிடநதேன புடைபெயர்நதேனவவளவி। லள்ளிக்கொ

ணடேயபயிரப்பு" - முன்னொருநான்று காதலனைப்புல்கிக் கிடந்தேன். புடை - அல்பம். பெயர்ந்தேன் - விஶ்லேஷிதனானேன். அவ்வளவில - அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே. பயிரப்பு - பசப்பு. வைவர்ண்யம். அள்ளிக்கொண்டது - கபளீகரித்தது. இது வள்ளுவன் கூறன். "காதலர்தொடுவுழித்தொடுவுழி நீங்கி। விடுவுழிவிடுவுழிப்பரத்தலானே" என்று சங்கத்தார் கூறன. காதலா - நாயகன். தொடுவுழித்தொடுவுழி - தொட்டதொட்டவிடம். நீங்கி - பரத்தல்நீங்கி. விடுவுழிவிடுவுழி - விட்டவிட்டவிடமெல்லாம், பரத்தலானே - வைவர்ண்யத்தை யுடையளானேனென்றபடி. இவ்விரண்டையுமெடுத்து "உனக்கித்தமிழப்போகாதோ" என்றுசொன்னபடி.

இரங்காதேயகன்றவரை "என" என்பானென்னென்ன (இத்தசையிலுமித்யாதி) ரஸோக்தி. (திருமுகமித்யாதி) திருமுகம்-ராஜஶாஸநம். ஸ்வபாவாநுரூபம் - பிராட்டியான தன்னுடையமுகம். திருமுகம்-ஸ்ரீமுகம். திருமுகம்மறுத்துப்போகையாவது-தன்தஶையக்கண்டநாதரித்துப்போகையென்றபடி. ரஸோக்திசாபிதமானபாவத்தை ஶங்காபூர்வகமாகஸ்பஷ்டமாக்குகிறார் (இங்ஙனித்யாதி) ஏனகண்டிலளேவென்றது - பட்டாசிரவாஹவிவரணம். (அன்றிக்கேயித்யாதி) தன்னுடையவைலக்ஷண்யந்தனக்குத்தெரியு மாகையாலே, "இவ்வடிவைப்பிரிந்தவள் தரிக்கமாட்டாள்" என்று இவ்வளவிலே ஸந்நிஹிதனென்றபடி. இந்தபக்ஷத்திலே, "என்னீர்மை" இத்யாதிக்கு - என்னுடையவிஶ்லேஷ வ்யஸநத்தையோடிவந்துகண்டிருந்தும், இந்தவிஶ்லேஷவ்யஸநம் தகாதென்றுந்தே யிருக்கிறவென்னீல முகில்வண்ணாகக்கிதிஶப்தார்த்தஃ.

"என்னீர்மை" என்று - மமகாரம்பண்ணலாமோவென்ன (அவனையநுபவிக்குமித்யாதி) தத்நுபவாபேக்ஷயாஸ்வவிஶேஷத்தி லூற்றம்தோன்றி யிருக்கிறபடி. தன்ஸ்வபாவத்தைக் கடிக்கொண்டுகிடக்கை - தன்ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கை. முந்தினவார்த்தத்திலே ஸ்வாபதேஶம் (கண்டிருங்கிளத்திறமித்யாதி) கிடக்கும்படிகண்டாலென்றது - ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே "எத்திறம்" என்றுகொண்டே மோஹித்துக்கிடக்கும்படிகண்டால் விஶ்லேஷதஶையிற் சொல்லவேணுமோ வென்றபடி. விரஹவ்யஸநமென்னுதே, "இது" என்கிறதென்னென்ன (தன்தஶயித்யாதி) ஆக, "நீர்மை" என்று - விஶ்லேஷாஸஹமாத்வமாதல், விரஹவ்யஸநமாதல். "இது" என்று - பிரியுமதென்னுதல், இந்தவ்யஸநமென்னுதல். பேச்சுக்குநிலமல்லாமையாலே "இது" என்று - ஸாமாந்யநிர்த்தேஶமென்று தாத்பர்யம்.

கீழே, "இத்தஶையிலும்" இத்யாதியாலே, "என" என்றத்தைமுகில்வண்ணர்க்கு விஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்தது, வர்ணத்துக்கு விஶேஷணமாக்கியர்த்தாந்தரம் (அடியிலேயித்யாதி) இத்தால - குணங்களைவிட்டு வடிவைச்சொன்னதுக்கு ஹேதுவும்சொல்லப்பட்டது வெறுப்பாகமூன்றாம்பாவம் (இவ்வடிவிலித்யாதி) புகா - குளிர்த்தி. வண்ணம்நீலமுகில போன்றது, உள்ளுஅங்ஙனல்லவென்றபடி. (இல்லையோவென்னில்) இல்லையென்றே யிவளுக்கு நிஶ்சயமோவென்னில். (யாமுடையித்யாதி) நமக்கு ஸுலபனானகிருஷ்ணனுடைய ம்ருதுஸ்வபாவமான நெஞ்சு கல்லாய் விட்டதாகவேணும். (கல்லிறே) கல்லென்றுளிறேயென்றபடி. ஆர்த்தம் (என்னபாசுரத்தையித்யாதி) எந்தவார்த்தத்தை இத்யத்யாஹாரஃ. எந்தபாசுரத்தைச்சொல்லி, நானெந்தவார்த்தத்தைச் சொல்லி விடுவதென்றப

டி. எத்தை - எந்தவார்த்தை. "என்சொல்லி யான்சொல்லுகேனோ" என்றதுக்கு, "என்னீர்மை யித்யாதியைக்கடாக்ஷித்து பாவாந்தரம் (நான்சொல்லிவிடவித்யாதி) இவ்வாக்யாநந்தரம், "திருமுகம்மறுத்தவன" இத்யாதயநுஸந்தேயம். "தத்தஸ்ய ஸதருஶம்பவேத்" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்) என்னும் நிலைக்குலைந்து தூதுவிடும்படியான வ்யஸநத்தைவருமளவும் தாழ்த்தவருங்கள் சொலவுக்கு வரப்புகாநின்றீரோ வென்றபடி. ஆனாலும் நாங்கள்சொன்னது கேட்டு வாராதிருக்குமோவென்ன (திருமுகமித்யாதி) அதாவது - பரதாநனை ராஜாவிலேனை மறுத்தவன், அபரதாநனை கண்கக்னேலேகேட்கப் புகுகிறானோவென்றபடி. அப்படியே நான்சொல்லிவிட விருக்கிறவா உங்கள்வார்த்தைகேட்டு வரப்புகுகிறீரோ வென்றபடி. கடையிடு-ராஜஞாநியுக்தாநாமதிகாதருணம்பதரிகா. ஏதைரத்தூதைஸ்ஸாக்ஷாந்நாயகமபரதிவகதும்நஶக்யதே ; தவாரஸத்தாநேவ வக்ஷ்யந்தித்தாஃ ; ஏதச்சருதவாஅகமிஷ்யதிகிமிதிசபாவஃ.

மேனுக்கவதாரிகை (கண்டிரங்காதவாக்கித்யாதி) இப்படியலாபத்தாலே வெறுத்து நிராஶைகளாய், பின்னையும் சாபலாதிஶயத்தாலே சொன்ன பேருண்டோவென்ன (ஸ்ரீகோபிமாரஅதவாகிம்தத்ராலாபைஃ என்றுதொடங்கி) ஆநுபஸர்க்கத்தை பரோபஸர்க்க ஸமாநாத்தமாக வ்யாக்யாநமபண்ணுகிறார் (பிதற்றுமீயவென்று) பிதற்று - ப்ரலாபம். "ப்ரலாபோநர்த்தகம்வசஃ" (என்று) என்று சொல்லாநிற்கச்செய்தே யென்றபடி. போதாறோ - வாராறோ.

காலகட்டுகை - போகிறவனைத்தகைகை. அப்படியே வருந்தி தரித்திருந்தாரென்றபடி. காலகட்டிஇதி - சாடுஃ. காலிதி - வாயுவாசகத்வாத், ப்ராணவாயோஃ பாதஸ்யசவாசகஃ. "அவாகட்டங்காது" என்றது - அவர்களுக்காகத் தங்காதே என்றபடி. ஸ்வரஸஸித்தமாத்தமாஹ (ஶேஷியானவித்யாதி) உம்முடையபக்கலிலே- உமக்காகவென்றபடி.

அப்படியே நாயகவிஶ்லேஷத்திலே முடியும்படியான வ்யஸநத்தையுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், ஆனவளவும் காலகட்டிப் பார்த்திருந்தபேருண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (நசாஸ்யமாதாவென்றுதொடங்கி) இஶ்லோகமேவிடத்திலே, இதுக்குத்தாத்பர்யமேதென்ன (பெருமாள்பக்கலித்யாதி) முடிந்ததென்னுமவார்த்தை கேட்கப்பெற்றதில்லையேயென்னவென்றது- "த்ருதஜீவிதேஷயம்" (தூதஜீஜீவிஷேயம்) என்ற வுத்தரத்துக்கு அநுகுணமாக. பாலிபாய்கை- பிரிந்துபோகை. ஒருமடைசெய்கை - ஏகமுகமாக்குகை. (உணர்ந்தித்யாதி) "நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே" (நமாமஸம்ராகவோபுங்க்தே) "அநித்ரஸ்ஸததம்ராமஃ" (அநித்ரஸஸததமராமஃ) என்கிறபடியே ஊணும்உறக்கமுமற்றுஓதம்கிளர்ந்த கடலையூடறுத்து - அடைத்து. உணர்ந்தித்யாதி - தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தைச்சொல்லாமல் அவனுடைய ஸ்நேஹத்தை ஹேதுவாகச்சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம். (தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவரக்கொள்ளவிதி) அதர, "ப்ரபாமிவபிபாஸிதஃ" (பரபாமிவபிபாஸிதஃ) இதி ஹநுமதோக்த ஶ்லோகோத்தரஷட்வயஃ. சாலுருண்டு - ஜலகடம் கவிழ்ந்து. அவரைக்கண்டபிறறை நாளென்றது - அவரை நிராஶராக்கண்ட மற்றைநாளென்றபடி. "ப்ரவ்ருத்திம்ஶ்ருணுயாம்" (பரவ்ருததிமஶ்

ருணுயாம்) என்கையாலும், அவாகண்ட பிறைநாளென்றுமல “ அவனாககண்டபிறைநாள் ” என்கையாலு மிதுவேபொருள. (என்றுளிரே) அப்படியேயிங்கும, உமககாகததஙகிற நஙகுமிததனையென்றபடி. ஏதேந - பகவததயநத பாதந்த்ராயாஃபராஙகுஶாயநாயகயாஃ “ இனிததங்காது ” இதயநேநாஸூசிதஃ ஏதாவத்காலம பராணதாரணருப ஸ்வரக்ஷணஸ்வாநவயோயுஜயதே கிமிதிஶஙகா, ஶேஷதவபாரதநத்ர்ய காாயதவா ததோஷஇதி பரிஹருதாபவதி.

ஒருவாய்சொல் - ஒருவாாதநதைசொல்லுகை. ஒருவாயசொல நல்குதிரோ நல்கிரோ - ஏகயோகத்யாபிதாநம் கரிஷ்யதவாநவேதிஶபதாாததஃ. நேர - சொலல. அதவா, நலகுதல - கொடுத்தலாய், உகதிபரதாநமெனறபடி. “ நலம ” இதி விஶேஷணம் ஸம்ஶயஸய ஹேதுகாபபமிதயபிபராயேணுஹ (அவர்நீலமுங்கவைணணராயிதி) மகனறிலகள - க்ரௌஞ்சங்களௌனளவுமாம. பரதம வாாததரயாமேவ ஏவம் நிஷேடுரபாஷணேகோ ஹேதுரிதயாகாங்க்ஷாயாம், விததவயாகயாத்ருவாகயம் (முதல்வாாததையிலேயிதி) கனம் - அதிஶயம.

என்னிாமையெனறுதொடங்கி, காமததிலே யுனாயநவயம்.. . . . . *

ஐந்தாம்பாட்டு.

நல்கித்தான்காத்தளிக்குமபொழிலேழும்வினையேறகே
நல்கத்தானுகாதேநாரணனைககணடகான்
மல்குநீர்பபுனறபடப்பையிரைதேர்வண்சிறுகுருகே
மல்குநீர்க்கண்ணேறகோர்வாசகஙகொண்டருளாயே.

ஆறுயிரப்படி.

(நல்கி) ஸாவாதமாககளுடைய ஸர்வாபராதஙகளையும பொறுதத்ருளி, அவாகளுடையவநிஷ்டஙகளையெலலாமபோககி, ஸ்நேஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிறபரமகாருணிகனுனவெமபெருமானுககு, நான்செயதபிழையைப்பொறுத்தென்னேடுகலநதுபரிமாறவேயோ ’ ஆகாதெனறுசொல்லி, பின்னையவனருளிசசெயதருளினவாாத்தையைக்கொணடுவநதெனக்குசசொல்லவேணுமெனறுசிலகுருகுகளையிரககிருள. . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸர்வரக்ஷகனுனவன பககலிலே போயொருவாாததை சொலலவேணுமென்று, வடிவினசிறுமையாலே கமநஸௌகாயத்தைநினைதது ஒருகுருகையபேக்ஷிககிருள.

பொழிலேழும் - லோகஙகளேழையும். நல்கி - அவாகளநலமபாராதேதானேநலகி. தான - அவாகளபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக. காதது - அநிஷடததைநிவாததிப்பித்து. வினையேறகேயோ - வினையேனுனவெனககேயோ. தானநலகலாகாது - தான்நலலாகாதெனறுகொண்டு. நாரணனை - ஸர்வரக்ஷகதவத்துககேகாந்தமான ஸமபந்தத்தையுடையநாராயணனை. கண்டககால - கணடவளவிலே மலகும் - மி

உதவரும். நீா - ஸவபாவததையுடைய. புனல - புனலையுடைததான. படப்பை - கொடிததோட்டஙகளிலே. இரை - இரையை. தேர் - ஆராயகிற. வண்சிறுகுரு கே - கண்ணுககினியசிறுகுருகே. மலகும - மிகக. நீர் - நீரையுடத்தான. கண்ணே ற த - கணகளையுடையவெனககு. ஓாவாசகம - ஒருவாசகம. கொண்டு - எனபக்க விலேகைககொண்டு. அருளாய - அவனுககுசசொலலுகையாகிறவுபகாரததைப்ப

பொழில - லோகம. நாராயணனெனறு - அநதராதமதவஸமுத்ரஸாமித்வ மகளாகவுமாம. இததால "சிறுமாமனிசா" எனகிறபடியேகடகவிக்ரஹம்ஸாகர ஹமெனறுதோறறுகிறது. . . . .

---

௩ ௫ - ஐ ந் தா ம் பா ட் டு

(நலகிததானித்யாதி) எஙகளைவிடீர், முடிவார்க்குவேண்டாவி றே; ஜீவிககினைத்திருககிற தமககுத்தாம் வேண்டாவோ! என்கிறுள். த மமுடைய நாராயணத்வமொறு வாய்பபோகாமே நோக்கிககொள்ளச் சொலலுமென்கிறுள்.

(நல்கி) விபூதிரக்ஷணம பண்ணுமபோது, காத்தவ்யபுத்யாவன் றிக்கே பேறுதன்னதாககிடீா ரக்ஷிபபது, எனககுத் தன்பக்கலுண்டான வ்யாமோஹம தனககுவிபூதியிலே யுண்டாயாயிறறு ரக்ஷிப்பது. (தான்) அபேக்ஷிபபாரின்றிககே யிருககததானே ரக்ஷிககுமவன். (பொழிலேழு ம்) கீழும்மேலுமொனறுக நினைததுசசொலலுகிறதாதல், ஸப்தத்வீபவ தியானபூமியைச சொலலுகிறதாதல்· ஸ்வஶரீரரக்ஷணம்பண்ணுவது ஸ் நேஹபுரஸ்ஸரமாகவிறே. (நலகிததானித்யாதி) நாமரூபவிபாகா நர்ஹ மாயககிடந்தவன்று, ஆரிருந்தபேக்ஷிககவிததையுண்டாக்கிற்று, ஶக்தயவ ஸதப்ரபைபோலே தானெனகிற சொல்லுககுள்ளேயாயத் தன்னையிட்டு வ்யவஹரிக்க வேண்டினவன்று தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக் கிறுயிறறு. (காத்தளிககும) காத்துக்கொடுககுமென்னுதல், நோக் கிரக்ஷிககுமென்னுதல்.

(வினையேறகேநல்கத்தானுகாதோ) இலலாதவன்றுண்டாக்கிறு ய், உண்டாககினதுக்குபலம - கர்மததை யேறிட்டுக கைவிடுகையோ!. ஸ்வஜநரக்ஷணமபண்ணலாகாதோ!, நாட்டுக்கிடடநினைப்பு அந்தஃபுரத் துககரிதாகவேணுமோ!. (வினையேற்கே) கடலிலேயேற்றமிட்டுத் த ண்ணீரரிதாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணுவேனே!. (நாரணனைககண்ட க்கால) ஜீவஸமூஹத்தினுடையஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநமாய், இ வைப்ரகாரமாகத்தான் பரகாரியாய், இவற்றிலேயொன்று குறையிலும தம்மிழவாம்படி யிருககையாலே நாராயணனென்று விருதூதித் திரிகிறவ

ளாக் கண்டக்கால். “இப்போயோசருடியோ ' என்றிருந்தோம், மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதியோ'” என்றுகேருந்சோமா.

(மலகுநீர்தயாதி) உன்செயல பாராததமாயிருந்தநி'. பெருகாநின்றுள்ளநீரையுடைத்தான, நீர்நிலமுணம் - கொடிததோட்டம். அதிலே (இரைதேர) பேடையினவாய்க கடகததுவது தேடாநின்றது. “ புளளுப்பிள்ளைககிரைதேடும” என்னககடவதிறே. கயலுகளாநிறகசசெயதேயிறே பிள்ளைவாய்ககடஙகுவது தேடுகிறது.

(வண்சிறுகுருகே) குருகு - வணடானம. கொயயடிநாரை. வண்மை - அழகும், ஔதாரயமும கைபபடட விரைதனமிடறறுககுக் கிழிழித்தாதாயிறறு. நானஉபவாஸக்ருசையாயிருகக நீயாதிருககுமவனைபபோலன்றே யுனனௌதாரயம. (சிறுகுருகே) காாயகாலததில பருஷதம்சகமாதரமாகவேணடா. நாதுபோகைககுசசிரமஞசெயதிருபபாரைப்போலேயிருநதது உனவடிவில லாகவம. (மலகுநீாககணணேறகு) இதுவுமொருநீாநில மிருககிறபடிபாராய. இரைதேடுகிற விதத்தைவிடடு இதத்தைப்பாாககுமோவெனனில; பாாககுமிறே, இஙகேயும சேலுஙகயலு முண்டாகையாலே. (மலருநீர்க்கண்ணேறகு) தனககுநிருபகம கணணீரபோலேகாணும. அதாவது - கலவியிலாநநதாஸருபிரிவிலசோகாஸ்ரு. (ஓர்வாசகஙகொணடு) கேரேயுடமபைத தரவேணுமெனறு சொல்லமாடடாளே'; “ மறுப்பரோ” என்னும்பயததாலே. மறுககுமவார்த்தையு மமையுமித்தலைககு, அவாபககலுளள தொனறுமததனையேவேண்டுவது; “தாரானறருமெனறி ரணடததிலொனறதனை” என்றிறேமற்றும பிராடடிமாாபாசுரம, “ மெயமமைசொலலி முகமநோககி விடைதான்றருமேல்மிகநன்று” என்றும, “ பாவிநீயெனறொனறுசொலலாய” என்றுமிறேயிருப்பது. (அருளாயே) அவைதிாயககுகளாகவுமாம், தான்ஜநககுலஸுநதரியாகவுமாம, உபகரிககிறது பகவதவிஷயமாணவிஙஙனலலதுசொலலவொணணாது. “ நமபியேறுதிருவுடையான தாஸாதிருநாட்டுககு நடந்தார” என்றுபட்டாககு விண்ணபபஞசெயய, துணுககென்றெழுநதிருந்து, “அவாஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன பரிமாறுமபடிககு, திருநாடடுக கெழுநதருளினு ரெனனவேணுஙகாண ” எனறருளிசசெயதார். .... *

ஜீயர் அரும்பதம்

ஐநதாம்பாட்டு. (நல்கிததானிதயாதி) கிழிறபாட்டிலே, நான முடிவதறகுமுன்னே வநதுதவவேணுமெனற வளவிலே முகஙகாட்டக காணுமையாலே, நம்முடைய ஸததை போனுலுமபோகிறது, தமமுடைய ஸததைககும் ஒருஹாநிவாரமல் பரிஹரிக்கச்சொலலெனறு போகவிடுகிருளெனகிறா (எஙகளைவிடரிதயா

திவாகயத்ரயத்தாலே) உன்னை ரக்ஷியாவிடடால் நமமுடைய ஸத்தைக்கு ஹாநி-யோவெனன, ஸாவரக்ஷகனுன உனக்கொனறுக்குறைந்தாலு மும்முடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கொருவைகல்யமில்லையோவெனகிறு ளெனறருளிச்செய்கிறா (நம்முடையநாராயணத்வமித்யாதி) என ஸத்தையி லபேக்ஷையில்லையாகிலும, தன ஸத்தையி லபேக்ஷையில்லையோ ' என திவ்வாக்யத்துக்குத தாத்பாயம. விடா - த்யஜ்த்வம. ஒறுவாயப்போகாமே - விகலமாயப்போகாமேயெனறபடி.

" நலகித்தான காத்தளிக்கும் " இத்யஸ்யாாதத் தவயம. பொழிலேழும் தான நல்கிக காததளிக்குமிதி பரதமஸயாநவய: , தான - அபேக்ஷா நிரபேக்ஷத்யா ஸவயம பரயோஜநத்வேந ஸவயமேவ. நலகி - ஸநேஹமகருதவா. காதது-அநிஷடநிவருததிம்கருதவா. அளிக்கும - ஸாவாபீஷடபரதநாாாயணமிதிபரதமஃ. பொழிலேழுஙகாததுத தான நலகியளிக்குமிதி தவிதீயஸயாநவய: ஸருஷடேரயபூாவகதவாத, காதது-ஸமஹ்ருதிஸமயே " தம: பரே தேவ ஏகீ பவதி " (தம:பரேதேவஏகீபவதி) இதிரக்ஷிதவா, ஸருஷ்டிகாலே ஸதி அபேக்ஷா நிரபேக்ஷம ஸவயமேவகரண களேபராணிததவா, அளிக்கும - விரோதிநிவாததந பூாவக ஸாவாபீஷட பரதநாாாயணமிதி தவிதியாாதத: அஸமிநாததே, நலகுதல்-கொடுததல. பரதமோதததேசலதி (விபூதிரக்ஷணமிந) " நலகி " இதயஸயார்த்தோடம. " நலகி " எனகையாலே- (பெறுதனனதாககேடமொனகிறா) நானமலகுநிரக்கணனளாயிருகக, தானபொழிலேழும நலகிக காததளியாநினறுளிதயுத்த ரஞசபராமருஸந. " தான " இதிஸவரஸஜிசம் பாவமாஹ (என்றதுககுத் தனபககலிதி) பொழிலெனறு - லோகங்களைச சொலலுகிறது. " பொழிலேசோலையுமுலகுமபுகழவா " எனனககடவதிறே புகழவா - சொலலுவா. கீழுமமேலுமொனறுக நினைதததெனறது - பூமிக்குக கீழும் பூமியுமொனறுய, மேலாறுமாகவேயெனறபடி. (ஸபததவீபவதியான) " ஜம்பூப்லக்ஷாஹ்வயௌ த்வீபௌ ஶால்மலிஶ்சாபரோ த்விஜ । குஶ: க்ரௌஞ்சஸ்ததா ஶாக: புஷ்கரஶ்சைவ ஸப்தம: ॥ ஏதே த்வீபா: ஸமுத்ரைஸ்து ஸப்த ஸப்தபிராவ்ருதா: " (ஜமபூ: பலக்ஷப்ஸால்மலிஸ்சகுஸ:க்ரௌஞசஸததைவச । ஸாகஸசபுஷகரஸ்சேதி ஸபததவீபா:பரகீர்த்திதா:) யதவா - (கீழுமமேலுமொன்றுக) நடுவிரண்டுலோகங்களையும்பிடிதது, அதனை யிரணடையம அதோலோகவாககததுககு முபரிலோகவாககததுக்கும் பரிகணனையில பரதமமாகபபணணிக்கொணடு, பராதாநயேந ஒனறுககி, வாககதவய தவிதீயஙகளையும ஒனறுககி, இபபடியே முடியககண்டுகொளவது. அதவா, கீழெனறு - ஸபதபாதாளஙகள. மேலெனறு - பூமி. கீழும மேலுமொனறுக்குகையாவது - பூவிவரஙக ளாகையாலே பாதாளஙகள, அவறறையும் பூமியிலே யநதாபபவிபபிதது கணநமபணணுகை. இது - பரதமயோஜநாவிவரணம. இரண்டாமாததததில, " அவனிபொழிலபாறகடலிடம்வையமபவனிபுவிபதவிபூமிகுவலயமஞாலமதலமதரணிகாசினிபஷதாலநதரணிதலம " என்றுநிகணடு. " நாரணனை " எனறததைக கடாக்ஷிதது பாவம் (ஸவஸரீரேதயாதி) ரஸோக்திஸ்ச.

நலகுதல - கொடுத்தலாய், அதாவது - கரணகளேபர ப்ரதாநமென்றபடியாய, அத்தால் - ஸருஷடியைச் சொல்லுகிறதென றாததாநதரமருளிசசெயகிறுர் (நாமரூபவிபாகாநாஹமாயிதயாதி) இநதயோஜனைக்கு; " தான " எனகிறபத

த்துக்கார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்ரு ந்த பேக்ஷிக்கவென்று) "காத்து" என்கிறபதம் - ஸம்ஹாரவாசகமென்று விவக்ஷித்து, ஸம்ஹாரம் ரக்ஷணமாமோவென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (ஶக்த்யவஸ்த்த பரம்பபோலேயித்யாதி) ஶக்த்யவஸ்த்தபரமை - பொடிபூடுசணல். "நல்கி" என்றதுக்கு - ஸ்நேஹமும், ஸ்ருஷ்டியுமென்று சொன்ன யோஜநாத்வயாநுகுணமாக "காத்தளிக்கும்" என்கிற புநருக்திக்கிரண்டாத்த மருளிச்செய்கிறார் (காத்துக்கொடுக்குமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்நேஹபக்ஷத்தில், அநிஷ்டங்கள் வாராமல் காத்து, இஷ்டங்களைக்கொடுக்குமென்கிறது. ஸ்ருஷ்டிபக்ஷத்தில், ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டுநோக்கி, ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ரக்ஷிக்கும் - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகமாக விஷ்டங்களைக் கொடுக்குமென்றபடி.

தவிர்த்திய நிர்வாஹத்துக்கு பாவம் (இல்லாதவன்றித்யாதி) பரதம நிர்வாஹத்துக்கு, "பொழிலேழுமளிக்கும்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து பாவம் (ஸவஜநேத்யாதி) "வினையேற்கே" என்கிற வவதாரணார்த்தம் - இது. தத்தேவவிஶதீகரோதி (நாட்டுக்கிட்டவித்யாதி) நினைப்பு - ஸங்கல்பம். காத்தளிக்கும் - நாரணனை, யித்யந்வயம். "பொழிலேழும் காத்தளிக்கும் நாரணனை" என்றவநந்தரம், "வினையேற்கே" என்கையாலே, ஸர்வரக்ஷகனைப் பற்றிவைத்து என்னபிமதம் கிடையாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினேனென்னுமாத்தம் தோற்றுகிறதென்னுமத்தை ஸ்திராஶமாக வருளிச் செய்கிறார் (கடலிலேயித்யாதி) த்ராஷ்டாந்திகே, தண்ணீர் ஸ்தாநீயம் - ஜீவநம்.

ஸமாஸ்ரவயார்த்தத்தையும் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸமூஹேத்யாதி) இவ்விடத்திலே ப்ரகரணாநுகுணமாக, ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிஸம்ஹாரங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. "நராஜ்ஜாதாநிதக்வாநிநாராணி" (நராஜ்ஜாதாநித்தத்வாநிநாராணி) என்றதன்படிப்பற்ற ஸ்ருஷ்டி யவனீநமென்கிறது; பஹுவ்ரீயாலே - ஸ்த்திதியவனீநமென்கிறது. "நராஜ்ஜாதாநி" (நராஜ்ஜாதாநி) என்று காரணத்வஞ்சொன்னபோதே லயஸ்த்தாநமேயுபாதாநகாரணமாகையாலே ஸம்ஹாரமவனீநமென்கிறது. (ஸ்த்திதியாதித்) ஆதிஶப்தத்தாலே - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகாரப்ரகாரிபாவகதநத்தால பலிதம் (இவற்றிலேயித்யாதி) நாரணனைக் கண்டக்கால் "வினையேற்குநல்கலாகாதோ" என்று கேளுங்கோளென்று சொல்லுகிறதுக்கு பாவம் (இப்பேரித்யாதி) யோகரூடியாவது - அவயவார்த்தம புஷ்கலமாய், அந்த ஶப்தந்தானே யவனுக்கஸாதாரணமானபேராயிருக்கை. (மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதியோவென்று கேளுங்கோள்) மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதி கேவலரூடியே யாமபோமாத்ரமோவுள்ளதென்றுகேளுங்கோளென்றபடி. மஹாவ்ருக்ஷம் - கள்ளி.

"இரைதேர்" என்கிறதிலே நோக்காகபாவம் (உன்செயலித்யாதி) புனற்ப்படப்பை - நீர்நிலம். அதாவது - கொடித்தோட்டம். ஜலஸம்ருத்தியாலே மத்ஸ்யஸம்ருத்தியும் ஸித்தமாயிருக்க, தேடுகிறதென்னென்ன (பேடையினித்யாதி) மத்ஸ்யங்களுண்டாயிருக்கச்செய்தே பரார்த்தமாக இரைதேடுகிறதுக்கு ப்ரமாணம் (புள்ளித்யாதி) "பள்ளச்செறுவிற்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுட்போய்" என்ற முந்தினபாதத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டெடுத்த பாசுரத்துக்கார்த்தம் (கயலித்யாதி) பள்ளச்செறுவித்யாதி - தாழ்ந்த செய்களிலே கயல்களானவை துள்

ளாகிறக்கச்செய்தே, நீர்நிலையையுடைய கழனிகளிலுளளிட்டுப்போய, புள்ளானது பிள்ளைகளிரைதேடாநிற்கும் இதிப்பதாரத்த:. புள்ளு - சொக்கு முதலானபக்ஷி.

இதுக்கௌதாரயமேதென்ன (கைப்பட்டவித்யாதி) இதினுடையவௌதாரயத்தைச் சொல்லுகிறவனுடைய ஹார்த்தபாவம (சாருபவாஸேத்யாதி) “உபவாஸக்ருசாங்கீநாம்” (உபவாஸக்ருசாங்கீநாம) என்னக்கடவதிறே. (அவனைப்போலன்றே) அவனைப்போலிருக்கும்படியன்றே. சிறுமைசெய்பாவம (காரியகாலத்திலித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே த்விதீயே “ ஸூர்யே சாஸ்தங்கதே ராத்ரௌ தேஹம் ஸங்க்ஷிப்ய மாருதி:। வ்ருஷதம்ஶகமாத்ரோ(அ)த பபூவாத்புததர்ஶந: ” (ஸூர்யேசாஸ்தங்கதேராத்ரௌதேஹமஸங்க்ஷிப்யமாருதி:। வ்ருஷதம்ஸகமாத்ரஸ்ஸந்பபூவாத்புததர்ஸந:) வ்ருஷதம்ஸக:-பூனை. சிரமஞ்செய்து- ஶ்ரமம்பண்ணி. அப்யாஸம்பண்ணி.

சேலுங்கயலுமென்றது - சாடு. “ சேலேய்கண்ணியரும,” “ கயலோருமகண்கள் ” என்றுசொல்லிற்றிறே. சேல் - மத்ஸ்யம். கயல்- அதிலவாந்தரபேதம். (தனக்கித்யாதி) தனக்கஶ்ருவேநிரூபகமென நிருக்கிறுளென்றபடி. விவரணம் (அதாவதித்யாதி)

ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே - அத்தலையிலதாக வொருவார்த்தைகொண்டு வந்தருளவேணும். ஓர்வாசகம - அநுமதியாதல, நிஷேதமாதல். “ ஓர்வாசகம ” என்றதுக்குபாவத்வயம (நேரேயுடம்பையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) முந்தின பாவத்துக்கு, “ வாசகம ” என்றதிலேநோக்கு. இரண்டாவதுக்கு, “ ஓர் ” என்றதிலேநோக்கு. நேரே - ஸாக்ஷாத். மறுக்கும - நிஷேதிக்கும.

மறுக்குமவார்த்தை யுத்தேஶ்யமென்றதுக்கு ப்ரமாணத்ரயம (தாராணித்யாதி) தரிலுமாம், தாராதொழியிலுமாம, இரண்டிலொன்றமையும் நமக்கு. அதாவது - தந்தாளுகில் அத்தாலேதரிக்கிறோம், இல்லையாகில முடிந்து பிழைக்கிறோமென்றபடி. (மெய்ம்மை இத்யாதி) ஒருநாள மெய்சொல்லியென முகம்பார்த்து, “ எனக்குநீவேண்டாபோ ” என்று நம்போக்கை யநுமதி பண்ணு மாகில் மிகவும நல்லது. (பாவிநீயித்யாதி) நான்காணும்படி முன்னேவந்து, “ பாவிகாண ” என்றுஒருவார்த்தை சொலலுகிறிலை.

திர்யக்கை “ அருளாய் ” என்கிறதென்னென்ன (அவையித்யாதி) இதுக்கு ஸம்வாதமாக வோதைிஹ்யம (நம்பியித்யாதி) (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பரிமாறும்படிக்கு) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்திலே யுத்தேஶ்யதா ப்ரதிபத்திபண்ணி, தம்முடைய தாழ்ச்சி தோற்றவிருந்தபடிக்கு.

மல்குநீர்ப்புனல் படப்பை யிரைதேர்வண் சிறுகுருகே, பொழிலேழுந்தான் நல்கிக் காத்தளிக்கும் நாரணனைக்கண்டக்கால், வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ வென்று அவனுக்குச்சொல்லி, அவன்தாக மல்குநீர் கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண்டருளாய, இதயந்வய:. வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ - வினையேனான வெனக்கேயோ ஸ்நேஹித்து ரக்ஷிக்கத்தானாகாதென்றபடி. நல்கத்தானென்று - முழுச்சொல்லு. யத்வா, வினையேனான வெனக்கேயோ தான நல்கலாகா தென்னுதல். தோகை - தேடுகை..*

௯ம் பாட்டு.

அருளாதநீரருளியவராவிதுவராமு
னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாளென்
றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே.

ஆறாயிரப்படி.

(அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொறுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக்கடவோமாகிலு மத்யந்த விஶதருசையான வவ ளுடைய பிழைகளைப்பொறுத்து, அவளோடே கலந்து பரிமாறும் பரி மாற்றத்தாலேவரும் காருண்யாதிகுணங்களும் வேண்டாவென்றிருந்தா ளாகி லவனுக்குச் சொல்லுவதென்னென்னில்.

அவளோடு கலந்து பரிமாறுகை திருவுள்ளமன்றாகிலும், உம்மு டைய க்ருபைக்கும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கும் தாழ்வுவாராமே யவளுமு ஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அவள் முடிவதற்கு முன்னே பரமகாருணிகனான பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி யாஶ்ரி தபரித்ராணார்த்தமாக வெழுந்தருளும்போது, பெரிய திருவடியை யொ ருநாளந்தத் தெருவே கடாவியருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங் கட வதன்றென்னில்; இம்மாத்ரத்தையும் செய்தருளாதொழிகைக்கு நாங்க ளென்னபிழை செய்தோமென்றித்தை, பரமதயாளுவான் திருவாழியை யேந்தி ஸர்வாத்மாக்களையும் ரக்ஷித்தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்ட க்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டிதன்னைக்கொண்டாடியிரக்கிறாள்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கையுந்திருவாழியுமான ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லென்று, தர்ஶநீயமான புகரையுடைத்தாயிருப்ப தொரு வண்டைப் பார்த் துச்சொல்லுகிறாள்.

ஆழி - வட்டமான. வரிவண்டே - வரியையுடைத்தான வண்டே. அருள - தன்னிலுமாஶ்ரிதவிஷயத்தில க்ருபையையுடையனான. ஆழி - திருவாழி யாழ்வா னையுடைய. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால் - கண்ட வளவிலே. அருளாத நீர் - இவ்வளவில் அபராதபூயிஷ்டதையாலே யருளக் கடவோமல்லோ மென்ற றுதியிட்டிருக்கிற நீர். அருளி - ஸங்கல்பங்குலைந்தொருக்கால் க்ருபைபண்ணி. அவர் - அவருடைய. ஆவி - ஆத்மா. துவராமுன் - நீர்மை யுலருவதற்குமுன்னே. அருளாழி - க்ருபாஸமுத்ரமான. புள் - பெரியதிருவடியை. அவர்வீதி - அவரிருக் கிறவீதியே. ஒருநாள் - ஒருநாளாகிலும். கடவீரென்று - ஸ்ரீகஜேந்த்ராதிகள்பக்க ல் போவாரைப்போலே அத்யாபேக்ஷத்தாலே நடத்தவேணுமென்று. இதுசொல

யெருள் - இத்தைச் சொல்லியருள். வாராததாமே யன்றியே யாமும் - நாமும். எய்தினோம் - எனக்குப்பச்செய்தோம்.

நித்தால கடகருடைய ஸாரக்ராஹித்வமும். ரூபஸோபயந்தோற்றிற்று.*

௭௫ - ஆம் பாட்டு.

எங்களாற்றுமை பரிஹரித்திலராகிலும் தம்முடைய நாராயணத்வமொழிவாய்ப்போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கோளென்று நேற்றதுகிழ்; இதுக்கவாக்கு மறுமாற்றம் - "நம்முடைய நாராயணத்வமொழிய வன்மையுமதாமல்லாதாருடன் கலந்து வருமவத்யத்திறகாட்டில்" என்றிறே; தமக்கவத்யம வாராமே. எங்கள் ஸத்தையுங் கிடக்கைக்கொருவழியுண்டு - தாமழகுசெண்டேறப் புறப்படுதல், ஆனைக்கருள்செய்யப் புறப்படுதல் செய்வனசிலவுண்டிறே; அப்போதெங்கள் தெருவேபோறல தமக்கும் ஸ்வரூபஹாநிவாராது, நாங்களும் ஜாலகரந்த்ரத்தாலே கண்டு ஜீவித்துக்கிடப்புதோம; இப்படி அவிருத்தமாகச் செய்யலானபின்பு அத்தைச் செய்யச்சொல்லென்று ஒருவனுடையிரக்கிறாள்.

(அருளாதநீ) "வ்ரதத்வம" (ஏகதவ்ரதம்மம) என்றருளுகைக்கு ஸங்கல்பித்திருக்குமாபோலே அருளாமைக்கு ஸங்கல்பித்திருக்கிறநீ. "மயாவறமதிகலமருளினன" என்று நெஞ்சுருகிக்கிடக்குமவர் "அருளாதநீ" என்கிறது - என்னதமாவிசேஷமென்றறிகிறிலோம். "அருளாதநீ" என்று - ஒரு திருநாமம சாற்றுகிறாள். அன்றிக்கே, தயாவிஷயம்பெருமையாலே தயைக்குமிருந்துதயை பண்ணுகிருக்கிற நீ தயைக்குவிஷயமபோருமிடத்திலே தயைபண்ணியென்னவுமாம். (அருளி) அருளே நிரூபகமான ஸ்வரூபமுமமது, நிர்த்தயாக்கும "அய்யோ !" என்னவேண்டும தசையிலள்ளு, அருளாதொழியும்படியெங்ஙனே. (அவராவிதுவராமுன்) பின்னையுமருளத்தவிரீறே; அது அஸத்ஸமமாவதற்கு முன்னே யருளப்பாரும். அவளுடைய ப்ராணனபசையற வுலருவதற்கு முன்னே யருளப்பாரும். "ஜீவஞ்சோயயாராஸாவயதிக்ஷிதோ" (ஜீவந்தீம்மாமயதாராமஸஸம்பாவயதிக்ஷித்திமாந்) என்னுமாபோலே. நாங்கள் சொல்லுமத்தனையேயோ வேண்டுவது, அவனருளப்புகாநின்றானேவென்ன, நீங்களறிவிக்குமத்தனையே வேண்டுவது, கொடுவருவாருமங்கேயுண்டு (அருளாழிப்புள்) அருட்கடலானபுள்ளது. "வெருசிறைப்புள்" என்றாள் கொண்டுபோனபடியாலே, இப்போது வரவுகருடலாகையாலே "அருளாழிப்புள்" என்கிறாள்.

(கடவீர்) அநுகூலர் கண்டு வாழுகைக்கும் ஸங்கல்பாஸத்தாலுமாகப்போகாதே பிசுகிச சுழியாகிறகுமிறே, அசேதநமான ரதத்தோ

தி) இம்மூன்றுபொருளுக்கும வரியென்று - அழகு. இரண்டாமர்த்தத்திலே, இக்
கருகாம்பீர்யமாவது - சொன்னகார்யத்துக்கு மவ்வருகேயில செய்யும்படியானவ
ளவுடைமை. காம்பீர்யம - ஆழமுடைமையாகவுமாம். ஸ்வாபதேசம (சடகருடைய
விதயாதி)

“ யாமும ” என்றசலோகார்த்தம (நாம்பிரிந்திதயாதி) அவளவிட்டு - அகப்படவிட்டு. ஆவிபிராதே செய்தேனென்ன (நியகலின்றயாதி) நியகலி னகாலிலே - “ ஸங்கீர்வஞாழிவுஷ்டி ” (ஸங்கீர்வநாதமிசசதி)

ஆழிவரிவண்டே, அருளாழியம்மானைக்கண்டக்கால், அருளாததீர் அவராவிரைவாக முன்னருளி, அவர்நீதியொருநாள அருளாழிப்புட்கடவீர் என்றிதுசொல்லியருளா, தங்கள குற்றம்பாராதே வாசசொல்லுகிறேன, மாட்டோமென்னில, டாமும மபிழைத்தோமேயென்று சொல்லியருளா. அதாவது-இத்தனையுஞ்சொல்லியருளா வேணும், இதயாவயா . ....

ஏழாம்பாட்டு.

என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற
வென்பிழையேநினைந்தருளியருளாததிருமாலார்க்
கென்பிழைத்தாடிருவடியின்றகவினுக்கென்றொருவாய்சொ
லென்பிழைக்குமிளங்கிளியேயான்வளாத்தநீயலையே.

ஆறாயிரப்படி.

(என்பிழை) தம்மைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநத்தின்மேலே வெளும்பிலே யிழைகோத்தாற்போலே என்னைப்பனிவாடை யீராநிறகச்செய்தேயும், தன்க்ருபையையொன்றும நினையாதேயென்பிழையே நினைந்தருளியருளாதிருக்கிறவருக்கு, நானேதேனுமபிழைசெய்தாலதமுடைய க்ருபைக்கு விஷயமல்லாததொரு பிழையுமுண்டோ' என்றொருவார்த்தைசொல்லவேணும். உன்னுடையநிறத்தைக்காட்டியுமவனுடையதிருநாமத்தைச்சொல்லியு மென்னுடையவெலும்பையீழைக்கிற இளங்கிளியே, அவருக்குச்சொல்லுமிடத்தில்அவர், வார்த்தையைமறுத்தருளிலும பிராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச் சொல்லவேணுமென்றித்தனைக்கு முறவு போராதோவென்கிறாள். ... . *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவருமமுடைய அநவதிககருபைக்குச்செய்ததொரு தப்புண்டோவென்றுசொல்லென்று, தானவளாத்ததொரு கிளியைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

என்பிழைக்குருகிளங்கிளியே - உன்னுடைய ரூபசோபையாலும் வடிவின்மையாலும் ஸ்மாரகமாய்க்கொண்டு என்னெனுமமையச்சேர்க்க நிற்கிற்றியே. யான்வளர்த்தகிளியே - பருவத்துக்குமிளமைக்கு மீடாக நான் வளர்த்துப்போந்த கிளியே யெனக்கேலேமிருந்தபடி. என்பு - எலும்பிலே. இழை - நூலிழை. கோப்பதுபோல - கோக்குமாபோலே. பனிவாடை - குளிர்ந்தவாடை. ஈர்கின்ற - ஈராநின்றது. இவ்வளவிலே. என்பிழையே நினைந்தருளி - என்பக்கலபராதங்களை நினைந்தருளி, தம்முடைய தப்புப்பாராமல். அருளாத - என்பக்கலருளாதே. திருமாலார்க்கு - அருளுகைக்கும் வல்லவராயிருக்கிறவர்க்கு. [illegible] - வைரமயானவும்முடைய. தகவினுக்கு - ஸ்வாபாவிகக்ருபாதனத்துக்கு. என் - என்ன. பிழைத்தாளென்று - தப்புசெய்தாளென்று. ஒருவாய் - ஒருவார்த்தை. சொல - சொல்லவேணும்.

வாய் - வார்த்தை. என்பிழைத்தாள் - உம்மைப்பெறுகைக்கு. தான்யத்தமபண்ணினாளோவென்று கருத்து. ஒருவார்த்தைச்சொன்னாலன்றே பிழைபுண்டாமென்றுமாம். "ஈர்கின்றது" என்றும் பாடம். இதில் - கடகருடைய அவஸ்ரோபாதிகளும், கிருசிதகாரபாதிஸம்பந்தவாதிகளால் வந்தபவயத்தையுந் தோற்றுகிறது.... . . . .

---

௭ - ஏழாம்பாட்டு.

தந்தாமுடைய அபராதத்தைப்பாராதே, "அருளாழிப்புள் கடவீரவர்வீதி" என்றுசொல்லுமித்தனையோ வேணும்வதென்று அவர்க்குக்கருத்தாக; எங்கள்குற்றமொன்றுமேயோ! பார்ப்பது, தம்முடைய அபராதஸஹத்வம் பார்க்கக்கடவ தன்றோவென்று சொல்லலென்று தனகிளியையிரக்கிறாள்.

(என்பிழைகோப்பதுபோல) எலும்பும்நரம்புமேயாம்படி ஶரீரந்தானபோரக்ருஶமாயிற்று. எலும்பைத்தொளைத்து, அதிலேழூத்தமாயிருப்பதொன்றை வ்யாபரிப்பித்தாற்போலேயாயிற்று பனிவாடையீர்கின்றது. நஞ்சூட்டினவாடையானதிருக்கிறபடி. "வஹ்நிராவவநமாருதம்" (பம்போபவநமாருதம்) என்றுநாயகனுக்கிருக்குமாபோலே யீராநின்றது காணுமிவ்வாடையிவளுக்கு. [ஶஜ்வ ளமந்திகவஹம்] (பத்மஸௌகந்திகவஹம்) கலம்பகளுசூடும்வாளைபோலே தாமரையோடைசெங்கழுநீரோடைகளிலேசென்றுபுக்கு, "பூவிலிழியிலதில வெக்கைதடடும்" என்று, மேலெழுகின்று, அரிமிதியான பரிமளத்தைக்கொய்துகொண்டு வாராநின்றது. [ஶிவம்] (ஶிவம) கலப்பற்றுப்பசுந்தென்றலாயிராநின்றது. அதாவது - புறம்பேசிலாகக்குடம்புகொடுத்துச் சுணங்கழியாதே தடிந்திலத்தென்றலாயிருக்கை. [ஶோகவிநாஶநம்] (ஶோகவிநாஶநம்) நம்மையினிப்ராணனோடேவைத்து நலியாதுபோலேயிருந்தது. [யந்த்ராঃ]

(நம்பர்;) கடற்புயராகநின்றதென்றால், ஏகாந்தஸ்தலந்தேடிப்படுக்கை பற்கிறவர்களாக நமக்கிலரே. [ஶேஷணவேஷ்டந்] (லக்ஷ்மணஸேவந்தே) இதெப்போதோ வருவதென்றிருப்பார்கள். [வீரோஹூரவமநரோபூதம்] (பம்போபவநமாருதம்) “ஏசரத்திலெருப்பு” என்னுமாபோலே.

இப்படி மஹிஷியானவள் வாடைக்கிடைந்துநோவுபடாநிற்க, இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கவர், கடலடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடி. நாயகநாயகிகளொருவரையொருவர்பிரிந்தவாறே அந்தரஜாதிகாலிலேதுகையுண்பதே யிப்படி. (அந்தரத்திலேஜாதமானது - அந்தரஜாதி. ஆகாஶாத்வாயுவிறே. கால் - காற்று) (என்பிழையேநினைந்தருளி) நான்படுகிற க்லேஶம் பாராதென்று கிழாணைடச்சிகை வாசியாநின்றார். 'அவிஜ்ஞாதாவானைத்தவிர்ந்து “ஸஹஸ்ராம்ஶு:” (ஸஹஸ்ராம்ஶு:) என்கிறபடியே இப்போது தோஷத்தில ஸர்வஜ்ஞராயாயிற்றிருக்கிறது (அருளாத திருமாலார்க்கு) “ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி யென்பாருமருகேயிருக்க, எங்கள் குற்றம்பார்த்து அவளைப்பக்கல் முகம்பெறவிருக்கிறீரே!” என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்யும்படி. “நானிப்படி நோவுபடவேணுமென்கிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கேதுவக்குகையிறே யென்றினைதாகிறாள்” என்று பிள்ளானபணிக்கும்படி. உறவுள்ளவிடத்திலேயிறே வெறுப்புள்ளதும்.

அருளாதொழிந்தீரென்றால், தந்தாங்குற்றம்பாராதே அருளச்சொல்லுமித்தனையோ வேண்டுவதென்று சொல்லநினைத்தாராகில் நீங்கள்தானிங்ஙனே சொல்லுங்கோள் - என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்னுங்கோள் என்குற்றத்தைப்பாராது தமிக்கநினைத்தாராகில் தம்பொறையாகிறநேத்ரவைக்காட்டுங்கோள். ஸ்வாமிகளான தம்பொறை வயிறுநிறையவெங்களால் குற்றஞ்செய்யப்போமோவென்னுங்கோள். ஆஶ்ரயத்துக்கத்தக்கபடியன்றேவெல்லாம்; நாங்கள் குற்றஞ்செய்வது மெங்களளவிலே, தாம்பொறுப்பதும் தம்மளவிலேயன்றே. “(திருவடியின்தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) தேவரீர்கருணைக்குத் தண்ணீர்த்துரும்பாக ஏதேனும் ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோ” என்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்யும்படி.

(தகவினுக்கு) “ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம:” (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம:) என்று சொல்லும்படியிருக்கும் திலகக்கென்பிழைத்தாள் - என்னதப்புச்செய்தாள் [கிஂகோபமூலஂ] (கிங்கோபமூலம்) என்றாளிறே தாரை. ராஜபுத்ரர்களை நாலுமாஸம் மின்னுக்கு மிடிக்குமிரையாக்கித் தாங்கள் போகபரவசராயிருந்தவற்றை யொன்றையும் புத்திபண்ணாதே, உம்முடைய கோபத்துக்கடியென்னென்றாளிறே யவர்கள் பொறையினை

த்திருந்தகனத்தாலே. [ஜநகராஜஸுதா] (மஹாராஜபுத்ர) அறு பதினாயிரமாண்டு, செய்தார் செய்தகுற்றங்களைப் பொறுத்துச்சேரவிட்டாண்டுகொண்டு போந்தானுங்கள் தமப்பனார்; அவன்வயிற்றிலே பிறந்து குற்றஞ் செய்தோமென்று தலையறுக்கவந்து நின்றீர், அழகிதாயிருந்தது உமமுடைய போக்கு. [கஸ்மிந்நஸ்துஷ்டிவாஹிநே] (ஸ்வதேஹஸந்துஷ்டிவாஹிநே) ஶாஸ்த்ரவஶ்யமன்றிக்கே கண்டதிலேகிடக்கச்சாபலத்தைப்பண்ணி மீளமாட்டாத நாயகர்களின்றே '"இழந்தபோகங்களைப் புஜிப்பது" என்று சோதித்துவிட்டு, நீர்சொல்லிற்றுச் செய்ததன்றேயென்று தலையறுக்கவந்தீரன்றீர். இப்படிச்சொல்லலாம்படிப் பேயிவர் பொன்றபிருப்பது. (ஒருவாய்ச்சொல) "ஒருவாய்" என்றது - ஒருவார்த்தையென்றபடி. "சொல்" என்றது - சொல்லுஎன்றாய், ஒருவார்த்தைசொல்லு என்றபடி.

(என்பிழைக்குமிளங்கிளியே) மௌக்த்யத்தாலும் ஸ்நிக்தமான பணிதியாலும், வடிவில் பசுமையாலும், வாயிற்பழுப்பாலும், நாயகனுக்கு ஸ்மாரகமாய், என்னுடைய பிழைக்கிற கிளியென்னுதல்; என்பிழைக்கும் - என்தசையை யறிவித்தாலென்ன தப்புண்டாமென்னுதல். (யானவளர்த்தநீயலையே) ஶ்ரிய:பதியாயத்தான்றேன்றியா யிருப்பார்செய்வதை வயிற்றில பிறந்தாருமசெய்வரோ. கலந்துபிரிந்தார் செய்வதை வளர்த்தவர்களுஞ் செய்வர்களோ. (யானவளர்த்தநீயலையே) அவன்தானிப்படிசெய்யவேண்டிச்செய்தானே; , என்னோடைஸம்பந்தமன்றே! அவனிப்படிச்செய்தது; அப்படி, என்னோடை ஸம்பந்தமுனக்கு முண்டானபின்பு, நீகலியச்சொல்லவேணுமோ. (யான்வளர்த்தநீயலையே) எனக்குத்தக்காற்போலேயன்றே' நீயுமிருப்பது, உனக்குக்குறையோ'. ..

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு (என்பிழைமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, "என்பிழைத்தோம" என்றுபிழையை அநபயுபகமயவாதத்தாலே யருளிச்செய்தது. இப்பாட்டில, அப்யுபகமயவாதத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

உடம்பென்னுதே, "என்பு" என்றதுக்குபாவம் (எலும்பித்யாதி) மூர்த்தமாயிருப்பதொன்றை யென்கையாலே-" இறை " என்று - காக்ஷமான ரஜவாதிகளுக்குமுபலக்ஷணமென்றபடி. கோப்பதுதொளையிலேயாகையாலே, தொளைத்தென்றது-ஆர்த்தஸித்தம். "பணி" என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (நஞ்சூட்டினவித்யாதி) பணிவாடையென்றதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (பம்போபவநேத்யாதி)

இப்லோகத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுவதாக ப்ரதிகோபாதாநம் (பத்மேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டேபரதமே, " பத்மஸௌகந்திகவஹம்ஶிவம்ஶோக

விநாஸாய | ப்ரத்ராம ஸ்ரீமணிலைவநிஷ்ணவே ஹ்ராவைவ நரோமாஸ்தம் ' (பத்ம ஸோமாந்திக ஹ்ருதயஸ்யம்மாலோகவிராஸம | தயாலக்ஷ்மணஸேவநதேபமபோப வமாருதம) என்கிறதிகம் – சொன்னமூன்ற. படைப்பதுவயவலுரைக்கு தருவ டாந்தம (ஸம்பகயிசயாதி) ஸம்பகம் – நானாபக்ஷிகளைசொல்லுக [illegible] ணமாலே. உடை – ஸாக்ஷி – பதம வளைக்கிகஸ்பதமக – தத்காந்தலக்ஷணக னென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பூவில்புரியிலித்யாதி) அரியிதியா னவென்று – சரி. அரியிலே – வண்டாய்மொய்த்திருக்கப்பட்ட பரிமளமென்று ஸவ பாவார்த்தம. அரிவடிவிச்சுதெல்லென்று – சரி. அதுபோலேஸ்லாக்யமான பரி மளமென்றபடி. [illegible]கொண்டு-ஸுறுதிகொண்டு, ஸ்ரீவம-ஸாரத்தம. கண்ணுகந்த யாதே – தன்னைச்ஸபவதைனுச்சே. ' நாயகரையென்றல) தாய – பரமதத்திலேயு ண்டாம். தமதென்றல-ஸலாக்யமானதென்றபடி. ஸோகவிசாஸ்தவம- பராணவிசாஸ்வாராவென்றுகருத்து. வாதமாதத்துக்காதம (இதெப்போதா விதயாதி) இதுக்கு-ஸமீசாமஸ்திலபாயபகிபிலகோகத்து ஆகாத்தில்நெருப்பு- படபாலே. "ஆகாத்தில்நெருப்பு" இத்யாதிவாக்யாநந்தரத்திலே, "நாயகராய கிக்க" இத்யாதிவாக்யமனுஸந்தேயம.

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படிமஹிஷியானவளித்யாதி) இது – வ்யதிரேகல க்ஷணை. (அந்தராத்மகாலிலே) அந்தராத்திலே – ஆகாஸத்திலே. ஜாதியை – ஜந்மத் தையுடைய. காலிலே – காற்றிலேயென்றபடி. "ஆகாஸாத்வாயு:" (ஆகாஸா த்வாயு:) இறே, ஹிஜாதிகாலிலே பொறுத்தவதீ. இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கா கட லைடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடியென்று – வ்யதிரேகலக்ஷணயோகதமாத்த ம் ஸ்பஷ்டயதி (நான்பிசிசேலேஸமித்யாத) சிறுணை–சிறகை – பழங்கணக்கு களிலே பிறந்ததுவைவ. "பிழையே" என்கிற ஏவகாரார்த்தம (அவிஜ்ஞாதாவித் யாதி) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமசீ. "அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஸுர்விதாதா க்ருதலக்ஷ ண:" (அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஸுர்விதாதாக்ருதலக்ஷண:) பூர்வமாஸ்ரித தோ ஷவிஷயத்திலே யவிஜ்ஞாதாவாய், குணவிஷயத்திலே ஸஹஸ்ராம்ஸுவாய – ஸா வஜ்ஞராயப்போந்தவரிப்போதந்த வ்யாபாரத்தைவிட்டு, தோஷகத்ருக்காஞரென் றபடி.

"திருமாலார்க்கு" என்றதுக்கு – திருவினிடத்திலே மாலாகவென்றுஜீயா நிர்வாஹம், திருவின்மாலுக்கு விஷயபூதரென்று பிள்ளானிர்வாஹம்.என்கக்கரு ணாமையாலே, இவர்திருவினிடத்திலே மாலாய்ப்போருகிறதித்தனைபோக்கி, அவள் முகங்கொடாளென்று ஜீயர்நிர்வாஹத்துக்கர்த்தம. அருளாதொழிகைக்குஹேது – அவனுக்கவள்வ்யாமுகத்தையாய், தன்வ்யாமோஹத்துக்கு விஷயமாகி முகங்கொ டுத்துக்கொண்டிருக்கையிறே யென்றுபிராட்டியை இன்னுதாகிறுனென்றுபிள்ளா ன் நிர்வாஹத்துக்கர்த்தம. மால் – வ்யாமோஹம். யுத்தகாண்டேமாருதிம்பரதிஸீ தா, "பாபாநாம்வா ஸுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம | கார்யங் கருணமார்யேண நகஸ்சிந்நாபராத்யதி." (பாபாநாமவாஸுபாநாம்வா வ தாஹாநுமடலவங்கம | காயமகருணமாயேணநகஸ்ஸிநாபராதயதி.) இன்று தாகிருள் – வெறுக்கிருள். ஸ்வாமினியைவெறுக்கலாமோவென்ன (உறவுளளவிட த்திலேயித்யாதி) ஹரிஷயாமிஸபாந்தவமிறே.

" தகவு " என்றதுக்கு - பொறையாகவர்த்தம் (என்குற்றத்தையிறே யாதி) தமிக்க - தணிக்க. நோக்கு - விஶ்வாஸத்தியோகம் " திருவடியின் தகவினுக்கு " என்று கூட்டி பாவாந்தரம் (ஸ்வாமிகளிறே யாதி) செய்யப்போகாதபடியென்னை (ஆஶ்ரயத்துக்கித்யாதி) விபூதவாணுஸ ரூபாஶ்ரயத்துக்கென்றபடி. விவரணம் (நாங்களித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே பிழை - அக்ருத்யகரணம்.

" தகவு " என்றது - க்ருபாபரமாக வர்த்தாந்தரம் (தேவரீரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே, பிழை - உபாயாந்தராந்வயம். விவரணம் (ஆந்ருஶம்ஸ்யமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே மாருதிம்ப்ரதி ஸீதா, " ஸகாமீ ஶ்வேஹ ராஹவஸ்ய வாக்யமிதம் மம । ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ தர்ம: த்வத்த ஏவ மயா ஶ்ருத: " (ஸுக்ரீவம் மஹாத்மாநம் க்ருபாமயினோரேய | ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோதர்ம ஸ்த்வத்த ஏவ மயா ஶ்ருத:)

பொறையென்றவர்த்தத்திலே யுதாஹரணம் (கிஷ்கோபமூலமித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே தாரா ஸந்நிதௌ லக்ஷ்மணம்ப்ரதி தாரா, " கிமர்த்தம் மந்த்ரி வாக்ஸ்த்ர ஸ்த்யந்தத்த் திவாலேட்செம் । ஸ்ஸூக்ஷ்ம மதவவ்லுஷம் ஸாஹஸம் தாஸ்த்ர வர்த்தாநம் ஸ்தீதுயோஸ்மரிஷ: " (கிமகோபமூலமமநுஜேந்த்ரபுத்ர கஸ்தேந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேஶே । கஶ்ஶுஷ்கவ்ருக்ஷமவநமாபதந்தமதவாக்நிமாஸீநமிவாவிஶங்க:) இதுக்கர்த்தம் (ராஜபுத்ரர்களித்யாதி) ஆண்டுகொண்டு - ரக்ஷித்துக்கொண்டு. போக்கு - வ்யாபாரம். ப்ரத்யுத. பரிதிமூலமேயுள்ளதென்கிறார் - (கஸ்தேஇத்யாதி) ப்ரதிஜ்ஞாதகாலாதிக்ரமத்திலும் " கஸ்தேந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேஶே " (கஸ்தேந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேஶே) என்றதுக்கு கருத்தென்னென்ன (ஶாஸ்த்ரவஶ்யமித்யாதி) காலாதிக்ரமம் - உம்முடையநியமநத்தாலே வந்ததென்றபடி.

என்பிழைக்கும் - எனும்புகளைச் சிதைக்குமென்று முதலர்த்தம். என - என்ன. பிழைக்கும் - பிழையாம். தப்புண்டாமென்றபடியென்றிரண்டாமர்த்தம்.

" யான்வளர்த்தநீயலையே " என்றதுக்கு - " ஒருவாய்சொல " என்றவாறே, அது செருக்கடித்தநாதரித்திருக்க, சொல்லுகிறேனென்றவதாரிகை யநுஸந்தேயம். " திருமால " என்றத்தைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது) தானன்றென்றியென்றது - " திருவடி " என்றதைப்பற்ற ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி விவரணம் (கலந்தித்யாதி) தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்றானித்யாதி) விவரணம் (என்குத்தக்காறபோலேயித்யாதி) மூன்றும் தாத்பர்யமாதல் " என்பிழைக்கும் " என்றதின் ப்ரதமத்விதீயார்த்தாநுகுணமாக, " யான்வளர்த்த " என்றதுக்கு தாத்பர்யத்வயமென்றுகண்டுகொள்வது. ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி வாக்யத்வயத்துக்கு - " வளர்த்த " என்றதிலேநோக்கு. அவன்றானித்யாதி வாக்யத்துக்கு - " நீயலையே " என்றதிலேநோக்கு.

என்பிழைக்குமிளங்கிளியே, என்பிழைகோபத்துபோலப் பனிவாடையீர்கின்றவென்னிடத்திலும், என்பிழையே நினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க்கு, திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாளென்றொரு வாய்சொல, பின்னையும் அதநயபரமாயிருக்க, யான்வளர்த்தநீயலையேயிதி, இதயநவய: .... *

எட்டாம்பாட்டு.

நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றூதாய்
நோயெனதுநுவலென்னநுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்
சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேனினியுனது
வாயலகிலின்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே.

ஆறாயிரப்படி

(நீயலையே) தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைக்கண்டு அவஸந்நமாகிற பூவையைநோக்கி, என்கைகரியனைகையே தனக்கு ஸ்வரூபமாயிருக்கிறவர்க்கு நோயெனது நுவலென்னநுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்நீயலையோ; என்னுயிரானது முடிந்ததுகிடாய், உனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடாயென்று சொல்லுகிறாள்... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஶயவத்ஸலனானவன் பக்கலிலேபோய் என்னிலையையறிவித்திலையென்று, தான்வளர்த்ததொரு முக்தமானபூவையைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்.

சிறுபூவாய் - பால்யத்தாலேசிறுபூவாய். நெடுமாலார்க்கு - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் நிரதிஶயவாத்ஸல்யத்தாலே பெருமபிச்சரானவர்க்கு. என்தூதாய் - என்னுடையதூதாய்ச்சென்று. எனது-என்னுடைய. நோய் - விரஹவ்யாதியை. நுவலென்ன - சொல்லென்ன. நுவலாதே - சொல்லாதே. இருந்தொழிந்தாய் - செருக்கடித்திருந்துவிட்டாய். நீயலையே - நீயல்லையோ. நான் - நான். சாயலொடு - ஒளியோடுகூடின. மணி-ஶ்லாக்யமான. மாமை - நிறத்தை. தளர்ந்தேன் - இழந்தேன். இனி - இப்படியீடுபட்டபின்பு. உனது - உன்னுடையதான. வாயலகில் - வாயலகுக்குள்ளேபுக. இன் - மதுரமான. அடிசில் - அடிசிலை. வைப்பாரை - ஊட்டுவாரை. நாடாய் - புறம்பேபோயாராயவேணுங்காண்.

இத்தால் - கடகஸூசிதகாரம்பண்ணத்தன்னிழவென்று தோற்றிற்று. சிறுபூவாயென்று - கடகருடையபருவச்சிறுமையு முக்தத்வமென்று தோற்றுகி

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

முன்பிவள்வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டாடுகையாலே தரித்திருந்தபூவையானது இவளுருவப்புகக்கவாறே தானுமுருவப்புக்கது; அத்தைப்பார்த்து, முன்பே யென்தஶையை யறிவியெனனச் செருக்கடித்திருந்தாய், நானோ, முடியாநின்றேன், இனியுன்னை ரக்ஷிப்பாரைத் தேடப்பாராயென்கிறாள். பூவையென்பது - நாகணவாய்ப்புள். அதாவது ஒரு பக்ஷிவிஶேஷம்.

(நீயலையே) என்தசையை யறிவிக்க வேணுமென்ன, அறிவியா தேயிருந்தவுன்னாலே வந்ததன்றோவிது. அறிவித்தால வாராதே யிருந் தானாகிலிறே யவனுக்குக்குறையாவது. பகவல்லாபம சேர்ப்பாராலே யென்றிருக்கிறாள் ; அவ்யவதாநேநஸம்பந்த மெம்பெருமானோடேயாயி ருக்க, ஆசார்யனை விரும்புகிறது - பண்ணின வுபகாரத்தைப்பற்றவிறே; “ ஆத்மீயதோஜ்ஞாநம்தம்பூர்வமபிவாதயேத் ” (ஆத்தீயதோஜ்ஞா நம்தம்பூர்வமபிவாதயேத) என்னுநின்றதிறே. (சிறுபூவாய்) உன் பரு வமிரம்பாமையிறே நம்கார்யத்தைக்கெடுத்தது. (நெடுமாலார்க்கு) அ வர்க்கு வ்யாமோஹத்தையுண்டாக்கிக் கொடுவரவேணுமென் றிருந்தா யல்லையே. (என்தூதாய்) எனக்கவாபக்கல் வ்யாமோஹந்தா னில்லா மையிருந்தாயுமன்றே, (வயிற்றில்பிறந்த வுங்களைக்கொண்டு அபிமதம் சேர்க்கவேண்டுமபடியன்றோ ! எனக்குண்டானவாசை.)

(நோயெனது) ஸ்ரீபாதாழ்வான “ நோய ” என்றால் சாதுாத் திகமாயிராதே. [ஜடிலம்] (ஜடிலம) நல்லமாலைவந்தால் “ பிள்ளைபர தனமயிருக்காயிருந்தது ” என்றுயிறறு சக்ரவர்த்தி வாயவிடுவது ; அ வனுயிறறு சடைபுனைந்திருக்கிறான். [சீரவஸநம்] (சீரவஸநம) நல் லபரிவட்டங்கண்டால் “ இதுபிள்ளைக்காம ” என்று வாய்விடுவாகள் ; அவனன்றோ ! மரவுரியுடுத்திருக்கிறான். [ப்ராஞ்ஜலிம்] (ப்ராஞ்ஜலிம) அவர்க ளிரந்துகொடுக்கப பெறுமவன, தன்னபிமதத்துக்குத் தானிரப் பாளனாயிருந்தான். [பதிதம்புவி] (பதிதமபுவி) “ அங்கேபரதமாரோப்ய ” (அங்கேபரதமாரோப்ய) என்னும் நிலைபெற்றதில்லை. “ ப டுக்கையுறுத்தும ” என்றுமடியிலே கணவளருமவனுயிற்று தரைக்கிடை கிடக்கிறான. [தத்ர்ஸர்மோ துர்த்தாஸம்] (தத்ர்ஸர்மோ துர்த்தாஸம) வைத்தகண்வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கும் பெருமாளுக்கும் கண் வைக்கவொண்ணுதபடி யிருக்கிறவனை. [யுகாந்தேபாஸ்கரம்யதா] (யு காந்தேபாஸ்கரம்பதா) பெருமாளொருவாக்கும கண்வைக்கவொண்ணு மையேயன்றிக்கே, “ ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கப் புகுகிறதோ ! ” என னுமபடியிருந்தான. (நோயெனதுநுவலென்ன) என்தசையை யங்கே சென்று சொல்லென்ன, சொல்லாதே யிருந்தொழிந்தாய. நுவலாதே யிருந்தாயென்னுதல, நுவலாதே யொழிந்தாயென்னுதல் செய்யவமை யாதோ !, இரட்டிப்பென்னென்னில ; “ வந்தொழிந்தான், போயொழி ந்தான் ” என்னக்கடவதிறே ; வழக்கச்சொல்லிருக்கிறபடி. இரண்டுதர் மியையு மொருவுக்திமாத்ரத்தாலே நோக்கலாயிருக்கவன்றோ ! நீயாநீ

அதுக்கிப்போது வந்ததென்னென்ன (சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனநான) ஸமுதாய ஶோபையோடே நிறத்தில பௌஷ்கல்ய முமிழந்தேன.

"இனிப்போயறிவிக்கிறேன்" என்று த்வரிக்கப்புக்கது; கதே ஜலே ஸேதுபந்தம்போலே இனியறிவித்தா லென்னலாபமுண்டு (இனி யுனதித்யாதி) இனியுனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடப்பாராய். அவன்வந்தாலு மபோனநிறத்தை மீட்கப்போகாதென்றிருக்கிறாள். பெரியதிருமலைநம்பி, தமமுடைய அந்திமதஶையிலே, தமக்கொரு வெண்ணெய்க்காடும் பிள்ளையாயிற்று திருவாராதநம, அவர் திருமுன்பில திருத்திரையைவாங்கச சொல்லி, "சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனினியுனது வாயலகி லின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே" என்றாராம .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு (நீயலையேயித்யாதி) "நுவலென்னநுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய" என்றிப்போதுசொல்லுகையாலே. "என்தஶையையறிவி" என்ன

"என்துநோயநுவலென்னநுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய நீயலையே" என்றநவயித்தருளிச்செய்கிறார் (என்தஶையையித்யாதி) இது - தளருகை. என்றுலேயென்கிறதென், வாராதிருந்தவவன்தன்றோ குற்றமென்ன (அறிவித்தாலித்யாதி)

ஸ்வாபதேஶம (பகவல்லாபமித்யாதி) ப்ரஸங்காதுபகாரகத்வ நிபந்தநோத்தேஶ்யதையை யருளிசசெய்கிறார (அவ்யவதாநேநேத்யாதி) அவ்யவதாநேந - ஸாக்ஷாத. ஆசார்யனை யாதரிக்கையிலே பரமாணம (ஆதத்தேத்யாதி) "லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத்யாத்மிகமேவவா" (லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத்யாத்மிகமேவவா) இதிபூர்வார்த்தம இதம்மாநவஸம்ருதௌ. லௌகிகம் - வ்யவஹாரஜ்ஞத்யுபயோகி. வைதிகம-ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தோபயோகி. ஆத்யாத்மிகம-மோக்ஷோபயோகி.

"சிறு" என்றதுக்குபாவம் (உன்பருவமித்யாதி) நெடுமால் - மிக்கவ்யாமோஹம். (அவர்க்கித்யாதி) முன்பேயவர் நெடுமாலரன்றோ வென்றுகருத்து. என்கவர்பக்கலித்யாதிக்குக்கருத்து - வயிற்றிற்பிறந்த வுன்னைத்தூதுவிடும்படியன்றோ என்வ்யாமோஹமென்று.

"என்தநோய" என்கையாலே - லோகவ்யாவ்ருத்தியை ஸித்தவத கரித்து த்ருஷ்டாந்தம (ஸ்ரீபரதாழ்வானித்யாதி) (கண்வைக்கவொண்ணுஞ்மேயன் றிக்கே) கண்வைக்கப்போகாமை மாத்ரமன்றிக்கே. என்னும்படி - என்றுஶங்கிக்கும்படி. யுகாந்தேப்ரவிபதிதம்பாஸ்கரம் யதாஜகதுபஸம்ஹாரஸூசகத்யாஜாநாதி, ததாததாஶேதயர்த்தஃ "பெருமாளொருவர்க்கும" என்கிறவிடத்திலே - நாட்டார்க்கும கண்வைக்கவொண்ணாதவனுடைய இத்யத்யாஹார்யம, ஜகதுபஸம்ஹாரம பிறக

கையாவது - இவன்தன் ஸங்கையைக் கண்டால் பெருமானும் நிடையாது, பின்னை விடு தியுமில்லையாமென்றபடி. நுவலுகை - சொல்லுகை.

தடலுத்த ஸங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (நுவலாதேயித்யாதி) வழக்கச்சொல் - வ்யவஹாரபரிசிதமான சொல். திசைச்சொல். செய்யுட்சொல், வழக்கச்சொல், என்று த்ரிவிதமிறே ஶப்தம். "நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்" என்றதுக்கு பாவம் (இரண்டுதாமியையுமித்யாதி) இரண்டுஸ்வாமியையுமென்றது - நாயகனையும் தன்னையுமாதல், தன்னையும் பூவையையுமாதல்.

சாயல் - சாயை ஸமுதாயஶோபை. மாமை - நிறம். அவயவஶோபை. மணியென்று - ஶலாக்யதையாய், பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

மேலுக்கவதாரிகை (இனிப்போமித்யாதி) வாக்யார்த்தப்ராயம் (இனியுனக்கித்யாதி) "மடுத்ஜமெ" (கதேஜலே) இத்யாதிவாக்யவ்யாக்யம் (அவனவனதாலுமித்யாதி) பராஸங்கிகம் (பெரியதிருமலைநம்பியித்யாதி)

சிறுபூவாய், நெடுமாலார்க்கென்தூதாய் என்நோக்கு நவலெல்லாம் நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய் நீயலையே, நான் சாயலொடு மணிமாமைதளர்ந்தேன், இனியுன்து வாயலகில் இன்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே இத்யந்வய:. . . . ..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன்
வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று
வீடாடிவீற்றிருத்தல்வினையற்றதென்செய்வதோ
ஊடாடுபனிவாடாயுரைத்தீராயெனதுடலே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாடாதமலர) ஒருவருடையவந்து தன்னைப்பிரப்புக, அது எம்பெருமானுடைய நியோகத்தாலே வந்திருக்கிறதாகக்கொண்டதைக் குறித்து, ஸர்வஸ்வாமியான தன்திருவடிகளிலே அபாயந்த கந்தபுஷ்பாதிஸர்வபரிசாயோப கரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வகாலமும ஸர்வஶேஷ வ்ருத்தியும்பண்ணுகைக்காகவன்றோ' என்னுடைய ஸ்வரூபம் பரிகல்பதமாயிற்று; ஆனபின்பு இப்படி ஶேஷதைகஸ்வபாவையான நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து, விஶ்லேஷத்திலே யபிஷிக்தையா யிருக்கும்படியொல்லாவிருப்பென்செய்வதோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தாலவனுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னைவந்திரவேணுமென்கிறாள்... ......*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், முன்புபோலன்றியே முடிப்பதாக வன்பகக்ல் நின்றும் வந்ததொருவருடையைப்பார்த்து, நிருபாதிகபந்துவானவருக்கொருவார்த்தைசொல்லி வந்து பின்னை நலியாயென்கிறாள.

ஊடு - அவாகத்தனக்குமநடுவே. ஆடு - நடையாடித்திரிகிற. பனிவாடாய - குளிர்ந்தவாடாய. நாடாத - ஆதராநுரூபமாகத்தேடவரிய. மலர் - பூக்களை. நாடி - தேடி. நாடோறும் - நித்யமாக. நாரணன்றன் - நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடைய ஸ்வாமியான நாராயணனுடைய. வாடாதமலர் - செவ்விததாமரைப்பூப்போலே போக்யமான. அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே. வைக்கவே - ஸமர்ப்பிக்கவே. வகுக்கின்று - கரணங்களை வகுக்கிறதாயிருக்க. வீடு - விஸ்லேஷத்திலே. ஆடி - வர்த்தித்து. வீற்றிருத்தல் - தனியிருத்தலாகிற. வினையற்றது - பாக்யஹீநகருத்யம். என்செய்வதோ - என்னப்ரயோஜநம் தருவதோவென்று. உரைத்து - அவனுக்குரைத்து. அநுகூலோத்தரம் பெற்றிலையாகில். என்னுடல் - என்ஶரீரம். ஈர்ப்ப - இராதபடி யீர்ந்துபோகடு.

வீடு - பிரிவு. இத்தால் - கடகரவஸ்த்தாவிஶேஷத்தாலே பாதகராகிலுமதில் தாத்பர்யமில்லை, காரியகராகி லுத்தேஸ்யமென்றுகருத்து. ... . *

௯ - ஒன்பதாம் பாட்டு.

“சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன் நான்” என்றிருக்கிறஸமயத்திலே ஒருவாடைவந்து உடம்பிலேபட்டது, இதினுடையதோற்றரவிருந்தபடியாலே வெறுமனன்று; மஹாராஜருடைய மிடற்றோசையிலேதெளிவைக்கேட்டுத்தாரை, “பூர்வக்ஷணத்திலே வாலிகையாலே நெருக்குண்டுபோனவர் இப்போதிப்படி தெளிந்துவந்தறை கூறுகிறவிது வெறுமனல்ல, இதுக்கோரடியுண்டு” என்றாற்போலே, இவளுமிவ்வாடைக்கோரடி யுண்டாகவேணும் என்றுபார்த்து, ராஜாக்கள் ராஜத்ரோஹம் செய்தவர்களைநலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமாபோலே நம்மைநலிகைக்காக ஸர்வேஸ்வரனிவ்வாடையை வரவிட்டானாக வேணுமென்றுபார்த்து, வேற்காரர்கொடுபோய் நலியப்புக்கவாறே “நிதியுண்டு” என்பாரைப்போலே, நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கேசென்றறிவித்தால் “அத்தலையால்வரும் நன்மையும்வேண்டா” என்றிருந்தானாகில், அவஸ்யம் வந்தென்னை முடிக்கவேணுமென்றவ்வாடையையிரக்கிறாள்.

(நாடாதமலர்நாடி) “ஆத்மபுஷ்பத்தைச்சொல்லுகிறது” என்பாருமுண்டு, அங்ஙனன்றிக்கே, ஜீயர், “எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு” என்கிறபடியே. “தேடவரியபுஷ்பங்களெல்லாம்தேடி” என்றருளிச்செய்வர். இதுதானொருநாள் தேடிவிடுகையன்றிக்கே (நாடோறும்) விச்சேதியாதபடி. கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம்பெறும் வஸ்துவுக்கு விச்சேதம் ஸ்வரூபஹாநியிறே. (நாரணன்) நித்யபரிசர்யைபண்ணவேணும்படி ஸர்வஸ்வாமியானவன். (வாடாதமலரடிக்கீழ்) செவ்விமாறாதபூப்போலேயிருக்கிற திருவடிகளின்கீழே. ஸ்வரூப ஹாநியானாலும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிஶய போக்யமுமான திருவடிகள். (வைக்கவே) சேர்க்கவே.

(வருகின்று) உண்டாகிறது ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வகவராஸாய போலே. இப்படி வருத்தநுமாய ஸுலபமாய நிரதிஸயபோக்யமுமான திருவடிகளிலே ஸாவவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணவாயிற்று இத்தை யுண்டாக்கிற்று. ஸேஷபூதனுக்கு நிருசித்தகரித்து ஸ்வரூப ஸித்தியானாற் போலே ஸேஷிக்கும் நிருசித்தகரிப்பித்துக்கொண்டிரேஸ்வரூபஸித்தி. ப்படியிருக்க (வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ) வீ டென்று - விடுகை. அதாவது - விஸ்லேஷிக்கை. ஆடுகை - அவகாஹிக் கை. வீற்றிருக்கையாவது - விஸ்லேஷத்திலே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிரு க்கை. வினையறுகை யாவது - நல்வினையறுகை. இப்படி பாகய ஹாநியா லே விஸ்லேஷத்திலே அபிஷேகம்பண்ணித் தம்மைப்பிரிந்திருக்கிற விப் பொல்லாதவிருப்புண்டு, இதென்செய்யக்கடவதோவென்னுதல ; அன் றிக்கே, தம்மையும்பிரிந்து, தம்மோடொரு ஸம்பந்தத்தையிட்டு பந்து க்களுமகைவிட, அவர்களையும்விட்டு, வேறுபட்டிருக்கிற விவவஸ்து, எ ன்செய்யக்கடவதோவென்னுதல். " எமராலும்பழிப்புண்டிங்கென்றமமா விழிப்புண்டு " என்னக்கடவதிறே.

(ஊடாடுபனிவாடாய) வேற்காரா அங்குத்தைவார்த்தையை யி ங்கேசொல்லி, இங்குத்தைவார்த்தையை யங்கேசொலலித்திரியுமாபோ லே, அங்கோடிங்கோடாயத் திரியாநின்றதாயிற்று. ஊடென்று - உள்ளா ய், ஆடுகை - ஸஞ்சரிக்கையாய, அங்கே அந்தரங்கமாகஸஞ்சரிக்கை. அ ன்றிக்கே, ஸம்ஸ்லேஷஸமயத்திலே கிட்டி வர்த்தித்துப்போந்த நீயென் னுதல். (உரைத்து) நித்யகைங்கர்யத்துக்கிட்டுப் பிறந்தவஸ்து இப்படி யிருக்கக்கடவதோ ! என்றறிவித்தால, " அத்தலையால்வரும் கைங்கர்ய மும நமக்குவேண்டா " என்றிருந்தானாகில், அவஸ்யமவந்து அவனோட் டைப் பிரிவுக்குசகியாதவென்னுடலை முடித்துவிடவேணுமென்று கா லைப்பிடித்து வேண்டிக்கொள்ளுகிறாள்..... ....*

ஜீயர் அருமபதம.

ஒன்பதாம்பாட்டு (நாடாதவிதயாதி) " ஈராய் " என்கையாலே - வாடை பாதகமென்றும், " உரைத்து " என்று - அவனுக்குச்சொல்லி யென்னைமுடியெ ன்கையாலே-அவனவரவிட்டானென்றும, தோன்றுகையாலே யிவ்விரண்டுக்கு ம றுகுணமாகவவதாரிகை (சாயலொடிதயாதி) " ஊடாடுபனிவாடாய " என்றத தைப்பற்ற (இதினுடையவிதயாதி) என்றுறபோலேயிவளும் - இதினுடைய தோற் றாவிருந்தபடியாலே வெறுமனன்று - இவவாடைக்கோரடி யுண்டாகவேணுமென் று பார்த்துஎன்றநவயம். தோற்றரவு - பராதுர்பபாவம். மிடற்றோசையில தெளி வென்றது - " தெநநாதெநமஹதா " (தேநநாதேநமஹதா) என்றத்தைப்

றற. “ த்யாதவ்யோ நிரஸ்தவ்யோ வீக்ஷிதவ்யோ விசேஷத: । உதேஹத்ய வா நராஹாநம் ஸஜ்ஜநய தீவதே ” (தவயாதஸயநிரஸதஸயபீடிதஸயவி ஶேஷச: । இங்ஹத்யபுநராஹவாநமஸநகாமஜநயதிவமே) என்றதைப்பற்ற (பூர்வக்ஷணத்திலேயித்யாதி) அறைகூறுகை - யத்தத்துக்கழைக்கை. ஜயதவரியும். ஓரடி - ஒரவஷடமபம. ஓரடியுண்டாகவேணும் - ஈஶ்வரனடியாக வுண்டாகவேணும். “ உரைத்திராய ” என்றதைப்பற்ற (ராஜாககளித்யாதி) வேறகரரை - ஆயுதவாநகளை. நிதியுண்டென பாரைபபோலேயென்றது - “ வைக்கவேவகுக்கின்று ” என்றதைப்பற்ற. தாராஷ்டாநதிகே, நிதிஸத்தாநீயம் - கைஙகாயம.

நாடாத - தேடவரிய. மலராகில தேடப்போகாததொன்றிலலையிறே. ஆகையாலேதேடவரியது - ஆத்மபுஷபமிறேயென்றுகருதது. இததைமலலென்கிறது - ஆத்மாவைததிருததி ஸமாபபிக்கையு மீஶ்வரனுக்கு புஷபஸமாப்பண வதபோக்யமாகையாலே. இஙகே “ யனாத்ராஹஸ்ஸஹஸ்ரோ ஜ்ஞேஷ்ஹியாஸ்தி । ஸத்தூயிவாராஜ்யதாஸ்ரஸ்வேஷ்ஹத்ஸஹயம் । நவதந்நாஹ்நோஷ்வேஷ்லிஷ கஷ்மேந்நிப்யகூஸ்த: । ஸவிதாநவஸ்தவ்ராஹ்நஸ்ஸவிர்யதஸோஹவீ ” (யஏததபரமஙகுஹயமமதபகதேஷவபிதாஸயதி । பகதிமமயிபராஙகருதவா மாமேவைஷயதயஸமஶய: । நசதஸமாநமனுஷ்யேஷு கஶ்சிநமேபரியகருததம: । பவிதாநசமேதஸமா தநய:பரியதரோபுவி) என்றநுஸநதேயம

அஞ்ஜலிஸாதயவிஷயததிலே நாடோறுமவேணுமோவெனன (கிருசிதகரித்தியாதி) விசேஷம - ஸவரூபஹாநியாகைக்கு, ஸவரூபநதானிருக்குமபடி யெஙஙனேயென்ன (நிதயபரிசர்யையித்யாதி) திருவடிகளின போக்யதையுரப்பையருளிசசெய்கிறார (ஸவரூபஹாநியித்யாதி) ஸவரூபஹாநியானாலும் - நாரணனதலலாவிடடாலும.

உக்தாரத்தநிகமநம் (இப்படியித்யாதி) ஸமாஸதவயாபிபராயேண (வருததுமாய ஸாலபமுமாயென்றது) அயோத்யாகாணடே லக்ஷ்மணமபரதிஸாமிதராஶ, “ ஸுஷ்ஹூவநவாவஸாய ஸுநாபக்ஷஹாஜூநே । ராமேப்ரா ஜ்ஞ்ஸ்ராகாநாஸ்ரஹா தந்மஹ்வதி ” (ஸருஷ்டஸதவமவநவாஸாய ஸவநுரகதஸஹருஜஜநே । ராமேபரமாதம்மாகார்ஷீ:புதரபராதரிகசசதி. ” கைஙகர்யத்தாலிவனுக்கு ஸ்வரூபலாபமொழிய வீஶ்வரனுககு பரயோஜநமிலலையே. ஆகையாலே அவதாரிகையிற்சொன்ன கைஙகாயநிதிதருஷடாநதமசேராதேயெனன (ஶேஷபூதனுககித்யாதி) “ வாடாத ” என்கிற விசேஷணததுக்கு - மலரடிக்கிழவையாதபோது மலரடிவாடுமென்று கருதது.

“ வினையற்றதாலே வீடாடி வீற்றிருததலெனசெய்வதோ ” என்றநவயித்தாததம (இப்படி பாகயஹாநியாலேயித்யாதி) என்செய்யக கடவதோ - ஸம்ஶ்லேஷாநதமாகிறதோ, ? நாஶாநதமாகிறதோவென்றபடி. வீடாடியிருப்பதாய வீற்றிருத்தலையுடைததா யிருக்கிற வினையற்றது - பாக்யஹீநமான விநதசேதநவஸதுவென்று தவிதீயநிராஹாரததம். தவிதீயாததததுக்கு வீற்றிருததல் - வேறுபடவிருக்கை. வீடாடியென்று - பநதுவிஶ்லேஷத்துக்கு முபலக்ஷணம். “ வீற்றிருத்தல, வினையற்றது ” என்கிற பததவயத்துக்கு மாததவயம். “ வினையற்றதென்

செய்வதோ" என்றவனாதரம், என்று இத்யத்யாஹாரः. இவ்வஸ்துவென்றது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை. அவனைப்பிரிந்திருக்கிற தசையிலே பவிஜ்ஞாட்டைஸம்பந்தமே ஹேதுவாகப் பந்துக்களும் கைவிடுவார்களென்கைக்கு உதாஹரணம் (ஏமாலுமித்யாதி) என்னுடைய பந்தமுடையராலும் பழிக்கப்பட்டு, தம்மால் முட்டைக்ஷிக்கப்பட்டு, நெஞ்சத்தை விருப்பக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு.

ஊடென்று - நடுவாதல், அந்தரங்கமாதல். அந்தரங்கமென்றபக்ஷத்தில் - அவனுக்கந்தரங்கமென்னுதல், எனக்கந்தரங்கமென்னுதல். நடுவென்றவர்த்தத்தை காட்டுகிறார் (வேறகாரரித்யாதி) அந்தரங்கமென்றபக்ஷத்தில் அர்த்தத்வயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஊடென்றுளளாயித்யாதியாலும், ஸம்ஶ்லேஷத்யாதியாலும்) இந்தயோஜனைக்கும், ஊடென்று - உள்ளூ. ஆடுகை - வாதிக்கை. சிலையாத - சலியாத. காலைப்பிடித்தென்றது - சாடு. கால - காறறும், பாதமும்.

ஊடாடுபனிவாடாய, நாடோறும் நாடாதமலர்நாடி நாரணன்றன வாடாதமலரடிக்கீழவைக்கவே வகுக்கின்று - உண்டாகிறது. இப்படியிருக்க, வினையற்றது - வினையறுகையாலே வீடாடிவீற்றிருந்ததென செய்வதோவென்றுரைத்து, அவன வேண்டாவென்னுகில, என்துடலையீராய இத்யந்வயः. ....*

பத்தாம்பாட்டு.

உடலாழிபிறப்புவீடுயிர்முதலாய்முற்றுமாயக்
கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளேகண்வளரு
மடலாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
விடலாழிமடநெஞ்சேவினையோமொன்றுமளவே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடலாழி) ஸர்வ ஜகத்ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே திருவாழிதொடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையு மேந்திக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமகாருணிகனான வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால், "நாடாதமலர்நாடி" இத்யாதி, "வினையற்றதென்செய்வதோ" என்றிதுசொல்லி, அவன் நம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்தருளுமளவு மென்னை நீ தரித்துக் கொண்டிருவென்று தன் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றியே க்ஷீரார்ணவத்திலே அநாவாதத்தியானவன பக்கலிலேதானே போகிற நெஞ்சைக்குறித்து கார்யநிஷ்காஷம் பண்ணிவிடுகிறாள்.

ஆழி - அகாதமாய. மடநெஞ்சே - எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே. உடல் - உடலிலே. ஆழி - சக்ராகாரமாக. பிறப்பு - மாறிமாறிப்பிறக்கிற ஸம்ஸாரஸ்த்தலமும். வீடு - ஏதந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ராப்யமான மோக்ஷமும். உயிர் - இப்போகமோக்ஷங்களுக் கவஸ்தாபேதத்தாலே போக்தாவான ஆத்மாவும். முதலாய -

முதலானவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய. முற்றுமாய - மற்றும் போக்யபோகோப கரணாதிகளெல்லாம் ஸ்வப்ரகாரமாம்படி ப்ரகாரியாய. ரக்ஷணார்த்தமாக ஆழ்நீர்-அகாதஜலமான. கடல் - க்ஷீரார்ணவத்திலே. தோற்றி - ஸந்நிஹிதனாய. அதனுள்ளே - அதற்குள்ளே. கண்வளரும் - கண்வளர்ந்தருளாநிற்குமவனாய. அடல் - ஆச்ரிதவிரோதிவிஷய யுத்தத்தையுடைய. ஆழி - திருவாழியாழ்வானையுடையனான. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால் - கண்டக்கால். இது - வார்த்தமானமான விஜ்ஞாபனத்தை. சொல்லி - அவனுக்குச்சொல்லி. வினையோம் - பிரிவுக்கடியான பாபத்தை யுடையோமான நாம். ஒன்றுமளவு - அவனோடொன்றுமளவும். விடல் - விடாதேகொள்.

“ என்னைவிடாதேகொள் ” என்றும் சொல்லுவர். “ ஆழிமடநெஞ்சே-சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சே ” என்றும் சொல்லுவர். இத்தால் - கடகராவார் அந்தரங்க பூதரென்று கருத்து. . . . . *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

“ அல்லாதவற்றையெல்லாம்விட்டு, நெஞ்சைத்தூதுவிடுகிறாள் ” என்பாருமுண்டு. அப்போது, விடலென்றது - அவனை விடாதேகொள்ளென்கை. அன்றிக்கே, கீழ்ப்பாட்டில், “ வைக்கவேவகுக்கின்று ” என்று - கைங்கர்யம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, தாய்முலையை நினைத்த கன்றுபோலே திருவுள்ளம்பதறி ஶரீரத்தைவிட்டுப் போகப்புக்கது, நங்காய மோராறுதிபிறக்குமளவும் நீயென்னைவிடாதே கொள்ளென்னுதல்.

(உடலாழிப்பிறப்பு) உயிரினுடைய உடலாழிப்பிறப்பு (ஆத்மாவினுடைய ஸஹஜமானபிறப்பு.) வீடுமுதலாமுற்றுமாகைக்காக - மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைப் பெறுகைக்காக. ஶரீரத்தினுடைய வட்டமானபிறப்பு. அன்றிக்கே, ஆழியென்று - கடலாய், அத்தால் - காமபிராயமாய, அஸங்க்யேயமான ஜந்மமென்னுதல். வீடு - மோக்ஷம். ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - மோக்ஷமாகையாலேசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, (வீடுயிர்) ஜந்மங்கள்தோறுமுண்டானஶரீரஸத்தமான ஆத்மாக்கள். உயிர்தொடக்கமாகமற்றுமுண்டானகார்யஜாதத்தையுண்டாக்குகைக்காக. (ஆய) “ பஹுஸ்யாம் ” (பஹுஸ்யாம) என்கிறபடியே, தனவிகாஸமேயாகையாலே. (கடலாழிநீர்தோற்றி) ஆழிநீர் - ஆழியநீர். “ அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ ” (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ) என்கிறபடியே மிக்க ஜலத்தையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தை யுண்டாக்கி, இவ்வருகுண்டான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்காக அங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளும். (அடலாழியம்மானை) ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களுக்கு விரோதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்காக ஆசிலேவைத்தகையுந் தானுமாயிற்று கண்வளர்ந் தருளுவது. (கண்டக்கால்) என்னிலுமுனக்கன்றோ பேறுமுற்பட்டிருக்கிறது. சந்த்ரேதருஷ்டிஸ்மாரகம் போலே கண்டாரைக்காணுமித்தனையிறேதனக்கு. (இதுசொல்லி) “ வைக்கவேவகுக்கின்று ” என்கிற வார்த்தையைச்

சொல்லி யென்னுதல் ; ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - “ விசித்ரா தேஹ ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும் ” (விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்) என்கிறபடியே, தேவாதிரூபங்களிலே ஸர்வ கைங்கர்யங்களையும் பண்ணுகையன்றோ வென்கை. விடல் என்கிறபதம் - மேலேயந்வயிக்கிறது. (ஆழிமடநெஞ்சே) அளவுடையையாய் பவ்யமான நெஞ்சே யென்னுதல், சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சே யென்னுதல்.

(வினையோமொன்றுமளவும் விடல்) ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநம்- அங்கே யவரைக்கிட்டி யடிமைசெய்கையாயிருக்க, பிரிகைக்கிடான பாபத்தைப்பண்ணின நாம் அவரோடே சேருமளவும் நீ யவரை விடாதே யொழியவேணும். .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்

பத்தாம்பாட்டு. (உடலாழியித்யாதி) (விட்டுப்போகப்புக்கது) அத்தைக்குறித்து என்றத்யாஹாரம். அறுதி - நிர்ணயம். விடாதே கொள்ளென்னுதல்-விடாதே கொள்ளென்கிறுள்ளென்றபடி.

அந்வயம் (உயிரினுடையவித்யாதி) அதாவது - ஆத்மாவினுடைய சரீரத்தினுடைய வட்டமான பிறப்பினுடைய வீடென்று - மோக்ஷம். அது முதலான வெல்லா புருஷார்த்தங்களையும் பெறுகைக்காக வென்றபடி. ஆய - ஆகைக்காக. பெறுகைக்காகவென்றபடி. “ ஆழி ” என்றமாத்ரத்துக்கு காத்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயாழியித்யாதி) அடைவே சொல்லாதே தாமார்த்தகாமங்களுக்கு முன்னே மோக்ஷத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி) “ உடலாழி ” இத்யாதிக்கார்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே விடுயிரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், சரீரத்தினுடைய வஸங்க்யாதமான பிறப்புகள்தோறுமுண்டான சரீரஸந்தாதமாகக்கள் முதலான தேவாதிகாயஜாதத்தை யுண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. வீடுயிர் - சரீரஸ்தங்களான ஆத்மாக்கள். ஆய - ஆக்குகைக்காக. உண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில், ஆக்குகைக்காகவென்றதே “ ஆய ” என்பானென்னென்ன (பஹுஸ்யாமித்யாதி)

“ கடலாழிநீர்தோற்றி ” என்று - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. ஆழிநீர்க்கடல் இத்யந்வய:. மாநவே தர்மசாஸ்த்ரே, “ அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்சுஸமப்ரபம் ” (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்சுஸமப்ரபம்.) (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ என்கிறபடியே) ஸ்ருஷ்டி க்ரமவாக்யங்களின்படியேயென்றபடி. அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ என்றது - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிபரமிறே. “ கடலாழிநீர் ” என்று விசேஷிக்கையாலே (ஏகார்ணவத்தையென்கிறது) “ அதனுள்ளே ” என்று - தஜ்ஜாதீயமான கடலைப் பராமர்சிக்கிறது. ஆக, முன்னே ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, அதிலே ஸங்கல்பரூபவீர்யத்தைவிட்டு, அதிலே யண்டத்தையுண்டாக்கி, அதிலே மஹார்ணவத்தையுண்டாக்கி, அதிலே கண்வளர்ந்து சதுர்முகனையுத்பாதித்து, இவனுக்குண்டான ஸ்ருஷ்டி ஸந்ததிகளுக்காக க்ஷீரார்ணவத்திலே யநிருத்தரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுமென்றபடி.

ஆச - ஆயுதத்தின்பிடி. “ கண்டககால ” என்று - அல்பயலாபந் தோன்றச் சொன்னதுக்கு பாவம் (எனனிலுமித்யாதி) தான் கண்டரியாளோவென்ன (சந்தர இத்யாதி) யுத்தகாண்டே பஞ்சமோராம:, “ வாஹிவாத யத: காந்தாம் தாம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மாமபி ஸ்ப்ருஸ | த்வயி மே காத்ரஸம்ஸ்பர்ஸ்ஸ்சந்த்ரே த்ருஷ்டிஸமாகம: ” (வாஹிவாதயத:காந்தாதாமஸபருஷ்ட வாமாமபிஸபருஸ | தவயிமேகாதரஸம்ஸ்பர்ஸ்சந்தரேதருஷ்டிஸமாகம:) த்விதீய ப்ரதமாவதாரிகாநுகுணமாக “ இதுசொல்லி ” என்றதுக் காத்த தவயமென்று கண்டுகொள்வது. விவரணம் (ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம விசித்ரேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்த்வே, “ விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும் | பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா. ” (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஸ்வராயநிவேதிதும | பூர்வமேவகருதாபரஹ்மநஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா.)

அவனைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (அளவுடைமை யித்யாதி) என்னைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (சுழன்றித்யாதி) ஆழியென்று - ஆழமாய், அத்தாலே - அளவுடைமையைச் சொல்லுகிறது. அளவு - ஜ்ஞாநம். மடப்பம் - பவ்யதை. இரண்டாமர்த்தத்தில், ஆழியென்று - சுழலுகையாய், மடப்பமென்று - அறிவில்தனமாய், சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சமேயென்றபடி. “ வினையோம ” என்று-ஆத்மநிபஹுவசநம். ப்ரதமாவதாரிகைக்குச் சேர வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி)

ஆழிமடநெஞ்சே, உயிருடலாழிப்பிறப்பு வீடுமுதலாய முற்றுமாய், ஆழிநீர்க்கடலைத்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளருமடலாழி யம்மானைக்கண்டக்காலிது சொல்லி - ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் தேவர் திருவடிகளிலே கைங்கர்யம் பண்ணுகையன்றோ வென்கிற விதத்தைச் சொல்லி, வினையோமொன்றுமளவும - வினையோமானநாமவனோடே சேருமளவு மவனைவிடல் என்று முந்தின வவதாரிகைக்குச்சேரவந்வயம். த்விதீயாவதாரிகைக்கு, அடலாழியம்மானைக்கண்டு, வினையோமொன்றுமளவும் - வினையோமான நங்கார்யம ஓராறுதி பிறக்குமளவும், இதுசொல்லி - கீழ்ப்பாட்டிலே “ வைகல்வே வருகின்று ” என்கிற விதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டென்னைவிடலென்றந்வயம். கண்டக்காலென்றது - கண்டென்றபடி, காலென்றது - அவ்யயம். கண்ட - கண்டு.

பதினொன்றாம்பாட்டு.

அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த
அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின்
வளவுரையாற்பெறலாகும்வானோங்குபெருவளமே.

ஆறாயிரப்படி.

(அளவியன்ற) அபரிச்சேத்ய மஹிமையை யுடையனாய், ஸர்வலோகேஸ்வரனாய், ஆஸ்ரிதஸுலபத்வைக ஸ்வரூபனாயிருந்த வெம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற, அபரிச்சேத்ய மஹிமையை யுடைத்தான, இத்தி

ருவாய்மொழியை யழகியதாகச்சொல்ல வல்லவர் திருநாட்டிலே சென்று பகவத்கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தைப் பெறுவார்களென்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலம் மோக்ஷஸ்வாய போகமென்றருளிச்செய்கிறார்.

அளவு - எல்லையை. இயன்ற - கடந்த. ஏழு - ஏழுவகைப்பட்ட. உலகத்தவர் - லோகத்திலுள்ள சேதநவர்க்கத்துக்கு. பெருமான் - ஸ்வாமியானமேன்மையையுடையனாய. கண்ணனை - ஆஸ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனை. வளம் - ஸம்ருத்தமான. வயல் - வயலாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. வண் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். வாய்ந்த - தம்முடைய ஞானப்ரேமங்களாலேகிட்டி. உரைத்த - அருளிச்செய்த. அளவு-எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பலங்காரங்களைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களிலே. இயன்ற - வாய்த்தபதாய. அந்தாதி - அந்தாதியான. ஆயிரத்து - ஆயிரத்துள்ளும். உள் - இவருடைய பாவபந்த ப்ரகாசகமான. இப்பத்தின் - இப்பத்தினுடைய. வளம் - இனிதான. உரையால் - ஸப்தமாத்ரத்தாலே. வான் - பரமபதத்தில். ஓங்கு - உத்துங்கமான. பெருவளம் - கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யம். பெறலாகும் - பெறலாம்.

அளவியன்றகண்ணனென்று - அளவுக்கடாகவந்து முகங்காட்டினவனென்றுமாம். அளவியன்றவந்தாதியென்று - எல்லையிறந்த பெருமையையுடையவந்தாதியென்றுஞ் சொல்லுவர். .. ..*

இத்திருவாய்மொழி அளவடிநான்கு மொத்திருத்தலால் கலிவிருத்தமாம், நாலடித்தாழிசையாகவுமாம்.

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஸப்தமாத்ரத்தை யப்யஸிக்கவே யமையும் திருநாட்டைப் பெறுகைக்கென்கிறார்.

(அளவியன்ற) வியந்த என்கிறவிது "வியன்ற" என்று கிடக்கிறது. தவ்வுக்குறவாய், வியத்தல் - கடத்தலாய், அளவைக்கடந்திருக்குமென்றபடி. அபரிச்சேத்யமஹிமனென்கை. இத்தால் - இத்தசையிலே முகங்காட்டுகைக்கிடானஜ்ஞாநாதிகுண பூர்ணனென்கை. (ஏழுலகத்தவர்பெருமான்) நாராயணத்வம் விகலமாகாதபடி ஸர்வேஸ்வரனானவன். ஏழுலகத்தவரென்னவே - தாழ்மதிலே யந்தர்ப்பூதரிறே. (கண்ணனை) இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனென்கிற குற்றந்தீர வந்து முகங்காட்டுகையாலே யாஸ்ரிதஸுலபனானவன். பத்துடையடியவரில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப் பாரித்து, அது கிடையாமையாலே தூதுவிட்டாராகையாலே இங்கு முகங்காட்டினான் க்ருஷ்ணனென்னவுமாம். இத்தால் - அவனுடைய மேன்மையும் ஸௌலப்யமும் நிலைநின்றதிவர்க்கு முகங்காட்டினபின் பாயிற்றென்றபடி.

(வளவயல்) "அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:" (அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:) என்கிறபடியே திருநகரியும் தளிரும் முறியுமாயிற்று. (வாய

ந்துரைத்த) வாய்க்கை - கிட்டுகை. அதாவது - பாவபந்தத்தையுடைய
ராகை. நெஞ்சுபிணிப்புண்டு சொன்னதா யிருக்கை. (அளவியன்றவந்
தாதி) அபரிச்சேத்யவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலே தானுமபரிச்சின்ன
மாய், ஒருவராலும் சலிப்பிக்கவொண்ணாதா யிருக்கிற வாயிரத்து ளிப்ப
த்தினுடைய நன்றானவுரையாலே. (வானோங்குபெருவளம்பெறலாகும்)
பால்குடிக்க, நோய்தீருமாபோலே இத்திருவாய்மொழியி லினிய சொ
ல்லாலே பெறலாம். ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்தாலே ஸம்ஸாரத்தில
ஸங்குசிதமான நிலைபோய, பரமபதத்திலே போய, ஸ்வஸ்வரூபத்தைப
பெற்று விஸ்த்ருதனாகையாகிற நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

முதற்பாட்டில், ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள் ; இரண்டாம
பாட்டில், அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சில குயில்களுக்
குச்சொன்னாள் ; மூன்றாம்பாட்டில், நான்பண்ணின பாபமேயோமாளா
ததென்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரந்தாள் ; நான்
காம்பாட்டில், சிலமகன்றில்களைப் பார்த்து, என்தமையை யங்கேசென்
று சொல்ல வல்லிகளோ மாட்டிகளோ வென்றாள் ; ஐந்தாம் பாட்டில்,
சிலகுருகுகளைப்பார்த்து, தன்னுடைய நாராயணத்வமொறுவாய்ப்போ
காமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கோளென்றாள் ; ஆறாம்பாட்டில்,
ஒருவண்டைக்குறித்து, தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு கொருஹாநிவா
ராமே யெங்கள் ஸத்தையுங் கிடக்கும்படி யித்தெருவே யெழுந்தருளச்
சொல்லென்றாள் ; ஏழாம்பாட்டில், ஒருகிளியைக்குறித்து, இத்தலையி
லபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ ! தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்
தையு மொருக்கால் பார்க்கச் சொல்லென்றாள் ; எட்டாம்பாட்டில், தா
னுறவினவாறே முன்கையிலிருந்த பூவையுமுறவ, நானோ முடியாநின்
றேன், நீயுனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடிக்கொள்ளென்றாள் ; ஒன்பதாம்பாட்
டில், ஒருவாடையைக் குறித்து, என்தமையை யங்கேசென் றறிவித்தா
ல், அவன் " நமக்கவள்வேண்டா " என்றானாகில் என்னைவந்து முடிக்க
வேணுமென்றிரந்தாள் ; பத்தாம்பாட்டில், தன்னெஞ்சைக்குறித்து நங்
கார்யமோராறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதேகொள்ளென்று போ
கவிட்டாள் ; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தார்க்கு ப
லஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

முதற்பாட்டில், ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாந வைபவத்தை யருளிச்
செய்தார் ; இரண்டாம்பாட்டில், மதுரபாஷியாயிருக்குமென்றார் ; மூன்
றாம்பாட்டில், ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனென்றார் ; நான்காம்பாட்டில், வி
க்ரஹஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தார் ; ஐந்தாம் பாட்டில், நினைத்தது
கிட்டுமளவும் சலியாத ஸத்த்வஸ்வபாவனென்றார் ; ஆறாம்பாட்டில், பக
வதேகபோகனாயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய், கம்பீர ஸ்வ
பாவனுமாயிருக்குமென்றார் ; மதுகரமிறே ; ஏழாம்பாட்டில், தான் ஸ

ராவஜ்ஞநாகிலும் ஆசார்யர்கள பக்கல் கேட்டவாாத்தையல்லதருளிச்செய்யானென்று, அவனுடைய ஆபத்தியை யநுஸந்தித்தார் ; எட்டாம்பாட்டில, ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்ரை யென்றார் ; ஒன்பதாம்பாட்டில, ஆசார்யஸம்பந்தமாத்ரமே ஸத்தாதாரகம், இதரஸம்பந்தம ஸத்தாபாதகமென்கிறார் ; பத்தாம்பாட்டில, ஆகவிப்படி ஜ்ஞாநவானுமாய, மதுரபாஷியுமாய, ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனுமாய், தர்ஸநீயனுமாய, ஸாத்த்விகஸ்வபாவனுமாய், க்ருபாகாமபீாயங்களையுமுடையனாய், சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தஸேவ்யனுமாய, ஸசிஷ்யனாகையாலே ஏவம்பூதனான வாசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய, இதரஸ்பர்ஸமும தனக்குபாதகமாய, இப்படி ஸதாசார்யஸேவைபண்ணுகையாலே பகவத்கைங்கர்யத்திலே பரவணமாய், நினனிடையே நல்லேனென்று நீங்கி - ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானுண்மலர்ப்பாத மடைந்தது தந்திருவுள்ளமென்று தலைக்கட்டினார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (அளவியன்றவித்யாதி) " வளவுரையால் வானோர்க்குபெருவளம் பெறலாகும " என்றபதங்களை நடாக்ஷித்ததஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழி யிலித்யாதி)

தவவுக்குறவவாய - தகரத்துக்குறகரமாய. அளவு - பரிச்சேதம. எதநால் வந்த மஹிமையென்ன (இத்தாலித்யாதி) இத்தால் - அபரிச்சேதய மஹிமனான வித்தால. இப்போதுசொன்னதுக்குபாவம (நாராயணத்வமித்யாதி) ஒன்றுகுறைந்தாலும ஸாவஸேஷித்வம் விகலமாமிறே, ஆகையாலேயிவரை விஷயீகரித்த பினபாயிறறு நாராயணத்வம் விகலமாகாமல் ஸாவேஸ்வரனானனென்றபடி. " ஏழுலகத்தவா " என்றால் - தமமைச்சொல்லிறறுமோவென்ன (ஏழுலகத்தவரித்யாதி)

கண்ணனென்று - கண்ணுக்குவிஷயபூதனென்னுதல,

ல. மூர்த்தினவாததம (இவ்வளவிலேயித்யாதி) தவிதீயார்த்தம் (பதநுடையித்யாதி) " பெருநிலங்கடந்த " இத்யாதியாலே பாரிக்கப்பட்ட த்ரிவிக்ரமாவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடே தோளிணையாகையாலே, " க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப்பாரித்தது " என்னக்குறையில்லை. கீழ்பதத்வயபலிதம் (இத்தாலித்யாதி)

"- வள " என்கிறவிஸேஷணம் - வயலுக்குமுருக்கும விஸேஷணமித்யபிப்ராயேணாஹ (அகாலபலிநஇத்யாதி) யுத்தகாண்டே பரதவாஜம ப்ரதிராம:, " அகாலபலிநோவ்ருக்ஷாஸ்ஸர்வேசாபிமதுஸ்ரவா: । பவந்துமார்கேபகவந்நயோத்யாம்ப்ரதிகச்சத: " (அகாலபலிநோவருக்ஷாஸ்ஸாவேசாபிமதுஸ்ரவா: । பவந்துமாாகேபகவநநயோதயாம்பாதிகச்சத:.) இப்போது " வளவயல்சூழ்வண்குருகூா " என்கையாலே - விஸ்லேஷதசையிலே " அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: " (அபிவருக்ஷா:பரிமலாநா:) இத்யாதிப்படியே யிருந்ததென்றுஸித்தம. " அகாலபலிந: " (அகாலபலிந:) என்றதுக்கு - பரதவாஜவசநம் வ்யாஜமாத்ரம், ராமாகமநமேஹேது, இல்லையாகில, " அபிவ்ருக்ஷா: " (அபிவ்ருக்ஷா:) என்றுவிஸ்லேஷத்தில் வாடக்கூடாதிறே, அப்போது ஒருவன் சாபமில்லையிறே. (தளிருமமுறியும) பல்லவமும மொட்டும். முறி - இளந்தளிர். விவரணம்

(நெஞ்சுபிணிப்புண்டித்யாதி) தாமவனைக் கிட்டுகையாவது - நெஞ்சுபிணிப்புண்கையிறே. பிணிப்புண்கை - கட்டுணகை.

அந்தாதியளவியந்திருக்கையாவதேதென்ன, "அளவியன்றபெருமான" என்றதைக்கடாக்ஷித்துபாவம் (அபரிச்சேத்யேத்யாதி) அந்தாதியாகையாலே-பரக்ஷேபயோக்யதையில்லாமையாலே யவிசால்யத்வம் ஸித்தமாகையாலே (சவிப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறது)

வளவுரை - இனிதானவுரை. "வளவுரை" என்றதுக்குபாவம (பாலருடிக்கவித்யாதி) இத்தால்-ஸாதந்த்வ ஸங்காவயாவ்ருத்தி. "வளவுரையால் வானோருக்குபெருவளம் பெறலாகும" என்றதுக்கர்த்தம (ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்யாதி) (வானோருக்குபெருவளம்பெறலாகும) வான - பரமபதத்திலேபோய்; ஓருகு - விஸத்ருத்தனைகையாகிற. பெருவளம் - நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

பத்துப்பாட்டுக்கும ஸ்வாபதேஸம் (ஆசார்யனித்யாதி) ஜ்ஞாநகாமங்களிறே - சிறகாகிறது. அதில ஜ்ஞாநப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற (ஜ்ஞாந வைபவத்தையென்றது) (மதுரபாஷியாயென்றது) குயிலினுடைய ஸப்தம போக்யமாயிருக்குமாகையாலே. "ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்பு மிஸ்ரம்" (ஹமஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஸ்ரம) என்றதைப்பற்ற (ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞனென்றது) விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தையென்றது - "நன்னீலமகன்றில்காள" என்றதைப்பற்ற. நினைத்தது கிட்டுமளவுமென்றது - "இரைதேர" என்றதைப்பற்ற. புருஷார்த்தம் ஸித்திக்குமளவுமென்றபடி. ஸாத்தஸ்வபாவனென்றது - குருகினுடையவண்மையைப்பற்ற. சலியாமையாவது - "ஸ்ரேயோவ்ருஷ்டாராஹி:" (ஸ்ரயோவர்ஷதாராபி:) இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. "வண்டு" என்றதைப்பற்ற (பகவத்தேகபோகனென்றது) ரூபவானுமா யென்றது - "வரி" என்றதைப்பற்ற. "ஆழி" என்றதைப்பற்ற (கமபீரஸ்வபாவனுமா யென்றது) "அருள்" என்றதைப்பற்ற (க்ருபாவானுமாயென்றது) வண்டு ஏகபோகமோவென்ன (மதுகரமிறேயென்றது) (தான ஸாவஜ்ஞனாகிலு மித்யாதி) கிளி, சொன்னதைச்சொல்லுமிறே.

(ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையித்யாதி) "இன்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே" என்றதைப்பற்ற. வாயுஸபர்ஸம் பாதகமாகையாலே ப்ரதிகோடித்வேநாசார்ய ஸம்பந்தமே தாரகமென்று ஸித்தம. உக்தார்த்தஸங்க்ரஹமாஹ (இப்படியித்யாதி) க்ருபையென்றது - "ஆழி" என்றதின்தண்ணளியைப்பற்ற. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தா: ஸேவ்யா:யஸய என்றபடி. கிளி சிரகாலமப்யஸித்தாலொழிய வார்த்தை சொல்லமாட்டாதிறே. "உடலாழி" என்கிறபாட்டிலே த்விதீயாவதாரிகையிலே நோக்காக நிகமிக்கிறார்.

(இப்படி ஸதாசார்யேத்யாதி) இவ்விடத்திலே, ஏழாம்பாட்டு பர்யந்தம்-ஆசார்யலக்ஷணத்தை விதித்து, மேல் மூன்றுபாட்டாலே - ஸிஷ்யலக்ஷண விதி. (நின்னிடையித்யாதி) என்னெஞ்சமானது, "உனக்குக்காரணமாவே னல்லேன" என்று காரணியானவென்னை விட்டகன்று, அத்விதீயமாய் தர்ஸநீயமாய நீலநிறத்தையுடைத்தாய விலக்ஷணமாயுத்துங்கமான மலைநடந்து வருமாபோலே வருமவனுடைய, அப்போதலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருவடிகளை யடைந்ததென்றபடி.

அளவியன்றவென்றுதொடங்கி, வளவுரையால்வானோருக்கு பெருவளம்பெறலாகும இத்யந்வய:..*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(அஞ்சிறையமடநாராய)

த்ராணே பத்தத்வஜத்வாத் ப்ரணயநயநதயா ஸ்வார்த்தலாபோத்பவத்வாத்
ஸ்நிக்தமேகஸ்வபாவாஜ் ஜகதுபஜநநஸ்தாபநாதிப்ரியத்வாத் | காருண்யாபத்த
யோகாத் அநுகதமஹிஷீஸங்கதேஸ் ஸங்கதத்வாந் நாநாபந்தைஸ்ஸ்வ
ரக்ஷாவஹிததமதயா க்ஷாந்திதூதத்வஸங்க்ஷம் || (௮)

ஸத்பீவ்யாந் ஸுவாசஸ் ஸஞ்சரிதஸுஸமாந் த்ருஷ்ணஸாரேண வ்ருத்தாந்
ஸாரஸ்நாதாஸ்ஸாதோதாபரஸ்ரீஸம் தேஷந்யத்ரஸமவந்துக்ஷணோவாஸ்ய
ஸத்தாந் | ஸாத்ர்வஸ்ஸுபத்ரீநஹிமதஸிஸிரா நதந்தோத்தியோஸ்யா நா
வாஸ்யாந் ருஷ்ணஸம்ஸாரணேஷ்வ்ருணத்வேத்யவஸ்தூத்தகீத்யா || (௯)

(த்ராணேபத்தத்வஜத்வாத்) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கு - ரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநஶீலனை பெரியதிருவடியைக் கொடியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும். (ஶோபநயநதயா) என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கு புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும். (ஸ்வார்த்தலாபோத்பவாத்) மதியிலேற்குறணமாணுயுலகிரந்த கள்வர்க்கு - ஸ்வகீயலோக லாபார்த்தமாகத் தானிரப்பாளனாகையாலும். (ஸ்நிக்தமேகஸ்வபாவாத்) என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - வர்ஷுகவலாஹக ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஜகதுபஜநநஸ்தாபநாதிப்ரியத்வாத்) நலகித்தான காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - லோகங்களுடைய ஜநநஸ்தாபநங்களிலே அத்யந்தம் ப்ரீதியையுடைத்தாகையாலும். (காருண்யாபத்தயோகாத்) அருளாத நீரருளி - கருணையினலே யெல்லார்க்கு மாப்தனாகையாலும் (அநுகதமஹிஷீஸங்கதேஃ) திருமாலார்க்கு - பெரிய பிராட்டியாரோடொருகாலும்பிரியாமையாலும். (ஸங்கதத்வாத்) நெடுமாலார்க்கு - ஆஶ்ரிதரிடத்தில மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலும். (நாநாபந்தைஃ) நாரணன்றன - "மாதாபிதாப்ராதா" (மாதாபிதாப்ராதா) இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலவித ஸம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையாலும் (ஸ்வரக்ஷாவஹிததமதயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலேலோகரக்ஷணத்திலே யவஹிதனாய்க்கொண்டு கண்வளாந் தருளுகையாலு மெம்பெருமானுஶ்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளுமென்று "அஞ்சிறைய மடநாராய" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். (௮)

இத்தஶகத்தில ஸ்வாபதேஶார்த்தத்தை யொருஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸத்பீவ்யாந்) அஞ்சிறைய மடநாராய் - புருஷகார ஸாஹித்யத்தாலே யெளிதாகக் கிட்டலாயிருக்கிற வாசார்யர்களை, ஸாவதாபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே பவ்யங்களாயிருக்கிற நாரைகளாக நிரூபித்தார். (ஸுவாசஃ) இனக்குயில்காள் - "ஸம்ப்ரவேஶ்யாம்யஹம்வாக்யம்" (ஸம்ப்ரவேமதாரம்வாக்யம்) என்கிறபடியே ஶோபனையான ஸ்ரீஸூக்தியை யுடையரான வாசார்யர்களை, மதுரவசஸ்ஸுக்களான கோகிலங்களாக நிர்தேஶித்தார். (ஸஞ்சரிதஸுஸமாந்) மேனடையவன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி ஸாரதரமான நடையை

யுடையரா யிருக்கிற வாசார்யர்களை, க்ஷீரநீர விபாகக்ஷமங்களாய் மநோஹரங்களாய ஸஞ்சரியாநிற்கிற ஹம்ஸங்களாக வருளிச் செய்தார். (க்ருஷ்ணஸாரூப்ய ஸௌம்யார்) நன்னீலமகன்றில்காள் - க்ருஷ்ண ஸாரூப்யம் பெற்று அதினாலே ஸௌம்யராயிருக்கிற வாசார்யர்களை, க்ருஷ்ணனோடே ஸரூபங்களான வன்றில்களாகவருளிச்செய்தார். (ஸ்வாஹாரோதாரஸீலாம) மலக்குநீர்ப்புனற்படப்பையிரைதேர்வண் சிறுகுருகே - "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்கிறபடியே வண்டுவராபதிபெருமானையே தாரகபோஷகபோக்யமாக வநுபவித்து தங்களுடைய நிஷ்டையை ஆஸ்ரித ஜனங்களுக்கும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற மஹாத்மாக்களான வாசார்யர்களை, ஸம்ருத்தமாய் நிர்மலமான ஸலிலப்ரவாஹ மத்யத்திலே ப்ராப்தமான வாஹாரத்தைத்தேடி யத்தை ஸ்வாநுபந்திகளுக்கும் வழங்கிக்கொண்டு உதாரங்களா யிருக்கிற ஸாரஸங்களாக ஸம்பாவித்தருளினார். (தநுதருத்பகவல்லக்ஷ்மணः) ஆழிவரிவண்டே - தங்களுடைய திருமேனியிலே பகவச்சிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்கை தரியாநிற்கிற வாசார்யர்களை, ஷாட்குண்யரூப பகவல்லக்ஷணத்தை ஷட்பதமாகையாலே ஸ்வஸரீரத்தாலே வ்யஞ்சிப்பிக்கிற வண்டுகளாக வருளிச்செய்தார். (பால்யகுப்தாந்) இளங்கிளியே - ஸ்வமஹாத்ம்யகோபந பராஸ்ரித பாலபாவரான வாசார்யர்களை, பாலஸுகங்களாக ப்ரதிபாதித்தருளினார். (சாதுரஸ்வச்சந்தவ்ருத்தீந்) சிறுபூவாய் - ஸிஷ்யஜநஸம்வ்ருத்த வ்யாபாரரான வாசார்யர்களை, பேடைமுதலான ஸ்வயூதங்களேவிக் காரியங்கொள்ளும்படி முகத்துக்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபித்தருளினார். (அபிகதஸிஸிராந்) ஊடாடு பனிவாடாய் - ஆஸ்ரயித்தபோக்கு கதயந்தம ஸீதலஸ்வபாவரான வாசார்யர்களை, குளிர்ந்த வாடையாகவருளிச்செய்தார். (அந்தரங்கோக்தியோக்யாந்) மடநெஞ்சே - அந்தரங்கமானசொல்லுக்குசிதரான வாசார்யர்களை, அந்தரங்கமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிர்த்தேஸித்தருளினார் இப்படி யாசார்யர்களைத்தானே தத்தத்குண யோகத்தாலே யந்தந்த பக்ஷிகளாக நிரூபித்து, ப்ரணயியான நாயகனைப்பிரிந்த ப்ரேயஸியானவள் ஆற்றாமையாலே பரிஸரவர்த்திகளான பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுமாபோலே, அவர்களை ஸரணம்புகுந்ததயத்திலே நியோகித்தருளினார். இப்ப்ரகாரத்திலே யின்னமும் ஸம்பாவிதமான ஸ்தலங்களிலே ஸ்வாபதேஸார்த்தங்களை யூஹித்துக்கொள்ளக் கடவதென்று திருவுள்ளம். . . . . (௫)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி

அஞ்சிறையபுட்கடமையாழியானுக்குநீ
ரென்செயலைச்சொல்லுமெனவிரந்து - விஞ்ச
நலங்கியதுமாறனிங்கேநாயகனைத்தேடி
மலங்கியதுமப்பத்திவளம் (௪)

(அஞ்சிறையபுட்கள்தியாதி) இதில், "அபராதஸஹத்வத்தை யறிவிக்கோள்" என்று தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அவதார ஸௌலப்யத்தை யபதேசிக்கிறது, "அவ ரோயார்ப்ரியுங்கோள" என்று பிராகுபதேசித்தவிடத்தில், அவ்வானத்தில் விழுக்கூர யிருக்கையாலே யவர்களைவிட்டு, குணஸாமத்தாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு போலியான த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தை யநுஸந்தித்து, தசசராணங்கே த்ரிவிக்ரணத்தாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தவிடத்தில், அது முற்காலத்திலேயாயத் தாம்பிற்பாடராகையாலே பாரித்தபடி யநுபவிக்கப்பெறாமல் கலங்கினதசையை, "மதியிலேற்குறணமாணு யுலகிரந்தகள்வர்க்கு" என்று அத்தலைக் கறிவிக்கவேணுமென்று கடகரை யாதரித்துச் சொல்லுகிற க்ரமத்தை, கலந்து பிரிந்தாறருளாய்த் தலைமகள், என்னபராத்தத்தைப் பார்த்துப் பிரிந்துபோனவர்க்கு '[illegible]' (கிங்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ர) என்னும்படி தம்ம பராதஸஹத்வத்தையு மொருகால் பார்க்கக்கடவதன்றோ வென்று சொல்லுங்கோள்" என்று தன்னுதயாநத்திலே வாதிக்கிற பக்ஷிகளைத் தன பராணரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தூதுவிடுகிற பேச்சாலே சொல்லச்சொல்லுகிற அஞ்சிறையமடநாரையிலாத்தத்தை, "அஞ்சிறையபுட்கடமை" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(அஞ்சிறைய புட்கடமை) விலக்ஷணமான பக்ஷங்களையுடைய பக்ஷிகளை "அஞ்சிறையமடநாராய" என்றிறே யருளிச்செய்தது. புட்களென்றது – "இனக்குயில்காள்," "மென்னடையவன்னங்காள்," "நன்னீலமகன்றில்காள்," "வண்சிறுகுருகே," "ஆழிவரிவண்டே," "இளங்கிளியே," "சிறுபூவாய்," என்றருளிச்செய்தவற்றை. (ஆழியானுக்குநீர்) "கடலாழி நீர்தோற்றி யதனுள்ளேகண்வளரு மடலாழியம்மானை" என்றதைக் கடாக்ஷித்தபடி. முதல தூதுக்குவிஷயம் வ்யூஹமிறே. நீர் – வ்யூஹத்தையும் பேதித்துக் காணவல்ல நீங்கள். (என்செயலைச் சொல்லுமென்விரந்து) என்செயலை தாழ்ப்பியுங்கோளென்றாதித்து. என்செயலாவது – "மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்கும்" என்றும், "என்னீர்மை" என்றும், "நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காது" என்றும், "மலங்குநாகக்கண்ணேற்கு" என்றும், "அவராவிதுவராமுன்" என்றும், "சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேன" என்றும் தன்னுற்றாமையை ஆவிஷ்கரித்தமை. "என்பிழையேநினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க்கென்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாய்சொல" என்று – அவனபராதஸஹத்வத்தை ஆவிஷ்கரித்தது மிதிலேஸூசிதம். இப்படி யாற்றாமையை யாவிஷ்கரித்த (விஞ்சநலங்கியதும்) மிகவும் நலங்குலைந்ததும். (மாறனிங்கேநாயகனைத்தேடிமலங்கியதுமபத்திவளம்) ஆழ்வாரிங்கே – இவ்விபூதியிலே கூப்பீடுகேட்குமிடமானகடலிலே அடலாழி யம்மானை நாயகனைத்தேடி, "பாலாழிநீகிடக்கும் பண்பையாங்கேட்டேயும், காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்று மலங்கியதும், பத்திவளம் – மதியெல்லாமுள்கலங்கின பக்திப்ரபாவம். வளம் – பெருமையும், ஸம்பத்தும். நலங்குதல் – நலக்கேடு. மலங்குதல் – திண்டாட்டம்........ ....(௪)

முதற்பத்தில் நான்காந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக – திருவாய்மொழி, ௪.—பாட்டு - ௪௪.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

வளவேழுலகின் - ப்ரவேசங்கள்

ஆறாயிரப்படி.

(வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வார் எம்பெருமானை விச்லேஷித்து அத்யந்தமவஸந்நராய், "தேவரீருடைய நிரவதிககருபையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்தருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்று எம்பெருமானை யபேக்ஷிக்க, எம்பெருமானும் தம்மோடு ஸர்வவிதஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடாம்படி யெழுந்தருள, அவனுடைய ஸ்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிசயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய ஸ்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிசயநிகர்ஷத்தையும்பார்த்து, "இப்படி நிஹீநனான நானவன் திருவடிகளி லடிமைசெய்யி லவனுக்கவத்யாவஹமாதலா லவனுக்கவத்யாவஹமாம்படி யடிமைசெய்து ஜீவிக்கையில் அடிமைசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவேயெனக்காத்மலாபம், ஆனபின்பினி ஆத்மாந்தமாக வவன்றிறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்றுபார்த்து, பரமபுருஷ சரணாரவிந்த பரிசரணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராய், இதுக்குமுன்பிப்படி நிரூபியாதே எம்பெருமான்றிறத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை காஹிக்கிறார்...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிக்கடகமுகத்தாலே யிவ்வாழ்வார் தம்தசையை யறிவித்தவனந்தரம், இவரார்த்திதீரும்படியாக "அளவியன்றவேழுலகத்தவர் பெருமான்கண்ணன்" என்று ப்ரக்ருதமான ப்ரகாரத்தாலே ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு அவ்வளவிலேவந்து ஸந்நிஹிதனான ஸர்வேச்வரனுடைய நிரவதிக ஸௌசீல்யத்தை யருளிச்செய்வதாக, ததுபபாதகமான அவனுடைய ஸார்வேச்வரத்வத்தையும், ஸர்வகாரணத்வத்தையும், அசேஷ ஜநஸம்ச்லேஷத்தையும், விபூதித்வயநிர்வாஹகத்வத்தையும், ஆச்ரிதார்த்தப்ரவ்ருத்தியையும், போக்யமானஸ்வபாவ நாமயோகத்தையும், போக்யதாப்ரகாசகமான

ஸௌலப்யத்தையும், ஆச்ரிதவிஷயவ்யாமோஹத்தையும், ஸர்வாத்ம வத்ஸலத்வத்தையும், ஆச்ரிதோபகாராதிசயத்தையு மநுஸந்தித்து, "இப்படி விலக்ஷணனான ஸர்வேச்வரனை, அத்யந்த நிக்ருஷ்டரானநாம் அநுஸந்தைக்கு யோக்யரோ, ஹேயம், அதிசயித ஜ்ஞாநரானுகிலும் மக்குத்தைக்கு மாலிந்யகரம்" என்றகலப்புக, ஸ்யாத்ரூய ஶீலத்தைக்காட்டியாகவிட்டதே, ஸமாஹிதராய அநுபவித்தார், பின்னையுமவ்வ யஸ்தாநத்தாலேயகல, தன்னுடைய ஹேயபராதிப்பத்தையும ஆச்ரிதவ்யா மோஹத்தையும ப்ரகாசிப்பித்து ஆகவிட்டுக்கொள்ள, ஸமாஹிதராயநம்பெருமான் வரத்தைப்பிறந்த வுபகாரகத்வத்தையும் மேலுண்டான பரிபவப்பு மநுபவித்து ஸந்துஷ்டராகிறார் ....

௮· ௫

ஸர்வேச்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரனுகையாலே அவனை யாச்ரயிப்பார்க்கொருகுறையில்லையென்றார்; அநந்தவாச்ரயணீயனான புருஷோத்தமனை யாச்ரயிக்கிறதாகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்றார்; பஜிப்பார்க்காகத்தானவதரித்து ஸுலபனுகையாலே பஜிக்கத்தட்டில்லையென்றார்; ஸுலபனவன்று பராத்பரனுகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்றார்; அயோக்யதாநுஸந்தாநம் பண்ணி யகலுவாரையும தன்செல்லாமையைக்காட்டிப்பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளும ஶீலவானென்கிறார்இதில். கீழகலங்கி தூதுவிட்டவிடம் ப்ரேமகார்யம், இங்ககலப்பார்க்கிறவிடம ஜ்ஞாநகார்யம; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றுபகதிருபாபந்நஜ்ஞாநமிறே இவர்தாமபெற்றது.

தூதப்ரேஷணவ்யாஜத்தாலே தமமுடையவாற்றாமையையறிவித்தவனந்தரம், "இவரை யிங்ஙனே நோவுபடவிட்டோமாகாதே" என்று பிற்பாடடுக்குநொந்து, ஆனைக்குதவவந்து தோற்றினாற்போலே அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து தோற்றினான்; அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும், தமமுடையஸ்வரூபத்தையுங்கண்டார்; "தார்மிகன்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலை யழிப்பாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கு கநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம்கிட்டி தூஷிக்கப்பாரப்போமல்லோம், அகலுமித்தனை" என்றுபார்த்தார். அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோவென்னில், முடியுமித்தனையே; ஶேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கத்தேடுமவர்கள் தந்தாம்விநாசம பாரார்களிறே; பெருமாளுக்கும தேவதூதனுக்கும் மந்த்ரம் ப்ரவ்ருத்தமான ஸமயத்திலே, தூர்வாஸர், "என்னையுள்ளேபுகவிடவேணும்" என்ன, "இவனைத்தகைந்து பெருமாளுக்கவத்யத்தைவிளைப்பதில் நாமகன்றுமுடியவமையும்" என்று பார்த்து, அவனைப்புகவிட்டு, "யதிப்ரீதிர் மஹாராஜ யத்யநுக்ராஹ்யதா மயி। ஜஹி மாம் நிர்விசங்கஸ்த்வம் ப்ரதிஜ்ஞாம் த்ராஹி ராகவ"

வாஒய" (யதிப்ரீதிரமஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி। ஜஹிமாமநிர்வி ஶங்கஸ்தவம ப்ரதிஜ்ஞாமநுபாலய) என்றுவிடைகொண்டாரிறே யிளையபெருமாள்; "த்யஜேயம்ராகவம்வம்ஶே ஹர்த்துர்மாபரிஹாஸ்யதி" (த்யஜேயம்ராகவம்வம்ஶேபர்த்துர்மாபரிஹாஸ்யதி) என்றுவிடைகொண்டாளிறே பிராட்டி; அப்படியேயிவரும. "ஊருணியிலே களளியை வெட்டியெறிவாரைப்போலவும், அம்ருதத்திலே நஞ்சைககலந்தாற்போலவும, நித்யஸூரிகளுககநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம்புககழிக்கையாவதென" என்று இவரகலப்புக, "இவரையிழந்தோமாகாதே" என்று ஈஸ்வரன், "ஆழ்வீர அகலப்பார்த்தீரோ" என்ன, "அடியேனகலப் பார்த்தேன்" என்ன, "நீர, நமக்கவத்யமவருமென்றன்றே ' அகலப் பார்த்தது, நீரகலவே, 'இவ்விஷயமதிக்ருதாதிகாரமாகாதே!' என்று நமககாள்பற்ருது; இப்படி தண்ணியராக நினைததிருக்கிற நீரொருவரும் நம்மைககிட்டவே, 'ஸாவாதிகாரம்' என்று தோற்றும்; ஆனபின்பு நீரகலுமதுகாணும நமக்கவத்யம்; இனித்தான், நமககாகாதாரில்லையென்னுமிடம் பண்டேயடிபட்டுககாணும் கிடப்பது" என்று - "நாம்குணகுணநிரூபணம்பண்ணுதே எல்லார்தலையிலும் நங்காலைவைத்தோமகண்டரே" என்று தான் திருவுலகளந்தருளின ஸௌலப்யததைககாட்ட, "ஆகில்கிட்டுவோம" என்றுபாரா, "ஒருகுணதிக்யமேயோ! வேண்டுவது, நம்மால்வரும்குணமு மவனுக்குவேண்டா" என்றகலப்புக, "உமமால்வரும குணதிக்யமேயன்றே! வேண்டாதது, உம்மால்வரும நான்முன்வேணுமோ வேண்டாவோ!" என்று - (நீரயோக்யரென்றகலுகிறது - ஸததாஹாநி, கிட்டுவது - ஸத்தாதாரகங்காணும். ஆனபின்பு) நீரயோக்யரெனறகலுமதிலும் ஸமஶ்லேஷிககிறது திருவாய்ப்பாடியில வெண்ணெயோபாதிநமககு தாரகங்காணும்; இனி நீரகலில் திருவாய்ப்பாடியில வெண்ணெய்விலககினா புக்கலோகமபுகுவீர்கிடீர்; நீரகலுமது நமககு ஸத்தாஹாநி" என்று, [ஶித்ரஶாவெநவஸம்ஞாதம்] [மிதரபாவேநஸம்ப்ராபதம்] என்று - அவனபக்கலுள்ளது போட்கனுகவுமாம, நாமவனைவிடிலுளோமாகோமெனறு சோத்துககொணடாறபோலவும், "பந்துவதம்பணணிஜீவிக்கப்பார்க்கிறிலேன்" என்றவாஜ்ஜுநனை, "கரிஷ்யேவசநந்தவ" (கரிஷ்யேவசநந்தவ) என்னபபண்ணினுற்போலவும், தம்மைவருநதியிசைவிதது ஸம்ஶ்லேஷோந்முகனுனபடியே ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தலைககட்டினுனென்கிருர்............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

* வளவேழுலகுப்ரவேஶம். முதற்றிருவாய்மொழிதொடங்கி ஸஹஸ்ர (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அநுபவகாப்பபரோபதேஶ பரக்ரியையாலே யருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாஶ்ரயிப்பாரகதித்யாதி) ஒருகுறைவில்லையென்றது - " ஈடு" என்றதின தாதபாயம். புருஷோத்தமனென்றது - " பற்றிலனீசனும் முற்றவும் நின்றனன் " என்றதினதாதபர்யம். பலத்தோடேவ்யாபதமென்றது -" அகைகவிடுமபொழுதெண்ணே " என்றதினதாதபாயம். * அருசிறையமடநாராயிலே, பலத்தோடே வயாப்தமாயென்றது - " ஏழுலகத்தவா பெருமான " என்றதனைப்பற்ற. " திருவடியாலதாயோன் " என்றததைப்பற்ற (ஶ்ரீலவானென்றது)

கிழத்தயபி நிவிஷடராயத்துதுவிட்டவரிப்போதகலுவானென்னென்ன (நிழ்கலங்கியித்யாதி) இரண்டுமுண்டோவென்ன (மயாவித்யாதி) பத்திருபாபந ஜஞாநமென்றது - ஜஞாநமும் பக்தியுமென்றபடி.

விஸதரஸங்கதி (தாதபரோக்ஷேணேத்யாதி) நோவுபடவிடோமாகாதே யித்யாதிக்கு - " அளவியன்ற " எனகிறபாட்டிலே ஹ்ருதயம். அனைத்துலையத்தலைத்துலையவென்றது - " ஸ்ருஹ்ருஷ்டாஃப் ரஜயயாதம்ருநயாநஃ " என்றத்தைப்பற்ற. " வானேறிறையை யருவினையேன " என்றததைப்பற்ற (அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும் தம்முடையஸ்வரூபத்தையுமென்றது) " ஸஙவீஹவெயா, ஶஙஃவீஶாஹுவம் " (ஸங்கீபவேயம, த்ஃகிமாபூவம்) என்றன்றோ லோகபரிதி, இப்படி ஸவவிநாஶத்தை யிசைவாருண்டோவென்ன (ஶேஷிகளித்யாதி)

இதுககநுஷடடாநம் பெருமாளுககுமித்யாதி) தேவதூதன்-சதுர்முகதூதனான யமன். தகைநது - நிஷேதித்து. உத்தர ஸ்ரீராமாயணே ஷடசத்தமேலக்ஷமஞோகதம, " யதிவீதிஃ " (யதிபரீதிஃ) இத்யாதி. பராதரி - பரீதிஃ. ஶிஷ்யதாஸயோஃ - அநுகரஹ இதிபேதஃ

தததைவாஷடசதவாரிம்ஶ, (நகலவத்யையவஸௌமித்ரேஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே । தயஜேயமராகவமவம்ஶ பாதரமாபரிஹாஸயதி) பர்த்தாவமஶராகவமமாபரிஹாஸ்யதீதி வீஜதநதவஜேயம இத்யநவயஃ. பாதாவான பெருமாளுடைய வமஶத்திலே பெருமானை லோகமானது, இருந்தேகுடியாகவிடாதே யிருக்குமென்று நான ஜீவிதத்தைவிடாதே யிருக்கிறேன. நான ஜீவிதத்தை விட்டால் பெருமானை லோகம தயஜிக்குமென்றுகருதது. " ஓஹாஸ்த்ராமே "

(ஓஹாஸ்யாகே) என்றிரேதாது. பிராட்டிக்கு ஜீவிக்கையேவிநாஶம.

அகலும பரகாரத்தைககாட்டுகிறார (ஊருணியிலேயித்யாதி) ஊருணி-ஊரரகவிநியோகங்கொள்ளுகிற தடாகம ஊருணிக்கு பரதிகோடியாக " வாசததடம் " " மரதகமணித்தடம் " என்றதநுஸந்தேயம். " அம்ருதத்திலே " என்றதுக்கு பரதிகோடியாக - " ஸதேவாம்ருதம்த்ருஷ்வா " (ஏதத்தேவாமருதம்தருஷட்வா) என்றதநுஸநதேயம்.

(அதிகருதாதிகாரமாகாதே) யோக்யரோ ஆஶ்ரயிக்கலாம் வஸ்துவாமேயென்றபடி. அடிபடுகை - சாடு. அதாவது - ப்ரஹ்ருதமாகை. திருவடிகளிறபட்டுக் கிடக்கிறதென்றுமாம.

“ ஸதியஸ்மிந்யஸ்மிந்நந்தே ” (ஸதிதாமிணிதாமாஸ்ரிதயந்தே) என்றதைப்பற்ற (குணமுமவனுக்கு வேண்டாவென்றது) பின்னையுமகலப்பக வென்றது - “ அடியேன சிறியஞானத்தன் ” என்றதைப்பற்ற. இசைவித்தமைக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம (மித்ரபாவேந கரிஷ்யேவசநந்தவேதயாதி) யுத்தகாண்டே அபயப்ரதாநப்ரகரணே, “ மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தந்நத்யஜேயங்கதஞ்சந। தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேதத்கர்ஹிதம் ” (மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தந்நத்யஜேயமகதஞ்சந। தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேதத்கர்ஹிதம்) கீதாஸ்வஷ்டாதயே, “ நஷ்டோமோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத। ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ:கரிஷ்யேவசநந்தவ ” (நஷ்டோமோஹஸ்ஸம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத। ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ:கரிஷ்யேவசநந்தவ) போட்கண - காபட்யம். “ சாநதவிருவலவினை ” இதயாதியைப்பற்ற (ஸம்ஸ்லேஷித்தது தலைக்கட்டுகிறனென்றது) ... . *

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி,

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன்
களவேழவெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்பின்னையுந்
தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்வல்லானாயாதலைவனா
யிளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பனினைந்துநைந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

ஸர்வலோககாரணபூதனாய, அயாவருமமராகளதிபதியானவெம் பெருமானை அத்யந்தஹீநனான நானென்வாயாலே களவேழவெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன ; அதின்மேலே - பின்னையும, நிரதிஸயஸௌந்தர்யாதி குணங்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே கலக்கைக்காக அவள்குலத்தோடு ஸத்ருஸமானகுலத்திலே வலியையுடையரான வானாயாதலைவனாய வந்துபிறந்தருளி, இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாய் என்றுசொலலுவன ; சொல்லுமிடத்தில், குணங்களையென் னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன் ; என்னவதிநிக்ருஷ்டனே ! என்னவயுக்தகாரியோ ! என்றுகொண்டு தம்மைநிந்தித்து, அவன்குணங்களை யிப்படிசொல்லிவைக்கிற தவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள நிரதிஸயஸ்நேஹமாகிறபாபமிறேயென்று நோகிறார்.

பரமபுருஷார்த்தமான பரமபுருஷவிஷய ப்ரேமத்தைப் பாபமென்று சொல்லுவானெனனென்னில் ; து:கஜநகமானது - பாபமாகையா

லும், எம்பெருமானுக்கவத்யமவருகை - தமக்கு துஃகமாகையாலும், தம்முடையவாயாலே அவனைப்பேசுகை யவனுக்கவத்யமாகத்தாம் கருதுகையாலும், இப்படி யவனுக்கவத்யமாகையாலே தமக்கு துஃகரூபமான விப்பேசசை தத்விஷயஸ்நேஹமானது விளைவிக்கையாலும், தமக்கவனபக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தையே பாபமெனகிறார் . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், அமருதத்திலே நஞ்சைககலக்குமாபோலே ஸர்வ ஜீவாதுவான ஸர்வேச்வரனை யெனகரணத்ரயத்தாலும் தூஷித்தேனெனகிறார்.

வளம - வளவிதான. ஏழுலகின - ஏழுலகத்துக்கும். முதலாய - முதலான. வானோர - வானவர்களுக்கு. இறையை - இறையான வுபயவிபூதிநாதனை. அருவினையேன - கழிக்கவரிதான பாபத்தையுடையனான நான். நினைந்து - என்னெஞ்சிலேநினைத்து. நைந்து - ஶரீரமும கட்டுக்குலைந்து. களவேழ் - களவுகிளம்பும்படியாக. வெணணெய் - வெண்ணெயை. தொடுவுணட - ஒளித்துணட. கள்வா - கருதரிமனே. எனபன - என்ற தாயாரபாசுரததைச்சொல்லுவன். பின்னையும-அதுக்குமேலே. தளவு - முல்லை. ஏழ - தோன்றும்படியான. முறுவல் - முறுவலையுடைய. பினனைக்கு - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு. ஆய் - உன்னையாக்கிவைத்து. வல - பரபலரான. ஆனயா - கோபாகக்கு. தலைவனாய - தலைவனாய்வந்து. இளம்-இளமையாலேசெருக்கின. ஏறு - எருதுகள. ஏழும - ஏழையும. தழுவிய - அபிமதஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாகையாலே யுகந்து தழுவிமுடித்த. எந்தாய - என்ஸ்வாமியே. எனபன - என்று அபிமதை பாசுரததைச்சொல்லுவன.

ஏழுலகினமுதலாயவானோரென்று - “ அஸ்தரபூஷணாத்யாயக்ரமத்தாலே ஸூரிகளுடைய ஜந்தகாரணத்வஞ் சொல்லுகிறது ” என்றுஞ்சொல்லுவாகள். இவ்விடத்தில, வினையென்று - அததலைக கவதயகரமாம்படி தம்மை பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகையாலே அதிஷ்டாவஹையான பகதியைச்சொல்லுகிறது. தளவு- முல்லை. “ இனைந்துநைந்தே ” என்று பாடமாய், “ இனைதல - வருந்துதல. ” என்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர் . ...*

௧௫ - முதற்பாட்டு

நித்யஸூரிகளுக்கு கநுபாவ்யனானவனை யென்னுடைய மநோவாக்காயங்களாலே தூஷித்தேனெனகிறார்.

(வளவேழுலகித்யாதி) வளவிதான ஏழுலகென்று - லீலாவிபூதியாய், “ வானோரிறை ” என்கையாலே - நித்யவிபூதியைச் சொல்லிற்றாய், இப்படி யுபயவிபூதிநாதனைக்கிடா ! நானழிக்கப்பார்த்தேனெனகிறார். வளவியனாய், ஏழுலகுக்கும்முதலாய், வானோரிறையாயிருக்குமவனையென்று, அவனறனக்கே விஶேஷணமாகவுமாம ; வளவியராய், ஏழுலகுக்கும் முதலாயிருக்கிறவானோரென்று, நித்யஸூரிகளுக்கு விஶேஷண மா

கவுமாம். இவர்கள் வளவியராகையாவது - பகவதநுபவத்தில் குஶலரா கை. அஸ்த்ர பூஷணாத்யாயத்திலே, ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தாலே ஜீவஸமஷ்டியை தரிக்குமென்றும, ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களைதரிக்கு மென்றும்சொல்லாநின்றதிறே. (வானோரிறையை) தேஶிகராகையாலே துறையறிந்தே யிழிவார்கள். "ஸூரி" (ஸ்வாமி) என்றேயாயிற்றிவர்களுக்கு ப்ரதிபத்தி. "வானோரிறையைச்கள்வாவென்பன" என்னவாயிற் றுநினைத்தது; தொடங்கினவாக்யம் பூரிப்பதற்கு முன்னே தம்மையநுஸந்தித்து "அருவினையேன" எனகிறார்.

தார்மிகனாயிருப்பானொருவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அபிபூதனாய், க்ருஹத்திலே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸத்த்வம தலையெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே அநுதபிக்கிறார். (அருவினையேன) இப்போது "அருவினையேன" என்கிறது - "கள்வா" என்கைக்கடியான ப்ரேமத்தை. அதனை "அருவினை" எனகிறார், "அநிஷ்டாவஹம் - பாபம" என்றிருக்குமவ ராகையாலே. (களவேழ்தயாதி) களவிலேவேழ்க்கையுடையனாய-அபிநிவிஷ்டனா யென்னவுமாம; அன்றிக்கே, களவுஎழும்படி - களவு ப்ரஸித்தமாமபடி யென்னவுமாம. களவுப்ரஸித்தமாம்படி, வெண்ணெயைக் களவுகண்டமுதுசெய்த க்ருத்ரிமனேயென்பன். இத்தால் - பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிசொலலும பாசுரத்தைக்கிடீர் ! சொல்லிற்றெனகை. என்பனென்றது - சொன்னேனென்றபடி.

(பின்னையும) அதுக்குமேலே.

(தளவிதயாதி) பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிக்கு மறைத்தவற்றையும் வெளியிடும்படி யபிமதையான நப்பின்னைப்பிராட்டி பாசுரத்தையுஞ்சொன்னேன. (தளவேழ முறுவல) நப்பின்னைப பிராட்டியுடைய தந்தபங்க்தியைக் கண்டவாறே முலலையரும்பு ஸமருதிவிஷயமாகை நெஞ்சிலே; கவயத்தைக்கண்டவாறே க்ருஹத்தில கோ ஸம்ருதிவிஷயமாமாபோலே. (தளவெழும்படியான முறுவ லென்னவுமாம. அதாவது, எழுகை - போகையாய, தோற்றுப்போம்படியான முறுவல.) "மலலுக்குத்தோற்றபணிமுலலை" என்னக்கடவதிறே. (பின்னைக்காய்) நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸமிதத்திலே தோற்று அவளுக்குத் தன்னையிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கினான. (வலலானாயாதலைவனாய) "க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்சபாண்டவா:" (க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்சபாண்டவா:) என்னுமாபோலே, அவனைப பற்றி நாட்டை யழித்துத்திரியும் மிடுக்கைப்பற்ற "வலலானாயா" என்னவுமாம; அன்றிக்கே, ஆனாயா வலியதலைவனாய்; அதாவது - உடம்பிருக்கத் தலைகுளித்தும, தலையிருக்கவுடம்புகுளித்துமிறேதிரிவது; கார்த்

திகை புதியதுக்குக் குளித்தார்களாகில் ஒன்றுவும் செய்யாதே யிடைத்தனத்திலே பூண்டு கிடக்கும்படியைச் சொல்லுதல். இப்படி யிருக்கிலல்லது பெண்கொடார்களிறேயிடையர், "குலேந ஸத்ருசீ" (குலேநஸத்ருசீ) என்னக்கடவதிறே "துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்" (துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்) என்றிரண்டிலேயும் குறைவற்றிருக்க, எருதுகளை முன்னிட்டவன்னெஞ்சரென்னவுமாம். (இளவேறு) ம்ருத்யுஸமமாயிருக்குமுள்ளருஷபங்க ளேழையுமுட்டியாக வொருக்காலே தழுவினான். அநந்தரம் அவளை லபிக்கையாலே அவள் முலையிலே யணைந்தாற்போலே யிருக்கையாலே (தழுவியென்கிறது) (எந்தாயென்பன்) எருதேழடர்த்த செயலுக்குத்தோற்று நப்பின்னைப்பிராட்டி சொல்லும் பாசுரத்தைச் சொன்னேன். உக்திமாத்ரமேயோ (நினைந்து) நெஞ்சாலும் தூஷித்தேன். அவ்வளவோ (நைந்தே) பிறாற்றும்படி சிதிலனாய் காயிகத்தாலும் தூஷித்தேன்.

வளவேழுலகித்யாதிக்கு "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றேன் "எத்திறம், என்றேன" பிராட்டிமாரத்தையை ப்ராப்தனாயத்தாது விட்டேனென்றவற்றுக்கநுதபிக்கிறார். நினைந்து நைந்து வளவேழுலகின் முதலாயவானோரிறையைக் கள்வேழ்வெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்; பின்னையும், தளவேழ்முறுவல் பின்னைக்காயவல்லானாயர் தலைவனாய் இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பன்; அருவினையேன் என்றந்வயம்... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (வளவேழுலகித்யாதி) "வானோரிறையை, நினைந்து நைந்து. என்பன," என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதி)

"வளம்" என்றது - ஏழுலகுக்கு மீச்வரனுக்கும் ஸூரிகளுக்கும் விசேஷணம். "வளவேழுலகின் முதலாயவானோரிறையைக்கள்வாவென்பன்" என்றதுக்குபாவம் (வளவிதானவித்யாதி) வளப்பம் - கட்டளைப்பாடு. ஈச்வரன் வளவியனாகையாவது - ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தையுடையனாகை. ஸூரிகளுக்கு வளப்பம் - பகவதநுபவகௌசலம்.

நித்யஸூரிகளுக்கு ஜகத்காரணத்வமுண்டோவென்ன (அஸ்த்ரபூஷணேத்யாதி) ப்ரதமேம்சே த்வாவிம்சே "ஆத்மாநமஸ்ய ஜகதோ நிர்லேபமகுணாமலம் । பிபர்த்தி கௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம் பகவாந் ஹரி: । ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்தாநதரமநந்தேந ஸமாஶ்ரிதம் । ப்ரதாநம் புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே" (ஆத்மாநமஸ்யஜகதோநிர்லேபமகுணமலம் । பிபர்த்திகௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம்பகவாந்ஹரி: । ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்த்தாநமயமநந்தே ஸமாஸ்ரிதம் ।

பரதாநமபுத்திரப்யாஸ்தே ரக்ரூபேணமாத்யே) இத்யாதிரவஷ்டவ்யம். லீலாய பூதிக்கு காரணத்வத்தைச்சொல்லி, நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (தேஷ்ரிகரித்யாதி) விவரணம் ஸ்வாமியித்யாதி)

வானோரிறையைக்கள்வாவென்ப னருவினையேன் என்னவேண்டியிருக்க, இங்ஙனசொல்லுவானென்னென்னன (வானோரிறையையித்யாதி) " கள்வாவென பனருவினையேன " என்னவாயிற்று நினைத்ததென்றபடி. த்ருஷ்டாந்தம் (தாயிகளுயித்யாதி) ப்ரேமத்தைப்பாபமென்னலாமோவென்னன (அத்தையித்யாதி) அதாவது - அகலுகை யிஷ்டமாயிருக்க, ப்ரேமமகலவொட்டாமையாலே அத்தைப பாபமென்கிறாரென்றபடி.

* (களவிலேவேழக்கையுடைய) களவு - களவிலே. வேழ - வேழகைகை, தொடுவுண்ட - களவுகண்ட. தவிதியாரத்ததில - " ஏழ " என்றந்டினைதக குறுக்கி, எழும்படியென்றபடி. எழும்படி - பரவஸிதத்தமாம்படி. " கருதரிமன " என்றுநிந்தித்தது தபிக்கிறாரோவென்னன, அங்ஙனலலவென்கிறார (இத்தாலித்யாதி)

அதத்தையுமசொனனேன இதத்தையுமசொனனேன் எனனவமைநதிருக்க, " பின்னையும " என்றதுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யாதி) பரிவு-ஸ்நேஹம். நப்பின்னைபபிராட்டிபாசுரமாவது- " இளவேறேழுந்தழுவியவெநதாய " என்றது. தளவு - முல்லை. " மௌவலும தளவும முல்லையாகும் " என்னக்கடவதிறே. அநயதாஸநாதநய ஸம்ருத்யயோக ஸநகையைதருஷ்டாந்தமுகேந பரிஹரிக்கிறார (தளவேழமுறுவலித்யாதி) முறுவலென்றது - ஸ்மிதமாய, அத்தாலே-தநதபங்கதியை சசொல்லுகிறது. எழுகையாவது - ஸம்ருதிவிஷயமாகை. ஸதருஸமாகையாலே ஸமருதிஹேதுவாகிறது. நெஞ்சிலே - கருஷ்ணனநெஞ்சிலே. கவயம - காட்டிலே திரிகிறமனை. அது-பசுபபோலேயிருக்கும். முல்லையரும்புபலலுக்குபமாநமோவென்ன (பலலுக்கித்யாதி) " ஆய " என்றதுக்குபாவம (நப்பின்னையித்யாதி)

வன்மைஆனுயாக்கு விஸேஷணமாய, அத்தைத்தேதா காட்டுகிறார " கருஷ்ணாஸ்ரயா:இத்யாதியாலும, தலயஸ்ரீலேத்யாதியாலும) மஹாபாரதே, " க்ருஷ்ணாஸ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஸ்ச பாண்டவா: । க்ருஷ்ண: பராயணம் தேஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா: " (க்ருஷ்ணாஸ்ரயா:கருஷ்ணபலா: கருஷ்ணநாதாஸ்சபாணடவா: । கருஷ்ண:பராயணமதேஷாமஜயோதிஷாமிவசநதரமா:) ஸ்ரீஹரிவம்ஸே, " ஹேமந்தே ப்ரதமே மாஸி க்ருஷ்ணபாவேந வை ஸ்த்ரிய: । ... நந்தகோபகுலே ஸ்த்ரியோ ... ஸ்ரீருக்மிணீ ச " (ஹேமநதகாலேராஜேநதிரகருஷணபாவேதவௌமாதரோளசபிதரோளசகுலேஅபிதவே । ஏகஸ்ஸுநதநசருஹூதவத:பலநதேநீளாகுலேஸ்தருஸ்ரீகிலருக்மிணீச. " வன்மைதலைவனுக்கு விஸேஷணமானபோது (அன்றிக்கேயித்யாதி) (கார்த்திகையித்யாதி) எல்லாரும கார்த்திகைக்குக் குளிப்பார்கள். புதுநெல்லுவரும்போது மங்களஸநாநம்பண்ணி யிஷ்டதேவதைக்குப்பொங்கலிட்டு பந்துக்களும தாங்களும புஜிப்பார்களிறே ; ஆகையாலே கார்த்திகைக்கும் புதியதுக்குமென்றபடி. " புனத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்காட்டியுன்பொன்னடிவாழக " என்னக்கடவதிறே. புதியது - புதுச்சோறு. ஆக, வன்மையாவது - இடைத்தனத்திலே பூனறிநிறகை. இதுக்கு ப்ரயோஜநமேதென

ன (இப்படியித்யாதி) இடைத்தனத்திலே பூணறியிருக்குமோவென்ன (குலேந ஸத்ருஶீத்யாதி) ஸங்கரகாண்டேஸீதாமத்ருஷ்டவாஹநமத்ரோவிசார:, "தஸ்ய ஶீலவயோவ்ருத்தாஞ்ஜஸ்ய ஹிஜநலக்ஷணா:। ராகவோ ஹ்ருதி வைதேஹ்யா: ஸ்ஸ்யேஸிதேக்ஷணா" (தஸ்ய ஶீலவயோவ்ருத்தாந் தல்யாபிஜநலக்ஷணம் । ராகவோ ஹ்ருதி வைதேஹ்யா: ந்தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா.)

ஊட்டியென்று - கழுத்தாய், ஏழுகழுத்தையு மொன்றாகக் கூட்டித் தழுவி னென்றபடி. அடாததென்னுதே, "தழுவி" என்றதுக்குபாவம் (அநந்தரமித்யாதி) என்தாய - என்ஸ்வாமியே.

அடிதொடங்கிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம (வளவேழித்யாதி) (வளவேழுலகித்யாதிக்கு) "வளவேழுலகு" என்கிறபாட்டிற் சொன்னபடிக்கு. "என்பன" என்றதுதபிகளைக்கப்படி கிழ்ச்சொன்னதோ வென்ன (அயர்வறுமித்யாதி) "பிராட்டிமார் தன்ஸ்பர்ஶ பராபத்ரூய" என்கையாலே - நப்பின்னைப்பிராட்டி சொன்னவார்த்தையுஞ் சொன்னேனென்று ஸித்தம. "அறுதபிக்கிறா" என்றது - "அருவினையேன்" என்றதைப்பற்ற. "வானோரிறையை" என்றதுக்கு - முதற்றிருவாய்மொழியிலேநோக்கு. "கள்வா" என்றதுக்கு - பத்துடையடியவரிலேநோக்கு. "ஏறேழுந்தழுவிடவெந்தாய" என்றதுக்கு - அஞ்சிறையமடநாரையிலேநோக்கு. "வானோரிறையைக் கள்வாவென்பன" என்றேகவாக்யமாகக் கிழருளிச்செய்து, இங்கே, "வானோரிறையென்பன கள்வாவென்பன்" என்று ப்ரத்யேகமாக வருளிச்செய்கையாலே இதுவுமொரு யோஜனையென்றுகண்டுகொள்வது.

பாட்டுக்கநவயம் (நினைந்தித்யாதி) (ஹேஸந்தரேத்யாதி) வாரீர்முகரே, க்ருஷ்ணவதாரமான வொருஜந்மந்தன்னிலே யிரண்டுதாய்மாரையு மிரண்டு தமப்பன்மாரையு மிரண்டுவம்ஶத்தையும் ஒருக்ஷணகாலத்திலே பரிக்ரஹித்தவும கருபலம் - குலத்தோடொத்திருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டியும் ருக்மிணிப்பிராட்டியும். இத்தால - கோபஸஜாதீயனுகையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்தருளிற்று, க்ஷத்ரியஸஜாதீயனுகையாலே ருக்மிணிப்பிராட்டியை லப்தருளிற்றென்றபடி... . ...*

இரண்டாம்பாட்டு.

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலரும்முனிவரும
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால்
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமைமாசூணாதோமாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நினைந்து) நீயொன்றிறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திக ளெனக்கேற்ற மத்தனையல்லது, எனக்கவத்யமாமோவென்னில்.

ஜாதிகுண வ்ருத்தஜ்ஞாநாதிகளா லுத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மேஸா நாதிகள் பலரும், ஸநகாதியோகிகள் பலரும் கல்யாணமான வுபகரணங் களைக்கொண்டு பரமபக்தியுக்தமாக வுனக்கடிமைசெய்தாலும், நிகிலபுவ ந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரணாதிகளைப் பண்ணினாலும், குறையழியாதேயி ருக்கிற திவ்யஸகலபாதி கல்யாணகுணங்களையுடையையாயிருந்த வுன் பெருமை மாறுங்காதோ ஆஶ்சர்யபூதனே; ஆனபின்பு ஸர்வப்ரகார நிக்ருஷ்டனான நானுனக்கடிமைசெய்தா லதுனக்கவத்யமா மென்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ; ஆதலால நானுனக்கடிமைசெய்த விதுவு மத்யந் தாயுக்தம், இனி யடிமைசெய்கையுமயுக்தமாதலா லுனக்கடிமை செய்ய வேனல்லேனென் றகலுகிறார்..... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உம்முடைய ஸம்பந்தம நமக்கவத்யகர மாவாரென்னென நீ ஶ்வராபிப்ராயமாக, என்னளவேயோ, விலக்ஷணரான தேவாதிகளும் அநந்யப்ர யோஜநஸமாதியாலே ப்ரேமயுக்தரா யாஶ்ரயிக்கிலும ஸாவகாரணபூதனான வுன னுடைய விலக்ஷண மாஹாத்ம்யத்துக்கு மாலிந்யகரமன்றோவென்கிறார்.

இமையோர் - அநுபவத்தி லநிமிஷரான ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும். முனிவரும் - மநநஶீலரான ஸநகாதி பரமருஷிகளுமான. பலரும - அஸங்க்யாதபுருஷர்கள். நினைந்து - உன்குணங்களை நெஞ்சாலே யநுஸந்தித்து. நைந்து - அத்தாலே ஶரீரஶைதில்யம்பிறந்து. உள்கரைந்து - மநஸ்ஸுகட்டுக்குலைந்து. உருகி - நீர்ப்பண்டமாய்க்கொண்டு. புனைந்த - இப்படி தாதாத்விகமானப்ரேமவிகாரத்தோடே தொடுக்கப்பட்ட. கண்ணி - மாலை. நீர் - ஆகயாத்யுபயோகிஜலம் சாந்தம் - சாந்து, இப்படியிவற்றை. புகையோடு - அகிற்புகையோடே கூட. ஏந்தி - யாவதங்கீகாரம் தரித்து. வணங்கினால - அங்கீகாரோபகார ஸம்ருதியாலே வணங்கினால். மாயோனே - ஆஶ்சர்யமான விலக்ஷண விபூதியுக்தனே. ஸ்ருஷ்டித்தஶையிலே தயமாந மநாவாய்க்கொண்டு. நினைந்த - நினைக்கப்பட்ட. எல்லாப்பொருள்களுக்கும் - ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும். வித்தாய - உபாதாநகாரணமாய. முதலிற்சிதையாமே - ஸ்வரூபவிகாரம பிறவாதபடி. மனம - மநஸ்ஸாலே. செய - செய்யப்பட்ட. ஞானத்து - ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநத்தை யுடைய. உன - உன்னுடைய. பெருமை - மஹாத்ம்யானது மாசூணாதோ - மலிநமாகாதோ.

அகாமஶ்யவிபூதியாலே ஆராதிதனான வுன்னுடைய பெருமைக்கு, அதிஶயிதரேயாகிலும் அவித்யாதயுபஹிதருடைய ஆராதநம மாலிநயகரமென்றுகருதி இவரும் “ இனைந்து ” என்று பாட்டுசொல்லுவர...... . .. .*

௨ - இரண்டாம்பாட்டு.

நெஞ்சாலேநினைந்தும், வாயாலேபேசியும், நைந்தும், தப்பச்செய்தேனென்றாகில்; தப்பச்செய்தேனென்றவிடம் தப்பச்செய்தேனென கிறாரில். சண்டாலன் “ ஓத்துப்போகாது ” என்று தான்சொல்லப்பெறுமோ, அப்படியேயன்றோ! நானயோக்யனென்றகலுகையும; ப்ரேமார்

த்ரசித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளன்றே! அதுதானசொல்லப்பெறுவார் "நான் தப்பச்செய்தேன்" என்றகலுமதில, கிட்டினாலும் பரிமாறுவதுநன்றன்றோ' என்று, கீழ்ச்சொன்ன நிலையையும நிகமித்துக்கொண்டருளுகிறார்.

(நினைந்தித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள, ஸமாராதநத்துக்கொருப்படும் போது, திருமாலைத்தொடக்கமானவுபகரணங்களைச்சமைத்துக்கொண்டாயிற்றிழிவது. நாமிவற்றையுங்கொண்டுசென்றால நம்மைக்குளிரக்கடாக்ஷிக்கக்கடவனே, 'மாமகரு ரேதிவக்ஷ்யதி' (மாமகரூரேதிவக்ஷ்யதி) என்கிறபடியே நம்மையின்வக்கடவனே" என்றிங்ஙனே முந்தறநினைப்பார்கள. அநந்தரம, தரித்திருக்கமாட்டாதே சிதிலாந்தஃகரணராவார்கள. (உள்கரைந்து) நெய்யுமதுஸ்தநால மென்னுமபடியுள் கரைவார்கள. பின்னையோரவயவியாக்கியெடுக்க வொண்ணாதபடிமங்குவர்கள. இப்படிபடுகிறவர் தாங்களாரென்றால் (இமையோர்பலரும்முனிவரும்) ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸநகாதிகளும். இவர்கள ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே யபிபூதரான போது பண்ணும்துர்மானம கனத்திருக்குமாபோலேயாயிற்று ஸத்வம்தலையெடுத்தபோது பகவதனுபவம்பண்ணி சிதிலராமபடியும். இப்படி ப்ரேம ஸ்வபாவராகையாலே தொடங்குமபோதுதொடங்கி, "அவனித்தைக்கண்டருளக்கடவனே', சாத்தியருளக்கடவனே!" என்றுஸாதரமாகத்தொடுத்தமாலை. ஸமாராதநோபகரணமான ஸ்நாநமாறுகைக்கு அர்க்யங்கொடுக்கைக்காக வுண்டாக்கினஜலம். அநந்தரமசாத்தியருளுவதாகச் சமைத்த சந்தநாதிகள. தூபங்கண்டருள வுண்டாக்கின அகிற்புகை. இவை தொடக்கமானவற்றை தரித்துக்கொண்டுவந்து, நிர்மமராய்த்திருவடிகளிலே விழுவர்கள. (ஏந்திவணங்கினால்) அவனிவைகொண்டு கார்யங்கொள்ளுமதிலும, "அவனுக்கு" என்றுதரிக்குமதுவே பேறாயிருக்குமிவர்களுக்கு; "சூட்டுநன்மாலைகடுயனவேந்தி" என்னுமாபோலே. அவனுனிவைகொண்டு கார்யங்கொள்ளுமதிலும், இவர்கள் தரித்துக்கொண்டு நிற்கக்காணுமதுவே பேறாகநினைத்திருக்கும; பாவபந்தமிரண்டு தலைக்குமுண்டிறே. வணங்கினால - "உன்பெருமைமாசூணாதோ" என்கை.

(நினைந்தவித்யாதி) மேலே, "மனஞ்செய்ஞானம" என்றுஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லா நிற்கச்செய்தே, "நினைந்த" என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில; தேவாதிகார்யமாய்க்கொண்டு விஸ்த்ருதமான தடங்கலுமழிந்து, "ஸதேவ (ஸதேவ) என்று வ்யவஹரிக்க வேண்டுமடியானவன்று, புத்ரபௌத்ராதிகளோடே ஜீவித்தவன் அவர்களையிழந்து தனியனானால தன்தனிமையையநுஸந்தித்து வெறுக்குமாபோலவும், தேசாந்தரகதனான புத்ரனை மாதாபிதாக்கள் நினைக்குமாபோலவும, இவற்றினுடைய இழவையநுஸந்திப்பதொரு அநுஸந்தாநமுண்டு; அத்தைச்சொல்லுகிறது. (நினைந்தவெல்லாப்பொருள் களுக்கும வித்தாய)

"நினைத்தல-கலத்தலும, கூட லுமாய, ஸதவஸ்த்தமாய்த் தன்னுடனேகூடிககிடககிற ஸகலபதாாததஙகளுககும காரணமாய" எனறு பிளளையமுதனாா நிர்வஹிபபா. அன்றியே, இபபடிதனறிருவுளளததாலே விஷயீகரிககபபடட ஸகலபதாாததஙகளுககுமகாரணமாய. (முதலிலசிதையாமே) அவற்றையுணடாககசசெயதே தானுனதன்மையிற் குறைவாராதபடியிருககும மருதபிணடம கடஸராவாதிகாாயமானவாறே விசிஷடாகாரமஙசிககும, இங்கதிலலை, நாடடில காாயஙகளை யுண்டாககுவதான காரணததினபடியலல இவனபடியெனகிறது.

ஆனலபினனை, ஸஙகலபமோ ' ஜகதகாரணம், ஸூக்ஷமசிதசிதவிசிஷ்டபரஹ்மமனறோவென்னில்; ஆனாலும்காரணமாம்போது ஸஙகலபபூாவகமாகவேணும்; ஸஙகலபவிசிஷ்டம காரணமானாலும "வஹுஸாஂ" (பஹுஸயாம்) எனகிறஸஙகலப பராதாநயததாலேசொலலுகிறது. இபபடியிருககிற ஸஙகலபரூபஜ்ஞாநத்தையுடைய, உன்பெருமையுண்டு - உன்வைலக்ஷணயம அது, இவாகள வணஙகினல மாளுறோ? "தன்ஸஙகலபததாலே ஸகலபதாாததஙகளையு முணடாக்கும்படியானவைலக்ஷண்யத்தையுடையவனுககு, அவனாலேஸருஜ்யரானநாம்ஸபாஸ்ததரவய மஙகுத்தைககாஹமோ!" என்றுதந்தாமுடைய, அயோகயதையை யநுஸநதிதது, அகலுகைககதிகாரமுளளதவாகளுககன்றோ'; அதுகருத்தானு. (மாயோனே) பரஹ்மாதிகளையும் க்ஷுதரமநுஷ்யஸ்ததாநத்திலேயாகக வலலவுன்னுடைய ஆஸசாயமான வைலக்ஷண்யமிருந்தபடியென. நினைநதவெலலாப் பொருளகளுககும விததாயமுதலிற்சிதையாமே மனஞ்செயஞானததுனபெருமை, இமையோா பலரும முனிவருமநினைநதுநைநதுள் கரைநதுருகிப்புனைநதகண்ணிநீா சாநதமபுகையோடேநதிவணஙகினல மாளுறோமாயோனே. ... .*

ஜீயா அரும்பதம்

இரணடாம்பாடடு. (நினைநததயாதி) வருததாநுவாதபூாவகமாக விபபாடடுககவதாரிகை (நெஞசாலேயித்யாதி) தபபச்செயதே னனகை தபபாமோவெனன (சணடாலனிதயாத்) "இமையோாபலரும" எனறததைப பறற (பரேமாாதரேதயாதி)

"நினைநது" இதயாதிக்கு பீடிகை (ப்ரஹமாதிகளிதயாதி) "நினைநது, நைநது, உள்கரைநது, உருகி" எனகிற பதசதஷடயததுககும கரமேணாததம (நாமிவறறையுமிதயாதி, மஙகுவாகளிதயநதம) வினவு - பரஸநமபணண. மஙகுவா - ஸிதிலராவா. பஞசமேமஸே ஸபததமே அகரூரமநோரதஃ, "யொநுஃவ்ருயிஷீ நூதெ்ரெஹெவாஹிஸிஹஂஹிதாா। ஹொவதீரெ ராஜமதுரெூ ஊஊகூ-ஷாெதிவக்ஷ்ரிதி." (யோநதஃபருதிவீநததேஸேகரஸ்ததிஸம்ஸ்த

திதாம்; ஸோவதீர்ணோ ஜகத்யாத் தேமாமக்ரூரோ கிலேக்ஷ்யதி.) முனிவர்க்கொழிய, தாமானிகளான விமையோர்க்கப்படி கூடுமோவென்ன (இவர்களித்யாதி)

புரோதகண்ணிக்காத்தம (இப்படிப்ரமேயத்யாதி) ஸமாப்பித்தாளென்றதே "ஏந்தி" என்கிற சொன்னென்ன, தவேதாபரிஹாரம (அவனிவையித்யாதியாலு ம். அவன்றனிவை கொண்டித்யாதியாலும) (சூட்டித்யாதி) சூட்டுகைக்குத் தகு தியான நல்லமாலைகள் - பரிமளாந்தங்களானவற்றை யேந்திக்கொண்டுநின்று. பேர க்ஷபூதனுக்கொழிய, பேஷிக்கு சரித்ரநிறக்க காணுமது புருஷார்த்தமாகக் கூடு மோவென்ன (பாவபந்தமித்யாதி) இதுக்கநவய மேதத்தோடேயென்ன (வணங் கினலித்யாதி)

"நினைந்த" என்று - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத பூர்வபாவியாய், ப்ரளயகாலீ நமான வநுஸந்தாநவிசேஷம சொல்லப்படுகிறதென்று முந்தினவாதசம். "த பஸ்வாதுபதவமகீஹவத்தி" (தம:பரேதேவஏகீபவதி) என்கிற ஸ்ருத்யநுகு ணமாக, தன்னுடனேகூடி நிற்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்று தவிதீயாத்தம். "நினைந்த" என்றதின முந்தினவாத்தவிவரணம் (அன்றியேயித்யாதி) மனஞ்செய் கையாவது-பஹுஸ்யாமிதி ஸங்கல்பம. நினைந்தவென்றது-நினைக்கப்பட்டவென்றபடி.

(தானுன தன்மையிலித்யாதி) விசேஷணபூத சேதநாசேதந கதஸ்வரூப ஸ்வபாவவிகாரங்கள் விசேஷ்யபூத பரமாத்மஸ்வரூபத்தி லில்லையென்றபடி. அப் படிவருமோவென்ன (ம்ருத்பிண்டமித்யாதி) விசிஷ்டாகாரம் - பிண்டத்வவிசி ஷ்டாகாரம. ஸூக்ஷ்மசிதசிதவிசிஷ்ட வஸ்துவுக்கு ஸூக்ஷ்மாகாரநாசமுண்டே யென்ன (நாட்டிலித்யாதி) ஸ்வரூபவிகாராபாவத்திலே தாத்பர்யமென்றபடி.

நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாயிருப்பதாய. முதலிற்சிதையா மேயிருக்கிற மனஞ்செய்ஞானமென்று - காரணத்வமும் அவிகாரித்வமும் ஸங்கல் பரூபஜ்ஞாநத்துக்கே விசேஷணமென்கிற பக்ஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதிலு ண்டான சங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஆறறபினனை யித்யாதி) கார ணமாமபோது - ஸூக்ஷ்ம சித்சித்வஸ்து விசிஷ்டமே காரணமாம்போது. ஸங்கல் பப்ராவஸ்தமாகவேணும - ஸங்கல்பவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டே யாகவேணும். ஆனால், ஸங்கல்பவிசிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கன்றோ காரணத்வம், கேவல ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாந த்துக்கே காரணத்வம சொல்லுவா னென்னென்ன (ஸங்கல்பவிசிஷ்டமித்யாதி) "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஸ:" (தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யப தேச:) என்னுமாபோலே யென்றபடி.

"மனஞ்செய" இத்யாதிக்காத்தம (இப்படியித்யாதி) இமையோர்வண ங்கி னுன பெருமை மாசூணாதோ" என்றதால பலிதம் (தன்ஸங்கல்பத்தாலே யித்யாதி)

பாட்டுக்கநவயம (நினைந்தவித்யாதி.) ....

மூன்றாம்பாட்

மாயோனிகளாய் நடைகற்றவானோர்பலருமுனிவரும்
நீயோனிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற
றாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குமதாயோன்றானோருருவனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாயோனிகளாய) இப்படி தம்முடைய நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே எம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில தரிக்கமாட்டாமையாலே, "இவரை ஸமாதாநம்பண்ணுகைக் குபாயமேதோ" என்று சிந்தித்து, தேவாதிஸ்த்தாவராந்தமான சதுர்விதபூதஜாதங்களுக்கும காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய மஹிமனாயிருந்துவைத்து, அநாலோசிதவிஶேஷமாக ஸர்வாத்மாக்களையுமொக்க மாத்ருவத்ஸஸ்நேஹமாகரக்ஷிக்கும ஸ்வபாவனாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குணத்தைக்காட்டியருள, அந்தகுணவிசிஷ்டனானவனைக்கண்டு தம்முடைய ப்ரீதயதிஶயத்தாலே ஒருவனேதானொருருவனென்றவனைக் கொண்டாடுகிறார்......... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஶயோதகாஷதோபாதி, தாரதம்யரஹிதமாக வெல்லாரோடுங்கலக்கும் நீர்மையுண்டென்று, அபேக்ஷாஜ ஸம்ஶ்லேஷரூபமான லோகவிக்ரமணஸ்வபாவத்தை யீஶ்வரன காட்டக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

மாயோனிகளாய - விலக்ஷணஜந்மாக்களாயக்கொண்டு. நடை - தத்தநுரூப ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்தை. கற்ற - அறிந்திருக்கிற. பல்லாம் - பலவகைப்பட்ட. வானோர் - தேவர்களும். முனிவரும - ருஷிகளுமாகிற. யோனிகளை - ஜந்துக்களை. நீபடையென்று - நீபடையென்று. நிறை - வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக தத்உபயுக்த ஜ்ஞாநாதிபௌஷ்கல்யத்தையுடைய. நான்முகனை - சதுர்முகனை. படைத்தவன - ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், எல்லாவறிவுக்கும-அந்தப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்தசேதநர ஜ்ஞாநங்களுக்கும். சேயோன-துரஸ்தனான மேன்மையையுடையனாயவைத்து. திசைகளெல்லாம் - திருபலக்ஷிதமான ஸமஸ்தலோகங்களையும். திருவடியால் - ஸுகுமாரமான திருவடிகளாலே. தாயோன - அவற்றுக்கு நோவுவாராதபடி ஸ்பர்ஶித்தவனாய அத்தாலே. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும - தாரதம்யரூபமான எவ்வகையையுடைய எல்லாப்ராணிகளுக்கும். தாயோன - மாத்ருவத்வத்ஸலனான. தான - தான. ஒருருவனே - ஒருபடியாயிருக்கிறானே. மேன்மைபோலேநீர்மையுமளவிறந்ததி' என்றுகருத்து....... . ... *

௭௫-மூன்றாம் பாட்டு.

நினைந்தும்பேசியும நைந்தும தப்பசெய்தேனென்றார் முதற்பாட்டில்; தப்பசெய்தேனென்ற விடந்தப்பசெய்தேனென்றாரிரண்டாம் பாட்டில; "நீநம்முடையமேன்மையைப்பார்த்து அங்ஙனெநகிழ்ப்போகாதே, நான்தாழ்நின்றெல்லாரோடும பொருந்துமசீலகுணத்தையு மொருக்கால்பாரீர்" என்றுதிருவுலகளந்தருளின சீலகுணத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, அத்தையநுஸந்தித்து, அகலமாட்டாதே அணுகவு மாட்டாதே, நடுவேநின்றணுவாய்த்துக் காலங்கழிக்கிறார். அப்படிகாலங்கழிக்க வல்லரோஅவனையொழியவென்னில; சீகலந்தசொனினைந்து போக்கும்போது போக்கவல்லரே, சீலகுணாநுஸந்தாநத்தாலே போக்கலாமிறே.

(மாயோநிகளித்யாதி) மஹாயோகிகளாய - விலக்ஷணமான ஜந்மங்களையுடையராய, தந்தாமுடைய அதிகாராநுரூபமான மர்யாதைகளோடு - ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை. அவற்றில வந்தால் அறிவித்த ஸர்வேஶ்வரன்பக்க லிருகாலமட்டுச்சென்று கேள்விக்கொள்ளவேண்டாதபடி கற்றிருப்பரான வானோர்பலரும முனிவருமானயோனிகளை. அவர்களாகிறார் - ஸப்தர்ஷிகள், தஶப்ரஜாபதிகள், ஏகாதஶருத்ரர்கள், த்வாதஶாதித்யர்கள், அஷ்டவஸுக்கள். என்றிப்படி சொல்லப்பட்டிருந்துள்ள ஜந்மங்களையுடையரானவர்களை நீபடையென்று, மூந்தறசதுர்முகனை யுண்டாக்கினவன். "யோப்ரஹ்மாணம்விதயாதிபூர்வம்" (யோபரஹ்மாணமவிததா திபூர்வம) எனகிறபடியே பரஹ்மாவைஸ்ருஷ்டித்து, "இவ்வருதுண்டர்னகராயவர்க்கத்தை நீயுண்டாக்கு" என்றுவிட்டால, ஸர்வேஶ்வரனைக்கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி துப்ப்ரவுடையனாகையாலே பூர்ணனான சதுர்முகனைப்படைத்தவன. (சேயோனெல்லாவறிவுக்கும) அவ்யவதாநேந தன்பக்கலிலேபிறந்து, தானே துவிக்கவோதி, அவறறுலேஜ்ஞாநத்திலக்குறைவற்றிருக்கிற பரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் தூரஸ்தனாயிருக்கும்.

(திசைகளெல்லாம்திருவடியால்தாயோன்) எத்தனையேனு மதிஶயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும தூரஸ்தனாயிருந்துவைத்து, தானே தன்னைக்கொடுவந்துகாட்டுமன்று வருத்தமறக்கொடுவந்துகாட்டும. திக்குக்களோடேகூடின பூமிப்பரப்படைய திருவடிகளாலே தாவியளந்துகொண்டவன. நாயசிமாதொடுமபோதும் பூதொடுமாபோலே கூசித்தொடுந திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீர காடுமேடையுமளந்துகொண்டதென்றுஸஞ்சாயப்படுகிறார். குணகுணநிரூபணமபண்ணாதே யெல்லாத்தலையிலும் திருவடிகளைக்கொடுவந்து வைக்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில (எல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்) ஸகலப்ராணிகளுக்கும் தாயபோலேபரிவனாகை எல்லாவெவ்வுயிர்க்குமெனகிறது - உதகாஷாப காஷ்டமபாராதேபரிவனாகை. (தானொருருவனே) ஒருவர்க்கும்நிலமல்லாதமேன்மையையு மநுஸந்தித்தார், அப்படிப்பட்டவனுடைய நீர்மையையுமநுஸந்தித்தார், இவனுமொருபடியையுடையவனா யிருக்கிறானே! என்றுவித்தராகிறார். கடுநடையிட்டோடுகிறவர் இவன்சீலகுணத்தை யநுஸந்தித்துக்காலதாழ்க்கிறார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முன்றும்பாட்டு, (மாயோனிகளாயிதயாதி) கீழிரண்டுபாட்டில் பரமேயத்தையநுபாஷித்துக்கொண்டு, "திருவடியால தாயோனதானொருருவனே" என

றபதங்களைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (நினைந்தமித்யாதி) தானேயுருவனே! என்றீ டுபடுகையைப்பற்ற (நடுவேநின்றென்றது) அநுபாயத்து - விநோதம்பண்ணிக் கொண்டு. ஸமஸ்யித்தென்றமாம.

பெரியதிருவந்தாதி (சொகலந்தவித்யாதி; சிலதிருநாமங்களோடேசேர்ந்த திருநாமங்களை யநுஸந்தித்து, சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பாபங்களான, தன்னால் காண வொண்ணாத துக்கத்தைப்போக்கிக்கொள்ளாநின்றார்கள். இப்போதைத்தை யநுஸந் தித்துப்போக்குவனென்றபடி. அதேப்படியென்ன (சிலகுணேத்யாதி)

"நடை" என்று - மாயாதைப்பாய், ஸ்ருஷ்டயாதிகளைச் சொல்லுகிறது. "கற்ற" என்றதுக்குப்பாவம் (அவற்றிலவந்தாலித்யாதி) இருகாலமட்டு-இரண் டாம்வட்டம். யோனிகளை - ஜந்துக்களை. முந்துற ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்ததுக்கு ப்ரமாணம். (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதி) கேள்விகொள்ள - கேட்க துப்பரவு - ஸாமர்த்யம். நிறை - ஜ்ஞாநாதிபூர்த்தி.

எல்லாவறிவுக்கும - எல்லாருடைய வறிவுக்கும. சேயோன-தூரஸ்தன்.

திருவென்று - நாயச்சியாராய, அவளும கூசித்தொடும் திருவடிகளென்னு தல், யத்வா, திருவென்று - அழகாய, அதனாலே - ஸௌகுமார்யத்தை விவக்ஷிக் கிறதாதல். வாக்யதாத்பர்யம் (எத்தனையேனுமித்யாதி) திக்குக்களதோறு மனந் தானேயென்ன (திக்குக்களோடேயித்யாதி) ஆழ்வாருடைய ஈடுபாடாக வருளி ச்செய்கிறார் (நாயச்சிமாரித்யாதி) காடுமேடையும் - காடுகளையும ஸரஸ்ஸுக் களையும.

மேலுக்கவதாரிகை (குணகுணேத்யாதி) உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதேயெ ன்றது - எவ்வுயிரினுடையபாவம. பரிவனுகை - ஸக்தனுகை.

"சேயோன, தாயோன" என்றதைப்பற்ற (மேன்மையையும நீர்மை யையுமென்றது) அவதாரிகாநுகுணமாகப்பாவம (கடுநடையித்யாதி) கடுநடை - ஸீக்ரநடை. தானேயுருவனேயென்றது - தானொரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவனே யென்றாச்சர்யப்படுகிறானென்றபடி. உரு - ஸ்வபாவம. ஏகாரம-விஸ்மயத்திலே.

மாயோனிகளாயென்று தொடங்கி, முனிவருமானயோனிகளை நீபடையெ ன்று நிறை நான்முகனைப்படைத்தவன, எல்லாவறிவுக்குமசேயோன, திசைகளெ ல்லாந்தொடங்கி, அந்வய: ... .*

நான்காம்பாட்டு.

தானேயுருவேதனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய
வானோர்பலருமுனிவருமற்றுமமற்றும்முற்றுமாய்த்
தானோர்பெருநீர்தனனுள்ளேதோற்றியதனுடகண்வளரும்
வானோர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே.

ஆறாயிரப்படி

(தானொருருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக்கொண்டாடி, லீலோபகரணமாயும் போகோபகரணமாயுமிருந்த வுபயவிபூதிவிசிஷ்டனான வெம்பெருமானுடைய விந்த ஸௌசீல்யமானது அத்யந்தநிஹீநனான வென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷியாவிடில அவனுக்கு ஸித்தியாது, ஆதலாலவன ஸௌசீல்யகுணஸித்த்யர்த்தமாக வினியவனுக்கு அத்யந்தமாக ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவேனென்கிறார்.......... ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உபயவிபூதிநிர்வாஹகனான நிரபேக்ஷன, தன ஸௌசீல்யாதிமுகத்தாலே வசீகரித்து, எனக்குநாதனே யானானென்று ஸம்பந்தத்தை யநுமதிபண்ணுகிறார்.

தான - ஸர்வசப்தவாச்யனானதான. ஒருருவே - ஸஹகாரிநிரபேக்ஷத்வத்தாலே ஏகாகாரனாய்க்கொண்டே. தனி - நிமித்தாந்தரரஹிதனாகையாலே தனியாய. வித்தாய - உபாதாநமாகையாலே வித்தாய்க்கொண்டு. தன்னில - இப்படி த்ரிவிதகாரணமுமான தன ஸங்கல்பாத்மகஸ்வரூபத்திலே. மூவா - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள மூவரும. முதலாய - முதலான. வானோர - தேவர்களும. முனிவரும - ருஷிகளுமாகிற. பலரும - பலசேதநரும். மற்றும - மற்ற மநுஷ்யஜாதியும மற்றும-மற்றதிர்யக்ஜாதியும ஸ்தாவரமுமான. முற்றுமாய - எல்லாமுமாகிற ப்ரபஞ்சவிசிஷ்டனாய. தான் - இப்படி ஸகலப்ரயுக்தனானதான. தன்னுள்ளே - தத்ஸ்வரூபத்திலே, ஓர்-பூதாந்தரஸ்பர்சத்தியில்லாமையாலே அத்விதீயமான. பெருநீர்-ஏகார்ணவரூபகாரணஜலத்தை. தோற்றி - தோன்றுவித்து. ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக. அதனுள் - அதிலே. கண்வளரும - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய. வைகுந்தன - பரமபதநிலயனாய. வானோர்பெருமான - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனுமான. மாமாயன் - நிரபேக்ஷனாயிருக்கைத் தன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளாலே நிரவதிகசீலவானானவன. எம்பெருமானே - எனக்குஸ்வாமியே.

இந்தஸம்பந்தம அவனுடைய சீலவத்தையாலே அவத்யகரமல்லவென்று கருத்து. .... *

௪ - நான்காம் பாட்டு.

அவனபடி யிதுவாயிருந்தது, இனிநீசெய்யப்பார்த்ததென்னென்ன; நாமகலப்பார்த்தாலுடையவர்கள விடுவார்களோவென்கிறார். அத்யந்தநிரபேக்ஷனாயிருந்து வைத்து, ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமநேக யத்நங்களைப்பண்ணி யென்னைத்தனக்காக்கிக்கொண்ட குணங்களாலேயென்னை விஷயீகரித்தவன், இனி "நானல்லேன" என்னிலும், தன்னுடைய ஸௌசீல்யகுணத்தாலே யென்னைவிடானென்று ஸமாஹிதராகிறார்.

(தானோருருவேதனிவித்தாய்) [ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்] (ஸதேவஸோமயேதமகராஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்) இங்கே அதவிதீயபதங்கள மூனறுணடாயிருந்தது, இவற்றால் கொள்ளுகிறவிநியோகமெனனெனனில்; ஸ்ருஷ்டியையபரஸங்கிககையாலே காரணவிஷயமாயககிடககிறன த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயெனகை. “ தான ” என்கிறவித்தால் - உபாதாநாந்தரமிலலையென்கை. “ ஓர ” என்கிறவித்தால் ஸஹகாரயநதரமிலலையென்கை. “ தனி ” என்கிறவித்தால் - நிமித்தாந்தரமிலலையெனகை. “ உரு ” எனறு - அழகு. அழகியத்ரிவிதகாரணமுமாய். (தனனில்மூவாமுதலாய) இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யா நடுவேவந்தவதரித்து அவாகளோடே யெண்ணலாமபடி யிருககுமாபோலவும், யாதவர்கள் நடுவேவந்தவதரித்து அவாகளோடொக்க வெண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலவும, பரஹ்மாதிகள்நடுவே யவர்களோடொககச சொல்லலாம்படி யவதரிதது, ஸ்வேநரூபேணநின்று பாலநத்தைப்பண்ணி, அவர்களுககந்தராதமாவாய்நினறு ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணிப்போருகையாலே, தன்னோடுகூடின மூவாதொடககமான வென்னுதல; அனறியே, “ தன்னில ” என்றது - தனபககலிலேயெனறபடியாய, தனனுடைய ஸங்கலபரூபஜ்ஞாநததிலே, மூவாமுதலாய - “ ஸோமந்த்ரு: ” (ஸேநதா:) என்கிற இந்தரனையுங் கூட்டிச சொலலுதல. (வானோர்பலரும்) ப்ரஹ்மாதிகள தொடககமான தேவர்களையும. (முனிவரும) ஸநகாதிகளையும். (மறறும) ஸ்ததாவரஙகளையும. (மறறும) ஜங்கமங்களையும். (முற்றுமாய்) அநுக்தமான எலலாவற்றையு முண்டாககுகைககாக.

(தானோரித்யாதி) இபபடிஸ்ருஷ்டயுந்முகனானதான, தனககுக கண்வளாநத ருளுகைககுப போரும்படியான பரப்பையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தைத்தன்பககல்நின்றுமுண்டாககி அதனுடகணவளரும். இப்படியேகாாணவத்திலே தனியே சாயந்தருளுகிறவன் ஆரானெனனில் (வானோர்பெருமான்) நித்யஸூரிகளுககு நாதனானவன். (மாமாயன்) ஆஶ்சர்யஙகளான குணசேஷ்டிதஙகளை யுடையவன. (வைகுநதன்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக கலவிருககையாகவுடையவன. (எம்பெருமானே) அவனென்னையனே. உடமைதபபிபபோகபபுககால், உடையவாகளாறி யிருபபாகளோ. பெறுகைககிடாக ஏற்கவேநோன்பு நோற்றுவருந்தி பரஜையைபபெற்ற தாயானவள அவன்நடக்கவலலனான ஸமயத்திலே, “ தேஶாந்தரமபோவேன் ” என்றால் விட்டாறியிராளிறே; அப்படியேநெடுநாள் தன்வாசியறியாதேபோந்தவெனககு அறிவைத்தந்துதன்னை யுள்ளபடியறிவித்தவன், தான் தந்தவறிவைக்கொண்டு நானகன்றுபோகப்புககால், அவன்விட்டாறியிருககுமோ.............. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (தானொருருவித்யாதி) கீழ்வாக்யவிவரணம் (அத்யந்த நிரபேக்ஷனித்யாதி) " வானோர்பெருமான " என்றதைப்பற்ற (அத்யந்தநிர பேக்ஷனென்றது) அவன்படியிதுவாயிருந்தது-ஸ்வாஶீலஜ்ஞகையாயிருந்தது. நீர் செய்யப்பார்த்ததென்னென்றது-அகலப்பார்க்கிறீரோவென்றபடி.

தானவித்து, ஓவிச்சு, தனிவித்தாய், என்றவயிப்பது. உரு - அழகு. இது மூன்றிலும் அந்வயிக்கக்கடவது. ஏகாரம் - பாதபூரணம். யத்வா, " உருவேய "என்று திட்டுகிறதாய், ஏய்தல்-பொருந்துதலாய், அழகோடேகூடினவென்றாய், அழகிய த்ரிவிதகாரணமென்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம் (ஸதேவேத்யாதி) இந்தச்ருதி யோடே ஸமாநார்த்தமாயிருக்கிற திருவுமென்று தாத்பர்யம். இங்கேயென்றது - ச்ருதியிலும், மூலத்திலுமென்றபடி. அத்விதீயபதங்கள் - அத்வித்யத்வ ப்ரதிபாதகபதங்கள். " ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதநிஷேதவாஸ் " (ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வகதபேதநிஷேதபரம்) என்றமாயியை நிஷேதிக்கைக்காக வாதத்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியையித்யாதி) மேலே " ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி " (ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி) என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலே, இங்கும் " மற்றுமற்றும் முற்றுமாய் " என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலேயென்றபடி. த்ரிவிதகாரணமுந்தானே யாகையாவது-ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டவேஷேண உபாதாநமும், ஸங்கல்ப விசிஷ்டவேஷேண நிமித்தமும், ஜ்ஞாநசக்த்யாதி விசிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கையென்றபடி. அந்தச்ருதியிலர்த்தத்தை யிவ்விடத்திலுங்காட்டுகிறார் (தானென்கிறவித்யாதி) (அழகியத்ரிவிதகாரணமாய) அழகாவது-ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டமானவிசேஷ்ய ஸ்வரூபத்திலே விகாரராஹித்யமும், விலக்ஷணஜ்ஞாநசக்த்யாதி மத்த்வமும், " பாஷ்யத்திலே, ' ஏகமேவாத்விதீயம் ', என்கிறபதத்வயத்தாலும்- உபாதாநநிமித்தத்வஞ்சொன்னது - ஸஹகாரிகாரணத்வத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி, ' ஸதேவ ' என்றது - அஸத்கார்யவாத வ்யுதாஸபரமாக வருளிச்செய்திருக்க, இவரிங்கே, ' ஸதேவ ' என்றதுக்கு-ஸஹகாரிகாரணபரமாக வருளிச்செய்கையாலே, இதுவுமொரு நிர்வாஹமுண்டு " என்றருளிச்செய்வர்.

தன்னின்மூவா முதல்வாய - தன்னோடுகூடின்மூவா தொடக்கமானவென்னுதல், தன்னில - தன் ஸங்கல்பத்திலேயுண்டான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராகளை தொடக்கமானவென்னுதல். ப்ரஹ்மாதிகளோடேகூடிநின்றால், தனக்கு மவர்களுக்கும் வாசியின்றிக்கே போகாதோவென்ன (இக்ஷ்வாகுவம்ஶயித்யாதி) " ப்ரஹ்ம ஸ்வயம்ஶ்ரமணநா " (ப்ரஹ்மேமஸ்மத்யகணநா) இத்யாதிப்படியே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டவஸ்துவுக்கு நிக்ருஷ்டவஸ்து ஸாஹசர்யமுண்டானாலு முத்கர்ஷத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்து.

கீழ்ச்சொன்ன வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது (தானோர்பெருநீரித்யாதி) தானோர்பெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றியென்று - அண்டஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லி, அதுக்குள்ளே ஏகார்ணவத்தை ஸ்ருஷ்டித்துக்கண்வளர்ந்தபடியைச்சொல்லுகிறது. பெருநீர் - ஏகார்ணவம்.

கலவிருக்கை - கொலுச்சாவடி.

அவதாரிகைக்குச்சேர பலித்ததையருளிச்செய்கிருர் (உடைமையித்யாதி) ஆதிபிராமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (பெறுகைக்கித்யதி)

தானொருருவேதொடங்கி, முற்றுமாய, தானதனுள்ளேயோபெருநீர் தோற்றி அதனுடக்கணவளரும வைகுந்தன, வானோர் பெருமான, மாமாயன, எம பெருமானே இதயநவயஃ .. . .*

ஐந்தாம்பாட்டு.

மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிறகொண்டாயமாதவா
கூனேசிதையவுண்டைவில்நிறத்திற்றெறித்தாயகோவிந்தா
வானார்சோதிமணிவண்ணமதுசூதாநீயருளாயுன
றேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே.

ஆறுயிரப்படி.

(மானேநோக்கி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்ய த்தாலே ஆழ்வார் வசீகருதராயிருக்கச்செய்தே, பினபும் “ தானேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கிலிவர பண்டுபோலே தம்முடைய அநாஹுதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலுவர், இவர்தாமே நம்மோடே ‘ ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணும் ’ என்றபேக்ஷித்துப பதறிநால பினனை யவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகும் ” என்றேற வாங்கியிருக்க, இவருமவனை யபேக்ஷிக்கிருர். எங்ஙனேயென்னில ; லக்ஷ்மீசடாக்ஷ தத்ஸம்ஶ்லேஷைக போகனுகையாலே மாதவனென்னுந திருநாமத்தை யுடையனு யிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதபரிதராணார்த்தமாக மநுஷ்யஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, ஆஶ்ரிதாபக்கலுள்ள வைத்யமபாராதே அவர்களை விஷயீகரித்து, பின்னை தத்கததோஷங்களைப் போக்கும ஸ்வபாவனாய், திர்யக்யோநிகதமான ஜந்துக்களுக்கும் ரக்ஷகனாய், ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே ஆபூரிதமான நிகிலபுவநங்களையும திருநாட்டையுமுடையையாய், நிர்மலமாய ரமணீயமான திவ்யரூபத்தையுடையையாய், ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனு யிருந்தவனே, உன்தேனேமலரும் திருப்பாதத்தை வினையேன் சேருமாறருளாயென்கிருர். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம, ஆஶ்ரிதார்த்தமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனை இந்த பந்தாநுரூபமாக அநுபவரூப ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தரவேணுமென்றார்த்திக்கிருர்.

மானேய - மானேடொத்த. நோக்கின - நோக்கை யுடையளாய். மடவாளை - மடப்பத்தை நிருபகமாகவுடையாளான நாரீணுமுத்தமையை. மார்பில் - மார்பிலே. கொண்டாய - வைத்துக்கொண்டவனாய். மாதவா - அத்தாலே மாதவனென்கிற திருநாமத்தைப்பெற்றவனாய். வேறுருஅவயவத்துக்குக்குறைவற கூனே - கூனிகூனே. சிதைய - சிதையும்படி. உண்டைவில் நிறத்தில் - உண்டைவில்லின்படியிலே அநாயாஸேநதெறித்தாற்போலே. தெறித்தாய் - நிமிர்த்தவனாய். கோவிந்தா - அறிவில்லாதபசுக்களையும் பெரும்பேறாகரக்ஷித்தவனாய். வான் - அறிவுடையார்தேஸத்தை. ஆர - நிறைக்கும். சோதி - ஒளியையுடைய. மணிவண்ணா - மாணிக்கம்போன்றவடிவையுடையனாய். மதுசூதா - ஆஸ்ரிதவிரோதியான மதுவை நிரஸித்தவனே. நீ - நீ. உன - உன்னுடைய. தேனே - மதுவுத்ஸமாய். மலரும் - விகாஸியான. திருப்பாதம் - திருவடிகளை. வினையேன - இசைந்தபின்பும் விளம்பிக்கைக்கடியான பாபத்தையுடையேனான நான். சேருமாறு - கிட்டும்படி. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும்.

இத்தால - ப்ராப்தநீயனுடைய நிதயபுருஷகார யோகத்தையும், ஆஸ்ரித வக்ரதையைக்கழிக்கு மார்ஜவாபாதகத்வத்தையும், ரக்ஷணுபிநிவேஸத்தையும், ப்ராப்யமான தேஸவிக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும், ப்ரதிபந்த நிவர்த்தகத்வத்தையுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. "கூனேசிதைய" என்கிறவிடம் - "பெருமாளசண்டுவில்லாலே கூனிகூனைச்சிதைத்தபடி சொல்லிற்று" என்பாருமுளர்; அப்போது கோவிந்தனென்று - பூமிக்கு ரக்ஷகனென்றுகொள்வது.. ....*

௫௫ - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபிமுக்யம்பண்ணின வநந்தரம் *க்ரியதாமிதிமாம் வதபோலே, ஏவி யடிமைகொள்ள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறு ரென்னுதல்; இவ ராபிமுக்யம்பண்ணச்செய்தே அவனமுகங்காட்டாதே அல்பம் விளம்பிக்க, அதுபற்றாமை "அருளாய" என்கிறு ரென்னுதல்.

(மானேயிதயாதி) அருளுவிப்பாருமருகேயுண்டாயிருக்க, "எனக்கருளாய" என்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுகிறதென். (மானேநோக்கி) மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாய. ஏய்கை - பொருந்துகை. மானேடொத்தநோக்கை - கண்ணையுடையளாய. (மடவாளை) ஆதமகுணேபேதையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரை. கார்யப்பாடறக் கண்ணாலே யவனை யொருக்கால நோக்கினல், ஒருபாட்டம மழைவிழுந்தாற்போலே குளிரும்படியாயிற்று நோக்கிருப்பது. அன்றிக்கே, (மடவாள்) மடப்பமாவது-துவட்சியாய, அவன்றன்கண்ணாலே யிவளைநோக்கினல், "தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மையம்பூ" என்கிறபடியே, வண்டாலே ஆத்தஸாரமான பூப்போலேயாயிற் றிவளிருப்பது. (மார்பிற்கொண்டாய்மாதவா) மாம்பழத்தோ டொருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே அப்பேரை தரிக்குமாப்போலேயிறே யிவளை யொழிய ஸ்ரீமானென்னும்

பேறை தரிக்கிறவர்கள். அங்ஙனன்றிக்கே, "விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸ்த்தயா" (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸ்த்தயா) என்கிறபடியே, அவள் திருமார்பிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே "மாதவன்" என்னுந்திருநாமத்தையுடையவனே. (கூனேசிதைய) அவளருகின்றிக்கே யொழிய வானாற்றுனனைக்கிட்டினாக்கவத்யமவருமோ.

"கூனேசிதைய" என்றது - இவளுடைய அல்லாத அவயவங்களுக்கொருவாட்டம் வாராதபடி நிமிர்த்தவத்தைப்பற்ற. வநவாஸஹேது பூதையான குப்ஜையைச் சொல்லிற்று, பாலயத்திலே சுண்டுவிற்கொண்டு திரியாநிற்கப் பெருமாள் லீலாரஸ மநுபவித்தாரொன்றுண்டு; அதைப்பற்றச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அப்போது "கோவிந்தா" என்கிறது - பூமிக்கு ரக்ஷகனானவனென்கிறது. அன்றிக்கே, நிமப்புசேருவதுக்கருஷ்ணனுக்கே ஆகையாலே "போம்பழியெல்லாமமணன்றலையோடே" என்னுமாபோலே, அவன்றலையிலே யேறிடுச்சொல்லுதல்; அதுவுமன்றிக்கே, சார்ங்கிட்டக்கூனிதன்னையே சொல்லிற்று, வருத்தமறச் சுண்டுவில் நிமிர்க்குமாபோலே நிமிர்த்தவனென்னுதல். தெறிக்கையாகிறது-க்ரியையாய், நிமிர்த்தாயென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கும் வில்லுண்டோ பின்னையென்னில்; வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடு வில்லேற்றித்திரியுமிறே, "தருமமறியாக் குறும்பனைத் தனகைச் சார்ங்கமதுவேபோல்" என்று வில்லுண்டாகவே யருளிச்செய்துவைத்தாளிறே. (கோவிந்தா) திரயக்குகளோடும்'பொருந்துமவனல்லையோ நீ.

(வானாசோதிமணிவண்ணா) அதுகிடக்க "ஹ்ருதாநாம" (பகதாநாம) என்னும் வடிவுபடைத்தவ னல்லையோ. குப்பியில மாணிக்கம் போலே த்ரிபாத்விபூதியிலுமடங்காதே விமழும்படியாயிற்று வடிவில புகரிருப்பது. (மதுசூதா) அவ்வடிவை யநுபவிப்பார்க்கு வரும் விரோதியைப் போக்குவாயும் நீயன்றோ. மதுவாகிற வஸுரனைப் போக்கினாற் போலே யென்விரோதியைப்போக்கினவனே. (உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம) இவையொன்றுமில்லையானாலும் அடியிலுள்ள போக்யதையைப் பார்த்தாற்றுனவிடப்போமோ. "விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:) என்னக்கடவதிறே. இவர் பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதிறே யாசைப்பட்டது, இவராசைப்பட்டபடியே "திசைகளெல்லாமதிருவடியாற்றுயோன" என்று அத்திருவடிகளையே காட்டிச் சேரவிட்டான. உன தேனேமலரும் திருப்பாதமென்று - அதனையேயபேக்ஷிக்கிறார். (சேருமாறுவினையேனே) கலத்திலிட்ட சோறறை விலக்குவாரைப்போலே, நீவந்துகிட்டக்கொள்ள அகலுகைக்கடியான பாபத்தைப்பண்ணின நானசேருமா றருளவேணும். தாமிசைந்தபின் புங்கிடையாமையாலே (வினையேனென்கிறார்). ....*

ஜீயா அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (மானேநோக்கியித்யாதி) கீழ்ரண்டுபாட்டிலும் ஸமாஹிதானவரிப்பாட்டிலே "சேருமாறருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறதேதென்ன; தவேதாபரிஹரிக்கிறார் (ஆபிமுக்யமித்யாதி) முந்தின உவதாரிகையிலே, "அருளாய்" என்று - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இரண்டாவதில், புருஷார்த்தமாகைக்காக அவன்தாழக்க, ப்ரார்த்திக்கிறு ரென்றபடி. ப்ரதமாவதாரிகையில் வினையென்கிறது - அகலுகையிலுண்டான வ்யஸநத்தை. த்விதீயாவதாரிகையில், ப்ராப்திப்ரதிபந்தகபாபம்.

பிராட்டியைச் சொன்னதுக்கு பாவம் (அருளுவிப்பாரித்யாதி) "நோக்கு" என்றதுக்கு - கண்ணென்றோர்த்தமருளிச்செய்தது, கடாக்ஷபரமாகவார்த்தாந்தரம் (காரியப்பாடறவித்யாதி) காரியப்பாடற - ப்ரயோஜநாந்தர மின்றிக்கே ஸ்நேஹத்தோடே கூட. "மடவாளை" என்றதுக்கு - ஆத்மகுணப்பேதையென்றோர்த்தமருளிச்செய்து, துவட்சியையுடையவளென்றார்த்தாந்தரம (அன்றிக்கேமடவாளித்யாதி) துவட்சி - லாகவம். அவன் நோக்கினதுக்கு ஃபலமெங்கேயென்ன, "மானேநோக்கி" என்று - அவளைச் சொன்னபோதே, அர்த்தாத்ஸித்தம். அதாவது - இந்நோக்கையுடைய விவள் துவளும்போது அவன் நோக்காலேயாக வேணுமிறே. (தெய்வவண்டித்யாதி) பரதேவதையாகிற வண்டானது விமர்த்தித்து புஜித்து, அத்தாலே யாத்தஸாரமான வெனனுடைய ஸ்ரீத்வமானவித்து, பரிதாபஸஹமல்லாத ஸுகுமாரமான பூவென்னலாயிராநின்றது. இங்கே, "ஸௌரப்யரஸஸிராவ்ருதிவித்யவ்ருத்தைஃ காந்தோபபோகலலிதைர்லுலிதாங்கயஷ்டி: | புஷ்பாவளீவ ரஸிகப்ரமரோபபுக்தா த்வம்தேவிநித்யமபிநந்தய ஸேமுகுந்தம்" (மாமஸபருஹோரஸஸிராவ்யதிவித்யவருத்தைஃகாந்தோபபோகலலிதைர்லுலிதாங்கயஷ்டி: | புஷ்பாவளீவரஸிகப்ரமரோபபுக்தாத்வந்தேவிநித்யமபிநந்தயஸேமுகுந்தம" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ரஸஸிரா: - மந்மதோத்தீபகஸ்ரீரஸ்தநாதிகளை. வ்யதிவித்ய - ஸ்பர்ஸித்து. வ்ருத்தைஃ - ப்ரவ்ருத்தைஃ. உபபோகலலிதைஃ - உபபோகசேஷ்டாபி:. லுலிதா - ஸிதிலீக்ருதா.

"மாபிறகொண்டாய்" என்றபோதே, "மாதவன்" என்று ஸித்தமாயிருக்க, புநஃ சமாதவனென்பானென்னென்ன (மாம்பழத்தோடித்யாதி) ஒருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்க - ஸாதருஸ்ய ஸம்பந்தமு மின்றிக்கேயிருக்க. அப்பேர - மாம்பழவுண்ணியென்கிறபேர. சரகுண்ணி - சிறியவுண்ணி. மாம்பழவுண்ணி- பெரிய வுண்ணி, என்றிப்படிகளிலே சிலவுண்டென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே - ஸ்ரீயோட்டைஸம்பந்தமின்றிக்கே ஸ்ரீமானென்னும் பேர தரித்திருக்கிறவர்கள்போலன்றிக்கேயென்றபடி. மாபிலகொள்ளுகையாலே மாதவனென்றபடி. (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலேத்யாதி) ப்ரதமமேவ, "தயாவலோகிதா தேவா விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தயா | லக்ஷ்ம்யா மைத்ரேய ஸஹஸா பரம் நிர்வ்ருதிமாகதா:" (தயாவலோகிதாதேவாவிஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தயா | லக்ஷ்ம்யாமைத்ரேயஸஹஸாபரம்நிர்வ்ருதிமாகதா:.)

சாந்திட்ட கூனிபக்ஷத்திலே யவதாரிகை (அவளருகினறிக்கே யித்யாதி) ஏவகாராா்த்தம (இவளுடையவித்யாதி) "பிளஜோசாககூன நிமிரும்" என்றதை வயாவர்த்திக்கிறது. இந்தபக்ஷத்திலே ஸபதாரத்தம - கூனேபோம்படியாக, உண்டையில் நிறத்தில - உணடையில நிமிர்க்கும் பரகாரத்தாலே. தெறித்தாய-நிமிர்த்தாயென்று. நிறம் - பரகாரம். வநவாஸஹேதுவான குபஜாபக்ஷத்திலே, கூனது, சிதையும்படி - முன்னும்பின்னும் தளரும்படி. உணடையிலலாலே, நிறத்திலே - மாமத்திலே. தெறித்தாய - எய்தாயென்று ஸபதாரத்தம. இந்தபக்ஷத்திலே, நிறம் - மாமம். இந்தபக்ஷத்திலே, "வில்லினுடையவுண்டைகொண்டு மர்மத்திலேயெய்தாய" என்று மோருருவிலே யருளிசசெய்வர். "உண்டைகொண்டாங்கவோட்டி" என்னக்கடவதிறே. அரங்க - மறைய. இப்பக்ஷத்திலே, "கூனே" என்கிற ஏகாரம - அவயயம.

(பூமிக்கு ரக்ஷகனுனவனிதி) காம்ரக்ஷயதவேநவிந்தி - லபதஇதி - கோவிந்தஃ எனறபடி. (அமணனறலேயோடேயெனனுமாபோலே) பெருமாளசெய்தத்தையு மவன்றலேமேலே யேறிடடுசசொலலுதலென்றபடி. ப்ராஹமணன, சுவர்வைத்தவன, ஜலம்விட்டவன, குசவன, வேஸயை, ரஜகன், அமணனென்றவை. இந்தக்கதையை யநுஸந்திப்பது.

இவவிரணடுபக்ஷத்திலும, அபரிதோஷத்தாலே ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமனறிககே யித்யாதி) "தெறித்தாய்" என்றல - நிமிர்த்தாயென்றுகாட்டுமோவென்ன (தெறிக்கையித்யாதி) உண்டையிலலே நிமிர்க்கும் பரகாரத்திலே எனகைக்கு (க்ருஷ்ணனுக்கும்) என்றுகூட்டுவது. பெரியாழவார்திருமொழி (வேலிக்கோலித்யாதி) வேலிக்காலகளிலே யிருக்கும் கோலைவெட்டி விளையாடுவில்லேறறி - லீலார்த்தமாக வில்லாகப்பண்ணி நாணியேறிட்டு. நாயசசியார்திருமொழி (தருமமறியா வித்யாதி) "ஆநருஸம்ஸ்யம்பரோதர்மஃ" (ஆநருஸம்ஸயம்பரோதாமஃ) என்றிருக்குமபடி யறியாதகுறுமபனறன திருக்கையிலுண்டான அந்த ஸாரங்கம்போலே. கோஸப்தாரத்தம். (திரயக்குசளோடுமென்று.)

(வானுரித்யாதி) வானிலேபூரணமாயிருக்கிற தேஜஸ்ஸையும், ஸ்பருஹணீயமான வர்ணத்தையுமுடையவனே இதிஸபதாரத்தஃ. "மணிவண்ணு" என்றதுக்குபாவம் (அதுகிடக்கவித்யாதி) "ஆ" என்றதுக்கர்த்தம (நுபபியிலித்யாதி) குப்பிஸ்த்தானம்-பரமபதம.

உக்தார்த்தத்தையே விஸேஷிஷ்டமாக வுபபாதிக்கிறா (மதுவாகிறவித்யாதி) பாவாந்தரமாதல். எனவிரோதியையென்றது - அயோகயதாநுஸந்

(தேனேமலருந்திருப்பாதம்) தேன்போலேபோக்யமான திருவடிகளென்னுதல் ; தேன என்று - தேனபோலேபோகயமான ஜலத்தையுடைய கங்கையாய், கஙகை ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளெனனுதல. இதில் மூந்தினவாத்தத்தை யருளிச்செய்கிறா (இவையித்யாதி)-போக்யதைக்கு பரமாணம் (விஷ்ணோரித்யாதி) த்விதீயாத்தத்தை யருளிச்செய்கிறா (இவர்பெருநிலமித்யாதி) உருகரமஸ்யவிஷ்ணோஃ பரமேபதே, மதவஉத்ஸஃ-மதுநஃபரவாஹஃஎன்றபடி. "தஜ்ஜாஸ்ருதேர்மதுநஉத்ஸஃ" (தஜஜாஸ்ருதேர்மதுநஉத்ஸஃ) என்னக்கடவதிறே. இவவிரண்ட

ரத்தத்துக்கும் நியாமகம் - “மத்வ உத்ஸ:” (மத்வ உத்ஸ:) என்றதுக்கு - மதுவத் போக்யமான திருவடிகளென்றும், மதுவத்போக்யமான கங்கையை ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்றும், கலந்திகழ நாராயணசர்யர் த்வேதா வ்யாக்யாநம்பண்ணினது. முந்தினவர்த்தம் பாதத்திலே. இரண்டாவது - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்திலே. இந்தபக்ஷத்தில், த்ரிவிக்ரமனான வுன திருப்பாதமென்று விவக்ஷிதது, இங்கேத்ரிவிக்ரம ப்ரஸங்கமென்னென்ன (இவர்பெருநிலமித்யாதி) என்றுஸங்கதி. ஏகார்த்தபக்ஷமேமுக்யம். இப்பக்ஷத்தில, அல்லாதவ்வயங்களெல்லாங்கிடக்க, இவர் “திருப்பாதம) என்பானென்னென்ன (இவரித்யாதி) என்றுஸங்கதி. தேனேய்கை-

வடிகளென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்தில, தேனபோலே போக்யமான ஜலத்தோடே கூடின கங்கையானது மலரும - ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்றபடி.

அவதாரிகாத்வயத்துக்குஞ்சேர, “வினையேன” என்றதுக்கடைவே தாத்பர்யத்வயம (கலத்திலிட்டவித்யாதி)

மானேநோக்கிதொடங்கி, மதருதா, வினையேனுன தேனே மலருந்திருப் பாதஞ் சேருமாறருளாய இத்யந்வய:. .. ..*

ஆறாம்பா

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்விண்ணோர்தலைவாகேசவா
மனைசேராயர்குலமுதலேமாமாயனேமாதவா
சினையேய்தழையமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா
இனையாயினையபெயரினாயென்றுநைவனடியேனே.

ஆறுயிரப்படி.

(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவிரோதியானவென்னுடைய வநர்ஹதாநுஸந்தாநமாகிற வினையைப்போக்கின ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனே, அயர்வறுமமரர்களுக்குன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனே, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனானவனே, ஆஶ்ரித ரிருந்தவிடத்திலே வந்தவர்களுக்கு ஸுலபனானவனே, ஆஶ்ரிதாபக்கலில நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, நிரதிஶயபோக்யபூதனே, ஆஶ்ரித நியோககரனானவனே, ப்ரணயஸ்வபாவனே, மற்றுமேவம்விதமான சேஷ்டிதத்தையும குணங்களையுமுடையவனே, உன்றிருவடிகளைச்சேரப் பெறுமையாலே அலற்றி அத்யந்தமவஸந்நனானேன்; உன்தேனேமலரும் திருப்பாதஞ்சேருமா றருளாயென்கிறார்............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அபேக்ஷாநந்தர மநுபவம் ஸித்தியாமையாலே, தத்ஸித்திஹேதுவாய் போக்யமானஸ்வபாவங்களையும்திருநாமங்களையும்ஸ்மரித்துசிதிலராகிறார்.

வினையேன் - வினையேனுக்கே அஸாதாரணமாய். வினை - பரமாதிசயத்தாலே ஆஸக்தியிலும், அபகர்ஷத்தையநுஸந்தித்த சகலப்பண்ணும் பாபத்துக்கு. தீர்ஸாந்திகரமான. மருந்தானாய - சிலவத்தத்வரூபமான மருந்தானவனே. விண்ணோர் - விரோதிப்ரஸங்கமில்லாத ஸூரிகளுக்கு. தலைவா-நிர்வாஹகனானவனே. கேசவா - அவர்களைப்போலன்றியே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் ஸத்தாநிர்வாஹகனாகைடாலே கேஶவனென்னும் திருநாமமானவனே. மனைசேர் - குடிசில் கூடக்கொண்டு திரிகையாலே மனையோடுசேர்ந்த. ஆயர் - ஆயருடைய. குலம் - குலத்துக்கு. முதலே-மூலமானவனே. மாமாயனே-அபர்யந்தமான நவநீத சௌர்யாத்யாஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. மாதவா - அதுக்கடியாய "ஏஷ நாராயண ஶ்ரீமாந்" (ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்) என்று ப்ரமாணஸித்தமான இவ்வவதாரகதமான ஶ்ரிய:பதித்வத்தாலே மாதவனென்று திருநாமமானவனே. பிணை - பிணைகளோடு. ஏய் - சேர்ந்து. தழைய - தழையையுமுடையவான. மராமரங்களேழும் - மராமரங்களேழையும் எய்தாய - எய்தவனே. சிரீதரா - அத்தாலேவந்த வீரஶ்ரீயாலே ஶ்ரீதரனென்று திருநாமமானவனே. இனையாய - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களையுடையவனே. இனையபெயரினாயென்று - இப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடையவனேயென்று. அடியேன் - உன்னோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடைய நான். நைவன் - சிதிலனாகாநின்றேன்.

இத்தால்-அநுபவவிரோதி நிவர்த்தகத்வமும், அநுபாவ்யவிபூதியோகமும், ஆஶ்ரிதஸத்தாநிர்வாஹகத்வமும், தத்விஷயஸௌலப்யாதிகளும், அத்தாலேவந்த உந்மேஷமும், தத்தேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும், விஶ்வாஸஜநகத்வமும், தந்நிபந்தநௌஜ்ஜ்வல்யாதிஶயமும் தோற்றுகிறது. . ... *

ஈடு - ஆறும்பாட்டு

இவராபிமுக்யம்பண்ணினவாறே அவனலப்பம் தாழ்த்தான், இவர் என்னை யிழந்தாய்கிடாய் என்கிறார்.

(வினையேனித்யாதி) உன்னைப்பார்த்தல், என்னைப்பார்த்தல்செய்யவேண்டாவோ. (வினையேன்வினை) சேதநரெல்லார்க்குமுள்ளவினைபோலல்லவாயிற்றிவரது; "பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணும்" என்றிறேயவர்களிருப்பது, அகலநினைக்கிறவிதுள்ள திவரொருவர்க்குமிறே. (தீர்மருந்தானாய) "நான்கிடுகை அத்தலைக்கவத்யம்" என்று அகலுகைக்கடியான வினையைப்போக்குமருந்தானவனே. வினையைப்போக்கிறதெங்குநின்றும் வந்தென்னில (விண்ணோர்தலைவா) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிறகைசெய்தே, "நானயோக்யன்" என்றகலவேண்டாதாகக்குநியந்தாவாயிருக்குமிருப்பில நின்றும் வந்தாயிற்று. (கேசவா) அதுக்கிவ்வருகே யொருபயணமெடுத்துவிட்டபடி. "ஆவாம் தவாங்கஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந்" (ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்) என்கிறபடியே. (மனைசேராயர்குலமுதலே) அங்கிலையிலநின்று மிவ்வருகேபோந்து கிட்டினபடி. பஞ்சலக்ஷம்குடியாகையாலே, ம

னையோடுமனை சேர்ந்தவென்னுதல ; ஆயர்மனைகளிலே வந்து சேர்ந்து, அவர்கள் குலத்துக்கு முதலானவனென்னுதல் ; அன்றிக்கே, நாலுமூங்கிலைக்கொண்டுபோய, தங்குமிடத்திலே விளைத்துத்தங்குகையாலேசொலலிற்றுதல். (மாமாயனே) இடைக்குலத்திலே வந்துபிறந்து, அவர்கள் ஸ்பர்ஶித்த தரவ்யமே தாரகமாய், அதுதன் களவுகண்டு புஜிக்குமபடியாய், அதுதான தலைக்கட்ட மாட்டாதே வாயதுகையதாக அகப்பட்டு கட்டுணடடியுணடு நிறகுமநிலை. இவ்வெளிமைக்கடிசொலலுகிறது (மாதவா) அவளோட்டைச்சேர்த்தி. (சினையேயித்யாதி) மஹாராஜனை விஶ்வஸிப்பித்து காரியஞ்செய்தபடி. சினையெனறுபனை - ஏயகை - நெருஙகுகையாய, பணைகளோடுபணைகள் நெருஙகித்தழைத்து, நினைத்தபடி இலக்குக்குறிக்க வொண்ணுதபடி நின்ற மராமரங்களேழையு மெய்தவனே. இத்தால - ஆஶ்ரிதா தனனுடைய ரக்ஷணத்திலே ஶங்கித்தால, ஶங்காநிராகரணம்பணணி ரக்ஷிக்குமவனென்றபடி. (ஸ்ரீதரா) மராமரங்களெய்கைக்கு இலக்குக்குறித்துநின்றபோதை வீரலக்ஷ்மியைச்சொல்லுகிறது (இனயாய) ஏவம்விதமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே. (இனையபெயரினுய்) குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையுடையவனே. (எனறுநைவன) “ காணவேணும், கேட்கவேணும்” என்னமாட்டாதேநையாநினறேன. (அடியேனே) ஆருடைமையழிகிறது ; உடையவர்கள் தங்களவஸ்துவை வேணுமாகில நோக்கிக்கொள்ளுகிறாகளென்கிறா. இதேதேனும் ஸ்வதந்த்ர வஸ்துவாய்ப படுகிறதோ ; பிறர்க்குரித்தா யழிகிறதோ ; உன்னால ரக்ஷிக்க வொண்ணுமே அழிகிறதோ ; என்றால் ரக்ஷிக்கலாயழிகிறதோ !. . .. .

ரு அரும்பதம்

ஆரும்பாட்டு. (வினையேனித்யாதி) ஏழிறபாட்டில கைங்காய்ப்ரார்த்தநாபரமானமுந்தினவவதாரிகையை யுபஜீவித்துக்கொணடு, “ நைவன ” என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (இவராபிமுக்யமித்யாதி) த்விதீயாவதாரிகைக்கு, ஏழிறபாட்டுக்கு சேஷமிப்பாட்டு. எனனைமிழந்தாயென்றது - “ நைவன் ” என்றததைபபறற.

“ இனையபெயரினுய ” எனனுமளவுக்குமபாவம (உனனைப்பாாததலென்றது) “ அடியேன ” என்றதைப்பறற (எனனைப்பாாத்தலென்றது) அந்வயக்தியென்றபடி. யதவா, “ விணணோர்தலைவா, வினையேன ” என்றவிரண்டையும்பற்றவெனனுதல. அப்போது, ஸாவஜ்ஞருனய ஸாவஶக்தியானவுனனைப்பாாத்தல, அஜ்ஞனுயஶக்தனனவெனனைப்பாாததலென்றபடி.

எனவினை எனனுதே “ வினையேனவினை ” என்றதுக்குபாவம் (சேதநரெலலாாக்குமித்யாதி) சேதநரெல்லாாக்கும் - முமுக்ஷுக்களெல்லாக்கும். அதெப்படியென்ன (பகவத்ஸமஶ்லேஷமித்யாதி) (மருந்தானவனே) போக்குமருந்து-ஶீலகுணம.

"கேசவா" என்று - ப்ரஹ்மருத்ரோத்பாதகனான ப்ரத்யும்நனைச்சொல்லுகிறது. ஒருபயணமெடுத்துவிட்டபடியென்றது - ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய் ப்ரஹ்மருத்ரஜநகனான தசையைப்பற்ற. ப்ரஹ்மருத்ரஜநகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஆவாமித்யாதி) "ஆவாம் தவாங்கஜௌ தேவ ப்ரஹ்மேஶாநௌ ஜகத்பதே" (ஆவாமிதி ப்ரஹ்மணோநாமஈஶோஹம ஸர்வதேஹிநாம்) இதமபூர்வார்த்தம். இதம்ஹரிவம்ஶைகஸ்யாதாரயாம்.

அநந்நிலையினின்றும் - ப்ரஹ்மருத்ரோத்பாதகனான ப்ரத்யும்நனாநிலையிலநின்றும்.

மனைசேரென்றது - ஊருக்குவிசேஷணமாகவும், க்ருஷ்ணனுக்குவிசேஷணமாகவும், இடையர்க்குவிசேஷணமாகவும், மூன்றாதத்மருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) குலமென்று - ஊருக்கும், வம்ஶத்துக்கும்பேர். தவிதீயார்த்தத்துக்கு, திருவவதரித்ததென்றுதே, "சேர" என்றது-திருவவதாரம மதுரையிலே யாகையாலே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு, மனையோடேசேர்ந்தவாயென்றபடி.

பதஸங்கதி விததமாததமாஹ (மராமரங்களித்யாதி) கீழே, "மாதவன" என்கையாலே யிதுவேபொருளென்றுதாத்பர்யம.

(குணசேஷ்டிதங்களுக்கித்யாதி) குணவாசகங்கள - "கேசவா, ஆயர்குலமுதலே" இத்யாதிகள். சேஷ்டிதவாசகங்கள - "மராமரமெய்தாய்" இத்யாதி. "என்றுநைவன" எனகிறவாக்குபாவம் (காணவேணுமித்யாதி) "இனையாயினையபெயரினாய்" என்றவநந்தரம, "திருநாமங்களைக்கேட்கவேணும, சேஷ்டிதங்களைக்காணவேணும்" என்னமாட்டாதே, பலஹாநியாலே நைவனென்றபடி.

"ஆருடைமை" இத்யாதிவாக்யத்வயோக்தமான அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியையும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியையும, வ்யுத்க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (இதேதேனுமித்யாதி) கீழ "உன்னைப்பார்த்தல்" இத்யாதிக்குச்சேரதாத்பர்யம
)

க்ரமேணாவயः . ...*

ஏழாம்பாட்டு.

அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானைக்
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனைச்
செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தலதீர்க்குந்திருமாலை
அடியேன்காண்பானலற்றுவனிதனின்மிக்கோராயாவுண்டே.

ஆறாயிரப்படி.

(அடியேன்) இப்படியெம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற வாழ்வார், பின்னையு மவனுடைய வுத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையுமநுஸந்தித்து; கெட்டேன், அவனையகலாதே நான்காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது என்னவஜ்ஞாநமோவென்று தம்மைநிந்

திக்து, "இவனைக்காணவேணும்" என்றுசைப்படாதே யிவன்பக்கலிலே கைவல்யாதி ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டகன்றுபோவார்க ளென்னபாக்யம்பண்ணினுரோ, நானுமநந்யனாய்ப்பெறறிலேனென்று நோகிறுர்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அஜ்ஞாநம், அத்யந்தஸாலப்னாய் போக்யபூதனுய்வைத்து, அதிசயிதனுனவவனைக் காணவேணுமெனறலற்றுகையாவதென், என்னவறிவு கேடோவென்று பழையநிகாஷாநுஸந்தாநம் தலையெடுத்து நிராஶ்ரயகலத்தேடுகிருர.

சிறியஞானத்தன் - அல்பஜ்ஞன். அடியேன - நான். அறிதலார்க்கும் - அதிஶயிதஜ்ஞாநராலும். அரியானை-அறியவரியனானவனாய். கடி - பரிமளம். சேர - செறிந்த. தண - குளிர்ந்த. அந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தானறனை - திருத்துழாயமாலையைப்புனைபவனை தனமையையுடையனுய. கணணனை - தூரவபோத்த வபோக்யதவோதகாஷங்கள ப்ரகாஶிக்கும்படி க்ருஷ்ணனுயவந்தவதரித்த. அந்நிலையிலே செடியார - ஸமஸாரகாந்தாரஸமஸ்ருஷ்டமான. ஆக்கை - ஶரீரஸம்பந்தத்தை. அடியாரை - தனனோடே அவயவஹிதஸம்பந்தமுடையார். சேர்தல்தீர்க்கும் - கிட்டாதபடிபண்ணிரக்ஷிக்கும். திருமாலை - ஸ்ரீய:பதியானவனை. அடியேன - சேஷபூதனுய்வைத்து. காணபான - காணவேணுமென்று. அலற்றுவன - அதத்லைக்கவத்யகரமாம்படி நானலறுகினறேன். இதனில் - இதில். மிக்கு - விஞ்சிற்று. ஓரயாவு - ஓரறிவுகேடு. உணடே - உணடோ.

அடியாரரவார - அதிசயகரரொன்றுகருத்து. முதலடியில் "அடியேன்" என்றது - சேஷத்வநிருபிதமான அஹமாத்தத்தைக்காட்டுகையாலே, நானென்றபடி. "'செடியாராக்கை' என்கிறவிடம் - கைவல்யாதிகளான சேஷபூதார்க்கு ஶரீரத்தைக்கழித்துக்கொடுக்கையைச்சொல்லுகிறது" என்றுஞ்சொல்லுவா .*

---

௩௫ - ஏழாம்பாட்டு.

"நைவன்" என்றுர்; இவ்வை நைய்க்கொடுக்கமாட்டாமையாலே வந்து முகங்காட்டினுன், அவனைப்பார்த்து, நம்மாலவரும் குறைகயமு மிவனுக்கு வேண்டாவென்றகலுகிருர.

(அடியேனசிறியஞானத்தன) ஸம்ஸாரிகளிலறிவுகேடா "ஸர்வஜ்ஞா" என்னுமபடிகிடோ ' என்னறிவுகேடு. "அலலேன" என்றகலுகிறவிவா "அடியேன" என்கிறது வாஸநையாலே. அன்றிக்கே, "அடியேன" என்கிறது - அடிமைக்கிசைந்தன்று, ஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதி நிருபகமாக சேஷத்வத்தை ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, "அஹம" என்றவோபாதி "அடியேன்" என்கிருர். (சிறியஞானத்தன்) அதபல்பஜ்ஞாநத்தையுடையவன். (அறிதலார்க்குமரியானை) எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கு மறியப்போகாதவனுயிற்றவன. ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனன தனக்கு மறியப்போகாது, தனக்குந்தனறனமை யறிவரி

யானிறே. தமஃப்ரகாஶங்களுக்குள்ள சோதிபொருங்கிட ! ர் எனக்குமவனுக்கும். (கடிசேர்) அறிவரியவஸ்துவுக்கடையாளம் - திருத்துழாய மாலை. நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளமேறி வாராநின்றுள்ள திருத்துழாயமாலையைப்புனைந்தவனை. (கண்ணனை அறிவரியனுயிருந்துவைத்து, இடையாக்குமிடைச்சிகளுக்கு தன்னையெளியனுக்கிவைத்தவனை செடியாரித்யாதி) செடி - பாபம். ஆர்தல் - மிகுதி. பாபம மிக்கிருக்கிறஶரீரம். * நோயெலாமபெய்ததோராக்கையிறே, “ ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே” (ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே) என்று - அவனையேயுபாயமாகப்பற்றி, தூறுமண்டினசரீரத்தையறுத்துக்கொள்ளுமடியாருண்டு - கேவலர். அவர்களுக்கு அத்தைத்தவிர்த்துக்கொடுக்கும ஸ்ரீமானை. அவர்கள பின்னையடியரோவென்னில் ; “அடியாராவார் - அவர்களே ” என்றிருக்கிறார். என்றியவென்னில் ; சேஷித்திசயத்தைவிளக்குமவர்களிறே - சேஷபூதராகிறார் ; என்னைப்போலேகிட்டி யவனுக்கவத்யத்தை விளக்கப்பாராதே, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துக்கொண்டு கடக்கநிற்கிறவர்களிறே.

உமக்கிப்போது வந்ததெனனென்ன (அடியேனகாண்பானலற்றுவன்) “ அடியேன் ” என்பது, “ காணவேணும் ” என்பதாகாநின்றேன் நான். (இதனினமிக்கோரயர்வுண்டே ஸம்ஸாரியானநாளிலறிவேனன்றுயிருந்ததிறே. அது நன்றனபடியென்னென்னில் ; அப்போது கடக்கநின்று பகவத்தத்த்வத்தைக்குறியழியாமைவைத்தேன, இப்போதன்றோ நான்கிட்டியழிக்கப்பார்த்தது ; இதிற்காட்டி லறிவுகேடுண்டோ*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடியேனித்யாதி) “ இதனின்மிககோரயாவுணடே ” என்றபதத்தைக கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நைவனித்யாதி) “ அடியேனசிறியஞானத்தன ” எனறயோக்யதாநுஸந்தாநமபண்ணி யகலுகையாலே முகங்காட்டினதுஸித்தம் (நம்மாலவரும குணதிகயம்) அயோக்யரான நம்மை விஷயீகரிக்கையால் வரும் ஸர்வாதிகாரதவரூபகுணதிகயம்.

சிறுமையினசரமாவதி (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) ஸவஸமபந்த மவனுக்கவத்யமெனறசலுகிறவர “ அடியேன ” எனறும் பந்தந்தோறறச் சொல்லுகிறதென்னென்ன (அல்லேனென்றித்யாதி) சேஷத்வஜ்ஞாநவாஸனையாலேயென்றபடி.

இத்தால்பலிதம் (தமஃப்ரகாஶங்களுக்கித்யாதி)

மேலுக்குஸங்கதி (அறிவரியவித்யாதி) “ சோ ” என்கிற வாததமாநார்த்தம் (நாட்செலலவித்யாதி) கடி - பரிமளம். கண்ணி - மாலை.

பாபம் மிக்கிருக்கிறசரீரம் - பாபகார்யமானநோய மிக்கிருக்கிறசரீரம். அப்படியிருக்குமோவென்ன (நோயித்யாதி) திருமொழி. நோயெல்லாமிட்டுபெய

ண்ணினதொருசரீரமென்றபடி. "செடியாராக்கை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம (ஜராமரணேத்யாதி) கீதாஸ்லப்தமே, "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே । தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்." (ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே । தேபரஹ்மதத்விதுஃக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மமகாமசாகிலம்.) செடி - தூறு. அவித்யாதிகள். அடியாரைச்செடியாராக்கைசேருதல் தீர்க்குந்திருமாலே யென்றந்வயிப்பது. அடியார்க்குச் செடியாராக்கையினுடைய சேர்தலை - சரீரஸம்பந்தத்தைத்தவிர்த்துக்கொடுக்கும் ஶ்ரீமானேயென்றபடி. ஐகாரம - அவ்யயம். அடியார்க்கென்றபடி. தூறுமண்டுகையாவது - மாறிமாறிப்பலபிறப்பைச்சொன்னபடி. என்றிய - எதுக்காக. (திருமாலே) அதிகாரிசதுஷ்டயத்துக்கும புருஷகாரமவர்ஜநீயமிறே.

(அடியேன்காண்பானலற்றுவன) "அடியேன்" என்றலற்றுவன், "காணவேணும்" என்றலற்றுவனென்றபடி. இதயர்வாகில் நல்லவறிவுதானேதென்ன (ஸமஸாரியானவித்யாதி) குறியழியாமே - வ்யாஹதமாகாமே.

கரமேணாநவய: ....*

எட்டாம்பாட்டு.

உண்டாயுலகேழுமுன்னமேயுமிழ்ந்துமாயையாற்புக
குண்டாய்வெண்ணெயசிறுமனிசருவலையாக்கைநிலையெய்தி
மண்டான்சோர்ந்ததுண்டேலுமனிசாக்காகும்பீசிறிது
மண்டாவண்ணமணகரையநெய்யூண்மருந்தோமாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(உண்டாய்) இப்படி யாழ்வார் தம்மை நிந்தித்துக்கொண்டெம்பெருமானையகல, அவனும் அநாலோசிதகுணகுணமாக ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைக தாரகத்வமாகிற தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டி யிவரை ஸமாதாநம்பண்ணுகிறான்.

அதிக்ஷுத்ரமநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, திருவாய்ப்பாடியிலே போய்ப்புக்கு, ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெய்யையுமபிநிவேஶாதிஶயத்தினாலே அவர்களுக்கொன்றும் சேஷியாததொருபடி யுண்டருளிற்று, பண்டு இந்தலோகங்களை யுண்டுமிழ்ந்தருளுகிறபோதேதேனும் மண்டான சேஷித்ததுண்டாகிலு மந்தமண்கரைகைக்குமருந்தாகவோ, அன்றிறே, ஆஶ்ரிதரோடுகலந்து பரிமாறியல்லது தரிக்கமாட்டாததன்மையாகையாலே செய்தருளிற்றயித்தனையிறே யென்கிறார் ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி நிராஶராயிவரகலத்தேட, "நம்மோடுஸம்பந்தமுடையாரைக்கைவிடோம், அவர்களையொழிய நமக்குச்செல்லாது, இத்தால வருவதோ

ரு அவத்யமில்லையென்னுமிடம் நம்பதானத்திலே கண்டுகொள்ளீர்" என்று ஈஸ்வரன் தன்னுடைய ஆஶ்ரிதவிஷய வ்யாமோஹத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கண்டு ஸமாஹிதராகிறார்.

மாயோனே - ஸாவரோடும் ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணச்செய்தே அவத்யம் தட்டாத ஆஶ்சர்யபூதனே. முன்னமே - முற்காலத்திலே. உலகேழ் - ஒன்றுக்கொன்று பரிஹாரரூபமான ஸமஸ்தலோகத்தையும். உண்டாய் - அமுதுசெய்தாய். உமிழ்ந்து - அத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவுமிழ்ந்து. சிறுமனிசர் - அல்பரான மநுஷ்யருடைய. உவலை - ஹேயமான. ஆக்கை - ஶரீரத்தினுடைய. நிலை - நிலையை. எய்தி - அடைந்து. மாயையால் - க்ருத்ரிமத்தாலே. புக்கு - ப்ரவேஶித்து. வெண்ணெய் - வெண்ணெயை. உண்டாய் - அமுதுசெய்தாய். இது மண்டான் - அக்காலத்திலே யமுதுசெய்த மண்ணிலேகதேஶம். சோர்ந்ததுண்டேலும் - சோர்ந்ததுண்டேயாகிலும். மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு. ஆகும் - உண்டாகக்கடவ. பீர் - வெளுப்பானது. சிறிது - அல்பமும். அண்டாவண்ணம் - கிட்டாவண்ணம். மண் - அந்தமண். கரைய - கரைக்கைக்கு. நெய்யூண் - அவதாராந்தரத்தில் நெய்யூண். மருந்தோ - மருந்தல்லவிறே.

அதுவும் - ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸம்ஶ்லேஷம். இதுவும் - அவர்களவஸ்துவொழியச்செல்லாமை யென்று கருத்து. பீர்-வெளுப்பு. வெண்ணெயும், நெய்யும் - பர்யாயம். . ... *

ஈடு - எட்டாம் பாட்டு.

இவரிப்படி யகலப்புக்கவாறே, "இவர் துணிவு பொல்லாததாயிருந்தது, இவரைப் பொருந்தவிட வேணும்" என்று பார்த்து, "வாரீராழ்வீர், திருவாய்ப்பாடியில் வ்ருத்தாந்தங் கேட்டறியீரோ" என்ன, "அடியேனறியேன்" என்றார் அதுகேட்கையிலுண்டான ப்ரதையாலும், "அவன்றானருளிச்செய்யக் கேட்கவேணும்" என்னும் ப்ரதையாலுமாக. "முன்பொருகாலத்திலே பூமியையெடுத்து வயிற்றிலே வைத்தோம், பின்பு அதுதன்னை வெளிநாடு காண வுமிழ்ந்தோம், அதிலேதேனும் சேஷித்ததுண்டாகக் கருதி, திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயை விழுங்கினோங்காணும்" என்ன, "அது இதுக்கு பரிஹாரமாகச் செய்தாயோ', அதொரு காலவிஶேஷத்திலே, இதொரு காலவிஶேஷத்திலே," என்ன, "ஆனால் நாமிது தனக்காகச் செய்தோம்" என்ன, "ஆஶ்ரித ஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமுனக்கு தாரகமாகையாலே செய்தாயத்தனை" என்ன, "ஆனால், அவ்வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷமும் நமக்கு தாரகங்காணும், ஆனபின்பு நீருமமைக்கொண்டு கலவீராகில், திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய் விலக்கினார் புக்க லோகம் புகுவீர் காணும்" என்றான். அவன் கருத்தைத் தாமறிந்தமை தோற்ற வநுபாஷிக்கிறார் இப்பாட்டில்.

(உண்டாயுலகேழ்முன்னமே) லோகங்களேழையுமெடுத்து வயிற்றிலேவைத்தாய் முன்பொருகாலத்திலே. (உமிழ்ந்து) பின்னையது தன்னை வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. (மாயையாலபுக்குண்டாயவெண்ணெய) "மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்" (மாயாவயுநமஜ்ஞாநம) என்கிறபடியே இச்சாபர்யாயமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தாலேபுக்குண்டாய்வெண்ணெய். அதுசெய்யுமிடத்தில் சகரவர்த்தி திருமகனாயப்புக்கு "வெண்ணெயமுது செய்ய" என்றால் கொடார்களே (சிறுமனிசரித்யாதி) க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யர்களுடைய ஹேயமான ஶரீரத்தினுடைய நிலையை அப்ராக்ருதத்திவ்யஸமஸ்தாநத்துக்குண்டாக்கிக்கொண்டுவந்தாயிற்றிப்படி செய்தது. "கறையினார்துவருடுக்கை" என்கிறபடியே யிடையரளவிலே தன்னையமைத்துவந்து கிட்டியிறே வெண்ணெயமுதுசெய்தது; "ஸபலம் தேவி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோ ஹம் யஸ்ய தே வோதராத்" (ஸபலம்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோஹம்யத்தவோதராத்" என்னுநிறகச்செய்தேயிறே "நைஷ கர்ப்பத்வமாபேதே ந யோந்யாமவஸத் ப்ரபு:" (நைஷகாப்பத்வமாபேதேநயோந்யாமவஸத்ப்ரபு:) என்கிறது; இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரிலே யொருவன் யாகமபண்ணாநிற்க, பிராஸைவாத்திதத்வாறே மந்த்ரபூதமான ஜலத்தைப்பாநம்பண்ண, கர்ப்பமுண்டாயிற்றது ஶுக்லஶோணித ரூபத்தாலே பரிணதமாயன்றிறே, ஶக்த்யதிஶயத்தாலே யிப்படி கூடக்கண்டபின்பு, ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாததில்லை யென்றுகொள்ளத் தட்டில்லையிறே. மண்ணையமுதுசெய்தது - அதினஸத்தைக்காக; வெண்ணெயமுதுசெய்தது - உன் ஸத்தைக்காக.

(மண்டானித்யாதி) பூமியைத் திருவயிற்றிலேவைத்துமிழ்ந்த போது சேஷித்ததேதேனும் மண்ணுண்டாகிலும், பிற்பட்ட மநுஷ்யாக்கத்யலப்பமும் சேஷியாதபடி நெய்யமுதுசெய்தது அதுக்குமருந்தோ. ஒன்றும் ஶேஷியாதபடி அமுதுசெய்யிலோ! மருந்தாவது. அன்றிக்கே, "பிரா" என்று - வைவர்ண்யமாய், மண்ணிலே சிறிதுசேஷித்தால் மநுஷ்யர்க்கு வரக்கடவதான வைவர்ண்யம் சிறிதும் வாராதபடி நெய்யூண்மருந்தோ!, அன்றிறே. ஆனாலெதுக்காகச்செய்தோமென்னில் (மாயோனே) ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தாரகமில்லாதபடியான ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தாலே செய்தாயித்தனையன்றோ..........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உண்டாயித்யாதி) "நெய்யூண்மருந்தோ" என்கையாலே - அவன் "நெய்யூண்மருந்து" என்றுனென்றுதோற்றுகையாலே தத்தருணமாகவவதாரிகை (இவரிப்படியித்யாதி) (அதுகேட்கையி லித்யாதி) விஷயவை

லக்ஷண்யத்தாலும், உகதிவைலக்ஷண்யத்தாலுமென்றபடி. "மாயோனே" என்றதைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமித்யாதி) "நெய்யூணமருந்தோ" என்றத்தைப் பற்ற (அவனகருத்தைத் தாமறிந்தமைதோற்றவென்றது) (புககலோகம்புகுவீர) அருமிதம் செய்திராவீர.

"மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்" (மாயாவயுநமஜ்ஞாநம்) என்றது - வேதநி

மேலுக்கவதாரிகை (அதுசெய்யுமிடத்தி,லித்யாதி) சிறுமணிசருவலையாக் கைநிலையெயதி மாயையாலேபுக்கு வெண்ணெயுண்டாய இதயநவயஃ. உவலே-ஹேயம். எயதியென்று - ஏறிட்டுக் கொண்டதுக்கு ப்ரமாணம (கறையினூரித்யாதி) காட்டிறபழம பறித்திடக்கறை நிரம்பித்துவருட்டின வுடைத்தோலையுடையவன.

"ஜாதோஹமயத்தவோதராத" (ஜாதோஹமயத்தவோதராத) என்று - காப்பவாஸம் சொன்னபோதே, ஶுக்லஶோணிதபரிணதமான ப்ராக்ருததேஹமாகவேண்டாவோ, "அபராகருதத்வயஸமஸ்ததாநத்துககுண்டாகத்" என்ன கூடுமோவென்ன (ஸகலமதேவியித்யாதி) பஞ்சமேம்ஶ தருதியே, "ஸ்தோஹம்யதயாவஸ்வஸ்தாயீந் நராதத்த்வே" (ஸதுதோஹமய த்த்வயாபூர்வம் புதராரதத்நயாதத்யதே) இதி பூர்வார்த்தம். மஹாபாரதே, "பராத்பரவதிலோகாநாம்பாலநார்த்தம்ஸ்வலீலயா நைஷ்கபபதவம்" (பராதபரவதிலோகாநாம்பாலநாததம்ஸவலீலயா|நைஷ்காபபதவம்) இதயாதி. "நயோநயாமவஸதபரஃ" (நயோநயாமவஸதபரஃ) என்று - யோநிநிஷ்க்ரமணுதிதோஷமிலலையென்றபடி. காபபவாஸம் ஶுக்லஶோணிதபரிணதிவயாபதமனறென்னுமதுக் கைதிஹ்யம் (இக்ஷ்வாகுவம்ஶயரிலே யித்யாதி) ஒருவன - மாநதாதாவினுடைய பிதாவானயுவநாஶ்வன், ஆனலவனுககு ஶரீரம் வநத வழியேதென்ன (ஶகதயதிஶயததாலேயித்யாதி) மநதரஸாமாததய வைபவததாலேயென்கை.

"மாயோன" என்றதைககடாக்ஷித்து, கீழுககெல்லாம் தாத்பர்யம் (மணணையமுதுசெயததித்யாதி).

முனனமேயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தாய, சிறுமணிசருவலையாககை நிலையெயதி, மாயையால்புக்குவெண்ணெயுண்டாய, மணடானசேராநத துணடேலும, மணகரைய, மனிசாககாகும நெய்பீர சிறிது மணடாவண்ண முணமருந்தோ என்றநவயிததருளிசசெயகிறார் (பூமியையித்யாதி) "பீர" என்றும், "சிறிது" என்றும் - அல்பமாய், அதயலபமாயென்றபடி. திருவயிற்றிலேகிடநத பூமியையுமிழுகிறபோது சேஷிககிலனறே மருநதுவேண்டுவது, அததை நிஶ்ஶேஷமாகவுமிழுகையாலே சேஷிததுணடாககூடாது, அப்படி கூடிறறாகிலுமென்று - "உண்டேலும்" என்கிற யதிஶபதத்துககாததம். "பீர சிறிது மண்டாவண்ணம்" என்றதுககுபாவம (ஒன்றுமித்யாதி) தவிதீயயோஜனைக்கு, மனிசர்க்காகும் பீர சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண்மணகரையமருநதோ என்றநவயம். "அன்றிறே" என்றதுக்குக்கருத்து - அதொருகாலததிலே தேவஜாதீயனாய் மணணுண்டதுககு, இக்காலத்திலே மநுஷ்யஜந்மத்திலே வெண்ணெயுண்டதுமருநதோவென்கை. "மு

ன்னம்" என்றும், "மனிசர்கு" என்று மிருகமையாலே - ப்ரதிகோடித்வேந காலாந்தரத்வமும் தேவத்வமும் ஸித்தம். நெய்யும், வெண்ணெயும்பர்யாயம். மாயோனே - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனே. மனிசர்காகுமநெய - மனிசர்க்கு விநியோகப்படுகிறநெய்யென்று ஸப்தார்த்தம். தவிதியயோஜநையில், மனிசர்க்காகும்பீர - மனிசர்க்குண்டாகக்கடவவெறுப்பு இதிஸப்தார்த்த:. பீர் - வெறுப்பு.

மாயோனே, முன்னமே யுலகேழுமுண்டாய, உமிழ்ந்து, சிறுமனிசருவலையாகக்கைநிலையெயதி, மாயையாற்புக்கு வெண்ணெயுண்டாய, மண்டான சோரந்தத்துண்டேனுமென்று தொடங்கி, செய்யுணமருந்தோ இதயநவய:............*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாயோந்தீயவலவலைபெருமாவஞ்சப்பேய்வீய
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்தனெவ்வுயிர்க்குந்
தாயோன்றம்மானென்னம்மானம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி

(மாயோம்) ஸர்வேஸ்வரனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, ஆஸ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஸ்வாஸாதாரணதிவ்யரூபத்தோடேவந்து பிறந்தருளி, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனாய், அநாலோசிதகுணதோஷமாக ஸமஸ்தாஸ்ரிதஜநபரித்ராணைகதாரகனாய், அதஏவ எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய விந்த ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகதாரகத்வ ஸ்வரூபஸித்தயர்த்த மவனைப்பற்றி, பின்னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வாத்மவத்ஸலனான ஸ்வாமியைக்கிட்டி யுஜ்ஜீவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

தீய - கொடியநினைவையுடையவளாய். அலவலை - வாய்பாறியேத்துமவளாயுள்ள. பெரு - அளவிறந்த. மா - பெருத்த. வஞ்சம் - வஞ்சநத்தையுடையளான. பேய் - பேயச்சி. வீய - முடியும்படி. தூய - புரையற்ற. குழவியாய்-பிள்ளைத்தனத்தையுடையனாய. விடப்பால - விஷங்கலந்தபால். அமுதா - அம்ருதமாம்படி. அமுதுசெய்திட்ட - அமுதுசெய்த. மாயன் - ஆஸ்சர்யஸ்வபாவனாய். வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கும். தனித்தலைவன் - அத்விதீயநிர்வாஹகனாய். மலராள்-தாமரையைப்பிறப்பிடமாகவுடையலக்ஷ்மிக்கு. மைந்தன் - போக்யமானயௌவநத்தையுடையனாய. எவவுயிர்க்கும் - ஸர்வாத்மாக்களுக்கும். தாயோன் - மாத்ருவத்வத்ஸலனாய. என்னம்மான - என்னையகலாமலாகவிட்ட ஸ்வாமியாய. அம்மாமூர்த்தியை - அதுக்கடியானவிலக்ஷணவிக்ரஹத்தையுடையவனை. சார்ந்து-கிட்டி. மாயோம் - இரண்டிலையையும் முடித்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோம்.

பிரியாதிருக்க, இரண்டுதலையும் ஸத்தைபெறுமென்றுகருத்து...... ... ...*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

“ திருவாய்ப்பாடியில் யசோதாதிகள் வெண்ணெயோபாதி, தாரகங்காணும் நீ தண்ணீதாகநினைத்திருக்கிற வுடம்பு ” என்றான்; “ பாவபந்தமுள்ளவர்களுடைய வெண்ணெ யுனக்குதாரகம், அதில்லாதவென்னோட்டை ஸ்பர்ஸமுனக்கு நஞ்சு ” என்றார்; “ நஞ்சோதான், நஞ்சானமைக்குறையில்லையே ? ” என்றானவன்; இவரும் “ இது நஞ்சே, இதுக்கொரு குறையில்லை ” என்றார்; “ ஆனால், பூதனையுடைய நஞ்சு தாரகமானநமக்கு ஆகாததில்லைகாணும் ” என்றான்; என்னப்பொருந்துகிறார். அன்றிக்கே, “ பூதனையைமுடித்தாற்போலே ‘ நானல்லேன ’ என்றகலப்புக்க வென் நிர்பந்தத்தைப்போக்கினான் ” என்பாருமுண்டு.

(மாயோம்) “ பிரிகையாவது - விநாஸம ” என்றிருக்கையாலே, இனியகன்று மாயக்கடவோமல்லோமென்கிறார். நானுமென்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் முடியக்கடவோமல்லோம். அன்றியே யிரண்டுதலையுமழித்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோம. (தீயவித்யாதி) “ ஸ்தந்யத்விஷஸம்மிஸ்ரரஸாஸ்வாதஜ்ஞஜகத்குரோ: ” (ஸ்தநயநதத்விஷஸம்மிஸ்ரம் ரஸ்யமாஸ்ஜ்ஜகத்குரோ:) என்கிறபடியே - ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றானவனை முடிக்கப்பார்த்தநெஞ்சில் தீமையையுடையளாய், யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே பரிவுதோற்ற ஜல்பித்துக்கொண்டு வருவாளாய், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனானவனும் “ தாய ” என்று ப்ரமிக்கும்படி தோற்றின மஹாவஞ்சகையான பூதனைமுடியும்படியாக. (தூயகுழவியாய) ஐஸ்வர்யமான மேன்மையும் நடையாடாநிற்கச்செய்தே, அதுதோற்றாதபடி கலப்பற்ற பிள்ளைத்தனத்தை யுடையனாய். இவனுக்குப்பிள்ளைத்தனத்தில் குறையில்லையாகில், அதினகார்யங்காணுதொழிவானென்னென்னனில. (விடப்பாலமுதாய்) விஷமமருதமாம முஹூர்த்தத்திலேயாயிற்று பிறந்தது. தாயியைவேறாக்கவொண்ணாமையாலே விரோதித்த ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் முடிய ப்ராப்தம். (மாயன) விஷமமருதமாம்படி யமுதுசெய்து, தன்னைத்தந்து நம்மையுண்டாக்கின வாஸ்சர்யபூதன. “ (எனக்குமல்ல, பிறர்க்குமல்ல, அவனுக்கே ” என்று அவள் வ்யாஹாரமாக்குகையாலே யம்ருதமாயிற்று)

பூதனையுடைய விஷமம்ருதமாம்படி யமுதுசெய்தவன்றானென்னில் (வானோர்தனித்தலைவன) அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தனித்தலைவனானவன். (மலராள்மைந்தன) அவர்களபரிந்து பரிசர்யைபண்ண, பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாயிருக்குமவன். “ தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார் ” என்கிறபடியே. (மைந்தன்) அவளுக்குமிடுக்கானவன்; அவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே நித்யமான நவயௌ

வந்ததையுடையவனென்னுதல் - (அவளோடடைச்சேர்த்தியாலே அழகியமணவாளப்பெருமாளாயிருக்கிறவனென்னுதல்.) (எவ்வுயிர்க்கும் தாயோன்) ஸகலாத்மாக்களுக்கும் தாய்போலே பரிவனானவன். (தம்மான) ஸர்வேஶ்வரன். (என்னம்மான்) தான் தன்னையகன்று முடிந்துபோகாதபடி நோக்கினவன். நித்யஸூரிகளும் மற்றுமுள்ள ஸகலாத்மாக்களுமொருதட்டும், நானொருதட்டுமாம்படி யென்பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணினவனென்றுமாம். (அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே) விலக்ஷணமான திருமேனியையுடைய அம்மஹாபுருஷனைக்கிட்டி மாய்க்கவேமாட்டோம் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு (மாயோமித்யாதி) இக்கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்காஸமாதாநரூபேண - முந்தினவவதாரிகை. இரண்டாவது - கீழ்ப்பாட்டிலே சேர்விட்டமையை ஸித்தவத்கரித்து, த்ருஷ்டாந்தபரம். ப்ரதமாவதாரிகைக்கு - "விடபாலமுதா" என்றதிலேயும், த்விதீயாவதாரிகைக்கு - "வருசப்பேய்" என்றதிலேயும் நோக்கு.

பிரியோம் என்னாதே, "மாயோம்" என்கிறதென்னென்ன (பிரிகையாவதித்யாதி) "மாயோம்" என்கிற பஹுவசநார்த்தம் (நானுமித்யாதி)

தீமைக்குபாவம் (ஸத்ரயமித்யாதி) ஹரிவம்ஶேபஞ்சத்ரிம்ஶே, "த்ஸ்ரா ... ..." (தஸ்யாஸ்ஸந்தம்பௌக்ருஷ்ண: ப்ராணைஸ்ஸஹ ந்யாதச । ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம) இத்யாதி. அலவலை - பஹுஜல்பம். "பெருமாவஞ்சம்" என்றது-மிகவும் வஞ்சகையென்றுமாம். அதினெல்லையருளிச்செய்கிறார் (ஸவத்ஸ்யாவஜ்ஞானுமாயித்யாதி)

அதின்காரியம்-விஷத்தின்காரியமான மரணம். "தூயகுழவி" என்றுவைத்து, "விடப்பாலமுதா" என்றதின்தாத்பர்யம் (விஷமம்ருதமாயித்யாதி) ஆனால் பூதனைமுடியும்படியென்னென்ன (தாமியையித்யாதி) வஸ்துஸ்வரூபத்தாலே முடிந்தாளென்றபடி. "அமரர்களமுதே யசுரர்கள்நஞ்சே" என்றனரோ தாமிஸ்வரூபமென்னுக்கருத்து. நம்மை - நம்மஸத்தையை.

தனித்தலைவன் - அத்விதீயநாயகன். மைத்தென்று - மிக்ககாதல், யௌவனமாதல். உத்தரார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (தேவிமாரித்யாதி) தனக்குத்தகுதியான தேவிமாராவார், லக்ஷ்மியும் பூமிப்பிராட்டியும், அவர்கள்முகத்தாலே நீயேவ்வடிமைசெய்வார் மற்றமரர் - அவர்களோடு துல்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி யிருக்கிற நித்யஸூரிகள்.

"வானோர்தனித்தலைவன்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து அர்த்தாந்தரம் (நித்யஸூரிகளுமித்யாதி) மூர்த்திஶப்தம் - விக்ரஹத்துக்கும், ஸ்வாமிக்கும் வாசகமாகையாலே யிரண்டையும் தந்தோனவருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) அம்மாமூர்த்தியை - அந்தவிலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனையென்றும், அந்தமஹா

புருஷனையென்றும் ஸப்தார்த்தம். தச்சப்தத்தாலவந்த ப்ரஸித்தி - விக்ரஹத்தினும், புருஷனினுமென்னுகண்டுகொள்வது. ஸஹஸ்ரசீர்ஷத்வாதி விசிஷ்டவிக்ரஹயுக்தனாகவும், "வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்" (வேதாஹமேதம்புருஷம்மஹாந்தம்) என்று மஹாபுருஷனாகவும், ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளிலே யவனுக்கு ப்ரஸித்தியுண்டிறே.

தீயவல்லவல்ல யென்று தொடங்கி, அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்து மாயோம், இத்யந்வயம்.

பத்தாம் பாட்டு

சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவான்
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலளவிறந்து
நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே.

ஆறாயிரப்படி.

(சார்ந்த) இப்படி யென்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பாராதே யென்பக்கலுள்ள ஸ்வஸம்ச்லேஷவிரோதியான மஹாபாபங்களெல்லாவற்றையும்போக்கி, பாபநிபந்தநமான ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கத்தையும்போக்கி, ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுந்தானேயென்னும் வ்யவஸாயபூர்வகமாக அநவரதஸ்வாநுஸந்தாநைகபோகனாம்படி யென்னைத்திருத்தி, பின்னையென்க்குத் திருநாட்டையுந்தந்தருளுகைக்காகவாகுவதே, எம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ பரமகாருணிகத்வாச்ரிதவத்ஸலத்வமென்ற விப்படி யபர்யந்தகுணங்களெல்லாமென்கிறார் . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவரிப்படி ஸமாஹிதரானபடியைக்கண்டு, ப்ரீதனான ஈச்வரனுடைய வுபகாரத்தில் பாரிப்பைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஆர்ந்த - யாவதாச்ரயம் பரிபூர்ணமான. ஞானச்சுடராகி - ஸ்வயம்ப்ரகாசஜ்ஞானப்ரபையையுடையனாய்க்கொண்டு. அகலம் - சுற்றும். கீழ் - கீழும். மேல் - மேலுமான பத்துத்திக்கிலும். அளவிறந்து - அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய். நேர்ந்த - அதிஸூக்ஷ்மமான. உருவாயருவாகும் - அசித்தும் சித்துமாகிற. இவற்றின் - இவற்றுக்கு. உயிராம் - அந்தராத்மாவாய். நெடுமால் - என்பக்கலிலே நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தையுடையவன். சார்ந்த - என்னோடேபொருந்தி. இரு - புண்யபாபரூபேண விரண்டுவகையான. வல் - துர்மோசமாயுள்ள. வினைகளும் - கர்மங்களையும். சரித்து - ஒன்றொழியாமலொருங்காலேதள்ளி. மாயம் - அஜ்ஞாநகார்யமான. பற்று - விஷயஸங்கத்தையும். அறுத்து - அறுத்து. தீர்ந்து - அநந்யப்ரயோஜநவ்யவஸாயத்தையுடையேனாய்க்கொண்டு. தன்பால் - தன்னிடத்திலே அநுபவார்த்தமாக. மனம் - நெஞ்சை. வைக்க - ப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி. திருத்தி - என்னைநன்றாகப்பண்ணி.

வீடு - எனக்குச்சேருவதானமோக்ஷஸ்தலத்திலும். திருத்துவான் - ஒருபுதுமை செய்யாநிற்கும்.

இங்குச்சொன்ன உபகாரவ்யாப்தியுந் தமக்காகவென்று கருத்து. ....*

ஈடு_பத்தாம்பாட்டு.

இவரையிப்படியிசைவித்து வைத்து, ஒருபுதுமைசெய்யவேண்டாதபடியான பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினன்.

(சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்து) “ திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத் ” (திலதைலவத்தாருவந்ஹிவத) என்கிறபடியே பிரிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற புண்யபாபரூபகர்மங்களையுமசரித்து - ஸர்வஶக்தியான தான்போக்குமன்றும் போக்கவொண்ணாதபடி ஶதஶாகமாகப்பணைத்தவினைகளை, விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலேபோக்கி. (மாயப்பற்றறுத்து) ருசிவாஸனைகளையும் கழித்து. (தீர்ந்து) தான்க்ருதக்ருத்யனாயென்னுதல்; அன்றிக்கே, (தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி) “ அலவேன் ” என்றகலாதே தனக்கேதீர்ந்து, தன்பக்கலிலே நெஞ்சைவைக்கும்படிதிருத்தி. (வீடுதிருத்துவான) கலங்காப்பெருநகரத்துக்குமொருபுதுமை பிறப்பியாநின்றான்.

(ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி) பரிபூர்ணஜ்ஞானப்ரபனாய். (அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து) பத்துத்திக்கிலும்வ்யாபித்து. (நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராம) அதிஸூக்ஷ்மமானசேதநாசேதநங்களுக்கு மாத்மாவாயிருக்கிற. அன்றிக்கே, நேர்ந்த - கிட்டின. அதாவது - ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருத்யாத்மாக்களுக்குமாத்மாவாயென்றுமாம். (நெடுமால) இப்படியிருக்கிறநெடுமால் வீடுதிருத்துவானானான். வ்யாப்தியுமிவரைப்பெற்றபின்பு புதுக்கணித்ததென்னுதல்; அன்றியே, ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்தூரைவளைவாரைப்போலே, இவரைத்திருத்துகைக்காக வ்யாப்தனாயிருந்தானென்னுதல். (நெடுமாலே) ஞானியேநான்முகனளவு மவன்பண்ணினவுபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன்தெளிந்துவந்துகொண்டுபோகப்பெற்றோமே கூப்பிடுகிறீரேநடுவெல்லாம். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

பத்தாம்பாட்டு. (சார்ந்தவித்யாதி) “ தீர்ந்துதன்பால மனம் வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான ” என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவரையித்யாதி) புதுமை - நூதநமானவதிஶயம் கோடிக்க - அலங்கரிக்க.

கூடினவென்னாதே, “ சார்ந்த ” என்றதுக்குபாவம் (திலதைலவதித்யாதி) ஸ்ரீரங்கத்தயே. “ திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்துர்விவேசஸ்த்ரிகுணக்ஷண க்ஷணஸ்வபாவா வேதநவ்ருத்திர்ஹ்யாத்ரஸ்வாத்மஹ்ய ஹஸவந்தாயா

திரோஹிதஸ்வரூபகாரஃ" (திலதைலவததாருவஹ்நி வததுர்விவேசதரிகுண க்ஷணக்ஷரணஸவபாவாசேதநபரகருதி வயாபதிரூபதாரதயய பகவநமாயாதிரோஹிதஸ்வபரகாரஃ.) வன்மைகதுபாவம (ஸாவஶககியிதயாதி) தளளினறுதே, "சரிதது" எனறதுககு பாவம் (விரகரிதயாதி) விரகா - உபாயவானகள.

"மாயம்" எனறு - ருசிரூபஜஞாநம. "பறறு" எனறு - வாஸநை. தனபால் - தனபககலிலே.

வீடுதிருததுவான - வீடுதிருததுவானுறுனெனறபடி. கலங்காப பெருநகரம் - விகாரமிலலாத மஹாநகரம.

"நோநதவுருவாயருவாகும" எனறு - காரணாவஸதத ஸூக்ஷம சிதசிதவஸது வ்யாபதியைச்சொனனபோது, "அகலஙகீழமேலளவிறநது" எனறு - காரயாவஸத்தவயாபதிபரம். நோமை - ஸௌக்ஷ்மயம. உரு - பரகருதி. அரு - சேதநன். யதவா, அகலமிதயாதி - பஹிர்வ்யாபதி. நோநதவிதயாதி - அநதாவயாபதியெனனவுமாம.

நெடுமால் - ஸாவாதிகனெனனுதல், மிகக வயாமோஹததை யுடையவனெனனுதல. முநதினவர்ததம (இபபடியிருககிறவிதயாதி) "வயாபதியும" எனகிறவபிஸப்ததாலே - "ஆநதஞானசசுடராகி" என்றுசொனன - ஜஞாநவயாபதியை ஸமுச்சயிககிறது. சாநதவெனறுதொடங்கி, மனம்வைக்கததிருததினபினபு, ஆநதஞானசசுடரொன்றுதொடஙகி, நெடுமாலவீடுதிருததுவானுறுனெனறநவயிதது தாதபாயம் (வயாபதியுமிதயாதி) இநதபக்ஷததில, "தீாநது" எனறது - தனக்கேயறறுததிர்நதெனறபடி மால - வயாமுகதன. ஆநதஞானமெனறு தொடஙகி, நெடுமால, சாநதவெனறுதொடஙகி, தனபால மனமவைககத திருததிதீாநது - கருதகருதயனாய, வீடுதிருததுவானுறு னெனறநவயிதது தாதபாயம (அனறியேயிதயாதி) இபபக்ஷததில, மால - ஸாவாதிகன.

நாலைநதுதிருவாயமொழிகளாலே யிவனையஙகீகரிபபதாக வீடு திருததுவானுறுல், இபபரபநதததையும தலைககட்டுவிதது லோகததைத திருததுமததவழியாலே ஜகதுபகாரகனாயிருககுமபடி யெஙஙனேயெனன (முனியேநானமுகனிதயாதி) "மனநதிருததிவீடுதிருததபபோய நாடுதிருநதினவாறேவநது" எனனக்கடவதிறே. அதாவது - ஈஶவரனிவாபக்கலவ்யாமோஹததாலே வீடுதிருததுகை யிலேவிளமபிகக, அதுபறறுமே முனியேநானமுகனளவும கூபபிட்டகூபபீடு ஜகதுபகாரமாய்த் தலைககட்டிற றெனறபடி. ஸாவஜஞாநகையாலே, அவன, வயாமோஹததாலே வீடுதிருததபபோனதறிநத விவர்கூபபிடுவானெனறெனன (அவனதெளிநதிதயாதி) தெளிநதுவநது - வயாமோஹநதெளிநதுவநது.

ஆநத ஞானசசுடராகி யெனறு தொடஙகி, நெடுமால, சாநதவெனறு தொடஙகி, வீடுதிருததுவான எனறநவயம. அகலஙகீழமேலளவிறநது - சுறறம கீழம மேலுமான பததுததிககிலும அபரிச்சிநநஸவரூபனாய. நோநதவுருவாயருவாகுமிவறறினுயிராய - அதிஸூக்ஷமமான வசிததும சிததுமாகிற விவறறுக கநதராதமாவானவன் இதிஸபதாாதத: .. . ., ... ,*

பதினொன்றாம் பாட்டு.

மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனேயென்றென்று
மாலேயேறிமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்
பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின
பாலேபட்டவிவைபத்தும்வல்லார்கட்கில்லைபரிவதே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாலே) இப்படி, எம்பெருமானுடைய வாச்சாயமான ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதிகல்யாண குணங்களையும், ஆச்சர்யமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காலத்தவமெல்லாம்பேசினாலு மாறாதவபிநிவேசத்தையுடையனாய், அந்தக்குணங்களையே தாரகமாக வுடையனான குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ஸர்வஜந போக்யமான வாயிரத்தினபாலே பட்டவிவைபத்தும் வல்லார்கட்கெம்பெருமானை விச்லேஷிக்கையாகிற தீங்கில்லையென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக, இதில்ஈவயித்தார்க்கு ஸ்வாதிகாரானுஸந்தாநத்தாலேவரும் துக்கமில்லையென்றருளிச்செய்கிறார்.

மாலே - ஸர்வாதிகவிலக்ஷிதஸ்வரூபமானஸ்வரூபோத்கர்ஷத்தையுடையவனே. மாயப்பெருமானே - நித்யஸம்ஸாரிகளையும் நித்யஸூரிகளோடொக்கமான ஆச்சர்ய குணங்களாலேஸிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமானவிபூதிவிஷயமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே. என்றென்று - என்றுபேஷித்வபராணதவ பராயத்தங்களில தனித்தனியுண்டானவுத்கர்ஷத்தையநுஸந்தித்து. மாலேயேறி - ஸ்வாதிகாரமடியாக "அகலுவோம்" என்றுபாமித்து. மால் - நிருபாதிகவாத்ஸல்யயுக்தனான ஸர்வேச்வரனுடைய. அருளால் - நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே. மன்னு - ஸமாஹிதராய்ச்சேர்ந்த. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வாருடையதாய். பாலேய - பால்போலேஇனிய. தமிழர் - இயற்றமிழறிவாரும். இசைகாரர் - இசையறிந்துணர்ந்துபாடவல்லாரும். பத்தர் - பொருளறிந்துபரவணராயபக்திபுடையாரும். பரவும் - கொண்டாடும். ஆயிரத்தினபாலே - ஆயிரந்திருவாய்மொழியினிடத்திலே. பட்ட - "கடலிலேமுத்துப்பட்டது" என்னுமகணக்கிலேயுண்டாய. இவைபத்தும் - ஈச்வரனுடைய ஸ்ரீலாதயதிசயப்ரகாசகமான இவ்வபத்தையும். வல்லார்கட்கு - பாவயுக்தமாக அப்யஸிக்கவல்லார்களுக்கு. பரிவது - ஸ்வாதிகாரானுஸந்தாநத்தாலேவரும் விச்லேஷமடியான க்லேசம். இல்லை - இல்லை.

பரிவது - துக்கம். "பாலேயதமிழர்" என்று - தமிழப்பகுதியான நூலோடு பொருந்தினவரென்றுமாம். இது அறுசீராசிக்கழிநெடிலடி நான்கு மொத்திருந்த வால ஆசிரியவிருத்தம் . . . . *

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார்கு, அவன்வரக்கொள்ள அயோக்யதாநு ஸந்தாநம்பண்ணி யகன்று இவர் பட்ட க்லேசம்படவேண்டாவென்கிறார்.

(மாலே) ஸ்வரூபத்தால் வந்தவிபுத்வம். (மாயப்பெருமானே)
குணத்தால வந்தவிபுதவம. (மாமாயனே) சேஷ்டிதங்களால் வந்தஆதி
கயம. (என்றென்றுமாலேயேறி) ஏவம்விதமானவைலக்ஷண்யத்தைய
நுஸந்தித்து, "ஜ்ஞானயோகயன்" என்றகலுமபடிபிசசேறி. (மாலருளா
ல் மன்னுகுருகூர்சசடகோபன்) தன்னைமுடித்துக கொள்வதாககழுதது
லேகயிறறை யிட்டுககொண்டவனையறுத்துவிழ விடுவாரைப்போலே, அ
கன்றுமுடியப்புகக விவரைபபொருந்தவிட்டுககொளள, அவனருளாலே
பொருந்தினவாழ்வார். பிடிதோறும நெயயொழியசசெலலாத ஸுகுமார
ரைபபோலே, நின்றநின்றநிலைகடோறு மவனருளொழிய நடககமாட்டார்.

(பாலேய்தமிழர்) பாலபோலேயினியதமிழையுடையவர்கள் (இ
சைகாரர்) இயலுககிசையவிசையிட வலலவர்கள். ஸ்ரீமதுரகவிகளையும்
நாதமுனிகளையுமபோலே யிருக்குமவர்கள. (பததர்) பகவதகுணாநுபவ
த்திலிவர் தமமைபபோலே, காலாழும் நெஞசழியும கண்சுழலுமென
றிருககு மவர்கள. ஆழவானேருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குசநமபியை - பா
லேயதமிழரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது-ஆழவார்திருவரஙகபபெரு
மாளரையரை. பத்தரென்கிறது - பிள்ளையுறங்காவிலலிதாஸரை" என
றுபணித்தாரும். "பாலேயதமிழரெனகிறது - முதலாழவார்களை இசை
காரரெனகிறது - திருபபாணாழவாரை. பததரென்கிறது - பெரியாழ்வா
ரை" என்று ஆளவந்தாரருளிசசெயவர்.

இயலறிவாரிசையறிவார் பகவத்குணவித்தராயிருபபார். இவர்கள
(பரவும) இவரகலுகை தவிர்ந்துபாடினபினபுண்டான லோகபரிகரஹ
தததைசசொல்லுகிறது. (ஆயிரததினபாலேபட்ட) "கடலிலேமுததுப
பட்டது" என்னுமாபோலேஶ்லாக்யமான ஆயிரததினநடுவேபட்ட வி
த்திருவாய்மொழிவலலார்க்கு (இலலைபரிவது) பரிவதிலலை அஞசிறை
யமடநாரையிலே தூதுவிட்டு அவனவந்து ஸம்ஶ்லேஷாநுகுணவா
றே "அயோகயன" என்றகன்றுபடுமதுஃகமிலலை.

முதறபாட்டில, "அயோகயன" என்றகன்றார்; இரணடாமபாட
டில், அகலுகைககுத்தானு மதிகாரியலலேனென்றார்; மூன்றாமபாட்டில,
ஶீலகுணததைககாட்டித்தகுவககதுவககுண்டார்; நாலாம்பாட்டில், அக
லவொட்டுவார்களோ வுடையவர்களென்றார்; அஞசாமபாட்டில, உடை
யவுன்திருவடிகளைக்கிட்டுமபடி பாரததருளவேணுமென்றார்; ஆறாமபாட்
டில், அவனைககூணமதாழககமுடியபபுகாநின்றேனென்றார்; ஏழாமபா
ட்டில், அவ்வளவிலவன்வரககொள்ள, அயோகயனென்றகன்றார்; எட்டா
ம்பாட்டில, திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியும்மோட்டை ஸம்
ஶ்லேஷம்தாரகம்என்றானவன், ஒன்பதாம்பாட்டில், அபபடியல்ல, இது
நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானேநமககு தாரகமென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், தம்

மையிசைவித்துப் பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினேனென்றார்; நிக மத்தில், கற்றார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மாலேயித்யாதி) ப்ரகரணாநுகுணமாகவவதாரிகை (இத்திருவா ய்மொழியையித்யாதி)

"மாலே" என்றும், "மாயப்பெருமானே" என்றும் - "வாநேரிறையை" "வெண்ணெயதொடுவுண்ட" என்றபதங்களிலுடைய வநுவாதம "மாமாயன்" என்று - "இளவேறேழுந்தழுவிய" என்றதினநுவாதம இங்கே, விபூதவமாவது - உத்கர்ஷம் குணசேஷ்டிதங்களாஸ்சர்ய ரூபங்களாகையாலே, மாயாஸபதங்க ளாலே - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது. மாலே - ஸ்வரூபத: உத்கர்ஷமுடை யவனே. மாயப்பெருமானே - ஆஸ்சாயகுணங்களாலவிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமான வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனேயென்று ஸபதார்த்தம்.

தன்னைமுடித்துக்கொள்வதாக வித்யாதிவாக்யத்திலே - தாமபுத்ரனைநிந்தி த்து, அதுக்காகத்தன்னைமுடித்துக்கொள்ள நினைத்தவாஜுநனை க்ருஷ்ணன் ரக்ஷித் தானென்கிற காணபாவத்தில கதையைநினைப்பது பலகாலுமருளைக்கொண்டாடுகி றதுக்குபாவம் (பிடிதோறுமித்யாதி) (நின்றநின்றநிலைகடோறும) "மதிநலம ருளினன," "அருளாதநீரருளி," "மாலருளால" என்றிப்படிஸம்ஸ்லேஷ விஸ் லேஷாயோக்யதாநு ஸந்தாநாதிகளெல்லா வறறிலுமென்றபடி.

அவர்களானென்ன (ஸ்ரீமதுரகவிகளையுமித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி (கா லாழுமித்யாதி) உன்னுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளை நாம்கேட்டமாத்ரத்திலேயு ம், காலதடுமாறுகின்றது, நெஞ்சுஸ்திதிலமாகாநின்றது; கண்சுழலாநின்ற தெ ன்றபடி.

ப்ராஸங்கிகமானவைதிஹ்யம (ஆழ்வானித்யாதி) நிர்வாஹாந்தரம் (பா லேயதமிழரித்யாதி) பலிதம் (இயலறிவாரித்யாதி) ஆயிரமருளிச்செய்வதற்குமு னபு) "பத்தாபரவுமாயிரம" என்னக்கூடுமோவென்ன (இவரகலுகைதவிர்ந்தித் யாதி) ஸர்வஜ்ஞராகையாலே பாடினபின்புண்டான லோகபரிக்ரஹாத் தோற்று மென்றபடி.

சொன்னஎன்றதே " பட்ட" என்றதுக்குபாவம (கடலிலேயித்யாதி) ப ட்டது - உண்டாயிற்று.

துவக்க - சேர்ப்பிக்க.

மாலேஎன்றுதொடங்கி, உல்லாக்குபபரிவதில்லை இதயநவய:. பரிவது - து:கம............ ....*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வளவேழுலகு)

ஸூத்ராஹ்வாநாபிமுக்யாந்நிஜமஹிமதிரஸ்காரகாச்சர்யபாவாத்ஸ
ர்வத்ராப்யங்க்ரிதாநாத் ஸவிதஸமயநத: ஸ்வாங்க்ரிஸக்தைகரஸ்யாத் । கோ
பாத்யாபத்தேரபேக்ஷாக்ஷண விஷயதயா பக்தவஸ்துப்ரஸக்தே: ஸம்ஶ்லே
ஷாத்வ்யபோஹாத்ஸஹிதஸமநநாத் ப்ராஹ நாதஸ்ய ஸௌஶீல்யம் ॥ (ரு)

(ஸூத்ராஹ்வாநாபிமுக்யாத்) வளவேழுலகினிதயாதி - அகிலஜகத்தேககாரணபூதனுடைய அபாவனுமமராகளதிபதியானவனை வெண்ணெய் களவுகண்டமுது செய்த கருத்தரியனேயென்று க்ஷுத்ரமானபேராலேசொல்ல, அதுகொண்டபிமுகனுகையாலும். (நிஜமஹிமதிரஸ்கார காச்சர்யத்வாத்) இமையோர்பலருமி தயாதி - ப்ரஹ்மாதி ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த வாஸ்சர்யமான தன்மஹிமைக்கு அவத்யாவஹமான ப்ரஹ்மாதிகள் செய்கிற பூஜந்தாலே ப்ரீதனுகையாலும். (ஸர்வத்ராப்யங்க்ரிதாநாத்) திசைகளெல்லாம் திருவடியாற்றுயோன - குணகுணநிரூபணம் பண்ணுதே எல்லாத்தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலும். (ஸவிதஸமயநத:) தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளே தோற்றியதனுடைகண்வளரும் - அணித்தாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும். (ஸ்வாங்க்ரிஸக்தைகரஸ்யாத்) நீயருளாயுன்றேனேமலரும் திருப்பாதம்சேருமாறு - நிரதிஶயபோக்யமான தன்திருவடிகளிலேய்யநுரக்தரானவர்களிடத்தில் தானுமநுரக்தனுகையாலும். (கோபாத்யாபத்தே:) விண்ணோர்தலைவாவென்றியாதி - ஸூரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனுன்தான் கோபஜாதிகளோடே பொருந்திநிற்கையாலும். (அபேக்ஷாக்ஷணவிஷயதயா) அடியேன் காண்பான் லற்றுவன் - எல்லார்க்குமகாணவேண்டும் விஷயமாகையாலும். (பக்தவஸ்துப்ரஸக்தே: , உண்டாய் வெண்ணெய - ஆஶ்ரிதருகந்த த்ரவ்யத்திலாஸக்தனுகையாலும் (ஸம்ஶ்லேஷாத்ஸம்வ்யபோஹாத்) அம்மாமூர்த்தியைச் சார்ந்தே மாயோம - தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் மாயாதபடி பண்ணுகையாலும். (தத்ஸஹிதஸமநநாத்) சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்து - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளான புண்யபாபரூபகர்மங்களை ஶமிப்பிக்கையாலும் எம்பெருமான் ஸௌஶீல்யத்தையுடையனென்று " வளவேழுலகு " என்கிற ஶதகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறூர்.... . ... *

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

வளமிக்கமால்பெருமைமன்னுயிரினுண்மை
யுளமுற்றங்கூடுருவவோர்ந்து - தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமாலநீடுலகுசீலத்தால்
பாங்குடனேசேர்த்தான்பரிந்து. (ரு)

(வளமிக்க மால்பெருமை) இதில், ஸர்வஸமாஶ்ரயணத்துக்கு ரூபமாக ஸௌஶீல்யத்தைப்பேசுகிற பாசுரத்தை யநுவதித்தருளச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அஞ்சிறைய மடநாரையில் - ஆர்த்தபரேக்ஷை வ்யாஜத்தாலே தம் மாற்றாமையை யவனுக்கறிவித்தவநந்தர மவனவர்க்கு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு அவன் பெருமையையும் தன்சிறுமையையும் நினைத்து, "ஸத்ருஶ போகய்னவனே அயோக்யன் நான்கிட்டி தூஷிப்பதில் அகன்றுபோகைநன்று" என்று ராமகலப்புக, "அழவீர்" உம்முடைய பொல்லாங்கைப்பாராதே நம்முடைய செல்லாமையைப்பாரீர்" என்று, "ஆகாரஸ்ஸௌலோகாந்" (ஆகரமபலோகான) என்கிறபடியே த்ரிவிக்ரமாபதாநஸித்தமான தன்ஸௌஶீல்யத்தையும், நவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தஸித்தமான தன்செல்லாமையையுங் காட்டித் தம்மை யவன் சேர்த்துக்கொள்ள. அத்தாலேதாமகலுகைதவிர்ந்து பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்கிறவளவேழுலகிலார்த்தத்தை, "வளம்மிக்க" இத்யாதியாலேயருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(வளமிக்கமால் பெருமைமன்னுயிரின் தண்மை) அதாவது - அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தாலேவந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய பெருமையையும், அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டமாகையாலே ஹேயஸம்ஸ்கார்ஹமாயணு பரிமாணமாயிருக்கிற வாத்மாவினுடையதண்மையையுமென்கை. "வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையைக்கள்வேழவெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வா வென்பன் அருவினையேன்" என்றருளிச்செய்தபடியை யடியொத்தினபடி, (உள்ளுற்று) எம்பெருமானுடையவும் தம்முடையவு முத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் திருவுள்ளத்திலே பட்டு. (அங்கூறுருவவோர்ந்து) இப்படி திருவுள்ளத்தில் ற்றதசையில் நிரூபிக்கும் படித்து முடியவிசாரித்து. "அருவினையேன்" என்றுதொடங்கி, "அடியேன்சிறியஞானத்தன்" என்னுமளவுமாராய்ந்து இப்படித்ரிகரண்யாக தர்ஶித்து. (தளர்வுற்று) மிகவுமவஸந்நராய். "நவஸ்வ்ரொவஶ்வ," (நகலவதயைவ) "யதிவ்ரீதிஃ" (யதிப்ரீதிஃ) இத்யாதிப்படியே. (நீங்கநினைமாறனை) அகன்றத்திலேக் கதிசயத்தைப்பண்ண வெண்ணுகிறவாழ்வாரை. நீங்குகை - ஸ்வவிநாசமாகிலும் ஸ்வாமிக்கதிசயாவஹராய விஶ்லேஷிக்க ஸமரிக்கிறவரை. (மால்) தன்செல்லாமையைக்காட்டி ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன். "நெடுமால்", "மாலேமாயப்பெருமானே" என்றதைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தபடி. ஏவம்வித வ்யாமுக்தனானவன் (நீடிலகுசீலத்தால்) நெடுகிப்போருமதான நிரவதிகஶீலகுணத்தாலே. அதாவது - "திசைகளெல்லாந் திருவடியாளுமோன" என்றும், "உண்டாயுலகேழுமுன்னமே" என்றுதொடங்கி, "நெய்யூணமருந்தோமாயோனே" என்றும், இப்படி ஸௌஶீல்யாதிகளாலே வஶீகரித்தபடியென்கை. (பரிந்துபாங்குடனே சேர்த்தான) பரிந்துபாங்குடனே சேர்க்கையாவது - இவரைஸ்நிகத்தோபாதியாக ஸ்நேஹித்து, மங்கவிடாமல் அல்பமல்லாமல் ஹர்ஷத்துடனே ஸங்கதராக்கப்பண்ணினான். திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியிவரையும் சேரவிரும்பினான். "வைகலும்வெண்ணெய் | கைகலந்துண்டான | பொய்கலவாதென் | மெய்கலந்தானே" என்னக் கடவதிறே.. .. ..(௫)

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி, ௫.—பாட்டு - ௫௫.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

பரிவதில் - ப்ரவேஶங்கள்

பன்னீராயிரப்படி.

ஆறாந்திருவாய்மொழியில், "இப்படி ஶீலவானாகிலும ஶ்ரிய:பதியாகை யாலே அவாப்த ஸமஸதகாமனான பூரணனை ஆராதிககுமிடததில தததநுருபமான வுபகரணததயபாவத்தாலே துஷகரமாகிறசெய்வதென்" என்று கூசவேணடாத படி, பூாததிதானே, ஆபிமுகயமே பற்றாசாக அஙகீகரிககைக்குறுபபாகையாலே ஆஶ்ரயணம் ஸுகரமென்று பரதிபாதிககைககாக, ஆராதநோபகரணஸௌகர்ய த்தையும, ஆராதகனுடைய அதிகாரஸௌகாயததையும், அதிகாரிவிஷயததில ஆ ராத்யன தோஷகுணம்பாராமையையும, தன்பெருமைபாராதே யஙகீகரிககும்ப ந்தவிசேஷததையும், அநநய ப்ரயோஜநவிஷயததி லாதராதிஶயததையும, தவா களுககததநத போக்யனுமபடியையும, அநிஷ்டநிவாததகனானவனுடைய வாஶ்ர யணம் காலக்ஷேப பரகாரமெனனுமிடததையும், அஞ்சலிமாதரததாலே அநிஷட நிவ்ருததியையு மிஷ்டபராப்தியையும பண்ணுமென்னுமிடத்தையும, அநிஷடநிவ ருததி யவனுடைய ஸங்கலபாதீநமெனனுமிடததையும, அநிஷ்டததை அவிளமபே ந நிவாததிபபிககையையுஞசொலலி, ஸவாராதததையை யுபதேஶிககிறா... .. *

ஈடு

முதற்றிருவாய்மொழியிலே, அவன்ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கிறப டியைத் தாமநுபவித்தார்; இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே, இப்படிபர னானவனை பஜியுங்கோளென்றார்; அநந்தரம், பஜநத்துக்குறுப்பாக அவ னுடையஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாக அவனு டையஅபராதஸஹத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாகஶீல வானென்றார். இவையெல்லாமுண்டானாலும் பசையில்லையிறே பரிமாற் றத்திலே அருமைகிடக்குமாகிலென்ன; அதுவேண்டா, ஸ்வாராத னென்கிறார்.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே, "அபோகயன்" என்றகன்ற விவனைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட விதுக்கொரு ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ! பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளுகிறது தானொருபரிமாற்றத்துக்கிறே; அதில், க்ஷுத்ரனானவிவனாலே க்ஷுத்ரோபகரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வேச்வரனையாச்ரயித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலே. ஸம்ஸாரியான விவனாலே நேர்கொடுநேராச்ரயித்துத் தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிருக்கையாலும், இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாகையாலும், இவ்விரண்டுக்குமடியாக ஸ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலும், இவனவனையாச்ரயிக்கை யென்றொருபொருளில்லையீ! என்ன; அதுவேண்டா, அப்படிகளுடைய ஆச்ரயணத்துக்குறுப்பு, இவனதன்ஸ்வரூபலாபத்துக்குறுப்பாக நினைத்திருக்கு மிதுதான்தன்பேறாக நினைத்திருக்கும்; இதுக்குமேற்படத்தனக்கு வேறொன்றுதேடவேண்டாதபடியெல்லாம் கைப்புகுந்திருப்பானொருவனாகையாலும், இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாயிருக்கையாலே யிவனபகல் பெற்றதுகொண்டு முகங்காட்டுகைக்குடலாயிருக்கையாலும், ஸ்ரிய:பதியாகையாலே ஸுசீலனாயிருக்கையாலும், இதரஸமாச்ரயணம்போலே பகவத்ஸமாச்ரயண மருமைப்பட்டிராது. இனியிதுதன்னிலேயிழியவே, விரோதிகளடங்கலுமநசிக்கும்; ஆச்ரயணந்தான் க்லேசரூபமாயிருக்கையன்றியே போகரூபமாயிருக்கும்; இவனுக்குவருந்தியொன்றுந் தேடவேண்டாதபடி பெற்றதுபகரணமாயிருக்கும்; பகவத்ஸமாச்ரயணமாகையாலே ப்ரத்யவாயப்ரஸங்கமில்லை; த்ரவ்யநியதி, காலநியதி, அதிகாரிநியதி, இல்லை; இப்படியிருக்கையாலே யாச்ரயணம்ஸுகரம், ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார். [த்வத³ங்க்⁴ரிமுத்³தி³ஸ்ய] (த்வதங்கிரிமுத்திஸ்ய)

அல்லாதஆச்ரயணீயரிற்காட்டி லிவனுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியும், இவனபகல ச்ரேஷ்டனுக்கிழியுந்துறை திருவடிகளென்னுமிடமுஞ் சொல்லுகிறது. [கதா³பி] (கதாபி) காலநியதியை விதிக்கிறகர்மத்திற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி [கேநசித்] (கேநசித்) அதிகாரிநியதியை விதிக்கிறவற்றிற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி. [யதா²ததா²] (யதாததா) க்ரமநியதியை யபேக்ஷித்திருக்கும கர்மங்களில வ்யாவ்ருத்தி. "வா, ச்வா," (வா, ,) என்கையாலே - விகல்பஸமுச்சயங்களில ஒன்றேயாகக்கடவதென்கிற காமத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஸக்ருத்] (ஸக்ருத்) தீர்க்கஸத்ராதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [க்ருத:] (க்ருத:) ஆதிகாமணிக்தவாய், உத்யோகமாத்ரத்திலே பலமாகச்சொல்லுகிறது. [அஞ்ஜலி:] (அஞ்சலி:) இப்படி யிருக்கிறதேதென்னில், அஞ்சலி: - வித்தவ்யயாயாஸஸஹகாரிஸாத்யமான அச்வமேதாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [தவைவ] (தவைவ)

தேசாந்தரே காலாந்தரேநின்று பலிப்பனவாகச் சொல்லுகிற காம்யங்களி ல் வ்யாவ்ருத்தி. [உஷ்ணாதி] (ருஷ்ணுதி) " இவன்றன்னைத் தொடர்ந்து பிடிக்கும்" என்று இவனையுமியாமேபோமென்கை. "சும்மெனாதே கை விட்டோடித்தூறுகள்பாயுந்தன" என்கிறபடியே, [ஸஹாதி] (அ ஸபாதி) ஒருகாமமொருபாபத்தைப் போக்குவதாகச்சொல்லுகிறவதி ல வ்யாவ்ருத்தி. [அசேஷதஃ] (அசேஷதஃ) வாஸனைகிடக்கப்போ க்கும் காமங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஸஹாதி] (ஸபாதி) ஒருஸுக்ரு தமொருபலத்தைப் பலிப்பதாகச்சொல்லுகிற வதிலவ்யாவ்ருத்தி. [புஷ்ணாதி] (புஷ்ணுதி) தீமையைப்போக்கிவிடுமளவன்றிக்கே, அதுபோ னவிடமெங்கும் நன்மையாலே நிறைக்கும். [நஜாது ஹீயதே] (ந ஜாதுஹீயதே) பலத்தைக்கொடுத்துத் தான் க்ஷீத்துப்போமதில் வ்யா வ்ருத்தி. [பத்ரம்புஷ்பமித்யாதி] (பத்ரபுஷ்பமித்யாதி) த்ரவ்யதா ரதம்யம்பார்ப்பதில்லை, இடுகிறவன் நெஞ்சிலீரமேயாயிற்று பார்ப்பது. [அஸ்நாமி] (அஸ்நாமி) இப்படி தரப்பட்டவற்றைமநோரதப்பத்துக்கு மவ்வருகானவைகைப்புகுந்தாற்போலே நினைத்திருப்பனென்னுதல்; அவன்கலங்கித் தருமாப்போலே நானுங்கலங்கியடைவுகெட விநியோ கங்கொள்ளுவனென்னுதல். [அந்யத்பூர்ணாதபாமகும்பாதித்யாதி] (அந்யத்பூர்ணுதபாமகும்பாதிதயாதி) [நவேஷ்டி] (நவேசசதி) இ வனுடைய வுத்யோகமாத்ரத்திலே வயிறுநிறையுமாயிற்றவனுக்கு. [யாஃ க்ரியாஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுஃ] (யாஃக்ரியாஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுஃ) அபிம தவிஷயத்தின் பரிமாற்றம்போலே யெல்லா முத்தேஸ்யமாயத்தோற்று ம. [ஏகாந்தகத்புத்திபிஃ] (ஏகாந்தகத்புத்திபிஃ) இதொன்றுமே வேண்டுவது. [தாஸவாஃ] (தாஸஸாவாஃ) அவற்றிலொன்றும விட் டுப்பிடியான். [ஸிரஸாப்ரதிக்ருஹ்ணாதி] (ஸிரஸாபரதிக்ருஹ்ணுதி) இவன்காலாலேபொகட்டவற்றையு மவன்தலையாலேசுமக்கும். [தேவஃ] (தேவஃ) காலாலே கொள்ளப்பிறந்தவன். [ஸ்வயம்] (ஸ்வயம) செல வக்கிடப்புணடென்று, மஹிஷீஸ்வேதத்துக் காளிடவொண்ணாதே. ஆ கவிப்படிகளாலே அவனுடைய ஸ்வாராதத்தையைச்சொல்லுகிறு ரிததி ருவாயமொழியாலே. .. .. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

பரிவதில்ஸன்ப்ரவேஸே, கீழைநத்திருவாயமொழிகளிலுஞ் சொன்ன கு ணங்களை யநுபாஷியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாயமொழியில் ப்ரதிபாத்யம் ஸ்

வாராததையென்னுமதை ஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "அதுக்குப்பபாக" என்றவிரண்டுக்கும் - பஜந்தநுபபாகவென்றாத்தம். பரிமாற்றத்தில - ஆராதநத்தில.

விஸ்தரஸங்கதி. (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "போகாமையாலே" என்றதுக்கு - "ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ" என்றதோடே யந்வயம். "அகன்றவிவனை" என்றது - சேதநாகக்கெல்லா முடலக்ஷணம். (ஒருபரிமாற்றத்துக்கிறே யென்று) "அயோக்யன" என்றகன்றவிவனைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட ஸௌஶீல்யகுணத்தையநுஸந்தித்து, எல்லாருமாஶ்ரயித்து பரிசாயை பண்ணுகைக்கிறேயென்றபடி.

கிழ, இவன ஸ்வபாவத்தாலே யாஶ்ரயணங்கூடாதென்று சொல்லி, அவன் ஸ்வபாவத்தாலுங் கூடாதென்று ஶங்கிக்கிறார் (ஸமஸாரியானவித்யாதி) (நேர் கொடுநோ) நன்றுக. "மறுவாத்தணந்துழாயானமுதுவேதமுதல்வன" என்றதிலே - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தியுஞ்சொல்லுகிறது. இந்தவிரண்டுக்குணத்துக்கும் ஈஷத்பேதங்கண்டுகொள்வது. அவாப்தஸமஸ்தகாமன - நிரபேக்ஷன. பூர்த்தியாவது - அபேக்ஷாஸத்பாவேபி பூர்ணனென்றபடி. "திருமகளார்தனிக்கேள்வன" என்றதைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது)

அப்படிகளடையவென்றது - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பூர்ணத்வஶ்ரிய:பதித்வங்களை. உபபாதநம (இவன்தன்ஸ்வரூபேத்யாதி) இதுக்கு - கிஞ்சித்காரத்துக்கு. எல்லாமகைப்புகுந்திருப்பான - எல்லாவாத்தங்களும ஹஸ்தகதமா யிருப்பான. ஶ்ரிய:பதியாகையாலே யென்றது - அவளோட்டை ஸம்பந்தமவளுடைய ப்ரஜைகளிடத்தில் ஸௌஶீல்யத்துக்கு ஹேதுவென்றபடி. "புகைபூவே" என்றதைப்பற்ற (அருமைபட்டிராதென்றது.)

"வலவினைமாளவித்து" என்றதைப்பற்ற (விரோதிகளடங்கலும் நசிக்குமென்றது) இதுதன்னிலே - ஆஶ்ரயணத்திலே. "அமுதிலுமாற்றவினியன" என்றதைப்பற்ற (போகரூபமாயிருக்குமென்றது) பெற்றதுபகரணமாயிருக்குமென்றது - "புரிவதுவுமபுகைபூவே" என்றதைப்பற்ற. பரத்யவாயப்ரஸங்கமில்லையென்றது "நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே। ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்" (நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவித்யதே। ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதோபயாத) என்றதைப்பற்ற. முதலிரண்டுபாட்டாலே - த்ரவ்யாதிகாரி நியமாபாவஞ்சொல்லுகிறது. காலநியதியில்லாமை- "ப்ராதர்நிஶி ததா ஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந்। நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயம் நர:" (ப்ராதர்நிஶிததாஸந்த்யாமத்யாஹ்நாதிஷுஸம்ஸ்மரந। நாராயணமவாப்நோதிஸத்ய:பாபக்ஷயநர:) என்கையாலேஸித்தம.

ஆஶ்ரயணம ஸுகரமென்றதுக்கு ப்ரமாணம் (த்வதங்க்ரிமித்யாதி) "த்வத" என்றதுக்குபாவம் (அல்லாதவித்யாதி) ப்ராப்தஶேஷியான வுன்னுடையவென்றபடி. அவ்யவாநதாமிருக்க "அங்க்ரிம்" (அங்க்ரிம்) என்று - திருவடிகளைச்சொன்னதுக்குபாவம் (இவனபக்கலித்யாதி) "ஸக்ருதேவ ஸக்ருதேவ ஜ்யோதி

ஷாயஜேத" (வஸந்தேவஸந்தேஜயோதிஷாயஜேத) என்று காலநியதியைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. "க்ருஷ்ணகேஶோக்நீநாதநீத" (க்ருஷ்ணகேஶோக்நீநாதநீத) "அயக்ஞோவாஏஷஃயோபத்நீகஃ" (அயக்ஞோவாஏஷஃயோபத்நீகஃ) என்று அதிகாரிநியதியை விதிக்கிறதென்றபடி. ப்ராஙமுகத்வாதிகள் - க்ரமநியதியென்றபடி. "வ்ரீஹிபிர்வாயவைர்வாஜுஹுயாத்" (வ்ரீஹிபிர்வாயவைர்வாஜுஹுயாத்) என்று - விகல்பம். ஆக்நேயாதிஷட்காமங்களுக்கு ஸமுச்சயநியமம். (ஒன்றேயாகக்கடவது) எல்லாங்கூடியேயாகக்கடவது (என்கிற கர்மத்தில) என்று கூட்டுவது. அதாவது-தரிவித்கரணத்தாலே யாகவுமாம், ஏககரணத்தாலே யாகவுமாமென்றபடி. நீரக்கஸ்தரம் - பஹுகாலசாத்தவ்யஸ்த்ரயாகம. "முஷ்ஸதேயே" (முஷ்ஸதேயே) என்றிறேதாது. (சுமமெனுதேயித்யாதி) பாபங்களெல்லாம ஸமூச்சுவிடாதே கைவிட்டோடிப்போய்க காப்பாயநதனவென்றபடி. (தாதி ப்ரஹ்மஹத்யாம்யோஶ்வமேதேநயஜதே" (தரதிப்ரஹ்மஹத்யாமயோஶ்வமேதேநயஜதே) என்றதைப்பற்ற (ஒருகர்மமொருபாபத்தையென்றது) "அஶுபாநி" (அஶுபாநி) என்றது - மோக்ஷவிரோதித்வேந ஶுபங்களான புண்யங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. புண்யங்களைப்போக்குகை யிவனுக்கநிஷ்டமாகிலும், ஆபபகாபதயபரிஹாரணஙயாயத்தாலேயவற்றையும் போக்குமென்றுதாதபாயம். (வாஸனைகிடக்கவித்யாதி) பஹுவசநமிருக்கச்செய்தே, "அஶேஷதஃ" (அஶேஷதஃ) என்கையாலே, அஶுபபதத்தாலே - வாஸனையும் ஸங்க்ருஹீதமென்று தாதபாயம். "காரீரயாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (காரீரயாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத) "சித்ரயாயஜேதபஶுகாமஃ" (சித்ரயாயஜேதபஶுகாமஃ) என்றதைப்பற்ற (ஒருபலத்தை பல்பபதாகவென்றது) "ஜீர்ணம்வஸ்த்ரமிவ" (ஜீர்ணம்பரவ்ருத்தமிவமே) என்று ஸாவதா அவன்றிருவுள்ளத்தில் படுகிடக்கையைப்பற்ற (நஜாதுஹீயதே) என்றது.

ஸ்தோஸ்தவமே, "பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோயம்யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி । ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மநஃ" (பதரமபுஷ்பமபலம்தோயம்யோமேபக்த்யாபரயச்சதி । ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிபரயதாதமநஃ.) பரயதாதமஸ்தஸ்யபக்த்யுபஹ்ருதம என்றபடி. நெஞ்சிலீரம - நெஞ்சிலாதரத்தை. மநோரதபதத்துக்கு மவவருகானவை யென்றது - "அஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்தேள" (அஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்தேள) என்கிற தாதுவைப்பற்ற. "அஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்தேள" (அஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்தேள) என்கிறதாதுவாலே வ்யாபதியைககாட்டி, அததாலே-அபரிச்சேதயத்தையைச் சொல்லுகிறது. "அஶ்போஜநே" (அஶ்போஜநே) என்கிறதாதுவைப்பற்ற தாதபர்யாந்தரம (அவன்கலங்கியித்யாதி) அன்றிக்கே, பெரும்பசியனுக்கல்பமிட்டாலும் அதிகமாக நினைத்திருக்கையும், அடைவுகெட விநியோகங்கொள்ளுகையுமாகிற வாகாரத்வயமுண்டாகையாலே யுபயாகாரத்தையும்

டாற்றாத்பர்யம் (இப்படி தரப்பட்ட வித்யாதி வாக்யத்வயம்) என்றுதல். இந்த யோஜநை - " ஸரோஜநே " (அம்போஜநே) என்கிறதானதையே யுபஜீவித்தருளிச்செய்தது, " ஸம்வ்ருணோஷி " (ஸம்வ்யாபகேந) என்கிற தானுவக்கு ஆஶ்ரயமென்று ரூபமிராக்ஷேபம்.

உத்யோக பர்வணி, " நாந்யத்பூர்ணாதபாம்கும்பாந்நாந்யத்பாதாவநேஜநாத் । நாந்யத்குஶலஸம்ப்ரஶ்நாந்நசேச்சதி ஜநார்தந: " (நாந்யத்பூர்ணாதபாம்கும்பாந்நாந்யத்பாதாவநேஜநாத் । நாந்யத்குஶலஸம்ப்ரஶ்நாந்நசேச்சதி ஜநார்த்தந:) " பூர்ணாதபாம்கும்பாந்நேச்சதி " (பூர்ணாதபாம்கும்பாந்நேச்சதி) என்கையாலே (இவனுடைய வித்யாதி)

மோக்ஷதர்மே, " யா: க்ரியா: ஸம்ப்ரயுக்தா: ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வா: ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம் " (யா: க்ரியா: ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வா: ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்.) " யா: " என்றதுக்குபாவம் (அபிமதேத்யாதி) ஏகாந்த:- பாவபரதாகோசிதசேஷ:, ஐகாந்த்ய மென்றபடி. (ஒன்றும்விட்டுப்பிடியான) எல்லாம் பரிக்ரஹிக்குமென்றபடி. (செல்வக்கிடப்புணென்று) நம்பதஸ்த்தித்தியுண்டென்றமாத்ரத்திலே. நிகமிக்கிறார் (ஆகவித்யாதி.)... . ... *

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பரிவதிலீசனைப்பாடி, விரிவதுமேவலுறுவீர்
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய், புரிவதுவும்புகைபூவே.

ஆறாயிரப்படி

(பரிவதிலீசனை) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணாநுபவஜநிதமான தம்முடைய நிரவதிகப்ரீதியாலே, ஹேயப்ரத்யநீகனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை நிரஸ்த ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பிரியாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸமருத்தராகவேணுமென் றபேக்ஷையுடையராயிருந்து, தத்உபாய பக்தியோகாநுஷ்டானத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், பக்தியோகோசிதமானஉபகரணத்ரவ்யங்களுடைய துர்லபத்வத்தினாலும், பக்தியோகத்தை அவிகலமாகவநுஷ்டிக்கமுடியாமையாலும், பக்தியோகத்தையநுஷ்ட்டிக்கமாட்டாதே விஷண்ணரா யிருக்கிறவர்களைக் குறித்து, ஸாவஸுலபமான பத்ரபுஷ்பகேவலதோயாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு அவன்றிருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மோரடிமைசெய்யிலு மவனுடைய நிரவதிக ஸௌஶீல்யத்தா

லே அத்தைக் கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்துக் குசிதமான வுபகரணங்களே துல்லபமென்றும், தத்ஸமாராதநத்தை அவிகலமாகச்செய்கையரிதென்றும் விஷண்ணராகாதே அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார்.. *

பன்னீராயிரப்படி

முதற்பாட்டில், ஆராதநோபகரண ஸௌகர்யத்தையருளிச்செய்கிறார்.

பரிவதில் - துःகாதிஹேய ப்ரதிபடனாய. ஈசனை - நிகிலநியந்த்ருத்வாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுண பூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனை. பாடி - அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித ஸாமகாந முகத்தாலேபாடி. விரிவது - ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை. மேவல் - பெறுகையிலே. உறவீர் - உறுதியையுடையவர்களே. பிரிவகை - பரயோஜநத்தைக்கொண்டு கடக்கப்போகை. இன்றி - இன்றிக்கே யநந்யராய். நன்னீர் - ஶுத்தஜலத்தை. தூய - ப்ரேமத்தாலே அக்ரமமாகப்பரிமாறி. புரிவதுவும் - ஸமர்ப்பிக்குமதுவும். புகைபூவே - கேவலம் புகையும்பூவும். "புரிவதுமாவதுபூவே" என்றுபாடமாய் - "தேடவெளியபூ" என்று சொல்லுவாருமுளர் ... . *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

எம்பெருமான் பரிபூர்ணனாகையாலே ஸ்வாராதனென்கிறார்.

(பரிவது) துःகமாகவுமாம், பக்ஷபாதமாகவுமாம். (இல) இல்லென்பது - இல்லாமை. இத்தால் - துःகமில்லையென்னுதல், பக்ஷபாதமில்லையென்னுதல். துःகமாவது - "நாமிடுகிறவை அவன்கொள்ளுமோ! கொள்ளானோ" என்று ஆஶ்ரயிக்கிறவிவன் நெஞ்சிலே துःகமுண்டாமென்று, ஆஶ்ரயணீயனுக்கு துःகமாமிறே. அன்றிக்கே, பக்ஷபாதமானபோது - ஒருவன் குருவாக த்ரவ்யத்தைக்கொடுத்தால் அவன்பக்கலிலே பக்ஷபதித்திருக்குமாகில், "ஊஷ்ராவந" (துஷ்ப்ராப) என்றாஶ்ரயணீயனுக்கு ஹேயமிறே.

இவையில்லாதபடியிருக்கையாலே ஹேயப்ரத்யநீகனென்றபடி. உபயவிபாகம்பாராதே யிருக்கைக்கடியென்னென்னில் (ஈசனை) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஹேயப்ரத்யநீகத்தைப்புகவிட்டே கல்யாணகுணங்களும்புகுமிறே, ஆக, ஹேயப்ரத்யநீகத்தையும் கல்யாணகுணயோகமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. (ஈசனை) புறம்பேயொருவனுக்கொருவன் விருந்திடும்போது, நெடுநாள்பசிசைதேடி விருந்திட்டால், "இவனுண்டுள்ள குறைசொல்லப்புகுகிறானே!" என்று நெஞ்சாறலோடே தலைக்கட்டவேண்டிவரும், புத்ரன்பிதாவுக்கு விருந்திட்டால் உண்டாகிலுள்ள குறை தமப்பனதாய், நெஞ்சாறல்படவேண்டாதிருக்குமிறே; அப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தத்தைப்பற்ற "ஈசன" என்கிறது.

(பாடி) ஸர்வேச்வரனைக்கிட்டினால், வாங்கதியதியோடே நிற்கையன்றிக்கே, ஹாஷத்துககுப்போககுவிடடுப்பாடி. (விரிவதுமேவலுறவிர) "ஹாவு ஹாவு ஹாவு" (ஏதத்ஸாமகாயநாஸ்தே) என்றுபாடி, விஸ்தருதராகையாகிறபேறு பெறவேணடியிருபபிர.

பேறுகனத்திருந்தது, நாங்கள செய்யவேணடுவதென்னென்னில (பிரிவகையின்றி) பிரிகையாகிறவகையின்றி - "இமையோர்பலரும முனிவரும் புனைந்தகண்ணிநீர் சாந்தமபுகையோடேந்தி வணங்கினால உன்பெருமைமாசூணாதோ" என்றுகலவகை யிட்டுக்கொண் டகலாதே. (நன்னீர்) ஏலாதிஸம்ஸ்காரமு மின்றிக்கேயிருக்கை. கேவலஜலமுமமையும. (தூய) யதாததாவாரி. (புரிவதுவும) இவனவனுககருட்கொடையாககொடுக்குமதுவும. (புகைபூவே) அகிறபுகை, கருமுகைபபூ, என்றுவிசேஷியாமையாலே, ஏதேனும்புகையும, ஏதேனுமபூவுமமையும.

"செதுகையிடடுப் புகைக்கவமையும, கண்டகாலிடவுமமையும" என்று பட்டரருளிசசெய்யுமபடி. இத்தை படடரருளிச்செய்தவாறே "'நகண்டகாரிகாபுஷ்பமதேவாய விநிவேதயேத' (நகண்டகாரிகாபுஷ்பமதேவாயவிநிவேதயேத) என்னாநின்றதே" என்றுநஞ்சீயர்கேட்க, "'அவனுக்காகாது' என்கிறதல்ல, 'பறிக்கிறவாஸ்ரிதனகையிலே முட்பாயும்' என்றதுக்காகததவிர்ததததுகாணும" என்றருளிச்செய்தார். [கள்ளார்துழாயும கணவலரும கூவிளையும்முள்ளார்முளரியு மாம்பலுமென்று] விஜாதீயங்களைச சேரவெடுக்கிறதுகண்டீரே! தரவ்யதாரதம்யம்பார்ப்பதில்லையெனகைக்காக; [புள்ளாயோரேனமுமாய்ப் புக்கிடந்தானை] "அப்ராகருததரவ்யமவேணும" என்றிருந்தானாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிரானோ. வாராஹகல்பமபாராகிறகச்செய்தே "ஸ்ரீவராஹநாயனார்க்கு முத்தககாசையமுதுசெய்விபபது" என்று கிடந்ததாய், "இதென்னமெய்யபபாடுதான்" என்றுநஞ்சீயர்போரவிததராயருளினார். [உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாய்க கொள்ளோமே] இப்படி யநுஸந்தியாதாருடைய ஹ்ருதயத்தை ஹ்ருதயமாக நினைத்திரோம நாங்களபதின் மருமமென்றுதமமையொழிந்தவாழவாரகளையும்.............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பரிவதிலீதயாதி) "ஈசனை" என்றததால்பலிதம் (பரிபூரணனாகையாலேயென்றது) "புரிவதுவும புகைபூவே" என்றததால் பலிதம (ஸுவாராதனென்றது.)

ஹேயப்ரதயநீகனுககு துக்கப்ரஸங்க முண்டோ, அதில்லையென்பா னென்னென்ன (துக்கமாவதிதயாதி) (ஆஸ்ரயணீயனுககு துக்கமாயிறே) "இவனொ

ருக

ருசிலிப்படி 'ஆராராதனை' என்று தோற்றும்படியிருந்தோமிறே" என்றுஆச்ரயணீயனுக்கு து:கமாமென்றபடி. இவை - து:கபக்ஷபாதங்கள் "பக்ஷபாதமில்லை" என்றதை யுபபாதித்துக்கொண்டு, "ஈசன" என்றதுக்கு ஸங்கதி (தரதமவிபாகமித்யாதி.)

"பரிவதிலீசனை" என்றதை - "பிரிவகை" இத்யாதிக்குஶேஷமாக்கி, ப்ராபகத்வபரமாக ஸ்வாராதத்தாறு குண்யோந வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, மேல், "பாடி" என்றதுக்கு காமமாக, "பரிவதிலீசனை" என்றதை - ப்ராப்யபரத்வேந வ்யாக்யாநஞ்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி; "பரிவதில" என்று - அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வமாத்ரஞ்சொன்னால் போருமோ, உபயலிங்கவிஶிஷ்டமன்றோ ப்ராப்யம், ஆகையாலே கல்யாணைகதாநத்வஞ் சொல்லவேண்டாவோ வென்ன (ஹேயப்ரத்யநீகதை புகக்விடத்தேயித்யாதி) இப்பக்ஷத்திலே, ஈசனை - ஶேஷியையென்று கண்டுகொள்வது; "பரிவது" என்று - ஹேயங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். ப்ராபகபரமான பக்ஷத்தில், ஈசனை - ஸ்வாமியை யென்றபடி, "பரிவதில்" என்று - ஆஶ்ரயிக்கும்போதைக் குறைப்பாக து:கபக்ஷபாதரூபஹேய ப்ரத்யநீகதையைச் சொல்லுகிறது. ஆக, "பரிவதிலீசனை" என்கிறபதம் - ப்ராப்யவேஷபரமாயும், ப்ராபகவேஷபரமாயுமிருக்கிறது. ப்ராபகபரமானபோது, "ஈசனை" என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (புறமபேயொருவனித்யாதி) நெஞ்சாறல்-மநஸ்தாபம். ஸம்பந்தத்தை - ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை. ப்ராபக பரமானபோது, பரிவதிலீசனைப்பாடி விரிவதுமேவலுறுவீர், பரிவதிலீசனைப்பிரிவகையின்றிப் புரிவதுவும் நன்னீர்தூய்ப்புகைபூவே இத்யந்வய:.

(ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே இத்யாதி) காமாந்நீகாமரூபீ - வேண்டினவந்நங்களையும் வேண்டின ஶரீரங்களையு முடையனாய்க்கொண்டு. இமாந்லோகாந்நுஸஞ்சரன். வக்ஷ்யமாணமான விந்த ஸாமகாநம்பண்ணிக்கொண்டிராநிற்குமென்றபடி. விரிவது - விஸ்த்ருதரானகை. ஆவிர்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை. மேவல்-பெறுகையிலே. உறுவீர் - உற்றிருக்குமவர்களேயென்று ஸம்போதநம்.

மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி (பேறுகனத்தித்யாதி) மேவலிலேயுற்றிருப்பார்க்குப் பிரிய ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன (இமையோரித்யாதி) நன்னீர் - ஶைத்யஜலம். அருட்கொடை - தயாதாநம். கிழவர்க்கு தக்கு சரமாவதியை ஸமவாதமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (செதுகையித்யாதி) செதுகு - கூளமும், பதரும். கண்டகாலி - கண்டகாலிப்பூ.

ப்ராஸங்கிகம் (இதனையித்யாதி) இதுக்கு நியாமகமேதென்ன (கள்ளாரித்யாதி) திருமொழி. கூவிளை - பில்வம். முள்ளார்முளரி - தாமரை. ஆம்பல்-குமுதம். விஜாதீயங்களை - அஸாதாரணமான திருத்துழாய்க்கு விஜாதீயங்களை. "பள்ளாயோரானமுமாய்" என்கிறவிது - ஹேதுகாப்பமித்யபிப்ராயேணஹ (அப்ராக்ருதேத்யாதி).

"ஆய" என்கிறவவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டுக்கைத்திறயம் (வாராஹகல்பமித்யாதி) முத்தக்காசு - கோரைக்கிழங்கு. மெய்ப்பாடு - ஸத்யதை. இப்படியநுஸந்தியாதார் - "ஸ்நேஹத்தாலேயவனுக்காகாததில்லை" என்றநுஸந்தியாதார். நாங்கள்பதினமருமென்றது - பஹுவசநார்த்தம். "ஆழவாரகளையும்" என்றவநந்தரம், கூட்டிச்சொல்லுகிறானொன்றுகூட்டுவது.

க்ரமேணாந்வய:..................................... ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

மதுவார்தண்ணந்துழாயான், முதுவேதமுதல்வனுக்
கெதுவேதென்பணியென்னு, ததுவேயாட்செய்யுமீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(மதுவார) இப்படியெம்பெருமானுக்கடிமையெளிதானாலென, நிர்தோஷமான வஶேஷவேத ப்ரதிபாத்யனுமாய், நிரவத்யமான ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியையுமுடையவனானவனுக்கு, நாங்களடிமைசெய்கைக்கர்ஹரோவென்னில்; அடிமைசெய்கைக்கர்ஹதையாவது - தந்தாமுடைய அநர்ஹதையைப்பாராதொழிகை. ... .*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், அதிகாரிஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம் - ஸர்வேஶ்வரத்துக்குலக்ஷகமாய. மதுவார - மதுஸ்யந்தியாய். தண் - குளிர்ந்த. துழாயான - திருத்துழாயையுடையனாய. முது - பழையதான. வேதம் - வேதங்களுக்கு. முதல்வனுக்கு - ப்ரதாநதயாப்ரதிபாத்யனானவனுக்கு. எது - அநுரூபமாகச்செய்யும்படியெது. என்பணியேது - நான்செய்யும்பணியேது. என்னுமதுவே - என்னுதே "கஹம்ஸுவங்கரிஷ்யாமி" (அஹமஸாவமகரிஷ்யாமி) என்றுஸாவதிலுமாதரமுடையனுமதுவே. ஆட்செய்யும - அடிமைசெய்கைக்கு. ஈடு - தகுதி

புரிவதுவும்புகைபூவேயென்கிறபாட்டத்தில், "வதுவார" என்றெடுத்தவந்தாதி - உடலெழுத்தானவகரத்தை முதலாகவெடுத்ததென்றுகொள்வது; "ஏபாவம" என்கிறபாட்டில், உயிரெழுத்துமுதலானவோபாதி. .. ..

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யத்திற்குறைபார்த்தகலவேண்டாவென்றார் முதற்பாட்டில்; "நானதிகாரியல்லேன" என்றகலவேண்டாவென்கிறாரிதில்.

(மதுவார்தண்ணந்துழாயான்) "புரிவதுவும்புகைபூவே" என்றதுகீழ், இதில் "மதுவார்தண்ணந்துழாயான" என்றுதொடங்குகிற்று, இதுசேரும்படியென்னென்ன; "பூவாகில மதுவோடேகூடி யல்லதிராமையாலேசேரும" என்றுசொல்லுவர்கள்தமிழர்; "வதுவார்தண்ணந்துழாயான்" என்றுபாடமானபோதுபோரச்சேரும்; வதுவையென்று மணம். ஆர்தல் - பூர்ணம். வதுவை, "வது" என்று - கடைக்குறைத்தலாய், நறுநாற்றத்தையுடையதுழாயென்றுமாம். இதுதமிழர்போரச்சேருமென்பர்.

(மதுவாரிதயாதி) ஒருவாடல் மாலையைக்கொண்டுவந்து திருக்குழலிலே வளையமாக வைத்தால், திருக்குழலோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்வி பெற்று, மதுஸ்ரமபி, சினையாறுபட்டு, வார்ந்து வெள்ளமிட்டாநிற்கும்.

(முதுவேதமுதல்வனுக்கு) இவ்வொப்பனையழகு பேசும்போது இன்னும் பாசிபூத்த வேதமே பேசவேண்டாவோ. நித்யமாய் அபௌருஷேயமான வேத ப்ரதிபாத்யனாயுள்ளவனுக்கு. வேதமுதல்வனாகையாவது - "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" (ஶாஸ்ரயோநித்வாத்) என்கிறபடியே வேதப்ரதிபாத்யனென்கை. மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்கையாலே - ஸர்வாதிகனென்றதாயிற்று. முதுவேதமுதல்வனென்கையாலே - பரிபூர்ணனென்றதாயிற்று. இரண்டுமெஸ்வாராதனென்கைக்குறுப்பாகிறது.

(எதுவேதித்யாதி) முதுவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, என்பணியேது, என்னுமதுவே ஆட்செய்கைக்கதிகாரமாவது. "நித்யஸூரிகளன்றோ அவனுக்கீடாக அடிமைசெய்யவல்லார், நான் செய்யுமதேது" என்று தன்னைக்கொண்டு கைவாங்கா தொழியுமதுவே. அன்றிக்கே, "முதுவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, ஏதென்பணி" என்னுமதுவே - "இதவனுக்கீடன்று" என்று சிலவற்றை விடாதே, ஸகலகைங்கர்யத்திலுமன்வயிக்குமதுவே ஆட்செய்கைக்கதிகாரமாவதென்னுதல்.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு (மதுவாரிதயாதி) வருத்தானுவாதபூர்வகமாக "எதுவேதென்பணியென்னாது" என்றதைச் சாக்ஷித்த ஸங்கதி (ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கித்யாதி)

"பூவாகில்" இத்யாதிக்குக் கருத்து - பொருளிசையந்தாதியென்று. "வதுவார்" என்றுபாடமானால், இயலிசையந்தாதிக்குப் போரச்சேருமென்றபடி. உரைகாரர். "புரிவதுவும்" என்றவுடலெழுத்தான மகாரமுதலாகத்தொடங்குகையாலே யியலிசையந்தாதிக்குச்சேரும்" என்றார். உயிரெழுத்தென்றும், உடலெழுத்தென்றும், இரண்டுண்டு. உயிரெழுத்து - அகாராதி. உடலெழுத்து - ககாராதி வ்யஞ்சநரூபமான வர்ணாக்ஷரங்கள். ஆகில், வதுவையார் என்னவேண்டாவோ வென்ன (வதுவையித்யாதி) நறுநாற்றம் - மிக்கபரிமளம்.

பொருளிசையந்தாதிபக்ஷத்துக்கர்த்த மருளிச்செய்வதாக பதோபாதானம்பண்ணுகிறார் (மதுவித்யாதி) "வார்" என்றதுக்குபாவம் (ஒருவாடல் மாலையித்யாதி) வார்தல்-ஒழுகுதல். "தண், அம்" என்ற பதத்வயத்துக்கர்த்தம் (செவ்விபெற்றென்று) சினையாறுபடிகையாவது - ஆறு, நீர்வரவணித்தாறுபோல பொசிந்துள்ளே ஜலமுண்டாயிருக்கை. சினை - காபஜலம். "ஶ்ரீ பரிமலாநா:, (பரிமலாநா:,) ஸர்வேஷாமபி ஸஞ்ஜ்வார:" (ஸாவேசாபிமதுஸரவா:) "மரங்கணினறுமத்தாரைகள்பாயும்." "தழைக்குந்துழாய" என்றிருக்கையாலே, பகவத்ஸ்பர்ஶத்தாலும் சின்மயராகையாலும், துழாய்க்கும் விஶ்லேஷத்திலுருவுதலும், ஸம்ஶ்லேஷத்தில்சினையாறுபடுதலும் கூடுமென்று கருத்து.

முதுவேதம் - பழையவேதம். " மதுவாரதணணந்துழாயான் முதுவேதமு தலவன " என்றுகூட்டிபாவம் (இவவொபபணியிதயாதி) பாசிபூதவென்றது - புராதநதவாபிப்ராயம. நிதயமென்றபோதே - அபௌருஷேயதவமஸிதம். வே தமுதலவன - வேதததைஜ்ஞாபக ஹேதுவாகவுடையவன.

கீழே, " மதுவார " இதயாதிபததவயததுககுக் கூட்டிபாவமருளிச்செய து, பததவடததுககும பரதயேகமாததாநதரம் (மதுவாரதண்ணநதுழாயானிதயாதி) பூரவம், ஸௌநதாயபரதயாபாவம், இஙகே, ஸாவாதிகதவாதி பரதயாபாவா நதரமென்று கணடுகொளவது. ஸாவாதிகன - அவாபதஸமஸதகாமன. " வக்ஷஸ்தலயாநதுளஸிகமலாகௌஸதுபைர்வைஜயநதிஸாவேஸாத வமநதபதிதராம் " இதயாதிபபடியே-திருததுழாயமாலை ஸாவாதிகதவலக்ஷணமி றே "வேதமுதலவன" என்முலபூரததியைசசொலலும்படி யெஙஙனேயெனனில்; " (பூரணஸ்யபூரணமாதாய) " ஸாவமிதமபயாததோவாகயநாதரஃ " இதயாதி களாலே - ஸதயகாமதவ ஸதயஸஙகலபதவாதிகளைச் சொலலுகையாலே யென்ற படி.

" எதவேது " இதயாதிககு - முநதினவாததம் - உதகருஷ்ட நிக்ருஷ்ட ரூ பாதிகாரிவிஶேஷததைபபறற. தவிதீயாததம - அநதரஙக பஹிரங்க வருததி வி ஶேஷததைபபறற. அநதரஙகததோடு பஹிரங்கததோடு வாசியற ஸகலகைங்கா யததிலுமென்றபடி. பரதமயோஜனை - அதிகாரியினுடைய வயோகயதாநுஸநதா நபரம. தவிதியயோஜனை - கைஙகாயததினுடைய வயோகயதாநு ஸநதாநபரம். ஈடு - அதிகாரம். பாஷயே, " ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் " (ஶாஸதரயோநிதவாத)

ஶாஸ்தரமயஸயயோநிஃ - காரணம. பரமாணம். தச்சாஸதரயோநி. தஸயபாவஃ- ஶாஸ்தரயோநிதவம். தஸமாத. பரஹ்மஜ்ஞாநகாரணதவாச் சாஸ்தரஸ்யததயோ நிதவமப்ரஹ்மணஃ இதயாதஃ.

மதவாரதொடஙகி, முதல்வனுககுபபணியெது, என்பணியேது, என்னுத துவே யாடசெயயுமீடே இதயநவயஃ .. .. , ... *

மூன்றம்பாட்டு.

ஈடுமெடுப்புமிலீசன், மாடுவிடாதென்மனனே
பாடுமென்னுவவன்பாட, லாடுமெனங்கமணங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

எத்தாலேயென்னில் ; அடிமைசெயகையிலே யபேக்ஷையுடை யானை ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளால் தண்ணியனென்று பொகடும் ஸ்வபா வனல்லாமையாலே யென்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படித்தனக்கடிமைசெய்கையிலே அபேக்ஷையுடையராயிருப்பாரபக்கலுத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலுமநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே நின்றாடப்பெற்றேனென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அதிகாரியினுடைய தோஷகுணம்பாராத ஆராத்யனான வீச்வரனபக்கலிலே தம்முடையக்ரணத்ரயமும அவகாஹித்தமையையருளிசசெய்கிறார்

ஈடும் - தோஷநிபந்தநமாகவிட்டுவைக்கையும். எடுப்பும - குணநிபந்தநமாக வெடுத்துக்கொள்ளுகையும. இல - இல்லாமையாலே. ஈசன - ஸர்வஸாதாரணஸம்பந்தத்தையுடையனான வீச்வரனுடைய. மாடு - பரிஸரத்தை. என்மனனே - என்னெஞ்சு. விடாது - விடுகிறதில்லை. என்நா - என்னுடையநாவானது. அவன்பாடல - அவனவிஷயமானபாடலானதிருவாய்மொழியை. பாடும் - பாடாநின்றது. என்னங்கம் - என்சரீரம். அணங்கு - தைவாவிஷ்டம்போலே. ஆடும்-ஆடாநின்றது.

தனித்தனி "என, என" என்று - கரணத்ரயத்திலும் தம்முடையவுகப்புத்தோற்றுகிறது. ஏகாரம் - "விடாது, பாடும, ஆடும்" என்னும்வினைகளுடனேகூடிக்கிடக்கிறது. ....*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு

அவனுடைய இஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்துத் தாமதிகரித்தகார்யத்தை மறக்கும்படிதம்முடைய மநோவாக்காயங்களுக்கவனபக்கலிலே யுண்டானப்ராவண்யத்தை யருளிசசெய்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்புமிலீசன்) சிலரையுபேக்ஷித்தல், சிலரைஸ்வீகரித்தல் செய்யாதஸர்வேச்வரன, ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையாலே சிலரைவிடப்போகாதிறே. "தேவாநாம்தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" (தேவாநாமதாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்) என்று-ஸ்வீகரிக்குமவனோடுள்ளஸம்பந்தம விடுமவன்பக்கலிலுமுண்டிறே. (ஈசன்மாடுவிடாதென்மனனே) ஒருஸாதநபுத்த்யா கிடடிற்றுகிறிலிறே பலம் கைப்புகுந்தவாறேவிடுவது.

நானதிகரித்தகார்யத்துக்கெனக்கு நெஞ்சொழிகிறதில்லை. நாவியலாலிசை மாலைகளேத்தியன்றோ, மநஸ்ஸஹகாரமவேணுமோவுமக்கு; உம்முடைய அஹ்ருதயமானவுக்தியமையாதோ? எங்களுடையஹிதத்துக்கென்ன (பாடுமெனநாவவன்பாடல) என்னுடையவாகிந்த்ரியமும் மநஸ்ஸதிகரித்த கார்யத்திலேஅதிகரித்தது. ஆனாலும்முடைய ஹஸ்தமுத்ரையமையாதோ? எங்களுக்காத்மநிச்சயம்பண்ணுகைக்கென்ன (ஆடுமெனங்கமணங்கே) அதுவுமவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிற்று.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றாம்பாட்டு. (ஈடுமித்யாதி) கீழும் மேலும் பரோபதேசமாயிருக்க, நடுவிட்டிரண்டுபாட்டு ஸ்வாநுபவமாக வருளிச்செய்வா னென்னென்ன (அவனுடையவித்யாதி) இஸ்ஸ்வபாவத்தை - ஸ்வாரத்தா ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. அதிகரித்தகார்யம் - பரோபதேசம்.

ஈடு - பொகட்டுவைக்கையாய், உபேக்ஷிக்கை யென்றபடி. எடுக்கை - ஸ்வீகரிக்கை. எல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்கைக்கடியேதென்ன (ஸம்பந்தமித்யாதி) "ஈசன்" என்றஸம்பந்தமென்றபடி. ஜிதந்தாயாம், (தேவாநாமித்யாதி) "ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ" (ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ) இத்யுத்தரார்த்தம்.

ஈசன்மாடு - ஈசனிடத்தை. விடாமைக்கடியேதென்ன (ஒருஸாதநபுத்த்யாவித்யாதி) "மன்னே" என்றஏகாரம் - ஈற்றசை. அவ்யயமென்றபடி "ஈசன்மாடுவிடாது" என்கிறவருடையபாவம் (நானதிகரித்தவித்யாதி) அதிகரித்தகார்யம் - ஸ்வார்த்தோபதேசம்.

மேலுக்கவதாரிகை (நாவியலாலித்யாதி) நாவினுடையவுக்தியாலேசாரூப்யமான ஸந்தாபங்களையிட்டேத்துகையாற நண்ணுதலைப்பெற்றேனென்றபடி. (மநஸ்ஸுதிகரித்தகார்யத்திலே யித்யாதி) மநஸ்ஸைப்போலே பகவத்விஷயத்தில ப்ரவணமாயிற்றென்றபடி.

அணங்கு - தெய்வப்பெண், தைவாவிஷ்டமும்.

என்மன்ன ஈடுமெடுப்புமிலீசன் மாடுவிடாது, என்றுவவன்பாடல்பாடும், என்னங்கமணங்கெனவாடுமெ இதயந்வய: . ...*

நான்காம்பாட்டு.

அணங்கெனவாடுமெனங்கம், வணங்கிவழிபடுமீசன்
பிணங்கியமரர்பிதற்றுங், குணங்கெழுகொள்கையினானே.

ஆறாயிரப்படி.

(அணங்கென) அநந்யைரநுபூயமாநமான குணங்களிற்காட்டில ஸ்வைரநுபூயமாநமான குணங்களுக்கு, பரஸ்பரம் விவாதமாக உத்கர்ஷத்தை ப்ரதிபாதியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமரர்கள் அக்ரமமாகக் கொண்டநுபவிக்கிற கல்யாணகுணங்கள் சேருகைக்குக் கொள்கலமாய், ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானை நானநுபவித்து, ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே அக்ரமமாகநின்றாடி யவனைவணங்கி யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வபாவமாகப் பெற்றேனென்கிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி யென்னையுமங்கீகரித்த ஸ்வாமி, நித்யஸூரிகளுக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமான குணவைபவத்தை யுடையவனென்கிறார்.

அணங்கென - அணங்கேறினறபோலே. ஆடும் - ப்ரேமத்தாலே ஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுகிற. என - என்னுடைய. அங்கம - ஶரீரம. வணங்கிவழிபடுமீ-ப்ராணமாதிமுகத்தாலே யாராதிக்கும்படியான. ஈசன - ஸ்வாமியானவன. அமரர - நித்யாநுபவபரரான ஸூரிகள் பிணங்கிப்பிதற்றும - ஸ்வாநுபூதகுணதாரதம்யமுகத்தாலே ஸரஸவிவாதகோலாஹலோக்திபண்ணும்படியான. குணம்கெழு-குணங்களசெறிவு. கொளகையினன - கோட்பாட்டையுடையவனகிடீர.

கொளகையென்று - ஆஶ்ரயவிஷயமாகவுமாம். இப்படி ஸர்வாதிகனகிடீர பந்தத்தாலேயென்னை யடிமைகொண்டானென்று கருத்து . . .. ✱

ஈடு_நான்காம்பாட்டு.

தமமுடையமநோவாக்காயங்களுக்கு அவன்பக்கலுண்டான ப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய விடுகையன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளைப்போலே யாத்ரையானபடிசொல்லுகிறார.

அணங்கெனவாடுமெனனங்கம வணங்கிவழிபடுமீசன், பிணங்கியமராபிதற்றும் குணங்கெழுகொள்கையினன்கிடீரென்னுதல ; பிணங்கியமராபிதற்றும குணங்கெழுகொளகையினனைவீசனையநுபவித்து, அணங்கெனவாடுமெனனங்கம வணங்கிவழிபடுமென்னுதல், தைவாவிஷ்டமென்னலாமபடி யாடுகிறவென்னங்கம், வணங்கியதுதானே யாத்ரையாயச் செல்லும்படி யிருக்கிறவீசன், ((பிணங்கியமராபிதற்றும்) தாநதாமநுபவிக்கிற குணங்களுக்கேற்றஞ்சொல்லப்புக்கு, எதிரிசொல்லுகிற குணங்களுக்கேற்றமசொல்லித் தலைக்கட்டுகை.) தாந்தாமகப்பட்ட குணங்களைசசொல்லி, "நான்முந்துறசசொலல, நான்முந்துறசசொல்ல" என்றுபிணங்கி நித்யஸூரிகள ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே யடைவுகெடக்கூப்பிடுகிற குணங்கள வந்துசேருகைக் காஶ்ரயமானவன. ரத்நாகரம்போலேகுணங்கள் சேருகைக்காஶ்ரயமாயுள்ளானென்னுதல ; இக்குணங்கள்வந்து கெழுமுகையை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல. ஸாவஜ்ஞரானவர்கள் படுகிறபாடென்னுடைய கரணங்களுக்கு முண்டாகாநின்றது கிடீரென்கிறார.. ....✱

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (அணங்கெனவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்பாட்டுக்குவாசி - இதுதானேயாத்ரையாகை.

முந்தினவாதத்திலே, வணங்கிவழிபடுகைக்கு விஷயமானவீசனெப்படிப்பட்டவனென்னில், "பிணங்கியமரா" இத்யாதியென்றுஸங்கதி.

இந்தவக்வயத்துக்கு ஸபதார்த்தம் (தைவாவிஷ்டமித்யாதி) இதுதானே யாத்ரையாயென்றது - "வழிபடும்" எனகிறவார்த்தமாகாநதம.

ஏகரஸரானவர்களுக்குப் பிணக்கமுண்டோவென்ன (தாநதாமித்யாதி) அடைவு கெட்டவென்றது - ஒருகுணத்தைச்சொல்லவிழிந்து, வேறொருகுணத்தைச் சொல்லுவர்களென்றபடி.

ஆஸ்ரயமானவன் - கொள்கலமானவன். கெழுமுகை - சேருகை. கொள்கை - ஆஸ்ரயமும், ஸ்வபாவமும், க்ரஹிக்கையும். கெழுமுகையென்றது - "கெழு" என்றதினுடைய ப்ரக்ருதி. த்விதீயார்த்தத்தில், கொள்கையினன் - ஸ்வபாவமாகவுடையவனென்றபடி.

த்விதீயார்த்வயத்தில். "அமராபிதற்றும" என்றுவிஸேஷித்ததுக்கு தாத்பர்யம (ஸர்வஜ்ஞானவிதயாதி) "எனகம்" என்று - ஸரீரத்தைச்சொன்னது - மநோவாக்குக்களுக்கு முபலக்ஷணம். ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கொள்கைகொளாமையிலாதா, னெள்கலிராகமிலாதான்
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி, யுள்கலந்தார்க்கோரமுதே.

ஆறாயிரப்படி

(கொள்கை) இப்படிநிர்ஹேதுகமாகத் தாம்பெற்ற ஸம்ருத்தியை தம்முடைய ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே நடுவேபேசி, பின்னையும், பகவத்பரிசர்யோந்முகராய்த் தங்களுடைய வநாஹறதையாலே கூசியிருந்தவர்களைக்குறித்து, அவர்களுடைய கூச்சம்போம்படி பின்னையுமெம்பெருமானுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிறார்.

ஸ்வசரணயுகளபரிசர்யாபேக்ஷயுடையரா யிருப்பாருடைய வுத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும ஸ்வபாவனென்னுமிடம, "ஈடுமெடுப்பும" என்னும்பாட்டாலேபிறந்தது; இனியவர்களையடிமை செய்வித்துக்கொள்ளு மிடத்தில, அவர்களை யெல்லாரையு மொக்கவந்தரங்க பஹிரங்கஸர்வஸேஷ வ்ருத்தியையும செய்வித்துக் கொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய, அவர்கள்பக்கல ஸ்நேஹாபேக்ஷவைஷம்யம்பண்ணாதே ஸமாநமாயிருக்கும. இப்படிசீலவானாயிருக்கிறவன் ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்கு மொக்கத்தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடாதே, சிலர்க்கே தன்னைக்கொடுப்பா னென்னென்னில்; அதுக்குக்காரணம - வேறேயொரு ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றித் தன்னைவிடுகையும, தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றித் தன்னைவிடாமையும. இவற்றைப்பார்த்து, தன்னையேப்ராப்யமாகப்பற்றி விடாதவர்களுக்குத்தன்னையே போக்யமாகக்கொடுக்கும, அல்லாதார்க்குத்தன்னையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொடுக்கும்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யரானவதிகாரிகளுக்கு போக்யனென்கிறார் கொள்கை-குணம்பார்த்துக்கைக்கொள்ளுகையும். கொள்ளாமை-குணஹாநியாலேகைவிடுகையும். இலாதான - இல்லாதவனுய. எள்கல - கைவிடுகைக்கடியானநெஞ்சிலநெகிழ்ச்சியும். இராகம-கைக்கொள்ளுகைக்கடியானராகமும். இலாதான் - இல்லாதஸாதாரணனுனவன. விள்கை - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டு விட்டுப்போகையையும். விள்ளாமை - அநந்யப்ரயோஜநராயவிடாதொழிகையையும். விரும்பி - விரும்பிப்பார்த்து. உள்கலந்தார்க்கு - தன்னோடேநந்யராயுட்புகுந்தார்க்கு. ஓர் - அத்விதீயமான. அமுது - நித்யபோக்யமாம். .... "

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

திரியட்டும்தாமதிகரித்த கார்யத்திலேபோந்து, ஸர்வேஶ்வரன, தன்பக்கலிலேசிலவந்துகிட்டினால் "இவர்கள் ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவார்களோ, நம்மையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றுவார்களோ, என்றாராய்ந்து, தன்னையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றினவர்களுக்குத்தானும் நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்குமென்கிறார்.

(கொள்கைகொள்ளாமையிலாதான்) "இவன்ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுயர்ந்தானொருத்தன், இவனையந்தரங்கவ்ருத்திகொள்வோம்; இவனவற்றால்தாழ்ந்தானொருவன், இவனைப்புறத்தொழில்கொள்வோம்" என்னுமவையில்லாதான. வ்ருத்திகொள்ளும்போதிலலையாகில், திருவுள்ளத்தாலேதான் நினைத்திருக்குமோவென்னில் (எள்கலிராகமிலாதான்) திருவுள்ளத்தாலேசிலரை யிகழ்ந்திருத்தல, சிலரையாதரித்தல செய்யான். "ஈடுமெடுப்புமிலீசன" என்றவிடம் - ஸ்வீகாரஸமயத்திற் குறைபாரானென்றது. இங்கு-பரிமாற்றத்தில் தரமிட்டுக்கொள்ளானென்கை.

(விள்கையிதயாதி) இதொன்றுமேபாப்பது. விள்கை -ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு விடுகை - விள்ளாமை - அநந்யப்ரயோஜநனுகை. விரும்பி - ஆதரித்து. உள்கலந்தார்க்கு - இவனையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றி யிவனுடனேயொருநீராகக்கலந்தவர்களுக்கு. ஓரமுதே - அத்விதீயமான வமருதமாயிருக்கும். ஆராவமுதிறே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அனுசாமபாட்டு. (கொள்கையிதயாதி) "விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (திரியட்டுமித்யாதி)

அவதாரிகையிலே, அம்பரீஷனைப்பரீக்ஷித்த ப்ரகாரத்தையனுஸந்திப்பது. திரியட்டும் - புநஶ்ச. ஆராய்ந்தென்றது - "விரும்பி" என்றதைப்பற்ற.

கொளகை, கொளாமை - அஙகீகரிககையும், அஙகிகரியாமையும். எள்கல - உபேக்ஷிககை, இராகம் - ஆதரிககை. புநருக்தியைப்பரிஹரிக்கிருர் (ஈடுமெடுபபு மிதயாதி) பரிமாறறததில - கைஙகர்யம்கொளளுமிடத்தில்.

விள்கைவிளளாமை - தவிதீயாநதம். விள்கையாவது - தன்னைவிடுகை. விள்ளாமையாவது - தனனைவிடாமலிருககை. விருமபியென்று - ஆதரமாய, விசாரித்தெனறபடி. "ஸ்ரீக்ஷாத்ருஜமஹாநாயகோஸோதருஶ்ஸமவேதஸாம்" (பரீக்ஷாஞசஜகநாதஃகரோதயதருடசேதஸாம) எனனககடவதிறே.

ஒருநீராகக்கலக்கையாவது - அவனசநதாநுவாததாமபண்ணுகை. அத்விதீயதவோபபாதநம - (ஆராவமுதிறேயென்று)

கரமேணுநவயஃ.... ....*

ஆறம்பாட்டு.

அமுதமமராகடகீநத, நிமிாசுடராழிநெடுமா
லமுதிலுமாறறவினிய, னிமிாதிரைநீளகடலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமுதம்) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாய, ஆஶ்ரிதர்ககாத்மதாநம்பண்ணுமஸ்வபாவனாய், நிரவதிகதேஜோவிஶிஷ்டமான திருவாழியையேந்தின வழகாலே அமருததநிறகாட்டிலும பரமபோகயனாயிருந்தவனுடைய திருவாழியும கையும கண்டுவைதது, சிலரதிக்ஷுத்ரமான ப்ரயோஜநாந்தரஙகளைககொண்டுபோவதே! எனனபாகயஹீநரோ! என்றுகொண்டு கீழபபாட்டில் பரஸ்துதமான ப்ரயோஜநாநதராத்திகளுடைய விழவையநுஸந்திததின்ருதாகிருர் .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, ப்ரயோஜநாநதரபராக ளபேக்ஷிதபலததைக்கொடுதது, அநாயாசகதிஶயிதபோகயம் தானேயாமெனகிருர்.

அமராகட்கு - சாவாமைககாசைபபட்டதேவாகளுககு. அமுதம் - அதுக்கு மருநதானவம்ருதததை. ஈநத-கொடுததவனாய. நிமிர-வளருகிற, சுடர்-சுடரையுடைய. ஆழி - திருவாழியையுடையனாய. நெடுமால - நிரவதிகமாஹாதம்யயுகதனுமாயககொணடு. நிமிா - தனனேட்டைஸபாஶத்தாலேவளாநதுவருகிற. திரை - திரைகளையுடைததாய. நீள - தனனுடையபெருமைககீடானபரப்பையுடைய. கடலான - திருபபாறகடலிலேகணவளாநதருளுகிறவன். அமுதிலும - அககடலிறபட்டவமருதத்திலும். ஆற்றவினியன - மிகவுமினியன.

கடலிலேதோறறியிருககசசெயதே கடைநதவமருததநுககும் கிடநதவமருததுக்கும் வாசியிருககிறபடி ....*

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

அவன்படியிதுவாயிருக்க, அவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களை நிந்திக்கிறார்.

(அமுதமமரர்கட்கீந்த) என்னபரமோதாரனோ! என்கிறார். "நீ வேண்டா, எங்களுக்குச்சாவாமைக்குப்பரிஹாரம்பண்ணித்தரவேணும்" என்றவர்களுக்கு அவர்களுகந்த பதார்த்தத்தைக்கொடுத்துவிடுவதே! அவர்கள் ப்ரயோஜநத்தை யருவருத்து, தாமுகந்தப்ரயோஜநத்துக்குண்டான வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறார்.

(நிமிர்சுடராழிநெடுமால) இவருடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி. நாறநாறுளமுதிறே யிவர்க்கமுது; "அமுதென்றும் தேனென்றும் ஆழியானென்றும்" என்றுகையுந் திருவாழியுமாயிறே யிருப்பதிவருடைய வமருதம். இவர்கள் ப்ரயோஜநத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கையாலேயுண்டானபுகர் திருவாழியிலே தோற்றும்படியிருக்கை. (நெடுமால) "நம்பக்கலிலே கொள்ளப்பெறறோமே! வேறொரு ப்ரயோஜநமாகிலும்" என்றுபண்ணின வ்யாமோஹாதிசயம்.

(அமுதிலுமாற்றவினியன) இவர்கள் வாசியறிவார்களாகில் விலைக்கிடீர் பற்றவடுப்பது. நம்பிதிருவழுதி நாடுதாஸர், "இத்தேவஜாதி வெறும்மரையோ, 'உப்புச்சாறுகிளருவதெப்போதோ' என்றுகவிழ்ந்து பார்த்துக்கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம். ஆற்றவினியன - மிகவுமினியன. (நிமிர்திரைநீள்கடலானே) "க்ஷீராப்திமதநு" (அஸங்கிஹ்தந) என்றுதான் விடுகிறார்களோ!, அவ்வமுருதம்படுகிறகடலிலே கிடந்தவனசாயந்தருளிற்று. தன்வாசியறியாதிருப்பார்க்கு மெழுப்பிக் காரியங்கொள்ளலாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். "தானுந்தோளுமமுடிகளும சமனிலாதபலபரப்பி" என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான பரப்பையுடைத்தாய், ஸ்வஸங்கிதாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான கடலிலே யாயிற்று சாய்ந்தருளிற்று. "மாலுங்கருங்கடலேயென்னோற்றாய்" என்னக்கடவதிறே.

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (அமுதமித்யாதி) அவதாரிகையிலே, "க்ஷுத்ராஸ் ஸ்வார்த்த நலப்ராயவாஞ்சாகலு த்ரோணிஷ்வி। ஜாயதேயத்வைணாம்லொஹா ஸ்வஸ்தி தொஷஜ:" (க்ஷுத்ராஸ்சாதநப்ராயவாஞ்சாகல்பதருமாதபி। ஜாயதேயண்யாநாமேவாபராதஸ்வதோஷஜ:) என்றதநுஸந்தேயம்.

“ஈந்த” என்றதுக்குபாவம (என்னபரமோதாரனேவிதயாதி) பரமோ தாரயமேதென்ன (நீவேண்டாவிதயாதி) முந்தினவம்ருதபதமபோலேயிது போக்யதாபரமனறென்கிறா (சாவானமகனெறு)

மேலுககெல்லாமவதாரிகை (அவாகள்பரயோஜநத்தையிதயாதி) நிமிர்சுடராழி - வளருகிற சுடரையுடைய திருவாழியை யுடையவன். “ஆழிநெடுமாலமுதிலுமாறறவினியன” என்றுகூட்டியாவம (இவருடையவிதயாதி) அதில்ப்ரமாணம (அமுதெனறுமிதயாதி) இரணடாநதிருவந்தாதி. நிதயபோகயமானவம்ருதமெனறும, ஸர்வரஸ ஸமவாயமானதேனெனறும், நிரதிஶயபோக்யமானதிருவாழியை யுடையவனெனறுமென்றபடி. அமராகட்கமுதமீநதநிமிா சுடராழியெனறுகூட்டிதாதபாயம (இவாகளபரயோஜநேதயாதி) நெடுமால - மிககவயாமோஹத்தையுடையவன்.

இவாகளிவன வாசியறியாமல், நிரதிஶயபோகயமான ஆராவமுதைவிட்டு, ப்ரயோஜநாநதரத்தைக்கொண்டகல்வதேயெனறு தாமருளிசசெயததுககு ஸமவாதம் (நமபியித்யாதி) வெறும்மனையோ - கேவலஸ்வயமோ. மனையோவென்றது - ஜ்ஞாநமாநதயததையும, கவிழ்நதுகிடககையையமபறற. (இவனழகையும்) “நிமிர்சுடராழி” என்று - அழகையும, “அமுதிலுமாறறவினியன்” எனறு - போகயதையையுஞ் சொலலுகிறது.

நிமிாதிரை - கொநதளிககிறஅலே. விவரணம (அவவம்ருதமிதயாதி) பலிதம் (தனவாசியிதயாதி) இதககு - “அமரா” எனறதிலேநோககு. “நீள், நிமிாதிரை,” எனற விஶேஷணசவயத்துககும் பாவம (தாளுநதோளுமித்யாதி) நளிாநீாககடலேயிதயாதி - குளிாநதஜலததையுடைய கடலேஸருஷ்டிததது. தன்னுடையவொப்பினறிககே யிருககிறதிருவடிகளேயும் திருததோள்களேயும் திருமுடிகளேயும் பலபலவாகபபரபபியெனறபடி. ஸ்வஸநநிதாநததாலே திரைககிளபபததையுடைத்தாயிருககுமெனனுமதுககு பரமாணம் (மாலுமித்யாதி) முதறறிருவநதாதி. அவன்றிருமேனியை நீஸ்பாஶிக்கபபெறறு, அநதஸபர்ஶததாலே கொநதளிக்கிற கறுததநிறததையுடைய கடலே, இபபேறுபெறுகைக்கெனன ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிறுயெனறபடி.

கரமேணுநவயஃ ....*

ஏழாம்பாட்டு,

நீளகடல்சூழிலஙகைக்கோன், தோளகடலேதுணிசெய்தான்
தாளகடலேயிலவணஙகி, நாளகடலேககழிமினே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீளகடல்) இப்படி பரமஶீலவானாய, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளே, ஒன்றுங்கூசாதே யுஙகள தலையாலே வணங்கிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கிகொளளுங்களென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், "தஸ்ய வீரஸ்ய சரிதம்" (தஸ்யவீரஸ்யசரிதம்) என்னுங்கணக்கிலே விரோதிநிரஸநசீலனான சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாச்ரயித்துக்காலத்தைக் கழியுங்கோளென்கிறார்.

நீள - நீண்ட. கடல் - கடலாலே. சூழ - சூழப்பட்ட. இலங்கை - லங்கைக்கு. கோன - நாயகனானவனுடைய. தோள்கள - இருபது தோளையும். தலை - பத்துத்தலையையும். துணிசெய்தான் - துணித்தவனுடைய. தாள்கள - யுத்தகாலத்தில் புகுந்திட்ட திருவடிகளை. தலையில் வணங்கி - தலையாலே வணங்கி. நாள்கடலை - காலமாகிறகடலை. கழிமின - கடவுங்கோள்.

தலையில என்று - ஐந்தாம் வேற்றுமை. "தலைதுணிசெய்தான" என்கிற வொருமை - ஜாதிபரம். "தமோ ஹந்த்ரியா நமः" (தமோஹந்த்ரியாநம) இத்யாதிகணக்கிலே, காலக்ஷேபவிரோதியான இந்த்ரியபாரவச்யாதிகளை யறுத்துத்தருவான் ராவணாந்தகனென்று கருத்து.... . ..., ... *

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

அவன நிரதிசயபோக்யனென்றீர, அவனை பராபிக்குமளவும நீவுகாலக்ஷேபம் பண்ணும்படியென்னென்ன ; அதுக்கன்றோ மனத்துக்கினியானுடைய குணங்களிருக்கிறதென்கிறார்.

(நீள்கடலசூழிலங்கைக்கோனித்யாதி) "பரந்தகடலை அகழாகவுடைத்தாய், அதுதானுமிகையாம்படியான அரணை யுடைத்தாயிருந்துள்ள லங்கைக்கு நிர்வாஹகனல்லேனோ" என்னும் துரபிமானத்தாலே "சக்ரவர்த்திதிருமகன" என்று மதியாதே யெதிரிட்ட வையனுடைய. (தோள்களதலைதுணிசெய்தான) "அகப்படாதவனகப்பட்டான, தப்பாமல்கொன்றுவிடுவோம்" என்று பாராதே, தோளைக்கழித்துத் தலையைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்றுகொன்றபடி. அவனுடையவீரசரிதங்களைக்கொண்டு திருவடியைப்போலே போதுபோக்கி. (நாள்கடலைக்கழிமினே) அவனுடைய போக்யத்தை நெஞ்சிலேபட்டால, அவனை பராபிப்பதற்குமுனபுநடுவுபட்டகாள ஒருகடலபோலேதோற்றுமாயிற்று. அன்றிக்கே, சக்ரவர்த்திதிருமகனை யாச்ரயித்து ஸம்ஸாரதுரிதத்தைக்கழித்துக்கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாராதல...... .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (நீளகடலித்யாதி) "நாளகடலைக்கழிமினே" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து பரம்ஹோத்தர ரூபேண ஸங்கதி (அவனித்யாதி) மனத்துக்கினியான் - சக்ரவர்த்திதிருமகன.

(அரணென்று) அர்த்தாத்ஸித்தம். நீள்கடலித்யாதி - ஹேதுகாபபம்.

தனித்தனியே சொன்னதுக்கு பாவம் (அசப்பட்டாதவனித்யாதி) சரித்ர-சேதித்து.

தலையில் - பஞ்சமீவிபக்தி. தலையாலேயென்றபடி. தலை துணிசெய்தான்றுள்கள வணங்குகையாவது - வீரசரிதாநு ஸந்தாநமென்றபடி. திருவடியைப்போலேயென்றவிடத்திலே - "தாஸ்ய ஸ்ரீராமநாமவைஷிவி" (தாதருக்கு ஞேநுபஹூவித) இத்யாதயநுஸந்தேயம்.

தவிதீயாாத்ததுக்கு, நாளகடலென்றதுக்கு - நாளென்று-காலமாய, காலோபலக்ஷித ஸம்ஸாரார்ணவமென்றபடி.

கரமேணுநவய:.. . ...

எட்டாம்பா

கழிமினறொண்டர்களகழித்துத், தொழுமினவனைத்தொழுதால
வழிநின்றவல்வினைமாளவித், தழிவின்றியாக்கந்தருமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கழிமின) அவனைததொழுமிடத்து, மூந்தற தத்வ்யதிரிகத ஸர்வவிஷயங்களையும விடுங்கோள்.

அவனைததொழவே, ஸ்வவிஷய கைங்காய ப்ரதிபந்தகமான வுங்கள வினைகளைபபோக்கி, நிதயஸித்தமான வந்த கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தை யுங்களுக்குத் தந்தருளுமென்கிறா...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, அவனவிஷயத்தில அஞ்சலிமாதரமே அநாதஸித்தவ்ரோதியை கழித்து நித்யபுருஷார்த்தத்தைத் தருமெனகிறா.

தொண்டர்கள - சபலரானநீஙகள. கழிமின - உங்கள் சாபல்யத்தைககழியுஙகோள. கழித்து - அததைககழித்து. அவனை - கீழச்சொன்ன சக்ரவர்த்திதிருமகனை. தொழுமின - தொழுங்கோள. தொழுதால - ஓரஞ்சலிபண்ணின வளவாலே. வல - அநாதிஸித்தமாய் அநுபவித்துக கழிககவரிதான. வழிநினறவினை - ப்ராப்யப்ரதிபந்தகபாபங்களை. மாள்வித்து - இலலையாககி. அழிவின்றி - மீட்சியிலலாதபடி நித்யமாய. ஆக்கம - ஸ்வப்ராப்திரூபமான ஐஶ்வர்யாபி வ்ருத்தியை. தருமே - அவன் தநதருளுகை யறுதி.

தொண்டரென்று - பகவதபரவணரைசசொல்லி, கழிமினென்று - இதரவ்ருத்தியைச் சொல்லிறறுகவுமாம.... ....*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய வீரசரிதத்தை யநுஸந்தித்து இதரவிஷய பராவண்யத்தைத்தவிரவே, அவன்றானே ப்ரதிபந்தகங்களைபபோக்கி நித்யகைங்கர்யத்தைத் தந்தருளுமென்கிறார்.

(கழிமின்) பாஹ்யவிஷயங்களிலுண்டான ருசியைககழியுங்கோள். கழிகையாவது - "பொலலாது" என்றிருககை. இநதருசியைபபூண்கட்டிககொளளத்தேடுகிறவாகள கழிக்கசசொனனால கழியாரகளிறே, பகவதவிஷயத்தில சாபலமுடையீா கழிக்கபபாருஙகோள. (கழிததுத தொழுமின்) "அவனைததொழாநிற்கசசெயதே இதுவுமகரமததாலே கழிகிறது" என்றிராதேஅவஶ்யம்கழிததேதொழுஙகோள. "கழிமின" எனறுவைதது, கழிததுஎனறது - இதரவிஷயஙகளில விரககிதானே பரயோஜநமாகப்போருமென்கை. "தொழுமின்" எனறுவைதது, தொழுதாலஎன்கிறது - கருமபுதின்னககூலிபோலே யொருபலமிலலையே யாகிலுமதொழுகைதானே பலமபோருமெனகை.

இப்படிசெயதால (வழிநினறவல்வினைமாளவித்து) "இவ்வாதமாவுக்கு ஸவரூபாநுபநதியோ!" என்னுமபடிபொருநதியிருககிறப்ரபலகாமஙகளை வாஸனையோடேபோககி. வழிநின்றவலவினை - நடுவேநின்று பகவதபராப்தியை நிரோதிககிற கர்மமென்றுமாம. (அழிவின்றியாககந்தருமே) "நசப்ராவாததே" (நசபுநராவாததேதே) என்கிறபடியே அபுநராவருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைத்தரும.

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (கழிமினிதயாதி) "கழிதது, வழிநின்றவல்வினை மாளவிததழிவினறி யாக்கநதரும" எனறபதஙகளைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (சகரவாததியிதயாதி)

அநாதிகால வாஸிததததைப போககபபோமோ வெனன (கழிகைகையாவதிதயாதி) "தொணடா" என்றதுககுபாவம (இநதருசியையிதயாதி)

"கழிதது" என்றததை, "தொழுமின" எனறதுககு ஶேஷமாககி பாவம் (அவனைததொழாநிறகவிதயாதி) "கழிதது" எனறததை, "கழிமின" எனற கீழ்றபதததோடே கூட்டி தாதபாயாநதரம (கழிமினெனறிதயாதி)

அநுவாததக்குபாவம் (தொழுமினெனறுவைததவிதயாதி) கருமபுதினனககூலியிலலாதாறபோலேயெனறபடி. வழிநினற - வழியாகநினற. ஆதமாபோகிறவழிகடோறும் நினறவெனறுய், ஸவரூபாநுபநதியோவெனனுமபடி நினறவெனனுதல், பகவத்பராபதிககு நடுவே பரதிபநதகமாகநினறவெனனுதல்.

ஆககம - ஸம்பதது. மோக்ஷமாகிறஸம்பததெனறபடி. அவதாரிகையில், கைஙகாயமாக வருளிசசெய்கையாலே இஙகே யாததாநதரமாககககணடுகொளவது.

தொண்டர்கள்கழிமின், கழிததவனைததொழுமின், தொழுதால தொடஙகி அநவய:..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தருமவருமபயனாய, திருமகளாரதனிக்கேள்வன்
பெருமையுடையபிரானார், இருமைவினைகடிவாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(தருமம்) பரதிபந்தகங்களைப்போக்கி அந்தபெறுதற்கரிதான ஸம்பந்தத்தைத் தந்தருளுமிடத்தில, பிராட்டியோடேகூடநின்று தந்தருளுமென்கிறார்..... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, ஸ்ரீயஃபதியானவவன் ப்ரதிபநதகத்தைத 'தனஸங்கலபத்தாலே போக்குமென்கிறார்.

தருமம் - தர்மங்களுககும். அரும் - பெறுதற்கரிய. பயனாய - ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற. திருமகளார - லக்ஷ்மியாகிற நாரீரத்னத்தைக்கு. தனிககேள்வன்-அதவிதீயபரணயியென்கிற. பெருமையுடைய - பெருமையையுடைய. பிரானார்-ஸர்வேஸ்வரன. இருமை - புணயபாபரூபமானவிரண்டுவகைப்பட்ட. வினை-கர்மத்தையும். கடிவார - முனிவார.

கடிதல் - முனிதல். அவவரும்பயனாயவற்றைத்தருந "திருமகளார் என்னவுமாம். இவையிரணடுவிசேஷணமும்தனிககேள்வனோடேயொட்டியுஞ்சொலலுவர.

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

தன்னைப்பற்றினமாத்ரத்திலே யிபபடிவிரோதிகளைப்போக்கி யிப்பேற்றைத்தரககூடுமோவென்னில; வெறுமவனபடியையோ 'பாாபபது, அருகேயிருககிறார்படியையும பார்க்கவேண்டாவோ, "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" (நகஸ்சிந்நாபராத்யதி) என்பாரன்றோ அருகிருககிறாரொன்கிறார.

(தரும்) இவ்வாத்தத்தில் ஸமஶயமில்லை. (அவ்வரும்பயனாய) பெறுதற்கரிதாக ஶாஸ்தரங்களிலே பரஸிததமான பரயோஜநரூபமானவற்றை. அன்றிககே, தாமததினுடைய பரமப்ரயோஜநந்தான வடிவுகொண்டாற்போலே யிருககிற பெரியபிராடடியாாககு வலலபனாகையாலே அதவிதீயநாயகனாயிருககிறவனென்றுமாம. "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜஃ" (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜஃ) என்கிறபடியே - ஸ்ரீயஃபதியாகையாலே வருமேற்றமுள்ள திவனொருவனுககுமிறே.

லக்ஷ்மீபதியாகையாலே வந்தமேன்மையையுடைய வுபகாரகரானவர். பிரானார் - ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவர். (இருமை

வினைகடிவாரே) போவாசியேயாம்படி நாம்பண்ணிவைத்த விருவகைப் பட்ட கர்மங்களையும் போக்குவார். புண்யபாபங்களுக்குத் தன்னிற்முன வைஷம்யமுண்டேயாகிலும, மோக்ஷவிரோதிதவாத் த்யாஜ்யமாகாநின றனவிறே... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தருமவருமிதயாதி) " திருமகளார " எனறதைபப ற்ற (அருகேயிருககிறர்படியையுமெனறது) அவர்படிதானேதெனன (நகஸ்ஜிதித யாதி) யுததகாண்டே ஹநூமநதம் ப்ரதிஸீதா, " ஸாஸா நாஂவாஸஹா நாஂ வாவயாஹ ணாஂஞவஹஂ। காஸ்ஂகாஸணஂஸெஸ்ணநக ஸூநாவஸாயு தி." பாபாநாமவாஸுபாநாமவாவதாரஹாணும் பலவஙகம | காாயம்கருணமா ர்யேண நகஸ்சிநாபராதயதி.

கீழிற்பாட்டிலும் " தரும " எனறுவைதது, பினனையும " தரும் " எனற துக்குபாவம் (இவவர்தததில ஸம்ஸயமிலலையெனறு) பயனுய - பயனகளை. இப பக்ஷததில், திருமகளார எனறுதொடஙகி, கடிவார; அவ்வளவனறிககே,அவவரும பயனுயதரும் என்றநவயம். தச்சபதம் - பரஸிததபராமாஸ்ரி. ஸ்ரீரநிஷக்ரமணந தொடங்கி, கைஙகர்யபர்யநதமான பலங்களைச்சொலலுகிறது.

ஆத்தாநதரம் (அனறிககேயிதயாதி) இந்தவிரண்டாம்யோஜனைககு கர மேணுநவயம். கேள்வன் - வலலபன்.

அதவிதீயநாயகனுயிருககிறவனென்றது - பெருமையினாததம். அதாவது- திருமகளாரககுநாயகனுகையாலே லோகததுக கதவிதீயநாயகனுன பெருமையை யுடையவனுயிருககிறவனெனறபடி. அபபடிபிராட்டியோட்டை ஸம்பநததாலே அதவிதீயநாயகனு யிருககுமோவென்ன (அபரமேயமிதயாதி)

லிகிதமபூர்வமேவ. " திருமகளாாதனிககேளவன " எனறதைை, " பிரா னூா " என்றததோடேகூட்டிபாவம் (லக்ஷ்மீபதியிதயாதி) பிரான - உபகாரகன். அநுக்ராஹகனுகவாததாநதரம் (ஆஸ்ரிதேதயாதி)

(போவாசியேயாமபடி) புணயம, பாபம் எனகிறபோ வாசிமாதரமேயா ம்படி. புணயமுபாதேயமனரே, " போவாசியேயாமபடி " எனகிறதெனனென ன (புணயபாபங்களுககிதயாதி) ஆாததவயததுககு ¦மநவயம்முனபேசொல லிற்று........... ....*

பத்தாம்பாட்டு.

கடிவார்தீயவினைக, ணொடியாருமளவைக்கட்
கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த, வடிவார்மாதவனாரே.

ஆறுயிரப்படி.

(கடிவார்) பிராட்டியோடேகூடநின்று, பெரியதிருவடிக்குக் கொடுத்தருளுமாபபோலே தநதருளும; அதுககுப்ரதிபநதகங்களையும ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறார்........................... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், விரோதியைபபோககுமிடததில், கொடிகட்டிச்சடக்கெனப் போககுமெனகிறார்.

தீயவினைகள - கொடிதானவினைகள. நொடியாரும் - நொடிநிரம்பும். அளவைககண் - அளவிடதது. கடிவார - கடியுமவர. அடு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளையழியச்செய்யும். புள - பெரியதிருவடியை. கொடியா - கொடியாக. உயாதத - எடுத்த. வடிவார - விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தரான. மாதவனார - ஸ்ரீயஃபதியானவர்..... ....*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

இபபடி அவனுமவளுமாகக் குற்றஙகளைப் போக்குவதெததனைக் காலஙகூடியென்னில; தன்றிருவடிகளிலே தலைசாயத்தவளவிலே யென்கிறார.

(கடிவாரதீயவினைகள்) காலதத்வமுள்ள தனையுமதன்னால் போககிக்கொளளவொண்ணாத கொடியபாபங்களைப் போககுவார. “ வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து ” என்கிறவிடத்தில - ஆஶ்ரயித்தமாத்ரத்திலே பாபங்களைபபோககுமெனறார; “ இருமைவினைகடிவார் ” என்கிறவிடத்தில-அவனதானனதுக்குமேலே, பிராட்டியுங்கூடவிருககையாலே போககுமென்றார; எவ்வளவிலபோககுவதென்னில, க்ஷணகாலத்திலேயென்கிறாரிதில் (நொடியாருமளவைககண்) நொடிநிறையுமளவிலே. (கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்தவடிவார) தூரத்திலேகாணவே ப்ரதிபக்ஷமமண்ணுண்ணும்படியான பெரியதிருவடியை தவஜமாகவெடுககையை ஸ்வபாவமாக வுடையவரென்னுதல்; வடிவார - ஆரந்தவடிவையுடையவர். அழகியவடிவையுடையவனென்னுதல்; “ வடிவாரமா ” என்று - நாயசசியாரகுவிஶேஷணமாதல. வடிவிலேஆர்ந்திருககிறவளென்னுதல, அழகியவடிவை யுடையவளென்னுதல்; வடிவிலேபொருநதியிருககிறவளென்னுதல். (மாதவனார்) பிராட்டியருகேயிருநது போககுவிககவாயிற்று போக்குவது. “ ஒருதலைஜந்மம், ஒருதலைமரணம, நடுவே ஆதிவ்யாதிகள்; இவைசெயத குறறங்களைபபாரககககடவதோ!, குற்றஙகண்டுவிடில் விபூதியாக விடவேண்டாவோ', பொறுத்தருளீர ” என்றால, அவளுககாக, “ பொறுததோம் ” என்னுமிததனை.. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (கடிவாரிதயாதி) "நொடியாருமளவைக்கண்" என்றதைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியிதயாதி)

கீழிரண்டுபாட்டுக்குமிதுக்கும் வாசியேதென்ன (வழிநின்றவித்யாதி) (அவன்தானுனதுக்குமேலே) அவன்தானேபோக்குகிறதுக்குமேலே. (நொடியாருமளவைக்கண்) நொடியானது நிறையுமளவிலே.

"வடிவார்" என்றதுக்கு - ஈஶ்வரவிஶேஷணமானபோது இரண்டர்த்தம். ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்று - முந்தினது. இத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தி லேயித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே, அடிபுள்ளைக்கொடியாக வுயர்க்கையே வடிவாகவுடையவர் என்றநவயம். அழகியவடிவையுடையவனென்று - த்விதீயார்த்தம். இத்தைக்காட்டுகிறார் (ஆர்ந்தவித்யாதி) ஆர் - அழகு. வடிவு - விக்ரஹம.

பிராட்டிக்குவிஶேஷணமானபோது, இரண்டர்த்தம். முந்தினது - ஈஶ்வரன் வடிவிலேபொருந்தினவளென்று. அத்தையருளிச்செய்கிறார் (வடிவிலேயித்யாதி) அழகியவடிவை யுடையவளென்று - த்விதீயார்த்தம. இத்தையருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி) "வடிவிலேயார்ந்திருக்கிற" என்றதில விவரணம் (வடிவிலேபொருந்தியித்யாதி)

(மாதவன) மாவுக்கு - பிராட்டிக்கு. தவன் - நாயகனென்றபடி. மாதவனார் தீயவினைகள் கடிவாரென்று கூட்டிபாவம (பிராட்டியருகேயித்யாதி) ஸ்வதந்தரனைக்கொண்டுபோக்குவிக்கும பரகாரமேதென்ன (ஒருதலையித்யாதி) இஹஜகதிநித்தோஷ: க:என்றதைப்பற்ற (விபூதியாகவிடவேண்டா வோவென்றது.)

அடிபுள்ளைக்கொடியாக வுயர்க்கையேவடிவாக வுடையமாதவனார், நொடியாருமளவைக்கண் தீயவினைகள கடிவார் இதயநவய:... ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

மாதவன்பாற்சடகோபன, தீதவமின்றியுரைத்த
வேதமிலாயிரத்திப்பத, தோதவலலாரபிறவாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிறதமக்கும், பாட்டுண்டருளுகிறவெம்பெருமானுக்கும், இக்கவிகளுக்குமொருதீங்கில்லாதபடி, மாதவன்பாற்சடகோபனுரைத்தவாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிப்ரஸவமஸாரத்தில புகாரொன்கிறார்..........................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாகஜந்மநிவருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்...

சடகோபன - ஆழவார். மாதவனபால் - ஸ்ரீயஃபதியானஸர்வேஶ்வரன்ப க்கல. தீது - தனமேனமைபாாததுநெகிழநிறகுநதீதும். அவம - ஆஶ்ரிததோஷம பாாததுககைவிடும்அவமும. இனறி - இல்லாதபடியாக. உரைதத - சொன்னதாய. ஏதம் - லக்ஷணவைகல்யாதியானகுற்றம். இல் - அறற. ஆயிரத்து - ஆயிரததில்வை ததுக்கொணடு. இபபதது - ஸவாரா்ததையைச்சொனனவிபபததை. ஓதவல்லாா - ஆசாாயமுகததாலேயதிகரிககவல்லாா. பிறவாா - ஸமஸாரததிலபிறவார்கள.

தீதெனறு - பாடடுண்கிறவனகுறறமும், அவமெனறு - பாடுகிறவன் குறற மும, ஏதமெனறு - பாட்டின்குறறமுமாகவுஞ்சொலலுவா.

இதமுசசீராயசசிரதடிநான்கு மொததிருததலால் வஞ்சிவிருத்தம்...... .*

ஈடு - பதிறெனறும்பாட்டு

நிகமத்திலை, இததிருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவலலவாகள ஸம ஸாரததில் வந்துபிறவாரொன்கிறாா.

(மாதவனித்யாதி) "தீதும, அவமும, ஏதமும," என்று - மூ னறும், இமமூன்றையும - பரதிபாத்யனுக்கும், வக்தாவுக்கும, ப்ரபந்தத் துககுமாக்கி, "இவையிலலாமையைசசொல்லுகிறது" என்றுநிாவஹிப் பாருமுண்டு. படடா, அஙஙனனறிககே, "ஏதமிலாயிரம்" என்று - ப்ர பநதலக்ஷணஞ் சொன்னபோதே, தரிவிததோஷராஹித்யமுஞ்சொல்லி றறும; இனி, தீதுமஅவமுமாவது - செய்வதென்னெனனில; 'சடகோ பனமாதவன்பால தீதவமின்றியுரைத்த' என்றுககடவது" என்றருளிச் செயதாா. அதாவது, தீதாவது - "நான் ஸ்ரீயஃபதியல்லேனே!" என்றுத ன்மேனமையைப்பாாத்துககடகக விருக்குமது. அவமாவது - "ஆஶ்ரயி க்கிறவன்நித்யஸம்ஸாரியனறே!" என்றுஇவன்சிறுமையைப் பார்த்துக கைவிடுமது. இவையிலலாமையைசசொன்ன விப்பததெனறபடி. ஆயிர ததிலுமிநதபபததைபு மபயஸிககவல்லவாகள்பிறவாா - பிறககைகுடடியி றே, "மாத்ருஸமரக்ஷணமழகிது" என்னுமோபாதி, "பகவத்ஸமாஶ்ர யணமெளிது" எனறுபதேஶிககவேணடுகிறது; இத்திருவாயமொழியை யப்யஸிககவலலவாகளுபதேஶநிரபேக்ஷமாக, ஸம்ஸாரஸமபநதமறறு ப கவதநுபவமேயாதரையாம படியிருககிறவாகளோடேகூடி யநுபவிககப் பெறுவாகளென்கிறாா.

முதறபாடடில், ஆஶ்ரயிககுமவனுககு தரவ்யநியதியிலலையெனறு ா; இரண்டாமபாடடில, அதிகாரி நியதியிலலையெனறாா; மூன்றுமபாட் டில, தம்முடையகரணதரயமும பகவத்விஷயத்திலே பரவணமானபடி யை யருளிச்செயதாா; நாலாமபாட்டில, நிதயஸூரிகளோபபோலே யுது தானேயாத்ரையாயிறறென்றாா; அஞசாமபாடடில், தனனையேபரயோஜ

நமாகப்பற்றினார்க்கு அவன்நிரதிசயபோக்யபூதனென்றார்; ஆறாம்பாட்டில, இப்படிபோக்யபூதனானவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்றுப்ரயோஜநாந்தர பரரைகர்ஹித்தார்; ஏழாம்பாட்டில, இவனையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குக்காலக்ஷேபமின்னதென்றார்;எட்டாம்பாட்டில், ப்ராப்திவிரோதிகளையு மவன்றானேபோக்குமென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில,இதுகூடுமோ!என்றுசங்கையாக, வெறுமவன்படியையோ பார்ப்பது, அருகிருக்கிறார் படியையும்பார்க்கவேண்டாவோவென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், இவர்களெத்தனைக்காலங்கூடி விரோதிகளைப்போக்குவதென்ன, க்ஷணகாலத்திலேயென்றார்; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவே ஸம்ஸரிக்கவேண்டாவென்றார்... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மாதவனிதயாதி) தீதின்றியிருக்கிறமாதவன்பால, அவமின்றியிருக்கிற சடகோபனுரைத்த ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் பிறவாரென்று - முந்தினநிர்வாஹத்துக்கந்வயம். பட்டர்நிர்வாஹத்துக்கு, சடகோபன் மாதவன்பால் தீதவமின்றியுரைத்த ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார்பிறவாரென்றந்வயம். மாதவன்பாலதீதவமின்றி - தீதவமில்லாதபடியென்றபடி.

(த்ரிவிததோஷ ராஹித்யமும்சொல்லிற்றும்) " ஏதமில " என்று - ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுகையாலே, வக்த்ருதஃ ப்ரதிபாத்யதச்ச ஏதமிலாமை ஸித்திக்குமென்றபடி.

(பிறக்கைசுட்டியிறே) பிறக்கையினாலேயன்றே. " பிறவார " என்று - ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தராஹித்யத்தை யருளிச்செய்கையாலே, ப்ராப்திபலாநுபவ கைங்கர்யங்களெல்லா மார்த்தஸித்தங்களென்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியையிதயாதி)

அதுதானே - பகவத்விஷயப்ராவண்யமே. இது - அவன்றானேபோக்குமென்னுமிது. (வெறுமவன்படி) கேவலமவன்படி. அடியிலேசொன்னதே பாட்டுக்கந்வயம். ....

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பரிவதிலீசனை.)

அக்ரீதைரர்ச்யபாவாத் அநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாத் அல்பதுஷ்டே: ப்ரஹ்வாராத்யஸ்வபாவாத் ஸ்வவிஷயநியதேஷ்வாதராத் ஸ்வாதுபூம்ந: | பாதாஸக்தப்ரஸக்தே: ஸக்ருதுபஸதநே மோக்ஷணாத் தர்மஸௌக்யாத் க்ஷிப்ரக்ஷிப்தாஹிதத்வாத் ஸுகபஜநதாம் [illegible] || (எ)

(அக்ரீதைரர்ச்யபாவாத்) நன்னீர்தூய்ப்புரிவதுவும் புகைபூவே - அர்த்தவ்யயம்பண்ணி ஸம்பாதிக்கவேண்டாதபடி ஸுலபமானபுஷ்பஸலிலாதிகளாலே பூஜிக்கப்படுமவனுகையாலும். (அநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாத்) எதுவேதெனபணியென்னுதுவே யாட்செய்யுமீடே - அதிகாரிநியமமில்லாதபடி பஹுவிதமான பூஜநத்தையுடைத்தாகையாலும. (அல்பதுஷ்டே:) ஈடுமெடுப்புமிலீசன் - “ இதுயோக்யம், இதயோக்யம் ” என்னுதே, நாம்செய்கிறதல்பமானுலுமத்தாலே ப்ரீதனுகையாலும். (ப்ரஹ்வாராத்யஸ்வபாவாத) வணங்கிவழிபடுமீசன்-ப்ரஹ்வீபாவத்தாலேதானே ஆராதிக்கப்படுமவனுகையாலும். (ஸ்வவிஷயநியதேஷ்வாதராத) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றினுரிடத்திலே யாதரயுக்தனுகையாலும். (ஸ்வாதுபூம்ந:) அமுதிலுமாற்றவினியன - அத்யந்தபோக்யனுகையாலும். (பாதாஸக்தப்ரஸக்தே:) தாள்கள் தலையில்வணங்கிநாள் கடலைகழிமினே - தன்றிருவடிகளைத் தலையாலேவணங்கினவர்களிடத்தில மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுமவனுகையாலும். (ஸக்ருதுபஸதநேமோக்ஷணாத) அவனைத்தொழுதாலிதயாதி - ஒருகாலுபஸத்திபண்ணினுர்க்கு விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையாலும். (தர்மஸௌஸதயாத்) தருமவரும்பயனுய - தாமங்களுடைய பரமபலரூபனுயிருக்கையாலும். (க்ஷிப்ரக்ஷிப்தாஹிதத்வாத) கடிவாதீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்திலொருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலு மெம்பெருமான் ஸுவாராதனென்று “ பரிவதிலீசனை ” என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிறார் ... .*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பரிவதிலீசன்படியைப்பண்புடனேபேசி
யரியனலனுராதனைக்கென் - றுரிமையுட
னேதியருண்மாறனுெழிவித்தானிவ்வுலகிற்
பேதையாகடங்கள்பிறப்பு. (கூ)

(பரிவதிலீசனைப்படியை) இதில், ஆஶ்ரயணத்தி லருமையில்லாமையை யருளிச்செய்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், ஶீலவானேயாகிலும், ஶ்ரிய:பதியாய் பரிபூர்ணனானவனை பெருமைக்கீடாக க்ஷுத்ரனாய் க்ஷுத்ரோபகரணனானவிவனால் பச்சையிட்டாஶ்ரயிக்கப்போமோவென்ன, ஶ்ரிய:பதித்வம்-இத்தலையில் குற்றம்பாராமலங்கீகரிக்கும் நீர்மைக்குடலாகையாலும், பரிபூர்ணத்வம் - இத்தலையில் குற்றம்பாராமல் பெற்றதுகொண்டு ஸந்தோஷிக்கைக்குடலாகையாலும், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனென்கிற * பரிவதிலீசனிலாத்தத்தை "பரிவதிலீசனைப்படியை" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(பரிவதிலீசன்படியை) ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாராதஸ்வபாவத்தை. (பண்புடனேபேசி) பரிபூர்ணனாகையாலே யிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாம் ஸ்வபாவத்துடனே யருளிச்செய்து. "பரிவதிலீசனை" என்றுதொடங்கி, "புரிவதுவும் புகைபூவே" என்றத்தைப்பின்சென்றபடி. அன்றிக்கே. பண்புடனேபேசியென்று - அவனுடைய அந்தஸ்வாராதத்தையைச்சொல்லியல்லது நிற்கமாட்டாத்தம் ஸ்வபாவத்தாலேசொல்லி யென்றுகவுமாம். (அரியனல்லனாராதனைக்கென்று) இப்படி பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாகையால், ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில், "ஸுவாராதோ ஹ்யஸி" (ஸுபாயாபூஜிதஸ்ஸமயக) என்னும்படி ஸுபாயைக்கருமையில்லாதவனென்று. (உரிமையுடனோதியருண்மாறன்) அந்தரங்கமானஸ்நேஹத்தோடே யருளிச்செய்தவாழ்வார். அதாவது - "எதுவேதென்பணியென்னாததுவேயாட்செய்யுமீடே" என்றும், "உளகலந்தார்க்கோரமுதே" என்றும், "அமுதிலுமாற்றவினியன்" என்றும், "தாள்கள்தலையில் வணங்கிநாள் கடலைக்கழிமினே" என்றும், "அவனைத்தொழுதால்" என்றும், "தருமவருமபயனாயதிருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றும் - ஆஶ்ரயணாதிபலபர்யந்தமாக வருளிச்செய்ததையென்கை. (ஒழிவித்தானிவ்வுலகில் பேதையர்கட்கள்பிறப்பு) இப்படியுபதேஶிக்கையாலே, இந்தலோகத்திலறிவிலிகளானவர்கள்பிறவியையகற்றுவித்தார். இஜ்ஜகத்தில அஜ்ஞருடைய ஜந்மஸம்பந்தத்தை ஸ்வஸூக்தியாலே நிவர்த்திப்பித்தார். "ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் பிறவாரோ" என்றத்தைப்பின்சென்றபடி ....*

முதற்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௬ - பாட்டு - ௬௬.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

பிறவித்துயர் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி

ஏழாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸ்வாராதனானாலும் குடிநீர்போலே ஆஶ்ரயணம் ஸரஸமாயிராதாகில் அஹ்ருத்யமாயிருக்குமென்று நினைத்து, ஆஶ்ரயணத்தினுடைய ரஸ்யதைக்குறுப்பாக, ஆஶ்ரயணீயனுடைய பாவநத்வத்தையும், நிரதிஶயாநந்தயோகத்தையும், பரத்வஸீமனுமவதாரமத்யமக ஸுலபமென்னுமிடத்தையும், இப்படிஸரஸனானவனைப் பிரியவிரகில்லையென்னுமிடத்தையும், தாம்விடக்ஷமரல்லரென்னுமிடத்தையும், அவன்தானகலத்தேடிலும் தம்முடையவிசைவில்லாமையையும், தாமகலிலுமவன் நெகிழவிடானென்னுமிடத்தையும், தம்மையகற்றிலும் தந்நெஞ்சையகற்றவொண்ணாமையையும், ஸர்வப்ரகாரவைஶிஷ்டமான தம்முடையவர்த்தமாவகல பரஸ்யகமில்லையென்னுமிடத்தையும், நிரந்தராநுபவம் பண்ணிலும் த்ருப்திபிறவாமையாலே தவிரவரிதென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து ஆஶ்ரயணஸாரஸ்யத்தை யுபபாதித்தருளுகிறார். . ... *

ஈடு

கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே ஸ்வாராதனென்றார், அதிறசொன்னவாஶ்ரயணந்தான் போக்ரூபமாயிருக்குமென்கிறாரிதில். பகவத்ஸமாஶ்ரயணமாகிறது தானிதுக்கிட்டுப்பிறவாத ஸர்வேஶ்வரனுமாசைப்படும்படி போக்ரூபமாயிருப்பதொன்றிறே. [அஶ்ரத்ததாநா꞉ புருஷா꞉] (அஶ்ரத்ததாநா꞉புருஷா꞉) விஶ்வாஸபூர்வகத்வரா ரஹிதரானவர்கள். அஸ்ய தர்மஸ்ய என்றுணிறே - தனக்குமினிதாயிருக்கையாலே. [பரந்தப] (பரந்தப) விரோதிவர்க்கத்தையுதறவல்லாய்நீயன்றே. [அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே] (அப்ராபயமாம்நிவர்த்தந்தே) செய்தகுற்றங்களையடையப்பொறுத்துத் தங்களைநல்வழிபோக்குமென்னைவிட்டு, தந்தாமுடையவிநாஶத்தைச் சூழ்ப்பதானஸம்ஸாரத்தை விரும்பியவ்வழியே போகாநிற்பர்கள். இதுதானிருந்தபடி பாராயென்கிறான்.

[ப்ரத்யக்ஷாவகமம்] (ப்ரத்யக்ஷாவகமம்) "நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்" (நமாமஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்) என்கிறான் பரத்ய

ருச

க்ஷபூதனானவன். [யூ௵] (தர்ம்ம) நம்மைககாண்கையொரு தலையா னால் அதர்ம்மமானாலும் மேலவிழவேணும், இதவ்வளன்றிக்கே, தாமாத நபேதமுமாயிருக்கும். [ஸம்ஸகமகாத்து] (ஸம்ஸகமகாத்தும்) ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யததாலே தானும்போகருபமாயிருக்கும். [அவ்யம்] (அவ்யயம்) கோலினபலங்களைக் கொடுக்கசசெயததேயும் ஒன்றும் செயயாதேமாய் நந்நெஞசிலேகிடக்கையாலேதான முதலழியாதேகிடக்கும். ஸ்ரீய:பதியாய, ஸமஸ்தகல்யாணகுணாதமகனாய, ஸகலாதமாக்களுககும ஸேஷியாய், நிரதிஸயாநந்தயுகதனாய், "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி) என்கிறபடியே - தன்னைககிட்டினாரையுமாநந்திபபிககககடவனாய. மோக்ஷதஸையிலனுபவமினிதாகிறது மவனைப்பற்றி வருகையாலேயிறே, அபபடியே ஆஸ்ரயணமுமவனைப் பற்றிவருகையாலேபோகருபமாயிருககுமிறே. இப்படி ஸாதநஸமயமேதொடஙகினியவிஷயததைப்பறறுநிற்கசசெயதே, அவனைவிட்டுக்ஷுத்ர ப்ரயோஜநததைககொண்ட கலுவதேஎன்று கேவலனைநிநதியாநின்றுகொண்டு, இத்தையொழியில் தாமுளராகாதபடி தமக்கினிதாயிருககையாலே இவ்வாஸ்ரயணததினுடைய இனிமையைசசொலலித் தலைககட்டுகிறார்.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பிறவித்துயர்ப்ரவேஸ, உகதாநுவாதபூரவகமாக, "தூயவமுதை" என்றத்தைக்கடாக்ஷிததுஸஙகதி (கீழிறறிருவாயமொழியிலேயிதயாதி) அதில் - அததிருவாயமொழில.

போகருபதையின் சரமாவதி (பகவதஸமாஸ்ரயணமிதயாதி)

அவனுமாசைப்படுமெபடி போசருபமாயிருககுமெனனு மத்தைஸ்ரீகீதையிலருளிசசெயதவசநமுகேந விஸதீகரிககிறா (அஸ்ரததஹாநாஇதயாதி) பரநதப, அஸ்யதாமஸ்யாஸ்ரததஹாந:புருஷா:மாமப்ராப்யம்ருத்யுஸம்ஸாரவாதமநி நிவாததநதேஇதயநவய:. "அஸ்ய" (அஸய) எனகையாலே - தனககுமினிதாயிருககுமெனகிறது - விரோதிவர்ககததையெனறது - பாஹ்யஸதருககளையாதல், இநதரியங்களையாதல, "மாம" (மாம) எனறதனாததம (செயத ருறறஙகளையித்யாதி) நிவாததநதே - நிதராம்வர்த்தநதே. ம்ருத்யுஸம்ஸாரவாத்மநி - ம்ருத்யுஜநகஸம்ஸாரவாதமநி.மருத்யு: - மரணம். "ஆயுர்க்ருதம்" (ஆயுரவைகருதம) எனனுமாபபோலே. "அஸ்யதாமஸ்ய" (அஸயதாமஸ்ய) என்றது - ஸம்பந்தஸாமாநயேஷஷ்டீ. இந்ததர்மஸம்பநதிஸ்ரததாரஹிதர். அதாவது-இததைவிஸ்வஸித்து தவரிததநுஷடியாதபேரெனறபடி. இதுதானிருநதபடிபாராயென்றது-மேலவக்ஷ்யமாணஸலோகததைககடாக்ஷிதது. இதுதான -"அஸ்யதாமஸ்ய" (அஸ்யதாமஸய) எனறுசொனனவாஸ்ரயணநதான்.

ப்ரஸ்துதோபயுக்தமாகையாலே இதுக்குக்கீழ்ச்லோகத்தையும் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறா (ப்ரத்யக்ஷத்யாதி) " ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் " (ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்) இதிபூர்வார்த்தம். அவகமயத இத்யவகமঃ - விஷயঃ. ப்ரத்யக்ஷபூதঃ அவகமோயஸ்ய - தத்தத்தோக்தம். கர்த்தம்ஸாஸகம-ஸாகோநுஷ்டேயமென்றபடி. தானும - ஆஶ்ரயணத்தாலும். நம்நெஞ்சிலேகிடக்கையாலே யென்றது. " ஜ்ஞானம் பரமதிவ்யமேஹுதயாநாவஸதி " (ஞானம்பரவருத்தமிவமே ஹருதயாதநாபஸாபபதி) இத்யாதியைப்பற்ற " அஸ்ய " (அஸ்ய) என்று பரஸ்கதமான போக்யதோபபாதகம் (ஸ்ரீயঃபதியாயித்யாதி) விசேஷணசதுஷ்டயமும - " பின்னைநெடும்பணைத்தோள் " " நிகரில்வணபுகழ் " " உய்யக்கொள்கின்றநாதன " " எவ்வாகுமநலத்தானுயர்ந்தயாந்து " என்கிறபாசுரங்களைப்பற்ற. "பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை" என்றது - ஸ்ரீயঃபதித்வத்துக்கு முபலக்ஷணம். (ஆநந்திப்பிக்கக்கடவனுய) இருக்குமாகையாலாஶ்ரயணம் போகரூபமாயிருக்கும் எனறதயாஹார்யம். கீழ்ச்சொன்ன ச்லோகங்களில பக்தியினுடைய போகரூபதை ப்ரபத்திக்கு கைமுத்யஸித்தமென்று கருத்து. அநுபவதசையிலன்றே போக்யமாயிருப்பது, ஆஶ்ரயணதசையில போகரூபத்வங்கூடுமோவென்ன (மோக்ஷதசையிலித்யாதி) அவ்வுக்தப்ரகார விசிஷ்டனவனை.

உக்தார்த்தத்தை யநுவதியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தை கிகமிக்கிறா (இப்படியித்யாதி) ஸாதநஸம்பம - உபாஸநஸமயம். தாமுளராகாதபடி யென்றது- " யாநுடைவேனே " என்றதைப்பற்ற.*

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

துறவிசுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வார்
ரறவனையாழிப்படையந்தணனை
மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே.

ஆறாயிரப்படி

(பிறவித்துயர) இப்படி பரமைகாந்திகளான விவர்களோடு யாதொருபடி ஸமஶ்லேஷித்தருளும, அப்படியே கைவல்யாதி க்ஷுத்ரப்ரயோஜநார்த்தமாகத் தன்னையாஶ்ரயித்து வாத்திக்கிறவர்களோடொரு வாசிபாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும ஸ்வபாவத்தையாகிற வெம்பெருமானுடையபரமதார்மிகத்வத்தையநுஸந்தித்து ப்ரீதராய, என்னதார்மிகனே! என்னதார்மிகனே! என்கிறா. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், பஜநீயனுடைய பாவநதவததை யருளிச்செய்கிறுர்.

பிறவித்துயா - பிறபபாலவருநதுயர். அற - அறுகைககாக. ஞானததுள் - ஆத்மாவலோகநமாகிற ஜ்ஞாநததிலே. நின்று - நிஷட்டராய. துறவி - ஸாவோபாதிவிநிர்முக்தனுய. சுடா - தேஜோரூபமான வாதமாவினுடைய. விளக்கம - ஆவிர்ப்பாவததை. தலைப்பெய்வார் - தலைபபடவேணடியிருக்குமவாகள. அறவனை - ஏவம்விதாதிகாரிகளுககும பலநிர்வாஹக ஞகையாலே பரமதாரமிகனுய. ஆழியபடை - மஹாஸ்ஸுததிஹேதுபூதனுன திருவாழியையுடையனுய. அநதணனை - பரமபாவநபூதனுனவீஸ்வரனை. மறவியையின்றி - ஸாதநதவேந. மனததுவைப்பாா - நினைபபதே ' என்று க்ஷேபிததாராயிற்று.

அன்றியே, ஜநமபரயுகததுஃகந நீருகைககாக யோசரூபஜ்ஞாநத்திலேநின்று அவிதயாகாம தேஹாதி ஸமஸதோபாதிநிவ்ருததனுய் தேஜோமயனுன ஆதமாவினுடைய விஶதாநுபவததைபபெறவேண்டுவார, உபாஸநதாம நிர்வாஹகனுய, அஜ்ஞாநதமோநிவாதககமான திருவாழியையுடையனுய், அதயநதபாவந பூதனுன ஸாவேஶ்வரனை விச்சேதரஹிதமாம்படி நிரநதரபாவநா முகததாலே நெஞ்சிலேவைபபாாகள் என்று - உபாஸகரைச சொலலவுமாம். . ... *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

இப்படி நிரதிஶயபோகயனுனவனைவிடடு, ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவதே என்று கேவலரை நிந்திககிறுா.

(பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று) “ ஜராமரணமோக்ஷாய ” (ஜராமரணமோக்ஷாய) எனறிருப்பாருமுண்டு, கேவலர் ; அவாகளைச்சொலலுகிறது. ஐஶ்வாயாாததிக்கும, ஆதமப்ராப்திகாமனுக்கும், பகவதபராபதிகாமனுககு மொககுமாயிற்று ஸாவேஶ்வரனை யுபாஸிககையு மநதிமஸ்மருதியும் ; இனிப்பேறறில் தாரதமயம வருகிறபடியென்னென்னில ; உபாஸநஸமயததிலே சிறுககோலுகையாலே. அதாவது - அவனளவுமசெலலாதே நடுவே வரமபிடடுக கொளளுகை. அதனையிறே “ வரமபொழிவந்து ” எனகிறது. அதுதனககடி - அவாகள் ஸங்கருததாரதம்யம், “ யதாபிப்ராயஜநேஜநார்தன ஸங்கல்பநாநு ” (சதுர்விதாபஜந்தேமாமஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந) என்றருளிச செயதானிறே. ஸங்கருததநுககநுரூபமாகவாயிற்று புருஷாாததஙகளில்ருசிபிறபபது, ருச்யநுகுணமாகவாயிற் றுபாஸிபபது, உபாஸநாநுகுணமாக விருக்கக்கடவது பலம். (பிறவிததுய ரித்யாதி) இவனைப்பறறி இப்பேற்றைப்பெற்றுப்போவதே ! என்கிறுா. “பிறவி” என்கிறவிததால்-ஜந்மந்தொடக்கமாக வுண்டான மற்றை யைந்துவிகாரங்களையும நினைககிறது. ஆக, ஜந்மஜராமரணுதி ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக, “ இங்ஙின்றநீாமையினியாமுருமை ” என்று - இவர்தாமும் கழிககிறதா

யிராநிறகசசெய்தே, இவாகளை நிநதிக்கிறதுககுக கருதசெதன்னென்னில்; இவாககு விரோதிபோமது ஆநுஷங்கிகமாய, பகவதநுபவ முதசேஶ்ய மாயிருக்கும் ; அவர்களுககு துஃகநிவ்ருத்திதானே உத்தேஶ்யமா யிருக் கும் (ஞானத்துணின்று) இவ்வநுஸந்தாந மவ்வருகே போகாநிற்கச் செயதேயும், ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டாயிற்று நிற் பது. " துறவி " என்கிறவிது - துறக்கையைசசொன்னபடி.

" பிறவிததுயாற " எனறதினுடைய பலரூபமான பரகருதி விநி ர்முக்தவேஷததை. " சுடர்விளக்கந்தலைபபெய்வாா " என்கிறவிது - " ஞானத்துணின்று " எனற வதினுடைய பலரூபமா யிருக்கிறது. ஸம் ஸாரதஶையில காமமடியாக வரககடவ ஸங்கோசமிலலையிறே மோக்ஷத ஶையில், விகஸிதமாயிருககுமிறே. ஜ்ஞாநகுணகருமாய, ஜ்ஞாதாவுமா யிறே வஸ்துதானிருப்பது. " பிறவித துயாற ஞாநததுணின்று " என்ற து - உபாஸநமானலை துறவிசசுடாவிளக்கந் தலைபபெய்கை பலமா யிருக் குமிறே.

(பிறவியித்யாதி) " ஸாமஸாரிக ஸகலதுஃகஙகளுமபோகவேணு ம் " என்று ஆத்மஜ்ஞாநததிலே யூன்றநின்று பரகருதி விநிர்முகதமான ஆதமஸ்வரூபததை பராபிககவேண்டியிருபபாா.

(அறவனை) அவர்களபடியையும, பலமகொடுக்கிறவன்படியை யுமபாரா, என்னபரமோதாரனோ வெனகிறா. ஏதேனுமொருப்ரயோஜ நத்துககும் தன்னையே யபேக்ஷிககுமதத்னையாகாதே ! வேண்டுவது. "எ ங்களுக்கு நீவேணடா, க்ஷுத்ரபரயோஜந மமையும் " என்றிருக்கிறவர்க ளுககு மத்தைக் கொடுததுவிடுவதே ! என்ன தார்மிகனோ வென்கிறார். (ஆழிப்படையந்தணனை) ஆத்மாநுபவ விரோதியைப் போக்குகைககுப் பரிகரமான திருவாழியைக கையிலே யுடையவன். அந்தணனெனறு - சாணிசசாற்றுபாதி " ஶுத்தன " என்றுகொண்டாாகளிததனை, போ க்யதையில நெஞ்சுசெனறதில்லை. " ஶுததிகுணவிஶிஷ்டன் " என்றுயி ற்றவாக ளநுஸநதிபபது. கையுநதிருவாழியுமான வழகைக்கண்டா லதி லேகாலதாழாதே, தங்கள பரயோஜநததுக குறுபபான ஶுத்திமாத்ரத் தையே பறறுவதே ! என்கிறா.

(மறவியையின்றி) இவர்க்குக் கையுந் திருவாழியுமான வழகை க்கண்டால் முன்னடிதோறாது, சககரத்தணணலேயென்றால், பின்னை த்தரைப்படுயித்தனையிறேயிவா ; திருமஙகையாழவாரும் " ஆழியொடு ம்பொன்னார் சார்ஙகமுடைய வடிகளை யின்னொன் றறியேன் " என்று உத்தேஶ்யவஸ்துவையும் மறக்கும்படி கலங்குவர். பின்னாய், நல்லத்தை மறக்கப்பண்ணுநிற்க இவ்விஷயம், தீயத்தை மறவாதொழிவதே. ! (மற

வியையின்றி) அவனுடைய போக்யதையையுங் கண்டுவைத்து, தங்கள் புருஷார்த்தத்தை மறவாதே யாச்ரயியா நிற்பர்கள். மறவியை - மறப்பை. மறப்பின்றிக்கே, மறவாதே மனத்துவைப்பாரோ. உபாஸகபரமாகில், சுடர்விளக்கம் - குணப்ரகாசகமான விக்ரஹமாகக்கடவது. அவனுடைய போக்யதையை யநுஸந்தித்து வைத்தும், பின்னையு மிங்கிலே குலையாதே நிற்பதே! இவ்வரிய செயலைச்செய்கைக்குத் திண்ணியராவதேயிவர்கள். பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று துறவிச்சுடர்விளக்கந் தலைப்பெய்வார், மறவியையின்றி, அறவனையாழிப்படையந்தணனை மனத்து வைப்பாரோ இத்யந்வய:. ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பிறவியித்யாதி) "ஆழிப்படையந்தணனை மனத்துவைப்பாரோ" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி).

இப்பாட்டில் கேவலனுக்கு வாசகமானபதம் "பிறவித்துயரற" என்கிறதென்று விவக்ஷித்து, இது கேவலனுக்கு வாசகமென்கைக்கு நியாமகம் ஸ்ரீகீதையிலவனருளிச்செய்த வசநமென்கிறார் (ஜராமரணமோக்ஷாயேத்யாதி) "பிறவித்துயரற" என்கிறவிது - "ஜராமரணமோக்ஷாய - க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்மசாகிலம்" (ஜராமரணமோக்ஷாய - க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம்கர்மசாகிலம்) என்றதினாலே. "ஞானத்துணின்று துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வார்" என்கிறவிது - "தேபரஹ்மதத்விது:" (தேபரஹ்மதத்விது:) என்றதினர்த்தம். "ஆழிப்படையந்தணனை மனத்துவைப்பார்" என்றது - "மாமாச்ரித்ய" (மாமாச்ரித்ய) என்றதினர்த்தம். இப்படி யந்த ச்லோகார்த்தமும் இப்பாட்டும் ஸமானமாயிருக்கையாலே, அந்தச்லோகத்தை யுபாதாநம்பண்ணி யவர்களைச்சொல்லுகிறதென்கிறார்.

கேவலனுக்கும் பகவதஸமாச்ரயணம் வேணுமோவென்ன (ஐச்வர்யார்த்திகளுமித்யாதி) இனி - இப்படியானபின்பு. பகவதஸமாச்ரயணம் ஸமானமானபின்பென்றபடி. விவரணம் (அதாவதித்யாதி) அதையிறே - அதைப்பற்றவிறே. வரம்பு - மர்யாதை. (வரம்பொழியித்யாதி) திருப்பல்லாண்டு. கைவல்யமாத்ரத்திலே நீங்களிட்டுக்கொண்ட வரம்பொழிந்தென்றபடி.

அதுதனக்கடி - இப்படி வரம்பிட்டுக்கொள்ளுகைக்கடி. ஸுக்ருததாரதம்ய நிபந்தநத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (சதுர்விதா இத்யாதி) கீதாஸப்தமே. "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" (ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப) இத்யுத்தரார்த்தம். "ஸுக்ருதிநஸ்சதுர்விதா:" (ஸுக்ருதிநஸ்சதுர்விதா:) என்கையாலே - ஸுக்ருத தாரதம்யம் ஸித்தமென்றபடி. கீழெல்லாவற்றுக்கும் பலித்ததை யவரோஹ க்ரமத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ருதத்துக்கித்யாதி) ருச்யநுகுணமாக - புருஷார்த்தத்தில் ருச்யநுகுணமாக.

"ஆழிப்படையந்தணனைவைப்பாரோ" என்ற வேகாரத்திலே நோக்காகப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம (இவனைப்பற்றியித்யாதி)

(மற்றையைந்துவிகாரங்களையும) அஸ்தி, பரிணமதே, விவர்த்ததே, அபக்ஷீயதே, விநஶ்யதி, என்கிற வைந்துவிகாரங்களையும். பலிதம் (ஆசஜநமேத்யாதி) தடஸ்தஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இங்கினறவித்யாதி) திருவிருத்தம். இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை உன்னங்கிகாரம் பற்றினபின்புன்னங்கீகார பலத்தையுடைய நாங்கள் பரரபியாதபடியென்றாதம்.

"நின்று" என்றபதத்துக்கு பாவம் (இவ்வநுஸந்தாநமித்யாதி) (அவ்வருகேபோகாநிற்கச்செய்தேயும்) இந்த ஸ்வாதமாநுஸந்தாநம் பரகாரியான ஸர்வேஶ்வரனளவும் செல்லாநிற்கசெய்தேயும். ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே கானூன்றவடியிட்டென்றது - "ஆதமாநுபவமேயமையும" என்று புருஷார்த்தத்தை வரைந்துகொண்டு, உபாஸநதஶையி லாதமாவை ப்ரதாநமாக வநுஸந்தித்தென்றபடி.

(துறக்கையைச்சொன்னபடி) "துறவிதுறக்கை மறவிமறப்பே" இதிநிகண்டு. "பிறவித்துயரற" என்றுவைத்து, திரியட்டும், "துறவி" என்ற புநருக்திஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (பிறவித்துயரறவென்றதினித்யாதி) அதாவது- "பிறவித்துயரற" என்றது - உபாஸநவிஷய ஸங்கல்பம். "துறவி" என்று-பலவிஷயஸங்கல்பமென்றபடி. துறவியென்று சொலலுகிறது என்று கூட்டிககொள்வது. "ஞானத்துனின்று" என்றுவைத்து, "சுடாவிளக்கம்தலைப்பெய்வார்" என்றதுக்கும் - உபாஸநபலவிஷய ஸங்கல்பபரமாகக் கண்டுகொளவது.

ஜ்ஞாநகுணகத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வங்கள் ஸம்ஸாரதஶையிலுமில்லையோ, மோக்ஷதஶையிலே "தலைப்பெய்வார்" என்கிறதென்னென்ன (ஸம்ஸாரதஶையிலித்யாதி) "சுடா" என்றும், "விளக்கம்" என்றும், இரட்டிப்பதென்னென்ன (ஜ்ஞாநகுணகமுமாயித்யாதி) ஜ்ஞாதாவுமாய - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய. "சுடா" என்று - ஜ்ஞாந குணகத்வமும், "விளக்கம்" என்று - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ் சொல்லுகிறதென்று பதத்வயத்துக்கும ஸாரத்தயம் ஆக "துறவிச சுடாவிளக்கம் தலைப்பெய்வார" என்றதுக்கு - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தனாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாய ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமான வாத்மாவைப்பெறவேண்டி யிருப்பார். இதி ஶப்தார்த்தஃ. கீழ், "பிறவித்துயரற" என்றவாக்யவிவரணம (பிறவித்துயரற ஞானத்துனின்றென்றது) (உபாஸநமானு லித்யாதி) உபாஸநமானால - உபாஸநவிஷயாபிஸந்தியானால. பலமாயிருக்குமிறே - பலவிஷயாபிஸந்தியாயிருக்குமிறே.

உத்தரார்த்தத்தைத் தொகுத்து ஶப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதி) துறவி - துறந்த. ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான.

அறவனை - தார்மிகனை. "அறவனை" என்கிற விஶேஷணத்துக்கு பாவம் (அவர்கள்படியையுமித்யாதி) பாரா - பாராது. அவன்படி - குணுதிகயம். ஆத்திகளுடைய மநோரதபூரணம்பண்ணுகை - தார்மிகத்வ மென்கிறார (ஏதேனுமித்யாதி) இது வ்யாக்யாதாவி னீடுபாடு. "அவர்கள் படியையும்" இத்யாதி வாக்ய விவரணம் (எங்களுக்கித்யாதி)

"ஆழிப்படையந்தனை" என்றவிசேஷணத்துக்கு பாவம் (ஆத்மாநுபவேதயாதி) அந்தணன - பராஹ்மணன. விவரணம் (ஶாந்திகுணேத்யாதி) நிரதாபாயவஸாயிதவேந ஹாராதபாவம் (கையுந்திருவாழியுமித்யாதி)

"மறவியையின்றி" என்று - அவர்களைநிந்திக்கைக்கு, தாம் மறப்பரோவென்ன (இவரித்யாதி) தனைப்படுமென்றது - "தாழ்ந்து" என்றதுக்கர்த்தம. திருமொழி (ஆழியொடுமித்யாதி) திருவாழியோடேஸபருஹணீயமான ஸ்ரீஶாரங்கத்தையுடைய ஸ்வாமிகளை, தேவனோ 'மநுஷ்யனோ' இன்னதொன்றறிகிலேனென்றபடி. "இன்னதொன்றறியேன" என்றதுக்குபாவம (பிள்ளாரயென்று) பிள்ளாரயென்றது - வார்த்தைபபாடு. நலத்தை - பகவத்விஷயத்தை. இவ்விஷயம்-கையுந்திருவாழியுமான விவ்விஷயம். தீயத்தை - கைவல்யத்தை. சிலபாக்யஹீநர் மறவாதொழிவதேயென்றபடி. "மறவியையின்றி" என்றதோடே "மனத்துவைப்பாரே" என்றத்தையுங்கூட்டி ஶப்தார்த்தம் (அவனுடையவித்யாதி)

இப்பாட்டு உபாஸகபரமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளமபற்றி, அந்தநிர்வாஹத்திலே "சுடாவிளக்கம" என்றதுக்கர்த்தம் (உபாஸகபரமானவித்யாதி) உபாஸகஶப்தம் - இப்பக்ஷத்திலே, பகவத்பராப்திகாமபரம். இந்தநிர்வாஹத்திலே பாட்டுக்குஶப்தார்த்தம - ஸாம்ஸாரிகஸகலதுரிதங்களும போமபடியாக பகவத்ஜ்ஞாநத்திலே நின்று பரக்ருதிஸமபந்தமற்று, குணப்ரகாஶகமானபகவத்விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கவேண்டியிருப்பார்கள், உபாஸநதாமநிர்வாஹகனுய, அஜ்ஞாநதமோநிவர்த்தகமான திருவாழியையுடையனுய், அதயந்தபாவநபூதனுன ஸர்வேஶ்வரனை விச்சேதரஹிதமாக நிரந்தரபாவநாமுகத்தாலே நெஞ்சிலேவைப்பாரென்று. சுடர் - குணங்கள. விளக்கம - தத்ப்ரகாஶகவிக்ரஹம்.

பரதமநிர்வாஹாநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறுா (அவனுடையபோக்யத்தையைமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இங்கிலே - ஸ்வப்ரயோஜநத்தை மறவாதேயிருக்கிறநிலே. திணணியர் - கடிநா.

அந்வயம (பிறவித்துயரித்யாதி) ....*

இரண்டாம் பாட்டு.

வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத்
துப்பாமபுலனைந்துந்துஞ்சக்கொடானவ
னெப்பாலெவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்
தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே.

ஆறாயிரப்படி

(வைப்பாம) பின்னையும், தன்றிருவடிகளையே "பரமப்ராப்யம்" (பரமப்ராப்யம) என்று தன்னை யாஶ்ரயித்தார்பக்க லெம்பெருமானுடைய வபிநிவேஶத்தைச்சொல்லுகிருர்.

ஆநந்தாதிகல்யாணகுணங்களால ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலு முத்க்ருஷ்டனுய்வைத்து ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனுயவந்து பிறந்தருளி, அவர்களு

டைய ஸ்வஸமஸ்லேஷவிரோதியான ஸம்ஸாரதஶைதபபோகதுகைக்கு ம ருந்துமாய், ப்ராப்யமுமாயிருககுமென்கிறார்............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், அநந்யப்ரயோஜநரா யநந்யஸாதநராயிருக்கும் விஶேஷாதிகாரிகளுக்கநுபாவ்யமான வதிஶயிதாநந்தயோகத்தையுடையவனென்கிறார்.

அடியனை - தனககஸாதாரணஶேஷபூதரானவர்களை. வல - ப்ரபலமான. வினை - கர்மங்களினுடைய. துபபாம - மிடுக்கின்வழியிலேயான. புலனைந்தும-இந்த்ரியங்களைந்திலுமகப்பட்டு. துஞ்சக்கொடான - நஶிக்கும்படி விட்டுக்கொடாதவனானவன். வைபபாம - அவர்களுக்கு புருஷார்த்தமானநிதியுமாய. மருநதாம்- தத்ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்திஸாதநமுமான மருநதுமாம. எங்ஙனேயெனனில், எப்பால் - மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தமீறான வெல்லாஸ்தலத்திலுமுளள. எவாககும - எல்லாச்சேதநாககும். நலததால - ஆநந்தததால. உயாநதுயாநது - மிகக. அப்பாலவன - வாங்மநஸங்களுககெட்டாதபடி அவவருகானவனுய். எங்கள் - அநந்யரானவெங்களுககே கூறிய. ஆயா - அறிவிலிகளான இடையாக்கு. கொழுநது - தலைவனுனவன.

என்று - ப்ராப்யப்ராபகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. வைப்பாம் மருநதாமவன் என்று - மேலோடேகூட்டவுமாம.... ....*

௩௫ - இரண்டாம்பாட்டு.

ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து க்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தைககொண்டு போவதே ' என்று கேவலரைநிந்தித்தார்; அவன்றன்னையேபற்றியிருக்குமவர்களுக்கு, அவன்தானிருக்கும்படி சொல்லுகிறுரிப்பாட்டில.

(வைப்பாம்) ஆட்டுத்துப்பவிட்டு, அரைப்பையாக்கி, இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி க்ஷேமித்துவைககும் நிதிபோலே, இவனுக்கு நினைத்தவகைகளெல்லா மநுபவிக்கலாம்படி தன்னை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்குமென்றிட்டு 'ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. (மருந்தாம) ஆனாலும், க்ஷுத்ரவிஷயங்களையுமுண்டறுக்கமாட்டாத ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கிறே ஸாவாதிகனானதன்னை விஷயமாக்குகிறது, இவன்தன்னை யநுபவிக்கும்படியென்னென்னில; அககுறைகள் வாராதபடி அநுபவவிரோதிகளைபபோக்கித தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான ஶக்தியோகத்தையுங்கொடுத்துத் தன்னையுங்கொடுக்குமென்று அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ்சொல்லுகிறது. " யசூத்ஹாவஓத: " (யஆத்மதா்பலதா) என்கிறபடியே. ஆக ப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிசெய்வதார்க்கென்னில (அடியனை) நமேயம் என்னும் நிர்ப்பந்தம் தவிர்ந்தார்க்கு. அவனைப்பற்றி யொருப்ரயோஜநத்தைககொண்டகலாதே, அவ

ன்றன்னையேபற்றி அவன்படிவிட ஜீவித்திருப்பாரை வலியவினைகளிலே கொண்டுபோய மூட்டுகைக்கீடான ஸாமர்த்த்யத்தையுடைத்தான இந்த்ரியங்களைந்தாலும் துஞ்சக்கொடானென்னுதல், அஞ்சிலும்புகக்குத்துஞ்சக் கொடானென்னுதல். துப்பென்று - ஸாமர்த்த்யம்.

“ அவன் ” என்கிறதேவனைப்பற்ற, அவன்முனிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோமென்னில் ; அத்தையுப்பாதிக்கிறது மேல (எப்பாலிதடாதி) ஸ்த்தாநவிஶேஷங்களாலும மநுஷ்யாதிபேதங்களாலும் வரக்கடவன சில உயர்த்திகளுண்டிறே ; பூமிபோலன்றிறே ஸ்வர்க்கம, மநுஷ்யர்களைப்போலல்லவிறே தேவர்கள். எப்பால - எல்லாவிடத்திலுமென்றபடி. பாலென்றது - இடம. “ அப்பால், இப்பால் ” என்னக்கடவதிறே- அவ்விடம, இவ்விடம, என்றபடியிறே. எல்லாவிடத்திலு முண்டான எல்லாரக்கும், நலத்தால் - ஆநந்தத்தாலே மேலேமேலேபோய, பின்னையு மதுதன்னைச்சொல்லப்புக்கால் “ யதோவாசோநிவர்த்தந்தே ” (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீளவேண்டும்படியான ஆநந்தப்ராசுர்யத்தையுடையவன. ஶதகுணிதோத்தர க்ரமத்தாலே அப்ரமேயமாகாநின்றுள்ள நிரதிஶயாநந்தயுக்தன், “ ஆநந்தமயஃ ” (ஆநந்தமயஃ) என்னக்கடவதிறே. (எங்களாயர்கொழுந்தே) இப்படி ஸர்வாதிகனானவன் இதரஸஜாதீயனாய்வந்தவதரித்தது, தன்னையாஶ்ரயித்தாரவிஷய பரவரைராய் முடியும்படிவிட்டுக்கொடுக்கவோ ; தான் ஶோகமோஹங்களை யநுபவிக்கிறது-தன்னைப்பற்றினார் ஶோகமோஹங்களை யநுபவிக்கைக்காகவோ ! ; மேன்மைக்கெல்லையானவன் தாழ்வுக்கெல்லையாயிற்றது-இவர்களை யநாதரப்படவிடவோ ! . (எங்களாயர்கொழுந்தே) க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்தவூரிலுள்ளாரோடே தமக்கொரு ப்ராக்ருதஸம்பந்தம் தேட்டமாயிருக்கிறபடி. அன்றியே (எங்கள்) அவதாரந்தானுமுத்தாரத்தமாயிருக்குமிறே. நவநீதசௌர்யகரக்ஷாபம் பழையதாக எழுதிக்கிடக்கச்செய்தேயும், “ எத்திறம் ” என்றுரிவரேயிறே.

(ஆயர்கொழுந்தே) இடையர்களுக்குத்தான ப்ரஹ்மாதிகள் கோடியிலேயாம்படி யவர்களில ப்ரதாநனானவன் துஞ்சக்கொடான. (எப்பாலெவர்க்கும முதலாகவங்வயம.) ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (வைப்பாமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில ப்ரமேயத்தை யநுவதிக்கிறதென்று, “ வைப்பாம் ” இத்யாதயய, “ துஞ்சக்கொடானவன் ” என்றுமனவுங்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸர்வேஶ்வரனை மித்யாதி)

வைப்பு - நிதி.- ஆட்பட்டது பலியிட்டவைப்பையாக்குகை - இஷ்டவிநியோகத்திலே ஹேது. அவைப்பை - சாளிகை. என்றிட்டு - என்று.

ஆனாலும்-பராப்யமானாலும். உண்டாக்கமாட்டாத-கார்த்ஸ்ந்யேனநாநுபவிக்கமாட்டாத. "ஆட்பட்டது" என்றுதொடங்கி, "ஆகப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லுகிறது" என்னுமளவும - நிதிக்கும் மருந்துக்குமுண்டான வ்யாவர்த்தகம் ... சொல்லுகிறபடி. தன்னையுங்கொடுத்து ஸந்நிதியையுங் கொடுக்குமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (யஜ்ஞமதா இத்யாதி) ஆத்மதஃ பலதஃ என்றபடி. இவ்விரண்டு பதங்களுக்கும் பாவம் (ஆகவித்யாதி)

அநந்தரம் (அவனையித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்திலே, "அடியனை" என்றவைகாரம் - அசை. அடியார்க்கென்றபடி. அடியாக்குவைப்பாம, மருந்தாம்; அடியனைவல்வினைத்துப்பாம்புலனைந்தும் அஞ்சக்கொடான் என்று, "அடியனை" என்றத்தை - கீழுமமேலுங்கூட்டிக்கொள்வது. "அடியனை" என்றதுக்கு முந்தின வர்த்தம - அதவேஷாதிகளையுடையவர்க்கென்று. தவிதியார்த்தம் - அநந்யப்ரயோஜநரையென்று. படிவிடவென்றது-சாடு.

புலன் - இந்த்ரியங்களாதல், விஷயங்களாதல், இந்த்ரியங்களானபோது-இந்த்ரியங்களாலே அஞ்சக்கொடான். விஷயங்களானபோது - விஷயங்களிலே புக்குத்அஞ்சக்கொடானென்றுபொருள்.

"எப்பால்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (அவனென்கிறவித்யாதி) "எவனைப் பற்ற" என்றதுக்குப்பாதநம் - எப்பாலித்யாதி. "அவனருளிப்படிசெய்ய வேங் கேகண்டோம" என்றதுக்குப்பாதநம - ஆயர்கொழுந்தென்றது. அவன - இந்த்ரியங்களாலேயாதல், விஷயங்களாலேயாதல், ஸவாஸ்ரிதரை நலியாதபடி ரக்ஷிக்குமென்னு மதெங்கேகண்டோமென்று - ஸங்காதத்ம். "எவர்க்கும" என்றால் போராதோ "எப்பால்" என்கிறதெதுக்காகவென்ன (ஸதத்ராநவிஸேஷேத்யாதி) விவரணம் (பூமியித்யாதி) பாலென்று - இடத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (அப்பாலித்யாதி) எவர்க்கும் - எல்லார்க்கும். எப்பாலெவர்க்கும- எல்லாவிடத்திலுமுண்டான வெல்லார்க்கும். உயர்ந்துயர்ந்து-மேலேமேலேபோய். அப்பாலவன் - அவ்வருகானவாநந்தத்தையுடையவன. விவரணம் (ஸதகுணிதேத்யாதி) (அப்யஸ்யமாநமாகாநின்றுள்ள) மேனமேலன ஏறிக்கொண்டுபோகாநின்றவள. உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஆநந்தமய இத்யாதி)

"எப்பாலெவர்க்கும்" இத்யாரப்ய, "புலனைந்துஞ்சக்கொடான்" என்றநவயித்து தாதபர்யம் (இப்படி ஸர்வாதிகனித்யாதி) இவ்வாக்யம் - "அவனருளிப்படிசெய்ய வேங்கேகண்டோமென்னில" என்றதுக்குத்தரம. "நலத்தானுயாநந்தயாநந்த" என்றத்தையும, "கொழுந்து" என்றத்தையுங்கடாக்ஷித்துபாவம (தானஸோகேத்யாதி வாக்யத்வயமும்.)

"எங்களாயர்" என்று ஆயர்க்கு விஸேஷணமாக்கி பாவம் (க்ருஷ்ணனித்யாதி) "எங்களகொழுந்து" என்று அவனுக்கு விஸேஷணமாக்கிபாவம (அன்றியே யெங்களித்யாதி) ஸர்வஸாதாரணமான வவதாரத்தை "எங்கள்" என்னலாமோவென்ன (அவதாரந்தானித்யாதி) "எங்கள்" என்று - ஆஸ்ரிதரெல்லாரையுங்கூட்டிக் கிழருளிச்செய்து, ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கிதாதபர்யம் (ஈஸ்தேத்யாதி) "கொழுந்து" என்றதுக்கு - ப்ரதாநனென்றார்த்தாந்தரத்தை யருளிச்செ

யதுகொண்டாடவயிக்கிரு (இடையரித்யாதி) இடையர் தங்களிதயாதிக்குக்கருத்து - இடையருக்குப்ரதாநனாயிருக்கையை ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் ப்ரதாநனாயிருக்குமோபாதி யதிசயமாக நினைத்திருக்குமென்று.

எம்பாலெவர்க்கு மிதபாரமபய, ஆயர்கொழுந்தானவன், அடியார்குவைப்பாம, மருந்தாம, அடியனாவலவினைத்துப்பாம்புலனைந்தும் அஞ்சக்கொடான் இதயங்வயஃ.. ... . *

மூன்றாம்பாட்டு.

ஆயர்கொழுந்தாயவரால்புடையுண்ணு
மாயப்பிரானையென்மாணிக்கச்சோதியைத்
தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென்
மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆயர்) இப்படி, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யௌஜ்வல்யாதிகல்யாண குணவிஶிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானாகிற தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி, ஸகலகாலமுமவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியானஸம்ஸாரத்தைப் போக்கினேனென்கிறார்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பரத்வஸௌலப்யகமான நிரதிஶயாநந்தத்திலும், அவதாரபரயுக்தமான ஆஸ்ரிதபவ்யத்வமத்யந்த ஸரஸமென்கிறார்.

ஆயர் - கோபர்க்கு கொழுந்தாய - ப்ரதானனாயவைத்து. நவநீதசௌர்யாதிகிமித்தமாக அவரால் - அவர்களாலே. புடையுண்ணும - அடியுண்டு. மாயப்பிரானை-தத்ரூபமாக வழுகைதொட்டகமான வ்யாஸ்சாயசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுமவனாய் அதடியாகவவர்களையுகப்பித்து. என்மாணிக்கச்சோதியை - சாணையிலேறிட்ட மாணிக்கம்போலே யவர்கள் நியமநத்தாலே யொளிபெற்றவடிவை யெனக்காக்கினவனாய. தூயவமுதை - பரத்வஸகலசாதசீலத்தையுடையனாய போக்யதாமருதமானவனை. பருகிப்பருகி-நிரந்தரமாகவநுபவித்து. போகார்த்தமாகப் பாலகுடித்தவனுக்குப்பித்தநதனைடையேநசிக்குமாபபோலே என் - என்னுடைய. மாயம் - ப்ரகருதிகார்யமாய்வரும். பிறவி - ஜநமபரயுக்தமான. மயர்வு - அஜ்ஞாநத்தை. அறுத்தேன் - நசிப்பித்தேன்... .. .. *

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

ப்ரயோஜநாந்தரபரரான கேவலரைநிந்தித்தார்; அநந்யப்ரயோஜநாதிறத்தி லவனிருக்கும்படிசொன்னார்; நீரவ்விரண்டுகோடியிலுமாரொ

ன்ன ; “ நான்ப்ரயோஜநாந்தரபரனல்லேன், அநந்யப்ரயோஜநனுயவனை ப்பற்றினேன் ” என்று நேர்கொடுநேரோ சொல்லவுமாட்டாரோ ; அவனை யநுபவியாநிற்க, விரோதி தன்னடையேபோய்க் கொடுநின்றவன் நானெ ன்கிருர்.

(ஆயர்கொழுந்தாய) இடையர்க்கு ப்ரதாநனுயிருக்கு மிருப்புச் சொல்லிற்றுக்கீழ் ; இங்கு, அவர்களிலேகதேஸஸ்தனுயிருக்கும்படி சொ ல்லுகிறது. அதாவது - அவர்களவேராக, தானகொழுந்தா யிருக்குமவ னென்கிறது. இடையர் காட்டிலேபசுக்களின்பினனேதிரிந்து, அவர்களு க்கடிகொதித்தால வாடுவதுகருஷ்ணன்முகமாயிருக்கை ; வேரிலேவெக் கைதட்டினால் கொழுந்திறே முற்பட வாடுவது. (அவரால்புடையுண்ணு ம) அவனால என்னுதல், அவளால் என்னுதல செய்யாமையாலே - தி ருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷங்குடியிலு மிவனைநியமிக்க வுரியரல்லாதாரி லலை. “ மரத்தாலே யோரடியடிப்பார்களபோலேகாணும் ” என்றுபட் டருளிச்செய்யும்படி. (மாயபபிரானை) அவாப்தஸமஸ்தகாமனுன ஸ ர்வேஸ்வரன், தனக்கொருகுறையுண்டாய்வந்தவதரித்து, ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸ முள்ளதரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானுய, அதுதான் நேர்கொடு நேரேகி டையாமையாலே களவுகாணப்புக்கு, தலைக்கட்டமாட்டாதே வாயதுகை யதாக வகப்பட்டுக்கட்டுண்டடியுண்டு நிற்கும்நிலையையநுஸந்தித்து (மா யப்பிரானையென்கிருர்) (என்மாணிக்கசசோதியை) ஆஸ்ரிதர்கட்டியடி க்கவடிக்க, களங்கமறக்கடை யுண்டமாணிக்கம்போலே திருமேனிபுகா பெற்றுவருகிறபடி. கட்டினவளவுக்கு வெட்டென்றிருக்குமவன், கட்டி யடிக்கப்புக்காலபுகர் பெறச்சொல்லவேணுமோ ; கண்ணியார் குறுங்கயி ற்ருல்கட்ட வெட்டென்றிருந்தானிறே. (என) அப்புகரையெனக்கு மு ற்றூட்டாக்கினவன். (தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி) தேவர்களதிகாரிக ளாய், ப்ரஹ்மசர்யாதிநியமங்கள்வேண்டி, ஸகருத்ஸேவ்யமா யிருக்குமி றேயது ; ஸர்வாதிகாரமுமாய், ஒருநியதியும்வேண்டாதே, ஸதாஸேவ்ய முமான வமருதமிறேயிது.

(என்னிதயாதி) ஆஸ்சர்யமான ஜந்மமடியாக வுண்டானவஜ்ஞா நத்தை வாஸநையோடேபோக்கினேன். ஜந்மத்துக்காஸ்சர்யமாவது - ஒ ருபடிப்பட்டிராமை. மயர்வறுத்தேனென்கிறது - “ இங்கின்ற நீர்மையி னியாமுறுமை ” என்றபேக்ஷித்தபடியே பலாநுபவம் தம்மதாகையாலே யருளிச்செய்கிருர்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்ருமபாட்டு. (ஆயர்கொழுந்தித்யாதி) வருததாநுவாத பூர்வகமாகவு த்தரார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்காபரிஹார ரூபேணவவதாரிகை (ப்ரயோஜநா

நதரோதயாதி) நோகொடுநோ - ஸாக்ஷாத. ஆதமபரமஸமஸ்யமென்று சொலலவுமாட்டாரோயெனறபடி.

பௌநருகதயபரிஹாரம் (இவையாககிரயாதி) கொழுநதுககு வருக்ஷாகரவாததிதவாகார மவலமபய-பராதாநயஞசொலலிறறுககிழ; வ்ருக்ஷகதேஸவாததிதவததைபபற்ற - ஏகதேஸஸததனெனகிறதிஙகு. இததால - பாரதநதரயஞசொலலுகிறது. விவரணம் (இவையாகாட்டிலே யிதயாதி) அவாகளுககுவநத வயஸநம் தன்னதென்னுமதை - " ஆயாகொழுந்து " எனகிறபதம காட்டுமோவென்ன (வேரிலேயிதயாதி)

" அவரால " என்கிறபஹுவசநததுககுபாவம (அஞ்ஞலிதயாதி) நியாமயதையின சரமாவதியை பட்டா ஸ்ரீஸூக்தியாலே காட்டுகிறா (மரததாலேயிதயாதி) மரததாலே - மததாலே. ஆஸ்சாயமேதென்ன (அவாபதேதயாதி) பிராண ஸாவேஸ்வரன. " திறகுமதிலே " என்றவிடத்திலே - " ஹைமாவ்ருஷெத்துயி க்ருதாமவிஹாதாவ: " (கோபயாததேதவயிகருதாகஸிதாமதாவத) என்கிற குநதிவசநமநுஸநதேயம.

" ஆயாகொழுநதாய " இதயாதிபதஸஙகதியை ஹ்ருதிகரிததருளிசசெய்கிறா (ஆஸ்ரிதாகட்டியடிகக விதயாதி) அடியுண்டால புகாபெறக்கூடுமோவென்ன (கட்டினவளவுகிதயாதி) வெட்டெனறிருககை - உகநதிருககை. அவனிபபடியிருநதானோவென்ன (கண்ணியாரிதயாதி) திருமொழி. பலபிணைகளையுடைததாயகுறறளாயிருநதுளள தாம்புாலேகட்டவிசைநதிருநதானெனறபடி. முறறூட்டாககினவன - பூரணபோஜநமாககினவன.

தூயமை = பரிசுததி. தூயமைக்குபாவம (தேவாகளிதயாதி) வீபஸைககுபாவம (ஸதாஸேவயமிதயாதி) பரஹ்மசாயாதிநியமமாவது - அமருதபராஸநகாலததில் விஷயவிரகத்யாதிநியமம.

பிறவி மயர்வு - பிறவியடியாகவுணடான மயரவு. ஒருபடிபபட்டிராமை - தேவாதிஸரீரஙகளையெடுககை. அவனபோககி ஞானயிருகக, " மயாவறுததேன " என்று - தாம்போககினராகசசொலலுகிறது சேருமோவென்ன (மயாவறுததேனெனகிறதிதயாதி)

கரமேணாநவயஃ. . . . .

நான்காம்பாட்டு

மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினான்றன்னை
யுயர்வினையேதருமொண்சுடர்க்கற்றையை
யயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்
னிசைவினையென்சொல்லியான்விடுவேனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(மயர்வற) இப்படியெம்பெருமானோடு வருத்தமானஸம்ஶ்லேஷத்துக்கொருபடியாலும் மேலொழிவில்லையென்கிறார். தன்றிறத்திலெனக்குள்ள அஜ்ஞாநமெல்லாம்போம்படி யென்னுள்ளேபுகுந்தருளி, தன்னுடையகல்யாணமானகுணஸ்வரூபங்களை அத்யந்தவிஶதமாம்படி யெனக்குக்காட்டியருளி, தனக்குஸத்ருஶரான அயர்வறுமமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனே நான் விடும்படியென்கிறார். . . ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸர்வஜ்ஞனை விவனை நான்விடுகைக்கு விரகுண்டோவென்கிறார்.

மயர்வு - அஜ்ஞாநம். அற - அறும்படி. என்மனத்தே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான்றன்னை - நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய். எனக்கு உயர்வினையே ஜ்ஞாநபக்த்யாத்யபிவ்ருத்தியை. தரும் - தருமவனாய். ஒண் - நிரதிஶயபோக்யமாம்படி. சுடர்க்கற்றையை - தேஜோராஶியானவடிவையுடையவனாய். அயர்வு - மறப்பு. இல் - இல்லாத. அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதிக்கொழுந்தை - ஸத்தாதிஹேதுபூதனான தலைவனாய். என்னிசைவினை - தன்னைக்கிட்டுகைக்கு என்னிசைவு தந்தானிட்ட வழக்காம்படியானவனை. என்சொல்லி - எதைச்சொல்லி. யான் - அவனடியறிந்தநான். விடுவேன் - விடுவேன்.

அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிறதில்லனென்றுவிடவோ, அஸந்நிஹிதனென்றுவிடவோ, உத்கர்ஷகரனல்லனென்றுவிடவோ, உஜ்ஜ்வலனல்லனென்றுவிடவோ, அவிலக்ஷண போக்யனென்றுவிடவோ, அநுமதிஸ்வாதீநனென்றுவிடவோவென்று கருத்து ... .*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

(" இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை " என்று - அடியிலேநீரபேக்ஷித்தபடியே) உம்முடையவபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிற்றே! , இனியிவ்விஷயத்தைவிட்டுப்பிடிக்குமித்தனையன்றோவென்ன ; நானென்னஹேதுவாலே விடுவேனென்கிறார்.

(மயர்வற) அஜ்ஞாநமானது வாஸனையோடேபோக (என்மனத்தேமன்னினான்றன்னை) இன்னமும்மயர்வுகுடிகொள்ளவொண்ணாது" என்றுஎன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து ஸத்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாக விருந்தவனை ; செடிசீயத்துக்குடியேற்றின படைவீடுகளைவிடாதே யிருக்கும்ராஜாக்களைப்போலே. " புறம்பேயுமொருகந்தவ்யபூமியுண்டு " என்றுதோற்றவிராமை. இப்படியிருந்துசெய்கிறதென்னென்னில (உயர்வினையேதரும்) ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத் தாராநின்றானென்னுதல்· ப

மாதிகடலையிலே யடியிடும்படியான வுத்கர்ஷத்தைத்தாராநின்றானென்னுதல். (தரும) தந்துசமைந்தானாயிருக்கிறவன்; “ காதல்கடல்புரைய ” “ காதலகடலின்மிகப்பெரிதால ” “ நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால ” “ சூழ்ந்ததனிற்பெரிய ”. (ஒண்சுடாககற்றையை) இத்தாலெனக்குபகரித்தானாயிருக்கையன்றியே, “ தானுபகாரங்கொண்டான ” என்னுமிடம்வடிவில புகரிலேதோற்ற விராநின்றானென்னுதல்; தம்மைவசீகரித்த வழகைசசொலலிற்றாகவுமாம; “ தேஜஸாம்ராசிமூர்ஜிதம் ” (தேஜஸாமராசிமூர்ஜிதம்) என்னுமாப்போலே. இப்படிதன்பேறாக வுபகரித்தவன, தனனுபகாரங் கொள்வா ரிலலாதானொருவனோவெனனில (அயாவிலமராகளாதிக்கொழுந்தை) தானுபகரியாதவன்று, தங்களஸத்தைக்கொண் டாறறமாட்டாதாரை யொருநாடாகவுடையவன. பகவதநுபவவிஸ்ம்ருதிக்கு ப்ராகபாவததையுடையராய, அவ்வநுபவததுககு விசசேதமங்கையினறிக்கே, தாஙகளபலராயிருக்கிறவாகளுககு தாரகாதிகளெலலாநதானே யாயிருக்கிறவனை.

(எனனிசைவினை) “ நானலலேன் ” என்றகலாதபடி யென்னிசைவு தானேயபபுகுந்தவனை. (எனசொலலியான்விடுவேனோ) “ சிறிதுமயாவுகிடநதது ” என்றுவிடவோ, “ மயாவைபபோககி, தான்கடககவிருந்தான் ” என்றுவிடவோ, “ எனக்கு மேன்மேலன நன்மைகளைப் பண்ணித்தந்திலன ” எனறுவிடவோ, “ தாமபணணினவுபகாரத்துககு ப்ரத்யுபகாரங்கொள்ளவிருந்தான் ” என்றுவிடவோ, “ வடிவழகிலலை ” என்றுவிடவோ, “ மேன்மைபோராது ” என்றுவிடவோ, “ இபபேற்றுக்கு கருஷிபண்ணினேன் நான ” எனறுவிடவோ, எத்தைசசொல்லி நான்விடுவதென்கிறார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (மயாவறவிதயாதி) “ விடுவேனோ ” என்றதுக்கு ப்ரஸங்கமருளிச்செய்யாநின்றுகொணடு, “ எனசொலலி யானவிடுவேனோ ” என்றததைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (உமமுடையவிதயாதி) அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிற்றே யெனறது - “ மாயப்பிறவிமயாவறுத்தேன ” எனறத்தைபபற்ற.

தநதிருவாயாலேசொலலுகையாலே “ வாஸனையோடே ” எனறதுஸித்தம், ஸததாவரபரதிஷ்ட்டையாக விருக்கைககு ஹேதுவை த்ருஷ்டாநதபூர்வகமாக ஸாதியாநின்றுகொண்டு, “ மனததே ” எனகிற வவதாரணததுககர்தத மருளிச்செயகிறார செடியெயததிதயாதி) செடியெய்த்து - காடுவெட்டி.

மூநதினவாத்தத்திலே, “ வினை ” எனறு - க்ரியையாய, “உத்கர்ஷத்துக்கு ஹேதுவான க்ரியையென்று - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத தாராநின்றானென்னுதல். ஜ்ஞாநமாவது - ப்ரணவத்திறசொல்லுகிற ஶேஷத்வஜ்ஞாநம். விஸ்ரம்பமாவ

து-நமஸ்ஸிலேசொல்லுகிற உபாயாத்யவஸாயம், பக்தியாவது - நாராயணபதத்திற சொல்லுகிற ப்ராப்யத்வரை. த்விதீயார்த்தத்தில், " உயர்வினையே " என்று-முழுச்சொல்லாய, உச்சாரயத்தையே தருமென்றபடி. " தரும் " என்றவார்த்தமாநார்த்தம் (தந்தித்யாதி) பக்தியை மேன்மேலுங்கொடுக்குமோவென்ன (காந்தவித்யாதி) இந்தப்ரமாணஜாதம் - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம் (இந்தாவித்யாதி) " ஒணசுடாக்கற்றை " என்றது - பூர்வபாவியாதல், பரபாவியாதல். அதாவது - உயர்வினையேதருகையாலே, அது " தனபேறு " என்றுதோற்ற, ஒணசுடாக்கற்றையாயிருக்கிறானென்னுதல, நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத்தைக்காட்டி, எனக்குப்ரேஷத்வஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்கி, என்னைவஶீகரித்தவனென்னுதல. " ஒண் " எனகிறவிஶேஷணத்தாலே-தம்மை வஶீகரித்தமைதோற்றுகிற ு. " சுடாக்கற்றை " என்றதுக்கு ப்ரமாணம (தேஜஸாமித்யாதி) பரதமேம்ஶ பகவந்தம் ப்ரதிப்ரஹ்மாத்யோதேவா:, " தந்த்ருஷ்டோதத்ராதேவாஸ்ஸ்வக்ருத்ஹாயாஸம் | ஸவ்த்ரூபஸம்ஸ்தாநம் தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம் " (தந்தருஷடவாதேத்தாதேவாஶ்ஶங்கசக்ரகதாதரம் | அபூர்வரூபஸம்ஸ்தாநம தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்) (தேஜஸாமராஶிமூர்ஜிதமென்னுமாபபோலே) " ஒண்சுடாக்கற்றை " எனகிறானெறபடி. சுடர்க்கற்றை - தேஜஸ்ஸமூஹம்.

அவதாரிகை (இபபடிதனனித்யாதி) தானுபகரியாதவன்றித்யாதி) அயர்வில்லாமையாலே - பகவதநுபவவிஸ்ம்ருதி யில்லாமையாலே, அமரராய் - ஸத்தாநாஶம வாராமலிருக்கிறாகளென்றபடி. ஶப்தாரத்தம (பகவதநுபவேத்யாதி) பாரகபாவத்தையுடையராயென்றது - பராகப்யபாவத்தையுடையரா யென்றுய, விஸ்ம்ருத்யத்யந்தாபாவத்தையுடையராய. (தாரகாதிகளெல்லாம) " ஆதி " என்கையாலே - தாரகத்வபோஷகத்வங்கள சொல்லிற்று, " கொழுந்து " என்கையாலே - போக்யதை. வேரபபற்றுண்டானபினபிறே கொழுந்துண்டாவது, தாரகபோஷகங்களுண்டானபினபிறே போக்யத்தில நெஞ்சுசெல்வது, ஆகையாலே " கொழுந்து " என்று - போக்யதையை விவக்ஷிக்கிறது. ஆதீயதஇதி - ஆதி:என்றுய், தாரகாதிகளாக ஸ்வீகரிக்கப்படுமவனென்னுதல், யத்வா, நித்யஸூரிகளுக்குக் காரணமாகையாவது-அவாகளுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம தானேயாயக்கொண்டு, அவாகளுக்கு ஸத்தாநிர்வாஹகனாயிருக்கையென்னுதல. நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாஹேதுபூதனானதலைவனென்று ஶப்தத்துக்குளளவர்த்தம்.

(எனனிலைவுதானுயப்புகுந்தவனை) என்னிலைவுக்கந்தராத்மாவாயநின்று நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை, தாமபூர்ஜ்ஞாநம்-தவ்யமாகையாலே, தச்சரீரத்வமுமுண்டிறே. " மயாவற " இத்யாதி - பாதிபதம ஹேது கர்ப்பமென்று திருவுள்ளமபற்றிபாவம (சிறிது மயர்வித்யாதி) " ஒணசுடாக்கற்றை " எனகிறதினர்த்தத்வயாபிப்ராயேண வருளிச்செய்கிறார் (தானபண்ணினவித்யாதி வாக்யத்வ்யத்தாலே) " எனனிலைவினை " என்றத்தைப்பற்ற (இபபேறுக்கித்யாதி) எந்தைச்சொலலி நானவிடுவது) அவனிட்டத்திலேயொருகுறையுண்டானாலன்றோ விடலாவதென்றுகருத்து

காமேனோவட: ....*

ந்தாம்பாட்டு.

விடுவேனோவென்விளக்கையென்னாவியை
நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைத்
தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
விடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே

ஆறாயிரப்படி

(விடுவேனோ) நிர்ஹேதுகமாக, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்குத் தோற்றாதபடிகளிலே சிலசெயல்களைச்செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியும் அவர்களை வசீகரித்து அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வந்தென்கருத்தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக்காட்டி இவற்றாலே யென்னை வசீகரித்தென்க்கு தாரகனாய், என்னோடே கலந்தருளின வக்கலவியாலே யென்னை யுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோ வென்கிறார்.......

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனெனக்குப் பண்ணின வுபகாரத்தை யறிந்த நான் விடக்கூடுமனல்ல னென்கிறார்.

என்விளக்கை - என்னுடைய ஸ்வரூபவிஷயமான ஜ்ஞாநதீப ப்ரகாஶகனாய். என்னாவியை - என்னாத்மாவை. அவகாஶம்பார்த்து நடுவே - நடுவே. வந்து - புகுந்து. உய்யக்கொள்கின்ற - அஹங்காராதிகளா லழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்ட. நாதனை - நாதனை. தொடுவே - க்ருத்ரிமசேஷ்டிதங்களை. செய்து - பண்ணி. இளம் - அநந்யயோக்யமான பருவத்தையுடைய, ஆய்ச்சியர் - இடைச்சியர். கண்ணினுள் - கண்ணுக்குள்ளே. விடவேசெய்து - தானுமவர்களுமறிந்த தூர்த்த க்ருத்யத்தைப்பண்ணி விழிக்கும் - கண்கலப்புச்செய்யும். பிரானை - உபகாரகனை. விடுவேனோ - விடவல்லேனோ.

விடவு - தௌர்த்த்யம். பிரானென்று - தமக்குப்ரகாஶிப்பித்த வுபகாரந் தோற்றுகிறது...... . .. .

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

திருவாய்ப்பாடியி லிடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிட்டு பரமபதத்தை விரும்புமன்றனறோ! நானிவனைவிட்டுப் புறம்பேபோவதென்கிறார்.

(விடுவேனோ வென்விளக்கை) ஸ்வவிஷயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போம்படி நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூ

திகளை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனை. "என்விளக்கை" என்பானென், அல்லாதார்க்கு மொவ்வாதோ வென்னில்; இவளைப்போலே யல்லாதார்க்கு ஸ்நேஹ மில்லையே, ஸ்நேஹ முண்டாகிலிறே யிவ்விளக்கும் ப்ரகாசிப்பது. விளக்காவது - தன்னையுங்காட்டி பதார்த்தங்களையுங் காட்டுமன்றோ. இவர்க்குத் தன்னையுங்காட்டி ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் விரோதிஸ்வரூபத்தையுமிறே காட்டிக்கொடுத்தது. (என்னுமிவையித்யாதி) "தானொருவனுள்ளன" என்னு மறிவாதல், தன்பக்கலபேக்ஷையாதலின்றிக்கே, ப்ரக்ருதிவஸ்யனா யுருமாய்ந்து போந்தவென்னாத்மாவை, (நடுவேவந்து) நிர்ஹேதுகமாகவந்து. விஷய ப்ரவணனாய்ப் போகா நிற்க நடுவேவந்து மீட்டவித்தனை. (உய்யக்கொள்கின்ற) கொண்டுவிட்டிலன்) மேன்மேலனக் கொள்ளாநிற்கிற வித்தனை. "அஸந்நேவஸ ப⁴வதி" (அஸந்நேவஸபவதி) என்கிறபடியே அஸத்கல்பனான வென்னை "ஸந்தமேநந்ததோவிது:" (ஸந்தமேநந்ததோவிது:) என்னப்பண்ணினான். "என்னுமி" என்று உம்மதாகச்சொன்னீர்; உம்முடைய வாத்மாவை யவன் வந்துய்யக்கொள்ள நிபந்தனமென்னென்ன (நாதனை) ஆருடையவஸ்து அழியப்புக்கது, "நான்" என்றொருவனுண்டோ, உடையவனாகையாலே செய்தான்.

ஆரேனும்பேற்றுக்கு ஆரேனும் யத்நம்பண்ணுவார்களோ வென்ன, திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் பேற்றுக்கு யத்நம்பண்ணினார் (தொடுவேசெய்து) ஆராயச்சிப்படுஞ் செயல்களைச்செய்து. ஓரிடத்திலேபோய்க் களவுகண்டு அங்கேயகப்படுமே, "கள்ளனைக்காணவேணும்" என்றிருப்பாருமுண்டே, இவனாலே புண்பட்டவர்களெல்லாரும் காணவருவார்களே; புருஷர்களுக்கும் வருத்தைகளுக்கு மொருபயமில்லை, அருகே நின்றார்க்குத் தெரியாமே பருவம் நிரம்பின இடைப்பெண்கள் கண்ணுக்குள்ளே விடும்படியைச்செய்து விழிக்கும் - தூதுவிடும்படியைச்செய்து விழிக்கும். தூது விடுகையாகிற செயலைச்செய்தென்னுதல், விட்ருடைய செயலைச்செய்தென்னுதல். "தூதுசெய்கண்கள்" என்னக்கடவதிறே, அதுவாதல்; தூர்த்தருடைய வ்யாபாரங்களைப்பண்ணுதல். ("த்வாஸ்மி, தாஸோஸ்மி") த்வாஸ்மி, தாஸோஸ்மி (என்றாற்போலே சொல்லுகை.) (பிரானையே) அநந்தோகாலே யிடைப்பெண்களை யநந்யார்ஹைக ளாக்கினாற்போலே என்னையு மநந்யார்ஹமாக்கி விட்டவனை விடுவேனோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (விடுவேனோவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்குஸ்ஸேஷமிப்பாட்டு. ...ப்போது விடோமென்கிறீ ரித்தனைபோக்கி. பின்னையும் வளர்ந்தொழுல்சாழுவாரை

லீரோ நீர், உம்முடைய வார்த்தையை விஶ்வஸிக்கப்போமோவென்ன என்றடியிலே யவதாரிகைக்குக் கூட்டிக்கொள்வது.

தீபத்துக்குண்டான தமோநிவர்த்தகத்வபதார்த்த ப்ரகாஶகத்வாகாரங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயமான வித்யாதி) ஸ்நேஹம் - பக்தி:, தைலஞ்ச. அவனை விளக்காகச் சொல்லுகையிலே ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (விளக்காவதித்யாதி) தன்னையுங்காட்டி இத்யாதியாலே - மூன்றைச் சொன்னது - ஆத்மபஞ்சகத்துக்கு முபலக்ஷணம்.

பூர்வாவஸ்த்தாபராமர்ஶி "என்ற" என்கிற பதம் இத்யபிப்ராயேண பாவம் (தானொருவனித்யாதி) உருமாய்ந்து - ஸ்வரூபநாஶமாய். "நிர்ஹேதுகமாக வந்து" என்கிறது - ஆர்த்திகார்த்தம். (விஷயப்ரவணனு மித்யாதி) ஶப்தார்த்தம். வர்த்தமானார்த்தம் (கொண்டித்யாதி) உய்யக்கொள்கின்ற நாதனை - அஹங்காராதிகளாலழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்ட நாதனை யிதிஶப்தார்த்த:. நானென்றொருவன் - ஸ்வதந்த்ரன்.

மேலுக்கவதாரிகை (ஆரேனு மித்யாதி) ஸ்வாமியானவன ஸ்வத்தைலபிக்க யத்நம்பண்ணின விடமுண்டோ வென்றபடி. "தொடுவே" என்ற வேகாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் - சிலகொடுக்கிலுங் கொள்ளானென்று. தொடுவு - களவு. அத்தை - ஆராய்ச்சிப்படுஞ் செயலென்றது, வெண்ணெயூண்போலே யாராய்ச்சிப்படுகையு மவனுக்குத்தேஶ்ய மாகையாலே, ஆராய்ச்சிபிறக்கிலிறே பெண்களிரளுவது. ஆராய்ச்சிப்படும் செயல்கள் - கேள்விபிறக்கும்செயல்கள். ஆராய்ச்சிப்படும்ப்ரகாரமேதென்ன (ஓரிடத்திலேயித்யாதி) புண்பட்டவாகளென்று - குணசேஷ்டிதவித்தராதல், விஶ்லேஷது:கித்தராதல். "ஆய்ச்சியர்" என்கையாலே புருஷர்களுக்கும், "இளவாய்ச்சியர்" என்கையாலேவ்ருத்தைகளுக்குமென்றபடி. பயமில்லை - க்ருஷ்ணவிஶ்லேஷஜநிதபயமில்லை. ஈடுபாடில்லையென்றபடி. அருகேநின்றார்க்குத்தெரியாமேயென்றது - "கண்ணினுள்" என்றத்தைப்பற்ற. அவர்கள் தனக்குத்தூது விடும்படிச்செய்தென்னுதல், தான்றூதுவிடுகையாகிறசெயலைச்செய்தென்னுதல். த்விதீயார்த்தவிவரணம் (தூதுசெய்யித்யாதி) த்ருதீயார்த்த விவரணம் (ஆர்த்தருடையவித்யாதி) தூதுசெய்கண்களித்யாதி - தூதக்ருத்யத்தைப்பண்ணுமகண்களைக்கொண்டு ஸ்வாபிப்ராயத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியென்றபடி.

என்விளக்கை யித்யாரப்ய. பிரானைவிடுவேனோ இத்யந்வய:. .... *

ஆறாம்பாட்டு.

பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்
மராமரமெய்தமாயவனென்னு
ளிரானெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(பிரான்) அவனுன்விடில் செய்வதென்னென்னில்; தன்னுடைய வதிமநோஹரமான திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் அழகாலுமென்னைத்தோற்பித் தடிமையாக்கினவன் "என்னைவிடுவேன்" என்றால் நானவனைவிடவொட்டுவேனோ வென்கிறார். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்றானகலத்தேடிலும் நானிசையேனென்கிறார்.

பிரான் - உபகாரகனாய்க்கொண்டு. பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை. கிண்டவன் - எடுத்தவனாய் மனனும் - தொடுக்கப்பட்டு. விராய - விரவின. மலர் - மலரையுடைத்தான. துழாய் - திருத்துழாயாலே. வேய்ந்த - செறியச்சூழப்பட்ட. முடியன் - திருமுடியையுடையனாய், மராமரமெய்த - மஹாராஜாவிச்வாஸத்துக்காக மராமரத்தையெய்த. மாயவன் - ஆச்சர்யபூதனானவன். என - என்னுடைய. உள் - நெஞ்சுக்குள் இரானெனில் - இரானென்னுமளவில். பின்னை - பின்னை. யான் - அவனையொழியச்செல்லாதநான் ஒட்டுவேனோ - இசைவேனோ.

தொங்குவேனோவென்றுமாம். மாயவனென்று - மராமரமொன்றளவில் நில்லாதே, ஏழுமராமும், மலையும், பாதாளமுமுருவ வெய்தவாச்சர்யம். விராய் மலர்த்துழாயென்று - பரிமளத்தையுடைய செவ்வித்துழாயென்றுமாம். ... *

ஈடு - ஆறாம் பாட்டு.

இப்போது "விடோம்" என்கிறீர்த்தனைபோக்கிப் பின்னையும் நீரல்லீரோ உம்முடையவார்த்தையை விஸ்வஸிக்கப்போமோவென்ன; அவனாலே யங்கீகருதனான நானவனை விடுவேனோவென்றார் கீழ்ப்பாட்டில்; உம்மையவன்றான் விடில்செய்வதென்னென்ன; தன்குணசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத்தோற்பித்து என்னோடேகலந்தவனை நான்விட ஸம்வதிப்பேனோ வென்கிறாரிதில்.

(பிரான்) நிலா, தென்றல், சந்தனம், பிறர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே, தன்படிகளை யடையப்பிறர்க்காக்கி வைக்குமவன். ஸாவவிஷயமாகவு மாஸ்ரிதவிஷயமாகவும் பண்ணுமுபகாரத்தைச்சொல்லுகிறது "பிரான்" என்கிறது. அத்தையுபபாதிக்கிறதுமேல் (பெருநிலங்கிண்டவன்) ஸாவவிஷயமாகப்பண்ணுமுபகாரம். ப்ரளயங்கொண்டபூமியை நீருக்குஞ்சேற்றுக்கு மிறாயாதவடிவைக்கொண்டெடுத்தாற்போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டவென்னை யெடுத்தவன். (பின்னும்விராயமலர்த்துழாய்வேயந்தமுடியன்) ஒப்பனையோடேயாயிற்று ப்ரளயத்திலேமுழுகிறது. நெருங்கத்தொடையுண்டு பரிமளப்ரசுரமாய், செவ்விபெற்றிருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே சூழப்பட்ட திருவபிஷேகத்தை யுடையவன். விரை

யை - "விராய்" என்றுநீட்டிக்கிடக்கிறது. அன்றியே, மலர்விரவின திருத்துழாயென்றுமாம். (மராமரமெய்தமாயவன்) ஆஶ்ரிதவிஷயமாகவுபகரிக்குமபடி. மஹாராஜா, வாலியிடுகைக்கும் பெருமாள் ஸௌகுமார்யத்தையு மநுஸந்தித்து, "நீவாலியைக்கொல்லமாட்டீர்" என்ன, "நானவல்லேன்" என்றுமழுவேந்திக்கொடுத்து கார்யஞ்செய்யும் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். (என்னுயிரானெனில்) இப்படியாஶ்ரிதரை விஷயீகரித்து அவர்கள் பேற்றுக்குத்தான் க்ருஷிபண்ணுமவன், என்னுயிரானெனில். "எனில்" என்கையாலே - விடஸம்பாவனையில்லையென்கை. (பின்னையாரொடும்வேனோ) "எப்ரகாரத்தாலுமிரான்" என்னுமாகில், பின்னை, நானவன்போக்கையிசைவேனோ. என்னுடையகாம்பாரதந்த்ர்யம்போலே யவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்துக்கு மேதேனுமகணழிவுண்டோ; என்னிசைவின்றிக்கேயிருக்க, அவனாலேபோகப்போமோ. அன்றியே, "நானதொங்குவேனோ" என்றுபிள்ளான் பணிக்கும்படி ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறாம்பாட்டு. (பிரானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை யநுவதிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி) (பின்னையுமகீரல்லீரோ) வளவேழுலகி லாழ்வாரன்றேயென்றபடி.

பிரான் - உபகாரகன். நாராயணன், வாஸுதேவன் என்றாற்போலே "உபகாரகன்" என்று நிரூபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (நிலாவித்யாதி) படிகள் - ப்ரகாரங்கள். அடையவென்கையாலே - ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. "இன்றாக்கு" என்றமையாலே (ஸர்வவிஷயமாகவு மாஶ்ரிதவிஷயமாகவுமென்கிறார்) ஆபத்தஶையிலே யுதவியுபகரிக்குமென்றாத்தாந்தரம் (ஸர்வேத்யாதி) ஏகார்த்தமாதல்.

அத்தை - உபகாரத்தை. இப்போது பூம்யுத்தரணம்பண்ணினத்தையருளிச்செய்ததுக்குபாவம் (பாஞ்சயமித்யாதி) இறுயாத - பின்வாங்காத. பின்னும் - நெருங்கத்தொடுக்கப்பட்ட. விராய - விரை. பரிமளம். மலர் - செவ்வி. இரண்டாமர்த்தத்துக்கு, புஷ்பம். வேய்ந்த - சூழப்பட்ட. வேய்தல் - புனைதலும், சூழ்தலும் "பெருநிலங்கீண்டவன்" என்றதோடேகூட்டிபாவம் (ஒப்பனையோடேயித்யாதி) ஒப்பனை - அலங்காரம். மலர்விரவின-மலரோடேகூடின. விரவுதல்-கூடுதல்.

மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷம். மாயவன் - வ்யாமோஹத்தையுடையவன். ஆஶ்ரிதர்க்குபகரிக்குமிடத்தில் மராமரமெய்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன (மஹாராஜரித்யாதி)

"மராமரமெய்த" என்றத்தால் பலித்ததையருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, "என்னுயிரானெனில்" என்றதுக்கர்த்தம் (இப்படியித்யாதி) எனில் - யதி. "இரான்" என்றதுக்கர்த்தம் (எப்ரகாரத்தாலுமித்யாதி) ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே போகானோவென்ன (என்னுடையவித்யாதி) கர்மபாரதந்த்ர்யம் தத்க்ரு

பாப்ரதிஹதம், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஹதியில்லையென்றபடி. ஆந்தராந்தரத்திலே, ஒட்டுகை - தொங்குகை. அதாவது - தரிக்கை.

சரமேணாவயய: ....*

ஏழாம்பாட்டு.

யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன
றானொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித்
தூனொட்டிநின்றெனதுயிரிற்கலந்தியல
வானொட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே.

ஆறாயிரப்படி

(யானொட்டி) என்னுடையபாக்யஹாநியாலே யவனென்னைவிட்டுஎனக்கு மொருபுத்திதன்னோடுபிறப்பிக்கில்'செய்வதென்னென்னில்; என்னுடையஸம்வாதமின்றியே யிருக்கச்செய்தேதானே யொட்டிக்கொண்டுவந்து, தன்னுடையகுணசேஷ்டிதாவிஷ்காரத்தாலே யென்னெஞ்சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தஹேயமானப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிறவாத்மாவோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துவர்த்திக்கிறவிவன், தன்னை, "விடுவேன்" என்றாலென்னைவிடவொட்டுமோ' என்கிறார். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நான நெகிழ்த்துக்கொடுபோகிலும அவனிசையானென்கிறார்.

யான - நான. ஒட்டி - இசைந்து. என்னுள் - என்னுள்ளே. இருத்துவம்- இருத்துவோம. என்றிலன - என்றுநினைத்திலேன். தான - தானே. ஒட்டிவந்து-ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து. என் - என்னுடைய. தனி - ஸ்வதந்த்ரமான. நெஞ்சை- நெஞ்சை. வஞ்சித்து - நானறியாதபடிவஶீகரித்து. அதடியாகவே ஊன - சரீரத்திலே. ஒட்டி - பொருந்தி. நின்று - புகுந்துநின்று. எனதுயிருள் - என்னுதமாவிலே. கலந்து - கலந்து. இயல்வான - அத்தாலேஸத்தைபெற்றுணய நடக்கிறவன. இனி - இனி. என்னை - என்னை. நெகிழ்க்க-நெகிழத்துக்கொள்ள. ஒட்டுமோ - ஒட்டுமோ. ....*

ஈடு_ஏழாம்பாட்டு.

குணத்ரயவஶ்யராயப்போந்தீர், காதாசித்கமாக "அவனைவிடேன்" என்கிறீர், உம்முடையவார்த்தையை விஶ்வஸிக்கப் போமோவென்ன; நானவனைவிட்டாலும, அவன்தானென்னைவிடானென்கிறார்.

(யானித்யாதி) இசைவென்றாலேவந்ததாகிலன்றே விடுகையுமென்றாலேவந்ததாவது, "ஆழ்வீர், நாமும்முடையபாடேயிருப்போ

ம்" என்றால, "ஒடடேன" என்பரோ, "ஆகிலிங்கேயிருக்கக்கடவோம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று வந்திருப்பது. நாணிசைந்து "எனனுடைய ஹ்ருதயததிலேயிருக்கவேணும" என்றிலேன். (தாரொட்டிவந்து) [ஸத்யேநாணம்வாபி தாணம்ஸாகரஸ்யவா] [அத்யமேமரணமவாபி தரணமஸாகரஸ்யவா] எனறு இதைமுடிததல் கடத்தல் செய்யுமதுககு மேறபடவில்லையெனறாறபோலே, பரதிஜ்ஞைபணணியாயிற்று புகுநதது.

(என்தனிநெஞ்சை) தனனுடுந்திருததவொண்ணாதபடி ஸ்வதநதரமாய, அவிதேயமானநெஞ்சை (வஞ்சித்து) தனனுடையசீலாதிகுணஙகளாலும வடிவழகாலுநதனககு விதேய மாமபடிபணணி. பின்னை சசெயததெனனெனனில (ஊனொடடிநின்றெனனுயிரிறகலநது) "ஶரீரத்தைப்பற்றி நிற்கிறவெனனுயிரிலே கலந்தெனகிறா" எனபாருமுண்டு அனறிககே, "அபிமதவிஷயததிலழுககுகபபாரைபபோலே யென்னுடைய ஶரீரத்தைபபறறிநினறு பினனையெனபககலிலே விலககாமை பெறறவாறே எனனாத்மாவோடேவந்துகலநதான" எனறுஜீயரருளிச செய்யுமபடி. (இயலவான) இப்படியைஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல; இபபடி எதிரசூழலபுககுதஸஹித்தவனென்னுதல். (ஒடடுமோவினியென்னை நெகிழககவே) இபபடிநிர்ஹேதுகமாக வெனனைவிஷயீகரிததவன, நானதனபககலினினறும "நெகிழநதுபோவேன்" எனறால் அவனிசையுமோ. எனககுஜ்ஞாநமபிறக்கைககு கருஷிபணணி, பிறந்த ஜ்ஞாநமபலிககு மளவாககக்கொணடுநான "அகனறுபோவேன்" எனறாலவன் ஸமவதிககுமோ.............. .... *

ஜீயர் அரும்பதம்

ஏழாமபாட்டு. (யாரொடடியிதயாதி) "ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழககவே" என்றபததனதைககடாக்ஷித்து ஸஙகாபரிஹாரரூபேணவவதாரிகை (குணதரயவஶ்யராயிதயாதி) சாதாசிதகமாக - ஸததவநதலையெடுததகாலததிலே.

"இருததுவமெனறிலன்" என்றதுக்குபாவம் (இசைவெனறலேயிதயாதி) முநதறவிசையாமலிருக்கிலன்றோ பரதிஜஞைபணணவேணடுகிறதெனறு அதுகசாகவிசையாமையைககாட்டுகிறார் (ஆழவீரிதயாதி) ஶபதாரததம (நாணிசைநதிதயாதி) ஒட்டி - இசைநது

தாரொட்டிவநது - தான பரதிஜஞைபண்ணிவநது. பரதிஜஞைபணணினதுககு தருஷ்டாநதம (அதயமேயிதயாதி) யுததகாண்டே ஏகவிம்ஶே, "ஶதிராமோஶதிம்த்வாஷ்ஹாஹாயிம் [ஸுக்ரீவ]ஸலிலவஸ வ்ரயதொநியதொநிம் " (இதிராமோமதிமக்ருத்வாமஹாபாஹூர்மஹோததிம் | அதிஶிஶ்யேஸஶிவதப்ரயதோநியதோமுநி:) எனறுத்தராரததம். அத்யமேதாணம் வாஸாகரஸ்ய மரணம்வா என்றநவயித்தர்ததம் (இதனைமுடிததலித

யாதி) " வாவஊாநய " (சாபமாநய) இதயாதிபபடியைக் கடாக்ஷித்து இப்ப டியோஜித்தது. தனி - ஸவதாத்ரம். (ஸவதநத்ரமாய்) அதரவ (அவிதேயமான) எனறபடி.

முநதினயோஜனையில, "நின்று" என்கிறல்யப்புக்கர்த்தஸ்வாரஸ்யமில்லை.

இயல்வு - ஸ்வபாவமும், முயலுகையும். முயலுகை - உத்ஸஹிக்கை. "இய ல்வான" என்றதினர்த்ததவயாநுகுணமாக (இபபடிநிர்ஹேதுகமாக விதயாதிவா கயத்வயமும) பலிக்குமளவாகக்கொணடு - பலிக்குமளவானவளவிலே. கீழ்ப்பா ட்டில் " யாறெட்டுவேறே " என்று - " பரிஹோஜிஜ்ஞாநிஜேநாத்யர்த்தம்" (பரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம்) எனறதினர்த்தத்தையும், இபபாட்டிலே " என்னை நெகிழககவொட்டுமோ " என்கையாலே-" ஸமமேப்ரியஃ " (ஸசம மபரியஃ) என்றதினாததததையுஞ் சொல்லுகிறது.

யாறெடடியித்யாரபய, இயல்வானினியென்னை நெகிழ்க்கவொட்டுமோ இ த்யநவயஃ . .. .*

எட்டாம் பாட்டு.

என்னை நெகிழ்க்கிலுமென்னுடை நன்னெஞ்சந்

தன்னையகல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப்

பின்னை நெடும்பணைத்தோண்மகிழ்பீடுடை

முன்னையமராமுழுமுதலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(என்னை) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலே அவன்றானுமென்னைவி டான; என்பக்கலுள்ள குணஹாநியாலே யென்னைவிடநினைக்கிலும், ஸ ர்வேஶ்வரன்றன்னாலு மென்னுடையநெஞ்சைவிடமுடியாது ; நெஞ்சோ டுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேயென்னையும் விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடி யாதொழிவானென்னென்னில்; அநநபபின்னைபபிராட்டியடிமை யன் றோவென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இபபடிக்கொதததவன் விடில்செய்வதென்னென்னில் ; என்னைப் பிரிக்கிலுமென் னெஞ்சையவனாலும் பிரிககவரிதெனகிறார.

என்னை - தான்தநதஜ்ஞாநபரேமங்களை யுடையனாயத்தன்னை யொழியச்செ ல்லாதவென்னை. நெகிழ்க்கிலும் - நெகிழககிலும். நல் - தன்னால்வஞ்சிதமாய்த்தன க்குநலப்பட்ட. என்னுடை - என்னுடைய, நெஞ்சந்தன்னை - நெஞ்சைதன்னை. அ கலவிக்க - தனித்தகல்விகக. தானும - ஸாவஶக்தியானதானும். இனிக்கில்லான்" றுள

இனிமாட்டான, முனபோலேவிஷயாநதரஸக்தமனறே அவனதான. பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய. நெடும - நெடியதாய. பணை - சுற்றுடைத்தான. தோள் - தோளோடேசேர்நத. மகிழ் - மகிழச்சியாகிற. பீடுடை - மேன்மையையுடையனுய. முன்னை - பூர்வரான. அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு. முழு - தாரகாதிஸமஸ்தத்துக்கும். முதலானே - தானேமுதலவனுனவனன்றே.

ஆதலாலவாகனை விடினென்றேவென்னையு மென்னெஞ்சையும் விடுவதெனறு கருத்து. பணைத்தோளென்று - வேயபோன்றதோளென்றுமாம். ... . .. *

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

"நான்விடேன, அவனவிடான்" என்றாற்போலேசொல்லுகிறதென், இனியவன்தான் "பிரிபபேன்" என்னிலும்தனனுடைய கலயாணகுணங்களிலே யகப்பட்டவென்னெஞ்சையவனுலும பிரிக்கப்போகாதென்கிருர.

(என்னைநெகிழக்கிலும) மயாவறமதிநலமருளபபெற்ற வென்னைத்தானேயகற்றவரிது ; இவ்வரியசெயலைசசெயயிலும். (என்னுடைநன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்க) "நெஞ்சேயியற்றுவா யெமமொடுநீகூடி" என்றும், "தொழுதெழென்மனனே" என்றுஞசொலலலாமபடி தன்பக்கலிலே அவகாஹித்தநெஞ்சந்தன்னை யகலவிக்க.

(தானுமகில்லான்) ஸாவஶக்தியெனனு, எலலாஞசெயயப்போமோ. என், செய்துபோந்திலனேஇது நெடுங்காலமென்ன (இனி) அவனுமினிமேலுள்ள காலமமாட்டான "இனி" எனகிறவுரப்பெத்தைப்பற்றவென்னில், அத்தைசசொலலுகிறதுமேல் (பின்னையிதயாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக நித்யஸூரிகளோலக்கமிருக்கவடிமைபுக்கு அந்தஃபுரபரிகரமான வஸ்துவையகற்றபபோமோ. நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய, நெடிதாயசசுற்றுடைத்தாயப பசுமையையுடைத்தானமூங்கிலபோலே யிருக்கிறதோளோடே யணைகையால வநதபெருமையை யுடையனுய, "யத்ரர்ஷயஃப்ரதமஜாயேபுராணாஃ" (யதரர்ஷயஃபரதமஜாயேபுராணுஃ) என்கிறபடியே பழையரா யிருந்துள்ள நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள தன்னதீநமாமபடி யிருக்கிறவன்-தானுமகிலலான். "ஹாயாக்ஷகணஸந்நிதௌ" (ஹாயாக்ஷகணஸந்நிதௌ) என்கிறபடியேஅவாகள் ஸந்நிதியிலேபரதிஜ்ஞைபண்ணிற்று, நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமெனனனே யகற்றும்படி. .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (என்னையிதயாதி) "என்னுடைநனனெஞ்சநதன்னை யகல்விக்கததானுமகிலலான்" எனறபதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நானவிடேனிதயாதி)

யதிஸப்தார்த்தம் (மயர்வறவிதுட –), நன்மைக்கர்த்தம் (கெஞ்சேயித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. என்னில் முற்பட்டென்றே, முற்பட்டிருக்கிற நீ பிற்பட்டவென்னோடே கூடி கார்யத்தை நடத்துவாயென்றபடி. "நானும்" என்றதினார்த்தம் (ஸாவஸ்கதியித்யாதி) நெடுங்காலம் - ஸம்ஸாரத்திலே வைத்தகாலம். உறப்பு - தார்ட்யம்.

தாத்பர்யம் (நப்பின்னையித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நப்பின்னைப்பிராட்டியுடையவித்யாதி) பணை - மூங்கில். பணையைத்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகையாலே - அதுக்குண்டான வாகாரங்களை யருளிச்செய்கிறார் (சுற்றுடைத்தாயித்யாதி, தோளமகிழ்பீடு - தோளோடே யணைகையாலேவந்த பெருமையென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷஸாதகமான மகிழ்ச்சியை - ஸம்ஶ்லேஷமென்கிறது, ஔபசாரிகமாக.

"முன்னையமரர்" என்றதுக்குப்ரமாணம் (யதரோத்யாதி) ருஷய: - ஜ்ஞாநிந:. ப்ரதமஜா: - பழையராயிருக்குமவர்கள். புராண:-புராதநா:. *நிதுபோகயா:. முழு - ஸகலருபஸ்தித்யாதிகளெல்லாவற்றுக்கும். முதல் - காரணமாயிருக்கிறவனென்றபடி. தானுங்கிலலான என்று - அந்வயம் காட்டினபடி. பாவார்த்தரம் (ஹாயாக்ஷேத்யாதி) ராவணமப்ரதிமாருதி:, "ஹா ராமேணாஹி ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹா ஸுக்ஷ்மேஸமந்வியள! உத்தாநஸாதநோத்தராணாம் ஸீதாமெய்ஸ்வாமிவஞ்சிதா" (ராமேணபிரதிஜ்ஞாதம்ஹா யாக்ஷகணஸங்நிதெள | உதஸாதநமித்ராணாம்ஸீதாயை:பரிவஞ்சிதா) அவர்கள ஸந்நிதியிலே - நித்யஸூரிகள ஸந்நிதியிலே.

பின்னை நெடும்பணையித்யாரப்ய, முழுமுதலான, என்னை நெகிழ்க்கிலுமித்யாரப்ய, கில்லானித்யந்வய:. .. ..

ஒன்பதாம் பாட்டு.

அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை
யமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை
யமரவழும்பத்துழாவியென்னாவி
யமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ.

ஆறாயிரப்படி

(அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், அர்த்திகல்பகனாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்தையுடையனான வெம்பெருமானோடே ப்ருதங்நிர்த்தேஶாநர்ஹமாம்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே, இனியென்றுமவனை விடமுடியாதென்கிறார்......... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவனை ஸம்ஶ்லேஷித்தவென்னுடைய மாவியகல ப்ரஸங்கமுண்டோவென்கிறார்.

அமரர்-நித்யஸூரிகளுடைய. முழு - ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளெல்லாவற்றுக்கும். முதலாகிய - ஹேதுவாய்க்கொண்டு. ஆதியை - ப்ரதாநனானவனை. அமரர்க்கு - அமரர்க்கு. அமுது - அவராசைப்பட்ட அம்ருதத்தை. ஈந்த - கொடுத்தவனை. ஆயர் - தன்னோடுறவுடையரானவாயர்களுக்கு. கொழுந்தை - தலைவனானவனை. என்னாவி - என்னுடைமாவானது. அமர - அநந்யார்ஹமானபொருத்தம்பிறக்கும்படியாகவும். அழும்ப - ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளானவிடைத்துரும்பறும்படிகலப்புப்பிறக்கவும். தழுவி - ஸ்வரூபாதிஸமஸ்தவிஷயத்திலும்புகுந்துஸஞ்சரித்து. அமர-அப்படிப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளில்லாதபடி. தழுவிற்று-உகந்துகலந்தது, இனியகல்வபோ - இனியகல [illegible] டா. அழும்புதல - செறியக்கலத்தல. ....*

சு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

"தானுங்கிலலரன" என்கிறப்ரஸங்கந்தானென், ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படியானவித்தை யெங்ஙனேபிரிக்கும்படி யென்கிறார்.

(அமரர்முழுமுதலாகிய) நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகள் தன்னதீநமாம்படி யிருக்கிறவனை. (ஆதியை) அதுதொடங்கிலீலாவிபூதிவிஷயமாயிருக்கிறது. தன்பக்கல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கேயிருக்கிறவர்களுக்கும் தன்னைவழிபடுகைக்குறுப்பாக கரணகளேபரங்களைக்கொடுக்குமவனை. (அமரர்க்கமுதீந்த) அவன்கொடுத்தகரணங்களைக்கொண்டு, "எங்களுக்குநீவேண்டா, உப்புச்சாறமையும்" என்பார்க்குக்கடலைக்கடைந்தம்ருதத்தைக்கொடுக்குமவனை. (ஆயர்கொழுந்தை) "அவ்வம்ருதம்வேண்டா, நீயமையும்" என்பார்க்காக வந்தவதரித்துத் தன்னைக்கொடுக்குமவனை.

(அமரவித்யாதி) இப்படி உபயவிபூதியுக்தனாயிருக்கிறவனைக்கிட்டிச் செறிந்தெந்தும்புக்கநுபவித்து, என்னுடைய ஆத்மாவானது ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படிகலந்தது. (இனியகலுமோ) இரண்டுவஸ்துவாகிலன்றோ பிரிக்கலாவது. ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கேகத்வபுத்திபிறந்தால பிரிக்கப்போமோ, ஜாதிகுணங்களோ பாதிரவ்யமானதுக்கும் நித்யததாஸ்ரயத்வமுண்டாகில பிரிக்கப்போமோ! ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஒன்பதாம்பாட்டு. (அமரரித்யாதி) "அமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (தானுமித்யாதி) அமரருடையமுழுவதுக்கும முதலாகிய என்று திருவுள்ளம்பற்றியர்த்தம (நித்யஸூரிகளித்யாதி)

கீழ் நித்யவிபூதிவிஷயமாகையாலே (இதுதொடங்கி லீலாவிபூதிவிஷயமென்கிறது) (தன்பக்கல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கே யிருக்கிறவர்களுக்கு) பாவபந்தாபாவம் ஸத்தாப்ரயுக்தமென்றபடி. "ஆதியை" என்றதுக்கர்த்தம் (தன்பக்கலித்யாதி) கொழுந்து - போக்யதாபரம்.

அமர - அமரந்து. கிடடி. அழும்ப - அழும்பி. செறிநது. நெருங்கி. அழ்ரி - எங்குடிபுக்கநுபவித்து. எனனுவி - என்னுடையவாதமாவானத். அமரத்தமு விறறு - பொருந்தக்கலந்தது. அதாவது-பருத்தக்ஸத்தியாதிகளிலலாதபடி ஏகதரவயமெனனலாம்படிகலந்ததென்று ஸபதாராத்தம்.

ஆனால், ஸ்வரூபைக்யஞ்சொல்லுகிறதோவென்ன (பரகாரபரகாரிகளுக்கித்யாதி) பரகாரபரகாரிபாவேந ஏகதவபுத்திபிறந்தாலென்றபடி. ஜாதிகுணங்களை யன்றே பிரிக்கப்போகாது, த்ரவ்யத்தைப்பிரிக்கப்போகாதோவென்ன (ஜாதிகுணங்களித்யாதி) பரபாபரபாவத்ருஷ்டாந்தங்கண்டுகொள்வது. இரண்டும் சாவடமிறே. நித்யததாஶ்ரயதவமுண்டாகில - நித்யததாஶ்ரயதவபுத்தியுண்டாகில்.

அமராமுழுமுதலித்யாரபய, ஆயாகெர்முநதை யெனனுவியமர வழுமபந்துழாவிய மரதசமுவிறறினியகனுமோ இதயநவயஃ . . . .*

பத்தாம்பாட்டு.

அகலிலகலுமணுகிலணுகும, புகலுமரியன்பொருவலலனெம்மா
னிகரிலவன்புகழபாடியிளைபபிலம்,பகலுமிரவும்படிந்துகுடைநதே.

ஆறாயிரப்படி.

(அகலிலகலும்) பரயோஜநாந்தரார்த்தமாகத் தன்னை யாஶ்ரயித்துத் தன்பக்கலிலே யந்த பரயோஜநத்தைக் கொண்டு தன்னையகலில, தானிழவாளனாயக்கொண்டு அவனை யகலும் ஸ்வபாவனாய், அவர்களே யந்த பரயோஜநத்தை விடடுத் தன்திறத்திலேயலபாபிமுக்யத்தைப்பண்ணினால், அவர்கள் பக்கல் நிரதிஶயாபி நிவேஶத்தோடே விழும் ஸ்வபாவனாய, ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபனாய, ஸமாஶ்ரயணோந்முகரா யிருப்பார்க்கொரு தடையின்றியே புக்கு ஆஶ்ரயிக்கலாமபடி யெளியனாய எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய வொப்பிலலாத கல்யாண குணங்களிலே படிந்து குடைந்துபாடி, பின்னையும் த்ருப்தனாகப்போருகிறிலேன் என்று கொண்டு தமமோடு ஸமஶ்லேஷித்தருளின வெம்பெருமானுடைய குணங்களை யநுபவிக்கிறார்.................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, இப்படிப்பட்டவனை நிரந்தராநுபவம பண்ணினாலும் த்ருப்தி பிறவாமையாலே தவிரவரிதெனகிறார்.

அகலில் - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொண்டு அகலில். அகலும்-செய்யலாவதற்று அகலுமவனாய். அணுகில - அநந்யப்ரயோஜநராயணுகில். அணுகும் - அவர்களோடொரு நீராகக்கலக்குமவனாய. புகலுமரியன - அந்யபரர்க்குக்கிட்டவரியனாய். பொருவல்லன - அநந்யார்க்குத் தடையற்றவனாய. எம்மான - இந்த ஶீலத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாய. நிகரிலவன - இப்படிச் சொப்பிலலாதவனுடைய.

புகழ் - புகழை. பகலுமிரவும் - பகலுமிரவும் விடாமல். படிந்து - உள்புக்கு. குடைந்து - எங்குமகலந்து. பாடி-பரோமயுகதராயப்பாடி. இனிபபிலம் - ஓவுதலுண்டாகிறிலோம.

தவிரமாட்டுகிறிலோமென்று கருத்து, பொருவென்று-எதிராய, தடையைச காட்டுகிறது. அன்றியே, பொருவென்று - பொருத்தமாய், அநயனாச சேரவல்லனென்றுமாம . . .., ... *

---

௩௫ - பத்தாம்பாட்டு.

என்னோடேகலந்த வெம்பெருமானுடைய குணங்களை காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் த்ருபதனாகிறிலே னென்கிறார்.

(அகலிலகலும்) இவனகன்றபடியே நிறகில், "𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍" (யதிவாராவணஸ்ஸவயம்) என்கிறசாபலமுங்கிடக்கச்செய்தே கண்ணநீரோடே கைவாங்கும். "𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌜𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍" (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவமநநமேயம்) என்னும் நிர்பந்தத்தோடே நிற்கில் முடிந்தேவிடும்.

(அணுகிலணுகும்) தன்பக்கலிலே ஆபிமுக்யம் பண்ணினால், [𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨] (ஆகயாஹிமமதத்த்வேந) என்னும். இளைய பெருமாளநிற்க, நாலடிவரநின்றவனையிறே "ராஜகார்யஞ் செய்யும்படி சொல்லீரோ" என்றது; [𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍] (ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்) இவனை ராக்ஷஸஜாதீயனாக நினைக்கையின்றிக்கே, இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனாகவே புத்திபண்ணி, "ராக்ஷஸருடையபலாபலஞ்சொல்லீரோ" என்றாரிறே. இத்திருவாய்மொழியில் முதற்பாட்டு - "அகலிலகலும்" என்கிறவிடஞ் சொல்லிற்று; இரண்டாம்பாட்டு - "அணுகிலணுகும்" என்கிறவிடம் சொல்லிற்று. (புகலுமரியன்) அர்ஜுநனும் துர்யோதநனுங் கூடவரச்செய்தே, அர்ஜுநனுக்குத்தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனுக்குத் தன்னையொழிந்த பங்களத்தைக் கொடுத்துவிட்டானிறே. உகவாதார்க்குக் கிட்டவரியனாயிருக்கும். (பொருவல்லன்) ஆஶ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டுமிடத்தில் தடையுடையனல்லன். [𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾 𑌚 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀] (யத்ரக்ருஷ்ணௌசக்ருஷ்ணாசஸத்யபாமாசபாமிநீ) புத்ரர்களுக்கும் புகவொண்ணாத ஸமயத்திலேயிறே ஸஞ்சயனை யழைத்துக் காட்டிக்கொடுத்தது. பொருவென்று - ஒப்பாய், ஒப்பாவது - நேர்நிற்குமதாய், அத்தால் - தடையைச் சொல்லிற்றாய், தடையையுடையனல்லனென்னகை. (எம்மான்) இஸ்ஸ்வபாவங்களைக் காட்டியென்னை யநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(நிகரில்லவன்புகழ பாடியிளைப்பிலம்) அவனுடைய ஒப்பில்லாத கல்யாணகுணங்களைப்பாடி, ஒருகாலமும்விச்சேதிக்க க்ஷமனாகிறிலேன். இப்படி விடுகைக்கு க்ஷமனன்றிக்கேயொழிகிறது காலம் ஸாவதியாயோ வென்னில் (பகலுமிரவும) ஸர்வகாலமும். ஆனால விஷயத்தைக்குறைய வநுபவித்தோவென்னில (படிந்து குடைந்தே) எங்குமகிட்டி விஷயத்தை யநுபவியாநிறக்ச்செய்தே விடமாட்டுகிறிலேன. ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (அகலிலித்யாதி) "அவனபுகழ படிந்து குடைந்துபாடி யிளைப்பிலம" என்றத்தைக கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்றேடித்யாதி) கணணீரோடே - திருவுள்ளத்திறகுறையோடே. "இதுமரணாநதாநி" இத்யாதியைப் பற்ற. யுத்தகாண்டேஷ்டாத்ரே, "ம்ரணாந்தாநி வைராணி நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜநம். க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ" (ஆநயைநம்ஹரி ஶ்ரேஷ்ட்டத்ததமஸ்யாபயம்மயா। விபீஷணோவாஸுக்ரீவ யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம) விவரணம - (தவிதாபஜ்யேய மித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஷட்த்ரிம்ஶே, "த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித். ஏஷ மே ஸஹஜோ தோஷ: ஸ்வபாவோ துரதிக்ரம:" (தவிதாபஜ்யேயமப்யேவம நநமேயந்துக ஸ்யசித் । ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ் ஸ்வபாவோதுரதிக்ரமஃ.) அணுகும் - "ஶ்ருத்வா ஹி ப்ரதிகூலம் ந" (ஆகயாஹிமமதத்தவேந) எனனுமபடி யொருநீராகக கலக்கும். யுத்தகாண்டே ஏகோநவிம்ஶே விபீஷணம் ப்ரதிராமஃ, "ஸர்வாந் ஸ்வயமேவ ந ஶக்நோமி ராவணம் ஸாமாத்யம் ப்ரதிஶ்ருத்வா ந ராக்ஷஸாநாம் ஸபாந்தவம்." (வசஸாஸாந்தவயித்வைநம்லோசநாப்யாம்பிபந்நிவ । ஆக்யாஹிமமதத்தவேநராக்ஷஸாநாமபலாபலம்.) இநத ஶ்லோகத்துக்கு பாவம் (இளையபெருமாளித்யாதி.) தவதீயாநாம என்றுதே "ராக்ஷஸாநாம்" (ராக்ஷஸாநாம்) என்றதுக்குபாவம் (இவனையித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தர பராநயப்ரயோஜநபரத்வேந பாவாநதரம (இத்திருவாய்மொழியி லித்யாதி) இத்தால - யத்தோபகரமம் நிகமநமும் ஸூசிதம.

அநுகூலாகக பவ்யனான நிலைதனனிலே ப்ரதிகூலாககக கிட்ட வரியனாயிருககுமெனனுமதத்தை ஸசிதாஶமாக வருளிசசெய்யாநினறுகொண்டு ஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆஜாநனுமித்யாதி) "புகலுமரியன, பொருவல்லன" என்ற பதத்வயமும "அகலில்கலும" அணுகிலனுரும்" என்ற ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்தோபபாதநபரம். பஙகளம - கூளககூட்டம. ஸாரமெனறபடி. (பஙகளத்தைக்கொடுத்துவிட்டானிறே) ஆகையாலே (உகவாதாரககுக கிட்டவரியனாயிருககும) என்றபடி. உகத்தத்துக்குதாஹரணம (யதாகருஷ்ணைளசேத்யாதி) உத்யோகபர்வணி ஏகோநபஞ்சாஶே த்ருதராஷ்ட்ரம ப்ரதிஸஞ்ஜயஃ, "யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ। ந தத்ராபிமந்யுர் ந யமௌ தம் தேஶமபிஜக்மது:" (யதாக்ருஷ்ணௌசக்ருஷ்ணாசஸத்யபாமாசபாமிநீ।நசாபிமந்யுர்நயமௌ

தநந்யப்ரமபிஜகமதஃ) என்கிறததைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளிச்செய்கிறார் (புத்ரர்களுக்குமித்யாதி) யமௌ - நகுலஸஹதேவௌ. அவர்களும் புத்ரஸமானத்வாத் புத்ரர்களென்கிறது.

இளைப்பென்று - ஶ்ரமமாய, தத்காரயமான விச்சேதத்தைலக்ஷிக்கிறது. காலம்ஸாவதியாயோ - ஒழிகிறகாலம் ஸாவதியாயிருக்கிறதோ. படிந்து - கிட்டி. குடைந்து - அவகாஹித்து.

அகலிலகலுமித்யாரப்ய, அவன்புகழ்பாடிப்பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்து இளைப்பிலமித்யந்வயஃ.. ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

குடைந்துவண்டுணணுந்துழாயமுடியானை
யடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்
மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்பத்
துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே.

ஆறாயிரப்படி.

(குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய ஸமஸ்ததுஃகங்களையு மித்திருவாய்மொழிதானே யுடைந்தோடும்படி பண்ணுமென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாகஸாம்ஸாரிக மஹாவ்யாதிநிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

வண்டு - வண்டுகள். குடைந்து - புக்கு. உண்ணும் - மதுவையுண்கிற. துழாய் - திருத்துழாயை. முடியானை - திருமுடியிலேயுடையஸர்வேஶ்வரனை. அடைந்த - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்சேர்ந்த. தென் - பரமோதாரரான. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய. மிடைந்த - நெருங்கின. சொல் - சொல்லின. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திப்பத்து. நோய்களை - அஹங்காரார்த்தகாமங்களின் செயல்களாகிறமஹாவ்யாதிகளை. உடைந்து - உருக்குலைந்து. ஓடுவிக்கும்-சடக்கெனப்போம்படிபண்ணும். இதுகலிவிருத்தம்.. ....*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிதானே யிதுகற்றவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களை யுந்மூலிதமாக்குமென்கிறார்.

(குடைந்தித்யாதி) மதுபானம்பண்ணவிழுந்த வண்டுகளானவை பெருங்கடலிலே யிழிந்தாரைப்போலே யுளளேயுள்ளே யிடங்கொண்டு

புஜியாநிற்குமத்தனைபோக்கி, மதுவற்றிக் கைவாங்கவொண்ணாதபடியிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்க்ருதமாயிருக்கிற திருவபிஷேகத்தையுடையவனைக்கவிபாடிற்று. (அடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்) அம்மதுவிலேபடிந்தவண்டுகள் விடமாட்டாதாற்போலே, பகவத்விஷயத்தை விடமாட்டாத வாழ்வாராயிற்றருளிச்செய்தார்.

(மிடைந்தசொற்றொடை) அநுபவஜநிதப்ரீதியாலேபிறந்ததாயிருக்கச்செய்தேயும், சொற்கள்தாம் "நாமிக்ருத்தைக்கு கிஞ்சித்கரித்தோமாகவேணும்" என்று, "என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்" என்று மேல்விழுந்தன. ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையு மப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமென்கைக்கடியான பாபங்களோடிப்போம். (நோய்களையுடைந்தோடுவிக்கும்) இவனைவிட்டுப்போம்போதும் திரளப்போகப்பெறாது, "வள்ளலேயுன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்" என்கிறபடியே - இருவரொருவழிபோகப்பெறார்கள். இப்பாபங்களாஸ்ரயாந்தரத்திற் கிடந்தாலும் மறுமுட்டுப்பெறாதபடியுடைந்தோடும்.

முதற்பாட்டில், கேவலரைநிந்தித்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், அநந்யப்ரயோஜநர் திறத்திலிருக்கும்படியைச்சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில், இவ்விரண்டுகோடியிலும் நீராரென்ன, உன்னையநுபவியாநிற்க விரோதிகழிந்தவன் நானென்றார்; நாலாம்பாட்டில் என்னை யிவ்வளவாகப்புகுரநிறுத்தினவனை யென்னஹேதுவாலே விடுவதென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிடுமன்றன்றோ! நானவனைவிடுவதென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், அவன்றான்விடிலோவென்ன, அவன்போகைக்கிசையேனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், நீர்தாம் விடிலோவென்ன, அவனென்னைப் போகவொட்டானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில், இந்நாள்வரைப்போகவிட்டிலேனோவென்ன, நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாகப்பற்றினவென்னை இனியவனாலும் விடவொண்ணாதென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், இப்ரஸங்கந்தானென், ஒருநீராகக்கலந்ததை யொருவராலும்பிரிக்கவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை ஸர்வகாலமுமநுபவித்து ஸாமமுடையேனல்லேனென்றார்; இத்திருவாய்மொழியையப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொல்லித்தலைக்கட்டினார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (குடைந்தித்யாதி) உபஜீவிதமாகும் - வேரோடேபோகும்.

" வண்டு " என்றது - ஜாத்யேகவசநம். " குடைந்து " என்றதுகர்த்தம் (உள்ளேயுள்ளேயிடங்கொண்டென்று) " உண்ணும் " என்கிற வர்த்தமாநார்த்தம் (கைவாங்கவொண்ணாதபடியென்றது) அடைந்த - விடமாட்டாத. அடை

கை - விடமாட்டாமை. பதச்சேர்த்திக்கு பாவம் (அம்மதுவிலேயித்யாதி) படிந்த - அவகாஹித்த.

நெருங்கினசொல்லென்றதுக்குபாவம (அநுபவஜநிதேத்யாதி) மிடைந்த- நெருங்கின. சொற்றொடையாயிரம் - பத ஸந்தாப்பங்களையுடைய வாயிரம்.

" நோயகளை " என்றதுக்கு (பாபங்களையென்றது) காரணே காரயோப சாரத்தாலே. நோய - க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தருசி. " உடைந்து " என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - சிதறியென்னுதல், உருமாய்ந்தென்னுதல். உருமாய்கை - கார்யாக்ஷமத்வம். முந்தினவர்த்தம் (இவனைவிட்டித்யாதி) உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (வள்ளலே யித்யாதி) திருமொழி. பரமோதாரனே, உனனடியார்க்கு யமபடர் கள்ளர்போலே மறைந்தனரே வர்த்திப்பதென்றபடி. " உடைந்து " என்றதுக்கு - உருமாய்ந்தென்று அர்த்தாந்தரம் (இப்பாபங்களித்யாதி) மறுமுட்டுப்பெறுதபடியாவது- வேறோரிடத்திலே போனாலும் விநியோகயோக்யமன்றிக்கேயிருக்கை. அதாவது- " த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம் " (த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்) என்கிறபடியே யசல்பிளந்தேறிடிலும் கார்யக்ஷமமன்றிக்கே யொழியுமென்றபடி. ஓடுவிக்கும்-சடக்கெனப்போம்படி பண்ணும்.

வண்டுறைந்துணனுமென்று தொடங்கி, இப்பத்து நோய்களை யுடைந்தோடுவிக்குமித்யந்வய:. ... . *

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பிறவித்துயரற.)

ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோரகஶமநவிதேர்நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய
த்யாகேஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய ப்ரவஹதுபக்ருதேர்துஸ்த்யஜஸ்வாநுபூ-
தே:। த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோத்து: ஶ்ரிதஹ்ருதயப்ருதக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய
ஸ்வாத்மஶ்லிஷ்டஸ்ய காயஶ்ரமஹரயஶஸ: ஸேவநம் ஸாது ஶௌரே:॥ (௮)

(ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோ:) மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரோ - ஸத்துக்களுடைய சித்தாகர்ஷணத்திலே ப்ரவீணனுமாய் ; (அகஶமநவிதே:) வைப்பாமருந்தாமித்யாதி - தன்னை ப்ராப்திக்கைக்கு விரோதியான பாபத்தைப்போக்குமவனாய்; (நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய) தூயவமுதை - ஸதாஸேவ்யமான வம்ருதமுமாய் ; (த்யாகேஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனோ - தன்னை விடுகைக்கு ஹேதுரஹிதனுமாய , (ப்ரவஹதுபக்ருதே:) பிரானையே - உபகாரபரம்பராநிரதனுமாய் ; (துஸ்த்யஜஸ்வாநுபூதே:) என்னுளிரானெனில பின்னையானொட்டுவேனோ - " விடுவேன " என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியான வநுபவத்தையுடையனுமாய் , (த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோத்து:) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே - " விடவேணும் " என்கிறவிச்சைக்கு நிரோதகனுமாய்; (ஶ்ரிதஹ்ருதயப்ருதக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய) என்னுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத் தானுங்கில்லான் - ஆஶ்ரிதருடைய மநஸ்ஸைத் தன்னிடத்தினின்றும் விடுவிக்கத்தான் நித்யாஶக்தனுமாய ; (ஸ்வாத்மஸம்ஶ்லிஷ்டஸ்ய) அமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ - ஒருவராலும் பிரிக்கவொண்ணாதபடி தம்மோடே யொரு நீராகக்கலந்து நிற்குமவனாய்; (காயச்ரமஹரயஶஸ:) நிகரிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம் - தன்னைஸ்துதிக்கிற

பேர்களுடைய இளைப்பைப போககவல்ல கலயாணகுணங்களை யுடையனுமா யிருககிற வெமபெருமானுடைய பஜநம ஸுகருபமாயிருககுமென்று "பிறவித்துயர ற" எனகிறதஶ்லோகததிலே யாழ்வாா பரதிபாதிததருளினுரெனகிரு ………. (அ)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பிறவியற்றுநீளவிசும்பிற்பேரின்பமுயககுந்
திறமளிக்குஞ்சீலத்திருமால் - அறவினியன்
பற்றுமவாகனெறுபகாமாறன்பாதமே
யுற்றதுணையென்றுளமேயோடு. (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (பிறவியறறுநீளவிசுமபில்) இதில், ஆஶ்ரயண ரஸயதை யைபபேசின பாசுரததை யநுவதித தருளிசசெயகிரு. அதெங்ஙனேயென்னில், ஆராதநததி லல்பஸந்துஷ்டதையாலே யிவனுககுச செயயவேண்டுவது பணியிலலையேயாகிலும், உள்ளது தேவையாயிருககுமனறு ஆஶ்ரயணங்கூடாதி' என்ன, ஸ்மாததவயவிஷய ஸாரஸ்யததாலே பலததைபோயிறபோலே ஆஶ்ரயணததைபயே பிடிததும ரஸிககும் விஷயமாகையாலே, அபிமதவிஷயததில் பரிமாறறமபோலே ஆஶ்ரயணமதயநதம ஸரஸமாயிருககுமெனகிற பிறவிததுயரிலாததததை "பிறவியற்று" இதயாதியாலே யருளிச்செயகிருனைகை.

(பிறவியறறுநீளவிசும்பில் பேரினபமுய்ககுந திறமளிககுமசீலத்திருமால்) ஜநமஸமபநதமறறு நிரதிஶயபோகயமான பரமாகாஶததிலே நிரதிஶயாநநதத்தை யநுபவிககும்படி யநுகரஹிக்கும் ஸவபாவனான ஸ்ரீயஃபதியானவன. "தருமவருமபயனாய திருமகளார்தனிககேளவன்" எனறததை யநுபாஷித தருளினபடி. ஏவமவிதனானவன (அறவினியனபறறுமவாககெனறு) மிகவும் ஸாஸனாயிருக்கும ஆஶ்ரயிககு மவர்களுககென்று. "எபபாலயவாககும் நலத்தாலுயர்நதுயாநதபபாலவன" "தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி யெனமாயப்பிறவி மயாவறுததேனே" என்னுமதைதயுமடியொறறி யருளிசசெயதபடி. மறறுமவனுடைய போக்யதையை முகாநதரததாலே "ஆழிபபடையநதனை" எனறும, "ஒணசுடர்ககறறையை" என்றும், "விடுவேனோஎனவிளககை" என்றும், "பினனும்விராய் மலர்ததுழாயவேயநதமுடியன" எனறும், "பினனை நெடுமபணைததோள்மகிழ்பீடுடைமுனையமாா முழுமுதல்" எனறருளிச்செயதவையு மிவாககுவிவக்ஷிதம (அறவினியன்பறறுமவர்ககெனறு பகர் மாறனபாதமே யுறறதுணையெனறுளமேயோடு) இபபடி யாஶ்ரயிபபாககு "[illegible]" (குணைர்விருருசேராமஃ) எனனுமபடி நிரதிஶயபோகயனா யிருககு மென்று இததிருவாயமொழிமுகேந வருளிசசெயயு மாழ்வார் திருவடிகளே ப்ராப்தமான துணையெனறு நெஞ்சே ஶீக்ரகதியாயச்சென்று பறறு. முநதுறறநெஞ்சாய் அங்கே பற்றும்படி ஓடு………… ….. ….. . . . ……….. ……………………………*

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி - எ—பாட்டு - எஎ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஓடும்புள் - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(ஓடும்புள்) இப்படி தம்மோடுகலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய திவ்யைச்வர்யத்தை சொல்லுகிறது..*

பன்னீராயிரப்படி

எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரன், நிர்த்தோஷரான நித்யாச்ரிதரோபாதியினன்றுச்ரயிக்கிற நிகிலாச்ரிதருடைய லீலாவிபூதி ஸம்பந்தமடியான செவ்வைகேட்டைப்பார்த்து வைஷம்ய ப்ரதிபத்திபண்ணாதே, அவர்கள் செவ்வைகேட்டைச் செவ்வையாம்படி தன்னையொக்க இட்டுச்சேரும்படியான ஆர்ஜவகுணத்தை யருளிச்செய்வதாக, அதுக்கு ப்ரதமபாவியான நித்யபுருஷ ஸம்ச்லேஷ ப்ரகாரத்தையும், நிகிலாச்ரித ஸம்ச்லேஷார்த்தமான அவதாரவைலக்ஷண்யத்தையும், உபயவிபூதி ஸாதாரணமான அர்ச்சாவதாரஸ்திதியையும், ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷார்த்தமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும், அந்தஸம்ச்லேஷத்துக்கெல்லையான ஸ்வஸம்ச்லேஷத்தையும், இது ஸகலஸம்ச்லேஷஸாதாரணமென்னுமிடத்தையும், ஆச்ரிதர் நினைவே தன்னினைவாம்படி கலக்குமென்னுமிடத்தையும், ஆச்ரிதஸங்கமடியான அவதாரத்துக்கு ஸங்கையில்லையென்னுமிடத்தையும், அவதாரங்கள் ஆச்ரிதானுபாவ்யமான அஸாதாரண சிஹ்நயுக்தங்களென்னுமிடத்தையும், ஏவம்விதஸ்வபாவன் வைதிகஸம்மதிகமயனென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்து, ஆச்ரிதார்த்தமான வவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார்...*

ஈடு

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிசயபோக்யனென்றார், இதில், அவனுடைய வார்ஜவகுணத்தைச்சொல்லுகிறார். ஸௌலப்யமாவதென், ஆர்ஜவமாவதென்னென்னில்; ஸௌலப்யமாவது-ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாகவுடையவன், அங்குநின்றும் ஸம்ஸாரிசேதநர் நின்றவிடத்தே வந்தவதரித்தெளியனாகை. ஸௌசீல்யமாவது - இப்படிதாழவிட்டால், "சிறியாரளவில் நம்மைத்தாழவிட்டோமே!" என்று தன்றிருவுள்ளத்தில் இன்றிக்கேயிருக்கை. இனி, ஆர்ஜவகுணமாவது - இப்படிபொருந்

றினால், நினைவும் சொல்லும் செயலு மொருபடிப்பட்டிராதே பலவகைப்பட்ட சேதநரோடு தான் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள்போன வழி தனக்குவழியாம்படி தானவர்களுக்குச் செவ்வியனாய்ப் பரிமாறுகை. "குணவான்" என்று - ஸௌசீல்யகுணத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, "ருஜு:" என்று ஆர்ஜவகுணத்தைப் பிரிய வருளிச்செய்தாரிறே.

"இத்திருவாய்மொழிதான் - ஸர்வேஸ்வரனுடைய வைஸ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, "ஈஸ்வரத்வலக்ஷணம் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, "கீழே, 'பாடியிளைப்பிலம்' என்றார், அப்படியே பாடியநுபவிக்கிறார்" என்பாருமுண்டு, "ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறது" என்று பட்டருளிச்செய்யும்படி. பத்தர், முக்தர், நித்யர் என்று - சேதநர்க்கொரு த்ரைவித்யமுண்டிறே; த்ரிவிதசேதநரோடும் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள் தன்னினைவிலே வரும்படி பண்ணுகையன்றிக்கே, நீரோடு மேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே தன்னையவர்களுக்கீடாக வமைத்துப் பரிமாறும் என்னும் வழியாலே யிவனுடைய வார்ஜவகுணம் சொல்லுகிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஓடும்புள்ப்ரவேசம், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிசயபோக்யனென்றார்; இப்படி போக்யனானதன்னை யநுபவிக்கும்போது போக்தாக்களளவில் தன்னையமைத்தநுபவிப்பிக்குமென்கிற இத்திருவாய்மொழியிலே யென்றுஸங்கதி. "புள்ளேறியோடும்" "தண்டுழாயக்கும்" "நீர்புரைவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறானென்றது)

பத்துடையடியவரிலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லிற்று, வளவேழுலகிலே ஸௌசீல்யஞ்சொல்லிற்று, இங்கே யார்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறது; இவற்றுக்குப் பேதமேதென்ன (ஸௌலப்யமாவதித்யாதி) கலவிருக்கையாக-ஓலக்கமாக. சீலமாவது-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்த்ரேண ஸம்ஸ்லேஷம. அதுதான் நெஞ்சிலுமின்றிக்கே யிருக்கை - ஸௌசீல்யம். யத்வா, மந்தர்களோடே புரையறக்கலக்கை - சீலம். அது ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கை - ஸௌசீல்யமென்னுதல். ஆர்ஜவமாவது-கரணத்ரயைகரூப்யமேயாகிலும், ஆஸ்ரிதருடைய செவ்வைக்கேடே தனக்கு செவ்வையாயிருக்கையென்று ஸௌசீல்யத்திற்தக்கு பேதங்கண்டுகொள்வது. ஸௌசீல்யத்துக்கு மார்ஜவத்துக்கும் பேதமுண்டென்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறார் (குணவானித்யாதி) குணவானென்றது - குணவிசேஷஸஹபடிதமாகையாலும், ஸாமாந்யகுணமாகக்கொள்ளுமளவில "ஸர்வகல்யாணகுணாந்விதாய" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாந்விதாய) என்றதோடு புநருக்தமாகையாலும், குண்யதஇதி - குண: என்கிற வ்யுத்பத்தி பௌஷ்கல்யத்தாலும், ஸௌசீல்யபரமாகக்கடவது. குண்யதே-அப்யஸ்யதே. "குணஸ்த்வாவ்ருத்திஸப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு" (குணஸ்த்வாவ்ருத்திஸப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு) இத்யமர:.

நிர்வாஹாந்தரங்கள (இத்திருவாய்மொழியித்யாதி) "கண்ணுவான" இத்யாதியைப்பற்ற (ஐஶ்வர்யத்தையென்றது) ஐஶ்வர்யமென்றது - ஈஶ்வரத்வமாய், பரத்வமென்றபடி. "சங்குசக்கரம்" "ஓடும்புள்" இத்யாதியைப்பற்ற (லக்ஷணமென்றது) "சீகற்பன" என்றத்தைப்பற்ற (பாடியருயவிக்கிறுரென்றது) "நீர்புரைவண்ணன" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணமென்றது) பட்டர் நிர்வாஹவிவரணம் (பத்தரித்யாதி).... ... .*

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஓடும்புள்ளேறிச், சூடுந்தண்டுழாய
நீடுநின்றவை, யாடுமம்மானே.

ஆருயிரப்படி.

அதில முதற்பாட்டில, திருநாட்டிலேஶ்வர்யஞ்சொல்லுகிறது.......*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், நித்யரோடு பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்கிருர்.

அமமான - நிருபாதிகஸ்வாமியானவன. புள்ளேறி - பெரியதிருவடி நினைவுக்கீடாகவவனை மேறகொண்டு. ஓடும - உலாவும. தண - ஶ்ரமஹரமான. துழாய் - திருததுழாயை. சூடும-செவவிகுலையாமல் தனதிவயாவயவங்களிலே சூடும். இப்படி நீடுநினறவை-காலத்ததவமுள்ளதனையும் நிலைநிறகிற நித்யவஸதுககளோடே. ஆடும் - பரிமாறும.

நெடுஙகாலமவறறேடேநினறு பரிமாறும் எனறு - "புளளு, துழாய" எனறு ப்ரஸதுததததைச சொல்லிறறுகவுமாம. அஙகுததை நிாயகஸ்ததாவர ஜஙமம் கர்மநிபநதநமலலாமையாலே யீஶ்வரேசசாதீநமெனறு கருதது... .... *

௧ டு - முதற்பாட்டு.

நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடே செவ்வியனுயப் பரிமாறுமபடிசொல்லுகிறது; அவர்களுககுச செவ்வைககேடிலலையிறே, அவாகளபலராய் ருசிபேதமுணடாளுல அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறவே அஙகுமார்ஜவகுணமேறுயிறே.

(ஓடும்புள்ளேறி) புள்ளேறியோடும். பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்கும். மஹிஷிககு ஸ்தநபரிரம்பணம்போலே, தன்னைமேற்கொண்டு நடத்துமது அபேக்ஷிதமாயிருககுமிறே வாஹநத்துக்கு; பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமதுதான் அவ்விபூதியிலுள்ளார்

க்குக் காட்டிக்கொடுக்கைக்கும், அவனுடைய ஸ்வரூபலாபத்துக்காகவுமா யிருக்குமிறே. [கூடஞ்ஞூ ஷூரகிணாஜூமெஹாஹீநா] (த்வதங்கரிஸமமாத்ததிணுங்கமோபிநா) காமிநியானவளுக்கு போக சிஹ்நங்கள் தாரகமாமோபாதி, திருவடிகளுறுத்துகையால் வந்ததழுமபிவனுக்கு தாரகமாயிருக்குமிறே. (சூடுந்தண்டுழாய) " இப்போதே பறித்துத் திருக்குழலிலே வளையமாகவையாதொழியில செவ்வியழியும " என்னுமளவிலே அப்போதே பறித்துத் திருக்குழலிலேவைக்கும். இதுக்கு சைதந்ய முண்டோவெனனில்; " வீநூமெயஷூவுகாமெஷூ " (சிநமயைஸ்ஸ்வப்ரகாஸைஸ்ச) என்னக்கடவதிறே. சிலசேதநர் புள்ளாயும் துழாயாயும அங்குத்தைக குறுப்பாயவாத்திக்கிறபடியிறே. விரோதிசைதந்யமேகழிந்தது; ராஜஸந்நிதியில வாததிப்பார் கூனர் குறளராயவாததிக்குமோபாதியிறே. காமநிபந்தநமாக பரிக்ரஹித்த ஸரீரங்களுமன்றே, இச்சையாலே பரிக்ரஹிக்கிறவித்தனையிறே. இவ்விபூதியில திர்யகஸ்த்தாவரங்களாமவை கர்மத்தாலேயாயிருக்கும், அங்கு ஸ்வேச்சாதீநமாயிருக்கும் பரிக்ரஹித்த ஸரீரங்கள். ஸமஸாரிகளுக்கன்றோ ருசிபேதமும செவ்வைக்கேடுமுள்ளது; நித்யஸூரிகளுக்கு விஷயமொன்றாகையாலேருசிபேதமுமில்லை, செவ்வைக்கேடுமில்லையே; அவர்களுடன் செவ்வையனுயப் பரிமாறுகையாவதென்னென்னில்; எல்லார்க்கும் விஷயமொன்றேயாகிலும் அவ்விஷயந்தன்னில வருத்திபேதத்தாலே ருசிபேதமுண்டாம். (நீடுநின்று) கர்மாநுகூலமாகிலிறே அநித்யமாவது, ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமாறறமாகையாலே யிதுதான நித்யமா யிருக்கும். அவனுக்கிவர்களை யொழியச் செல்லாது, இவர்களுக்கவனை யொழியச்செல்லாது. (அவை) "புள்" என்றும, " துழாய " என்றுமசொல்லுகையாலே " அவை " என்கிறது. (ஆடும்) அவற்றோடே பரிமாறும் என்றதே, அவை யாடுமென்கிறது - ஸர்வேஸ்வரனுக் கவர்களோடேயணையுமது, விடாயர்மடுவிலே புக்காடினாற்போலே யிருக்கையாலே. (அம்மானே) நித்யஸூரிகளோடு நித்யஸம்ஸாரிகளோடு வாசியறும்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து, இப்படிபரிமாறும்..

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (ஓடும்புள்ளித்யாதி) பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நித்யவிபூதியிலித்யாதி) சநதாநுவர்ததிகளானவர்களுக்குச்செவ்வைக்கேடில்லையே, அவர்களுடன் ருஜுவாய்ப் பரிமாறுகையாவதெனனென்ன (அவர்களுக்கித்யாதி) இந்த ஸங்கோதத்தரங்கள் - " மேலேஸமஸாரிகளுக்கன்றோ " இத்யாதிவாக்யத்திலே ஸ்பஷ்டங்கள். செவ்வைக்கேடு - அநார்ஜவம்.

" புள்ளேறியோடும் " என்றதிலார்ஜவமேதென்னில் ; திருவடி " இப்போதடியேனை மேற்கொள்ளவேணும் " என்றாதிததால், " வேண்டா " என்னாதே மேற்கொள்ளுகை - ஆர்ஜவமிறே.

வாஹநத்துக்கு வஹிக்கை துஃகரூபமன்றே, அதபேக்ஷிதமாமோவென்ன (மஹிஷிகளித்யாதி) பரிரம்பணம் - ஆலிங்கநம். தன்னைமேற்கொண்டு - தனமேலேயிருந்து. திருவடியைமேற்கொள்ளுகிறது அவனபேக்ஷைக்காகவோ, நித்யஸூரிகளுக்குக்காட்சிகொடுக்கைக்கன்றோவென்ன (பெரியதிருவடியையித்யாதி) ஸ்தநபரிரம்பணம்போலே போக்யமாமளவன்றிக்கே, நகவ்ரணம்போலே தாரகமுமா யலங்காரமுமாமெனகிறர் (த்வதங்க்ரீத்யாதி) " ஊரஸஹஸ்வோ " (தாஸஸஸ்கா) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரரத்நே. இதுக்காத்தம் (காமிநியித்யாதி) " போகசிஹ்நங்கள் தாரகம் " என்றவிடத்திலே, " [illegible] । [illegible] " (த்வகபீநகடிநஸ்தநாந்தரோகாந்தத்தமலாநகக்ஷதம் । ஆவ்ருணோதிவிவ்ருணோதிவீக்ஷதேகருசரலபதமிவநித்தநோத்தநம்) என்றதநுஸந்தேயம் தழும்பு - காய்ப்பு.

இதார்ஜவமானபடியைக்காட்டுகிறர். (இப்போதேயித்யாதி) (செவ்வியழியுமிதி) விச்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வாதிதிபாவஃ. (இதுக்கு சைதந்யமுண்டோவென்னில) அசேதநமானவிதுக்கு " சூடவேணும் " என்னுமபேக்ஷையுண்டோவென்னில் பௌஷ்கரஸம்ஹிதாயாம், " [illegible] । [illegible] " (ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமைஃ । சிந்மயை ஸ்வப்ரகாசைச்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகைஃ) இவர்கள நித்யஸூரிகளாலும் திவ்யகல்பத்தாவரங்களாகைக்கடியேதென்ன (சிலசேதநரித்யாதி) ப்ரமாணத்தில ஸ்வகாதிக்ரஹணம்-துழாய்முதலானவற்றுக்குமுபலக்ஷணம். ஸ்தாவராத்யவஸ்தையைபஜித்தால் சைதந்யம் நிச்சேஷமாகப்போகாதோ, அபேக்ஷைகூடுமோவென்ன (விரோதீத்யாதி) விரோதி சைதந்யமாவது - ஈச்வரனுக்குப்பிராட்டியேயுண்டான போகவிரோதியாய், பும்ஸ்த்வாபிமாநரூபமான சைதந்யமென்றபடி விரோதிசைதந்யம்போய், மற்றசைதந்யத்தோடே வர்த்திக்கிறதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (ராஜஸந்நிதியிலித்யாதி) ராஜலீலாபாதரதையாலே குப்ஜாதிபாவமுத்தேச்யமாயிருக்கிறதிறேயென்றபடி. கூனாகுறளா - குப்ஜாவாமநாச்ச. விரோதிசைதந்யங்கழிந்த போகரூபமான சைதந்யங்கிடக்கக்கூடுமோவென்ன (காமநிபந்தேத்யாதி) " [illegible] । [illegible] " (வாசிகைஃபக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம | சரீரஜைஃகாமதோஷைர்யாதிஸ்தாவரதாம்நரஃ) என்றிருக்க, இச்சையாலே பரிக்ரஹிக்கக்கூடுமோவென்ன (இவ்விபூதியிலித்யாதி)

" அவர்களுக்குச்செவ்வைக்கேடிக்கு " இத்யாத்யவதாரிகாவாக்யவிவரணம் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) வ்ருத்திபேதத்துக்கு - ஈச்வரகல்பிதமான வ்ருத்திபேதத்தாலேயென்றபடி. வ்ருத்திஃ - கைங்கர்யம்.

பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய நித்யத்வம் கதமித்யாஶங்காயாம், விபக்ஷபாதகயுக்திமபக்ஷஸாதகயுக்திஞ்சாஹ (காமாநுகூலேத்யாதிவாக்யத்வயேந) காமாநுகூலமென்றது – காமஜநகமென்றபடி. பகவதோ நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரத்வாத், சேதநஸ்ய தேஶாந்தரே காலாந்தரே கஸ்மிம்ஶ்சித்விஷயே ராகஸம்பவாச்ச விப்ரயோகஸம்பவாஶங்காயாம் ஸத்யாம், "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாதநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" (அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாதநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்) இதி ஸூத்ரந்யாய மவலம்ப்யோத்தரமாஹ (அவனுக்கிவர்களையொழியவித்யாதி வாக்யத்வயேந) "பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய நித்யதாயாம் ஹேதுத்ரயம்" (பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய நித்யதாயாம் ஹேதுத்ரயம்) இதி வதந்தி, "ந சோச்சிந்நகர்மபந்தஸ்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநஸ்ய பரப்ரஹ்மாநுபவைகஸ்வபாவஸ்ய ததேகப்ரியஸ்யாநவதிகாதிஶயாநந்தம் ப்ரஹ்மாநுபவதோ(அ)ந்யாபேக்ஷார்த்தாரம்பஸம்பவாத் புநராவ்ருத்திஶங்கா, ந ச பரமபுருஷஸ்ஸத்யஸங்கல்போ(அ)த்யர்த்தப்ரியம் ஜ்ஞாநிநம் லப்த்வா கதாசிதாவர்த்தயிஷ்யதி" (நசோச்சிந்நகர்மபந்தஸ்யா ஸங்குசிதஜ்ஞாநஸ்யபரப்ரஹ்மாநுபவைக ஸ்வபாவஸ்யததேகப்ரியஸ்யாந வதிகாதிஶயாநந்தம் ப்ரஹ்மாநுபவதோந்யாபேக்ஷார்த்தாரம்பாஸம்பவாத் புநராவ்ருத்திஶங்கா, நசபரமபுருஷஸ்ஸத்யஸங்கல்போத்யர்த்த ப்ரியம்ஜ்ஞாநிநம் லப்த்வாகதாசிதாவர்த்தயிஷ்யதி) என்கிறபாஷ்யத்

நித்யஸூரிகளைப்பின்னை "அவை" என்கிறபடியெங்ஙனேயென்ன, லோகத்ருஷ்டஸாஜாத்யத்தாலே யவைபோலே வ்யவஹரிக்கக்குறையில்லையென்கிறார் (புள்ளென்றுமித்யாதி) பரமஸாம்யாபந்நைஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹவர்த்தத இத்யேதத்கத மார்ஜவகுணோபவேதித்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி) பகவத்ஸ்வரூபாபேக்ஷயா நிஹீநத்வே ஸம்ஸாரிணாம் ஸூரீணாஞ்ச விஶேஷோ நேதிபாவ:. (ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து) இப்படியிருக்கிறவன நியமிக்கவிறேயடுப்பது, தச்சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணக்கூடாதிறே.

அம்மானாயவைத்து, புள்ளேறியோடும்; தண்டுழாயருடும், நீடுநின்றவை யாடும் என்றந்வயம். ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

அம்மானாய்ப்பின்னு, மெம்மாண்புமானான்
வெம்மாவாய்கீண்ட, செம்மாகண்ணனே.

ஆறாயிரப்படி.

(அம்மானாய்) நித்யஸித்தமான அந்தைஶ்வர்யத்தின்மேலே அஸங்க்யேயதிவ்யாவதாரரூபமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையுடையவனானென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், லீலாவிபூதியி லாஶ்ரிதஸமஶ்லேஷார்த்தமான வவதார வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம்மானாய்-ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸ்வாமியுமாயவைத்து. ஆஶ்ரிதார்த்தமாக வெம் - வெவ்விய. மா - குதிரையை. வாய - வாயை. கீண்ட - பிளந்த. செம்-சிவந்த. மா - பெரிய. கண்ணன் - கண்ணையுடையகருஷ்ணன. பின்னும் - அவ்வள வன்றியே பின்னையும். எம்மாண்பும - எல்லாமாட்சிமையுமுடையவன. ஆனான்-ஆனான்.

எவ்வவதாரங்களி லழகுமுடையனானானென்றபடி. அன்றியே, கருஷ்ணாவதாரந்தன்னிலேயாய், மாட்சிமையென்று - தாமரீயசேஷ்டிதங்களாகவுமாம ..*

ஈடு-இரண்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டு, நித்யவிபூதியில் நின்றும்வந்தவதரித்து விரோதிகளைப்போக்கி ஸம்ஸாரிகளுடன் செவ்வையனாய்ப்பரிமாறும்படி சொல்லுகிறது.

(அம்மானாய்) இப்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து. (வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணன் பின்னு மெம்மாண்புமானான்) வெவ்விதானமாவுண்டு - கேசி. அதினுடையவாயைக்கிழித்துப்பொகட்ட. கேசி, வாயை அங்காந்துகொண்டுவந்து தோற்றினபோதுகண்ட ஸ்ரீநாரதபகவான் " ஜகத்ஸ்தமிதம் " (ஜகத்ஸ்தமிதம்) என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டு வந்து விழுந்தானிறே அவனுக்கு தத்காலத்திற்பிறந்த பயம்; அவன்பட்டுப்போகச்செய்தேயும, ஸ்ம்ருதிஸமயத்திலே அஞ்சுகிறாரிவர். (செம்மாகண்ணனே) விரோதிபோகையாலவந்த ப்ரீதியாலே சிவந்துமலர்ந்த திருக்கண்களையுடைய க்ருஷ்ணன். (பின்னு மெம்மாண்புமானான்) அவ்வவதாரத்திலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே, அதுக்குமேலே யநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினான். " பஹூநி " (பஹூநி) என்கிறபடியே. மாண்பென்று - அழகு. பரத்வத்திலும் மநுஷ்யத்வேபரத்வத்தால்வந்த வழகைச்சொல்லுகிறது ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (அம்மானாயித்யாதி) (இப்பாட்டித்யாதி) நைத்யஸூரிகளான தேவர்களும்வந்து, தாங்களுங்கூடக்க நின்றுசர்த்திபண்ணிப் போம் பூமியிலே " பிறக்கவேணும் " என்ன, அப்படியேபிறக்கை - ஆர்ஜவமிறே; அவதரித்தபின்பு; ஸம்ஸாரிகளுடைய சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணினதுக்கோரெல்லையில்லையிறே,

(வெம்மாவிதி) அத்ர. மா - சதுஷ்பாத. ஆததாத், கேசிநம்வததி. நிகண்டு - " மாவேகருமையுமபெருமையுநிறமு | மேவியநாற்காலுடையவும்வண்டும் | பூவுடைததிருவுநறையுமபொருநதும. " வெம்மை - க்ரௌர்யம். ததுபபாதயதி (கேசிவாயையிதி) அங்காநதுகொண்டு - திறந்துகொண்டு. நாரதாதபி பராங்குஶாயஸய விஶேஷநதாஶயதி (அவனுக்குததகாலததிலித்யாதிநா) (அவன்பட்டுபபோகசசெயததே) வெம்மினதாதபாயம. பட்டு - செதது. (செமமாலிதி) அத்ர, மா - மஹத்தா.

"மாணபு" இதயஸ்யவாசநிகாத்தமாஹ (மாண்பென்றழகிதி) " தத்குணஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேஶ: " (ததகுணஸாரத்வாததுததவயபதேஶ:) இதிநயாயேநவிகரஹா உச்யந்தஇதிபாவ:. அவதாரததுக்கழகு - மநுஷயதவேமரத்வம. அம்மானாயிருநதுவைததுப்பின்னு மெம்மாணபுமானான இதயேதத்தருதிநிதாயாஹ (பரதவததிலுமிதி) மநுஷ்யதவஇத்யாதி " அம்மான் " என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரததாலே (மநுஷ்யதவேபரதவத்தாலென்கிறது) அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்வாதிகளாலேவநதபரதவம் ஸௌலப்யாதிகளோடே கூடியிருக்கையாலே, அதிலுமிதுவிஞ்சியிருக்குமிறே.

அம்மானாயவெம்மாவாய கீணடசெம்மாகண்ணன், பினனுமெம்மாண்புமானான் என்றநவயம. ....*

மூன்றாம்பாட்டு.

கண்ணாவானென்று, மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத்
தண்ணார்வேங்கட, விண்ணோர்வெற்பனே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்ணாவான) அந்தவைஶ்வர்யத்தின்மேலே அயர்வறுமமரர்கட்கு மிந்தலோகத்திலுள்ள வரத்மாககளுக்குமொகக த்ருஷ்டிபூதனாய்க் கொண்டு, அயர்வறுமமரர்களுக்கும் ப்ராப்யமான திருமலையிலேநிற்கையாகிற மஹாஸம்பத்தையுடையனாயிருக்குமென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், உபயவிபூதிஸாதாரணமான திருமலையில் ஸ்திதியை யருளிச்செய்கிறார.

" சக்ஷுர்தேவாநாமுதமர்த்யாநாம் " (சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்தியாநாம்) எனகிறபடியே மணணோர-மண்ணோர்ககும. விண்ணோர்ககு-விண்ணோர்க்கும். என்றும் - என்றுமொகக. கண்ணாவான - கண்ணமவன். தண் - குளிர்ததியால். ஆர் - மிஞ்சியிருப்பதாய். வேங்கடம் - திருவேங்கடமென்றுபேரான. விண்ணோர் - ஸூரிஸேவ்யமான. வெற்பன் - திருமலையயுடையவன் ....*

ஈடு-மூன்றாம்பாட்டு.

இரட்டைப்ரஜைபெற்ற மாதாவானவள் இருவர்க்கும் முலைகொடுக்கப் பாங்காக நடுவேகிடக்குமாபோலே, நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்குமொக்க முகங்கொடுக்கைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளின நீர்மையை யருளிச்செய்கிறார்.

(கண்ணாவான) நிர்வாஹகனாவானென்னுதல், கண்ணாகைக்காகவென்னுதல், கண்ணுமவனென்னுதல். "சக்ஷுர்தேவாநாமுதமர்த்யாநாம்" (சக்ஷுர்தேவாநாமுதமர்த்யாநாம்) என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான்) நித்யஸூரிகளோடு ஸம்ஸாரிகளோடு வாசியில்லையாயிற்று தங்கள்காரியம் தாங்கள்செய்துகொள்ளமாட்டாமைக்கு. (தண்ணார்வேங்கடம்) "குளிரருவிவேங்கடம" என்னுமாபோலே, அவனுக்கு ரக்ஷ்யம்பெறாமையால்வரும் தாபத்தையுமாற்றி, இவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப்பெறாமையால் வரும் தாபத்தையுமாற்றவற்றாயிருக்கை.

(விண்ணோர்வெற்பனே) அவனிரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கவந்து நின்றானேயாகிலும், திருமலைதான் நித்யஸூரிகளதாயிற்று. "வானவர்நாடு" என்னுமாபோலே (விண்ணோர்வெற்பென்கிறார் கானமும் வானரமுமான விவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நீர்மையை யநுஸந்தித்து, "இதென்னநீர்மை" என்றீடுபட்டிருக்கையாலே யவர்களதேதிருமலையென்கிறார் …… .. . ………… ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (கண்ணாவானித்யாதி) "மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான" என்றதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (இரட்டைப்ரஜையித்யாதி)

(கண்ணாவானிதி) அஸ்யார்த்தத்ரயம். ரக்ஷகஇதி - ப்ரதமः. த்ருஷ்டிபூதः - ஜ்ஞாநப்ரத இதியாவத. இதி - த்விதீயः. "கண்ணாவான" இத்யேதத - ப்ரதமைகவசநாந்தபதோவா, அமுநப்ரதயயாந்தபதோவா. த்விதீயநிர்வாஹேப்ரமாணமாஹ (சக்ஷுர்தேவாநாமிதி) சக்ஷுः- ஜ்ஞாநப்ரதஇத்யர்த்தः. உத-அபியென்றபடி. "ஆவான" என்றமாத்ரத்துக்கே - அர்த்தபேதமாய, கண்என்றதுக்கு - நிர்வாஹகனென்றேகார்த்தமாதல. இப்பக்ஷத்தில, பூர்வவாக்யத்துக்குவிவரணம் (கண்ணாகைக்காகவென்று) "மண்ணோர்க்கும்விண்ணோர்க்குங்கண்ணாவான்" இத்யுச்யதே; ஸம்ஸாரிணாமஹிநிர்வாஹகாபேக்ஷா, உச்சிந்நகாமபந்தாநாம் பரமஸாம்யாபந்நாநாம், அஸ்பருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தாநாமஸூரீணாஞ்ச நிர்வாஹகாபேக்ஷாஸ்திகிமித்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடித்தி)

ஸம்வாதம் (குளிரித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. சீதலமானப்ரவாஹங்களை யுடையதிருமலை; இத்தாபமத்தேஶத்தை நினைக்கத்திருங்காணும், ஸகலதாபங்களையுமாற்ற வல்லதேசமாயிற்று. "தண்ணார்" என்று - குளிர்த்தியினுடைய

மிருதியைசசொல்லுகிறதுக்கு தாதபர்யம் (அவனுககிதயாதி) யசவா, " தண்ணு ர் " இதயநேக - ஸ்ரமஹரதவம விவக்ஷிதமிதி ஹ்ருதிநிதாய, " கஸ்யஸ்ரமஹரம் " இதிபரதியோகயபேக்ஷாயாமாஹ (அவனுககிதி)

விண்ணோரதானவெறபை யுடையவன, இதிஸப்தாரதம் ஹருதிநிதாயாஹ (அவனிரணடுவிபூதியிலிதி) நறுவேங்கடாசலேர்பகவதிய ஏவவாபூயாச, விபூதித்வயநிஷடாநாம்ஸாதாரணோவாபூயாச; கோடிதவயனுசபரிதயஜய "விணணோ வெறபு " இதிகதமபிதியத இதயதர, கரமேணோததரமாஹ (வானவாநாடிதயாதி வாகயத்வயேந) வானவாநாடு - " வாநஃஸகமுபேதம் ..." (வரதஸகலமேததஸம்ஸ்ரிதாராததனுசகர்தத) இதிபகவானஸவயமஸாவமாஸ்ரி தாநிநம்கரோதிதிபாவ:. " வானவாநாடு " எனகைககு - அவவிபூதியிலவாகள்வரி ககுமாபோலே, " விணணோவெறபு " என்கைககதுண்டோவென்ன (கானமு மிதயாதி) எனறுமாம. புஷ்பிதமானவருக்ஷங்களும், நாநாவிதரத்நங்களுமருவிக ள் நீரோடேகண்ட விடமெஙகும்புரண்டுவநதுவிழுகிற காடுகளும, நீளககணடா ல் வெருவிமரஙகளிலே யேறககடவகுரங்கும்.

மண்ணோரவிண்ணோர்கெனறுஙகணணுவான், தண்ணாவேங்கட விண்ணோ ர்வெறபன எனறநவயம். இது - முனபக்ஷத்திலே. தண்ணாவேங்கட விணணோ வெறபன், மண்ணோரவிணணோககெனறுங கணணுவானவனஎன்று ப்ரதமாநதப க்ஷததிலே யந்வயம். .. ..*

நான்காம்பாட்டு.

வெற்பையொனறெடுத, தொற்கமினறியே
நிற்குமம்மான்சீா, கறபன்வைகலே,

ஆருயிரப்படி

(வெற்பை) ஏவம்விதமானவைஸ்வர்ய பரம்பரைகளையுடையனு ன வெம்பெருமான் தன்னுடையகாருண்யாதி கலயாணகுணஙகளைக்கா ட்டியருள, நானுமவற்றைககணடநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதி ஸயமென்னைககறபிக்க, ஸர்வகாலமுமிநதக் குணங்களைக்கற்கப்பெற்றே னெனகிறுர். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், ஆஸ்ரிதவிஷயததிலாபதஸகதவததையருளிசசெயகிறுா.

இநதரனபரவாததிபபித்த அஸமவாஷத்தில ரக்ஷயவர்ககமிடாப்படாதப டி ஒனறு. ஒரு-வெறபை. மலையை-எடுதது. எடுதது-ஒற்கம். ஒடுககம் - இன்றியே இன்றியிலே - நிறகும். நிறகிற - அம்மான. ஸவாமியினுடைய - சீர். ஆபதஸகத்வ கீர்த்தியை - வைகல். காலததவமுள்ளதனையும் - கற்பன. அப்யஸியாநிற்பன.

ஒறகம் - ஒல்குதலாய், பலஸங்கோசத்தைக்காட்டுகிறது. ....*

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

அவனுடைய ஆர்ஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச

(வெறுமையொன்றெடுத்து) பசுக்களுமிடையருமழிதுலையும்படிவர்ஷிக்கப்புக்கவாறே, அதுக்கீடாயிருப்பதொன்றையிட்டு ரக்ஷிக்கப்பற்றாமையாலே, தோற்றிற்றொரு மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தானாயிற்று. இப்படியேழுபிராயத்தின் பாலனொருபடிப்பட மலையையெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில், இளைப்புண்டாயிற்றில்லையோவென்னில் (ஒல்கமின்றியே நிற்கும்) ஒல்கமாவது - ஒடுங்குதல். அதாகிறது - இளைப்பு. ஏழுநாளொருபடிப்பட மலையைத் தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில் இளையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (அவன ரக்ஷணத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வாரில்லாமையாலே யிளைப்பில்லை; தாதுக்ஷயம்பிறவா விடிலிளைப்பில்லையிறே; உண்கிறசோற்றிலே மணலைத்தூவுகையில்லாவிட்டாலிளைப்பில்லையிறே.) (அம்மான) வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே. ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தத்தாலே யிளைப்பின்றிக்கேநின்றான. ப்ரஜாரக்ஷணத்தில் மாதாவுக்கிளைப்புண்டாகாதிறே. (சீர்கற்பன்) அவன் மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை நோக்கின நீர்மையையநுஸந்தித்து, அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை யந்த குணப்ரேரிதனாய்ப்பயிலப்பவன். "குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" (குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாபோலே. (வைகலே) ஒருகாலித்தைச்சொல்லி, பின்னையென் காரியத்துக்குப் போமவனல்லேன்; நித்யஸூரிகளைப்போலே யெனக்குமிதுவே யாத்ரையாயிருக்கும் "விவேஷ்வ:" (விபந்யவ:) இறே.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (வெறுமையித்யாதி) (அவனுடைய ஆர்ஜவேதி) "சீர்கற்பன்" இத்யதாஹ்ருதயம். அப்யாஸஸ்ய குணப்ரேரிதத்வம் விவக்ஷிதம். தாம்குணவுபத்ராகையாலே, தம்முடைய சந்தத்தை யநுவாதித்துக்கொண்டு, தாம்கற்கைக்காக வெறுபெடுத்து என்றிவ்வழியாலே யிங்காஜவஞ்சொல்லிற்றாகிறது.

"ஒன்றெடுத்து" என்று - அநாதரோக்தி. ரக்ஷணத்துக்கு பரிகரமான திவ்யங்களை யெடுத்து ரக்ஷியாமல், முன்னே நின்றதொரு மலையெடுத்து ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (பசுக்களுமித்யாதி) துலையும்படி - பாத்ராமபடி. இளைப்பு - ப்ரமம்.

கீழ்வாக்யவிவரணம் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி) ஸம்பந்தம ஸ்வாபாவிகமானால் இளைப்பின்றிக்கே யிருக்குமோவென்ன (ப்ரஜாரக்ஷணத்திலித்யாதி) (அவன மலையையெடுத்தித்யாதி) இப்படிப்பட்டவனுடைய சீரைக்கற்பன் என்கையாலே - இப்படிப்பட்டவனுக்கவநுஸந்திக்கை அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையெல்லாங் கற்கையிலே ஹேதுவாகிறது. சீர்சொல்லுவன் என்னாதே, "கற்பன்" என்றத்

த்தப்பற்ற (துணைப்ரேரிதனுபென்றது) (நித்யஸூரிகளைப்போலேயிதி) " அந்ந, 'நீடுநின்று' இத்யேதச்சவிவக்ஷிதம்" இதிவதந்தி. (விபந்யவஇதி) "வந்நவ்ரூஹதீள" (பநஸ்துதௌ) இதிதாது:. தாச்சீலயே உபரத்யய:. ஸ்தந்த்ரீலா இத்யர்த்தஇதிபாவ: இதுவேயாதனையாயிருக்குமென்றது - "வைகல" என்றத்தைப்பற்ற.

வெற்றையொன்றெடுத்தோறக மின்றியேசிறக்குமமமான சோவைகலசரபன இத்யந்வய:. *

ஐந்தாம்பாட்டு.

வைகலும்வெண்ணெய், கைகலந்துண்டான்
பொய்கலவாதென், மெய்கலந்தானே.

ஆறாயிரப்படி.

(வைகலும்) தாராதடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டியாராத வெண்ணெய்விழுங்கினவன், வெண்ணெயளைந்த திருவுடம்போடேகூடவந்து, தன்னுடைய வாந்ருஶம்ஸ்யகுணாதிஶயத்தாலே காயபுத்ய்யா என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனாயக்கொண்டென்னுடைய இந்தவுடம்போடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார் . . . . *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்பூதனான க்ருஷ்ணன் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

வைகலும் - என்றுமொக்க. வெண்ணெய் - வெண்ணெயை. கைகலந்து - கையுள்ளளவும் நீட்டி. உண்டான் - உண்டவன். பொய்கலவாது - காரியப்பாடான பொய்கலவாதபடி விரும்பி. என் - என்னுடைய. மெய் - தேஹமான ஶரீரத்திலே. கலந்தான் - ஒன்றுபடக்கலந்தான்.

கைகலந்தென்று - இரண்டுகையுங்கலந்தென்னவுமாம் . . . . *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு

நீரவன் குணங்களை யபயஸியாநின்றீராகில், அவனுமுன்செய்கிறதென்னென்னில்; நானவனைவிட்டு அவன்குணங்களை விரும்புகிறாப்போலே, அவனுமென்னைவிட்டு என்னுடைய தேஹத்தைவிரும்பாநின்றானென்கிறார்.

(வைகலும்) "கற்பன்வைகலே" என்று - எனக்கவன்குணமென்றும் தாரகமாயிருக்கிறாப்போலே, ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமென்றுமொக்க தாரகமாயிருக்குமாயிற்றவனுக்கு.

(வெண்ணெயகைகலந்துண்டான்) வெண்ணெயிலுண்டான ஆதரத்தாலே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாங்கியமுதுசெய்தான் அன்றியே, "தாரார்தடந்தோள்களுள்ளளவுங்கைநீட்டி" எனகிறபடியே - "கைநிறையுந்தனையும் வயிறுநிறையும" என்னும் மௌக்த்யத்தாலே திருக்கைகளுள்ளளவும் கலந்தமுதுசெய்தானென்னுதல; "கள்ளன்" என்று சிலுகிட்டவாறே அவாகடங்களோடே கலந்தமுதுசெயதானென்னுதல, "ஸாவாதிகனுனவன் நித்யஸம்ஸாரியாயபபோந்தவனுடைய தேஹத்தைத் திருவாயபபாடியில்வெணணெயோபாதியாதரித்ததான" என்றால், இதுகூடுவதொனறோவென்னில (பொயகலவாதென்மெயகலந்தானே) அவ்வெண்ணெயில் பண்ணினவிருப்பததில் பொயயிலலாதாற்போலேகிடீர! என்னுடம்புடன் கலநதகலவியிலும பொயயிலலாதபடியென்கிறா. (எனமெய) அவன்மேலவிழ மேல்விழுத்தாமிருய்த்தமைதோற்றுகிறது. "அழுக்குடம்பு" என்றுகானநாதரிககிற ஶரீரமிவனுககாதரணீயமாவதே! என்கிறார்.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (வைகலுமித்யாதி) "எனமெயகலந்தானே" எனறபததைககடாக்ஷித்து ஶங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிசசெயகிறா (நீரவன்குணங்களையித்யாதி)

"வைகலும்வெண்ணெய" என்றத்தை ஸநிதாஶநமாக வருளிசசெய்கிறா (கரபணித்யாதி) கைகலநது - இடககையும்வலககையுங கலநதெனனுதல, கைகளுள்ளளவும வெணணெயிலேகலநதெனனுதல், மூன்றுமாததம - தேடுகிறவாகளோடே தானுமொருவனாய்ககலநதெனனுதல. அதாவது - களளனுடையஸாமாததயம சொல்லுகிறது மூனறுமர்ததததுககு, "கைகலநது" எனறது - முழுச்சொல்லு. "வெணணெயுணடான" எனறபோதே -வெணணெயோடேகலந்தமை தோற்றுகிறது; ஆனபினபு, "கைகலநது" என்றதுக்குப்ரயோஜநமேதெனன (இடககையாலுமித்யாதி) இரண்டுகையுங்கலநது வெணணெயுண்டானென்றபடி. (தாராரித்யாதி) சிறியதிருமடல. மாலையோடுகூடவெண்ணெய்க குடத்திலேகையையிட்டான, உள்ளளவுங்கைநீட்டி- "வெண்ணெயிலே ஆழககையிடடதனையும வயிறுநிறையும்" எனறிருககிறனகாணும் மௌகத்யததின்மிகுதியாலே, "இவனதாராரதடந்தோள்களுள் ளளவுங்கைநீட்டி யளளியமுதுசெய்தான" என்றறியுமபடியெஙஙனேயெனன; பானையைபபாரததாள், பானைவாயிலே சாநதுபட்டிருநதது, இவனறோளிலே கோயிறசாநதிருக்குமே ஆகையாலேகையளவும நீட்டினனென்றறிநதாள். பராதாங்யந்தோறற வேணடியிருககையைப்பற்ற மூன்னேயெடுக்கிறா (களளனெனறு) சிலுகு - கலஹம். "தனனேராயிரம்பிள்ளைகள" எனறபடி.

"ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேத:" (பரஸகதஸ்யஹிப்ரதிஷேத:) இதிநயாயேந பரதிஷேதஸய ப்ரஸகதிமஸம்பாதயதி (ஸாவாதிகேதி) (அவ்வெண்ணெயிலிதி) "வெணணெய்கைகலந்துண்டான" இதயேதத - தருஷ்டாந்தாரத்தமிதிபாவ:. "என்மெய" என்றதுக்குபாவம் (அவனித்யாதி) ஏகாரஸ்யபாவமாஹ (அழுக்குடம்பிதி) கீழவாகயவிவரண மெனனவுமாம்.

வைகலும்வெண்ணெய் கைகலந்துண்டான் - உண்டவனெம்பெருமான்; இதில்பொய்கலவாதென்றபடியம் .... *

ஆறாம்பாட்டு.

கலந்தென்னாவி, நலங்கொள்நாதன்
புலன்கொண்மாணாய், நிலங்கொண்டானே.

ஆறாயிரப்படி

(கலந்தென்னாவி) இப்படியென்னோடேகலந்த சீலமியாலே தோற்பித்தடிமையாக்கினவிவன் எனக்குபோக்யமாவைக்காக, ஸகலஜநமநோநயநஹாரியானதனுடைய வழகியதிருவடிவைக்காட்டி, மஹாபலியை வஶீகரித்திந்த லோகத்தையும்கொண்டானென்கிறார். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், லோகத்தையநந்யார்ஹமாக்கினாற்போலே டென்னாத்மாவையும் அநந்யார்ஹமாக்கினானென்கிறார்.

கலந்து - ஒருநீராகக்கலந்து. என்னாவி - என்னாத்மஸ்வருபத்தினுடைய. நலம் - ஸ்வாஸாதாரணஶேஷத்வமாகிறநன்மையை. கொள் - தனக்குப்ரயோஜநமாகக்கொண்ட. நாதன் - ஶேஷியானவன். புலன் - இந்த்ரியங்களுக்கு. கொள் - ஆகர்ஷகமான. மாணாய் - வாமநப்ரஹ்மசாரிவேஷத்தையுடையவனாய். நிலம் - பூமியை. கொண்டான் - தன்னதாக்கிக்கொண்டவன்.

நிலமென்று - லோகாந்தரங்களுக்குமுபலக்ஷணம்.... .... *

ஏழாம்பாட்டு.

இப்படிகலந்துசெய்ததென்னென்ன; தேஹந்தனளவிலே விரும்பிவிட்டிலன்; என்னாவிநலத்தையுங் கொண்டானென்கிறார்.

(கலந்தித்யாதி) என்னோடேயொரு நீராகக்கலந்து. பின்னையென்னாத்மாவினுடைய நற்சீவனைக்கொண்டான். அவ்வளவேயோ (நாதன்) " என்னையாளுங்கொண்டு " என்கிறபடியே, நாமெனக்குரியோமென்கிற விருப்பையுமதவிர்த்தான். இப்படியகப்பட்டார்நீரேயோ வென்ன; மஹாபலியுமகப்பட்டான். ஆவிநலங்கொடுத்திலன், கழஞ்சுமண்கொடுத்தானித்தனை. ஸௌந்தர்யாபஹாரகஸூக்ஷ்மமானவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, அவன் " என்னது " என்றபிமானித்திருக்கிற பூமியையபஹரித்தான் .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (கலந்தெனாவியித்யாதி) "எனாவிநலங்கொண்டதன்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி)

"நலம்" என்று - போக்யதையாய், "ஆவிநலம" என்று - ஆத்மாவினுடையபோக்யதை. ஸௌஶீல்யாதத்வங்களாகிற வகவாயில்குணங்களைக்காட்டி, என்னுடையவகவாயில் பதார்த்தத்தையபஹரித்தான, புறவாயில் ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி, அவனுடைய புறவாயில் பதார்த்தத்தை யபஹரித்தானென்றபடி. (என்னையாளுங்கொண்டித்யாதி) திருநெடுந்தாண்டகம். என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக் கொண்டுபோகையன்றியே, சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ, அவனோடேகலந்துபரிமாறின பரிமாற்றத்தை யடிமையாக்கினதிருக்கையாலே "என்னையடிமையுங்கொண்டு" என்கிறாளாகவுமாம.

"நிலங்கொண்டான" இத்யேதத்ருதிநிதாய, ஸ்வஸ்மாத்தஸ்ய விஶேஷமாஹ (ஆவிநலங்கொடுத்திலனித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (ஸர்வேந்த்ரியேதி) "மணுங்குறளுருவினமாணி" இத்யாதி. மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. அவ்ன - மஹாபலி.

கலந்தென்னாவி நலங்கொண்டதனுன புலன்கொள் மாணாயநிலங்கொண்டான் இத்யந்வயஃ. . ...*

ஏழாம்பாட்டு.

கொண்டானேழ்விடை, யுண்டானேழ்வையந்
தண்டாமஞ்செய்தென, னெண்டானானானே.

ஆறாயிரப்படி.

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும ப்ரேமத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி, தன்னோடுஶேஷத்வேந ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றுள்ளவென்னுடையமநோரதத்தைத்தான் கைக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவிவன், எனக்குபோக்யமாகைக்காக, இன்னமெருதேழடர்த்ததுதொடக்கமாக அபாயந்ததிவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னினைவே தனக்குநினைவானானெனகிறார்.

ஏழ்விடை - அபிமதவிரோதியானஏழ்விடைகளையும். கொண்டான் - ப்ராணனைக்கொண்டவனாய. ஆபத்திலே ஏழ்வையம் - ஸர்வலோகத்தையும. உண்டான - வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவன். தண் - ஸாம்ஸாரிகதாபஶாந்திகரமான. தாமம - பரமபதத்திலவிருப்பத்தை. செய்து - என்பக்கலிலேபண்ணி. என் - என்னு

டைய. என - மநோரதத்தின்படியே. தான் - தான். ஆனுன் - மநோரதிகத்

அதாவது - நான்பரமபதத்திலே தன்னையநுபவிக்க வென்று ஆசைப்பட, தானிங்கேயென்னை யநுபவிக்கவென்று நினைக்குமென்றபடி. என்னென்னிலே தா ன்கைபுகுந்தானென்றுமாம. ... . *

௬-ஏழாம்பாட்டு.

ஆவிநலங்கொண்டுவிட்டவளவேயோ, நித்யவிபூதியில் பண்ணு மாதரத்தையுமெனபக்கலிலே பண்ணினுனெனகிறுர்.

(கொண்டானேழ்விடை) "இன்னபடை வீட்டைக்கொண்டா ன்" என்னுமாபோலே, நப்பின்னைப்பிராட்டி யோட்டைஸம்ஶ்லேஷத் துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையுமஜயித்தான். (உண்டானே ழ்வையம) ப்ரளயாபத்தில் பூமி தன்வயிற்றிலே புகாவிடில் தரியாதாற போலே, தானென்பக்கலிலே புகுந்தலலது தரியாதானுயகலநதான். த னக்குஸ்நேஹிகளா யிருப்பார்க்குசசெயயுமதுஞசெயதான்; தான்பண்ணு மரக்ஷணம் விலக்காதார்க்குச் செயயுமதுஞசெயதான்.

அதுக்குமேலே (தண்டாமஞ்செய்து) தடப்பத்தையுடைத்தா னதாமமுண்டு - பரமபதம. அதில்பண்ணும்விருப்பத்தையு மெனபக்கலி லேபண்ணினுன். தத்விபூதிகளுக்கவென்னை யாதரித்தென்றுமாம. (என் னெண்டானுனே) நானமநோரதித்தபடியே யெனக்குக்கைபுகுந்தா னென்னுதல்; அன்றிக்கே,என்மநோரதத்தைத் தான்கைக்கொண்டானெ ன்னுதல். அதாவது - மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கிறே யிவரேகமென்னு வது; "கண்ணன் விண்ணூர்தொழவே சரிகின்றசங்கம்" என்றநான "ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போகவேணும்" என்றும், "அங்கேயநுபவிக்க கவேணும்" என்றுமாசைப்பட, அவன் "திருநகரியேறப்போகவேணும் ஆழ்வாரையநுபவிக்கவேணும" என்றுபாரியாநின்றுன.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாமபாட்டு. (கொண்டானித்யாதி) "தண்டாமஞ்செய்து" என்றத தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஆவிநலமித்யாதி)

(இன்னபடைவீடு) வென்றுன் என்னுதே, "கொண்டான" என்கிறபத ஸ்வாரஸ்யம். போலேயென்று - வாக்யம். அல்பயலாபத்திலே த்ருஷ்டாந்தம். ய த்நத்திலன்று. நப்பின்னைப்பிராட்டி ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு நிமித்தமாகையாலே யல பயலாபமிறே.

ப்ரளயாபத்ரக்ஷணத்தை யருளிச்செய்ததுக்கு தாத்பர்யம் (ப்ரளயாபத்தி லேயித்யாதி) யதவா, "என்னெண்டானுனே" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தபாவம

(ப்ரளயாபத்திலேயித்யாதி) அதவா, "கலந்தென்னாவி" என்றதுக்கித் த்ருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதி) ஸ்வஸம்பந்தவத்க்ருதாத்யாத்ராபிதாநாவஸரே "கொண்டானேழ்விடையுண்டானேழுலகம்" இதிவக்தவ்யபாவமாஹ (தனக்குஸ்நேஹிகளாயித்யாதிவாக்யத்வயேந) தான்பண்ணும்ரக்ஷணமிதிவாக்யம் - "உண்டானேழுலகம்" இத்யஸ்யபாவார்த்தரம். (ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்கு) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக விடேழ்விடைகொண்டது. ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்குச் செய்யுமதுஞ்செய்தானென்றது - அவர்களவிரோதியைப்போக்கினாற்போலே, என் விரோதியையும் போக்கினானென்றபடி. விலக்காதார்க்குச்செய்யுமதுஞ்செய்தானென்றது - அவர்களைப்ப்ரளயாபத்தில் நசியாதபடி தரிப்பித்தாற்போலே, பிரிந்துநசியாதபடியென்னையும் குணவிஷ்காரத்தாலே தரிப்பித்தானென்றபடி.

இப்படிபூர்வகண்டத்தை பூர்வபக்ஷமாக்கி, உத்தரகண்டத்தை யவதரிப்பிக்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) செய்து - புத்திபண்ணி. தண்டாமமாகச்செய்து - தண்டாமமென்றுபுத்திபண்ணி. தண்டாமஸ்வரூபமாக புத்திபண்ணியென்னுதல், தண்டாமத்திலவனுக்கு புத்திபண்ணியென்னுதல். தடப்பமென்று-குளிர்த்தியாய், "நலமந்தமில்லதோர்" என்றபோக்யதையைச்சொல்லுகிறது. தத்விபூதிகனுக்கு - தத்ரத்யத்வேந.

(நானமநோரதித்தவித்யாதி) எண்ணினப்ரகாரத்திலேயானுன் அக்ரூரமநோரதித்தபடி யானாற்போலே, நானமநோரதித்தபடியே யென்கைத்தக்கைப்புகுந்தானென்றபடி. (என்மநோரதத்தையித்யாதி) என்னெண்ணைப்போறக்கொத்த எண்ணைத்தானுடையானுனென்றபடி. "என்மநோரதத்தை" என்றதைவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி) (மாகவைகுந்தமித்யாதி) பரமாகாசபதவாச்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காணப்பற்கென்னெஞ்சானது இராப்பகலுமேகப்ரகாரமாகவெண்ணுகின்றது. "அன்றிக்கே" இத்யாதிக்குவிவரணம் (கண்ணனித்யாதி) க்ருஷ்ணனுடைய பரமவ்யோமபதவாச்யமான பரமபதத்தை நித்யாஞ்சலிபந்தம்பண்ணி யநுபவிக்கவேணு மென்கிற மெலிவாலேவனேசரியாகின்றது. "சரிகின்றன" என்றுஞ்சொல்லுவார்கள். பாரியாநின்றன - உத்யோகியாநின்றன.

ஏழ்விடைகொண்டான், ஏழுலகமுண்டான், தண்டாமஞ்செய்தென்னெண்டானானு னென்றந்வயம். . . . . *

எட்டாம் பாட்டு.

ஆனான்ஆன, மீன்றோடேனமுந்
தானானானென்னின்ற, நானாய்சங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆனான்) தன்னுடையதிவ்யசேஷ்டித மாதரமேயோ எனக்கு போக்யமாகச்செய்தருளிற்று, தன்னுடையதிவ்யாவதாரங்களெல்லாம்

என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலேயெனக்கு போக்யமாகச்செய்தருளினுனென்கிருர.............. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதார்த்தமான வவதாரத்துக்கெல்லை யிலலையெனகிருர் ஆயனுனை - கோரக்ஷணஸ்வபாவமான கோபஜாதியையுடைய. தான - தான். ஆபத்ரக்ஷணார்த்தமாக மீனுேடேனமும - மத்ஸ்யாவதாராதிரூபேண. ஆனு ன - அவதிரணனுனை. என்னில - என்றுசொலலுமளவில். தானுடை - விலக்ஷண வருபனுன தன்னுடையவானஅவதாரங்கள். சஙகு - சஙகெனகிறஸஙக்யைக்குப போரும.

அன்றியே, என்னிறருயசங்கென்று - என்பக்கல்தான்பண்ணின ஸஙகத்தாலே; ஆனுயனுனதான மீனுேடேனமுமாளுனென்றுமாம. அனறியே, என்னில்லெ னறு - அருசாம்வேறறுமையாய, என்னிமித்தமாகப்பண்ணினவை அஸங்க்யாதங களென்றுமாம். சஙகு - பேரிலக்கம, ஸஙகமுமாம. . .. .,.......*

௮ - எட்டாம்பாட்டு.

என்னைச்சுட்டியவன பிறந்தபிறவிகளுக்கொருமுடிவிலலையென்கிருர்.

(ஆனுனுயன) இடையனுயப்பிறந்து, முடிசூடவிராதே ஜாத்யுசிதமான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்தான், இடையனுயபிறந்த மெய்ப்பாடு. அவ்வளவிலேதானவிட்டானே (மீனுேடேனமுநதானுனை) கிமேகருஷ்ணவதாரத்தைச்சொனனு ; அது அயாவருமமராகளதிபதியாயிருந்தவோபாதியிறே இவ்வவதாரங்களையுமறற. ஸாவாதிகனுன தானிவறறேடு ஸஜாதீயனுனேன். அவன்கரமத்திலே பிறக்கச்செய்தே, அநுஸந்தாநத்தில பதற்றத்தாலே ஏககாலத்திலே யிரண்டவதாரமபோலே யிருக்க வருளிச்செய்கிருர். (ஆனுன) வடிவும செயலும சொலவும் தஜ்ஜாதீயாகக்கடுத்தவை யாயிருக்கை. இவைதான விதயாவதாரங்கள். இதுக்கடியென்னென்னில (என்னில்தானுயசஙகே) என்பக்கல்தனக்குண்டான ஸங்காதிஶய்த்தாலேயென்னுதல, என்னைக்குறித்து, தானுனவை - தன்னவதாரங்கள். சங்கே - மஹாஸங்க்யை என்னுமத்தனை. அஙஙனன்றிக்கே, சங்கே - மஹாஸங்க்யையளவோ !. முடிவுண்டோ !. "பஹூநி" (பஹூநி) என்னுமித்தனை.................. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (ஆனுனுயனித்யாதி) "என்னில்தானுயசங்கே" என்றதைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னைச்சுட்டியித்யாதி)

ஆயனுன இத்யபிதாய, "ஆனுயனுன" - ஆக்கனைரக்ஷிக்கு மாயனுனிதிவகதாயபரவமாஹ (இடையனுயித்யாதி) ஆக்களுக்கு நாயனென்றபடி. "இ

டையனாய்ப் பிறந்தமெய்ப்பாடு" இத்யேதஸ்மிந்வாக்யே - "'கன்றுமேய்த்துவிளையாடவல்லானை - தடம்பருகு கருமுகிலை' இத்யத்ரோதாஹ்ருதஸ்ய காரணவத்ஸஸம்ரக்ஷணப்ரகாராவிலக்ஷிதாः" இதிவதந்தி. தேசப்ரகாராः, பார்தீயபார்த்தஸம்பிஜ்ஞாந்வதஸாரந, ஸ்வயம்தடாகேபார்தீயம்பிபன் தத்வைபாயயதி ; ஏதாதருபாகாரை, ஸத்ருணநிபோஜயதீத யேவமாதயः. யத்வா, "தான" என்கிறத்தையபகர்ஷித்து, அதை கோபாலபாலவிஷயமாக்கிக் கொண்டருளிச்செய்கிறார் (இடையனாயித்யாதி) மெய்ப்பாடு - மெய்ப்பாட்டாலே.

"தான்" இத்யஸ்யார்த்தமாஹ (ஸர்வாதிகனானதானிதி) "தானிவறனேடு ஸஜாதீயனானான்" என்கிறவிடத்திலே - "யஜ்ஜாதீயோ யாத்ருஶோ யத்ஸ்வபாவ: பாதச்சாயாம் ஸம்ஶ்ரிதோ யோऽபி கோऽபி । தஜ்ஜாதீயஸ்தாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வ

பாவ: ஶ்லிஷ்யத்யேனம் ஸந்ததம் வத்ஸலத்வாத்" (யஜ்ஜாதீயோயாதருஶோயதஸ்வபாவঃபாதச்சாயாம்ஸம்ஶ்ரிதோயோபிகோபி। தஜ்ஜாதீயஸதாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவஶ்லிஷ்யதயேநம்ஸந்ததரோவத்ஸலத்வாத) இத்யாதயநுஸந்தேயம். "மீண்டேனம்" என்றுஏககாலீநமாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (அவன்க்ரமத்திலேயித்யாதி) அவதாரவிஷயமான வநுஸந்தாநத்தில் த்வராதிஶயத்தாலே யொருகாலேயநுஸந்தித்து, அதுஉரு வெளிப்பாடுபாயந்தமாய், அததாலே ஏககாலமாக வேபுத்திபண்ணி, "மீண்டு" என்று ஏககாலமாக வருளிச்செய்கிறானென்றபடி. புதறம் - த்வரை. "ஆனான்" என்றமெய்ப்பாட்டுக்கு தாத்பர்யம் (வடிவுமித்யாதி) அவதாரிகையில் "எனைச்சுட்டி" என்கைக்கு இவ்வவதாரங்களாலே யிவர்க்குபகாரமேதென்ன (இவைதானித்யாதி) மத்ஸ்யாவதாரே மநும்ப்ரத்யுபதிதேஶ, வராஹாவதாரே ஸ்ரீபூமிநீளாஹ, ப்ரத்யுபதிதேஶேதிபாவঃ. வித்யாப்ரவர்த்தகனான்ச சேதந விஷயீகாரணார்த்தமிதிஹ்ருதயம். யத்வா, அவதாராந்தரங்களையெடாமல், மூன்றவதாரங்களை யெடுத்ததுக்கு தாத்பர்யம (இவையித்யாதி) வித்யாப்ரதானலக்ஷணோபகாராநுஸந்தாநத்தாலே மூன்றவதாரத்தையு மநுஸந்தித்தாரென்றபடி.

"தானானவை" என்றதுக்குவிவரணம் (தன்னவதாரங்களையென்றது) சங்கு - மஹாஸங்க்யாவிஶேஷம். "ஒன்று, பத்து, நூறு," என்றுசிற்றிலக்கஞ்சொல்லுகிறபடியே, "கோடி, மஹாகோடி, சங்கம், மஹாசங்கம," என்றுபேரிலக்கமுஞ்சொல்லக்கடவதிறே. அந்தப்பேரிலக்கமான சங்கமாகும் - "சங்கு" என்றது. மூன்றுமாத்தத்துக்கு, ஏகாரம் - ஸ்வரத்திலே.

என்னிறனுய்யசங்கத்தாலே தானுய்யனான் ; அவ்வளவுமன்றிக்கே, மீண்டேனுமானான, இதிபராதமிகாத்தாநுகுணநவயः. க்ருஷ்ணாவதாரः பராங்குஶாயநிமித்தஇத்யத்ரப்ரமாணம "ஆட்கொள்ளாததோன்றியவாயாதங்கோவினை" இதி. தானுய்யனான்; மீண்டேனுமானான ; என்னிறனுய்யசங்கே இதித்விதீய த்ருதீயயோர்நிர்வாஹ யோரந்வயः................................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சங்குசக்கர, மங்கையிற்கொண்டா
னெங்குந்தானாய, நங்கண்ணனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சங்குசக்கரம்) இப்படி யெனக்காக ஸர்வயோநிகளிலும் வந்து பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடைய திருக்கைகளிலழகிய திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தி, அவ்வழகோடுகூட வந்துபிறந்தானென்கிறார்..........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரங்களெல்லாவிடத்திலும் அஸாதாரணசிஹ்நயுக்தனென்கிறார்.

எங்கும் - எல்லாப்ரதேசத்திலும். தானாய - அவதாரமுகத்தாலே தானஸந்நிஹிதனான. நங்கள - நம்முடைய. நாதனை-நாதன. அம-வெறும்புறத்திலே யழகிய. கையில்-திருக்கையிலே. சஙகுசககரம-ஆஸ்ரிதர்ககநுபாவ்யமான சங்கசக்ர. கொண்டான்-கொண்டான்... .. ..*

௩௮ - ஒன்பதாம்பாட்டு.

இப்படியவதரிக்குமிடத்தி லைஸ்வர்யமான சிஹ்நஙகளோடேவந்தவதரிக்குமென்கிறார்.

(சஙகுசக்கரமங்கைக்கொண்டான்) சிலரை வஸீகரிக்கநினைத்தவர்கள், கையிலேமருந்துகொண்டு திரியுமாபோலே, அவதாரங்கள்தோறும் திவ்யாயுதங்களோடேவந்தவதரிக்கும. திவயாயுதஙகளெல்லாவவதாரங்களிலுமுண்டோவென்னில் ; எங்குமுண்டு, ராஜாக்கள் கறுபபுடுத்துப்புறப்பட்டால், அந்தரங்கரானவர்கள் முகந்தோட்டுகைக்காகப் பிரிந்திரிவர்கள். அதுபோலே தோற்றுதேயும் திறபார்கள். "கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய் " என்னுமிவர்களுக்கப்படியேயிறே தோற்றுவது. (சங்குசக்கரம்) வெறுமபுறத்திலே யாலத்திவழிக்கவேண்டுஙகையிலே திவ்யாயுதங்களைத்தரித்தான்.

(எங்குந்தானாய) தேவமநுஷ்யாதிபேதங்கள்தோறும் தானவந்தவதரித்துளனாய. அன்றிககே, ஒருவனைப்பிடிகக நினைததுணாவனைவாரைபபோலே, தமமை விஷயீகரிக்கைககாக வ்யாபித்தபடியைசசொலலுதல. (நங்கள் நாதனே) நமமையெழுதிககொள்ளுகையே பரயோஜநமாக ....

ஒன்பதாம்பாட்டு. (சங்குசககரமித்யாதி) " சங்குசக்கரமஙகைபிறகொண்டா னெங்குந்தானாய " எனகிறபதஙகளைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி)

(சிலைவளைச்ரீகரிக்கவிதி) "ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங்கோவினை" "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாய ஸாதூநாம) இத்யாதி, "யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய" (யதாயதாஹி தர்மஸ்ய) இத்யாதி. அஸ்மின்லோகத்ரயே தாமஸபதி - பசவதருசிபாஃ. தடஸ்தஸங்கையை யறுவதிக்கிறார் (திவ்யாயுதங்களித்யாதி) தாஹிஸாவேஷாம் கதநபரகாஸ்தஇத்யதராஹ (ராஜாககளித்யாதி) அவனிப்படி மறைத்துக்கொண்டிருந்தால், "உண்டு" என்றிவரறிந்தபடியென்னென்ன (கூராராழியித்யாதி) ஸாதாரணாகாரத்தையொழிய, ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் கூர்மையையுடைய திருவாழியையும், ஆஸ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வர்ணத்தையுடைய பாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி அங்கையிலே சங்குசக்கரங்களையுங் கொண்டானிதிஹ்ருதிதாயார்த்தமாஹ (வெறுமபுறத்திலேயித்யாதி) ஆலத்திவழிக்க - நீராஜனையெடுக்க.

"எங்குந்தானாய" என்று - அவதாரபரமானபோது, நங்கள் நாதனுக்காக எங்குந்தானாய அங்கையில சங்குசக்கரங்கொண்டானென்றவயம். வ்யாபதிபரமானபோது, சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான நங்கள நாதனுக்காக வெங்குந்தானானனென்றநவயம. தானாய-தானாயென்னுதல்,தானானனென்னுதல *

பத்தாம் பாட்

நாதன்ஞாலங்கொள், பாதனென்னம்மா
னோதம்போற்கிளர், வேதநீரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாதன்) இப்படியெனக்காக ஸங்க்யேயமான திருவவதாரங்களைப்பண்ணியருளின இவனுடைய விந்திரவதிகமான வாஸ்ரித வ்யாமோஹத்தைப்பேசுமிடத்தில, கடலோதங்கிளாந்தாற்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப்பேசக்கடவிய வேதங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார்.. ......*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதஸவபாவன வேதைக ஸமதிகம்யனென்கிறார.

நாதன - நிருபாதிகஸாவஸேஷியாய், அந்தஸேஷித்வநிர்வஹணத்துக்காக ஞாலம் - ஸமஸ்தஜகத்தோடும, கொள - தாரதம்யம்பாராமல்செறிந்த. பாதன- திருவடிகளையுடையனாய. என்னம்மான - அத்தாலேயெனக் கஸாதாரணஸேஷியானவன. ஓதம்போல - ஸமுத்ரம்போலே. கிளா - கிளாந்து ஸதோத்ரமபண்ணி ஸவஹ்ருதயத்தை வெளியிடுகிற. வேதம - வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட. நீரன - நீர்மையையுடையவன ....+

ஈடு - பத்தாம் பாட்டு.

அவன் நீர்மையைப்பேசப்புக்கு நம்மால பேசப்போமோ ! கடல்கிளர்ந்தாற்போலே வேதமே பேசவேண்டாவோவென்கிறார்.

(நாதன்) ஸாவஸியந்தாவானவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) வஸிஷ்ட்டசண்டால விபாகரஹிதமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைப்பரபினவன். (என்னம்மான்) இம்மேன்மையையும் நீர்மையையுங்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். அதவா, (நாதன்) முதற்பாட்டிற் சொன்ன பேஷித்வத்தையுடையவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வவதாரஸௌலப்யத்தையுடையவன். (என்னம்மான்) எனக்குக்கிட்டலாம்படி திருமலையிலேவந்தென்னை யடிமைகொண்டவன். மூன்றாம்பாட்டில் "கண்ணாவான்" என்றத்தை நினைக்கிறார்.

(ஓதமித்யாதி) இவனுடைய விந்நிலைமைகளைப் பேசும்போது, கடல்கிளர்ந்தாற்போலே கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நீர்மையையுடையவன். நீர்மையாவது - ஆர்ஜவகுணம் ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நாதனித்யாதி) (அவன்நீர்மையித்யாதி) "நீர" என்று - நீர்மையாய, ஆர்ஜவதைச்சொல்லி, வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வார்ஜவகுணத்தை யுடையவனென்றபடி.

கீழிரண்டுபதத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோவம் (இம்மேன்மையையுமித்யாதி) பூர்வவாக்யவிவரணம் (மூன்றாம்பாட்டிலித்யாதி)

இப்போது, "ஓதம்போல் கிளர்வேதம்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தென்னென்ன (இவனுடையவிந்நிலைமைகளையித்யாதி) பேசும்போது - பேசப்புகால். (கடல்கிளர்ந்தாற்போலே) கிளராநிற்கும்வேதம்; இப்படி (கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நீர்மையையுடையவன்) என்று கூட்டுவது. அதவா, நீர்மையுடையவனென்னுமித்தனை, நம்மால்பேசமுடியாது என்று வாக்யசேஷம். இந்நிலைமைகளை - இஸ்ஸவபாவங்களை. ஓதம் - ஸமுத்ரம - கிளருகை - பொங்குகை.

க்ரமேணாந்வயஃ ....*

பதினொன்றும் பாட்டு.

நீர்புரைவண்ணன், சீசடகோபன்
நேர்தலாயிரத், தோர்தலிவையே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீர்புரை) அதிஶீதளமாய் ஸாவபோகயமான திருநிறத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற மஹாகுணத்தையுள்ளபடிபேசிற்றித்திருவாய்மொழியென்கிறார்..............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழி ஆர்ஜவகுணத்தினுடைய நிரூபணரூபமென்றருளிச்செய்கிறார்.

நீர்புரை - ஒருக்கினவிடத்திலேசென்று பாயுமநீரின் செவ்வைபோலேயிருக்கிற. வண்ணன் - ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய. சீர் - ஆர்ஜவகுணத்தை. சடகோபன் - ஆழ்வார். நேர்தல - நேர்ந்தருளிச்செய்த. ஆயிரத்து - ஆயிரத்தில். இவை - இவை. ஓர்தல - ஓர்தலைவடிவாகவுடைத்தாயிருக்கும.. . . .. *

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி எல்லாத்திருவாய்மொழியிலும் அவனுடைய வார்ஜவகுணத்தை யாராய்ந்துசொன்ன பத்தென்கிறார்.

(நீர்புரைவண்ணன்) ஆகவித்திருவாய்மொழியில் சொல்லிற்றாயிற்று ஸர்வேஶ்வரனுடைய வார்ஜவகுணமாயிற்று. நீரோடொத்தஸ்பாவத்தையுடையவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தையாயிற்றுசொல்லிற்று. ஆர்ஜவகுணமாவது - ஸம்ஸாரிகளவிலங்கிப்போனது தனக்குவழியாம்படி தான செவ்வையனுகை.

(சடகோபனநேர்தல) இவைதாம், இவ்வர்த்தத்தைக்கட்க நின்றொருவன் கவிபாடுகையன்றிக்கே, இவ்வார்ஜவகுணத்துக்கு இலக்கான வாழ்வாரருளிச்செய்தவை. (ஆயிரத்தோர்தலிவையே) ஆயிரத்திலுமவைதத்துக்கொண்டு ஓர்ந்தருளிச்செய்யப்பட்டவை. அதாவது - ஸம்ஸாரிகளுடைய செவ்வைக்கேட்டையநுஸந்தித்து, அத்தாலிழக்கவேண்டாதபடி அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை யநுஸந்தித்தருளிச்செய்யப்பட்டவை. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுக்கோரப்படுமவையென்னுதல். ஆயிரத்திலும் சடகோபன நீர்புரைவண்ணனுடைய சீரை நேர்ந்தவிவையோர்தல என்றந்வயம்.

முதற்பாட்டில, நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனாய்ப்பரிமாறுமபடியை யருளிச்செய்தார, இரண்டாம்பாட்டில, லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன செவ்வையனாய்ப்பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்தார்; மூன்றாமபாட்டில், இரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும முகங்கொடுக்கைக்காக, திருமலையிலேநிற்கிறபடியை யருளிச்செய்தார; நாலாம்பாட்டில், அவ்வார்ஜவகுணம் தமமளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; அஞ்சாமபாட்டில, நானவன்குணங்களை விரும்புமாபோலே யவனுமென்தேஹத்தை விரும்பாநின்றானென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், என்னுடையதேஹத்தினளவன்றிக்கே, என்னுடையவாத்மாவையும் கைக்கொண்டானென்றார; ஏழாம்பாட்டில், அவ்வளவுமலல, நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணினானென்றார; எட்டாம்பாட்டில், என்னை

ச்சுட்டி யவன்பிறந்தபிறவிகளுக்கு முடிவில்லையென்றார்; ஒன்பதாம்பா
ட்டில், இப்படிபிறந்தபிறவிகள்தோறும தன்னைஸவர்யத்தோடேவந்தவ
தரித்தானென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தைப்
பேசும்போது வேதமேபேசவேண்டுமென்றார்; நிகமத்தில் இத்திருவாய்
மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போதுமொக்க வநுஸந்திக்கப்படுமென்றார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (நீர்புரையித்யாதி) (எல்லாத்திருவாய்மொழியிலும்) "ஆரா
ய்ந்து" என்றந்வயம்.

புரை - ஒப்பு. நேருக்கார்ஜவமாவது - காட்டினவழியேபோகை. வக்ஷ்யமா
ணாந்வயத்தாலே பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (நேராடித்யாதி) நேரொ
ன்று - ஆர்ஜவகுணம்.

நேர்தல் - சொல்லுதல். ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து. 'ஓரப்படுமவை - நித்யாநுஸ
ந்தேயம்.

ஓரப்படுமவையென்ற பக்ஷத்திலந்வயம் (ஆயிரத்திலுமித்யாதி) ஓர்ந்தரு
ளிச்செய்யப்பட்டவை என்றபக்ஷத்திலே, ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சட
கோபன் நீர்புரைவண்ணனுடைய சீரையோர்ந்து நேர்ந்தவையிவையென்றந்வயங்
கண்டுகொள்வது.

என்னைச்சுட்டி - என்னைக்குறித்து.....................................*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(ஓடும்புள்ளேறி)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (௧)

(ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்யே) ஓடும்புள்ளேறி - வைநதேயர் முதலான நித்
யஸூரிகளாலே யதேஷ்டஸேவ்யனுமாய், (ஸ்வயமவதரதி) வெம்மாவாய்கீண்ட
செம்மாகண்ணனே - விரோதிநிரஸந ஶீலனான க்ருஷ்ணனுமாய்; (க்ஷூதாதிவயை
கநேதரே) கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு - மநுஷ்யருக்கும் வா
னவர்க்கும் நிர்வாஹகனாய்; (கோபாதயாததம்ருதாதரௌ) வெறபையொன
றெடுத்து - தன்னையாஶ்ரயித்த கோகோபரக்ஷணார்த்தமாக கோவர்த்தநத்தை தரி
த்தவனுமாய், (ஶ்ரிததநுரஸிகே) என்மெய்கலந்தானே - ஆஶ்ரிதருடைய ஶரீரத்
தில் அத்யாதரயுக்தனுமாய்; (வாமநீபாவத்ருஶ்யே) புலன்கொள்மாணாய - பா
ர்க்கிறபேர்களுடைய த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வாமநரூபத்தை யுடையனுமாய்;
(ஸச்சித்தாநந்யவ்ருத்தௌ) என்னெஞ்சாளுளனே - ஆஶ்ரிதமநோரத ஸத்ருஶ
வ்யாபாரத்தையுடையனுமாய்; (விபவஸமதநௌ) ஆனானாயனமீனோடேனமும் -
தன்னுடையவிபவமபோலே யளவில்லாதமத்ஸ்ய வராஹாதிரூபங்களை யுடையனு
மாய்; (ஸ்வாயுதாரூடஹஸ்தே) சங்குசக்கரமங்கையிறகொண்டான - அழகிய

க்கைகளிலே யநவரதம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்துக்கொண்டிருக்குமவனாய், (நீசோச்சக்ராஹ்யபாதே) ஞாலங்கொள்பாதன் - நிம்நோந்நதவிபாகமறவெல்லார் தலையிலும் பரபினதிருவடிகளையுடையனுமா யிருக்கிறசீரவாணனான வெம்பெருமானிடத்திலே நிருபாதிகமானவாாஜவத்தை “ ஓடும்புள்ளேறி ” என்கிறதமுகதிலே ஆழவாருபபாதிததருளினுரொன்கிருர்..............................(க)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனே
கூடிநெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை - நாடறிய
வோர்ந்தவன்றன்செம்மையுரைசெய்தமாறனென
ஏயந்துநிற்கும்வாழ்வாமிவை. (அ)

(ஓடுமனம்) . இதில், ருஜுக்களோடு குடிலரோடு வாசியற ஆர்ஜவகுணயுக்தனென்றநுஸந்திததவாழவார் திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச செய்கிருர். எங்ஙனேயென்னில், ஆஸ்ரயணமதயந்த ஸரஸமாயிருந்ததே யாகிலும், ஆஸ்ரயிக்கிறவர்கள் கரணத்ரயத்தாலும் செவவைக்கேடான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே பரிமாற்றத்திலருமைதட்டி யிராதோவெனனில் , நீரோருமேடுகளிலே விரகாலேநீரேற்றுவாரைப்போலே, இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடே தனக்குச்செவவையாம்படியின்றுஸ்ரயிக்கிற விவர்களளவிலும் செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவ குணயுக்தனென்கிற ஓடும்புள்ளிலர்த்தத்தை “ ஓடுமனஞ்செய்கை ” இத்யாதியாலேயருளிச்செய்கிருர்.

(ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனேகூடி) சஞ்சலமாய நின்றவாநில்லாநெஞ்சும், அதின்வழியையபின் செல்லும்வாககாயங்களும், ஒருமைப்பட்டு நடக்கையின்றிககே, செவ்வைகெடநடக்கும்குடிலரோரடுகூடிக்கலந்து. (நெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை) ஸர்வஸ்மாதபரனானவ னடிமைகொள்ளு மாாஜவஸ்வபாவத்தை. (நாடறியவோர்ந்து) நாட்டாரறியும்படி யாராய்ந்து. (அவன்றன்செம்மை) “ தேநதேதமநுவ்ரதாঃ ” (தேநதேதமநுவ்ரதாঃ) “ ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா ” (ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா) என்னும்படியான அவனுடையஆர்ஜவத்தை. (உரைசெய்த) அருளிசசெயத. அதாவது- “ ஓடும்புள்ளேறிசசூடுநதண்டுழாய் நீடுநின்றவை யாடுமம்மானே ” என்று - நித்யஸூரிகள் திறததில்பரிமாறு மாாஜவத்தையும், “ அம்மானாய் ” என்றும், “ கண்ணாவான் ” என்றும், “ நீாபுரைவண்ணன் ” என்றுமளவும் நிதயஸம்ஸாரிகளோடே செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவத்தையு மருளிச்செய்தாரென்கை. இப்படிஉரைசெய்த (மாறனென) ஆர்ஜவகுணத்தையருளிச்செய்த ஆழ்வாரென்றநுஸந்திக்க. (ஏய்நதுநிறகும்வாழ்வாமிவை) ஸவரூபாநுரூபமான ஸம்பத்தாயுளளவை யெல்லாம் பொருந்தி “ சென்றென்றுநின்றதிரு ” என்னும்படிநிலைநிறகும். ....(அ)

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - அ—பாட்டு - அஅ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இவையும் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஆர்ஜவகுணத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தான" என்றும், "என்னெண்டானானென்" என்றும், கீழ்வாசொன்ன க்ரமத்திலேதன்னுடைய குணவிக்ரஹமஹிஷீ பரிஜநவிபூதிசேஷ்டிதங்களோடேகூட இவரோடேபரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷித் தநுபவிப்பிக்கப்பாரித்து, "இவர்வெள்ளக்கேடாயுடைகுலையப்படிற்செய்வதென" என்றுபார்த்து, ஸாத்மிக்கஸாதமிக்க புஜிப்பிப்பானாக, இவர்பரிஸரத்திலேவர்த்திப்பது, இவருக்கந்திகஸ்த்தனாவது, கூடஇற்பது, இவர்ஶரீரத்திலொரு பக்கததிலேயாவது, ஹ்ருதயப்ரதேஶததிலேயாவது, தோள்களிலேசேர்வது, நாவிலேநிறபது, கண்ணுக்குளேயாவது, நெற்றியிலேயாவது, உச்சியிலேயாவதாகக்கொண்டு, க்ரமததிலேபோகம் தலைமண்டையிடும்படி ஸாத்மிக்கஸாத்மிகக ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார். ....❋

ஈடு.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஆர்ஜவகுணாநுஸந்தாநம்பண்ணினார்; இப்படியநுஸந்தித்தார் விஷயத்தில் ஸர்வேஶ்வரனிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறாரிதில். ஸர்வேஶ்வரனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் பரமரஸிகனாயிருக்கிறவன், ஆழ்வார்பக்கலிலே துவகனுண்டு இவரோடே யேகரஸனாயிருந்தான்; ஆழ்வாராகிறார், கீழில் ஆர்ஜவகுணாநுஸந்தாநத்தாலே அவன்பக்கலிலே பெரியவிடாயை யுடையரானார்; "இதுநமக்கு நல்லவாய்ப்பாயிருந்தது" என்றுபார்த்து, அர்ஜுநன், விபூதிஶ்ரவணத்தாலே "விபூதிமானானவனைக்காணவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க, அதுக்குறுப்பாக "திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:" (திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷு:) என்கிறபடியே - திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து வைஶ்வரூப்யத்தைக் காட்டினாற்போலே, இவர்க்கும் தன்னையநுபவிக்கைக்கீடான விடாயைப்பிறப்பித்

துத்தன்னை யநுபவிப்பிக்கிறுன் நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறுமா போலே பரிமாறக்கோலி. அதாவது - பிராட்டிமாரோடு பரிமாறுவது, மஹிஷிகளான முறையாலே; திருவடியோடுபரிமாறுவது, வாஹநமான முறையாலே; திருவநந்தாழ்வானோடு பரிமாறுவது, படுக்கையானமு றையாலே; இப்படியவர்களோடு ஒரோமுறையாலே பரிமாறும்பரிமாற் றமெல்லாம் இவரொருவரோடு பரிமாறுகிறுனுய், அதுதன்னை, குளப்ப டியிலே கடலைமடுத்தாற்போலேயன்றிக்கே, பொறுக்கப்பொறுக்கப்பரி மாற, இவருமவனை ஸர்வேந்த்ரியத்தாலும் ஸர்வகாத்ரத்தாலும் யதாம நோரதமநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலேயவனைப்பேசி யநுப விக்கிறுர். .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

இவையும்ப்ரவேஶே, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாகஸங்கதி (கீழிலித்யாதி) (ஸர்வேஶ்வர னிருக்கும்படியை யருளிசசெய்கிறுர்) ஸாதம்யபோகபரதத்வ ம ருளிச்செயகிறுரென்றபடி.

விஸ்தரஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரனுயித்யாதி) " இவையுமவையும் " இத்யா தியையும், " திருவின்மணுளன், சுவையன் " இத்யாதியையும்பற்ற (ஸர்வேஶ் வரனுயிதயாதி விஶேஷணத்ரயமும்) அவக்குணடு - ஈடுபட்டு. (இது) அந்யோ ந்யப்ராவண்யமுண்டான விதுநல்லவாய்ப்பா யிருந்ததென்றபடி. இதிறபண்ணுகி ற ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தையடியிலே பண்ணுமைக்கடியை ஸதருஷ்டாநதமாக வருளிசசெயகிறுர் (அர்ஜுநனித்யாதி) " அபேக்ஷிகக " எனகிறவிடததிலே - " [illegible] " (ஏவமேததயதாத்ததவமாத்மாநமபரமேஶ்வர। த்ரஷடுமிச்சாமிதேரூபமைஶ்வரம்புருஷோததம) எனறகீதாவசநமநுஸநதேயம். கீதாஸ்வேகாதஶே, " [illegible] " (நதுமாமஶ க்யஸேதரஷடுமநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா। திவ்யநததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோ கமைஶ்வரம்.) விடாயைபபிறபபிதது - பகதிரூபாபநநஜ்ஞாநததை விஶதமாக்கி. கோலி - " அநுபவிப்பிக்கிறுன " இதிபூர்வேணுநவயஃ.

" அருகலிலான் " என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்து (பிராட்டிமாரோடித்யா தி) ஸர்வேநதரியததாலுமென்றது - " நெஞ்சினுளான் " " கண்ணினுளான " இ த்யாதியைப்பறற. ஸர்வகாத்ரததாலுமென்றது - " ஒக்கலையான் " " நெறறியுளா ன " " உச்சியுளான் " இதயாதியைபபறற. " சூழலுளான் " எனறுதொடங்கிச் சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம் (பொறுக்கப்பொறுக்கவிதயாதி) அவனைபபேசி - அ வனகுணங்களைப்பேசி..*

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்
யவையுமயவருந்தனுள்ளேயாகியுமாக்கியுங்காக்கு
மவையுட்டனிமுதலெம்மான்கண்ணபிரானென்னமுதஞ்
சுவையன்றிருவின்மணாளனென்னுடைச்சூழலுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(இவையுமவையும்) இப்படியெம்பெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார்.

ஸ்வஸங்கல்பக்ருத நிகில ஜகதுதயவிபவலயலீலனாய, ஸர்வஜ்ஞகதாத்மபூதனானவன் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வபிநிவேஶத்தாலே யென்னை வஶீகரிக்கைக்காக வென்னுடைய சூழலிலே வந்து புகுந்தானென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தாலே ஸர்வஶேஷியாய் ஸர்வஸுலபனான ஸ்ரீயஃபதி, என்னுடையபரிஸரத்திலே அநுரவர்த்தியாகாநின்றானென்கிறார்.

இவையுமவையுமுவையும் - அந்திகஸ்த்தமாயும் தூரஸ்த்தமாயும் அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாயுமுள்ள அசேதநங்களும். இவருமவருமுவரும் - ஏவம்வித சேதநரும். யவையும்யவரும் - எல்லாம். ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்னுள்ளே - தன்னுள்ளே. ஆகியும் - ஆம்படியாயும். ஆக்கியும் - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யுண்டாக்கியும். காக்கும்-ஸ்ருஷ்டமானவற்றுக்கு ஆபத்துக்களைப்போக்கி அபிமதங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமவனுமாய். அவையுள் - அவற்றினுள்ளே அந்தராத்மாவாயும். தனிமுதல்-உள்ளே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷ காரணமுமாய். அம்மான் - ஸ்வாமியுமாய். கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனான ஸௌலப்யத்தைக்காட்டி. என்னமுதம் - எனக்குபோக்யபூதனாய். என்னுடை - என்னுடைய. சூழலுளான் - சூழலிலேயானான.... ... *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுபூதனுமாய ஸர்வாந்தராத்மாவுமான க்ருஷ்ணனானவ னென்னுடைய பார்ஶ்வத்தை விட்டுப் போகமாட்டாதபடியானானென்கிறார். அவனுடைய குணாநுபவத்தோடு விபூத்யநுபவத்தோடு வாசியில்லையிறே யிவர்க்கு. முதற்றிருவாய்மொழியிலே பரக்க வநுபவித்தவித்தை விஶதமாயிருக்கையாலே திரளவநுபவிக்கிறார்.

(இவையுமவையு மித்யாதி) சித்வர்க்கத்தையு மசித்வர்க்கத்தையும் திரளச்சொல்லுகிறது. (தன்னுள்ளேயாகியும) " இவையுமவையு

ம்" என்றிங்ஙனே பிரித்து வ்யவஹரிக்க வொண்ணாதபடி "ஸ்தேவ" (ஸதேவ) என்கிறபடியே - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயாம்படி தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு தரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (ஆக்கியும்) "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே நின்றும்பிரித்து, நாமரூப விபாகார்ஹமாம்படி பண்ணியும். (காக்கும்) ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களை யிரக்ஷையாலே தடவி ரக்ஷிக்கும்படி. (அவையுள்தனிமுதல) ஸ்ருஷ்டமானபதார்த்தங்களிலே, இவை ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யந்தராத்மாவாய் நிற்கும் நிலையைச்சொல்லுகிறது. இது - பின்னே, "ஆக்கியும்" என்று ஸ்ருஷ்டியைச்சொன்னபோதே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில்; [தத்நுப்ரவிஶ்யஎன்று] இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுக்காகப் பண்ணுமநுப்ரவேஶத்தைச் சொல்லுகிறதங்கு; இங்கு இவற்றுக்குச்சொல்லும் வாசகஶப்தம் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாக நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (எம்மான) தன்விபூதிவிஷயமாகத்தனக்குண்டானவோரத்தைக்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். (கண்ணபிரான்) இப்படியிருக்கிறவனன்றோ க்ருஷ்ணனென்கையும், அவன்றான் கண்ணுக்குத்தோற்றின னுபகரிக்குமென்கையும். (என்னமுதம்) தேவர்களதிகாரிகளா மம்ருதத்தில வ்யாவ்ருத்தி. (சுவையன்) அவ்வம்ருதத்துக்கு போக்த்ருத்வமில்லையே. சுவையன் - பரமரஸிகன். இந்தரஸிகத்வத்துக்கு ஊற்றுவாயசொல்லுகிறது (திருவின்மணாளன்) இவருடைய அம்ருதமொரு மிதுநமாயிற்று. (என்னுடைச்சூழலுளானே) பெரியபிராட்டியார் "அகலகில்லே னிறையும்" என்னப்பிறந்தவன், என் பரிஸரத்திலே வார்த்திக்கை தன்பேறாக வர்த்தியாநின்றான். "யஸ்ய ப்ரஸாதெவஸதம் ப்ரஸீதெயுரிமா꞉ப்ரஜா꞉ । ஸராமோவாநரெந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதெ" (யஸ்யப்ரஸாதேஸததம்ப்ரஸீதேயுரிமா꞉ப்ரஜா꞉[ஸராமோவாநரேந்த்ரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) என்கிறபடியே; [லோகநாத꞉ புராபூத்வா ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி] லோகநாத꞉ புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி) தம்மையொழிந்தார்க்கெல்லாம்நாதரானவர் ஸுக்ரீவனை நாதனாகவிச்சியாநின்றார். கிடைப்பது, கிடையாதொழிவது,தாம் முந்துறமுன்ன மிச்சியாநின்றார்...*

ஜீயர் அரும்பம்.

முதற்பாட்டு. (இவையுமிதயாதி) "அவையுட்டனிமுதல்" கண்ணபிரான், என்னுடைச்சூழலுளான்" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸ்ருஷ்ட்யாதித்யாதி) ஸாதம்யபோக பரதத்வரூபகுணாநுபவம்பண்ணுகிறவிவர், விபூத்யநுபவம்பண்ணுகிறதெனனென்ன (அவனுடையவிதயாதி) குணங்களோபாதி,

ததீயதவாகாரத்தாலே விபூதியுமநுபாவ்யமாகையாலே சொல்லுகிறாரென்றபடி. ஆனால் "நாமவன்" என்கிறபாட்டிற்படியே பரக்கவநுபவியாதொழிவானென்னென்ன (முதற்றிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி) புநருக்திபரிஹாரமாதல். திரள- ஸமுதாயமாக.

(இவையுமித்யாதி) ஸமீபஸ்தங்களாயும், தூரஸ்தங்களாயும், அதூரவிப்ரக்ருஷ்டங்களாயும் ஸமீபஸ்தராயும், தூரஸ்தராயும, அதூரவிப்ரக்ருஷ்டராயுமுள்ள. (யவையும்யவரும) சேதநாசேதநங்களெல்லாம். (தன்னுள்ளேயாகியும்) ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்னுள்ளேயாம்படி பண்ணியும். (ஆக்கியும்) ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும. (காக்கும) ஸ்ருஷ்டமானவற்றைரக்ஷிக்குமவனாய. (அவையுள் தனிமுதல்) அவற்றினுள்ளே யந்தராத்மாவாயுமுள்ள அத்விதீயகாரணமுமாயென்று ஸப்தார்த்தம். உக்தாநுவாதம் - "யவையும்யவரும" என்று. "ஆக்கியும்" என்று ஸம்ஹாரத்தைமுந்தச்சொல்லிற்று - ஸ்ருஷ்டி அப்யய பூர்விகையாகையாலே.

ஸ்ருஷ்டிக்குப்பிறபாடு அத்விதீயகாரணமாவது - ஸர்வாந்தராத்மாவென்னுமதுக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதி) பூர்வவாக்யத்தை ஸங்க்ஷேபேண விவரிக்கிறார் (இதுபின்னையித்யாதி) இது - அநுப்ரவேஸம். "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿" (அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்று - ஸ்ருஷ்டிக்கநுப்ரவேஸபூர்வகத்வம் ப்ரதிபந்நமாகையாலே, ஸ்ருஷ்டியைச்சொன்னபோதே அநுப்ரவேஸம் ஸித்தமாகாதோவென்று ஸங்காதாத்பர்யம். அந்தவநுப்ரவேஸத்திற்காட்டிலிங்குச்சொல்லுகிறதுக்கு வ்யாவ்ருத்தியை தர்ஸிப்பியாநின்றுகொண்டு, இங்குவிவக்ஷிதமான வநுப்ரவேஸத்தையருளிச்செய்கிறார் (அநேநஜீவேநேத்யாதி) ஆக, "ஆக்கியும்" என்கிறவிடத்திலே - "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨" (அநேநஜீவேந) இத்யாதி வாக்யோக்தமான ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தாநுப்ரவேஸஞ் சொல்லுகிறது; "அவையுட்டனிமுதல்" என்கிறவிடத்திலே ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களுடைய ஸத்தாநிர்வஹணார்த்தமான ஸ்தித்யர்த்தாநுப்ரவேஸஞ் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தாநுப்ரவேஸமென்றும், ஸ்த்தித்யர்த்தாநுப்ரவேஸமென்றும், அநுப்ரவேஸம த்விவிதம். காரணாவஸ்தையோடு கார்யாவஸ்தையோடுவாசியற ஸர்வதாஸித்தநுப்ரவிஷ்டனான பரமாத்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தாநுப்ரவேஸமாவதேது, ஸ்தித்யர்த்தாநுப்ரவேஸமாவதேதென்னில்; "𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃" (தத்தத்கார்யாநுகுணஶக்திவிஶேஷம்) என்று ஸம்பிரதாயம். சிலஸ்ரீகோஸங்களிலே, "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨" (அநேநஜீவேந) இத்யாதிவாக்யமில்லை, "இதுபின்னை" இத்யாதிஸங்காவாக்யாநந்தரம், "ததநுப்ரவிஸ்ய என்று இவற்றினுடைய வஸ்துத்வ நாமபாக்த்வங்களுக்காகப்பண்ணுமநுப்ரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறதங்கு. இங்கிவற்றுக்குச் சொல்லும் வாசகஸப்தம் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாக நிற்கும்நிலையைச் சொல்லுகிறது" என்று பரிஹாரவாக்யாவலி சிலஸ்ரீகோஸங்களிலேயிருக்கிறது. அந்தபக்ஷத்திலே "சொல்லிற்றாகாதோவென்னில, என்றவநந்தரம், 'அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய என்று' என்றுகூட்டிக்கொள்வது, 'ததநுப்ரவிஸ்யவென்று' என்கிறதை

'இங்கு' என்றவநந்தரம் கூட்டிக்கொள்வது" என்று வாக்யத்தைத் திருத்துவார்கள். "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - "அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி" (அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி) "யவாகூம் பசதி" (யவாகூம்பசதி) என்றவிடத்திற்போலே, பாடக்ரமத்தை யநாதரித்து ஆர்த்தக்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ததேவாநுப்ராவிஶத், தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தத்நுப்ரவிஶ்ய ஸச்சத்யச்சாபவத் இத்யந்வய: கர்த்தவ்ய:. அங்கு - "ஆக்கியும்" என்கிறவிடத்திலே. இங்கு - "அவையுட்டனிமுதல்" என்கிறவிடத்திலே.

"இவையுமவையும்" இத்யாதிக்கநந்தரம், "எம்மான" என்றதுக்கு பாவம் (தன்விபூதியித்யாதி) ஓரம் - பக்ஷபாதம். "கண்ணபிரானென்றதுக்கு-க்ருஷ்ணனுபகரிக்குமவனென்னுதல், கண்ணுக்குவிஷயமா யுபகரிக்குமவனென்னுதல். இவ்வர்த்தத்வயத்தையும் தந்தோண வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) (க்ருஷ்ணனென்கையும) க்ருஷ்ணனுயவதவதரிக்குமவனென்கையும். "என்" என்றதுக்கு பாவம (தேவாகளித்யாதி) இழையுங்கூட்டிபாவம (அவ்வம்ருதத்துக்கித்யாதி) "சுவையன்திருவினமணாளன" என்கிறபதசசோத்திக்குபாவம் (இந்தவித்யாதி) "என்னமுதம் திருவினமணாளன" என்று கூட்டி பாவாந்தரம் (இவருடையவித்யாதி) "இந்த தாத்பர்யத்வயத்தாலும் - வாக்யத்வயோக்தமான புருஷகாரத்வோபேயத்வங்கள் ஸூசிதங்கள" என்று ஸம்ப்ரதாயம்.

"திருவினமணாளனென்னுடைச்சூழலுளான" என்று கூட்டி யவதாரணத்துக்குபாவம் (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி) "இவையுமவையும" இத்யாதியாலே-மேன்மையைச்சொல்லி, "அவன்சூழலுளான" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (யஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே சதுர்த்தே "ஸஷட்கூலவி த்ராநிபு்ரா வ்ருதாநாத்தமயஶ: । லோகநாத: புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" (ஏஷத்த்வாசவித்தாகிப்ராப்யசாநுத்தமம்யஶ: । லோகநாத: புராபூத்வா) இத்யாதி. வாத்தமாநார்த்தம் (கிடைப்பதித்யாதி) "உ வதி" (இச்சதி) என்கையாலே - தௌல்யம் ஸித்தம்.

க்ரமேணாந

இரண்டாம்பாட்டு.

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லைபங்காலத்துலகைக
கேழலொன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான
வேழமருப்பையொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா
னாழநெடுங்கடல்சேர்ந்தானவனென்னருகலிலானே.

ஆறாயிரப்படி

(சூழல்பலபல) இப்படி யென்னுடைய சூழலிலே வந்துபுகுந்து, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும ப்ரஹ்மாதி வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமான தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையு மெனக்குக்காட்டி யென்னைவஶீகரித்து, பின்னை யென்னருகே யெழுந்தருளினானென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், அவதாரமுகத்தாலே ஆஶ்ரிதோபகாரகனானவன், என்னருகே யானென்கிறார்.

சூழல் - ஆஶ்ரிதரை வஶீகரிக்கைக்கிடான சூழ்ச்சியையுடைய அவதாரங்களை. பலபல - பலவும். வல்லான் - தனிச்சையாலே பண்ணவல்லனாய். தொல்லை - பழையதாய். அம் - அவதாரோபயுக்தமாகையாலே யழகியதான. காலத்து - வராஹகல்பத்தின் முதலிலே. உலகை - ப்ரளயார்ணவமக்நமான லோகத்தை. கேழலொன்றாகி - அத்விதீயவராஹமாய்க்கொண்டு. இடந்த - இடந்தெடுத்த. கேசவன் - ப்ரளயஜலத்திலே நனைந்த மயிரழகையுடைய. என்னுடை யம்மான் - என் ஸ்வாமியாய க்ருஷ்ணனுடைய வ்ருத்தவரிதத்து வேழம் - ப்ரதிபந்தகமான குவலயாபீடத்தை. மருப்பைப் பொசித்தான் - ஸ்ருங்கபங்கம் பண்ணினவனாய். இவ்வுபகாரம் விண்ணவர்க்கு - அதிஶயிதஜ்ஞாநரான தேவர்களுக்கும். எண்ணல் - நினைக்க. அரியான் - அரியனாய். பின்னையு மாஶ்ரிதர்க்கு உதவுகைக்காக ஆழம் - அகாதமாய். நெடும் - பெருத்த. கடல் - க்ஷீரார்ணவத்திலே. சேர்ந்தானவன் - கண்வளர்ந்தருளினவன். என்னருகலிலான் - என்னருகான விடத்திலேயானான். அருகலிலென்று - ஏழாம்வேற்றுமை. . . . .*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

என்பரிஸரத்திலே வர்த்தித்தவன், அதுஸாதமித்தவாறே யென்னருகே வந்து நின்றானென்கிறார்.

(சூழல்பலபலவல்லான்) இப்போது சூழலென்கிறது - அவதாரத்தை அவதாரத்தை "சூழல்" என்பானென்னென்னில்; சேதநரையகப்படுத்திக் கொள்ளுமதாகையாலே. ஜாதிபேதத்தையும், அவாந்தரபேதத்தையும்பற்ற (பலபலவென்கிறது) (வல்லான்) கர்மநிபந்தநமாகப்பிறக்கு மவனுக்கும் முடியாதபிறவிகளைப் பிறக்கவல்லான். கர்மம் செய்யவல்லதன்றிறே, அநுக்ரஹம்செய்யவல்லது. அவற்றிலே யொரு சூழல்சொல்லுகிறார். (தொல்லை) வாராஹகல்பத்தினுதியிலே. (அங்காலத்து) தன்வடிவைக்கண்ணுக்கிலக்காக்கின காலமிறே, அத்தைப்பற்ற - அங்காலமென்கிறார். (உலகை) ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானுக்காகத் தானிப்படிப்படப்பெற்றதோ', ஸங்கல்பத்துக்கும் பாத்தம்போராதபூமிக்காகக்கிடீர். (கேழலொன்றாகி) தன்மேன்மையோடணைந்திருப்பதொரு வடிவைத்தான் கொள்ளப்பெற்றதோ'. (ஒன்றாகி) பின்பு ஸர்வஶக்தியான தானே "இவ்வடிவைக்கொள்ள" என்னிலு மொண்ணாதபடியத்விதீயமா யிருக்கிறபடி. பூமி, ப்ரளயத்திலே யகப்பட்டவாறே, நீருக்கும்சேற்றுக்கு மிளையாதவடிவைக்கொண்டவித்தனையன்றான்; அது அவன்கொண்டவடிவாகையாலே அழிவுக்கிட்ட வடிவுதனக்கேயாலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்கும்* பன்றியாமதேயிறே. (இடந்த) அந்

ஜாதிக்காகவுள்ளதொருகுண மாயிற்றுசசெருககு, ஸ்ரியஃபதியவ்வடிவைக் கொண்டாற் சொல்லவேண்டாவிறே. அண்டபித்தியிலேசோந்த பூமியை ப்புக்கெடுத்துக் கொணடேறினான். (கேசவன்)ப்ரஸஸ்தகேஸன். அப போதைத்திருமேனியு ரூனமயிருமாயநின்றதிலே. (என்னுடையம்மான்) ஸம்ஸாரபரளய ங்கொண்ட வெனனையெடுத்தவன். (வேழமருபபை யொசித்தான்) குவலயாபீடத்தினுடைய மருப்பையநாயா ஸேநமுரித்த வன். அப்படியேயென்னுடைய * மதக்களிறைந்திளையும் சேரிதிரியாமல் பண்ணினவன்.

விரோதிநிரஸநஸீலனென்றபடி. (விண்ணவாக்கெண்ணலரியான்) தனியேகுவலயாபீடத்தோடே பொருதவன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள மநோர தத்துக்கு மவ்வருகானவன் . (ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான்) அந்தப்ர ஹ்மாதிகள் கூக்குரல கேடகத்திருபபாற் கடலிலே சாயந்தருளினவன். ஆழம் - உறுத்தாமைககு. நெடுமை * தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலா தபலபரப்பி வேண்டினபடி கண்வளாந்தருளுகைக்கு. (அவனென்னரு கலிலானே) அவர்களைபபோலேயெனககதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாகவும் நிற் கிறிலன்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (சூழலித்யாதி) " என்னருகலிலான " என்றதைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்பரிஸரத்திலேயித்யாதி)

" சூழல் " என்கிறது - கீழ்போலேபரிஸரவாசியன்று, அவதாரவாசியெ ன்கிறார் (இபபோதித்யாதி) சேதநரைசசூழநதுகொளளுமது - சூழலென்றபடி. சூழ்ந்துகொள்ளுகை - வளைததுககொள்ளுகை. வீபஸைககுபாவம் (ஜாதிபேதே த்யாதி) அவாநதரபேதம் - ஏகஜாதியிலுளளபேதம். பலவுடையான எனறுதே, " வல்லான் " எனறதுககுபாவம (காமஙபநதநேதயாதி) காமவஸ்யனுககொழி ய, அகாமவஸ்யனுக கநேகஜநமஙகூடுமோவெனன (காமமசெயயவல்லதிதயாதி) அநுக்ரஹம் நிதயமாகையாலே பராாததமாகவநேகாவ தாரஙகளுண்டென்று க ருதது.

காலததுககழகேதெனன (தனவடிவையிதயாதி) பாததம் - தரம். " கேழல் " என்றதுககுபாவம் (தனமேன்மையோடிதயாதி) அணைநது - கூடி. " ஒன று " எனறதுககுபாவம் (பின்புஸாவஸகதிதயாதி) கொளளவென்னிலும - பரிகர ஹிக்கவேணுமெனறாலும். ஒணணுத - கூடாத. விஷாணம் (பூமிப்ரளயத்திலேயி த்யாதி) அழிவுககிட்டவடிவு - வப்யததுக்காக ஸம்பாதித்தவடிவு - அதாவது - ரா ஜாக்கள ஸவாாததமாக நல்லபதார்த்தங்களும் ஸமபாதியாநிற்கசசெய்தே, புறசசி லவுக்காகவும் சில ஸம்பாதிக்குமாபோலே, ஆஸ்ரிதருடைய வாபத்ரக்ஷணார்த்தமா ககொண்ட வடிவென்றபடி. ஆலததிவழிக்க - ஆலததியெடுக்க. அபபடியிருக்கு மோவென்ன, ப்ரமாணம் (பன்றியாமிதயாதி) நாய்ச்சியாாதிருமொழி. வராஹ

மானதேஜஸ்ஸையுடைய தேவனென்றபடி. எடுத்து என்றதே, “ இடந்து ” என்கிறது - செருக்கின கார்யமாகையாலே. அதனையருளிச்செய்கிறார் (அஜஜாதிக்காக வித்யாதி) (சொல்லவேண்டாவிறே) செருக்குக்கு என்று சேஷம். செருக்கு - காவம்.

உளைமயிர் - கேஸரங்கள். “ உலகையிடந்த கேசவனென்னுடையமமான் ” என்றுகூட்டிபாவம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி)

“ வேழமருப்பையொசித்தானென்னுடையமமான் ” என்றுகூட்டிபாவம் (அப்படியேயித்யாதி) முதற்றிருவந்தாதி (மதக்களிறித்யாதி) ஶ்ரோத்ராதிகளாகிற மத்தகஜங்களைந்தையும் விஷயங்களாகிற குடியிருப்புகளிலே ஸஞ்சரியாதபடியாக வென்றபடி. பலிதம் (விரோதீத்யாதி)

“ விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான் ” என்கிறபதத்தைக் கீழும்மேலுங்கூட்டி யோஜிப்பது. தனியே - அஸஹாயேந. விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநம (ஆழ மித்யாதி) நெடுமை - தைர்க்கயம். (தாளுமித்யாதி) ஒப்பில்லாதபல திருவடிகளையும் திருத்தோள்களையும திருமுடிகளையும் பரப்பியென்றபடி.

அவர்களைப்போலே - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குப்போலே. அருகலிலான் - அருகானவிடத்திலேயானென. ஸமீபஸ்தனென்றபடி. அருகல் - அந்திகம். “ அருகலில ” என்று - ஸப்தமி.

க்ரமேணாநவய:. ……… …. … ………………………………………*

மூன்றாம் பாட்டு.

அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதலவன்
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ
னொருகதியின்சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னோடுடனே.

ஆறாயிரப்படி.

(அருகலில்) ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணாநவதிகாஸங்க்யேய குண விஶிஷ்டனாய, அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய, பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையனாய், ஶ்ரிய:பதியாயிருந்தவெம்பெருமானென்னருகேவந்து பின்னையொருபடியாலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துவிட்டிலன்; ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸமஶ்லேஷியாநின்றானென்கிறார் ………………………………………………*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னோடுகூடிநின்று பஹுமுகமாக ரஸிப்பியாநின்றானென் கிறார்.

அருகலில் - அபக்ஷயாதிதோஷரஹிதமாய. ஆய - ஸதாஸ்திதவத்தாலே நித்யமாய். பெரும - அபரிச்சிந்நமான. சீர் - குணங்களையுடையனாய். அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனான. முதல்வன - ப்ரதாநனாய். கருகிய - மிகவுங்கருகின. நீலம் - நீலரத்நம்போலே. நல - நன்றான. மேனிவண்ணன - திருமேனிநிறத்தையுடையனாய. செம - அவ்வடிவுக்கு பரபாகமாம்படிசிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண்ணன - திருக்கண்களையுடையனாய. பொரு - செறிந்த. சிறை - சிறகையுடையனான. புள - பெரியதிருவடியை. உவந்து - மிகவும்விரும்பி. ஏறும் - மேற்கொள்ளக்கடவனாய். பூமகளார - பூவிலமணம்வடிவுகொண்டாற்போலே போக்யபூதையான லக்ஷ்மிக்கு. தனிக்கேள்வன - அத்விதீயபோகதாவானவன. என்னோடுடனே - என்னோடுகூடிநின்று. ஒருகதியின - ஒருவழியாலுள்ள. சுவை - இனிமையை. தந்திடு - தந்து. ஒழிவிலன் - தவிருகிறிலன்.

ஹேயப்ரத்யநீகமாய ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும், நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வரூபமான மேன்மையும், விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும், புண்டரீகாக்ஷத்வமும், கருடவாஹநத்வமும், ஸ்ரிய:பதித்வமுமாகிற பரத்வசிஹ்நங்களாயுள்ள வற்றுசுவையுந்தாராநின்றானென்று கருத்து. அருகலென்று - குறையாய, க்ஷயமென்றபடி. .... *

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், பிராட்டிமார் தொடக்கமானாரோடு ஓரோவகையாலே பரிமாறுமவன், என்னளவிலோரோவகையில பரிமாறிவிடமாட்டுகிறிலனென்கிறார்.

அருகல் - குறைகை, கேடு. இல்லென்பது - இல்லாமை. குறைவின்றிக்கே, ஆய - ஆன. நன்றான. ஹேயப்ரத்யநீகமுமாய் கல்யாணைகதாநமுமான நிரவதிககுணங்களையுடையனுமாய, அக்குணங்களை நித்யஸூரிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுவிக்குமவனுமாய, அவர்கள ஸத்தாதிகள் தன்னதீநமாம்படியிருக்கிறவன. (கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன) கறுத்து நெய்த்துப்பேசுக்கவிஷயமாம்படி விலக்ஷணமான திருமேனியில நிறத்தையுடையவன. விலக்ஷணமான திருமேனியில கறுத்துநெய்த்த நிறத்தையுடையவன். அவர்களை ஸதாநுபவம்பண்ணிவைக்கும்போது படிவிடும்படி. (செந்தாமரைக்கண்ணன) அகவாயில குணங்களுக்கு பரகாஸகங்களான திருக்கண்களையுடையவன. (பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும) ஸர்வேஸ்வரன் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுவதாகநினைத்து "வா" என்றழைத்தால, அவனுடைய அங்கீகாரத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே பெருக்காறுசுழித்தாற்போலே சுழித்துத் தன்னிற்றான்பொராநின்றுள்ள சிறகையுடையனாய்க்கொண்டாயிற்று தோற்றுவது. அவனும் "நாமிவனைமேற்கொள்ளப்பெற்றோமே" என்று திருவுள்ளத்தில் ப்ரீதியோடே யாயிற்று மேற்கொள்ளுவது. (பூமகளார்தனிக்கேள்வன்)

புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய் போக்ய தைகவேஷையான பெரியபிராட்டியாகத் வல்லபனென்றால, இப்படிப் பட்ட வைஸ்வர்யத்துக்கு இரண்டாம்விரலுக்காளில்லாதபடியிருக்கிறவன். (ஒருகதியினித்யாதி) அவர்களோடு பரிமாறுமாபோலே யொருவழியால்வந்த ரஸத்தைத்தந்து விடுகிறிலன், என்னளவில நித்யஸூரிகளெல்லாரபக்கலிலுமபண்ணு மாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணுகின்றான். (உடனே) "இவனொருவிபூதிமான், அநயபரன்" என்றுதோற்றவிருக்கிறிலன. நித்யவிபூதியில் கேளவியுமிங்கேயிருந்தேயாமித்தனை. "தண்டாமமசெய்து" என்று - நித்யவிபூதியில பண்ணும்விருப்பத்தைப்பண்ணினானென்றார் கீழில திருவாய்மொழியில; இதில - அவ்விபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறும்படியை யெனனொருவனோடு பரிமாறினானென்கிறார்........... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றும்பாட்டு. (அருகலிலாயவித்யாதி) "பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்" இத்யாதிகளைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (திருவடியித்யாதி) இவர்களைச்சொன்னது - திருவநந்தாழ்வானுக்குமுபலக்ஷணம.

கேடு என்றது - விவரணம. குறைவாலே - ஹேயத்தையைச்சொன்னபடி. "பெருஞ்சீர்" என்றதுக்காத்தம் (நிரவதிககுணங்களையென்று) "ஆதி" என்றதுக்காத்தம் (அகுணங்களையித்யாதி) ஆதியத்இத்யாதிः என்றுய, அமரர்களாலே குணவிஶிஷ்டதவேந ஸவீகரிக்கப்படுமவனென்றுய. அத்தாலே-ஸதாநுபாவ்யனென்றபடி. "முதலவன" என்றதுக்காத்தம் (ஸத்தாதிகளித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே - ஸத்திதிப்ரவருத்திகளைச்சொல்லுகிறது. ஸத்தாதிகளுக்குக் காரணபூதனென்றபடி.

"கருகிய, நீலம், நல" என்கிறமூன்றையும் நிறத்துக்கு விஶேஷணமாகவருளிச்செய்கிறார் (கறுத்தித்யாதி) நெய்த்து - ஸநிக்தமாய. நல் - விலக்ஷணமான. பேச்சுக்கவிஷயமாம்படி விலக்ஷணமானவென்றது - வைலக்ஷண்யாதிஶயத்தாலே, "இன்னபடி" என்றுசொல்லவொண்ணாதென்றபடி. "நல" என்றதைமேனிக்குவிஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) வண்ணம - நிறம். "அமரர்களாதிமுதல்வன கருகியநீல நன்மேனிவண்ணன" என்று கூட்டிபாவம (அவர்களையித்யாதி) படி - ஜீவநமும, திருமேனியும்.

"பொருசிறை, உவந்தேறும" என்றபதங்களுக்கு பாவம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி வாக்யத்வயமும) "பொருசிறை" என்கையாலே - திருவடியுடைய ஶக்திசொல்லுகிறது. "உவந்தேறும" என்கையாலே - ஈஶ்வரனுடைய உகப்புச்சொல்லுகிறது. மேற்கொள்ளுவதாக - ஆரோஹணார்த்தமாக. நாமாந்தரங்களைச் சொல்லாமல், "பூமகளார்" என்றதற்கு பாவம (புஷ்பத்திலித்யாதி)

அமரர்களாதிமுதல்வன "பொருசிறை" இத்யாதிகளைக்கூட்டிபாவம (அவர்களோடித்யாதி) கதி - வழி.

சுவை - ரஸம். அவதாரணார்த்தம் (இவனொருவிதயாதி) அவதாரணார்த்த சரமகாஷ்டாமாஹ (நிதயவிபூதியிலிதயாதி) பாட்டுக்கெல்லாந்தாதபாயம் (தண்டாமமிதயாதி)

அருகலிலாய இத்யாரப்ய, தனிக்கேள்வனென்னோடு ஒருகதியின சுவைதந்திட்டொழிவிலன இத்யந்வய:.. .... *

நான்காம்பாட்டு.

உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகள்மண்மகளாயர்
மடமகளென்றிவர்மூவராளுமுலகமுமூன்றே
உடனவையொக்கவிழுங்கியாலிலைசேர்ந்தவனெம்மான்
கடன்மலிமாயப்பெருமான்கண்ணனென்னொக்கலையானே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடனமா) இனிமேலவன கலந்தருளின க்ரமத்தைச்சொல்லுகிறார்.

பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியுமவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள்; ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸாவலோகங்களுமவனுக்கு லீலோபகரணம் ; இந்தலோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகளவனுக்குலீலை, இன்னமஅபாயந்தமாய ஆஶ்சர்யமான கல்யாணகுணங்களை யுடையனாயிருந்த கண்ணன யசோதைப பிராட்டியொக்கலையிலே யிருந்தருளுமாபோலே, என்னுடையவொக்கலையிலே யேறியருளினா னென்கிறா.......................... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பூர்ணனாய ஸர்வரக்ஷகனானவன என்மருங்கிலே யிரானினறு னென்கிறார்.

உடன் - கூடியிருநது. அமா-தரிக்குமபடியான காதல - காதலையுடைய. மகளிர் - பிராட்டிமார். திருமகள்-அதிஶயிதஸம்பதரூபையானலக்ஷ்மி. மண்மகள-க்ஷமாதததவமானபூமி. ஆயா மடமகள-அநுரூபமானஆபிஜாதயந்தனையும, ஆதமகுணததையுமுடையநப்பினனை. என்று - என்றுபரதாநதயாபரஸிததைகளான. இவர் - இவாகள. மூவர் - மூவா. ஆளும் - ரக்ஷணீயமான. உலகமும் - ஜகததும். மூன்றே-ஸவாககலோகபர்யநதமானகருதகலோகமும், ஜாஸதபஸஸதயரூபமான அகருதகலோகமும், மஹாலோகமாகிற கருதகாகருதகலோகமுமாகிற மூன்றுயிருககும். ப்ரளயகாலததிலே அவை - அவறறை. உடன் - தாரதம்யவிபாகரஹிதமாக. ஒக்க - ஏகோத்யோகததிலே. விழுங்கி - விழுஙகி. ஆலிலை - ஆலிலையிலே. சேர்நதவன - கண்வளாநது. எம்மான-இவ்வபதாநததாலேயெனனை யடிமைகொண்டஸ்வாமியாய. கடல் - க்ஷீரார்ணவததிலே. மலி - கணவளருமபிவருததியையுடையனாய். மாயம் - ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதஙகளாலே. பெருமான-அநவதிகஸவ

பாவனுன. கண்ணன - க்ருஷ்ணனுனவன. என்னெஞ்சகலேயான் - யஶோதைபக்கல போலேயென்னெஞ்சகலேயிலேயானுன்.

கடலினமிருந்தமாயமென்றுமாம.. .... ×

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

மேன்மையது, அகடிதகடநாஸாமாத்தயமது, இப்படி யிருக்கிறவன், யஶோதைபிராட்டி மருங்கிலே யிருக்குமாபோலே யென்மருங்கிலேவந்திருக்கை தனக்குப் பெறுபேறுக நினைத்திராநின்றுனென்கிறுர்.

(உடனமாகாதல்மகளிர்) உடனே யமரவேண்டுமபடியான காதலையுடைய பிராட்டிமார். "அகலகில்லேனிறையும" என்றுயிறறிவாகளிருப்பது. அவர்களாரொன்னில (திருமகள) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதாநமஹிஷியாய்ப் பட்டத்துக்குரியளாய் "நகஸ்ஶ்ரீஞாவபாயஂஶ்ரீ" (நகஸ்ஸிந்நாபராத்யதி) எனறிருக்கும் பெரிய பிராட்டியார. (மண்மகள்) முதலிலே "குற்றம்பாரக்கக்கடவதோ" என்று அவனுக்குப்பொறைக்குவாத்தாய்ப பொறைவிளையும்படியான ஸ்ரீபூமிபிராட்டி. (ஆயர்மடமகள) அநுபவஸுகம் தானுய, தனவடிவழகாலே துவக்கித்திருவுள்ளத்தில் குற்றம்படாதபடி யிருக்கும நப்பின்னைப் பிராட்டி. திருமகள் - அவனைஶ்வர்யம. மண்மகள - அது விளையும்பூமி. ஆயர்மடமகள் - அத்தைபுஜிக்கிற போகதாவானவளென்றுமாம.

(இவாமூவா) மேன்மைக்கும புருஷகாரத்துக்கும் தனித் தனியே அமைந்திருக்கிற இவர்கள்மூவர். (ஆளுமுலகமுமூன்றே) அவர்களுடைய படுக்கைப்பற்றிருக்கிறபடி..த்ரிவிதசேதநரையுஞ்சொல்லுதல் ; கீழும், மேலும், நடுவுமான லோகங்களைசசொலலுதல.

(உடனவையொக்கவிழுங்கி) அவற்றிலொன்றும் பிரிகதிரப படாதபடி ஏககாலத்திலே தன்திருவயிற்றிலே வைத்து. விபூதித்வயமும் ரக்ஷ்யவாக்குமெனறுல, திருவயிற்றிலே வைக்குமது - ப்ரளயத்துக்கு கர்ப்பிக்குமெல்லேயிலேயாகிறது. (ஆலிலேசோந்தவன்) ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனுன ஆலந்தளிரிலே சாயந்தருளினவன். அகடிதகடநாஸாமாத்த்யத்தையுடையவன். (எமமான) அசசெயலாலே யென்னையெழுதிக்கொண்டவன். பதாாலமபநமபண்ணிக்கிடீ! ரடிமைகொண்டது. கீழிலகடிதகடநா ஸாமர்த்தயத்துக்குமேலே ஒருஅகடிதகடநாஸாமாத்த்யமாயிறறிது. "நநமேயம" (நநமேயம்) எனறிருந்தவெனனை அநந்யாாஹமாக்கினபடி. (கடலிதயாதி) திருப்பாற்கடலிலே குறைவறவந்து வர்த்திப்பானுய், ஆஶ்சர்யமான சேஷ்டிதஙகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். அனறிக்கே, கடலிற்காட்டில்மிக்க ஆஶ்சாயததையுடைய ஸர்வேஶ்வரனென்றுமாம்.

(கண்ணன்) அந்தவாஸ்சாயங்களெல்லாம் தன்பக்கலிலே காணலாம்படி யிருக்கிற க்ருஷ்ணன். (என்னொக்கலையானே) யசோதைப்பிராட்டி மருங்கிலேயிருக்குமாபோலே யென் மருங்கிலே யிராநின்றான...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (உடனமரிதயாதி) "உடனமர" இதயாரபய, "ஆவிலை சேர்ந்தவனென்னொக்கலையான" எனகிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (மேனமையதித்யாதி) "ஒக்கலையானே" என்ற ஏகாரததைபபற்ற (தனக்குபபெரும்பேருகவித்யாதி) பெரும்பேருக - அலபயலாபமாக.

அமரவேண்டுமெபடியான - க்ஷணமும்பிரியாதே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேண்டும்படியான. மகளிர - பிராட்டிமார். புருஷகாரத்துக்குடலாக பாவம் (ஸர்வேஸ்வரனுக்கிதயாதி) உவாத்தாய - உபாதயாயையாய.

மேன்மைக்குடலாக தாதபர்யாநதரம் (அவனைஸ்வாயமிதயாதி) இந்த யோஜநாதவயததாலும - பூர்வோததரவாக்யாரததம் ஸூசிதம்.

படுக்கைபபற்று - ஸ்ரீ களுடையஸீமை. மூநதினயோஜனையில், லோகமபதம் - சேதனவாசி. இததால - விபூதித்வயததையுஞ்சொல்லுகிறது. (கீழுமமேலும் நடுவுமானவிதயாதி) கிழாவது - "ஹெதெரொகஜெகஷு தகம்" (தரைலோக்யமேதத்க்ருதகம்) என்கிறபடியே க்ருதகமானதரைலோகயம். அதாவது - பாதாளலோகஙகளோடேகூட பூமியுமாகவொனறும, புவர்லோகமும, ஸுவர்லோகமு மாகததரைலோக்யமும. மேலாவது - "ஜநஸ்தபஸ்ஸதயம்" (ஜநஸ்தபஸ்ஸதயம்) என்கிறமூனறுலோகமும். இநதமூனறும - அக்ருதகம். நடுவாவது - "க்ருதகாக்ருதகொ லொகொ மஹா லோகஇதிஸ்ம்ருதஃ" (க்ருதகாக்ருதகோலோகோமஹாலோகஇதிஸ்ம்ருதஃ) எனகிறமஹாலோகம. ஆக, க்ருதகம், அக்ருதகம, க்ருதகாக்ருதகம், என்கிறமூனறுலோகததையுஞ சொல்லுகிறதெனறபடி.

"உடனவையொக்கவிழுங்கி" என்றது - அவாநதரபரளயவிஷயம். "அவை, உடன, ஒக்க, விழுங்கி" எனகிறபதத்ரயததுக்கும் க்ரமேணாததம் (அவற்றிலொனறுமிதயாதி) உடன் - காரத்ஸ்ந்யபரம். ஒக்க - காலபரம். பிறிகதிரபபடாதபடி - கதிர்பிறியாதபடி. ஒன்றுநதப்பாதபடியித்யர்த்தஃ. "உலகமூனறு" என்று - த்ரிவிதசேதநரையுஞசொன்னபக்ஷததில், "ஐகஞஜநஸ்ரீகஷ ஸரஸஃ ஸர்வெ ஸஹநாராயணெநஸஹ" (இதமஜ்ஞநமபாஸ்ரித்யமமஸாதாமயமாகதாஃ। ஸர்கேபிநோபஜாயநதே பரளயேநவயததிச) எனறுநித்யமுக்தரை - "அவை" என்று - தச்சப்ததாலே பராமர்சிக்குமபோது, அவர்களையும் விழுங்கக்கூடுமோவென்ன (விபூதிதவயமுமிதயாதி) (பரளயத்துக்குகாமீபவிக்குமெல்லையிலேயாகிறது) பததாதமவிஷயமெனறபடி. "ஸர்வம்ஹலவிதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாநிதி" (ஸர்வம்கலவிதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாநிதி) என்கிறவிடததிலே, 'தஜ்ஜதவதல்லதவங்களைச் சொல்லும்போதுதச்சப்தம் - ஸூக்ஷ்மசிதசிதவிசிஷ்டப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது ததநதவததைச் சொல்லும்போதுதச்சப்தம் ஸ்தூலருபேண ஆகவேணும எனகிற ஔசித்யத்தைப

பற்ற, தச்சப்தம் - நிஷ்க்ருஷ்ட ப்ரஹ்மத்தைப்பராமர்சிக்கிறது' என்றுருக்தி ஸ்ருதப்ரகாசிகாகாரர் வ்யாக்யாநம்பண்ணினாற்போலே,' இங்கும, சாமீபவிக்கு மெல்லையிலே யொதுக்குகிறார்" என்று ஸம்ப்ரதாயம், (பவனன) பவந்தி - பவ:. என்றுய, உத்பவியாநிற்கிறவென்றபடி., தளிர் - பல்லவம். பலிதம (ஆகடிதேத் யாதி)

பத்ராலம்பநமாவது - ஆலிலையையவலம்பிக்கை, ஸ்வபாவார்த்தம். ஆவணை வோலை, சாடுவுக்கார்த்தம. அடிமையோலையென்றபடி. "எம்மான்" என்றதுக்கு டாவாந்தரம (கீழ்லகடிதேதயாதி) விவரணம் (நமேயமிதயாதி)

கடல்மலி - கடலிலேவர்த்திக்கிறவென்னுதல், கடலிற்காட்டில் மிக்கவென்னுதல. மலிதல - வர்த்திக்கையும், மிகுதியும. யசோதைப்பிராட்டி மருங்கிலேயென்றது - "கண்ணன" என்றதைப்பற்ற.

ஈரமேனுநவய:. .. .."

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்
செக்கஞ்செக்கவன்றவள்பாலுயிர்செக்கவுண்டபெருமான்
நக்கபிரானோடயனுமிந்திரனும்முதலாக
வொக்கவுந்தோற்றியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே.

ஆறாயிரப்படி

(ஒக்கலை) ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தமான ஸர்வஜகத்துக்கும்ஸ்ரஷ்டாவாய, ஸர்வஜகந்நியந்தாவாய், ஆஸ்சர்யபூதனுமாய, விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமா யிருந்தவன், என்னொக்கலையிலே தானிருந்தவிருப்பு எனக்குஸாத்மித்தவாறே, என்மார்விலே வந்திருந்தருளினானென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, ஸர்வாதிகனாய விரோதிநிவர்த்தகனான க்ருஷ்ணன், என்ஹ்ருதய ப்ரதேசத்திலே யடங்கியிருந்தானென்கிறார்.

நக்கபிரானோடு-திகம்பரனாய ஈஸ்வரனாகப்ரஸித்தனான ருத்ரனும் அயனும்- யோநிஜந்மமில்லாமையாலே அஜனென்று ப்ரஸித்தனான ப்ரஹ்மாவும். இந்திரனும்- பரமைஸ்வர்யவிசிஷ்டனாகப்பாவித்திருக்கிற இந்த்ரனும். முதலாகவும் - முதலான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும. ஒக்க - ஏகோதயோகேந. தோற்றிய - உத்பாதித்த. ஈசன் - ஸர்வேஸ்வரனாயவைத்து. அவதாரதசையிலே ஒக்கலைவைத்து - யசோதையைப்போலேயெடுத்துவைத்து ப்ரேமபாவனையாலே. முலைப்பாலுண்ணென்று - முலைப்பாலையுண்ணென்று. தந்திட - ஸத்வரமாகத்தர. வாங்கி - அத்தையஸங்கிதமாகஸ்வீகரித்து. செக்கம் - அந்தபூதனையானவள் "முடிக்கவேணும்" என்றுவந்தநினைவு. செக - அவளதன்னோடேமுடியும்படி. அன்று - அவள்நலிவதாகவந்தவன்று. அவள்பால் - அவளிடத்து. உயிர் - ப்ராணனை. செக - முடியும்படி. உண்ட- அவள்தந்தபாலையமுதுசெய்து. பெருமான் - ஜகத்துக்கீஸ்வரனையுண்டாக்கினஸர்

வாதிகனான. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதன். என - எனனுடையஅவயவைகதேஶமான-நெஞ்சிலுள்ளான - ஹ்ருதயபரதேஶதநுகருள்ளேயடங்கினன்.

செககம - செருகதல. முடிதல்.... ....

௩ ரு - ஐந்தாம்பாட்டு.

விரோதி நிரஸநஶீலனுய ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாவானவன் வந்தென்னுடைய ஹ்ருதயஸ்த்தனானனென்கிருர.

(ஒக்கலைவைதது) பரிவுடைய யஶோதைப் பிராட்டியைப்போலே தூககியெடுத்து மருங்கிலேவைதது. (முலைப்பாலுண்ணென்று) முலைககண்ணெறித்து கலேஶப்படாதினறேன், உண் என்றுறுககிககொடுகக. (தநதிட) “ ஷஹ்ரீநுஹஜ—ம ” (அஸ்மாந்ஹந்தும) என்னுமாபோலே, அந்நஞுசு தமககுக்கொடுத்தாறபோலே யிருக்கையாலே “தநதிட” என்கிருராதல ; தருகை - கொடுக்கையாய வழங்குகையாலே, “ தநதிட ” என்கிருராதல. (வாஙகி) அவள முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொடுத்தாற்போலே, இவனும் முலையுண்ணுவிடில தரியாதானுயுண்டபடி. (செக்கஞுசெக) செககம என்று - மரணமாய், அவ்ளகோலினமரணமவள் தனனுடே போமபடியெனனுதல். அன்றிககே, செககமென்று - சிவபபாய், அத்தால - நினைககிறது - சீற்றததையாய், அவள் சீறினசீற்றமவள் தன்பககலிலே பலிக்கும்படியென்னுதல. “ இலங்கை செந்தீயுண்ணசசிவந்து” என்று-சிவபபைசசீற்றமாகபரயோகிததிறே.

அன்றியே, செககஞுசெக எனறது - செக்கசசிவககவென்றுய, முலைகொடுதத உபகாரஸ்ம்ருதியாலே திருவதரத்தில் பழுப்புததோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினபடியாதல. (அன்று) ஜகதுபஸம்ஹாரம்பிறககப்புககவன்று. தனியிடத்திலே யிவள் நலியவநதவன்று. (அவள்பாலுயிர்) அவள்பாலெனறது - அவளிடத்தெனறபடி. அவளுடைய ஹேயஶரீரததைப்பற்றிநிறகிறவுயிர. (செக) முடியுமபடி. அன்றிககே அவள்பாலையும் உயிரையும் முடியுமபடி எனறுமாம. “ முலையூடுயிரைவற்ற வாஙகியுண்டவாயான் ” என்னக்கடவதிறே.

முலையாலநினைககிறது - பாலையிறே அஙகு. முலையுண்டான் என்றால் - முலைப்பாலுண்டா னென்றபடியிறே. (உண்டபெருமான்) அவள்முலையுண்டு அவளை முடித்து, ஜகத்துககொரு ஶேஷியைத்தந்தவன் ; “ ஸ்தநந்தவிஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகதகுரோ: ” (ஸ்தநம்பநதத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகதகுரோ:) என்கிறபடியே. (நக்கபிரானித்யாதி) ஸ்வகோஷ்ட்டிக குபகாரகனுக ப்ரஸித்தனு யிருககிற ருத்ரனோடேகூட, அவனுககும் ஜநகனான சதுர்முகனும், அவனுக்கு மிவ்வருகான இந்த்ரனுந் தொடக்கமாக இவ்வருகுள்ளாரெல்லாரையும், அத்திக்காயி

லறுமான்போலே யொன்றாக வரும்பிக்கும்படி பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன். (மாயன்) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே அநுப்ரவேஶம முதலான ஆஶ்சர்யத்தையுடையவன். (ஸர்வஶரீரியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்) (என்னெஞ்சினுளானே) என்ஶரீரத்தி லேகதேஶத்தைப்பற்றிநின்றான்....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (ஒக்கலையித்யாதி) " உயிர்செகவுண்டபெருமான், ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன், என்னெஞ்சினுளானே " என்கிறபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (விரோதித்யாதி)

" ஒக்கலைவைத்து " என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யாதி) முலைகொடுத்ததென்றதே, " முலைபாலுண " என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (முலைக்கண்ணித்யாதி) உறுக்கி - அதட்டி. கொடுத்ததென்றதே, " தந்திட " என்கிறதென்னென்ன (அனுமாநஹுநத்யாதி) யுத்தகாண்டே ஸபத்தமே, "ஏஷ ஸர்வாயுதோபேத: ஸர்வரக்ஷோகண: ப்ரபு: । ராக்ஷஸேந்த்ரோ ராமஹந்தும்......" (ஏஷஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர் பரிஸ்ஸஹராக்ஷஸை: । ராக்ஷஸோபயேதிபஶ்யதவமஸமாநஹந்தும்நஸம்ஶய:.) ராமம்ஹந்தும் என்னவேண்டும்ஸ்தாநத்திலே, அவனைஹிம்ஸிக்கை-தங்களை ஹிம்ஸிக்கிறதாகநினைத்து, " ஹநிஷ்யந்தி " (அஸமாநஹந்தும்) என்றுசொன்னாற்போலேயென்றபடி. அநஞ்சு - அவனுக்குக்கொடுத்தநஞ்சு. வழக்குகையாலே - ப்ரயோகமுண்டாகையாலே. தந்திடவுண்ட என்னவமைந்திருக்க, " வாங்கி". என்றதுக்குபாவம் (அவளித்யாதி) ஆதராதிஶயந்தோற்றுகிறதென்றபடி.

முந்தினஆத்தத்வயத்துக்கும், செக-போகவென்றபடி. மூன்றாமர்த்தத்துக்கு, " செக்கம் " என்றும், " செக " என்றும் - சிவப்பாய், மிகவும்சிவக்கவென்றபடி, திருமொழி (இலங்கையித்யாதி) லங்கைதக்தமாம்படிகோபித்தென்றபடி. (சிவப்பையித்யாதி) சிவப்புக்குவாசகமானஶப்தத்தை சீறுததுக்கு பரதிபாதகமாக ப்ரயோகித்ததிறேயென்றபடி. [மழலைமென்னகை யிடையிடையருளாவாயிலேமுலையிருக்கவென்முகத்தே [வாயிலேமுலையிருக்கச்செய்தே, முலைசுருக்கும்படியாக வென்முகத்திலே நடுவேநடுவே மழலைசசிரிப்பாகச்சிரித்துக்கொண்டென்றபடி. பழுப்பு-சிவப்பு. " அன்று " என்றதுக்கு தாத்பர்யஸித்தார்த்தம் (ஜகதித்யாதி) ஶப்தஸித்தார்த்தம் (தனியிடத்திலித்யாதி) பாலையுமுயிரையுமொக்க வுண்டதுக்கு ப்ரமாணம் (முலையூடித்யாதி) திருமொழி. பூதனையுடைய முலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்கவறறும்படியாக வாங்கிபுஜித்தவாயை யுடையவனென்கை. " அவள்பால் " என்றதுக்கு - " முலையூடு " என்றது - ப்ரமாணமோவென்ன (முலையாலித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு லௌகிக ப்ரயோகமுண்டென்கிறார் (முலையுண்டானித்யாதி) " உண்ட " என்றவநந்தரம் " பெருமான் " என்றதுக்குபாவம் (அவளமுலையிலித்யாதி) உக்தார்த்தேஸம்மதிமாஹ (ஸ்தநயமித்யாதி) " ரஸ்யமாஸீத் " (ரஸ்யமாஸீத்) என்றவநந்தரம், " ஜகத்குரோ: " (ஜகத்குரோ:) என்கையாலே - விரோதியைப்போக்கி, ஜகத்துக்கு ஶேஷியைத்தந்தானென்றுபாவம்.

நக்கன் - நககஃ. அததிககாயிலறுமான - அததிக்காயிறகொசுகு. ஒன்றுக- ஏககாலததிலே. தோறறிய - தோறறுவிதத. ஒருகாலே ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. அருமபிக்கும்படி-தளிர்வெடிக்கும்படி.

ஸ்ருஷ்டிபரஸக்தமாகையாலே, தத்ஸமபிவ்யாஹ்ருதமான அநுப்ரவேஶ்ய ஞுகிகரணாதிகளை மாயாஸ்பதார்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ருஷ்டமானவிதயாதி) "மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான" என்றுகூட்டி (என்ஶரீரத்திலேகதேஶத்தையென்றது) மாயன்-ஸர்வஶரீரி. ஏகதேஶத்தைப்பற்றியென்றது-என்மாலை பற்றியென்னுதல், அவதாரிகைக்குச்சேர, ஹ்ருதயத்தைப்பற்றியென்னுதல. "நெஞ்சிடந்தான".என்னக்கடவதிறே. இதுசதுர்விம்ஶதஸஹஸ்ரத்திலேஸ்பஷ்டம.

ஆறாம்பா

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றும்யவர்க்குமதுவே
காயமுஞ்சீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே
சேயனணியன்யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன்
றூயன்றுயக்கன்மயக்கனென்னுடைத்தோளிணையானே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாயன்) தேவாதிசரீராதிகளுக்கும் தத்தந்தர்வர்த்திகளான ஜீவர்களுக்கும் ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களுக்கு மாதமாவாய, ஆஶ்ரிதஸுலபனாய நாஶ்ரிதருக்குபூமியாய், அபூமியாமிடத்து அவர்களைத்தனையேனு முதகருஷ்டரோயாகிலுமவர்கள மநஸ்ஸுக்குங்கூட அபூமியாயிருந்தவன்றான்னமாவிலே யெழுந்தருளி யிருந்தவிருப்பு ஸாத்மித்தவாறே, ஸமஸ்லேஷைகப்ரயோஜநனாய தன்னுடையகுணங்களாலும செயல்களாலுமென்னை நைவித்து என்னையறிவழித்துக்கொண்டு பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலே யிருந்தருளுமாபோலே யென்னுடையதோளிலே யேறியிருந்தருளினான்; இப்படிமற்றுமாரேனு மொருவருக்குச்செய்தருளினானோ', இவனுக்கெனபக்கலுள்ள அபிநிவேஶமிருக்கும்படியே ! ஈதென்கிறார். ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநுகூலர்க்கெளியனாய் பரதிகூலாக்கரியனானவன 'என்னுடை

என - என்னுடைய. நெஞ்சினுள்ளான - நெஞ்சிலேவர்த்திக்கிற. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனானவன். மறறும்யவர்க்கும் - மற்றுமெல்லாக்கும். அதுவே - அப்படிசெய்யுமோ. இப்படி யென்னளவிலே யெளியனாய, ஸாவாதமபூதனாய்க்கொண்டு. காயமும்-சரீரமும். சீவனும் - ஆத்மாவும். தானே - தானென்னலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய. காலும் - வாயுவும். எரியும் - அக்நியும். அவனே-அப்படிதனக்குப்ரகாரமாய். சேயன் - இந்நிலை அநாஶ்ரிதர்க்கத்தியவொண்ணாதபடிதூ

ரஸதத்னுய. அணியன் - ஆஶ்ரிதாக்கறியலாம்படி ஆஸந்நனுய். யவர்க்கும் - எதத னையேனுமதிகர்க்கும். ஸ்வயத்நத்தாறகாணுமளவில் சிந்தைக்கும் - நினைக்கவும். கோசரமல்லன - விஷயமல்லாதவனுய். தூயன - ஆஶ்ரிதாக்கணியனுகைக்கடோன பரிசுத்தியையுடையனுய். துயக்கன்மயக்கன். அநாஶ்ரிதாக்கு தூரஸ்தனுமபடி ஸம்ஶயவிபர்யயஜ்ஞாந ஜநகனுனவன. பெரியதிருவடியை மேறகொள்ளுமாபோலே. என்னுடை - என்னுடைய. தோளிணையான - இரண்டுதோளிலுமிராநின்றன.

மற்றும் யவாககும் அதுவேயென்றநவயமுமாம. துயக்கு - விபரீதஜ்ஞாநம். மயக்கு-ஸம்ஶயஜ்ஞாநம.. ... .*

ஈ டு - ஆ று ம் பா ட் டு.

ஸர்வாந்தராத்மாவானவன என்தோளைப்பற்றி வர்த்தியாநின்றுனெனகிறுர்.

(மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்) இதென்னபெறுபபேறு, ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவன் என்னுடைய ஹ்ருதயஸ்தனுனன். இதென்னசேராசசேர்த்தி. (மற்றுமயவாககுமதுவே) மற்றுமாரேனும நான்பெற்றபேறு பெற்றுருண்டோ.

நீர பெற்றபேறுதானென்னெனில (காயமித்யாதி) இதுவென்கிறுரமேல்.

(காயமும்சீவனுநதானே) தேவமநுஷ்யாதி ஶரீரங்களும அவ்வஶரீரஸ்த்த மான ஆத்மாககளும் அவனிட்டவழககு. (காலுமெரியுமவனே) காற்றும், தேஜஸ்த்தத்வமும, இரண்டும் - அஞ்சுககுமுபலக்ஷணமாய, பூதபஞ்சகமு மவனிட்டவழகக (சேயன்) ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பாாககு தூரஸ்த்தனுயிருககும். (அணியன்) அவனுலேயவனைக் காண்பாாககுக கைப்புகுந்தணியனுயிருக்கும, (யவாககுமசிந்தைககும் கோசரமலலன்) தூரஸ்த்தனும்படிக்கெல்லை சொலலுகிறது. எததனையேனு மதிஶயிதஜ்ஞாநரா யிருககுமவர்களுககும கண்ணுககுவிஷயமாகாமையேயன்றிககே, மநோரதத்துக்குமவிஷயமாயிருககும. (தூயன) இப்படியிருககிறவன் யஶோதாதிகளுக்கு "யஜிஶசக்ஷுஷி" (யதிஶகநோஷி) எனனலாம்படியிருககும்.

(துயக்கனமயககன) உகவாதாாக்குஸம்ஶய விபர்யயங்களைப்பிறப்பிககும். (துயககனமயக்கன்) துயககு - மனநதிரிவு. " அருவினையேன " என்றகனற எனமநஸ்ஸைததிரியவிட்டு; " உனறேனேமலருந்திருப்பாதனுசேருமாறு " என்னுமபடி. திரியவிட்டென்னுடனேகலநதவன. மயககம் - கலத்தலும், கூடலும, (என்னுடைததோளிணையானே) என்னளவிலன்றிக்கே, திருவடிதிருத்தோளிலே யிருககுமாபோலே யிராநின்றுன். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஆரும்பாட்டு. (மாயனித்யாதி) "காயமும் சீவனுந்தானே, என்னுடைத் தோளிணையானே" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸாவாந்தராத்மேத்யாதி)

பூர்வோத்தரகாதாநாமாதிஷ்யநுவாதாதர்ஸநாதத்ராநுவாதத்தாஸநாத், அஸக்ருதுக்தோராதராதிஸ்யகாரயதவாசசாநுபாஷணஸ்யபாவமாஹ (இதென்னபேறுப்பேறிதி) "அநேநைவவாக்யேந, 'மற்றும்யவாக்குமதுவே' இத்யேதத்-பூர்வதர, 'தோளிணையான்' இத்யுத்தரத்ரசஸம்பத்யதஇதிஸூச்யதே" இதிவதந்தி. "மாயன், என" இதிபதத்வயம் ஹ்ருதிகிதாயாஹ (ஆப்சாயமானவிதி) (இதென்ன பெரும்பேறு) புநருக்திதாதபர்யம். (இதென்னசேராச்சேர்த்தி) என்னின்தாதபர்யம். பெருப்பேறுன்மைக்குப்பாதகம (மற்றுமாரோனுமென்று) அஃதுமற்றும்யவாக்குமே - யவாக்குமோவென்றபடி.

என்னென்னில் - இனியென்னென்னிலென்றபடி. (இதுஇதி) அநேந-"என்னுடைத்தோளிணையான" இத்யேதத்பராம்ருஶ்யதே. மேலென்றது - "தோளிணையான" என்றதைப்பற்ற.

"காயமும்சீவனும" என்று - ஜாதயேகவசநமாக வருளிச்செய்கிறார் (தேவமநுஷ்யேத்யாதி) இவ்விரண்டுமாதரமேயோ? தத்தீநமென்ன (இரண்டுமித்யாதி)

"சேயன" என்றதின சரமாவதி (யவர்க்குமித்யாதி) "யவாக்கும்" என்றசம்பதாரத்தம் (எத்தனையேனுமித்யாதி) "சிந்தைக்குமகோசரமல்லன" என்கிறசம்பந்தாரத்தம் (கண்ணுக்குவிஷயமாகாமையேயன்றிக்கேயென்றது) தூயன்-பரத்வசந்தராஹித்தன். நிஷ்க்ருஷ்டஸௌலப்யகுணஸஹிதஇத்யாத்த꞉. (இப்படியிருக்கிறவன) "தூயன" என்று-"அணியன" என்றதுக்கெல்லையைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. "உகவாதார்க்கு ஸமஸ்யவிபாயங்களைப்பிறப்பிக்கும்" என்கிறவிடத்திலே, ஓரைதிஹ்யமருளிச்செய்வா - பட்டாதிருவோலக்கத்துக்குப்பலகாலும் ஸாஸதரியாயிருப்பானொரு ப்ராஹ்மணன் சென்றுடியிருப்பானுய, அவனைக்கண்டாலபட்டரும "வந்தாயோ போனாயோ" என்று ஸாமாந்யேந வ்யவஹரித்தருளிச்செய்வர்? ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவா பலகாலும ஸேவிக்க எழுந்தருளுவா, அவரைக்கண்டால மிகவும க்ருபைபண்ணி யாதரித்துக்கொண டெழுந்தருளியிருப்பா, இதைப்பலகாலுங்கண்டிருப்பாரொருவர் பட்டரைவந்துஸேவித்து, "ஸ்வாமீ தேவரீா திருவோலக்கத்துக்கு வருகிற ஸாஸதரிபரஸித்தனுயிருக்கிறவன; அவன வந்தால ஸாமாந்யமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது, ஒருஸாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்வந்தாரென்றால் அவரைமிகவும் பரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது, இதிரண்டையுமெனக்கருளிச்செய்யவேணும" என்ன, "ஆனால, எப்போதுமபோலே அவர்களிரண்டுபேரும நாளையும்வருவாகள, அப்போது நீயுமெப்போதையுமபோலேபார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்" என்ன, அவருமப்படியேபார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்தப்ராஹ்மணன பரதமமவந்துஸேவிக்க, அவனை யெப்போதையும்போலே வினவியருளி, "நீராரைத்தான பரத்தத்வமென்று நினைத்திருக்கிறது" என்ன, "சிறிதுபரமாணங்கள் ப்ரஹ்மாவே பரத்தத்வமென்றுசொல்லுகிறது, சிறிது பரமாணங்கள விஷ்ணுவேபரத்தத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிதுருத்ரனே

பரதத்த்வமென்று சொல்லுகிறது ; ஆகையினாலே நம்மாலே நிஸ்சயிக்கப்போமோ " என்ன, " நல்லது " என்றிருந்து, அவன்போனவாறே, ஸ்ரீவைஷ்ணவரொருவரெழுந்தருளி ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைசெய்தருளி, " தேவரீராரைத்தான்பரதத்தவமென்றிருப்பீர் " என்ன, " தேவரீர 'ஸ்ரீய:பதிநாராயணனே பரதத்தவம்' என்றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன வேறொன்றறியேன் " என்ன, "இன்னமுமகருத்தஞ்சமாகநினைத்திருப்பதென் " என்ன, " எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரஸாதித்தருளுமே, அதனையேதஞ்சமாக நினைத்திருப்பேன " என்ன, திருவுள்ளமுகந்து, " அபசாரத்தைக்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள " என்றருளிச்செய்து பார்த்திருந்தவரைப்பார்த்து, கண்டீரே " இருவர்க்குமுண்டானதாரதம்யம், ஆகையாலே இவரைவணங்கவோ ? அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூபஸ்த்திதியிருந்தது " என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய்ப்போனாரென்று. " அடியேனை " என்றத்தோடேசேரவருளிச்செய்கிறார் (துயக்குமனந்திரிவித்யாதி) திரியவிடுகையாவதென்னென்ன (உன்றேனேமலருமித்யாதி) கீழே, துயக்குமயக்குகளுக்கு ஸம்ஸயவிபர்யயபரதவஞ்சொல்லி, துயக்கு - மனந்திரிவு, மயக்கம் - கலவியாகவுமருளிச்செய்கிறார் (திரியவிட்டித்யாதி)

என்னளவிலன்றிக்கேயென்றது - " துயக்கன்மயக்கன் " என்றதின் பூர்வார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து. த்விதீயார்த்தத்துக்கு, மயக்கென்றதின் சரமாவதி- " தோளிணையான் " என்றதென்று கண்டுகொள்வது. அங்ஙனன்றிக்கே - கலக்கை மாத்ரமன்றிக்கே.

காயமும் சீவனுமென்றுதொடங்கி, அதுமற்றும் யவர்க்குமே என்றநவயம.*

ஏழாம்பாட்டு.

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்
தாளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்
கேளிணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி
நாளணைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(தோளிணை) தம்மோடு கலந்தருளுகைக்காக எம்பெருமான் தன்னுடைய நிரவதிகமாய் நிருபமமாய ஸ்வாபாவிகமான அழகுக்குமேலே, என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக தண்ணந்துழாயகொண்டணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ரமென்னைவிடில் தரிக்கமாட்டாதஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு என்னுடைய நாவிலேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஸயபோகயபூதனானவன நிரந்தரமாக என்னாவிலுள்ளேயானானென்கிறார்.

தோளிணைமேலும் - ரக்ஷகமானதிருததோள்களிலும. நல் - அபிமதவிஷய மிருக்கும். மார்பினமேலும் - திருமார்பிலும. சுடர் - ஶேஷித்வௌஜ்ஜ்வல்யததை யுடைய. முடிமேலும - திருமுடியிலும். கேள் - இவவொப்பனை யழகுககுபபொருததின. இணை - உவமை. ஒனறும் - ஒருபடியாலும். இலாதான் - இல்லாதவனுய். கிளரும்சுடர் - ஸ்வாபாவிகதேஜஸ்ஸோடே திருததுழாயினுெளியுங்கலநது அபிவருத்தமான சுடாவிடுகிற. ஒளிமூரததி - தேஜோமயதிவ்யவிகரஹததையுடையனவன். நாள - நாடோறும். அணைநது - கிட்டி. ஒன்றும் - சிறிதும. அகலான்- அகலாதவனுயககொண்டு. எனனுடை நாவினுளான - எனஜிஹ்வாஸததாநததிலே யானுன.

கேள - பொருத்தம். . ... *

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு

நானுகந்தபடியே யலங்கரிததுக்கொண்டு வந்தென்னுவிலே கலந்தானென்கிருர (தோளிணையித்யாதி) அபிமதவிஷய மிருநதவிடததுக குபபோவா ரவாகளுகந்தபடியே பூசிபபுலர்ததி யொபபிததுககொண்டு போமாபோலே, ஆழ்வாருகந்தபடியே திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்கருதனுய் வந்தானுயிறறு.

(ஏவருகபபதுமதுவே, அவன்கொடுப்பதுமதுவேயிறே. * புள்ளூர்ந் துழாயக்கொயலவாய் மலாமேலமனத்தை யுடையராயிருப்பர் ; திருத்தாயாா சொல்லும்போதும் " வணடுதிவளும் தணணந்துழாயகொடீா " என்னும் ; இவர்தாம் * விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னும, * கண்ணன்கழறறுழாய பொன்செயபூணமென்முலைகென்று மெலியும் ; அவனும " தன்மனனுநீள்கழன்மேல்தண்டுழாய்நமககன்றிநலகான் " என்று இவாககலலது கொடான்.

(தோளிணைமேலும்) " ஸுமஹாஸுவபரிஷ்வஜே " (ஸுமஹாபரிஷ்வஜே) என்கிறபடியேயணைககககணிசிககிறதிருத்தோளகளிலும். (நன்மார்பின்மேலும) அணைபபிககுமவளிருககிற திருமாபிலும். (சுடர்முடிமேலும்) அணைத்துககொண்டுகினறுமேனுெக்கிபபாரத்தவாறே தன்னுடைய ஶேஷித்வப்ரகாஶகமாயிருககிற திருவபிஷேகததிலும. (தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணநதுழாயுடையம்மான்) தனனுடையஶேஷிதவத்தை ஸ்த்திரிபபிககிற திருவடிகளிலும் சாததின திருததுழாயையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். தோளிணையித்யாதிகளுக்கு - படடர், " வீரராயிருபபார் முறபட ஆயுததததுககிடுவாகள, அபபடியேதிருததோளகளுக்கிட்டான் ; ப்ரணயிகளாயிருபபாா அநந்தர மபிமதவிஷயத்துககிடுவர்கள். அபபடியே பெரிய பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக்கொடுத்தான் ; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்கு மிட்டால, பின்னைத் தாந்தாம்விநியோகங்கொள்ளுமித்தனையிறே : அ

கையாலேதான்சூடினன்; ஸேஷம் பின்னேயடியாரிறேகைக்கொள்ளுவார், ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச சாத்தினன்; ஆபத்துக்குதவுவா ரடியாரிறே,*தளர்ந்துமுறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவாரடியாரிறே; நம்முடைய வாபத்துக்களுக்குத் திருவடிகளே துணை, யானாற்போலே காணு மவனுடைய வாபத்துக்களுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வர். (கேளிணையொன்றுமிலாதான்) கேள்என்றவித்தை - கேழ்என்றுக்கி, அதாவது - ஒப்பாய், இணையென்றும் - ஒப்பாய், திரளவுந்தனிததனியுமொப்பில்லாதானென்னுதல்;அன்றிக்கே, கேள்என்று - உறவாய், சேர்ந்தவொப்பில்லாதா னென்னுதல. (கிளரும்) ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே மேலமேலனக்கிளராநிற்பதாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவன். "சுடா" என்றும், "ஒளி" என்றும் - பர்யாயம். இரண்டாலும் - மிக்கவொளியென்றபடி. ஒளி - பேரழகு. (மூர்த்தி) கீழ்ச்சொன்னவொப்பனை மிகையாம்படியான வடிவையுடையவன், (நாளணைந்து) நாள்தோறுமவந்து கிடடிமத்தனேயலலது கால்வாங்கமாட்டுகிறிலன். (என்னுடையித்யாதி) என்னுடையஸ்துதிவிஷய மானனென்னுதல்; அன்றிக்கே, "வாஙிதிஷ்டு" (வாசிதிஷ்ட்டந்) என்கிறபடியே, என்னுடையவாகிந்தரியத்துக்கு விஷயமானனென்னுதல... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (தோளிணையித்யாதி) (இப்பாட்டுக்குவாக்யார்த்தமாவது) (நானுசநதபடியே யலங்கரித்துககொண்டு வநதென்னுவிலேகலந்தானென்கிறதொன்று) இவருகந்தபடியே யொபபித்துககொணடுவருகைக்குஹேதுவேதென்ன (அபிமதேதயாதி) இவரபிமதராகையாலேயென்றபடி. (பூசிப்புலர்த்தியொப்பித்து அத்ரத்ருஷ்டாநதத்வேந "வராஹ...ராவேண" (வராஹருதிராபேண) "ஸ்திதயாவாஸ...தஸாவீ" (ஸ்த்திதயாபார்ஸ்வதஸ்சாமி) "தம்வெரூவணவஹாஸம்" (தம்வைஸ்ரவணஸங்காஸம்) இதிஸ்லோகத்ரயஞ்சதரஷ்டவயம. பகவதபிமதவிஷயஃ பராங்குஸார்ய இத்யத்ரப்ரமாணத்வேந, "எனனதுன்னதாவியும் - உனனதென்னதாவியுமினனவண்ணமேநின்றாய் - என்னதாவிமேலையாய்" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவயம். அலஸீதாமாலங்க்ருததவேநாகமநம் பராஙகுஸார்யஸ்யாத்யந்தமிஷடம்கிம், பகவாநபிதேவத்தாதிகிமித்யத்ராஹ (இவருகப்பதமிதி) இதுக்குப்ரமாணங்கள் (புள்ளூர்தியித்யாதி) திருவிருத்தம். பெரியதிருவடியைநடததும் ஸ்வபாவனை க்ருஷ்ணனுடைய மதுஸ்யநதியான திருத்துழாயினுடைய வட்டணிததவாயையுடைத்தான மலரிலே யபிநிவிஷ்டமானநெஞ்சோடேகூட. (வணடுதிவளுமித்யாதி) வணடுகள் மதுபாநம்பண்ணி, ரஸாயநஸேவைபண்ணினாற்போலே யொளிவிடுமபடியான திருத்துழாயைக்கொடுக்கிறீர். (விரைமட்டலரித்யாதி) பரிமளமும் மதுவும்பரவின செவ்வித்திருத்துழாயே

ன்றுநிற்கும். இதுவும் திருத்தாயார்வார்த்தையாகிலும், "என்னும்" என்று-மகளாசைப்படுகிறதாகச்சொல்லுகையாலே. "இவர்தாம்" என்னக்குறையில்லையிறே. (கண்ணன்கழலித்யாதி) க்ருஷ்ணன்திருவடிகளில் திருத்துழாயை, விரஹவைவர்ண்யமாகிற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆபரணஶோபையையுடைய, விஶ்லேஷாஸஹமான துவண்டமூலைக்கலங்காரமாகவேணுமென்றாசைப்பட்டு, அதிலுடையாமையாலே க்ருஶஶரீரையாகாநின்றாள். "அவனகொடுப்பதுமதுவே" என்றதுக்குப்ரமாணம் (அவனுமித்யாதி) (தனமன்னுநீளித்யாதி) தன்னுடையதாய ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் செல்லும் திருவடிகளினமேலே மன்னினஶ்ரமஹரமான திருத்துழாய் நமக்கன்றியுகந்து வேறொருவர்க்குக்கொடான.

"தோளிணைமேலும்" இத்யாதிக்ரமநியாமகம் தவேதாவததி (ஸாகாடமித்யாதி) (அணைக்ககணிசிகிறபீதி) அதராகாத்தாபராங்குஶார்யஃ. (அணைப்பிக்குமவள) புருஷகாரபூதையாகையாலே. (அணைத்துககொணடுநின்றிதி) "[illegible] [illegible]" (ஆதிராஜயமதிகம்புவநாநாமீஶதேபிஶாநயநகிலமௌளிஃ । சூளிகாமணிஸஹஸ்ரமரீசேர்ஹஸதிபூஷணபவத்யுதயாதரிஃ) என்றதிவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயம். திருவபிஷேகத்திலும் - கிரீடத்திலும். (தன்னுடையஶேஷிதவத்தையிதி) "உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம்" வடிவிணையில்லாமலாமகள மறநைநிலமகள பிடிக்கு மெல்லடியைக்கொடுவினையேனும்பிடிகக" இதி-போகயதாதிஶயேந ப்ராபததவேநசஸவயம் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பநதிநௌ பூதவாஶேஷித்வம் ஸததிரீ குருதஶ்சரணௌ விதிபாவஃ. "தோளிணைஇதயாதிகளுக்குபட்டர்" இதயாதிவாகயம் - ரஸோக்தியாயிருக்கச்செய்தே, தாத்பாயாந்தரமாயுமிருக்கிறது. (அப்படியேதிருததோள்களுக்கு) ஶங்கசக்ராத்யாயுததரங்களாகையாலே. கோயில்கட்டணம் - அநதஃபுரம். "[illegible] [illegible]" (மலயஜஶஶிலிபதம்மாலதீதாமதலபம் ஸாமணிஸரவிதாநமகௌஸதுபஸ்வஸதிதீபம | தநுஜவருஷவிஷாஜ்ஞலலேகசிதரஞ்சலக்ஷ்மீலலிதக்ருஹமுபாஸேரங்கஸர்வம்ஸஹோராஃ.) (ஶேஷமபினணையிதயாதி) ரஸோகதிஃ. சரணௌதாஸாஃகிம்; தாஸாவா சரணௌஸயாதாம், தாஸாநாம்ஸவபோகோபகரண பூதமால்யாதிகமதாதவ்யம்கிமிதி ஶங்காதவயஞ்சபரிஹாரநாஹ (ஆபததுக்கிதி) அப்படியெமகேயுதவினதென்ன (தளர்நதுமிதயாதி) ஶகடாஸுரனுடைய வுடலானது கோபபுக்குலைநதுநடுவே முறிநதும் வேறும்படிபிளநதுருமாயும்படியாகத் திருவடிகளைக்கார்யங்கொண்ட ஸ்வாமியானவனே. நம்முடையஆபததுக்கொழிய, அவனுடைய ஆபததுக்குத துணையோவென்ன (நம்முடையவிதயாதி) துணையானபடியென்று - "பட்டரருளிசசெயவர்" என்றந்வயம்.

(கேளிணையொன்றுமிலாதான்) ஸாம்யம்தவிவிதம் - ஸர்வாகாரஸாம்யம், ஏகாகாரஸாம்யஞ்சேதி. தஸ்மிநநுபயவிதேஸாம்யேகிஞ்சிதபி ஸாம்யமஸ்யநாஸ்தீதிப்ரதமார்த்தஃ; அநுரூபத்ருஷடாந்தபூதஃ கஶ்சநபதார்ததோஸ்யநாஸ்தீதிதவிதீயஃ. உறவு - ஸதருஶம். "நிரவதிகதேஜோரூப்மான" என்றததையுபபாதிக்கிறு

ர் (சுடரென்றுமித்யாதி) அர்த்தாந்தரம (ஒளிபேரழகென்று) அதாவது - ஸமுதாயஸௌந்தர்யம். "புனைநதண்ணந்துழாயுடையம்மான" எனறவநந்தரம் வடிவைச்சொன்னதுக்குபாவம் (கீழ்ச்சொனனவிதயாதி) ஒன்றுமகலான் - ஏகதேஸமுமகலான். (ஸ்துதிவிஷயமாஞன்) நாவாலுண்டானஸ்துதிக்கு விஷயமாஞன். வாகிநதரியத்துக்கு விஷயமாஞனெனறது-அநதர்யாமியாஞனெனறபடி. பருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணே, "யொவாவிதிஷ்டநுவாவொநரஃ" (யோவாசிதிஷ்ட்டநவாசோநதரஃ) இத்யாதி.

க்ரமேணாந்வயஃ....................... ....*

எட்டாம் பாட்டு.

நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா
மாவியுமாக்கையுந்தானேயழிபபோட்ளிப்பவன்றனே
பூவியனாற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்துங்
காவிநன்மேனிககமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாவினுள்) ஸாங்கஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனாய் தத்ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திஹேதுபூதனாய் நிகிலஜகதுதயவிபவ லயலீலனாய் புஷ்பஹாஸஸுகுமாரனாய சதுர்ப்புஜனாய் சஙகசகரகதாதரனாய் இந்தீவரதளஶ்யாமனாய் கமலபதராக்ஷனாயிருந்தவன், என்கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தர்ஶநீயவிக்ரஹத்தோடே "சக்ஷுஷிதிஷ்டந்" (சக்ஷுஷி திஷ்ட்டந்) என்கிறபடியே யெனகண்ணுக்குள்ளே யானனென்கிறா.

நாவினுணின்று - நாவினிடத்தினின்றும். மலரும் - பரவும். ஞானம் - ஜ்ஞாநஸாதநமான - கலைகளுக்கெல்லாம். விதயாஸதநநகளடைய - ஆவியும். உயிரானஅர்த்தமும். ஆக்கையும் - உடம்பானஶப்தமும். தானே - தானிட்டவழக்காய். அளிப்போடழிப்பவன்றனே - அவறறினுடையவுதபததிவிநாஶங்களுந தானிட்டவழக்கானவனாய். பூவியல் - பூமாறுத. நாற்றடந்தோளன் - நாலுபெரியதோள்களையுடையனாய். தோளகளிலே பொரு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போககுகைககு. படை - ஆயுதமான. ஆழி - திருவாழியையும். சங்கு - திருச்சங்கையும். ஏநதும் - ஏந்துமவனாய். காவி - நெய்தலபோலே. நல் - நன்றான. மேனி - திருநிறத்தையும். கமலம் - கமலம்போன்ற. கணணன் - கண்களையுமுடையவன். எனகணணினுளான் - இவ்வழகோடேயென்கண்ணுக்குளளேயானான.

பூவியலென்று - பூவின்ஸ்வபாவமான மார்த்தவத்தைச்சொல்லவுமாம்...*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

ஸகலவித்யாவேத்யனான ஸர்வேஶ்வரன், ப்ரமாணங்களாலே காணக்கடவவடிவை யென்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினானென்கிறார்.

(நாவினுளித்யாதி) ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான வித்யாவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம். (ஆவியுமாக்கையுந்தானே) ஆவியென்கிறது - அர்த்ததத்தை. ஆக்கையென்கிறது - ஶப்ததத்தை. " இவ்வாததத்தைஇஶ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது " என்று நியமித்துவிட்டானவனாயிற்று. ஆக, ஶப்தார்த்தஸம்பந்த மவனிட்டவழககாயிற்று. (அழிப்போடளிப்பவன்றானே) மந்தமதிகளான சேதநருடைய ப்ரதிபத்திதோஷஙகளாலும லேக்ககதோஷங்களாலும் பாடபேதஙகளாலும் இவையுருமாயுமளவிலே ஸம்ஹரித்தும், அபேக்ஷிதஸமயததிலே ஸ்ருஷ்டித்தும் போருகிறான்தானே. " அல்லாதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஙகளைசசொலலுகிறது " என்பாருமுண்டு. (பூவியலித்யாதி) பூவாலல்லது செல்லாதபடி ஸுகுமாரமாய், கலபகதருபணைத்தாற்போலேநாலாய், சுற்றுடைத்தாயிருககிற திருததோளகளையுடையவன். பூவியல - பூவாலேயலங்க்ருத மானதோளென்னுதல் ; பூவையொழியச்செல்லாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனென்னுதல். (பொருபடை) பணைத்துபபூத்த கலபகதருப்போலேயாயிற்று யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான திவ்யாயுதங்களைத் தரித்தாவிருக்கும்படி. பொருபடை - யுத்தஸாதநங்களானவை. (காவிநன்மேனி) அவ்வாயுதங்களாலே விரோதியைப்போக்கி யநுபவிககும்வடிவழகு. (நன்மேனி) காவி, வடிவழகுக்குபமாநமாக நோவில்லாமையாலே " நன்மேனி " என்கிறார். (கமலககண்ணனென்கண்ணினுளானே) இவாகண்வட்டமொழியப்புறம்பேபோனால் கணவட்டககளளனுமே. பெருவெள்ளத்திலேயொரு சுழிபோலேதிருக்கண்கள். (என்கண்ணினுளானே) ப்ராக்ருதவிஷயங்களை யநுபவித்துபபோந்த என்கண்ணுககுத் தன்னைவிஷயமாக்கினான்..+

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (நாவினுளிதயாதி) ஸகலவிதயாவேத்யனனவெனறது- " கலைகளுககெலலாமாவியுமாககையுநதானே " எனறத்தைப்பறற. இஸ்ஸாமாநாதிகரணயததுககுநிபநதநம - ப்ரதிபாதயபரதிபாதகபாவம. ஆவியோடேகூடின ஆக்கையினாலே ப்ரதிபாத்யனென்றபடி. (பரமாணங்களாலே) " ஆதித்ய வர்ணம் " (ஆதிதயவர்ணம்) " யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ " (யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) இதயாதிகளாலே.

ஆவியுமாக்கையுந்தானே " என்றஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்வாஹ்யநிர்வாஹகபாவ நிபந்தநமாகவர்த்தாந்தரம் (இவ்வவர்த்தத்தையித்யாதி) இந்தப்பக்ஷத்தில, ஞானக்கலைகளுக்கபேக்ஷிதமான ஆவியுமாக்கையு மவனிட்டவழக்கென்றபடி. பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஏகார்த்தமாதல்.

ஞானக்கலைகளை யழிப்பானென்னென்ன (மாதமதிகளானவித்யாதி) இத்தோஷாதிகளாலே யுருமாயந்தவிவற்றை யதாவாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக ஸம்ஹரிக்குமென்றபடி. " இவை " என்றது - விதயாவிஶேஷணங்களை. ஸம்ஹரிக்கிறது கலியுகாந்தத்திலே, ஸ்ருஷ்டிக்கிறது க்ருதயுகாதியிலேயென்றபடி. (அல்லாதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை) ஜகதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை.

(பூவியல்) இயல்வு- ஸ்வபாவம். பூவின்ஸ்வபாவமான ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவென்று, முந்தினவர்த்தம். பூவாலல்லதுசெல்லாதவென்றது - ஸௌகுமார்யோபபாதநம். செல்லாத - தரியாத. த்விதீயார்த்தத்தில், இயல்வு - அலங்காரமாய், பூவாலேயலங்க்ருதமானதோளென்றபடி. ப்ரதமார்த்த விவரணம் (பூவையொழியவித்யாதி) " ஏந்தும் " என்றதுக்குபாவம் (பணைத்தித்யாதி) தடம் - பெருமை. " பொருபடை " என்றதுக்கார்த்தம் (யுத்தஸாதநங்களானவை யென்று)

ஆயுதாநந்தரம் திருமேனியைச்சொன்னதுக்குபாவம் (அவ்வாயுதேத்யாதி) காவி - நெய்தல. " நல " என்கிறவிஶேஷணத்துக்குபாவம (காவிவடிவழுக்கித்யாதி) காவியில்விலக்ஷணமான மேனியென்றபடி. " ஶ்ரீ காந்தாநநம் " (சந்த்ரகாந்தாநநம்) இதிவத். சந்த்ராத்காந்தாநநம்.

" கண்ணினுளானே " என்கிற அவதாரணார்த்தம் (இவர்கண்வட்டமித்யாதி) கண்வட்டம் - சக்ஷுர்விஷயப்ரதேஶம். கண்வட்டக்களளுவது - ஸ்நேஹித்தவனுக்கொன்று வேண்டியிருக்க, செய்யாவிட்டால் அவனகண்முன்னேவர பயப்படுமாபோலே, " ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா " (ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா) என்கிறபடியே தருஷ்டிவிஷயமாக பயப்படுகையென்று ஸவபாவார்த்தம். சாடுவுக்கு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டங்கசாலையிலே க்ருத்ரிமபபணமடிக்கிறவன. கண்வட்டம - டங்கசாலை. திருமேனியைச்சொன்ன வநந்தரம திருக்கண்களைசசொன்னதுக்குபாவம் (பெருவெள்ளத்திலேஇத்யாதி) " என " என்றதுக்குபாவம (பராக்ருதேத்யாதி)

நாவினுள்நின்று மலருமென்றுதொடங்கி, அளிப்பவன்றானே, பொருபடையாழிசங்கேந்தும் பூவியலுறறடந்தோளன் காவிநனமேனி இத்யாரப்யாநவய꞉. ✻

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே
யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி
யமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே.

ஆறுயிரப்படி.

(கமலக்கண்ணன்) பரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தமான ஸகலஜகத்தையுமபடைத் தருளினகமலக்கண்ணன், என்கண்ணினுள்ளே புகுந்தருளினுன ; நானுமவனையென்கண்களால் காணப்பெற்றேன் ; அவனும் தன்னுடையசீதளமான அழகியதிருக்கண்களாலே யென்னுடைய ஸமஸ்தஸந்தாபங்களுமபோம்படி யெனனைக்குளிரப்பார்த்தருளாநின்றுன் ; இப்படிமற்றுமுள்ள ஶ்ரோத்ராதிஸகலகரணங்களாலு மவனையேபுஜிக்கப்பெற்றேன் ; நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியெனக்கு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னெற்றியுள் நின்றருளினுனென்கிறுர். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்கணகளிலேநின்றுப்ரகாஶியாநிறகச்செய்தே, ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவனென்னுடைய லலாடமதயத்திலே யானுனென்கிறுர்.

கமலககண்ணன் - கமலக்கண்ணனுனவன். என்கண்ணினுள்ளான் - என்கண்ணுக்குவிஷயமாகாநிறகும். அததாலே “ நசக்ஷுஷாபஶ்யதி ” (நசக்ஷுஷாபஶ்யதி) என்கிறநிலைதவிர்நது காணபன - நானுமவனைக்காணுநின்றேன். அதுக்கடி அவன் - அக்கமலககணணன. கண்களாலே - தன்கணகளாலே. அமலங்களாக - அஜஞாநாதிமலமபோம்படி. விழிக்கும - பார்ததருளாநிறகும். அததாலே ஐம்புலனும - சக்ஷுரிநதரியமுமிநதரியாந்தரங்களோடுவாசியற. அவனமூாததி - அவனுக்குப்ரகாரதயாஶேஷமாயிற்று. இபபடிசெயதவனுரெனனில்; கமலதது - கமலஸம்பவனுகையாலே. அயன் - அஜனென்றுபேராய். நம்பிதன்னை - ஸ்ருஷ்ட்யாதயுபயுகதஜஞாநாதிபூாணனுனப்ரஹ்மாவை. கணணுதலானெடும் - லலாடநேதரதவததாலேவயகதஶக்திகனுனருதரனேடே. தோற்றி - தோறறுவிதது. அவர்களமுதலாக அமலம் - ஸதவோததரைகளான. தெய்வததோடு - தேவதைகளோடே. உலகம - லோகங்களையும. ஆக்கி - ஸ்ருஷ்டிககும்ஸவபாவனுனவன். இநநிலைகுலையாதே என - எனனவயவைகதேஶமான. நெறறியுளான் - நெறறியிலேயா

உலகமாக்கியென்று - பே. கணணுதலானெடுமென்று - ருத்ரனுடைய அபராதாநதவநதோறறுகிறது...... ....,.................*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிலநின்றநிலை ஸாத்மித்தவாறே யென்னெற்றியிலேவந்துநிலலாநினறுனென்கிறுா.

(கமலககண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்) புண்டரீகாக்ஷனனவன் என்கண்ணுக்கு விஷயமானுன. “ நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே ” (நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே) என்கிறமாயாதைகுலைந்தது. அவனவ்வடிவையுமுடையகண்ணுக்கு விஷ்யமாகநினுனிலை, நீா பின்னைசசெய்வதெனனெ

ன்னில (காண்பன்) நானும கண்டநுபவியாநின்றேன். இவவிலக்ஷணவிஷயததை நீர் கண்டநுபவிக்க வலலீரானபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவனித்யாதி) அவன் தன்திருககண்களாலே, எனதோஷமெல்லாங்கழிந்து நானகாணவலலேனும்படி குளிரககடாக்ஷியாநின்றான். ஆனாலும், இந்த்ரியங்களென்று சிலவுண்டேகாட்சிககு ப்ரதிபந்தககங்கள், அவைசெயததென்னென்ன (ஐமபுலனுமவன்மூர்த்தி) காடசிககு பரதிபந்தககஙகளான ஶ்ரோத்ராதிகளு மவனிட்டவழககாம்படி அவனுககு சரீரவததவிதேயமாய் அஙகேபடையற்றன. (கமலததயனித்யாதி) திருநாபிகமலததிலே அவ்யவதானேநபிறநது, எல்லாரிலும் விஸஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடையனாய், தனக்கிவ்வருகுளளவற்றை யுண்டாககுமிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரனைக் கேள்விகொளளவேணடாதபடி நிரபேக்ஷனான சதுர்முகனை லலாடநேத்ரனான ருத்ரனோடேயுண்டாககி, அவ்வளவில பாயவஸியாதே, ஸதவப்ரசுரரான தேவதைகளோடே லோகஙகளையுண்டாக்கினவன். "செயயுண்ணி" என்னுமாபோலே, "ஆககி" என்றது - ஆக்கும் ஸ்வபாவனென்றபடி.

(என்னெறறியுளானே) காமாநுகுணமாக ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்து விட்டான, பரயோஜநநிரபேக்ஷமாக என்னெற்றியிலே புகுந்துநின்றான்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாமபாட்டு. (கமலககண்ணனித்யாதி) இத்தால்பலிததநாதபாயம் (நசக்ஷுர்வேஷத்யாதி)

அவனகண்களாலே யமலஙகளாகவிழிக்கும-அககமலககண்ணன தனகண்களாலே யஜ்ஞாநாதிதோஷஙகளெல்லாமபோம்படி யாகக்கடாக்ஷியாநிற்கு மிதி பாவதாத்தம். (கடாக்ஷியாநின்றான) ஆகையாலேகாணபன என்றநவயம.

விஷயபராவண்ய ஹேதுவாகையாலே இநதரியஙகளை - ப்ரதிபந்தகங்களென்கிறது. படையற்றன - பரிகரமாயிற்றின. படை - பரிகரம். அவனுக்குஶேஷமாயிற்றதுகளென்றபடி.

இபபடியமலஙகளாக விழிககக்கூடுமோவென்ன; ஸங்கல்பத்தாலே ஸகல ஜகதஸ்ருஷ்டியைபபண்ணவல்ல ஸர்வேஶ்வரனுககுக கூடாததுண்டோவென்று அவனுடையகாரணதவத்தை யருளிச்செயதுகொண்டு, இபபடிஸாவாதிகனாயிருக்கிறவன் ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக வென்னெறறியிலே யிருககிறானென்கிறார் (கமலததயனென்றுதொடஙகி) என்றுமேலுக்கு ஸஙகதிகண்டுகொளவது, அஜஶப்தார்த்தம் (எல்லாரிலுமித்யாதி) கமலத்திலே பிறககையாலே - அஜனென்று பேராகிறதென்றபடி. "நம்பி" என்றதின்தாதபர்யம் (தனககித்யாதி) கேளவிகொளளவேண்டாதபடி - கேட்கவேண்டாதபடி. நுதற்கண்ணனோடும என்றந்வயிததருளிசசெய்கிறார் (லலாடநேதரோத்யாதி) தோற்றி - தோற்றுவித்தென்றுவிவக்ஷித்து (உண்டாக்கியென்றது) (செய்யுண்ணியித்யாதி) "ஆக்கி" என்கிறது - ல்யப்பன்று, பரதமைக வசநாந்தஶப்தமென்றபடி.

அவதாரணார்த்தம (கர்மாநுகுணமாகவித்யாதி) விஷயஸ்ருஷ்டிசொல்லுகையாலே - காமநிபந்தநத்வம ஸித்தமெனறுகருதது. (ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக) அவவருகுபோக்கில்லாமையாலே - ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷத்வம் ஸித்தமெனறபடி.

க்ரமேணாவய: ....*

பத்தாம்பாட்டு.

நெற்றியுணினறென்னையாளுநிரைமலாபபாதங்கள்சூடிக்
கற்றைத்துழாய்முடிககோலககணணபிரானைததொழுவா
ரொற்றைப்பிறையணிநதானுநான்முகனுமிந்திரனு,
மற்றையமாருமெல்லாம்வநதெனதுசசியுளானே.

ஆறாயிரப்படி

(நெற்றியுள்) ப்ரஹ்மேஶாதி ஸகலதேவதைகளும, நெற்றியுள நின்றென்னை யடிமைகொண்டருளுகிற இநதத்திருவடிமலாகளைச சூடிககொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிககோலக கண்ணபிரானைததொழுவார்; அவனே ஸர்வேஶ்வரனாய அவாபத ஸமஸ்தகாமனான வெமபெருமான், என்னெற்றியுள் நின்றருளின நிலையெனககு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னுசசியுள்ளே வந்து புகுநதருளினா னெனகிறார்....................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனானவன் என்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே யானெனகிறார்.

நெறறியுணின்று - அபிமுகமாயநினறு. என்னை - என்னை. ஆளும் - அடிமைகொள்வதாய. நிரைமலா - ஆஶ்ரிதரிட்ட பூநிரையையுடைததான. பாதங்கள - திருவடிகளை. சூடி - தங்கள தலையிலே சூடி. கறறை - செறிநத. துழாய - திருததுழாயாகிற. முடிககோலம - திருமுடியலஙகாரததை யுடையனாய. கண்ணபிரானை- ஆஶ்ரிதபவயனாயுபகரிககும் க்ருஷ்ணனை. தொழுவார் - அஞசலி பநதாதிமுகததாலே ஆஶ்ரயிபபாா. ஒறறைப்பிறை - ஏககலாரூபமான பிறையை. அணிநதானும்- ஶிரோபூஷணமாகவுடைய ருதரனும். நானமுகனும - சதுாமுகனும். இநதிரனும- இநதரனும. மற்றை - மறறுமுளள. அமரருமெலலாம் - தேவர்களெலலாரும். இபபடி யவர்களாலே தொழபபட்டவன், வநது - அநத நெறறியுள நினறும் வநது. எனதுசசியுளான - எனதலையினமேலே யானன்.. ...., ...*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரஹ்மாதிகள் தன்னைப்பெறுகைக் கவஸர ப்ரதீக்ஷராய்த் தடுமாறும்படி யிருககிறவன்றான் என்னைப் பெறுகைககவஸரம் பார்த்து வந்து என்னுச்சியுளானானா னென்கிறார்.

(நெற்றியித்யாதி) நெற்றியுள் நின்றென்னை யடிமை கொள்ளுகிற. (நிறைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி) மலரை நிறைத்தாற்போலே யிருக்கிற திருவடிகளை ப்ரஸாவஹித்து. (கற்றைத்துழா யித்யாதி) ஒருவாடல் மாலையைக் கொண்டுவந்து திருமுடியிலே வைத்தாலும், திருக்குழலின் ஸ்பர்ஸத்தாலே செவ்விபெற்றுத் தழையாநிற்கும். “தழைக்குந்துழாய்” என்னுமாபோலே. செவ்விபெற்றுத் தழைக்கிற திருத்துழாயோடே கூடின திருவபிஷேகத்தை யுடையனாய், தர்ஸநீயமான வடிவையுமுடைய உபகார ஸீலனான க்ருஷ்ணனை-நிறைமலர்ப்பாதங்கள்சூடித் தொழுவார். (ஒற்றைப்பிறை யணிந்தானும்) ஒருகலா மாத்ரமான சந்த்ரனை ஜடையிலே தரித்து ஸுகப்ரதானனா யிருக்கிற ருத்ரனும் அவனுக்கு ஜநகனான சதுர்முகனும், தேவர்களை மெய்க்காட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த்ரனும், மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம். இப்படியவர்கள் தடுமாறாநிற்க தன்னைப்பெறுகைக்கு, அதெல்லாம் தானென்னைப் பெறுகைக்குப்பட்டுவந்து, என்னுச்சியுளானாகாநிற்கிறான். ராஜாக்களந்தஃபுரத்தில், ஒருகட்டில் நின்றும் மற்றைக்கட்டேறப் போகாநிற்க, நடுவேயந்தரங்கர்முகங்காட்டித்தங்காரியங்கொண்டுபோமாபோலே, இவர் திருநெற்றியில் நின்றும் திருமுடியேறப்போகா நின்றால் ப்ரஹ்மாதிகள் நடுவே முகங்காட்டித் தங்கள் காரியங் கொண்டுபோ யித்தனை..............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நெற்றியுளித்யாதி) “ப்ரஹ்மாதிகள் தொழும்படி யிருக்குமவன் உச்சியுளான” என்றதுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்யா நின்று கொண்டு, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) “வந்து” என்றத்தைப்பற்ற (என்னைப்பெறுகைக்கவஸரம்பார்த்தென்றது) “தொழுவார்” என்று - அவர்கள் தடுமாற்றம்; “வந்து” என்று - இவன் தடுமாற்றம். நிறைத்தாற்போலே - அடைவுபடநிறுத்தினாற்போலே. (கற்றைத்துழாய) கற்றை - தழைக்கிற. பறிக்கப்பட்டதுழாயாகிலும், ஸ்பர்ஸவிஸேஷத்தாலே தழையாநிற்கக் குறையில்லையிறே. ஸமவாதம் (தழைக்குமித்யாதி) ஸபதார்த்தம் (செவ்விபெற்றித்யாதி) “கண்ணபிரானை” என்கிற த்விதீயாவிபக்திக்கந்வயங் காட்டுகிறார் (நிறைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித்தொழுவாரென்று.)

ஒற்றைப்பிறை - ஏககலாமாத்ரசந்த்ரன். மெய்க்காட்டு - எண்ணிக்கை.

நெற்றியுள் நின்றென்னையாளுங் கற்றைத்துழாய முடிக்கோலக் கண்ணபிரானை, ஒற்றைப்பிறை தொடங்கி, அமரருமெல்லாம நிறைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித்தொழாநிற்கச் செய்தே, வந்தென்னுச்சியுளான் என்றந்வயித்துப்பாவம். (இப்படியிவர்களித்யாதி) (தன்னைப்பெறுகைக்கு இப்படியவர்கள் தடுமாறாநிற்க என்றந்வயிப்பது. ஸத்ருஷ்டாந்தவிவரணம்) (ராஜாக்களித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னதேயர்த்தம் வயம்...*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிராற்
கிச்சையுட்செல்லவுணர்த்திவண்குருகூர்ச்சடகோப
னிச்சொன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு
நிச்சலும்விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே.

ஆறாயிரப்படி.

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனானவனுக்கு இப்படிசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யெம்பெருமானுக்கு நிச்சலும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நீள்கழல் சென்னி பொருமென்கிறார்.............*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக நித்யமானபகவத்ப்ராப்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

உச்சியுள்ளே நிற்கும் - இப்படியே உச்சியிலே நிற்குமவனாய். தேவதேவற்கு - தேவதேவனுமாய. கண்ணபிராற்கு - கண்ணபிரானுமான. பரத்வ ஸௌலப்யங்களையுடையவனுக்கு இச்சை - தம்பக்கலவன்பண்ணின அபிநிவேஶம். உள் - தம்முடையவுள்ளே. செல்ல - நடக்க. உணர்த்தி - அத்தையவனுக்கறிவித்து. வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார். இச்சொன்னவாயிரத்துள் - அருளிச்செய்த இந்த வாயிரத்துள். அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷகரமஸூசகமான, இவை-இந்த. ஓர் - அத்விதீயமாயுள்ள. பத்து - பத்தையும். எம்பிராற்கு - எம்பெருமானுக்கு. விண்ணப்பஞ்செய்ய - விண்ணப்பஞ்செய்ய. நீள் - ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் வருவதான. கழல் - அவன்திருவடிகள். சென்னி - இவர்கள் தலையிலே. நிச்சலும் - நிச்சலும். பொருமே - பொருந்தும்.

பொருமே - பொருந்தும்.. . ... *

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்கள் தலையிலே யெம்பெருமான் திருவடிகள் நாடோறும் சேருமென்கிறார்.

இனியெங்கே போவதாக விருந்தாரென்னில் (உச்சியுள்ளே நிற்கும்) அமரர் சென்னிப்பூவான தான் என்சென்னிக்கவ்வருகு "கந்தவ்ய பூமியில்லை" என்று என்னுச்சியுள்ளே வர்த்தியா நின்றான். என்னுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே தேவதேவனானானென்றுமாம்.

(உள்ளே நிற்கும்) இனியவ்வருகுபோக்கில்லை. (தேவதேவற்கு) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருக்கிற விருப்பையும் நினைக்கிறிலன். (கண்ணபிராற்கு) உபகாரஶீலனான க்ருஷ்ணனுக்கு. (இச்சையுட்செல்

லவுணர்த்தி) ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் தம்பக்கலுண்டான இச்சையைத்தா மறிந்தபடியை யவன் திருவுள்ளத்திலே படும்படியுணர்த்தி. (வண்குருகூர்ச்சடகோபன) ஸர்வேஶ்வரனுக்கறிவித்தவளவே யன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுமறியும்படி பண்ணினவுதாரரான ஆழ்வார் (இச்சொன்ன) இப்பாவவ்ருத்தியாலே சொன்ன ஆயிரத்திலு மிவையுமோர்பத்து. (எம்பிரானுக்கித்யாதி) எம்பிரானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நிச்சலும் நீள்கழல் சென்னிபொரும - தனக்குப்பாங்கான ஸமயத்திலே யொருகால் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாளதோறும் ஆஶ்ரயலேஶமுடையாரிருந்த விடத்திலே செல்ல வளரும் திருவடிகள் சென்னியோடேசேரும. எம்பிரானென்றது - இப்படி ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கவும, இழவுமறக்கவு மநுபவிப்பித்தவுபகாரகனென்றபடி. ஆழ்வார்க்ரமத்திலே “ உச்சியுளானே ” என்றபேறு, இதுகற்றார்க்கு முதலடியிலேயுண்டாம். பொரு என்று - ஒப்பாய, ஒப்பாவது-சேருகையாய, சேருமென்றபடி “ உச்சியுள்ளேநிற்கும ” என்று - இவர்பெற்றதுவே பேறுகக்கடவது.

முதற்பாட்டில, என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்றானென்றார், இரண்டாமபாட்டில், அதுஸாத்மித்தவாறே யருகே நின்றானென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், தம்முடனே கூடநின்றானென்றார், நாலாம்பாட்டில, ஒக்கலையிலே வந்திருந்தானென்றார், அஞ்சாம்பாட்டில். நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தானென்றார், ஆறாம்பாட்டில, தோளிலே வந்திருந்தானென்றார், ஏழாமபாட்டில, நாவிலேவந்து புகுந்தானென்றார், எட்டாம்பாட்டில், கண்ணுள்ளே நின்றானென்றார, ஒன்பதாமபாட்டில, நெற்றியிலே நின்றானென்றார், பத்தாம்பாட்டில், திருமுடியிலே நின்றானென்றார், நிகமத்தில், ஆக, இத்தால் - தம்முடனே ஸாத்மிக்கும்படி கலக்கையாலே அவனை ஸ்ரீஸாவஹிதாரா, பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (உச்சியுள்ளேயித்யாதி) “ விண்ணப்பஞ்செய்ய நிச்சலும்நீள்கழல் சென்னிபொரும் ” என்றநவமித்தவதாரிகை) இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

“ உச்சியுள்ளே ” என்கிற அவதாரணத்தையும், “ நிற்கும ” என்கிறவாத்தமாநத்தையுங்கடாக்ஷித்துபாவம் (இனியெங்கேயித்யாதி) “ தேவதேவன் ” என்றத்தைபூர்வபாவியாகவும, அபரபாவியாகவு மருளிச்செய்கிறார் (அமரர்சென்னியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அவதாரணார்த்தவிவரணம் (இனியவவருக்கு போக்கில்லையென்று) “ அமரர்சென்னி ” இத்யாதியின்விவரணம் (அயர்வறுமித்யாதி) மூன்றாம்தாத்பர்யமாதல்.

(இச்சையைத்தாமறிந்தபடியை) தாம்கருதஜ்ஞானபடியை. உட்செல்ல-அவன்திருவுள்ளத்திலேபடும்படி. இச்சை - அபிநிவேஶம். யத்வா, உள - தம்முடையவறிவு. செல்ல - அவன்திருவுள்ளத்திலேசெல்ல. அவனுடைய இச்சாவிஷயமான தம்முடைய வறிவென்றாய், இச்சையைத்தாமறிந்தபடியை யவன்திருவுள

ளததிலேபடும்படி யறிவித்தவென்றபடி. வண்மையேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரனுக் கறிவிததவிதயாதி)

இச்சொன்ன - இப்படிச்சொன்ன. தனக்கிதயாதி) நிச்சலும் - விண்ணப் பஞ் செய்ய என்றால், "கழல் சென்னிபொரும்" என்கைக்குக்காலமின்றிக்கே யொ ழியு மென்று கருத்து. (இழவுமறக்கவும) பூர்வாவஸ்தாஸ்மரணது:க்கந்தரஹி தமாகவும். "கண்ணபிரான" என்கிறவிடத்திலே ஸாவவிஷயோபகாரஞ் சொல் லுகிறது, "எம்பிரான்கு" என்கிறவிடத்தில - தம்முடைய விஷயமான வுபகார ஞ்சொல்லுகிறது, அதோநபெளநருக்தயம. இத்தால இதுகற்றவர்களுக்கு வ்யாவ ருத்தி (ஆழ்வாரிதயாதி) பகவத்விஷயீகாரத்திலும் ஆசார்யாபிமாநத்துக்காதிக்ய முண்டென்றபடி. "பொரும" என்றால் - "சேரும்" என்னலாமோ வென்ன (பொருவென்றிதயாதி) இதுகற்றார்க்கு பலபேதமில்லை; இவர்க்குள்ள பலமே பலமெனகிறூ (உச்சியுளளே யிதயாதி.)

நிகமத்தில், திரியவும "உச்சியுள்ளேநிற்கும்" என்றதுக்குத்தாதபர்யாநத ரம் (ஆகவித்தால்தம்முடனேயிதயாதி)

உச்சியுள்ளேயிதயாரபய, எம்பிரானகுவிண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல் நிசச லும சென்னிபொருமிதயநவய:..*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(இவையுமவையும.)

பார்ஶ்வே த்³ருʼஷ்டம் த்வங்கே ஸத்³ருʼஷ்டம் ஸவிரஹவிமுக²ம் டி³ம்ப³வத் பார்ஶ்வலீநம் சி
த்தே க்லுʼப்தப்ரவேஶம் பு⁴ஜஶிக²ரக³தம் தாலுஸிம்ஹாஸநஸ்த²ம் । சக்ஷுர்ம
த்⁴யே நிவிஷ்டம் ஸ்தி²தமலிகதடே மஸ்தகே ஸத்த்வாம்ஶம் ப்ரத்யாஹாரோக்த
ரீத்யா விஹிதஸமதநுஸாத்ம்யபோ⁴க³ம் ப்ரஜாநாம் ॥ (௧௦)

(பாரஶ்வேதருஷ்டம்) என்னுடைச்சூழலுளானே - சுற்றடிகொண்டு தோ ற்றியும்; (அங்கேஸதருஷ்டம்) அவனென்னருகலிலானே - ஸமீபத்திலேவந்து தோற்றியும், (ஸவிரஹவிமுகம்) ஒழிவிலனென்னோடுடனே - விட்டுப்பிரியமா ட்டாதேயும், (டிம்பவதபார்ஶ்வலீநம) கண்ணனென்னொக்கலையானே - குழந் தையைப்போலே ஒக்கலையிலேவந்திருந்தும்; (சித்தேகல்பதபரவேஶம) மாய னென்னெஞ்சினுளானே - மநஸ்ஸிலேவந்துபரவேஶித்தும்; (புஜஶிகரகதம) எ ன்னுடைத்தோளிணையானே - தோளிணைமேலேயேறியும; (தாலுஸிம்ஹாஸநஸ்த் தம) என்னுடைநாவினுளானே - ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்திலேயிருந்தும்; (சக்ஷுர் மத்யேநிவிஷ்டம) கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே - கண்ணினுள்ளேயிருந் தும்; (ஸ்திதமலிகதடே) என்னெற்றியுளானே - நெற்றியிலேநின்றும், (மஸ்த கேஸத்த்வாம்ஸம்) என்னுச்சியுளானே - ஶிரஸ்ஸிலேயிருந்து மிப்படியநுபவிக் கிறவெம்பெருமானை "இவையுமவையும" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார்பக்தயங் கமான ப்ரத்யாஹாரத்தி லுக்தக்ரமத்தாலே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கவநுபவித்தருளி னாரென்கிறூர்..*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

இவையறிந்தோர்தமமளவிலீசனுவந்தாற்ற
வவயவங்கடோறுமணையும - சுவையதனைப்
பெற்றூர்வத்தான்மாறனபேசினசொற்பேசமால்
பொற்றூணருசென்னிபொரும். (க)

(இவையறிநதோர்தம்மளவில) இதில் எம்பெருமானுடைய ஸாதமயபோ கப்ரததவத்தை யருளிச்செய்த பாசுரததை யநுவதித்தருளிச்செயகிறூ. எங்ஙனேயென்ன ; இதநலையில் செவ்வைக்கேடு தனக்குச்செவ்வையாம்படி யிவர்களுக்குப்பாஙகாகத்தனனை யமைததுப் பரிமாறு மாாஜவகுணயுக்தனேயாகிலும்,தன னினைவறிநது செவவியராயபபரிமாறும்திருவடி திருவநநதாழவான தொடக்கமான நிதயாஸ்ரிதரோடே உகபபோடேகலககுமாபோலே, இனறூஸ்ரயிககிறவிவர்களோடுகபபுடனே கலநது பரிமாறக்கூடுமோவெனனில் ; அவாகளெல்லாரோடும் ஒரோபரகாரததாலே பரிமாறுகிறவன, அவாகளெல்லாரோடும் பரிமாறுகிற பரிமாறறமெல்லாவறறையு மிவனொருவனுடனே ஸாவேநதரியங்களாலும் ஸாவகாத்ரங்களாலும பொறுக்கபபொறுககப பரிமாறுமென்கிற *இவையுமவையிலர்த்ததை " இவையறிநதோர்தம்மளவில " இதயாதியாலே யருளிச்செயகிறூர்.

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில) இந்தஆாஜவகுணததையறிந்தவர்கள் விஷயததிலே. (ஈசனுவநதாறறவவயவங்கடோறுமணையுமசுவையதனைபபெறறு) ஸர்வேஸ்வரன ஹ்ருஷ்டனுய ஸாதமிக்க ஸாதமிகக ஸாவாவயவங்களிலும ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ரஸநதன்னைபபெறறு. பொறுககபபொறுகக உறுபபுததோறும் செறிபபுததிரககலக்குமதான பெருப்பேறறைபபெறறு. அதாவது - " ஸாாமோவாந ரோநுஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே " (ஸாாமோவாநரோநதரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) என்னும்படியான, " எனனுடைச்சூழலுளானே " "அருகலிலானே" " ஒழிவிலனென்னோடுடனே " " கண்ணனெனனொககலையானே ", " மாயனென்னெஞ்சினுளானே " " எனனுடைததோளிணையானே " " கமலக்கண்ணனெனகண்ணினுளானே " " என்னெறறியுளானே " " எனனுசசியுளானே " எனறு தலைககுமேலே ஏறினபடியை அடியொற்றினபடி. அணையுஞ்சுவையாவது - அருகலிலறுசுவை. பிராட்டி, திருவடி, திருவநநதாழவானேட்டைககலவியில் ரஸஙகளெல்லாம் ஏகவிஷயததிலேகலநது என்றத்தை நினைககிறது. (ஆவததால் மாறன்பேசினசொலபேச) இப்படிபெறுபபேறுபெறறு, அததாலுண்டான அபிநிவேஶத்தாலே ஆழவாரருளிசசெயத திவயஸூகதியை கேவலம் வாக்காலேவசிக்க. (மாலபொறறூள் நம்சென்னிபொரும்) ஆஸ்ரிதவ்யாமுகதனான ஸாவேஸ்வரனுடைய ஸபருஹணீயமான சரணங்கள நம்முடையசெனனிததிடரிலேசேரும். பொருவென்று-ஒப்பாய், அத்தால-சேருமெனறபடி, " நிசசலுமவிண்ணப்பஞ்செயய நீளகழல்சென்னிபொரும் " என்றததையருளிச்செயதபடி ....*

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - க-பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

பொருமாநீள் - ப்ரவேசங்கள்

ஆறாயிரப்படி.

(பொருமாநீள்படை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மோடே கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியாலே யக்கலவியைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

பத்தாந்திருவாய்மொழியில், "இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கடி-அவனுடைய நிர்ஹேதுக மஹோபகாரகத்வமிறே" என்றநுஸந்தித்து அதுக்குபபாதகமாக, அவன் தன்வடிவைத் தம்முடைய கண்ணுக்கிலக்காக்கினபடியையும், கண்ணாமாத்ரத்திலும ஸுலபனென்னுமிடத்தையும், அவனுடைய அநுபாவ்யஸ்வபாவத்தையும், நிரந்தராநுபாவ்யதையையும், ஆத்தித்வமும் வேண்டாத அதிஶயிதோபகாரகத்வத்தையும், அதுக்கடியான பந்தவிஶேஷத்தையும், இதுக்குப் படிமாவான ஸௌரிபோக்யதையையும், உபகாரகத்வோபயுக்தமான ஜ்ஞானத்தையையும், இவ்வுபகாரகரமம் மறக்கவரிதென்னுமிடத்தையும், மறவாமைக்கவன் பண்ணின யத்நவிஶேஷத்தையுமருளிச்செய்து, அவனுடைய மஹோபகாரகத்வத்தையநுபவித்துக்களிக்கிறார் ....*

ஈடு.

"கீழ்த்திருவாய்மொழியில் பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. (அதாவது) நிர்வ்ருதியென்று - ஸுகமாய், ஸுகிக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமுண்டு. அதாவது - "'உச்சியுள்ளேநிற்கும்' என்றிறே கீழ்நின்றது, பெற்றினி யிதுக்கவ்வருகேற்றமாகச்செய்துகொடுக்கலாவதொன்றுமில்லை, இனி இதினுடைய அவிச்சேதத்தைப்பண்ணிக் கொடுக்கையேயுள்ளது; 'பேறுகனத்திருந்தது, இதுவந்தவழியென்ன' என்றாராய்ந்தார், இப்பேற்றின்கனத்துக்கீடாயிருப்பதொருநன்மை தந்தலையின்றிக்கேயிருந்தது; இத்தலையிலு மேதேனுமுண்டாகப்பார்த்தா

லும், அதவேசமாதல், ஆபிமுக்யமாதலிறேயுள்ளது, அதைஸாதநமா கச்சொல்லப்போகாதே, இத்தலையிலே பரமபக்தி பர்யந்தமாகப்பிறந்தா லும் பேற்றினுக்கு இதுவொருஸாதநமாகச்சொல்லப்போகாதே, ஒருவனுடைய ஒழுகிச்சம்புழுங்கொடுத்து ராஜ்யத்தைப்பெற்றால் இதுவிலை யாயிராதே; ஸர்வேச்வரனடியாக வரும்பேற்றுக்கு இத்தலையாலொரடி நிரூபிக்கலாயிராதே, "வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால்" என்று மபடியிறே யிருப்பது; இவனை முதலிலே ஸ்ருஷ்டிக்கிறபோது "இவன நீயவழியைத்தப்பி நல்லவழிபோகவேணும்" என்று உபகரணங்களைக்கொ டுத்து விடுகையாலே, இவன்றலையால் பிறந்தநன்மைக்குமடி அவனாயிருக் குமே; இனி புத்த்யாதிஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையா லே, அத்வேஷத்தொடக்கமாக, பரிகணனை நடுவாக, பரமபக்தி பர்யந்த மாகத்தானே பிறப்பிப்பானொருவன்; 'நித்யஸூரிகள் பேற்றை அநாதி காலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்நமக்குத்தந்தான், ஒருவிஷயீகாரமிருக்கும் படியென' என்று, கீழில்திருவாய்மொழியிலுக்ஷ்மஸ்தக்யாகப்பிறந்த ஸ ம்ச்லேஷரஸத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று..........*

ஜீயர் அரும்பதம்

பெருமாநீள்படைப்ரவேசம், "கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகுமே" என்றபதத்தை நிதாநமாகவிவக்ஷித்து, கீழோடே யித்திருவாய்மொழிக்குஸங்கதி (நிர்வ்ருதராகிறாரென்றித்யாதி) "கீழ்ப்பிறந்த ஸார்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்தையநு ஸந்தித்து" என்றவாக்யம் - ப்ரவேசத்திற்குத்திலே யநுஸந்தேயம்.

பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமாவது - நிர்ஹேதுகத்வாநுஸந்தாநபூர்வ கமாக நிர்வ்ருதராகிறாரென்று. "கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்பிறந்த ஸார்வாங்கஸம் ச்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறாரென்று முன்புள்ளமுதலிகள் நிர் வஹிக்கும்படி, நிர்வ்ருதியென்று - ஸுகமாய், ஸுகிக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பிறந் த ஸார்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமு ண்டு" என்றிங்ஙனே பாடபேதமுண்டு; இப்போதுயதாக்ரமமே யநுஸந்தேயம், முன்பினாக வாக்யமநுஸந்திக்கவேண்டியதில்லை. அநுஸந்தித்து - ஆராய்ந்துபா ர்த்து. அதாவது - "கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ஹேதுவாகவொ ன்றைச்சொன்னதுண்டோ" என்றாராய்ந்துபார்த்து, காணாமையாலே பட்டரி ந்னேயோஜித்தாரென்றுகருத்து. இல்லையென்கிறதென், நித்யவிபூதியிலேகொண்டு போ யநுபவிப்பிக்கிற தேற்றமன்றோவென்ன, அன்றென்கிறார் (இனிநிற்கிறதுடை யவித்யாதி) ஆகையாலே (பேறுகனத்திருந்தது) என்றுகூட்டுவது. இதிற்கீழ்ப்பட்ட ஸார்வாங்கஸம்ச்லேஷத்தினுடைய. "இப்பேற்றினுக்கிட்டாயிருப்பது" இத் யாதிவாக்யத்துக்கு - "நித்யஸூரிகள்பேற்றை" இத்யாதிவாக்யத்தோடேஸங்க தி. நடுவுள்ளதெல்லாம் - ப்ரஸக்தாநுஷங்காபரிஹாரபரம்.

ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக இவனிடத்திலும் சிலவுண்டாகவே ண்டாவோவென்ன (இத்தலையிலுமித்யாதி) அஸத்கோதோஷத்ருஷ்ட்யாஹ

த்தை ஸாதநமாகவித்யாதி) அதவேஷாபிமுகயஙகளுககு ஸாதநதவ ராஹித்யத தை கிம்புநாங்யாயததாலே ஸாதிக்கிருர (இததலேயிலேபரமபகதீதயாதி) பரமப கதயாதிகள் ஸாதநமெனறெனகைககு தருஷடாநதம (ஒருவனிதயாதி) விலே-ஸத ருஶம்.

கார்யத்தைக்கொண்டு ஏததஸதருஶகாரணத்தைக கல்பிததாலோவெனன (ஸர்வேஶ்வரனிதயாதி) இததலேயாலோரடி - சேதநனுடைநுஷட்டிதமான ஸாத நம். நிர்ஹேதுகதவததுககு பரமாணம (வரவாறிதயாதி) ஆல-ஆஶ்சாயத்திலே. கீழ, ஸாதநதவததை அநபயுடகம்யவருளிசசெயதது அபயுபகம்யவருளிசசெயகிருர் (இவனேமுதலிலேயிதயாதி) பரிஹாராநதரம் (இனிபுததயாதிதயாதி) இனி-கிஞ ச. "யொவுஜிமாநெரஸஞ்சாரு" (யோபுததிமாநதரேஸஞசாந) "ஶாஶ்வ ரஸாஸ்ஸ்வதாநாம்" (ஈஶவரஸஸாவபூதாநாம்) இதயாதயநுஸநதேயம. கீதா ஸாநவமே, "வுஜிஜ்ஞாநமஸம்மொஹ: க்ஷமாஸத்யம்ஜம: ஶம: | ஸுகம்ஜு:கம்பவொ வாவொ லயஞ்சாலயமெவச | அஹிம்ஸா ஸமதாதுஷ்டிஸ்தபொதாநம் யஶொயஶ: | லவந்திலாவா லூதாநாம் மத்த ஏவ பூயுவிய:" (புததிாஜ ஞாநமஸம்மோஹ: க்ஷமாஸத்யம்தமஶ்ஶம: । ஸுகம்து:கமபவோபாவோபயஞ்சா பயமேவச । அஹிமஸாஸமதாதுஷடிஸதபோதாநமயஶோயஶ: | பவநதிபாவாபூதா நாமமததஏவபருதகவிதா:) பரிகணனைனயெனறது - "எணணிலுமவரும்" எனறத தைபபறற.

நிகமிக்கிருர (நித்யஸூரிகளிதயாதி) "ஓரெணடானுமினறியே" இதயா தியைப்பறற (அநாதிகாலமிதயாதி) "எனகணணுளதாகும" "கண்டாயேநெ ஞ்சே" இத்யாதியைபபறற (நிரவருதராகிருரெனறது) "ஓரெண்டானுமினறி யே" எனறதனைபபற்ற - பட்டாநிரவாஹம. "ஸாவாங்கஸம்ஶ்லேஷாநுஸந்தா நததாலே நிரவருதராகிருர" எனறு - முநதினநிரவாஹம். "நிர்ஹேதுகதவாநு ஸநதாநமும நிரவருதிககுஹேது" எனறு - பட்டாயோஜனைககுவிஶேஷம்......*

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பா

பொருமாநீளபடையாழிசங்கததொடு
திருமாநீளகழலேழுலகுந்தொழ
வொருமாணிககுறளாகிநிமிாநதவக
கருமாணிக்கமெனகண்ணுளதாகுமே.

ஆறுயிரப்படி.

விரோதிநிரஸநஸமயத்தில அவாகளுககுததக்கபடியன்றியே, அதிகமாககிளாநதுகொண்டு செலலும்ஸவபாவமான திருவாழிதிருசசங் குமுதலான திவ்பாயுதஙகளேயேநதின அவ்வழகையும், அளவிறந்தவழ

கையுடைத்தான தன்றிருவடியையும் ஸர்வாத்மாக்களுங்கண்டு தொழும்படியாக, ஒருமாணிக்குறளாகிநிமிர்ந்த அக்கருமாணிக்கமவ்வழகோடே யென்கண்ணுள்ளேயிருந்ததென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், த்ரிவிக்ரமாபதாநத்தாலே ஸர்வலோகத்துக்கு முபகரித்தாற்போலே, அவ்வடிவை யென்கண்ணுக்கிலக்காக்கினனென்கிறார்.

பொரு - விரோதிநிரஸநசீலமாய. மா - அத்தாலேஅதிஶயிதோத்க்ருஷ்டமாய. நீள் - வடிவோடொக்கவளரக்கடவதாயுள்ள. படை - ஆயுதமான. ஆழிசங்கத்தொடு - சங்கசக்ரங்களோடேகூட. திரு - ஶ்ரியஃபதித்வசிஹ்நங்களையுடைத்தான. மா - உதகாஷயுக்தமாய. நீள் - ஆஶ்ரிதரளவுஞ்செல்வதான. கழல் - திருவடிகளை. ஏழுலகும் - ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிபாகமறஸகலலோகமும். தொழ - ஸேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி அநுபவிக்கும்படியாக. ஒரு - அத்விதீயமான. மாணிக்குறளாய - ஆஶ்ரிதத்வாநுரூப ப்ரஹ்மசாரி வாமநத்வத்தையுடையனாய்க்கொண்டு. நிமிர்ந்த - காரியஸித்திஸமநந்தரமவளர்ந்தருளின. அ - அந்தவைபவத்தையுடைய. கருமாணிக்கம் - நீலரத்நம்போலேதர்ஶநீயவிக்ரஹனானவன். என்கண்ணுளது - என்கண்ணுக்குவிஷயம். ஆகும் - ஆகாநின்றதும்.

என்கண்ணென்று - என்னிடத்தென்றுமாம். உளதாகுமென்ற அஃறிணை - மாணிக்கமென்கையாலே. ....*

---

௨ - முதற்பாட்டு.

இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிறவர்த்தத்தைத் திரளவருளிச்செய்கிறார் முதற்பாட்டில். மஹாபலி, தன்வரவையறியாதேயிருக்க அவன்பக்கலிலேதானே யிரப்பாளனாய்ச்சென்று தன்னுடைமையைத் தன்னதாக்கினாற்போலே, எனக்குநினைவின்றிக்கே யிருக்கத்தானேவந்து தன் வடிவழகை யென்கண்ணுக்கிலக்காக்கினனென்று அவன்படியை யநுஸந்தித்தினியராகிறார்.

(பொரு) திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, திவ்யாயுதங்கள் நமுசிப்ரப்ருதிகள் மேலேபொருதபடியைச்சொல்லுதல்; திவ்யாயுதங்கள் தானொருவரையொருவர் ஸ்பர்த்தைபண்ணிப் பொருகிறபடியைச்சொல்லுதல். நமுசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருமென்றதுசேருமிறே, [இடங்கைவலம்புரிநின்றார்ப்ப] இடத்திருக்கையிலே ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யமானது அப்போதப்போது பிறந்தவிஜயத்தையநுஸந்தித்து ஆர்த்துக்கொண்டது; அங்ஙனார்த்துக்கொள்ள அவஸரமின்றிக்கே, திருவாழி, நெருப்பையுமிழ்ந்துவிரோதிகளை "வாய்வாய்" என்றுஒடுங்கப்பண்ணிற்று; [விடங்காலுந்தீவாயரவணை] திருவநந்தாழ்வானுக்குவாதாமேலேகிடந்த விடத்தேகிடந்து நெருப்பையுமிழ்ந்தான, விரோதிபூயிஷ்டமான இத்தேஶத்திலவனிப்படி செய்யச்சொல்லவேணுமோ! அங்கேயுட்பட இப்படிசெ

ய்யக்கட்டவவன்;* ஆங்காரவாரமது கேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணையிறே, ஆங்கு - தேசமது. ஆரவாரமது - "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம் அஹமந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாத:" (அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம அஹமந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாத:) என்கிற ஆரவாரம். அங்கேயது கேட்டபடிபடுகிறவர்கள் இங்கேயிதுகண்டால் எப்படிபடச்சொல்லவேணுமோ; இவர்களிப்படி யலமருகைக்கடியென்னென்னில [அரவணைமேல தோன்றல] திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரனை காடுமேடுமளக்கைக்காக புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருவடிகளை நிமிர்த்தபோது;* எல்லாம்படவேண்டாவோ' அவனிப்படி வ்யாபரியா நின்றால. தன்னில்தான பொருதென்றபோது - அஸ்தாநேபயஶங்கையாலே ஒருவரையொருவர் அதிஶங்கைபண்ணிப்பொருகை.' "ராகவம் ஶரணம் கத:" (ராகவமஶரணம்கத:) என்றவனையிறே "வத்யதாம்" (வத்யதாம) என்றது; "பரதஸ்ய வதே தோஷம் நாஹம் பஶ்யாமி" (பரதஸ்யவதேதோஷமநாஹமபஶ்யாமி) என்றாரிறே இளைய பெருமாள். (மா) அவற்றின்வடிவின பெருமையைச்சொல்லவுமாம்; அன்றியே, ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில அவனிற்காட்டில் இவர்களுக்குண்டான பக்ஷபாதத்தைச்சொல்லவுமாம். "வ்யாஹ்ருதாநி க்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதீந்யாயுதாநி தம் । ரக்ஷந்தி ஸகலாபத்ப்யோ யேந விஷ்ணுருபாஸித:" (வ்யாஹ்ருதாநிக்ருஷ்ணஸ்யசக்ராதிந்யாயுதாநிதம! ரக்ஷந்திஸகலாபத்பயோ யேநவிஷ்ணுருபாஸித:) என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனெதிரியானாலும அவன்கையிலகாட்டிக்கொடாதே நோக்குமமஹத்வத்தைச்சொல்லுகிறது. (நீள்படை) "ஆயிரக்காதமபறப்பதின்குட்டி ஐநூறுகாதம் சிறகடிக்கொள்ளும" என்னுமாபோலே, ஸர்வேஶ்வரனதிகரித்தகார்யத்திலே யவன்றன்னிலும் முற்பட்டிருக்கை. நீள்படையான ஆழிசங்கத்தோடேகூட. (திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ) "கதாபுந:" (கதாபுந:) என்றுநாணைசைப்பட்டுக் கிடக்குந்திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீர்! ராசையில்லாதார்தலையிலேவைத்தது. திரு - ஐஶ்வர்யஸூசகமான த்வஜாரவிந்தாதிகளையுடைத்தாயிருக்கை. மா - பரமபூஜ்யமாயிருக்கை. நீள்கழல் - ஆஶாலேஶமுடையாரிருந்த விடமெல்லையாக வளருந்திருவடிகள். ஏழுலகுந்தொழ - ஒருஸாதநாநுஷ்டானம்பண்ணாதாருந்தொழ. (ஒரு) இவன்றானே "இவ்வடியையின்னமொருகாற்கொள்ளவேணும்" என்னிலும் வாயாதபடியத்விதீயமாயிருக்கை. (மாணி) ஶ்ரிய:பதியென்று தோற்றுதபடியிரப்பிலேதழும்பேறுகை. (குறளாகி) கோடியைக்காணியாக்கினாற்போலே, பெரியவடிவைக்கண்ணாலேமுகக்கலாம்படி சுருக்கினபடி. (நிமிர்ந்த) அடியிலேநீர் வார்த்துக்கொடுத்தவாறே நிமிர்ந்தபடி.* வாஸு

தேவதருவிறே. நெய்தற்காடலர்ந்தாற்போலே, ஆகாசாவகாசமடையத் தன்வடிவழகாலே பாரித்தபடி.

(அக்கருமாணிக்கம்) * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற தம்மாலும் பரிச்சேதிக்கப் போகிறதில்லைகாணும். (என்கண்ணுளதாகுமே) ஏழுலகத்துள்ளார், வாசியறிந்திலர்களிறே; அவ்வாசியறியுமவராகையாலே “என்கண்ணுளதாகுமே” என்கிறார். கண்ணென்று - இடமாய், என்னிடத்தாகுமென்னவுமாம். “கருமாணிக்கம்” என்கையாலே (கண்ணுளதாகுமென்கிறது)...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

முதற்பாட்டு. (பொருமாவித்யாதி) இத்திருவாய்மொழியிற்சொல்லுகிற அர்த்தமாவது - நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரம். நிரள - ஸங்க்ரஹேண. விவரணம் (மஹாபலீத்யாதி) தன்னுடைமையை - தன்னுடையஸ்வமான பூமியை. “அக்கருமாணிக்கம்” என்கையாலே (தன்வடிவையென்றது)

இதெப்படிகூடுமென்கிறசங்கையிலே, த்விதீயபக்ஷத்தை பச்சாத்ப்ரதிபாதிக்கிறவராய்க்கொண்டு, ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நமுசியித்யாதி) சேருமிறே - நமுசிப்ரப்ருதிகள் விரோதிகளாகையாலே சேருமிறே. நமுசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருதமைக்குப்ரமாணம் (இடங்கையித்யாதி) இதுக்கர்த்தம் (இடத்திருக்கையிலித்யாதி) ஆர்ப்பு - ஆரவாரம். வாய்வாயென்றுநெருங்கப்பண்ணிற்றென்றது - “என்னிதுமாயமென்னப்பனறிந்திலன” என்றநமுசிப்ரப்ருதிகளை “வாய்வாய்” என்றுநெருங்கப்பண்ணிற்றென்றபடி. வாய்வாயென்று - கபோலதாடனத்தைச்சொல்லுகிறது. கிடந்தவிடத்தே - க்ஷீராப்தியிலே. அவன் - திருவநந்தாழ்வான். அங்கே - பரமபதத்திலே. அங்குமப்படிசெய்யுமோவென்ன (ஆங்காரவாரமித்யாதி) அங்குவிரோதிகளில்லையே, ஆரவாரமேதென்ன (அஹமந்நமித்யாதி) “அரவு” என்றதை - கிழும்மேலுமநவயிப்பது தோன்றல் - ராஜா. தோன்றலென்றது - ஸௌகுமார்யஸூசகம். இப்படிவ்யாபரியாநின்றுலென்றது - சாடு. இப்படி - இந்தபூமியிலென்று ஸ்வபாவார்த்தம். த்விதீயபக்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னிறருண்தியாதி) “ஸ்நேஹாத்ஹூநரக்ஷாவஸரஸிஹி:” (ஸ்நேஹாத்ஸ்தத்ரநரக்ஷாவயஸிபி:) இத்யாதி. அஸத்தாரேபயஸங்கைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ராகவமித்யாதிவாக்யத்வயேந) யுத்தகாண்டே ஸப்தமே, “ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வா புத்ராம்ச்ச தாராம்ச்ச ராகவம் சரணம் கத:” (ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேநதாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வாபுத்ராம்ச்சதாராம்ச்சராகவம்சரணங்கத:.) அயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே லக்ஷ்மண:, “பரதஸ்ய வதே தோஷம் நாஹம் பச்யாமி ராகவ । பூர்வாபகாரிணாம் த்யாகே ந ஹ்யதர்மோ விதீயதே” (பரதஸ்யவதேதோஷம்நாஹம்பஸ்யாமிராகவ । பூர்வாபகாரிணாம்த்யாகோஹ்யதர்மோவிதீயதே.)

அவனிற்காட்டி லிவர்களுக்கு பக்ஷபாதமுண்டென்றதுக்கு ப்ரமாணம (அவயாஹதாநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே, "[illegible]" (அவ்யாஹதாநிக்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதீந்யாயுதாநிதம் । ரக்ஷந்திஸகலாபத்ப்யோயே நவிஷ்ணுருபாஸிதஃ) ஸகலஸம்பத்துக்கும் காரணம் (ஸர்வேஶ்வரனென்றிரிதியாதி) ஆகையாலிறே திருவாழியாழ்வானும இவ்ஷீகாஸத்ரமும், தாவவாஸானையும் காகத்தையும் மெள்ளமெள்ளபபின் சென்றுட்டாநதது, அததாலேயிறே அவர்களுக்கு ஸாணுகதிக்கவகாஸங்கிடைத்தது. அவனுடைய அந்தரங்கபரிகரமெல்லாமிப்படியேயிருப்பது, "[illegible]" (புரேவமேசாருதீமநிநதிதாமதிஸந்திஸீதாம்ய திநாதயமைதீவிம் । ஸதேவகந்தர்வமநுஷ்யபந்நகம ஜகதஸஶைலம்பரிவாதத்யாமயஹம்) என்று பெருமாள அம்பு தொடுத்தபோது, "[illegible]" (புராபூதவாமருத்தாத்தாநதஸோவபூதஹிதேரதஃ । நகரோதவஸமாபந்நஃபரகருதிம்ஹாதமாஹவி) என்று தணியப்பண்ணிற்றிறே இளையபெருமாள்.

"மா" என்று - வடிவிற்பெருமையானபோது, மாவென்றும், நீளென்றும்-மீமிசையாய, அதுக்குபாவம (ஆயிரககாதமித்யாதி) "மா," என்றது-ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதருப மாஹாத்ம்யபரமானபோது, "[illegible]" (கஸ்மாத்திரககஃ) இத்யபேக்ஷாம்பூரயந்நாஹ (ஆயிரககாதமித்யாதி) பறப்பதின - பறக்கிறபக்ஷியின. அடிக்கொள்ளும - அடித்துககொள்ளும். உகதார்த்தத்வயாநுகுணயேந, ஸர்வேஶ்வரனதிகரித்தகாரயம் - வர்த்தநமும, ஜகத்ரக்ஷணமுமென்று கண்டுகொள்வது.

"உலகு" என்றதுக்குபாவம (கதாபுநரித்யாதி) ஸ்தோத்ரே. (கதாபுநஃ) என்றுளவநதாராலசைப்பட்டாறபோலே, "நினபாதபங்கயமேதலைககணியாய," "என்றுநாளுசைபபட்டுகிடக்கும்" என்றபடி. "ஆஸாலேஸமுடையார்" இத்யாதிக்குபரமாணமாக - "[illegible]" (நாராயணேத்யஸ்ய [illegible] ஸ்யேவாத்ததேநாமமங்களம் । நாராயணஸ்தநவாஸ்தேவஸமகளிவவதலோ "[illegible]" (குஹமாஸாதயதாமாதமா) "[illegible]" (ஸோபயகச்சநமஹாதேஜாஸம்பரீமஸந்ருஸ-ஞ்தாஃ) இத்யாதயநுஸந்தேயம. "ஏழுலகுந்தொழ" என்றதுக்குபலிதம (ஒருஸாதநாநுஷ்டாநமித்யாதி)

கொள்ளவேணும - பரிகரஹிககவேணும். மாணி - ப்ரஹமசாரி. குறள்- வாமநன. முககலாமபடி - கரஹிககலாம்படி. சுருக்கினபடி - ஸங்கோசித்தபடி "[illegible]" (கரோதிபதிதே: தோயேவாமநோவவருதேக்ஷுத) என்றநகைபபற்றசாடு (அடியிலேயித்யாதிவாஸ்ப்தேவதருவிறே)

" நிமிர்ந்த - கருமாணிக்கம " என்றபதத்தோடே ஸோதக்குபாவம (நெய்தறகொடித்யாதி) பரிதத்தபடி - பரப்பினபடி. " அககருமாணிக்கம " என்றதசசபதத்துக்குபாவம் (மயாவறவிதயாதி) " என " என்றதுககுபாவம (ஏழுலகிதயாதி) என்னிட்டத்தாகும் - எனக்குபோக்யமாயிருக்கும். முநதினவர்த்தம் - என்கண்ணுக்கு விஷயமாகுமென்றது. என்கண்ணுள்ளான என்று உயர்திணையாகச்சொல்லாதே, அஃறிணையாகச்சொல்லுவானெனனென்னன (கருமாணிக்கமென்கையாலேயிதயாதி) உயர்திணை - தேவமநுஷ்யாதிசேதநவாசிஸபதம். அஃறிணை-திர்யக்ஸ்தாவரங்களான அசேதநவாசிஸபதம. த்ரிவிக்ரமனேயாகிலும், " கருமாணிக்கம " என்றுநிர்தேஶிக்கையாலே, " உளதாகும " என்கிறானெறபடி.

கரமேணுநவயஃ.... ....

இ ர ண் டா ம் பா ட் டு.

கண்ணுள்ளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழி
லெண்ணிலும்வருமென்னினிவேண்டுவம்
மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும்
விண்ணுமாயவிரியுமெம்பிரானையே.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(கண்ணுள்ளேநிறகும) ஸாவஜ்ஞகதீஸ்வரனான எம்பெருமான், தன்னுடைய அபிநிவேஶத்தாலே யென்னுடைய மநோரதத்தை விஞ்சும்படி யென்னுடையகணகள தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வகரணங்களுக்கும் போக்யமாக இனி நமக்கு வேண்டுவதுண்டோவென்கிறா ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, ஸாவகாரணபூதனான ஸாவேஶவரன, ஸாவாதமகபஜநதேோடு ஸதபாவாபிஸநதியோடு வாசியற ஸநஸ்லிஷ்டனென்கிறா.

மணணுநீருமெரியுநல்வாயுவும் விண்ணுமாய-ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களையும பரசாரமாகவுடையனாயககொணடு. விரியும - ஜகதாகாரேண விஸ்தருதனாகிற. எம்பிரானை - என்னுடையஸ்வாமியை. காதன்மையால - அபிநிவேஶாதமகபக்தியாலே. தொழில - ப்ரணாமார்ச்சநாதிகளைபபண்ணில. கண்ணுள்ளே - " தாம்ஸ்த்வைவ ஹ்ஜாம்யஹம் " (தாம்ஸ்தத்வைவபஜாம்யஹம்) என்று அவர்கள்கண்வட்டத்தை விடாமல. நிறகும் - நித்யஸந்நிதிபண்ணும. எண்ணிலும் - " அஸ்திப்ரஹ்மேதி வேத " (அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேதவேத) என்று ஸத்பாவசிந்தாமாத்ரத்திலும். வரும் - அவன்வசத்திலேவரும்படியாயிருக்கும். இனி - இப்படி துஷ்கரஸாதநங்களான உபாயத்வயத்திலும் ஸுலபனானபின்பு. என்வேண்டுவம - அநந்யகதிகளான நமக்குச்செய்யவேண்டுவதுண்டோ.

காரணத்வம் - உபயோபாயஸாதாரணம். எண் - சிந்திப்பு. “ சிந்திப்பேய மையும் ” என்கிற பரபத்நஸௌகாயம. எணணிலும்வருமெனறு - நினைவிற்காட்டி ல மிகவுங்கைவருமெனறுமாம். நலவாயு - தாரகத்வவைலக்ஷண்யம் .... *

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு

பரமபக்திக்கும் பரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுமென்கிறார்.

(கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழில) பரமபக்தியுக்த ராய்க்கொண்டுதொழில, அவர்கள் கண்வட்டத்துக்கவவருகுபோகமாட் டாதேநிற்கும். தன்னையொழியச்செல்லாமையையுடையராய்க்கொண்டு தொழில, தானுமவர்களை யொழியச்செல்லாமையையுடையனாயவர்கள் கண்வட்டத்திநின்றும் காலவாங்கமாட்டாதேநிற்கும். (எண்ணிலுமவ ரும) “ கடம், படம், ஈஶ்வரன ” என்றால, “ நமமை, ‘ இலலை ’ என் றேதே, இவற்றோடொக்கப பரிகணித்தானிறே ” எனறுவரும. “ சதுர் விம்ஶதிதத்தவமாயிருக்குமசித்து, பஞ்சவிம்ஶகனுத்மா, ஷட்விம்ஶகனீ ஶ்வரன் ” என்றால, “ நம்முடைய வுணமையையு மிவற்றோபாதியிசை ந்தானிறே ” எனறுவந்துமுகங்காட்டும. (வரும்) நிற்குமதிலலை, இவ ன் “ போ ” எனறபோதுமதுக்குமுடலாக வருமித்தனை. அன்றியே (எண்ணிலுமவரும) நம்முடையஎண்ணை மிஞ்சிவருமென்றுமாம. (எண ணிலும்வரும்) “ இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, இருபத்துமூன்று, இருபத்துநானகு, இருபத்தஞ்சு, இருபத்தாறு ” எனறெண்ணினால், “இ ருபத்தாறுநானே” என்றுவருமென்றுமாம். (என்னினிவேண்டுவம) பர மபக்திக்குமபரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுவானானபின்பு எனக்கொ ருகுறையுண்டோ. அவனிவனபக்கலப்ரதிஷேதத்துக்கவஸரமபாரத்திரு ந்துமுகங்காட்டுவானானபின்பு, இவனுக்கு ஹிதாம்ஶத்திற்செய்யவேண் டுவதுண்டோ. இப்படியிருக்கிற பகவதஸ்வரூபத்தை புத்திபண்ணுகையி றே - இவன் ப்ரபந்நனாகையாவது ; அவன்தன் ஸ்வரூபோபதேசத்தை ப்பண்ணி, “ உன்னாலவருமிழவுக்கஞ்சவேண்டா - மாஶுசஃ ” எனறாற் போலே, இவருமவன ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்து, “ எனனினிவேணடு வம ” என்கிறார். அப்ரதிஷேதமேபேறுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப்பு றம்பான யோக்யதாயோக்யதைகள்கிஞ்சித்கரம். வேலவெட்டிநம்பியார நம்பிள்ளையை, “ பெருமாள் கடலைஶரணம்புகுகிறவிடத்தில பராங்முக த்வாதிநியமங்களோடே ஶரணம்புக்காராயிருந்தது, இவ்வுபாயமிதரஸா தநங்களபோலே சிலநியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ ” எனறுகேட்க, “ பெருமாள்தமக்கு, ‘ ஸமுத்ரமராகவோராஜாஶரணங்கந்துமர்ஹதி ’ எ ன்றுபதேஶித்தான் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ; அவன்றான்பெருமாளை ஶர

ணம்புகுகிறவிடத்தில, ‘சடலிலே ஒருமுழுக்கிட்டுவந்தான்’ என்றில்லை; ஆக, இததால் சொலலிற்றுயிறறென்னென்னில்; பெருமாள, இக்ஷ்வாகுவம்சயராய ஆசாரப்ரதாநராகையாலே சிலநியமங்களோடே சரணமபுக்கார்; ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே, அவன நின்றநிலையிலே சரணம்புககான், ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை ஸமபாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுககு யோகயதை ஸம்பாதிககவேண்டா; ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமிவ்வுபாயம" என்றருளிசசெய்தார். பகவதபரபாவஜ்ஞாநருடையார்க்கு "இதுவேயாததம" என்றுதோற்றியிருக்கும், "கேவலகரியாமாத்ரத்துக்கே பலபரதாநஸகதியுள்ளது" என்றிருப்பார்க்கு "இவ்வாத்தமநுபபந்நம" என்றுதோற்றியிருக்கும்.

(மண்ணுமித்யாதி) காரணமானபூதபஞ்சகத்துக்குமூர்த்தியாய், "𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍" (பஹுஸ்யாம) என்கிறபடியே தன்விகாரமேயாமபடியிருக்கிறவுபகாரகன் - கண்ணுள்ளேநிற்கும காதன்மையால் தொழில் எண்ணிலும்வருமென்னினி வேண்டுவம்; தன்னையொழிந்த ஸகலபதார்த்தங்களும் தன்ஸங்கலபததைபபற்றி யுளவாம்படி யிருக்கிறஸர்வேஶ்வரன, தனபககல ஆஶாலேஶமுடையார ஸங்கலபத்தைப்பற்றித்தானுளனாம்படி யிருபபானானபின்பு, இவ்வாதமாவுக்கொரு குறையுண்டோவென்கிறார். நல்வாயுவுமென்றது - தாரகதவததைப்பறற. விண்ணுமாய் - இவற்றுககந்தராத்மாவாயென்றபடி. விரியும் - "𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே விஸ்த்ருதனாகிறகும. எமபிரான் - எனக்குபகாரகன. ப்ரதமையைத்விதீயையாககி, எம்பிரானை" என்றுகிடக்கிறது...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாமபாட்டு. (கண்ணுளளேயித்யாதி) "காதன்மையால், எண்ணிலுமவரும" என்றபதங்களிலே ஶோககாகவவதாரிகை (பரமபக்தீத்யாதி)

காதன்மையாவது - "𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂" (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்தயா) என்கிறபக்தி. விவரணம (தன்னையொழியவித்யாதி) "கண்ணுள்ளே நிற்கும்" என்கையாலே, "காதன்மை" என்று - பரமபக்தியே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. தானுமவர்களை யொழியசசெல்லாமையை யுடையனென்றது - அவதாரணதாதபாயம்.

எண்ணென்று - ஸங்க்யையாய, இத்தை - வாதிகளுடையவும், வேதாந்திகளுடையவும, லௌகிகருடையவும பரக்ரியையாலே தரிவிதமாக வருளிச்செய்கிறார் (கடமித்யாதியாலும், சதுர்விம்ஶதிதததவமித்யாதியாலும், இருபத்தொன்றித்யாதியாலும்) வரும்படியினசரமாவதி (இவனபோவென்றவித்யாதி) அதுக்கும் - போகைக்கும். (அதுக்குமுடலாகவரும்) போவென்றவுக்தியை வருகைக்கு ஹேதுவாகக்கொண்டுவரும். "என்" என்றுமநோரத பரமாகவர்த்தாரதரம் (நம்முடையவித்யாதி) எண்ணேமிருகவருகையாவது - என்னின்றிக்கே யிருக்க வருகை.

விவரணம் (அவனிவன்பககலித்யாதி) அதுவென், பரபத்திபண்ணவேண்டாவோவென்ன (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) பலிதம் (அவன்தன்னித்யாதி) “ [illegible] ” (ஏதமஹாவாவநதபதிகிமஹம்ஸாதுநாகரவமகிமஹம்பாபமகரவமிதி) என்னக்கடவதிறே. அஹமகிமர்த்தம்ஸாதுநா கரவம்கிமர்த்தம்பாப மகரவமிதிஏதந்ந தபதி - தபியாது. அகரவம் - பண்ணினேன. அபரதிஷேதமே யமையுமோவென்ன (அபரதிஷேதமேயித்யாதி) அதுக்கு - அப்ரதிஷேதததுககு. யோகயதை - பரகாரநியமாதிகள. அயோகயதையென்றது-தருஷ்டாநதாாததம. பரகாரநியமம் வேணடாவென்றதுககு ஸமவாதம் (வேலவெட்டியித்யாதி) “ நமபின்னை ” என்றதுக்கு-“ கேட்க ” என்றததோடேயந்வயம. இதரஸாதநங்கள - ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். வேலவெட்டிநம்பியாரபஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரநிஷ்ணுதராகையாலே, “ [illegible] ” (நஜாதிபேதமநகுலமநலிங்கம்நகுணகரியாஃ। நதேஶகாலௌநாவஸ்த்தாம்யோகோஹ்யயமபேக்ஷதே) என்று - பரபததியொன்றையு மபேக்ஷியாததென்னுமததை யறிநதவராகையாலே கேட்டாரென்றபடி. லிஙகம-க்ருஷ்ணகேஶதவாதிகள. கரியைகள-ஸதநுஷ்டாநங்கள. அவஸததை-ஶாநதயஶாநதயவஸதைகள. இபபடியெல்லாக்கும தோறருதோவென்ன (பகவதபராபாவேத்யாதி) “ [illegible] ” (கதயநதிகுஞ்ஞவிஷ்ணோஃதுர்வநதயபிசஸதகரியாஃ। மந்தபுணயாநவிந்தநதிபாரமைகாநத்யஸமபதம்) “ [illegible] ” (பரபாவாதபரமாதமாஃ) என்னககடவதிறே. இதுவேஅர்ததமென்று - பரமார்ததமென்று.

உத்தராாததத்துககர்த்தம (காரணமானவித்யாதி) உள்ளீடாய் - அநதராத்மாவாய். “ விரியும ” என்றதுக்குபாவம் (பஹுஸயாமித்யாதி) விரியும் - விஸத்ருதனுகாநிற்கும்.

அந்வயஙகாட்டுகிறுா (கணணுள்ளேயித்யாதி) பஞ்சபூதங்களைசசொன்னது - உபலக்ஷணமென்று விவக்ஷிததருளிசசெயகிறுா. (தனனையித்யாதி) “ பிரான் ” என்றதுககாததாநதரம (ஸாவேஶவரனென்று) “ எணணிலும் ” என்றதினாததம் (ஆஶாலேஶமென்று) “ என்னினிவேணடுவம ” என்றதினபாவம (ஒருகுறையுணடோவென்று) ஸவரூபைகயமவ்யாவர்த்தயதி (அநதராதமாவாயென்று) “ எமபிரானை ” என்கிறதவிதீயை சேரும்படியெஙஙனேயென்ன (பரதமையையித்யாதி) “ காதனமையால் ” என்றததாலே - பகதிசொல்லிறறு. “ எண்ணிலுமவரும் ” என்றததால் - பரபததிவிவக்ஷிதமென்றுபலிதம்.

மண்ணுநீருமித்யாரப்ய, எம்பிரான, காதனமையாறறெுழில், கண்ணுள்ளேநிற்கும்; எண்ணிலும்வரும், என்னினிவேணடுவம் இத்யநவயஃ.................*

மூன்றாம்பாட்டு.

எம்பிரானை யெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்
தம்பிரானைத்தண்டாமரைக்கண்ணனைக்
கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்பனை
எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே.

ஆறாயிரப்படி.

(எம்பிரானை) இப்படித்தம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமான், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையும் தன்திருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த் தருளுகிறபடியையுமனுஸந்தித்தராய், "எம்பிரான்" என்றும், "எந்தைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிரான்" என்றும் அவனையேத்திக்கொண்டு தமக்குத்துணையாக, எம்பெருமானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச் செய்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஶ்ரிய:பதித்வாதிகளான அநுபாவ்ய ஸ்வபாவங்களையுடையவனை யநுபவியென்று நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

மடம் - சொல்வழிவரும் பவ்யதையையுடைய. நெஞ்சமே - நெஞ்சே. எம் - எமக்கு. பிரானை - தன்பக்கலிலே அத்வேஷாபிமுக்யாதிகளைத் தந்த மஹோபகாரகனாய். எந்தைதந்தைதந்தைக்கும் - நம்மளவில் நில்லாதே நங்குலத்துக்கெல்லாம். தம்பிரானை - நாதனாய். தண் - இஸ்ஸம்பந்தமடியாகக் குளிர நோக்கும். தாமரைக்கண்ணனை - புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையுடையனாய். கொம்பு - வஞ்சிக்கொம்பிலும். அராவு - அரவிலும், நுண் - நுண்ணியதான. நேர் - நேர்மையையுடைய. இடை - இடையையுடையாளான லக்ஷ்மியை. மார்பனை - மார்பிலேயுடையனான. எம்பிரானை - ஸ்வாமியை. தொழாய் - தொழும்படிபார்.

ஶ்ரிய:பதித்வம் - இத்திறசொன்ன ஸ்வபாவங்களுக்கெல்லாம் மூலமென்றாகருத்து. அராவு - அரவு. அராவுதல் - குறைத்தலாய், கொம்பையிழைத்ததாகவுமாம்... *

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

கண்டாயேயவன் ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரநிற்கப்பாராய் நெஞ்சே என்கிறார்.

(எம்பிரானை) கீழ்ப்பாட்டிலவன் நீர்மையையநுஸந்தித்து, என்னுடையனானவனையென்கிறார். (எந்தையித்யாதி) தம்மளவிலேயாயடியறிருக்கையன்றிக்கே, என்குடிக்கு நாயகனானவனை என்கிறார். இவரிப்படியேத்தினவாறே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய பாசுரத்துக்கும் அநந்யப்ர

யோஜநா பாசுரத்துக்கும வாசியறியுமவனாகையாலே, “இப்படியேத்து கிறவனார்” என்றருளிக்கடாக்ஷித்தான் (தண்டாமரைக்கண்ணனை) “தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாமி” (தாநஹமத்விஷத:க்ரூராநஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாமி) என்னு மவனிப்படிக்கடாக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்றுபார்த்தார்; அருகேக்க டாக்ஷிப்பிக்கிறாருண்டாயிருந்தது (கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்ப னை) கொம்புபோலவும், அரவுபோலவுமிருப்பதாய், அதுதானும் நுண் ணிதாயிருந்துள்ள இடையையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பி லே யுடையவனை. அரவு என்கிறவித்தை, “அராவு” என்று நீட்டிக்கிட க்கிறது; “நச்சராவணை” என்னக்கடவதிறே.

அன்றியே, கொம்பை லக்ஷிக்கிற இடையென்றுமாம். (எம்பிரானை) அசசோதைக்கொருகால “எம்பிரானை” என்கிறார். (தொழாய) தொழப்படும்விஷயம் - ஒருமிதுநமாயாயிற்றிருப்பது. (மடநெஞ்சமே) “தொழுதெழு” என்னலாம்படி பாங்கான நெஞ்சன்றே நீ... ....

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றாம்பாட்டு. (எம்பிரானையித்யாதி) அவன் குணாதிக்யத்தைச்சொன்ன னந்தரம், “எம்பிரானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமே” என்றதால் பலித்ததை யருளிச்செய்கிறார் (கண்டாயேயித்யாதி) (அவன்ஸ்வரூபம்) பரப்பக்திக்கும் பரிகணைக்குமொக்கவந்து முகங்காட்டுமஸ்வரூபம். (உன்ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர) “மடநெஞ்சமே” என்று ‘என்கருப்பவ்யமாகையன்றோ உனக்குஸ்வரூபம். ஆகை யாலுன்னுடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்குச்சேர்ந்தாகவென்றபடி.

“எம்பிரான்” என்றதுக்குபாவம (கீழ்ப்பாட்டிலித்யாதி) நாயன் - ஸ்வாமி. அடியறு - முதலறு.

கீதாஷோடசே, “தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந்” (தாநஹமத்விஷத:க்ரூராந) இத்யாதி. த்விஷத:க்ரூராந்நராதமாந் அஶுபாந்தாந் ஸம்ஸாரேஷு ஆஸுரீஷ்வேவயோநிஷு அஜஸ்ரம க்ஷிபாமீத்யந்வய:. கொம்பு - நீவளுசிக்கொம்பு. (கொம்புபோலவுமித்) கொம்பராவு - நேர்நுண்ணிடை இத்யந்வய: நேர் - ஸாதருஶ்யம. நுண்மை - ஸௌக்ஷ்ம்யம. “அராவு” என்றால - அரவைச்சொல்லுமோவென்ன (அரவென்கிறவித்யாதி) திருச்சந்தவிருத்தம (நச்சராவென்று) விஷமுடையஸர்ப்பமென்றபடி. (அன்றியேயித்யாதி) அராவுகை- லக்ஷிக்கை. இப்பக்ஷத்தில், “நுண், நேர்” என்கிற புநருக்தியாலே-அதிஸௌக்ஷ்மமான இடையென்றாதம் ‘நுண்’ என்றும், “நேர்” என்றும - ஸௌக்ஷ்மயவாசி.

பின்னையும் “எம்பிரானை” என்கிறதென்னென்ன (அசசோதைக்கித்யாதி) “கொம்பராவு” இத்யாதியோடேகூட்டிபாவம் (தொழப்படுமித்யாதி) “மடம” என்றதுக்குபாவம (தொழுதெழித்யாதி)

மடநெஞ்சமே. எம்பிரானை யித்யாரப்யாந்வய:....... ...

நாலாம்பாட்டு.

நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றா
லென்செய்யோமினியென்னகுறைவினம்
மைந்தனைமலராண்மணவாளனைத்
துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்.

ஆறாயிரப்படி.

(நெஞ்சமே) இப்படிதாமருளிச்செய்வதற்குமுன்பே தம்முடையதிருவுள்ள மவனுடைய திருவடிகளிலே விழுந்தபடியைக் கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை, உன்னைப்பெற்றால நமக்குமுடியாததென், இனிநமக்கென்னகுறையுண்டு, என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடி, இனியொருதசையிலு மவனைவிடாதேகிடாயென்கிறார்....... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்முடையநியோகத்துக்கீடாக நெஞ்சிசைந்தவாறே யுகந்து, இனியொருகாலும் விடாதே யநுபவிக்கப்பாரென்கிறார்.

நெஞ்சமே - அறிவுக்காஶ்ரயமானநெஞ்சே. நல்லை நல்லை - நீசெய்தபடி நன்று நன்று. உன்னைப்பெற்றால் - உன்னைப்பெற்றால. என் - என்காரியம. செய்யோம - செய்யத்தவிக்கக்கடவோம. இனி - உன்னிசைவுபெற்றபின்பு. என்னகுறைவினம்- அலாத்யமாயக்குறைகிடப்பதொன்றையுடையோமோ. ஆனபின்பு, மைந்தனை-நித்யயௌவநஸ்வபாவனுய. மலராள் - நிரதிஶயபோக்யபூதையான லக்ஷ்மிக்கு. மணவாளனை - போக்தாவானவனை. துஞ்சும்போதும - நாம்முடியுமளவிலும். விடாது - விடாதே. தொடர்கண்டாய - நிரந்தராநுவருத்திபண்ணப்பார.

துஞ்சுதலாவது - நிகாஷாநுஸந்தாநத்தாலேவந்த விஶ்லேஷமென்று கருத்து ... . *

ஈடு - நான்காம்பாட்டு

தாமசொன்னபோதே மேலவிழுந்து தொழுதவாறே நெஞ்சைக்கொண்டாடி, நிகர்ஷாநுஸந்தாநம்பண்ணினான் விஶ்லேஷித்த ஸமயத்திலும் நீவிடாதேகொள்ளென்கிறார்.

(நெஞ்சமேநல்லைநல்லை) சொன்னகாரியத்தைச் சடக்கெனச்செய்த ஸத்புத்ரர்களை மடியிலேவைத்துக்கொண்டாடும் மாதா பிதாக்களைப்போலே, இவரும் மார்விலேயணைத்துக்கொண்டாடுகிறார் நெஞ்சை. (நெஞ்சமேநல்லைநல்லை) நல்லை என்னவமையாதோ, “ நல்லை நல்லை ” என்கிறவீப்ஸைக்குக்கருத்தென்னென்னில் ; இவர்தாமவன்பக்கல் தூதுவிடுமாபோலே, தனக்கிவர்தூதுவிடவேண்டும்படி இவர் தம்மைவிட்டு அவன்பக்கலிலேயிருக்க வல்லநெஞ்சாகையாலே; “ என்னெஞ்சினை

கண்டாலென்னைச்சொல்லி யவரிடை நீரின்னஞ்செல்லீரோ" என்னும்படி முந்துற்றநெஞ்சாகையாலே - "நல்லை நல்லை" என்கிறமீமிசை. என்னை இப்படி ஶ்லாகிக்கிறதென்னென்ன (உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்) நீயென்னோடொருமிடறானபின்பு, எனக்குச்செய்ய முடியாததுண்டோ. நெஞ்சொத்தபின்பு முடியாததுண்டோ. பலந்தருகைக்கீஶ்வரனுண்டு, விலக்காமைக்கு நீயுண்டு, இனிச்செய்யமுடியாததுண்டோ. (இனியென்னகுறைவினம்) "உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்" என்று ஸாத்யாம்ஶமுண்டாகச்சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம்; உன்பக்கல் விலக்காமையேபற்றாசாக அவன்காரியம் செய்வானாயிருந்தால், ஸாத்யாம்ஶந்தானுண்டோ. அவனுபாயபாவம் நித்யநிரபேக்ஷமானால் ஸாத்யாம்ஶமுண்டோ.

ஆனால் பின்னை, க்ருத்யாம்ஶமென்னென்ன, ஸாத்யாம்ஶமுண்டுகிடாயென்கிறார். (மைந்தனையித்யாதி) நானவனைக்கிட்டக்கொள்ள, வளவேழுலகு தலையெடுத்து அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; நீயப்போதவனைவிடாதேகிடாய். (மைந்தனை) இவ்விஷயத்தைக்கெடுவாய் சிலராலேவிடப்போமோ. (மைந்து - இனிமை, அழகு, மிடுக்கு.)

(மலராள்மணவாளனை) பெரியபிராட்டியார் "அகலகில்லேனிறையும்) என்னும்விஷயத்தையன்றோ நானுன்னை "விடாதேகிடாய்" என்கிறது. (துஞ்சும்போதும்) "அயோகயன்" என்றகலும்போதும். விஶ்லேஷம் - விநாஶபர்யாயமென்கை "முஹூர்த்தமபி ஜீவாவ:" (முஹூர்த்தமபிஜீவாவ:) என்னுமிறே-இவர்க்குத்துஞ்சுகையாகிறது. நானவனையகன்று முடியுமன்றும், நீயவனைவிடாதேதொடரப்பாராகிடாய். இவ்வேப்பங்குடிநீரையன்றோ நானுன்னைக் குடிக்கச்சொல்லுகிறது, பிராட்டி "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறவிஷயத்தையன்றோ நானுன்னை யநுபவிக்கச்சொல்லுகிறது ....

நான்காம்பாட்டு. (நெஞ்சமேயித்யாதி) நெஞ்சைக்கொண்டாடியென்றது - "நல்லை நல்லை" என்றதின்தாத்பர்யம். (நிகாஷேத்யாதி) "துஞ்சும்போதும்" இத்யாதியின்தாத்பர்யம்.

"நெஞ்சமே நல்லை நல்லை" என்கிறபதமாத்ரத்துக்கு ஸங்கதி (சொன்னகாரியத்தையித்யாதி) சடக்கென - ஶீக்ரமாக. நெஞ்சிருப்பதுமாறாவிலேயாகையாலே (அணைந்தென்றது) தடஸ்தஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (நல்லையென்னவித்யாதி) தனக்கு - நெஞ்சுக்கு. விவரணம் (என்னெஞ்சினாயித்யாதி) திருவிருத்தம். என்னெஞ்சைக்கண்டாலாறாதத்தையாயிருக்கிற வென்னைச்சொல்லி, இப்படியாறாதத்தையாயிருக்கிற வவள்பக்கல் இன்னம்போகாதொழிவதேயென்கை. முந்துற்றநெஞ்சு - முற்பட்டநெஞ்சு. மீமிசை - வீப்ஸை.

ஒருமிடறு - ஏகஹ்ருதயம். விவரணம் (நெஞ்சொத்தவித்யாதி) ஆணல்பலம் கைப்புகுந்ததோவென்ன (பலந்தருகைக்கித்யாதி)

“ உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம் ” என்றவிடம் - உபாஸகபாசுரத்தைப் பற்ற. “ இனியென்னகுறைவினம் ” என்றது - ப்ரபந்ந பாசுரமாயிருக்கிறது, ப்ரபந்நனுக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஸமில்லையிறே. “இனி” என்றதுக்கர்த்தம் (உன்பக்கல்த்யாதி) விவரணம் (அவனுபாயபாவமித்யாதி)

மேலுக்குத் தாத்பர்யம் (நானவனையித்யாதி) மைந்தனை - நித்யயௌவந ஸ்வபாவனை. மைந்தென்று - அழகுக்கும், யௌவநத்துக்கும், மிடுக்குக்கும், நாயகத்வத்துக்கும் பேர். அகலும்போதென்றதே “ துஞ்சும்போது ” என்கிறதென்னென்ன (விஸ்லேஷமித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நானவனையித்யாதி) “ மைந்தனை ” என்றதைப்பற்ற (இவ்வேப்பங்குடிநீரையித்யாதி) வேப்பங்குடிநீர் - வேப்பஞ்சாறு. “ மலராள்மணவாளனை ” என்றதைப்பற்ற (பிராட்டியித்யாதி) மணவாளன் - பதி. “ நல்லை ” என்று - ஸம்புத்தி. நெஞ்சுக்கு விசேஷணம்.

கர்மேணுநவயஃ... .. . .*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோ
ரெண்டானுமின்றியேவந்தியலுமா
றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்டாயே) உண்டானையுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை நீயும் நானுங்காணப்பெற்றோம்; நெஞ்சமே, நமக்கசிந்திதமாகவந்து ஸம்ருத்திகள் விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தோடேகூட வநுபவிக்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நம்நினைவற நமக்குக்காரியம் பலிக்கிறபடி, நீயுமவனைக்கிட்டும்படியாயிற்றிறே யென்கிறார்.

நெஞ்சே - மநஸ்ஸே. கருமங்கள் - அத்வேஷம், ஆபிமுக்யம், ஆஸ்ரயணம், அறிவு, நலந்தொடக்கமானகாரியங்கள். வாய்க்கின்று - பலிக்கிறவை. ஓர் - ஒரு. எண்டானுமின்றியே - நினைவுதானுமின்றியிலே. வந்தியலும் - நமக்குக்கைவந்து நடக்கிற. ஆறு - ப்ரகாரம். கண்டாயே - கண்டாயே. எங்ஙனேயென்னில் அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக, உலகேழும் - லோகமெல்லாவற்றையும். உண்டானை - ப்ரளயாபத்திலேவயிற்றிலேவைத்தது. ஓர் - அத்விதீயமான. மூவடிகொண்டானை - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்தாலே அநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டவனை. நீயும் - ஆபிமுக்யப்ரஸங்கமில்லாத நீயும். கண்டுகொண்டனை - லபிக்கப்பெற்றாயிறே..,.................................... *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ், "எண்ணிலுமவரும" என்றஎண்தானும மிகையாமபடி க ண்டாயேஎன்று அவனபடியைநெஞ்சுககு ரூதவிககிறுர்.

(கண்டாயேநெஞ்சே) நானசொனனபடியே பலததோடேவ் யாப்தமானபடிகணடாயே (நெஞ்சே) ஜ்ஞாநப்ரஸரதவாரமானவுனககுச சொலலவேணடாவிறே. கருமங்கள்வாயக்கினறு) காாயஙகள பலிக்கு மிடததில (ஒன்றொண்டானுமின்றியேவநதியலுமாறுகணடாயே) "எண ணிலுமவரும்" என்றது தானமிகையாமபடி வநதுபலித்துககொண்டு நி றகிறபடிகணடாயே. இயலுகை - பலிககை. பகவதபரபாவமசொலலுவா ர சொல்லுமளவலலகாண்.

இததலையிலெணணின்றிககே யிருககபபலிககு மென்னுமிடத்துக குதாஹரணஙகாட்டுகிறுமேல (உண்டாளையித்யாதி) பரளயஙகொ ணடஜகத்துககு "அவனமமைவயிற்றிலேவைததுநோககும" என்னு மவிளைவுணடோ. "உலகேழும" எனகிறவிடம - இரணடிடததிலுஙகூ ட்டிககொள்ளக்கடவது. அவன், ஜகத்தையடைய அளககிறபோது "நந தலையிலே திருவடிகளைவைககபபுகாநின்றுன்" எனனும்நினைவுணடோ', இதுக்குதாஹரணம் தேடிப்போகவேணுமோவொன்று (கண்டுகொண் டீனைநீயுமே) விலககுகைககுப் பரிகரமுடையநீயுமனறே கண்டுகொண் டாய். பரளயாபத்திலவற்றுககு பரதிகூலிக்கப் பரிகரமிலலையே', இஙகவ ஸரமிலலை, அறியில விலக்குவாகளிறே; அஸஙகிதமாகவருகையாலே பேசாதிருந்தாாகளிததனை..... ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞசாம்பாட்டு. (கணடாயேயிதயாதி) எணணென்று - ஸங்கயாபரமா ன பக்ஷததைப்பற்றவவதாரிகை (கீழெண்ணிலும்வருமித்யாதி) "எண்ணைமிஞசி வரும" என்றபக்ஷத்தைபபறறதாதபாயம (நானசொன்னபடியேயிதயாதி) இ து "பலத்தோடே வயாப்தமானபடியை" இதயாதி ஙிகமநவாக்யததிலே வய கதம. நெஞசே, கருமஙகள வாயககினறே ரொணடானுமினறியே வநதியலுமாறு கண்டாயேயிதயநவயः. காாயங்கள - பலஙகள. பலிககுமிடததில - ஸித்திககுமி டததில. அவதாரிகாவாகயவிவரணம் (எண்ணிலும்வருமென்றதுதானிதயாதி) இ யலுகை - ஸிததிக்கை, எணதானமிகையாமபடி வரக்கூடுமோவெனன (பகவதப ரபாவமிதயாதி) "ஸர்வஸ்வரேஸ்வரஃ க்ருஷ்ணோ ...... தயஷிவஸ்ரி தெைஃ॥ யமாவிஶ்வஸ ஜேவேஶ்வரஃ ... தோஸூக்தோ ..." (ஸாவேஶ் வரேஶ்வரஃகருஷ்ணஃபரோச்யதேயதிபணடிதைஃ। ததாபிஸ்வலபமேவோக்தம்பூ தார்ததேசதமாஸ்துதிஃ) என்னககடவதிறே.

எண்ணே - பரிகணந பரமாகவ்யாக்யாநம்பண்ணி, பாவிகாயபராமர்ஶபரமாக வயாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (இததலையிலிதயாதி) “ உலகு ” என்ற அசேதநஸமாதிக்குபாவம் (பரளயநகொண்டவிதயாதி) இரணடிடத்திலும் - கீழும்மேலும். உணடானை - உலகேழுமென்று கீழோடேகூட்டி யருளிசசெயதது, உலகேழும் - ஓரூவடிகொண்டானையென்று மேலோடேகூட்டி யருளிச்செய்கிறார். (அவனஜகததையிதயாதி)

மேலுககவதாரிகை (இதுக்கிதயாதி) பரிகரம் - யோக்யதை. “ காரணம் பந்தமோக்ஷயோ: ” (காரணம்பநதமோக்ஷயோः) என்னக்கடவதிறே. கணடுகொணடானை - கணடுகொண்டாய். கண்டுகொணடாயெனறது - “ கணணுளதாகும் ” எனறதைபபறற. “ நீயும ” எனறசமபநததுககுபாவம் (பரளயாபததிலிதயாதி) அவறறுககு - ஜகததுக்கு. இங்கு - அளககிறவிடததில். ஐஶ்வர்யாதிஶயத்தாலே அவஸரமிலலையென்றபடி.

நெஞ்சே, கருமங்கள்தயாரப்ய, இயலுமாறுகண்டாயே ; உலகேழுமுண்டானை, உலகேழுமோரூவடிகொணடானை நீயுங்கணடுகொண்டனை இதயநவயः.*

ஆறும்பாட்டு.

நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கின்மேல்மற்றோர்
நோயுஞ்சார்கொடானெஞ்சமேசொன்னேன்
தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீயும்) இப்படியிருவருமொருவண்ண மெம்பெருமானைக்காணப்பெற்றோம ; இனி அவன நமமைவிடிற்செயவதென்னென்னில ; நீயும நானுமிப்படி யவனைவிடாதேநிற்கில், ஸாவாதமாககளுககுந் தாயுந்தந்தையுமாய், ஸாவஸ்வாமியாய ஆஶ்ரிதஸுலபனா யிப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருநதவனொருநாளும் நம்மைவிடான ; நெஞ்சமே யென்னை விஶ்வஸித்திருவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், இப்படி ஏககண்டராய்நிறகில, அஸாதாரணபநதவிஶிஷ்டனானவன ஒருக்லேஶபபடக்கொடானெனகிறா.

தாயாயும - மாதருவதபரியபரனையும. தந்தையாயும் - பித்ருவதஹிதபரனையும். இவ்வுலகினில - தனவரிசையறியாத இநதலோகத்திலே. வாயும் - அவதரித்துவநது. ஈசன - தனநிருபாதிகஸ்வாமித்வமேயடியாக. மணிவணணன் - நீலரத்நமபோலேயிருக்கிறவடிவை யெனக்குபகரிதது. எந்தை - அவ்வழியாலே யென்னையடிமைகொணட ஸ்வாமியானவன். நெஞ்சமே - நெஞ்சமே. நீயும் - “ தொழு ” என்று நியமிககலாமபடி பவயமானநீயும. நானும - உனனைககரணமாகவுடைய நா

றும். இ - இஃதுசொன்னபரக்ரியையாலே. நேர் - விமுகவ்யாவ்ருத்தியையுடையோமாய். நிற்கில - நிற்கில. மேல் - மேலுள்ளகாலமெல்லாம். மற்று - ஸ்வாநுபவத்தையொழியமற்றும். ஓர்நோயும் - நோயாயிருப்பதொன்றையும். சாரக்கொடான் - அணுகக்கொடான். சொன்னேன் - இப்பரமார்த்தத்தையுனக்குச்சொன்னேன்.

நோயென்று - அஹங்காரார்த்தகாமங்கள், அநுக்கடியான ஶரீரஸம்பந்தம், கர்மஸம்பந்தந்தொடக்கமானவை. ஸ்வநிகாஷாநுஸந்தானமடியான விஶ்லேஷமுமாம .... *

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

இப்படிஸுலபனானவன் நம்மைவிடானிறே? என்ன, நம்மயோக்யதையையநுஸந்தித்தகலாதொழியில் நம்மையொருநாளும் விடானென்று திருவுள்ளத்துக்கருளிச்செய்கிறார்.

(நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கில) * அப்புள்ளின்பின்போன நீயும், உன்னைப்பரிகரமாகவுடையநானும், பலாநுபவம்பண்ணவிருக்கிற நாமிப்படிவிலக்காதேயிருக்கில. “ நநமேயம ” (நநமேயம) என்னும் ப்ராதிகூல்ய மநோரதமின்றிக்கேயொழியில் (மேல்மற்றோர்நோயும்சாரக்கொடான்) நிஷித்தாநுஷ்டானம்பண்ணியகலவிடுதல், தன்னையொழிய ப்ரயோஜனத்தைக்கொண்டகலவிடுதல், அயோக்யதாநுஸந்தானம்பண்ணியகலவிடுதல், வேறொருஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியகலவிடுதல, முன்புபண்ணின பாபபலாநுபவம்பண்ணியகலவிடுதல், செய்யவிட்டுக்கொடான். (நெஞ்சமேசொன்னேன்) திருக்கோட்டியூர்நம்பியைப்போலே, பிறரறியலாகாது பகவத்விஷயம்” என்றுபோலேகாணுமிவரிருப்பது. உபதேசித்துவைத்து [ஊடுஜ்ஞாதவ்யாய] [இதந்தேநாதபஸ்காய] என்றவனைப்போலே படுகிறார் (சொன்னேன் என்று) த்ரௌபதி, குழல்விரித்துக்கிடக்கிறபடியைப்பார்த்து, செய்வதுகாணாமல்சொல்விக்கொடுநின்றான்; அர்த்தத்தினகனத்தைப்பார்த்து, “ கைப்பட்டமாணிக்கத்தைக்கடலிலேபோகட்டோம ” என்று “ பதண்பதண ” என்றானிறே. இவ்விப்ரதிபத்திபண்ணுதாரிழக்குமித்தனை.

(தாயுந்தந்தையுமாய) மாதாபிதாக்களைப்போலே பரிவனாய். அவர்களளவன்றிக்கே (இவ்வுலகினில்வாழுமீசன) ப்ரஜை, கிணற்றிலவிழுந்தால ஒக்கக்குதிக்குமமாதாவைப்போலே, ஸம்ஸாரத்திலேயொக்கவிழுந்தெடுக்குமவன். இங்குவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில (ஈசன) ப்ராப்தனாகையாலே. அன்றிக்கே, இங்கேவந்தவதரித்து ஆஶ்ரிதர்க்குதவுகையாலே யீசனானென்னவுமாம். (மணிவண்ணனெந்தையை) தன்வடிவழகைக்காட்டி (என்னைமுறையிலேநிறுத்தினான.) என்னை விஷயாந்தரப்ரவணனாகாதபடி மீட்டு, தன்சேஷித்வத்தைக்காட்டி என்னுடைய ஸ்வரூபத்திலே நிறுத்தினவனை. தாயுந்தந்தையுமாயி

வ்வுலகினில் வாயும்மணிவண்ணனாய் எந்தையானவீசன், நீயும் நானுமி
ந்நேர்நிற்கில மேல்மற்றோர்நோயும சார்கொடான் ; நெஞ்சமேசொன்
னேன் - "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்கிறபடியேயிதுமெய். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறாம்பாட்டு. (நீயுமித்யாதி) " இந்நேர்நிற்கில மற்றோர்நோயும்சார்கொடான" என்றதுக்கீடாகவவதாரிகை (இப்படி ஸாலபஞ்னவித்யாதி) (அகலாதொழியிலிதி) நாமகன்று முடியிலமுடியுமித்தனைபோககி, அவன் நம்மைவிடானென்று தாத்பர்யம்.

(அப்புள்ளினபின்போன) அந்தபபெரியதிருவடியினபின்னேபோன " இந்நேர்நிற்கில " என்றதுக்கு அவதாரிகையிலே யருளிச்செய்தஅர்த்தமொழிய, அர்த்தாந்தரம் (பலாநுபவமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) " ஓர்நோயும் " என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (நிஷித்தேத்யாதி)

" சொன்னேன் " என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். அநுதாபபரமாகமுந்தினது (திருக்கோட்டியூரித்யாதி) விவரணம் (உபதேஶித்தித்யாதி) தோஸ்வஷ்டாதமே, (ஐகுஹ்யே நாத்வஸாய நாஸ்த்ாயகஹாவந | நவாஸ-ஸூஶ்ரூஷ வைவாவ்ய ஸஹாஸ்யோஸூயதி) (இதந்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாயகதாசந | நசாஶுஶ்ருஷவேவாச்யமநசமாமயோப்யஸூயதி) இதம் - இந்தரஹஸ்யமானது. தே - தவயா என்றபடி. அநுதபிக்கிறதென், முதலிலே யதிகாரிஶோதநம்பண்ணியுபதேஶிக்க வொண்ணாதோவென்ன (தரௌபதியித்யாதி) பதண பதண-பரிதபிக்கை. யதவா, பதறினேனபதறினேனென்றபடி. தவிதியதாத்பர்யம் (இனிபரதிபத்தித்யாதி) அதாவது - உபதேஶத்திற்குறையிலலை, இனிப்ரதிபத்தி பண்ணுதாரிழக்குமித்தனையென்றபடி.

பரிவனுய - ஸநிக்தனுய. அவர்கள்ளவன்றிக்கே - அவர்கள்மாத்ரமன்றிக்கே. " ஈசன " என்றதுக்கு பூர்வபாவியாக வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராபதனைகயாலே யென்று) அபரபாவியாகவாத்தம (அன்றிக்கேயித்யாதி) ஈர்ரசு - தவைராஜ்யம். வாயகை - கிடடுகை. " எந்தை " என்றதினாத்தம (தன்ஶேஷித்வத்தை [illegible]யாதி) நிலைநிறுத்துகை - ஸ்தாபிக்கை.

அந்வயிக்கிறா (தாயுமித்யாதி) " சொன்னேன் " என்றதுக்கு மூன்றும் பாவம் (ஸத்யம்ஸத்யமித்யாதி) " சார்கொடான " என்னவமைந்திருக்க, " சொன்னேன " என்றவிதுக்கு - இப்படித்தாத்பர்யங்கொள்ளவேணுமென்றபடி.........*

ஏழாம்பாட்டு.

எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்
சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன்பாவியே
னெந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்
சிந்தையுள்வைத்துசசொல்லுஞ்செலவனையே.

ஆறாயிரப்படி.

(எந்தையே) இப்படி தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானை யநுபவிக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய வுத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும் பாராதே, * அயர்வறுமமரர்கள் தங்கள் சிந்தையுள்ளே வைத்துச் சொல்லு மந்த ஸ்ரீமானை, நான் தரித்ரனுக்கினைனித்தனை; என்ன நிக்ருஷ்டனோ? என்று தம்மை காஹிக்கிறார்........................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதனுடைய ஸௌரிபோக்யத்வ வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து, ஸ்வநிகர்ஷமடியாக அகலத்தேடுகிறார்.

வானவர் - பரமபதவாஸிகளானவர்கள். எந்தை - எங்கள் ஸத்தாதிஹேது பூதனை. எம்பெருமானென்று - எங்களுக்குப் பரமசேஷியென்று. சிந்தையுள் வைத்து - அநுஸந்தானம் பண்ணி. சொல்லும் - சொல்லும்படியான. செல்வனை - ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனை. பாவியேன் - பாபிஷ்டனான நான். எந்தையே யென்றும் - எனக்கு ஹிதபரனே யென்றும். எம்பெருமானென்றும் - என்னுடைய சேஷியானவனே யென்றும். சிந்தையுள் - நெஞ்சுக்குள்ளேயும். வைப்பன் - வைத்து. சொல்லுவன் - சொல்லுவதுஞ்செய்யாநின்றேன்...... ....*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

கீழ்வரஞ்சினாற்போலே விடிந்தது; "அயோக்யன்" என்றகலுகிறார்.

(எந்தையேயென்றும்) எனக்குப் பரிவனானவனே யென்றும். (எம்பெருமானென்றும்) எனக்கு வகுத்த ஸ்வாமியென்றும், (சிந்தையுள் வைப்பன்) எத்தனை விஷயங்களை நினைத்துப் போந்த நெஞ்சிலே வைத்தது. நானறிந்ததாக நெஞ்சிலே வைத்து தூஷித்தவளவேயோ (சொல்லுவன்) பிறரறியும்படி தூஷித்தேன். (பாவியேன்) விலக்ஷண போக்யமான இவ்வஸ்துவை யழிக்கைக்கு நானொருபாபகாமாவுண்டாவதே!. (பாவியேன்) ஸாத்விகனாயிருப்பானொருவன் தமோகுணாபிபூதனாய் ஒரு க்ருஹத்திலே நெருப்பை வைத்து, ஸத்வந்தலையெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே "பாவியேன்" என்கிறார். நீரிங்ஙனே சொல்லுவானென், பகவத்விஷயத்தை நினைக்கையும் சொல்லுகையும் பாபபலமோவென்னில்; புரோடாஶத்தை நாய் தீண்டினாற்போலே, விலக்ஷணருடைய போக்யவஸ்துவை யழிக்கை பாபபலமன்றோ (எந்தையித்யாதி) நினையாவிடில் ஸௌகுமார்யம் தரிக்கமாட்டாத நித்யஸூரிகள் நினைத்தநுபவித்த அவ்வநுபவமழிந்து "எங்களுக்குப் பரிவனானவனே, ஸ்வாமியானவனே" என்று தங்கள் நெஞ்சிலே வைத்துச் சொல்லும்படியான ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனை நானென் சொன்னேன்!; இவ்வஸ்துவை யொருவர் நம்பாதபடி யழித்தேனென்கிறார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (எந்தையேயித்யாதி) "நெஞ்சம்போதும்விடாது" என்ற த்தைப்பற்ற (இவரஞ்சினறபோலேயென்றது) விடிந்தது-பலித்தது.

வருந்த - ப்ராப்தமான. "வானவர்சிந்தையுள்வைத்து" இத்யாதியைக்க டாக்ஷித்துபாவம (விலக்ஷணேத்யாதி) சொன்னபின "பாவியேன" என்றதுக குபாவம (ஸாதத்விகனுயித்யாதி)

"எந்தையெம்பெருமான" இத்யாதிக்கவதாரிகை (பகவத்விஷயத்தையி த்யாதி) நீரிங்ஙனேசொல்லுவானென்னென்றது - "நாயந்த்ரு:கேஸவந்த்யஜதி" (நாதநட:கேஸவம்ஸதௌதி) என்றதைப்பற்ற. "புரோடாஸத்தைநாய் தீண்டினறபோலே) என்றவிடத்திலே - "ஸூராஜநஜநாஸ்தரிஜ்ஞஸஞ்ஜஷவஞ்ஜிஷ்ஃ। ஸ்ருவஜெவஷட்க்ருதம்தாமஸ்ரியோர்ஹகாஉயெ" (காபபஜநமஜ ராம்ருதி கலேஸகாமஷோமிக:। ஸ்வேவதேவஷட்கருதம்தவாம்ஸ்ரியோர்ஹம காமயே) என்றநுஸந்தேயம. தேவவஷட்கருதம்-தேவாநுந்திஸ்யவஷட்கார ந்தரேணஸம்ஸ்கருதமஹவி:. விலக்ஷணருடையவென்றது - "வானவர்" என்றதைப்பற்ற. "எந்தையெம்பெருமான" என்றதினர்த்தம(பரிவனுவனேயித்யாதி)

வானவர் எந்தையெம்பெருமானென்று சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லும செல்வனை எந்தையேயென்றுமித்யாரப்யசொல்லுவனபாவியேன இத்யந்வய:...*

எட்டாம்பாட்டு.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு
மல்குங்கண்பனிநாடுவன்மாயமே
யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடானம்பிநம்பியே.

ஆறாயிரப்படி.

(செல்வநாரணனென்ற) இப்படியென்னுடைய அயோக்யதை யைப்பார்த்து "அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன": என்றிருக்கச்செய் தேயும், செல்வநாரணனென்ற சொல்லைக்கேட்குமளவில் என்னுடைய ஸாவகரணங்களு மென்வசமன்றியே யிழுத்துக்கொண்டு அவன்பக்கலி லேவிழாநின்றன; நானுமதிசபலனாய் "எங்குற்றமெம்பெருமான்" எ ன்று அவனைநாடுவன்; இதென்னஆஸ்சர்யம்; இப்படிநான் அதிசபல னாயத்தன்னை விடமாட்டாதொழிந்தாலவ னென்னைவிடலாமிறே, அவ னென்னிற்காட்டிலு மபிநிவிஷ்டனாய் என்பக்கலிலே அதிப்ரவணமாநதை ப்பண்ணிக்கொண்டென்னை விடுகிறிலன; நானென் செய்வனென்று நோகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படியகல நினைத்திருக்கச்செய்தேயும், திருநாமஶ்ரவணத்தாலே மேல்விழும்படியென்னை பரிபூர்ணனானவன் விடுகிறிலனென்கிறார்.

செல்வநாரணனென்ற - ஶ்ரீமந்நாராயணனென்கிற. சொல் - திருநாமத்தை. கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே. கண் - கண்ணானது. பனி - நீர். மல்கும் - மல்காநின்றது. நாடுவன் - "எங்ஙனே" என்று தேடாநின்றேன். மாயமே - இதொரு ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறதே. நம்பி - பரிபூர்ணனான நம்பியானவன். நல் - தன்னைக்கிட்டுகைக்கடியான நன்மையையுடைய. அல்லும் - இரவும். பகலும் - பகலும். இடைவீடின்றி - விச்சேதரஹிதமாக. நல்கி - ஸ்நேஹித்து. என்னை - என்னை. நம்பி - ஸ்வகீயத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணி. விடான் - விடுகிறிலன்.

நம்புதல் - தன்னுடையவனாக விஶ்வஸித்தல்..... ... .*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

"நாமிதுக்குமுன்பு நினைத்தும்பேசியும் தப்பச்செய்தோம், 'இனித்தவிரும்' இத்தனை" என்று "அவன்குணங்கள் நடையாடாததோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்" என்றுபோய், ஒருகுட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்தார்; இங்கே, வழிபோகிறானொருவன், சுமைகனத்து "ஶ்ரீமந்நாராயணன" என்றான்; அச்சொல்லைக்கேட்டுத் தம்முடைய கரணங்கள் அங்கேப்ரவணமாகிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

(செல்வநாரணனென்றசொல்கேட்டலும்) ஆழ்வார்பரிஸரத்தில் ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமானைப் போ சொல்லுவாரில்லை, அதிலாத்தாநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டா வாயிற்று இவர்நோவுபடுகைக்கு. என்போலவென்னில; விஷஹரணமந்த்ரம்போலே. அச்சொல்செவிப்பட்டவளவிலே, கண்ணானது என்னை யொழியவே நீர்மல்கப்புக்கது; நெஞ்சம்மவ்வளவிலே, "எங்குற்றாய" என்றுதேடப்புக்கது. (மாயமே) "அலலேன்" என்றகலுகைக்கு நான்வேண்டிற்று, "ஆவேன்" என்றுகூடுகைக்கு நான்வேண்டிற்றிலையீ! ; ஈதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென். அவன்பின்னைச்செய்கிறதென்னென்னில (அல்லுமிதயாதி) தம்மபிஸந்தியொழியவே, தம்முடையகரணங்களுக்கு பகவதநுபவமேயாத்திரையாம்படி அவன்மேல் விழுகிறகாலமாகையாலே "நல்லவல்லும், நல்லபகலும்" என்கிறார்.

திவாராத்ரவிபாகமற எனக்கு ஸ்நேஹித்துபரிபூர்ணனானவனென்னை ஸ்வீகரித்துஎன்னை விடக்ஷமனாகிறிலன் ; அவன்போமாதரத்தைக்கேட்டவளவிலே, என்கண்ணானது பனிமல்காநின்றது ; நெஞ்சானது தேடாநின்றது ; இதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்னென்கிறார். (இடைவீடின்றி) நானொருகால் தேடிவிடாநின்றேன், அவனிடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான். (என்னைவிடான்நம்பிநம்பியே) அபூர்ணனானவென்

னை பூர்ணனானான நம்பியிடுகிறிலன். நம்பி - என்னையொருமதிப்பனாக நினைத்து. நம்பி, அல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி நலகிநம்பிஎன்னைவிட்டான் ; மாயமே. (நம்பியே) இவனையே! பரிபூர்ணனென்கிறது. ஸம்ஸாரி சேதநனைபபெற்று, பெருப்பேறுபெற்றானாயிருக்கிற இவனையே! பரிபூர்ணனெனகிறதுலோகத்தார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

எட்டாமபாட்டு. (செலவநாரணனித்யாதி) "கேட்டலும்" என்கையாலே - அஸம்பாவிதஸத்தலத்தி லிருபடிஸித்தமென்று திருவுள்ளமபற்றி யவதாரிகை (நாமிதுக்குமுனபித்யாதி) குட்டிச்சுவர் - ஏகாநதஸததலம். "மாயமே" என்றததைப்பற்ற (விஸமிதராகிறானெனறது)

செல்வநாரணன் - ஸ்ரீமநநாராயணன். வழிபோகிறவன ஸ்ரீமநநாராயணனெனபனோவென்ன (ஆழ்வாரித்யாதி) "ஊரு நாடு முலகமுந் தனனைபபோல" இத்யாதி. "சொல" என்றதுக்குபாவம (அதிலர்த்தாநுஸநதாநமித்யாதி) மல்கும் - பரவஹிக்கும்

(நெஞ்சுமித்யாதி) கீழ்றபாட்டிலே - பாஹ்யகரணமுமந்தஃகரணமுஞ் சொலலுகையாலே' இங்கும பாஹ்யகரணததைச் சொலலுகிறவிடத்திலே அந்தஃகரணததைச்சொலலுகை யுசிதமெனறுதாதபாயம. "மலகும்கண்பனி" என்று-பாஹ்யகரணத்துக்கு காத்தருதவம கீழேசொலலுகையாலே, நெஞ்சுக்கேநாடுகையிலே காதத்ருதவததைவிவக்ஷித்து, ஸவாபேதோபசாரததாலே "நாடுவன" எனகிறதென்றபடி.

மாயம் - ஆஶ்சர்யம். எனனையொழியவும் கணபனிமல்கும், நெஞ்சுதேடுமென்கையாலே ஆஶ்சர்யஹேதுவெனகிறார் (அலலேனெனறித்யாதி)

"வெந்நாள்" என்கிறவா, "நலலல்லும் நன்பகலும்" எனகிறதென்னென்ன (தம்மபிஸநதியித்யாதி) அலலுநனபகலு மிடைவீடின்றிநலகி நம்பியென்னை நம்பிவிட்டானென் றநவயித்தாததம் (திவாராத்ரேத்யாதி) "எனனை" என்றதுக்கு - தரிராவருததி. ஸ்வீகரிதது - தன்னுடையவனாகவிமாவஸித்து.

"மாயம" என்கிறதுக்குததாதபாயாநதரம் (அவன்பேரித்யாதி) அர்த்தாநு ஸநதாநமின்றிக்கே மபதமாதரமே பனிமல்குகைக்கு நிமித்தமாகை-ஆஶ்சர்யஹேதுவெனறபடி.

கீழே, திவாராதரேத்யாதியாலே - உததரார்த்தபூர்வகமாக பூர்வார்த்தாந்வயஞ்சொலலி, பூர்வார்த்தபூர்வகமாக, நம்பியெனனைநம்பி அலலுநனபகலு மிடைவீடின்றி நலகிவிட்டான என்றநவயாநதரம திருவுள்ளமபற்றி யருளிசசெய்கிறார் (இடைவீடின்றியித்யாதி) இடைவிடாதே - விச்சேதியாதே. "நலகி" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸநேஹியாநினறானெனறு) நாடுவன - தேடுவன.

"நம்பி" என்றதுககாததாநதரம (எனனையொருமதிபபனித்யாதி) இந்தப் பக்ஷத்துக்கநவயங்காட்டுகிறார (நம்பியலலுநனபகலுமித்யாதி) மதிபபன - பெரியவன். செலவநாரணனெனறுதொடங்கி, நாடுவன ; நம்பியல்லு நனபகலுமிடைவீடின்றி நல்கிநம்பியெனனைவிட்டான் ; மாயமேஇத்யநவயஃ. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்
செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை
யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை
யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(நம்பியை) தன்னுடையசாபலத்தாலே நம்மைவிடாதொழிந்தால், அவனுடையகுண ஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணாதே அந்யபரனாயவனை மறந்திருந்தாலோவென்னில்.

தத்குணஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே சபலனாய்த்தன்பக்கலிலே விழாநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே, அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளி, தன்னுடைய நிரவதிகமான அழகைக்காட்டி யென்னைத்தோற்பித்துத் தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான்; இனி யெங்ஙனேநானவனை மறக்கும்படியென்கிறார்...... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடையவுபகாரகத்வம் மறக்கப்போமோவென்கிறார்.

தென்குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியிலே நின்ற - நிற்கையாலே. நம்பியை - ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணனாய. பரமபதத்தில வடிவிலுங்காட்டில, அ - ஒப்பமிட்ட. செம்பொன - செம்பொனபோலே. திகழும் - உஜ்ஜ்வலமான. திருமூர்த்தியை - திருமேனியையுடையனாய். உம்பர - மேலான, வானவர - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனாய். அம் - ஸ்தாதரஸ்நீயமான. சோதியை - பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனாய். எமபிரானை - தாதருஶமானவடிவையென்னையநுபவிப்பித்தடிமைகொண்டவனை. என்சொல்லி - எதனைச்சொல்லி. மறப்பன - மறப்பனோ.

அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸுலபனென்று மறக்கவோ, அநுஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனென்று மறக்கவோ, அவிலக்ஷணபோக்யனென்று மறக்கவோ, ஸுஶீலனல்லனென்று மறக்கவோவென்றுகருத்து..... . . ..ட

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு

நீர்தாமிங்ஙனேகிடந்து படாநில்லாதே, அவ்விஷயத்தைமறந்து ஸம்ஸாரிகளோபாதியுண்டுடுத்துத் திரியமாட்டீரோவென்ன; நானென்னத்தைச்சொல்லியவனைமறப்பதென்கிறார்.

(நம்பியை) கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை. பரமபதத்தில குணங்களுக்கு ஸத்பாவமேயிறேயுள்ளது, இங்கேயிறே குணங்களுக்குப்பூர்த்தி. (தென்குறுங்குடிநின்ற) கலங்காப்பெருநகரத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவன். அத்தைவிட்டு என்னைப்பற்றத் திருக்குறுங்குடியிலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகநின்றவன். (நம்பி

யைத் தென்குறுங்குடி நின்ற) குணத்திலே குறையுண்டாதல், தூரஸ்த்தனென்னுதல் செய்து, நான்மறக்கவேணுமே. (அச்செம்பொனே திகழுந்திருமூர்த்தியை) வடிவழகிலே குறையுண்டாயத்தான் மறக்கவோ. (அச்செம்பொன்) உபமாநரஹிதமாய, ஒட்டற்ற செம்பொனபோலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய, வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனை (உம்பரித்யாதி) அவ்வடிவழகை யநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்த நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. ஆககரான இவவருகில் வானவரைப்போலேயன்றியே மேலான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்குமதானே கடவனாய, அவர்களுக்கநுபாவ்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனை. (எம்பிரானை) அவர்களநுபவிக்கும்படியை யெனக்குபகரித்தவனை. (என்சொல்லிமறப்பனோ) அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸந்நிஹிதனென்று மறக்கவோ, வடிவழகிலலையென்றுமறக்கவோ, மேன்மையிலலையென்றுமறக்கவோ, எனக்குபகாரகனன்றென்றுமறக்கவோ, எத்தைச்சொல்லி மறப்பனென்கிறார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பியையித்யாதி) " என்சொல்லி மறப்பனோ " என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நீதாமித்யாதி)

" தென்குறுங்குடிநின்ற-நம்பியை " என்றுகூட்டிபாவம் (பரமபதத்திலித்யாதி) " நம்பி - உம்பர்வானவராதி " என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (கலங்காவித்யாதி) கலவிருக்கை - வாஸஸ்த்தாநம். " நின்ற " என்றதின்பாவம் (அவஸரேத்யாதி) குணபூர்த்தியும் ஸந்நிஹிதத்வமுஞ்சொன்னதுக்குபாவம் (குணத்திலேயித்யாதி)

வடிவழகைச்சொன்னதுக்குபாவம (வடிவழகிலேயித்யாதி) " செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை " என்றநவயித்து ஸபதார்த்தம் (உபமாநேத்யாதி) உபமாநரஹிதமாயென்றதின்விவரணம் (வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும்பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவென்றது) ஒட்டற்ற - கல்மஷமற்ற. இனிமேலோட்டவைக்கத்தக்க மலாம்ஸமில்லாதவென்றபடி.

பதச்சேர்த்திக்குபாவம (அவவடிவழகையித்யாதி) ஸபதார்த்தம் (ஆககரானவித்யாதி) ஆககரான - ஸுகருதாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டரான. உம்பர் - மேல். " திருமூர்த்தி " என்றதுக்கு - வடிவழகிலும. " ஆதியஞ்சோதி " என்றதுக்கு-மேன்மையிலும்நோக்கு. இது, நிகமத்திலும், சாற்றுப்பாட்டிலும வ்யக்தம " ஆதி " என்றதினர்த்தம் (ஸத்தாதிகளுக்குமித்யாதி)

உபகாரமாவது (அவர்களித்யாதி) படி - திருமேனியும. பரகாரமும. " என்சொல்லி " என்றதுக்கு பூர்வோக்தமான விசேஷணங்களிலே [illegible] செய்கிறார் (அபூர்ணனென்றித்யாதி)

தென்குறுங்குடிநின்றநம்பியை, அச்செம்பொனே [illegible]...

பத்தாம்பாட்டு.

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந்தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினான்றன்னை
மறப்பனோவினியானென்மணியையே.

ஆறாயிரப்படி.

(மறப்பும்) வருந்தியாகிலும் அவன்பக்கலில நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து, அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில.

இப்படி தன்னழகை யெனக்குக்காட்டியருளி; "ஒருகாலதன்னைக்காட்டிப்போகில், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கு மாஶ்ரயமல்லாமையாலே யசித்கல்பனான இவன் நம்மைமறக்கும" என்றுபார்த்தருளி, தன்னை நான்மறவாமைக்காக, அசேதநத்தைச் சேதநமாக்கவல்ல தன்னுடைய அழகிய திருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குப் பரமஸுலபனாய்க்கொண்டு "இனிப்பேரேன்" என்றிருந்தருளினான்; இவனைநான் "மறப்பேன்" என்றுவருந்திலும் மறக்கமுடியுமோவென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், மறவாதபடி யவனேயத்நம்பண்ணுகிறக, மறக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்.

மறப்பும் - மறப்பென்றும். ஜ்ஞானமும் - அறிவென்றும. ஒன்று - ஒன்றை. உணர்ந்திலன் - அறிந்திலேனாயிருக்க. தன்விஷயத்தி லறிவையுண்டாக்கி, மறக்குமம - இத்தையிவன்மறக்கும். என்று - என்றுநினைத்து. கடாக்ஷிக்கைக்கடியான, செம - சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண்ணொடு - கண்ணோடே. மறப்பற - மறப்புப்புகுதாதபடி. என்னுள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான்றன்னை - நிரந்தரவாஸம்பண்ணி. என்மணியை - நீலரத்நமபோலேமுடிந்தாளலாமபடி யெனக்கு ஸுலபனானவனை. இனி - இனி. யான் - நான். மறப்பனோ - மறக்கும்படியென *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

ஆனாலும் வருந்தியாகிலும மறந்தாலோவென்ன நெஞ்சிலிருளையறுத்துக்கொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனை மறக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்.

(மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன) நானசேதநனாய் நினைத்தேனாகிலன்றோ மறப்பது - நினைத்தேன் நானாளவன்றிறே மறக்கவிட்டுள்ளது. ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமன்றிறே அஜ்ஞாநத்துக்கு மாஶ்ரயமாவது, அசித்கல்பனாய்க்கிடீர நானிருந்தது. (மறக்குமித்யாதி) இப்படியிருக்கிறநான நினைத்தேனாகவும் நினைவையுமென்றலையிலே யேறிட்டு, "பிறந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விசேதமவரவொண்ணாது" என்றுபார்த்து, அழ

கிய திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கிக்கொண்டு, தன்னைப்பற்றி யெனக்குவரும விஸ்ம்ருதிபோம்படி யென்ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை. (மன்னினான்) "புறம்பே அந்யபரதையுண்டு" என்று தோற்றவிருக்கிறிலன். (மறப்பனோவினியாநென்மணியையே) பெருவிலையனான ரத்நம கைப்புகுந்தால அத்தைமுடிந்தநுபவியாதே யுதறுவ வாகளோ. (மறப்பனோவினி) மறவாமைக்குப் பரிகாரமவன்கையிலே யுண்டாயிருக்க, இனிமறக்கவுபாயமுண்டோ. கீழநாதிகாலம் நினைக்கவிரகில்லாதாப்போலேயிறே மேலுள்ளகாலமும மறக்க விரகில்லாதபடியும்.

(யான்) அநாதிகாலம "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" என்கிறபடியே விஸ்மரித்துப்போந்த நான். (என்மணியையே) பெருவிலையனாய் முடிந்தாளலாமபடி கைப்புகுந்து புகரையுடைத்தான நீலமணிபோலேயிருக்கிற தன்னை எனக்கநுபவயோக்யமாமபடி பண்ணிவைத்தபின்பு நானவனை அநாதரிப்பனோ.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு (மறப்புமித்யாதி) புநஶ்ச "மறப்பனோவினி" என்றதுக்கநுகுணமாகவவதாரிகை (ஆனாலுமித்யாதி)

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன் - மறப்பென்றும் ஞானமென்றும் நானொன்றையுமறிந்திலேன் என்று ஶப்தார்த்தம். நான்மறப்பென்று மொன்றையறியேன, ஞானமென்றுமொன்றையறியேன என்று நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தம். "ஞானம் நானொன்றுணர்ந்திலன" என்றபோதே- விஸ்ம்ருதிராஹித்யமும் ஸித்தமாயிருக்க, "மறப்புநானொன்றுணர்ந்திலன" என்கிறதெனனென்ன (நான்சேதநனயித்யாதி) அதாவது - இப்போது பகவத்விஷயஜ்ஞாநமில்லையாகிலும், காலமநாதியாகையாலே முன்பு காதாசித்கஸ்ம்ருதியுண்டாய, தத்ப்ரம்ஶம் வரக்கூடுமிறே; அதில்லையெனகைக்காக - விஶேஷிக்கிறதென்றபடி. ஆனால், காதாசித்கஸம்ருதியுமில்லையென்னாதே, "மறப்பிலலை" என்கிறதென்னென்ன (நினைத்தேனித்யாதி) அதாவது -"மறப்பில்லை" என்றபோதே - தத்பூர்வபாவியான ஸம்ருதியுமில்லையென்றாகுமிறே. "𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌨𑌹𑌿 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌰𑌹𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂" (ஸ்ம்ருதேஸ்தத்பூர்வபாவித்வாத்விரஹோ விஸ்மருதிஸ்ஸ்ம்ருத: | நஹிபிண்டாதிவிரஹோஜாயதே கலஶாதிகம்) என்னக்கடவதிறே. கீழ்வாக்யவிவரணம (ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமதிறேயித்யாதி) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்மருதி. அஜ்ஞாநமாவது - விஸ்மருதி. எல்லாவற்றுக்கும்பலிதம (அசித்கல்பனாயித்யாதி)

"ஜ்ஞாநத்திலும் மறப்பிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை" என்றாலோ, ஆனபின்பு "மறக்கும" என்னக்கூடுமோவென்ன (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) "நினைவையும்" என்கையாலே - மறப்பையுமென்றபடி. இந்தவாக்யம் - பூர்வதாத்பர்யஶேஷம். செம் - அழகு. மன்னுகையாவதேதென்ன (புறமபித்யாதி)

"மறப்பனோவினி" என்றுதொடங்கி, வ்யாக்யாநமெல்லாம் - த்விதீயதாத்பர்யஶேஷம்' தாத்பர்யார்த்தம் (பெருவிலையனாவித்யாதி) பெருவிலையனான -

அநாக்கமான. "இனி" என்றதுக்கருத்தும் (மறவாமைக்கித்யாதி) பரிகாரம் - செந்தாமரைக்கண். "பரிஹாரம்" என்றுபாடமானபோது - "மணி" என்கிற பதத்தில் சாபிவில்தாத்பர்யம், "மணிமந்த்ரௌஷதாதிகள்" என்னக்கடவதிறே. கீழ்வாக்யவிவரணம்; (கீழநாதிகாலமித்யாதி) "யான்" என்றதுக்கருத்தும் (அநாதிகாலமித்யாதி) ப்ரதமதாத்பர்யத்தில். யான் - பரதந்த்ரனான நான். மறப்பனோ - மறக்கஸ்வதந்த்ரனோவென்றபடி. (மறந்தேனுன்னைமுன்னம்) யாதொருவிஷயம்விடாதே நினைக்கவேணும்; அப்படியானவுன்னையநாதிகாலம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல்; முந்துறமுன்னம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல். ஸப்தார்த்தம் (பெருவிலையனுயித்யாதி) மணிக்கு ஸ்லாக்யதையும், முடிந்தாளலாம்படியான ஸௌலப்யமுமுண்டிறே. "என்மணி" என்கையாலே (எனக்கநுபவயோக்யமாம்படியென்றது.) ....*

பதிற்றொன்றாம்பாட்டு.

மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ
ரணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பணிசெயாயிரத்துளிவைபத்துடன்
தணிவிலர்கற்பரேற்கல்விவாயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(மணியை) வானவர் கண்ணனாயிருந்துவைத்தெளிகெளியனாய்த்தனக்குத்தானே பூஷணமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்கு சேஷவ்ருத்திரூபமாகச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றாரதிருக்கு மவர்களுக்கு அக்கல்விதானே வாயுமென்கிறார்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலம் - இதினுடையகல்வியே கைங்கர்யமென்றருளிச்செய்கிறார்.

மணியை - உஜ்ஜ்வலமானமாணிக்கம்போன்ற வடிவையுடையனாய். அந்தவடிவாலே வானவர் - பரமபதவாஸிகளுக்கு. கண்ணனை - நிர்வாஹகனாய். அவ்வழகுக்கொப்பில்லாமையாலே தன்னதோரணியை - தனக்குத்தானலங்காரமாம்படியத்விதீயனானவனை. தென் - கட்டளைப்பட்ட. குருகூர் - திருநகரிக்குநிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். சொல் - சொல்லாலே. பணிசெய - பணிசெய்த. ஆயிரத்துள் - ஆயிரத்துள். இவைபத்து - இவைபத்தையும். உடன் - அபிப்ராயத்தோடேயுடன்பட்டு. தணிவிலர் - ஆறுதலற்று. கற்பரேல் - அபிநிவேஸத்தோடே யோராசார்யமுகத்தாலே யப்யஸிப்பார்களாகில். கல்வி - அந்தக்கல்வி. வாயும் - கைங்கர்யரூபபலத்தோடே சேரும்.

சொற்பணிசெயவென்றது - சொல்லெடுத்துக்கைநீட்டினவென்றுமாம். அன்றியே, சடகோபன் - சொலென்றுகூட்டி, பணிசெயாயிரமென்றது - கைங்கர்யரூபமான ஆயிரமென்றுமாம்.

இதுகலிவிருத்தம்...*

ஈ· ரு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இப்பத்தைககற்றவர்கள் நிரதிசயபுருஷார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

(மணியை) முன்றானையிலே முடிந்தாளலாம்படி கைபபுகுந்திருக்குமென்று ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகிறது. “ தெனகுறுங்குடிநின்ற ” என்கிறவிடத்தில் - ஸௌலப்யம். (வானவர்கண்ணனை) “ உம்பர் வானவராதியஞ்சோதி ” என்ற - மேன்மையைசசொல்லுகிறது. (தன்னதோரணியை) “ அசசெம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தி ” என்கிறவடிவழகைநினைக்கிறது, இம்மூனறுங்கூடின பசுஙகூட்டாயிற்று பரத்வமாகிறது. (தெனகுருகூர்சசடகோபன்) ஆழவாரருளிசசெயததாய, “ நாமிங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரிததோமாகவேணும்” என்று, சொறகள்தாம் “ என்னைக்கொள், எனனைககொள ” என்று “ மிடைந்தசொல ” என்கிறபடியேசொற்கள் பணிசெயதவாயிரமென்னுதல்; சொல்லாலேபணிசெய்தவாயிரமென்று - வாசிகமானவடிமையைசசொலலுதல். (உடனணிவிலர்கறபரேல்) ஸாபிப்ராயமாககககறபராகில். தணிவாகிறது - மெத்தென்கை. “ வரிலபொகடேன், கெடிலதேடேன் ” என்றிருக்கையன்றியே, ஸ்ரத்தைமாறாதேகறபராகில் (கல்விவாயுமே) “ ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு ” என்கிறபடியே - ஜ்ஞானமாகில் பகவதவிஷயத்தைபபற்றி யல்லதிராமையாலே, இத்தையப்யஸிக்க, இதுக்குபலமாககைங்கர்யததை யிதுதானேதரும். (கலவிவாயும) கல்விதானே ப்ரயோஜனமென்றுமாம.

இத்திருவாயமொழியில், மேலபரக்கவருளிசசெயயப் புகுகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேணமுதறபாட்டிலே யருளிசசெய்தார; இரண்டாமபாட்டில், பரமபக்திககும பரிகணைககுமொகக முகங்காட்டுமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், கண்டாயேயவன ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துககுச சேரநிறகப்பாராயெனறார; நாலாமபாட்டில, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நெஞ்சுதொழுதவாறே நெஞ்சைக்கொண்டாடினார; அஞ்சாமபாட்டில, கீழ “ எண்ணிலும்வரும ” என்றதுபலத்தோடே வ்யாப்தமானபடியை நெஞ்சுககருளிசசெய்தார; ஆறாமபாட்டில, நாமிருவருமிபபடியேநிறகபபெறில் நமக்கொரு அநாத்தமும வாராதென்றார்; ஏழாம்பாட்டில, கீழ இவரருளிசெனபடியே விடுநதபடிசொனனார; எட்டாம்பாட்டில், திருநாமஸ்ரவணத்தாலே தமமுடையகரணங்களுககுப பிறந்தவிக்ருதியைசசொன்னார; ஒன்பதாம்பாட்டில, விகருதராகாதே மறநதாலோவென்ன, மறக்கவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில, வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோவென்ன, என்ஹ்ருதயத்திலே யிருக்கிறவனை மறக்கப்போமோவென்றார் ; நிகமத்தில், கற்றார்க்குப்பலஞ்சொன்னார்.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார், பஜநீயனென்றார், அவன்றான்ஸுலபனென்றார், ஸுலபனானவன்பராத்பரனென்றார், அவன்ஶீலவானென்றார், ஸ்வாராதனென்றார், நிரதிஶயபோக்யனென்றார், அவனுடைய் ஆர்ஜவகுணம்சொன்னார், ஸாத்ம்யபோகப்ரதனென்றார், இப்படியேவம்பூதனானவன் நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிப்பானொருவனென்றார்; ஆகையாலே "அவனதுயரறுசுடரடிதொழுதெழெனமனனே" என்றுதந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

முதற்பத்தால் - பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தால் - அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களையறுத்தார்; மூன்றாம்பத்தால் - விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் - பாகவத ஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்யமென்றார்; நாலாம்பத்தால்-இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்துக்குவிரோதி - ஐஶ்வர்ய கைவல்யமென்றார்; அஞ்சாம்பத்தால் - அந்தவிரோதியைப்போக்குவானு மவனேயென்றார்; ஆறாம்பத்தால் - விரோதிநிரஸநஶீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கார்; ஏழாம்பத்தால் - இப்படிபெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புக்கவிடத்திலும், தகதபடநயாயம்போலே ஸம்ஸாரமநுவர்த்திக்கிறபடியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார்; எட்டாம்பத்தால் - "இப்படிப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தேயும் தகதபடங்யாயம்போலே நம்மைவிடாதே யநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாதபடியாலே" என்றுபார்த்து, அவற்றிலொருநசையில்லையென்கிறார்; ஒன்பதாம்பத்தால் - "இப்படிநசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்னே" என்று அதிஶங்கைபண்ண, "நான்நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடையஸர்வாபேக்ஷிதங்களுஞ்செய்து முடிக்கிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, அவனுடைய ஶீலகுணத்திலே யாழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம்பத்தால் - ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாகவந்துதங்கி, இவர்க்கர்ச்சிராதிகதியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷிதஸமவிதானம் பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்.... ....*

ஸ்ரீ யா அரும்பதம்

நிகமம் (மணியையித்யாதி) "கலவி" என்றதுக்கு கைங்கர்யத்தை விவக்ஷித்தவதாரிகை (இப்பதத்தையித்யாதி)

"மணி" என்கிறபதத்தாலே - ஸௌலப்யஞ்சொல்லும் ப்ரகாரத்தைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, "தென்குறுங்குடிநின்ற" என்றபதத்தை நிகமிக்கிறதென்கிறார். (முன்றானையிலே யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) முன்றானையிலேமுடிந்தது-தலைப்பிலேமுடிந்தது. "மணியை" இத்யாதிவிஶேஷணங்களுக்கு-விஶிஷ்டத்திலே தாத்பர்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தென்குறுங்குடிநின்றவித்யாதி) தன்னதோரணி-தனக்குத்தானே யத்விதீயமானபூஷணம். இம்மூன்

றம - "தணிவிலராகப்பரோல கலவிவாயும" என்கிறதுக்கு ஐகச்வர்யமுபபாதித்த படி. யதவா, "பரகவகாரணத்வவ்யாபகத்வநியந்த்ருத்வகாருண்யத்வ ஸௌந்தர்ய த்வ ஸௌசீல்யத்வ ஸத்ய காமத்வாபத்ஸகத்வாத்திஹாரத்வவிசிஷ்டன் மயானவ்ய றுசக" இதிவாக்யோக்தபரகரியையா பரத்வஸௌலப்ய பரத்வ பரஃபாத், '[illegible] [illegible]' (உபக்ரமோபஸம்ஹாரவயாலோசனாயாம் ஏகார்த்தவாதோபபத்திசலிங்கமதாத்பர்யநிர்ணயே) இதி யதய்ஸுத்திர்ப்ரார்த்ஹ (திமழுனாயகூடினவித்) நமயிடத்திலே யிமழுனம் அர்த்தமெனாருது. பசுக்கூட்டு - காப்பூரசநத்த்துக்ருமங்கள் கூட்டினது. மாஷிக்ஷித்டையுமிச்ர மயா.

(ஆழ்வார்த்யாதி) மிடைந்த - நிபிடமான. முறைக - [illegible]. சடகோபன் சொன்னதாய, சொற்பணிசெய்யாயிரம் என்றிரண்டுமங்கு மநவயம்பத்

மெத்து - மாநஸம். அதாவது - ஸ்ம்ரத்தாஞரிருத்தை. இதைப்பற்ற நிக்கிறார் (வரிலபொகடேனித்யாதி) "கலவிவாயும" என்றவிடத்திலே, கலவி யென்று - ஜ்ஞாநமாய, அதநாலே - ஜ்ஞாநபலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுத ல. வாய்மை - இட்டுமை அன்றியே, ஜ்ஞாநந்தானே ப்ரயோஜநமென்றுமாம். "உடன்" என்கிறதைக் கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ஒண்டாமரையாள்த்யாதி) பலத்வவிஷயமானதே ஜ்ஞாநமாகையாலும், ஜ்ஞாநாம்போக்ஷமாகையாலும். இப்பத்தை ஸாத்தமாக அப்யஸிக்கவே பகவத்கைங்கர்ய ஸித்திக்கு மென்றபடி. இதுக்கு - ஜ்ஞாநத்துக்கு. இத்தானே - கலவிதானே. (கலவிதானே) "கற்பரோற கல்விவாயும" என்று - கற்கைக்குக் கலவியைப் பலமாகச்சொல்லுகை யாலே, ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமென்றபடி.

இத்திருவாய்மொழிப்பாட்டுக்களுக்கு காத்தானையருளிச்செய்து, இப்பத்தி ல் திருவாய்மொழிகளுக்கடைவே யாத்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஸ்மாத்பரனெ ன்றுதியாதி) "[illegible]" (அர்த்தைகத்வாதேகம்வாக்யம்) இதிந்யாயேந ஸௌத்தைககார்த்தயமாஹ (ஆகையாலே அவன்றயராறசடாரிடயிதி)

இப்ப்ரஸங்கத்திலே பத்துக்களுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முதற் பத்தாலித்யாதி) கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றது - "அடிதொழுதெழு என்று பக்ரமித்து, "கலவிவாயும" என்றுபஸம்ஹரிக்கையாலே. களையறுத்தது - "நனக் கேயாக" என்கிறவிடத்திலே. பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமென்கிறது பயிலுமசுட ரொளியிலே. கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி ஐஸ்வர்யகைவல்யமென்றது ஒருநாயகத் திலே அந்தவிரோதியைப்போக்குவானுமவனேயென்றது "களைகணமற்றிலே ன" என்கிறவிடத்திலே; "உழலையென்பிற்பேய்ச்சி" இத்யாதியைப்பற்ற வெ ன்னவுமாம். சரணம்புக்காரென்றது - "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன" என்கிறவி டத்திலே. முன்னிலையாக - புருஷகாரமாக. விஷண்ணராகிறாரென்றது - உண்ணி லாவியிலே, "விண்ணுளாரபெருமானேயோ" என்றதைப்பற்ற. நசையில்லையெ ன்கிறாரென்றது - நங்கள்வரிவளையிலே, "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என் றதைப்பற்ற. அதிசங்கைபண்ணவென்றது - "அறிவொன்றும்சங்கிப்பன" என் றத்தைப்பற்ற. (ஸ்ரீலகுணத்திலேயாழங்காறபடுகிறார்) மாலைநண்ணியிலேயென்ற படி. பத்தாம்-பத்தில் - "தங்குவேட்டையாகவந்து" என்றுதொடங்கி, அபேக்ஷி த்தமவிதாநம்பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தாரென்றது - "என்னவாவறச்சூழ்

நதாயே'' என்கையாலே. "முதற்பத்தால்" என்று தொடங்கி, இந்தக்கமநபாட்டு கருப்ஷமாகச் சில ஸ்ரீகோசங்களிலே, சிலஸ்ரீகோசங்களிலே, இரண்டாம்பத்தினுடைய ஈட்டினடியிலே யுண்டாயிருக்க ; அப்படியே யரும்பதமு மென்றுகண்டு கொள்வது.... . ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பொருமாநீள்படை.)

விஷ்வக்விக்ராந்திரூப்யம் விகணநஸுலபம் வ்யக்தபூர்வோபகாரம்
ஸ்வாதந்த்ர்யைகாக்ர்யஹேதும் ஸ்வயமுதயஜுஷம் பந்தமாத்ரோபபாதம் ।
சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம் நிஜஜநஸததஶ்லேஷிணம் தர்ஶிதார்ச்சம் ஸ்மர்த்து
ஶ்சித்தேவிஷக்தம் ஶரணமகணயச்சௌரிமாத்மாநமேவ ॥ (கக)

ஶ்ருத்வாவிஷ்டம் ப்ரவ்ருத்தாவிமலமதியாஸக்தவிஶ்லேஷஹேதூந் நிஶ்ஶே
ஷாந்ஸம்ஸ்தோத்ரஸக்தாஶ்ஸ்ரவணஸரஸதாநாதரக்த்யாஸாராயநந்தாஸ் । ஸ்வாதந்த்ர்ய
போஸந்தாத் ஸ்ருதி ஸஜ்ஜநதயாஸாக்ஷ்ரோமஶ்ச துஷ்ட்வா ஜய்ரோஜாதா
ஸாவாதேந ஸ்வதசோகாயஸம்வேதநீயம் ॥ (கஉ)

" (விஷ்வக்விக்ராந்திதருப்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்த வக்கருமாணிக்கம்-த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணித் திருவுலகளந்தருளினபோதத்யாஶ்சர்யமாக வெல்லாராலுங் காணப்படுமவனாய், (விகணநஸுலபம்) எண்ணிலும்வரும்- "ஒன்றிரண்டுதொடங்கி, இருபத்தஞ்ச இருபத்தாறு" என்றுசொன்னால், "இருபத்தாறுவானநான்" என்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய், (வ்யக்தபூர்வோபகாரம்) எம்பிரானை யெந்தை தந்தை தந்தைக்குந்தம்பிரானை - இன்றுபகரிக்கையன்றிக்கே. பூர்வபூர்வர்களுக்கு முபகாரகனாய், (ஸ்வாதந்த்ர்யைகாக்ர்யஹேதும்) நெஞ்சமே, மலராள்மணவாளனைத்துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய் - மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேதானே ஐகாக்ர்யத்தைப்பிறக்கைக்கு ஹேதுபூதனுமாய் ; (ஸ்வயமுதயஜுஷம்) ஒன்றானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - ஒன்றிக்கையின்றிக்கே தானேவருவானுமாய் ; (பந்தமாத்ரோபபாதம்) தாயுந்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - மாதாபிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே வந்துதவுமவனாய், (சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம்) சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன - சிந்தாஸ்துதி பரணமங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய், (நிஜஜநஸததஶ்லேஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான் - ஆஶ்ரிதரையொருக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனாய், (தர்ஶிதார்ச்சம்) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதுக்குதாஹரணமாக, தான் திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளினபடியைக் காட்டுமவனாய், (ஸ்மர்த்துஶ்சித்தேவிஷக்தம்) மறப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்றன்னை - மறவாதபடி மநஸ்ஸிலே ஜாகரூகனுமாயிருக்கிற பெருமாளையநுஸந்தித்து, " தன்னைத்தந்தகற்பகம " என்கிறபடியே தன்னையநுபவி

க்க விதரணம் பண்ணுகிற அவனுடைய மஹோளதாயத்திலே "பொருமாநீள்ப டை" என்கிற தஸ்கத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார் .... (௧௮)

இப்படி பரதமஸ்தகத்திலே பத்துத்ஸகங்களாலும் பரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வஸமாதப்ரநுகையாலும், ஸாவஸமநுகையாலும், ஆச்ரிதவாத்ஸல்யநு கையாலும், ஸாவாபராதஸஹநுகையாலும், ஸௌசீல்யநுகையாலும், ஸ்வாராதநு கையாலும், ஸாகரூபோபாஸநுகையாலும், ருஜுபாக்ருதியாகையாலும், ஸாதமி க்க ஸாதமிக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், அத்யந்தோதாரநுகையாலும் எம்பெருமா ன் ஸேவ்யனென்று பரதமஸ்தகத்திலே யாழ்வாரநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார் (௧௨)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பொருமாழிசங்குடையோன்பூதலத்தேவந்து
தருமாறேோதுவறத்தன்னைத் - திரமாகப்
பார்த்துரைசெய்மாறன்பதம்பணிக வென்சென்னி
வாழ்த்திடுகவென்னுடையவாய். (௧0)

(பொருமாழி) ஸர்வாங்கஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஹேத்வந்தரங்கா ணுமல், "நிர்ஹேதுகமாகாதே" என்று நிர்வ்ருதராகிறபடியைப் பேசுகிறபாசுர த்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயெனில், இப்படி உகப்புடனே ப ண்ணும் ஸர்வாங்கஸம்ச்லேஷமாகிற இந்தப்பேற்றுக்கு உத்தேஸ்யமாக இவனுல்நேர் ந்து செய்யத்தக்கதுண்டோவெனில்; "புத்த்யாதிஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நியாமகனுகையாலே, அத்வேஷந்தொடங்கி பரிகணனைந்வொக பரமபக்திபர்யந் (தமாகத்தானே விளைவித்துவந்து நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரிக்கும் ஸ்வபாவன்" எ ன்று அவனுடைய நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிற) பொருமாநீள்படையிலாதத்தை "பொருமாழிசங்குடையோன்" என்றுதொட ங்கி யருளிச்செய்கிறார்.

(பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து) ஸத்ருக்கள்மேலே பொ ராநிற்கிற திருவாழி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யங்களையுடைய ஸர்வேச்வரன், எதிரம்புகோக் கிற இந்தப்பூதலத்திலே சக்ஷுர்விஷயமாம்படிவந்து. "பொருமாநீள்படை" என் றுதொடங்கி, "கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தரு ளிச்செய்தபடி. (தருமாறேோதுவறத்தன்னை) நிர்ஹேதுகமாகத்தன்னை யுபகரிக் கிறவுபாயத்தை. ஓரேதுவறத்தன்னைத்தருமாறு - ஒருஹேதுவின்றிக்கே நிர்ஹேது கமாக, பலஸ்வரூபனுன தன்னையே தருகிறபரகாரத்தை. (திரமாகப்பார்த்துரை செய்மாறன்) அதாவது-"கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழிலெண்ணிலு ம்வரும்" என்கிற - பக்திக்கும் பரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டும்படிக்குமே லே, "ஓரொண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு-கண்டாயே" என்று-"ஸஹிதஃ" (ஸஹிதஃ) "ஸங்கதஃ" (ஸங்கதஃ) என்றுகளைசேர்ந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையை

அல்பஜ்ஞராலே அவிசால்யமாம்படி ஸ்திரமாகத் தர்ஶித்து, அந்த பரகாரத்தை யருளிச்செய்த ஆழ்வார். (பதம்பணிகவென்சென்னி வாழ்த்திடுகவென்னுடையவாய) இப்படி நிர்ஹேதுக வைபவத்திலே நிர்வ்ருத்தராகிறபடியை வெளியிட்ட ஆழ்வார் திருவடிகளை, "ஶிரோபூஷணயாமி" (மூர்த்நாபரணமாமி) என்னும்படி என் ஶிரஸ்ஸாலே பஜித்திடுக; "திருக்குருகைப்பெருமாள் தன் திருத்தாள்கள் வாழியே" என்று என் வாக்காலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணியிடுக. இப்படி உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே தாம் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஆழ்ங்காற்பட்டபடியை யருளிச்செய்தருளினார் ....*

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௰ — பாட்டு - ௧௱௰.

முதற்பத்து

ஸம்பூர்ணம்.

சோதனபத்திரம்.

தனியன்கள்.

பக்கம	வரி.	பிழை.	திருததம.
௩	௨௩	பாதரமெனனு	பாதரமெனனு
,,	௨௭	குஞரணவ	குறூரணவ
௫	௨௦	ஸ்ரீயாாயாதி	ஸ்ரீயாாயாதி
௧௭	௩	கரியாநவய	கரியாநவய
௧௯	௧௮	பராாதிததருளிஞர்	பரார்த்திநதருளிஞா
௨௨	௭	அஜஞருடைய	அஜ்ஞருடைய
,,	௨௩	திருவிககிரமனடி	திரிவிக்கிரமனடி
,,	௨௪	நிர்ததேஶிதது	நிரததேஶிதது
௨௬	௩௧	உறுபெருஞ்செல்வமிதயாதி	உறுபெருஞ்செல்வமுமிதயாதி
௨௮	௨	நூறுதிருவாயமொழியை	நூறுருதிருவாயமொழியை
௩௦	௩௪	கோபாாய	கோபாாய

அவதாரிகை.

பககம	வரி	பிழை.	திருததம.
௩	௨௧	பரதவததை	பரதவததை
௫	௧௧	ஸாவேஸவரனை	ஸாவேஶ்வரனை
௯	௬	அஙகுள்ளடஙகாமை	அதுள்ளடஙகாமை
௧௭	௨௮	இதில	இதில்
௧௮	௧	நினைல	நினைலா
௨௦	௨	முதடியிலே	முதலடியிலே
௨௧	௧௯	ஞயை	மாயை
,,	௩௪	ஸாவேஸவரன	ஸாவேஶ்வரன

வயாகயாநஙகள.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருததம்.
௮௧	௫	வுபகாரதவததாலே	வுபகாரகதவததாலே
,,	௭	பராயதவததையம	பராயத்வததையும்
௮௬	௬	வ்யூஷ்டிதமெது	வ்யூஷ்டிதமெது
௯௯	௨௯	இவன	இனன
௧௨௫	௨௭	பரவருததிகளும்	ப்ரவருத்திநிவருததிகளும்
௧௩௩	௨௦	ஆம	ஆய
௧௪௦	௨	பரஹ்மாவாகபபடுக்கும	பரஹ்மாவாகவடுக்கும
,,	௩	ருததிரஞகபபடுககும	ருசதிரஞகவடுககும
௧௬௦	௧௯	பரபநதஙகள	பரபநதஙகள
௧௯௦	௨௨	ஈதெனகிறுன	ஈதெனகிறுன
௧௯௮	௧௮	படியிலே	வடிமிலே
௧௯௯	௨	சொலலாய்	சொலலாய்
,,	௨௩	வளர்	வலர்
௨௦௨	௪	ஒடுங்கு	ஒடுங்க
,,	௫	போய	போம
௨௦௩	௮	வித்யாதிகள	அவிதயாதிகள்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௨௧	௨௬	பதத்துடை	முதற்பாட்டில் ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அவதார ஸௌலப்யத்தைப் புகழ்ந்து உபகரித்து ப்ரதமத்திலே நவநீதசௌர்ய பந்தாத்தை யநுஸந்திக்கிறார் - பத்துடை
௨௩௫	௪	யெவரு	யெளிவரு
௨௫௪	௩௧	ஆயஸ்ஸுள்ள	ஆயுஸ்ஸுள்ள
௨௫௯	௪௩	ப்ரதிபந்தகங்களானவையெல்லாங்குலையுமென்கிறார்.	அநந்தரம் ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கில் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகங்களானவை யெல்லாம் குலையுமென்கிறார்.
௨௫௯	௧௯	நமபுத்தி	நாம்புத்தி
,,	௨௭	பாடமாம்	பாடமாய
௨௬௦	௬	த்விஷய	த்விஷ
,,	௭	தவிஷயந்த:	தவிஷந்த:
௨௬௦	௨	பாரிமாணடாலயாதிகள	பாரிமாணடல்யாதிகள்
௨௬௦	௧௨	ஔஸாஜம்ஹி	ஔஸஹஜம்ஹி
௨௭௧	௧௭	ஞானிகனான	ஞானிகளான
௨௭௬	௩௩	வருலிசசெயத	வருளிசசெயத
௨௯௬	௧௭	போகிலித்தனே	போகிலத்தனே
௩௦௧	௩௦	போகசிஹ்நங்கள்	போகசிஹநங்கள்
௩௦௩	௭	"தத்ஸ்வ	"தத்ஸ்வ
௩௦௭	௧௨	பஹுமநோகதி	பஹுமாநோகதி
௩௦௯	௬	வாவாயூ	வாவாயூ
௩௨௪	௧௦	கிழாணடைச்சிகை	கிழாணடைச்சினை
௩௪௧	௧௨	நலலேனென்று	னலலேனென்று
௩௬௪	௫	காணமுநதானே	காரணமுநதானே
௩௬௬	௮	மானேநோக்கி	மானேயநோக்கி
௩௬௭	௨௬	மானேநோககி	மானேயநோககி
௩௮௧	௩௩	வதஸலனுய. எனனமமான	வதஸலனுய. தமமான் - தனக்குததானே யீஶ்வரனுய். எனனமமான
௪௦௧	௨௬	முதவார	மதவார்
௪௦௨	௬	பேசேவணடாவோ	பேசவேண்டாவோ
௪௧௫	௫	ஸம்பந்தத்தை	ஸமபததை
௪௪௩	௬	மனனும	பினனும
௪௫௦	௮	அபபடி	இபபடி
௪௫௯	௪	ஸௌலய	ஸௌஶீலய
௪௬௪	௩	ஸ்வாமியுமாய்	ஸவாமியாய
௪௬௮	௧௮	யபயஸிபபவன்	யபயஸிபபன
௪௭௩	௧௬	தடபபத்தை	தட்பததை
௪௭௩	௨௨	சரிகினற	சரிகினறன
௪௭௪	௩௬	திவயாவதாரங்களெல்லாம்	திவயாவதாரங்களுமெல்லாம்
௫௦௧	௧௬	காணுமெரியும்	காணுமெரியும
௫௪௫	௫௬	யுதறுவவாகளோ	யுதறுவவாகளோ